
С. НЕЧАЙ

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ
МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК
З ІНШОМОВНИМИ НАЗВАМИ

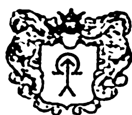
нових
+5.000
25.000
слів

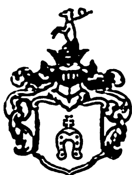
XL

Російсько-український медичний словник з іншомовними назвами

"УКРАЙИНСЬКЭ ЛИКАРСЬКЭ ТОВАРЫСТВО у КЫЕВИ" (УКРАИНСКОЕ ВРАЧЕБНОЕ ОБЩЕСТВО в КИЕВЕ)

Є.НЭЧАЙ

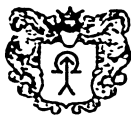

РОССИЙСКО – УКРАИНСКИЙ
(МОСКОВСКО – РУСЬ(С)КИЙ или МОСКВИНСКО – РУСИНСКИЙ)
МЕДИЦИНСКИЙ
(ВРАЧЕБНЫЙ)
СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

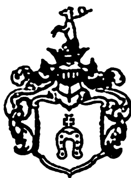
около 25.000 слов

КЫЙИВ
(КИЄВ)
2003

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
у КИЄВІ

Є.НЕЧАЙ

РОСІЙСЬКО – УКРАЇНСЬКИЙ
(МОСКОВСЬКО – РУСЬКИЙ або МОСКВИНСЬКО – РУСИНСЬКИЙ)
МЕДИЧНИЙ
(ЛІКАРСЬКИЙ)
СЛОВНИК
З
ІНШОМОВНИМИ
НАЗВАМИ

близько 25.000 слів

КИЇВ
7511
(2003)

УДК 61 (038) = 161.1 = 161.2
ББК 5 я2
Н 59

Нечай С.
РОСІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК З ІНШОМОВНИМИ НАЗВАМИ
25.000 слів, 4 вид., випр. та доповн., К.: УЛТК, 2003. — LII+644с.

ISBN 966-7756-02-5

"Російсько – Український Медичний Словник з Іншомовними Назвами" є багатомовним словником, у якому в реєстр поставлена російська назва, оскільки він покликаний допомогти зросійщеному українському лікареві опанувати українську медичну термінологію та іншу лексику, необхідну для ведення документації та спілкування з україномовними пацієнтами державною мовою України. В круглих дужках подається слово-джерело (найчастіше – першоджерело: латинське, грецьке, арабське, французьке, німецьке чи англійське), по можливості, з його значенням. В перекладній українській частині словника подаються всі українські відповідники російській назві. В окремих випадках дається визначення позначуваного поняття. Після української частини подаються знечужинені, найчастіше делатинізовані, медичні терміни (лікарські назви) з інших мов – у першу чергу з російської, польської, чеської, німецької, англійської тощо. Якщо у цих мовах використовується також латинський термін, то це позначається комою після кранки (,) перед відповідною власномовною назвою.

Рецензенти:
Л. А. Порохняк-Гановська, доктор медичних наук, професор
А. А. Бурячок, доктор філологічних наук, професор
В. В. Гейченко, кандидат фізико-математичних наук
В. Д. Радчук, кандидат філологічних наук, доцент

Редактор *О.Мусій*
Коректори *Л.Погребняк*, *О.Руда*, *Л.Приємська*
Обкладинка художника *Р.Борисенка* "Бліц-Принт"
Видруковано з готових плівок у друкарні
ЗАТ "Київська книжкова фабрика"
Україна, 01054, м. Київ-54, вул. Воровського, 24
Свідоцтво про внесення до державного реєстру суб'єктів видавничої справи
серія ДК №787 від 28.01.2002р.
Підп. до друку з готових діапозитивів.
Формат 60x84(1/16). Папір офс.№1. Друк офс.
Гарнітура Times New Roman Cyrillic.
Тираж (наклад) 10000 екз.(пр.)
Зам. №1-169.

ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
тел./факс: (044)454-49-04

ISBN 966-7756-02-5

ПЕРЕДМОВА

Εν αρχη ην ο Λογοσ, και ο Λογοσ ην προσ τον Θεον, και Θεοσ ην ο Λογοσ.
(Βιβλια, Το κατα Ιωαννην Ευαγγελιον 1:1)
Спочатку було Слово, Слово було в Бога, й Слово було Бог.
(Біблія, Св.Євангеліє ѿ Іωанна 1:1)

Возвеличу малих отих рабів німих
Я на сторожі коло їх
поставлю Слово...
(Тарас Шевченко)

Слово,
моя ти єдиная зброє!
(Леся Українка)

Words have the power!
Слова мають силу!

Lexicographis secundus post Herculem labor.
(J.J.Scaligerus)
Словникарство - друге після Геркулесових трудів.
(Й.Й.Скалігерус)

Нове — це часто давно забуте старе!

Вихід у Світ ***нового*** «Російсько - українського медичного словника з іншомовними назвами» в ***новому*** Третьому Тисячолітті зумовлений досить-таки значними ***новими*** напрацюваннями в царині української медичної термінології [лікарського називництва] за останнє десятиліття після виходу нашого першого після розгрому українізації в УССР «Російсько - українського медичного словника» та потребою винести ці напрацювання на широке обговорення освіченого українського громадянства.

Півтора десятиліття минає, як ми розпочали копітку роботу над медичним словником */старі наші файли позначені 1989 роком/*, і понад десятиріччя минуло, як ми опублікували [оприлюднили] свої перші результати [здобутки] */перший наш словник було видруковано далекого вже 1991 року далеко за межами Батьківщини (в Астрахані), подалі від недремного тоді ока компартійних борців УСеСеРу з українським буржуазним націоналізмом/*. Проте, хоч як сумно про це говорити, українські лікарі все ще не спромоглися повністю перейти на українську (понад десять літ, як **державну!**) мову у своїй професійній діяльності.

Півтора десятка літ тому, коли ми виривались із московських обіймів, ми так хотіли бути українцями, що найбільш українським нам здавалось усе, що не схоже на російське, приміром, те ж «зателефонувати», «телевізія», «оказія» тощо. У наших серцях пломеніло гасло «Геть від Москви!».

Тепер ми незалежна та загальновизнана держава світу! Москва залишилася далеко позаду в нашому поступові у Великий Світ. Тому у розбудові своїх назв і називництва ми вже не повинні зважати на те, як це звучить у них, і якщо виявиться, що так само, то не годиться нам із переляку вигадувати щось інше, як у тій приказці: «Хоч гірше, аби інше». Ми повинні дошукуватися свого, і той факт, що Москва у нас шось перейняла, вкрала чи відібрала силоміць, не має нас тепер зупиняти у поверненні його в свої віковічні права, та штовхати нас на манівці полонізмів, латинізмів, ґрецизмів та інших підступно-зміїних «-ізмів», аж до новочасних американізмів. Треба, повертаючись до свого, до чистих незамулених джерел, опиратись на власні міцні українські корені, а не метушитись суєтно та меншовартісно між Сходом і Заходом. Іще Пантелеймон Куліш обурювався тим, що ми перейняли від поляків слово «повітря» (пол. powietrze), бо назву «воздух» придумали саме у Києві на основі коренів церковнослов'янської, тоді літературної [писемної, книжної], мови (проте відмінювали все-таки по українському: «на воздусі») вчені мужі (науковці) Києво-Могилянської академії, які й створили основу всієї наукової термінолоґії, що нею користуються тепер навіть росіяни. Від себе додам, що основу сучасної, власне російської, медичної термінолоґії створив українець [малорос, малоросіянин]. батько російського та українського акушерства – Нестор Максимович Максимович-Амбодик. Куліш застерігав проти відмови на користь росіян від старих українських назв на тій лише підставі, що ними користуються на Москві, бо московські царі переносили саме київську вченість до себе на схід, а не навпаки. Отже, це саме вони у нас запозичували, а не ми у них. Так сталося і з римлянами, які завоювавши Ґрецію зброєю, були підкорені ґреками, бо ґреки завоювали Рим словом науки та культури. Рим виявився завойованим ґреками і без бою! Культура переможеної Ґреції перемогла варварську римську. Всі освічені люди знають, що сучасна наукова латина – це переважно ґрека, записана латинськими літерами [буквами] на латинський манер [спосіб]. Не дуже освічені люди говорять про велику латинську мову. Але ґреки не збираються відмовлятись від своїх назв із ознаки на те, що їхні колишні окупанти [загарбники] послуговуються схожими назвами. Вся основа російської вченості саме з України-Русі. Київська імперія слов'янізувала сусідні неслов'янські племена, принесла туди освіту, писемність і слов'янську (церковно-слов'янську) мову. Старокиївська культура домінувала [панувала] не тільки на фіноугорській Москві [Московщині] та Мордві, а й у Литві та Молдові [Молдавії]. Потім народи цих останніх країн відродили свої національні мови, а Московія не змогла, і залишилась слов'янізованою [пословʼяненою]. Пізніше, після Богданової невдалої спроби відновити стару києворуську державність нашого народу, багатьох київських вчених-книжників, кого силою, кого ласкою, поперевозили до дрімучої Москви. Декілька поколінь викладачів і ректорів Слов'яно-ґреко-латинської академії в Москві, а потім і Московського університету були саме з Києва. На жаль, не тільки великий світ не так добре обізнаний із українсько-російськими взаєминами, але й багато наших співгромадян чомусь сліпо переконані у розумнішості росіян. А ці останні просто свято переконані у своїй місійності, хоч упродовж останніх кількох століть з того часу, як вони вийшли на світову арену, показують усім народам світу, далеким і близьким, як не треба робити та жити. І горе народам близьким! Ми віддали росіянам в одноосібне користування слово «очки», хоча очі російською «глаза», натомість взявши собі латинське «окуляри». Нині дедалі частіше чути, як вертоліт називають «гелікоптером», забуваючи, що винайшов його киянин Ігор Сікорський, щоправда, вже на чужині. Латинський прикметник «консультаційний» уже почали замінювати на анґло-американський «консалтинґовий», хоча до вибору є безліч українських: «дорадчий», «порадчий», «порадний», «порадневий», «порадовий», «радничий» тощо.

Настає час розкидати каміння, і настає час його збирати! Час нам уже збирати розкидане розмашисто на розхрестях історії і повертатись нарешті обличчям до себе. Ми щось задуже долучились до освоєння та облаштування як Російської імперії включно з добою СССР, так і заокеанських канад і америк. Культурний та духовний внесок українців (малоросів, власне росів, істинно-росів!) у всеросійську Імперію значно перевищував внесок нащадків темних і жорстоких ослов'янених московитів (кілька століть тому переназваних їхніми царями для величності у великоросів, чи правильніше б російською було б "большеросов"). Як Велика Ялта – це вже не Ялта, а її околиці, так і Велика Русь – це вже не дуже й Русь, а її окраїни, на відміну від Малої Русі – її серця. У поляків також "Mała Polska" – навколо столиці (тоді Кракова), а "Wielka Polska" – все решта. Так само й у ґреків "Μικρο Ελλας"(Мала Ґреція) і "Μακρο Ελλας" (Велика Ґреція). До речі ґреки нашу київську імперію Русь називали "Ρωσια". Це слово "Росія" і використав московський цар Пьотр Пєрвий для підняття своєї значущості в очах є/европейців,

соромлячись своєї азіатської [азійської] Московії. Так, що Росія, користуючись жаргоном [просторіччям] її другого президента Владіміра Путіна "далжна нам па жизні...". І саме в неї будуть проблеми [труднощі] з самоідентифікацією [самоототожненням] після того як ми заберемо собі своє історичне ім'я "Русь", а китайці заберуть собі Сибір. Хай вони шукають в Передураллі свої неслов'янські корені для своєї молодої незрілої, і тому все ще аґресивної [нападливої] 500-літньої Московії. Нам же треба лише звикнути до великої та величної ідеї [думки], що саме ми є в щонайбільшій мірі, ніж будь-хто інший, спадкоємцями т.зв. "общерусскава" набутку. Саме ми є стародавній, а тому врівноважений, народ з великою, а подекуди й величною, історією. Проблема [питання] полягає лише в нашому менталітеті [мисленні], бо чорноземи, які нам дарував Господь Бог, у нас і так найкращі в світі.

Ми маємо нарешті стати самодостатніми. Бо й так, аби довести самим собі та світові, що ми не росіяни, наші попередники пожертвували нашими старими назвами «Русь», «руський» замість того, аби довести, що росіяни не є русичами, а становлять досить молоду націю московців [москвинів, московітів, московітян, москалів]. Тому абсурдною [нісенітною] є сама назва «русифікація» в тому розумінні, як її у нас нині сприймають, оскільки неможливо нашу Батьківщину Русь-Україну русифікувати [рущити]. Цей ганебний процес треба називати «росіянізовувати» [«російщити», «зросійщувати», «росіїти», «поросіювати»], чи «московізовувати» [«московщити»], або «москалізовувати» [«обмоскалювати»].

Росіянізмів у нашій мові небагато. Навпаки, значно більше українізмів у російській: «зеница ока» (зрачок глаза), «очи» (глаза), «очки» (у нас чомусь латинізм "окуляри"), «девчина» (девушка), «девчата» (девушки), «дива» (дева), «держава» (государство), «смак» (вкус), «скарб» (сокровище) тощо, якщо не вважати суцільним українізмом [українщиною, українництвом] усю їхню мову, бо слов'янізація [слов'янення, ослов'янювання] фінно-угорських [угро-фінських] предків сучасних росіян проводилась русами [русичами, русинами – праукраїнцями, давньоукраїнцями, стародавніми українцями] саме з нашого княжого Києва. Щоправда, слов'янізація [ослов'янення] їх нами здійснювалася переважно офіційною книжною церковнослов'янською мовою давньоболгарського [давньомакедоно-болгарського, давньомакедонського] походження, якою солунські брати Кирило [Костянтин Філософ] та Мефодій [Методій] переклали Біблію, у нас трохи зрущеною [українізованою] – т.зв. «старослов'янською», або, як її просто називали, «слов'янською», яка була тоді у нас літературною [писемною, книжною] мовою, на зразок латини у поляків, чехів та інших західних слов'ян і західноєвропейських народів. Такою дещо зміненою на руський [давньоукраїнський] лад давньоболгарською [давньомакедоно-болгарською, давньомакедонською] мовою й були ослов'янені ці східні племена, які, проте, при однаковому написанні слів усе ж читали їх по-своєму: «о» як [а], «е» як [є] (хоча для [є] у наших предків – русів [русичів, русинів] – уже тоді була окрема буква «ѥ»). Церковнослов'янська мова руської [давньоукраїнської] редакції [изводу] й лягла в основу російської писемної мови, над якою при її становленні працювало більше малоросів [українців] на Москві, аніж власне московітян [великоросів, росіян], оскільки серед останніх аж до часів Пушкіна (початок минулого XIX століття) навіть священики часто були неґрамотними [неписьменними]. Історики сучасної російської літературної [писемної, книжної] мови відзначають: крім того, що сама старо(церковно)слов'янська мова на неслов'янську Московщину була занесена княжим Києвом, ця українізована [зукраїнена, зукраїнщена, зрущена] давньоболгарська мова й потім, вже навіть у Росії, витримала щонайменше три т.зв. «южно-русскіе вліянія» (українські впливи). Перший стався ще за княжих часів Київської Русі. Другий великий український вплив на російську книжну мову був за просвітницької діяльності на Москві у XVII ст. таких українських вчених-книжників, як Феофан [Теофан] Прокопович, Стефан [Степан] Яворський, Єпифаній Славинецький, Арсеній Сатановський, Симеон Полоцький та багато-багато інших, які й заснували там перший у них вищий навчальний заклад – Слов'яно-ґреко-латинську академію за подобою до славнозвісної Києво-Могилянської академії. Навіть пізніше, після створення Московського університету, дуже довго його ректорами були українці. Третій український [малоросійський] вплив на російську писемну мову відбувся за часів Миколи Гоголя й Тараса Шевченка, коли у Санкт-Петербурзі було в моді все українське.

Таким чином, ті кількісно незначні росіянізми в нашій мові якщо є чим замінити, то треба замінити на власні, українські слова. Якщо ж це зробити важко, то більшість із них, так само як і болгаризми [церковнослов'янізми, "старослов'янізми", "слов'янізми"], полонізми,

чехізми [богемізми], білорусизми та інші слов'янізми, нашим людям цілком зрозумілі і не сприймаються такими чужими, як ґрецизми [еллінізми та візантизми [візантіїзми]], латинізми, ґерманізми [німецьковізми], ґалліцизми [франкізми, францизми, французовізми, французьковізми], анґліцизми чи американізми. Саме цей останній, неслов'янський, масив найбільше засмічує нашу мову, особливо наукову, яка незабаром зовсім не міститиме українських слів. Але через те, що нашим останнім національним гнобителем була саме Росія, українське відродження ми приречені сприймати як деросіянізацію [знеросійщення], тоді як треба відроджувати українську мову на засадах знечужинення взагалі, включаючи, звісно, знеросійщення зокрема, а не обмежуючись лише ним. Чому нам не взяти приклад із тих-таки німців, угорців, чехів, поляків та інших передових народів Європи [Европи], котрі звільнились у своїх мовах від засилля латини, яка в темні віки середньовіччя була в Є/Европі мовою церкви та науки, не даючи розвиватись їхнім національним (т.зв. "новим") мовам? Це, певною мірою, стосується навіть романських мов, які хоч і ведуть свій початок із вульґарної латини, проте зараз твердо стали на власне свій, національний шлях розвитку. Наприклад, у Франції тепер дуже суворо стежать за французькістю французької мови і за вживання таких всюдипроникних нині американізмів передбачено жорсткі грошові покарання. Вирішення питання чистоти власної мови для них уже позаду, а для нас – іще попереду. Замість того, аби осмислити значення якогось нового поняття і дати йому загальнозрозумілу нашим людям назву, наші науковці не спромагаються на більше, аніж переписати її буква в букву (чи звук у звук) із латинки на кирилицю. Ми вже дожилися до того, що у нас латинізм «консультативний» (лат. consultativus) витісняється не українським відповідником «порадчий», «порадовий» чи «порадневий», а модним зараз американізмом «консалтинговий» (анґ. consulting). До якої ж міри треба не любити себе, аби вайлувато спостерігати, який саме з двох чужаків остаточно утвердиться на наших теренах [просторах]. Коли ми вже позбудемось отієї триклятої нашої звички "Моя хата скраю..." і нарешті чогось хотітимемо в цьому житті і на цій землі, коли ми нарешті перетворимось із пасивного об'єкта історії в її активний суб'єкт?

Дуже багато медичних термінів [лікарських назв] у цьому словнику можуть здатися новими, дивними та, може, інколи навіть чудернацькими. Але якщо ми хочемо відродити нашу мову, то іншого шляху немає. Зрозуміло, що не все подане приживеться, але треба робити спроби відшукати старі або створити нові наші власні назви. Якщо ми всупереч зусиллям Москви все ж таки не стали «укр<u>а</u>инцами» [укр<u>а</u>інцамі], то нині, у зв'язку з ґлобалізацією сучасного світу з його "global English", ми маємо реальну [дійсну] загрозу стати «ukrainians» [юкрейніен(з)]'ами.

Ми навіть не завдаємо собі труду (праці) правильно відтворювати кирилицею на письмі ці чужі слова через часте нерозрізнення латинських палатального задньоязикового «g» та фаринґального [глоткового] фрикативного «h», наче у нас немає, на відміну від росіян, двох відповідних буков: «ґ»(проривне, гостре, вибухове) – для задньоязикового зімкненого приголосного, та «г»(гортанне, глоткове, придихове) – для гортанного (глоткового) щілинного звука. Ще з часів перших українських словників та інших наших стародруків на місці грецької «γ»(ґамми) у нас писалося проривне «ґ» («кг»):

- «Кграматыка». *(див. — ...**Кграматыка словеньска языка. З газофилакін (сокровищницы) славного града Острога... выдана... выдрукована в мѣстѣ Виленьском. В року... 1586.** /Перша друкована граматика (церковно)слов'янською мовою невідомого українського ґраматиста з Острогу друкована у Вільні (Вільному, Вільнюсі) 1586 року./)*;
- «ґрамматїка», «ґраматїка», «ґраматїце», «ґраматїчный», «ґрецкїй», «арґѹментъ», «орѳоґрафїа», «орѳоґрафїйны», «каллїґрафъ», «етѵмолоґїа», «ѳеолоґїа», «ѡмеґа», «лоґїка», «парадиґма», ...ни г вмѣсто ґ, ни впротив: ꙗкѡ одиґїтрїа а не одигїтрїѧ; гора а не ґора. *(див. — **ГРАММАТІКИ Славенскиѧ правилное Сѵнтаґма,.. Мнїха Мелетїѧ Смотрискогѡ... Лѣта ѿ воплощенїѧ Бга Слова #АХѲІ(1619)** /Граматика (церковно)слов'янська... Мелетія Смотрицького... 1619/; Київ,1978)*;
- «астролоґъ», «фїлолоґъ», «ґрамматїца», «їсторїоґрафъ», «архитѵпоґрафъ», «тѵпоґрафїа», «орѳоґрафїа», «ґеѡґрафїа», «ґрецкїй», «иґѹменъ», «доґма», «литѹрґїа», «ставропїґїа», «леґїѡнъ», «лоґїка», «маґнесъ», «мандраґора», «марґарїта», «фѣґѹра». *(див. — **Лeѯїконъ славено-рѡсскїй, и имен тлъкованїе. Памво Берында. Кїевъ, Лѣта Быа Мїра #ЗРЛЕ(7135), ѿ Ржва же Хва #АХКЗ(1627)** /Словник (церковно)слов'янсько-український, й

імен тлумачення. Памво (Павло) Беринда. Київ, Літа Буття Світу 7135, від Різдва Христового 1627/; Київ,1961);

- **"грєцкая"**, **"амиґда(л)"**(21). **"аспараґ"**(32), **"гиґантъ"** (139), **"смаракг(=ґ)дъ"**(57). *(див. —* "ЛЄЗЇКОNЪ ЛАТИNСКИ З КАЛЄПИНА ПРЄЛОЖЄНЫ НА СЛАВЄНСКИ. ЛѢТА Ѡ(Т) СО(З)ДАНЇЯ МИРА #ZPH *(7150 = 1642) /Єпифанія Славинецького/).*

Перший наш Президент і Великий Українець – Михайло Грушевський – у своїй фундаментальній «Історії України-Руси» та інших своїх працях також писав: "ґеольоґ", "Ґеорґій", "ґеоґрафічний", "ґенеральний", "ґенерал-ґубернатор", "Ґедеон", "проґрамма", "енерґічний", "енерґійний", "монґольський", "орґанізація", "орґанізований", "ориґінальність", "реліґійний", "інтриґантський", "леґальний", "леґендарний", "ґімназія", "ґраф", "колеґія", "маґістрат", "маґнати".

Варто тут також згадати, що відразу після постання Української Народньої Республіки в "Найголовніших правилах українського правопису" 1918 року, затверджених І.Огієнком, було сказано: "Букву ґ пишемо згідно з вимовою в чужих словах: *ґімназія, телеґраф, ґенерал, ґазета, терминолоґія, психолоґія*".

Ми ж до цих пір пишемо й вимовляємо неправильно, оскільки навіть за найновішим "академічним" орфоґрафічним словником (Київ, "Довіра", 2002) слова типу [на зразок] "гігієна" подаються чомусь через два "г", хоча ґрецькою "υγιενα" [hygiena]. Росіяни також вимовляють неправильно через два [ґ]: "гигиена" [ґіґієна], але через бідність звукових та ґрафічних [письмових] можливостей їхньої мови, із-за відсутності відповідника ґреколатинського "h", вони інакше (правильніше) написати просто не можуть, хіба що, як болгари, "хигиена". Ми ж маємо і "г"(=гр./лат.h) і "ґ"(=гр./лат.g). А ще ми маємо забагато ледачих осіб в "інтеліґентських" колах, які лінуються думати де в чужих словах ставити "ґ", а де й справді українське "г". Хоча краще б вони думали про справжній український відповідник, аніж де втнути оте чуже "ґ".

У нас деякі мовознавці чомусь полюбляють посилатись не на класичну ґрецьку вимову античної (дохристиянської) доби, коли там процвітали науки, а на середньовічну ґреку доби візантійської (християнської), коли хрестили Русь-Україну. Але щодо медичної та іншої наукової терміноліґії, то вона прийшла до нас не з Візантії, а із Західної Є/Европи через латинське посередництво, і тому зовсім ненауково орієнтуватись [скеровуватись, оглядатись] на спотворену середньоґрецьку (ґрековізантійську) вимову, оскільки саме римляни [латиняни] зафіксували [закріпили] на письмі латинкою (латинськими буквами) первісне звучання усіх спірних зараз ґрецьких букв: "Γγ" – [ґ] чи [г]; "Θϑθ" – [т] чи [тх], чи [фт], чи [ф], чи [хв], чи [х]; "Ηη" – [е] чи [і], чи [и] тощо.

- ✓ Таке ім'я, як ґрецьке Θομας [Thomas - Т(х)омас] */від арамейського te'oma – близнюк, арабською tuma/* у нас відоме у трьох іпостасях: Тома, Фома, Хома */що закріпилось у таких типово українських прізвищах, як "Томенко", "Фоменко", "Хоменко"/.*
- ✓ Ґрецьке ім'я Μεθοδιος [Methodios - Мет(х)одіос] українською писали то "Методій", то "Мефтодій", то "Мефодій", хоча однокореневе слово "метод" (лат. methodus; від ґр. μεθοδος) ми пишемо однозначно через "т".
- ✓ Ґрецькі імена Θεοφανηςιλ [Theophanes - Т(х)еофанес] та Θεοφιλης [Theophiles - Т(х)еофанес] ми передавали, як "Теофан", і як "Феофан", як "Теофіл", і як "Феофіл" відповідно. Проте назву науки "теолоґія" (богослів'я) */лат.theologia; від ґр. ϑεολογια/* ми науково пишемо через "т".
- ✓ Навіть давньоєврейські (біблійні) власні назви ми спотворюємо: ім'я "Фадей" (ґр. Θαδδαιος [Thaddaios - Т(х)аддаіос]; лат. Thaddaios; від івритського "tadde" – похвала; порівн. араб. "taddawus(u)") правильніше було б писати "Тадей", як і передбачалось більш науковим ніж теперішній "харківським" правописом 1928(1929)рр. Цікаво, що нашому відомому письменникові зі старої української шляхетської та шляхетної родини Максимові Рильському вдалося залишитись Тадейовичем, а не стати Фадейовичем, коли в ті жахливі часи "сліянія наций" навіть Аґатанґела Кримського зробили Агафангелом.
- ✓ У XVIII ст. ґрецьке слово "βιβλιοθηκα" намагалися за візантійським середньовічним звучанням писати кирилицею "**вівліоθика**" [вівліофика], але потім від цього відмовились на користь західноє/европейського (істинно давньоґрецького) звучання "**бібліотека**" */лат. bibliotheca/.*

Крапку в кількастолітніх дискусіях [спорах, суперечках] щодо того, як вимовляли звуки стародавні ґреки, між прихильниками західноє/европейського (еразмового) читання – етацизму (від назви ґр. букви Ηη "ета") та східноє/европейського (рейхлінового,райхлінового) читання – ітацизму (від назви ґр. букви Ηη "іта") поставила знахідка запису звуконаслідувань тварин: "βη-βη-βη". Усім тепер зрозуміло, що баран не може бекати "ві-ві-ві", а лише "бе-бе-бе". Отже, єдино правильна вимова ґрецьких слів збережена лише в латинській транскрипції.

Про необхідність відмови від візантійщини в науковій термінолоґії говорилось і в більш православно-заскорузлій, аніж ми, Росії. Учень В.К.Тредіаковского та учитель Н.М.Карамзіна, професор Московського університету А.А.Барсов (1730-1791), більш як два століття тому писав:

✓ "Вообще примѣчается, что въ церковныхъ книгахъ разныя чужія имена больше производимы были изъ греческаго, а въ гражданскихъ изъ латинскаго языка. Какъ латинскому языку болѣе учатся вездѣ, нежели греческому, и съ онымъ больше сходствуютъ всѣ нынѣшнія Эвропейскія языки: а мы отчасу сообщенія ищемъ съ Эвропейцами, то кажется и въ семъ больше съ ними сообразоваться должны, по чему и сравненіе таковыхъ именъ болѣе дѣлать должно съ Латинскимъ, которой ближе подходитъ къ Россійскому языку (тѣмъ паче, что въ немъ и греческія слова намъ къ сему потребныя всѣ находятся, съ малою весьма и такою отмѣною, которая ихъ больше съ россійскимъ языкомъ сближаетъ)."

✓ "... вмѣсто θ (Θϑ) въ нѣкоторыхъ словахъ выговаривается по обыкновенію другихъ Эвропейскихъ языковъ, кромѣ греческаго, такъ и пишеться присто т. на. пр. *тронъ, математика* вмѣсто *ѳронъ, маѳиматика* ..."

✓ "Отъ сходства же начертаній 6[й] (є) и 34[й] (є) буквы въ церковной, и неразличенія потомъ *е* отъ э въ гражданской печати, произошло также и долговременнымъ употребленіемъ усилилось неразличеніе же и неисправность въ письмѣ и выговорѣ ... когда пишутъ *европа, евангелистъ* ... такъ и выговариваютъ, какъ будто бы написано было по латынѣ *Jevangelist, Jevropa*, вмѣсто отверстаго и отдѣльнаго раствореннаго, а при томъ и съ греческимъ или латинскимъ подлинникомъ таковыхъ словъ сходнаго произношенія *Эвропа, Эвангелистъ*".

(див.: "Российская грамматика Антона Алексеевича Барсова", Москва, "Издательство Московского университета", 1981. – 776 с. – С. 295-296(523), 88, 47.).

Латинське м'яке «l» ми певний час передавали м'яко [ль] (перед голосними «а», «е», «о», «у»: [ля], [лє], [льо], [лю]). Але після розгрому українізації в УСеСеР у 30-х роках минулого XX століття, ми латинські слова кирилицею правильно вже не пишемо. Це стосується як «l» (ми чомусь робимо його твердим, спотворюючи м'яку вимову першоджерела), так і непояснюваних змін роду, замін "і" на "и" після деяких приголосних згідно т.зв. «правила дев'ятки» тощо.

Тут варто детальніше [докладніше] зупинитись на надуманому і непослідовному т.зв. "правилі дев'ятки", яке у чужих **(тільки чужих!)** загальних **(не власних!)** назвах після деяких, випадково і непояснювано взятих, приголосних «д», «т», «з», «с», «ц[тс]», «ж», «ш», «ч[тш]» та «р» замість чужого «і» наказує писати українською чомусь не «і», а «и». Це "правило", власне, не є правилом, бо воно не діє, якщо після «і» йде голосний або приголосний «й»: «кар**ди**т» (*лат. car**di**tis*), але «кар**ді**олоґія» (*лат. car**di**ologia*); «перихонд**ри**т» (*лат. perichond**ri**tis*), але «перихонд**рі**й» (*лат. perichond**ri**um*); «пе**ри**хондрит» (*лат. pe**ri**chondritis*), але «пе**рі**аденіт» (*лат. pe**ri**adenitis*); «фі**зи**ка» (*лат. phy**si**ca*), але «фі**зі**олоґія» (*лат. phy**si**ologia*). Однак ці винятки також мають свої винятки ("**анти**винятки"), які пишуться через «и», навіть не зважаючи на те, що за ним іде голосний: «ан**ти**аритмічний», «ан**ти**оксидантний» тощо, «ба**ти**естезія». І навпаки, після «пост-», «гіпер-» «і» зберігається без огляду на це т.зв. правило "дев'ятки": «пос**ті**нфекційний», «гіпе**рі**мунний» тощо. Крім того, у назвах з "квазі-" за чинним правописом також пишеться без спотворення іншомовного «і» в «и» всупереч цьому псевдоправилу: «ква**зі**клімакс». Якщо додати сюди винятки правильного написання за ориґіналом [першозразком, першовзором] слів типу «мер**сі**», «так**сі**», «па**рі**», «попу**рі**», «жу**рі**»(**жюрі!**), «колібрі», «харакі**рі**», «ґра**тіс**» та власні назви (**Ді**кенз, **Ді**сней, **Ді**зель), то що це за правило, якщо воно застосовується менш ніж у половині ймовірних ситуацій [випадків].

Наголошуємо ще раз на тому, що ми писали ще на початку 90-х років минулого століття у передмові до першого нашого "Російсько - українського медичного словника" 1991р. та наступних його перевидань: "... максимально [щонайбільше] наближений до латини, де "L" та

інші приголосні перед "I" та "Y" вимовлялись м'яко. Українській мові також глибоко притаманна і м'яка вимова звуків [д], [т], [з], [с], [ц], [ж], [ч], [ш], [р] — наприклад: дід, тітка, зірка, січ, цівка, жінка, чільний, шість, річ. То чому ж ми мусимо відтворювати латинське "carditis" як [кардит], а не [кардіт]; "hepatitis" як [гепатит], а не [гепатіт]; "zygota" як [зигота], а не [зіґота]; "systola" як [систола], а не [сістоля]; "cirrhosis" як [цироз], а не [ціроза] */зберігаючи жіночий рід латинського слова/*; "schizophrenia" як [шизофренія], а не [шізофренія], а ще вірніше [схізофренія] */ні стародавні ґреки, ані римляни не знали звука "ш", а вимова "sch"[сх] як [ш] — це пізнє німецьке спотворення латини/*; nephritis [нефрит], а не [нефріт] і таке інше? Традиція [тяглість] твердої вимови деяких приголосних перед латинськими "і", та особливо "y" залишилась після сумних часів полонізації [польщення, спольщування, полячення, ополячування, зляшування] нашого народу. З іншого боку діяв спотворний вплив російського ґрафічного [письмового] відтворення, де латинська літера [буква] "і" передавалась російською "и", а вже потім з нього робились українські письмові близнюки, що зовсім неправомірно, бо буква "и" в російській та українській мовах позначає різні звуки: російською — "гепатит" [ґепатіт], українською — "гепатит" [гепатит], хоча латиною — "hepatitis" [ґепатітіс]. Отож, зовсім неарґументованим [бездоказовим] та безпідставним ми вважаємо так зване правило "дев'ятки", яке нам накидають. І крий Боже тлумачити це як московізми! Навпаки, саме в російській мові не вимовляються м'яко шиплячі "ц", "ж" та "ш". Українська мова має більше можливостей для точного відтворення чужинецьких слів, і не треба їх штучно спотворювати на догоду сусідам."

В уже згадуваних перших українських словниках та стародруках після «д», «т», «з», «с», «ц», «ж», «ш», «ч», «р» знаходимо «і» («ї») або «ѣ» (яке українці читали як [і]):

- «грамматіка», «ѡ грамматіцѣ», «етімологіѧ», «аріѳметика», «аттічески», «о ктісіфонтѣ». *(див. — **АДЕЛФОТНΣ. ГРАММАТІКА ДОБРОГЛАГОЛНВАГО ЕЛЛНΝОΣЛОВЕΝскаго ѧзыка. ... ВОЛВОВѣ. В дрѹкарни Братской. Рокѹ #АФЧА (1591)** /ADELPHOTES. Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische Grammatik L'viv-Lemberg 1591; München, 1988)*;
- «грамматіка», «ѡ грамматіцѣ», «стіхи», «етѵмологіѧ», «сѵнтаѯісъ», «діфѳонги», «тітла». *(див. — **ГРАММАТІКА СЛОВЕНСКА... Л.З. В ВИЛНИ В дрѹкарни Братской. Рок(у) Б(о)ж(о)го #АФЧS(1596). А ѿ създаніѧ Міра #ЗРГ(7103)** /Граматика словенська. Лаврентія Зизанія.1596/; Київ,1980)*;
- «ґрамматїка», «ґраматїка», «ґраматїчный», «латінскїй», «леѯїс», «сѵнтаѯїс», «апокалѵѱїс», «ѵѱїлонъ», «дїфѳонгъ», «стіхъ», «Мартінъ». *(див. — **ГРАММАТІКИ Славенскиѧ правилное Сѵнтаґма,.. Мніха Мелетіѧ Смотрнскогѡ... Лѣта ѿ воплощеніѧ Бга Слова #АХѲІ(1619)** /Граматика (церковно)слов'янська... Мелетія Смотрицького... 1619/; Київ,1978)*;
- «ґрамматїца», «марґаріта», «фѣґѹра». *(див. — **Леѯіконъ славено-рѡсскїй, и имен тлъкованїе. Памво Берында. Кіевъ, Лѣта Быа Міра #ЗРЛЕ(7135), ѿ Ржва же Хва #АХКЗ(1627)** /Словник (церковно)слов'янсько-український, й імен тлумачення. Памво (Павло) Беринда. Київ, Літа Буття Світу 7135, від Різдва Христового 1627/; Київ,1961).*

Великий Українець і наш Перший Президент – Михайло Грушевський – у своїй фундаментальній «Історії України-Руси» та інших своїх працях також писав «і» після «дев'ятки»: "прінціп", "Табарістан", "Сірія", "протосінкел", "резіденція", "резіденти", "бриґадір", "бріґадирський", але й писав "и" у випадках не пов'язаних із «дев'яткою»: "Порфирородний", "Филип","Витовт", "ливонський", "Люблин", "архимандрит", "антіохийський", "акафист", "республиканський".

Іван Огієнко (митрополит Іларіон) твердив: "Цей польський спосіб писання по одних приголосних «у» *(укр. [и] – С.Н.)*, а по других – «і» *(укр. [і] – С.Н.)* не має під собою жодного міцного наукового ґрунту..."
(див.: Огієнко І. Український стилістичний словник. – Вінніпеґ, Канада, 1978. – С.165.).

М.М.Хведорів і Олена Курило у своїх словниках не дотримуються цього правила.
(див.: Хведорів М. М. Московсько - українська термінологія елементарної математики. – Кам'янець-Подільський, 1919 – 37с.);
(див.: Курило О. Словник української физичної термінольогії. (Проект). – Київ, 1918 – 133с.).

Максим Вакуленко слушно зауважує: “Вимова відкритого складу (морфеми) не може залежати від того, чи йде потім голосна, чи приголосна. «Правило дев’ятки» (точніше було б: «виняток дев’ятки») порушує й цю засаду: *ді-од*, але *ди-граф*. З іншого боку, київсько-полтавському діалекту, що ліг в основу літературної української мови, властивий саме звук [і]. Це відчутно навіть при порівнянні з російською вимовою: дірка – *дырка*, різниця – *разница*, шість – *шесть*, скажіть – *скажите*, тільки – *только*, розігнати – *разогнать*, безідейний – *безыдейный*, підіграти – *подыграть*, підінтеґральний – *подынтегральный*.”
(див.: Вакуленко М. Російсько-український словник фізичної термінології. – Київ, 1996. – 236 с. – С.9.).

Якщо деякі мовознавці намагаються підтвердити це т.зв. «правило дев’ятки» нашою народною звичкою передавати засвоєні чужі імена, змінюючи «і» на «и», при цьому спотворюючи також і інші звуки, наприклад: лат. Marina [Маріна] – укр. Марина; лат. Constantinus [Константінус] – укр. Костянтин; лат. Maximus [Максімус] – укр. Максим, то ми повинні бути чесними перед собою і не обмежуватися лише «дев’яткою», адже у народі гр. Βασιλιος [Basilios - Базіліос] звучить спотворено як **Василь**; гр. Νικολαος [Nikolaos - Ніколаос] спотворено як **Микола**; гр. Νικητας [Niketas - Нікетас] як **Микита**; гр. Νικηφορος [Nikephoros - Нікефорос] як **Ничипір**; гр. Κυριλλος [Kyrillos - Кіріллос] – **Кирило**; гр. Φιλιππος [Philippos - Філіппос] – **Пилип**; гр. Ευθυμιος [Euthymios - Евт(х)іміос] – **Єфимій, Євтим, Юхим**; гр. Ευτυχης [Eutyches - Евтіхес] – **Євтихій, Явтух**; лат. Martinian [Мартініан] – Мартиніан, Мартим’ян, Мартьян; лат. Longinus [Льонґінус] – Лонгин, Логгин, Логвин; лат. Aquilina [Аквіліна] – **Якилина, Килина, Кулина**. Отже, ніякого т.зв.«правила дев’ятки» для народної мови не існує, і треба говорити не про «дев’ятку», а про «всеприголоснівку». А за глибоконародною звичкою, якщо ми хочемо за стандарт [зразок, приклад] узяти вимову ґреко-латинських слів українським селянином, який, до речі, цими словами взагалі ніколи не послуговувався (і зараз не послуговується!), то так, іще чого доброго, доведеться нам і в науковій українській мові у чужих словах також змінювати «н» на «м», «ф» на «п», «т» на «ф» чи «х», і взагалі допишемося до «патрет» замість «портрет». Так ми докотимось до цілковитих нісенітниць, чомусь навмисне спотворюючи іншомовні слова, чим тільки заплутуємо себе та інших, а чужі слова так і залишаються чужими і незрозумілими для більшості нашого народу. Ми в деяких випадках намагаємося міняти чуже «і» на наше «и» та чуже «ґ» на наше «г», а в інших – ні, чим остаточно самі себе заплутуючи і роблячи наш правопис зовсім незбагненним. Зараз ми тільки напівдорозі до цього, вірніше, на роздоріжжі, бо маємо такі т.зв.«правила», з яких винятки становлять понад 50 відсотків випадків. Окрім того, ми навіть однокореневі чужі слова умудряємося писати по-різному:

- «**митра**», але «**мітральний**», хоча в уже згадуваному «Лексиконі» П.Беринди ще 1627 року було записано: «**Мітра, кру́на: Єпскаа корона, швва́зка, пояс...**»;
- «**Дізель**» – німецький науковець, але двигун, названий його ім’ям, на догоду якомусь дивному і непояснюваному псевдоправилу [нібиправилу] «дев’ятки» чомусь спотворюємо на «**дизель**», хоча ориґінальний [самобутній] німецький напис являє собою щось узагалі третє: «**Diesel**», а наші т. зв. «нові українці» на нових своїх бензозаправках пишуть латинкою, чомусь виходячи із кирилиці, та ще й російської: «dizel»;
- «**диплокок**», але «**діоптрія**» та всі інші слова, похідні від гр. δι- (лат. di-) [ді-] */від гр. δις – двічі/*, хоча в ориґіналі цей ґрецький префікс [приросток] звучить і пишеться в обох випадках однаково через [і], а ми, намагаючись ці випадки чомусь розрізнювати, тільки зайве ускладнюємо навчання для наших українських школярів [учнів].

Так ми дійдемо до абсурду [безглуздя], як уже дійшли з українським написанням англійського слова «**dealer**». Є два принципи [засади] передавання чужих слів: або транслітерація [черезбуквення], або транскрипція [череззвучення]. Отже, англійське «dealer» [di:lə] маємо писати або «деалер», або «**ділер**», але ніяк не «**дилер**», бо англійська мова має два звуки [і] — 1) довге [і:] схоже на наше [і], та 2) коротке [і] схоже на наше [и]. Плутанина ж із ними може призвести до непорозуміння, оскільки є дуже багато англійських слів, які розрізняються за звучанням саме довгим чи коротким [і] */напр. sheep [ші:п] – вівця, а ship [шип] – корабель, судно/*. До речі, слово «dealer» [di:le] походить від дієслова «deal» [di:l] – мати діло (справу), яке, як зазначено в оксфордському “Стислому етимолоґічному словнику англійської мови” (A Concise Etymological Dictionary of the English Language), дуже давнє, арійське (індоєвропейське), таке, як наше «діло» (ст.-укр. **дѣло**; рос. дело), і яке зберегло своє первісне значення (мати діло, мати справу). То чому

ж, питається, ми маємо писати «дилер»?! Самі собі придумали якесь «правило» і самі від нього потерпаємо.

Те саме стосується й написання німецького «**Diesel**», про яке йшлося вище («**Дізель**» – інженер і «**дизель**» – двигун, названий його спотвореним прізвищем). Якщо говорити про принципи [засади] наукового передавання чужих слів, то, як уже зазначалось, їх сучасній науці відомо два. За першим – транскрипцією (від вимови) – в обох випадках маємо писати «і» («Дізель» та «дізель»), оскільки на слух в обох випадках німецьке «іе» відповідає українському «і». За другим – транслітерацією (від написання) – отримаємо потворне «Діесел» – щось незрозуміле ні нам, ані німцям. Як обґрунтувати написання «дизель» через «и» з наукових позицій [положень], навряд чи спроможні пояснити найповажніші з наших мовознавців, але вони й не намагаються обґрунтовувати, а закликають нас сприймати все це тільки на віру, що нічого спільного з наукою не має. Отож, неправомірно на жертовник всеспалення заміни «і» на «и» за т.зв. «правилом дев'ятки» привносити не тільки іншомовне «і», але й інші буквосполучення (нім. «іе»; анґ. «е», «ее», «еа»), котрі на [и] й натяку не мають, а звучать виразно як [і].

Ще 1995 року у передмові до нашого "Російсько - українського медичного словника з латинськими назвами" ми писали: "... написання українського "и" замість "і" на місці латинського "і" після деяких дев'яти окремо взятих приголосних, а саме: "д", "т", "з", "с", "ц", "ж", "ч","ш" "р" більше завдячує російському впливові, бо в цих словах росіяни пишуть своє "И", яке відрізняється звучанням від українського "и", відповідаючи латинському "і" та українському "і". Це т.зв. "правило" стосується тільки запозичених слів, страшенно ускладнює наш правопис і зовсім не відповідає духові української мови. Чому має бути українською "система" а не "сістема" (лат.systema [сістема]), коли ми вимовляємо власне українське слово "сісти" через "і"? Може тільки тому, що росіяни пишуть "СИСТЕМА" [сістєма], але ж їхнє "И" відповідає латинському "і", на відміну від нашого "и". Залишаємо вирішення цього питання за майбутнім."

Або торкнімось уникання подвоєнь приголосних у чужих словах, яке призводить до втрати розуміння змісту. Приміром, якщо остання буква префікса [приростка] співпадає з першою буквою кореня (-s + s-): гр. δυσ- dys-; лат. dis- (роз-) + sociatio = dissociatio (роз'єднання). Але з українського недолугого напису "дисоціація" замість "диссоціація" виходить, що слово утворене від гр. δι- di- (дво-, двоїсто-, подвійно-) + sociatio = дво???'єднання???

Про це пише також Максим Вакуленко у передмові до свого словника: "Подвоєння в іншомовних словах спрощуються також не завжди продумано. Так зникає відмінність між наростками *а-* і *а(д)-* ("д" випадає, а наступна приголосна подвоюється), *ді-* і *діс-*, що принципово змінює відповідний етимон... Насправді ж "дисоціація" означає чи то "подвійне товариство"(?), чи "парне сполучення"(??), а чи "попарне об'єднання"(???), але зовсім не те, що ми маємо на увазі. Аглютинація – це, навпаки, відлипання, а не налипання. Дифракція – це насправді двоподіл, а атрактор – "не-трактор". "Агломерація" означає розпорошення, а не згрудкування. Таке ж протилежне першоджерелу значення мають терміни: "агрегат", "акомодація", "акреція", "акумулятор", "анігіляція", "аретир", "атенюатор", "атестація", "афінний" тощо. Так само втрачають первісне значення слова "дисипативний", "дисолюція", "диференціал", "дифузія". Коли мовники пропонують у цих випадках префікс як частину кореня .., то це виглядає дивно. Виходить, що в усіх мовах світу "дисоціація", "асоціація" і "соціум" – слова однокореневі, і тільки в українській тут аж три корені: "дисоц", "асоц" і "соц". ... Мабуть, є кращі засоби здобути світову першість. ...

... Прикладом "позичання" російського написання є "проекція" (в оригіналі – "проєкція" */від лат. proiectio (projectio) – С.Н./*) – адже російське "е" читається як "є". */Те саме стосується й слова "проект" від лат. projectum, яке російською хоч і пишеться правильно через їхнє "е"(=укр.[є]), проте вимовляється росіянами чомусь неправильно: [ПРАЭКТ] – С.Н./* ...

... Не все гаразд і зі словотворенням у запозиченнях. Так, неукраїнський суфікс *-аль-* у прикметниках часто зовсім зайвий. За правилами української мови, відповідний прикметник слід утворювати від іменника, а не прикметника: "індустрійний", а не "індустріальний". Таким же недоглядом є слово "префіксальний" (треба: "префіксний"), бо в українській мові немає слова "префіксал". І в той час, як слово "потенціальний" цілком законне, оскільки походить від слова "потенціал" ("потенційний" – від "потенція"), то прикметники типу "інерціальний" є типово зросійщеними */? – С.Н./* покручами: українська мова не запозичувала слова "інерціал". Отже, за

законами української мови, "инерциальный" слід би перекладати як "інерційний". (А "инерционный" – це "інерцієвий"). ...

... Так само неправильно утворені прикметники "конвективний" (convective), "інклюзивний" (inclusive), "мероедричний" (meroedric), "періодичний" (periodic) тощо, які слід утворювати від іменників: конвекційний, інклюзійний, мероедрійний, періодовий. ...

... Отже, запозичення дуже небезпечні для теперішнього правопису, який тут украй нечіткий, тримаючись випадкових чи накинутих форм (статистичний метод). Очевидно, для вироблення науково обґрунтованих правил для іншомовних слів потрібно використати елементи аналітичного методу, який спирається на усвідомлення і відчуття особливостей різних мов, а також досліджує походження і значення слова."

(див.: Вакуленко М. Російсько-український словник фізичної термінології. – Київ, 1996. – 236 с. – С.11-12.).

Крім того, за нашим суперечливим правописом, геть відсутня послідовність у написанні споріднених (однокореневих) запозичених термінів (т.зв. алоґізми), на зразок:

«**альд**егід», але «**ал**коголь»;
«а**ритм**ія», але « а**рифм**етика»;
«алго**ритм**», але «лоґа**рифм**»;
«**аттик**», але «**атті**цизм»;
«**васил**іани», але «**базил**іка»;
«**вісмут**», але «**бісмут**ит»;
«**дил**ер», але «**діл**о»;
«**магніт**», але «**магнет**изм»;
«**орто**педія», але «**орфо**графія»;
«**спирт**», але «**спіріт**уалізм»;
«**фтор**», але «**флюор**ит»;
«**хім**ія», але «**хем**орецептори»;
«**целул**оїд», але «**целюл**оза»,

що викликає зайві додаткові проблеми [труднощі] в українській терміноло́гії через такий різнобій.

І взагалі, чи не легше підшукати українські відповідники чужинецьким назвам, аніж чубитись нам, українцям, як же все-таки нам писати ці чужі для нас слова!

У цьому словнику, аби зайве нам не дратувати один одного, ґреко-латинські терміни, за винятком чіткого, послідовного та легкозрозумілого розрізнення «**g**» та «**h**», записано кирилицею відповідно до нашого чинного, але все ще перехідного, правопису. Проте це не убезпечує нас від того, що з виходом нової чергової редакції українського правопису нам доведеться знову морочитись із цими **чужими**(!) назвами і вкотре робити невдячну та безплідну «мавп'ячу справу» з переписування на новий лад цих слів чужомовного (*тільки чужомовного!!!*) походження.

Щодо «ґ» та «г», то всі т.зв. «труднощі» з їхнім написанням є просто надуманими. Буква «Ґ,ґ» ніколи не вживається в українських словах (за винятком хіба що звуконаслідувань), а лише в запозиченнях, нових чи таких старих, що ми про це вже й не пам'ятаємо і сприймаємо їх за суто українські. Усі лікарі знайомі з латиною та й іще, щонайменше, з однією зі сучасних європейських мов (анґлійською, французькою, німецькою чи ще якоюсь) і, порівнюючи напис латинкою певного ґреко-латинського терміна з «g» та «h» із кириличним його написанням українською, завжди дивуватимуться, чому в деяких випадках треба розрізняти «ґ»[g] та «г»[h], тобто дозволяється вживати букву «ґ», а в інших – ні. Наче в нас немає інших справ, як тільки те й робити, що зазирати за кожним словом до орфографічного (ортоґрафічного?, **правописного**!) словника. Отож, маємо раз і назавжди визнати, визначитись і послідовно дотримуватись правила, що ґреко-латинському «g» з українських букв відповідає тільки «ґ», а ґреко-латинському «h» – тільки українське «г», а все, що решта – то від лукавого. Тим паче, що більшості з потрібних медичних слів все одно не можна відшукати у правописному словникові, бо він неспроможний вмістити у себе всі вузькофахові чужинецькі терміни, якими на роботі кожен із нас ще змушений користуватися, допоки не будуть відшукані аба витворені свої українські. Якщо ж деякі з наших "горе-патрійотів" бачать стовідсоткову українськість лише у надуманій і нічим не пояснюваній заміні "г" на "ґ" у чужих словах, цілком миряючись із самими цими чужими словами у нашій мові, то є дуже ефективний [дієвий] спосіб уникання чужого "ґекання": потрібно просто уникати чужих слів замість того, щоби бездумно "ґекати".

Як справедливо зауважував німецький вчений Гумбольдт, мова – це душа народу. І це більше стосується кожного слова, аніж мови взагалі. Саме СЛОВО є або витвором власного ґенія, або у когось позиченим. І чим більше в мові (в душі) чужого, тим менше свого. Все дуже просто. Третього не існує.

Не можуть чужі слова перестати бути чужими хоча б наполовину лише на тій смішній і безглуздій підставі, що ми замінимо чуже "ґ" на українське "г". Як не можна бути наполовину вагітною, так і чужі слова не можуть бути чужими тільки наполовину. Тому їх треба вимовляти через чуже "ґ", тим більше, що цю букву наші предки винайшли не вчора, а чотири сотні літ тому, і саме для чужих слів. Ця буква є, з одного боку, чудовим показником чужинності слова, щоб ми не забули створити свій власномовний термін [назву], а з другого боку, без неї ми б не могли правильно (ґрамотно!) записати чужі слова, особливо чужі власні назви, як не можуть це зробити росіяни, змішуючи (ототожнюючи!) чуже "h" з "g". Букву "ґ" у сталінські часи навіть репресовували, бо, як обурювався компартієць "таваріщ" Постишев, "єслі в велікам і маґучєм" лише одна буква "г", то й українці не повинні мати аж дві букви. Реабілітували букву "ґ" лише в часи горбачовської "пєрєстройкі", і тому більшість українців, особливо російськомовних, не знають, що з нею робити, бо всі вони вчились давно, і то в "совєтських" школах.

На перехідний період, згідно з офіційними роз'ясненнями фахівців Інституту української мови Національної академії наук України та рекомендаціями Міністерства освіти України щодо чинного поки що перехідного правопису, у його третьому (1990р.) та четвертому (1993р.) виданнях: "Слова з варіантним написанням "г" та "ґ" є рівноцінними і обидва варіанти є літературно нормативними, але ширше вживається той, що поданий першим (*якщо подається! — С.Н.*)... Крім того, через літеру "г" передається латинська літера (відповідно й букви інших мов) у тих варваризмах (не засвоєних українською мовою словах і висловах), що зазвичай подаються засобами латинської (чи іншої) ґрафіки, але можуть передаватися й засобами кириличної абетки..."
(див.: А.А.Бурячок. Що змінилося в "Українському правописі?" – Київ: Наукова думка, 1997. – 51с. – С.51).

А у самому "Українському правописі", який на сьогодні є хоч і поганим, але законом (лат. "Dura lex, sed lex"), у примітці до §15 чорним по білому написано: "...збереження g у вимові не є порушенням орфоепічної норми" */а український правопис є фонетичним, тобто "пиши, як чуєш!" – С.Н./.*
(див.: Український правопис / АН України, Ін-т мовознавства ім.О.О.Потебні, Інститут української мови. 4-те вид., випр. й доп. – Київ: Наукова думка, 1993. – 240с. – С.17).

Харківський український правопис 1928(1929)рр., якого свято притримується і береже уся українська діаспора у Вільному Світі затвердив науково зберігати жіночий рід (як в ориґіналі) в усіх ґреко-латинських словах, що закінчуються на -sis, *-is, f /напр.*: diagnosis, *-is, f* – **діяґноза**, а не **діагноз**, як чомусь незрозуміло і невиправдано змінено рід у росіян; basis, *-is, f* – **база**, а не **базис**; tuberculosis, *-is, f*.– **туберкульоза**, а не **туберкульоз**/. В сумнозвісних сталінських 30-х роках на науковому підході був поставлений пролетарський хрест (вірніше молот) і українізовані ґреко-латинські терміни більше не зберігали жіночого роду ориґіналу а сліпо мавпували російські незрозумілі спотворення. Чи не єдиним виключенням залишилось слово "**теза**", хоча й до нього у деяких совєтських словниках на другому місці після нього ліпили "**тезис**", бо по-російському "ТЕЗИС". Зараз українська діаспора в усьому світі пише за науковим харківським правописом і у Великій (материковій) Україні почався рух за повернення у чужих словах до менш спотворених форм. Ми у своему першому "Російсько-українському медичному словнику" 1991 року подавали обидва чужинецькі варіанти, як жіночого так і чоловічого роду. Але тепер нас більше цікавить знечужинення ґреко-латинських термінів, аніж ламання списів з приводу їх правильного написання. Крім того в сучасній українській медичній терміноло́ґії є запозичений термін "**діастаза**" (лат. diastasa, *-ae, f*; amylasa, *-ae, f*), який не дозволяє інший ґреко-латинський термін "**діастаз**" (лат. diastasis, *-is, f*) відтворювати зі збереженням жіночого роду ориґіналу також, як "**діастаза**".

Горе нам з цими чужими запозиченнями! Якби щодо їх відтворення була хоч якась системність [впорядкованість], то це б, принаймні, не збурювало правописних (*громадянських!, внутрішньоукраїнських!*) війн на нашій території. Проґресисти-західники (поборники харківсько-діяспорного правопису) прагнуть якщо не позбутись чужинецтва, то хоча б його систематизувати [впорядкувати], підпорядкувати хоч якимось закономірностям і правилам, орієнтуватись [скеровуватись] на первісну (загальноприйняту у світі!) давньоґрецьку вимову. Ретроґради-східники (прибічники сучасного постсовецького післяколоніального зросійщеного правопису) наголошують на усталеності понівеченої української мови після сумнозвісної

практики "сліянія язиков" в колишньому СССРі на православній візантійщині у дні, коли Україну відвідує Папа Римський (слов'янин з українським корінням). Але ж візантійська середньо-ґрецька, так само як і сучасна ново-ґрецька вимова, – це зіпсована (зіпсута) ґрека після довгих віків турецького панування. І, зрештою, захоплюючись запозиченнями в науковій термінології, ми стаємо вічними заручниками фонетичних [звукових] змін, які з плином часу неминуче відбуваються у кожній живій мові. Тобто, навіть якщо тоді, коли скінчиться той замовчувано-мовчазний "мовний" мораторій, яким президент Кучма своєю владою всього лише на рік (який, до речі, давно вже пройшов) відкладав правописні баталії [битви], і переможе здоровий глузд щодо уніфікації [уодноманітнення] запозичень за харківським (діяспорним) правописом 1928-1929рр., то навіть тоді не зникне небезпека внутрішньоукраїнського ворогування на правописному полі, бо основні запозичення нині йтимуть уже не з ґреки чи латини, а з анґлійської (американської), а потім, можливо, ще й із китайської, адже кожен четвертий мешканець планети (Землі) – китаєць. Анґлійське ж "th" – це вже не "ф" чи "т" ґреко-латинське, з приводу якого точаться суперечки серед українських мовознавців, а щось середнє між "с" і "т" (принаймні цими буквами у нас його відтворюють в тій чи іншій ситуації [випадку]). Анґлійське"g" в «-ing'ових » закінченнях – не "ґ" і не "г", а окремий носовий звук, що значно ближче до фонетичного [звукового] відтворення таких форм, як "-інн" чи "-инн". Одним словом, порятунок від зайвих проблем можливий лише на засаді самобутньої власномовності нашої наукової термінології [називництва]. Це збереже наші лоби від взаємного побиття на правописному (ор*т*о*ґ*рафічно-ор*ф*о*г*рафічному) бойовищу. По-перше, голова не для того, щоб по ній били, а для думання. По-друге ж, якщо вже змагати, то за своє, рідне, а не за чужинецтво. За чужі інтереси гинуть тільки дурні, розумні ж взагалі не гинуть, а роблять так, щоб ворог гинув. Міцний національний [народовий] ґрунт [основа] української наукової термінології [називництва] забезпечить зрозумілість і однозначність назви, бо багато ґреко-латинських термінів у сучасній науці зараз настільки відійшли від свого прямого значення у ґреці чи латині (а деякі з самого початку були побудовані невірно, напр.: анемія = безкрів'я */треба – недокрів'я/*; артерія = повітропровід, повітроносна трубка; від aër – повітря + tereo – зберігаю, вміщую, утримую */треба – б'ючка, б'ючожила, червоножила, червонокровожила, червоносудина/*), що годі й сподіватися, чи всі тепер вірно розуміють без додаткового багатослівного тлумачення (визначення), що означає той чи інший термін в тій чи іншій науковій галузі. В різних науках, і навіть в різних національних школах однієї науки, один і той же ґреко-латинізм може означати різні поняття, а одні й ті самі поняття можуть означуватися різними ґреко-латинізмами. На це сраведливо нарікають й автори передмови до московського видання досить ґрунтовного анґлійсько-російського медичного словника: "Первое ... заключается в общей неупорядоченности медицинской терминологии как русской, так и английской, что выражается в обилии синонимов в обозначении одного и того же понятия и, с другой стороны, в наличии полисемии. Второе обстоятельство связано с насыщенностью английской медицинской лексики терминами греческого и латинского происхождения, на первый взгляд прозрачными для перевода, поскольку в русском языке аналогичных заимствований тоже немало. Однако среди этих терминов попадаются так называемые «ложные друзья переводчика». По существу, одни и те же слова в русском и английском языках приобрели разные, а иногда и прямо противоположные значения. Так, например, по-русски мутиляция – это отторжение некротизированной части тела или органа, в то время как английский термин **mutilation** обозначает увечье, калечащее повреждение. По-русски гемералопия – ночная [«куриная»] слепота, по-английски, по крайней мере в американской литературе, **hemeralopia** – дневная слепота."

(див.: Англо-русский медицинский словарь. Акжигитов Г.Н., Бенюмович М.С., Чикорин А.К. – Москва: Русский язык, 1988. – 608 с. – С.5.).

Це так, як в українців "неділя" – тільки один день, а в росіян "неделя" – аж сім днів: український "час" – це невизначена кількість годин, а російський "час" – лише одна година. Українською "чоловік" – це і "муж" і "мужчина", тобто не жінка, російською ж "человек" – це "людина" взагалі, тобто і жінка токож. От тобі і схожість... З точністю до навпаки!..

Авторові [укладачеві] цього словника довелось, окрім іншого, витримати напади російськомовних критиканів [ганителів] щодо вживання слова "живчик". Справа в тім, що російські лексикографічні [словникарські] праці подають його як сперматозоїд, а українські – як пульс. Отже, росіяни в Росії спокійно вживають це слово в одному значенні, українці в Україні – в іншому, а найгірше "двуязичним". Вони то й не знають до якого берега прибитись. От такі то проблеми [ґруднощі] у любителів інтеґрації [об'єднання].

У нас існує щонайменше два принципи [засади] утворення українських прикметників від неукраїнських (запозичених) слів. Перший полягає в додаванні до латинського прикметникового суфіксу+закінчення (напр.: "**-alis**", "**-osus**") українського прикметникового суфіксу+закінчення "**-ний**", "**-овий**". Виходить масло масляне (двічі прикметник), що закінчується на "**-альний**", "**-озний**". Другий, більш раціональний [розумний], принцип [засада] полягає у додаванні українського прикметникового суфіксу+закінчення "**-ний**", "**-овий**" безпосередньо до українського (хоч і запозиченого) іменника в його українському написанні, а не до прикметника, бо в українській мові прикметники утворюються з іменників, а не з інших прикметників. Отже ми не повинні залежати від правил побудови прикметників у чужих мовах при побудові своїх, нехтуючи правилами української граматики. Отож правильніше буде "артерійний" (від укр. "артерія"), а не "артеріальний" (від лат. "arterialis"), "бактерійний" (від укр. "бактерія"), а не "бактеріальний" (від лат. "bacterialis"), "венний" (від укр. "вена"), а не "венозний" (від лат. "venosus"). Крім того в прикметниках на кшталт [зразок] "артеріальний", "бактеріальний" порушується українських фонетичний [звуковий, звучневий] закон уникання "гіатусу" ["роззіву"], що так притаманно саме українській мові на відміну від російської, польської та латини. Так, росіянин вимовляє "Украина" [Украіна], поляк "Ukraina" [Украіна], а українець "Україна" [Украйіна]. Тобто, між двома голосними для милозвучності виникає приголосний (найчастіше [й]). Тому, якщо вже українською іменник "артерія" (російською чомусь також "артерия", при лат. "arteria" /*очевидно, українізм в російській мові*/), то й прикметник українською має бути "артеріяльний", а не "артеріальний" (від лат. "arterialis"), бо тоді, чого доброго, доведеться в якийсь черговий раз уніфіковуючи [уодноманітнюючи] український правопис змінювати "артерія" на "артеріа", бо латиною ж, бачте, "arteria". Йотування прикметників у відповідності до написання іменників було, до речі, передбачене більш вдалішим, послідовнішим, зручнішим та науково обґрунтованішим аніж нинішній, харківським (східноукраїнським(!!!), а не "бандерівським") правописом 1928 року ("радянським" по часу прийняття, а не "буржуазнонаціоналістичним"), який прийняли тоді в "закордонній" (польській) Галичині, як загальноукраїнський, і зберегли від сталінського нищення і постійного наближення до російщини незросійщені діаспорні (діяспорні) українці по америках і канадах. Цим науковим правописом видано багато цінних книг довоєнного періоду на материковій Україні в часи УРСР, і видавались, та й зараз видаються, книги за кордоном в українській діяспорі [розсіянні] по всьому Вільному Світі. Вже й у незалежній Україні почали виходити "ново-старим" харківським (скрипниківським) правописом деякі праці та переходити на нього цілі видання, видавництва та електронні ЗМІ (засоби масової інформації). Інститут української мови Національної академії наук України підготував проєкт найновішої редакції Українського правопису, що значно наближав нас до наукової "скрипниківки". Проте в зоркестрованій псевдодискусії [нібиобговоренні], що звелася переважно до збиткування та глузування росіїськомовних (!?) телеканалів (т/каналиськ!!!) та газет (газетищ!!!) над українською мовою (та й, заразом, і над грекою та латиною, бо ж, бачите, на Москві ґреколатинське "aether" [етер] пишуть, як "эфир", то українською "етер" не може бути ні в якому разі, ні-ні...). На цій "глибокодумній" підставі двічідіючий президент України наклав мораторій [призупинив, наклав ...] на цю, здавалось би, суто внутрішньоукраїнську (неросійськоканальну) дискусію. Дискусії немає! Українського правопису немає! Розгардіяш є! Може хтось із нових, справді українських Президентів України, наведе лад, і не лише у правопису. Один народ повинен мати один правопис. І чим швидше ми оберемо кращий (менш понівечений, більш український) тим швидше ми примиримось самі з собою. А цього найбільш не хочуть наші вороги.

Хаос [безлад] із написанням українською, то через "**а**", то через "**я**" в однокореневих запозиченнях з чужих мов не зводиться лише до проблеми [питання] уникання "гіатусу" ["роззіву"] у словах на зразок "артерія" (прикметник чомусь "артеріальний", хоча має бути "артеріяльний"). У випадку зі словом "бацила" за чинним нині правописом ситуація з точністю до навпаки: прикметник чомусь "бацилярний". Про який системний підхід може йтися при такому псевдоправописі (кривописі!)?

Окремою, ще не розв'язаною проблемою [питанням, задачею] є **сексизм** [статевість, статева дискримінація [нерівноправність, пригнічення, упослідження]] у мові. На це є свої причини, але вони пояснюють тільки те, чому так сталось, проте не можуть переконати, чому так має бути надалі. Чому, наприклад, досі немає жіночого відповідника до слів «анестезіолоґ», «біолоґ», «хелімік» тощо, якщо не брати до уваги розмовно-зневажливого «анестезіолоґічка», «біолоґічка», «хелімічка»..? І навпаки, допоки чоловікам у їхні трудові книжки писатимуть: «Зарахований на посаду медсестри (медичної сестри, м/с)»? Адже усі цілком природно у розмовній мові називають такого працівника медбратом, але писати так нам хтось чомусь не

дозволяє. А чого варте протиставлення чоловічого та жіночого різновидів одного й того ж слова, яке позначає не тільки різні заняття, але і їхню різну соціальну [суспільну] вагомість: **«акушер»** – працівник із вищою освітою, а **«акушерка»** – зі середньою?! Ці недоречності треба виправляти, тим більше, що це французьке слово «акушер» відсутнє в інших основних европейських мовах, окрім російської (та, звісно, білоруської). Отже, навіть грати роль т.зв. «інтернаціоналізмів» воно неспроможне, і навіть у самій французькій цим нашим запозиченням із неї ж відповідають зовсім інші назви, а саме: «obstétricien» – пологівник, пологознавець (*/жін./* пологівниця, пологознавиця) та «sage-femme» – повитуха, пологарка. Чому б саме з цим чужинецьким запозиченням не розпрощатись у першу чергу? Щодо інших традиційно чоловічих назв професій [занять], то слід випрацювати і закріпити у мові як рівновноправні також їхні жіночі відповідники. За умови вже існування розмовно-зневажливих слів типу [на зразок] «анестезіолоґічка», «біолоґічка», «хе/імічка», які можуть несхвально сприйматися жінками, варто було б подати їх у інших, нейтральних [неупереджених] видозмінах, приміром: «анестезіолоґиня» («анестезіолоґа», «анестезіоложка»), «біолоґиня» («біолоґа», «біоложка»), «хе/імікиня» («хе/імічниця», «хе/імиця») тощо. У російській мові становище з цим іще гірше. Там навіть слово «врач» не має жіночого відповідника, подібного до українського «лікарка», і вони (росіяни) пишуть «женщина-врач», бо «врачиха» є грубим і зневажливим. Анґлійська мова на теоретичному рівні вже вирішила цю проблему [питання, задачу]. В офіційному [урядовому, державному] переліку професій [занять] кожній чоловічій назві відповідає жіноча видозміна, і навпаки. Вони (анґло-сакси) до слів, побудованих на зразок «congressman», «policeman», штучно створили неолоґізми [новослова, новотвори]: «congresswoman», «policewoman», що відразу знайшло відображення у найсерйозніших словниках, таких, як Webster's, Oxford, Longman.

Ще одне питання, яке потребує вирішення, – це з'ясування значень слів **«роділля»** і **«породілля»** та ліквідація [скасування, усунення] плутанини між ними. Різні лексикоґрафічні [словникарські] джерела їх трактують [тлумачать] по-різному, і навіть академічні словники, що видані Академією наук УССР і освячені іменами відомих у колишньому СССР мовознавців, припускаються в цьому питанні найприкріших помилок. Нижче подається таблиця розуміння різними авторами [укладачами] значень слів «роділля» та «породілля» у зіставленні з їхніми російськими чи то латинськими відповідниками: «роженица» та «родильница» і «parturiens» та «puerpera» відповідно. Деякі укладачі, такі, як Кисільов, Казьєр (зі співавторами), Ільїн (зі співавторами), Білодід (зі співавторами), Присяжнюк, Червяк із Захарашем, взагалі їх не розрізняють, а п.Дашкевич – укладач акушерської частини словника Шаніна – взагалі примудрився не подати ці важливі в акушерстві терміни [назви], відбувшись просто мовчанкою. Позиція [ставлення, відношення] укладача цього словника збігається з розумінням тих авторів, котрі виділені в таблиці жирним шрифтом:

АВТОР, РІК	РОЖЕНИЦА (РОЖАЮЩАЯ) (PARTURIENS)	РОДИЛЬНИЦА (РОДИВШАЯ) (PUERPERA)	РОДІЛЛЯ (ЩО НАРОДЖУЄ)	ПОРОДІЛЛЯ (ЩО НАРОДИЛА)
Памва Беринда, 1627	**породѣлѧ, пороженица**	–		
М.Галин, 1920	–	породілля, породільниця, породниця, поліжниця		
В.Ф.Кисільов, 1928	роділля, породілля	породілля, роділля, поліжниця		
М.Ф.Кніпович, 1948	**роділля (parturiens)**	**породілля (puerpera)**		
С.И.Вольфсон, 1957	parturiens,*-entis* (parturio,*-ire* – рожать); puerpera,*-ae,f* = родильница	puerpera,*-ae,f*		
Казьєр Г.В. та ін., 1960			= породілля! (parturiens = puerpera) роженица	(puerpera) роженица

В.С.Ільїн та ін., 1977			роженица	роженица, /разг./ родильница
Г.Арнаудов, 1979	parturiens,*-entis* (parturire – мучиться родами, рожать)	puerpera,*-ae,f* (puer,*-eri,m* – 1.ребёнок, дитя; 2.мальчик)		
І.К.Білодід, 1988	породілля, роділля, поліжниця	породілля, роділля		
О.Мусій та ін., 1991	породілля	роділля		
Ю.В.Шанін , 1993. (акуш.В.Е.Дашкевич)	-	-		
М.Присяжнюк, 1995	породілля, роділля	породілля		
О.К.Усатенко, 1996	**роділля**	**породілля**		
Академічний "Російсько-український словник наукової термінології. Біологія. Хімія. Медицина", 1996	**роділля**	**породілля**		
П.І.Червяк, М.П.Захараш, 1997	породілля, роділля, поліжниця	породілля, роділля		

У нашому словнику вперше зроблено спробу впорядкувати таке збірне поняття, як «оліґофренії»:

• **ДЕБИЛИЗМ** (лат. debilismus,*-i,m*) недоумство, дебілізм; (пол. głuptactwo). Вроджена оліґофренія [малоумство] легкого ступеня, інтелектуальний [розумовий] коефіцієнт [сучинник] IQ 50-70.

• **ДЕБИЛЬНОСТЬ** (лат. debilitas,*-atis,f*) недоумкуватість, *-тості*, дебільність, *-ності*; (пол. głuptactwo). Вроджена оліґофренія [малоумство] легкого ступеня, інтелектуальний [розумовий] коефіцієнт [сучинник] IQ 50-70.

• **ДЕМЕНТНОСТЬ** (лат. dementia,*-ae,f*) знеумність, *-ності*, знерозумність, *-ності*, розумоспадність, *-ності*, дементність, *-ності*.

• **ДЕМЕНЦИЯ** (лат. dementia,*-ae,f*) знеумство, знерозумство, розумоспад, деменція; (рос. слабоумие). Набута оліґофренія [малоумство].

• **ИДИОТИЗМ** (лат. idiotismus,*-i,m*; idiotia,*-ae,f*; від гр. idioteia - невігластво; dementia congenita) неумство, безумство, безрозумство, ідіотизм; (рос. врождённое тяжёлое слабоумие; пол. głuptactwo zupełnie; нім., Blödsinn). Вроджена оліґофренія [малоумство] важкого ступеня, інтелектуальний [розумовий] коефіцієнт [сучинник] IQ менше 20.

• **ИДИОТИЯ** (лат. idiotia,*-ae,f*; idiotismus,*-i,m*; від гр. idioteia - невігластво) неумство, безумство, безрозумство, ідіотія; (рос. врождённое тяжёлое слабоумие; пол. głuptactwo zupełnie; нім., Blödsinn). Найтяжча форма оліґофренії [малоумства] - інтелектуальний [розумовий] коефіцієнт [сучинник] IQ менше 20.

• **ИМБЕЦИЛЬНОСТЬ** (лат. imbecilitas,*-atis,f*) тупоумство, туподумність, *-ності*, імбецильність, *-ності*; (пол. głupactwo). Вроджена оліґофренія [малоумство] середнього ступеня, інтелектуальний [розумовий] коефіцієнт [сучинник] IQ 20-49.

• **КРЕТИНИЗМ** (лат. cretinismus,*-i,m*) слабоумство, кретинізм; (рос. слабоумие; пол. matołectwo). Оліґофренія [малоумство] змішаної (спадково-екзоґенної) етіолоґії [причини].

• **ОЛИГОФРЕНИЯ** (лат. oligophrenia,*-ae,f* від гр. oligos - малий, нечисленний, незначний + гр. phren - ум, розум) малоумство, оліґофренія; (рос. малоумие, слабоумие). Усі форми зниження розумового рівня: I. набута – **деменція** [знеумство, знерозумство, розумоспад]; II. вроджені: 1. легка – **дебільність** [недоумство]; 2. середня – **імбецильність** [тупоумство]; 3. важка – **ідіотія** [неумство, безумство, безрозумство]; III. змішані (спадково-екзоґенні): 1. **краніостеноз**; 2. **мікроцефалія** [малоголів'я, малоголовість]; 3. **кретинізм** [слабоумство].

Вищенаведене можна підсумувати у вигляді таблиці:

ОЛІҐОФРЕНІЇ [МАЛОУМСТВА]				
I. НАБУТА	**II. ВРОДЖЕНІ**			**III. ЗМІШАНІ (спадково-екзоґенні)**
деменція [знеумство, знерозумство, розумоспад]	1. ЛЕГКА **дебільність** [недоумство]	2. СЕРЕДНЯ **імбецильність** [тупоумство]	3. ВАЖКА **ідіотія** [неумство, безумство, безрозумство]	1. **краніостеноз** 2. **мікроцефалія** [малоголів'я, малоголовість] 3. **кретинізм** [слабоумство].

Автором також пропонується розмежувати українські відповідники на позначення різного ступеня кровотеч:

ГЕМОРРАГИЯ, ГЕМАТОРРАГИЯ (лат. haemorrhagia, *-ae, f*; haematorrhagia, *-ae, f*; від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров; від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати; profluvium sanguinis) крововилив, кровотеча, гематораґія, гемораґія. Кровотеча внаслідок діапедезу або порушення цілісності кровоносних судин, крововилив в порожнини тіла або в тканини: з легень – **гемоптиз / гемоптое** [кровохаркання], з кишок – **ентерораґія** [кишкокрововилив, кишкокровотеча], **мелена** [чорнокал, чорновипорожнення, чорнопронос], з нирок – **гематурія** [кровосеччя, кровосечність, *-ності*], з носа – **ринораґія** [носокровотіч, *-течі*, значна (сильна) носокровотеча] / **епістаксис** [носокровотеча], зі шлунка – **гематемез / гематемезис** [кровоблювота, кривавоблювота] і т.п.; (рос. кровоизлияние, кровотечение; пол. krwawienie, krwotok; словац. krvácanie; нім., Blutung; анг., bleeding; фр., saignement).

ГЕМОРРЕЯ, ГЕМАТОРРЕЯ (лат. haemorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoë, *-es, f*; від гр. αιμορροις, *-ιδος* haimorrhois, *-idos* – кровотеча; від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія) кровотіч, *-течі*, кровотеча, геморея, гематорея. Значна (сильна) кровотеча; (рос. кровотечение, обильное кровотечение; пол. krwotok, krwotok obfity; фр. hémorragie abondante).

Проте значні труднощі складають неузгодженість та хаотичність самої ґреко-латинської термінології. Так **ринораґія** – носокровотіч, *-течі*, значна (сильна) носокровотеча, а невелика кровотеча з носа – **епістаксис**. **ГАСТРОРРАГИЯ** (лат. gastrorrhagia, *-ae, f*) шлункокровотеча, ґастрораґія; (пол. krowotok żołądkowy); **ГАСТРОРРЕЯ** (лат. gastrorrhoea, *-ae, f*) шлункосокотеча, ґастрорея; (пол. sokotok żołądka).

У цьому виданні «**костоїду**» за прикладом «Словника медичних термінів» (Одеса, 1994) ототожнено з «остеомієлітом» та «карієсом» узагалі, тоді як «карієс зубів» позначено «зубоїдою», «зубокостоїдою», «костоїдою зубів».

Окремим питанням стоїть вибір українського варіанту [різновиду] цього терміну [назви], оскільки різні лексикоґрафічні [словникарські] джерела до російського «КОСТОЕДА» чи то латинського або анґлійського «CARIES»; «CARIES OSSIUM»; «CARIOSIS»; «OSTEOMYELITIS; PANOSTITIS» подають різні українські відповідники:

- костоїда (Andrusyshen,1955; Кресюн та ін.,1994);
- костоїдь */зубна/* (Кисільов,1928: Костоеда */зубов/* (caries */dentis/*));
- костоїд (Іваницький, Шумлянський,1918);
- костоїдниця (Іваницький, Шумлянський,1918);
- костогриз; (Грінченко: – Птица. Frangilla coccathraustis); (Укр.-рос.сл.,6т.т.: */орн(итология)/* дубонос).
- костогриза (Галин, 1920: Костоеда (caries)); (Грінченко: Презрительно: бѣднякъ ...)
- костожир (Іваницький, Шумлянський,1918);
- кісткоїдь (Кисільов,1928: Кариес (caries); Костоеда (caries)).

Вибір серед цього розмаїття найбільш вдалого та найбільш українського укладач залишає за майбутніми дослідженнями після того, як уся освічена публіка [людність, громадськість] ґрунтовно ознайомиться з усім багатством українського лікарського називництва. Тому словникові статті [дописи] на цю тему [предмет] із супровідними коментарями [поясненнями] джерел у якійсь із дисертаційних дослідницьких робіт могли б виглядати таким чином:

КОСТОЕДА ЗУБОВ (лат. caries dentium) зубоїда, зубоїдь, зубокостоїда, зубокостоїдь, порохнавиця (Гал.1920), порошнявиця (Кисіл.1928), костоїда [костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир] зубів.

Деякий сумнів викликають форми на «-їдь» (костоїдь, нігтьоїдь), оскільки вони перегукуються зі словом «їдь» /наказ їхати/, але їх залишено у словнику, бо вони трапляються у класичних українських словниках часів розстріляного українського відродження (Кисільова,1928), а форми на «-їда» (костоїда, нігтьоїда), що переважають у пізніших словниках, можуть бути продуктом більшовицько-совєтської практики «зближення мов»: (рос. костоеда, ногтееда). Не хотілося, аби цей словник був «русско-російським» (чи, правильніше, «российско-російським», тобто «російско-зросійщеним»), але, з іншого боку, якщо виявиться, що «костоїда» саме наше слово і росіянами запозичене від нас, то нерозумно було б його їм дарувати, а собі придумувати щось нове (хоч гірше, аби інше). Недарма свого часу справедливо дорікав П.Куліш, що ми так багато їм подарували старих наших наукових термінів, створених у давнину нашими предками – стародавніми українцями [русами, русичами, русинами, малоросами], щоправда, на основі книжної церковнослов'янщини, а не живої розмовної української мови. Отож доводиться рухатись між Сціллою та Харібдою обох небезпек, аби не дійти до того, щоб віддати росіянам в одноосібне користування ще й такі наші споконвічні слова, як «голова» та «нога», бо вони чомусь вперто пишуть їх так, як ми, і не хочуть писати російською за російським звучанням: «галава» та «нага», хоча білоруси пишуть по-своєму (по-білоруськи): «галава», «нага».
(див.: Лемцюгова В.П. Украінска-беларускі слоўнік. – Мінск: Вышэйшая школа, 1980. – 687с.);
(див.: Руска-беларускі слоўнік. – Масква, 1953.).

Потребує уточнення український термін [назва] **«гостець»**, бо різні джерела ототожнюють його з різними патолоґіями [хворостями]. З нижченаведеного видно, що надалі, вочевидь, доведеться закріпити його тільки за ревматизмом із ознаки найчастішого вживання, знявши як зайвий синонім [однозначник, відповідник, тотожник] з інших позицій [положень].

- **АРТРИТ** (лат. arthritis,-tidis,f) **гостець**, суглобиця, суглобозапал, суглобозапалення, запалення суглоба, артрит.
- **АРТРИТ МНОЖЕСТВЕННЫЙ** (лат. polyarthritis,-tidis,f) багатосуглобиця, багатосуглобозапал, багатосуглобозапалення, запалення суглобів, множинний артрит [**гостець**, суглобиця, суглобозапал, суглобозапалення].
- **АРТРИТНЫЙ** (лат. arthriticus,-a,-um) **гостецевий**, суглобицевий, суглобозапальний, артритний.
- **КАРИЕС** (лат. caries,-ei,f - гниття, гнильний стан; cariosis,-is,f) костоїда, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, **гостець**, карієс; (рос. костоеда; пол. próchnica; нім., Knochenfraß). Зруйнування кісткової тканини на обмеженій ділянці.
- **КАРИОЗ** (лат. cariosis,-is,f; caries,-ei,f - гниття, гнильний стан) костоїда, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, **гостець**, каріоз; (рос. костоеда; пол. próchnica; нім., Knochenfraß). Зруйнування кісткової тканини на обмеженій ділянці.
- **КАРИОЗНЫЙ** (лат. cariosus,-a,-um) 1. костоїдний, костоїдьний, костоїдовий, костоїдницевий, костогризний, костогризовий, костожировий, **гостецевий**; 2. зубоїдний, зубоїдовий, зубоїдьний, зубокостоїдний, зубокостоїдьний, порохнавицевий, каріозний.
- **КОСТОЕДА** (лат. caries,-ei,f; cariosis,-is,f; osteomyelitis,-tidis,f; panostitis,-tidis,f) костоїда, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, **гостець**.
- **КОСТОЕДА ЗУБОВ** (лат. caries dentium) зубоїда, зубоїдь, зубокостоїда, зубокостоїдь, порохнавиця, костоїда [костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, **гостець**) зубів.
- **ОСТИТ** (лат. ostitis,-tidis,f; osteitis,-tidis,f) кістковиця, кісткозапал, **гостець**, остит; (нім., Knochenmarkentzündung).
- **РЕВМАТИЗМ** (лат. rheumatismus,-i,m) *поряд із* «ломець» та «голець» – **«гостець,** -тця» (Куримський та ін. Прага,1994),
- **РЕВМАТИЧЕСКИЙ** (лат. rheumaticus,-a,-um) ломцевий, гольцевий, **гостецевий**, ревматичний.
- **РЕВМАТОИД** (лат. rheumatoidum,-i,n) нібиломець, нібиголець, ніби**гостець**, ревматоїд.
- **РЕВМАТОИДНЫЙ** (лат. rheumatoidicus,-a,-um) нібиломцевий, нібигольцевий, ніби**гостецевий**, ревматоїдний.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

З огляду на те, що різні авторитетні джерела по-різному подають різні значення назви «**ГОСТЕЦЬ**» */для порівняння у інших братів-слов'ян: пол. gościec; чес. hostec/*, нижче подається невеличка розвідка на цей предмет:

АВТОР, НАЗВА КНИГИ, МІСТО, РІК	НАЗВА ХВОРОБИ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ
Білецький-Носенко П. Словник української мови (Словарь малороссійскаго, или юго-восточнорусскаго языка... составленный по произношенію, какимъ говорятъ въ Малой и Южной Россіи, Павломъ Белецкимъ-Носенкомъ... */1843(1848) – С.Н./* Київ,1966.	**Гостецъ** (и.с.м.р.) Ломота, болѣзнь. Подагра; цинга. «Мне, мовъ гостецъ бабу». **Госцеватый (гостціоватый), -ая, -ее** (и.пр.) Ломотный; цинготный.
Грінченко Б. Словарь української мови зібрала редакція журнала «Кіевская Старина». Том І. А-Ж. У Київі / Гринченко Б.Д. Словарь украинскаго языка собранный редакціей журнала «Кіевская Старина». Томъ І. А-Ж. Кіевъ, 1907.	**Гостець, тця**, м. Хроническій ревматизмъ въ суставахъ. Драг.40.КС.1889.XI.303. *Мнеть, як гостець бабу.* Ном.№4004. Точно болѣзнь эта не опредѣлена, такъ какъ, повидимому, названіемъ «гостець» охватывается не одна болѣзнь. По народному вѣрованію «гостець» въ скрытомъ состояніи есть у каждого человѣка и обнаруживается ревматическими *(! - С.Н.)* болями, сыпями, чирьями, ранами. **Нечистий, поганий гостець, що загниваєтся** - очевидно сифилисъ. Мил.М.94
Галин М. Російсько-Український Медичний Словник. Київ, 1920.	**Кариозный** (cariosus) – гостцевий. **Костоеда** (caries) – гостець (*н.*), костогриза (*Км.*); ~зубов – порохнавиця.
Наконечна Ганна. Німецько-український кишеньковий словник. 4 наклад. Ляйпціґ / Nakonetschna Hanna. Deutsch-Ukrainisches Taschenwörterbuch. 4 auflage. Leipzig, 1942.	**Rheumatismus** m ревматизм, гостець
Кузеля Зенон і Рудницький Ярослав, Маєр Г. Карл. Українсько-німецький словник. Ляйпціґ / Kuzela Zeno und Rudnyćkyj Jaroslau, Meyer H. Karl. Ukrainisch-Deutsches Wörterbuch. Leipzig, 1943.	**гостець** {-теця} *f Med.* Rheumatismus *m*
Андрусишин. Українсько-англійський словник. Саскатун / Andrusyshen C.H. Ukrainian-English Dictionary. Saskatoon, 1955.	**гостець (-ця)** *m* rheumatism, gout */подагра - С.Н./*
Лев Василь та Вербяний Іван. Англійсько-український та українсько-англійський словник. Нюрнберг-Байройт / Lew Wasylj and Werbianyj Iwan. An English-Ukrainian and Ukrainian-English Dictionary. Nuremberg-Bayreuth, 1947.	**гостець** (-теця) *ч мед.* rheumatism
Гумецька Л.Л.(гол.ред.) та ін. Польсько-український словник. АН УРСР. Київ / Humecka Ł.Ł.(red.nacz.) ta in. Słownik Polsko-Ukraiński. AN USRR. Kijów, 1958.	**gościec, -śćca,** *blm., m., med.* ревматизм, му; гостець, -тця *(розм.).* **gośćcowy** *med.* ревматичний.
Kubišta Jan, dr.Rajman Ladislav. Slovník cizích slov. Praha, 1959.	**revma... ; revmatismus** [-tyz-] m bolestné onemocnění kloubů n.svalů, hostec
Babecki Jerzy, Bober Stanisław. Słovnik lekarski łacińsko-polski. Warszawa, 1979.	**arthriticus**,-i m chory na gościec stawowy lub dnę **rheuma**,-ae,f gościec, reumatyzm **rheumatismus**,-i,m gościec, reumatyzm
Лемтюгова В.П. Українсько-білоруський словник. Мінськ / Лемцюгова В.П. Украінска-беларускі слоўнік. Мінск, 1980.	**гостець, -тця** *м. абл.* рэўматызм
Грицак Евген - Кисілевський Кость. Українсько-польський і польсько-український словник. Варшава / Hrycak Eugeniusz, Kisielewski Konstanty. Słownik Ukraińsko-Polski i Polsko-Ukraiński. 2 wyd. Warszawa, 1990.	**гостець, гостця** 19 reumatyzm, gościec
Доячек Ф. Кишенковий словар анґлійської і української мови. Нов.попр.вид. Едмонтон / Dojacek F. A pocket Dictionery of the English and Ukrainian Languages. 8th printing. Edmonton, 1991.	**гостець** rheumatism руматизм

Голоскевич Г. Правописний словник. 12 вид. Нью-Йорк - Париж - Сидней - Торонто - Львів, 1994.	**гостець, гостеця, гостецеві, -тецем**
Куримський А., Шишкова Р., Савицький Н. Українсько-чеський словник. І. А-О. Прага / Kurimský A., Šišková R., Savický N. Ukrajinsko-český slovník. I. A-O. Praha, 1994.	**гостець,**-тця m obl. hostec, revmatismus [-tyz-]

- артрит.
- карієс - /КОСТОЕДА/«гостець»(Гал.,1920), /ГОСТЕЦЬ/«1.костоед»(Нік.,1926), /КОСТОЕДА/(Кис.,1928),
- каріозний - /КАРИОЗНЫЙ/«гостцевий» (Гал.,1920), (Нік.,1926),
- ревматизм - (Грін.,1907 /ГОСТЕЦЬ/), (Нік.,1926/ГОСТЕЦЬ/«2.ревматизм»), (Кис.,1928), /ГОСТЕЦЬ/(УРС-6тт.1953), /ГОСТЕЦЬ/(Andrusyshen,1955), /ГОСТЕЦЬ -ТЦЯ/(Куримський та ін.(Прага),1994),
- сифіліс - «нечистий, поганий гостець, що загниваеться»(Грін.,1907);
- ОСТЕОМІЄЛІТ /КОСТОЇДА/ (Одес.СМТ,1994));
- остит (лат. ostitis,-tidis,f; osteitis,-tidis,f) кістковиця, кісткозапал, кісткозапалення, гостець, остит; (нім., Knochenmarkentzündung).
- подагра - /ГОСТЕЦЬ/(Біл.-Нос.,1848), /ГОСТЕЦЬ/анґ.«gout»(Andrusyshen,1955),
- цинга - /ГОСТЕЦЬ/(Біл.-Нос.,1848),
- цинготний - /ГОСЦЕВАТЫЙ/, /ГОСТЦІОВАТЫЙ/ (Біл.-Нос.,1848),
- ломотний - /ГОСЦЕВАТЫЙ/, /ГОСТЦІОВАТЫЙ/ (Біл.-Нос.,1848),

**) Великими буквами і в косих дужках /.../ задля кращого орієнтування подано заголовне слово словникової статті у словниках, а малими і в лапках «...» - з їхньої перекладної частини.*

У майбутньому при переважанні відповідних арґументів [доводів], доведеться визначитися щодо позначення цим словом однієї якоїсь нозолоґії [хвороби], очевидно, ревматизму, знявши її з інших хвороб, або вилучити цю назву взагалі з українського лікарського назвиництва.

У цьому словнику довелося зняти слово «шпік (шпик)» на позначення кісткового мозку та всі похідні від нього назви, оскільки воно хоч і використовується такими авторитетними авторами медичних словників, як Галин та Кисільов із посиланням на батька українського словникарства Б.Грінченка, проте сам грінченків «Словарь української мови», подаючи слово «шпік», посилається на західноукраїнських науковців І.Верхратського та В.Гнатюка і львівський науковий часопис «Правда», які зафіксували галицьке запозичення з німецької (нім. Speck – свиняче сало, жир). Окрім того, в українській мові словом «шпик» позначається особливий сорт [вид, різновид] сала (рос. шпик [шпік]), а також розмовне скорочення слова «шпигун» (шпиг, шпик).

Слова "**кила**", "**ґила**", "**гила**" на позначення грижі (рос. **ГРЫЖА**; лат. hernia, *-ae, f*; cele, *-es, f*; від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила), арійського (спільноарійського!) походження, як твердить "Етимологічний словник української мови"(Т.2) Академії наук (*навіть*!) Української РСР (виданий *ще* 1985р.). Форма з "ґ" є, очевидно, проміжною між первісною через "к" та пізнішою через "г". В братній польській сучасній мові " **kiła**" — **СИФІЛІС, ЛЮЕС, ПРАНЦІ** (лат. syphilis, *-is/-idis, f*; lues, *-is, f*), але як застаріле відоме і як пухлина. З цим чи близьким значенням зустрічається в багатьох слов'янських та інших арійських (індоєвропейських) мовах.

Назву **«нежить»** у різних словниках подано по-різному:

- «Русско-украинский словарь» / гл.ред.М.Я.Калинович (Москва, 1948): **насморк нежить**, -тю.
- Академічний одинадцятитомний «Словник української мови»т.V[Н-О] (Київ-1974): **НЕЖИТЬ**, ю, *ч.*
- «Російсько-український словник» Д.І.Ганича, І.С.Олійника (Київ, 1978): **насморк** *м.* нежить, -ті, *ж.*
- Академічний «Українсько-російський словник» В.С.Ільїна та співавт. (Київ, 1990): **нежить, -тю** насморк.

- «Орфографічний словник українських медичних термінів» / ред.Л.М.Полюги (Львів, 1993) подає як жіночого роду: **нежить**.і,ж.
- «Русско-украинский словарь» И.С.Олейника (Санкт-Петербург, 1994): **насморк** *м.* нежить, -ті, *ж*.
- Академічний «Орфографічний словник української мови» (Київ, 1994) подає як чоловічого роду: **нежить**,-ю, *ор*.-ем.
- «Орфографічний словник української мови» А.А.Бурячка (Київ, 1994) подає як чоловічого роду: **нежить**,тю, *ор*.тем.
- «Новий російсько-український словник-довідник». С.Я.Єрмоленко, В.І.Єрмоленко, К.В.Ленець, Л.О.Пустовіт (Київ, 1996): **насморк** нежить, -тю *(м.) и* -ті, *(ж.)*.
- «Новітній російсько-український словник» / за ред.Л.Г.Савченко (Харків, 1998): **насморк** *м.* нежить, -ті, *ж*.

Крім того, самі російські терміни далекі від досконалості, оскільки допускають вживання їх у різних значеннях, що в науці вкрай небажане:

- **ОКОЛОКРЕСТЦОВЫЙ** 1.(лат. **para**sacralis, *-e*) прикрижовий; 2.(лат. **peri**sacralis, *-e*) навколокрижовий.
- **ОКОЛОМАТОЧНЫЙ** 1.(лат. **para**metralis, *-e*; **para**uteralis, *-e*) приуразовий, приматковий; 2.(лат. **peri**metricus, *-a, -um*; **peri**uterinus, *-a, -um*) оматковий, навколоматковий, обуразовий, навколоуразовий, навколодитинниковий.
- **ОКОЛОНОСОВОЙ** 1.(лат. **para**nasalis, *-e*) приносовий; 2.(лат. **peri**nasalis, *-e*) навколоносовий.
- **ОКОЛОПОЗВОНОЧНЫЙ** 1.(лат. paravertebralis, *-e*) прихребетний; 2.(лат. perivertebralis, *-e*) навколохребетний, навколохребтовий.
- **ОКОЛОПРЯМОКИШЕЧНЫЙ** 1.(лат. pararectalis, *-e*) прикутній, прикутневий, припрямокишковий; 2.(лат. perirectalis, *-e*) навколокутній, навколокутневий, навколопрямокишковий.
- **ОКОЛОПУПОЧНЫЙ** 1.(лат. paraumbilicalis, *-e*) припупковий, припупцевий; 2.(лат. periumbilicalis, *-e*) навколопупковий, навколопупцевий.
- **ОКОЛОШЕЕЧНЫЙ** 1.(лат. paracervicalis, *-e*) пришийковий, колошийковий; 2.(лат. pericervicalis, *-e*) навколошийковий.
- **ОКОЛОЩИТОВИДНЫЙ** 1.(лат. parathyreoideus, *-a, -um*) прищитуватий, прищитоподібний, прищитовидний, колощитуватий; 2.(лат. perithyreoideus, *-a, -um*) навколощитуватий, навколощитоподібний, навколощитовидний.

Оскільки:

- **ПАРА-** (лат. para-; par-; від гр. παρα- para-) при-, коло-, біля-, поза-, пара-. Префікс [приросток], що означає "1. розміщений поруч, поблизу, біля чого-небудь; 2. відступ, відхилення від чого-небудь, помилкове ототожнення з чим-небудь; 3. невідповідність зовнішніх проявів суті явища".
- **ПЕРИ-** (лат. peri-; від гр. περι- peri- – біля, навколо) о-, об-, навколо-, пері-, пери-. Префікс [приросток], що означає "розміщений довкола, ззовні чого-небудь".

Потребує уточнення російська назва "ПУЗЫРНЫЙ ЗАНОС" (лат. mola hydatidosa) міхуровий занесок, *-ска*, пухирний занесок, *-ска. /від «ПЛОДНОГО ПУЗЫРЯ - плідного міхура», бо він там розвивається, чи від «ПУЗЫРЬКОВ - пухирців», на які схожі утворення з ворсинок хоріону при цій патології [хворобливості]/.* Різні джерела по-різному тлумачать походження цієї російської назви. Якщо для російської мови це має лише теоретично-пізнавальне значення, оскільки вона не розрізняє "міхур" і "пухир" і подає одним словом "ПУЗЫРЬ", то з'ясування цього питання для української мови і термінології має безпосередньо практичну мету.

Також є потреба визначитись з українськими відповідниками російським "СЕДАЛИЩНЫЙ"(лат. ischiadicus; ischiaticus; sciaticus) та "ЯГОДИЧНЫЙ"(лат. glutealis; glutaealis; gluteus; glutaeus). Найчастіше українські словники подають "сідничний" для обох випадків, ці поняття не є синонімічними, а одже потребують розрізнення. Різні українські словники намагаються розв'язувати цю проблему по-різному:

СЛОВНИК, АВТОР, МІСТО, РІК	рос.: СЕДАЛИЩНЫЙ лат.: ischiadicus; ischiaticus; sciaticus	рос.: ЯГОДИЧНЫЙ лат.: glutaeus; gluteus; glutaealis; glutealis
Російсько - український медичний словник. М.Галин та О.Корчак-Чепурківський. Київ,1920; 1994	сідальний, кульшевий, **сідничий**	**сідничий**, задковий
Медичний словник. М.Галин. Прага,1926; Детройт.1969	сідальний, кульшевий	сідальний, сидневий
Медичний російсько - український словник. В.Ф.Кисільов. Одеса, 1928; Заставна,1992	сідничий	сідничий
Словник медичної термінології. Бригада Інституту Мовознавства. Київ,1936	сідничий	сідничий
Словник медичної термінології латинсько-українсько-російський. М.Ф.Кніпович. Київ,1948	сідничий	**сідничий**
Українсько - латинсько - російський медичний словник. Г.В.Казьєр та інші. Київ,1960	сідничий	сідничий
Русско-украинский словарь. Д.И.Ганич, И.С.Олейник. (Ред.)И.А.Варченко. — Киев,1962; 1975; 1976; 1978	**сідничий**	---
Русско-украинский словарь (в 3-х томах). (Пред. ред.кол.) И.К.Белодед. Киев,1970; 1980; 1987-1988	**сідничий**	сідничий
Російсько - український медичний словник. О.Мусій та інші. Київ, 1991	сідничий, кульшовий	сідничий, сидневий, сідальний
Русско-украинский словарь. И.С.Олейник. — Санкт-Петербург,1994	**сідничий**	---
Російсько - український медичний словник. М.Присяжнюк. Київ, 1995	сідничий	сідничий, глютеальний
Російсько - український медичний словник. О.К.Усатенко. Київ, 1996	сідничий	сідничий
Російсько-український словник наукової термінології. Біологія. Хімія. Медицина, Київ, 1996	сідничий	сідничий
Російсько - український медичний словник. П.І.Червяк, М.П.Захараш, 1997	**сідничий**	сідничий
Російсько - український медичний словник. Т.Філіпюк та інші. Львів, 2002	сідничий	сідничий, сідневий, глютеальний

Плідним напрямком, розроблюваним у цьому словнику, може стати утворення прикметників від іменників віддієслівного походження типу [на кшталт, на взірець, на зразок]: життя (жити) - життєвий, мовлення (мовити) - мовленнєвий, відділення (відділяти) - відділеннєвий тощо, які зможуть замінити не завжди вдале в термінології використання цих іменників у родовому відмінку для позначення належності до них.

Дво- та багатослівні терміни подаються у двох видах. Перший – у більш звичному звичайному (прямому, природному!) порядку слів, тобто прикметник, а потім після нього, іменник, що зручніше практичним лікарям і вже завойовує право на життя у багатьох лексикографічних працях. Другий вид подачі – академічний гніздовий (зворотній, обернено неприродній!), за яким спочатку подається означуваний іменник, а потім, через кому, усі прикметники до нього. Оберненість порядку слів традиційно [звичаєво] відображається комою, що вносить додаткову плутанину, оскільки кома частіше означає синонімію (перелік синонімів).

Кома після іменника, за яким подається прикметник, вказує на обернений (неприродний) порядок слів, прийнятий у дотеперішній лексикографії [словникарстві] для побудови т.зв. гніздової сиситеми [укладу] подачі термінів. Так, як наш Словник в першу чергу є навчальним видання (бо ми у своїй праці орінтуємось [скеровуємось] більше на майбутнє), то автор [укладач] задля зручності користувачів, неознайомлених ще з різними "академічними" правилами, намагався подавати багатослівні терміни також і за природним прямим порядком слів, бо не можна від усіх читачів-користувачів вимагати знання канонів [законів] лексикографічної [словникарської] науки. Навіть академічний "Російсько-український словник наукової темінології" виданий нещодавно (1996р.) Інститутом української мови Національної академії наук України окрім іменникових гнізд, але все ж таки поданих у прямому(!), а не

оберненому, порядку слів, дублює [подвоює] цей матеріал у відповідних прикметникових гніздах з природним прямим порядком слів. Але в прикметникових гніздах чомусь, замість наведення перекладної частини робляться пустопорожні відсилання до відповідного іменникового гнізда, що займає майже таке ж саме місце на сторінках їхнього словника, проте про економію [ощадження, заощаджування] найдорожчого – нашого часу (зрештою, нашого життя!!!) "академісти" взагалі не подумали. У нашому словнику багатослівні назви в перекладній українській частині подані тільки за прямим (правильним, природним) порядком слів, навіть якщо в алфавітній [азбучній, абетковій] російській частині в іменниковому гнізді використана обернена подача слів. Винятки становлять хіба що ботанічна номенклатура, де непрямий порядок слів уже, здається, прижився і видається природним (як у поляків та латинян). В усякому разі, у прямому порядку слів (прикметник перед іменником) назви рослин в науковій літературі [письменстві] не зустрічаються, можливо, через штучність таких утворень. Принаймні автор [укладач] відносить цю проблему [задачу, трудність] до суто ботанічної [рослинознавчої], а отже й вирішувати її мають саме ботаніки [рослинознавці].

Щодо власного питомого українського лікарського називництва, то поряд з українськими народними назвами нами була використана як основа концепція [розуміння] наукового підходу до делатинізації ґреко-латинських термінів, розроблена д-ром мед. М.Галиним та акад.О.Корчак-Чепурківським, за якою латинські закінчення "-itis" та "-ia" перекладаються як "-иця" (enteritis – кишковиця; pneumonia – легенниця); "-oma" перекладається як "-ак", чи "-як" (sarcoma – м'ясак; lipoma – жиряк); латинські префікси "peri-" перекладаються як "о-", "об-"; "para-" як "при-", "коло-"; "endo-" як "середньо-"; "epi-" як "на-", "над-" (perimetritis – обуразниця; parametritis – приуразниця; endometritis – середньоуразниця і т.д.). Також ми не могли залишити поза увагою інший підхід, прийнятий Павлом Штепою, згідно з яким "enteritis" перекладається як "кишкозапал", "sarcoma" як "м'ясоопух" і т.п.

У цьому словнику поряд із українськими назвами запалень із закінченнями «-иця», «-запал» подано і різновид із закінченням на «-запалення».

При українському перекладі ґреко-латинських назв спеціалістів [фахівців, знавців], що закінчуються на «-logus», та, відповідно, ґреко-латинських назв спеціальностей [фахів], що закінчуються на «-logia» використовується широке розмаїття українських закінчень, де рівнобіжно із закінченнями на «-ник», «-івник» («-ництво», «-івництво») повноправно існують також форми на «-знавець» («-знавство»):

1. **ДЕРМАТОЛОҐ** (лат. dermatologus, *-i, m*) **шкірник**, шкірівник, шкірознавець, *-вця*, шкірохворобознавець, *-вця*; (рос. накожник).
- **ДЕРМАТОЛОҐІЯ** (лат. dermatologia, *-ae, f*) шкірництво, шкірівництво, шкірознавство, шкірохворобознавство.
2. **ОФТАЛЬМОЛОҐ** (лат. ophthalmologus, *-i, m*) **очник**, очівник, окознавець, *-вця*, очезнавець, *-вця*, очнохворобознавець, *-вця*; (рос. глазник).
- **ОФТАЛЬМОЛОҐІЯ** (лат. ophthalmologia, *-ae, f*) очництво, очівництво, окознавство, очезнавство, очнохворобознавство.
3. **СТОМАТОЛОҐ** (лат. stomatologus, *-i, m*) зубар, **зубник**, зубівник, ротівник, ротознавець, *-вця*; (рос. зубник).
- **СТОМАТОЛОҐІЯ** (лат. stomatologia, *-ae, f*) зубарство, зубництво, зубівництво, ротівництво, ротознавство.

Однак, у галузі медицини, з ознаки того, що це не просто фахівці-теоретики, як у інших наукових ділянках, а часто і науковці і практики одночасно, тому їх, можливо, було б доцільніше перекладати назвами, що закінчуються на «-лікар» та «-лікарство» чи «-лікарювання» відповідно:

1. **ДЕРМАТОЛОҐ** (лат. dermatologus, *-i, m*) **шкіролікар**.
- **ДЕРМАТОЛОҐІЯ** (лат. dermatologia, *-ae, f*) шкіролікарство, шкіролікарювання.
2. **ОФТАЛЬМОЛОҐ** (лат. ophthalmologus, *-i, m*) **очнолікар**, околікар.
- **ОФТАЛЬМОЛОҐІЯ** (лат. ophthalmologia, *-ae, f*) очнолікарство, очнолікарювання, околікарство, околікарювання.
3. **СТОМАТОЛОҐ** (лат. stomatologus, *-i, m*) **зуболікар, ротолікар**.
- **СТОМАТОЛОҐІЯ** (лат. stomatologia, *-ae, f*) зуболікарство, зуболікарювання, ротолікарство, ротолікарювання.

Особливо це стосується таких ґреко-латинських термінів, як "ҐІНЕКОЛОҐІЯ" (і похідне від неї "ҐІНЕКОЛОҐ"), де невідомо ким чудернацько сполучено такі ґрецькі слова γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина + λογος logos – слово, вчення, наука, знання. От і виходить, що цей невдалий термін означає науку про жінку, а позначає науку про жіночі хвороби, тобто не "жінкознавство" чи "жіночознавство", а "жіночохворобознавство". Але останнє занадто громіздке і тому такі назви, як "жіночолікарство" ("жіночолікар") більш прийнятні, бо коротші, милозвучніші і точніші.
Крім того в медицині існують ще інші моделі ґреко-латинських назв спеціалістів [фахівців, знавців] (та спеціальностей [фахів]), що закінчуються на «-iater» («-iatria») */від гр. ιατηρ iater = ιατρος iatros – лікар/*, а також на «-istus; -ista». Переклад їх уніфіковано [уодноманітнено] дозволить усунути різнобій хоча б у межах однієї тільки медичної термінології [лікарського назвивництва].

Розгалужена синонімія [відповідництво, тотожництво] українських лікарських назв на сьогодні є більше позитивом, аніж неґативом, бо дає широку можливість вибрати в майбутньому назви найбільш вдалі як з точки зору наукової обґрунтованості, так і з ознаки милозвучності. Але це можливо лише за умови всебічного обговорення та досить тривалого вживання певної назви. Головне, щоб було з чого вибирати.

Поза тим, як пише наш однодумець, укладач "Російсько-українського словника фізичної термінології" нового типу, спрямованого на відродження та впровадження власномовного українського фізичного назвивництва Максим Вакуленко: "... декілька українських відповідників ... дуже важливо для розвитку української наукової термінології, особливо в період її становлення: це відкриває перспективу для подальшого її уточнення й розмежування понять, а також дає змогу означувати нові явища українськими термінами, що засвідчувало б пріоритет вітчизняної науки. ... Завдяки синонімам */власномовним, самобутнім, питомо українським – С.Н./* та проведеному уточненню значень термінів словник також відіграє роль і тлумачного."
(див.: Вакуленко М. Російсько-український словник фізичної термінології. – Київ, 1996. – 236 с. – С.4.).

Крім того, невживані тепер, але вживані колись українські синоніми [відповідники, тотожники] необхідні нам для читання і розуміння наукових праць наших попередників. Адже ми великі тільки тому, що стоїмо на їх плечах, користуємось їхнім досвідом. Не може людина за своє життя отримати досвід людства інакше, як через навчання. Як говорили вчені латиняни вслід за Гіппократом: "Ars longa, vita brevis!" – Мистецтво довговічне [безмежне], а життя (людини) коротке! Тому треба дуже добре зважити, чому варто присвятити більше часу свого такого швидкоплинного життя: давно мертвим мовам, чи живій науці, спертій на живі мови. Усім відома обмеженість доби двадцятьма чотирма годинами, а року – дванадцятьма місяцями. Час не є безмежним! Тому набагато корисніше, звісно, оволодіти більш потрібними живими мовами, як то нашою державною – українською та світовою (на сьогодні – анґлійською)!!!

Ретроґради [задкувальники, задньоступи, задньоходи, задньолюби, вчорашньолюби] покликуються на традицію усталеності української мови, під якою вони розуміють ні що інше, як підсовєтський період останніх десятиліть підступної практики "зближення та злиття мов" і нищення всього українського в Україні. Так, у нас дійсно є ТРАДИЦІЯ! І не одна! Ми стоїмо на пограниччю поміж Європою [Европою] та Азією [Асією], поміж православ'ям [православієм] та католицизмом [католицтвом, латинством]. Схід країни у нас православний, захід України – католицький, а в глибині серця ще тепляться свої тисячолітні дохристиянські вірування в давньослов'янських Богів. Ревні "християни" висікають "во ім'я Христове" іскри з голів "ближніх своїх". А всі ж ми – брати-українці! В цій ситуації [випадку, становищу] єдине спасіння для України, яка є краєм (країною) на краю різних ворогуючих світів, тільки у відродженні нашої старої арійської дажбожої (даждьбожої) віри. Адже Бог на світі один, як і вершина гори одна, а стежок людських до божественної вершини безліч. І нікому з людей не відомо, яка з них коротша. Головне, щоб ця стежина була своя, щира, бо не можна бути щирим у чужому єстві. Так і в мові. У нас є візантійсько-православна традиція писати "**арифм**етика". Писати "**аритм**ія" у нас також підкріплено традицією (латинсько-західноєвропейською). А ще у нас є дуже поважна традиція не тільки запозичувати (мавпувати) чужі слова, а й осмислювати їх,

створювати свої власні відповідники, як справжні творці своєї мови. А зрештою, і своєї долі, бо чужі слова вчать любити чуже, схилятися перед ним, бути рабом. Загальновідомо, що як назвеш корабель [судно], так він і попливе. Слова мають силу!

Слова завжди обожнювались. В єванґельському розумінні Лоґос [Слово] навіть означає особу Ісуса Христа. *(див.: Новий завіт з коментарем. Львів, 1994. – С.230).*

Саме в слові все. Якщо воно все-таки вистояло віки, то треба ним не лише користуватись, а й ним творити! Народи, і їхні слова, повинні не витісняти один одного, а доповнювати, невтомно твердить Павло Мовчан. Наше розуміння людства тільки звузилось від того, що позникало багато народів з їхніми мовами. Адже ми не намагаємося зрівняти рельєф планети, а зачаровуємось його розмаїттям. Девіз природи – різноманітність. Уніфікація [одноманітнення] означає поширення ентропії, тобто занепад і цілковитий кінець. Досвід світового поширення анґлійської мови яскраво доводить, що вона не стала і не могла стати на підвладних їй просторах єдиною та уніфікованою [одноманітненою]. Поряд з британським її стандартом [зразком] все гучніше про себе заявляють уже навіть як про окремі мови, а не лише варіанти [видозміни] не тільки така потужна як американська, але й австралійська, канадійська і т.д. Отже вже зараз доводиться перекладати з однієї анґлійської на іншу. Тож навіщо нам скочуватись до жалюгідної Ukrainian English (а цей процес уже розпочався), коли ми можемо мати блискучу бездоганну українську, рівень українськості якої навіть перевищить німецькість німецької та чеськість чеської. Тільки наші слова несуть нашу пам'ять. "Грудень" – це набагато більше аніж "декабрь". "Чумацький шлях" – це не просто "Млечный путь". Це заглиблює в нашу культуру, а не лише називає. Ми маємо право на самобутність, бо маємо великий і величний історичний шлях. Ми тисячоліттями стоїмо на своїй землі.

Славний Борис Грінченко, який зредаґував [упорядкував] славнозвісний "Словарь української мови", торкаючись питання запозичень і неолоґізмів [новослів] на власномовній основі – "кованих слів", наголошував: "... я більший ворог позичанню, ніж куванню".
(див.: Тимошенко П.Д. Хрестоматія матеріалів з української літературної мови. Частина II. – Київ: Радянська школа, 1961. – 348 с. – С.141.).

Павло Штепа у передмові до свого "Словника чужослів" зауважує: "...Франко писав, що новотвори Старицького ганили і відкидали такі люди, які вважали українську мову за мужицьку, хлопську, непридатну до інтелігентної мови... Франко ж пророкував, що новотвори Старицького колись будуть у всіх словниках української мови. Тепер ми читаємо ті новотвори в теперішній українській літературі, а нам і на думку не приходить заперечувати..."...
"Чеські діди 200 років тому кляли свою молодь за те, що вона своєю дурною чехизацією мови позбавляє чеський нарід здобутків европейської культури. Діди пророкували, що чеський нарід здичавіє, якщо повикидає культурні европейські слова, замінюючи їх дикунськими, мужицькими... Року 1920 чехи були найкультурнішими з усіх слов'ян і не менш культурними за німців."
(див.: Штепа Павло. Словник чужослів. Знадібки. – Торонто, 1977. – С.32.).

Відтепер у чехів **театр** – divadlo, **музика**– hudba, **поезія** – básně; básnictví, **історія** – dějiny; dějepis, **ґраматика** – mluvnice, **вокзал** – nádraží, і ніхто з цього не кепкує. Також ніхто не хіхікає і з висококультурних німців, угорців чи японців, у яких: **театр** – нім., Schauspielhaus; уг. színház; яп. ґекідзьо; **музика**– уг., zene; яп. онґаку; **поезія** – нім., Dichtung, Dichtkunst; Gedichte; уг. költészet; яп., сіка; **історія** – нім. Geschichte; уг. történelem; яп. рекісі; **ґраматика** – уг. nyelvtan; яп. бумпо; **вокзал** – нім. Bahnhof; уг. pályaudvar, állomás; яп. екі. Може вони тому й культурні, що не мавпують сліпо й бездумно чужі набутки, і не лінуються створювати свої. Адже культура приходить в муках творчості, а не в ледачому позичанні (запозичуванні). Коли ж і ми почнемо орати свою ниву?.. Адже ми мислимо словами. І чим більше ми думатимемо над словами, тим більше ми думатимемо взагалі. Чим більше ми старатимемось підшукати власну назву, тим глибше проникатимемо в суть речей. Чим зрозумілішими, прозорішими і яснішими будуть наші назви, тим зрозумілішими, прозорішими і яснішими стануть наші думки. А з ясним розумом ми скоро станемо нарівні з іншими високорозвиненими народами, вийдемо, нарешті, на передові рубежі злету людського (загальнолюдського) духу. Саме так! Або зі своїми національними [народними, народовими] назвами творити світову (міжнародну, інтернаціональну) науку і культуру, або з інтернаціональними */точніше – іншонаціональними, іншомовними/* назвами

провінційно [хугорянськи] вдовольнятись чужою національною наукою та культурою, перебуваючи на узбіччі (на задвірках) світового поступу людства. Адже загальновідомо, що вершинно самореалізуватись [самоздійснитись] можливо лише в рідній мові. Наука не має Батьківщини, але її мають науковці. Прийшов час вибирати, якщо ми справді вільні люди і дійсно незалежний самостійний народ.

Окрім того, вибір між власноукраїнським відповідником і т. зв. інтернаціональним [міжнародним, а точніше – іншонаціональним, іншонародним, іншомовним] відзеркалює підсвідому пріорітетність [першочерговість] у нашому ставленні до своїх і чужих. Нас переслідує нав'язана чужинцями-окупантами за довгі часи бездержавності якась патологічна [хвороблива] аутофобія [себенелюб'я, себененависть] та ксенофілія [чужолюбство]. Коли ми віддаємо перевагу чужинецьким назвам, то ми хочемо бути зрозумілими саме чужинцям, мало турбуючись, чи розуміють нас співвітчизники. Проте ми забуваємо, а може й не знаємо, що чужинці мають свої, цілком природні, інтереси [зацікавлення] у цьому такому конкуруючому [суперникуючому] світі. Коли ж ми орінтуємось [скеровуємось] на свій народ, на своїх людей, вживаємо назв, зрозумілих кожному без додаткового перекладу чи тлумачення, то ми здобудемось на успіх, бо матимемо міцне опертя на своїй власній землі. Адже через ІСТОРІЮ ідуть НАРОДИ! Одні зникають... Інші роблять свої НАРОДНІ мови МІЖНАРОДНИМИ!!! Все залежить від нас! Історію творять люди!

Також цей словник може бути дуже корисним для навчальних цілей, оскільки студенти [слухачі] вищих навчальних медичних [лікарських] закладів та учні середніх (медучилищ) не володіють на достатньому рівні ані ґрекою, ані латиною, і тому низка запропонованих у цьому словнику українських відповідників до ґреко-латинських термінів стане їм у пригоді при зустрічі з малозрозумілою медичною термінолоґією, якою вона на жаль залишається і понині. Навіть, якщо декому й дуже подобаються мертві мови, то їхні слова треба, принаймні, розуміти. І, тому, без українських відповідників ніяк не обійтися. Окрім медиків наш словник може прислужитись усім смертним, яким доводиться періодично [час від часу] звертатись до лікарів, а деякі з них полюбляють підкреслювати свою "учьоность" "очень-і-очень" (як говорював знаменитий києвоподільський ГолохвостовЪ) вживанням малозрозумілих для більшості їхніх пацієнтів слів. Про яку довіру та довірливість у стосунках між лікарем та хворим можна за цих умов говорити, якщо вони ледь розуміють один одного. Лікар часто не знає української, а хворий ще частіше не знає латини.

Тут доречно буде навести висловлювання нашого видатного мовознавця Бориса Антоненка-Давидовича щодо російської, але те саме стосується й інших чужих мов: "Недобре, коли людина, не знаючи гаразд української ... відмінює слова однієї мови за граматичними вимогами другої ... живосилом тягне його в іншу мову ... Так створюється мовний покруч чи, як кажуть у нас, на Україні, **суржик**. Суржик не є й не може бути ознакою будь-якої культури, навпаки..." Найприкріше, що більшість т.зв. української **"наукової терміноло́гії"** є дуже далекою від українськості, тобто майже суцільний **ґре(ць)ко-латин(ськ)о-фран(цузь)ко-нім(ецьк)о-англ(ійськ)о-американський суржик!**

Насамкінець, варто повторити слова, які написав більше десятка років тому тодішній президент Світової Федерації Українських Лікарських Товариств (СФУЛТ), клінічний професор Вейнського стейтового [штатового] університету (Мічиган [Мішіґен], США) д-р Павло Джуль у передмові до нашого "уманського" Словника: "Сподіваємося, що український лікар при допомозі даного словника швидко засвоїть українські медичні назви. Тоді він зможе говорити мовою своїх пацієнтів і тим здобути їхнє повне довір'я, що є основою приватної медичної практики"

УКЛАДАЧ

P.S. (ПІСЛЯСЛОВО, ПІСЛЯМОВА).

Треба також сказати кілька слів щодо вжитої тут назви російською мовою «Российско-...» замість «Русско-...». Це виправдано тому, що вже минулися часи, коли росіяни могли фальшувати [підробляти] історію [дієпис, дієписання]. Нині всім зрозуміло, що Русь – то стародавня княжа Україна (Київська імперія), а країна наших північно-східних сусідів після нашестя монголо-татар називалась самими росіянами «Московским княжеством», «Московским царством», «Московским государством», яке їхній цар Пьотр (рос.: Пётр) І перейменував у Росію (не Русь !). У нас їхня країна називалась «Московщиною», а на Заході — «Московією».

Якщо і вживати у назві словника слово «руський» (російською «русский»), то найправильніше як синонім [відповідник, тотожник] до назви «український», тобто: «Московсько–, Москвинсько–, Москальсько– — –руський, –русицький, –русинський, –руснацький» (російською: «Московско–, Москвинско–, Москвитяно–, Москвитянско– — –руский, –руський, –руьский, –русский, –русичский, –русинский, –руснацкий») чи ще якось схоже на це.

До речі, не так давно, на початку XX століття, коли наші діди та прадіди змагались за незалежність Батьківщини, у Києві та по інших містах України виходили друком «**Московсько**-українська фразеольогія» (1917р.), «Словник **московсько**-український» (1918р.), «Словник українсько-**московський**» (б.р.), «**Московсько**-Український термінологічний словник. Додаток до першого числа Термінологічного збірника Міністерства шляхів» (б.м.вид., 1918р.), «Короткий **московсько**-український словник судівництва та діловодства» Вид. 2-е, доп. Полтавського Українського Правничого Товариства (Полтава,1918р.), «**Московсько**-українська термінологія елементарної математики» (М.Хведорів, Кам'янець-Подільський) тощо. А на Галичині ще в 20-30-ті роки XX століття виходила ціла серія книжок під гаслом «**Руська** письменність», саме наше Українське Лікарське Товариство у Львові називалось в ті роки «**Руське** Товариство Лікарське», і зараз на Закарпатті (Карпатській **Русі**) кожен українець може назвати себе **русином**, як і називались наші предки (**кияни**) у «Повісті минулих [врем'яних, временних] літ»: "**Руснпъ**", "**Русина**", "**Руськымъ**", "**Кыянѣ**", "**Кыяны**", "**Кыаны**", "**Кыанъ**".

Але не знаю, чи буде це з розумінням сприйнято нашими лікарями, які не дуже заглиблюються в історію, бо не хотілося б, аби вміст цього фахового словника був непоцінований українським російськомовним лікарем через нерозуміння назви. Сподіватимусь, що принаймні наступні видання словника на широкий загал, коли назва «Московсько-руський» буде кожному у нас зрозуміла і сприйматиметься спокійно, так і називатимуться, починаючи з обкладинки.

Що ж до самих росіян, які, очевидно, не погодяться повертати вкрадену стару нашу назву «Русь», то ми не повинні на це зважати. Називаймо їх так, як ми їх звично раніше називали, тобто «москалі», «Московщина», і образливого тут нічого немає. Це нейтральна [спокійна] їхня назва, а образливим відповідником, навзаєм до образи «хохли», «Хохляндія», є «кацапи», «Кацапстан». Окрім того, в усьому світі дуже часто не співпадають самоназви народів із їхніми назвами в інших мовах. Наприклад, ми кажемо «**угорці**» та «**Угорщина**»; росіяни – «венгры» та «Венгрия»; а самі вони себе та свою країну називають «magyar» [мадяр] та «Magyarország» [мадярорсаґ]; поляки – «Węgry»; чехи – «Maďarsko», «Uhersko», «Uhry»; болгари – «Унгария»; серби – «Мађарска»; німці – «Ungarn»; англійці – «Hungary»; ґреки – «Ουγγαρια»; перси – [majarestan]; монґоли – «Мажар», «Унгар»; китайці – [Сюн'ялі].
Ми використовуємо слова «**німці**» та «**Німеччина**»; росіяни – «немцы», але «Германия»; китайці – [Деічжі], [Дего], */скор./* [Де]; анґлійці – «germans» [дже:менз] та «Germany» [дже:мені]; французи вживають «allemand» [альман] та «Allemagne» [Альмань]; італійці – «tedesco» [тедеско] та «Tedesca» [Тедеска]; іспанці користуються для їх назви словами «aleman» [алєман] та «Alemania» [Алєманія]; чехи – «Německo» [Нємецко]; поляки – «Niemcy» [Нємци]; серби – «Немачка»; естонці – «Saksamaa»; угорці – «Németország»; а самі німці називають себе та свою країну відповідно «Deutschtum» [дойчтум] та «Deutschland» [дойчлянд].
Росіяни свою країну тепер називають «Россия» [Расія], а себе чомусь «русские» (при цьому ще й не розрізняючи прикметника та іменника), але останнім часом вже й вони все частіше почали називати себе «россияне» [расіянє], що хоч якось узгоджується з теперішньою назвою їхньої

країни. А правильніше було б «москвитины», «москвитяне», «московитяне», «московиты». Різні народи росіян називають по-різному. Ось лише невеличка вибірка з кількох словників:

- **РОСІЙСЬКИЙ** (ст.-укр. – московський) латис. – Krievu; уг. – Orosz; комі – роч; чувас. – вырăс, вырăсла; туркм. – огъs, огъsса, огъsъn.qъ; якут. – нуучча; в'єт. – Nga.
- **РОСІЯ** (ст.-укр. – Московщина) лат. – Moscovia; латис. – Krievija; ест. – Vene, Venemaa; уг. – Oroszország; туркм. – огъsjet; мон. – Орос, Орос Улс; кит. – [Елоси],[Его], /скор./ [Е].
- **РОСІЯНИ** (ст.-укр. – москалі) казах. – орыстар (халық); комі – рочьяс; якут. – нууччалар.

То чому ж ми не можемо використовувати наші споконвічні назви «москалі», «Московщина»?

Щодо російського написання назви нашої столиці "Кыйив", то ми виходили з пріоритету [первинності, першочерговості] саме українського (як, до речі, й давньоруського!) звучання та написання. До цього нас заохочує позитивний досвід, який здобули у переучуванні росіян (та й інших) щодо написання власних назв естонці – змінивши російське написання "Таллин" на "Таллинн", туркмени – змінивши "Ашхабад" на "Ашгабат", казахи – змінивши "Алма-Ата" на "Алматы", молдавани – змінивши "Молдавия" на "Молдова" та білоруси – змінивши "Белоруссия" на "Беларусь". Крім того, ми відновлюємо в російській мові (яку творили, напевне, більше руси-русичі-малороси-українці, аніж московити-москалі-великороси-росіяни) первісне староруське (святоруське!) написання, зафіксоване [закріплене] ще в "Слові о полку Ігоревім", у "Повісті временних [врем'яних, минулих] літ" та в багатьох інших наших давніх літописах києворуської доби – "Кыевъ":

- **«Слово о плъку Игоревѣ»: "Кыєва", "Кыєву", "въ Кыєвѣ".**
- **«Повѣсть временныхъ лѣтъ»: "Кыевъ", "Кыєва", "Кыеву", "въ Кыевѣ", "Кыянѣ", "Кыяны", "Кыаны", "Кыанъ".**

До того ж у нас є сумної пам'яті досвід запису українських слів російськими буквами ("дабы никакой розни не было") у вигляді нав'язаної російським царатом т.зв. "ярижки" ["єрижки"], якою видавали українські книги в підросійській Україні аж до початку XX століття і якою писали: "**Кыйивъ**", "**Кыивъ**","**у Кыеви**", "**у Кы(й)иви**".

Хоч цей словник і значно поліпшений порівняно зі своїми попередниками, проте, як відомо, немає межі досконалості, і всі зауваги та пропозиції будуть радо сприйняті і враховані при подальшому випрацюванні стрункої будови української медичної термінології [лікарського називництва], бо, як скаржився автор знаменитого церковнослов'янсько-українського словника П.Беринда ще чотириста років тому, "хулників" багато, а допомогти нікому. Опрацьовуючи багато словників, я у всіх із них, навіть найавторитетніших та найсолідніших (**академічних !**), познаходив безліч помилок. Errare humanum est – Людині властиво помилятись. Тому наперед вдячний усім, хто відшукає їх у мене і надішле з метою покращення наступних видань.

FECI QUOD POTUI, FACIANT MELIORA POTENTES.
Я ЗРОБИВ, ЩО МІГ; НЕХАЙ ЗРОБИТЬ КРАЩЕ, ХТО МОЖЕ.

УКЛАДАЧ

СКОРОЧЕННЯ

ЛАТИНИЧНІ:

A.E. (анґ. American English) – американська англійська /*мова*/; (рос. американский английский /*язык*/).
B.E. (анґ. British English) – британська англійська /*мова*/; (рос. британский английский /*язык*/).
BNA (нім. Baseler [Basler] Nomina Anatomica; лат. nomina anatomica baseliana) – Базельська анатомічна номенклатура; (рос. Базельская анатомическая номенклатура). Для упорядкування і систематизації анатомічних назв уперше комісію було створено на першому з'їзді Німецького анатомічного товариства у 1887 році, а 1895 року конґресом Німецького анатомічного товариства у м.Базелі (Німеччина) перша систематизована анатомічна термінологія за системно-орґанним принципом була затверджена і дістала назву Базельської анатомічної номенклатури. Її переклали українською мовою та опублікували [оприлюднили] у 1925 році у Києві проф.Ф.О.Цешківський (ред.), О.Г.Черняхівський та О.Курило під назвою «Nomina Anatomica Ucrainica» (перевидана у Детройті (США),1971).
f (лат. femininum /*genus*/) – жіночий /*рід*/; (рос. женский /*род*/).
G. (лат. genetivus) – родовий відмінок; (рос. родительный падеж).
INA [JNA] (нім. Jenaer [Jenenser] Nomina Anatomica; лат. nomina anatomica ienaiensia [jenaiensia]) – Єнська /*за попередніми правописами – Ієнська, Йєнська*/ анатомічна номенклатура; (рос. Иенская [Йенская] анатомическая номенклатура). У 1923 році Німецьке анатомічне товариство відновило роботу по впорядкуванню анатомічних назв. Новий список термінів був прийнятий у м.Єні/*за попередніми правописами – Ієна, Йєна*/ (Німеччина) 1935 року Німецьким анатомічним товариством на його з'їзді і виданий 1936 року, але у зв'язку з Другою світовою війною вона не набула широкого визнання.
L. – Лінней /*назва рослини за КарломЛіннеєм*/; (рос. Линней /*название растения по Карлу Линнею*/).
LNH (лат. Nomina Histologica L(j)eningradica [L(j)eninopoliensia]) – Ленінградська гістологічна номенклатура /*міжнародна*/; (рос. Ленинградская гистологическая номенклатура /*международная*/). 1970р. в м.Ленінграді на IX Всесвітньому конґресі анатомів вперше в історії гістології був офіційно затверджений міжнародний список гістологічних термінів.
m (лат. masculinum /*genus*/) – чоловічий /*рід*/; (рос. мужской /*род*/).
mf(com.) (лат. masculinum+femininum (commune) /*genus*/) – чоловічий+жіночий (спільний) /*рід*/; (рос. мужской+женский (общий) /*род*/).
n (лат. neutrum /*genus*/) – ніякий (середній) /*рід*/; (рос. средний /*род*/).
NA (лат. Nomina Anatomica) – анатомічна номенклатура /*міжнародна*/; (рос. анатомическая номенклатура /*международная*/).
NE (лат. Nomina Embriologica) – ембріолоґічна номенклатура /*міжнародна*/; (рос. ембріологическая номенклатура /*международная*/).
NH (лат. Nomina Histologica) – гістолоґічна номенклатура /*міжнародна*/; (рос. гистологическая номенклатура /*международная*/).
np. (пол. na przykład) – наприклад; (рос. например).
pl. (лат. pluralis /*numerus*/) – множина; (рос. множественное число).
PNA (анґ. Paris Nomina Anatomica; лат. nomina anatomica parisiensia [parisiana]) – Паризька анатомічна номенклатура; (рос. Парижская анатомическая номенклатура). Прийнята у м.Парижі (Франція) 1955 року на VI-му Міжнародному федеративному конґресі анатомів. Потім і вона удосконалювалась та уточнювалась: зміни й доповнення до неї вносилися на VII-му Міжнародному конґресі анатомів у Нью-Йорку (1960р.), на VIII-му конґресі у Вісбадені (1965р.), на IX-му в Ленінграді [Ленінґраді] (1970р.), X-му в Токіо (1975р.), XI-му в Мехіко (1980р.), XII-му в Лондоні (1985р.) та на міжнародних конференціях (Монреаль,1987; Будапешт,1988) й остаточно відтворена у її шостому виданні (Нью-Йорк,1989). На основі PNA М.А.Нетлюхом був створений «Латинсько-український анатомічний словник» (Київ, 1972); О.В.Федотовим, О.М.Очкуренком та К.М.Фенчиним – тримовний латинсько - українсько - російський «Морфологічний словник медичної термінології» (Київ, 1985); проф.К.А.Дюбенком – український переклад «Міжнародна анатомічна номенклатура (Nomina anatomica)» (Київ,1997) та «Анатомічний українсько-латинсько-англійський словник-довідник» (Київ,1997).
pp. (лат. participium perfecti) – дієприкметник минулого часу; (рос. причастие прошедшего времени).
s. (лат. seu, sive) – або, чи; (рос. или).
skr. (пол.) skrót – скорочення; (рос. сокращение).

КИРИЛИЧНІ:

амер. – американська англійська */мова/*; (рос. американский английский */язык/*).
брит. – британська англійська */мова/*; (рос. британский английский */язык/*).
анат. – анатомічний; (рос. анатомический).
анг. – англійська мова; (рос. английский язык).
араб. – арабська мова; (рос. арабский язык).
бл. – близько; (рос. около).
білор. – білоруська мова; (рос. белорусский язык).
болг. – болгарська мова; (рос. болгарский язык).
бот. – ботанічний [рослинівничий, рослинознавчий]; (рос. ботанический).
букв. – буквально; (рос. буквально).
в- – верхньо-; (рос. верхне-).
в-луж. – верхньолужицька мова; (рос. верхнелужицкий язык).
військ. – військовий; (рос. военный).
гол. – голландська мова; (рос. голландский язык).
гот. – готська мова; (рос. готский язык).
гр. – грека, гречизна, греччина, грецька (давньогрецька) мова; (рос. греческий (древнегреческий) язык).
груз. – грузинська мова; (рос. грузинский язык).
Д. – давальний відмінок; (рос. дательный падеж).
д- – давньо-; (рос. древне-).
д-євр. – давньо-єврейська [давньо-жидівська] мова */іврит/*; (рос. древне-еврейский язык */иврит/*).
див. – дивись; (рос. смотри).
дієприкм. – дієприкметник; (рос. причастие).
докон. – доконана дія (рос. оконченное действие).
д-рус. – давньоруська мова; (рос. древнерусский язык).
ж. – жіночий рід; (рос. женский род).
жін. – жінка; (рос. женщина).
застар. – застарілий; (рос. устаревший).
імен. – іменник; (рос. имя существительное).
іс. – іспанська мова; (рос. испанский язык).
ісл. – ісландська мова; (рос. исландский язык).
іт. – італійська мова; (рос. итальянский язык).
лат. – латина, латинська мова; (рос. латынь, латинский язык).
латис. – латиська мова; (рос. латышский язык).
лит. – литовська мова; (рос. литовский язык).
М. – місцевий відмінок; (рос. предложный падеж).
мн. – множина; (рос. множественное число).
н- – нижньо-; (рос. нижне-).
н.- – ново-; (рос. ново-).
н.-гр. – новогрека, новогрецька мова; (рос. новогреческий язык).
н.-лат. – новолатина, новолатинська мова; (рос. новолатынь, новолатинский язык).
напр. – наприклад; (рос. например).
недок. – недоконана дія; (рос. неоконченное действие).
незакінч. – незакінчена дія; (рос. неоконченное действие).
нім. – німецька мова; (рос. немецкий язык).
н-луж. – нижньолужицька мова; (рос. нижнелужицкий язык).
О. – орудний відмінок; (рос. творительный падеж).
одн. – однина; (рос. единственное число).
п.-лат. – пізня латина, пізня латинська мова; (рос. поздняя латынь, поздний латинский язык).
пол. – польська мова; (рос. польский язык).
порт. – португальська мова; (рос. португальский язык).
прикм. – прикметник; (рос. имя прилагательное).
Р. – родовий відмінок; (рос. родительный падеж). Позначка ставиться тільки у випадках коротких слів, аби не сприйняти граматичну форму слова за окрему назву. Додатково все це береться в косі дужки: /.../. В інших випадках, як це прийнято у більшості словників, після слова подається тільки його відмінкове закінчення, наприклад: «палець, *-льця*», «прутень, *-тня*», «худорлявість, *-вості*».
розм. – розмовне; (рос. разговорное).
рос. – російська мова; (рос. российский язык */от «Россия-Московия», «россияне-московиты»; «Русь»– старое название Украины/*).
рум. – румунська мова; (рос. румынский язык).
с. – середній (ніякий) рід; (рос. средний род).
с- – середньо-; (рос. средне-).
серб. – сербська мова; (рос. сербский язык).

серб.-хорв. – серб(ськ)о- хорватська мова; (рос. серб(ск)о-хорватский язык).
скор. – скорочення; (рос. сокращение).
слов'ян. – слов'янські мови; (рос. славянские языки).
словац. – словацька мова; (рос. словацкий язык).
словен. – словенська мова; (рос. словенский язык).
сокр. – рос. сокращение; (укр. скорочення).
ст.- – старо-.
техн. – технічний; (рос. технический).
тж – також; (рос. также).
тур. – турецька мова; (рос. турецкий язык).
уг. – угорська мова; (рос. венгерский язык).
укр. – українська [руська, русинська] мова; (рос. украинский [руський, русинский] язык */от «Русь» – старое название Украины/*).
фін. – фінська мова; (рос. финский язык).
фр. – французька мова; (рос. французский язык).
хім. – хімічний [хемічниї]; (рос. химический).
хорв. – хорватська мова; (рос. хорватский язык).
ц-слов. – церковнослов'янська мова; (рос. церковнославянский язык).
ч. – чоловічий рід; (рос. мужской род).
чес. – чеська мова; (рос. чешский язык).
чеч. – чеченська мова; (рос. чеченский язык).
чол. – чоловік; (рос. мужчина).
якут. – якутська мова; (рос. якутский язык).
., *– якщо після скорочення назви мови стоїть крапка, а потім кома– це значить, що в цій мові використовується також латинський (або греколатинський) термін чи похідний від нього, тому він не дублюється [повторюється], оскільки подано його окремо у визначеному місці з позначкою /лат./, а подається лише власномовна назва відповідної мови.*

А В Т О Р

Нечай (Нечаїв) Станіслав Владиславович народився 1963 року в родині нащадків старої української (руської) шляхти у славному старому полковому козацькому місті Умані.

У шкільні роки неодноразово брав участь у загальноміських олімпіадах із математики, фізики, хімії та біолоґії.

1978 року, після закінчення 8 класу україномовної Уманської СШ №1, вступив до Уманського медичного училища, яке закінчив з відзнакою (червоним дипломом) у 1982 році.

Того ж 1982 року, склавши на "відмінно" профілюючий іспит із хімії, без наступних екзаменів, був зарахований студентом Київського медичного інституту імені акад. О.О.Богомольця. В студентські роки займався науковою роботою в Студентському науковому товаристві (спочатку в галузі біохімії, а потім – анестезіолоґії-реаніматолоґії).

1988 року закінчив мединститут і був запрошений на інтернатуру при Київському медичному інституті на Кафедру анестезіолоґії та реаніматолоґії.

З початку березня 1989 р. брав участь у створенні та діяльності Народного Руху України (за Перебудову), входив до осередку "Майдан" (*від назви майбутнього Майдану Незалежності, а тоді — Площі Жовтневої (Октябрьської) Революції*).

Влітку 1989 року, скінчивши інтернатуру, почав працювати як лікар анестезіолоґ-реаніматолоґ Клінічної лікарні № 11 м.Києва.

Брав участь у підготовці та проведенні у вересні 1989р. Установчого з'їзду НРУ. Був одним із орґанізаторів служби порядку з'їзду.

Восени 1989 року був обраний Головою Печерського об'єднання ТУМу (Товариства Української Мови ім.Тараса Шевченка), яке пізніше перетворено на Всеукраїнське Товариство "Просвіта" ім.Т.Г.Шевченка.

З 1990 по 1994 рр. був обраний депутатом першої демократичної Київської міської Ради народних депутатів (223 виборчий округ). Працював у Постійній комісії Київради з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства.

З 1990р. обраний (і неодноразово повторно обирався) Головою Українського Лікарського Товариства у Києві (УЛТК).

1994 року вступив до Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України. Під час навчання ІнДУС було реорґанізовано в Українську Академію державного управління при Президентові України, яку скінчив у 1995 році, отримавши другу вищу (управлінську) освіту та ступінь Маґістра державного управління (за спеціальністю) та Маґістра управління охороною здоров'я (за спеціалізацією).

Протягом 1995р. навчався в США у Мічиганському (Мішиґенському) університеті (University of Michigan, Ann Arbor) та Чехії в Карловому університеті у Празі (Univerzita Karlova v Praze).

З кінця 1995р. працював викладачем Української Академії державного управління при Президентові України на Кафедрі управління охороною здоров'я.

Влітку 1996р. стажувався за проґрамою "Управління людськими ресурсами" в Словаччині (Škola Zdravotníckych Manažérov / Health Management School, Bratislava).

В 1996 – 1999рр. навчався в аспірантурі Української Академії державного управління при Президентові України на Кафедрі державного управління та менеджменту. Тема дисертації: "Формування керівників державної служби в Україні та світі".

1998 року навесні проходив стажування в Будапешті (Угорщина).

Влітку */13-17(19) серпня/* 2000 року у Львові на VIII Конґресі СФУЛТ обраний до Правління Світової Федерації Українських Лікарських Товариств на 4-річну каденцію.

2001 року з 1 по 8 квітня у Кракові (Польща) брав участь у семінарі "System opieki zdrawotniej w Polsce: podstawy prawnie i praktyczne aspekty".

11 квітня 2001 року обраний Головою РК Київського Лікарського Товариства.

19 травня 2001р. у м.Чернівцях на Шостому всеукраїнському з'їзді ВУЛТ у Буковинській державній медичній академії був обраний членом Правління ВУЛТу.

З 14 листопада 2001р. є Головою Всеукраїнського Лікарського Товариства (ВУЛТ).

17 травня 2003 року у м.Тернополі на Сьомому всеукраїнському з'їзді ВУЛТ повторно обраний Головою Всеукраїнського Лікарського Товариства.

Є автором десятка книг та двох десятків наукових публікацій.

Окрім рідної української, володіє анґлійською, польською та російською мовами.

АЛФАВІТ (АЗБУКА, АБЕТКА)

РОСІЙСЬКИЙ АЛФАВІТ (АЗБУКА, АБЕТКА)			УКРАЇНСЬКИЙ АЛФАВІТ (АЗБУКА, АБЕТКА)		
Номер (число)	Літера (буква)	Назва	Номер (число)	Літера (буква)	Назва
1	**А а**	а	1	**А а**	а
2	**Б б**	бе	2	**Б б**	бе
3	**В в**	ве	3	**В в**	ве
4	**Г г**	ґе	4	**Г г**	ге
5	**Д д**	де	5	**Ґ ґ**	ґе
6	**Ее (Ёё)**	є (йо)	6	**Д д**	де
7	**Ж ж**	же	7	**Е е**	е
8	**З з**	зе	8	**Є є**	йе
9	**И и**	і	9	**Ж ж**	же
10	**Й й**	і "краткоє"	10	**З з**	зе
11	**К к**	ка	11	**И и**	и
12	**Л л**	ел	12	**І і**	і
13	**М м**	ем	13	**Ї ї**	ї
14	**Н н**	ен	14	**Й й**	йот, ій
15	**О о**	о	15	**К к**	ка
16	**П п**	пе	16	**Л л**	ел(ь)
17	**Р р**	ер	17	**М м**	ем
18	**С с**	ес	18	**Н н**	ен
19	**Т т**	те	19	**О о**	о
20	**У у**	у	20	**П п**	пе
21	**Ф ф**	еф	21	**Р р**	ер
22	**Х х**	ха	22	**С с**	ес
23	**Ц ц**	це	23	**Т т**	те
24	**Ч ч**	чье	24	**У у**	у
25	**Ш ш**	ша	25	**Ф ф**	еф
26	**Щ щ**	шьчьа	26	**Х х**	ха
27	**ъ**	єр, "твьордий знак"	27	**Ц ц**	це
28	**ы**	єри, и	28	**Ч ч**	че
29	**ь**	єрь, єрік, паєрок, "мяхькій знак"	29	**Ш ш**	ше
30	**Э э**	е	30	**Щ щ**	шче
31	**Ю ю**	йу	31	**Ю ю**	йу
32	**Я я**	йа	32	**Я я**	йа
			33	**ь**	єрь, єрик, йорь, йорик, їрь, ярь, знак м'якшення, м'який знак

Всеукраїнське Лікарське Товариство

Початок організованого руху українських медиків нових часів розпочинався з **Медичної комісії Народного Руху України**. Рухівці-медики С.**Гаврилюк**, В.**Городинський**, В.**Івасюк**, С.**Нечаїв**, Л.**Пиріг**, О.**Ціборовський** та інші за активної (діяльної) участі В.**Маргітича** з УГС почали гуртуватися з 1989 року. Поволі почала визрівати ідея (думка) створення патріотичної професійної (фахової) орґанізації українських медиків. Утворився орґкомітет по створенню **Української Медичної Асоціації (УМА)** у складі Сергія **Гаврилюка**, Валерія **Городинського**, Едвіна **Задорожного**, Людмили **Максимець**, Віктора **Маргітича**, Олега **Мусія**, Станіслава **Нечаєва**, Любомира **Пирога**, Олекси та Людмили **Соколюків**, Костянтина **Тринуса**, Олега **Ціборовського** та інших патріотів-медиків. Були випрацьовані проекти Статуту та Проґрами УМА, розповсюджені листівки-відозви по лікарнях Києва і, користуючись депутатськими правами (в умовах колишнього СССР!), були здійснені публічні (привселюдні) звернення через ґазети до лікарів України депутатами С.Нечаєвим та Л.Пирогом.

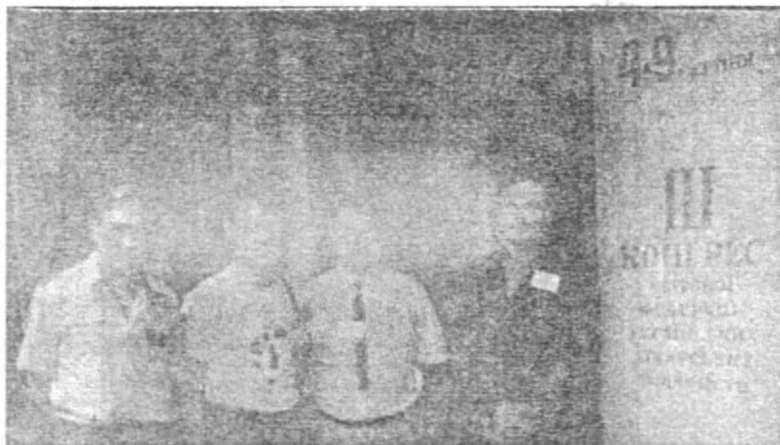
(див.: *"Вечірній Київ" №118 (13933) від 25 травня 1990р.*).

27 травня 1990р. у малій залі НДІ ортопедії та травматології (вул.Воровського 27) відбулася Перша (установча) конференція **Київської крайової організації Української Медичної Асоціації (УМА) – Київської Медичної Асоціації (КМА).** На конференції було зареєстровано 112 представників від 47 медичних установ м.Києва. Правління КМА було обрано у складі: 1) Гелія **Аронова**, 2) Сергія **Гаврилюка**, 3) Валерія **Городинського**, 4) Едвіна **Задорожнього**, 5) Віктора **Маргітича**, 6) Олега **Мусія**, 7) Станіслава **Нечаєва**, 8) Любомира **Пирога**, 9) Костянтина **Тринуса**, 10) Олега **Ціборовського**, 11) Валерія **Чмиря**. Головою Київської УМА був обраний проф. **Пиріг** Л.А.

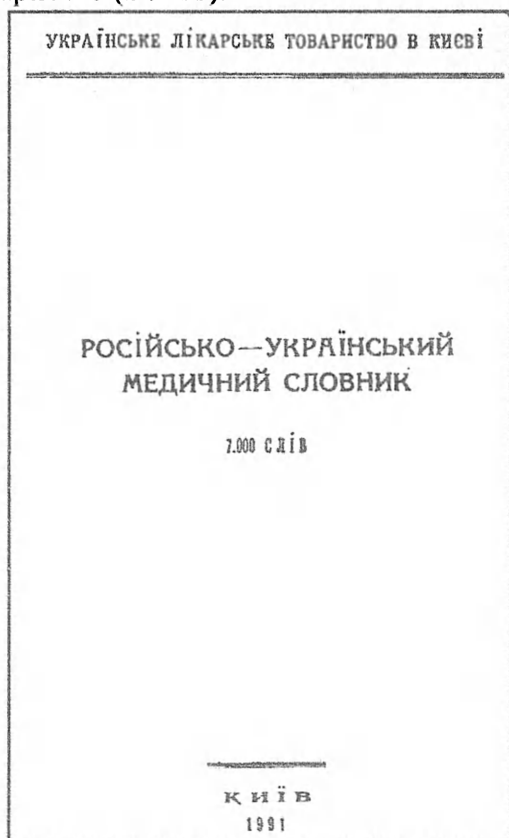

30 червня 1990р. у великій залі НДІ (науково-дослідного інституту) ортопедії та травматології (вул.Воровського 27) відбувся **Перший (установчий) з'їзд Української Медичної Асоціації**, у якому взяли участь 146 делеґатів (посланців), що репрезентували (представляли) лікарів із 17 областей України. На з'їзді назву **"УМА"** було змінено на **"ВУЛТ" (Всеукраїнське Лікарське Товариство)**, з одного боку, оскільки медсестри та інші середні медпрацівники не виявили громадської активності (діяльності), а з іншого боку також із ознаки на традицію існування лікарських товариств у Києві та Львові в дорадянські (досовєтські) часи і наявності Світової Федерації Українських Лікарських Товариств у Вільному Світі, які збереглися в діаспорі після розгрому Українських Лікарських Товариств у підсовєцькій Україні. Президентом ВУЛТу був обраний проф. Любомир **Пиріг**, депутат Верховної Ради УРСР (національ-демократична Народна Рада). Правління ВУЛТу було обрано у складі: */киян/*: (1) Костянтина **Тринуса** (голова), (2) Євґена **Білинського**, (3) Валерія **Городинського**, (4) Едвіна **Задорожнього**, (5) Людмили **Максимець**, (6) Віктора **Маргітича**, (7) Станіслава **Нечаєва**, (8) Олексія **Соколюка**, (9) Івана **Солоненка**, (10) Олега **Ціборовського**, (11) Валерія **Чмиря**, (12) Левка **Шевчика**; */львів'ян/*: (13) Юрія **Дашо**, (14) Олександра **Кіцери**; */тернополянина/* (15) Юрія **Каліновродського**; */іванофранківки/* (16) Лесі **Попиль**; */лучанина/* (17) Юрія **Шаварова**; */миргородчанина/* (18) Віктора **Харченка**; */одесця/* (19) Володимира **Поґорєлова (Погорілого)**. Ревізійна комісія була обрана у складі: */киян/* (1) Олега **Мусія** та (2) Сергія **Гаврилюка** та */іванофранківця/* (3) Олеся **Олійника**.

3-17(4-16) серпня 1990 року */в ювілейний (річницевий, роковиновий) рік 80-ліття Руського (Українського) Лікарського Товариства у Львові та 40-річчя УЛТ Північної Америки/* вперше на Батьківщині (**Київ** (3-10 (4-9)) – **Львів** (11-16)) і вперше разом із українськими лікарями України (тоді Української РСР в умовах іще існування колишнього СССР) відбувся **III Конгрес Світової Федерації Українських Лікарських Товариств**, на якому до СФУЛТу було прийняте Всеукраїнське Лікарське Товариство (ВУЛТ).

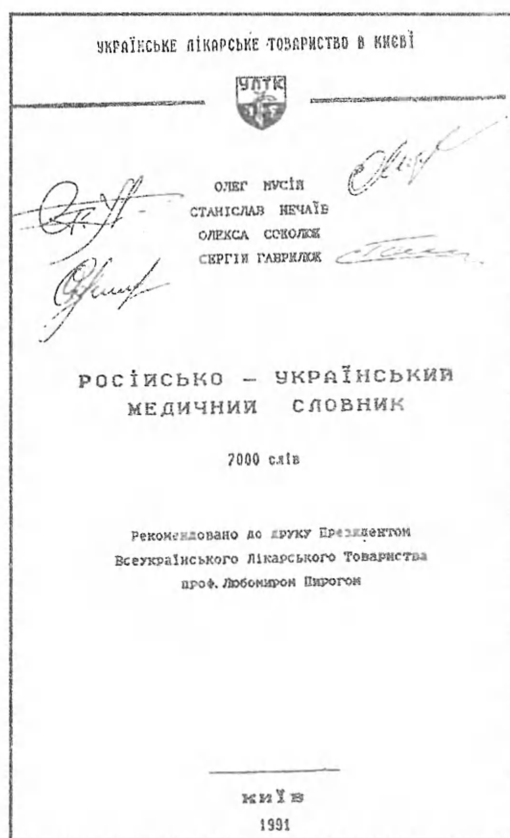
УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО В КИЄВІ

РОСІЙСЬКО—УКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК

7.000 СЛІВ

КИЇВ

1991

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО В КИЄВІ

УЛТК

ОЛЕГ МУСІЙ
СТАНІСЛАВ НЕЧАЇВ
ОЛЕКСА СОКОЛЮК
СЕРГІЙ ГАВРИЛЮК

РОСІЙСЬКО – УКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК

7000 слів

Рекомендовано до друку Президентом Всеукраїнського Лікарського Товариства проф. Любомиром Пирогом

КИЇВ

1991

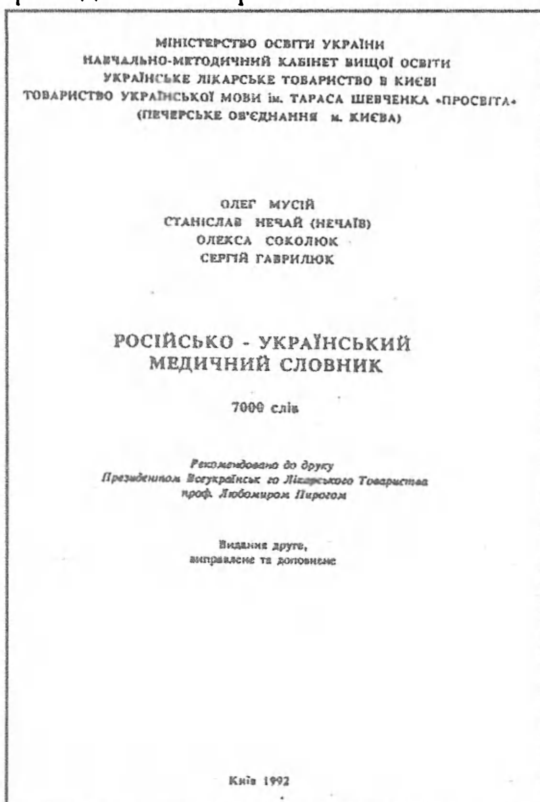
1991 року силами та заходами Українського Лікарського Товариства у Києві був виданий (видрукуваний за межами Батьківщини – в Астрахані, через буремність тих часів конаючого СССР) перший в новочасній Україні двомовний «**Російсько-український медичний словник**» на 7.000 слів тиражем (накладом) 1.000 екземплярів (примірників), як результат (наслідок) майже двохрічної праці авторів (укладачів) О.Мусія, С.Нечаєва, О.Соколюка та С.Гаврилюка, і який справив справжній бум серед медичної громадськості. Так була покладена перша цеглина у відбудову нашого понищеного лікарського називництва (української власномовної медичної термінології).

24-30 травня 1991р. у м.Івано-Франківську відбувся **I Європейський Конгрес Українських Лікарських Товариств (ЄКУЛТ).**

24 лютого 1992р. (уже в незалежній Україні) ВУЛТ було нарешті **зареєстровано** Міністерством Юстиції України, реєстраційний №209.

8-14 (9-13) серпня 1992р. у м.Харкові відбувся **IV Конгрес СФУЛТ**. У підготовці з'їзду найбільш активну участь взяло ВУЛТ та Харківське Лікарське Товариство на чолі з його Головою проф.Людмилою Порохняк.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ ВИЩОЇ ОСВІТИ
УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО В КИЄВІ
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА «ПРОСВІТА»
(ПЕЧЕРСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ м. КИЄВА)

ОЛЕГ МУСІЙ
СТАНІСЛАВ НЕЧАЙ (НЕЧАЇВ)
ОЛЕКСА СОКОЛЮК
СЕРГІЙ ГАВРИЛЮК

РОСІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКИЙ
МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК

7000 слів

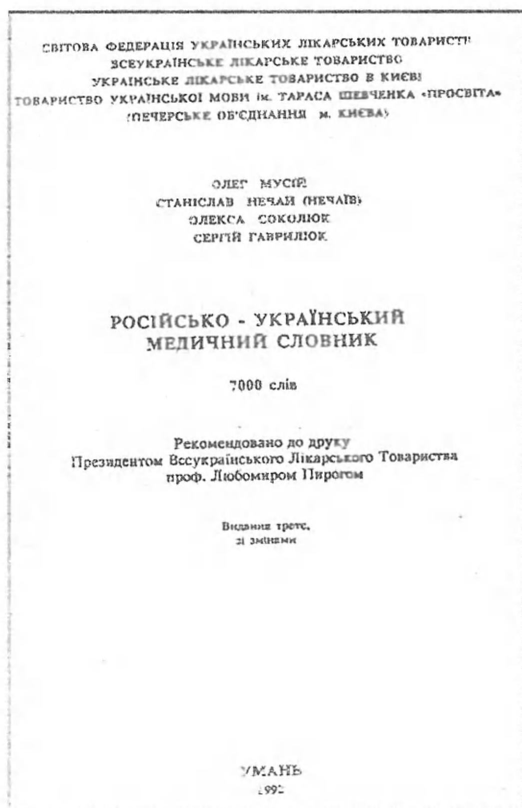
Рекомендовано до друку
Президентом Всеукраїнського Лікарського Товариства
проф. Любомиром Пирогом

Видання друге,
виправлене та доповнене

Київ 1992

1992 року **«Російсько-український медичний словник»** О.Мусія, С.Нечаєва, О.Соколюка та С.Гаврилюка, який укладено під егідою (за сприянням) Українського Лікарського Товариства у Києві був перевиданий **Навчально-методичним кабінетом вищої освіти Міністерства освіти України** накладом 2.000 примірників, що свідчить про науковий рівень і популярність Словника.

7 листопада 1992р. відбувся **Другий всеукраїнський з'їзд ВУЛТу** у м.Ужгороді та наукова конференція "Природні чинники в санаторно-курортному лікуванні". Президентом ВУЛТ повторно було обрано п.Любомира Пирога.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ
ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО В КИЄВІ
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА «ПРОСВІТА»
(ПЕЧЕРСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ м. КИЄВА)

ОЛЕГ МУСІЙ
СТАНІСЛАВ НЕЧАЙ (НЕЧАЇВ)
ОЛЕКСА СОКОЛЮК
СЕРГІЙ ГАВРИЛЮК

РОСІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКИЙ
МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК

7000 слів

Рекомендовано до друку
Президентом Всеукраїнського Лікарського Товариства
проф. Любомиром Пирогом

Видання третє,
зі змінами

УМАНЬ
1992

Того ж **1992** року **«Російсько-український медичний словник»** О.Мусія, С.Нечаєва, О.Соколюка та С.Гаврилюка */художня обкладинка С.Нечаєва/* заходами Українського Лікарського Товариства у Києві, Товариства Української Мови ім.Тараса Шевченка "Просвіта" та Українсько-Американським Фондом "Відродження" був перевиданий у м.Умані **третім** і **четвертим** виданнями загальним тиражем (накладом) 30.000 екземплярів (примірників). Небагато праць за два роки витримують чотири авторських (укладацьких) видання і ще, щонайменше, зо три-чотири т.зв. "піратських" перевидань: 300 примірників фотоспособом із нашого першого київського видання 1991 року видрукувала для себе Київська обласна лікарня, десь із 1.000 примірників */наклад нам невідомий/* становило "миргородське" перевидання — перенабором, теж із першого нашого видання, "бориспільське" піратське перевидання (1.000 прим.) фотоспособом із нашого другого київського видання 1992 року.

30 липня 1993р. ВУЛТ пройшов перереєстрацію.

Восени 1993р. у приміщенні Музею медицини України (Київ, вул. Леніна */нині – Б.Хмельницького/* 37) силами ВУЛТу та УЛТК була проведена конференція «Медицина і українська культура».

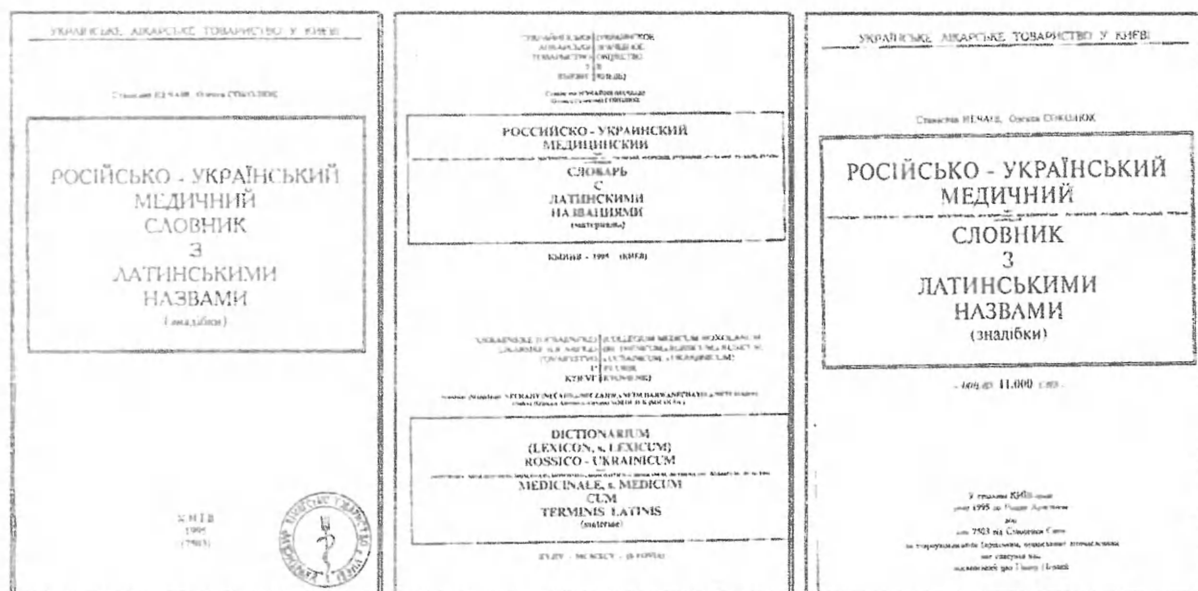
Влітку 1994р. зусиллями УЛТК було орґанізовано та проведено благочинне безкоштовне розповсюдження книг – медичних підручників для студентів-медиків "**Основи медичних знань**" **Девідсона** у двох томах та перший том "**Хірургії**" **Форреста та співавт.** (переклади з анґлійської) по бібліотеках медінститутів усієї України, в якому брав безпосередню участь Голова УЛТК Станіслав Нечаїв разом із Романом Жилою та канадійськими (канадськими) українськими лікарями Орестом Талпашем і Володимиром (Вальтером) Максимовичем.

4-9 вересня 1994р. у м.Дніпропетровську в Катерининському палаці (Палац Студентів) у парку ім.Т.Шевченка відбувся **V Конгрес СФУЛТ**.

(див.: *Газета "Юг" /независимая газета/ (спецвыпуск), Одеса, літо 1994р.*)

28 квітня 1995р. у приміщенні Української Академії державного управління при Президентові України (Київ, вул.Ежена Потьє 20) відбулась наукова конференція «Історія української медицини» та **Третій всеукраїнський з'їзд Всеукраїнського Лікарського Товариства.** Президентом ВУЛТу було обрано академіка Л.Пирога.

У листопаді 1995 року побачив світ тримовний **«Російсько-український медичний словник з латинськими назвами»** на 11.000 слів авторства (укладацтва) Станіслава Нечаєва та Олекси Соколюка.

8(9)-14 вересня 1996р. у м.Одесі в приміщенні Одеського медінституту відбувся **VI Конгрес СФУЛТ** у якому взяли участь ВУЛТ та УЛТК.

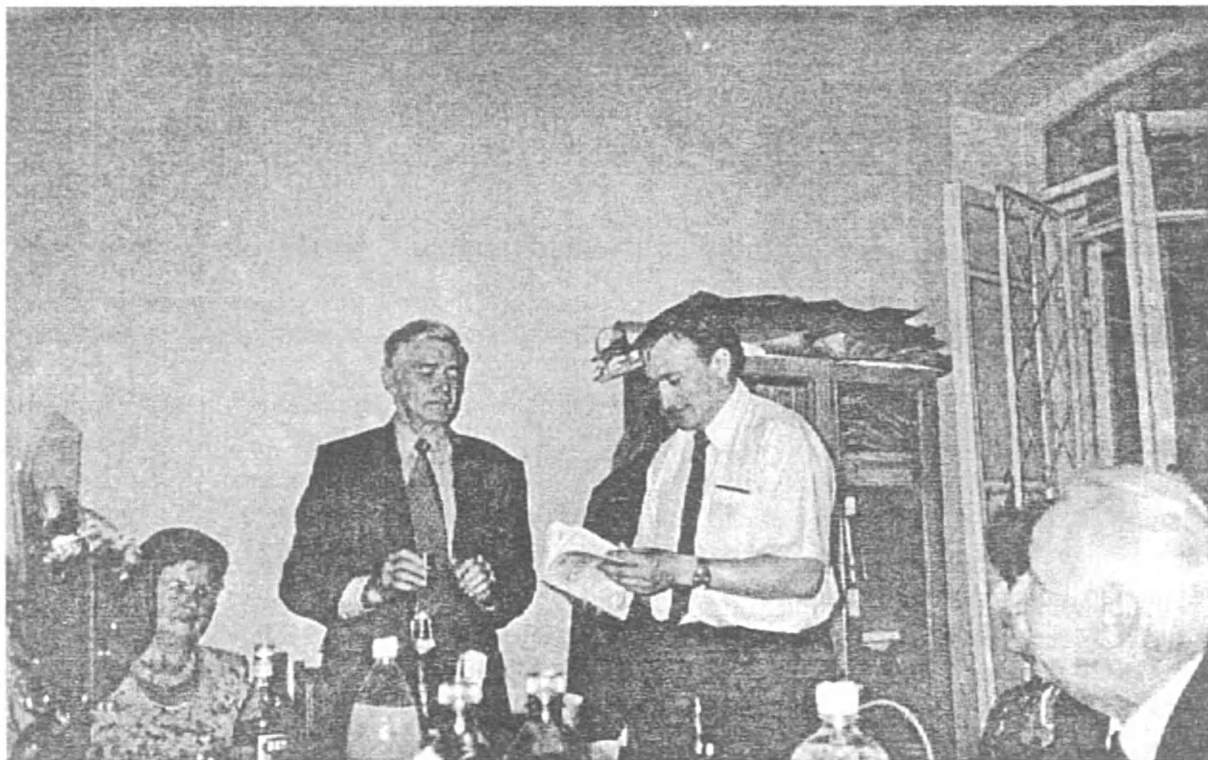
17 травня 1997р. у приміщенні Української Академії державного управління при Президентові України (Київ, вул.Ежена Потьє 20) відбулася науково-практична конференція присвячена проблемам організації охорони здоров'я та у приміщенні Національного медичного університету ім.О.О.Богомольця (Кафедра військової медицини) відбувся **Четвертий всеукраїнський з'їзд ВУЛТ**. Президентом ВУЛТу було обрано академіка Л.Пирога.

16-20 серпня 1998р. у м.Ужгороді відбувся **VII Конгрес СФУЛТ** у якому взяли участь ВУЛТ та УЛТК.
(див.: *Газета "Народне Здоров'я", Львів, №9(114), вересень 1998р.*);
(див.: *Газета "Слово Лікаря", Миргород, №37(127), 8 вересня 1998р.*).

28-29 травня 1999р. у приміщенні Центру роботи з жінками Київської міської держадміністрації (вул.Мельникова 20) відбувся **П'ятий всеукраїнський з'їзд ВУЛТ** та науково-практична конференція "Первинна медико-санітарна допомога (ПМСД) і сімейна медицина". Президентом ВУЛТу було обрано **академіка Любомира Пирога**. Головою ВУЛТу було обрано **проф. Людмилу Порохняк-Гановську**.
(див.: *"Вісник Всеукраїнського Лікарського Товариства" №1(3) липень 1999р.*)

ТРЕТЄ ТИСЯЧОЛІТТЯ

30 червня 2000р. в офісі БФ "Третє Тисячоліття" (вул. Хрещатик 48-Б) відбулась презентація нового "Російсько - українського медичного словника з іншомовними назвами" С.Нечая (Нечаєва) присвяченого Х-й річниці ВУЛТу одночасно зі святкуванням днів народження Людмили Максимець та Станіслава Нечаєва, а також вшануванням роковин проголошення цього дня Степаном Бандерою у Львові 1941 року самостійної Української Держави.

Відгук громадськості на вихід нового "Російсько - українського медичного словника з іншомовними назвами" С.Нечая.

Вечірній Київ
Незалежна газета
Четвер 2 березня 2001 року

ВИМОГА ЧАСУ

Столичні лікарі переходять на державну мову

У словниках української мови, виданих у минулі роки, упорядники максимально наближали українські слова до російських. Перше враження від користування ними було таке: українська мова — це діалект, недосконала російська мова. Відповідних медичних словників взагалі не існувало.

Лише на десятому році Незалежності України видавництва нарешті почали випускати словники сучасної української мови. Є певна категорія людей, яким байдуже, чи володіє лікар українською. А якщо він не зрозуміє пацієнта? Раптом по медичну допомогу звернеться щирий українець і почне скаржитися на біль у стегні, гомілці, або розповість, що рана заражена і є небезпека захворіти на правець. Або лікар поставить діагноз "пухирчатка" чи попередить, що закріп — один із симптомів хвороби, порадить пропальпувати "черевну порожнину". Деякі слова можуть бути незрозумілими не тільки лікарям...

Проте медикам перейти на українську мову особливо важко, оскільки більшість із них здобувала медичну освіту російською мовою. Тому принаймні для ведення медичної документації державною мовою вони повинні правильно використовувати українські медичні терміни.

Столичні лікарі тепер мають таку можливість, адже Головне управління охорони здоров'я Києва разом із Українським лікарським товариством та фондом "Третє тисячоліття" забезпечили київських медиків ґрунтовним "Російсько-українським медичним словником з іншомовними назвами", автор якого С. Нечай. Вдалося видати 20 тисяч примірників, не витративши з міського бюджету жодної копійки: фінансування забезпечив фонд "Третє тисячоліття".

Зупинятися на досягнутому фонд не збирається. У найближчих планах — збільшити на третину кількість примірників медичного словника, щоб забезпечити ним не лише столицю, а й інші міста України — Дніпропетровськ, Донецьк, Львів, Одесу та Харків. У черзі на видання — ціла низка медичних словників. Серед них "Французько-український медичний словник", "Українсько-польський медичний словник" та "Словник лікарських рослин", а також оновлений телефонний довідник усіх медичних установ Києва.

Наталя ПАЗЕНКО.

Здоров'я киян
Газета головного управління охорони здоров'я м. Києва
Лікар допомагає тому, хто допомагає собі сам
Березень 2001 № 2 (11)

З чим підходимо до підсумкової колегії ГУОЗ? стор. 1
Лікарю, не полиш цигарок сам і допомогни кинути палити своїм пацієнтам стор. 3
Центр здоров'я Печерського району: профілактика понад усе стор. 3
Як виявити ранні ознаки наркоманії? стор. 7

Київські медики спілкуватимуться українською мовою

Здавалося б, не має вирішального значення - якою мовою говорить лікар - російською чи українською, аби тільки допоміг. А якщо він не розуміє пацієнта? Уявити, звичайно, важко, але раптом якийсь щирий українець почне скаржитися на біль у стегні , гомілці чи міхурі, або каже, що рана заражена і є небезпека захворіти на правець. Чи навпаки. Лікар поставить діагноз: «пухирчатка» або попередить «...закріп - один із симптомів хвороби», чи порадить пропальпувати «черевну порожнину». Деякі слова можуть не зрозуміти не тільки лікарі... Та медикам перейти на українську мову особливо важко, оскільки більшість із них здобувала медичну освіту російською мовою - в умовах колишнього СРСР. Тому, принаймні для ведення медичної документації державною мовою, вони повинні правильно користуватися українськими медичними термінами.

Столичні лікарі вже таку змогу мають. Управління охорони здоров'я м.Києва разом із Українським лікарським товариством та фондом «Третє тисячоліття» забезпечили київських медиків «Російсько-українським медичним словником з іншомовними назвами», автор якого С.Нечай. 20 тисяч примірників удалося видати, не витративши з міського бюджету жодної копійки. Фінансування забезпечив фонд «Третє тисячоліття».

Зупинятися на досягнутому цей фонд не збирається. У найближчих планах - збільшення словника на третину кількості примірників, щоб забезпечити ним не лише м.Київ, а й інші міста України- Дніпропетровськ, Донецьк, Львів, Одесу, Харків та ін. У черзі на видання є також ціла низка медичних словників, серед яких «Французько-український медичний словник», «Українсько-польський медичний словник» та «Словник лікарських рослин». Вони вже готові до друку. Серед інших планів фонду, Українського лікарського товариства та Управління охорони здоров'я - видання оновленого телефонного довідника всіх медичних установ Києва. Окрім видавничої діяльності, фонд бере участь у безплатному розповсюдженні ліків найменш захищеним верствам населення. Поширювати свою діяльність фонд «Третє тисячоліття» збирається і надалі, планує співпрацювати з усіма зацікавленими установами.

Відділ громадських зв'язків ГУОЗ

13-17(19) серпня 2000р. у м.**Львові** та **Трускавці** відбувся **VIII Конгрес СФУЛТ** на якому вперше Президентом Світової Федерації Українських Лікарських Товариств обраний лікар з України – **Любомир ПИРІГ** */м.Київ/* (01.03.1931р.н.), нефролог, доктор медичних наук, професор, академік Академії медичних наук України, член-кореспондент Національної академії наук України, заслужений діяч науки і техніки України, Президент Всеукраїнського лікарського товариства (ВУЛТ), народний депутат Верховної Ради України 1-го скликання.

Члени Правління СФУЛТу та ВУЛТу в офісі (осідку) на **просп. Перемоги 34** (морфкорпус медуніверситету) **восени 2000р.:** Євген Білинський, Станіслав Нечаїв, Тетяна Бліхар, Любомир Пиріг, Валерій Чмир, Сергій Гаврилюк, Олег Мусій.

18-19 травня 2001 року у м.**Чернівцях** в Буковинській державній медичній академії відбувся **Шостий** всеукраїнський з'їзд ВУЛТ. Президентом Всеукраїнського Лікарського Товариства обрано академіка АМН України Любомира **ПИРОГА**, Головою ВУЛТ спочатку обрано Ярослава **РАДИША**, а 14 листопада 2001 року Головою Всеукраїнського Лікарського Товариства Правління обрало Станіслава **НЕЧАЄВА**.

25-26 січня 2002 року в м. **Києві** у розпал виборів до Верховної Ради України відбулась всеукраїнська науково-практична конференція ВУЛТу "Стан системи охорони здоров'я в Україні та шляхи її реформування" та безкоштовно розповсюджувався "Російсько - український медичний словник з іншомовними назвами" С.Нечая.

19-22 серпня 2002 року в м. **Луганську** відбувся **IX-й конгрес** СФУЛТ, науково-практична конференція і фармацевтична виставка.

16-17 травня **2003** року у м.**Тернополі** відбувся **Сьомий** всеукраїнський з'їзд ВУЛТ. Президентом Всеукраїнського Лікарського Товариства обрано академіка АМН України **Любомира ПИРОГА**, Головою Всеукраїнського Лікарського Товариства обрано **Станіслава НЕЧАЄВА**, Правління ВУЛТ обрано у складі 22 осіб: Бачинський Петро Петрович (Дніпропетровськ), Безкаравайний Борис Олексійович (Луганськ), Білинський Євген Олександрович (Київ), Волянський Валерій Юхимович (Одеса), Дзюбановський Ігор Якович (Тернопіль), Іванців Олег Олексійович (Львів), Мільков Борис Олегович (Чернівці), Мусій Олег Степанович (Київ), Мушак Світлана Олександрівна (Київ), Нечаїв Станіслав Владиславович (Київ), Паньків Ігор Володимирович (Тернопіль), Пиріг Любомир Антонович (Київ), Погорілий Володимир Віталійович (Київ), Попиль Леся Степанівна (Івано-Франківськ), Середюк Нестор Миколайович (Івано-Франківськ), Соловій Богдан Григорович (Львів), Тищук Микола Миколайович (Одеса), Тілікін Олександр Петрович (Миргород), Хонда Олексій Миколайович (Київ), Ціборовський Олег Михайлович (Київ), Чмир Валерій Павлович (Київ), Яблучанський Микола Іванович (Харків).

Контактна адреса
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА:
Україна, 03057, Київ-57, просп.Перемоги 34, Національний медичний університет ім.акад.О.О.Богомольця, Сангігкорпус, к16, т/ф(044)454-4904
е-пошта: sfult@ukrpost.net; http: //www.sfult.org.ua

А а

RCU3a3_150[stor.](01-150)-3_6.5[kehelj]A5_[+Prykmetnyky do ANABIOZ_+Kharkiv1931 do AMAVROZ (02stor)]
+[Ros.-]P[olisjkyj19]87+[Ros.-]A[nglijsjkyj2000]20-55[stor.]_5976sl[iv]_Star[yj].K[olon]-tyt[ul]_b&w_6.5_1e3_Nov

БВГДЕЁЖЗИЙКЛМНОПРСТУФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

α_1-**АНТИХИМОТРИПСИН** (лат. α_1-antichymotrypsinum, *-i, n*) α_1-антихімотрипсин.
а *сокр.*, **АМПЕР** () а *скор.*, ампер.
А-, АН- (лат. а-, an-: від гр. α- а-, αν- an-) без-, не-, зне-, -брак, -відсутність, *-ності*, а-, ан-. Префікс [прирісток] неґації [заперечення]; (пол., *przedrostek oznaczający* brak, bez-, nie-).
А, **СПИСОК "А", ПРЕПАРАТЫ ГРУППЫ "А", ОТРАВЛЯЮЩИЕ** (лат. venena, *-orum, n /pl./*: від venenum, *-i, n*) А, список "А", препарати (ліки) ґрупи "А", отруйні.
A° *сокр.*, **АНГСТРЕМ** () a° *скор.*, анґстрем.
АБАЗИЧЕСКИЙ (лат. abasicus, *-a, -um*) нехідний, неходнісний, неходячий, ходонеспроможний, ходонеспроможнісний, ходонездатний, ходонездатнісний, абазичний.
АБАЗИЯ (лат. abasia, *-ae, f*) нехіддя, неходність, *-ності*, ходонеспромога, ходонеспроможність, *-ності*, ходонездатність, *-ності*, абазія. Неможливість ходіння, нездатність до ходіння.
АБАЗИЯ, АТАКТИЧЕСКАЯ () абазія атактична; (пол., bezład ruchowy).
АБАЗИЯ, СПАЗМОДИЧЕСКАЯ () абазія спазмодична; (пол. abazja kurczowa).
АБАЗИЯ, ХОРЕИЧЕСКАЯ () абазія хореїчна; (пол. abazja pląsawicza).
АБАКСИАЛЬНЫЙ (лат. abaxialis, *-e*) позавісьний, позавісьовий, позаосьовий, абаксіальний; (рос. внеосевой; пол. okołoosiowy; pozaosiowy).
АБАКТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. abacterialis, *-e*) безпаличковий, безтоїжковий, бездріб'янковий, безбактерійний, абактерійний, абактеріальний; (пол. niebakteryjny).
АБАЛИЕНАЦИЯ (лат. abalienatio, *-onis, f*) нерухомість, *-мості*, абалієнація; (рос. неподвижность).
АБАЦИЛЛЯРНЫЙ (лат. abacillaris, *-e*) безпаличковий, абацилярний; (пол. niebakteryjny).
АБДОМИНАЛЬГИЯ (лат. abdominalgia, *-ae, f*) абдомінальґія.
АБДОМИНАЛЬНЫЙ (лат. abdominalis, *-e*) черевний, абдомінальний; (рос. брюшной; пол. brzuszny; словац. brušný).
АБДОМИНОГИСТЕРЕКТОМИЯ (лат. abdominohysterectomia, *-ae, f*) черевоматковитин, черевоматковитинання, черевоматковитнення, черезчеревоматковитин, абдоміногістеректомія. Крізьчеревне уразовилучення.
АБДОМИНОГИСТЕРОТОМИЯ (лат. abdominohysterotomia, *-ae, f*) черевоматкорозтин, черевоматкорозтинання, черевоматкорозітнення, абдоміногістеротомія.
АБДОМИНОКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. abdominocardialis, *-e*) черевносерцевий, абдомінокардіальний; (рос. брюшносердечный).
АБДОМИНО-МЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ () абдоміно-медіастинальний; (пол. brzuszno-śródpiersiowy).
АБДОМИНОПЕРИКАРДИОСТОМИЯ () абдомінoперикардіостомія.
АБДОМИНО-ПЕРИНЕАЛЬНЫЙ () абдоміно-перинеальний; (пол. brzuszno-kroczowy).
АБДОМИНОСКОПИЯ (лат. abdominoscopia, *-ae, f*; laparoscopia, *-ae, f*) черевогляд, черевоглядання, абдоміноскопія.
АБДУКТОР (лат. abductor, *-oris, m*) відводич, відвідник, відхиляч, відхильник, відтягач, абдуктор; (рос. отводящая мышца; пол. odwodziciel */mięsień/*; словац. odt'ahovač).
АБДУКТОРНЫЙ (лат. abductorius, *-a, -um*) відводичевий, відвідниковий, відхилячевий, відхильниковий, абдукторний.
АБДУКЦИОННЫЙ () відвідний, відведеннєвий, відхильний, відхиленнєвий, абдукційний.
АБДУКЦИЯ (лат. abductio, *-onis, f*) відвід, відведення, відхил, відхилення, абдукція; (рос. отведение; пол. odwiedzenie, odwodzenie; словац., odtiahnutie; нім., Abziehung, *f*).
АБЕРРАНТНЫЙ () аберантний; (пол. odchylający się, zbaczający).
АБЕРРАЦИОННЫЙ () збочний, збоченнєвий, схибовий, схибленнєвий, заблудовий, відхильний, відхиленнєвий, абераційний.
АБЕРРАЦИЯ (лат. aberratio, *-onis, f* – відхилення: від ab-erro – помиляюся: від ab-errare – заблукати, заблудити, заблудитись, ухилитись, помилитись) збоча, збочення, схиб, схиблення, заблуд, ухил, відхил, відхилення, аберація; (рос. отклонение; пол., zboczenie, odchylenie; нім., Abirrung, Abweichung).
АБЕРРИРУЮЩИЙ (лат. aberrans, *G. -antis*: від ab-erro – помиляюся: від ab-errare – заблукати, заблудити, заблудитись, ухилитись, помилитись) 1.*/прикм./* збочний, збочувальний, збочуючий, відхильчий, аберуючий; 2.*/дієприкм./* що збочує, що аберує; (рос. отклоняющийся; нім. abirrend, abweichend).

АБЕРРОМЕТР (лат. aberrometer, *-tri, m*; aberrometrum, *-i, n*; aberrometrium, *-ii, n*: від aberratio, *-onis, f* – відхилення: від ab-erro – помиляюся: від ab-errare – заблукати, заблудити, заблудитись, ухилитись, помилитись + гр. metron – міра; metreo – міряю) аберометр.

АБЕРРОСКОП (лат. aberroscopium, *-ii, n*) збочогляд, схибогляд, абероскоп.

АБЕРРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. aberroscopicus, *-a, -um*) абероскопічний.

АБЕТАГЛОБУЛИНЕМИЯ (лат. abetaglobulinemia, *-ae, f*) абетаґлобулінемія.

АБИОГЕНЕЗ (лат. abiogenesis, *-is, f*) самозародження, самозароджування, абіоґенез; (рос. самозарождение; пол. samorództwo, dzieworództwo; нім., Urzeugung; фр., archébiose, génération spontanée, génération primordiale).

АБИОГЕННЫЙ (лат. abiogenicus, *-a, -um*) самозародний, самозароджувальний, абіоґенний; (рос. самозарождающийся).

АБИОЗ (лат. abiosis, *-is, f*; abiotrophia, *-ae, f*) абіоз. Втрата життєздатності чи знижена життєдіяльність якого-небудь орґана (знарядка).

АБИОЗНЫЙ (лат. abiosus, *-a, -um*; abiotrophicus, *-a, -um*) абіозний.

АБИОРЕКСИЯ (лат. abiorexia, *-ae, f*; anorexia psychica) абіорексія.

АБИОТИЧЕСКИЙ (лат. abioticus, *-a, -um*) неживий, нежиттєвий, безжиттєвий, абіотичний.

АБИОТРОФИЧЕСКИЙ (лат. abiotrophicus, *-a, -um*; abiosus, *-a, -um*) абіотрофічний.

АБИОТРОФИЯ (лат. abiotrophia, *-ae, f*; abiosis, *-is, f*) абіотрофія. Втрата життєздатності.

АБК *сокр.*, **АЦИДОФИЛЬНАЯ БУЛЬОННАЯ КУЛЬТУРА** () АБК *скор.*, ацидофільна бульйонна культура; (пол. kwasochłonna hodowla bulionowa).

АБЛАКТАЦИОННЫЙ () 1. грудовідлучний, грудевідлучний, аблактаційний; 2. молоковтратний, молоковтратовий, аблактаційний.

АБЛАКТАЦИЯ (лат. ablactatio, *-onis, f*; delactatio, *-onis, f*) 1. грудовідлучення, грудевідлучення, аблактація; 2. молоковтрата, аблактація; (нім., Milchentwöhnung, Milchabtreibung, Entwöhnung, Abstillen; фр., servage).

АБЛАКТИРОВКА (лат. ablactatio, *-onis, f*; delactatio, *-onis, f*) 1. грудовідлучення, грудевідлучення, аблактування; 2. молоковтрата, аблактування.

АБЛЕПСИЧЕСКИЙ () сліпий, аблепсичний.

АБЛЕПСИЯ (лат. ablepsia, *-ae, f*) сліпота, аблепсія; (пол. ślepota).

АБЛЕПТИЧЕСКИЙ () сліпий, аблептичний.

АБЛЕФАРИЧЕСКИЙ (лат. ablepharicus, *-a, -um*) безповічний, безповіковий, аблефаричний.

АБЛЕФАРИЯ (лат. ablepharia, *-ae, f*) безповіччя, безповікість, *-кості*, повікобрак, аблефарія.

АБЛЯЦИОННЫЙ () відтиновий, відтинальний, відрізний, відрізальний, відрізувальний, абляційний.

АБЛЯЦИЯ (лат. ablatio, *-onis, f*; amputatio, *-onis, f*) витин, відтин, відтинання, відрізання, відрізування, відняття, абляція; (рос. удаление, отнятие; пол. odjecie, oddzielenie, usunięcie; нім., Absetzung, Abtragung).

АБНОРМАЛЬНЫЙ (лат. abnormalis, *-e*; abnormis, *-e*; anormalis, *-e*; anomalis, *-e*) незвичний, незвичневий, незвичайний, неправильний, ненормальний, абнормальний; (рос. необычный, ненормальный; яп. ijo (da), byoteki, hentai).

АБОРАЛЬНЫЙ (лат. aboralis, *-e*; caudalis, *-e*) відротовий, ротовіддалений, хвостовий, аборальний. Розміщений далі від ротового отвору; (пол. pozaustny).

АБОРИГЕН (від ab origine – від початку; autochton, *-onis, m*) тубілець, *-льця*, абориґен. Корінний мешканець; (рос. туземец; пол. tubylec, krajowiec); */див. тж **АВТОХТОН**/*.

АБОРИГЕНКА (від ab origine – від початку) тубілка, абориґенка. Корінна мешканка; (рос. туземка); */див. тж **АВТОХТОНКА**/*.

АБОРИГЕННЫЙ (від ab origine – від початку) тубільний, абориґенний; (рос. туземный); */див. тж **АВТОХТОННЫЙ**/*.

АБОРИГЕНЫ (лат. aborigenes, *-um, m /pl./*; aborigines, *-um, m /pl./*: від ab origine – від початку) тубільці, абориґени. Корінні мешканці; (рос. туземцы; пол. tubylcy).

АБОРТ (лат. abortus, *-us, m*; abortium, *-ii, n*; abortio, *-onis, f*) 1. викидень, *-дня*, скидень, *-дня*; 2. урив, уровище, уривання, аборт. Переривання вагітності; (рос. выкидыш; пол. poronienie, spędzenie płodu; словац., potrat; нім., Fehlgeburt; анґ., miscarriage; фр. avortement, fausse couche; яп. datai).

АБОРТ ПО МЕДИЦИНСКИМ ПОКАЗАНИЯМ (лат. abortus therapeuticus) аборт за медичними показаннями; (пол. poronienie ze wskazań lekarskich).

АБОРТ, АМПУЛЯРНЫЙ () аборт ампулярний; (пол. poronienie bankowe).

АБОРТ, ИНФИЦИРОВАННЫЙ () аборт інфікований; (пол. poronienie zakażone).

АБОРТ, КРИМИНАЛЬНЫЙ (лат. abortus criminalis) кримінальний (злочинний, незаконний, протиправний, позалікарняний) аборт (урив, уровище, уривання); (рос. преступный (незаконный, противоправный, внебольничный) аборт (прерывание беременности); пол. spędzenie płodu zbrodnicze, poronienie zbrodnicze; нім., Kindsabtreibung; анґ., illigal abortion).

АБОРТ, МЕДИЦИНСКИЙ (лат. abortus therapeuticus) аборт (урив, уровище, уривання) медичний (лічничий, лічницький, лікувальний). Переривання вагітності за медичними показаннями; (пол. poronienie ze wskazań, poronienie ze wskazań leczniczych; анґ. justifiable abortion; фр. avortement therapeutique).

АБОРТ, ПРЕСТУПНЫЙ () аборт (урив, уровище, уривання) злочинний; (пол. spędzenie płodu zbrodnicze; poronienie zbrodnicze).
АБОРТ, ПРОГРЕССИРУЮЩИЙ () аборт проґресуючий; (пол. poronienie w toku).
АБОРТ, САМОПРОИЗВОЛЬНЫЙ () викидок, *-дка*, викидень, *-дня*, скидок, *-дка*, скидень, *-дня*, вибрудок, *-дка*, порон, самочинний аборт; (рос. выкидыш).
АБОРТ, СПОНТАННЫЙ () аборт (урив, уровище, уривання) спонтанний (самочинний); (рос. аборт самопроизвольный; пол. poronienie samoistne).
АБОРТ, ТУБАРНЫЙ () аборт тубарний (трубний); (рос. аборт трубный; пол. poronienie jajowodowe (trąbkowe).
АБОРТ, ЦЕРВИКАЛЬНЫЙ () аборт цервікальний (шийковий); (рос. аборт шеечный; пол. poronienie szyjkowe).
АБОРТАРИЙ (лат. abortarium, *-ii, n*) уривальня, абортарій.
АБОРТИВНЫЙ (лат. abortivus. *-a, -um*) уривний, увірваний, викидний, поронний, абортивний; (рос. выкидышный; пол. poronny).
АБОРТИН () абортин.
АБОРТИРОВАТЬ () уривати, абортувати; (пол. poronić).
АБОРТИСТ () уривальник, абортист; */жін./* уривальниця, абортиса, абортистка; (анґ. abortionist).
АБОРТИЧКА () уривничка, уривальничка, абортичка.
АБОРТМАХЕР () уривальник, абортмахер; */жін./* уривальниця, абортмахерка; (анґ. abortionist).
АБОРТНЫЙ () уривний, уривальний, абортний.
АБОРТЦАНГ (нім. Abortzange) уривокліщі, уривозатискач, абортцанґ; (пол. kleszcze poronieniowe).
АБРАЗИВНЫЙ () вишкрібний, вишкрібальний, вишкрябувальний, вискрібний, вискрібальний, вискромаджувальний, абразивний.
АБРАЗИЯ (лат. abrasio, *-onis, f*) вишкріб, вишкрібання, вишкрябування, вискрібання, вискромадження, вискромаджування, абразія; (рос. выскабливание; пол. 1. wyłyzeczkowanie, wyskrobanie; 2. scieranie).
АБРАЗИЯ ЗУБОВ () абразія зубів; (пол. ścieranie się zębów).
АБРАХИОЦЕФАЛИЯ () абрахіоцефалія.
АБРАХИЧЕСКИЙ (лат. abrachicus, *-a, -um*) безрукий, безруковий, абрахічний.
АБРАХИЯ (лат. abrachia, *-ae, f*) безруччя, безрукість, *-кості*, безруків'я, безруковість, *-вості*, абрахія.
АБРИН () абрин. Токсичний (отруйний) білок.
АБРОГЕН (лат. abrogenum, *-i, n*) аброґен.
АБСАНС (фр. absence [абсанс] – відсутність, *-ності*; лат. absentia epileptica) затьмара, затьмарення, абсанс.
АБСЕНТ () абсент.
АБСЕНТИЗМ () абсентизм. Отруєння абсентом.
АБСОЛЮТИЗАЦИЯ (лат. absolutisatio, *-onis, f*) уцілковичення, абсолютизація.
АБСОЛЮТИЗИРОВАНИЕ (лат. absolutisatio, *-onis, f*) уцілковичування, абсолютизування.
АБСОЛЮТИЗИРОВАННЫЙ (лат. absolutisatus, *-a, -um*) уцілковичений, абсолютизований.
АБСОЛЮТИРОВАНИЕ (лат. absolutisatio, *-onis, f*) уцілковичування, абсолютування.
АБСОЛЮТНО () цілком, цілковито, зовсім, абсолютно.
АБСОЛЮТНЫЙ (лат. absolutus, *-a, -um*) цілковитий, повний, досконалий, довершений; безумовний, безвідносний, самодостатній, незалежний, абсолютний; (рос. безусловный, совершенный; пол. bezwzględny).
АБСОРБЕНТ (лат. absorbentum, *-i, n*; absorbens, *-entis, m*: від absorbeo – поглинаю: від ab – до, в, при + sorbens, *-entis* – поглинаючий) вбирач, вбирун, всмоктувач, поглинач, абсорбент. Абсорбуюча речовина, речовина здатна до абсорбції; (рос. поглотитель, воспринимающее вещество; нім., Sorptionsmittel).
АБСОРБЕНТНЫЙ (лат. absorbentius, *-a, -um*) вбирачевий, всмоктувачевий, поглиначевий, абсорбентний; (рос. поглотительный).
АБСОРБЕНТЫ (лат. absorbentia */pl./*) вбирачі, всмоктувачі, поглиначі, абсорбенти.
АБСОРБЕР (лат. abdsorber, *-eris, m*: від ab – до, в, при + sorbeo – поглинаю) вбирник, вбиральник, поверхневбиральник, всмоктувальник, всисальник, всякувальник, поглинальник, абсорбер. Пристрій, у якому здійснюють абсорбцію.
АБСОРБИРОВАНИЕ (лат. absorbtio, *-onis, f*) вбирання, всмоктування, поглинання, абсорбування; (рос. поглощение; поглощание).
АБСОРБИРОВАННЫЙ () вбраний, увібраний, всмоктаний, всмокчений, поглинений, абсорбований; (рос. поглощённый; пол. wchłonięty).
АБСОРБИРОВАТЬ (лат. absorbere; adsorbere) */недок./* вбирати, всмоктувати, всисати, всякувати, поглинати; */докон./* увібрати, абсорбувати; (рос. поглощать; пол. wchłaniać).
АБСОРБИРУЕМЫЙ () 1.*/прикм./* вбираний, всмоктуваний, всмокчуваний, поглинуваний, абсорбовуваний; 2.*/дієприкм./* що вбирається, що всмоктується, що всмокчується, що поглинається, що абсорбується; (рос. поглощаемый).
АБСОРБИРУЮЩИЙ (лат. absorbens, *-entis*: від absorbeo – поглинаю: від ab – до, в, при + sorbens, *-entis* – поглинаючий) 1.*/прикм./* вбирний, вбирущий, вбиральний, вбираючий, всмоктний,

всмоктувальний, всмоктуючий, всмокчувальний, всмокчуючий, поглинальний, поглинаючий, абсорбуючий; 2./*дієприкм.*/ що вбирає, що всмоктує, що всмокчує, що поглинає, що абсорбує; (рос. поглощающий; пол. wchłaniający, absorbujący).

АБСОРБТИВ () абсорбтив. Абсорбована речовина.

АБСОРБЦИОМЕТР () абсорбціометр.

АБСОРБЦИОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. absorbtiometricus, *-a, -um*) вбирномірний, вбиральномірний, всмоктувальновимірний, поглинальновимірювальний, вглитальномірний, хлономірний, хлоновимірний, абсорбціометричний.

АБСОРБЦИОННОСТЬ () абсорбційність, *-ності.*

АБСОРБЦИОННЫЙ () вбирний, вбиральний, всмоктувальний, поглинальний, вглитальний, хлонний, абсорбційний.

АБСОРБЦИЯ (лат. absorptio, *-onis, f*; absorbtio, *-onis, f*: від ab – від + sorbeo – вбираю, поглинаю) вбир, вбирання, суцілевбир, суцілевбирання, суцільновбир, суцільновбирання, всмоктування, поглинання, вглитання, хлонення, абсорбція. Вбирання ґазів або рідин, а також світла і звуку всім об'ємом твердого тіла чи рідини, на відміну від адсорбції; (рос. всасывание, поглощение; пол. wchłanianie; нім., Aufsaugen, Absorbierung).

АБСОРБЦИЯ, ИЗБИРАТЕЛЬНАЯ () вибіркова абсорбція; (пол. absorpcja wybiórcza).

АБСОРБЦИЯ, СЕЛЕКТИВНАЯ () селективна [вибіркова] абсорбція; (рос. избирательная абсорбция; пол. absorpcja wybiórcza).

АБСТИНЕНТ () абстинент.

АБСТИНЕНТНЫЙ () стримний, стримливий, стримливісний, стримальний, стримувальний, стримуванісний, абстинентний.

АБСТИНЕНТНЫЙ СИНДРОМ () ознакосклад відміни (відбирання), ознакосклад стримання (стримування), абстинентний (похмільний) синдром; (рос. синдром воздержания).

АБСТИНЕНЦИЯ (лат. abstinentia, *-ae, f*) стрим, стримання, стримування, стримливість, *-вості*, стримуваність, *-ності*, абстиненція; (рос. воздержание; пол. wstrzemięźliwość).

АБСТРАГИРОВАНИЕ () відсторонення, абстраґування; (рос. отвлечение).

АБСТРАГИРОВАТЬ () абстраґувати.

АБСТРАГИРУЮЩИЙ () абстраґуючий, що абстраґує.

АБСТРАКТНЫЙ () відсторонений, умовний, абстрактний; (рос. отстранённый, условный).

АБСТРАКЦИЯ (лат. abstractio, *-onis, f*) відстороненість, *-ності*, абстракція; (рос. отстранённость).

АБСУРД () безглуздя, безглуздість, *-дості*, нісенітниця, абсурд; (рос. бессмыслица).

АБСУРДНЫЙ () безглуздий, безглуздісний, нісенітний, абсурдний; (рос. бессмысленный).

АБСЦЕДИРОВАНИЕ () наривання, абсцедування. Утворювання абсцесу (гнояка, гноянки, гнойовиці, гнійника, нарива, нарви); (пол. ropienie).

АБСЦЕДИРОВАННЫЙ () нарваний, абсцедований.

АБСЦЕДИРОВАТЬ () наривати, абсцедувати; (пол. zropieć).

АБСЦЕДИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ наривaючий, абсцедивний, абсцедувальний, абсцедуючий; 2./*дієприкм.*/ що наривaє, що абсцедує; (пол. zropiały, ropiejący).

АБСЦЕСС (лат. abscessus, *-us, m*: від abs-cedere, *pp. abscessus* – відступати, відділятися, відходити; apostema, *-atis, n /pl. -ata/*) гнояк, гноянка, гнойовиця, гнійник, нарив, нарва, абсцес; (рос. гнойник, нарыв; пол. ropień; нім., Eiterbeule, Eitergeschwulst; анґ., gathering; яп. haremono, noshu).

АБСЦЕСС ДЕСНЫ; ФЛЮС (лат. parulis, *-is, f*: від гр. para – при-, біля- + ulon – ясно) яснонарва, абсцес ясна, флюс; (нім., Zahnfleischabszeß, Zahngeschwür, dicke Backe; анґ., gumboil).

АБСЦЕСС, АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ () альвеолярний абсцес.

АБСЦЕСС, АМЁБНЫЙ () амебний абсцес; (пол. ropień pełzakowy).

АБСЦЕСС, АНОРЕКТАЛЬНЫЙ () аноректальний абсцес; (пол. ropień okołoodbytniczy).

АБСЦЕСС, АПИКАЛЬНЫЙ () апікальний абсцес; (пол. ropień okołowierzchołkowy */stom./*).

АБСЦЕСС, АППЕНДИКУЛЯРНЫЙ () апендикулярний абсцес; (пол. ropień okolowyrostkowy).

АБСЦЕСС, АСЕПТИЧЕСКИЙ () асептичний абсцес; (пол. ropień jałowy).

АБСЦЕСС, ГАНГРЕНОЗНЫЙ () ґанґренозний абсцес; (пол. ropień zgorzelinowy).

АБСЦЕСС, ГИПОСТАТИЧЕСКИЙ () гіпостатичний абсцес; (пол. ropień opadowy).

АБСЦЕСС, ДИФФУЗНЫЙ (лат. abscessus diffusus) дифузний [поширений] абсцес[гнояк, гнійник, гноянка, нарив, нарва]; (рос. разлитой гнойник (нарыв); пол. ropień rozlany, ropowica).

АБСЦЕСС, ИНТРАТОНЗИЛЛЯРНЫЙ () інтратонзилярний абсцес; (пол. ropień śródmigdałkowy).

АБСЦЕСС, КАЗЕОЗНЫЙ () казеозний абсцес; (пол. ropień serowaciejący).

АБСЦЕСС, МЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ () медіастинальний абсцес; (пол. ropień śródpiersiowy).

АБСЦЕСС, МЕТАПНЕВМОНИЧЕСКИЙ ЛЁГКИХ () метапневмонічний абсцес легень; (пол. ropień po zapaleniu płuc).

АБСЦЕСС, МЕТАСТАТИЧЕСКИЙ () метастатичний абсцес; (пол. ropień przerzutowy).

АБСЦЕСС, МИЛИАРНЫЙ () міліарний абсцес; (пол. ropień prosowaty).

АБСЦЕСС, МИНДАЛИКОВЫЙ () миґдаликовий абсцес; (пол. ropień migdałka).

АБСЦЕСС, ОДОНТОГЕННЫЙ () одонтоґенний абсцес; (пол. ropień zębopochodny).

АБСЦЕСС, ОТОГЕННЫЙ () отоґенний абсцес; (пол. ropień usznopochodny).

АБСЦЕСС, ПАРАВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ () паравертебральний абсцес; (пол. ropień przykręgowy).
АБСЦЕСС, ПАРАДЕНТАЛЬНЫЙ () парадентальний абсцес; (пол. ropień okołozębowy).
АБСЦЕСС, ПАРАМЕТРИТИЧЕСКИЙ () параметритичний абсцес; (пол. ropień przymaciczny).
АБСЦЕСС, ПАРАНЕФРАЛЬНЫЙ () паранефральний абсцес; (пол. ropień okołonerkowy).
АБСЦЕСС, ПАРАРЕКТАЛЬНЫЙ () параректальний абсцес; (пол. ropień okołoodbytniczy).
АБСЦЕСС, ПАРАТОНЗИЛЛЯРНЫЙ () паратонзилярний абсцес; (пол. ropień okolomigdałkowy).
АБСЦЕСС, ПАРАУРЕТРАЛЬНЫЙ () парауретральний абсцес; (пол. ropień przycewkowy).
АБСЦЕСС, ПАРАФАРИНГЕАЛЬНЫЙ () парафаринґеальний абсцес; (пол. ropień przygardłowy).
АБСЦЕСС, ПЕЛЬВЕОРЕКТАЛЬНЫЙ () пельвеоректальний абсцес; (пол. ropień miedniczno-odbytniczy).
АБСЦЕСС, ПЕРИАНАЛЬНЫЙ () періанальний абсцес; (пол. ropień okołoodbytowy).
АБСЦЕСС, ПЕРИАППЕНДИКУЛЯРНЫЙ () періапендикулярний абсцес; (пол. ropień okołowyrostkowy).
АБСЦЕСС, ПЕРИПРОКТИЧЕСКИЙ () перипроктичний абсцес; (пол. ropień okołoodbytniczy).
АБСЦЕСС, ПЕРИСИНУОЗНЫЙ () перисинуозний абсцес; (пол. ropień wokół zatoki).
АБСЦЕСС, ПЕРИТОНЗИЛЛЯРНЫЙ () перитонзилярний абсцес; (пол. ropień okolomigdalkowy).
АБСЦЕСС, ПЕРИУРЕТРАЛЬНЫЙ () періуретральний абсцес; (пол. ropień okołocewkowy).
АБСЦЕСС, ПОДДИАФРАГМАЛЬНЫЙ () піддіафраґмальний абсцес; (пол. ropień podprzeponowy).
АБСЦЕСС, РЕТРОБУЛЬБАРНЫЙ () ретробульбарний абсцес; (пол. ropień pozagałkowy).
АБСЦЕСС, РЕТРОМАМАРНЫЙ () ретромамарний абсцес; (пол. ropień pozasutkowy).
АБСЦЕСС, РЕТРОТОНЗИЛЛЯРНЫЙ () ретротонзилярний абсцес; (пол. ropień pozamigdałkowy).
АБСЦЕСС, РЕТРОФАРИНГЕАЛЬНЫЙ () ретрофаринґеальний абсцес; (пол. ropień pozagardłowy).
АБСЦЕСС, РЕТРОЦЕКАЛЬНЫЙ () ретроцекальний абсцес; (пол. ropień zakątniczy).
АБСЦЕСС, СТЕРИЛЬНЫЙ () стерильний абсцес; (пол. ropień jałowy).
АБСЦЕСС, СУБДИАФРАГМАЛЬНЫЙ () субдіафраґмальний абсцес (піддіафраґмальний); (пол. ropień podprzeponowy).
АБСЦЕСС, СУБДУРАЛЬНЫЙ () субдуральний абсцес; (пол. ropień podoponowy */pod oponą twardą/*).
АБСЦЕСС, СУБПЕРИОСТАЛЬНЫЙ () субперіостальний абсцес; (пол. ropień podokostnowy).
АБСЦЕСС, ТОНЗИЛЛЯРНЫЙ () тонзилярний абсцес; (пол. ropień migdałkowy).
АБСЦЕСС, ТРАВМАТИЧЕСКИЙ () травматичний абсцес; (пол. ropień pourazowy).
АБСЦЕСС, ТРИХОМОНАДНЫЙ () трихомонадний абсцес; (пол. ropień rzęsistkowicowy).
АБСЦЕСС, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ () туберкульозний абсцес; (пол. ropień gruźliczy).
АБСЦЕСС, ТУБЕРОЗНЫЙ () туберозний абсцес; (пол. ropień guzowaty).
АБСЦЕСС, ТУБООВАРИАЛЬНЫЙ () тубооваріальний абсцес; (пол. ropień jajowodowo-jajnikowy).
АБСЦЕСС, ЭКСТРАДУРАЛЬНЫЙ () екстрадуральний абсцес; (пол. ropień nadtwardówkowy; ropień zewnątrzoponowy).
АБСЦЕСС, ЭКСТРАМЕНИНГЕАЛЬНЫЙ () екстраменінґеальний абсцес; (пол. ropień zewnątrzoponowy).
АБСЦЕСС, ЭМБОЛИЧЕСКИЙ () емболічний абсцес; (пол. ropień przerzutowy po zatorze zakażonym).
АБСЦЕСС, ЭНДОГЕННЫЙ () ендоґенний абсцес; (пол. ropień wewnątrzpochodny).
АБСЦЕССНЫЙ (лат. apostematosus, *-a, -um*) гнояковий, гноянковий, гнойовицевий, гнійниковий, наривний, нарвовий, абсцесний; (рос. гнойниковый, нарывной; пол. ropny).
АБСЦЕССОГРАФИЯ () абсцесоґрафія; (пол. radiografia ropnia).
АБСЦЕССОТОМИЯ () абсцесотомія.
АБСЦИССА () абсциса; (пол. odcięta).
АБУЛИЧЕСКИЙ (лат. abulicus, *-a, -um*) безвільний, волебраковий, слабовільний, абулічний; (рос. безвольный, слабовольный).
АБУЛИЯ (лат. abulia, *-ae, f* – нерішучість) безвілля, безвільність, *-ности*, безволість, *-лости*, слабовілля, слабовільність, *-ности*, слабоволість, *-лости*, волебрак, волевідсутність, *-ности*, абулія; (рос. безволие, слабоволие).
АБУ-МУКМУК () абу-мукмук; (пол. ospówka; ospa łagodna; alastrim).
АВАЛЬВУЛЯРНЫЙ (лат. avalvularis, *-e*) безкляпковий, безхлипаковий, беззаставковий, беззаслінковий, безклапанний, авальвулярний.
АВАРИЯ () пошкода, пошкодження, збій, *-бою*, аварія; (словац., nehoda).
АВГУСТ (лат. Augustus, *-i. m*; mensis augustus – Авґустів місяць, місяць Авґуста (спочатку Sextilis – шостий */від березня/*) – на честь першого римського імператора Октавіана, який отримав від сенату почесне звання «Авґуст» – великий, величний, возвеличений, священний, знатний) серпень, *-пня*; (ст-рос. заревъ; білор. жнівень; пол. sierpień; чес. srpen; в-луж. žnjenc; н-луж. žnjeńc; лит. rugpjutis від rugys. rugiai – жито + piutis – жнива; фр./*револ.*/ месідор – місяць жнив).
АВИАТРАНСПОРТ () літакоперевіз, авіатранспорт.
АВИАТРАНСПОРТНЫЙ () літакоперевізний, літакоперевозовий, авіатранспортний.
АВИАЦИОННЫЙ () летунський, літунський, літаковий, авіаційний.
АВИАЦИЯ () летунство, літунство, авіація; (нім. Flugwesen, Luftfahrt).
АВИАЦИЯ, САНИТАРНАЯ () санітарна авіація; (пол. lotnictwo sanitarne).
АВИДИН () авідин.
АВИДИТЕТ () авідитет.
АВИРУЛЕНТНОСТЬ () авірулентність; (пол. niezjadliwość).

АВИРУЛЕНТНЫЙ () авірулентний; (пол. niezjadliwy).
АВИТАМИНОЗ (лат. avitaminosis, *-is, f*) вітамінобрак, вітамінонестача, вітаміноголоднеча, безвітаміння, авітаміноз.
АВИТАМИНОЗ B1 (beri-beri) авітаміноз B1.
АВИТАМИНОЗНЫЙ (лат. avitaminosus, *-a, -um*) вітамінобраковий, вітамінонестачевий, вітаміноголоднечний, авітамінозний.
АВРИКУЛОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ, (лат. auriculoventricularis, *-e*; atrioventricularis, *-e*) передсердношлуночковий, аврикуловентрикулярний; (рос. предсердножелудочковый; пол. przedsionkowo-komorowy); */див. тж. АУРИКУЛОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ/.*
АВРИКУЛОТЕМПОРАЛЬНЫЙ (лат. auriculotemporalis, *-e*) вушноскроневий, аурикулотемпоральний, аврикулотемпоральний; (рос. ушновисочный; пол. usznoskroniowy); */див. тж. АУРИКУЛОТЕМПОРАЛЬНЫЙ/.*
АВРИКУЛЯРНЫЙ (лат. auricularis, *-e*) вушний, вуховий, вушковий; вухораковинний, аурикулярний, аврикулярний; (рос. ушной; ушковидный; пол. uszny); */див. тж. АУРИКУЛЯРНЫЙ/.*
АВРИПУНКТУРА (лат. auripunctura, *-ae, f*) аврипунктура; */див. тж. АУРИПУНКТУРА/.*
АВТО- (лат. auto-) 1. само-, власно-, авто-; */див. тж. АУТО-/*; 2. самоходо-, авто-; (рос. 1. само-; пол. 1. sam-; samo-).
АВТОБУС, САНИТАРНЫЙ (лат. autobus sanitaricus) санітарний автобус.
АВТОГАМИЯ (лат. autogamia, *-ae, f*) самозапліднення, автоґамія; (пол. samozapłodnienie).
АВТОГЕМОТЕРАПИЯ (лат. autohaemotherapia, *-ae, f*) власнокроволікування, автогемотерапія; */див. тж АУТОГЕМОТЕРАПИЯ/.*
АВТОГЕМОТРАНСФУЗИЯ (лат. autohaemotransfusio, *-onis, f*) власнокровопереливання, автогемотрансфузія; */див. тж АУТОГЕМОТРАНСФУЗИЯ/.*
АВТОГЕНЕЗ (лат. autogenesis, *-is, f*) самородство, автоґенез; (пол. samorództwo).
АВТОГЕННЫЙ (лат. autogenesus, *-a, -um*; autogenesicus, *-a, -um*) самородний, автоґенний; (пол. samorodny).
АВТОГИПНОЗ (лат. autohypnosis, *-is, f*) самонавій, самонавія, самонавіяння, самонавієння, самонавіювання, автогіпноз.
АВТОДИГЕСТИЯ (лат. autodigestio, *-onis, f*) самотравлення, самотравління, самостравлення, самоперетравлення, самоперетравлювання, автодиґестія; (рос. самопереваривание).
АВТОДОРОЖНЫЙ () самоходошляховий, самохододорожній, автошляховий, автодорожній.
АВТОЖЕКТОР () автожектор. Апарат (пристрій) для штучної циркуляції (обертання, обігу) крові.
АВТОИНОКУЛЯЦИЯ (лат. autoinoculatio, *-onis, f*) самощеплення, самоприщеплення, самовщеплення, автоінокуляція. Перенесення зарази з одного місця орґанізму (тіла) на інше; (рос. самопрививка).
АВТОИНТОКСИКАЦИЯ (лат. autointoxicatio, *-onis, f*) самоотруя, самоотруєння, самозатруя, самозатруєння, самозатрута, автоінтоксикація. Отруєння власними продуктами обміну речовин, що скупчуються в орґанізмі (тілі): кишкове (копремічне), уремія, холемія, діабетична сплячка; (рос. самоотравление; пол. samozatrucie); */див. тж АУТОИНТОКСИКАЦИЯ/.*
АВТОИНФЕКЦИОННОСТЬ (лат. autoinfectiositas, *-atis, f*) самозаразність, *-ності*, самозаразливість, *-вості*, автоінфекційність, *-ності*; */див. тж АУТОИНФЕКЦИОННОСТЬ/.*
АВТОИНФЕКЦИОННЫЙ (лат. autoinfectiosus, *-a, -um*) самозаразний, самозаразливий, автоінфекційний; (рос. самозаразный; самозаразливый); */див. тж АУТОИНФЕКЦИОННЫЙ/.*
АВТОИНФЕКЦИРОВАНИЕ () самозараження, автоінфекціювання; */див. тж АУТОИНФЕКЦИРОВАНИЕ/.*
АВТОИНФЕКЦИЯ (лат. autoinfectio, *-onis, f*: від inficio, *infectum* – насичувати, заражати) самозараза, власнозараза, автоінфекція. Аутоґенна [самородна, власна] інфекція [зараза]; (пол., samozakażenie); */див. тж АУТОИНФЕКЦИЯ/.*
АВТОИНФИЦИРОВАНИЕ (лат. autoinfectio, *-onis, f*) самозараження, самоузаразнення, самоузаразнювання, власнозараження, власноузаразнення, власноузаразнювання, автоінфікування; (рос. самозаражение); */див. тж АВТОИНФИЦИРОВАНИЕ/.*
АВТОКАТАЛИЗ (лат. autocatalysis, *-is, f*) самоприскорення, самоприскорювання, автокаталіз; (пол. samoprzyspieszenie).
АВТОКАТАЛИЗАТОР (лат. autocatalysator, *-oris, m*) самоприскорник, самоприскорювач, автокаталізатор.
АВТОКАТАЛИТИЧЕСКИЙ (лат. autocatalyticus, *-a, -um*) самоприскорний, самоприскорювальний, автокаталітичний; (пол. samoprzyspieszny).
АВТОКЛАВ (лат. autoclavus, *-i, m*: від auto- – само-, власно- + clavis – ключ) парознеплідник, парознепліднювач, автоклав; (пол. wyjaławiacz).
АВТОКЛАВИРОВАНИЕ () парознеплідення, парознепліднювання, автоклавування; (пол. wyjaławianie).
АВТОКЛАВИРОВАННЫЙ () парознеплідений, парознепліднюваний, автоклавований.
АВТОКЛАВНАЯ (лат. autoclavium, *-i, n*) парознеплідня. парознепліднювальня, автоклавня, автоклавна.
АВТОКЛАВНЫЙ (лат. autoclavicus, *-a, -um*) парознеплідний, парознепліднювальний, автоклавний.
АВТОКОАГУЛЯЦИЯ () автокоаґуляція.

АВТОКОЛОННА САНИТАРНАЯ () автоколона санітарна; (пол. kolumna sanitarna zmotoryzowana).
АВТОЛАБОРАТОРИЯ () автолабораторія; (пол. laboratorium ruchome samochodowe).
АВТОЛИЗ (лат. autolysis, *-is, f*) саморозчин, саморозчинення, саморозклад, саморозщеп, самотравлення, самоперетравлення, аутоліз; (рос. саморастворение, самопереваривание; пол., samotrawienie, rozkład samoistny); /*див. тж* ***АУТОЛИЗ****/.*
АВТОМАТ () саморух, саморушник, самодійник, автомат.
АВТОМАТИЗАЦИЯ () автоматизація.
АВТОМАТИЗМ (лат. automatismus, *-i, m*; automatia, *-ae, f*) саморушність, *-ності*, самодійність, *-ності*, самодія, самочинність, *-ності*, самовільність, *-ності*, мимовільність, *-ності*, довільність, *-ності*, автоматизм; (пол., samoczynność).
АВТОМАТИЧЕСКИ () саморушно, самодійно, самочинно, самовільно, мимовільно, довільно, мимохіть, самособом, саме собою, ненароком, автоматично; (пол., samoczynnie); /*див. тж* ***МАШИНАЛЬНО****/.*
АВТОМАТИЧЕСКИЙ (лат. automaticus, *-a, -um*) саморушний, самодійний, самочинний, самовільний, мимовільний, довільний, автоматичний; (пол., samoczynny).
АВТОМАТИЯ (лат. automatia, *-ae, f*; automatismus, *-i, m*) саморушність, *-ності*, самодійність, *-ності*, самодія, самочинність, *-ності*, самовільність, *-ності*, мимовільність, *-ності*, довільність, *-ності*, автоматизм.
АВТОМАТНЫЙ () саморуховий, саморушниковий, самодійниковий, автоматний.
АВТОМАШИНА САНИТАРНАЯ () автомашина санітарна; (пол. samochód sanitarny).
АВТОМОБИЛЬ СКОРОЙ ПОМОЩИ (лат. ambulans sanitaricus) автомобіль швидкої допомоги; (пол. samochód pogotowia ratunkowego).
АВТОНОМНЫЙ (лат. autonomicus, *-a, -um*) самоуправний, самоврядний, самостійний, самодіючий, автономний.
АВТООКСИДАТОР () автооксидатор; (пол. samoutleniacz).
АВТООКСИДАЦИЯ () автооксидація; (пол. samoutlenianie).
АВТООПЕРАЦИОННАЯ () автоопераційна; (пол. salka operacyjna ruchoma samochodowa).
АВТОПЕПСИЯ () автопепсія; (пол. samostrawienie).
АВТОПЕРЕВЯЗОЧНАЯ () автоперев'язня, автоперев'язувальня; (пол. samochodowy punkt opatrunkowy).
АВТОПЛАСТИКА (лат. autoplastica, *-ae, f*) власноліпка, власноліплення, власноштукування, автопластика; /*див. тж* ***АУТОПЛАСТИКА****/.*
АВТОПСИЯ (лат. autopsia, *-ae, f*) розтин, розтиноогляд, розтиноглядання, оглядорозтин, оглядорозтинання /*трупа*/, трупорозтин, трупорозтинання, автопсія; /*див. тж* ***АУТОПСИЯ****/.*
АВТОРАДИОГРАФИЯ (лат. autoradiographia, *-ae, f*) авторадіоґрафія.
АВТОРЕГИСТРИРУЮЩИЙ () автореєструючий; (пол. samozapisujący).
АВТОРЕГУЛИРОВКА () самоналаднення, самоналаднання, самоналаднювання, самовпорядкування, автореґулювання.
АВТОРЕГУЛЯЦИЯ () самоналаднення, самоналаднання, самоналаднювання, самовпорядкування, автореґуляція.
АВТОРЕПРОДУКЦИЯ () самовідтворення, авторепродукція.
АВТОРЕФРИЖЕРАТОР () авторефрижератор; (пол. samozamrażacz).
АВТОСЕРОТЕРАПИЯ (лат. autoserotherapia, *-ae, f*) власносироваткolікування, автосеротерапія; /*див. тж* ***АУТОСЕРОТЕРАПИЯ****/.*
АВТОСКОПИЯ (лат. autoscopia, *-ae, f*) самоогляд, самооглядання, автоскопія; (рос. самоосмотр); /*див. тж* ***АУТОСКОПИЯ****/.*
АВТОСТЕРИЛИЗАЦИЯ () самознеплідненння, самознепліднювання, автостерилізація; (пол. samowyjałowienie); /*див. тж* ***АУТОСТЕРИЛИЗАЦИЯ****/.*
АВТОСУГГЕСТИЯ () самонавіювання, автосуґестія; (рос. самовнушение).
АВТОТЕРАПИЯ (лат. autotherapia, *-ae, f*) самолікування, автотерапія; /*див. тж* ***АУТОТЕРАПИЯ****/.*
АВТОТРАНСПЛАНТАЦИЯ () власнопересадка, власнопересадження, власнопересаджування, автотрансплантація; /*див. тж* ***АУТОТРАНСПЛАНТАЦИЯ****/.*
АВТОТРАНСФУЗИЯ (лат. autotransfusio, *-onis, f*) власнопереливання, автотрансфузія; /*див. тж* ***АУТОТРАНСФУЗИЯ****/.*
АВТОТРОПИЗМ (лат. autotropismus, *-i, m*) автотропізм.
АВТОТРОФ () автотроф.
АВТОТРОФНЫЙ (лат. autotrophicus, *-a, -um*) автотрофний; (пол. samożywny).
АВТОФАГИЯ (лат. autophagia, *-ae, f*) самоїддя, самоїдство, самоїдження, самопоїд, самопоїдання, самопожер, саможерство, самопожирання, аутофаґія; (пол., samopożeranie); /*див. тж* ***АУТОФАГИЯ****/.*
АВТОХТОН (лат. autochton, *-onis, m*) тубілець, *-льця*, автохтон. Корінний мешканець; (рос. туземец; пол. tubylec, krajowiec); /*див. тж* ***АБОРИГЕН****/.*
АВТОХТОНКА () тубілка, автохтонка. Корінна мешканка; (рос. туземка); /*див. тж* ***АБОРИГЕНКА****/.*
АВТОХТОННЫЙ () тубільний, автохтонний; (рос. туземный); /*див. тж* ***АБОРИГЕННЫЙ****/.*

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

АГАЛАКТИЧЕСКИЙ (лат. agalacticus, *-a, -um*) безмолочний, безмолоччевий, безмолочевий, безмолочнісний, молокобраковий, молоконестачевий, аґалактичний.
АГАЛАКТИЯ (лат. agalactia, *-ae, f*) безмолоччя, безмолочність, *-ності*, молокобрак, молоконестача, аґалактія. Відсутність молока.
АГАММАГЛОБУЛИНЕМИЯ (лат. agammaglobulinaemia, *-ae, f*) аґамаґлобулінемія.
АГАММАГЛОБУЛИЯ (лат. agammaglobulia, *-ae, f*) аґамаґлобулія.
АГАМНЫЙ () аґамний; (пол. bezpłciowy).
АГАМОГЕНЕЗ (лат. agamogenesis, *-is, f*; agamogonia, *-ae, f*) нестатеворозмноження, аґамоґенез. Нестатеве розмноження.
АГАМОГОНИЯ (лат. agamogonia, *-ae, f*; agamogenesis, *-is, f*) нестатеворозмноження, аґамоґонія. Нестатеве розмноження.
АГАР (лат. agarum, *-i, n*: від малайського agar-agar) аґар.
АГАР, АСЦИТИЧЕСКИЙ () аґар асцитичний; (пол. agar z płynem puchlinowym).
АГАР, МЯСОПЕПТОННЫЙ, *сокр.* **МПА** () м'ясопептонний аґар, *скор.* МПА.
АГАР, ПЛАСТИНЧАТЫЙ () пластинчастий аґар.
АГАР-АГАР (від малайського agar-agar; лат. agarum, *-i, n*) аґар-аґар.
АГАРОВЫЙ (від малайського agar-agar) аґаровий.
АГАСТРИЧЕСКИЙ (лат. agastricus, *-a, -um*) безшлунківний, безшлунковісний, агастричний.
АГАСТРИЯ (лат. agastria, *-ae, f*) безшлунків'я, безшлунковість, *-вості*, аґастрія.
АГГ *сокр.*, **АНТИГЕМОФИЛЬНЫЙ ГЛОБУЛИН** () АҐҐ *скор.*, антигемофільний ґлобулін; (пол. globulina przeciwkrwawiączkowa).
АГГЛЮТИНАБИЛЬНЫЙ () аґлютинабільний. Здатний до аґлютинації.
АГГЛЮТИНАЦИОННЫЙ () злипний, злипальний, злипанневий, зліпний, зчіпний, зчіпневий, аґлютинаційний.
АГГЛЮТИНАЦИЯ (лат. agglutinatio, *-onis, f*) */докон./* зліплення, зчіплення, склеєння; */недок./* злипання, зліплювання, зчіплювання, склеювання, аґлютинація; (пол. zlepianie się).
АГГЛЮТИНАЦИЯ НЕСПЕЦИФИЧЕСКАЯ () аґлютинація неспецифічна; (пол. aglutynacja nieswoista).
АГГЛЮТИНАЦИЯ ОРИЕНТИРОВОЧНАЯ () аґлютинація орієнтовна (орієнтувальна); (пол. aglutynacja próbna).
АГГЛЮТИНАЦИЯ СПОНТАННАЯ () аґлютинація спонтанна; (пол. aglutynacja samoistna).
АГГЛЮТИНАЦИЯ ЭРИТРОЦИТОВ () аґлютинація еритроцитів (червонокрівців); (пол. zlepianie się krwinek czerwonych).
АГГЛЮТИНИН (лат. agglutininum, *-i, n*) злипень, *-пня*, зчіпень, *-пня*, склеєнь, *-єня*, аґлютинін.
АГГЛЮТИНИН АНТИ-Р *сокр.*, **АГГЛЮТИНИН АНТИ-РЕЗУС** (лат. agglutininum anti-Rh) аґлютинін анти-Р *скор.*, аґлютинін анти-резус.
АГГЛЮТИНИНОВЫЙ () злипневий, зчіпневий, аґлютиніновий.
АГГЛЮТИНИРОВАНИЕ () злипання, зліплювання, зчіплювання, склеювання, аґлютинування.
АГГЛЮТИНИРОВАННЫЙ () зліплений, зчіплений, аґлютинований.
АГГЛЮТИНИРОВАТЬ () зліплювати, зчіплювати, аґлютинувати; (пол., zlepiać).
АГГЛЮТИНИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зліплювальний, зліплюючий, зчіплювальний, зчіплюючий, аґлютинувальний, аґлютинуючий, 2.*/дієприкм./* що зліплює, що зчіплює, що аґлютинує.
АГГЛЮТИНОГЕН (лат. agglutinogenum, *-i, n*: від agglutinatio, *-onis, f* – */докон./* зліплення, зчіплення, склеєння; */недок./* злипання, зліплювання, зчіплювання, склеювання + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від gignomai – народжуватись, походити) зліпливець, *-вця*, злиплетворець, *-рця*, зчіпливець, *-вця*, аґлютиноґен.
АГГЛЮТИНОГЕННЫЙ (лат. agglutinogenicus, *-a, -um*) зліпливцевий, зчіпливцевий, аґлютиноґенний.
АГГЛЮТИНОИД (лат. agglutinoidum, *-i, n*) аґлютиноїд.
АГГЛЮТИНОСКОП (лат. agglutinoscopium, *-ii, n*) злипогляд, злипооглядник, зліплогляд, зліплооглядник, аґлютиноскоп.
АГГРАВАНТ () аґравант.
АГГРАВАНТНЫЙ () агравантний.
АГГРАВАЦИОННЫЙ () аґраваційний.
АГГРАВАЦИЯ (лат. aggravatio, *-onis, f* – погіршання, погіршення; погіршування, гіршення: від aggravo, aggravatum – поважчувати, погіршувати) перебільша, перебільшення, аґравація; (рос. преувеличение, отягощение; пол. wyolbrzymianie).
АГГРАВИРОВАНИЕ (лат. aggravatio, *-onis, f*) перебільшування, аґравування.
АГГРАВИРОВАННЫЙ () перебільшений, аґравований.
АГГРАВИРОВАТЬ () */докон./* перебільшити; */недок./* перебільшувати, аґравувати.
АГЕВЗИЧЕСКИЙ (лат. ageusicus, *-a, -um*) безсмаччевий, безсмаковісний, смаковтратний, смакобраковий, аґевзичний.
АГЕВЗИЯ (лат. ageusia, *-ae, f*: від гр. a – не, без + geusis – смак) безсмак, безсмаччя, безсмаковість, *-вості*, смаковтрата, смакобрак, смакозгуба, аґевзія.
АГЕНЕЗИЧЕСКИЙ (лат. agenesicus, *-a, -um*: від гр. a – не, без + geusis – розвиток, походження) нерозвійний, недорозвійний, недорозвоєвий, аґенезичний.

АГЕНЕЗИЯ (лат. agenesia, *-ae, f*: від гр. a – не, без + genesis – розвиток, походження; aplasia, *-ae, f*) нерозвій, *-вою*, недорозвій, *-вою*, аґенезія; (рос. недоразвитие).
АГЕНИТАЛИЗМ () аґеніталізм.
АГЕНОСОМИЯ () аґеносомія.
АГЕНТ () 1. чинник, дійник, діяч; 2. представник, аґент; (пол. czynnik; zarazek; словац. činitel').
АГЕНТ, АКТИВИРУЮЩИЙ () активуючий [удієвлюючий] аґент [чинник]; (пол. środek aktywujący).
АГЕНТ, БОЛЕЗНЕТВОРНЫЙ () хвороботворний [хвороботворчий] аґент [чинник]; (пол. czynnik chorobowy; czynnik chorobotwórczy; zarazek).
АГЕНТ, ДИСПЕРГИРУЮЩИЙ () диспергуючий аґент [чинник]; (пол. środek rozpraszający).
АГЕНТ ИТОНА () аґент [чинник] Ітона; (пол. czynnik Eatona).
АГЕНТ, КОАГУЛИРУЮЩИЙ 1.(лат. coagulator, *-oris, m*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) згортальник, зціпильник, зсідальник, вурдильник, коаґулятор, коаґулюючий (коаґулювальний) аґент [чинник]; 2.(лат. coagulans, *-antis*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) згортник, зціпник, зсідник, вурдник, коаґулянт, коаґулюючий (коаґулювальний) аґент [чинник].
АГЕНТ, СУЛЬФИРУЮЩИЙ () сульфуючий (сульфувальний) аґент [чинник]; (пол. środek sulfonujący).
АГЕНТ, СУСПЕНДИРУЮЩИЙ () суспендуючий (суспендувальний) аґент [чинник]; (пол. środek zawieszający).
АГЕНТ, СУШИЛЬНЫЙ () сушильний аґент [чинник]; (пол. osuszacz).
АГЕНТ, ФТОРИРУЮЩИЙ () фторуючий (фторувальний) аґент [чинник]; (пол. środek fluorujący).
АГЕНТ, ХИМИЧЕСКИЙ, *сокр.* **ХИМАГЕНТ** () хі/емічний аґент [чинник], *скор.* хімаґент; (пол. czynnik chemiczny).
АГЕНТНЫЙ () чинниковий, аґентний.
АГИЛОГНОЗИЯ () аґілоґнозія. Неможливість окреслення дотиком субстанції предметів.
АГИРИЧЕСКИЙ (лат. agyricus, *-a, -um*) беззвивиннєвий, беззвивинний, беззвивиннісний, аґіричний.
АГИРИЯ (лат. agyria, *-ae, f*: від гр. a – не, без + лат. gyri cerebri – звивини великого мозку; lissencephalia, *-ae, f*) беззвивиння, беззвивинність, *-ності*, аґірія.
АГИТОГРАФИЯ (лат. agitographia, *-ae, f*) аґітоґрафія. Швидке писання з випусканням [проминанням] якоїсь частини слів.
АГИТОФАЗИЯ (лат. agitophasia, *-ae, f*) аґітофазія. Швидка мова [мовлення] з випусканням [проминанням] слів або частин слів.
АГК ВИРУС *сокр.*, **АДЕНОИДНО-ГЛОТОЧНО-КОНЪЮНКТИВАЛЬНЫЙ ВИРУС** () АГК вірус *скор.*, аденоїдно-глотково-кон'юнктивальний вірус; (пол. wirus zapalenia migdałków, gardła i spojówek).
АГЛИКОН (лат. aglyconum, *-i, n*; aglykonum, *-i, n*; agluconum, *-i, n*; aglukonum, *-i, n*) аґлікон.
АГЛОБУЛИЯ (лат. aglobulia, *-ae, f*) аґлобулія; (пол., niedokrwistość).
АГЛОМЕРАТ () скупняк, аґломерат; (пол. skupienie).
АГЛОМЕРАТНЫЙ (лат. agglomeratus, *-a, -um*) скупняковий, аґломератний.
АГЛОМЕРАЦИОННЫЙ () скупченнєвий, скупчувальний, аґломераційний.
АГЛОМЕРАЦИЯ (лат. agglomeratio, *-onis, f*) скупчення, скупчування, аґломерація; (рос. скопление, нагромождение; пол., skupienie, nagromadzenie).
АГЛОССИЧЕСКИЙ (лат. aglossicus, *-a, -um*) без'язикий, без'язичний, без'язиччєвий, без'язикісний, без'язиковісний, аґлосичний.
АГЛОССИЯ (лат. aglossia, *-ae, f*: від гр. a – не, без + glossa – язик) без'язиччя, без'язикість, *-кості*, без'язиковість, *-вості*, аґлосія.
АГЛР *сокр.*, **АРМЕЙСКИЙ ГОСПИТАЛЬ ДЛЯ ЛЕГКО РАНЕНЫХ** () АГЛП *скор.*, армійський (військовий) госпіталь (шпиталь) для легко поранених; (пол. szpital wojskowy dla lekko rannych).
АГЛЮКОН (лат. agluconum, *-i, n*; aglukonum, *-i, n*; aglyconum, *-i, n*; aglykonum, *-i, n*) аґлюкон.
АГМАТИН (лат. agmatinum, *-i, n*) аґматин.
АГМАТОЛОГИЯ () аґматолоґія.
АГНАТИЧЕСКИЙ (лат. agnaticus, *-a, -um*) безщелепий, безщелеп'євий, безщелепневий, безщелепісний, безщелепнісний, аґнатичний.
АГНАТИЯ (лат. agnathia, *-ae, f*: від гр. a – не, без + gnathos – щелепа) безщелеп'я, безщелепість, *ності*, безщелепність, *-ності*, аґнатія.
АГНОЗИЧЕСКИЙ (лат. agnosicus, *-a, -um*) невпізнавальнісний, пізнавальнонеспроможний, пізнавальнонеспроможнісний, непізнаванісний, непізнавальнісний, впізнавальнонеспроможний, впізнавальнонеспроможнісний, невпізнаванісний, невпізнавальнісний, аґнозичний.
АГНОЗИЯ (лат. agnosia, *-ae, f*: від гр. a – не, без + gnosis – пізнання) невпізнавальність, *-ності*, пізнавальнонеспромога, пізнавальнонеспроможність, *-ності*, непізнаваність, *-ності*, непізнавальність, *-ності*, впізнавальнонеспромога, впізнавальнонеспроможність, *-ності*, невпізнаваність, *-ності*, невпізнавальність, *-ності*, несприймання, несприйняття, аґнозія. Нездатність пізнавати (впізнавати). Порушення здатності впізнавати предмети та явища при збереженні притомності та діяльності орґанів відчуття.
АГНОЗИЯ, ОПТИЧЕСКАЯ () аґнозія оптична; (пол. ślepota psychiczna).
АГНОЗИЯ, ТАКТИЛЬНАЯ () аґнозія тактильна (дотикова); (пол. agnozja dotykowa).

АГОНАЛЬНЫЙ (лат. agonalis, *-e*) кональний, часувальний, часівний, передсмертний, агональний; (рос. предсмертный).

АГОНИЗИРОВАТЬ () конати, часувати, агонізувати; (пол. konać).

АГОНИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* кональний, конаючий, часувальний, часуючий, агонізувальний, агонізуючий, агонізійний; 2.*/дієприкм./* що конає, що часує, що агонує, що агонізує.

АГОНИРОВАТЬ () конати, часувати, доходити, агонувати.

АГОНИСТ () агоніст. М'яз, що має антагоніста (протидійника, противника, супротивника).

АГОНИЧЕСКИЙ (лат. agonicus, *-a, -um*: від гр. agonia – боротьба) кональний, скональний, часувальний, часівний, передсмертний, агонічний.

АГОНИЯ (лат. agonia, *-ae, f*: від гр. agonia – боротьба) кін, */Р. кону/*, скін, */Р. скону/*, конання, сконання, часи, часування, передсмертя, агонія; (пол. konanie; нім. Todeskampf).

АГОРАФОБИЧЕСКИЙ (лат. agoraphobicus, *-a, -um*: від гр. agora – базарний майдан, ринкова площа + phobia – страх) простороляковий, просторолячний, просторолячнісний, просторолякливий, просторожаховий, простороостраховий, просторобоязневий, просторобоязкий, агорафобічний.

АГОРАФОБИЯ (лат. agoraphobia, *-ae, f*: від гр. agora – базарний майдан, ринкова площа + phobia – страх) простороляк, просторолячність, *-ності*, простороляклівість, *-вості*, просторожах, простороострах, просторобоязнь, просторобоязкість, *-кості*, агорафобія. Нав'язливий страх [острах] порожніх просторів, широких відкритих місць, безлюдних вулиць [площ, майданів]; (нім. Platzangst).

АГРАММАТИЗМ (лат. agrammatismus, *-i, m*) аграматизм.

АГРАНУЛОЦИТ (лат. agranulocytus, *-i, m*; agranulocytum, *-i, n*: від гр. a – без + лат. granulum – зернятко + гр. kytos – порожнина, клітина) беззернівець, *-вця*, беззерноклітинець, *-нця*, беззернокрівець, *-вця*, беззернобілокрівець, *-вця*, агранулоцит. Незернистий лейкоцит (білокрівець): лімфоцит і моноцит.

АГРАНУЛОЦИТАРНЫЙ (лат. agranulocytarius, *-a, -um*; agranulocytoticus, *-a, -um*) беззернівцевий, беззерноклітинцевий, беззернокрівцевий, беззернобілокрівцевий, агранулоцитарний.

АГРАНУЛОЦИТНЫЙ (лат. agranulocyticus, *-a, -um*) беззернівцевий, беззерноклітинцевий, беззернобілокрівцевий, агранулоцитний.

АГРАНУЛОЦИТОЗ (лат. agranulocytosis, *-is, f*; aleukia, *-ae, f*) беззернівців'я, беззернівцевість, *-вості*, беззерноклітиння, беззерноклітинність, *-ності*, беззернокрівців'я, беззернокрівцевість, *-вості*, беззернобілокрівців'я, беззернобілокрівцевість, *-вості*, агранулоцитоз. 1. Надзвичайно різке зменшення кількості або цілковита відсутність гранулоцитів (зернистих лейкоцитів (білокрівців)) у периферичній (околичній) крові; 2. Агранулоцитарна ангіна (angina agranulocytotica) – злоякісна лейкопенія з різким падінням загальної кількості лейкоцитів, особливо гранулоцитів, аж до цілковитого їх зникнення; (фр. 1., aneutrophilie; 2. granulocytopenie maligne).

АГРАНУЛОЦИТОЗ, МЕДИКАМЕНТОЗНЫЙ () медикаментозний (ліковий) агранулоцитоз; (пол. agranulocytoza polekowa).

АГРАНУЛОЦИТОЗНЫЙ (лат. agranulocytosus, *-a, -um*) беззернівців'євий, беззернівцевісний, беззерноклітиннєвий, беззерноклітиннісний, беззернобілокрівцев'євий, беззернобілокрівцевісний. агранулоцитозний.

АГРАФИЧЕСКИЙ (лат. agraphicus, *-a, -um*: від гр. a – не + grapho – писати, зображати, зображувати) письмонеспроможний, письмонеспроможнісний, аграфічний.

АГРАФИЯ (лат. agraphia, *-ae, f*: від гр. a – не + grapho – писати, зображати, зображувати) письмонеспромога, письмонеспроможність, *-ності*, аграфія. Втрата здатності писати, неможливість виразити мислі письмом, неспроможність висловити думки на письмі.

АГРАФИЯ, АБСОЛЮТНАЯ () аграфія абсолютна (цілковита); (пол. agrafia całkowita).

АГРАФИЯ, АМНЕСТИЧЕСКАЯ () аграфія амнестична; (пол. agrafia pamięciowa).

АГРАФИЯ, ВЕРБАЛЬНАЯ () аграфія вербальна (словесна); (пол. agrafia słowna).

АГРАФИЯ, ОПТИЧЕСКАЯ () аграфія оптична; (пол. agrafia wzrokowa).

АГРЕГАТ () зчеп, зчеплень, згромад, згромадень, *-дня*, агрегат; (пол., zespół).

АГРЕГАТНЫЙ () зчепний, зчепленевий, згромадний, згромадневий, агрегатний.

АГРЕГАЦИОННЫЙ () зчепленнєвий, згромадженнєвий, згромаджувальний, агрегаційний.

АГРЕГАЦИЯ (лат. aggregatio, *-onis, f* – приєднання, приєднування) */докон./* зчеплення, збір */Р.збору/*, збирання, згромадження; */недок./* зчеплювання, згромаджування, агрегація; (пол., skupienie, nagromadzenie).

АГРЕГИРОВАНИЕ (лат. aggregatio, *-onis, f* – приєднання, приєднування) зчеплювання, згромаджування, агрегування.

АГРЕССИВНОСТЬ () нападність, *-ності*, нападливість, *-вості*, агресивність, *-ності*.

АГРЕССИВНЫЙ () 1. нападний, нападливий, наступальний; 2. їдкий, їдючий, ядучий, роз'їдливий, роз'їдаючий, агресивний; (рос. наступательный).

АГРЕССИНЫ () нападці, агресини. Речовини, що виробляються патогенними (хвороботворними) мікроорганізмами для проникнення та швидкого розмноження в макроорганізмі.

АГРЕССИЯ (лат. aggressio, *-onis, f* – приступ, напад, нападання) напад, агресія; (рос. нападение, нападание).

АГРЕССОЛОГИЯ () агресологія.

АГРИПНИЧЕСКИЙ (лат. agrypnicus, *-a, -um*; insomnicus, *-a, -um*) безсонний, безсоннісний, нічницевий, несплячковий, агрипнічний; (рос. бессонный).

АГРИПНИЯ (лат. agrypnia, *-ae, f*; insomnia, *-ae, f*) безсоння, безсонність, *-ності*, нічниці, несплячка, аґрипнія; (рос. бессонница; пол. bezsenność).

АГФ *сокр.*, **АНТИГЕМОФИЛЬНЫЙ ФАКТОР** () АГФ *скор.*, антигемофільний фактор (чинник); (пол. czynnik przedwkrwawiączkowy).

АД () пекло.

АД *сокр.*, **АРТЕРИАЛЬНОЕ ДАВЛЕНИЕ** () АТ *скор.*, артеріальний тиск; (пол. ciśnienie krwi tętnicze).

АДАКТИЛИЧЕСКИЙ (лат. adactylicus, *-a, -um*) безпалий, безпалісний, безпальчий, безпальцевий, адактилічний.

АДАКТИЛИЯ (лат. adactylia, *-ae, f*) безпалля, безпалість, *-лості*, безпальчість, *-чості*, безпальцевість, *-вості*, адактилія.

АДАКТИЛЬ (лат. adactylus, *-i, m*) безпалок, безпальник, адактиль.

АДАМАНТИН (лат. adamantinum, *-i, n*) зубосклиця, зубна емаль (склиця), діамантин, адамантин; (пол. szkliwo).

АДАМАНТИНОВЫЙ (лат. adamantinicus, *-a, -um*) зубосклицевий, діамантиновий, адамантиновий.

АДАМАНТИНОМА (лат. adamantinoma, *-atis, n /pl.-ata/*; ameloblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*) (зубо)склицяк, (зубо)склицеопух, (зубо)склицепухлина, діамантиняк, адамантинома; (пол. szkliwiak).

АДАМАНТОБЛАСТ (лат. adamantoblastus, *-i, m*; ameloblastus, *-i, m* [NH]; enameloblastus, *-i, m* [NH]; ganoblastus, *-i, m*) зубосклицезародківець, *-вця*, склицезародківець, *-вця*, адамантобласт; (пол., komórka szkliwotwórcza).

АДАМАНТОБЛАСТОМА (лат. adamantoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*) (зубо)склицеопух, (зубо)склицепухлина, адамантобластома; (пол. szkliwiak).

АДАМОВО ЯБЛОКО (лат. pomum Adami; prominentia laryngea) борлак, чачка, бас, горлянковий випин, адамове яблуко; (рос. кадык); */ЧЕЛОВЕК С СИЛЬНО РАЗВИТЫМ АДАМОВЫМ ЯБЛОКОМ () чачковаль/*.

АДАМСИТ () адамсит.

АДАПТАЦИОННЫЙ (лат. adaptationicus, *-a, -um*) пристосівний, пристосувальний, призвичайний, приладжувальний, приладнальний, адаптаційний.

АДАПТАЦИЯ (лат. adaptatio, *-onis, f*) */докон./* пристосування, призвичаєння, приладжування, приладнання; */недок./* пристосовування, адаптація; (рос. приспособление, прилаживание; пол., przystosowanie; словац., prispôsobenie).

АДАПТАЦИЯ, ПОВТОРНАЯ (лат. readaptatio, *-onis, f*) повторна адаптація.

АДАПТИВНЫЙ (лат. adaptivus, *-a, -um*) пристосовний, пристосівний, пристосувальний, призвичайний, приладжувальний, приладнальний, адаптивний.

АДАПТИРОВАНИЕ (лат. adaptatio, *-onis, f*) */недок./* пристосовування, призвичаювання, приладжування, адаптування; (рос. приспосабливание).

АДАПТИРОВАННЫЙ () пристосований, призвичаєний, приладжений, адаптований.

АДАПТИРОВОЧНЫЙ (лат. adaptationicus, *-a, -um*) пристосовувальний, пристосувальний, призвичаювальний, приладжувальний, адаптувальний.

АДАПТОМЕТР (лат. adaptometer, *-tri, m*; adaptometrum, *-i, n*; adaptometrium, *-ii, n*: від лат. adaptatio, *-onis, f* – пристосування, призвичаєння, приладжування, приладнання, адаптація + гр. metron – міра; metreo – міряю) пристос(увальн)омір, пристос(увальн)омірка, пристос(увальн)омірник, пристос(увальн)овимірник, адаптометр; (пол., adaptomierz).

АДАПТОМЕТРИЯ (лат. adaptometria, *-ae, f*) адаптометрія.

АДВЕНТИВНЫЙ (лат. adventivus, *-a, -um*) додатковий, адвентивний; (рос. придаточный).

АДВЕНТИЦИАЛЬНЫЙ (лат. adventitialis, *-e*) ожильний, адвентиціальний; (пол. przydankowy).

АДВЕНТИЦИОННЫЙ () ожильний, адвентиційний.

АДВЕНТИЦИЯ (лат. adventitia, *-ae, f*; adventitia vasorum; tunica adventitia) ожилля, адвентиція. Сполучнотканинна [злучнотканинна] оболонка жил [судин]; (пол. przydanka naczyń).

АДГ *сокр.*, **АНТИДИУРЕТИЧЕСКИЙ ГОРМОН** () АДГ *скор.*, антидіуретичний гормон.

АДГЕЗИВНЫЙ (лат. adhaesivus, *-a, -um*) злипний, взаємозлиплий, зліпливий, злипливий, взаємозлипливий, злипальний, взаємозлипальний, липкий, липучий, прилипний, прилипальний, прилипаючий, приліпливий, зчіпний, зчіпливий, причіпний, адгезивний; (рос. слипчивый; пол. zlepny; przylegający; przyczepny).

АДГЕЗИРОВАННЫЙ () злиплий, злиплений, взаємозлиплий, зчіплений, зчеплений, адґезований; (рос. слипший, слипшийся).

АДГЕЗИЯ (лат. adhaesio, *-onis, f*) злипання, взаємозлипання, склеювання, зчіплення, зчіплювання, прилипання, причепність, *-ності*, адгезія; (рос. слипание, взаимное прилипание; пол., przyczepność; przyleganie; zrost).

АДДИСОНИЗМ (лат. addisonismus, *-i, m*: від прізвища анґлійського лікаря Т.Аддісона (Th.Addison)) аддісонізм, аддисонізм.

АДДИСОНИК (лат. addisonicus, *-i, m*: від прізвища анґлійського лікаря Т.Аддісона (Th.Addison)) аддісоник, аддисоник; (пол. chory na cisawicę).

АДДИТИВНЫЙ (лат. additivus, *-a, -um* від ad-dere, *(ad-dare), pp. additus* – додавати) додатковий, підсумовуючий, ад(д)итивний; (пол. dodatkowy; uzupełniający).
АДДУКТОР (лат. adductor, *-oris, m*: від ad-ducere, *pp. adductus* – приводити) притягач, приводич, привідник, аддуктор.Привідний м'яз ; (рос. приводящая мышца; пол. przywodziciel; словац. prit'ahovač).
АДДУКТОРНЫЙ (лат. adductorius, *-a, -um*: від ad-ducere, *pp. adductus* – приводити) притягачевий, приводичевий, привідниковий, аддукторний.
АДДУКЦИОННЫЙ () притягальний, притяжний, приведенневий, привідний, аддукційний ; (рос. приводящий; словац. prit'ahujúci).
АДДУКЦИЯ (лат. adductio, *-onis, f*: від ad-ducere, *pp. adductus* – приводити) притягання, притягнення, приведення, аддукція; (рос. приведение; пол. przywodzenie).
АДЕКВАТНОСТЬ () відповідність, *-ності*, адекватність, *-ності*.
АДЕКВАТНЫЙ (лат. adaequatus, *-a, -um*) відповідний, належний, адекватний.
АДЕЛОМОРФНЫЙ (лат. adelomorphicus, *-a, -um*) аделоморфний; (пол. adelomorficzny; różnokształtny).
АДЕН-, АДЕНО- (лат. aden-, adeno-: від гр. αδην aden – залоза) залозо-, аден-, адено-.
АДЕНАЗА (лат. adenasa, *-ae, f*) аденаза.
АДЕНАЛЬГИЯ () аденальгія; (пол. ból gruczołów).
АДЕНЕКТОМИЧЕСКИЙ (лат. adenectomicus, *-a, -um*) залозовитинний, залозовитиновий, залозовитинальний, залозовитненневий, аденектомічний.
АДЕНЕКТОМИЯ (лат. adenectomia, *-ae, f*) залозовитин, залозовитинання, залозовитнення, аденектомія; */див. тж **АДЕНЭКТОМИЯ**/*.
АДЕНИН (лат. adeninum, *-i, n*) аденін.
АДЕНИТ (лат. adenitis, *-tidis, f*) залоз(н)иця, залозозапал, залозозапалення, запалення залози (залоз), аденіт; (пол. zapalenie gruczołów).
АДЕНИТНЫЙ () залозницевий, залозозапальний, аденітний.
АДЕНО-, АДЕН- (лат. adeno-, aden-: від гр. αδην aden – залоза) залозо-, адено-, аден-.
АДЕНОАКАНТОМА () аденоакантома: (пол. gruczolakorakowiak).
АДЕНОАМЕЛОБЛАСТОМА () аденоамелобластома; (пол. gruczolakoszkliwiak).
АДЕНОВИРУС (лат. adenovirus, *-i, n*) залозовірус, аденовірус.
АДЕНОВИРУСНЫЙ (лат. adenovirusalis, *-e*; adenoviralis, *-e*; adenovirosus, *-a, -um*) залозовірусний, аденовірусний.
АДЕНОГИПОФИЗ () аденогіпофіз; (пол. przysadka */część gruczołowa/*).
АДЕНОГРАММА (лат. adenogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) залозозображення, залозообраз, залозознімок, аденограма; (пол., radiogram gruczołu lub gruczołów).
АДЕНОГРАФИЯ (лат. adenographia, *-ae, f*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) залозозображання, залозозображування, залозозйомка, залозознімання, аденографія; (пол. radiografia gruczołów).
АДЕНОЗИН (лат. adenosinum, *-i, n*) аденозин.
АДЕНОЗИНДЕЗАМИНАЗА () аденозиндезаміназа; (пол. dezaminaza adenozynowa).
АДЕНОЗИНТРИФОСФАТ *сокр.* **АТФ** () аденозинтрифосфат *скор.* АТФ; (пол. kwas adenozynotryjfosforowy, *skr.* ATP).
АДЕНОЗИНТРИФОСФАТАЗА () аденозинтрифосфатаза.
АДЕНОИДИТ (лат. adenoiditis, *-tidis, f*; febris glandularis) залознюковиця, залознюкозапал, залознюкозапалення, залозиста гарячка, аденоїдит; (рос. железистая лихорадка).
АДЕНОИДИТНЫЙ () залознюковицевий, залознюкозапальний, аденоїдитний.
АДЕНОИДНЫЙ (лат. adenoideus, *-a, -um*; adenoidalis, *-e*) залознюковий, аденоїдний; (пол., gruczołowaty).
АДЕНОИДОЗ (лат. adenoidosis, *-is, f*) залознюків'я, залознюковість, *-вості*, аденоїдоз.
АДЕНОИДЫ (лат. adenoides, *-um, f /pl./*; vegetationes adenoideae) залознюки, аденоїди; (яп., senbyo).
АДЕНОКАНКРОИД () аденоканкроїд; (пол. gruczolakorakowiec, rakowiec gruczołowaty).
АДЕНОКАРЦИНОМА (лат. adenocarcinoma, *-atis, n /pl.-ata/*) залозопістряк, залозорак, залозистий рак, аденокарцинома; (пол. gruczolakorak).
АДЕНОКАРЦИНОМА ПАПИЛЛЯРНАЯ () аденокарцинома папілярна; (пол. gruczolakorak brodawkowaty).
АДЕНОКИСТОМА () аденокістома; (пол. gruczolakotorbielak).
АДЕНОКОРТИКОТРОПНЫЙ () аденокортикотропний.
АДЕНОЛЕЙОМИОМА () аденолейоміома: (пол. gruczolakomięśniak gładkokomórkowy).
АДЕНОЛЕЙОМИОФИБРОМА () аденолейоміофіброма; (пол. gruczolakowłókniakomięśniak gładkokomórkowy).
АДЕНОЛИМФАНГИОМА () аденолімфангіома; (пол. chłoniak z dużą zawartością komórek limfatycznych).
АДЕНОЛИМФОМА () аденолімфома; (пол. gruczolak ślinianki przyusznej).
АДЕНОЛИМФОЦЕЛЕ () аденолімфоцеле.
АДЕНОЛИПОМА () аденоліпома; (пол. gruczolakotłuszuak).
АДЕНОЛИПОМАТОЗ () аденоліпоматоз; (пол. obecność licznych gruczolakotłuszczaków).

АДЕНОЛОГИЯ () аденологія.
АДЕНОМА (лат. adenoma, *-atis, n /pl.-ata/*) залозняк, залозоопух, залозопухлина, аденома; (пол. gruczolak).
АДЕНОМА ГИПОФИЗА () аденома гіпофіза; (пол. gruczolak przysadki).
АДЕНОМА МЕЙБОМИЕВОЙ ЖЕЛЕЗЫ () аденома мейбомієвої залози; (пол. gruczolak gruczołu tarczkowego).
АДЕНОМА ОКОЛОУШНОЙ ЖЕЛЕЗЫ () аденома привушної залози; (пол. gruczolak ślinianki przyusznej).
АДЕНОМА ОКОЛОЩИТОВИДНЫХ ЖЕЛЕЗ () аденома навколощитовидних залоз; (пол. gruczolak przytarczyc).
АДЕНОМА САЛЬНЫХ ЖЕЛЕЗ () аденома сальних залоз; (пол. gruczolak gruczołów łojowych).
АДЕНОМА ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ () аденома щитовидної (щитоподібної, щитуватої) залози; (пол. gruczolak tarczycy).
АДЕНОМА, АЛЬВЕОЛЯРНАЯ () альвеолярна аденома; (пол. gruczolak pęcherzykowy).
АДЕНОМА, БАЗОФИЛЬНАЯ () базофільна аденома; (пол. gruczolak z komórek zasadochłonnych).
АДЕНОМА, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ () злоякісна аденома; (пол. gruczolakorak).
АДЕНОМА, МЕЙБОМИЕВА () мейбомієва аденома; (пол. gruczolak gruczołu tarczkowego).
АДЕНОМА, ОСТРОВКОВАЯ () острівцева аденома; (пол. wyspiak).
АДЕНОМА, ПАРАТИРЕОИДНАЯ () паратиреоїдна аденома; (пол. gruczolak przytarczyczny).
АДЕНОМА, ПОЛИМОРФНАЯ () поліморфна аденома; (пол. gruczolak wielopostaciowy).
АДЕНОМА, САЛЬНАЯ () сальна аденома; (пол. gruczolak łojowy).
АДЕНОМА, СОСОЧКОВАЯ () сосочкова аденома; (пол. gruczolak brodawczakowaty).
АДЕНОМА, ТРАБЕКУЛЯРНАЯ () трабекулярна аденома; (пол. gruczolak beleczkowy).
АДЕНОМА, ТУБУЛЯРНАЯ () тубулярна аденома; (пол. gruczolak cewkowy).
АДЕНОМА, ФОЛЛИКУЛЯРНАЯ () фолікулярна аденома; (пол. ziarniszczak).
АДЕНОМА, ЭМБРИОНАЛЬНАЯ ()ембріональна аденома; (пол. gruczolak zarodkowy).
АДЕНОМАЛЯЦИЯ () аденомаляція; (пол. rozmięknienie gruczołu).
АДЕНОМАТОЗ (лат. adenomatosis, *-is, f*) залозів'я, залозовість, *-вості*, залозуватість, *-тості*, залозняків'я, залозняковість, *-вості*, аденоматоз.
АДЕНОМАТОЗНЫЙ (лат. adenomatosus, *-a, -um*) залозів'євий, залозовісний, залозуватісний, залозняків'євий, залозняковісний, аденоматозний; (пол. gruczolakowaty).
АДЕНОМИКСОМА () аденоміксома; (пол. gruczolakośluzak).
АДЕНОМИКСОСАРКОМА () аденоміксосаркома; (пол. gruczolakośluzakomięsak).
АДЕНОМИОЗ (лат. adenomyosis, *-is, f*; endometriosis, *-is, f*) аденоміоз.
АДЕНОМИОЗ МАТКИ () аденоміоз матки; (пол. gruczolistość macicy).
АДЕНОМИОМА (лат. adenomyoma, *-atis, n /pl.-ata/*) залозом'язак, залозом'язоопух, залозом'язопухлина, аденоміома; (пол. gruczolakomięśniak).
АДЕНОМИОМНЫЙ (лат. adenomyomicus, *-a, -um*) залозом'язаковий, залозом'язоопуховий, залозом'язопухлинний, залозом'язопухлиновий, аденоміомний.
АДЕНОМИОСАРКОМА () аденоміосаркома; (пол. gruczolakomięśniakomięsak).
АДЕНОМИОФИБРОМА () аденоміофіброма; (пол. gruczolakomięśniakowłókniak).
АДЕНОМНЫЙ () залозняковий, залозоопуховий, залозопухлинний, залозопухлиновий, аденомний.
АДЕНОМЭКТОМИЯ () аденомектомія; (пол. wycięcie gruczołu).
АДЕНОПАПИЛЛОМА () аденопапілома; (пол. gruczolakobrodawczak).
АДЕНОПАПИЛЛОМАТОЗ () аденопапіломатоз.
АДЕНОПАТИЧЕСКИЙ (лат. adenopathicus, *-a, -um*) залознянковий, залозохворісний, аденопатичний.
АДЕНОПАТИЯ (лат. adenopathia, *-ae, f*) залознянка, залозохворість, *-рості*, аденопатія.
АДЕНОСАРКОМА (лат. adenosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*) залозом'ясак, залозом'ясоопух, залозом'ясопухлина, аденосаркома; (пол. gruczolakomięsak).
АДЕНОСАРКОМНЫЙ (лат. adenosarcomicus, *-a, -um*) залозом'ясаковий, залозом'ясоопуховий, залозом'ясопухлинний, залозом'ясопухлиновий, аденосаркомний.
АДЕНОСКЛЕРОЗ () аденосклероз; (пол. stwardnienie węzłów chłonnych).
АДЕНОТОМ (лат. adenotomum,*-i, m*: від гр. αδην aden – залоза + τομη tome – розріз, розтин) аденотом.
АДЕНОТОМИЧЕСКИЙ (лат. adenotomicus, *-a, -um*: від гр. αδην aden – залоза + τομη tome – розріз, розтин) залозорозтиновий, залозорозтинальний, залозорозітневий, аденотомічний.
АДЕНОТОМИЯ (лат. adenotomia, *-ae, f*: від гр. αδην aden – залоза + τομη tome – розріз, розтин) залозорозтин, залозорозтинання, залозорозітнення, аденотомія.
АДЕНОФАРИНГИТ () аденофарингіт; (пол. zapalenie gardła i migdałków).
АДЕНОФИБРОМА (лат. adenofibroma, *-ae, f*) залозоволокняк, залозоволокноопух, залозоволокнопухлина, аденофіброма; (пол. gruczolakowłókniak).
АДЕНОФИБРОМИОМА () аденофіброміома; (пол. gruczolakowłókniakomięśniak).
АДЕНОФИБРОМНЫЙ (лат. adenofibromicus, *-a, -um*) залозоволокняковий, залозоволокноопуховий, залозоволокнопухлинний, залозоволокнопухлиновий, аденофібромний.
АДЕНОФИБРОСАРКОМА () аденофібросаркома; (пол. gruczolakowłókniak mięsakowy).

АДЕНОФЛЕГМОНА () аденофлегмона.
АДЕНОХОНДРОМА () аденохондрома; (пол. gruczolakochrzęstniak).
АДЕНОХОНДРОСАРКОМА () аденохондросаркома; (пол. gruczolakochrzęstniakomięsak).
АДЕНОЦИСТОМА (лат. adenocystoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*) аденоцистома. Залозиста пухлина, що містить кісти.
АДЕНОЭПИТЕЛИОМА () аденоепітеліома; (пол. gruczolakonabloniak).
АДЕНТИЧЕСКИЙ (лат. adenticus, *-a, -um*) беззубий, беззубісний, адентичний.
АДЕНТИЯ (лат. adentia, *-ae, f*) беззуб'я, беззубість, *-бості*, адентія; (пол. bezzębie).
АДЕНЭКТОМИЧЕСКИЙ (лат. adenectomicus, *-a, -um*) залозовитинний, залозовитиновий, залозовитинальний, залозовитненнєвий, аденектомічний.
АДЕНЭКТОМИЯ (лат. adenectomia, *-ae, f*) 1. залозовитин, залозовитинання, залозовитнення, аденектомія. Витин лімфатичного вузла чи вузлів; 2. аденектомія. Видалення аденоїдальних виростів [наростів]; (пол. 1. wycięcie węzła chłonnego; 2. usunięcie wyrośli adenoidalnych); */див. тж* ***АДЕНЕКТОМИЯ/***.
АДЕРМИН (лат. aderminum, *-i, n*; pyridoxinum, *-i, n*; vitaminum B_6) адермін.
АДЕРМИЧЕСКИЙ (лат. adermicus, *-a, -um*) безшкірний, безшкірнісний, шкіробракувальний, шкіровідсутній, шкіровідсутнісний, адермічний.
АДЕРМИЯ (лат. adermia, *-ae, f*) безшкір'я, безшкірність, *-ності*, шкіробрак, шкіровідсутність, *-ності*, адермія.
АДИАБАТИЧЕСКИЙ (лат. adiabaticus, *-a, -um*) адіабатичний.
АДИАДОХОКИНЕЗ (лат. adiadochokinesis, *-is, f*) адіадохокінез.
АДИАСТОЛИЯ () адіастолія; (пол. brak rozkurczu serca).
АДИАФОРЕЗ () адіафорез; (пол. niepotliwość).
АДИНАМИЧЕСКИЙ (лат. adynamicus, *-a, -um*) безсилий, безсилісний, силобракувальний, силобракуючий, адинамічний; (пол. bezwładny).
АДИНАМИЯ (лат. adynamia, *-ae, f*) несила, безсилля, безсилість, *-лості*, силобрак, рухоослаб, адинамія. Надзвичайна слабкість; (пол., niemoc).
АДИПОЗ (лат. adiposis, *-is, f*; adipositas, *-atis, f*) отовщення, зажирілість, *-лості*, зажиріння, опасистість, *-тості*, адипоз; (рос. ожирение; пол. stłuszczenie, otłuszczenie, otyłosc).
АДИПОЗНЫЙ (лат. adiposus, *-a, -um*) 1. жировий, товщевий, товщовий, лойовий; 2. жирний, зажирілий, зажирілісний, отовщений, опасистий, адипозний.
АДИПОЗО-ГЕНИТАЛЬНЫЙ () адипозо-ґенітальний; (пол. tłuszczowo-płciowy).
АДИПОЗУРИЧЕСКИЙ (лат. adiposuricus, *-a, -um*) жиросечовий, жиросечний, жиросечнісний, адипозуричний.
АДИПОЗУРИЯ (лат. adiposuria, *-ae, f*) жиросеччя, жиросечність, *-ності*, адипозурія.
АДИПОМА () адипома; (пол. tłuszczak).
АДИПОЦЕЛЕ () адипоцеле; (пол. przepuklina tłuszczaka).
АДИПСИЯ () непиття, безспраговість, *-вості*, адипсія; (пол. brak pragnienia).
АДМИНИСТРАЦИЯ () керівництво, правління, управа, управління; (рос. управление).
АДНЕКСИТ (лат. adnexitis, *-tidis, f*: від adnexum, *-i, n* – придаток, додаток) придатковиця, придатківниця, придаткозапал, придаткозапалення, аднексит. Запалення придатків.
АДНЕКСОПЕКСИЯ () аднексопексія; (пол. umocowanie przydatków macicy).
АДНЕКС-ТУМОР () аднекс-тумор; (пол. guz przydatków macicy).
АДОНИС (лат. Adonis, *-idis, f*) горицвіт, тирлич, адоніс; (пол. miłek; словац. hlaváčik).
АДОНИС ВЕСЕННИЙ (лат. Adonis vernalis) адоніс (горицвіт, тирлич) весняний; (пол. miłek wiosenny).
АДОНИС ЛЕТНИЙ (лат. Adonis aestivalis) адоніс (горицвіт, тирлич) літній; (пол. miłek letni).
АДОНИС ОСЕННИЙ (лат. Adonis autumnalis) адоніс (горицвіт, тирлич) осінній; (пол. miłek jesienny).
АДОПТАЦИЯ (лат. adoptatio, *-onis, f*; adoptio, *-onis, f*: від ad-optare, *pp. adoptatus* – усиновлювати) усиновлення, адоптація.
АДРЕНАЛИН (лат. adrenalinum, *-i, n*; adreninum, *-i, n*) надниркін, адреналін.
АДРЕНАЛИН, СОЛЯНОКИСЛЫЙ () солянокислий адреналін; (пол. chlorowodorek adrenaliny).
АДРЕНАЛИН, ХЛОРИСТОВОДОРОДНЫЙ () хлористоводневий [солянокислий] адреналін; (пол. chlorowodorek adrenaliny).
АДРЕНАЛИНЕМИЯ (лат. adrenalinaemia, *-ae, f*) надниркінокрів'я, надниркінокровність, *-ності*, адреналінемія.
АДРЕНАЛИНОВЫЙ () надниркіновий, адреналіновий.
АДРЕНАЛИНУРИЯ (лат. adrenalinuria, *-ae, f*) надниркіносеччя, надниркіносечність, *-ності*, адреналінурія.
АДРЕНАЛОПАТИЯ (лат. adrenalopathia, *-ae, f*; adrenopathia, *-ae, f*) надниркохвороба, надниркохворість, *-рості*, адреналопатія; (пол. choroba nadnerczy).
АДРЕНАЛЭКТОМИРОВАННЫЙ () наднирниковитнений, наднирниковідтятий, наднирниковидалений, адреналектомований.

АДРЕНАЛЭКТОМИЧЕСКИЙ (лат. adrenalectomicus, *-a, -um*; adrenectomicus, *-a, -um*) наднирниковитиновий, наднирниковитинальний, наднирниковитнівний, наднирниковідтиновий, наднирниковідтинальний, наднирниковідітнівний, наднирниковидальний, адреналектомічний.
АДРЕНАЛЭКТОМИЯ (лат. adrenalectomia, *-ae, f*; adrenectomia, *-ae, f*; epinephrectomia, *-ae, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. νεφρος nephros – нирка + гр. εκτομη ektomē – вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temnō – різати) наднирниковитин, наднирниковитинання, наднирниковитнення, наднирниковідтин, наднирниковідтинання, наднирниковідітнення, наднирниковидалення, адреналектомія; (пол. wycięcie nadnercza).
АДРЕНАЛЬНЫЙ (лат. adrenalis, *-e*; adrenicus, *-a, -um*) наднирковий, адренальний; (пол. nadnerczowy).
АДРЕНАРХ () адренарх.
АДРЕНЕРГИЧЕСКИЙ (лат. adrenergicus, *-a, -um*) надниркіновпливовий, надниркіночутливий, адренерґічний.
АДРЕНО-ГЕНИТАЛЬНЫЙ () адрено-ґенітальний; (пол. nadnerczo-płciowy).
АДРЕНОКОРТИКОСТЕРОИД (лат. adrenocorticosteroidum, *-i, n*) адренокортикостероїд.
АДРЕНОКОРТИКОТРОПНЫЙ (лат. adrenocorticotropicus, *-a, -um*) адренокортикотропний.
АДРЕНОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. adrenolyticus, *-a, -um*) адренолітичний.
АДРЕНОЛЮТИН (лат. adrenolutinum, -i, n) адренолютин.
АДРЕНОМЕДУЛЛОТРОПНЫЙ () адреномедулотропний.
АДРЕНОМИМЕТИЧЕСКИЙ () адреноміметичний.
АДРЕНОПАТИЯ (лат. adrenopathia, *-ae, f*; adrenalopathia, *-ae, f*) надниркохвороба, надниркохворість, *-рості*, адренопатія; (пол. choroba nadnerczy).
АДРЕНОПАУЗА () адренопауза.
АДРЕНОСТЕРОМА () адреностерома.
АДРЕНОТЕРАПИЯ () адренотерапія.
АДРЕНОТОКСИН () адренотоксин.
АДРЕНОТРОПНЫЙ (лат. adrenotropicus, *-a, -um*) адренотропний.
АДРЕНОХРОМ (лат. adrenochromium, *-ii, n*) адренохром.
АДРЕНЭКТОМИЧЕСКИЙ (лат. adrenectomicus, *-a, -um*; adrenalectomicus, *-a, -um*) наднирниковитиновий, наднирниковитинальний, наднирниковитнівний, наднирниковідтиновий, наднирниковідтинальний, наднирниковідітнівний, наднирниковидальний, адренектомічний.
АДРЕНЭКТОМИЯ (лат. adrenectomia, *-ae, f*; adrenalectomia, *-ae, f*; epinephrectomia, *-ae, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. νεφρος nephros – нирка + гр. εκτομη ektomē – вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temnō – різати) наднирниковитин, наднирниковитинання, наднирниковитнення, наднирниковідтин, наднирниковідітнення, наднирниковідтинання, наднирниковидалення, адренектомія; (пол. wycięcie nadnercza).
АДСКИЙ КАМЕНЬ (лат. lapis infernalis; argentum nitricum) азатан срібла, пекельний камінь.
АДСОРБАТ () адсорбат. Речовина, що підлягає адсорбції; (пол. substancja ulegająca wchłonięciu).
АДСОРБЕНТ (лат. adsorbentum, *-i, n*: від ad – до, в, при + sorbens, *-entis* – поглинаючий) вбирач, всмоктувач, поглинач, адсорбент. Речовина, здатна до адсорбції.
АДСОРБЕНТНЫЙ (лат. adsorbentius, *-a, -um*) вбирачевий, всмоктувачевий, поглиначевий, адсорбентний, адсорбентовий.
АДСОРБЕР (лат. adsorber, *-eris, m*: від ad – до, в, при + sorbeo – поглинаю) (поверхне)вбирник, (поверхне)вбиральник, всмоктувальник, всисальник, всякувальник, поглинальник, адсорбер. Адсорбційний пристрій (у якому здійснюють адсорбцію).
АДСОРБЕРНЫЙ () (поверхне)вбирниковий, (поверхне)вбиральниковий, всмоктувальниковий, всисальниковий, всякувальниковий, поглинальниковий, адсорберний.
АДСОРБИРОВАНИЕ (лат. adsorptio, *-onis, f*) вбирання, всмоктування, всисання, всякування, поглинання, адсорбування; (рос. всасывание, поглощение).
АДСОРБИРОВАТЬ (лат. adsorbere; absorbere) вбирати, всмоктувати, всисати, всякувати, поглинати, адсорбувати.
АДСОРБИРУЮЩИЙ (лат. adsorbens, *-entis*: від ad – до, в, при + sorbens, *-entis* – поглинаючий) 1.*/прикм./* вбирчий, вбираючий, всмоктуючий, поглинаючий, адсорбуючий; 2.*/дієприкм./* що вбирає, що всмоктує, що поглинає, що адсорбує; (пол. adsorbujący).
АДСОРБТИВ () адсорбтив. Адсорбована речовина.
АДСОРБЦИОННОСТЬ () адсорбційність, *-ності*.
АДСОРБЦИОННЫЙ () (поверхне)вбирний, (поверхне)вбиральний, (поверхне)всмоктувальний, (поверхне)поглинальний, (поверхне)вглитальний, хлонний, адсорбційний.
АДСОРБЦИЯ (лат. adsorptio, *-onis, f*; adsorbtio, *-onis, f*: від ad – до, в, при + sorbeo – вбираю, поглинаю) вбир, вбирання, поверхневбир, поверхневбирання, всмоктування, всисання, всякування, поглинання, адсорбція. Вбирання ґазів або рідин поверхневим шаром твердого тіла на відміну від абсорбції; (рос. всасывание, поглощение).
АДСОРБЦИЯ СЕЛЕКТИВНАЯ (ИЗБИРАТЕЛЬНАЯ) () адсорбція селективна (вибіркова).

АДУ *сокр.*, **АВТОДУШЕВАЯ УСТАНОВКА** () АДУ *скор.*, автодушова установка; (пол. samochodowa instalacja natryskowa).

АДФ *сокр.*, **АДЕНОЗИНДИФОСФОРНАЯ КИСЛОТА** () АДФ *скор.*, аденозиндифосфорна кислота.

АДЪЮНКТ () ад'юнкт; (пол. doktorant akademii wojskowej).

АЕ *сокр.*, 1. **АНТИГЕННАЯ ЕДИНИЦА** *ж;* 2. **АНТИТОКСИЧЕСКАЯ ЕДИНИЦА** () АО *скор.*, 1. антигенна одиниця *ж;* 2. антитоксична одиниця.

АЖИТАЦИЯ (фр. agitation [ажітасьйон] – збудження; лат. agitatio, *-onis, f*) збудження, хвилювання, неспокій, ажитація; (пол. pobudzenie, wzburzenie).

АЖИТИРОВАННОСТЬ () ажитованість, *-ності*; (пол. stan pobudzenia; stan wzburzenia).

АЖУРНЫЙ () мережний, мереживний, мережаний, мережчатий, ажуровий, ажурний.

АЗАСЕРИН () азасерин.

АЗБУКА ДЛЯ СЛЕПЫХ () азбука (абетка) для сліпих.

АЗИАТСКИЙ (лат. asiaticus, *-a, -um*) азійський, азіатський.

АЗИГОГРАФИЯ (лат. azygographia, *-ae, f*) азиґоґрафія; (пол. radiografia żyły nieparzystej).

АЗИГОС (лат. azygos: від гр. αζυγος azygos – холостий, самотній, одинокий; лат. impar, *G -aris*: від in- – не + par – рівний, однаковий, парний) непаристий, непарний, азиґос; (рос. непарный, нечётный).

АЗИД () азид; (пол. azydek).

АЗИД НАТРИЯ () азид натрію; (пол. azydek sodowy).

АЗОГРУППА () азоґрупа.

АЗОИМИД () азоімід; (пол. kwas azotowodorowy; azydek).

АЗОКРАСИТЕЛЬ () азобарвник.

АЗООСПЕРМИЧЕСКИЙ (лат. azoospermicus, *-a, -um*) верчиконежив'існий, верчиконеживнісний, безверчиків'євий, безверчиковий, безверчиковісний, верчикобраковий, верчикобракувальний, заплідниконежив'існий, заплідниконеживнісний, беззапліднників'євий, беззапліднниковий, беззапліднниковісний, запліднникобраковий, запліднникобракувальний, азооспермічний.

АЗООСПЕРМИЯ (лат. azoospermia, *-ae, f*; azoospermatismus, *-i, m*) верчиконежив'я, верчиконеживність, *-ності*, безверчиків'я, безверчиковість, *-вості*, верчикобрак, верчиковідсутність, *-ності*, заплідниконежив'я, заплідниконеживність, *-ності*, беззапліднників'я, беззапліднниковість, *-вості*, запліднникобрак, запліднниковідсутність, *-ності*, безнасінників'я, насінникобрак, насінниковідсутність, *-ності*, азооспермія.

АЗОСОЕДИНЕНИЕ () азосполука.

АЗОТ (лат. nitrogenium, *-i, n*; N) душець, *-шця*, душень, *-шня*, азот; (словац. dusík).

АЗОТЕМИЧЕСКИЙ (лат. azotaemicus, *-a, -um*) душцекровний, душцекровнісний, душнекрів'євий, душнекровнісневий, азотемічний; (пол., mocznicowy, odnoszący się do mocznicy lub azocicy); */див. тж* ***АЗОТЭМИЧЕСКИЙ/***.

АЗОТЕМИЯ (лат. azotaemia, *-ae, f*) душцекрів'я, душцекровність, *-ності*, душнекрів'я, душнекровність, *-ності*, азотемія; (пол., mocznica; azocica); */див. тж* ***АЗОТЭМИЯ/***.

АЗОТИСТОКИСЛЫЙ () азотистокислий; (пол. azotyn */z nazwą metalu/*).

АЗОТИСТЫЙ (лат. nitrosus, *-a, -um*) душцеви(с)тий, душневи(с)тий, азотистий; (пол. azotawy).

АЗОТНОКИСЛЫЙ () азотнокислий; (пол. azotan */z nazwą metalu/*).

АЗОТНЫЙ (лат. nitricus, *-a, -um*) душ(е)цевий, душ(е)невий, азотовий, азотний.

АЗОТОБАКТЕР (лат. Azotobacterium, *-ii, n*; Azobacterium, *-ii, n*; Azotobakterium, *-ii, n*; Azobakterium, *-ii, n*) азотобактер.

АЗОТОВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () азотовидільний.

АЗОТОМЕТР () азотометр; (пол., azotomierz).

АЗОТОРЕЯ () азоторея. Надмірне видалення азоту з калом.

АЗОТСОДЕРЖАНИЕ () азотвміст.

АЗОТУРИЧЕСКИЙ (лат. azoturicus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча) душцесечний, душцесечовий, душцесечнісний, душцесечнісневий, душнесечний, душнесечовий, душнесечнісний, душнесечнісневий, азотуричний.

АЗОТУРИЯ (лат. azoturia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) душцесеччя, душцесечність, *-ності*, душцесечів'я, душнесеччя, душнесечність, *-ності*, душнесечів'я, азотурія.

АЗОТУСВАИВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* азотзасвоювальний, азотзасвоюючий 2.*/дієприкм./* що засвоює азот.

АЗОТФИКСАЦИЯ () азотфіксація.

АЗОТФИКСИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* азотфіксувальний, азотфіксуючий 2.*/дієприкм./* що фіксує азот.

АЗОТЭМИЧЕСКИЙ (лат. azotaemicus, *-a, -um*) душцекровний, душцекровнісний, душнекрів'євий, душнекровнісневий, азотемічний; (пол., mocznicowy, odnoszący się do mocznicy lub azocicy); */див. тж* ***АЗОТЕМИЧЕСКИЙ/***.

АЗОТЭМИЯ (лат. azotaemia, *-ae, f*) душцекрів'я, душцекровність, *-ності*, душнекрів'я, душнекровність, *-ності*, азотемія; (пол., mocznica; azocica); */див. тж* ***АЗОТЕМИЯ/***.

АЗС *сокр.*, **АНОДОЗАМЫКАТЕЛЬНОЕ СОКРАЩЕНИЕ** () АЗС *скор.*, анодозамикальне скорочення.

АЗУРОФИЛИЯ (лат. azurophilia, *-ae, f*) азурофілія; (пол., azurochłonność).

АИ *сокр.*, **АНАЛИЗАТОР ИМПУЛЬСОВ** () АІ *скор.*, аналізатор імпульсів; (пол., analizator bodźców).

АИД *сокр.*, **АППАРАТ ДЛЯ ИСКУССТВЕННОГО ДЫХАНИЯ** () АШД *скор.*, апарат для штучного дихання.
АИК *сокр.*, **АППАРАТ ДЛЯ ИСКУССТВЕННОГО КРОВООБРАЩЕНИЯ** () АШК *скор.*, апарат для штучного кровообігу. Штучне серце.
АИР (лат. Acorus *L.*) лепеха, аїр; (пол. tatarak; анг., sweet flag).
АИР БОЛОТНЫЙ (лат. Acorus calamus *L.*) татарчак, татарське зілля, гавяр, шувар, аїр болотний.
АИР ТРОСТНИКОВЫЙ (лат. Acorus calamus *L.*) татарчак, татарське зілля, гавяр, шувар, аїр тростинний (очеретяний).
АЙВА (лат. Cydonia *Mill.*) гунь, гдуля, гутуя, айва; (пол. pigwa).
АЙВА ОБЫКНОВЕННАЯ (лат. Cydonia vulgaris *Pers.*) айва звичайна; (пол. pigwa pospolita).
АЙДОЙОДИНИЯ () статевобіль, *-болю*, статевоболість, *-лості*, статевоболісність, *-ності*, статевоболючість, *-чості*, айдойодинія. Біль у статевих органах (знарядках, членах).
АЙДОЙОКОЛЬПИТ (лат. aidoiocolpitis, *-idis, f*: від гр. αιδοιον aidoia – статеві органи (знарядки, члени) + κολπος kolpos – піхва; aedoeocolpitis, *-idis, f*) айдойокольпіт; (пол. zapalenie pochwy i sromu).
АЙДОЙОМАНИЯ (лат. aidoiomania, *-ae, f*: від гр. αιδοιον aidoia – статеві органи (знарядки, члени) + -mania, *-ae, f* – -потяг, -навіж, -навіженство, -манія; aedoeomania, *-ae, f*) айдойоманія. Надмірний статевий потяг у чоловіків, хвороблива хтивість.
АЙДОЙОСКОПИЯ (лат. aidoioscopia, *-ae, f*: від гр. αιδοιον aidoia – статеві органи (знарядки, члени) + лат. -scopia, *-ae, f* – -огляд, -оглядання, -оглядування, -скопія: від гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю; aedoeoscopia, *-ae, f*) статевоогляд, статевооглядання, статевооглядування, айдойоскопія. Дослідження шляхом оглядання статевих органів (знарядків, членів); (пол. badanie narządów płciowych).
АЙЛУРОФОБИЯ (лат. ailurophobia, *-ae, f*) котострах, котоострах, котожах, котоляк, котолячність, *-ності*, котобоясть, котобоязнь, котобояння, котобоязність, *-ності*, котобоязкість, *-кості*, айлурофобія. Острах перед котами, боязнь котів.
АЙМАЛИН () аймалін.
АЙХМОФОБИЯ () айхмофобія.
АКАДЕМІЯ (лат. Academia, *-ae, f*: від гр. Ακαδημεια – первісна назва філософської школи [] Платона /*4століття до н.е.[нар.Хр.]*/: від назви садів поблизу Афін [Атен], які за легендоюналежали міфічному [мітичному] героєві Академу) 1./*навчальна*/ вищонавчальня, вищонавчальнозаклад; 2./*наук*/ наукохрам, наукозаклад.
АКАДЕМИЯ МЕДИЦИНСКИХ НАУК, *сокр.* **АМН** () Академія медичних наук, *скор.* АМН.
АКАЛЬКУЛИЯ () акалькулія.
АКАМАЗИЯ (лат. acamasia, *-ae, f*) невтомність, *-ності*, акамазія.
АКАМПСИЯ () акампсія; (пол. zesztywnienie, niezdolność zginania).
АКАМУШИ (яп. akamushi; tsutsugamushi) акамуші. Японська гарячка. Кліщова гарячка суматри.
АКАНТ () акант; (пол. kolec; cierń).
АКАНТОЗ (лат. acanthosis, *-is, f*) шпичошкір'я, акантоз.
АКАНТОЗ С ОРОГОВЕВШИМИ РАЗРАСТАНИЯМИ АСПИДНО-ЧЁРНОГО ЦВЕТА () акантоз з ороговілими розростаннями аспідно-чорного кольору; (пол. rogowacenie ciemne brodawkowate).
АКАНТОКЕРАТОЛИЗ () акантокератоліз.
АКАНТОЛИЗ () акантоліз.
АКАНТОМА () акантома; (пол. rogowiak).
АКАНТОПЕЛЬВИЗМ () акантопельвізм.
АКАНТОХЕЙЛОНЕМАТОЗ () акантохейлонематоз; (пол. zakażenie nitkowcem *Acanthocheilonema perstans*).
АКАНТОЦЕФАЛЁЗ () акантоцефальоз; (пол., zakażenie pasożytami z rodzaju *Acanthocephala*).
АКАНТОЦИТ () акантоцит; (пол., krwinka czerwona kolczasta).
АКАНТОЦИТОЗ () акантоцитоз.
АКАПНИЯ () акапнія.
АКАРБИЯ () акарбія.
АКАРДИЯ (лат. acardia, *-ae, f*: від а-, an-: від гр. α а-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + лат. -cardia, *-ae, f*: від гр. καρδια kardia – серце) безсердя, безсерця, безсерців'я, безсерцевість, *-вості*, акардія; (пол. brak serca).
АКАРИОЗ (лат. acariosis, *-is, f*: від Acarus – кліщ) акаріоз; (пол. choroba wywołana przez roztocze).
АКАРИЦИД (лат. acaricidum, *-i, n*: від Acarus – кліщ) акарицид; (пол. środek kleszczobójczy [roztoczobójczy]).
АКАРОЛОГИЯ (лат. acarologia, *-ae, f*: від Acarus – кліщ) акарологія; (пол. nauka o kleszczach i roztoczach).
АКАРОФОБИЯ (лат. acarophobia, *-ae, f*: від Acarus – кліщ) коростострах, коростоострах, коростожах, коростоляк, коростолячність, *-ності*, коростобояння, коростобоясть, коростобоязнь, коростобоязність, *-ності*, коростобоязкість, *-кості*, акарофобія. Острах корости; (рос. боязнь чесотки; пол., obawa przed świerzbem).
АКАТАЛЕПСИЯ () акаталепсія; (пол. 1. brak rozumienia; 2. niepewność rozpoznania).

АКАТАМАТЕЗИЯ (лат. acatamathesia, *-ae, f*; akatamathesia, *-ae, f*) забутливість, *-вості*, акатаматезія; (пол., niezdolność rozumienia mowy).

АКАТАФАЗИЯ (лат. acataphasia, *-ae, f*; akataphasia, *-ae, f*; agrammatismus, *-i, m*) акатафазія; (пол., niezdolność wyrażania myśli w zdaniach).

АКАТИЗИЯ (лат. acatisia, *-ae, f*; akathisia, *-ae, f*) невсидність, *-ності*, невсидющість, *-щості*, непосидючість, *-чості*, акатизія.

АКАУЛИОЗ () акауліоз; (пол. grzybica wywołana grzybami *Acaulium*).

АКВЕДУК (лат. aquaeductus, *-us, m*) водовід, *-воду*, водопровід, *-воду*, водохід, *-ходу*, вóдотік, *-току*, водотока; водогін, *-гону*, водотяг, акведукт, акведук; (рос. водопровод; пол. wodociąg).

АКЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. akephalicus, *-a, -um*; acephalicus, *-a, -um*) безголовий, безголівний, безголовісний, безголовнісний, акефалічний; */див. тж. **АЦЕФАЛИЧЕСКИЙ**/*.

АКЕФАЛИЯ (лат. akephalia, *-ae, f*; acephalia, *-ae, f*) безголів'я, безголовість, *-вості*, безголовність, *-ності*, акефалія; */див. тж. **АЦЕФАЛИЯ**/*.

АКИДОПЕЙРАСТИКА () акідопейрастика; (пол. metoda badań przyrządami kłującymi).

АКИНЕЗ (лат. akinesis, *-is, f*; akinesia, *-ae, f*) безрухів'я, безруховість, *-вості*, нерушність, *-ності*, нерухомість, *-мості*, акінез.

АКИНЕЗИЯ (лат. akinesia, *-ae, f*; akinesis, *-is, f*) 1. незрушність, *-ності*, непорушність, *-ності*, нерухливість, *-ності*; 2. безрушшя, безрухів'я, безрушність, *-ності*, безруховість, *-вості*, нерушність, *-ності*, нерухомість, *-мості*, акінезія.

АКИНЕТИКО-РИГИДНЫЙ () акінетико-ригідний; (пол. akinetyczno-sztywny).

АККЛИМАТИЗАЦИОННЫЙ () оприроднівний, оприроднювальний, опідсонівний, призвичайний, призвичаївний, призвичальний, пристосівний, пристосувальний, звиковий, звикальний, акліматизаційний.

АККЛИМАТИЗАЦИЯ (лат. acclimatisatio, *-onis, f*) */докон./* оприроднення, опідсонення, пристосування, призвичаєння, звикання; */недок./* оприроднювання, опідсонювання, пристосовування, призвичаювання, акліматизація; (рос. приспособление; приспосабливание).

АККЛИМАТИЗИРОВАНИЕ (лат. acclimatisatio, *-onis, f*) оприроднювання, опідсонювання, пристосовування, призвичаювання, акліматизування, акліматизовування; (рос. приспосабливание).

АККЛИМАТИЗИРОВАННОСТЬ () оприродненість, *-ності*, опідсоненість, *-ності*, призвичаєність, *-ності*, пристосованість, *-ності*, звиклість, *-лості*, акліматизованість, *-ності*.

АККЛИМАТИЗИРОВАННЫЙ () оприроднений, опідсонений, призвичаєний, пристосований, звиклий, акліматизований.

АККЛИМАТИЗИРОВАТЬ (лат. acclimatisare) */докон./* оприроднити, опідсонити, призвичаїти, акліматизувати; */недок./* оприроднювати, опідсонювати, призвичаювати, акліматизовувати.

АККЛИМАТИЗИРУЕМЫЙ () оприроднюваний, опідсонюваний, призвичаюваний, пристосовуваний, звиковуваний, акліматизовуваний.

АККЛИМАТИЗИРУЮЩИЙ () 1*/прикм./* оприроднюючий, оприроднювальний, опідсонюючий, опідсонювальний, призвичаюючий, призвичаювальний, пристосовуючий, пристосувальний, звиковуючий, звиковувальний, акліматизуючий, акліматизувальний; 2*/дієприкм./* що оприроднює, що опідсонює, що призвичаює, що пристосовує, що звиковує, що акліматизує.

АККОМОДАЦИИ ПАРАЛИЧ (лат. cycloplegia, *-ae, f*) зоронеприміна, примінорозслаб, примінозаник, зоронепристосування, параліч акомодації.

АККОМОДАЦИОННЫЙ (лат. accom(m)odativus, *-a, -um*) примінний, примінnісний, пристосувальний, пристосівний, пристосованісний, акомодаційний.

АККОМОДАЦИЯ (лат. accom(m)odatio, *-onis, f*) примінення, примінюваність, *-ності*, примінність, *-ності*, пристосування, пристосовуваність, *-ності*, пристосованість, *-ності*, акомодація; (рос. приспособление, приспосабливаемость; пол. przystosowanie, nastawność; словац., prispôsobenie).

АККРЕЦИЯ (лат. accretio, *-onis, f*) прирощення, приростання, зрощення, зростання, акреція.

АККУМУЛИРОВАНИЕ (лат. accumulatio, *-onis, f*) нагромаджування, накопичування, акумулювання; (рос. накапливание).

АККУМУЛИРОВАННЫЙ () нагромаджений, накопичений, акумульований.

АККУМУЛИРУЕМЫЙ () нагромаджуваний, накопичуваний, акумульовуваний.

АККУМУЛИРУЮЩИЙ (лат. accumulativus, *-a, -um*) 1*/прикм./* нагромаджуючий, нагромаджувальний, накопичуючий, накопичувальний, акумулюючий, акумулювальний; 2*/дієприкм./* що нагромаджує, що накопичує, що акумулює; (рос. накапливающий; пол. gromadzący, zbierający).

АККУМУЛЯТОР (лат. accumulator, *-oris, m*) нагромадник, нагромаджувач, нагромаджувальник, накопичник, накопичувач, накопичувальник, акумулятор; (рос. накопитель; пол. zbieracz).

АККУМУЛЯТОРНЫЙ (лат. accumulatorius, *-a, -um*) нагромадниковий, нагромаджувачевий, нагромаджувальниковий, накопичниковий, накопичувачевий, накопичувальниковий, акумуляторний; (рос. накопителевый).

АККУМУЛЯТОРСКИЙ (лат. accumulatorius, *-a, -um*; accumulatoricus, *-a, -um*) нагромадницький, нагромаджувацький, нагромаджувальницький, накопичницький, накопичувацький, накопичувальницький, акумуляторський; (рос. накопительский).

АККУМУЛЯЦИОННЫЙ (лат. accumulatiosus, *-a, -um*; accumulationicus, *-a, -um*) нагромаджівний, нагромаджувальний, накопичний, накопичівний, накопичувальний, акумуляційний; (рос. накопительный).

АККУМУЛЯЦИЯ (лат. accumulatio, *-onis, f*) */докон./* нагромадження, накопичення; */недок./* нагромаджування, накопичування, акумуляція; (рос. накопление; пол. nagromadzenie, skupienie).

АККУМУЛЯЦИЯ ГЛИКОГЕННАЯ () акумуляція ґлікоґенна; (пол. tezauroza glikogenowa).

АККУРАТНЫЙ () 1. охайний, чепурний; 2. точний, ретельний, акуратний; (рос. 1. опрятный; 2. точний).

АКЛАДИОЗ () акладіоз; (пол. grzybica wywołana przez grzyby *Acladium*).

АКМЕ (лат. acme, *-es, f*) перевал, акме; (пол. szczyt).

АКНЕ (лат. acne, *-es, f*) вугор, гноянка, гнояночка, акне; (пол. trądzik).

АКНЕ КЕЛОИДНАЯ () акне келоїдна; (пол. trądzik keloidowy; figówka keloidowa).

АКНЕ МЕДИКАМЕНТОЗНАЯ () акне медикаментозна; (пол. trądzik polekowy).

АКНЕ НЕКРОТИЧЕСКАЯ () акне некротична; (пол. trądzik martwiczy).

АКНЕ ПУСТУЛЁЗНАЯ () акне пустульозна; (пол. trądzik krostkowy).

АКНЕ ЭРИТЕМАТОЗНАЯ (РОЗОВАЯ) () акне еритематозна (рожева); (пол. trądzik różowaty).

АКНЕМИЯ () акнемія; (пол. 1. zanik łydek; 2. brak goleni).

АКНЕПОДОБНЫЙ () акнеподібний; (пол. trądzikowaty).

АКНЕФОБИЯ () акнефобія.

АКНИТ () акніт; (пол. grudkowo-martwicza gruźlica skóry).

АКОАЗМА (лат. acoasma, *-atis, n /pl.-ata/*; acusma, *-atis, n /pl.-ata/*) слухомара, слухомарево, слухомарення, акоазма.

АКОАЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. acoasmaticus, *-a, -um*; acusmaticus, *-a, -um*) слухомаровий, слухомаревний, акоазматичний.

АКОГНОЗИЯ (лат. acognosia, *-ae, f*; akognosia, *-ae, f*) лікознавство, акоґнозія.

АКОМИЧЕСКИЙ (лат. acomicus, *-a, -um*; akomicus, *-a, -um*) лисий, лисісний, облисілий, облисінний, голомозий, голомозісний, плішивий, плішивісний, безволосий, безволоссевий, безволосісний, акомічний.

АКОМИЯ (лат. acomia, *-ae, f*; akomia, *-ae, f*) лисість, *-сості*, облисіння, голомозість, *-зості*, плішивість, *-вості*, безволосся, безволосість, *-сості*, акомія.

АКОНИТ (лат. Aconitum, *-i, n*; *L.*) тоя, борець, *-рця*, аконіт, *-у*; (рос. борец; пол. tojad; анг., monkshood).

АКОНИТ АПТЕЧНЫЙ (лат. Aconitum napellum; *L.*) касатка, цар-зілля, чорне зілля, тоя аптечна, аконіт аптечний; (рос. борец синий, борец аптечный; пол. tojad mordownik).

АКОНИТ БУКОВИНСКИЙ (лат. Aconitum bucoviense; *Zapal.*) тоя буковинська, аконіт буковинський; (пол. tojad).

АКОНИТИН () аконітин.

АКОРИЧЕСКИЙ (лат. acoricus, *-a, -um*) 1. ненаситний, ненаситнісний, ненажерливий, ненажерливісний, акоричний; 2. безвеселківний, безрайдужнісний; акоричний.

АКОРИЯ (лат. acoria, *-ae, f*) 1. ненаситність, *-ності*, ненажерливість, акорія; 2. (лат. acorea, *-ae, f*) безвеселків'я, безрайдужність, *-ності*, акорія; (пол. 1. żarłoczność, nienasycenie).

АКРАН, АКРАНИЙ (лат. acranius, *-ii, m*) безчерепок, *-пка*, безчерепець, *-пця*, безчерепник, черепобраковець, *-ківця*, акран, акраній. Безчерепний (безчереповий) плід.

АКРАНИЧЕСКИЙ (лат. acranius, *-a, -um*; acranicus, *-a, -um*) безчерепний, безчереповий, безчереп'їсний, безчерепнісний, черепобраківний, акранічний.

АКРАНИЯ (лат. acrania, *-ae, f*) безчереп'я, безчерепність, *-ності*, черепобрак, акранія.

АКРАТОТЕРМЫ () акратотерми */мн./*; (пол. cieplice obojętne chemicznie).

АКРИДИН () акридин.

АКРИФЛАВИН () акрифлавін.

АКРОАЛГИЧЕСКИЙ (лат. acroalgicus, *-a, -um*; acrodynicus, *-a, -um*) кінцівкобольовий, кінцівкобільний, кінцівкоболісний, кінцівкоболісневий, кінцівкоболіснісний, акроал(ь)ґічний.

АКРОАЛГИЯ (лат. acroalgia, *-ae, f*; acrodynia, *-ae, f*) кінцівкобіль, *-болю*, кінцівкобілля, кінцівкоболість, *-лості*, кінцівкоболісність, *-ності*, акроал(ь)ґія.

АКРОАНЕСТЕЗИЯ () кінцезнечулення, кінценевідчування, кінчиконечутливість, *-вості*, акроанестезія. Втрата чутливості в кінчиках.

АКРОАСФИКСИЯ () акроасфіксія. Симптом (ознака) мертвих пальців; (пол. zamartwica końców).

АКРОБЛАСТ () акробласт.

АКРОГИПЕРГИДРОЗ () акрогіпергідроз.

АКРОДЕРМАТИТ (лат. acrodermatitis, *-tidis, f*) кінцівкошкір(н)иця, кінцівкошкіровиця, кінцівкошкірозапал, кінцівкошкірозапалення, акродерматит.

АКРОДЕРМАТИТНЫЙ (лат. acrodermatitius, *-a, -um*; acrodermatiticus, *-a, -um*) кінцівкошкір(н)ицевий, акродерматитний.

АКРОДИНИЧЕСКИЙ (лат. acrodynicus, *-a, -um*; acroalgicus, *-a, -um*) кінцівкобольовий, кінцівкобільний, кінцівкоболісний, кінцівкоболісневий, кінцівкоболіснісний, акродинічний.

АКРОДИНИЯ (лат. acrodynia, *-ae, f*; acroalgia, *-ae, f*) кінцівкобіль, кінцівкобілля, кінцівкоболість, *-лості*, кінцівкоболісність, *-ності*, кінцівкоболючість, *-чості*, акродинія.

АКРОКЕРАТОЗ () акрокератоз; (пол. rogowacenie kończyn).
АКРОКЕФАЛИЯ (лат. acrokephalia, *-ae, f*; acrocephalia, *-ae, f*) великоголів'я, великоголовість, *-вості*, високоголів'я, високоголовість, *-вості*, акрокефалія.
АКРОКИНЕЗИЯ () акрокінезія.
АКРОКОНТРАКТУРА () акроконтрактура; (пол. przykurcz kończyny).
АКРОЛЕИН () акролеїн.
АКРОМАКРИЯ (лат. acromacria, *-ae, f*; arachnodactylia, *-ae, f*) акромакрія; (пол. pająkowatość palców, długopalczystość).
АКРОМЕГАЛИЧЕСКИЙ (лат. acromegalicus, *-a, -um*) великокінцівний, великокінців'євий, великокінцівківний, великокінцівкісний, великокінцівковий, великокінцівковісний, акромегалічний.
АКРОМЕГАЛИЯ (лат. acromegalia, *-ae, f*) великокінців'я, великокінцівків'я, великокінцівкість, *-кості*, великокінцівковість, *-вості*, акромегалія.
АКРОМЕГАЛОГИГАНТИЗМ () акромегалогігантизм: (пол. gigantyzm akromegaliczny).
АКРОМЕЛАЛГИЯ (лат. acromelalgia, *-ae, f*; erythromelalgia, *-ae, f*) акромелалгія.
АКРОМИАЛЬНО-КЛЮЧИЧНЫЙ () акроміально-ключичний; (пол. barkowo-obojczykowy).
АКРОМИАЛЬНО-ТОРАКАЛЬНЫЙ () акроміально-торакальний; (пол. barkowo-piersiowy).
АКРОМИАЛЬНЫЙ (лат. acromialis, *-e*) барковий, плечовий, акроміальний; (пол. barkowy).
АКРОМИКРИЯ (лат. acromicria, *-ae, f*) акромікрія.
АКРОМИО-КЛЮЧИЧНЫЙ () акроміо-ключичний; (пол. barkowo-obojczykowy).
АКРОМИОН (лат. acromion, *-ii, n*) барковець, *-вця*, акроміон. Плечовий [раменний, раменовий, надраменний] відросток [паросток] гребінця лопатки; (пол. wyrostek barkowy).
АКРОНЕВРОЗ (лат. acroneurosis, *-is, f*) акроневроз; (пол. nerwica kończyn).
АКРОНЕВРОЗНЫЙ (лат. acroneurosus, *-a, -um*) акроневрозний.
АКРОНЕВРОТИЧЕСКИЙ (лат. acroneuroticus, *-a, -um*) акроневротичний.
АКРООСТЕОПАТИЯ () акроостеопатія; (пол. łokieć tenisisty).
АКРОПАРЕСТЕЗИЯ (лат. acroparaesthesia, *-ae, f*) акропарестезія.
АКРОПАТИЯ () акропатія; (пол. choroba kończyn).
АКРОПАТОЛОГИЯ () акропатологія.
АКРОПОЛИАРТРИТ () акрополіартрит.
АКРОПОСТИТ (лат. acroposthitis, *-tidis, f*; akroposthitis, *-tidis, f*) пропонцевиця, пропонцезапал, пропонцезапалення, акропостит. Запалення пропонця; (пол. zapalenie napletka).
АКРОПОСТИТНЫЙ (лат. akropostitius, *-a, -um*; akropostiticus, *-a, -um*) пропонцевицевий, пропонцезапальний, акропоститний.
АКРОСКЛЕРОЗ () акросклероз; (пол. miażdżyca obwodowa).
АКРОСОМА () акросома. Передня частина головки сперматозоїда (верчика, заплідка, заплідника, насінника).
АКРОТИЗМ (лат. acrotismus, *-i, m*: asphygmia, *-ae, f*) небиття, безбій, безбійність, *-ності*, небійність, *-ності*. безгоп'яків'я, безгоп'яковість, *-вості*, безживцевість, *-вості*, бійноневідчутність, *-ності*, гоп'яконевідчутність, *-ності*, живчиконевідчутність, *-ності*, акротизм. Відсутність (невідчутність) пульсу (гоп'яка, живця, живчика, бійника); (рос. неосязаемость пульса; пол. brak tętna, tętno niewyczuwalne).
АКРОТРОФОНЕВРОЗ () акротрофоневроз.
АКРОФОБ (лат. acrophobus, *-i, m*; acrophobius, *-ii, m*) висотолячник, висотожахник, висотоострашник, висотоостраховець, *-вця*, висотобоягуз, висотобоязник, висотобоячник, акрофоб.
АКРОФОБИЧЕСКИЙ (лат. acrophobicus, *-a, -um*) висотоляковий, висотожаховий, висотоостраховий, висотобоязневий, висотобоязкісний, висотобоячнісний, акрофобічний.
АКРОФОБИЯ (лат. acrophobia, *-ae, f*; akrophobia, *-ae, f*) висотобоязнь, висотобоясть, висотобоязність, *-ності*, висотобоязкість, *-кості*, висотобоячність, *-ності*, висотобояння, висотострах, висотоострах, висотожах, висотоляк, висотолячність, *-ності*, акрофобія. Нав'язливий страх висоти [височини], острах перед висотою [височиною], побоювання високих місць; (рос. высотобоязнь, высотобоязненность, боязнь высоты, боязнь высоких мест; пол. lęk wysokości).
АКРОФОБНЫЙ (лат. acrophobus, *-a, -um*; acrophobius, *-a, -um*) висотолячний, висотожахний, висотоострашний, висотобоязний, висотобоязкий, висотобоячний, акрофобний.
АКРОЦЕФАЛИЯ (лат. acrocephalia, *-ae, f*; acrokephalia, *-ae, f*) великоголів'я, великоголовість, *-вості*, високоголів'я, високоголовість, *-вості*, акроцефалія; (пол. stożkoglowie, czaszka wieżowata).
АКРОЦИАНОЗ (лат. acrocyanosis, *-is, f*) кінцесинява, кінцесинюха, кінцесинюшність, *-ності*, кінцесинюшшя, акроціаноз.
АКРОЦИАНОЗНЫЙ (лат. acrocyanosus, *-a, -um*) кінцесинявий, кінцесинюшний, кінцесинюшнісний, кінцесинюшшевий, акроціанозний.
АКРОЦИАНОТИЧЕСКИЙ (лат. acrocyanoticus, *-a, -um*) кінцесинявовий, кінцесинюховий, кінцесинюшний, кінцесинюшнісневий, кінцесинюшшевий, акроціанотичний.
АКРОЭСТЕЗИЯ () акроестезія.

АКСЕЛЕРАТОР (лат. accelerator, *-oris, m*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий; catalyzator, *-oris, m*; katalyzator, *-oris, m*) прискорник, прискорювач, прискорювальник, пришвидшувач, пошвидник, підганяч, акселератор; (рос. ускоритель; пол. przyspieszacz; словац. zrýchl'ovač); /*див. тж* ***АКЦЕЛЕРАТОР***/.

АКСЕЛЕРАТОРНЫЙ (лат. acceleratorius, *-a, -um*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий) прискорниковий, прискорювачевий, прискорювальниковий, пришвидшувачевий, підганячевий, акселераторний; (рос. ускорителевый; пол. przyspieszający); /*див. тж* ***АКЦЕЛЕРАТОРНЫЙ***/.

АКСЕЛЕРАЦИОННЫЙ (лат. accelerationis, *-e*; accelerationicus, *-a, -um*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий; catalyticus, *-a, -um*; katalyticus, *-a, -um*) прискореннєвий, прискорювальний, пришвидшеннєвий, пришвидшувальний, акселераційний; (рос. ускорительный); /*див. тж* ***АКЦЕЛЕРАЦИОННЫЙ***/.

АКСЕЛЕРАЦИЯ (лат. acceleratio, *-onis, f*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий; catalysis, *-is, f*; katalysis, *-is, f*) прискорення, прискорювання, пришвидшення, пришвидшування, акселерація; (рос. ускорение; пол. przyspieszenie); /*див. тж* ***АКЦЕЛЕРАЦИЯ***/.

АКСЕРОФТОЛ (лат. axerophtholum, *-i, n*; retinolum, *-i, n*; vitaminum A) аксерофтол.

АКСИАЛЬНЫЙ (лат. axialis, *-e*: від axis, *-is, f* – вісь /*P.* осі/) вісьний, вісьовий, осьовий, аксіальний; (рос. осевой; пол. osiowy).

АКСИЛЛЯРНЫЙ (лат. axillaris, *-e*: від axilla, *-ae, f* – пахва) пахвовий, підпахвовий, аксилярний; (рос. подмышечный, подкрыльцовый; пол. pachowy).

АКСОЛЕММА () аксолема.

АКСОЛОТЛЬ () аксолотль.

АКСОН (лат. axon, *-onis, m*; neuritum, *-i, n*) вісьник, осьовик, аксон. Осьовий циліндр (валок, валець); (пол. wypustka osiowa).

АКСОН-РЕФЛЕКС () аксон-рефлекс; (пол. odruch osiowy).

АКСОН-СОМАТИЧЕСКИЙ () аксон-соматичний.

АКСОПЛАЗМА () аксоплазма.

АКТ () дія, чин, акт; (рос. действие; пол. 1. stosunek; 2. protokół).

АКТ САНИТАРНОЙ ЭКСПЕРТИЗЫ () акт санітарної експертизи.

АКТ СУДЕБНО-МЕДИЦИНСКОЙ ЭКСПЕРТИЗЫ () акт судово-медичної експертизи; (пол. protokół badania sądowo-lekarskiego).

АКТ, ПОЛОВОЙ (лат. coitus, *-us, m*: від coire (co-eo), *pp. coitus* – з'єднуватись, сходитись, мати зносини; coitio, *-onis, f*; copulatio, *-onis, f*; cohabitatio, *-onis, f*; concubitus, *-i, m*; congressus sexualis; pareunia, *-ae, f*) злягання, сполування, статевий акт (дія, зносини, зношення); (пол. stosunek płciowy).

АКТ, ПОЛОВОЙ, ПРЕРВАННЫЙ () акт статевий, перерваний; (пол. stosunek przerywany).

АКТГ *сокр.*. **АДРЕНОКОРТИКОТРОПНЫЙ ГОРМОН** () АКТГ *скор.*. адренокортикотропний гормон.

АКТИВАТОР (лат. activator, *-oris, m*) удієвник, удієвлювач, удієвлювальник, активатор; (пол. pobudzacz).

АКТИВАТОР КАТАЛИЗАТОРА () активатор каталізатора; (пол. pobudzacz katalizatora).

АКТИВАТОРНЫЙ (лат. activatoricus, *-a, -um*) удієвниковий, удієвлювачевий, удієвлювальниковий, активаторний.

АКТИВАЦИОННЫЙ (лат. activationicus, *-a, -um*) удієвнівний, активаційний.

АКТИВАЦИЯ (лат. activatio, *-onis, f*) удієвлення, удіяльнення, активація; (пол. uczynnienie).

АКТИВИЗАТОР (лат. activisator, *-oris, m*) удієвлювач, активізатор; (пол. wzmacniacz).

АКТИВИЗАЦИЯ (лат. activisatio, *-onis, f*) удієвлювання, активізація; (пол. uczynnienie).

АКТИВИЗИРОВАНИЕ () /*докон.*/ активізування; /*недок.*/ активізовування; (пол. uaktywnianie).

АКТИВИЗИРОВАННЫЙ () удієвлений, активізований.

АКТИВИЗИРОВАТЬ (лат. activisare) /*докон.*/ удієвити, активізувати; /*недок.*/ удієвлювати, активізовувати; (пол. uaktywniać).

АКТИВИЗИРУЕМЫЙ () 1./*прикм.*/ удієвлюваний, активізовуваний; 2./*дієприкм.*/ що удієвлюється, що активізується.

АКТИВИЗИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ удієвлювальний, удієвлюючий, активізувальний, активізуючий; 2./*дієприкм.*/ що удієвлює, що активізує.

АКТИВИРОВАНИЕ () активування; (пол., uczynnienie).

АКТИВИРОВАННЫЙ () активований.

АКТИВИРОВАТЬ (лат. activare) /*докон.*/ удієвити, активувати; /*недок.*/ удієвлювати, активовувати.

АКТИВИРОВАТЬ СЕРДЕЧНУЮ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ () активувати серцеву діяльність; (пол. pobudzać czynność serca).

АКТИВИРУЕМЫЙ () 1./*прикм.*/ удієвлюваний, активовуваний; 2./*дієприкм.*/ що удієвлюється, що активується.

АКТИВИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ удієвлювальний, удієвлюючий, активувальний, активуючий; 2./*дієприкм.*/ що удієвлює, що активує.

АКТИВНОСТЬ (лат. activitas, *-atis, f*) діяльність, *-ності*, дієвість, *-вості*, чинність, *-ності*, рухливість, *-вості*, активність, *-ності*; (рос. деятельность; пол. czynność, ruchliwość).

АКТИВНОСТЬ РАДИОАКТИВНОГО ВЕЩЕСТВА (анг. radioactive substance activity) активність радіоактивної речовини.

АКТИВНОСТЬ СЫВОРОТКИ, ОПСОНИЧЕСКАЯ (анг. serum opsonic activity) активність сироватки, опсонічна.
АКТИВНОСТЬ СЫВОРОТОЧНОГО КОМПЛЕМЕНТА, СУММАРНАЯ () активність сироваткового комплементу, сумарна; (анґ. whole complement activity).
АКТИВНОСТЬ ФЕРМЕНТА, СПЕЦИФИЧЕСКАЯ (анг. specific enzyme activity) активність ферменту, специфічна [особлива].
АКТИВНОСТЬ, ЗАЩИТНАЯ () активність захисна.
АКТИВНОСТЬ, МИТОТИЧЕСКАЯ () активність мітотична.
АКТИВНОСТЬ, ПРОТИВОПСЕВДОМОНАДНАЯ (лат. activitas antipseudomonadica) активність, протипсевдомонадна.
АКТИВНОСТЬ, ПРОТИВОСУДОРОЖНАЯ () активність, протисудомна; (анґ., anticonvulsant potency).
АКТИВНОСТЬ, ПРОТИВОТРИПАНОСОМНАЯ (лат. activitas antitrypanosomalis) активність, протитрипаносомна.
АКТИВНОСТЬ, ПСИХИЧЕСКАЯ () активність, психічна; (анґ. mental activity).
АКТИВНОСТЬ, ПСИХОТОМИМЕТИЧЕСКАЯ (лат. activitas psychotomimetica) активність, психотоміметична.
АКТИВНОСТЬ, ПСИХОТРОПНАЯ (лат. activitas psychotropica) активність, психотропна.
АКТИВНОСТЬ, РАНОЗАЖИВЛЯЮЩАЯ (анґ. wound healing activity) активність, ранозаживлювальна.
АКТИВНОСТЬ, СЕКСУАЛЬНАЯ (лат. activitas sexualis) активність, сексуальна.
АКТИВНОСТЬ, СЕРОТОНИНЕРГИЧЕСКАЯ (лат. activitas seroton(in)ergica) активність, серотонінерґічна.
АКТИВНОСТЬ, СНОТВОРНАЯ (лат. activitas hypnotica) активність, снодійна.
АКТИВНОСТЬ, СОКРАТИТЕЛЬНАЯ (лат. activitas contractiva) активність, скорочувальна.
АКТИВНОСТЬ, СОЛНЕЧНАЯ (лат. activitas solaris) активність, сонячна.
АКТИВНОСТЬ, СОСУДОРАСШИРЯЮЩАЯ () активність, судинорозширювальна; (анг. vasorelaxant [vasodilator, vasodilating] activity).
АКТИВНОСТЬ, СПАЗМОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. activitas spasmolytica [antispasmodica]) активність, спазмолітична.
АКТИВНОСТЬ, СПАЙКОВАЯ (анґ. spike activity) активність, спайкова.
АКТИВНОСТЬ, СПЕРМАГГЛЮТИНИРУЮЩАЯ (анґ. sperm-agglutinating activity) активність, спермаґлютинуюча (спермаґлютинувальна).
АКТИВНОСТЬ, СПЕРМИЦИДНАЯ (лат. activitas spermicidica [spermicidalis]) активність, сперміцидна.
АКТИВНОСТЬ, СПЕЦИФИЧЕСКАЯ (лат. activitas specifica) активність, специфічна [особлива, притаманна, питома]; (рос. удельная активность).
АКТИВНОСТЬ, СПОНТАННАЯ БИОЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ (лат. activitas spontan(e)osa bioelectrica) активність, спонтанна біоелектрична.
АКТИВНОСТЬ, СТИМУЛИРУЮЩАЯ ОБРАЗОВАНИЕ "ВЗРЫВООБРАЗНЫХ" КОЛОНИЙ В КЛЕТОЧНОЙ КУЛЬТУРЕ (анг. burst-stimulating [burst-promoting] activity in cell culture) активність, стимулююча (що стимулює) утворення "вибухоподібних" колоній у клітинній культурі.
АКТИВНОСТЬ, СУДОРОЖНАЯ (лат. activitas convulsiva) активність, судомна.
АКТИВНОСТЬ, СУММАРНАЯ ФАГОЦИТАРНАЯ () активність, сумарна фаґоцитарна; (анґ. net phagocytosis).
АКТИВНОСТЬ, СУПРЕССОРНАЯ (анґ. suppressor activity) активність, супресорна.
АКТИВНОСТЬ, ТРАНСКРИПЦИОННАЯ (анґ. transcriptional activity) активність, транскрипційна.
АКТИВНОСТЬ, ТРИПАНОЦИДНАЯ (лат. activitas trypanocida) активність, трипаноцидна.
АКТИВНОСТЬ, ТРОМБОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. activitas thrombolytica) активність, тромболітична.
АКТИВНОСТЬ, ТУБЕРКУЛОСТАТИЧЕСКАЯ (лат. activitas tuberculostatica) активність, туберкулостатична.
АКТИВНОСТЬ, УДЕЛЬНАЯ (анґ. specific activity) активність, питома.
АКТИВНОСТЬ, ФАГОЦИТАРНАЯ (лат. activitas phagocytaris [phagocyticus]) активність, фаґоцитарна.
АКТИВНОСТЬ, ФАГОЦИТИРУЮЩАЯ () активність, фаґоцитуюча (фаґоцитувальна); (анг. ingestion rate).
АКТИВНОСТЬ, ФАРМАКОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. activitas pharmacologica) активність, фармакологічна.
АКТИВНОСТЬ, ФИБРИНОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. activitas fibrinolytica) активність, фібринолітична.
АКТИВНОСТЬ, ФИЗИЧЕСКАЯ (лат. activitas physica) активність, фізична; (анг. strenuous [physical] activity).
АКТИВНОСТЬ, ФОНОВАЯ () активність, фонова; (анг. background activity, background radiation).
АКТИВНОСТЬ, ФОТОСИНТЕТИЧЕСКАЯ (лат. activitas photosynthetica) активність, фотосинтетична.
АКТИВНОСТЬ, ФОТОХИМИЧЕСКАЯ (лат. activitas photochemica [photochemicalis]; actinismus, *-i, m*) активність, фотох(е/і)мічна.
АКТИВНОСТЬ, ФУНГИСТАТИЧЕСКАЯ (лат. activitas fungistatica) активність, фунґістатична.
АКТИВНОСТЬ, ФУНГИЦИДНАЯ (лат. activitas fungicida [fungicidica, fungicidalis]) активність, фунґіцидна.

АКТИВНОСТЬ, ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ (лат. activitas functionalis) функціональна активність; (пол., aktywność czynnościowa).
АКТИВНОСТЬ, ХЕЛПЕРНАЯ (анґ. helper activity) хелперна активність.
АКТИВНОСТЬ, ХИМИЧЕСКАЯ (лат. activitas chemica) х(е/і)мічна активність.
АКТИВНОСТЬ, ХОЛИНЕРГИЧЕСКАЯ (лат. activitas cholinergica) холінерґічна активність.
АКТИВНОСТЬ, ХОЛИНОБЛОКИРУЮЩАЯ (лат. activitas anticholinergica) холіноблокуюча (холіноблокувальна) активність.
АКТИВНОСТЬ, ЦЕЛЛЮЛОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. activitas cellulolytica) целюлолітична активність.
АКТИВНОСТЬ, ЦИТОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. activitas cytolytica) цитолітична активність.
АКТИВНОСТЬ, ЦИТОСТАТИЧЕСКАЯ (лат. activitas cytostatica) цитостатична активність; (анґ.. cytostatic potency).
АКТИВНОСТЬ, ЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ (лат. activitas cytotoxica) цитотоксична активність.
АКТИВНОСТЬ, ЦИТОТРОПНАЯ (лат. activitas cytotropica) активність, цитотропна.
АКТИВНОСТЬ, ЦИТОФИЛЬНАЯ (лат. activitas cytophilica) активність, цитофільна.
АКТИВНОСТЬ, ШИЗОНТОЦИДНАЯ (лат. activitas schizontocida [schizontocidica, schizontocidalis]) активність, шизонтоцидна.
АКТИВНОСТЬ, ЭКТОПИЧЕСКАЯ (лат. activitas ectopica) активність, ектопічна.
АКТИВНОСТЬ, ЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ (лат. activitas electrica) активність, електрична.
АКТИВНОСТЬ, ЭНДОГЕННАЯ ФЕРМЕНТАТИВНАЯ () активність, ендоґенна ферментативна; (анґ. endogenous enzyme activity).
АКТИВНОСТЬ, ЭПИЛЕПТИФОРМНАЯ (лат. activitas epileptiformis) активність, епілептиформна.
АКТИВНОСТЬ, ЭПИЛЕПТОГЕННАЯ (лат. activitas epileptogenica) активність, епілептоґенна.
АКТИВНОСТЬ, ЭСТРОГЕННАЯ (лат. activitas estrogenica) активність, естроґенна.
АКТИВНЫЙ (лат. activus, *-a, -um*) дієвий, діяльний, діяльнісний, дійовий, дієздатний, дієспроможний, чинний; рухливий, активний; (рос. деятельный; пол., czynny).
АКТИВНЫЙ ПРИ ПЕРОРАЛЬНОМ ВВЕДЕНИИ (анг. orally active) активний при пероральному введенні.
АКТИВНЫЙ, БИОЛОГИЧЕСКИ (анґ. biologically active) активний, біолоґічно.
АКТИВНЫЙ, ТРАНСКРИПЦИОННО (анґ. transcriptionally active) активний, транскрипційно.
АКТИН (лат. actinum, *-i, n*) променін, актин.
АКТИНИДЫ (лат. actinides) актиніди */мн./*.
АКТИНИЗМ (лат. actinismus, *-i, m*) актинізм.
АКТИНИЙ (лат. Ac) актиній.
АКТИНИН () актинін.
АКТИНИЧЕСКИЙ (лат. actinicus, *-a, -um*) актинічний; (пол., promienisty).
АКТИНО- (лат. actino-; aktino-) промене-, промінно-, променясто-, актино-.
АКТИНОБАЦИЛЛА (лат. Actinobacillus, *-i, m*) актинобацила.
АКТИНОБАЦИЛЛЁЗ (лат. actinobacillosis, *-is, f*) актинобацильоз; (пол. zakażenie pałeczką *Actinobacillus lignieresii*).
АКТИНОГРАММА (лат. actinogramma, *-atis, n /pl.-ata/*; actogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; roentgenogramma, *-atis, n /pl.-ata/*) променезображення, променеобраз, променезнімок, актиноґрама.
АКТИНОГРАФ (лат. actinographus, *-i, m*; actinographum, *-i, n*; actinographium, *-ii, n*; actographus, *-i, m*; actographum, *-i, n*; actographium, *-ii, n*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) променезобразник, променезображувач, променезображувальник, променезйомник, променезнімач, променезнімальник, актиноґраф.
АКТИНОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. actinographicus, *-a, -um*; actographicus, *-a, -um*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) променезобразний, променезображувачевий, променезображувальний, променезображувальниковий, променезйомний, променезнімальний, актиноґрафічний.
АКТИНОГРАФИЯ (лат. actinographia, *-ae, f*; actographia, *-ae, f*: від гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; roentgenographia, *-ae, f*) променезображання, променезображування, променезйомка, променезнімання, актинографія.
АКТИНОДЕРМАТИТ (лат. actinodermatitis, *-tidis, f*; radiodermatitis, *-tidis, f*) актинодерматит; (пол. zapalenie skóry popromienne).
АКТИНОДЕРМАТОЗ (лат. actinodermatosis, *-is, f*; photodermatosis, *-is, f*) актинодерматоз.
АКТИНОИДЫ (лат. actinoides) актиноїди */мн./*; (анг. actinium series).
АКТИНОКАРДИОГРАММА (лат. actinocardiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; electrocardiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*) актинокардіоґрама */застар./*.
АКТИНОКАРДИОГРАФИЯ (лат. actinocardiographia, *-ae, f*: від гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; electrocardiographia, *-ae, f*) актинокардіоґрафія */застар./*.
АКТИНОКИМОГРАФИЯ (лат. actinokymographia, *-ae, f*; actinocymographia, *-ae, f*: від гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) актинокімографія.

АКТИНОЛОГИЯ (лат. actinologia, *-ae, f*) актинологія; (пол. nauka o chemicznym działaniu światła; 2. nauka o energii promienistej).

АКТИНОМЕТР (лат. actinometer, *-tri, m*; actinometrum, *-i, n*; actinometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) променемір, променемірник, променевимірник, актинометр.

АКТИНОМЕТРИЯ (лат. actinometria, *-ae, f*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) променевимір, променевимірення; променевиміряння, променевимірювання, актинометрія; (пол., mierzenie fotochemicznej siły światła).

АКТИНОМИКОЗ (лат. actinomycosis, *-is, f*; aktinomycosis, *-is, f*) променегриб'я, промене(во)грибовість, *-вості*, променевогриб'я, променястогриб'я, променястогрибів'я, променястогрибність, *-ності*, променястогрибовість, *-вості*, променястогрибчастість, *-тості*, актиномікоз; (пол., promienica).

АКТИНОМИКОЗ КОЖИ () актиномікоз шкіри; (пол. promienica skóry; анг., lumpy skin disease).

АКТИНОМИКОЗ КОЖИ, АТЕРОМАТОЗНЫЙ (лат. actinomycosis atheromatosus dermae) актиномікоз шкіри, атероматозний.

АКТИНОМИКОЗ КОЖИ, БУГОРКОВО-ПУСТУЛЁЗНЫЙ (лат. actinomycosis tuberculopustulosa dermae) актиномікоз шкіри, горб(и)ково-пустульозний.

АКТИНОМИКОЗ КОЖИ, ГУММОЗНО-УЗЛОВАТЫЙ (лат. actinomycosis gumm(at)osus nodularis dermae) актиномікоз шкіри, ґумозно-вузлуватий.

АКТИНОМИКОЗ КОЖИ, ЯЗВЕННЫЙ (лат. actinomycosis ulcerativa dermae) актиномікоз шкіри, виразковий.

АКТИНОМИКОЗ ЛЁГКИХ (лат. actinomycosis pulmonaris) актиномікоз легень [легенів]; (пол. promienica płuc).

АКТИНОМИКОЗ ПОЛОСТИ РТА () актиномікоз порожнини рота; (пол. promienica jamy ustnej).

АКТИНОМИКОЗ РОГОВИЦЫ (лат. actinomycosis corneae; keratitis actinomycotica) актиномікоз рогівки.

АКТИНОМИКОЗ, АБДОМИНАЛЬНЫЙ (лат. actinomycosis abdominalis) актиномікоз, абдомінальний.

АКТИНОМИКОЗ, БРЮШНОЙ () актиномікоз черевний; (пол. promienica brzuszna).

АКТИНОМИКОЗ, МОЧЕПОЛОВОЙ (лат. actinomycosis urogenitalis) актиномікоз, сечостатевий.

АКТИНОМИКОЗ, ТОРАКАЛЬНЫЙ (лат. actinomycosis thoracalis [thoracica]) актиномікоз, торакальний.

АКТИНОМИКОЗ, ШЕЙНО-ЧЕЛЮСТНО-ЛИЦЕВОЙ (лат. actinomycosis cervicognathofacialis) актиномікоз, шийно-щелепно-лицьовий.

АКТИНОМИКОЗНЫЙ (лат. actinomycosus, *-a, -um*; aktinomycosus, *-a, -um*; actinomycoticus, *-a, -um*; aktinomycoticus, *-a, -um*; actinomyceticus, *-a, -um*; actinomycetosus, *-a, -um*) променястогриб'євий, променястогрибів'євий, променястогрибнісний, променястогрибовісний, променястогрибчастісний, актиномікозний.

АКТИНОМИКОМА (лат. actinomycoma, *-atis, n /pl.-ata/*) актиномікома; (пол. guz promieniczy).

АКТИНОМИКОТИЧЕСКИЙ (лат. actinomycoticus, *-a, -um*; aktinomycoticus, *-a, -um*; actinomycosus, *-a, -um*; aktinomycosus, *-a, -um*; actinomyceticus, *-a, -um*; actinomycetosus, *-a, -um*) променястогриб'євий, променястогрибів'євий, променястогрибнісний, променястогрибовісний, променястогрибчастісний, актиномікотичний.

АКТИНОМИЦЕТ (лат. Actinomyces, *-etis, m*; Aktinomyces, *-etis, m*) променегриб, променевогриб, променястогриб, променистогриб, актиноміцет; (пол. grzyb promieniczy).

АКТИНОМИЦЕТНЫЙ (лат. Actinomyceticus, *-a, -um*; Aktinomyceticus, *-a, -um*) променястогрибний, променистогрибний, актиноміцетний.

АКТИНОМИЦЕТЫ (лат. Actinomycetes) променегриби, променевогриби, променястогриби, променистогриби, актиноміцети */мн./*.

АКТИНОМИЦИН (лат. actinomycinum, *-i, n*) актиноміцин.

АКТИНОМОРФНЫЙ (лат. actinomorphicus, *-a, -um*; actinomorphosus, *-a, -um*) актиноморфний.

АКТИНОНЕВРИТ (лат. actinoneuritis, *-tidis, f*) актиноневрит.

АКТИНОСКОПИЯ (лат. actinoscopia, *-ae, f*; roentgenoscopia, *-ae, f*) актиноскопія; (пол. prześwietlanie promieniami Roentgena).

АКТИНОТЕРАПИЯ (лат. actinoterapia, *-ae, f*; phototerapia, *-ae, f*) променелікування, актинотерапія; (пол., światłolecznictwo, promieniolecznictwo).

АКТИНОТОКСЕМИЯ (лат. actinotoxemia, *-ae, f*) актинотоксемія.

АКТИНОФАГ (лат. actinophagum, *-i, n*; actinophagus, *-i, m*) актинофаг.

АКТОГРАММА (лат. actogramma, *-atis, n /pl.-ata/*; actinogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; roentgenogramma, *-atis, n /pl.-ata/*) променезображення, променеобраз, променезнімок, актограма.

АКТОГРАФ (лат. actographus, *-i, m*; actographum, *-i, n*; actographium, *-ii, n*; actinographus, *-i, m*; actinographum, *-i, n*; actinographium, *-ii, n*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) променезобразник, променезображувач, променезображувальник, променезйомник, променезнімач, променезнімальник, актограф.

АКТОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. actographicus, *-a, -um*; actinographicus, *-a, -um*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) променезобразний, променезображувачевий, променезображувальний, променезображувальниковий, променезйомний, променезйомковий, променезнімальний, актоґрафічний.

АКТОГРАФИЯ (лат. actographia, *-ae, f*; actinographia, *-ae, f*: від гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; roentgenographia, *-ae, f*) променезображання, променезображування, променезйомка, променезнімання, актоґрафія.

АКТОМИОЗИН (лат. actomyosinum, *-i, n*) актоміозин.

АКТУАЛЬНЫЙ () нагальний, начасний, актуальний.

АКУЗАЛГИЯ (лат. acusalgia, *-ae, f*) акузалґія; (анґ. an emergence of pain by the action of sound).

АКУЗМА (лат. acusma, *-atis, n /pl.-ata/*; acoasma, *-atis, n /pl.-ata/*) слухомара, слухомарево, слухомарення, акузма.

АКУЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. acusmaticus, *-a, -um*; acoasmaticus, *-a, -um*) слухомаровий, слухомаревний, акузматичний.

АКУМЕТР (лат. acumeter, *-tri, m*; acumetrum, *-i, n*; acumetrium, *-ii, n*; acutometer, *-tri, m*; acutometrum, *-i, n*; acutometrium, *-ii, n*; audiometer, *-tri, m*; audiometrum, *-i, n*; audiometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) слухомір, слухомірник, слуховимірник, акуметр; (пол., słuchomierz).

АКУМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. acumetricus, *-a, -um*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) слухомірний, слуховимірний, слуховимірювальний, акуметричний.

АКУМЕТРИЯ (лат. acumetria, *-ae, f*: audiometria, *-ae, f*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) слуховимір, слуховимірення; слуховиміряння, слуховимірювання, акуметрія.

АКУОФОНИЯ () акуофонія; (пол. osłuchiwanie łącznie z opukiwaniem).

АКУПРЕССУРА (лат. acupressura, *-ae, f*: від acus, *-us, f* - голка, гла) акупресура; (пол. obkłucie; ucisk igłą krwawiącego naczynia).

АКУПУНКТУРА (лат. acupunctura, *-ae, f*: від acus, *-us, f* - голка, гла) голкування, голколікування, голковколення, голковколювання, голкотерапія, акупунктура; (рос. иглование, иглоукалывание, иглолечение, иглотерапия; пол., lecznicze nakłucie igłą).

АКУПУНКТУРА, ПРАКТИЧЕСКАЯ ЭНЕРГЕТИЧЕСКАЯ () акупунктура, практична енерґетична; (анґ. practical power acupuncture).

АКУПУНКТУРНЫЙ (лат. acupuncturicus, *-a, -um*: від acus, *-us, f* - голка, гла) голкувальний, голколікувальний, голковкольний, голковколівний, голковколювальний, акупунктурний; (рос. игловальный, иглолечебный, иглотерапевтический).

АКУСМАТАГНОЗИЯ () акусматаґнозія; (пол. głuchota psychiczna).

АКУСТИКА (лат. acustica, *-ae, f*) акустика.

АКУСТИКА, МОЛЕКУЛЯРНАЯ (лат. acustica molecularis) молекулярна акустика.

АКУСТИКА, ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. acustica physiologica) фізіолоґічна акустика.

АКУСТИКА, ФИЗИЧЕСКАЯ (лат. acustica physica) фізична акустика.

АКУСТИКОФОБИЯ (лат. acusticophobia, *-ae, f*) акустикофобія.

АКУСТИМЕТР (лат. acustimeter, *-tri, m*; acustimetrum, *-i, n*; acustimetrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) акустиметр.

АКУСТИЧЕСКАЯ [ШУМОВАЯ] ТРАВМА (лат. trauma acusticum; acutrauma, *-atis, n /pl. -ata/*) шумова ушкода [пошкода, ураження], шумоушкода, акустична [шумова] травма; (рос. шумовое повреждение; анґ., noise injury); */див. тж **АКУТРАВМА; ТРАВМА, АКУСТИЧЕСКАЯ [ШУМОВАЯ]**/.*

АКУСТИЧЕСКИЙ (лат. acusticus, *-a, -um*) слуховий, акустичний; (рос. слуховой; пол., słuchowy).

АКУСТОСКОПИЯ (лат. acustoscopia, *-ae, f*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) акустоскопія; (анґ. echotomography, ultrasonic [ultrasound] tomography).

АКУСФЕРА (лат. acusphera, *-ae, f*) акусфера; (анґ. a device for investigation of capability to determine the direction to the source of sound).

АКУТОМИЯ (лат. acutomia, *-ae, f*; acusectio, *-onis, f*) акутомія.

АКУТОРЗИЯ (лат. acutorsio, *-onis, f*) акуторзія.

АКУТРАВМА */**АКУСТИЧЕСКАЯ [ШУМОВАЯ] ТРАВМА**/* (лат. acutrauma, *-atis, n /pl. -ata/*; trauma acusticum) шумоушкода, шумова ушкода [пошкода, ураження], акутравма */акустична [шумова] травма/*; (рос. шумовое повреждение; анґ., noise injury); */див. тж **ТРАВМА, АКУСТИЧЕСКАЯ [ШУМОВАЯ]**/.*

АКУШЕР, АКУШЁР (фр. accoucheur, *m*: від accoucher – допомагати при пологах; accouchman – рукодіяти; лат. obstetor, *-oris, m*; obstetricus, *-i, m*; obstetricans) положник, поліжник, пологівник, пологарин, пологолікар, пологознавець, *-вця*, положич, бабич, акушер; */жін./* положниця, поліжниця, пологівниця, пологариня, пологолікарка, пологознавиця, акушериня; (пол. położnik; словац. pôrodník; фр., obstetricien, *m*; анґ. obstetrician).

АКУШЕР-ГИНЕКОЛОГ (фр. accoucheur, *m* + лат. gynaecologus, *-i, m*) пологожінківник, положник-жінковик, поліжник-жіночник, пологівник-жіночівник, пологожіночолікар,

пологожіночохворобознавець, *-вця*, акушер-ґінеколоґ; (пол. położnik ginekolog; анґ. obstetrician-gynecologist).

АКУШЕРКА (фр. accoucheuse, *f*: від accoucher – допомагати при пологах; лат. obstetrix, *-icis, f*; maea, *-ae, f*) повитуха, пологарка, положна, положнянка, акушерка; */чол./* повитух, пологар, положняк, положнян, положнянець; (пол. położna; хорв. primalja, babica; анґ. obstetrician, midwife; фр., sage-femme, *f*).

АКУШЕРКА, ПАТРОНАЖНАЯ () патронажна акушерка; (пол. położna społeczna).

АКУШЕРСКИЙ (від фр. accoucher – допомагати при пологах; лат. obstetricus, *-a, -um*; obstetricius, *-a, -um*) повивальний. положний, положничий, поліжничий, положницький, положнянський, пологарський, пологолікарський, пологознавчий, бабицький, бабницький, бабничий, баб'ячий, акушерський; (рос. повивальный, бабичий, бабичьий; пол. położniczy; анґ. obstetric(al); фр., obstétrical).

АКУШЕРСКО-ГИНЕКОЛОГИЧЕСКИЙ () пологожінківничий, поліжничо-жіночничий, пологівничо-жіночівничий, пологожіночолікарський, пологожіночохворобознавчий, акушерсько-ґінекологічний; (пол. położniczo-ginekologiczny; анґ. obstetric-gynecologic).

АКУШЕРСТВО (від фр. accoucher – допомагати при пологах; лат. obstetricia, *-orum, n*; ars obstetricia) положництво, положняцтво, положнянство, пологівництво, пологарство, пологолікарство, пологолікарювання, пологознавство, породівка, бабництво, бабування, акушерство. Повивальна справа (пологодопомога, пологопоміч, рододопомога, родопоміч); (рос. родовспоможение, родовспомогательное искусство, бабничанье; пол. położnictwo; словац. pôrodníctvo; латис. dzemdniecība; нім. Geburtshilfe; анґ. obstetrics, midwifery, tocology; фр., obstétrique, *f*).

АКУШЕРСТВО, НОРМАЛЬНОЕ () нормальне акушерство; (анґ. branch of obstetrics concerning care of pregnant women without complications).

АКУШЕРСТВО, ОПЕРАТИВНОЕ () оперативне акушерство.

АКУШЕРСТВО, ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ () патологічне акушерство; (анґ. branch of obstetrics concerning care of pregnant women with complications).

АКУШЕРСТВОВАТЬ (від фр. accoucher – допомагати при пологах; лат. obstetridere; obstetrico, *-avi, -are*) положити, положнити, положнювати, пологарити, пологарювати, бабити, бабувати, акушерити, акушерувати. Займатись повивальною справою (пологодопомогою, пологопоміччю, рододопомогою, родопоміччю), бути бабкою-повитухою; (рос. бабить, бабничать).

АКЦЕЛЕРАТОР (лат. accelerator, *-oris, m*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий; catalyzator, *-oris, m*; katalyzator, *-oris, m*) прискорник, прискорювач, прискорювальник, пришвидшувач, пошвидник, підганяч, акцелератор; (рос. ускоритель; пол. przyspieszacz; словац. zrýchľovač); */див. тж **АКСЕЛЕРАТОР**/*.

АКЦЕЛЕРАТОР СЫВОРОТКИ (лат. accelerator seri) акцелератор сироватки.

АКЦЕЛЕРАТОРНЫЙ (лат. acceleratorius, *-a, -um*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий) прискорниковий, прискорювачевий, прискорювальниковий, пришвидшувачевий, підганячевий, акцелераторний; (рос. ускорителевый; пол. przyspieszający); */див. тж **АКСЕЛЕРАТОРНЫЙ**/*.

АКЦЕЛЕРАЦИОННЫЙ (лат. accelerationis, *-e*; accelerationicus, *-a, -um*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий; catalyticus, *-a, -um*; katalyticus, *-a, -um*) прискореннєвий, прискорювальний, пришвидшеннєвий, пришвидшувальний, акцелераційний; (рос. ускорительный); */див. тж **АКСЕЛЕРАЦИОННЫЙ**/*.

АКЦЕЛЕРАЦИЯ (лат. acceleratio, *-onis, f*: від celer, *-eris, -ere* – швидкий; catalysis, *-is, f*; katalysis, *-is, f*) прискорення, прискорювання, пришвидшення, пришвидшування, акцелерація; (рос. ускорение; пол. przyspieszenie); */див. тж **АКСЕЛЕРАЦИЯ**/*.

АКЦЕЛЕРИН () акцелерин; (пол., czynnik VI; Ac-globulina osocza).

АКЦЕЛЕРИН-ГЛОБУЛИН *м, сокр.* **АЦ-ГЛОБУЛИН** (лат. Ac-globulinum, *-i, n*) акцелерин-ґлобулін *м, скор.* Ац-ґлобулін.

АКЦЕЛЕРИНЕМИЯ () акцелеринемія.

АКЦЕЛЕРОГРАФИЯ (лат. accelerographia, *-ae, f*: від гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) акцелероґрафія.

АКЦЕЛЕРОМЕТРИЯ (лат. accelerometria, *-ae, f*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю. вимірюю) акцелерометрія.

АКЦЕЛЕРОТРАВМА (лат. accelerotrauma, *-atis, n /pl.-ata/*) прискороушкода, прискороушкодження, акцелеротравма. Ушкодження, викликане раптовим прискоренням.

АКЦЕНТ (лат. accentus) наголос, приголос, пригук, притиск, акцент; (хорв. naglasak).

АКЦЕНТИРОВАНИЕ (лат. accentuatio, *-onis, f*) наголошування, акцентування.

АКЦЕНТИРОВАННЫЙ () наголошений, акцентований.

АКЦЕНТУАЦИЯ (лат. accentuatio, *-onis, f*) наголошення, акцентуація.

АКЦЕНТУИРОВАНИЕ (лат. accentuatio, *-onis, f*) наголошування, акцентуювання.

АКЦЕНТУИРОВАННЫЙ () наголошений, акцентуйований.

АКЦЕПТОР (лат. acceptor, *-oris, m*) приймач, приймальник, акцептор; (пол., chwytnik).

АКЦЕПТОР ВОДОРОДА (лат. acceptor hydrogenicus) акцептор воднію; (пол. odbiorca wodoru).

АКЦЕПЦИЯ () приймання, прийняття, акцепція.

АКЦЕССОРИУС (лат. accessorius, *-ii, m*) додатківець, *-вця*, додатковець, *-вця*, акцесоріус. Додатковий [долучний] нерв.

АКЦИДЕНТНЫЙ (лат. accidens, *-entis*) випадковий, акцидентний.
АКЦИЯ (лат. actio. *-onis, f*) дія, діяння, дійство, чин, захід, міроприємство, акція; (рос. действие, действо, мероприятие).
АЛАКРИМИЯ (лат. alacrimia, *-ae, f*) алакримія.
АЛАЛИЧЕСКИЙ (лат. alalicus, *-a, -um*) німий, німотний, безмовний, безмов'євий, безмов'їсний, безмовнісний, мовобраковий, алалічний; (пол. niemy).
АЛАЛИЯ (лат. alalia, *-ae, f*) німота, безмов'я, безмовність, *-ності*, мовобрак, алалія; (пол. niemota słowna, niezdolność mywienia; utrata mowy).
АЛАЛИЯ, МОТОРНАЯ (лат. alalia motorica) рухова німота, моторна алалія; (пол. niemota słowna ruchowa).
АЛАЛИЯ, СЕНСОРНАЯ (лат. alalia sensoria [sensorialis]) сенсорна алалія; (пол. niemota słowna czuciowa).
АЛАНИН (лат. alaninum, *-i, n*) аланін; (пол., kwas aminopropionowy).
АЛАНИНАМИНОТРАНСФЕРАЗА (анґ. alanine aminotransferase, glutamic-pyruvic transaminase) аланінамінотрансфераза.
АЛАСТРИМ (АМААС-ОСПА, КАФРОВ) (анґ. alastrim, whitepox, mild smallpox, Kaffir pox; лат. variola minor) аластрим (амаас-віспа, кафрів); (пол. ospianka; ospówka; alastrim; łagodna postać ospy).
АЛГЕЗИ- (лат. algesi-; algo-: від гр. αλγος algos – біль) больо-, алґези-, алґезі-.
АЛГЕЗИМЕТР (лат. algesimeter, *-tri, m*; algesimetrum, *-i, n*; algesimetrium, *-ii, n*; algometer, *-tri, m*; algometrum, *-i, n*; algometrium, *-ii, n*: від гр. αλγος algos – біль + metron – міра; metreo – міряю) больомір, больомірка, больомірник, больовимірник, алгезиметр. Прилад для вимірювання (дослідження) рівня вразливості на біль (больової вразливості).
АЛГЕЗИЯ (лат. algesia, *-ae, f*) болечулість, *-лості*, болечутність, *-ності*, ал(ь)ґезія; (пол. przeczulica, nadwrażliwość na ból).
АЛГЕТИЧЕСКИЙ (лат. algeticus, *-a, -um*) болечулісний, болечутнісний, ал(ь)ґетичний; (пол. bolesny).
АЛГИД (анґ. algid) алґід.
АЛГИД, МАЛЯРИЙНЫЙ (анґ. malarial algid) малярійний алґід.
АЛГИДНЫЙ (лат. algidus, *-a, -um*) алґідний; (пол. zimny; анґ., chill(y), cold).
АЛГИЯ (лат. algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль) біль, */Р. болю/*, болість, *-лести*, болісність, *-ності*, болючість, *-чості*, алґія; */див.mж* ***АЛЬГИЯ****/.*
-АЛГИЯ (лат. -algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль; -odynia, *-ae, f*: від гр. odyne – біль) -біль, *-болю*, -білля, -болість, *-лості*, - болісність, *-ності*, -болючість, *-чості*, -алґія; */див. mж* ***-АЛЬГИЯ, -ОДИНИЯ****/.*
АЛГОГЕННЫЙ (лат. algogenicus, *-a, -um*) алґоґенний.
АЛГОЛАГНИЯ (лат. algolagnia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль + λαγνεια lagneia – хіть) алґолаґнія; (пол. zboczenie płciowe aktywne */sadyzm/* lub pasywne */masochizm/*); */див. mж* ***АЛЬГОЛАГНИЯ****/.*
АЛГОЛАГНИЯ, АКТИВНАЯ (лат. algolagnia activa; sadismus, *-i, m*) активна алґолаґнія.
АЛГОЛАГНИЯ, ПАССИВНАЯ (лат. algolagnia passiva; algophilia, *-ae, f*; algomania, *-ae, f*; masochismus, *-i, m*) пасивна алґолаґнія.
АЛГОМЕТР (лат. algometer, *-tri, m*; algometrum, *-i, n*; algometrium, *-ii, n*; algesimeter, *-tri, m*; algesimetrum, *-i, n*; algesimetrium, *-ii, n*: від гр. αλγος algos – біль + metron – міра; metreo – міряю) больомір, больомірка, больомірник, больовимірник, альґометр. Прилад для вимірювання (дослідження) рівня вразливості на біль (больової вразливості).
АЛГОРИТМ () алгоритм.
АЛЕЙКЕМИЧЕСКИЙ (лат. aleukaemicus, *-a, -um*: aleucaemicus, *-a, -um*; leukopenicus, *-a, -um*) безбілокрівцевий, безбілокрівцекрів'євий, безбілокрівцекровнісний, алев/йкемічний; (пол. białaczkowy).
АЛЕЙКЕМИЯ (лат. aleukaemia, *-ae, f*; aleucaemia, *-ae, f*; leukopenia, *-ae, f*) безбілокрівцекрів'я, безбілокрівцекровість, *-вості*, безбілокрівцекровність, *-ності*, алев/йкемія; (пол. białaczka).
АЛЕЙКЕМИЯ, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ () злоякісна алейкемія.
АЛЕЙКИЧЕСКИЙ (лат. aleukicus, *-a, -um*) білокрівцезаниковий, безбілокрівцев'їсний, алев/йкічний.
АЛЕЙКИЯ (лат. aleukia, *-ae, f*; agranulocylosis, *-is, f*) білокрівцезаник, безбілокрівців'я, безбілокрівцевість, *-вості*, алев/йкія. Відсутність чи недостатність лев/йкоцитів (білокрівців); (пол., brak lub niedobór krwinek białych we krwi).
АЛЕЙКИЯ ФРАНКА, ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. aleukia hemorrhagica) геморагічна алейкія Франка.
АЛЕЙКИЯ, АЛИМЕНТАРНО-ТОКСИЧЕСКАЯ (лат. aleukia alimentari(c)a toxica) аліментарно-токсична алейкія; (пол. aleukia pokarmowo-toksyczna).
АЛЕЙКИЯ, ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. aleukia haemorrhagica) геморагічна алейкія; (пол. aleukia krwotoczna (Franka)).
АЛЕЙКИЯ, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ (анґ. malignant aleukia) злоякісна алейкія.
АЛЕЙКОЦИТАРНЫЙ (лат. aleukocytarius, *-a, -um*; aleukocyticus, *-a, -um*) безбілокрівцевий, алейкоцитарний.
АЛЕЙКОЦИТНЫЙ (лат. aleukocyticus, *-a, -um*; aleukocytarius, *-a, -um*) безбілокрівцевий, алейкоцитний.

АЛЕЙКОЦИТОЗ (лат. aleukocytosis, *-is, f*; leukopenia, *-ae, f*) безбілокрівців'я, безбілокрівцевість, *-вості*, алев/йкоцитоз. Відсутність чи недостатність лев/йкоцитів (білокрівців); (пол., brak lub niedobór krwinek białych we krwi).
АЛЕЙРОН (анг. aleurone) алейрон.
АЛЕКСИКАЛИЗМ (лат. alexicalismus, *-i, m*) назвонеспроможність, *-ності*, алексикалізм.
АЛЕКСИН (лат. alexinum, *-i, n*; complementum, *-i, n*) алексин. Вид ферменту; (пол., dopelniacz).
АЛЕКСИНОВЫЙ (лат. alexinicus, *-a, -um*) алексиновий.
АЛЕКСИЧЕСКИЙ (лат. alexicus, *-a, -um*) невчитний, невчитовий, нечиттєвий, нечитальний, нечитальнісний, читонеспромоговий, читонеспроможний, читонеспроможнісний, словосліпотнєвий, алексичний.
АЛЕКСИЯ (лат. alexia, *-ae, f*; alexia optica [sensoria, visualis]; aphasia visualis) невчит, нечиття, нечитання, нечитальність, *-ності*, читонеспромога, читонеспроможність, *-ності*, читальнонеспромога, читальнонеспроможність, *-ності*, словосліпота, алексія; (пол., niezdolność czytania).
АЛЕКСИЯ, АГНОСТИЧЕСКАЯ (лат. alexia agnostica) агностична алексія.
АЛЕКСИЯ, БУКВЕННАЯ (лат. alexia literalis) буквенна алексія.
АЛЕКСИЯ, ВЕРБАЛЬНАЯ (лат. alexia verbalis) вербальна [словесна] алексія; (рос. словесная алексия; пол. aleksja slowna).
АЛЕКСИЯ, КОРКОВАЯ (лат. alexia corticalis) кіркова алексія.
АЛЕКСИЯ, ЛИТЕРАЛЬНАЯ (лат. alexia literalis) літеральна [буквенна] алексія; (рос. буквенная алексия; пол. aleksja literowa).
АЛЕКСИЯ, МОТОРНАЯ (лат. alexia motorica; anarthria, *-ae, f*) моторна [рухова] алексія.
АЛЕКСИЯ, МУЗЫКАЛЬНАЯ (лат. alexia musicalis [musica]) музична алексія; (пол. aleksja muzyczna).
АЛЕКСИЯ, НЕПОЛНАЯ (лат. alexia incompleta; dyslexia, *-ae, f*) неповна алексія.
АЛЕКСИЯ, ОПТИЧЕСКАЯ (лат. alexia optica [visualis]) оптична алексія.
АЛЕКСИЯ, ПОДКОРКОВАЯ (лат. alexia subcorticalis) підкіркова алексія.
АЛЕКСИЯ, СЛОВЕСНАЯ (лат. alexia verbalis) словесна алексія.
АЛЕКСОЦИТ (лат. alexocytum, *-i, n*; alexocytus, *-i, m*) алексоцит.
АЛЕТОЦИТ (лат. aletocytum, *-i, n*; aletocytus, *-i, m*) алетоцит; (анг., wandering cell).
АЛЕЦИТАЛЬНЫЙ (лат. alecithalis, *-e*) алецитальний.
АЛИЕНИЯ (лат. alienia, *-ae, f*) алієнія; (пол. brak śledziony).
АЛИЗАРИН (лат. alizarinum, *-i, n*) алізарин.
АЛИМЕНТАРНО-ТОКСИЧЕСКИЙ () харчово-отруйний, аліментарно-токсичний; (пол. wywołany zatruciem pokarmowym).
АЛИМЕНТАРНЫЙ (лат. alimentarius, *-a, -um*; nutritionalis, *-e*, nutritivus, *-a, -um*) харчовий, поживний, аліментарний; (рос. пищевой; пол. odżywczy; pokarmowy).
АЛИМЕНТЫ () *мн* аліменти.
АЛИМФИЧЕСКИЙ (лат. alymphicus, *-a, -um*) безпасоччєвий, безпасокісний, безпасоковий, безпасоковісний, безпасочнісний, алімфічний.
АЛИМФИЯ (лат. alymphia, *-ae, f*) безпасоччя, безпасокість, *-кості*, безпасоків'я, безпасоковість, *-кості*, безпасочність, *-ності*, алімфія; (пол. brak chłonki, osocza).
АЛИМФОПЛАЗИЯ (лат. alymphoplasia, *-ae, f*) алімфоплазія.
АЛИМФОЦИТАРНЫЙ (лат. alymphocytarius, *-a, -um*; alymphocyticus, *-a, -um*) алімфоцитарний.
АЛИМФОЦИТНЫЙ (лат. alymphocytarius, *-a, -um*; alymphocyticus, *-a, -um*) алімфоцитний.
АЛИМФОЦИТОЗ (лат. alymphocytosis, *-is, f*; lymphopenia, *-ae, f*; aplasia lymphocytica) безпасоківців'я, безпасоківцевість, *-вості*, алімфоцитоз.
АЛИМФОЦИТОЗНЫЙ (лат. alymphocytosus, *-a, -um*; lymphopenicus, *-a, -um*) безпасоківцев'євий, безпасоківцев'їсний, безпасоківцевісний, алімфоцитозний.
АЛИФАТИЧЕСКИЙ (лат. aliphaticus, *-a, -um*) аліфатичний.
АЛИЦИКЛИЧЕСКИЙ (лат. alicyclicus, *-a, -um*) аліциклічний.
АЛКАЛ- (лат. alkal-; alcal-: від араб. al-qili – луг) луго-, -залужений, -залуженісний, ал(ь)кал-; /*див. тж АЛКАЛИ-*/.
АЛКАЛЕМИЧЕСКИЙ (лат. alkalaemicus, *-a, -um*; alcalaemicus, *-a, -um*; alcalosus, *-a, -um*: від араб. al-qili – луг) лугокрів'євий, лугокровний, лугокровнісний, кровозалужений, кровозалуженісний, ал(ь)калемічний.
АЛКАЛЕМИЯ (лат. alkalaemia, *-ae, f*; alcalaemia, *-ae, f*; alcalosis, *-is, f*: від араб. al-qili – луг) лугокрів'я, лугокровність, *-ності*, кровозалуженість, *-ності*, ал(ь)калемія; (пол. zasadowica).
АЛКАЛИ- (лат. alkali-; alcali-: від араб. al-qili – луг) луго-, -залужений, -залуженісний, ал(ь)кал-; /*див. тж АЛКАЛ-*/.
АЛКАЛИЗАЦИЯ (лат. alkalizatio, *-onis, f*) алкалізація.
АЛКАЛИМЕТР (лат. alkalimeter, *-tri, m*; alkalimetrum, *-i, n*; alkalimetrium, *-ii, n*: від араб. al-qili – луг + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) лугомір, лугомірник, луговимірник, алкаліметр; (пол. przyrząd do pomiaru pH).

АЛКАЛИМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. alkalimetricus, *-a, -um*: від араб. al-qili – луг + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) лугомірний, луговимірний, луговимірювальний, алкаліметричний.
АЛКАЛИМЕТРИЯ (лат. alkalimetria, *-ae, f*: від араб. al-qili – луг + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) луговимір, луговимірення; луговиміряння, луговимірювання, алкаліметрія.
АЛКАЛИНОТЕРАПИЯ () алкалінотерапія; (пол. leczenie alkalinami).
АЛКАЛИНУРИЯ (лат. alkalinuria, *-ae, f*: alcalinuria, *-ae, f*; alkaluria, *-ae, f*: від араб. al-qili – луг) лугосеччя, лугосечність, *-ності*, сечолужжя, сечолужність, *-ності*, ал(ь)калінурія; (пол., obecność alkalinów w moczu).
АЛКАЛИПЕНИЯ (лат. alkalipenia, *-ae, f*) алкаліпенія.
АЛКАЛИТЕРАПИЯ (лат. alkalitherapia, *-ae, f*: від араб. al-qili – луг + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) луголікування, алкалітерапія.
АЛКАЛИЧЕСКИЙ (лат. alkalinus, *-a, -um*; alcalinus, *-a, -um*: від араб. al-qili – луг) лужний, основний, ал(ь)калічний; (рос. щелочной; пол. zasadowy).
АЛКАЛОЗ (лат. alkalosis, *-is, f*; alcalosis, *-is, f*; alkalaemia, *-ae, f*; alcalaemia, *-ae, f*: від араб. al-qili – луг) лугокрів'я, лугокровність, *-ності*, кровозалуженість, *-ності*, ал(ь)калоз; (пол. zasadowica).
АЛКАЛОЗ, АКАПНИЧЕСКИЙ (лат. alkalosis acapnia [CO_2]) акапнічний алкалоз.
АЛКАЛОЗ, ВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. alkalosis excretoria) видільний алкалоз.
АЛКАЛОЗ, ГАЗОВЫЙ (лат. alkalosis gaseosa) ґазовий алкалоз.
АЛКАЛОЗ, ГИПОХЛОРЕМИЧЕСКИЙ (лат. alkalosis hypochloremica) гіпохлоремічний алкалоз.
АЛКАЛОЗ, ДЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ () декомпенсований алкалоз; (анґ. uncompensated [noncompensated] alkalosis).
АЛКАЛОЗ, ДЫХАТЕЛЬНЫЙ (лат. alkalosis respiratoria) дихальний алкалоз.
АЛКАЛОЗ, КОМПЕНСИРОВАННЫЙ (анґ. compensated alkalosis) компенсований алкалоз.
АЛКАЛОЗ, МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ (лат. alkalosis metabolica) метаболічний [обмінний] алкалоз; (рос. обменный алкалоз).
АЛКАЛОЗ, НЕГАЗОВЫЙ (лат. alkalosis nongaseosa) неґазовий алкалоз.
АЛКАЛОЗ, НЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ (анґ. noncompensated [uncompensated] alkalosis) некомпенсований алкалоз.
АЛКАЛОЗ, ОБМЕННЫЙ (лат. alkalosis metabolica) обмінний алкалоз.
АЛКАЛОЗ, РЕСПИРАТОРНЫЙ (лат. alkalosis respiratoria) респіраторний [дихальний] алкалоз; (рос. дыхательный алкалоз).
АЛКАЛОЗ, ЭКЗОГЕННЫЙ (лат. alkalosis exogenica) екзоґенний алкалоз.
АЛКАЛОЗНЫЙ (лат. alkalosus, *-a, -um*; alcalosus, *-a, -um*; alkalaemicus, *-a, -um*; alcalaemicus, *-a, -um*: від араб. al-qili – луг) лугокрів'євий, лугокровний, лугокровнісний, кровозалуженісний, ал(ь)калозний.
АЛКАЛОИД (лат. alkaloidum, *-i, n*; alcaloidum, *-i, n*: від араб. al-qili – луг + гр. eidos – вигляд) лугівець, *-вця*, ал(ь)калоїд.
АЛКАЛОИД СПОРЫНЬИ (анґ. ergot alkaloid) алкалоїд ріжків.
АЛКАЛОИД ХИННОГО ДЕРЕВА (анґ. cinchona alkaloid) алкалоїд хінного дерева.
АЛКАЛОИД, ИЗОХИНОЛИНОВЫЙ (анґ. isoquinoline alkaloid) ізохіноліновий алкалоїд.
АЛКАЛОИД, ИНДОЛЬНЫЙ (анґ. indole alkaloid) індольний алкалоїд.
АЛКАЛОИД, ПИРРОЛИДИЗИНОВЫЙ (анґ. pyrrolidizine alkaloid) піролідизиновий алкалоїд.
АЛКАЛОИД, РАСТИТЕЛЬНЫЙ (анґ. plant alkaloid) рослинний алкалоїд.
АЛКАЛОИДНЫЙ (лат. alkaloidicus, *-a, -um*; alkaloidus, *-a, -um*; alcaloidicus, *-a, -um*; alcaloidus, *-a, -um*: від араб. al-qili – луг + гр. eidos – вигляд) лугівцевий, ал(ь)калоїдний.
АЛКАЛОИДОМАНИЯ (лат. alkaloidomania, *-ae, f*: від alkaloidum, *-i, n* – лугівець, *-вця*, ал(ь)калоїд: від араб. al-qili – луг + гр. eidos – вигляд) лугівцевопотяг, лугівцевонавіж, лугівцевонавіженство, алкалоїдоманія; (анґ. alkaloid addiction).
АЛКАЛОТЕРАПИЯ (лат. alkalotherapia, *-ae, f*; alkalitherapia, *-ae, f*: від араб. al-qili – луг) алкалотерапія.
АЛКАЛУРИЯ (лат. alkaluria, *-ae, f*; alkalinuria, *-ae, f*: від араб. al-qili – луг) алкалурія.
АЛКАН(Н)А, КРАСИЛЬНАЯ (лат. Alkanna tinctoria) фарбувальна алкан(н)а; (анґ., alkanet).
АЛКАПТОН () алкаптон.
АЛКАПТОНУРИЯ (лат. alkaptonuria, *-ae, f*) алкаптонурія; (пол., obecność ciał alkaptonowych w moczu).
АЛКАПТОНУРИЯ, СПОНТАННАЯ (лат. alkaptonuria spontaneosa) спонтанна [самочинна] алкаптонурія.
АЛКИЛ () алкіл.
АЛКИЛИРОВАНИЕ (лат. alkylatio, *-onis, f*) алкілування.
АЛКИЛИРУЮЩИЙ (анґ. alkylating) алкілуючий, алкілувальний.
АЛКИНЫ () алкіни /*мн.*/.
АЛКОГОЛЕМЕТР (лат. alcoholemeter, *-tri, m*; alcoholemetrum, *-i, n*; alcoholemetrium, *-ii, n*; alcoholimeter, *-tri, m*; alcoholometer, *-tri, m*; alkoholometer, *-tri, m*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок + гр. μετρον metron – міра:

від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) винцемір, винцемірник, винцевимірник, спиртомір, спиртомірник, спиртовимірник, алкоголеметр; (рос. спиртомер).

АЛКОГОЛЕМИЯ (лат. alcoholaemia, *-ae, f*; alkoholaemia, *-ae, f*; alcoholiaemia, *-ae, f*; alkoholiaemia, *-ae, f*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) винцекрів'я, винцекровність, *-ності*, ал(ь)коголе/емія. Наявність алкоголю у крові.

АЛКОГОЛИЕМИЯ (лат. alcoholiaemia, *-ae, f*; alkoholiaemia, *-ae, f*; alcoholaemia, *-ae, f*; alkoholaemia, *-ae, f*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) винцекрів'я, винцекровність, *-ності*, ал(ь)коголіемія. Наявність алкоголю у крові.

АЛКОГОЛИЗАЦИЯ (лат. alcoholisatio, *-onis, f*; alkoholisatio, *-onis, f*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) навинцювання, наспиртування, ал(ь)коголізація.

АЛКОГОЛИЗАЦИЯ РЕСНИЧНОГО УЗЛА () алкоголізація війкового (війчастого) вузла; (анг. retrobulbar alcohol block).

АЛКОГОЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. alcoholisatus, *-i, m*; alkoholisatus, *-i, m*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) навинцьований, наспиртований, ал(ь)коголізований.

АЛКОГОЛИЗИРОВАТЬ (лат. alcoholisare: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) винцювати, спиртувати, алкоголізувати.

АЛКОГОЛИЗМ (лат. alcoholismus, *-i, m*; alkoholismus, *-i, m*; alcoholomania, *-ae, f*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок; potatorium, *-i, n*; potomania, *-ae, f*; ethylismus, *-i, m*) пияцтво, п'яництво, ал(ь)коголізм. Алкогольна наркоманія, хронічне (тривале, довготривале) пияцтво (п'янство); (рос. пьянство; пол. opilstwo; яп. arukoru chudoku, arukoru chudoku shojo).

АЛКОГОЛИЗМ, ОСТРЫЙ (лат. alcoholismus acutus) гострий алкоголізм.

АЛКОГОЛИЗМ, ПРИВЫЧНЫЙ (лат. alcoholismus habitualis) звичний алкоголізм.

АЛКОГОЛИЗМ, СИМПТОМАТИЧЕСКИЙ (лат. alcoholismus symptomaticus) симптоматичний алкоголізм.

АЛКОГОЛИЗМ, ХРОНИЧЕСКИЙ (лат. alcoholismus chronicus) хронічний алкоголізм.

АЛКОГОЛИК (лат. alcoholicus, *-i, m*; alkoholicus, *-i, m*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок; potator, *-oris, m*) пияк, пияка, питець, *-тця*, піюс, п'яниця, випивака, ал(ь)коголік; (рос. пьяница, выпивоха; пол. nalogowiec).

АЛКОГОЛИК, АНОНИМНЫЙ (лат. alcoholicus anonymus) анонімний [безіменний] алкоголік.

АЛКОГОЛИМЕТР (лат. alcoholimeter, *-tri, m*; alcoholometer, *-tri, m*; alcoholemeter, *-tri, m*; alcoholemetrum, *-i, n*; alcoholemetrium, *-ii, n*; alkoholemeter, *-tri, m*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) винцемір, винцемірник, винцевимірник, спиртомір, спиртомірник, спиртовимірник, алкоголіметр; (рос. спиртомер).

АЛКОГОЛИЧЕСКИЙ (лат. alcoholicus, *-a, -um*; alkoholicus, *-a, -um*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок; potatorius, *-a, -um*) пиячний, п'яничний, п'яницевий, запійний; питущий, ал(ь)коголічний; (рос. запойный; пьющий).

АЛКОГОЛОМЕТР (лат. alcoholometer, *-tri, m*; alcoholimeter, *-tri, m*; alcoholemeter, *-tri, m*; alcoholemetrum, *-i, n*; alcoholemetrium, *-ii, n*; alkoholemeter, *-tri, m*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) винцемір, винцемірник, винцевимірник, спиртомір, спиртомірник, спиртовимірник, алкоголометр; (рос. спиртомер).

АЛКОГОЛОТЕРАПИЯ (лат. alcoholotherapia, *-ae, f*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) алкоголотерапія; (пол., leczenie alkoholem).

АЛКОГОЛЬ (лат. alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок; spiritus vini; spiritus aethylicus) винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт, ал(ь)коголь; (рос. извинь; анг. 1., spirit; 2. ethanol, ethyl [grain] alcohol, rectified [wine] spirit).

АЛКОГОЛЬ, АБСОЛЮТНЫЙ (лат. alcohol [alkohol] absolutus; alcohol anhydrosus [dehydrativus]) абсолютний [безводний] алкоголь.

АЛКОГОЛЬ, МЕТИЛОВЫЙ (лат. alcohol [alkohol] methylicus; spiritus methylicus; methanol, *-is, m*; methanolum, *-i, n*; carbinol, *-is, m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, деревний [метиловий] алкоголь; (рос. древесный спирт; пол. alkohol drzewny; анг., wood naphtha; wood [pyroxylic, pyroligneous] spirit).

АЛКОГОЛЬ, ЭТИЛОВЫЙ (лат. alcohol [alkohol] aethylicus; spiritus aethylicus; spiritus vini; alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*; aethanol, *-is, m*; aethanolum, *-i, n*; ethanol, *-is, m*; ethanolum, *-i, n*) винець, *-нцю*, винний [етиловий] алкоголь; (рос. извинь; анг., wine spirit, grain alcohol).
АЛКОГОЛЬДЕГИДРАЗА () алкогольдегідраза.
АЛКОГОЛЬДЕГИДРОГЕНАЗА (анґ. alcohol dehydrogenase) алкогольдеґідроґеназа.
АЛКОГОЛЬНОЕ ОПЬЯНЕНИЕ (лат. ebrietas) алкогольне (винцеве) сп'яніння (сп'янілість).
АЛКОГОЛЬНЫЙ (лат. alcoholicus, *-a, -um*; alkoholicus, *-a, -um*: від alcohol, *-is. m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок; spirituosus, *-a, -um*) винцевий, спиртовий, ал(ь)когольний.
АЛГОКОЛЬНЫЙ БРЕД (лат.delirium tremens, s. alcoholicum, s. potatorum) алкогольне [п'яничне, запійне] марення [маячення, маячіння, маячня]; (рос. запойный бред; пол. majaczenie alkoholowe); */див. тж БЕЛАЯ ГОРЯЧКА/.*
АЛКОГОЛЬУРИЯ (лат. alcoholuria, *-ae, f*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) алкогольурія.
АЛКОЗОЛЬ (alkozol: alkoholozol: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок) алкозоль.
АЛЛАНТИАЗ (лат. allantiasis, *-is, f*; botulismus, *-i, m*) ковбасоотруя, ковбасоотруєння, алантіаз. Отруєння "ковбасною" отрутою (отруєю), "ковбасне отруєння"; (пол., zatrucie jadem kiełbasianym).
АЛЛАНТИАЗИС (лат. allantiasis, *-is, f*; botulismus, *-i, m*) ковбасоотруя, ковбасоотруєння, алантіазис. Отруєння "ковбасною" отрутою (отруєю), "ковбасне отруєння"; (пол., zatrucie jadem kiełbasianym; анґ., sausage poisoning).
АЛЛАНТОИДНЫЙ (лат. allantoideus, *-a, -um*) алантоїдний; (пол. omoczniowy).
АЛЛАНТОИН (лат. allantoinum, *-i, n*) алантоїн, *-ну*; (пол. płyn omoczniowy, mocz płodowy).
АЛЛАНТОИС (лат. allantois, *-idis, f*) ковбасюк, алантоїс. Ковбасувата зародкова оболонка; (пол. omocznia).
АЛЛАНТОИСНЫЙ () алантоїсний; (пол. omoczniowy).
АЛЛАНТОХОРИОН (лат. allantochorion, *-i, n*; chorion allantoideum) алантохоріон; (пол. omoczniokosmówka).
АЛЛАХЕСТЕЗИЯ () алахестезія.
АЛЛЕЛИ (анг. alleles; allelomorphs) алелі */ч. мн./*; */див. тж АЛЛЕЛЬ/.*
АЛЛЕЛИ, МНОЖЕСТВЕННЫЕ (анґ. multiple alleles) множинні алелі.
АЛЛЕЛИ, ПАРНЫЕ (анґ. pair alleles) парні алелі.
АЛЛЕЛИЗМ (лат. allelismus, *-i, m*; allelomorphismus, *-i, m*) алелізм; (пол., alleliczność).
АЛЛЕЛОБРАХИАЛЬНЫЙ (лат. allelobrachialis) алелобрахіальний.
АЛЛЕЛОКАТАЛИЗ (лат. allelocatalysis, *-is, f*) алелокаталіз.
АЛЛЕЛОКАТАЛИТИЧЕСКИЙ (лат. allelocatalyticus, *-a, -um*) алелокаталітичний.
АЛЛЕЛОМОРФ (анґ. allelomorph; allele) алеломорф.
АЛЛЕЛОМОРФИЗМ (лат. allelomorphismus, *-i, m*; allelismus, *-i, m*) алеломорфізм.
АЛЛЕЛОМОРФИЗМ, СТУПЕНЧАТЫЙ (анґ. step allelomorphism) ступінчастий алеломорфізм.
АЛЛЕЛОМОРФНЫЙ (лат. allelomorphicus, *-a, -um*; allelicus, *-a, -um*) алеломорфний.
АЛЛЕЛОСОМАЛЬНЫЙ (лат. allelosomalis, *-e*) алелосомальний.
АЛЛЕЛОТИП (лат. allelotypus, *-i, m*) алелотип.
АЛЛЕЛЬ (анґ. allele; allelomorph; лат. allelum, *-i, n*; allelus, *-i, m*) алель */ч./*.
АЛЛЕЛЬ ГЕНА (анг. gene allele) алель ґена.
АЛЛЕЛЬ ДИКОГО ТИПА (анґ. wild-type allele) алель дикого типу.
АЛЛЕЛЬ, ДОМИНАНТНЫЙ (анґ. dominant allele) домінантний алель.
АЛЛЕЛЬ, ИСТИННЫЙ (анґ. true allele) істинний алель.
АЛЛЕЛЬ, КОДИРУЮЩИЙ (анґ. coding allele) кодуючий [кодувальний] алель.
АЛЛЕЛЬ, КОДОМИНАНТНЫЙ (анґ. codominant allele) кодомінантний алель.
АЛЛЕЛЬ, ЛЕТАЛЬНЫЙ (лат. allelum lethale; allelus lethalis) летальний алель.
АЛЛЕЛЬ, ЛОЖНЫЙ (анг. spurious allele; pseudoallele) помилковий [хибний, несправжній] алель.
АЛЛЕЛЬ, МОЛЧАЩИЙ (анґ. blank [null, silent] allele) алель, мовчазний [мовчкуватий, німий, німотний].
АЛЛЕЛЬ, МУТАЦИОННЫЙ (лат. allelum mutans; allelus mutans) мутаційний алель.
АЛЛЕЛЬ, НЕАКТИВНЫЙ (лат. allelum inactivum; allelus inactivus) неактивний алель.
АЛЛЕЛЬ, НЕЗАПОЛНЕННЫЙ ["НЕМОЙ"] (анґ. blank [null, silent] allele) незаповнений ["німий"] алель.
АЛЛЕЛЬ, НЕСТАБИЛЬНЫЙ (лат. allelum nonstabile; allelus nonstabilis) нестабільний алель.
АЛЛЕЛЬ, НОРМАЛЬНЫЙ (лат. allelum normale; allelus normalis) нормальний алель.
АЛЛЕЛЬ, ПОЗИЦИОННЫЙ (анґ. positional allele) позиційний алель.
АЛЛЕЛЬ, ПОТЕНЦИАЛЬНЫЙ (анґ. potential allele, isoallele) потенційний алель.
АЛЛЕЛЬ, ПУСТОЙ (анґ. blank [null, silent] allele) порожній алель.
АЛЛЕЛЬ, РЕЦЕССИВНЫЙ (лат. allelum recessivum; allelus recessivus) рецесивний алель.
АЛЛЕЛЬ, СЛОЖНЫЙ (анґ. compound allele) складний алель.
АЛЛЕЛЬ, СУБЛЕТАЛЬНЫЙ (лат. allelum sublethale; allelus sublethalis) сублетальний алель.

АЛЛЕЛЬ, ФУНКЦИОНАЛЬНО АКТИВНЫЙ (анґ. functional allele) функціонально активний алель.
АЛЛЕЛЬНОСТЬ (лат. allelismus, *-i, m*; allelomorphismus, *-i, m*) алельність, *-ності*.
АЛЛЕЛЬНЫЙ (лат. allelicus, *-a, -um*) алельний: (пол. allelowy).
АЛЛЕРГЕН (лат. allergenum, *-i, n*: від гр. allos – інший + гр. ergon – робота, діяльність: від гр. ergein – діяти + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від гр. genesis, *-is, f* – походження: від гр. gignomai – народжуватись, походити; atopenum, *-i, n*) іншодій, іншодієтворець, *-рця*, іншодіепричина, іншодіепричинник, іншодієспричинець, *-нця*, іншодієчинець, *-нця*, іншодієчинник, алерґен; (анґ., offending agent).
АЛЛЕРГЕН БЕРЁЗОВОЙ ПЫЛЬЦЫ (анґ. birch pollen allergen) алерґен березового пилка.
АЛЛЕРГЕН ВОЗДУХА (лат. aeroallergenum, *-i, n*) алерґен повітря; (анґ., inhalant allergen).
АЛЛЕРГЕН ВЫЗЫВАЮЩИЙ СПЕЦИФИЧЕСКУЮ АЛЛЕРГИЧЕСКУЮ РЕАКЦИЮ () алерґен викликаючий [що викликає] специфічну алерґічну [алерґійну] реакцію; (анґ. offending allergen).
АЛЛЕРГЕН ДОМАШНЕЙ ПЫЛИ, КЛЕЩЕВОЙ (анґ. house dust mite protein) кліщовий алерґен домашнього пилу.
АЛЛЕРГЕН ДУХОВ (анґ. perfume allergen) алерґен парфумів [духів].
АЛЛЕРГЕН КЕДРОВОЙ ПЫЛЬЦЫ (анґ. cedar pollen allergen) алерґен кедрового пилка.
АЛЛЕРГЕН КРАСКИ ДЛЯ ВОЛОС (анґ. hair dye allergen) алерґен фарби для волосся.
АЛЛЕРГЕН НИКЕЛЕВОЙ РУДЫ (анґ. nickel allergen) алерґен нікелевої руди.
АЛЛЕРГЕН ТРЕСКИ (анґ. cod(-fish) allergen) алерґен тріски.
АЛЛЕРГЕН, АППЛИКАЦИОННЫЙ () аплікаційний алерґен; (анґ. contact(-type) sensitizer).
АЛЛЕРГЕН, БАКТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. allergenum bacteriale) бактеріальний алерґен.
АЛЛЕРГЕН, ИММОБИЛИЗОВАННЫЙ НА ПОЛИМЕРНОЙ ОБЛОЖКЕ () алерґен, іммобілізований на полімерній обкладинці; (анґ. polymer-coupled allergen).
АЛЛЕРГЕН, ИММОБИЛИЗОВАННЫЙ НА ТВЁРДОЙ ФАЗЕ () алерґен, іммобілізований на твердій фазі; (анґ. solid phase allergen).
АЛЛЕРГЕН, КЛЕЩЕВОЙ (анґ. mite allergen) кліщовий алерґен.
АЛЛЕРГЕН, КОНВЕНЦИОНАЛЬНЫЙ () конвенціональний алерґен; (анґ. common sensitizer).
АЛЛЕРГЕН, КОНТАКТНЫЙ (анґ. contactant allergen) контактний алерґен.
АЛЛЕРГЕН, ПЕРВИЧНЫЙ (лат. allergenum primarium) первинний алерґен.
АЛЛЕРГЕН, ПИЩЕВОЙ (анґ. food-borne [ingestant] allergen) харчовий алерґен.
АЛЛЕРГЕН, ПЛАСТЫРНЫЙ (анґ. adhesive plaster allergen) пластирний алерґен.
АЛЛЕРГЕН, СПЕЦИФИЧЕСКИЙ (лат. allergenum specificum) специфічний алерґен; (анґ. offending allergen).
АЛЛЕРГЕННОСТЬ (анґ. allergenicity) алерґенність, *-ності*.
АЛЛЕРГЕННЫЙ (лат. allergenicus, *-a, -um*: від гр. allos – інший + ergon – робота, діяльність: від гр. ergein – діяти + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від гр. genesis, *-is, f* – походження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) іншодійний, іншодієтворчий, іншодієтворний, іншодієтвірний, іншодієутвірний, іншодієутворювальний, іншодієвинниковий, іншодієвинникальний, іншодієчинний, іншодіепричинний, іншодіепричиновий, іншодієспричинюваний, іншодієспричинювальний, алерґенний; (анґ. antigenic, immunogenic).
АЛЛЕРГЕНОТЕРАПИЯ (лат. allergenotherapia, *-ae, f*: від гр. allos – інший + ergon – робота, діяльність; ergein – діяти + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) алерґенотерапія; (анґ. allergen injection therapy).
АЛЛЕРГИД (лат. allergidum, *-i, n*) алерґід. Шкірний прояв алерґії.
АЛЛЕРГИЗАЦИЯ (лат. allergisatio, *-onis, f*) іншодієння, уіншодієння, уіншодіювання, алерґізація; (пол. uczulenie).
АЛЛЕРГИЗАЦИЯ, ХРОНИЧЕСКАЯ (лат. allergisatio chronica) хронічна алерґізація; (анґ. sustained sensitization).
АЛЛЕРГИЗИРОВАННЫЙ () алерґізований; (анґ. allergen-challenged).
АЛЛЕРГИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* алерґізуючий, алерґізувальний; 2.*/дієприкм./* що алерґізує; (анґ. allergenic, antigenic, immunogenic).
АЛЛЕРГИК (лат. allergicus, *-i, m*) алерґік.
АЛЛЕРГИН (лат. allerginum, *-i, n*) алерґін.
АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. allergicus, *-a, -um*) іншодійний, алерґічний, алерґійний; (пол., uczulony, uczuleniowy).
АЛЛЕРГИЧКА (лат. allergica, *-ae, f*) алерґічка.
АЛЛЕРГИЯ (лат. allergia, *-ae, f*: від гр. allos – інший + ergon – робота, діяльність) іншодія, алерґія; (пол., nadwrażliwość, uczulenie; словац., precitlivelost'; анґ., allergic response, hypersensitiveness, hypersensitivity; яп. arerugi).
АЛЛЕРГИЯ АНАФИЛАКТИЧЕСКОГО ТИПА (анґ. anaphylactic allergy) алерґія анафілактичного типу.
АЛЛЕРГИЯ ВЕРХНИХ ДЫХАТЕЛЬНЫХ ПУТЕЙ (анґ. hay fever, autumnal catarrh) алерґія верхніх дихальних шляхів.
АЛЛЕРГИЯ ДЫХАТЕЛЬНЫХ ПУТЕЙ (анґ. inhalant allergy) алерґія дихальних шляхів.

АЛЛЕРГИЯ ЗАМЕДЛЕННОГО ТИПА (анг. delayed-type [immuno-globulin-mediated] allergy) алерґія уповільненого типу.
АЛЛЕРГИЯ К ДОМАШНЕЙ ПЫЛИ (анг. house dust allergy) алерґія до домашнього пилу.
АЛЛЕРГИЯ К КОРОВЬЕМУ МОЛОКУ (анг. cow's milk protein allergy) алерґія до коров'ячого молока.
АЛЛЕРГИЯ КОЖИ () алерґія шкіри; (пол. alergia skórna).
АЛЛЕРГИЯ НА АУТОЛОГИЧНУЮ СПЕРМУ () алерґія на аутолоґічную сперму; (анґ. autosperm response).
АЛЛЕРГИЯ НА ВЕЩЕСТВА, НАХОДЯЩИЕСЯ В ВОЗДУХЕ (анг. hay fever, autumnal catarrh) алерґія на речовини, що знаходяться в повітрі.
АЛЛЕРГИЯ НА ГРИБНУЮ ПЛЕСЕНЬ, ЛЁГОЧНАЯ () легенева алерґія на грибну цвіль; (анґ. mushroom worker's lung).
АЛЛЕРГИЯ НА ГРИБЫ (анґ. mushroom allergy) алерґія на гриби.
АЛЛЕРГИЯ НА КОРУ КЛЁНА, ЛЁГОЧНАЯ (анґ. maple bark lung) легенева алерґія на кору клена.
АЛЛЕРГИЯ НА МОЛОКО (анг. milk allergy) алерґія на молоко.
АЛЛЕРГИЯ НА ПЕНИЦИЛЛИН (анґ. penicillin allergy) алерґія на пеніцилін.
АЛЛЕРГИЯ НА ПЛЕСЕННУЮ ПРОБКОВУЮ ПЫЛЬ, РЕСПИРАТОРНАЯ (лат. suberosis, *-is, f*) респіраторна [дихальна] алерґія на плісенний корковий пил.
АЛЛЕРГИЯ НА ПЛОДЫ ЛАВРОВОГО ДЕРЕВА (лат. laurel fever) алерґія на плоди лаврового дерева.
АЛЛЕРГИЯ НА ПЫЛЬЦУ (РАСТЕНИЙ) (лат. pollinosis, *-is, f*) алерґія на пилок (рослин); (анґ., pollen disease, grass pollen allergy, hay fever).
АЛЛЕРГИЯ НА ТАРАКАНОВ (анг. cockroach allergy) алерґія на тарганів.
АЛЛЕРГИЯ НА УЖАЛЕНИЕ (анг. sting allergy) алерґія на ужалення.
АЛЛЕРГИЯ НА УКУС НАСЕКОМОГО (анг. kiss-type allergy) алерґія на укус комахи.
АЛЛЕРГИЯ НА ЯИЧНЫЙ БЕЛОК (анг. egg-white allergy) алерґія на яєчний білок.
АЛЛЕРГИЯ НА ЯИЧНЫЙ ЖЕЛТОК (анґ. egg-yolk allergy) алерґія на яєчний жовток.
АЛЛЕРГИЯ ПТИЦЕВОДОВ, ЛЁГОЧНАЯ (анг. bird breeder's [bird fancier's] lung) легенева алерґія птахівників.
АЛЛЕРГИЯ СЛИЗИСТЫХ У ТЕХ, КТО НЮХАЕТ ТАБАК (анґ. pituitary snufftaker's disease) алерґія слизових у тих, хто нюхає тютюн.
АЛЛЕРГИЯ, АЛИМЕНТАРНАЯ (лат. allergia alimentaria [dietaria]) аліментарна [харчова] алерґія; (рос. пищевая аллергия; пол. alergia pokarmowa; анг., food allergy).
АЛЛЕРГИЯ, АТОПИЧЕСКАЯ (лат. allergia atopica) атопічна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, АЭРОГЕННАЯ (лат. allergia aerogenica [aërogenica]) аероґенна алерґія; (анґ. inhalant allergy).
АЛЛЕРГИЯ, БАКТЕРИАЛЬНАЯ (лат. allergia bacterialis) бактеріальна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, БЕССИМПТОМНАЯ (анґ. latent allergy) безсимптомна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, БИОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. allergia biologica) біолоґічна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, БРОНХИАЛЬНАЯ (лат. allergia bronchialis) бронхіальна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ГРИБНАЯ (анг. mushroom allergy) грибна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ЗАМЕДЛЕННАЯ (анг. delayed allergy) уповільнена алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ИНФЕКЦИОННАЯ () алерґія інфекційна; (пол. uczulenie zakaźne).
АЛЛЕРГИЯ, КИШЕЧНАЯ (лат. allergia intestinalis [gastrointestinalis]) кишкова алерґія; (анґ., allergic bowel reaction).
АЛЛЕРГИЯ, КОЖНАЯ (лат. allergia dermalis [dermatologica] шкірна алерґія; (анг., skin allergy).
АЛЛЕРГИЯ, КОНТАКТНАЯ (лат. allergia contact(ic)a) контактна [шкірна] алерґія; (рос. кожная аллергия; анг., skin allergy).
АЛЛЕРГИЯ, ЛАТЕНТНАЯ (лат. latent allergy) латентна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ЛЁГОЧНАЯ (анг. inhatant allergy) легенева алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ЛЕКАРСТВЕННАЯ (лат. allergia medicamentosa) лікарська [лікова] алерґія; (пол. alergia polekowa).
АЛЛЕРГИЯ, ЛИВЕТИНОВАЯ (анг. bird-egg syndrome) лівeтинова алерґія. Реакція гіперчутливості негайного типу на лівeтини жовтка.
АЛЛЕРГИЯ, МЕДИКАМЕНТОЗНАЯ (лат. allergia medicamentosa) медикаментозна [лікарська, лікова] алерґія; (рос. лекарственная аллергия; пол. alergia polekowa; анґ., drug allergy).
АЛЛЕРГИЯ, МНОЖЕСТВЕННАЯ (анг. multiple allergy) множинна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, НАСЛЕДСТВЕННАЯ (лат. allergia hereditaria) спадкова [спадкоємна] алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, НЕМЕДЛЕННАЯ (анг. immediate allergy) негайна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, НЕСПЕЦИФИЧЕСКАЯ (лат. allergia nonspecifica) неспецифічна [неособлива, непритаманна, непитома] алерґія; (пол. alergia nieswoista).
АЛЛЕРГИЯ, ПЕНИЦИЛЛИНОВАЯ (анг. penicillin allergy) пеніцилінова алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ПЕРЕКРЁСТНАЯ (лат. allergia polyvalens [polyvalenta]) перехресна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ПИЩЕВАЯ (лат. allergia alimentaria [dietaria]) харчова алерґія; (пол. alergia pokarmowa; анг., food allergy).

АЛЛЕРГИЯ, ПОЛИВАЛЕНТНАЯ (лат. allergia polyvalens [polyvalenta]) полівалентна [перехресна] алерґія; (рос. перекрёстная аллергия).
АЛЛЕРГИЯ, ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ (лат. allergia professionalis) професійна алерґія; (анґ. occupational [workplace] allergy).
АЛЛЕРГИЯ, РЕСПИРАТОРНАЯ У РАБОТНИКОВ ЦЕМЕНТНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ () респіраторна алерґія у працівників цементної промисловості; (анґ. silo filler's lung).
АЛЛЕРГИЯ, СЕМЕЙНАЯ НЕРЕАГИНОВАЯ ПИЩЕВАЯ (анґ. familial nonreaginic food allergy) сімейна нереаґінова харчова алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, СПЕЦИФИЧЕСКАЯ (лат. allergia specifica) специфічна [особлива, притаманна, питома] алерґія; (пол. alergia swoista).
АЛЛЕРГИЯ, СЫВОРОТОЧНАЯ (анґ. serum allergy) сироваткова алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ТКАНЕВАЯ () тканинна алерґія; (пол. uczulenie tkankowe).
АЛЛЕРГИЯ, ТУБЕРКУЛЁЗНАЯ (лат. allergia tuberculosa) туберкульозна алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ФИЗИЧЕСКАЯ (лат. allergia physica [physicalis]) фізична алерґія.
АЛЛЕРГИЯ, ЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ (лат. allergia cytotoxica) цитотоксична алерґія.
АЛЛЕРГОГРАФИЯ () алерґографія; (пол. badanie objawów skórnych testami ze sporządzaniem wykresów).
АЛЛЕРГОДЕРМАТИТ (лат. allergodermatitis, *-tidis, f*; allergodermia, *-ae, f*) алерґодерматит.
АЛЛЕРГОДЕРМИЯ (лат. allergodermia, *-ae, f*; allergodermatitis, *-tidis, f*) алерґодермія.
АЛЛЕРГОЗ (лат. allergosis, *-is, f*; allergopathia, *-ae, f*) алерґоз; (пол. objawy alergiczne */zwłaszcza w ciąży/*).
АЛЛЕРГОЗ ГОЛУБЕВОДОВ (анґ. pigeon breeder's disease) алерґоз голубівників.
АЛЛЕРГОЗ ПИВОВАРОВ (анґ. malt worker's disease) алерґоз броварників.
АЛЛЕРГОЗ ПТИЦЕВОДОВ (анґ. bird breeder's [bird fancier's] disease) алерґоз птахівників.
АЛЛЕРГОЗ РАБОТНИКОВ СЫРОДЕЛЬНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ (анґ. cheesewasher's disease) алерґоз працівників сироробної промисловості.
АЛЛЕРГОЗ ТЕХ, КТО НЮХАЕТ ТАБАК, ЛЁГОЧНЫЙ (анґ. pituitary snufftaker's lung) легеневий алерґоз тих, хто нюхає тютюн.
АЛЛЕРГОИД (лат. allergoidum, *-i, n*) алерґоїд.
АЛЛЕРГОИНФЕКЦИОННЫЙ () алерґоінфекційний; (пол. uczuleniowo-zakaźny, alergiczno-infekcyjny).
АЛЛЕРГОЛОГ (лат. allergologus, *-i, m*) іншодієзнавець, *-вця*, алерґолог; (анґ. aller(golo)gist).
АЛЛЕРГОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. allergologicus, *-a, -um*) іншодієзнавчий, алерґологічний.
АЛЛЕРГОЛОГИЯ (лат. allergologia, *-ae, f*) іншодієзнавство, алерґологія.
АЛЛЕРГОЛОГИЯ, ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ () професійна алерґологія; (анґ. occupational allergology).
АЛЛЕРГОЛОГОВЫЙ (лат. allergologus, *-a, -um*) іншодієзнавецький, алерґологовий. Належний іншодієзнавцеві (алерґологові).
АЛЛЕРГОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. allergometricus, *-a, -um*) іншодієвимірний, іншодієвимірювальний, алерґометричний.
АЛЛЕРГОМЕТРИЯ (лат. allergometria, *-ae, f*) іншодієвимір, іншодієвимірювання, алерґометрія.
АЛЛЕРГОПАТИЯ (лат. allergopathia, *-ae, f*; allergosis, *-is, f*) алерґопатія.
АЛЛЕРГОСОРБЕНТ (анґ. allergosorbent) алерґосорбент.
АЛЛЕРГОСОРБЕНТ, ТВЕРДОФАЗНЫЙ (анґ. solid phase allergen) твердофазний алерґосорбент.
АЛЛЕРГОСТАТУС (лат. allergostatus, *-us, m*) іншодієстан, алерґостатус; (анґ. allergic state).
АЛЛЕРГОТЕСТ (анґ. allergotest, allergic [sensitization] test) алерґотест.
АЛЛЕРГОТЕСТ, БРОНХОПРОВОКАЦИОННЫЙ () бронхопровокаційний алерґотест; (анґ. bronchial challenge technique, bronchial provocation test).
АЛЛЕРГОТЕСТ, КОЖНО-АППЛИКАЦИОННЫЙ (анґ. contact-allergen skin test) шкірно-аплікаційний алерґотест.
АЛЛЕРГОЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ (анґ. allergy-predisposed, allergy-prone) алерґочутливий.
АЛЛЕСТЕЗИЯ (лат. allaesthesia, *-ae, f*; alloaesthesia, *-ae, f*) алестезія. Відчування [відчуття] дотику у віддаленому від нього місці; (пол. odczuwanie dotyku w innym miejscu niż powstał); */див. тж АЛЛОЭСТЕЗИЯ/*.
АЛЛИЛТИОМОЧЕВИНА (анґ. allyl thiourea) алілтіосечовина.
АЛЛИТЕРАЦИЯ (лат. alliteratio, *-onis, f*: від ad – до + litera – літера, буква) алітерація. Дисфазія при якій хворий вживає слова, що містять ті самі (однакові) приголосні звуки.
АЛЛО- (лат. allo-: від гр. allos – інший) іншо-, чужо-, ало-.
АЛЛОАГРЕССИЯ (лат. alloaggressio, *-onis, f*) алоаґресія.
АЛЛОАЛЬБУМИНЕМИЯ (лат. alloalbuminaemia, *-ae, f*) алоальбумінемія.
АЛЛОАНТИГЕН (лат. alloantigenum, *-i, n*; isoantigenum, *-i, n*) алоантиґен.
АЛЛОАНТИТЕЛО (анґ. alloantibody, isoantibody) алоантитіло.
АЛЛОАРТРОПЛАСТИКА (лат. alloarthroplastica, *-ae, f*) алоартропластика.
АЛЛОБИОЗ (лат. allobiosis, *-is, f*) алобіоз.
АЛЛОГАМИЯ (лат. allogamia, *-ae, f*) алоґамія; (пол. zapłodnienie skrzyżowane; анґ., cross fertilization).
АЛЛОГАПЛОИД (лат. allohaploidum, *-i, n*) алогаплоїд.
АЛЛОГЕН (лат. allogenum, *-i, n*) алоґен.
АЛЛОГЕНЕТИЧЕСКИЙ (лат. allogeneticus, *-a, -um*) алоґенетичний.

АЛЛОГЕНИЗАЦИЯ ОПУХОЛИ (анґ. allogenization of tumor; antigenic conversion of tumor cells) алоґенізація пухлини. Штучна стимуляція утворення в пухлинних клітинах нових антиґенів, чужорідних для орґанізму і не властивих даній пухлині.
АЛЛОГЕННЫЙ (лат. allogenicus, *-a, -um*) алоґенний.
АЛЛОГЕТЕРОПЛОИД (лат. alloheteroploidum, *-i, n*) алогетероплоїд.
АЛЛОДЕТЕРМИНАНТА (анґ. allodeterminant, alloepitope) алодетермінанта.
АЛЛОДЕТЕРМИНАНТА, СЫВОРОТОЧНАЯ (анґ. serological allodeterminant) сироваткова алодетермінанта.
АЛЛОДИПЛОИД (лат. allodiploidum, *-i, n*) алодиплоїд.
АЛЛОЗИГОТА (лат. allozygota, *-ae, f*) алозиґота.
АЛЛОИЗОМЕРИЗМ (лат. alloisomerismus, *-i, m*; alloisomeria, *-ae, f*) алоізомеризм.
АЛЛОИЗОМЕРИЯ (лат. alloisomeria, *-ae, f*; alloisomerismus, *-i, m*) алоізомерія.
АЛЛОИММУНИЗАЦИЯ (лат. alloimmunisatio, *-onis, f*) алоімунізація.
АЛЛОИММУНИЗАЦИЯ В СИСТЕМЕ МАТЬ - ПЛОД (анґ. fetus-maternal alloimmunization) алоімунізація в системі мати - плід.
АЛЛОИММУНИЗАЦИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ (лат. alloimmunisatio neonatalis) алоімунізація немовлят.
АЛЛОИММУНИЗАЦИЯ, ТРАНСПЛАЦЕНТАРНАЯ () трансплацентарна алоімунізація; (анґ. fetus-maternal alloimmunization).
АЛЛОИММУНИТЕТ (анґ. alloimmunity) алоімунітет.
АЛЛОИММУННЫЙ (анґ. alloimmune; homoimmune) алоімунний.
АЛЛОИММУНОГЛОБУЛИН (лат. alloimmunoglobulinum, *-i, n*) алоімуноґлобулін.
АЛЛОКЕРАТОПЛАСТИКА (лат. allokeratoplastica, *-ae, f*) алокератопластика.
АЛЛОКИНЕЗ (лат. allokinesis, *-is, f*) алокінез.
АЛЛОКИНЕТИЧЕСКИЙ (лат. allokineticus, *-a, -um*) алокінетичний.
АЛЛОКОЖА (лат. alloderma, *-atis, n /pl. -ata/*) іншошкіра, чужошкіра, алошкіра; (анґ. dermal allograft).
АЛЛОКОРТЕКС (лат. allocortex, *-icis, mf*; archicortex, *-icis, mf*; archipallium, *-ii, n*; cortex heterotypicus/heterotypica [olfactorius/olfactoria]) алокортекс.
АЛЛОКОСТЬ (анґ. allogenic bone, bone allograft) алокістка.
АЛЛОКСАН (лат. alloxanum, *-i, n*) алоксан; (пол., mezoksalilo-mocznik).
АЛЛОКСАНТИН (лат. alloxantinum, *-i, n*) алоксантин.
АЛЛОЛАЛИЯ (лат. allolalia, *-ae, f*) алолалія; (пол. zaburzenie mowy pochodzenia ośrodkowego).
АЛЛОМЕТРИЯ (лат. allometria, *-ae, f*) алометрія.
АЛЛОМИЕЛОТРАНСПЛАНТАЦИЯ (лат. allomyelotransplantatio, *-onis, f*) аломієлотрансплантація; (анґ., allogenic myelografting, marrow allografting).
АЛЛОМОНО(ГЕТЕРО)ПЛОИДЫ (лат. allomono(hetero)ploides) аломоно(гетеро)плоїди */мн./*.
АЛЛОМОРФИЗМ (лат. allomorphismus, *-i, m*; allomorphosis, *-is, f*) аломорфізм.
АЛЛОМОРФОЗ (лат. allomorphosis, *-is, f*; allomorphismus, *-i, m*) аломорфоз.
АЛЛОНЖ () алонж; (пол. przedłużacz; анґ. adapter).
АЛЛОПАТ (анґ. allopath(ist)) алопат.
АЛЛОПАТИЧЕСКИЙ (лат. allopathicus, *-a, -um*) звичнолікувальний, алопатичний.
АЛЛОПАТИЯ (лат. allopathia, *-ae, f*) звичнолікування, алопатія.
АЛЛОПАТРИЯ (лат. allopatria, *-ae, f*) алопатрія.
АЛЛОПЛАЗИЯ (лат. alloplasia, *-ae, f*; heteroplasia, *-ae, f*) алоплазія.
АЛЛОПЛАЗМА (лат. alloplasma, *-atis, n /pl.-ata/*) алоплазма.
АЛЛОПЛАСТИКА (лат. alloplastica, *-ae, f* homoplastica, *-ae, f*, allotransplantation, *-onis, f*; homotransplantatio, *-onis, f*) іншоштукування, чужоштукування, алопластика; (пол., przeszczepianie sztucznego tworzywa).
АЛЛОПЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. alloplasticus, *-a, -um*) іншоштукувальний, алопластичний.
АЛЛОПЛОИДИЯ (лат. alloploidia, *-ae, f*) алоплоїдія.
АЛЛОПОЛИПЛОИД (лат. allopolyploidum, *-i, n*) алополіплоїд.
АЛЛОПОЛИПЛОИД, ГЕНОМНЫЙ (лат. allopolyploidum genomicum) ґеномний алополіплоїд.
АЛЛОПОЛИПЛОИД, СЕГМЕНТНЫЙ (лат. allopolyploidum segmentale) сеґментний алополіплоїд.
АЛЛОПОЛИПЛОИДИЯ (лат. allopolyploidia, *-ae, f*) алополіплоїдія.
АЛЛОПОЛИПЛОИДИЯ, НЕРЕГУЛЯРНАЯ (лат. allopolyploidia irregularia) нереґулярна алополіплоїдія.
АЛЛОПОЛИПЛОИДЫ () алополіплоїди */мн./*.
АЛЛОПРЕГНАН () алопреґнан.
АЛЛОПСИХИЧЕСКИЙ (лат. allopsychicus, *-a, -um*) алопсихічний.
АЛЛОПСИХОЗ ВЕРНИКЕ (анґ. Wernicke's allopsychosis) алопсихоз Верніке */застар./*.
АЛЛОПУРИНОЛ (лат. allopurinol) алопуринол.
АЛЛОРЕАКТИВНОСТЬ (лат. alloreactivitas, *-atis, f*) алореактивність, *-ності*; (анґ. alloresponsiveness).
АЛЛОРЕЗИСТЕНТНОСТЬ (лат. alloresistentia, *-ae, f*) алорезистентність, *-ності*.
АЛЛОРИТМИЧЕСКИЙ (анґ. allorhythmicus, *-a, -um*) алоритмічний.

АЛЛОРИТМИЯ (лат. allorhythmia, *-ae, f*) алоритмія; (пол. tętno innomiarowe; niemiarowość rytmu serca).
АЛЛОСИНДЕЗ (лат. allosyndesis, *-is, f*) алосиндез.
АЛЛОСОМА (лат. allosoma, *-atis, n /pl.-ata/*; allochromosoma, *-atis, n /pl.-ata/*) алосома; (пол., chromosom płciowy; анг., sex chromosome).
АЛЛОТЕТРАПЛОИД (лат. allotetraploidum, *-i, n*) алотетраплоїд.
АЛЛОТИП (анг. allotype; allotypic variant) алотип.
АЛЛОТИП ТЯЖЁЛОЙ ЦЕПИ ИММУНОГЛОБУЛИНА (анг. heavy-chain allotype) алотип важкого ланцюга імуноґлобуліну.
АЛЛОТИП, ИММУНОГЛОБУЛИНОВЫЙ (анг. immunoglobulin allotype) імуноґлобуліновий алотип.
АЛЛОТИП, МОЛЧАЩИЙ (анг. latent allotype) мовчазний [мовчкуватий, німий, німотний] алотип.
АЛЛОТИПИРОВАНИЕ (анг. allotyping) алотипування.
АЛЛОТИПИЧЕСКИ СОВМЕСТИМЫЙ (анг. allotypically matched) алотипово сумісний.
АЛЛОТИПИЯ (лат. allotypia, *-ae, f*) алотипія.
АЛЛОТКАНЬ (анг. allotissue) алотканина.
АЛЛОТОЛЕРАНТНОСТЬ (анг. allotolerance) алотолерантність, *-ності*.
АЛЛОТОПИЯ (лат. allotopia, *-ae, f*; dystopia, *-ae, f*) алотопія; (анг., malposition).
АЛЛОТРАНСПЛАНТАТ (лат. allotransplantatum, *-i, n*) іншопересадок, іншопересадець, *-дця*, іншопересадженець, *-нця*, чужопересадок, *-дка*, чужопересад(жен)ець, *-д(жен)ця*, одновидопересадок, *-дка*, одновидопересад(жен)ець, *-д(жен)ця*, алотрансплантат; (анг. allograft, allogenic graft, homograft).
АЛЛОТРАНСПЛАНТАТ, КОЖНЫЙ (анг. skin allograft) шкірний алотрансплантат.
АЛЛОТРАНСПЛАНТАТ, КОСТНЫЙ (анг. bank bone, bone allograft) кістковий алотрансплантат.
АЛЛОТРАНСПЛАНТАТ, ФЕТАЛЬНЫЙ [ЭМБРИОНАЛЬНЫЙ] (анг. fetal allograft) фетальний [ембріональний] алотрансплантат.
АЛЛОТРАНСПЛАНТАЦИЯ (лат. allotransplantatio, *-onis, f*) іншопересадка, іншопересадження, іншопересаджування, чужопересадка, чужопересадження, чужопересаджування, одновидопересадка, одновидопересадження, одновидопересаджування, алотрансплантація; (анг., allografting).
АЛЛОТРАНСПЛАНТАЦИЯ ПОЧКИ (анг. kidney allotransplantation) алотрансплантація нирки.
АЛЛОТРАНСПЛАНТАЦИЯ, СОВМЕСТНАЯ ***/ДВУХ ИЛИ БОЛЕЕ ОРГАНОВ/*** (анг. combined organ allografting) спільна алотрансплантація ***/двох чи більше орґанів/***.
АЛЛОТРАНСПЛАНТИРОВАННЫЙ (анг. allotransplantated) алотрансплантований.
АЛЛОТРИОДОНТИЯ (лат. allotriodontia, *-ae, f*) алотріодонтія.
АЛЛОТРИОСМИЯ (лат. allotriosmia, *-ae, f*; heterosmia, *-ae, f*) алотріосмія.
АЛЛОТРИОФАГИЯ (лат. allotriophagia, *-ae, f*) алотріофаґія; (анг., pica).
АЛЛОТРИПЛОИД (лат. allotriploidum, *-i, n*) алотриплоїд.
АЛЛОТРОПИЗМ (лат. allotropismus, *-i, m*; allotropia, *-ae, f*) алотропізм.
АЛЛОТРОПИЧЕСКИЙ (лат. allotropicus, *-a, -um*) алотропічний.
АЛЛОТРОПИЯ (лат. allotropia, *-ae, f*; allotropismus, *-i, m*) алотропія.
АЛЛОТРОПНЫЙ (лат. allotropicus, *-a, -um*) алотропний.
АЛЛОФЕННЫЙ (лат. allophenicus, *-a, -um*) алофенний.
АЛЛОФЕНЫ (лат. allophenes) алофени */ч. мн./*.
АЛЛОФОР (лат. allophorum, *-i, n*; erythrophorum, *-i, n*) алофор.
АЛЛОХЕЗИЯ () алохезія.
АЛЛОХЕЙРИЧЕСКИЙ (лат. alloch(e)iricus, *-a, -um*) алохейричний; (анг. allochiral
АЛЛОХЕЙРИЯ (лат. alloch(e)iria, *-ae, f*) алохейрія.
АЛЛОХОРИЯ (лат. allochoria, *-ae, f*) алохорія. Зміна розташування орґанів в онто- чи філоґенезі.
АЛЛОХРОМАЗИЯ () алохромазія; (пол. zmiana barwy włosów lub skóry).
АЛЛОХРОМОСОМА (лат. allochromosoma, *-atis, n /pl.-ata/*; allosoma, *-atis, n /pl.-ata/*) алохромосома; (пол., chromosom płciowy; анг., sex chromosome).
АЛЛОХРЯЩ (анг. cartilage allograft) алохрящ.
АЛЛОЦЕНТРИЧЕСКИЙ (анг. allocentricus, *-a, -um*) . алоцентричний
АЛЛОЦИКЛИЯ (лат. allocyclia, *-ae, f*) алоциклія.
АЛЛОЦИТОТОКСИЧНОСТЬ () алоцитотоксичність, *-ності*; (анг. allo(antigen-)specific cytotoxicity).
АЛЛОЭПИТОП (анг. alloepitope; allodeterminant) алоепітоп.
АЛЛОЭРОТИЗМ (лат. alloeroti(ci)smus, *-i, m*; heteroerotismus, *-i, m*) алоеротизм.
АЛЛОЭСТЕЗИЯ (лат. alloaesthesia, *-ae, f*; allaesthesia, *-ae, f*) алоестезія. Відчування [відчуття] дотику у віддаленому від нього місці; (пол. odczuwanie dotyku w innym miejscu niż powstał); */див. тж* ***АЛЛЕСТЕЗИЯ/***.
АЛЛОЭСТЕЗИЯ, ЗРИТЕЛЬНАЯ (лат. alloaesthesia visualis) зорова алоестезія.
АЛОГИЗМ (лат. alogismus, *-i, m*) алоґізм.
АЛОГИЧНОСТЬ (лат. alogismus, *-i, m*) алоґічність, *-ності*.
АЛОГИЧНЫЙ (лат. alogicus, *-a, -um*) алоґічний.
АЛОГИЯ (лат. alogia, *-ae, f*) алоґія; (пол. niemożność mówienia wskutek uszkodzenia mózgu).

АЛОПЕЦИЙНЫЙ (лат. alopecicus, *-a, -um*) алопеційний.
АЛОПЕЦИЯ (лат. alopecia, *-ae, f*) вилисіння, облисіння, плішивість, *-вості*, голомозість, *-зості*, алопеція; (рос. облысение; пол., wyłysienie; анґ., baldness, pelade).
АЛОПЕЦИЯ ВИЛЬСОНА, ГНЁЗДНАЯ (анґ. marginal patchy alopecia aphasis, Wilson's circumscribed alopecia) гніздова алопеція [вилисіння, облисіння] Вільсона.
АЛОПЕЦИЯ ЛЕВЕНТАЛЯ - ЛЮРИ, ЛИНЕЙНАЯ РУБЦУЮЩАЯСЯ (анґ. Loewenthal-Luri cicatricial linear alopecia) лінійна рубцювальна алопеція [вилисіння, облисіння] Левенталя - Люрі.
АЛОПЕЦИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ, ЗАТЫЛОЧНАЯ (лат. alopecia occipitalis neonatorum) потилична алопеція [вилисіння, облисіння] немовлят.
АЛОПЕЦИЯ, АТРОФИЧЕСКАЯ (лат. alopecia atrophica) атрофічна алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ГЕНЕРАЛИЗОВАННАЯ (лат. alopecia universalis; alopecia totalis) ґенералізована [загальна] алопеція [вилисіння, облисіння]; (рос. общее облысение).
АЛОПЕЦИЯ, ГНЁЗДНАЯ (лат. alopecia areata; alopecia circumscripta) гніздова алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ГНЁЗДНАЯ ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ (лат. alopecia totalis; alopecia universalis) гніздова злоякісна алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ГНЁЗДНАЯ СТРИГУЩАЯ (лат. alopecia areata tonsurans) гніздова стригуча алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ГРЕНЛАНДСКАЯ (лат. alopecia traumatica) ґренландська алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ., Greenland baldness).
АЛОПЕЦИЯ, ДИФФУЗНАЯ (лат. alopecia diffusa) дифузна алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, КРАЕВАЯ ГНЁЗДНАЯ () крайова гніздова алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ. marginal patchy baldness).
АЛОПЕЦИЯ, КРУГОВАЯ (лат. alopecia areata; alopecia circumscripta) кругова алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ЛЕПРОЗНАЯ (лат. alopecia leprosa) лепрозна [проказна] алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, МЕЛКООЧАГОВАЯ (лат. alopecia parvimaculata) дрібновогнищева алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ. areolar [small-hearth, small-patchy] alopecia).
АЛОПЕЦИЯ, МУЦИНОЗНАЯ (лат. alopecia mucinosa) муцинозна алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, НЕВРОТИЧЕСКАЯ (лат. alopecia neurotica) невротична алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ОБЩАЯ (лат. alopecia universalis; alopecia totalis) загальна алопеція [вилисіння, облисіння]; (рос. общее облысение).
АЛОПЕЦИЯ, ОБЩАЯ ВРОЖДЁННАЯ (лат. alopecia adnata universalis) загальна уроджена алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ., congenital general loss of hair).
АЛОПЕЦИЯ, ОГРАНИЧЕННАЯ ВРОЖДЁННАЯ () обмежена уроджена алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ. congenital partial loss of hair).
АЛОПЕЦИЯ, ОЧАГОВАЯ (лат. alopecia areata; alopecia circumscripta) вогнищева [осередкова] алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ПРЕЖДЕВРЕМЕННАЯ [ПРЕСЕНИЛЬНАЯ] (лат. alopecia prematura, alopecia presenilis) передчасна [пресенільна] алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, РЕНТГЕНОВСКАЯ () рентгенівська [променева, опромінна] алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ. X-ray alopecia).
АЛОПЕЦИЯ, РУБЦОВАЯ (лат. alopecia cicatricialis [cicatricalis]) рубцева алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, РУБЦУЮЩАЯ ЛИНЕЙНАЯ (лат. alopecia cicatricialis linearia) рубцювальна лінійна [кресова] алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СЕБОРЕЙНАЯ (лат. alopecia seborrheica) себорейна алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СЕНИЛЬНАЯ (лат. alopecia senilis) сенільна [старече] алопеція [вилисіння, облисіння]; (рос. старческое облысение).
АЛОПЕЦИЯ, СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ (лат. alopecia symptomatica) симптоматична алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ (лат. alopecia syphilitica [luetica]) сифілітична алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ ДИФФУЗНАЯ (лат. alopecia syphilitica diffusa) дифузна сифілітична алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ МЕЛКООЧАГОВАЯ [СИФИЛИТИЧЕСКАЯ ОЧАЖКОВАЯ] (лат. alopecia syphilitica areolaris) дрібновогнищева сифілітична [вогнищкова сифілітична] алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ СМЕШАННАЯ (анґ. alopecia syphilitica mixta) змішана сифілітична алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, СТАРЧЕСКАЯ (лат. alopecia senilis) старече алопеція [вилисіння, облисіння]; (анґ., baldness of old age).
АЛОПЕЦИЯ, ТАЛЛИЕВАЯ (лат. alopecia tallica) талієва алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ТОКСИЧЕСКАЯ (лат. alopecia toxica) токсична алопеція [вилисіння, облисіння].

АЛОПЕЦИЯ, ТОТАЛЬНАЯ (лат. alopecia totalis; alopecia universalis) тотальна [загальна] алопеція [вилисіння, облисіння]; (рос. общее облысение).
АЛОПЕЦИЯ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. alopecia traumatica) травматична алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ТРЕУГОЛЬНАЯ (лат. alopecia triangula [triangulatis]) трикутна алопеція [вилисіння, облисіння]. Різновид уродженої алопеції.
АЛОПЕЦИЯ, УНИВЕРСАЛЬНАЯ (лат. alopecia universalis; alopecia totalis) універсальна [загальна] алопеція [вилисіння, облисіння]; (рос. общее облысение).
АЛОПЕЦИЯ, ФОЛЛИКУЛЯРНАЯ (анґ. allopecia follicularis) фолікулярна алопеція [вилисіння, облисіння].
АЛОПЕЦИЯ, ЭКСФОЛИАТИВНАЯ (лат. alopecia furefuracea, alopecia pityroides) ексфоліативна алопеція.
АЛОПЕЦИЯ, ЭПИЛИНОВАЯ () епілінова алопеція [вилисіння, облисіння]; (анг. alopecia evoked by use of plaster for epilation).
АЛОЭ (лат. Aloe, *-as, f L.*; Aloë, *-as, f L.*) сабур, алое */с., невідм./.*
АЛТЕЙ, АЛТЕЯ (лат. Althaea, *-ae, f L.*; гр. hibiscum, *-i, n*) проскурняк, проскурки, колачики, пацірник, алтей */ч./*, алтея */ж./*; (рос. просвирняк; пол. malwa, ślaz; словац. aibiš; анґ. marsh-mallow, sweat-weed, wymote).
АЛТЕЙ, ЛЕКАРСТВЕННЫЙ (лат. Althaea officinalis *L.*) алтей [проскурняк] лікарський; (пол. prawoślaz lekarski).
АЛТЕЙНЫЙ () проскурняковий, алтейний; (словац. aibišový; анґ. marsh-mallow, sweat-weed, wymote).
АЛУПЕНТ (анґ. alupent, metaproterenol) алупент.
АЛФАВИТ (лат. alphabetum, *-i, n*: від гр. αλφα alpha – альфа + βητα beta – віта) абетка, азбука, алфавіт; (пол. alfabet).
АЛФАВИТ, ДАКТИЛОЛОГИЧЕСКИЙ () дактилолоґічний [ручний] алфавіт; (пол. alfabet palcowy).
АЛФАВИТ, РУЧНОЙ () ручний алфавіт.
АЛХИМИК () алхімік.
АЛХИМИЯ () алхімія.
АЛЫЙ (лат. purpureus, *-a, -um*) кармазиновий, криваво-червоний, ясно-червоний, багряний.
АЛЮМИНАТ () алюмінат; (пол. glinian).
АЛЮМИНИЕВЫЙ (лат. aluminicus, *-a, -um*) глинцевий, глинцьовий, алюмінієвий; (пол. glinowy).
АЛЮМИНИЙ (лат. aluminium, *-ii, n*; Al) глинець, *-нця*, алюміній; (пол. glin; словац. hliník).
АЛЮМИНИЙ, АЗОТНОКИСЛЫЙ () азотнокислий алюміній; (пол. azotan glinowy).
АЛЮМИНИЙ, КРЕМНЕКИСЛЫЙ () кремнекислий алюміній; (пол. krzemian glinowy).
АЛЮМИНИЙ, ОСНОВНЫЙ УКСУСНОКИСЛЫЙ () основний оцтовокислий алюміній; (пол. octan glinowy zasadowy).
АЛЮМИНИЙ, СЕРНОКИСЛЫЙ () сірчанокислий алюміній; (пол. siarczan glinowy).
АЛЮМИНИЙ, УКСУСНОКИСЛЫЙ () оцтовокислий алюміній; (пол. octan glinowy).
АЛЮМИНИЙ, ФОСФОРНОКИСЛЫЙ () фосфорнокислий алюміній; (пол. fosforan glinowy).
АЛЮМИНОЗ (лат. aluminosis, *-is, f*) глинців'я, глинцевість, *-вості*, заглинчення, заглинечення, алюміноз; (пол., pylica glinowa).
АЛЬБЕДО (лат. albedo) альбедо */с., невідм./.*
АЛЬБЕДОМЕТР (лат. albedometer, *-tri, m*; albedometrum, *-i, n*; albedometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) альбедометр.
АЛЬБИНИЗМ (лат. albinismus, *-i, m*; achromia congenita [congenitalis]) біляцтво, біляків'я, біляковість, *-вості*, білястість, *-тості*, білявість, *-вості*, білякуватість, *-тості*, білість, *-лості*, безбарвність, *-ності*, альбінізм. Вроджена відсутність піґменту (барвня, барвника); (пол. bielactwo).
АЛЬБИНИЗМ С ГЕМОРРАГИЧЕСКИМ ДИАТЕЗОМ И ПИГМЕНТАЦИЕЙ РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИАЛЬНЫХ КЛЕТОК, ГЛАЗОКОЖНЫЙ (анґ. Hermansky-Pudlak syndrome, Hermansky-Pudlak type albinism) окошкірний альбінізм із геморагічним діатезом і пігментацією ретикулоендотеліальних клітин.
АЛЬБИНИЗМ, ГЛАЗНОЙ (лат. albinismus ocularis) білооччя, білоочість, *-чості*, білоочність, *-ності*, очний альбінізм.
АЛЬБИНИЗМ, ГЛАЗОКОЖНЫЙ (лат. albinismus oculocutaneus) білоочошкір'я, білоочошкірість, *-рості*, білоочошкірність, *-ності*, окошкірний альбінізм.
АЛЬБИНИЗМ, ГЛАЗОКОЖНЫЙ ТИРОЗИНАЗОНЕГАТИВНЫЙ (лат. albinismus tyrosinasa-negativus oculocutaneus) окошкірний тирозиназонеґативний альбінізм.
АЛЬБИНИЗМ, ГЛАЗОКОЖНЫЙ ТИРОЗИНАЗОПОЗИТИВНЫЙ (лат. albinismus tyrosinasa-positivus oculocutaneus) окошкірний тирозиназопозитивний альбінізм.
АЛЬБИНИЗМ, ОБЩИЙ (лат. albinismus totalis) загальний альбінізм.
АЛЬБИНИЗМ, ОКУЛОКУТАННЫЙ (лат. albinismus oculocutaneus) окулокутанний [окошкірний] альбінізм; (рос. глазокожный альбинизм).
АЛЬБИНИЗМ, ЧАСТИЧНЫЙ (лат. albinismus partialis) частковий альбінізм.

АЛЬБИНОС (лат. albino, *-onis, m*) біляк, біляківець, *-вця*, біляковець, *-вця*, білястісник, білястень, *-тня*, безбарвник, альбінос; (пол. bielak).

АЛЬБИНОСНЫЙ () біляковий, біляківський, біляковецький, альбіносний; (пол. bielakowy).

АЛЬБУГИНИТ (лат. albuginitis, *-tidis, f*) альбугініт.

АЛЬБУМИН (лат. albuminum, *-i, n*; albumen, *-inis, n*) білковина, альбумін; (пол. białko, białczan).

АЛЬБУМИН БЕНС ДЖОНСА (анг. Bence Jones albumin; Bence Jones protein) альбумін Бенс Джонса */застар./*.

АЛЬБУМИН СЫВОРОТКИ КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА (анг. bovine serum albumin) альбумін сироватки великої рогатої худоби.

АЛЬБУМИН ЧЕЛОВЕЧЕСКОЙ СЫВОРОТКИ (анг. human serum albumin) альбумін людської сироватки.

АЛЬБУМИН, БЫЧИЙ СЫВОРОТОЧНЫЙ (анг. bovine serum albumin) бичачий сироватковий альбумін.

АЛЬБУМИН, ДУБИЛЬНОКИСЛЫЙ () дубильнокислий альбумін; (пол. białczan taniny).

АЛЬБУМИН, МЕЧЕНЫЙ РАДИОАКТИВНЫМ ЙОДОМ (анг. radiodinated serum albumin) альбумін, мічений радіоактивним йодом.

АЛЬБУМИН, МЫШЕЧНЫЙ (анг. muscle albumin) м'язовий альбумін.

АЛЬБУМИН, ОБЕССОЛЕННЫЙ (анг. salt-poor albumin) знесолений альбумін.

АЛЬБУМИН, СЫВОРОТОЧНЫЙ (анг. serum albumin, seralbumin) сироватковий альбумін.

АЛЬБУМИН, ЯИЧНЫЙ (лат. ovalbuminum, *-i, n*) яєчний альбумін; (анг., egg albumin).

АЛЬБУМИНАТ (лат. albuminas, *-atis, n /pl. -ata/*) білчан, альбумінат; (пол. albuminian, białczan).

АЛЬБУМИНАТ ЖЕЛЕЗА (анг. iron albuminate) альбумінат заліза.

АЛЬБУМИНАТ ТАННИНА (АЛЬБУМИН ДУБИЛЬНОКИСЛЫЙ) () альбумінат таніну (альбумін дубильнокислий); (пол. białczan taniny).

АЛЬБУМИНАТНЫЙ (лат. albuminatus, *-a, -um*) білчановий, альбумінатний; (пол. białkowy).

АЛЬБУМИНЕМИЯ (лат. albuminaemia, *-ae, f*) альбумінемія; (пол. białko we krwi).

АЛЬБУМИНИМЕТР (лат. albuminimeter, *-tri, m*; albuminimetrum, *-i, n*; albuminimetrium, *-ii, n*; albuminometer, *-tri, m*; albuminometrum, *-i, n*; albuminometrium, *-ii, n*: від albuminum, *-i, n* – білковина, альбумін + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) білковиномір, білковиномірник, білковиновимірник, альбумініметр; (пол., albuminomierz).

АЛЬБУМИНИМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. albuminimetricus, *-a, -um*; albuminometricus, *-a, -um*: від albuminum, *-i, n* – білковина, альбумін + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) білковиномірний, білковиновимірний, білковиновимірювальний, альбумініметричний.

АЛЬБУМИНИМЕТРИЯ (лат. albuminimetria, *-ae, f*; albuminometria, *-ae, f*: від albuminum, *-i, n* – білковина, альбумін + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) білковиновимір, білковиновимірювання, альбумініметрія.

АЛЬБУМИНОВЫЙ (лат. albumosus, *-a, -um*; albuminosus, *-a, -um*; albuminicus, *-a, -um*) білковиновий, альбуміновий.

АЛЬБУМИНОЗА () альбуміноза.

АЛЬБУМИНОЗНЫЙ (лат. albuminosus, *-a, -um*; albumosus, *-a, -um*; albuminicus, *-a, -um*) білковиновий, альбумінозний; (пол. albuminowy, białkowy).

АЛЬБУМИНОИД (лат. albuminoidum, *-i, n*) альбуміноїд; (пол., skleroproteina).

АЛЬБУМИНОМЕТР (лат. albuminometer, *-tri, m*; albuminometrum, *-i, n*; albuminometrium, *-ii, n*; albuminimeter, *-tri, m*; albuminimetrum, *-i, n*; albuminimetrium, *-ii, n*: від albuminum, *-i, n* – білковина, альбумін + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) білковиномір, білковиномірник, білковиновимірник, альбумінометр; (пол., albuminomierz).

АЛЬБУМИНОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. albuminometricus, *-a, -um*; albuminimetricus, *-a, -um*: від albuminum, *-i, n* – білковина, альбумін + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) білковиномірний, білковиновимірний, білковиновимірювальний, альбумінометричний.

АЛЬБУМИНОМЕТРИЯ (лат. albuminometria, *-ae, f*; albuminimetria, *-ae, f*: від albuminum, *-i, n* – білковина, альбумін + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) білковиновимір, білковиновимірювання, альбумінометрія.

АЛЬБУМИНОСКОП (лат. albuminoscopium, *-ii, n*) білковиновизначник, білковиновизначальник, альбуміноскоп. Прилад для визначення наявності білка (білковини) у сечі.

АЛЬБУМИНОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. albuminoscopicus, *-a, -um*) білковиновизначальний, альбуміноскопічний.

АЛЬБУМИНОСКОПИЯ (лат. albuminoscopia, *-ae, f*) білковиновизначення, альбуміноскопія.

АЛЬБУМИНУРЕТИК (лат. albuminureticum, *-i, n*) білковиносечник, білковиносечнісник, альбумінуретик. Чинник, що призводить до альбумінурії (білковиносеччя, білковиносечності).

АЛЬБУМИНУРИЧЕСКИЙ (лат. albuminuricus, *-a, -um*) білковиносечний, білковиносеччевий, білковиносечнісний, альбумінуричний; (пол. białkomoczowy).

АЛЬБУМИНУРИЯ (лат. albuminuria, *-ae, f*; albuminorrhea, *-ae, f*; proteinuria, *-ae, f*; seroalbuminuria, *-ae, f*; serumuria, *-ae, f*) білкосеччя, білкосечність, *-ності*, білковиносеччя, білковиносечність, *-ності*, альбумінурія. Білок [білковина] у сечі; (пол. białkomocz).

АЛЬБУМИНУРИЯ БАМБЕРГЕРА (анґ. Bamberger's albuminuria) альбумінурія Бамберґера.
АЛЬБУМИНУРИЯ БЕРЕМЕННЫХ () альбумінурія вагітних; (пол. białkomocz ciężarnych).
АЛЬБУМИНУРИЯ, АЛИМЕНТАРНАЯ (лат. albuminuria alimentaria) аліментарна альбумінурія [харчова]; (пол. białkomocz pokarmowy).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ДОБРОКАЧЕСТВЕННАЯ (анґ. benign albuminuria) доброякісна альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ЗАСТОЙНАЯ () альбумінурія застійна; (пол. białkomocz zastoinowy).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ЛИХОРАДОЧНАЯ (лат. albuminuria febrilis) альбумінурія пропасна [гарячкова]; (пол. białkomocz gorączkowy).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ЛОЖНАЯ (анґ. false albuminuria) лжива [несправжня, помилкова] альбумінурія; (пол. białkomocz rzekomy).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ЛОРДОТИЧЕСКАЯ (лат. albuminuria lordotica) лордотична альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, НЕФРОГЕННАЯ (лат. albuminuria nephrogenosa) нефроґенна альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, НОЧНАЯ () нічна альбумінурія; (пол. białkomocz nocny).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ОРТОСТАТИЧЕСКАЯ (лат. albuminuria orthostatica [posturalis]) ортостатична альбумінурія; (пол. białkomocz ortostatyczny).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ОСТАТОЧНАЯ (лат. albuminuria residualis) залишкова альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ПАРОКСИЗМАЛЬНАЯ (лат. albuminuria paroxysmalis) пароксизмальна [приступоподібна] альбумінурія; (рос. приступообразная альбуминурия).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ПЕРИОДИЧЕСКАЯ (лат. albuminuria periodica) періодична альбумінурія; (анґ. intermittent albuminuria).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ПОСТРЕНАЛЬНАЯ (лат. albuminuria postrenalis) постренальна альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ПРЕРЕНАЛЬНАЯ (лат. albuminuria prerenalis) преренальна альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ПРИСТУПООБРАЗНАЯ (лат. albuminuria paroxysmalis) приступоподібна альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ПУБЕРТАТНАЯ () пубертатна альбумінурія; (анґ. adolescent albuminuria).
АЛЬБУМИНУРИЯ, СЛУЧАЙНАЯ (лат. albuminuria accidentalis) випадкова альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ (лат. albuminuria functionalis [temporaria]) функціональна альбумінурія.
АЛЬБУМИНУРИЯ, ЦИКЛИЧЕСКАЯ (лат. albuminuria cyclica) циклічна альбумінурія; (пол. białkomocz okresowy; (анґ., recurrent albuminuria).
АЛЬБУМИНУРИЯ, ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ (лат. albuminuria essentialis) есенціальна альбумінурія.
АЛЬБУМОЗА (лат. album(in)osa, *-ae, f*) альбумоза.
АЛЬБУМОЗУРИЯ (лат. albumosuria, *-ae, f*) альбумозурія.
АЛЬБУМОЗУРИЯ, ГЕПАТОГЕННАЯ (лат. albumosuria hepatogenica [hepatogenosa]) гепатоґенна альбумозурія.
АЛЬБУМОЗУРИЯ, ПИОГЕННАЯ (лат. albumosuria pyogenica) піоґенна альбумозурія.
АЛЬБУМОЗУРИЯ, ЭНТЕРОГЕННАЯ (лат. albumosuria enterogenosa) ентероґенна альбумозурія.
АЛЬБУЦИД () альбуцид; (анґ. sulfacetamide).
АЛЬВЕОАЛГИЯ (лат. alveo(l)algia, *-ae, f*) альвеоалґія.
АЛЬВЕОКОККОЗ (лат. alveococcosis, *-is, f*) альвеококоз; (пол. bąblowica wielojamowa).
АЛЬВЕОКОККОЗ ПЕЧЕНИ () альвеококоз печінки; (анґ. alveolar [hydatid] disease of liver).
АЛЬВЕОЛА (лат. alveolus, *-i, m*; phatne, *-es, f*) дучка, чарунка, лунка, луночка, комірка, альвеола; (рос. лунка, луночка, ячейка; пол. 1. zębodół; 2. pęcherzyk /*płucny*/; словац. mechúrik; lôžko).
АЛЬВЕОЛА ЖЕЛЕЗЫ (лат. alveolus glandulae) альвеола залози.
АЛЬВЕОЛА ЗУБА (лат. alveolus dentalis; odontobothrion) альвеола зуба; (анґ., alveolar [tooth] socket).
АЛЬВЕОЛА ЛЁГКОГО (лат. alveolus pulmonis) легеневий пухирець, альвеола легені; (рос. лёгочная ячейка; анґ., lung [pulmonary, pulmonic] alveolus, air [bronchic] cell, air vesicle).
АЛЬВЕОЛИЗ (лат. alveolysis, *-is, f*) альвеоліз.
АЛЬВЕОЛИТ (лат. 1. alveolitis, *-is, f*; periostitis alveolaris; 2. alveolitis pneumoniaca) альвеоліт; (пол. 1. zapalenie zębodołu).
АЛЬВЕОЛИТ РАБОТНИКОВ ВЕНТИЛИРУЕМЫХ ПОМЕЩЕНИЙ () альвеоліт працівників вентильованих приміщень; (анґ. ventilation pneumonia).
АЛЬВЕОЛИТ СЫРОВАРОВ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ () алерґічний [алерґійний] альвеоліт сироварів; (анґ. cheese maker's lung).
АЛЬВЕОЛИТ У СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ РАБОЧИХ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ () алерґічний [алерґійний] альвеоліт у сільськогосподарських робітників; (анґ. farmer's lung).
АЛЬВЕОЛИТ ХЛЕБОПЁКОВ () альвеоліт пекарів; (анґ. Miller's lung).
АЛЬВЕОЛИТ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. alveolitis allergica) алерґічний [алерґійний] альвеоліт; (анґ., hypersensitivity pneumonia).
АЛЬВЕОЛИТ, АУТОИММУННЫЙ () аутоімунний альвеоліт; (анґ. lymphocytic alveolitis).
АЛЬВЕОЛИТ, ЗУБНОЙ () зубний альвеоліт; (анґ. tooth socket inflammation).
АЛЬВЕОЛИТ, ИДИОПАТИЧЕСКИЙ ФИБРОЗИРУЮЩИЙ (анґ. idiopathic fibrosing alveolitis) ідіопатичний фіброзуючий альвеоліт.

АЛЬВЕОЛИТ, ИММУНОКОМПЛЕКСНЫЙ (анг. immune complex pneumonia) імунокомплексний альвеоліт.
АЛЬВЕОЛИТ, КЛЕНОВЫЙ АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ () кленовий алерґічний [алерґійний] альвеоліт; (анґ. maple bark lung).
АЛЬВЕОЛИТ, ЛЁГОЧНЫЙ ОСТРЫЙ (лат. alveolitis pulmonaria acuta) гострий легеневий альвеоліт.
АЛЬВЕОЛИТ, ЛЁГОЧНЫЙ ФИБРОЗИРУЮЩИЙ (анґ. fibrosing alveolitis, diffuse interstitial pulmonary fibrosis) фіброзуючий [фіброзувальний] легеневий альвеоліт.
АЛЬВЕОЛИТ, ТОКСИЧЕСКИЙ ФИБРОЗИРУЮЩИЙ (анґ. toxic fibrosing alveolitis) фіброзуючий [фіброзувальний] токсичний альвеоліт.
АЛЬВЕОЛИТ, ФИБРОЗИРУЮЩИЙ (анґ. fibrosing alveolitis) фіброзуючий [фіброзувальний] альвеоліт.
АЛЬВЕОЛИТ, ЭКЗОГЕННЫЙ АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. alveolitis allergica exogenica [exogenosa]) екзоґенний [зовнопохідний, зовнішньопохідний] алерґічний [алерґійний] альвеоліт.
АЛЬВЕОЛИТ, ЭНДОГЕННЫЙ (лат. alveolitis endogenica [cryptogenica, intrinsica]) ендоґенний альвеоліт.
АЛЬВЕОЛО-ГУБНОЙ (лат. alveo(lo)labialis, *-e*) альвеоло-губний.
АЛЬВЕОЛО-ЗУБНОЙ (лат. alveo(lo)dentalis, *-e*) альвеоло-зубний.
АЛЬВЕОЛО-НЁБНЫЙ (лат. alveo(lo)palatalis, *-e*) альвеоло-піднебінний.
АЛЬВЕОЛОПЛАСТИКА (лат. alveo(lo)plastica, *-ae, f*) альвеолопластика.
АЛЬВЕОЛОТОМИЯ (лат. alveolotomia, *-ae, f*) альвеолотомія.
АЛЬВЕОЛОЦИТ (лат. alveolocytum, *-i, n*; alveolocytus, *-i, m*) альвеолоцит.
АЛЬВЕОЛОЦИТ, ЧЕШУЙЧАТЫЙ (анґ. alveolar cell type I, squamous [small] alveolar cell, membranous pneumocyte) лускатий альвеолоцит.
АЛЬВЕОЛОЭКТОМИЯ () альвеолоектомія; (пол. częściowe wycięcie zębodołu).
АЛЬВЕОЛО-ЯЗЫЧНЫЙ (анґ. alveo(lo)lingualis, *-e*) альвеоло-язичний [-язиковий].
АЛЬВЕОЛЫ ЗУБНЫЕ () альвеоли зубні */мн./*; (пол. zębodoły).
АЛЬВЕОЛЫ ЛЁГКИХ () альвеоли легень [легенів] */мн./*; (пол. pęcherzyki płucne).
АЛЬВЕОЛЭКТОМИЯ (лат. alveolectomia, *-ae, f*) альвеолектомія.
АЛЬВЕОЛЯРНО-КАПИЛЛЯРНЫЙ () альвеолярно-капілярний; (пол. pęcherzykowo-włośniczkowy).
АЛЬВЕОЛЯРНО-КЛЕТОЧНЫЙ (анг. alveo(lo)cellularis, *-e*) альвеолярно-клітинний; (пол. pęcherzykowo-komórkowy).
АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ (лат. alveolaris, *-e*) дучковий, чарунковий, луночковий, комірковий; дучкуватий, чарункуватий, чарунчастий, луночкуватий, коміркуватий, комірчастий, альвеолярний; (рос. луночковый; пол. 1. zębodołowy; 2. pęcherzykowy).
АЛЬГЕЗИМЕТР (лат. algesimeter, *-tri, m*; algesimetrum, *-i, n*; algesimetrium, *-ii, n*; algometer, *-tri, m*; algometrum, *-i, n*; algometrium, *-ii, n*: від гр. αλγος algos – біль + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) больомір, больомірка, больомірник, больовимірник, альґезиметр. Прилад для вимірювання (дослідження) рівня вразливості на біль (больової вразливості).
АЛГЕЗИОМЕТР (лат. algesiometer, *-tri, m*; algesiometrum, *-i, n*; algesiometrium, *-ii, n*: від гр. algos αλγος – біль + гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) больомір, больомірник, больовимірник, больовідчуттємір, больовідчуттємірник, больовідчуттєвимірник, больовідчутномір, больовідчутномірник, больовідчутновимірник, больочутливомір, больочутливомірник, больочутливовимірник, ал(ь)ґезіометр. Прилад для вимірювання больової чутливості шкіри.
АЛЬГЕСТЕЗИЯ () альґестезія; (пол. odczuwanie bólu; wrażliwość na ból).
АЛЬГИНАТ (анг. alginate) альґінат.
АЛЬГИЦИД (анг. algicide) альґіцид */екол./*.
АЛЬГИЯ (лат. algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль) біль, */Р. болю/*, болість, *-лесті*, болісність, *-ності*, болючість, *-чості*, альгія; */див. теж **АЛГИЯ**/*.
-АЛЬГИЯ (лат. algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль; -odynia, *-ae, f*: від гр. odyne – біль) -біль, *-болю*, -білля, -болість, *-лості*, -болісність, *-ності*, -болючість, *-чості*, -альґія; */див. теж **-АЛГИЯ, -ОДИНИЯ**/*.
АЛЬГО- (лат. algo-; algesi-: від гр. αλγος algos – біль) больо-, альґо-.
АЛЬГОГАЛЛЮЦИНОЗ () альґогалюциноз; (пол. ból fantomowy */ból w kończynie odjętej/*).
АЛЬГОГЕНЕЗ () больоутворення, альґоґенез; (пол. powstawanie bólu).
АЛЬГОГЕННЫЙ (лат. algogenicus, *-a, -um*: від гр. αλγος algos – біль) альґоґенний.
АЛЬГОГНОЗИЯ () больовідчуття, больовідчування, альґоґнозія. Здатність відчувати біль.
АЛЬГОДИСМЕНОРЕЯ (лат. algodismenorrhea, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль) альґодисменорея; (пол. miesiączkowanie bolesne).
АЛЬГОДИСТРОФИЯ (лат. algodystrophia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль) альґодистрофія.
АЛЬГОДИСТРОФИЯ, НЕЙРОРЕФЛЕКТОРНАЯ (лат. algodystrophia neuroreflectoria) нейрорефлекторна альґодистрофія.
АЛЬГОЛАГНИЯ (лат. algolagnia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль + λαγνεια lagneia – хіть) альґолаґнія; (пол. zboczenie płciowe aktywne */sadyzm/* lub pasywne */masochizm/*); */див. теж **АЛГОЛАГНИЯ**/*.
АЛЬГОЛАГНИЯ, АКТИВНАЯ (лат. algolagnia activa; sadismus, *-i, m*) активна альґолаґнія.

АЛЬГОЛАГНИЯ, ПАССИВНАЯ (лат. algolagnia passiva; algophilia, *-ae, f*; algomania, *-ae, f*; masochismus, *-i, m*) пасивна альґолаґнія.

АЛЬГОМАНИЯ (лат. algomania, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль; algophilia, *-ae, f*; algolagnia passiva; masochismus, *-i, m*) болепотяг, боленавіж, боленавіженство, альґоманія */застар./*.

АЛЬГОМЕНОРЕЯ (лат. algomenorrhea, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль) альґоменорея; (пол. miesiączkowanie bolesne).

АЛЬГОМЕТР (лат. algometer, *-tri, m*; algometrum, *-i, n*; algometrium, *-ii, n*: від гр. αλγος algos – біль + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) болемір, болемірник, болевимірник, альґометр. Прилад для виміру [визначення] рівня вразливості на біль.

АЛЬГОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. -metricus, *-a, -um*: від гр. αλγος algos – біль + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) болемірний, болевимірний, болевимірювальний, альґометричний.

АЛЬГОМЕТРИЯ (лат. algometria, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) болевимір, болевиміренння; болевиміряння, болевимірювання, альґометрія.

АЛЬГОМИОКЛОНИЗМ (лат. algomyoclonismus, *-i, m*; algomyoclonia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль + μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + κλονεω kloneo – розтрясати) болем'язосудома, болісном'язосудомина, альґоміоклонізм. Судомне болюче [болісне] сіпання м'язів при невралґії; (пол. mioklonia bolesna).

АЛЬГОМИОКЛОНИЯ (лат. algomyoclonia, *-ae, f*; algomyoclonismus, *-i, m*: від гр. αλγος algos – біль + μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + κλονεω kloneo – розтрясати) болем'язосудома, болісном'язосудомина, альґоміоклонія. Судомне болюче [болісне] сіпання м'язів при невралґії; (пол. mioklonia bolesna).

АЛЬГОПАРЕЙНИЯ () альґопарейнія; (пол. ból przy spółkowaniu u kobiet).

АЛЬГОПАРЕСТЕЗИЯ () альґопарестезія; (пол. parestezja bólowa; złudne odczuwanie bólu).

АЛЬГОФИЛИЯ (лат. algophilia, *-ae, f*; algomania, *-ae, f*; algolagnia passiva; masochism, *-i, n*) альґофілія.

АЛЬГОФОБИЯ (лат. algophobia, *-ae, f*) альґофобія; (пол. chorobliwa obawa bólu).

АЛЬДАКТОН (анґ. aldactone, spironolactone) альдактон.

АЛЬДЕГИД (лат. aldehydum, *-i, n*) альдегід.

АЛЬДЕГИД, АКРИЛОВЫЙ () альдегід акриловий; (пол. akroleina; aldehyd akrylowy).

АЛЬДЕГИД, АНИСОВЫЙ (анґ. anisaldehyde) ганусовий альдегід.

АЛЬДЕГИД, БЕНЗОЙНЫЙ () бензойний альдегід; (пол. aldehyd benzoesowy; анґ. benzaldehyde).

АЛЬДЕГИД, ГЛИЦЕРИНОВЫЙ () ґліцериновий альдегід; (анґ. glyceraldehyde).

АЛЬДЕГИД, ИЗОВАЛЕРИАНОВЫЙ () ізовалеріановий альдегід; (анґ. isovaleraldehyde).

АЛЬДЕГИД, КОРИЧНЫЙ () альдегід коричний; (пол. aldehyd cynamonowy).

АЛЬДЕГИД, МУРАВЬИНЫЙ (лат. aldehydum formicum; formaldehydum, *-i, n*) альдегід мурашиний; (пол. formaldehyd, aldehyd mrówkowy).

АЛЬДЕГИД, ПИРОВИНОГРАДНЫЙ () альдегід піровиноградний; (пол. metyloglioksal).

АЛЬДЕГИД, ПРОПИОНОВЫЙ () альдегід пропіоновий.

АЛЬДЕГИД, САЛИЦИЛОВЫЙ () альдегід саліциловий.

АЛЬДЕГИД, ТРИХЛОРУКСУСНЫЙ () альдегід трихлороцтовий; (пол. chloral).

АЛЬДЕГИД, УКСУСНЫЙ (лат. acetaldehydum, *-i, n*) альдегід оцтовий; (пол. aldehyd octowy).

АЛЬДЕГИДДЕГИДРАЗА () альдегіддегідраза.

АЛЬДЕГИДДЕГИДРОГЕНАЗА (анґ. aldehyde dehydrogenase) альдегіддегідроґеназа.

АЛЬДЕГИДОКИСЛОТА () альдегідокислота; (пол. aldehydokwas).

АЛЬДЕГИДРАЗА () альдегідраза.

АЛЬДОГЕКСОЗА (лат. aldohexosa, *-ae, f*) альдогексоза.

АЛЬДОЗА (лат. aldosa, *-ae, f*) альдоза.

АЛЬДОЗОРЕДУКТАЗА (анґ. aldose reductase) альдозоредуктаза.

АЛЬДОЛАЗА (лат. aldolasa, *-ae, f*) альдолаза; (пол., zymoheksaza).

АЛЬДОЛАЗЕМИЯ () альдолаземія.

АЛЬДОПЕНТОЗА (лат. aldopentosa, *-ae, f*) альдопентоза.

АЛЬДОСТЕРОМА (лат. aldosteroma, *-atis, n /pl.-ata/*) альдостерома.

АЛЬДОСТЕРОН (анґ. aldosterone) альдостерон.

АЛЬДОСТЕРОНЕМИЯ () альдостеронемія.

АЛЬДОСТЕРОНИЗМ (лат. aldosteronismus, *-i, m*) альдостеронізм.

АЛЬДОСТЕРОНИЗМ, ВТОРИЧНЫЙ (лат. aldosteronismus secundarius) вторинний альдостеронізм.

АЛЬДОСТЕРОНИЗМ, ПЕРВИЧНЫЙ (лат. aldosteronismus primarius) первинний альдостеронізм; (анґ., true aldosteronism, Conn's syndrome).

АЛЬДОСТЕРОНОГЕНЕЗ (лат. aldosteronogenesis, *-is, f*) альдостероноґенез.

АЛЬДОСТЕРОНОМА (лат. aldosteronoma, *-atis, n /pl.-ata/*) альдостеронома.

АЛЬДОСТЕРОНОПЕНИЯ (лат. aldosteronopenia, *-ae, f*; hypoaldosteronism, *-i, m*) альдостеронопенія; (пол. niedobór aldosteronu w ustroju).

АЛЬДОСТЕРОНУРИЯ (лат. aldosteronuria, *-ae, f*) альдостеронурія.

АЛЬДРИН (анґ. aldrin) альдрин.

АЛЬТЕРАТИВНЫЙ (лат. alterativus, *-a, -um*) альтеративний; (анґ., alterant).

АЛЬТЕРАЦИОННЫЙ (лат. alteratiosus, *-a, -um*) 1. пошкідний, пошкодовий, пошкодівний, пошкоджівний, пошкоджувальний, життєзашкодний; 2. зміненнєвий, альтераційний.
АЛЬТЕРАЦИЯ (лат. alteratio, *-onis, f*) пошкід, пошкода, пошкодження, життєзашкід, змінення, альтерація. Структурні зміни клітин, тканин і орґанів, що супроводжуються порушенням їхньої життєдіяльності; (пол., zmiana; przeistoczenie).
АЛЬТЕРАЦИЯ ДЕСНЕВОГО КРАЯ (лат. alteratio gingivalis marginalis) альтерація яснового краю.
АЛЬТЕРАЦИЯ, АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ (лат. alteratio allergica) алерґічна [алерґійна] альтерація.
АЛЬТЕРАЦИЯ, ВТОРИЧНАЯ (лат. alteratio secundaria) вторинна альтерація.
АЛЬТЕРАЦИЯ, ПЕРВИЧНАЯ (лат. alteratio primaria) первинна альтерація.
АЛЬТЕРНАТИВНЫЙ (лат. alternativus, *-a, -um*) інший, альтернативний; (рос. другой, иной).
АЛЬТЕРНАТОР (лат. alternator, *-oris, m*) альтернатор.
АЛЬТЕРНАЦИЯ (лат. alternatio, *-onis, f*) альтернація.
АЛЬТЕРНАЦИЯ, МЕХАНИЧЕСКАЯ (лат. alternatio mechanica) механічна альтернація.
АЛЬТЕРНАЦИЯ, ЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ (лат. alternatio electrica) електрична альтернація.
АЛЬТЕРНИРУЮЩИЙ (лат. alternans, *-antis*) переміжний, перемінний, навперемінний, поперемінний, почережний, почерговий, чергувальний, змінюваний, альтернувальний, альтернуючий; (рос. переменный, чередующийся; пол. naprzemienny; zmienny).
АЛЬТИМЕТР () альтиметр; (пол. wysokościomierz).
АЛЬТТУБЕРКУЛИН (КОХА) (нім. Alttuberkulin: від alt – старий) альттуберкулін (Коха); (анґ. old [Koch's] tuberculin).
АЛЬФА-АДРЕНОБЛОКАТОР (лат. alpha-adrenoblockator, *-oris, m*) альфа-адреноблокатор.
АЛЬФА-АДРЕНОРЕЦЕПТОР (лат. alpha-adrenoceptor, *-oris, m*; receptor alpha-adrenergicus) альфа-адренорецептор.
АЛЬФА-АМИЛАЗА (лат. alpha-amylasa, *-ae, f*) альфа-амілаза.
АЛЬФА-АППЛИКАТОР (лат. alpha-applicator, *-oris, m*) альфа-аплікатор.
АЛЬФА-ГЛОБУЛИН (лат. alpha-globulinum, *-i, n*) альфа-ґлобулін.
АЛЬФА-ДИАПАЗОН ЧАСТОТ () альфа-діапазон частот, альфа-смуга */на електроенцефалоґрамі/*; (рос. альфа-полоса; анґ. alpha band).
АЛЬФА-ИЗЛУЧАТЕЛЬ (лат. alpha-emitter) альфа-випромінювач; (пол. źródło cząstek alfa).
АЛЬФА-ИЗЛУЧАТЕЛЬ, ЧИСТЫЙ (анґ. pure alpha emitter) чистий альфа-випромінювач.
АЛЬФА-ИЗЛУЧЕНИЕ (лат. alpha-radiatio, *-onis, f*) альфа-випромінювання; (анґ., alpha rays).
АЛЬФА-КАРОТИН () альфа-каротин.
АЛЬФА-КЛЕТКА (анґ. alpha cell) альфа-клітина.
АЛЬФА-ЛИПОПРОТЕИН (лат. alpha-lipoproteinum, *-i, n*) альфа-ліпопротеїн.
АЛЬФА-ЛУЧИ () альфа-промені, [-проміння] */мн./*; (пол. promienie alfa; анґ. alpha rays).
АЛЬФА-НЕЙРОН () альфа-нейрон.
АЛЬФА-ПОЛОСА (анґ. alpha band) альфа-смуга */на електроенцефалоґрамі/.*
АЛЬФА-РАДИОМЕТР (лат. alfa-radiometer, *-tri, m*; alfa-radiometrum, *-i, n*; alfa-radiometrium, *-ii, n*: від гр. α alfa + лат. radiatio, *-onis, f* – випромінення + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) альфа-променемір, альфа-променемірник, альфа-променевимірник, альфа-випромінемір, альфа-випромінемірник, альфа-випроміневимірник, альфа-радіометр.
АЛЬФА-РАСПАД (анґ. alpha decay) альфа-розпад.
АЛЬФА-РИТМ () альфа-ритм.
АЛЬФА-ТЕРАПИЯ (лат. alpha-therapia, *-ae, f*) альфа-терапія.
АЛЬФА-ФЕТОПРОТЕИН (лат. alpha-fetoproteinum, *-i, n*) альфа-фетопротеїн.
АЛЬФА-ЧАСТИЦА (анґ. alpha particle) альфа-частинка; (пол. cząstka alfa).
"АЛЬЦГЕЙМЕРИЗАЦИЯ" СТАРЧЕСКОГО СЛАБОУМИЯ (анґ. "alzheimerization" of senile dementia) "альцгеймеризація" старечого слабоумства.
АМААС-ОСПА КАФРОВ (АЛАСТРИМ) () амаас-віспа кафрів (аластрим); (пол. ospianka; ospówka; alastrim; łagodna postać ospy).
АМАВРОЗ (лат. amaurosis, *-is, f*) сліпота */цілковита, неочна/*, зневиддя, зневидження, амавроз; (рос. полная слепота; пол. ślepota; анґ., blindness).
АМАВРОЗ БЕРНСА (анґ. Burns amaurosis) амавроз Бернса.
АМАВРОЗ, АЛЬБУМИНУРИЧЕСКИЙ (лат. amaurosis albuminurica) альбумінуричний амавроз.
АМАВРОЗ, ВРОЖДЁННЫЙ (лат. amaurosis congenita [congenitalis]) уроджений амавроз.
АМАВРОЗ, ДИАБЕТИЧЕСКИЙ (лат. amaurosis diabetica) діабетичний амавроз.
АМАВРОЗ, ИСТЕРИЧЕСКИЙ (лат. amaurosis hysterica) істеричний амавроз.
АМАВРОЗ, ЛЁТНЫЙ (лат. amaurosis fugax) літний [льотний] амавроз; (анґ., "blackout").
АМАВРОЗ, РЕФЛЕКТОРНЫЙ (лат. amaurosis reflectoria) рефлекторний амавроз.
АМАВРОЗ, ТОКСИЧЕСКИЙ (лат. amaurosis toxica) токсичний амавроз.
АМАВРОЗ, УРЕМИЧЕСКИЙ (лат. amaurosis uraemica) уремічний амавроз; (пол. ślepota mocznicowa, ociemnienie mocznicowe).
АМАВРОЗ, ЦЕНТРАЛЬНЫЙ (лат. amaurosis centralis) центральний амавроз.
АМАВРОЗ, ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ (лат. amaurosis cerebralis) церебральний амавроз.

АМАВРОЗ, ЭКЛАМПТИЧЕСКИЙ (лат. amaurosis eclamptica) еклямптичний амавроз; (пол. ślepota rzucawkowa).
АМАВРОЗНЫЙ (лат. amaurosus, *-a, -um*) сліпотний, сліпотовий, амаврозний.
АМАВРОТИЧЕСКИЙ (лат. amauroticus, *-a, -um*) сліпий, амавротичний; (пол. ślepy).
АМАЗИЯ (лат. amazia, *-ae, f*; amastia, *-ae, f*) безгруддя, безгрудість, *-дості*, безперся, безперсість, *-сості*, безперсевість, *-вості*, амазія; (пол., brak sutka).
АМАКРИННЫЙ (лат. amacrinus, *-a, -um*; amacrinicus, *-a, -um*; amacrinalis, *-e*) амакринний; (пол., bezwypustkowy).
АМАКСОФОБИЯ (лат. amaxophobia, *-ae, f*) амаксофобія.
АМАЛЬГАМА (лат. amalgama, *-atis, n /pl.-ata/*) амальґама; (пол., ortęć).
АМАЛЬГАМА, МЕДНАЯ (анґ. copper amalgam) мідна амальґама.
АМАЛЬГАМА, СЕРЕБРЯНАЯ (анґ. silver amalgam) срібна амальґама.
АМАЛЬГАМАТОР (лат. amalgamator, *-oris, m*) амальґамозмішувач, амальгаматор; (рос. амальгамосмеситель).
АМАЛЬГАМАЦИЯ () амальґамація.
АМАЛЬГАМИРОВАТЬ (анг. amalgamate) амальґамувати.
АМАЛЬГАМОВЫЙ () амальґамовий.
АМАЛЬГАМОДОЗИМЕТР () амальґамодозиметр; (анг. alloy and mercury dispenser).
АМАЛЬГАМОНОСИТЕЛЬ (анґ. amalgam carrier) амальґамоносій.
АМАЛЬГАМОСМЕСИТЕЛЬ (лат. amalgamator, *-oris, m*) амальґамозмішувач.
АМАНИТИН (анг. amanitine) аманітин.
АМАНИТОТОКСИН (лат. amanitotoxinum, *-i, n*) аманітотоксин.
АМАНТАДИН (лат. amantadinum, *-i, n*) амантадин.
АМАРАНТ (анг. amaranth) амарант.
АМАРИЛЛЁЗ (лат. amarillosis, *-is, f*) амарильоз; (анг. yellow fever, virus amaril).
АМАСТИГОТА (лат. amastigota, *-ae, f*) амастиґота; (анг., leishmanial stage, lelshmanial form).
АМАСТИЧЕСКИЙ (лат. amasticus, *-a, -um*) безгрудий, безгруддевий, безгрудісний, безгрудевий, безгрудевісний, безперсий, безперсевий, безперсевісний, амастичний.
АМАСТИЯ (лат. amastia, *-ae, f*; amazia, *-ae, f*) безгруддя, безгрудість, *-дості*, безгрудевість, *-дості*, безперся, безперсість, *-сості*, безперсевість, *-вості*, амастія; (пол., brak sutka).
АМАТОФОБИЯ (лат. amathophobia, *-ae, f*) аматофобія. Хворобливий острах пилу.
АМБИ- (лат. ambi-: від ambi – з обох сторін, навколо; ambo-: від ambo – обидва) дво-, подвійно-, амбо-; (пол., dwu-); /*див. тж АМБО-*/.
АМБИВАЛЕНТНОСТЬ (лат. ambivalentia, *-ae, f*) амбівалентність; (пол., dwoistość).
АМБИВАЛЕНТНОСТЬ, АФФЕКТИВНАЯ (лат. ambivalentia affectiva) афективна амбівалентність; (пол. dwoistość uczuciowa; ambiwalencja uczuciowa).
АМБИВАЛЕНТНОСТЬ, ЧУВСТВЕННАЯ (лат. ambivalentia emotionalis) почуттєва амбівалентність.
АМБИВАЛЕНТНЫЙ (лат. ambivalens, *-ntis*) амбівалентний; (пол., dwoisty).
АМБИВЕРТ (анг. ambivert) амбіверт.
АМБИДЕКСТЕР (лат. ambidexter, *-tri, m*; amphidexter, *-tri, m*) двоправорук, амбідекстер. Особа, що здатна однаково добре користуватись обома руками.
АМБИДЕКСТРИЯ (лат. ambidextria, *-ae, f*; ambidexteritas, *-atis, f*; ambidextrismus, *-i, m*) двоправорукість, *-кості*, амбідекстрія. Здатність однаково добре користуватись обома руками; (рос. двуправорукость; пол. zdolność dobrego wykonywania pracy zarówno lewą, jak i prawą ręką).
АМБИКВУС () сумнівний; подвійний, двоякий, амбіквус.
АМБИЛЕВИЯ (лат. ambilevia, *-ae, f*; ambilevositas, *-atis, f*; ambisinistrismus, *-i, m*) амбілевія. Властивість однаково погано користуватись обома руками; (пол. słaba zdolność wykonywania pracy zarówno lewą, jak i prawą ręką).
АМБИЛЕВУС (лат. ambilevus, *-a, -um*; ambisinister, *-tri, m*) амбілевус. Особа, якій властиво однаково погано користуватись обома руками.
АМБИОПИЯ () амбіопія; (пол. dwojenie; widzenie podwójne tego samego przedmiotu).
АМБИСЕКСУАЛ (лат. ambisexualus, *-i, m*; bisexualus, *-i, m*; hermaphroditus, *-i, m*) дівчур, двостатій, двостатевець, *-вця*, чоловікожінка, жінкочоловік, амбісексуал; (рос. мужедева; пол. obojnak).
АМБИСЕКСУАЛЬНОСТЬ (лат. ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; hermaphroditismus, *-i, m*; hermaphrodismus, *-i, m*) дівчурство, дівчур'я, дівчурність, *-ності*, двостатість, *-тості*, двостатевість, *-вості*, амбісексуальність, *-ності*; (рос. двуполость; пол. obojnactwo).
АМБИСЕКСУАЛЬНЫЙ (лат. ambisexualis, *-e*; ambosexualis, *-e*; amphisexualis, *-e*; bisexualis, *-e*; hermaphroditicus, *-a, -um*) двостатій, двостатевий, амбісексуальний; (рос. двуполый, двуполовой).
АМБИСИНИСТЕР (лат. ambisinister, *-tri, m*; ambilevus, *-a, -um*) амбісиністер. Особа, якій властиво однаково погано користуватись обома руками.
АМБИСИНИСТРИЗМ (лат. ambisinistrismus, *-i, m*; ambilevia, *-ae, f*; ambilevositas, *-atis, f*) амбісиністризм. Властивість однаково погано користуватись обома руками; (пол. słaba zdolność wykonywania pracy zarówno lewą, jak i prawą ręką).

АМБИТЕНДЕНТНОСТЬ (лат. ambitendentia, *-ae, f*) амбітендентність.

АМБИТИМИЯ () амбітимія; (анґ. ambivalence).

АМБЛИ- (лат. ambly-; amblyo-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений) тупо-, туго-, слабко-, недо-, амблі-; (рос. туго-); /*див. тж* **АМБЛИО-**/.

АМБЛИАКУЗ (лат. amblyacousis, *-is, f*; amblyacousia, *-ae, f*: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений; baryacusia, *-ae, f*) приглухуватість, *-тості*, туговухість, *-хості*, амбліакуз; (рос. тугоухость: пол. przytępienie słuchu; латис., pakurlums, vajdzirdiba).

АМБЛИАКУЗИЯ (лат. amblyacousia, *-ae, f*; amblyacousis, *-is, f*: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений: baryacusia, *-ae, f*) приглухуватість, *-тості*, туговухість, *-хості*, амбліакузія; (рос. тугоухость; пол. przytępienie słuchu).

АМБЛИАФИЧЕСКИЙ (лат. ambliaphicus, *-a, -um*) дотикоступілий, дотикоступінний, дотикоступіннєвий, дотикозатупілий, дотикозатупінний, дотикозатупіннєвий, дотиконечулий, дотиконечулісний, амбліафічний.

АМБЛИАФИЯ (лат. amblyaphia, *-ae, f*; anaesthesia tactilis) дотикоступіння, дотикозатупіння, дотиконечулість, *-лості*, амбліафія; (рос. тупость осязания).

АМБЛИГЕВЗИЯ (лат. amblygeusia, *-ae, f*) амбліґевзія. Притуплення відчуття смаку; (пол. przytępienie czucia smaku).

АМБЛИГЕСТИЯ (лат. amblygeustia, *-ae, f*) амбліґестія.

АМБЛИНОЙЯ (лат. ambly(o)noia, *-ae, f*; amblyothymia, *-ae, f*: від лат. ambly-; amblyo-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений) амблінойя.

АМБЛИО- (лат. amblyo-; ambly-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений) тупо-, туго-, слабко-, недо-, амблі-; (рос. туго-); /*див. тж* **АМБЛИ-**/.

АМБЛИОПИЧЕСКИЙ (лат. amblyopicus, *-a, -um*: від лат. ambly-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений + лат. -opia, *-ae, f*: від гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) слабкозорий, слабкозірний, слабкозір'євий, слабкозорісний, слабкозоркісний, зорокволий, зорокволісний, недобачний, недобачнісний, недобачливий, недобачливісний, амбліопічний; (анґ. amblyopiogenic).

АМБЛИОПИЯ (лат. amblyopia, *-ae, f*: від лат. ambly-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений + лат. -opia, *-ae, f*: від гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) слабкозір, *-зору*, слабкозір'я, слабкозорість, *-рості*, слабкозоркість, *-кості*, зорокволість, *-лості*, недобаччя, недобачність, *-ності*, недобачливість, *-вості*, амбліопія; (пол. niedowidzenie; нім., Schwachsichtigkeit, Sehschwäche: анґ., dimness of vision).

АМБЛИОПИЯ "EX ANOPSIA" (лат. amblyopia ex anopsia) амбліопія "ex anopsia".

АМБЛИОПИЯ ОТ БЕЗДЕЙСТВИЯ () амбліопія від бездіяльності; (пол. niedowidzenie z powodu nieużywania oka).

АМБЛИОПИЯ ОТ НЕУПОТРЕБЛЕНИЯ () амбліопія від невживання; (пол. niedowidzenie z powodu nieużywania oka).

АМБЛИОПИЯ, АЛКОГОЛЬНАЯ (лат. amblyopia alcoholica) алкогольна амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, АНИЗОМЕТРОПИЧЕСКАЯ (лат. amblyopia anisometropica) анізометропічна амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, АСТИГМАТИЧЕСКАЯ (лат. amblyopia astigmatica) астиґматична амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, ДЕПРИВАЦИОННАЯ amblyopia deprivationis) деприваційна амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, ДИСБИНОКУЛЯРНАЯ () дисбінокулярна амбліопія; (анґ. strabismic amblyopia).

АМБЛИОПИЯ, ИСТЕРИЧЕСКАЯ (лат. amblyopia hysterica) істерична амбліопія; (анґ., hysterical blindness, tubular vision).

АМБЛИОПИЯ, МЫШЬЯКОВАЯ (лат. amblyopia arsenica) миш'якова амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, ОБСКУРАЦИОННАЯ (анґ. amblyopia of obscure origin) обскураційна амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, РЕФРАКЦИОННАЯ (лат. amblyopia refractiva) рефракційна амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, ТАБАЧНАЯ (анґ. tobacco amblyopia) тютюнова амбліопія.

АМБЛИОПИЯ, ТАБАЧНО-АЛКОГОЛЬНАЯ (анґ. tobacco-alcohol amblyopia) тютюново-алкогольна амбліопія.

АМБЛИОСКОП (лат. amblyoscopium, *-ii, n*: від лат. ambly-; amblyo-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений + від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) амбліоскоп.

АМБЛИОТИМИЯ (лат. amblyothymia, *-ae, f*; ambly(o)noia, *-ae, f*: від лат. ambly-; amblyo-: від гр. αμβλυς amblys – тупий, негострий; слабкий, ослаблений) амбліотимія.

АМБЛИТРЕНЕР () амблітренер; (пол. przyrząd do leczenia niedowidzenia).

АМБО- (лат. ambo-: від ambo – обидва; ambi-: від ambi – з обох сторін, навколо) дво-, подвійно-, амбо-; (пол., dwu-); /*див. тж* **АМБИ-**/.

АМБОЦЕПТОР (лат. amboceptor, *-oris, m*; anticorporum, *-i, n*; anticorpus, *-oris, n*; corpus immune) протитіло, антитіло,амбоцептор; (пол., dwuchwytnik).

АМБОЦЕПТОР БАКТЕРИОЛИЗА (лат. amboceptor bacteriolysis; amboceptor bacteriolyticus) амбоцептор бактеріолізу.

АМБОЦЕПТОР ГЕМОЛИЗА (лат. amboceptor haemolysis; amboceptor haemolyticus) амбоцептор гемолізу.

АМБРА () амбра.

АМБУЛАНС (лат. ambulans) амбуланс.

АМБУЛАТОРИЯ (лат. ambulatorium, *-ii, n*) прихідня, амбулаторія; (пол. przychodnia; анґ., outpatient department; outpatient clinic).

АМБУЛАТОРИЯ МЕДИЦИНСКОГО ПУНКТА () амбулаторія [прихідня] медичного [лікарського] пункту [точки]; (анґ. outpatient medical room).

АМБУЛАТОРИЯ, БОЛЬНИЧНАЯ () (при)лікарняна амбулаторія [прихідня]; (пол. przychodnia przyszpitalna).

АМБУЛАТОРИЯ, ЗУБОВРАЧЕБНАЯ () зуболікарська амбулаторія [прихідня]; (пол. przychodnia dentystyczna).

АМБУЛАТОРИЯ, КОРАБЕЛЬНАЯ () корабельна [суднова] амбулаторія [прихідня]; (рос. судовая амбулатория; анґ. ship outpatient clinic).

АМБУЛАТОРИЯ, ПЕРЕДВИЖНАЯ () пересувна амбулаторія [прихідня]; (анґ. movable [mobile] outpatient clinic).

АМБУЛАТОРИЯ, РАЙОННАЯ () районна [окружна, повітова] амбулаторія [прихідня]; (пол. przychodnia obwodowa; анґ. district outpatient department).

АМБУЛАТОРИЯ, ФАБРИЧНАЯ () фабрична [(при)виробнева, (при)виробнича] амбулаторія [прихідня]; (пол. przychodnia przyzakladowa).

АМБУЛАТОРИЯ-АПТЕКА () прихідня-ліківня, амбулаторія-аптека */для польових умов/*; (анґ. outpatient pharmacy).

АМБУЛАТОРНО-ПОЛИКЛИНИЧЕСКИЙ () амбулаторно-поліклінічний.

АМБУЛАТОРНЫЙ (лат. ambulatorius, *-a, -um*) 1. прихідневий, прихідняний; 2.*/хворий/* прихідний, прихожий, приходячий, позалікарняний, амбулаторний; (рос. 2. приходящий; анг. outpatient).

АМЁБА (лат. Amoeba, *-ae, f*) повзунка, амеба; (пол., pełzak).

АМЁБА, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ () дизентерійна амеба; (пол. pełzak czerwonkowy).

АМЕБИАЗ (лат. amoebiasis, *-is, f*; amoebiosis, *-is, f*) повзункохворість, *-рості*, заповзунення, заповзунчення, амебіаз; (пол. pełzakowica).

АМЕБИАЗ ПЕЧЕНИ (лат. amebiasis hepatica) амебіаз печінки.

АМЕБИАЗ, КИШЕЧНЫЙ (лат. amebiasis intestinalis) кишковий амебіаз.

АМЕБИОЗ (лат. amoebiosis, *-is, f*; amoebiasis, *-is, f*) повзункохворість, *-рості*, заповзунення, заповзунчення, амебіоз; (пол. pełzakowica).

АМЁБНЫЙ (лат. amoebicus, *-a, -um*) повзунковий, амебний.

АМЁБОВИДНЫЙ (лат. amoeboideus, *-a, -um*) повзункоподібний, повзункуватий, амебоподібний; (пол. pełzakowaty, amebowaty).

АМЁБОИДНЫЙ (лат. amoeboideus, *-a, -um*) повзункоподібний, повзункуватий, амебоподібний, амебоїдний; (рос. амёбовидный, амёбообразный; пол. pełzakopodobny, pełzakowaty, amebowaty).

АМЕБОМА (лат. amoeboma, *-atis, n /pl.-ata/*) амебома.

АМЁБООБРАЗНЫЙ (лат. amoeboideus, *-a, -um*) повзункоподібний, повзункуватий, амебоподібний; (пол. pełzakopodobny, pełzakowaty, amebowaty).

АМЁБОУРИЯ (лат. amoebouria, *-ae, f*; amoeburia, *-ae, f*: від Amoeba, *-ae, f* – повзунка, амеба + гр. ουρον uron – сеча) повзункосеччя, повзункосечність, *-ності*, амебоурія; (пол. obecność pełzaków w moczu).

АМЕБОЦИД (лат. amoebacidum, *-i, n*; amoebicidum, *-i, n*) амебоцид.

АМЁБОЦИДНОСТЬ () амебоцидність; (пол. działanie przeciwpełzakowe).

АМЕБОЦИДНЫЙ, АМЁБОЦИДНЫЙ (лат. amoebicidus, *-a, -um*) повзунковбивчий, амебоцидний; (пол. pełzakobójczy, amebobójczy, zabijający pełzaki).

АМЁБОЦИТ (лат. amoebocytum, *-i, n*; amoebocytus, *-i, m*) повзункоклітинець, *-нця*, амебоцит; (пол. komórka pełzakowata; komórka ameboidalna; komórka wędrująca).

АМЁБУРИЯ (лат. amoeburia, *-ae, f*; amoebouria, *-ae, f*: від Amoeba, *-ae, f* – повзунка, амеба + гр. ουρον uron – сеча) повзункосеччя, повзункосечність, *-ності*, амебурія; (пол. obecność pełzaków w moczu).

АМЕЛИЯ (лат. amelia, *-ae, f*) амелія; (пол. brak kończyn u płodu).

АМЕЛОБЛАСТ (лат. (en)ameloblastus, *-i, m* [NH]; adamantoblastus, *-i, m*; ganoblastus, *-i, m*) зубосклицезародківець, *-вця*, склицезародківець, *-вця*, амелобласт; (пол., komórka szkliwotwórcza; анґ., enamel cell, enamel builder).

АМЕЛОБЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. ameloblasticus, *-a, -um*) амелобластичний.

АМЕЛОБЛАСТОМА (лат. ameloblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; enamelo(blast)oma, *-atis, n /pl.-ata/*; adamantinoma, *-atis, n /pl.-ata/*; adamantoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*) зубосклицяк, (зубо)склицеопух, (зубо)склицепухлина, діамантиняк, амелобластома; (пол. szkliwiak).

АМЕЛОГЕНЕЗ (лат. amelogenesis, *-is, f*; enamelogenesis, *-is, f*) амелоґенез.

АМЕЛОГЕНЕЗ, НЕСОВЕРШЕННЫЙ (лат. amelogenesis imperfecta; dysplasia enameli(c)a) недосконалий амелоґенез.

АМЕЛОГЕНИНЫ (лат. amelogenines) амелоґеніни */мн./*.

АМЕНОМАНИАКАЛЬНЫЙ () аменоманіакальний.

АМЕНОМАНИЯ () аменоманія; (пол. psychoza z przyjemnymi omamami).
АМЕНОРЕЙНЫЙ (лат. amenorrhoealis, *-e*; amenorrhealis, *-e*; menostasus, *-a*, *-um*) безмісячковий, безмісячків'євий, безмісячковісний, місячкобраковий, місячкобракуючий, безплав'євий, безплавнісний, сплавобраковий, сплавобракуючий, аменорейний; (пол. niemiesiączkujący); /*див. тж* ***АМЕНОРРЕЙНЫЙ***/.
АМЕНОРЕЯ (лат. amenorrhoea, *-ae, f*; amenorrhea, *-ae, f*; menostasis, *-is, f*; menostasia, *-ae, f*) безмісяччя, безмісячків'я, безмісячковість, *-вості*, місячкобрак, безсплав'я, безсплавність, *-ності*, сплавобрак, аменорея; (пол. brak miesiączki); /*див. тж* ***АМЕНОРРЕЯ***/.
АМЕНОРЕЯ ВОЕННОГО ВРЕМЕНИ () аменорея воєнного часу.
АМЕНОРЕЯ СВЯЗАННАЯ С РЕЗКИМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ ВЕСА (анґ. dysponderal amenorrhea) аменорея пов'язана із різкими змінами ваги.
АМЕНОРЕЯ, ВОЕННАЯ () воєнна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ВРЕМЕННАЯ (лат. amenorrhoea temporaria) тимчасова аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ВТОРИЧНАЯ (лат. amenorrhoea secundaria) вторинна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ГИПЕРГОНАДОТРОПНАЯ (лат. amenorrhoea hypergonadotropica) гіперґонадотропна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ГИПОТАЛАМИЧЕСКАЯ (лат. amenorrhoea hypothalamica) гіпоталамічна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ГИПОФИЗАРНАЯ (лат. amenorrhoea hypophysaria [hypophysealis, hypophysialis, pituitaria]) гіпофізарна аменорея; (пол. brak miesiączki przysadkowy
АМЕНОРЕЯ, ИСТИННАЯ (анґ. true amenorrhea) істинна [справжня, правдива] аменорея.
АМЕНОРЕЯ, КОРТИКАЛЬНАЯ (лат. amenorrhoea corticalis) кортикальна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ЛАКТАЦИОННАЯ (лат. amenorrhoea lactationis) лактаційна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ЛОЖНАЯ (лат. cryptomenorrhoea, *-ae, f*) лжива (хибна, помилкова, несправжня) аменорея; (пол. miesiączkowanie utajone; анґ. false amenorrhea).
АМЕНОРЕЯ, ЛУЧЕВАЯ (лат. radioamenorrhoea, *-ae, f*) променева аменорея.
АМЕНОРЕЯ, НЕРВНО-ПСИХИЧЕСКАЯ (лат. amenorrhoea psychogenica [emotionalis]) нервово-психічна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ОВАРИАЛЬНАЯ (лат. amenorrhoea ovarialis) оваріальна [яєчникова] аменорея; (рос. яичниковая аменорея).
АМЕНОРЕЯ, ПЕРВИЧНАЯ (лат. amenorrhoea primaria) первинна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ПРЕДКЛИМАКТЕРИЧЕСКАЯ (лат. amenorrhoea praeclimacterica [praemenopausalis]) передклімактерична аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ПСИХОГЕННАЯ (лат. amenorrhoea psychogenica [emotionalis]) психоґенна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, РЕНТГЕНОВСКАЯ () рентґенівська аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. amenorrhoea traumatica) травматична аменорея; (пол. brak miesiączki urazowy).
АМЕНОРЕЯ, ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. amenorrhoea physiologica) фізіолоґічна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ (лат. amenorrhoea functionalis) функціональна аменорея.
АМЕНОРЕЯ, ЯИЧНИКОВАЯ (лат. amenorrhoea ovarialis) яєчникова аменорея.
АМЕНОРРЕЙНЫЙ (лат. amenorrhealis, *-e*; amenorrhoealis, *-e*; menostasus, *-a*, *-um*) безмісячковий, безмісячків'євий, безмісячковісний, місячкобраковий, місячкобракуючий, безплав'євий, безплавнісний, сплавобраковий, сплавобракуючий, аменорейний; (пол. niemiesiączkujący); /*див. тж* ***АМЕНОРЕЙНЫЙ***/.
АМЕНОРРЕЯ (лат. amenorrhea, *-ae, f*; amenorrhoea, *-ae, f*; menostasis, *-is, f*; menostasia, *-ae, f*) безмісяччя, безмісячків'я, безмісячковість, *-вості*, місячкобрак, безсплав'я, безсплавність, *-ності*, сплавобрак, аменорея; (пол. brak miesiączki); /*див. тж* ***АМЕНОРЕЯ***/.
АМЕНЦИЯ (лат. amentia, *-ae, f*) недоумство, недоумкуватість, *-тості*, безум, аменція.
АМЕНЦИЯ, НЕВОИДНАЯ (лат. amentia naevoidea) невоїдна аменція.
АМЕРИЦИЙ () америцій; (пол. ameryk; Am).
АМЕТРОПИЧЕСКИЙ (лат. ametropicus, *-a*, *-um*) зоронеспівмірний, неспівмірозорий, неспівмірозорісний, аметропічний; (пол. niemiarowy).
АМЕТРОПИЯ (лат. ametropia, *-ae, f*) зоронеспівмір'я, зоронеспівмірність, *-ності*, неспівмірозорість, *-рості*, аметропія; (пол., niemiarowość oka, oko niemiarowe).
АМЕТРОПИЯ, КОМБИНАЦИОННАЯ (анґ. combined ametropia) комбінаційна аметропія.
АМЕТРОПИЯ, ОСЕВАЯ (лат. ametropia axialis) осьова аметропія; (пол. niemiarowość oka osiowa).
АМЕТРОПИЯ, РЕФРАКЦИОННАЯ (лат. ametropia refractiva) рефракційна аметропія; (пол. niemiarowość oka refrakcyjna).
АМЕТРОПИЯ, СМЕШАННАЯ (анґ. mixed ametropia) змішана аметропія.
АМИГДАЛИН /***ГЛЮКОЗИД МИНДАЛЯ***/ (лат. amigdalinum, *-i, n*) аміґдалін /*глюкозид мигдалю*/; (анґ., mandelonitril-beta-gentobiozide, Lactril).
АМИГДАЛИТ (лат. amigdalitis, *-tidis, f*; tonsillitis, *-tidis, f*) аміґдаліт; (пол. zapalenie migdałka).
АМИГДАЛОГИППОКАМПОТОМИЯ (лат. amygdalohippocampotomia, *-ae, f*) аміґдалогіпокампотомія.
АМИГДАЛОЛИТ () аміґдаліт; (пол. kamyk w migdałku).
АМИГДАЛОТОМ () аміґдалотом; (пол. przyrząd do usuwania migdałków).

АМИГДАЛОТОМИЯ (лат. amygdalotomia, *-ae, f*) амиґдалотомія.
АМИГДАЛОТРИПСИЯ () амиґдалотрипсія; (пол. zmiażdżenie i usunięcie migdałka).
АМИГДАЛЭКТОМИЯ () амиґдалектомія; (пол. usunięcie migdałków).
АМИД () амід.
АМИД МЕТАЛЛА () амід металу; (пол. amidek).
АМИД НИКОТИНОВОЙ КИСЛОТЫ () амід нікотинової кислоти; (пол. amid kwasu nikotynowego; witamina przeciwpelagryczna; witamina PP).
АМИД ЩАВЕЛЕВОЙ КИСЛОТЫ () амід щавлевої кислоти; (пол. diamid kwasu szczawiowego).
АМИДАЗА () амідаза.
АМИДОГРУППА (анґ. amido group) амідоґрупа; (пол. grupa aminowa).
АМИЕЛИЯ (лат. amyelia, *-ae, f*) безстрижжя, безстрижність, *-ности*, безстрижів'я, безстрижевість, *-вости*, стрижебрак, аміслія; (пол. brak rdzenia).
АМИЕЛЭНЦЕФАЛИЯ (лат. amyelencephalia, *-ae, f*) аміеленцефалія.
АМИКСИЯ (лат. amixia, -ae, f) аміксія. Перехресна стерильність; (рос. перекрёстная стерильность).
АМИЛ () аміл.
АМИЛАЗА (лат. amylasa, *-ae, f*; diastasa, *-ae, f*) амілаза.
АМИЛАЗУРИЯ (лат. amylasuria, *-ae, f*) амілазурія.
АМИЛАЦЕТАТ () амілацетат; (пол. octan amylu).
АМИЛЕН (лат. amylenum, *-i, n*) амілен.
АМИЛИН (лат. amylinum, *-i, n*) амілін.
АМИЛНИТРИТ () амілнітрит; (пол. azotyn amylu).
АМИЛОВЫЙ () аміловий.
АМИЛОДЕКСТРИН () амілодекстрин.
АМИЛОЗ (лат. amylosis, *-is, f*) амілоз; (пол. skrobiawica, zwyrodnienie skrobiowate).
АМИЛОЗА () амілоза.
АМИЛОИД (лат. amyloidum, *-i, n*) крохмалень, *-льня*, крохмалюк, амілоїд.
АМИЛОИД, АХРОМАТИЧЕСКИЙ (лат. amyloidum achromaticum) ахроматичний амілоїд.
АМИЛОИД, СЫВОРОТОЧНЫЙ (анґ. serum amyloid) сироватковий амілоїд.
АМИЛОИДНЫЙ (лат. amyloideus, *-a, -um*; amyloides, *G. -is*) крохмаленевий, крохмаленюватий, крохмалюватий, крохмалюковий, крохмалюкуватий, амілоїдний; (пол. skrobiowaty, amyloidowy).
АМИЛОИДОБЛАСТЫ СЕРОВА () амілоїдобласти Сєрова */мн./*. Ретикулоендотеліоцити, що синтезують фібрилярний білок амілоїда.
АМИЛОИДОЗ (лат. amyloidosis, *-is, f*) закрохмалення, крохмалюків'я, крохмалюковість, *-вости*, крохмалюкуватість, *-вости*, амілоїдоз; (пол., skrobiawica; анґ., amyloid disease).
АМИЛОИДОЗ КОЖИ () амілоїдоз шкіри; (пол. skrobiawica skóry; анґ. lichen amyloidosis).
АМИЛОИДОЗ ЛЁГКИХ (лат. amyloidosis pulmonum; amyloidosis pulmonalis [pulmonaria]) амілоїдоз легень; */див. тж **АМИЛОИДОЗ, ЛЁГОЧНЫЙ**/*.
АМИЛОИДОЗ МОЧЕВОГО ПУЗЫРЯ (лат. amyloidosis cystica) амілоїдоз сечового міхура.
АМИЛОИДОЗ ПОЧЕК (лат. amyloidosis renalis; amyloidosis nephrosis) амілоїдоз нирок; (пол. skrobiawica nerek).
АМИЛОИДОЗ СЕЛЕЗЁНКИ (лат. amyloidosis lienis [splenis]; amyloidosis splenica) амілоїдоз селезінки; (пол. skrobiawica śledziony).
АМИЛОИДОЗ СЕРДЦА (лат. amyloidosis cordis; amyloidosis cardiaca) амілоїдоз серця.
АМИЛОИДОЗ, ВИСЦЕРАЛЬНЫЙ (лат. amyloidosis visceralis) вісцеральний амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ВТОРИЧНЫЙ (лат. amyloidosis secundaria) вторинний [набутий] амілоїдоз; (рос. приобретённый амилоидоз; анґ., acquired amyloidosis).
АМИЛОИДОЗ, ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ (анґ. generalized [systemic, disseminate, common] amyloidosis, Abercrombie syndrome) ґенералізований [загальний, розповсюджений, поширений] амілоїдоз; (рос. общий [распространённый] амилоидоз).
АМИЛОИДОЗ, ГЕНЕТИЧЕСКИЙ (лат. amyloidosis genetica [hereditaria]) ґенетичний [спадковий] амілоїдоз; (рос. наследственный амилоидоз).
АМИЛОИДОЗ, ГЕНУИННЫЙ (лат. amyloidosis genuinica [idiopathica, primaria]) ґенуїнний [первинний] амілоїдоз; (рос. первичный амилоидоз).
АМИЛОИДОЗ, ИДИОПАТИЧЕСКИЙ (лат. amyloidosis idiopathica [genuinica, primaria]) ідіопатичний [первинний] амілоїдоз; (рос. первичный амилоидоз).
АМИЛОИДОЗ, ИНДИЙСКИЙ (анґ. indian type amyloidosis) індійський амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ЛЁГОЧНЫЙ (лат. amyloidosis pulmonum; amyloidosis pulmonalis [pulmonaria]) легеневий амілоїдоз; */див. тж **АМИЛОИДОЗ ЛЁГКИХ**/*.
АМИЛОИДОЗ, ЛОКАЛИЗОВАННЫЙ (анґ. local(ized) [focal] amyloidosis) локалізований [умісцевлений, місцевий, вогнищевий, осередковий] амілоїдоз; (рос. местный амилоидоз; очаговый амилоидоз).
АМИЛОИДОЗ, МЕЗЕНХИМАЛЬНЫЙ (лат. amyloidosis mesenchimalis [pericollagenosa]) мезенхімальний амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, МЕСТНЫЙ (анґ. local(ized) [focal] amyloidosis) місцевий амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, НАСЛЕДСТВЕННЫЙ (лат. amyloidosis hereditaria [genetica]) спадковий амілоїдоз.

АМИЛОИДОЗ, ОБЩИЙ (анг. common [systemic, disseminate, generalized] amyloidosis, Abercrombie syndrome) загальний амілоїдоз; (пол. skrobiawica ogólna).
АМИЛОИДОЗ, ОПУХОЛЕВИДНЫЙ (анг. tumor-like amyloidosis) пухлиноподібний амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ОЧАГОВЫЙ (анг. focal [local(ized)] amyloidosis) вогнищевий [осередковий] амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ (лат. amyloidosis parenchymatosa [perireticularis]) паренхіматозний амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ПЕРВИЧНЫЙ (лат. amyloidosis primaria [genuinica, idiopathica]) первинний амілоїдоз; (пол. skrobiawica pierwotna).
АМИЛОИДОЗ, ПЕРИКОЛЛАГЕНОВЫЙ (лат. amyloidosis pericollagenosa [mesenchimalis]) периколагеновий амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ПЕРИРЕТИКУЛЯРНЫЙ (лат. amyloidosis perireticularis [parenchymatosa]) периретикулярний амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ПОРТУГАЛЬСКИЙ (анг. Portuguese type [hereditary neuropathic] amyloidosis) португальський амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, ПРИОБРЕТЁННЫЙ (лат. amyloidosis secundaria) набутий амілоїдоз; (анґ., acquired amyloidosis).
АМИЛОИДОЗ, РАСПРОСТРАНЁННЫЙ (анг. disseminate [systemic, generalized, common] amyloidosis, Abercrombie syndrome) розповсюджений [поширений] амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, РЕСПИРАТОРНЫЙ (лат. amyloidosis respiratoria) респіраторний амілоїдоз.
АМИЛОИДОЗ, СЕНИЛЬНЫЙ (лат. amyloidosis senilis) сенільний [старечий] амілоїдоз; (рос. старческий амилоидоз; пол. skrobiawica starcza).
АМИЛОИДОЗ, СИСТЕМНЫЙ (анґ. systemic [disseminate, common, generalized] amyloidosis, Abercrombie syndrome) системний [загальний, розповсюджений, поширений] амілоїдоз; (рос. общий [распространённый] амилоидоз).
АМИЛОИДОЗ, СТАРЧЕСКИЙ (лат. amyloidosis senilis) старечий амілоїдоз; (пол. skrobiawica starcza).
АМИЛОИДОЗНЫЙ (лат. amyloidosus, *-a, -um*) закрохмалений, закрохмаленнєвий, амілоїдозний.
АМИЛОЛИЗ () амілоліз; (пол. rozpad skrobi).
АМИЛОЛИТИЧЕСКИЙ () амілолітичний.
АМИЛОПЕКТИН () амілопектин.
АМИЛОРЕКСИС () амілорексис; (пол. hydroliza skrobi).
АМИЛОРЕЯ () амілорея.
АМИЛОСИНТЕАЗА () амілосинтеаза.
АМИМИЧНЫЙ (лат. amimicus, *-a, -um*) амімічний.
АМИМИЯ (лат. amimia, *-ae, f*; amimica, *-ue, f*) виразонезміна, виразонезмінність, *-ності*, зміновиразобрак, амімія; (пол. niemota gestowa).
АМИН (лат. aminum, *-i, n*) амін.
АМИН, АРОМАТИЧЕСКИЙ (лат. aminum aromaticum) ароматичний амін.
АМИН, БИОГЕННЫЙ (лат. aminum biogenicum) біоґенний амін.
АМИН, ВАЗОАКТИВНЫЙ (лат. aminum vasoactivum) вазоактивний амін.
АМИН, ПРЕССОРНЫЙ (анґ. pressor amine) пресорний амін.
АМИНОАЗОСОЕДИНЕНИЕ () аміноазосполука; (пол. związek aminoazowy).
АМИНОАКРИХИН () аміноакрихін.
АМИНОАММИАЧНЫЙ () аміноаміачний; (пол. aminoamoniakalny).
АМИНОАЦИДЕМИЯ () амінокислотокрів'я, амінокислотокровність, *-ності*, аміноацидемія; (пол. obecność aminokwasów we krwi).
АМИНОАЦИДОПАТИЯ (лат. aminoacidopathia, *-ae, f*) аміноацидопатія.
АМИНОАЦИДУРИЯ (лат. aminoaciduria, *-ae, f*) амінокислотосеччя, амінокислотосечність, *-ності*, аміноацидурія; (пол. wydalanie aminokwasów z moczem).
АМИНОАЦИДУРИЯ, АРГИНИН-ЯНТАРНАЯ () арґінін-бурштинова аміноацидурія; (анґ. argininosuccinic acidemia).
АМИНОГАЛАКТОЗА () аміноґалактоза.
АМИНОГЛИКОЗИД (лат. aminoglycosidum, *-i, n*) аміноґлікозид.
АМИНОГРУППА () аміноґрупа; (пол. grupa aminowa).
АМИНОКИСЛОТА (анг. amino acid) амінокислота; (пол. aminokwas, kwas aminokarboksylowy).
АМИНОКИСЛОТА ГЛЮКОНЕОГЕНЕЗА (анґ. gluconeogenic amino acid) амінокислота ґлюконеогенеза.
АМИНОКИСЛОТА С РАЗВЕТВЛЁННОЙ ЦЕПЬЮ (анг. branched-chain amino acid) амінокислота з розгалуженим ланцюгом.
АМИНОКИСЛОТА, АРОМАТИЧЕСКАЯ (анґ. aromatic amino acid) ароматична амінокислота.
АМИНОКИСЛОТА, ЗАМЕНИМАЯ (анґ. nonessential amino acid) замінна амінокислота.
АМИНОКИСЛОТА, МЕДИАТОРНАЯ () медіаторна амінокислота; (анґ. transmitter amino acid).
АМИНОКИСЛОТА, НЕЗАМЕНИМАЯ (анґ. essential amino acid) незамінна амінокислота.
АМИНОКИСЛОТА, СВОБОДНАЯ (анґ. free amino acid) вільна амінокислота.
АМИНОКИСЛОТА, СЕРОСОДЕРЖАЩАЯ (анґ. sulfur amino acid) сірковмісна амінокислота.

АМИНОКИСЛОТА, ТОРМОЗНАЯ (анг. inhibitory amino acid) гальмова [гальмівна] амінокислота.
АМИНОКИСЛОТА, ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ (анг. essential amino acid) есенціальна [незамінна] амінокислота; (рос. незаменимая аминокислота).
АМИНОКСИДАЗА (лат. aminooxidasa, *-ae, f*) аміноксидаза.
АМИНОПЕПТИДАЗА (лат. aminopeptidasa, *-ae, f*) амінопептидаза.
АМИНОПТЕРИН () аміноптерин.
АМИНОСАХАР () аміноцукор; (пол. aminocukier).
АМИНОСПИРТЫ () *мн* аміноспирти; (пол. aminoalkohole).
АМИНОТРАНСФЕРАЗА () амінотрансфераза.
АМИНОФЕРАЗА () аміноферазa; (пол. aminoferaza; aminotransferaza; transaminaza).
АМИНОФИЛЛИН (лат. aminophyllinum, *-i, n*; theophyllinum, *-i, n*) амінофілін.
АМИНОФИЛЛИН, СИМПАТОМИМЕТИЧЕСКИЙ (лат. aminophyllinum sympathomimeticum) симпатоміметичний амінофілін; (анг. sympathomimetic amine).
АМИОСТАЗ (лат. amyostasis, *-is, f*) аміостаз.
АМИОСТАТИЧЕСКИЙ () аміостатичний; (пол. odnoszący się do drżenia mięśniowego).
АМИОТАКСИЧЕСКИЙ (лат. amyotaxicus, *-a, -um*) рухомимовільний, рухонестримний, аміотаксичний.
АМИОТАКСИЯ (лат. amyotaxia, *-ae, f*) рухомимовілля, рухонестрим, аміотаксія; (пол. bezlad mięśniowy).
АМИОТОНИЯ (лат. amyotonia, *-ae, f*: від лат. a-, an-: від гр. α a-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + лат. -tonia, *-ae, f*: від tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг; myatonia, *-ae, f*) м'язоослаба, м'язокволість, *-лості*, м'язобезнапружжя, м'язобезнапружність, *-ності*, аміотонія. Недостатність тонусу м'язів [м'язового напруження].
АМИОТРОФИЧЕСКИЙ (лат. amyotrophicus, *-a, -um*) м'язозаниковий, м'язозаникний, м'язозаникневий, м'язозаникальний, аміотрофічний.
АМИОТРОФИЯ (лат. amyotrophia, *-ae, f*; atrophia muscularis) м'язозаник, м'язозаникнення, м'язозаникання, аміотрофія; (пол. zanik mięśniwy).
АМИОТРОФИЯ АРАНА - ДЮШЕННА (анг. Aran-Duchenne amyotrophia) аміотрофія Арана - Дюшенна.
АМИОТРОФИЯ, ДИАБЕТИЧЕСКАЯ (лат. amyotrophia diabetica) діабетична аміотрофія.
АМИОТРОФИЯ, НАСЛЕДСТВЕННАЯ НЕВРАЛЬНАЯ (анг. progressive neuropathic [peroneal, progressive neural] muscular atrophy, Charcot-Marie-Tooth atrophy, Charcot-Marie-Tooth disease) невральна спадкова аміотрофія.
АМИОТРОФИЯ, НАСЛЕДСТВЕННАЯ СПИНАЛЬНАЯ (лат. amyotrophia spinalis hereditaria) спадкова спінальна аміотрофія.
АМИОТРОФИЯ, НЕВРАЛГИЧЕСКАЯ (лат. amyotrophia neuralgica) невралгічна аміотрофія.
АМИОТРОФИЯ, ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ СПИНАЛЬНАЯ (лат. amyotrophia spinalis progressiva) проґресуюча [проґресувальна] спінальна аміотрофія.
АМИОТРОФИЯ, СПИНАЛЬНАЯ (лат. amyotrophia spinalis) спінальна аміотрофія.
АМИТОЗ (лат. amitosis, *-is, f*) прямоподіл, прямоядроподіл, безперениткування, безперешнурування, амітоз. Прямий поділ клітинного ядра; (пол. podział komórek bezpośredni).
АМИТОТИЧЕСКИЙ (лат. amitoticus, *-a, -um*) амітотичний.
АМИТРИПТИЛИН (лат. amitriptylinum, *-i, n*) амітриптилін.
АМИХОФОБИЯ (лат. amychophobia, *-ae, f*) аміхофобія.
АММИАК (лат. ammoniacum, *-i, n*; ammonium, *-ii, n*; ammonium causticum; NH_3) смородець, *-дця*, нітрин, *-ну*, амін, *-ну*, амоняк, *-ку*, амоніак, *-ку*, аміак, *-ку*; (пол. amoniak).
АММИАКАТ () аміакат, *-ту*; (пол. amoniakat, aminozwiązek).
АММИАКЛИАЗА (анг. ammonia lyase) аміакліаза.
АММИАЧНЫЙ () смородцевий, амоняковий, амоніаковий, аміачний; (пол. amoniakalny).
АММОНЕМИЯ (лат. ammonaemia, *-ae, f*; ammoniaemia, *-ae, f*; hyperammoniaemia, *-ae, f*) амонемія. Наявність у значній кількості (підвищений вміст) смородця (амоняку, амоніаку, аміаку) в крові.
АММОНИАГЕНЕЗ (лат. ammoniagenesis, *-is, f*) амоніаґенез.
АММОНИЕМИЯ (лат. ammoniaemia, *-ae, f*; hyperammoniaemia, *-ae, f*; ammonaemia, *-ae, f*) амонієемія. Наявність у значній кількості (підвищений вміст) смородця (амоняку, амоніаку, аміаку) в крові.
АММОНИЙ (лат. ammonium, *-ii, n*; ammonium causticum; ammonium causticum solutum; solutio ammonii caustici; liquor ammonii caustici; ammoniacum, *-i, n*; $NH_3+H_20=NH_4OH$) смородець, *-дця*, амоній. Водний 10% розчин смородця [амоняку, амоніаку, аміаку]. Нашатирний спирт; (пол. amon).
АММОНИЙ, АЗОТИСТОКИСЛЫЙ () амоній азотистокислий; (пол. azotyn amonowy).
АММОНИЙ, АЗОТНОКИСЛЫЙ () амоній азотнокислий; (пол. azotan amonowy).
АММОНИЙ, БРОМИСТЫЙ () амоній бромистий; (пол. bromek amonowy).
АММОНИЙ, ДВУЗАМЕЩЁННЫЙ ФОСФОРНОКИСЛЫЙ () амоній двозаміщений фосфорнокислий; (пол. fosforan dwuamonowy).
АММОНИЙ, КИСЛЫЙ ФТОРИСТЫЙ () амоній кислий фтористий; (пол. wodorofluorek amonowy).
АММОНИЙ, МОЛИБДЕНОВОКИСЛЫЙ () амоній молібденовокислий; (пол. molibdenian amonowy).
АММОНИЙ, НАДСЕРНОКИСЛЫЙ () амоній надсірчанокислий; (пол. nadsiarczan amonowy).
АММОНИЙ, СЕРНИСТЫЙ () амоній сірчистий; (пол. siarczek amonowy).

АММОНИЙ, СЕРНОКИСЛЫЙ () амоній сірчанокислий; (пол. siarczan amonowy).
АММОНИЙ, УГЛЕКИСЛЫЙ () амоній вуглекислий; (пол. węglan amonowy).
АММОНИЙ, УКСУСНОКИСЛЫЙ () амоній оцтовокислий; (пол. octan amonowy).
АММОНИЙ, ХЛОРИСТЫЙ () амоній хлористий; (пол. chlorek amonowy; salmiak).
АММОНИЙ, ХЛОРНОКИСЛЫЙ () амоній хлорнокислий; (пол. nadchloran amonowy).
АММОНИЙ, ЦИАНИСТЫЙ () амоній ціанистий; (пол. cyjanek amonowy).
АММОНИЙ, ЩАВЕЛЕВОКИСЛЫЙ () амоній щавлевокислий; (пол. szczawian amonowy).
АММОТЕРАПИЯ () амотерапія; (пол. leczenie kąpielami piaskowymi).
АМН *сокр.*, **АКАДЕМИЯ МЕДИЦИНСКИХ НАУК** () АМН *скор.*, Академія медичних наук.
АМНЕЗИЯ (лат. amnesia, *-ae, f*) непам'ять, непам'яття, непам'ятливість, *-вості*, безпам'ять, безпам'яття, безпам'ятність, *-ності*, безпам'ятство, пам'ятезаник, пам'ятевтрата, забуття, забутливість, *-вості*, амнезія. Ослаблення або втрата пам'яті; (рос. забывчивость, безпамятность, безпамятство; пол. niepamięć).
АМНЕЗИЯ ОПЬЯНЕНИЯ (анґ. amnesia of intoxication, amnesia of inebriation, acute alcoholism amnesia) амнезія сп'яніння.
АМНЕЗИЯ, АНТЕРОГРАДНАЯ (лат. amnesia anterograda) антероґрадна амнезія; (пол., niepamięć następcza).
АМНЕЗИЯ, ВЕРБАЛЬНАЯ (лат. amnesia verbalis) вербальна [словесна] амнезія; (рос. словесная амнезия).
АМНЕЗИЯ, ГЛОБАЛЬНАЯ (лат. amnesia globalis) ґлобальна амнезія.
АМНЕЗИЯ, ДЕТСКАЯ (лат. amnesia infantilis) дитяча амнезія.
АМНЕЗИЯ, ЗРИТЕЛЬНАЯ (лат. amnesia visualis) зорова амнезія.
АМНЕЗИЯ, ИЗБИРАТЕЛЬНАЯ (лат. amnesia selectiva) вибіркова амнезія.
АМНЕЗИЯ, ЛАКУНАРНАЯ (лат. amnesia lacunaris) лакунарна амнезія; (пол. niepamięć częściowa).
АМНЕЗИЯ, ЛОКАЛИЗОВАННАЯ (анґ. localized amnesia) локалізована амнезія.
АМНЕЗИЯ, ОБОНЯТЕЛЬНАЯ (лат. amnesia olfactoria) нюхова амнезія.
АМНЕЗИЯ, ОСЯЗАТЕЛЬНАЯ (лат. amnesia tactilis) дотикова амнезія.
АМНЕЗИЯ, ПЕРИОДИЧЕСКАЯ (лат. amnesia periodica [episodica]) періодична амнезія.
АМНЕЗИЯ, ПОСТГИПНОТИЧЕСКАЯ (лат. amnesia posthypnotica) постгіпнотична амнезія.
АМНЕЗИЯ, ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ () амнезія проґресуюча; (пол., niepamięć postępująca).
АМНЕЗИЯ, РЕТРОАНТЕРОГРАДНАЯ (лат. amnesia retroanterograda) ретроантероґрадна амнезія.
АМНЕЗИЯ, РЕТРОГРАДНАЯ (лат. amnesia retrograda) амнезія ретроґрадна; (пол., niepamięć wsteczna).
АМНЕЗИЯ, СЕЛЕКТИВНАЯ (лат. amnesia selectiva) селективна [вибіркова] амнезія; (рос. избирательная амнезия).
АМНЕЗИЯ, СЛОВЕСНАЯ (лат. amnesia verbalis) словесна амнезія.
АМНЕЗИЯ, СЛУХОВАЯ (лат. amnesia auditoria) слухова амнезія.
АМНЕЗИЯ, ТАКТИЛЬНАЯ (лат. amnesia tactilis) тактильна [дотикова] амнезія; (рос. осязательная амнезия).
АМНЕЗИЯ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. amnesia traumatica) травматична амнезія.
АМНЕЗИЯ, ТРОПИЧЕСКАЯ (лат. amnesia tropicalis) тропічна амнезія; (анґ., west coast memory).
АМНЕЗИЯ, ЭПИЗОДИЧЕСКАЯ (лат. amnesia episodica [periodica]) епізодична амнезія.
АМНЕМОНИЧЕСКИЙ (лат. amnemonicus, *-a, -um*) амнемонічний.
АМНЕСТИЧЕСКИЙ (лат. amnes(t)icus, *-a, -um*) амнестичний.
АМНИОГЕНЕЗ (лат. amniogenesis, *-is, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніоґенез.
АМНИОГРАФИЯ (лат. amniographia, *-ae, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніоґрафія.
АМНИОМА (лат. amnioma, *-atis, n /pl.-ata/*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніома; (пол. owodniak).
АМНИОН (лат. amnion, *-ii, n*: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]; membrana agnina) оплід, амніон. Водна оболонка зародка; (пол. owodnia).
АМНИОНАЛЬНЫЙ (лат. amnionalis, *-e*; amnionicus, *-a, -um*; amnioticus, *-a, -um*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) оплідний, амніональний; (пол. owodniowy).
АМНИОНИТ (лат. amnionitis, *-tidis, f*; amniotitis, *-tidis, f*; amnitis, *-tidis, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніоніт.
АМНИОНИЧЕСКИЙ (лат. amnionicus, *-a, -um*; amnioticus, *-a, -um*; amnionalis, *-e*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) оплідний, амніонічний; (пол. owodniowy).
АМНИОРЕКСИС (лат. amniorrhexis, *-is, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніорексис.
АМНИОРЕЯ (лат. amniorrhea, *-ae, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніорея.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

АМНИОСКОП (лат. amnioscopium, *-ii, n*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти] + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) оплодогляд, оплодооглядник, оплодорозглядник, амніоскоп.

АМНИОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. amnioscopicus, *-a, -um*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти] + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) оплодооглядний, оплодооглядовий, оплодооглядальний, оплодорозглядальний, амніоскопічний.

АМНИОСКОПИЯ (лат. amnioscopia, *-ae, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти] + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) оплодоогляд, оплодооглядання, оплодооглядування, оплодорозгляд, амніоскопія.

АМНИОТИЧЕСКАЯ ЖИДКОСТЬ (лат. liquor amnii) оплiддя, оплідоплин, оплідна (амніотична) рідина. Навколоплідні (навколоплодові) води.

АМНИОТИЧЕСКИЙ (лат. amnioticus, *-a, -um*; amnionicus, *-a, -um*; amnionalis, *-e*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) оплідний, амніотичний; (пол. owodniowy).

АМНИОТОМ (анґ. amniotome: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніотом.

АМНИОТОМИЯ (лат. amniotomia, *-ae, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніотомія; (пол. nacięcie worka owodniowego).

АМНИОХОРИОДЕЦИДУИТ (лат. amniochoriodeciduitis, *-tidis, f*; deciduitis amniochorialis: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніохоріодецидуїт.

АМНИОЦЕЛЕ (лат. amniocele, *-es, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]; omphalocele, *-es, f*) оплодокила, оплодогила, оплодогила, оплодовипин, оплодопропуклина, оплодогрижа, амніоцеле /*с.*/.

АМНИОЦЕНТЕЗ (лат. amniocentesis, *-is, f*: від amnion, *-ii, n* – оплід, амніон: від гр. αμνιον amnion – зародкова оболонка ягня [ягняти]) амніоцентез; (пол. nakłucie błon płodowych).

АМНИОЦЕНТЕЗ ПО ГЕНЕТИЧЕСКИМ ПОКАЗАНИЯМ (лат. amniocentesis genetica) амніоцентез за ґенетичними [спадковими] показаннями.

АМНИОЦЕНТЕЗ, ВАГИНАЛЬНЫЙ (лат. amniocentesis vaginalis) ваґінальний [піхвовий] амніоцентез; (рос. влагалищный амниоцентез).

АМНИОЦЕНТЕЗ, ВЛАГАЛИЩНЫЙ (лат. amniocentesis vaginalis) піхвовий амніоцентез.

АМНИОЦЕНТЕЗ, ЧРЕЗБРЮШИННЫЙ (лат. amniocentesis transabdominalis) черезочеревинний амніоцентез.

АМОК (анґ. amok, amuck: від малайс.) амок. Безумство з нахилом до вбивства; (пол. szał zbrodniczy).

АМОРАЛЬНЫЙ () аморальний; (рос. безнравственный; пол. niemoralny).

АМОРТИЗАТОР () амортизатор; (пол., tłumik).

АМОРТИЗАЦИЯ () амортизація; (пол. tłumienie).

АМОРФИЗМ (лат. amorphismus, *-i, m*) безбудовність, *-ності*, невиразність, *-ності*, безвиглядність, *-ності*, спотвореність, *-ності*, аморфізм; (пол. bezpostaciowość, bezkształtność).

АМОРФНОСТЬ (лат. amorphismus, *-i, m*) безбудовність, *-ності*, невиразність, *-ності*, безвиглядність, *-ності*, спотвореність, *-ності*, аморфність, *-ності*; (пол. bezkształtność, bezpostaciowość).

АМОРФНЫЙ (лат. amorphus, *-a, -um*; amorphicus, *-a, -um*; noncrystallinus, *-a, -um*) безбудовний, невиразний, безвиглядний, безвидий, безтілесий, спотворений, безформний, аморфний; (пол. bezpostaciowy).

АМПЕР *сокр.* А () ампер *скор.* А.

АМПЕРМЕТР () амперметр; (пол. amperomierz).

АМПЕР-СЕКУНДА () ампер-секунда.

АМПИЦИЛЛИН (лат. ampicillinum, *-i, n*) ампіцилін.

АМПЛИМЕР (анґ. amplimer) амплімер /*мол. біол.*/.

АМПЛИПУЛЬСТЕРАПИЯ (лат. amplipulstherapia, *-ae, f*) ампліпульстерапія.

АМПЛИТУДА (лат. amplitudo, *-inis, f*) розмах, колива. амплітуда; (пол., rozległość; zakres; анґ., range, crest value).

АМПЛИТУДА АККОМОДАЦИИ (лат. amplitudo accommodationis) амплітуда акомодації; (пол. zakres akomodacji).

АМПЛИТУДА АРТЕРИАЛЬНОГО ДАВЛЕНИЯ () амплітуда артеріального тиску; (пол. rozpiętość ciśnienia tętniczego; ciśnienie tętna).

АМПЛИТУДА БЕЗБОЛЕЗНЕННЫХ ДВИЖЕНИЙ () амплітуда безболісних рухів; (анґ. pain-free range of movement, pain-free range of motion).

АМПЛИТУДА ДВИЖЕНИЙ () амплітуда рухів; (пол. zakres ruchów; анґ. range [arc, extent] of motion, movement amplitude, motion arc).

АМПЛИТУДА КОЛЕБАНИЙ () амплітуда коливань.

АМПЛИТУДА ПАССИВНЫХ ДВИЖЕНИЙ () амплітуда пасивних рухів; (анґ. passive range of motion).

АМПЛИТУДА, ОГРАНИЧЕННАЯ () обмежена амплітуда; (анґ. decreased range of motion).

АМПЛИТУДА, ПОЛНАЯ () повна [цілковита] амплітуда; (анґ. full range of motion).

АМПЛИФИКАТОР (лат. amplificator, *-oris, m*) ампліфікатор; (анґ. amplifier).

АМПЛИФИКАТОР, КОЛЛЕКТИВНЫЙ () колективний ампліфікатор; (пол. wzmacniacz dźwięków grupowy).
АМПЛИФИКАЦИЯ (лат. amplificatio, *-onis, f*) ампліфікація.
АМПЛИФИКАЦИЯ ГЕНА, ВЫСОКОУРОВНЕВАЯ (анґ. high-level gene amplification) високорівнева ампліфікація ґена.
АМПЛИФИКАЦИЯ ГЕНА, НИЗКОУРОВНЕВАЯ (анґ. low-level gene amplification) низькорівнева ампліфікація ґена.
АМПЛИФИКАЦИЯ КЛОНА (анг. clone amplification) ампліфікація клону.
АМПЛИФИКАЦИЯ, ТВЁРДОФАЗНАЯ (анг. solid phase amplification) твердофазна ампліфікація.
АМПЛИФИЦИРОВАННЫЙ (анг. amplificated) ампліфікований.
АМПЛИФИЦИРОВАТЬ (анг. amplificate) ампліфікувати.
АМПУЛА (лат. ampulla, *-ae, f* [NA]) 1. розширка, розширина, розширення; 2. запайка, залютка, ампула; (пол. 1. bańka */anat./*; словац. banka).
АМПУЛА ГЕНЛЕ (лат. ampulla ductus deferentis [NA]) ампула Ґенле. Ампула сім'явиносної протоки; (рос. ампула семявыносящего протока; анг. ampulla of vas deferentis, Henle's ampulla).
АМПУЛА ДЛЯ ХРАНЕНИЯ ОБРАЗЦОВ (анг. storage ampul) ампула для збереження зразків.
АМПУЛА МАТОЧНОЙ ТРУБЫ (лат. ampulla tubae uterinae [NA]) ампула маткової труби.
АМПУЛА ПРЯМОЙ КИШКИ (лат. ampulla recti [NA]) ампула прямої кишки; (пол. bańka odbytnicy).
АМПУЛА С КРОВЬЮ (анґ. blood ampul) ампула з кров'ю.
АМПУЛА СЕМЯВЫНОСЯЩЕГО ПРОТОКА (лат. ampulla ductus deferentis [NA]) ампула сім'явиносної протоки; (пол. bańka nasieniowodu).
АМПУЛА СЛЁЗНОГО КАНАЛЬЦА () ампула слізного канальця; (пол. bańka kanalika łzowego).
АМПУЛА ФАЛЛОПИЕВОЙ ТРУБЫ () ампула фалопієвої труби; (пол. bańka jajowodu).
АМПУЛА ФАТЕРОВА СОСКА () ампула фатерового соска; (пол. bańka wątrobowo-trzustkowa); */див. тж* ***АМПУЛА, ПЕЧЕНОЧНО-ПОДЖЕЛУДОЧНАЯ****/*.
АМПУЛА, БОКОВАЯ КОСТНАЯ () ампула бічна кісткова; (пол. bańka kostna boczna).
АМПУЛА, БОКОВАЯ ПЕРЕПОНЧАТАЯ () ампула бічна перетинчаста; (пол. bańka błoniasta boczna).
АМПУЛА, ЗАДНЯЯ КОСТНАЯ () ампула задня кісткова; (пол. bańka kostna tylna).
АМПУЛА, ЗАДНЯЯ ПЕРЕПОНЧАТАЯ () ампула задня перетинчаста; (пол. bańka błoniasta tylna
АМПУЛА, КОСТНАЯ (лат. ampulla ossea [NA]) кісткова ампула; (пол. bańka kostna).
АМПУЛА, ПЕРЕДНЯЯ КОСТНАЯ () ампула передня кісткова; (пол. bańka kostna przednia).
АМПУЛА, ПЕРЕДНЯЯ ПЕРЕПОНЧАТАЯ () ампула передня перетинчаста; (пол. bańka błoniasta przednia).
АМПУЛА, ПЕРЕПОНЧАТАЯ (лат. ampulla membranacea [NA]) перетинчаста ампула; (пол. bańka błoniasta).
АМПУЛА, ПЕЧЕНОЧНО-ПОДЖЕЛУДОЧНАЯ () ампула печінково-підшлункова; (пол. bańka wątrobowo-trzustkowa); */див. тж* ***АМПУЛА ФАТЕРОВА СОСКА****/*.
АМПУЛА, ПРЯМОКИШЕЧНАЯ (лат. ampulla rectalis; ampulla recti [NA]) прямокишкова ампула, ампула прямої кишки; (рос. ампула прямой кишки; пол. bańka odbytnicy).
АМПУЛА, РЕКТАЛЬНАЯ (лат. ampulla rectalis; ampulla recti [NA]) ректальна [прямокишкова] ампула, ампула прямої кишки; (рос. прямокишечная ампула, ампула прямой кишки; пол. bańka odbytnicy).
АМПУЛА, СИЛИКОНИЗИРОВАННАЯ СТЕКЛЯННАЯ () силіконізована скляна ампула; (анґ. siliconized glass vial).
АМПУЛИТ () ампуліт; (пол. zapalenie bańki (zwłaszcza bańki nasieniowodu)).
АМПУЛЯРНЫЙ (лат. ampullaris, *-e*) 1. розширковий, розширинОвий, розширенневий; 2. запайковий, залютковий, ампулярний; (пол. 1. bańkowy).
АМПУЛЬНЫЙ (лат. ampullaris, *-e*) 1. розширковий, розширинОвий, розширенневий; 2. запайковий, залютковий, ампульний.
АМПУТАНТ (від лат. amputatio, *-onis, f*) утялець, *-льця*, утинівець, *-вця*, утиновець, *-вця*, відтялець, *-льця*, відтинівець, *-вця*, відтиновець, *-вця*, відрізівець, *-вця*, відрізовець, *-вця*, безкінцівець, *-вця*, безкінцівковець, *-вця*, ампутант. Інвалід (каліка), якому утнули (відтяли, відрізали) кінцівку (руку чи ногу).
АМПУТАНТКА (від лат. amputatio, *-onis, f*) утялиця, утинівиця, утиновичка, відтялиця, відтинівиця, відтиновичка, відрізівиця, відрізовичка, безкінцівиця, безкінцівковиця, безкінцівковичка, ампутантка. Інвалідка (каліка), якій утнули (відтяли, відрізали) кінцівку (руку чи ногу).
АМПУТАЦИОННЫЙ (лат. amputationis, *-e*; amputatiosus, *-a, -um*; amputationicus, *-a, -um*) утинальний, відтинальний, ампутаційний.
АМПУТАЦИЯ (лат. amputatio, *-onis, f*: від amputo – відрізаю; відрізую) утин, утинання, відтин, відтинання, відрізування, відрізання, ампутація; (рос. отсечение; пол., wycięcie; odjęcie; odcięcie).
АМПУТАЦИЯ ГРУДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ () ампутація грудної залози; (пол., odjęcie sutka).
АМПУТАЦИЯ КОНЕЧНОСТИ () ампутація кінцівки; (пол., odjęcie kończyny; odcięcie kończyny).
АМПУТАЦИЯ МАТКИ () ампутація матки; (пол. wycięcie macicy).
АМПУТАЦИЯ МОЛОЧНОЙ ЖЕЛЕЗЫ () ампутація молочної залози; (пол. wycięcie sutka).
АМПУТАЦИЯ ПУЛЬПЫ () ампутація пульпи; (пол. amputacja miazgi).

АМПУТАЦИЯ ШЕЙКИ МАТКИ () ампутація шийки матки.

АМПУТАЦИЯ, БЕСКРОВНАЯ () безкровна ампутація.

АМПУТАЦИЯ, КОСТНОПЛАСТИЧЕСКАЯ () кістковопластична ампутація; (пол. amputacja kostnoplastyczna).

АМПУТАЦИЯ, ЛОСКУТНАЯ () клаптева ампутація.

АМПУТАЦИЯ, НАДВЛАГАЛИЩНАЯ МАТКИ () надпіхвова ампутація матки; (пол., wycięcie macicy nadpochwowe).

АМПУТАЦИЯ, ПОВТОРНАЯ (лат. reamputatio, *-onis, f*: від re- + amputo – відрізаю; відрізую) повторна ампутація.

АМПУТАЦИЯ, ПОЛНАЯ () повна [цілковита] ампутація.

АМПУТАЦИЯ, СПОНТАННАЯ () спонтанна ампутація; (пол. amputacja samoistna).

АМПУТАЦИЯ, ЦИРКУЛЯРНАЯ () циркулярна ампутація; (пол. amputacja okrężna).

АМПУТИРОВАННЫЙ () утятий, відтятий, ампутований; (пол. amputowany; odjęty; odcięty).

АМПУТИРОВАТЬ (лат. amputare) */докон./* утяти, утнути, відтяти, відітнути; */недок./* утинати, відтинати, ампутувати; (пол. amputować; odjąć; odciąć).

АМУЗИЯ () амузія; (пол., niemota muzyczna).

АМУЗИЯ, СЕНСОРНАЯ () сенсорна амузія; (пол. amuzja czuciowa).

АМФ *сокр.*, **АДЕНОЗИНМОНОФОСФОРНАЯ КИСЛОТА** (лат. AMP) АМФ *скор.*, аденозинмонофосфорна кислота; (пол., kwas adenylowy; kwas adenozynojednofosforowy).

АМФИАРТРОЗ (лат. amphiarthrosis, *-is, f*) недосуглоб, недосуглоб'я, недосуглобість, *-бості*, амфіартроз; (пол. staw półścisły).

АМФИАРТРОЗНЫЙ (лат. amphiarthrosus, *-a, -um*) недосуглобний, недосуглобовий, недосуглоб'євий, амфіартрозний.

АМФИБИИ () */мн./* земноводні, амфібії; (пол. ziemnowodne).

АМФИБОЛИЧЕСКИЙ (лат. amphibolicus, *-a, -um*) двозначний, неоднозначний, сумнівний, амфіболічний; (рос. двузначный, неоднозначный, сомнительный).

АМФИГОНИЯ () амфігонія; (пол., rozmnażanie się drogą płciową).

АМФИКАРИОН (лат. amphykaryon, *-i, n*) амфікаріон.

АМФИМИКСИС () амфіміксис.

АМФИНУКЛЕУС (лат. amphinucleus, *-i, m*; centronucleus, *-i, m*) амфінуклеус.

АМФИОН () амфіон; (пол. jon obojnaczy; jon amfoteryczny).

АМФИПАТИЧЕСКИЙ (лат. amphipathicus, *-a, -um*) амфіпатичний.

АМФИПЛОИДИЯ (лат. amphiploidia, *-ae, f*) амфіплоїдія.

АМФИТРИХ (анг. amphitrichale [amphitrichous] microorganism) амфітрих.

АМФИЦИТ () амфіцит.

АМФОДИПЛОПИЯ (лат. amphodiplopia, *-ae, f*) амфодиплопія.

АМФОДОНТ () амфодонт; (пол. przyzębie; okołozębie).

АМФОДОНТИТ (лат. amphodontitis, *-tidis, f*; periodontitis, *-tidis, f*; pericementitis, *-tidis, f*) призубиця, призубовиця, призубозапал, призубозапалення, амфодонтит; (пол. przyzębica).

АМФОДОНТИТ, КОРОНКОВЫЙ (лат. pericoronaritis, *-tidis, f*) коронковий амфодонтит.

АМФОДОНТОГРАММА () амфодонтограма.

АМФОДОНТОЗ (лат. amphodontosis, *-is, f*; parodontosis, *-is, f*; paradentosis, *-is, f*; paradontopathia, *-ae, f*) призубозаник, призубозаникання, амфодонтоз; (пол., przyzębica; zakażenie przyzębowe).

АМФОДОНТОЗНЫЙ (лат. amphodontosus, *-a, -um*; parodontosus, *-a, -um*; paradentosus, *-a, -um*) призубозаниковий, призубозаникальний, амфодонтозний.

АМФОЛИТ (анг. ampholyte) амфоліт; (пол. elektrolit amfoteryczny).

АМФОЛИТ-НОСИТЕЛЬ (анг. carrier ampholyte) амфоліт-носій.

АМФОРИЧЕСКИЙ (лат. amphoricus, *-a, -um*) глековий, дзбанковий, збанковий, амфоричний.

АМФОРОФОНИЧЕСКИЙ (лат. amphorophonicus, *-a, -um*) глекозвучний, глекозвучнісний, амфорофонічний.

АМФОРОФОНИЯ (лат. amphorophonia, *-ae, f*) глекозвуччя, глекозвучність, *-ності*, амфорофонія.

АМФОТЕРИЦИН (лат. amphotericinum, *-i, n*) амфотерицин.

АМФОТЕРНОСТЬ (лат. amphotericitas, *-atis, f*; amphoterismus, *-i, m*) амфотерність, *-ності*; (пол. dwoistość).

АМФОТЕРНЫЙ (лат. amphoterus, *-a, -um*; amphotericus, *-a, -um*) двоїстий, кислотно-основний, амфотерний; (пол. dwoisty, amfoteryczny).

АМФОТОНИЯ (лат. amphotonia, *-ae, f*) живконапружжя, живконапружність, *-ності*, амфотонія; (пол. hipertonia całego układu współczulnego).

АМФОТРОПНЫЙ (лат. amphotropicus, *-a, -um*) амфотропний.

АМФОФИЛ (лат. amphophilus, *-i, m*; amphochromophilus, *-i, m*; amphochromatophilus, *-i, m*) кисло(то)луголюб, кисло(то)луголюбець, *-бця*, кисло(то)луголюбник, амфофіл.

АМФОФИЛЬНЫЙ (лат. amphophilus, *-a, -um*; amphophilicus, *-a, -um*; amphochrom(at)ophil(ic)us, *-a, -um*) кисло(то)луголюбний, кисло(то)луголюбський, амфофільний; (пол. barwi№cy sik barwnikami kwaьnymi i zasadowymi).

АМФОХРОМАТОФИЛ (лат. amphochromatophilus, *-i, m*; amphochromophilus, *-i, m*; amphophilus, *-i, m*) кисло(то)луголюб, кисло(то)луголюбець, *-бця*, кисло(то)луголюбник, амфохроматофіл.
АМФОХРОМАТОФИЛЬНЫЙ (лат. amphochrom(at)ophil(ic)us, *-a, -um*; amphophilus, *-a, -um*; amphophilicus, *-a, -um*) кисло(то)луголюбний, кисло(то)луголюбський, амфохроматофільний.
АМФОХРОМОФИЛ (лат. amphochromophilus, *-i, m*; amphochromatophilus, *-i, m*; amphophilus, *-i, m*) кисло(то)луголюб, кисло(то)луголюбець, *-бця*, кисло(то)луголюбник, амфохромофіл.
АМФОХРОМОФИЛЬНЫЙ (лат. amphochrom(at)ophil(ic)us, *-a, -um*; amphophilus, *-a, -um*; amphophilicus, *-a, -um*) кисло(то)луголюбний, кисло(то)луголюбський, амфохромофільний.
АМФОЦИТ (лат. amphocytum, *-i, n*; amphocytus, *-i, m*) амфоцит; (анґ., amphophilic cell).
АН *сокр.*, **АППАРАТ НАРКОЗНЫЙ, АППАРАТ ДЛЯ НАРКОЗА** () АН *скор.*, апарат наркозний, апарат для наркозу.
АН-, А- (лат. an-, a-: від гр. αν an-, α a-) без-, не-, зне-, -брак, -відсутність, *-ності*, ан-, а-. Префікс [прирісток] неґації [заперечення]; (пол., *przedrostek oznaczający* brak, bez-, nie-).
АНА- (лат. ana-: від гр. ana-) від-, на-, пере-, ана-. Префікс [прирісток] на позначення [із значенням] руху вгору, підсилення, повторної чи зворотної дії.
АНАБАЗИН () анабазин.
АНАБИОЗ (лат. anabiosis, *-is, f*) знеживлення, відживлення, відживання, анабіоз; (пол. śmierć pozorna).
АНАБИОТИЧЕСКИЙ (лат. anabioticus, *-a, -um*) анабіотичний.
АНАБОЛИЗМ (лат. anabolismus, *-i, m*) нажив, животвір, засвоєння, анаболізм. Метаболізм синтетичний.
АНАБОЛИЧЕСКИЙ (лат. anabolicus, *-a, -um*) наживний, животвірний, засвійний, анаболічний.
АНАДЕНИЯ (лат. anadenia, *-ae, f*) беззалоззя, беззалозність, *-ності*, беззалозів'я, беззалозовість, *-вості*, анаденія.
АНАКМЕЗИС (лат. anakmesis, *-is, f*; anacmasis, *-is, f*) анакмезис.
АНАКРЕ (анґ. anákhré, goundou, henpuye, dog nose, gorondou) анакре /с./.
АНАКРОТА, АНАКРОТИЗМ (лат. anacrotismus, *-i, m*) анакрота, анакротизм. Ненормальна крива на висхідній лінії пульсової хвилі, характерна при стенозі аорти.
АНАКРОТИЧЕСКИЙ (лат. anacroticus, *-a, -um*) анакротичний.
АНАКРОТИЯ () анакротія; (пол. tętno anakrotyczne).
АНАКСОФОБИЯ () анаксофобія; (пол. obawa przed jazdą).
АНАКУЗИЯ (лат. anacusia, *-ae, f*; anacusis, *-is, f*; anakusis, *-is, f*) анакузія.
АНАЛГЕЗИРУЮЩИЙ (лат. analgeticus, *-a, -um*; analgesicus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ аналґезувальний, аналґезуючий; 2./*дієприкм.*/ що аналґезує.
АНАЛГЕЗИЯ 1.(лат. analgesia, *-ae, f*) знебіль, *-болю*, знеболення, знеболювання, анал(ь)ґезія; 2.(лат. analgesia, *-ae, f*; analgia, *-ae, f*) безбілля, безболісність, *-ності*, боленечулість, *-лості*, боленечутність, *-ності*, боленечутливість, *-вості*, боленевідчутність, *-ності*, аналґезія; (рос. 1. обезболивание; 2. безболезненность; пол., 1. znieczulenie; 2. bezbolesność; brak bólu; brak czucia bólu; nieodczuanie bólu); /*див. тж* ***АНАЛЬГЕЗИЯ***/.
АНАЛГЕЗИЯ, АКУПУНКТУРНАЯ (лат. analgesia acupuncturalis) акупунктурна аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, БОЛЕВАЯ (лат. analgesia dolorosa) больова [болюча] аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, МЕСТНАЯ (лат. analgesia localis [topica]) місцева аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, ПАРЕТИЧЕСКАЯ (лат. analgesia paretica) паретична аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, ПОВЕРХНОСТНАЯ (анґ. surface [permeation] analgesia) поверхнева аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, ПРОВОДНИКОВАЯ (анґ. conduction analgesia) провідникова аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, СПИНАЛЬНАЯ (лат. analgesia spinalis) спінальна аналґезія.
АНАЛГЕЗИЯ, ТОПИЧЕСКАЯ (лат. analgesia topica [localis]) топічна [місцева] аналґезія; (рос. местное обезболивание).
АНАЛГЕЗИЯ, ЭПИДУРАЛЬНАЯ (лат. analgesia epiduralis) епідуральна аналґезія.
АНАЛГЕТИК (лат. analgeticum, *-i, n*; analgesicum, *-i, n*) аналґетик; (пол. środek przeciwbólowy; анґ. pain reliever); /*див. тж* ***АНАЛЬГЕТИК***/.
АНАЛГЕТИК, НАРКОТИЧЕСКИЙ (лат. analgeticum narcoticum [opioideum]) наркотичний аналґетик.
АНАЛГЕТИК, НЕНАРКОТИЧЕСКИЙ (лат. analgeticum nonnarcoticum [nonopioideum]) ненаркотичний аналґетик.
АНАЛГЕТИК, ОПИОИДНЫЙ (лат. analgeticum opioideum [narcoticum]) опіоїдний аналґетик.
АНАЛГЕТИК, СИСТЕМНЫЙ (лат. analgeticum systemicum) системний аналґетик.
АНАЛГЕТИКИ (лат. analgetica; anodyna) протибільники, знебільники, анал(ь)ґетики.
АНАЛГЕТИЧЕСКИЙ (лат. analgeticus, *-a, -um*; analgesicus, *-a, -um*; analgic, *-a, -um*; antalgesicus, *-a, -um*) знебільний, знеболювальний, знеболюючий, протибільний, протибольовий, протиболісний, анал(ь)ґетичний; (рос. обезболивающий; пол. przeciwbólowy; znieczulający); /*див. тж* ***АНАЛЬГЕТИЧЕСКИЙ***/.
АНАЛГИЯ (лат. analgia, *-ae, f*; analgesia, *-ae, f(2)*) безбілля, безболісність, *-ності*, боленечулість, *-лості*, боленечутність, *-ності*, боленечутливість, *-вості*, боленевідчутність, *-ності*, аналґія; (рос. безболезненность; пол., bezbolesność; brak bólu; brak czucia bólu; nieodczuanie bólu); /*див. тж* ***АНАЛЬГИЯ***/.

АНАЛГИЯ, ТАБЕТИЧЕСКАЯ (лат. analgia tabetica) табетична аналгія.
АНАЛЕПТИК (лат. analepticum, *-i, n*) аналептик; (пол. środek cucący).
АНАЛЕПТИКИ (лат. analeptica) оживники, піднесники, збуджувальники, аналептики.
АНАЛЕПТИЧЕСКИЙ (лат. analepticus, *-a, -um*) оживний, оживлювальний, оживлюючий, збуджувальний, збуджуючий, аналептичний; (пол., pobudzający; wzmacniający).
АНАЛИЗ (лат. analysis, *-is, f*) розслід, розбір, *-бору*, розбирання, розклад, розгляд, дослідження, аналіз; (рос. разбор, исследование; пол., rozbiór, badanie; словац., rozbor; анґ., assay, estimation, examination, test).
АНАЛИЗ "IN VITRO" () аналіз "in vitro"; (анґ. test tube assay).
АНАЛИЗ АНТИГЕНОВ, ГОМОГЕННЫЙ ИММУНОФЛЮОРЕСЦЕНТНЫЙ () гомоґенний імунофлюоресцентний аналіз антиґенів; (анґ. soluble antigen fluorescent antibody test).
АНАЛИЗ БИРНБАУМА, СТРУКТУРНЫЙ (анґ. Birnbaum's structural analysis) структурний аналіз Бірнбаума.
АНАЛИЗ БЛЯШКООБРАЗОВАНИЯ (анґ. plaque analysis) аналіз бляшкоутворення.
АНАЛИЗ В ЖИДКОЙ СРЕДЕ () аналіз у рідкому середовищі; (анґ. liquid-phase assay).
АНАЛИЗ В КАПИЛЛЯРАХ, ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ () імуноферментний аналіз у капілярах; (анґ. capillary enzyme immunoassay).
АНАЛИЗ ВОДЫ (анґ. water analysis) аналіз води.
АНАЛИЗ ВОЗДЕЙСТВИЯ НА ОКРУЖАЮЩУЮ СРЕДУ (анґ. environmental analysis) аналіз впливу на довкілля [навколишнє середовище].
АНАЛИЗ ГРУПП СЦЕПЛЕНИЯ () аналіз ґруп зчеплення; (анґ. linkage study).
АНАЛИЗ ДЕЛЕЦИОННЫХ МУТАНТОВ (анґ. deletion analysis) аналіз делецiйних мутантів.
АНАЛИЗ ДУОДЕНАЛЬНОГО СОДЕРЖИМОГО (анґ. duodenal content analysis) аналіз дуоденального вмісту.
АНАЛИЗ ЖЕЛУДОЧНОГО СОКА (анґ. gastric analysis) аналіз шлункового соку.
АНАЛИЗ ИДИОТИПИЧЕСКОГО СПЕКТРА АНТИТЕЛ () аналіз ідіотипічного спектру антитіл; (анґ. idiotypic analysis).
АНАЛИЗ ИЗОБРАЖЕНИЙ, ПОЭЛЕМЕНТНЫЙ (анґ. pixel-by-pixel analysis) поелементний аналіз зображень.
АНАЛИЗ ИЗОБРАЖЕНИЯ (анґ. image analysis) аналіз зображення */напр. клітини/.*
АНАЛИЗ КАЛА (анґ. feces analysis) аналіз калу.
АНАЛИЗ КАЛА НА СКРЫТУЮ КРОВЬ (анґ. occult blood feces analysis) аналіз калу на приховану кров.
АНАЛИЗ КАЛА НА ЯЙЦА ГЕЛЬМИНТОВ (анґ. feces analysis on helminth eggs) аналіз калу на яйця гельмінтів.
АНАЛИЗ КИНЕТИКИ СТЕНОК МИОКАРДА () аналіз кінетики стінок міокарду; (анґ. regional wall motion analysis).
АНАЛИЗ КЛЕТОЧНОГО ЦИКЛА (анґ. cell-cycle analysis) аналіз клітинного циклу.
АНАЛИЗ КРОВИ (анґ. blood examination, blood analysis, blood count, blood test) аналіз крові.
АНАЛИЗ КРОВИ, БИОХИМИЧЕСКИЙ (анґ. biochemical blood analysis, biochemical blood examination) біох(е/і)мічний аналіз крові.
АНАЛИЗ КРОВИ, КЛИНИЧЕСКИЙ [КРОВИ, ОБЩИЙ] (анґ. clinical [common] blood analysis) клінічний [загальний] аналіз крові.
АНАЛИЗ КРОВИ, ПОЛНЫЙ (анґ. complete blood count) повний [цілковитий] аналіз крові.
АНАЛИЗ МЕТОДОМ БЛОТТИНГА В ГЕЛЕ (анґ. gel-blotting analysis) аналіз методом блотинґу в ґелі.
АНАЛИЗ МЕТОДОМ ДИФФУЗИОННОГО РАЗДЕЛЕНИЯ () аналіз методом дифузійного поділу [розділення]; (анґ. partition analysis).
АНАЛИЗ МЕТОДОМ КОЖНЫХ ПРОБ () аналіз методом шкірних проб; (анґ. skin test assay).
АНАЛИЗ МЕТОДОМ НАСЫЩЕНИЯ () аналіз методом насичення; (анґ. saturation analysis).
АНАЛИЗ МЕТОДОМ НЕВОДНОГО ТИТРОВАНИЯ (анґ. nonaqueous titration analysis) аналіз методом неводного титрування.
АНАЛИЗ МЕТОДОМ ОБРАТНОГО СКРЕЩИВАНИЯ () аналіз методом зворотного схрещування; (анґ. backcross analysis).
АНАЛИЗ МЕТОДОМ САМОВЫТЕСНЕНИЯ [МЕТОДОМ САМОЗАМЕЩЕНИЯ] (анґ. self-displacement analysis) аналіз методом самовитиснення [самовитіснення; */недок./* самовитискання, самовитискування, самовитісняння] [методом самозаміщення].
АНАЛИЗ МЕТОДОМ ФАЗОВОЙ РАСТВОРИМОСТИ (анґ. phase solubility analysis) аналіз методом фазової розчинності.
АНАЛИЗ МЕТОДОМ ХРОМАТОГРАФИИ, КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ () кількісний аналіз методом хроматоґрафії; (анґ. chromatographic quantitation).
АНАЛИЗ МЕТОДОМ ЭЛЕКТРОФОРЕЗА В ПОЛИАКРИЛАМИДНОМ ГЕЛЕ (анґ. polyacrylamide gel electrophoresis analysis) аналіз методом електрофореза в поліакриламідному ґелі.
АНАЛИЗ МЕТОДОМ ЭЛЕКТРОФОРЕЗА В ПОЛИАКРИЛАМИДНОМ ГЕЛЕ С ДОДЕЦИЛСУЛЬФАТОМ НАТРИЯ (анґ. polyacrylamide gel electrophoresis with dodecylsulfate

sodium analysis) аналіз методом електрофореза в поліакриламідному ґелі з додецилсульфатом натрію.

АНАЛИЗ **МОКРОТЫ** (анґ. sputum analysis) аналіз мокротиння [харкотиння].

АНАЛИЗ **МОЧИ** (анґ. urine analysis, urine examination) аналіз сечі; (пол. analiza moczu).

АНАЛИЗ **МОЧИ ПО АДДИСУ - КАКОВСКОМУ** () аналіз сечі по Аддісу - Каковському; (анґ. Addis sediment count).

АНАЛИЗ **МОЧИ, КЛИНИЧЕСКИЙ [МОЧИ, ОБЩИЙ]** (анґ. clinical [common] urine analysis, clinical [common] urine examination) клінічний [загальний] аналіз сечі.

АНАЛИЗ **ОСТРОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ** ***/ПРОЕКТА ИЛИ МЕРОПРИЯТИЯ/*** **НА ОКРУЖАЮЩУЮ СРЕДУ** (анґ. environmental impact analysis) аналіз гострого впливу */проекту чи заходу/* на довкілля [навколишнє середовище].

АНАЛИЗ **ПЕРВИЧНОЙ СТРУКТУРЫ** ***/МАКРОМОЛЕКУЛ/*****, СРАВНИТЕЛЬНЫЙ** () порівняльний аналіз первинної структури */макромолекул/*; (анґ. alignment).

АНАЛИЗ **ПИЩИ** (анґ. food analysis) аналіз їжі.

АНАЛИЗ **ПО МЕТОДУ χ^2, СТАТИСТИЧЕСКИЙ** () статистичний аналіз по методу χ^2; (анґ. chi-square test).

АНАЛИЗ **ПОЛУЧЕННЫХ ДАННЫХ** (анґ. data analysis) аналіз отриманих даних.

АНАЛИЗ **ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТИ** ***/ГЕНА/*** (анґ. sequence analysis) аналіз послідовності */ґена/*.

АНАЛИЗ **ПЫЛЬЦЫ** (анґ. pollen analysis) аналіз пилка.

АНАЛИЗ **РАЗДЕЛЕНИЕМ НА МЕНЕЕ СЛОЖНЫЕ КОМПОНЕНТЫ** () аналіз поділом на менш складні компоненти [складники]; (анґ. proximate analysis).

АНАЛИЗ **РЕНТГЕНОГРАММЫ** () аналіз рентґенограми; (анґ. X-ray picture analysis).

АНАЛИЗ **С ОСАЖДЕНИЕМ** () аналіз з осадженням; (пол. analiza sedymentacyjna; analiza strąceniowa).

АНАЛИЗ **С ПОМОЩЬЮ РЕНТГЕНОВСКИХ ЛУЧЕЙ, КРИСТАЛЛОГРАФИЧЕСКИЙ** () кристалографічний аналіз за допомогою рентґенівських променів; (анґ. X-ray crystallographic analysis).

АНАЛИЗ **С ХЕМОЛЮМИНЕСЦЕНЦИЕЙ, ТВЕРДОФАЗНЫЙ ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ** () твердофазний імуноферментний аналіз із хемолюмінесценцією; (анґ. chemiluminescent enzyme-linked immunosorbent assay).

АНАЛИЗ **СВЕТОРАССЕЯНИЯ** (анґ. light scatter analysis) аналіз світлорозсіювання.

АНАЛИЗ **СВЯЗЫВАНИЯ** () аналіз зв'язування; (анґ. binding assay).

АНАЛИЗ **СОСТАВА ВЕЩЕСТВА** () аналіз складу речовини; (анґ. compositional analysis).

АНАЛИЗ **СТОИМОСТИ И ЭФФЕКТИВНОСТИ** () аналіз вартості й ефективності */напр. методів удосконалення лікарів/*; (анґ. cost benefit analysis).

АНАЛИЗ **СТОЧНЫХ ВОД** (анґ. wastewater analysis) аналіз стічних вод.

АНАЛИЗ **СЦЕПЛЕНИЯ МЕЖДУ ГЕННЫМИ ЛОКУСАМИ** () аналіз зчеплення між ґенними локусами; (анґ. linkage analysis).

АНАЛИЗ **ТОЧЕК-ПЯТЕН** (анґ. dot-blot analysis) аналіз крапок-плям */мол. біол./*.

АНАЛИЗ **У ПОСТЕЛИ БОЛЬНОГО** () аналіз біля постелі хворого; (анґ. bedside test).

АНАЛИЗ **ФАКТОРОВ** () аналіз факторів; (пол. analiza czynnikowa).

АНАЛИЗ **ФАКТОРОВ СВЁРТЫВАНИЯ КРОВИ, ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ** () імуноферментний аналіз факторів згортання крові; (анґ. enzyme-linked coagulation assay).

АНАЛИЗ **ФУРЬЕ** (анґ. Fourier's analysis) аналіз Фур'є.

АНАЛИЗ **ЦЕРЕБРОСПИНАЛЬНОЙ ЖИДКОСТИ** (анґ. cerebrospinal fluid [liquor] analysis) аналіз цереброспінальної рідини.

АНАЛИЗ **ЦИТОТОКСИЧНОСТИ, КЛЕТОЧНО-ОПОСРЕДОВАННЫЙ** () клітинно-опосередкований аналіз цитотоксичності; (анґ. cell cytotoxicity assay).

АНАЛИЗ **ЧИСЛА БЛЯШЕК** () аналіз числа бляшок; (анґ. plaque analysis).

АНАЛИЗ, **АБСОРБЦИОННЫЙ** () абсорбційний аналіз.

АНАЛИЗ, **АГГЛЮТИНАЦИОННЫЙ** (анґ. agglutination analysis, agglutination assay) аґлютинаційний аналіз.

АНАЛИЗ, **АГРЕГАЦИОННЫЙ** (анґ. aggregation assay) аґреґаційний аналіз.

АНАЛИЗ, **АДГЕЗИОННЫЙ** (анґ. adhesion assay) адгезійний аналіз.

АНАЛИЗ, **АДСОРБЦИОННЫЙ** () адсорбційний аналіз.

АНАЛИЗ, **АКТИВАЦИОННЫЙ** (анґ. activation analysis, activation assay) активаційний аналіз.

АНАЛИЗ, **БАКТЕРИАЛЬНЫЙ** (лат. analysis bacterialis) бактеріальний аналіз.

АНАЛИЗ, **БАКТЕРИОЛОГИЧЕСКИЙ** (лат. analysis bacteriologica) бактеріолоґічний аналіз; (анґ., microbial analysis).

АНАЛИЗ, **БИКОЛОРИМЕТРИЧЕСКИЙ** () біколориметричний аналіз, двобарвний [двоколірний, двокольоровий] флюоресцентний аналіз; (рос. двухцветовой флюоресцентный анализ; анґ. two-color fluorescence analysis).

АНАЛИЗ, **БИОИММУНОСОРБЕНТНЫЙ** () біоімуносорбентний аналіз; (анґ. bioimmunoabsorbent assay).

АНАЛИЗ, БИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. analysis biologica) біологічний аналіз; (анг., biological assay, biological examination).
АНАЛИЗ, БИОХИМИЧЕСКИЙ (лат. analysis biochemica) біох(е/і)мічний аналіз; (анг., biochemical examination, biochemical assay, biochemical investigation).
АНАЛИЗ, ВАЛОВОЙ () валовий аналіз; (пол. analiza elementarna).
АНАЛИЗ, ВАРИАЦИОННЫЙ () варіаційний аналіз.
АНАЛИЗ, ВЕРОЯТНОСТНЫЙ (анг. likelihood [proportionate, probability] analysis) вірогіднісний [ймовірнісний] аналіз.
АНАЛИЗ, ВЕСОВОЙ (лат. gravimetria, *-ae, f*) ваговий аналіз.
АНАЛИЗ, ВИЗУАЛЬНЫЙ (лат. analysis visualis) візуальний [зоровий] аналіз; (рос. зрительный анализ).
АНАЛИЗ, ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫЙ () відновний аналіз; (пол. analiza redukcyjna).
АНАЛИЗ, ГАЗОВЫЙ () ґазовий аналіз.
АНАЛИЗ, ГАРМОНИЧЕСКИЙ () гармонійний аналіз; (анг. Fourier's analysis).
АНАЛИЗ, ГЕТЕРОДУПЛЕКСНЫЙ (анг. heteroduplex analysis) гетеродуплексний аналіз.
АНАЛИЗ, ГЛУБОКИЙ [ИСЧЕРПЫВАЮЩИЙ] (анг. in-depth analysis) глибокий [вичерпний] аналіз.
АНАЛИЗ, ГРАВИМЕТРИЧЕСКИЙ () ґравіметричний [ваговий] аналіз; (рос. весовой анализ; пол. analiza wagowa).
АНАЛИЗ, ДВУХЦВЕТОВОЙ ФЛЮОРЕСЦЕНТНЫЙ (анг. two-color fluorescence analysis) двобарвний [двоколірний, двокольоровий] флюоресцентний аналіз.
АНАЛИЗ, ДЕКОНВОЛЮЦИОННЫЙ (анг. deconvolution analysis) деконволюційний аналіз.
АНАЛИЗ, ДЕЛЕЦИОННЫЙ (анг. deletion analysis) делеційний аналіз.
АНАЛИЗ, ДИСКРЕТНЫЙ СТАТИСТИЧЕСКИЙ () дискретний статистичний аналіз; (анг. discrete data analysis).
АНАЛИЗ, ДИСПЕРСИОННЫЙ () дисперсійний аналіз; (анг. variance analysis, analysis of variance).
АНАЛИЗ, ИММУНОГЕНЕТИЧЕСКИЙ () імуноґенетичний аналіз; (анг. immunogenotypic analysis).
АНАЛИЗ, ИММУНОЛОГИЧЕСКИЙ () імунологічний аналіз; (анг. immunodelection, immunoassay).
АНАЛИЗ, ИММУНОЛЮМИНЕСЦЕНТНЫЙ () імунолюмінесцентний аналіз; (анг. luminescence immunoassay).
АНАЛИЗ, ИММУНОНЕФЕЛОМЕТРИЧЕСКИЙ () імунонефелометричний аналіз; (анг. nephelometric immunoassay).
АНАЛИЗ, ИММУНОРАДИОМЕТРИЧЕСКИЙ () імунорадіометричний аналіз; (анг. immunoradiometric assay).
АНАЛИЗ, ИММУНОСОРБЕНТНЫЙ () імуносорбентний аналіз; (анг. immunosorbent assay).
АНАЛИЗ, ИММУНОФЕНОТИПИЧЕСКИЙ () імунофенотипічний аналіз; (анг. immune marker analysis).
АНАЛИЗ, ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ () імуноферментний аналіз; (анг. immune-enzyme analysis, immune-enzyme assay, enzyme immunodetection).
АНАЛИЗ, ИММУНОФЛЮОРЕСЦЕНТНЫЙ () імунофлюоресцентний аналіз; (анг. fluorescence immunoassay).
АНАЛИЗ, ИММУНОХИМИЧЕСКИЙ () імунох(е/і)мічний аналіз; (анг. immunochemical assay).
АНАЛИЗ, ИММУНОХИМИЧЕСКИЙ ФЕНОТИПИЧЕСКИЙ () імунох(е/і)мічний фенотипічний аналіз; (анг. immune marker analysis).
АНАЛИЗ, ИММУНОЭЛЕКТРОФОРЕТИЧЕСКИЙ () імуноелектрофоретичний аналіз; (анг. immunoelectroassay).
АНАЛИЗ, ИОНООБМЕННЫЙ ХРОМАТОГРАФИЧЕСКИЙ () іонообмінний хроматоґрафічний аналіз; (пол. chromatografia jonowymienna).
АНАЛИЗ, ИСЧЕРПЫВАЮЩИЙ [ГЛУБОКИЙ] (анг. in-depth analysis) вичерпний [глибокий] аналіз.
АНАЛИЗ, КАПЕЛЬНЫЙ () краплинний аналіз.
АНАЛИЗ, КАПИЛЛЯРНЫЙ () капілярний аналіз; (анг. capillary tube assay).
АНАЛИЗ, КАРИОТИПИЧЕСКИЙ (лат. analysis karyotypica) каріотипічний аналіз.
АНАЛИЗ, КАЧЕСТВЕННЫЙ (анг. qualitative analysis) якісний аналіз.
АНАЛИЗ, КИНЕТИЧЕСКИЙ (лат. analysis kinetica) кінетичний аналіз; (анг., run-on analysis).
АНАЛИЗ, КЛАСТЕРНЫЙ (анг. cluster analysis) кластерний аналіз.
АНАЛИЗ, КЛИНИЧЕСКИЙ () клінічний аналіз.
АНАЛИЗ, КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ (лат. analysis quantitativa) кількісний аналіз; (анг. quantitation, quantification, quantitative assessment, quantitative assay).
АНАЛИЗ, КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ ИММУННЫЙ () кількісний імунний аналіз; (анг. immunometric analysis).
АНАЛИЗ, КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ ИММУНОФЛЮОРЕСЦЕНТНЫЙ () кількісний імунофлюоресцентний аналіз; (анг. fluoroimmunometric analysis).
АНАЛИЗ, КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ ИММУНОХЕМИЛЮМИНЕСЦЕНТНЫЙ () кількісний імунохемілюмінесцентний аналіз; (анг. immunochemiluminometric assay).
АНАЛИЗ, КОЛОРИМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. analysis colorimetrica) колориметричний аналіз.

АНАЛИЗ, **КОМПЛЕМЕНТЗАВИСИМЫЙ ТВЁРДОФАЗНЫЙ ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ** () комплементзалежний твердофазний імуноферментний аналіз; (анг. complement enzyme-linked immunosorbent assay).
АНАЛИЗ, **КОМПОЗИЦИОННЫЙ** (анг. compositional analysis) композиційний аналіз */складу речовини/.*
АНАЛИЗ, **КОНДУКТОМЕТРИЧЕСКИЙ** (лат. conductometria, *-ae, f*) кондуктометричний аналіз.
АНАЛИЗ, **КОНКУРЕНТНЫЙ ГОМОГЕННЫЙ ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ** () конкурентний гомогенний імуноферментний аналіз; (анг. competitive homogeneous enzyme immunoassay).
АНАЛИЗ, **КОНКУРЕНТНЫЙ ТВЁРДОФАЗНЫЙ ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ** () конкурентний твердофазний імуноферментний аналіз; (анг. competitive solid-phase enzyme immunoassay).
АНАЛИЗ, **КОНФОРМАЦИОННЫЙ** (анг. conformational analysis) конформаційний аналіз.
АНАЛИЗ, **КОРРЕЛЯЦИОННЫЙ** (анг. correlation analysis) кореляційний аналіз.
АНАЛИЗ, **ЛАБОРАТОРНЫЙ** () лабораторний аналіз.
АНАЛИЗ, **ЛИНЕЙНО-РЕГРЕССИОННЫЙ** (анг. linear regression analysis) лінійно-регресійний аналіз */стат./.*
АНАЛИЗ, **МАКРОХИМИЧЕСКИЙ** () макрох(е/і)мічний аналіз.
АНАЛИЗ, **МАТЕМАТИЧЕСКИЙ** () математичний аналіз.
АНАЛИЗ, **МИКРОГАЗОВЫЙ** () мікроґазовий аналіз.
АНАЛИЗ, **МИКРОТОЧЕЧНЫЙ ИММУНОФЕРМЕНТНЫЙ** () мікрокрапковий імуноферментний аналіз; (анг. microdot immunoenzyme assay).
АНАЛИЗ, **МИКРОХИМИЧЕСКИЙ** () мікрох(е/і)мічний аналіз; (пол. analiza w skali mikro).
АНАЛИЗ, **МНОГОПАРАМЕТРИЧЕСКИЙ** (анг. multiparameter analysis) багатопараметричний аналіз.
АНАЛИЗ, **МНОГОФАКТОРНЫЙ** () багатофакторний аналіз; (анг. multicentric [multicenter] study, multivariate analysis).
АНАЛИЗ, **МНОГОЦВЕТНЫЙ** (анг. multicolor analysis) багатобарвний аналіз.
АНАЛИЗ, **МУЛЬТИКОЛОРИМЕТРИЧЕСКИЙ** (анг. multicolor analysis) мультиколориметричний [багатобарвний] аналіз; (рос. многоцветный анализ).
АНАЛИЗ, **МУЛЬТИПАРАМЕТРИЧЕСКИЙ** (анг. multiparameter analysis) мультипараметричний [багатопараметричний] аналіз; (рос. многопараметрический анализ).
АНАЛИЗ, **НЕФЕЛОМЕТРИЧЕСКИЙ** () нефелометричний аналіз; (пол. analiza nefelometryczna (zmętnienia)).
АНАЛИЗ, **ОБЩИЙ** () загальний аналіз.
АНАЛИЗ, **ОБЪЁМНЫЙ** () об'ємний аналіз.
АНАЛИЗ, **ОДНОВРЕМЕННЫЙ КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ** () одночасний кількісний аналіз */напр. декількох речовин/:* (анг. simultaneous quantification).
АНАЛИЗ, **ОДНОФАКТОРНЫЙ** () однофакторний аналіз; (анг. univariate analysis).
АНАЛИЗ, **ОКИСЛИТЕЛЬНО-ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫЙ** (лат. oxydimetria, *-ae, f*) окисно-відновний аналіз.
АНАЛИЗ, **ПОВТОРНЫЙ** (лат. reanalysis, *-is, f*) повторний аналіз; (анг., retest).
АНАЛИЗ, **ПОКАДРОВЫЙ** () покадровий аналіз; (анг. frame-by-frame analysis).
АНАЛИЗ, **ПОЛНЫЙ** () повний [цілковитий] аналіз.
АНАЛИЗ, **ПОЛУКОЛИЧЕСТВЕННЫЙ** (лат. analysis semiquantitativa) напівкількісний аналіз.
АНАЛИЗ, **ПОЛЯРОГРАФИЧЕСКИЙ** () поляроґрафічний аналіз.
АНАЛИЗ, **ПОТЕНЦИОМЕТРИЧЕСКИЙ** () потенціометричний аналіз.
АНАЛИЗ, **ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЙ** (лат. analysis praeliminaria) попередній аналіз.
АНАЛИЗ, **ПРОИЗВОДИТЬ** () робити аналіз; (анґ. to assay, to test).
АНАЛИЗ, **ПРОТОЧНЫЙ МИКРОФЛЮОРОМЕТРИЧЕСКИЙ** (анґ. flow microfluorometry analysis) проточний мікрофлюорометричний аналіз.
АНАЛИЗ, **ПРОТОЧНЫЙ ЦИТОМЕТРИЧЕСКИЙ** (анг. flow cytometric analysis) проточний цитометричний аналіз.
АНАЛИЗ, **РАДИОАКТИВАЦИОННЫЙ** () радіоактиваційний аналіз; (анґ. activation analysis).
АНАЛИЗ, **РАДИОАЛЛЕРГОСОРБЦИОННЫЙ** () радіоалерґосорбційний аналіз; (анґ. radioallergosorbent test).
АНАЛИЗ, **РАДИОИММУННЫЙ [РАДИОИММУНОЛОГИЧЕСКИЙ]** () радіоімунний [радіоімунолоґічний] аналіз; (анг. radio(immuno)assay, RIA).
АНАЛИЗ, **РАДИОИММУНОСОРБЕНТНЫЙ** () радіоімуносорбентний аналіз; (анґ. radioimmunosorbent assay).
АНАЛИЗ, **РАДИОИММУНОХИМИЧЕСКИЙ** (лат. analysis radioimmunochemica) радіоімунох(е/і)мічний аналіз.
АНАЛИЗ, **РАДИОКОНКУРЕНТНЫЙ** () радіоконкурентний аналіз; (анґ. radio(immuno)assay, RIA).
АНАЛИЗ, **РАДИОЛИГАНДНЫЙ** () радіолігандний аналіз; (анґ. radioligand assay).
АНАЛИЗ, **РАДИОМЕТРИЧЕСКИЙ** (лат. analysis radiometrica) радіометричний аналіз.
АНАЛИЗ, **РАДИОРЕЦЕПТОРНЫЙ** () радіорецепторний аналіз; (анґ. radioreceptor assay).
АНАЛИЗ, **РАДИОХИМИЧЕСКИЙ** () радіох(е/і)мічний аналіз.

АНАЛИЗ, РАДИОХРОМАТОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. analysis radiochromatographica) радіохроматоґрафічний аналіз.
АНАЛИЗ, РАНГОВЫЙ СТАТИСТИЧЕСКИЙ () ранґовий статистичний аналіз; (анг. rank data analysis).
АНАЛИЗ, РЕГРЕССИОННЫЙ (анг. regression analysis) реґресійний аналіз.
АНАЛИЗ, РЕНТГЕНОГРАФИЧЕСКИЙ () рентґенографічний аналіз; (анґ. X-ray analysis).
АНАЛИЗ, РЕНТГЕНОСТРУКТУРНЫЙ () рентґеноструктурний аналіз; (анґ. X-ray crystal [X-ray diffraction, X-ray structure] analysis).
АНАЛИЗ, РЕСТРИКЦИОННЫЙ () рестрикційний аналіз; (анґ. restriction enzyme digest analysis).
АНАЛИЗ, РЕФРАКТОМЕТРИЧЕСКИЙ () рефрактометричний аналіз.
АНАЛИЗ, СЕДИМЕНТАЦИОННЫЙ [С ОСАЖДЕНИЕМ] () седиментаційний аналіз [з осадженням]; (пол. analiza sedymentacyjna; analiza strąceniowa).
АНАЛИЗ, СЕРИЙНЫЙ () серійний аналіз.
АНАЛИЗ, СИСТЕМНЫЙ (анг. system(s) analysis) системний аналіз.
АНАЛИЗ, СОКРАЩЕННЫЙ () скорочений аналіз.
АНАЛИЗ, СПЕКТРАЛЬНЫЙ () спектральний аналіз; (пол. analiza widmowa).
АНАЛИЗ, СПЕКТРОФОТОМЕТРИЧЕСКИЙ () спектрофотометричний аналіз.
АНАЛИЗ, СПОРОВО-ПЫЛЬЦЕВОЙ (анґ. sporo-pollen analysis) спорово-пилковий аналіз.
АНАЛИЗ, СТАТИСТИЧЕСКИЙ (лат. analysis statistica) статистичний аналіз.
АНАЛИЗ, СТРУКТУРНО-ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ (анг. structure functional analysis) структурно-функціональний аналіз.
АНАЛИЗ, ТВЁРДОФАЗНЫЙ ИММУНОСОРБЕНТНЫЙ () твердофазний імуносорбентний аналіз: (анг. enzyme-linked immunosorbent assay).
АНАЛИЗ, ТВЕРДОФАЗНЫЙ ИММУНОФЛЮОРЕСЦЕНТНЫЙ () твердофазний імунофлюоресцентний аналіз: (анг. fluorescent binding immunoassay).
АНАЛИЗ, ТЕРМИЧЕСКИЙ () термічний аналіз.
АНАЛИЗ, ТЕРМОДИНАМИЧЕСКИЙ (лат. analysis thermodynamica) термодинамічний аналіз.
АНАЛИЗ, ФАЗОВЫЙ (анг. phase (angle) analysis) фазовий аналіз.
АНАЛИЗ, ФАКТОРНЫЙ (анг. factor analysis) факторний аналіз.
АНАЛИЗ, ФАРМАКОЛОГИЧЕСКИЙ (анґ. analysis pharmacologica) фармакологічний аналіз.
АНАЛИЗ, ФИЗИКО-ХИМИЧЕСКИЙ () фізико-х(е/і)мічний аналіз; (пол. analiza fizyczno-chemiczna).
АНАЛИЗ, ФЛЮОРЕСЦЕНТНЫЙ () флюоресцентний аналіз; (анг. fluorescence assay).
АНАЛИЗ, ФОТОМЕТРИЧЕСКИЙ () фотометричний аналіз.
АНАЛИЗ, ХИМИЧЕСКИЙ () х(е/і)мічний аналіз.
АНАЛИЗ, ХРОМАТОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. analysis chromatographica) хроматоґрафічний аналіз.
АНАЛИЗ, ХРОМОСОМНЫЙ (лат. analysis chromosomalis) хромосомний аналіз.
АНАЛИЗ, ЦЕФАЛОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. analysis cephalometrica) цефалометричний аналіз.
АНАЛИЗ, ЦИТОГЕНЕТИЧЕСКИЙ (лат. analysis cytogenetica) цитогенетичний аналіз.
АНАЛИЗ, ЦИТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. analysis cytologica) цитологічний аналіз.
АНАЛИЗ, ЭЛЕКТРОФОРЕТИЧЕСКИЙ () електрофоретичний аналіз.
АНАЛИЗ, ЭЛЕМЕНТАРНЫЙ () елементарний аналіз; (пол. analiza pierwiastkowa; анґ. ultimate analysis).
АНАЛИЗАТОР (лат. analysator, *-oris, m*) розслідник, розбірник, розкладач, аналізатор; (анґ. analyzer).
АНАЛИЗАТОР БИОХИМИЧЕСКОГО СОСТАВА ПЛАЗМЫ КРОВИ, АВТОМАТИЧЕСКИЙ () автоматичний аналізатор біох(е/і)мічного складу плазми крові; (анг. seralyzer).
АНАЛИЗАТОР ВРЕДНЫХ ВЕЩЕСТВ И ИХ ВЫБРОСА, ПРОМЫШЛЕННЫЙ () промисловий аналізатор шкідливих речовин і їхнього викиду; (анґ. on-stream analyzer).
АНАЛИЗАТОР ГИСТОГРАММ () аналізатор гістограм; (анґ. pulse height analyzer).
АНАЛИЗАТОР ЗВУКА () аналізатор звуку.
АНАЛИЗАТОР ИЗОБРАЖЕНИЙ () аналізатор зображень; (анґ. image analyzer).
АНАЛИЗАТОР ИМПУЛЬСОВ, АМПЛИТУДНЫЙ () амплітудний аналізатор імпульсів; (анґ. pulse height analyzer).
АНАЛИЗАТОР КИСЛОРОДА (анг. oxygen analyzer) аналізатор кисню.
АНАЛИЗАТОР КЛЕТОК, АВТОМАТИЧЕСКИЙ (анг. automatic cell analyzer) автоматичний аналізатор клітин.
АНАЛИЗАТОР МЕТАЛЛИЧЕСКИХ МИКРОЭЛЕМЕНТОВ () аналізатор металевих мікроелементів; (анг. trace metal analyzer).
АНАЛИЗАТОР РАДИОАКТИВНОСТИ () аналізатор радіоактивності; (анґ. radiation analyzer).
АНАЛИЗАТОР, АВТОМАТИЧЕСКИЙ () автоматичний аналізатор; (анг. autoanalyzer).
АНАЛИЗАТОР, АКУСТИЧЕСКИЙ () акустичний [слуховий] аналізатор; (рос. слуховой анализатор; пол., analizator słuchowy).
АНАЛИЗАТОР, АМИНОКИСЛОТНЫЙ (анґ. amino acid analyzer) амінокислотний аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, БОЛЕВОЙ () больовий аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, ВЕСТИБУЛЯРНЫЙ () вестибулярний аналізатор; (пол. analizator przedsionkowy).
АНАЛИЗАТОР, ВКУСОВОЙ () смаковий аналізатор.

АНАЛИЗАТОР, ДВИГАТЕЛЬНЫЙ () руховий аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, ЗРИТЕЛЬНЫЙ (лат. analysator visualis) зоровий аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, ИНТЕРОЦЕПТИВНЫЙ () інтероцептивний аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, КИНЕСТЕТИЧЕСКИЙ () кінестетичний аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, КОЖНЫЙ () шкірний аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, МНОГОКАНАЛЬНЫЙ (лат. analysator multicanalis) багатоканальний аналізатор; (анґ. multichannel analyzer, MCA).
АНАЛИЗАТОР, ОБОНЯТЕЛЬНЫЙ () нюховий аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, ОДНОКАНАЛЬНЫЙ (лат. analysator unicanalis [monocanalis]) одноканальний аналізатор; (анґ. single-channel analyzer).
АНАЛИЗАТОР, СЕРДЕЧНЫЙ () серцевий аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, СЛУХОВОЙ (лат. analysator auditorius) слуховий аналізатор.
АНАЛИЗАТОР, СЛУХО-СТАТО-КИНЕТИЧЕСКИЙ () слухо-стато-кінетичний аналізатор.
АНАЛИЗИРОВАНИЕ () розслідування, розбирання, розкладання, досліджування, аналізування.
АНАЛИЗИРОВАННЫЙ () розслідуваний, розсліджений, розібраний, розкладений, досліджений, аналізований.
АНАЛИЗИРОВАТЬ (лат. analysare) розслідувати, розбирати, розкладати, аналізувати; (словац., rozoberat').
АНАЛИЗИРУЕМЫЙ () розсліджуваний, розбируваний, розкладуваний, досліджуваний, аналізовуваний.
АНАЛИЗМ (лат. analismus, *-i, m*) аналізм */сексол./*.
АНАЛИТИК () аналітик.
АНАЛИТИК, АПТЕЧНЫЙ () аптечний аналітик; (пол., pracownik apteczny).
АНАЛИТИКО-СИНТЕТИЧЕСКИЙ () аналітико-синтетичний.
АНАЛИТИЧЕСКИЙ (лат. analyticus, *-a, -um*) розслідний, розслідувальний, розборовий, розкладовий, аналітичний.
АНАЛЛЕРГИЧЕСКИЙ () аналерґічний; (пол. nie wywołujący alergii; niealergiczny).
АНАЛОГ (лат. analogum, *-i, n*: від гр. αναλογος analogos – відповідний) відповідник, подібник, аналоґ; (пол. odpowiednik).
АНАЛОГ ПЕРЕХОДНОГО СОСТОЯНИЯ (анґ. transition-state analog) аналоґ перехідного стану */імун./*.
АНАЛОГ, БИОСИНТЕТИЧЕСКИЙ (лат. analogum biosyntheticum) біосинтетичний аналоґ.
АНАЛОГ, ЗАМЕЩЁННЫЙ (анґ. substituted analog) заміщений аналоґ.
АНАЛОГ, КОНФОРМАЦИОННО ОГРАНИЧЕННЫЙ (анґ. conformationally restricted analog) конформаційно обмежений аналоґ.
АНАЛОГ, ПОЛУЖЁСТКИЙ (анґ. semirigid analog) напівжорсткий аналоґ.
АНАЛОГ, СТАБИЛЬНЫЙ (лат. analogum stabile) стабільний аналоґ.
АНАЛОГИЧЕСКИЙ; АНАЛОГИЧНЫЙ (лат. analogicus, *-a, -um*: від гр. αναλογος analogos – відповідний) подібний, схожий, аналоґічний; (рос. сходный, похожий, подобный).
АНАЛОГИЯ (лат. analogia, *-ae, f*: від гр. αναλογια analogia – відповідність) подібність, *-ності*, схожість, *-жості*, аналоґія; (рос. сходство, сходность, похожесть, подобие).
АНАЛЬБУМИНЕМИЯ () анальбумінемія; (пол. niedobór albuminy we krwi).
АНАЛЬГЕЗИРУЮЩИЙ (лат. analgeticus, *-a, -um*; analgesicus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* анальґезувальний, анальґезуючий; 2.*/дієприкм./* що анальґезує.
АНАЛЬГЕЗИЯ 1. (лат. analgesia, *-ae, f*) знебіль, *-болю*, знеболення, знеболювання, анал(ь)ґезія; 2. (лат. analgesia, *-ae, f*; analgia, *-ae, f*) безбілля, безболісність, *-ності*, боленечулість, *-лості*, боленечутність, *-ності*, боленечутливість, *-вості*, боленевідчутність, *-ності*, анальґезія; (рос. 1. обезболивание; 2. безболезненность; пол., 1. znieczulenie; 2. bezbolesność; brak bólu; brak czucia bólu; nieodczuanie bólu); */див. тж* ***АНАЛГЕЗИЯ****/*.
АНАЛЬГЕТИК (лат. analgeticum, *-i, n*; analgesicum, *-i, n*) анальґетик; (пол. środek przeciwbólowy); */див. тж* ***АНАЛГЕТИК****/*.
АНАЛЬГЕТИЧЕСКИЙ (лат. analgeticus, *-a, -um*; analgesicus, *-a, -um*; analgic, *-a, -um*; antalgesicus, *-a, -um*) знебільний, знеболювальний, знеболюючий, протибільний, протибольовий, протиболісний, анал(ь)гетичний; (рос. обезболивающий; пол. przeciwbólowy; znieczulający); */див. тж* ***АНАЛГЕТИЧЕСКИЙ****/*.
АНАЛЬГИЯ (лат. analgia, *-ae, f*; analgesia, *-ae, f(2)*) безбілля, безболісність, *-ності*, боленечулість, *-лості*, боленечутність, *-ності*, боленечутливість, *-вості*, боленевідчутність, *-ності*, анальґія; (рос. безболезненность; пол., bezbolesność; brak bólu; brak czucia bólu; nieodczuanie bólu); */див. тж* ***АНАЛГИЯ****/*.
АНАЛЬГОГНОЗИЯ () анальґоґнозія; (пол. niezdolność określęnią miejsca bólu).
АНАЛЬГОТИМИЯ () анальґотимія; (пол. niewrażliwość na ból).
АНАЛЬНОЕ ОТВЕРСТИЕ, АНУС (лат. anus, *-i, m*) гузник, гузиця, відхідник, відхідниковий (анальний) отвір, анус.
АНАЛЬНЫЙ (лат. analis, *-e*) гузниковий, відхідниковий, анальний; (рос. заднепроходный; пол. odbytowy).

АНАМНЕЗ (лат. anamnesis, *-is, f*) спомин, спогад, згадка, розпит, розпитування */хворого/*, анамнез; (рос. расспрос */больного/*; пол., wywiad lekarski; анг., case [medical, past (medical), antecedent] history).

АНАМНЕЗ БОЛЕЗНИ (лат. anamnesis morbi) анамнез хвороби; (анг. medical [case, natural, past] history, antecedent anamnesis).

АНАМНЕЗ ЖИЗНИ /БОЛЬНОГО/ (лат. anamnesis vitae) анамнез життя */хворого/*; (анг. [patient (past), personal] history, patient anamnesis).

АНАМНЕЗ НАСТОЯЩЕГО ЗАБОЛЕВАНИЯ (лат. anamnesis morbi) анамнез нинішнього [теперішнього] захворювання; (анг. medical [case, natural, past] history, antecedent anamnesis).

АНАМНЕЗ, АКУШЕРСКИЙ (лат. anamnesis obstetrica) акушерський анамнез; (анг. obstetric(al) history).

АНАМНЕЗ, АЛЛЕРГОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. anamnesis allergologica [allergica]) алергологічний анамнез; (анг., allergic history).

АНАМНЕЗ, ГИНЕКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. anamnesis gynecologica) гінекологічний анамнез; (анг. gynecologic(al) history).

АНАМНЕЗ, ЛЕКАРСТВЕННЫЙ () ліковий анамнез; (анг. drug history).

АНАМНЕЗ, ЛИЧНЫЙ (лат. anamnesis personalis) особистий анамнез; (анг. personal [life, patient (past)] history, patient anamnesis).

АНАМНЕЗ, ОТДАЛЁННЫЙ () віддалений анамнез; (пол. wywiad dotyczący wczesnych okresów życia chorego).

АНАМНЕЗ, ОТЯГОЩЁННЫЙ () обтяжений анамнез; (анг. compromised [burdened] history, anamnestic record).

АНАМНЕЗ, ОТЯГОЩЁННЫЙ СЕМЕЙНЫЙ () обтяжений сімейний анамнез; (анг. burdened familial history).

АНАМНЕЗ, ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ (лат. anamnesis professionalis) професійний [заняттєвий] анамнез: (анг., occupational history).

АНАМНЕЗ, СЕМЕЙНЫЙ () сімейний [родинний] анамнез; (пол. wywiad rodzinny; анг. family [familial] history).

АНАМНЕЗ, СОБИРАТЬ () збирати анамнез; (анг. to take [to obtain] the (case) history).

АНАМНЕЗ, СОЦИАЛЬНЫЙ () соціальний анамнез; (пол. wywiad społeczny).

АНАМНЕЗ, УКАЗЫВАЮЩИЙ НА... () анамнез, що вказує на...; (анг. history suggestive of...).

АНАМНЕЗ, ЭПИДЕМИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. anamnesis epidemiologica) епідеміологічний анамнез; (пол. wywiad epidemiologiczny).

АНАМНЕСТИЧЕСКИЙ (лат. anamnesticus, *-a, -um*) анамнестичний.

АНАМНИОТИЧЕСКИЙ (лат. anamnioticus, *-a, -um*) анамніотичний.

АНАНКАЗМ (лат. anancasmus, *-i, m*; anancastia, *-ae, f*) ананказм; (анг. obsessive-compulsive neurosis).

АНАНКАСТ () ананкаст; (пол. chory z obsesją; chory z natręctwami; анг. a person suffered of anancastia).

АНАНКАСТИЯ (лат. anancastia, *-ae, f*; anancasmus, *-i, m*) ананкастія; (анг. obsessive-compulsive neurosis).

АНАНКАСТНЫЙ (лат. anancasticus, *-a, -um*) ананкастний.

АНАПЛАЗИРОВАННЫЙ (лат. anaplasticus, *-a, -um*) анаплазований.

АНАПЛАЗИЯ (лат. anaplasia, *-ae, f*; cataplasia, *-ae, f*) недотвір, недотвір'я, недотворення, розутворення, анаплазія; (пол. odróżnicowanie, brak zróżnicowania).

АНАПЛАЗМОЗ () анаплазмоз.

АНАПЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. anaplasticus, *-a, -um*) анапластичний.

АНАПРИЛИН (анг. propranolol) анаприлін.

АНАРИТМИЯ (лат. anarithmia, *-ae, f*) анаритмія. Втрата здатності лічити (рахувати). Вид афазії.

АНАРТРИЯ (лат. anarthria, *-ae, f*: від гр. an- + arthroein, arthroo – говорити виразно (розбірливо)) мовоневираззя, мовоневиразність, *-ності*, мовонерозбір'я, мовонерозбірливість, *-вості*, анартрія. Нездатність до виразної (розбірливої) мови; (рос. невнятность).

АНАРТРИЯ, СЛОГОВАЯ () складова анартрія; (пол. wadliwa wymowa).

АНАСАРКА (лат. anasarca, *-ae, f*; hydrosarca, *-ae, f*) водонабряк, водонабрезк, водопідткання, тілонабряк, анасарка. Загальна водянка; (пол. puchlina wodna ogólna).

АНАСАРКА НОВОРОЖДЁННОГО (анг. anasarca of newborn) анасарка немовляти.

АНАСАРКА ПЛОДА (анг. anasarca of fetus, fetal hydrops) анасарка плоду.

АНАСАРКА, АЛИМЕНТАРНАЯ (лат. anasarca alimentaria) аліментарна анасарка.

АНАСАРКА, ПОЧЕЧНАЯ (лат. anasarca renalis) ниркова анасарка.

АНАСАРКА, СЕРДЕЧНАЯ (лат. anasarca cardiaca) серцева анасарка.

АНАСПАДИЯ (лат. anaspadia, *-ae, f*; epispadia, *-ae, f*; hypospadia, *-ae, f*) анаспадія.

АНАСТОМОЗ (лат. anastomosis, *-is, f*) звустя, звустнення, звустіння, співустя, співзвустнення, сточення, сполучення, співсполучення, анастомоз; (пол., zespolenie; połączenie; словац., spojka, spojenie; анг., bypass; shunt).

АНАСТОМОЗ БОК В БОК (анг. side-to-side anastomosis) анастомоз "бік у бік"; (пол. zespolenie bok do boku).

АНАСТОМОЗ БОК В КОНЕЦ (анг. side-to-end anastomosis) анастомоз "бік у кінець".

АНАСТОМОЗ ВИШНЕВСКОГО - ДОНЕЦКОГО (анг. Vishnevskij-Donetskij shunt) анастомоз Вишневського - Донецького. Анастомоз підключичної артерії з гілкою легеневого стовбура.

АНАСТОМОЗ ВОРОТНОЙ ВЕНЫ С НИЖНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНОЙ () анастомоз ворітної вени з нижньою порожнинною веною; (пол. zespolenie żyły wrotnej z żyłą główną dolną).
АНАСТОМОЗ ВРИСБЕРГА (анг. Wrisberg's anastomosis) анастомоз Врісберґа */анат./*. З'єднання між медіальним шкірним нервом плеча і міжреберно-плечовим нервом.
АНАСТОМОЗ ГАЛЕНА (анг. Galen's anastomosis, Galen's nerve) анастомоз Ґалена. Анастомоз між верхнім і нижнім нервами гортані.
АНАСТОМОЗ КЛАДО (анг. Clado's anastomosis) анастомоз Кладо. Анастомоз між сипендикулярною і оваріальною артеріями в широкій зв'язці матки.
АНАСТОМОЗ КОНЕЦ В БОК (лат. anastomosis terminolateralis) анастомоз "кінець у бік"; (пол. zespolenie koniec do boku; анг. end-to-side anastomosis).
АНАСТОМОЗ КОНЕЦ В КОНЕЦ (лат. anastomosis terminalis [terminoterminalis]) анастомоз "кінець у кінець"; (пол. zespolenie koniec do końca; анг., end-to-end anastomosis).
АНАСТОМОЗ МЕЖДУ ПОДВЗДОШНОЙ И ТОЛСТОЙ КИШКОЙ () анастомоз між клубовою і товстою кишкою; (пол. zespolenie jelita krętego z grubym).
АНАСТОМОЗ НА ЖЕЛУДКЕ ПО ГРИНВИЛЛУ, ОБХОДНОЙ () обхідний анастомоз на шлунку по Ґрінвіллу; (анг. Greenville's gastric bypass).
АНАСТОМОЗ НА ЖЁЛЧНЫХ ПУТЯХ, ОБХОДНОЙ () обхідний анастомоз на жовчних шляхах; (анг. biliary bypass).
АНАСТОМОЗ ПО БРАУНУ (анг. Braun's anastomosis, Riolan's arcade) анастомоз по Брауну. Анастомоз між висхідною і спадною петлями порожньої кишки.
АНАСТОМОЗ ПО КИРШНЕРУ, ПИЩЕВОДНО-ЖЕЛУДОЧНЫЙ (анг. Kirschner's esophagogastric anastomosis) стравохідно-шлунковий анастомоз по Кіршнеру.
АНАСТОМОЗ ПО РУ, ОБХОДНОЙ ЖЕЛУДОЧНЫЙ (анг. Roux-en-Y gastric bypass) обхідний шлунковий анастомоз по Ру.
АНАСТОМОЗ ПРОТОКОВ (лат. anastomosis ductuum [NE]) анастомоз проток.
АНАСТОМОЗ РИОЛАНОВ (лат. anastomosis portocavalis) анастомоз ріоланів. Анастомоз між гілками верхньої і нижньої брижових артерій у брижах поперечної, ободової кишки; (анг., portacaval [postcaval, Riolan's] shunt, Riolan's arcade).
АНАСТОМОЗ С ПОМОЩЬЮ МАГНИТНЫХ КОЛЕЦ (анг. magneting ring anastomosis) анастомоз за допомогою маґн(е/і)тних кілець.
АНАСТОМОЗ ЯКОБСОНА (анг. Jacobson's anastomosis) анастомоз Якобсона. Анастомозуюча частина барабанного сплетіння.
АНАСТОМОЗ, АМЕНТОДУРАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis amentoduralis; amentoduroanastomosis, *-is, f*) аментодуральний [сальниково-дуральний] анастомоз; (рос. сальниково-дуральный анастомоз; анг., Burdenko-Bakulev amentoduroanastomosis).
АНАСТОМОЗ, АНТИПЕРИСТАЛЬТИЧЕСКИЙ (лат. anastomosis antiperistaltica [aperistaltica]) антиперистальтичний анастомоз; (анг., antiperistaltic bowel segment).
АНАСТОМОЗ, АНТИРЕФЛЮКСНЫЙ (анг. antireflux anastomosis) антирефлюксний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, АОРТОКОРОНАРНЫЙ () аортокоронарний анастомоз; (анг. arterial shunt).
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis arterialis) артеріальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИАЛЬНЫЙ ВНЕОРГАННЫЙ (лат. anastomosis arterialis extraorgan(ic)a) артеріальний позаорганний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИАЛЬНЫЙ ВНУТРИОРГАННЫЙ (лат. anastomosis arterialis intraorgan(ic)a) артеріальний внутрішньоорґанний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИАЛЬНЫЙ ВНУТРИСИСТЕМНЫЙ (анг. arterial homocladic anastomosis) артеріальний внутрішньосистемний анастомоз. Між гілками однієї маґістральної артерії.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИАЛЬНЫЙ МЕЖСИСТЕМНЫЙ (анг. arterial heterocladic anastomosis) артеріальний міжсистемний анастомоз. Між різними маґістральними артеріями.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИОВЕНОЗНЫЙ (лат. 1. anastomosis arteriovenosa; 2. anastomosis arteriolovenularis [NA, NH]) артеріовенозний анастомоз; (пол. zespolenie tętniczo-żylne; анг., arteriovenous shunt).
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИОВЕНОЗНЫЙ ГЛОМУСНЫЙ [АРТЕРИОВЕНОЗНЫЙ КЛУБОЧКОВЫЙ] (лат. anastomosis arteriovenosa glomeriformis [NH]) артеріовенозний ґломусний [артеріовенозний клубочковий] анастомоз.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИОВЕНОЗНЫЙ ПРОСТОЙ (лат. anastomosis arteriovenosa simplex [NH]) артеріовенозний простий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, АРТЕРИОЛОВЕНУЛЯРНЫЙ (лат. anastomosis arteriolovenularis [NA, NH]) артеріоловенулярний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, БЕСШОВНЫЙ (анг. sutureless anastomosis) безшовний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, БИЛИОДИГЕСТИВНЫЙ () біліодигестивний анастомоз; (анг. biliary-enteric bypass, biliary-enteric anastomosis).
АНАСТОМОЗ, ВЕНОЗНЫЙ (лат. anastomosis venosa) венозний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ВЕНТРИКОСУБДУРАЛЬНЫЙ () вентрикосубдуральний анастомоз; (анг. ventricular subdural shunt).

АНАСТОМОЗ, ВНУТРИБРЮШНОЙ (лат. anastomosis intraabdominalis [intraperitonealis]) внутрішньочеревний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ВНУТРИГРУДНОЙ (лат. anastomosis intrathoracica) внутрішньогрудний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ВЫВЕРНУТЫЙ (анг. everting anastomosis) вивернений [вивернутий] анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ГЕРМЕТИЧНЫЙ () герметичний анастомоз; (анг. leak-proof anastomosis).
АНАСТОМОЗ, ДВУХРЯДНЫЙ (анг. double layer anastomosis) дворядний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ЕЮНОИЛЕАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis jejunoilealis) єюноілеальний [порожньоклубовий] анастомоз; (рос. тощеподвздошный анастомоз; анг., jejunoileal bypass).
АНАСТОМОЗ, ЖЕЛУДОЧНО-КИШЕЧНЫЙ (лат. anastomosis gastroenterica) шлунково-кишковий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ЖЕЛУДОЧНО-КИШЕЧНЫЙ ОБХОДНОЙ (анг. gastroenteric bypass) шлунково-кишковий обхідний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ЗАКРЫТЫЙ (анг. closed anastomosis) закритий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ИЗОПЕРИСТАЛЬТИЧЕСКИЙ (лат. anastomosis isoperistaltica) ізоперистальтичний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ИЛЕОАНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis ileoanalis) ілеоанальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ИЛЕОАНАЛЬНЫЙ РЕЗЕРВУАРНЫЙ () ілеоанальний резервуарний анастомоз; (анг. ileal pouch-anal anastomosis, ileoanal pouch).
АНАСТОМОЗ, ИЛЕОРЕКТАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis ileorectalis; ileorectostomia, *-ae, f*) ілеоректальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ИЛЕОСИГМОИДНЫЙ (лат. anastomosis ileosigmoidea) ілеосигмоїдний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, КАВО-КАВАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis cavocavalis) каво-кавальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, КАВОПУЛЬМОНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis cavopulmonalis) кавопульмональний анастомоз; (анг. cavopulmonal shunt).
АНАСТОМОЗ, КИШЕЧНЫЙ (лат. anastomosis intestinalis; enteroanastomosis, *-ae, f*) стенеснення, тенесосполучення, тенесозвуснення, кишкосполучення, кишкозвуснення, кишковий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, КОЛОАНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis colo-analis) колоанальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ЛАТЕРО-ЛАТЕРАЛЬНЫЙ () латеро-латеральний анастомоз [бік у бік]; (рос. анастомоз бок в бок; пол. zespolenie bok do boku).
АНАСТОМОЗ, МАТОЧНО-ТРУБНЫЙ (лат. hysterosalpingostomia, *-ae, f*) матково-трубний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, МЕЗЕНТЕРИКО-КАВАЛЬНЫЙ () анастомоз мезентерико-кавальний; (пол. zespolenie krezki z żyłą główną).
АНАСТОМОЗ, МЕХАНИЧЕСКИЙ (лат. anastomosis mechanica) механічний анастомоз; (анг. stapling, stapler [stapled] anastomosis, anastomosis with stapler, autosuture).
АНАСТОМОЗ, МИКРОСОСУДИСТЫЙ (лат. anastomosis microvascularis) мікросудинний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, НАЛОЖЕННЫЙ ОДНОВРЕМЕННО С РЕЗЕКЦИЕЙ () анастомоз, накладений одночасно з резекцією; (анг. immediate anastomosis).
АНАСТОМОЗ, НЕРВНЫЙ () знервнення, нервовий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ОБХОДНОЙ () обхідний анастомоз; (пол. przeciek, zespolenie boczne; анг. bypass, bypassed loop, surgical [internal] bypass, diversion).
АНАСТОМОЗ, ОБХОДНОЙ ЖЕЛУДОЧНЫЙ () обхідний шлунковий анастомоз; (анг. gastric bypass).
АНАСТОМОЗ, ОДНОРОДНЫЙ (анг. single-layer [one-layer, one-row] anastomosis) однорідний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ОТКРЫТЫЙ (анг. open anastomosis) відкритий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ПАНКРЕАТОДУОДЕНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis pancreatoduodenalis) панкреатодуоденальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ПАНКРЕАТОЕЮНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis pancreatojejunalis) панкреатоєюнальний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ПЕРВИЧНЫЙ (лат. anastomosis primaria) первинний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ПЕТЛЕВОЙ ОБХОДНОЙ ЖЕЛУДОЧНЫЙ () петльовий обхідний шлунковий анастомоз; (анг. gastric bypass loop).
АНАСТОМОЗ, ПИЩЕВОДНО-ЖЕЛУДОЧНЫЙ () стравохідно-шлунковий анастомоз; (пол. zespolenie przełykowo-żołądkowe).
АНАСТОМОЗ, ПИЩЕВОДНО-КИШЕЧНЫЙ () стравохідно-кишковий анастомоз; (пол. zespolenie przełykowo-jelitowe).
АНАСТОМОЗ, ПИЩЕВОДНО-ТОЛСТОКИШЕЧНЫЙ (лат. anastomosis esophagocolica [oesophagocolica]) стравохідно-товстокишковий анастомоз.
АНАСТОМОЗ, ПОРТОКАВАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis portocavalis) портокавальний анастомоз; (анг. portacaval [postcaval] shunt).
АНАСТОМОЗ, РУКАВНЫЙ (анг. sleeve anastomosis) рукавний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, РУЧНОЙ (анг. hand-sewn [hand-suture, manual] anastomosis) ручний анастомоз.
АНАСТОМОЗ, САЛЬНИКОВО-ДУРАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis amentoduralis; amentoduroanastomosis, *-is, f*) сальниково-дуральний анастомоз; (анг. Burdenko-Bakulev's amentodural anastomosis).

АНАСТОМОЗ, СОСУДИСТЫЙ (лат. anastomosis vascularis) зжилення, зсудинення, судинний анастомоз; (пол. zespolenie naczyń).

АНАСТОМОЗ, СОСУДИСТЫЙ ЭКСТРАИНТРАКРАНИАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis vascularis extra-intracranialis) судинний екстраінтракраніальний анастомоз.

АНАСТОМОЗ, ТЕРМИНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis terminalis [terminoterminalis]) термінальний анастомоз ["кінець у кінець"]; (рос. анастомоз конец в конец; пол. zespolenie koniec do końca; анґ., end-to-end anastomosis).

АНАСТОМОЗ, ТЕРМИНО-ЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis terminolateralis) терміно-латеральний анастомоз ["кінець у бік"]; (рос. анастомоз конец в бок; пол. zespolenie koniec do boku; анґ. end-to-side anastomosis).

АНАСТОМОЗ, ТЕРМИНО-ТЕРМИНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis terminoterminalis [terminalis]) терміно-термінальний анастомоз ["кінець у кінець"]; (рос. анастомоз конец в конец; пол. zespolenie koniec do końca; анґ., end-to-end anastomosis).

АНАСТОМОЗ, ТОЩЕПОДВЗДОШНЫЙ (лат. anastomosis jejunoilealis) порожньоклубовий анастомоз; (анґ. jejunoileal bypass for morbid obesity, jejunoileal shunt).

АНАСТОМОЗ, ХОЛЕДОХОДУОДЕНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis choledochoduodenalis) холедоходуоденальний анастомоз.

АНАСТОМОЗ, ЦЕКОРЕКТАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis cecorectalis; cecoproctostomia, *-ae, f*) цекоректальний анастомоз.

АНАСТОМОЗ, ЭВЕРТИРОВАННЫЙ (анґ. everting anastomosis) евертований [виверенений, вивернутий] анастомоз; (рос. вывернутый анастомоз).

АНАСТОМОЗ, ЭЗОФАГОГАСТРАЛЬНЫЙ () езофаґоґастральний [стравохідно-шлунковий] анастомоз; (рос. пищеводно-желудочный анастомоз; пол. zespolenie przełykowo-żołądkowe).

АНАСТОМОЗ, ЭЗОФАГОДУОДЕНАЛЬНЫЙ () езофагодуоденальний [стравохідно-дванадцятипалий] анастомоз; (рос. пищеводно-двенадцатиперстный анастомоз; пол. zespolenie przełykowo-dwunastnicze).

АНАСТОМОЗ, ЭЗОФАГОЭНТЕРАЛЬНЫЙ () езофаґоентеральний [стравохідно-кишковий] анастомоз; (рос. пищеводно-кишечный анастомоз; пол. zespolenie przełykowo-jelitowe).

АНАСТОМОЗ, ЭНДОРЕКТАЛЬНЫЙ ИЛЕОАНАЛЬНЫЙ (лат. anastomosis endorectalis ileoanalis) ендоректальний ілеоанальний анастомоз.

АНАСТОМОЗИРОВАННЫЙ () анастомозований; (пол. zespolony).

АНАСТОМОЗИРОВАТЬ () */докон./* анастомозувати; */недок./* анастомозовувати; (пол. zespalać).

АНАСТОМОЗИТ (лат. anastomositis, *-tidis, f*) анастомозит.

АНАСТОМОЗНЫЙ (лат. anastomosus, *-a, -um*; anastomoticus, *-a, -um*) анастомозний.

АНАСТОМОЗЫ ШМИДЕЛЯ (анґ. Schmidel's anastomoses) анастомози Шміделя */мн./*. Сполучення між системами ворітної і порожнистих вен.

АНАСТОМОТИЧЕСКИЙ (лат. anastomoticus, *-a, -um*; anastomosus, *-a, -um*) анастомотичний; (пол. zespalający).

АНАТОКСИН (лат. anatoxinum, *-i, n*; toxoidum, *-i, n*) знеотрута, знеотруя, знетрутизна, знетрійло, анатоксин.

АНАТОКСИН, ДИФТЕРИЙНО-СТОЛБНЯЧНЫЙ () дифтерійно-правцевий анатоксин; (пол. anatoksyna błoniczo-tężcowa).

АНАТОКСИН, ДИФТЕРИЙНЫЙ () дифтерійний анатоксин; (пол. anatoksyna błonicza).

АНАТОКСИН, ДИФТЕРИТНЫЙ () дифтеритний анатоксин; (анґ. diphteria toxoid).

АНАТОКСИН, ПРОТИВОБОТУЛИНИЧЕСКИЙ () протиботулінічний анатоксин; (пол. anatoksyna przeciw zatruciu jadem kiełbasianym).

АНАТОКСИН, СТОЛБНЯЧНЫЙ (лат. anatoxinum tetanicum; toxoidum tetanicum) правцевий анатоксин.

АНАТОМ (лат. anatomus, *-i, m*) розтинівник, розтинознавець, *-вця*, будовівник, будовознавець, *-вця*, анатом; */жін./* розтинівниця, розтинознавиця, будовівниця, будовознавиця, анатоминя; (анґ. anatomist).

АНАТОМИРОВАНИЕ (лат. sectio, *-onis, f*; autopsia, *-ae, f*; obductio, *-onis, f*) розтинання, розчленування, тілорозтинання, трупорозтинання, анатомування; (рос. вскрытие, вскрывание, расчленение).

АНАТОМИРОВАННЫЙ () розтятий, розітнений, анатомований.

АНАТОМИРОВАТЬ (анґ. to anatomize) розтинати, анатомувати; (рос. вскрывать, рассекать); */див. тж* ***ПРЕПАРИРОВАТЬ****/*.

АНАТОМИЧЕСКИЙ (лат. anatomicus, *-a, -um*) розтинівничий, розтинознавчий, тілобудовний, будовівничий, будовознавчий, анатомічний.

АНАТОМИЧЕСКИЙ ТЕАТР [АНАТОМКА] (лат. prosectorium, *-ii, n*: від proseco – розтинаю) розтинальня, анатомічний театр [анатомка].

АНАТОМИЯ (лат. anatomia, *-ae, f*: від гр. anatome – розтинання: від anatemno – розрізати, розсікати, розтинати; antropotomia, *-ae, f* – анатомія людини) 1. розтинівництво, розтинознавство, тілобудова, тілознання, тілознавство, тілобудовознавство, будовівництво, будовознавство, анатомія. Наука про

розвиток, форму (вигляд) і будову тіла та окремих органів (членів); 2. будова; (рос. 2. строение; нім., 1. Zergliederungskunst).
АНАТОМИЯ НЕРВНОЙ СИСТЕМЫ (лат. neuroanatomia, *-ae, f*) анатомія нервової системи.
АНАТОМИЯ, КЛИНИЧЕСКАЯ (лат. anatomia clinica) клінічна анатомія.
АНАТОМИЯ, МАКРОСКОПИЧЕСКАЯ () макроскопічна анатомія; (анґ. gross anatomy).
АНАТОМИЯ, МИКРОСКОПИЧЕСКАЯ (лат. anatomia microscopica [histologica]; histologia, *-ae, f*) мікроскопічна анатомія /*застар.*/; (пол. anatomia mikroskopowa; анг., minute anatomy).
АНАТОМИЯ, НЕЙРОХИРУРГИЧЕСКАЯ () нейрохірурґічна анатомія; (анг. neurosurgery anatomy).
АНАТОМИЯ, НОРМАЛЬНАЯ () нормальна анатомія; (пол. anatomia prawidłowa; анг. general anatomy).
АНАТОМИЯ, ОПИСАТЕЛЬНАЯ () описова анатомія.
АНАТОМИЯ, ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. anatomia pathologica) патолоґічна анатомія; (анґ., morbid anatomy).
АНАТОМИЯ, ПЛАСТИЧЕСКАЯ () пластична анатомія; (анґ. surface anatomy).
АНАТОМИЯ, РАДИОГРАФИЧЕСКАЯ () радіоґрафічна анатомія.
АНАТОМИЯ, РЕНТГЕНОЛОГИЧЕСКАЯ () рентґенолоґічна анатомія; (анг. X-ray anatomy, radio anatomy).
АНАТОМИЯ, СИСТЕМАТИЧЕСКАЯ (лат. anatomia systematica) систематична анатомія.
АНАТОМИЯ, СРАВНИТЕЛЬНАЯ () порівняльна анатомія.
АНАТОМИЯ, СТОМАТОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. anatomia stomatologica) стоматолоґічна анатомія.
АНАТОМИЯ, ТОПОГРАФИЧЕСКАЯ (лат. anatomia topographica [regionalis]) топографічна анатомія.
АНАТОМИЯ, УЛЬТРАЗВУКОВАЯ (анґ. ultrasound anatomy) ультразвукова [надзвукова, понадзвукова] анатомія.
АНАТОМИЯ, ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ () фізіолоґічна анатомія.
АНАТОМИЯ, ХИРУРГИЧЕСКАЯ () хірурґічна анатомія; (анґ. surgical anatomy).
АНАТОМИЯ, ХУДОЖЕСТВЕННАЯ () художня анатомія.
АНАТОМИЯ, ЧАСТНАЯ ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ () спеціальна [осібна, особлива] патолоґічна анатомія; (пол. anatomia patologiczna szczegółowa).
АНАТОМКА ***/АНАТОМИЧЕСКИЙ ТЕАТР/*** () розтинальня, анатомка /*анатомічний театр*/.
АНАТОМО-ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ () анатомо-фізіолоґічний; (пол. anatomiczno-fizjologiczny).
АНАФАЗА (анґ. anaphase) анафаза.
АНАФАЗНЫЙ () анафазний.
АНАФИЛАКСИН () анафілаксин.
АНАФИЛАКСИЯ (лат. anaphylaxia, *-ae, f*; anaphylaxis, *-is, f*; reactio anaphylactica) надвразздя, надвразність, *-ності*, надвразливість, *-вості*, надчутливість, *-вості*, анафілаксія; (пол., nadczułość).
АНАФИЛАКСИЯ, АКТИВНАЯ (лат. anaphylaxis activa) активна анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ВОЗВРАТНАЯ (анґ. recurrent anaphylaxis) поворотна анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ГЕТЕРОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. anaphylaxis heterologica) гетеролоґічна анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ГОМОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. anaphylaxis homologica) гомолоґічна анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ИММУНОКОМПЛЕКСНАЯ () імунокомплексна анафілаксія; (анґ. aggregate anaphylaxis).
АНАФИЛАКСИЯ, КОЖНАЯ (лат. anaphylaxis cutanea) шкірна анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ЛОКАЛЬНАЯ [МЕСТНАЯ] (лат. anaphylaxis localis) локальна [місцева] анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ПАССИВНАЯ (лат. anaphylaxis passiva) пасивна анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, ПАССИВНАЯ КОЖНАЯ (лат. anaphylaxis passiva cutanea) пасивна шкірна анафілаксія; (пол. *skr.* PCA, bierna anafilaksja skórna).
АНАФИЛАКСИЯ, ПОСТТРАНСФУЗИОННАЯ (лат. anaphylaxis posttransfusionis) посттрансфузійна анафілаксія; (анґ. transfusion-induced sensitization).
АНАФИЛАКСИЯ, ПРИОБРЕТЁННАЯ (анґ. acquired anaphylaxis) набута анафілаксія.
АНАФИЛАКСИЯ, СПРОВОЦИРОВАННАЯ КОИТУСОМ () спровокована коїтусом анафілаксія; (анг. sexual intercourse-provoked anaphylaxis).
АНАФИЛАКСИЯ, ТРАНЗИТОРНАЯ СЫВОРОТОЧНОПОДОБНАЯ () транзиторна сироватковоподібна анафілаксія /*напр. при гепатиті*/; (анґ. transient serum sickness-like syndrome).
АНАФИЛАКТИН (лат. anaphylactinum, *-i, n*) анафілактин.
АНАФИЛАКТИЧЕСКИЙ (лат. anaphylacticus, *-a, -um*) надвразний, надвразливий, надвразливісний, надчутливий, надчутливісний, анафілактичний; (пол., nadczuły).
АНАФИЛАКТИЯ (лат. anaphylactia, *-ae, f*) надвразохворість, *-рості*, надвразохвороба, надвразливохворість, *-рості*, надчутливохворість, *-рості*, анафілактія. Анафілактична хвороба.
АНАФИЛАКТОГЕН (лат. anaphylactogenum, *-i, n*; factor anaphylactogenicus) анафілактоген.
АНАФИЛАТОКСИН (лат. anaphylatoxinum, *-i, n*) анафілатоксин.
АНАФИЛАТОКСИЧЕСКИЙ (лат. anaphylatoxicus, *-a, -um*) анафілатоксичний.
АНАФОРЕЗ (лат. anaphoresis, *-is, f*) анафорез; (пол. 1. anaforeza; 2. niedostateczne wydzielanie potu).
АНАФОРИЯ () анафорія; (пол., ustawione rozbieżne oczu zwróconych powyżej linii poziomej).
АНАФРОДИЗИЯ () анафродизія; (пол. oziębłość płciowa).

АНАЦИДНОСТЬ (лат. anaciditas, *-atis, f*) безкислотність, *-ності*, безквасність, *-ності*, анацидність, *-ності*; (пол. bezkwaśność; bezkwas).
АНАЦИДНЫЙ () безкислинний, безкислотний, анацидний.
АНАШИЗМ () анашизм; (анґ. hashishism, hasheeshism, cannabism).
АНАЭРОБ (лат. anaerobion, *-ii, n*; anaerobium, *-ii, n*; anaerobus, *-i, m*; anaeromicrobium, *-ii, n*; anaëromicrobium, *-ii, n*; Bacterium anaërobium [anaërobicum, anaërobioticum]; anoxybion, *-ntis, m*; anoxybionticus, *-i, m*) безкисенець, *-нця*, безкиснівець, *-вця*, безкиснеживець, *-вця*, безповітроживець, *-вця*, анаероб. Анаеробна [безкиснева, безповітряна] бактерія [тоїжка, дріб'янка]; (пол. beztlenowiec); /*див. теж.* ***АНАЭРОБЫ***/.
АНАЭРОБ, ОБЛИГАТНЫЙ (лат. anaerobus obligatus [obligatorius]) облігатний анаероб.
АНАЭРОБ, ОБЛИГАТОРНЫЙ (лат. anaerobus obligatorius [obligatus]) обліґаторний анаероб; (пол. beztlenowiec bezwzględny; beztlenowiec ścisły).
АНАЭРОБ, ФАКУЛЬТАТИВНЫЙ () факультативний анаероб; (пол. beztlenowiec względny).
АНАЭРОБИОЗ (лат. anaerobiosis, *-is, f*; anaërobiosis, *-is, f*; anoxybiosis, *-is, f*) безкисенність, *-ності*, безкисенство, безкиснівість, *-вості*, безкиснівство, безкиснеживність, *-ності*, безкиснеживство, безкиснежиття, безкиснежиттєвість, *-вості*, безповітроживність, *-ності*, безповітроживство, безповітрожиття, безповітрожиттєвість, *-вості*, анаеробіоз; (пол., życie bez wolnego tlenu).
АНАЭРОБНЫЙ (лат. anaerobus, *-a, -um*; anaërobus, *-a, -um*; anaerobicus, *-a, -um*; anaërobicus, *-a, -um*) безкисневий, безповітряний, анаеробний; (пол. beztlenowy).
АНАЭРОБЫ (лат. anaerobia, *-orum, n /pl./*; anaërobia, *-orum, n /pl./*; anaerobes; anaërobes; bacteria anaërobia [anaërobica, anaërobiotica]) безкисенці, безкиснівці, безкиснеживці, безповітроживці, анаероби. Анаеробні [безкисневі, безповітряні] бактерії [тоїжки, дріб'янки]; /*див. теж.* ***АНАЭРОБ***/.
АНГВИЛЛЮЛЁЗ (лат. anguillulosis, *-is, f*: від Anguillula intestinalis; strongyloidiasis, *-is, f*; strongylo(ido)sis, *-is, f*: від Strongyloides stercoralis) анґвілюльоз.
АНГВИЛЛЮЛОЗ (лат. anguillulosis, *-is, f*: від Anguillula intestinalis; strongyloidiasis, *-is, f*; strongylo(ido)sis, *-is, f*: від Strongyloides stercoralis) анґвілюлоз; (пол. węgorczyca; węgorkowica; zakażenie węgorkiem jelitowym).
АНГЕДОНИЯ (лат. anhedonia, *-ae, f*) ангедонія.
АНГЕМАТОПОЭЗ () ангематопоез; (пол. zaburzenie wytwarzania krwinek czerwonych).
АНГЕПАТИЯ (лат. anhepatia, *-ae, f*; hepatargia, *-ae, f*; hepatargion) ангепатія; (пол. brak czynności wątroby).
АНГИ- (лат. angi-; angio-: від гр. αγγειον angeion – судина) судино-, судинно-. анґіо-; (рос. сосудисто-); /*див. теж* ***АНГИО-***/.
АНГИАЛГИЯ (лат. angialgia, *-ae, f*: від angi-: від гр. αγγειον angeion – судина + лат. algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль); angiodynia, *-ae, f*: від angi-: від гр. αγγειον angeion – судина + лат. -odynia, *-ae, f*: від гр. odyne – біль) судинобіль, *-болю*, судинобілля, судиноболість, *-лості*, судиноболісність, *-ності*, судиноболючість, *-чості*, анґіалґія.
АНГИАЛЬГИЯ (лат. angialgia, *-ae, f*: від angi-: від гр. αγγειον angeion – судина + лат. algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль); angiodynia, *-ae, f*: від angi-: від гр. αγγειον angeion – судина + лат. -odynia, *-ae, f*: від гр. odyne – біль) судинобіль, *-болю*, судинобілля, судиноболість, *-лості*, судиноболісність, *-ності*, судиноболючість, *-чості*, анґіальґія; (пол. ból naczynia krwionośnego).
АНГИДРАЗА () ангідраза.
АНГИДРАЗА, УГОЛЬНАЯ () вугільна ангідраза.
АНГИДРЕМИЯ (лат. anhydraemia, *-ae, f*) кровозневоднення, зневодокрів'я, ангідремія; (пол., niedobór wody we krwi; zagęszczenie krwi).
АНГИДРИД (лат. anhydridum, *-i, n*) безводник, ангідрид; (пол. bezwodnik).
АНГИДРИД ОСНОВАНИЯ () ангідрид основи; (пол. tlenek zasadowy).
АНГИДРИД, АЗОТНЫЙ () азотний ангідрид; (пол. bezwodnik azotowy).
АНГИДРИД, БОРНЫЙ () борний ангідрид; (пол. bezwodnik borowy).
АНГИДРИД, ВОЛЬФРАМОВЫЙ () вольфрамовий ангідрид; (пол. bezwodnik wolframowy).
АНГИДРИД, КРЕМНЁВЫЙ () кремінний [крем'яний] ангідрид; (пол. dwutlenek krzemu).
АНГИДРИД, КРЕМНИЕВЫЙ () кремнієвий ангідрид.
АНГИДРИД, МАЛЕИНОВЫЙ () малеїновий ангідрид; (пол. bezwodnik maleinowy).
АНГИДРИД, МОЛИБДЕНОВЫЙ () молібденовий ангідрид; (пол. bezwodnik molibdenowy).
АНГИДРИД, МЫШЬЯКОВИСТЫЙ () миш'яковистий ангідрид; (пол. arszenik; bezwodnik arsenawy; trójtlenek arsenu).
АНГИДРИД, СЕРНИСТЫЙ () сірчистий ангідрид; (пол. bezwodnik siarkawy; dwutlenek siarki).
АНГИДРИД, СЕРНЫЙ () сірчаний ангідрид; (пол. trójtlenek siarki; bezwodnik siarkowy).
АНГИДРИД, УГОЛЬНЫЙ () вугільний ангідрид; (пол. bezwodnik węglowy; dwutlenek węgla).
АНГИДРИД, УКСУСНЫЙ () оцтовий ангідрид; (пол. bezwodnik octowy).
АНГИДРИД, ФОСФОРНЫЙ () фосфорний ангідрид; (пол. bezwodnik fosforowy).
АНГИДРИД, ФТАЛЕВЫЙ () фталевий ангідрид; (пол. bezwodnik ftalowy).
АНГИДРИД, ХРОМОВЫЙ () хромовий ангідрид; (пол. bezwodnik chromowy).
АНГИДРИД, ЯНТАРНЫЙ () бурштиновий ангідрид; (пол. bezwodnik bursztynowy).
АНГИДРИЯ (лат. anhydria, *-ae, f*) безводдя, безводність, *-ності*, ангідрія.

АНГИДРОЗ (лат. anhidrosis, *-is, f*) непітність, *-ності*, непітливість, *-вості*, непотіння, безпітність, *-ності*, безпітливість, *-вості*, безпотіння, безпіття, безпотів'я, безпотовість, *-вості*, ангідроз. Відсутність потовиділення; (пол. niepotliwość, brak potu).
АНГИДРОЗ, ВРОЖДЁННЫЙ (лат. anhidrosis congenitalis) уроджений ангідроз.
АНГИДРОЗ, ОСТРЫЙ (лат. anhidrosis acuta) гострий ангідроз.
АНГИДРОЗ, ТРОПИЧЕСКИЙ (лат. anhidrosis tropica) тропічний ангідроз.
АНГИДРОЗ, ХРОНИЧЕСКИЙ (лат. anhidrosis chronica) хронічний ангідроз.
АНГИИТ (лат. angiitis, *-tidis, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasculitis, *-tidis, f*) судинниця, судинозапал, судинозапалення, ангіїт. Запалення судини (судин).
АНГИИТ ЗИКА [СВЕРХЧУВСТВИТЕЛЬНОСТИ] (анг. Zeek's [hypersensitivity] angiitis) ангіїт Зіка [надчутливості].
АНГИИТ, ГРАНУЛЁМАТОЗНЫЙ АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. angiitis granulomatosa) ґранульоматозний алерґічний [алерґійний] ангіїт; (анг., Churg-Strauss syndrome).
АНГИНА (лат. angina, *-ae, f*; tonsillitis (acuta)) 1. мигдалиця, зівниця; 2. жаба, дава, задавка, задавлячка, анґіна; (рос. 1. горловая жаба; анг., 1. sore throat).
АНГИНА БОКОВЫХ ВАЛИКОВ (лат. angina tororum levatorium) анґіна бічних валиків.
АНГИНА ВЕНСАНА (- СИМАНОВСКОГО) (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [fusospirochetalis, necrotica]) анґіна Венсана (- Симановського); (анг., Vincent's [Plaut's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА ДЮГЕ (анг. Duguet's angina) анґіна Дюґе.
АНГИНА ЛЮДВИГА (лат. angina ludwigii, angina ludovici) анґіна Людвіґа; (пол., ropowica dna jamy ustnej; анг., Ludwig's angina).
АНГИНА НОСОГЛОТОЧНОЙ МИНДАЛИНЫ (лат. adenoiditis, *-tidis, f*) анґіна носоглоткової мигдалини.
АНГИНА ПЛАУТА - ВЕНСАНА (ПСЕВДОМЕМБРАНОЗНАЯ) (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [fusospirochetalis, necrotica]) анґіна Плаута-Венсана (псевдомембранозна [хибноплівчаста, несправжньоплівкова] анґіна); (рос. ложноплёночная [ложноплёнчатая] ангина; пол. angina rzekomobłonicza /*zapalenie ust i gardła wrzodziejące*/; анг., Plaut's [Vincent's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА ПЛАУТА-ВЕНСАНА-СИМАНОВСКОГО (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [fusospirochetalis, necrotica]) анґіна Плаута-Венсана-Симановського; (пол. zapalenie ust i gardła wrzodziejące; анг., Plaut's [Vincent's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА СИМАНОВСКОГО - ПЛАУТА (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [fusospirochetalis, necrotica]) анґіна Симановського-Плаута; (пол. zapalenie ust i gardła wrzodziejące; анг., Plaut's [Vincent's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА ТРЕТЬЕЙ МИНДАЛИНЫ () анґіна третього мигдалика [мигдалини]; (анґ. third tonsil angina).
АНГИНА ТУБАРНОЙ МИНДАЛИНЫ () анґіна тубарного мигдалика [мигдалини]; (анґ. tubal tonsillitis).
АНГИНА ЯЗЫЧНОЙ МИНДАЛИНЫ (лат. angina [tonsillitis] lingualis) анґіна язичного [язикового] мигдалика [мигдалини]; (анґ., lingual tonsil angina).
АНГИНА, АБДОМИНАЛЬНАЯ (лат. angina abdominalis [abdominis, intestinalis])]) черев(н)ожаба, черевна жаба, абдомінальна [черевна] анґіна [жаба]; (рос. брюшная ангина [жаба]; пол. dławica brzuszna)).
АНГИНА, АГРАНУЛОЦИТАРНАЯ (лат. angina [tonsillitis] agranulocytaris) аґранулоцитарна анґіна; (пол. angina agranulocytowa; agranulocytoza).
АНГИНА, АДЕНОВИРУСНАЯ (лат. angina adenovirusalis [adenoviralis, adenovirosa]) аденовірусна анґіна; (анг., pharingo-conjunctival fever).
АНГИНА, АЛИМЕНТАРНАЯ (лат. angina alimentaris) аліментарна анґіна.
АНГИНА, АЛИМЕНТАРНО-ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. angina alimentaris haemorrhagica) аліментарно-геморагічна анґіна.
АНГИНА, АФТОЗНАЯ (лат. angina aphthosa) афтозна анґіна.
АНГИНА, БРЮШНАЯ (лат. angina abdominalis [abdominis, intestinalis]) черев(н)ожаба, черевна жаба, черевна анґіна; (рос. брюшная жаба; пол. dławica brzuszna).
АНГИНА, ГАНГРЕНОЗНАЯ (лат. angina gangrenosa) ґанґренозна анґіна; (пол. angina zgorzelinowa).
АНГИНА, ГЕРПЕТИЧЕСКАЯ (лат. angina herpetica; herpangina, *-ae, f*) герпетична анґіна; (пол. angina opryszczkowa).
АНГИНА, ГОРТАННАЯ () гортанна анґіна; (анг. flegmonaes laryngitis).
АНГИНА, ГРИБКОВАЯ (лат. angina mycotica; tonsillomycosis, *-is, f*) грибкова анґіна.
АНГИНА, ГРИППОЗНАЯ (лат. angina gripposa [grippalis]) ґрипозна анґіна; (пол. angina grypowa).
АНГИНА, ГРУДНАЯ () грудна анґіна [дава, жаба]; (рос. грудная жаба; пол. dławica piersiowa).
АНГИНА, ДИФТЕРИЙНАЯ (лат. angina [pharyngitis] diphtheritica) дифтерійна анґіна.
АНГИНА, ДИФТЕРИЙНАЯ ПЛЁНОЧНАЯ (лат. angina diphtheritica membranosa) дифтерійна плівкова анґіна; (анг. membranous [diphtheritic] croup).
АНГИНА, ДИФТЕРИТИЧЕСКАЯ (лат. angina [pharyngitis] diphtheritica) дифтеритична анґіна.

АНГИНА, **ДИФТЕРОИДНАЯ** (лат. angina diphtheroidea) дифтероїдна анґіна; (пол. błoniczopodobna postać anginy Simanowskiego-Vincenta).
АНГИНА, **ЖЕЛЕЗИСТАЯ МОНОЦИТАРНАЯ** () залозиста моноцитарна анґіна; (пол. mononukleoza zakaźna).
АНГИНА, **ЗУБНАЯ** (лат. angina odontogenica) зубна анґіна; (пол. objawy przy trudnym wyrzynaniu się zębów).
АНГИНА, **КАНДИДОЗНАЯ** (лат. angina candidosa) кандидозна анґіна.
АНГИНА, **КАТАРАЛЬНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] catarrhalis [superficialis]) катаральна анґіна; (пол. nieżyt gardła i migdałów).
АНГИНА, **ЛАКУНАРНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] lacunaris) лакунарна анґіна.
АНГИНА, **ЛИМФОИДНО-КЛЕТОЧНАЯ** (лат. angina lymphoido-cellularis) лімфоїдно-клітинна анґіна.
АНГИНА, **ЛИМФОИДОКЛЕТОЧНАЯ** (лат. angina lymphoidocellularis) лімфоїдоклітинна анґіна; (пол. mononukleoza zakaźna).
АНГИНА, **ЛОЖНОПЛЁНОЧНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [necrotica, fusospirochetalis]; angina diphtheritica) хибноплівчаста [несправжньоплівкова] анґіна; (пол. angina rzekomo-błonicza; анґ., Vincent's, Plaut's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА, **ЛОЖНОПЛЁНЧАТАЯ** (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [necrotica, fusospirochetalis]; angina diphtheritica) хибноплівчаста [несправжньоплівкова] анґіна; (анґ., Vincent's, Plaut's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА, **МОНОНУКЛЕАРНАЯ [МОНОЦИТАРНАЯ]** (лат. angina [tonsillitis] mononuclearis [monocytaris, monocytica]) мононуклеарна [моноцитарна] анґіна.
АНГИНА, **МОНОЦИТАРНАЯ** () моноцитарна [лімфоїдоклітинна] анґіна; (рос. лимфоидоклеточная ангина; пол. mononukleoza zakaźna).
АНГИНА, **НЕКРОТИЧЕСКАЯ** (лат. angina [tonsillitis] necrotica) некротична анґіна; (пол. angina martwicza).
АНГИНА, **НОСОГЛОТОЧНАЯ** () носоглоткова анґіна.
АНГИНА, **ОСТРАЯ** (лат. angina acuta) гостра анґіна.
АНГИНА, **ПНЕВМОКОККОВАЯ** () пневмококова анґіна.
АНГИНА, **ПСЕВДОМЕМБРАНОЗНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [necrotica, fusospirochetalis]) псевдомембранозна [хибноплівчаста, несправжньоплівкова] анґіна; (рос. ложноплёночная [ложноплёнчатая] ангина; пол. angina rzekomobłonicza).
АНГИНА, **ПСЕВДОПЛЁНЧАТАЯ** (лат. angina [tonsillitis] pseudomembranosa [necrotica, fusospirochetalis]; angina diphtheritica) псевдоплівчаста [хибноплівчаста, несправжньоплівкова] анґіна; (рос. ложноплёнчатая [ложноплёночная] ангина; анґ., Vincent's, Plaut's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА, **РЕТРОНАЗАЛЬНАЯ** (лат. angina retronasalis; adenoiditis, *-tidis, f*) ретроназальна анґіна.
АНГИНА, **СЕПТИЧЕСКАЯ** (лат. angina septica) септична анґіна; (пол. angina posocznicowa).
АНГИНА, **СИФИЛИТИЧЕСКАЯ** (лат. angina syphilitica) сифілітична анґіна; (пол. zapalenie migdałków podniebiennych kiłowe).
АНГИНА, **СИФИЛИТИЧЕСКАЯ ПАПУЛЁЗНАЯ** (лат. angina syphilitica papulosa) сифілітична папульозна анґіна.
АНГИНА, **СИФИЛИТИЧЕСКАЯ ЭРИТЕМАТОЗНАЯ** (лат. angina syphilitica erythematosa) сифілітична еритематозна анґіна.
АНГИНА, **СКАРЛАТИНОЗНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] scarlatinosa [scarlatinalis, catarrhalis]) скарлатинозна анґіна; (пол. zapalenie migdałków podniebiennych płonicze).
АНГИНА, **СТАФИЛОКОККОВАЯ** (анґ. staphylococcal angina) стафілококова анґіна; (пол. angina gronkowcowa).
АНГИНА, **СТРЕПТОКОККОВАЯ** (анґ. streptococcal angina) стрептококова анґіна; (пол. angina paciorkowcowa).
АНГИНА, **ТУЛЯРЕМИЙНАЯ** () туляремійна анґіна.
АНГИНА, **УЛЬЦЕРОЗНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] ulcerosa [ulcerativa]) ульцерозна [виразкова] анґіна; (рос. язвенная ангина).
АНГИНА, **ФИБРИНОЗНАЯ** (лат. angina fibrinosa) фібринозна анґіна.
АНГИНА, **ФИБРИНОЗНО-ПЛЁНЧАТАЯ** (лат. angina fibrinomembranosa) фібринозно-плівчаста анґіна.
АНГИНА, **ФЛЕГМОНОЗНАЯ** (лат. angina flegmonosa) флеґмонозна анґіна; (пол. ropień okołomigdałkowy; ropowica gardła; анґ. paratonsillar abscess, quinsy angina).
АНГИНА, **ФОЛЛИКУЛЯРНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] follicularis) фолікулярна анґіна; (пол. zapalenie migdałków podniebiennych mieszkowe).
АНГИНА, **ФУЗОСПИРОХЕТАЛЬНАЯ** (лат. angina [tonsillitis] fusospirochetalis [necrotica, pseudomembranosa]) фузоспірохетальна анґіна; (анґ., Vincent's, Plaut's, Henoch's] tonsillitis [angina]).
АНГИНА, **ХРОНИЧЕСКАЯ** (лат. angina chronica) хронічна анґіна.
АНГИНА, **ЭРИТЕМАТОЗНАЯ** () еритематозна анґіна; (пол. angina rumieniowata).

АНГИНА, ЯЗВЕННАЯ (лат. angina [tonsillitis] ulcerosa [ulcerativa]) виразкова ангіна; (пол. zapalenie gardła wrzodziejące).

АНГИНА, ЯЗВЕННО-ДИФТЕРИТИЧЕСКАЯ (лат. angina [tonsillitis] ulcerodiphtheritica [ulcerativa diphtheritica]) виразково-дифтеритична ангіна.

АНГИНА, ЯЗВЕННО-НЕКРОТИЧЕСКАЯ (ЭНОКА) (лат. angina [tonsillitis] ulceronecrotica [ulcerativa necrotica]) виразково-некротична ангіна (Енока); (пол. angina wrzodziejąco-martwicza; angina Henocha).

АНГИНА, ЯЗВЕННО-ПЛЁНЧАТАЯ (анг. necrotic [fusospirochetal, Vincent's, Plaut's, Henoch's, pseudomembranous] tonsillitis [angina]) ангіна виразково-плівчаста; (пол. zapalenie gardła wrzodziejąco-błoniaste).

АНГИНАЛЬНЫЙ (лат. anginalis, *-e*; anginosus, *-a*, *-um*) ангінальний.

АНГИНОЗНЫЙ (лат. anginosus, *-a*, *-um*; anginalis, *-e*) ангінозний; (пол. anginowy; dusznicowy).

АНГИНОИДНЫЙ (лат. anginoideus, *-a*, *-um*) ангіноїдний.

АНГИНОФОБИЯ (лат. anginophobia, *-ae*, *f*) ангінофобія.

АНГИО- (лат. angio-; angi-: від гр. αγγειον angeion – судина) судино-, судинно-, ангіо-; (рос. сосудисто-; пол. *przedrostek oznaczający* naczynie krwionośne lub chłonne); /*див. тж АНГИ-*/.

АНГИОАРХИТЕКТОНИКА (лат. angioarchitectonica, *-ae*, *f*: від гр. αγγειον angeion – судина + architektonika – будівельне мистецтво; angioarchitectura, *-ae*, *f*) судинобудова, ангіоархітектоніка.

АНГИОБЛАСТ (лат. angioblastus, *-i*, *m*; angioblastum, *-i*, *n*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; angioderma, *-atis*, *n* /*pl.-ata*/: cellula His-i) судинозародень, /*Р. -дня*/, судинозародок, *-дка*, судинозародкоклітина, ангіобласт. Зародкова жилокомірка [судиноклітина]; (пол. tkanka naczyniowa).

АНГИОБЛАСТНЫЙ (лат. angioblasticus, *-a*, *-um*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок) ангіобластний.

АНГИОБЛАСТОМА (лат. angioblastoma, *-atis*, *n* /*pl.-ata*/: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; haemangioblastoma, *-atis*, *n* /*pl.-ata*/) ангіобластома; (пол. naczyniak niedojrzały).

АНГИОГЕМОФИЛИЯ (лат. angiohaemophilia, *-ae*, *f*: від гр. αγγειον angeion – судина; pseudohaemophilia, *-ae*, *f*) ангіогемофілія; (пол., krwawiączka naczyniowa; анг., Willebrand's disease).

АНГИОГЕНЕЗ (лат. angiogenesis, *-is*, *f*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіогенез.

АНГИОГЕНИН (лат. angiogeninum, *-i*, *n*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіогенін.

АНГИОГЕННЫЙ (лат. angiogenicus, *-a*, *-um*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіогенний; (пол. naczyniopochodny).

АНГИОГЕПАТОГРАФИЯ (лат. angiohepatographia, *-ae*, *f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiographia hepatica) ангіогепатографія.

АНГИОГЛИОМА (лат. angloglioma, *-atis*, *n* /*pl.-ata*/: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіогліома; (пол. naczyniakoglejak).

АНГИОГРАММА (лат. angiogramma, *-atis*, *n* /*pl. -ata*/: від гр. αγγειον angeion – судина) судинообраз, судинозображення, ангіограма; (пол., radiogram naczyń; анг., vasogram, angiograph, angiographic picture, angiographic image).

АНГИОГРАММА, ВЫЧИСЛИТЕЛЬНАЯ СУБТРАКЦИОННАЯ (анг. digital subtraction [digital contrast] anglogram) обчислювальна субтракційна ангіограма.

АНГИОГРАММА, РАДИОИЗОТОПНАЯ [РАДИОНУКЛИДНАЯ] () радіоізотопна [радіонуклідна] ангіограма; (анг. nuclear [radionuclide] angiogram, scintianglogram).

АНГИОГРАФ () ангіограф.

АНГИОГРАФИЯ (лат. angiographia, *-ae*, *f*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasographia, *-ae*, *f*) судиноопис, судинозображування, ангіографія; (пол., radiografia naczyń).

АНГИОГРАФИЯ БРЮШНОЙ АОРТЫ (лат. angiographia aortae abdominalis) ангіографія черевної аорти.

АНГИОГРАФИЯ ГОЛОВНОГО МОЗГА (лат. angiographia cerebralis) ангіографія головного мозку.

АНГИОГРАФИЯ ЛЕВОГО ЖЕЛУДОЧКА (анг. left ventricular angiography) ангіографія лівого шлуночка.

АНГИОГРАФИЯ ЛЁГКИХ (лат. angiopneumographia, *-ae*, *f*; angiopulmographia, *-ae*, *f*; angiographia pulmonalis) ангіографія легень.

АНГИОГРАФИЯ, АКСИЛЛЯРНАЯ (лат. angiographia axillaris) аксилярна ангіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ВЕРТЕБРАЛЬНАЯ (лат. angiographia vertebralis [vertebrobasilaris]) вертебральна ангіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ВНУТРИАРТЕРИАЛЬНАЯ ДИГИТАЛЬНАЯ [ВЫЧИСЛИТЕЛЬНАЯ] (анг. intraarterial digital subtraction imaging) внутрішньоартеріальна дигітальна [обчислювальна] ангіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ВНУТРИВЕННАЯ ДИГИТАЛЬНАЯ [ВЫЧИСЛИТЕЛЬНАЯ] (анг. intravenous digital subtraction angiography) внутрішньовенна дигітальна [обчислювальна] ангіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ВЫЧИСЛИТЕЛЬНАЯ СУБТРАКЦИОННАЯ (анг. digital subtraction [digital contrast] angiography) обчислювальна субтракційна ангіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ГАЗОВАЯ (лат. angiographia gasosa; pneumoangiographia, *-ae, f*; carboangiocardiographia, *-ae, f*) ґазова анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ДИГИТАЛЬНАЯ (СУБТРАКЦИОННАЯ) (анґ. digital (subtraction) angiography) диґітальна [цифрова, числова, обчислювальна] (субтракційна) анґіографія; (рос. цифровая [числовая, вычислительная] (субтракционная) ангиография).

АНГИОГРАФИЯ, КАРОТИДНАЯ (анґ. carotid angiography) каротидна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, КОМПЬЮТЕРНАЯ ТОМОГРАФИЧЕСКАЯ (анґ. computer tomographic angiography, computer tomographic arteriography) комп'ютерна томографічна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, КОНТРАСТНАЯ (анґ. contrast angiography) контрастна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, КОРОНАРНАЯ (лат. angiographia [arteriographia] coronarius [coronalis], coronarographia) коронарна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, МАГНИТНО-РЕЗОНАНСНАЯ (анґ. magnetic resonance [MR] angiography) магн(е/і)тно-резонансна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ОТКРЫТАЯ (анґ. open angiography) відкрита анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ПОЧЕЧНАЯ (лат. angiographia renalis) ниркова анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ПУНКЦИОННАЯ () пункційна анґіографія; (анґ. closed angiography).

АНГИОГРАФИЯ, РАДИОИЗОТОПНАЯ [РАДИОНУКЛИДНАЯ] (анґ. radionuclide [isotope, nuclear medicine] angiography, scintiangiography, blood pool scanning) радіоізотопна [радіонуклідна] анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, РЕНТГЕНОКОНТРАСТНАЯ () рентгеноконтрастна анґіографія; (анґ. X-ray contrast angiography).

АНГИОГРАФИЯ, СЕЛЕКТИВНАЯ (лат. angiographia selectiva) селективна [вибіркова] анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, СКОРОСТНАЯ СЕРИЙНАЯ (анґ. rapid-series angiography) швидкісна серійна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ТАЗОВАЯ (лат. angiographia pelvica) тазова анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ТОТАЛЬНАЯ (лат. angiographia totalis) тотальна анґіографія; (анґ. survey angiography).

АНГИОГРАФИЯ, ФЛЮОРЕСЦЕНТНАЯ (анґ. fluorescent angiography) флюоресцентна анґіографія.

АНГИОГРАФИЯ, ЦИФРОВАЯ () цифрова [числова, обчислювальна] анґіографія; (рос. вычислительная ангиография; анґ. digital angiography).

АНГИОГРАФИЯ, ЦИФРОВАЯ [ЧИСЛОВАЯ, ВЫЧИСЛИТЕЛЬНАЯ] СУБТРАКЦИОННАЯ () цифрова [числова, обчислювальна] субтракційна анґіографія; (анґ. digital subtraction angiography).

АНГИОДЕРМАТИТ (лат. angiodermatitis, *-is, f*; angiodermitis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіодерміт.

АНГИОДЕРМИТ (лат. angiodermitis, *-is, f*; angiodermatitis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіодерміт.

АНГИОДЕРМИТ, ПУРПУРОЗНЫЙ ПИГМЕНТНЫЙ (лат. angioderm(at)itis purpurosa pigmentaria) пурпурозний піґментний анґіодерміт.

АНГИОДИАТЕРМИЯ (лат. anglodiathermia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіодіатермія.

АНГИОДИАТЕРМИЯ ГЛАЗА (лат. cycloanemizatio, *-onis, f*) анґіодіатермія ока.

АНГИОДИНИЯ (лат. angiodynia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angialgia, *-ae, f*) анґіодинія.

АНГИОДИСПЛАЗИЯ (лат. angiodysplasia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіодисплазія.

АНГИОДИСТРОФИЯ (лат. angiodystrophia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіодистрофія; (пол. zaburzone odżywianie naczyń krwionośnych).

АНГИОИДНЫЙ (лат. angioideus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasiformis, *-e*) анґіоїдний.

АНГИОИДЫ (лат. angioides, *-um, f /pl./*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоїди.

АНГИОКАРДИОГРАММА (лат. angiocardiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. καρδια kardia – серце + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; cardioangiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*) судиносерцезображення, судиносерцеобраз, судиносерцезнімок, анґіокардіоґрама; (анґ. angiocardiographic image, cardioangiographic roentgen-image).

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ (лат. angiocardiographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; cardioangiographia, *-ae, f*) судиносерцезображання, судиносерцезображування, судиносерцезйомка, судиносерцезнімання, серцесудинозображання, серцесудинозображування, серцесудинозйомка, серцесудинознімання, анґіокардіографія; (пол., radiografia serca i naczyń).

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ "ПЕРВОГО ПРОХОДА", РАДИОИЗОТОПНАЯ (анґ. first-pass radionuclide angiocardiography) радіоізотопна анґіокардіоґрафія "першого проходу".

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ В ДВУХ ПРОЕКЦИЯХ () анґіокардіоґрафія в двох проекціях; (анґ. biplane angiocardiography).

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ, РАВНОВЕСНАЯ ГЕЙТИРОВАННАЯ РАДИОИЗОТОПНАЯ (анґ. equilibrium gated radionuclide angiocardiography) рівноважна ґейтована радіоізотопна анґіокардіоґрафія.

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ, РАДИОНУКЛИДНАЯ (анґ. radionuclide angiocardiography) радіонуклідна анґіокардіографія.

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ, РЕНТГЕНОКОНТРАСТНАЯ () рентгеноконтрастна анґіокардіографія; (анґ. X-ray contrast angiocardiography).

АНГИОКАРДИОГРАФИЯ, СЕЛЕКТИВНАЯ (лат. angiocardiographia selectiva) селективна [вибіркова] анґіокардіографія.

АНГИОКАРДИОКИНЕТИЧЕСКИЙ (лат. angiocardiokineticus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіокардіокінетичний.

АНГИОКАРДИОКИНОГРАФИЯ (лат. angiocardiokinographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; cardioangiokinographia, *-ae, f*) анґіокардіокінографія; (анґ., cineangiocardiography).

АНГИОКАРДИОПАТИЯ () анґіокардіопатія; (пол. schorzenie serca i naczyń sercowo-naczyniowe).

АНГИОКАРДИОПНЕВМОГРАФИЯ (лат. angiocardiopneumographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіокардіопневмографія.

АНГИОКАРДИОСКАНИРОВАНИЕ, АНГИОКАРДИОСКАНОГРАФИЯ (лат. angiocardioscanographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіокардіосканування, анґіокардіосканографія; (анґ. radionuclide cardiac blood pool scanning).

АНГИОКАРДИОСЦИНТИГРАФИЯ (лат. angiocardioscintigraphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіокардіосцинтиґрафія; (анґ. radionuclide angiocardiography).

АНГИОКЕРАТОМА (лат. angiokeratoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіокератома.

АНГИОКЕРАТОМА МИБЕЛЛИ (лат. angiokeratoma digitorum, circumscriptum naeviforme) анґіокератома Мібеллі; (пол. rogowiec krwawy; анґ., Mibelli's angiokeratoma).

АНГИОКЕРАТОМА МОШОНКИ, НЕВИФОРМНАЯ ОГРАНИЧЕННАЯ [МОШОНКИ ПО ФОРДАЙСУ - САТТОНУ] (лат. angiokeratoma scrotti circumscriptum naeviforme) невіформна обмежена анґіокератома мошонки [мошонки по Фордайсу - Саттону]; (анґ., Fordyce(-Sutton) angiokeratoma of scrotum).

АНГИОКЕРАТОМА ТУЛОВИЩА, ДИФФУЗНАЯ (лат. angiokeratoma corporis diffusum) дифузна анґіокератома тулуба; (анґ. diffuse angiokeratoma of body, Fabry's disease).

АНГИОКЕРАТОМА ТУЛОВИЩА, ОГРАНИЧЕННАЯ НЕВИФОРМНАЯ (лат. angiokeratoma corporis circumscriptum naeviforme) обмежена невіформна анґіокератома тулуба.

АНГИОЛЕЙОМИОБЛАСТОМА (лат. angioleiomyoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; angioleiomyosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*) анґіолейоміобластома; (анґ., malignant angioleiomyoma).

АНГИОЛЕЙОМИОМА (лат. angioleiomyoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiomyo(fibro)ma, *-atis, n /pl.-ata/*; fibromyoma telangiectaticum; leiomyoma vasculare) анґіолейоміома.

АНГИОЛЕЙОМИОМА, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ (лат. angioleiomyoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; angioleiomyosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*) злоякісна анґіолейоміома; (анґ., malignant angioleiomyoma, malignant leiomyoma).

АНГИОЛЕЙОМИОСАРКОМА (лат. angioleiomyosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; angioleiomyoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*) анґіолейоміосаркома; (анґ., malignant angioleiomyoma).

АНГИОЛЕЙЦИТ (лат. angioleucitis, *-tidis, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; lymphang(e)itis, *-tidis, f*) анґіолейцит */застар./*; (пол. zapalenie naczynia chłonnego).

АНГИОЛИЗ (лат. angiolysis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоліз.

АНГИОЛИМФОГРАФИЯ (лат. angiolymphographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; lymphangiographia, *-ae, f*) анґіолімфографія.

АНГИОЛИМФОМА (лат. angiolymphoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіолімфома.

АНГИОЛИПОМА (лат. angiolipoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоліпома; (пол. naczyniakotłuszczak).

АНГИОЛИПОМАТОЗ (лат. angiolipomatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоліпоматоз.

АНГИОЛИТ (лат. angiolithus, *-i, m*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. λιθος lithos – камінь) судинокамінь, анґіоліт; (пол. kamień w naczyniu krwionośnym).

АНГИОЛОГ (лат. angiologus, *-i, m*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинівник, судинознавець, *-вця*, анґіолог; */жін./* судинівниця, судинознавиця, анґіологиня.

АНГИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. angiologicus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинівничий, судинознавчий, анґіологічний.

АНГИОЛОГИЯ (лат. angiologia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинівництво, судинознавство, анґіологія.

АНГИОЛОГИЯ, КЛИНИЧЕСКАЯ (лат. angiologia clinica) клінічна анґіологія.

АНГИОЛЮПОИД () анґіолюпоїд.

АНГИОЛЮПОИД БРОКА - ПОТРИЕ () анґіолюпоїд Брока - Потріє */різновид саркоїдоза/*; (анґ. Brocq's disease).

АНГИОМА (лат. angioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинняк, судиноопух, судинопухлина, анґіома; (пол., naczyniak).
АНГИОМА МОЗГА (лат. angioma cerebrale) анґіома мозку.
АНГИОМА МОЗГА, ВЕНОЗНАЯ (лат. angioma cerebrale venosum) венозна анґіома мозку.
АНГИОМА МОЗГА, КАВЕРНОЗНАЯ (лат. angioma cerebrale cavernosum) кавернозна анґіома мозку.
АНГИОМА СЕРДЦА (лат. angioma cardiacum) анґіома серця.
АНГИОМА ТРАХЕИ (лат. angioma tracheae) анґіома трахеї.
АНГИОМА, ВЕТВИСТАЯ (лат. (haem)angioma racemosum) гіляста анґіома; (пол. naczyniak gałęzisty).
АНГИОМА, ГИПЕРПЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. angioma hyperplasticum) гіперпластична анґіома; (анґ. capillary [superficial] angioma, nevus vascularis, vasculosis).
АНГИОМА, ГИПЕРПЛАСТИЧЕСКАЯ КЛЕТОЧНАЯ () гіперпластична клітинна анґіома; (пол. śródbłoniak krwionośny).
АНГИОМА, ГРОЗДЕВАЯ (лат. (haem)angioma racemosum) ґронова [кетягова] анґіома; (пол. naczyniak groniasty).
АНГИОМА, ЗВЁЗДЧАТАЯ (лат. angioma stellatum) зірчаста анґіома; (пол. naczyniak pająkowaty; naczyniak gwiaździsty).
АНГИОМА, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ () злоякісна анґіома; (пол. naczyniak złośliwy).
АНГИОМА, ИНКАПСУЛИРОВАННАЯ () інкапсульована [осумкована] анґіома; (рос. осумкованная ангиома: пол. naczyniak otorbiony).
АНГИОМА, КАВЕРНОЗНАЯ (лат. angioma cavernosum) кавернозна [печериста] анґіома; (рос. пещеристая ангиома; пол. naczyniak jamisty).
АНГИОМА, КАПИЛЛЯРНАЯ () капілярна анґіома; (пол. znamię naczyniowe, kapilarne).
АНГИОМА, КАПИЛЛЯРНАЯ ГИПЕРПЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. angioreticuloma, *-atis, n /pl.-ata/*) капілярна гіперпластична анґіома.
АНГИОМА, МОЗГОВАЯ (лат. angioma cerebrale) мозкова анґіома.
АНГИОМА, НАСЛЕДСТВЕННАЯ ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. angioma hereditarium haemorrhagicum, telangiectasia hereditaria haemorrhagica) спадкова геморагічна анґіома; (анґ., Rendu-Osler-Weber disease).
АНГИОМА, ОСУМКОВАННАЯ () осумкована анґіома; (пол. naczyniak otorbiony).
АНГИОМА, ПЕЩЕРИСТАЯ (лат. angioma cavernosum) печериста анґіома; (пол. naczyniak jamisty).
АНГИОМА, ПЛОСКАЯ (анґ. flat angioma) плоска [пласка] анґіома.
АНГИОМА, ПОЛЗУЧАЯ (лат. angioma serpiginosum) повзуча анґіома; (пол. naczyniak pełzający).
АНГИОМА, ПРОСТАЯ () анґіома проста; (пол. naczyniak zwykły).
АНГИОМА, РАЦЕМОЗНАЯ (лат. (haem)angioma racemosum) рацемозна [ґронова, кетягова] анґіома; гіляста анґіома; (рос. гроздевая ангиома; ветвистая ангиома; пол. naczyniak groniasty; naczyniak gałęzisty).
АНГИОМА, САРКОМАТОЗНАЯ () анґіома саркоматозна; (пол. naczyniak mięsakowy).
АНГИОМА, СЕНИЛЬНАЯ (лат. angioma senile) сенільна [старече] анґіома; (анґ., cherry angioma).
АНГИОМА, СЕРПИГИНОЗНАЯ (лат. angioma serpiginosum) серпіґінозна [повзуча] анґіома; (рос. ползучая ангиома: пол. naczyniak pełzający).
АНГИОМА, СКЛЕРОЗИРУЮЩАЯ (анґ. sclerosing angioma) склерозуюча [склерозувальна] анґіома.
АНГИОМА, СТАРЧЕСКАЯ (лат. angioma senile) старече анґіома; (анґ., cherry angioma).
АНГИОМА, ФЛЕБОГЕННАЯ () анґіома флебоґенна; (пол. naczyniak żylny).
АНГИОМА, ЭПИТЕЛИАЛЬНАЯ (лат. angioma epitheliale) епітеліальна анґіома.
АНГИОМАЛЯЦИЯ (лат. angiomalacia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. μαλασσω malasso – пом'якшую) */докон./* судинорозм'як, судинорозм'якнення, судинорозм'якшення, судинозм'якшення; */недок./* судинорозм'якшування, судином'якшення, анґіомаляція; (пол. rozmiękanie naczyń).
АНГИОМАТОЗ (лат. angiomatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; haemangiomatosis, *-is, f*) судинняків'я, судинняковість, *-вості*, анґіоматоз. Множинні анґіоми; (пол. naczyniakowatość).
АНГИОМАТОЗ КАПОШИ (анґ. Kaposi's angiomatosis; Kaposi's sarcoma) анґіоматоз Капоші.
АНГИОМАТОЗ СЕТЧАТКИ () анґіоматоз сітківки; (пол. naczyniakowatość siatkówki).
АНГИОМАТОЗ СЕТЧАТОЙ ОБОЛОЧКИ () анґіоматоз сітчастої оболонки; (пол. naczyniakowatość siatkówki).
АНГИОМАТОЗ, КОРТИКО-МЕНИНГЕАЛЬНЫЙ ДИФФУЗНЫЙ (лат. angiomatosis corticomeningealis diffusa) кортико-менінґеальний дифузний анґіоматоз; (анґ., Bogaert-Divry syndrome).
АНГИОМАТОЗ, ЭНЦЕФАЛОТРИГЕМИНАЛЬНЫЙ (лат. amentia naevoidea) енцефалотриґемінальний анґіоматоз.
АНГИОМАТОЗНЫЙ (лат. angiomatosus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинняковий, анґіоматозний.
АНГИОМИКСОМА (лат. angiomyxoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоміксома; (пол. naczyniakośluzak).
АНГИОМИОЗИТ (лат. angiomyositis, *-tidis, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судином'язиця, судином'язовиця, судином'язозапал, судином'язозапалення, анґіоміозит. 1. Запалення м'язового

шару кровоносних судин; 2. Запалення м'язів та кровоносних судин; (пол. 1. zapalenie błony mięśniowej naczyń).

АНГИОМИОЛИПОМА (лат. angiomyolipoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоміоліпома.

АНГИОМИОЛИПОСАРКОМА (лат. angiomyoliposarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоміоліпосаркома.

АНГИОМИОМА (лат. angiomyoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) судином'язак, ангіоміома; (пол. naczyniakomięśniak).

АНГИОМИОПАТИЯ () ангіоміопатія; (пол. schorzenie błony mięśniowej naczyń).

АНГИОМИОСАРКОМА (лат. angiomyosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоміосаркома; (пол. naczyniakomięśniakomięsak).

АНГИОМЫ, МНОЖЕСТВЕННЫЕ (лат. angiomatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинняків'я, судинняковість, *-вості*, множинні ангіоми; (пол. naczyniakowatość).

АНГИОНЕВРАЛГИЯ (лат. angioneuralgia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоневралгія.

АНГИОНЕВРИНОМА (лат. angioneur(in)oma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоневринома.

АНГИОНЕВРОЗ (лат. angioneurosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angioneuropathia, *-ae, f*; vasoneurosis, *-is, f*; neurosis vasomotorica) судинонервій, ангіоневроз; (пол. nerwica naczyniowa).

АНГИОНЕВРОМА (лат. angioneuroma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоневрома.

АНГИОНЕВРОМА, АРТЕРИАЛЬНАЯ (лат. angioneuroma arterialis; glomangioma, *-atis, n /pl. -ata/*) ангіоневрома артеріальна; (пол., kłębczak tętniczy).

АНГИОНЕВРОМИОМА (лат. angioneuromyoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; glomangioma, *-atis, n /pl.-ata/*) ангіоневроміома; (пол., kłębczak).

АНГИОНЕВРОТИЧЕСКИЙ (лат. angioneuroticus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинонервійний, ангіоневротичний; (пол., nerwiconaczyniowy).

АНГИОНЕВРОТОМИЯ (лат. angioneurotomia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоневротомія.

АНГИОНЕВРЭКТОМИЯ (лат. angioneurectomia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіоневректомія.

АНГИОНЕКРОЗ () ангіонекроз; (пол. martwica ściany naczyniowej).

АНГИОНЕФРОГРАФИЯ () ангіонефрографія; (пол. radiografia naczyń nerki).

АНГИОНЕФРОСЦИНТИГРАФИЯ (лат. angionephroscintigraphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; scintiangiographia renalis) ангіонефросцинтиграфія.

АНГИООРГАНОПАТИЯ () ангіоорганопатія; (пол. schorzenie naczyń i narządów).

АНГИОПАРАЛИЧ () ангіопараліч; (пол. porażenie naczyń).

АНГИОПАРЕЗ () ангіопарез; (пол. porażenie wazomotoryczne).

АНГИОПАТИЯ (лат. angiopathia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинохворість, *-рості*, ангіопатія; (пол. schorzenie naczyń).

АНГИОПАТИЯ СЕТЧАТКИ, ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ (лат. angiopathia retinae hypertonica) гіпертонічна ангіопатія сітківки.

АНГИОПАТИЯ СЕТЧАТКИ, ГИПОТОНИЧЕСКАЯ (лат. angiopathia retinae hypotonica) гіпотонічна ангіопатія сітківки.

АНГИОПАТИЯ СЕТЧАТКИ, ДИАБЕТИЧЕСКАЯ (лат. angiopathia retinae diabetica) діабетична ангіопатія сітківки.

АНГИОПАТИЯ СЕТЧАТКИ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. angiopathia retinae traumatica) травматична ангіопатія сітківки.

АНГИОПАТИЯ СЕТЧАТКИ, ЮВЕНИЛЬНАЯ (лат. angiopathia retinalis juvenilis [juvenalis]) ювенільна ангіопатія сітківки.

АНГИОПАТИЯ, РЕГИОНАРНАЯ (лат. angiopathia regionaris [regionalis, localis]) регіонарна [ділянкова, місцева] ангіопатія.

АНГИОПЛАСТИКА (лат. angioplastica, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіопластика; (пол. plastyka naczyniowa).

АНГИОПЛАСТИКА, КОРОНАРНАЯ (лат. angioplastica coronaria) коронарна ангіопластика.

АНГИОПЛАСТИКА, ТРАНСЛЮМИНАЛЬНАЯ (лат. angioplastica transluminalis) транслюмінальна ангіопластика.

АНГИОПЛАСТИКА, ЧРЕСКОЖНАЯ ТРАНСЛЮМИНАЛЬНАЯ (лат. angioplastica transluminalis percutanea) черезшкірна транслюмінальна ангіопластика.

АНГИОПНЕВМОНОГРАФИЯ (лат. angiopneumographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiopulmographia, *-ae, f*; angiopulmonographia, *-ae, f*; angiographia pulmonalis) ангіопневмонографія. Ангіографія легень; (пол. radiografia naczyń płucnych).

АНГИОПНЕВМОСЦИНТИГРАФИЯ (лат. angiopneumoscintigraphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiopulmo(no)scintigraphia, *-ae, f*) ангіопневмосцинтиграфія; (анг. radionuclide lung perfusion [radionuclide perfusion lung] imaging, lung perfusion scintigraphy).

АНГИОПОЭЗ (лат. angiopoesis, *-is, f*; angiopoësis, *-is, f*; angiopoiesis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) ангіопоез; (пол. tworzenie się naczyń).

АНГИОПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. angiopoeticus, *-a, -um*; angiopoëticus, *-a, -um*; angiopoieticus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasoformativus, *-a, -um*) анґіопоетичний; (анґ., vasifacuve, vasofactive).

АНГИОПРОТЕКТОР (лат. angioprotector, *-oris, m*; angioprotectorium, *-ii, n*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинозахисник, судинозахищувач, судинозахищувальник, анґіопротектор.

АНГИОПСАТИРОЗ (лат. angiopsathyrosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судиноламкість, *-кості*, анґіопсатироз; (пол. łamliwość naczyń).

АНГИОПУЛЬМОНОГРАФИЯ (лат. angiopulmonographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiopulmographia, *-ae, f*; angiopneumographia, *-ae, f*; angiographia pulmonalis) анґіопульмоноґрафія. Анґіоґрафія легень; (пол. radiografia naczyń płuc).

АНГИОПУЛЬМОНОГРАФИЯ, ИЗБИРАТЕЛЬНАЯ (лат. angiopulmonographia [angiopneumographia] selectiva) вибірна [вибіркова] анґіопульмоноґрафія.

АНГИОПУЛЬМОНОГРАФИЯ, КОНЦЕВАЯ (лат. angiopulmonographia [angiopneumographia] terminalis) кінцева анґіопульмоноґрафія; (анґ. end angiopneumography).

АНГИОПУЛЬМОНОГРАФИЯ, ОБЩАЯ (лат. angiopulmonographia [angiopneumographia] generalis) загальна анґіопульмоноґрафія.

АНГИОПУЛЬМОНОГРАФИЯ, СЕЛЕКТИВНАЯ (лат. angiopulmonographia [angiopneumographia] selectiva) селективна [вибірна, вибіркова] анґіопульмоноґрафія; (рос. избирательная ангиопульмонография).

АНГИОПУЛЬМОНОСЦИНТИГРАФИЯ (лат. angiopulmo(no)scintigraphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiopneumoscintigraphia, *-ae, f*) анґіопульмоносцинтиґрафія; (анґ. radionuclide lung perfusion [radionuclide perfusion lung] imaging, lung perfusion scintigraphy).

АНГИОРАФИЯ (лат. angiorrhaphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. rhaphis, *-is, f* – голка) судинозшив, судинозшиття, судинозшивання, анґіорафія; (пол. zeszycie naczynia); */див. тж* ***АНГИОРРАФИЯ****/*.

АНГИОРЕКСИС () анґіорексис; (пол. pęknięcie naczynia krwionośnego).

АНГИОРЕТИКУЛЁЗ КАПОШИ (анг. Kaposi's angioreticulosis, Kaposi's sarcoma) анґіоретикульоз Капоші.

АНГИОРЕТИКУЛЁМА (лат. angioreticuloma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоретикульома. Капілярна гіперпластична анґіома; (пол. naczyniakosiateczkowiak); */див. тж* ***АНГИОРЕТИКУЛОМА****/*.

АНГИОРЕТИКУЛОМА (лат. angioreticuloma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоретикулома. Капілярна гіперпластична анґіома; (пол. naczyniakosiateczkowiak); */див. тж* ***АНГИОРЕТИКУЛЁМА****/*.

АНГИОРЕТИКУЛОМАТОЗ (лат. angioreliculomatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоретикуломатоз.

АНГИОРЕТИКУЛОСАРКОМА (лат. angioreticulosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоретикулосаркома.

АНГИОРЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИОМА (лат. angioreticuloendothelioma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоретикулоендотеліома.

АНГИОРЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИОМА СЕРДЦА (лат. angioreticuloendothelioma cardiacum) анґіоретикулоендотеліома серця.

АНГИОРЕЦЕПТОР (лат. angioreceptor, *-oris, m*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіорецептор.

АНГИОРРАФИЯ (лат. angiorrhaphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. rhaphis, *-is, f* – голка) судинозшив, судинозшиття, судинозшивання, анґіорафія; (пол. zeszycie naczynia); */див. тж* ***АНГИОРАФИЯ****/*.

АНГИОСАРКОМА (лат. angiosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; haemangiosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*) судином'ясак, судином'ясоопух, судином'ясопухлина, анґіосаркома; (пол. mięsak naczyniowy; анґ., malignant hemangioma).

АНГИОСАРКОМА СЕРДЦА (лат. angiosarcoma cardiacum) анґіосаркома серця.

АНГИОСАРКОМАТОЗ КАПОШИ (анґ. Kaposi's angiosarcomatosis, Kaposi's sarcoma) анґіосаркоматоз Капоші.

АНГИОСКАНИРОВАНИЕ (лат. angioscanographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angioscintigraphia, *-ae, f*; scintiangiographia, *-ae, f*) анґіосканування; (анґ., blood pool scanning, radionuclide flow study, radionuclide [isotope] angiography, perfusion scintigraphy).

АНГИОСКАНОГРАММА (лат. angioscanogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина; angioscintigramma, *-atis, n /pl.-ata/*; scintiangiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) анґіосканоґрама; (анґ., nuclear angiogram, perfusion scan).

АНГИОСКЛЕРОЗ (лат. angiosclerosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судиноствердненя, твердосудиння, анґіосклероз; (пол. stwardnienie naczyń).

АНГИОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ (лат. angiosclerotieus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіосклеротичний.

АНГИОСКОПИЯ (лат. angioscopia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоскопія; (пол. badanie naczyń).

АНГИОСКОТОМА (лат. angioscotoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоскотома; (пол. mroczek naczyniowy).

АНГИОСПАЗМ (лат. angiospasmus, *-i, m*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasoconstrictio, *-onis, f*) судиноскорч, судиностиск, анґіоспазм; (пол. skurcz naczyniowy; анґ., Raynaud's disease).

АНГИОСПАСТИЧЕСКИЙ (лат. angiospasticus, *-a, -um*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоспастичний; (пол. naczyniokurczowy, naczynioskurczowy).

АНГИОСТЕНОЗ (лат. angiostenosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судинозвуження, вузькосудиння, анґіостеноз; (пол. zwężenie naczyń).

АНГИОСТОМА (лат. angiostoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина + stoma – рот, вуста, вустя, отвір, прохід) судинозвуст, судинозвустя, судиноспівсполука, судиноспівсполучення, анґіостома.

АНГИОСТОМИЯ (лат. angiostomia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + stoma – рот, вуста, вустя, отвір, прохід; vasostomia, *-ae, f*) судинозвустнення, судинозвустнювання, судиноспівсполучення, судиноспівсполучування, анґіостомія.

АНГИОСТРОНГИЛИДОЗ (лат. angiostrongylidosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіостронґілідоз.

АНГИОСЦИНТИГРАФИЯ (лат. angioscintigraphia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; scintiangiographia, *-ae, f*; angioscanographia, *-ae, f*) анґіосцинтиграфія; (рос. ангиосканирование; анґ., blood pool scanning, radionuclide flow study, radionuclide [isotope] angiography, perfusion scintigraphy).

АНГИОТЕЛЭКТАЗИЯ (лат. angiotelectasia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiotelectasis, *-is, f*) анґіотелектазія.

АНГИОТЕНЗИН (лат. angiotensinum, *-i, n*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiotoninum, *-i, n*) анґіотензин.

АНГИОТЕНЗИНОГЕН (лат. angiotensinogenum, *-i, n*: від гр. αγγειον angeion – судина; hypertensinogenum, *-i, n*) анґіотензиноґен.

АНГИОТЕРАПИЯ () анґіотерапія; (пол. leczenie drogą śródnaczyniową).

АНГИОТОКСИН () анґіотоксин.

АНГИОТОМ (анґ. angiotome, vascular segment, intersegment) анґіотом.

АНГИОТОМИЯ (лат. angiotomia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіотомія.

АНГИОТОМОГРАФИЯ (лат. angiotomia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) анґіотомографія; (пол. radiografia warstwowa naczyń).

АНГИОТОНАЗА () анґіотоназа.

АНГИОТОНИН (лат. angiotoninum, *-i, n*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiotensinum, *-i, n*) анґіотонін.

АНГИОТРИБ (лат. angiotribum, *-i, n*; angiotriptor, *-oris, m*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasotribum, *-i, n*: vasotriptor, *-oris, m*: від лат. vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судиностисник, судиностискач, анґіотриб. Інструмент [знарядок] для анґіотрипсії [судиностиску, судиностиснення, судиностискання]; (пол. kleszczyki do naczyń).

АНГИОТРИПСИЯ (лат. angiotripsia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasotripsia, *-ae, f*: від лат. vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судиностиск, судиностиснення, судиностискання, анґіотрипсія. Стиснення дрібних судин анґіотриптором [анґіотрибом, судиностисником, судиностискачем] для зупинки кровотечі; (пол. zaciśnięcie naczyń kleszczykami).

АНГИОТРИПТОР (лат. angiotriptor, *-oris, m*; angiotribum, *-i, n*: від гр. αγγειον angeion – судина; vasotribum, *-i, n*; vasotriptor, *-oris, m*: від лат. vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судиностисник, судиностискач, анґіотриптор.

АНГИОТРОМБОЗ (лат. angiothrombosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіотромбоз.

АНГИОТРОФОНЕВРОЗ (лат. angiotrophoneurosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіотрофоневроз; (пол. nerwica naczyniowa odżywcza).

АНГИОФАКОМАТОЗ (лат. angiophacomatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiophakomatosis, *-is, f*) анґіофакоматоз; (анґ., (Hippel-)Lindau disease).

АНГИОФИБРОЗ (лат. angiofibrosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіофіброз; (пол. zwłóknienie naczyń).

АНГИОФИБРОКСАНТОМА (лат. angiofibroxantoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіофіброксантома.

АНГИОФИБРОМА (лат. angiofibroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) судиноволокняк, анґіофіброма; (пол. naczyniakowłókniak).

АНГИОФИБРОМА, СИДЕРОТИЧЕСКАЯ (лат. angiofibroma sideroticum) сидеротична анґіофіброма.

АНГИОФИБРОМАТОЗ (лат. angiofibromatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіофіброматоз.

АНГИОФИБРОМАТОЗ, ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ (анґ. malignant angiofibromatosis) злоякісний анґіофіброматоз.

АНГИОФИБРОМИКСОМА (лат. angiofibromyxoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіофіброміксома.

АНГИОФИБРОМИОМА (лат. angiofibromyoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіофіброміома.
АНГИОФИБРОМИОСАРКОМА (лат. angiofibromyosarcoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіофіброміосаркома.
АНГИОХОЛЕЦИСТИТ (лат. angiocholecystitis, *-tidis, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) жовчопротокоміхурниця, жовчопротокоміхурозапал, жовчопротокоміхурозапалення, анґіохолецистит. Запалення жовчних проток та жовчного міхура (жовчника).
АНГИОХОЛЕЦИСТОГРАФИЯ () анґіохолецистоґрафія; (пол. radiografia dróg żółciowych).
АНГИОХОЛИТ (лат. angiocholitis, *-tidis, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; cholangitis, *-tidis, f*) жовчопротоковиця, жовчопротокозапал, жовчопротокозапалення, анґіохоліт. Запалення жовчних проток.
АНГИОХОНДРОМАТОЗ (лат. angtochondromatosis, *-is, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіохондроматоз.
АНГИОХОНДРОМАТОЗ, ВРОЖДЁННЫЙ (анг. Maffucci's [Kast's] syndrome) уроджений анґіохондроматоз.
АНГИОЦЕРЕБРОГРАФИЯ (лат. angiocerebrographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина; angiographia cerebralis) анґіоцереброґрафія.
АНГИОЭКТОПИЯ () анґіоектопія; (пол. nieprawidiowe umiejscowienie naczynia krwionośnego).
АНГИОЭНДОТЕЛИОМА (лат. angioendothelioma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. αγγειον angeion – судина) анґіоендотеліома; (пол. śródbłoniak krwionośny).
АНГИОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ (лат. angioencephalographia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) судиномозкозображання, судиномозкозображування, судиномозкозйомка, судиномозкознімання, анґіоенцефалоґрафія; (пол. rentgenografia naczyń mózgu).
АНГИОЭНЦЕФАЛОПАТИЯ (лат. angioencephalopathia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) судиномозкохвороба, судиномозкохворість, *-рості*, анґіоенцефалопатія.
АНГИЭКТАЗИЯ (лат. angiectasia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. εκτασις ektasis – розтягування, розтягнення, розширення) судинорозшир, судинорозширення, анґіектазія; (пол. rozszerzenie naczyń).
АНГИЭКТОМИЯ (лат. angiectomia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина + гр. εκτομη ektome – вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати) судиновитин, судиновитинання, судиновитнення, судиновидалення, анґіектомія; (пол. wycięcie naczynia).
АНГЛИЙСКАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. r(h)achitis, *-tidis, f*) кривуха, рахіт, одлина, м'якокість, м'які кістки, англійська хвороба; (пол. choroba angielska; krzywica).
АНГЛИЙСКАЯ СОЛЬ (лат. magnium sulfuricum) маґновий сірчан, англійська сіль.
АНГОФРАЗИЯ () ангофразія; (пол. cedzenie słów z przerywaniem mowy).
АНГСТРЕМ *сокр.* A° () анґстрем *скор.* A°.
АНГУЛЮС (лат. angulus, *-i, m*) кут, анґулюс.
АНГУЛЯРНЫЙ (лат. angularis, *-e*) кутовий, кутній, анґулярний ; (рос. угловой; пол. kątowy; словац. uhlový).
АНГУЛЯЦИЯ (лат. angulatio, *-onis, f*) перегин, анґуляція. 1. Кутове зміщення кістки; 2. Перегин порожнистої трубки */напр. кишки/*.
АНГУЛЯЦИЯ БЕДРА, ВРОЖДЁННАЯ (лат. angulatio femuri [femoralis] congenita) уроджена анґуляція стегна.
АНГУЛЯЦИЯ БОЛЬШЕБЕРЦОВОЙ КОСТИ (лат. angulatio tibialis) анґуляція великогомілкової кістки.
АНГУЛЯЦИЯ КИШЕЧНИКА (лат. angulatio intestinalis; ileus, *-i, m*) анґуляція [перегин] кишечника [кишківника].
АНГУЛЯЦИЯ КОПЧИКА (лат. angulatio coccygea) анґуляція куприка.
АНГУЛЯЦИЯ КРЕСТЦА (лат. angulatio sacralis) анґуляція крижів.
АНГУЛЯЦИЯ ЛУЧЕЗАПЯСТНОГО СУСТАВА (анґ. radiocarpal joint angulation) анґуляція променезап'ясткового суглоба.
АНГУЛЯЦИЯ МОЧЕТОЧНИКА (лат. angulatio ureteri [ureterica]) анґуляція сечоводу.
АНГУЛЯЦИЯ ПОЗВОНОЧНИКА (лат. angulatio vertebralis; curvatura spinalis) анґуляція хребта.
АНДЕЗИТОЗ (лат. andesitosis, *-is, f*) андезитоз. Різновид пневмоконіозу.
АНДРЕЙОБЛАСТОМА (лат. andreioblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioma, *-atis, n /pl.-ata/*; androblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; androma, *-atis, n /pl.-ata/*; arrhenoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; arrhenoma, *-atis, n /pl.-ata/*) андрейобластома; (пол. jądrzak).
АНДРО- (лат. andro-) чоловічо-, андро-.
АНДРОБЛАСТОМА (лат. androblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; androma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioma, *-atis, n /pl.-ata/*; arrhenoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; arrhenoma, *-atis, n /pl.-ata/*) андробластома.

АНДРОБЛАСТОМА ЯИЧНИКА, ДИФФУЗНАЯ (анг. diffuse androblastoma of ovary, Leidig cell adenoma) дифузна андробластома яєчника.
АНДРОБЛАСТОМА, КАНАЛЬЦЕВАЯ [ТУБУЛЯРНАЯ] (лат. androblastoma tubulare) канальцева [тубулярна] андробластома.
АНДРОГЕН (лат. androgenum, *-i, n*) андроґен.
АНДРОГЕНЕЗ (лат. androgenesis, *-is, f*) андрогенез.
АНДРОГЕНИЗАЦИЯ (лат. androgenisatio, *-onis, f*; masculinisatio, *-onis, f*; virilisatio, *-onis, f*) очоловічення; очоловічування, андроґенізація.
АНДРОГЕНИЗИРОВАННЫЙ (анґ. androgenized) андроґенізований.
АНДРОГЕННЫЙ (лат. androgenicus, *-a, -um*; androgenosus, *-a, -um*) андроґенний.
АНДРОГИНИЗМ (лат. androgynismus, *-i, m*; androgynia, *-ae, f*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + gyne – жінка; hermaphroditismus, *-i, m*: hermaphrodismus, *-i, m*; ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; intersexualismus, *-i, m*) чоловікожіночість, *-чості*, чоловікожіночність, *-ності*, андроґінізм; (пол. pseudohermafrodytyzm żeński; анґ., female pseudohermaphroditism).
АНДРОГИНИЯ (лат. androgynia, *-ae, f*; androgynismus, *-i, m*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + gyne – жінка; hermaphroditismus, *-i, m*; hermaphrodismus, *-i, m*; ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; intersexualismus, *-i, m*) чоловікожіночість, *-чості*, чоловікожіночність, *-ності*, андроґінія; (пол., obojnactwo; międzypłciowość; анґ., female pseudohermaphroditism).
АНДРОЛОГ (лат. andrologus, *-i, m*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) чоловіківник, чоловікознавець, *-вця*, чоловічохворобознавець, *-вця*, чоловічолікар, андролог; */жін./* чоловіківниця, чоловікознавиця, чоловічохворобознавиця, чоловічолікарка, андрологиня; (анґ. andrologist).
АНДРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. andrologicus, *-a, -um*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) чоловіківничий, чоловікознавчий, чоловікознавський, чоловікознавецький, чоловічохворобознавчий, чоловічолікарський, андрологічний.
АНДРОЛОГИЯ (лат. andrologia, *-ae, f*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) чоловіківництво, чоловікознавство, чоловічохворобознавство, чоловічолікарство, чоловічолікарювання, андролоґія.
АНДРОМА (лат. androma, *-atis, n /pl.-ata/*; androblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioma, *-atis, n /pl.-ata/*; arrhenoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; arrhenoma, *-atis, n /pl.-ata/*) андрома; (пол. jądrzak).
АНДРОМАНИЯ (лат. andromania, *-ae, f*; nymphomania, *-ae, f*) чоловіконавіж, андроманія; (пол. nadmierna pobudliwość płciowa u kobiet).
АНДРОМОРФНЫЙ (лат. andromorphicus, *-a, -um*) чоловікоподібний, андроморфний; (рос. мужеподобный).
АНДРОСТАН () андростан.
АНДРОСТЕНДИОЛ (анг. androstenediol) андростендіол.
АНДРОСТЕНДИОН (анг. androstenedione) андростендіон.
АНДРОСТЕРОМА (лат. androsteroma, *-atis, n /pl.-ata/*) андростерома.
АНДРОСТЕРОМА, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ (анг. malignant androsteroma) злоякісна андростерома.
АНДРОСТЕРОН (лат. androsteronum, *-i, n*) андростерон.
АНДРОСФИЗИЯ (лат. androsphysia, *-ae, f*) андросфізія.
АНДРОФИЛ (лат. androphilus, *-i, m*) чоловіколюб, чоловіколюбець, *-бця*, андрофіл. Пасивний чоловічий гомосексуаліст; (анґ. passive male homosexual).
АНДРОФИЛИЯ (лат. androphilia, *-ae, f*) чоловіколюбство, андрофілія; (пол., nadmierne pobudzenie płciowe u kobiet).
АНДРОФОБИЯ (лат. androphobia, *-ae, f*) чоловікострах, чоловікоострах, чоловікожах, чоловіколяк, чоловіколячність, *-ності*, чоловікобоясть, чоловікобоязнь, чоловікобояння, чоловікобоязність, *-ності*, чоловікобоязкість, *-кості*, чоловіковідраза, чоловіконенависть, чоловіконелюбність, *-ності*, андрофобія; (рос. мужененавистничество; пол., obawa przed mężczyznami).
АНЕВРИЗМА (лат. aneurysma, *-atis, n /pl. -ata/*) прожилина, пропуклина, аневризма; (пол. tętniak).
АНЕВРИЗМА АОРТЫ (лат. aneurysma aortae) аневризма аорти; (пол. tętniak aorty; tętniak tętnicy głównej).
АНЕВРИЗМА АОРТЫ, АРТЕРИОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma aortae arterioscleroticum [atheroscleroticum]) артеріосклеротична аневризма аорти.
АНЕВРИЗМА АОРТЫ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. aneurysma aortae congenitum) уроджена аневризма аорти.
АНЕВРИЗМА АОРТЫ, ИНФИЦИРОВАННАЯ (анг. infected aortic aneurysm) інфікована аневризма аорти.
АНЕВРИЗМА АОРТЫ, МЕШОТЧАТАЯ (лат. aneurysma aortae sacculare) мішечкувата аневризма аорти.
АНЕВРИЗМА АОРТЫ, ПОСТТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma aortae posttraumaticum) посттравматична аневризма аорти.
АНЕВРИЗМА АОРТЫ, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma aortae syphilitica) сифілітична аневризма аорти.
АНЕВРИЗМА АРТЕРИИ (лат. aneurysma arteriae) аневризма артерії.
АНЕВРИЗМА БАЗИЛЯРНОЙ АРТЕРИИ (анг. basilar aneurysm) аневризма базилярної артерії.

АНЕВРИЗМА БРЖОЗОВСКОГО (анг. Brzhozovsky's aneurysm) аневризма Бржозовського.
АНЕВРИЗМА БРЖОЗОВСКОГО, КОНЦЕВАЯ (анг. Brzhozovsky's terminal aneurysm) кінцева аневризма Бржозовського.
АНЕВРИЗМА БРЮШНОЙ АОРТЫ (лат. aneurysma [aortae] abdominale) аневризма черевної аорти.
АНЕВРИЗМА ВЕНЫ ГАЛЕНА (анг. aneurysm of vein of Galen, Galen's veins aneurysm) аневризма вени Ґалена.
АНЕВРИЗМА ВЕРХУШКИ ЛЕВОГО ЖЕЛУДОЧКА [ВЕРХУШКИ СЕРДЦА] (лат. aneurysma apicale) аневризма верхівки лівого шлуночка [верхівки серця].
АНЕВРИЗМА ВОСХОДЯЩЕЙ ЧАСТИ АОРТЫ (анг. aneurysm of ascending aorta) аневризма висхідної частини аорти.
АНЕВРИЗМА ГРУДНОЙ (ЧАСТИ) АОРТЫ (анг. aneurysm of thoracic (part of) aorta, aneurysm of aorta thoracica) аневризма грудної (частини) аорти.
АНЕВРИЗМА ДУГИ АОРТЫ (анґ. aneurysm of aortic arch) аневризма дуги аорти.
АНЕВРИЗМА ЖЕЛУДОЧКА (СЕРДЦА) (лат. aneurysma ventriculare) аневризма шлуночка (серця).
АНЕВРИЗМА КЛАПАНА АОРТЫ () аневризма клапана аорти; (пол. tętniak zastawki aorty).
АНЕВРИЗМА КОРОНАРНОЙ АРТЕРИИ (анґ. aneurysm of coronary artery) аневризма коронарної артерії.
АНЕВРИЗМА ЛЕВОГО ЖЕЛУДОЧКА (анг. left ventricular aneurysm) аневризма лівого шлуночка.
АНЕВРИЗМА МОЗГА, РАЦЕМОЗНАЯ АРТЕРИОВЕНОЗНАЯ (анґ. racemose arteriovenous [cirroid] aneurysm) рацемозна артеріовенозна аневризма мозку.
АНЕВРИЗМА НИСХОДЯЩЕЙ ЧАСТИ АОРТЫ (анг. aneurysm of descending aorta) аневризма нисхідної [спадної] частини аорти.
АНЕВРИЗМА ПОЗВОНОЧНОЙ АРТЕРИИ (анґ. vertebral artery aneurysm) аневризма хребетної артерії.
АНЕВРИЗМА СЕРДЦА (лат. aneurysma cordis [cardiacum]) аневризма серця; (пол. tętniak serca).
АНЕВРИЗМА СЕРДЦА, ОСТРАЯ (анг. acute cardiac [ventricular, mural] aneurysm) гостра аневризма серця.
АНЕВРИЗМА СЕРДЦА, ХРОНИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma cardiacum chronicum) хронічна аневризма серця.
АНЕВРИЗМА СИНУСА ВАЛЬСАЛЬВЫ (анґ. aneurysm of sinus of Valsalva) аневризма синуса Вальсальви.
АНЕВРИЗМА СОННОЙ АРТЕРИИ (анг. carotid aneurysm) аневризма сонної артерії.
АНЕВРИЗМА СОСУДОВ ГОЛОВНОГО МОЗГА (лат. aneurysma cerebrale) аневризма судин головного мозку.
АНЕВРИЗМА, АНАСТОМОЗНАЯ (анґ. aneurysm by anastomosis) анастомозна аневризма.
АНЕВРИЗМА, АРРОЗИОННАЯ (лат. aneurysma arrosione) арозійна аневризма; (анґ. corrosion aneurysm).
АНЕВРИЗМА, АРТЕРИАЛЬНАЯ (лат. aneurysma arteriale) артеріальна аневризма.
АНЕВРИЗМА, АРТЕРИАЛЬНАЯ ВРОЖДЁННАЯ (лат. aneurysma arteriale congenitum) уроджена артеріальна аневризма.
АНЕВРИЗМА, АРТЕРИО-ВЕНОЗНАЯ (лат. aneurysma arteriovenosum; fistula arteriovenosa) артеріовенозна аневризма; (пол. tętniak tętniezo-żylny).
АНЕВРИЗМА, АРТЕРИОВЕНОЗНАЯ ВРОЖДЁННАЯ (лат. aneurysma arteriovenosum congenitum) артеріовенозна уроджена аневризма.
АНЕВРИЗМА, АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma atheroscleroticum) атеросклеротична аневризма; (пол. tętniak na tle miażdżycy tętnic).
АНЕВРИЗМА, ВАРИКОЗНАЯ (лат. aneurysma varicosum) варикозна аневризма; (пол. tętniak żylakowaty).
АНЕВРИЗМА, ВЕЕРОВИДНАЯ (лат. aneurysma flabelliforme [flabellatum]) віялоподібна аневризма.
АНЕВРИЗМА, ВЕНОЗНАЯ (лат. aneurysma venosum) венозна аневризма.
АНЕВРИЗМА, ВЕРЕТЕНООБРАЗНАЯ (лат. aneurysma fusiforme) веретеноподібна [веретенувата, веретениста] аневризма; (пол. tętniak wrzecionowaty).
АНЕВРИЗМА, ВНУТРИЧЕРЕПНАЯ (лат. aneurysma intracraniale) внутрішньочерепна аневризма.
АНЕВРИЗМА, ВРОЖДЁННАЯ (лат. aneurysma congenitum) уроджена аневризма.
АНЕВРИЗМА, ГРОЗДЕВИДНАЯ () ґрониста [ґронувата, ґрончата, ґроноподібна, ґроновидна, кетягувата, кетягоподібна] аневризма; (пол. tętniak groniasty).
АНЕВРИЗМА, ГРЫЖЕВИДНАЯ (лат. aneurysma herniforme) килувата [килоподібна, ґилувата, ґилоподібна, пропуклинувата, пропуклиноподібна, грижувата, грижоподібна] аневризма; (пол. tętniak przepuklinowaty).
АНЕВРИЗМА, ДИФФУЗНАЯ (лат. aneurysma diffusum) дифузна аневризма.
АНЕВРИЗМА, ДОБРОКАЧЕСТВЕННАЯ КОСТНАЯ (анґ. benign osseous aneurysm) доброякісна кісткова аневризма.
АНЕВРИЗМА, ЗМЕЕВИДНАЯ (лат. aneurysma serpentin(ic)um) змієподібна аневризма; (пол. tętniak kędzierzasty).

АНЕВРИЗМА, ИНТРАМУРАЛЬНАЯ (лат. aneurysma intramurale) інтрамуральна аневризма; (анґ. dissecting aneurysm).
АНЕВРИЗМА, ИСТИННАЯ (анґ. true aneurysm) істинна [правдива] аневризма.
АНЕВРИЗМА, ЛОЖНАЯ (анґ. false aneurysm) несправжня [помилкова] аневризма; (пол. tętniak rzekomy).
АНЕВРИЗМА, МЕШКОВИДНАЯ (лат. aneurysma sacciforme) мішкувата [мішкоподібна] аневризма; (пол. tętniak workowaty).
АНЕВРИЗМА, МЕШОТЧАТАЯ (лат. aneurysma sacculare) мішечкувата аневризма.
АНЕВРИЗМА, МИКОТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma mycoticum) мікотична аневризма; (анґ., bacterial aneurysm).
АНЕВРИЗМА, МИЛИАРНАЯ (лат. aneurysma miliare) міліарна аневризма.
АНЕВРИЗМА, МОЗГОВАЯ (лат. aneurysma cerebrale) мозкова аневризма.
АНЕВРИЗМА, НЕРАЗОРВАВШАЯСЯ (анґ. unruptured aneurysm) нерозірвана аневризма.
АНЕВРИЗМА, НЕРАЗОРВАВШАЯСЯ ВНУТРИЧЕРЕПНАЯ (анґ. unruptured intracranial aneurysm) нерозірвана внутрішньочерепна аневризма.
АНЕВРИЗМА, ПЕРИФЕРИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma periphericum [peripherale]) периферична аневризма.
АНЕВРИЗМА, ПОЛЗУЧАЯ () повзуча аневризма; (пол. tętniak splotowaty; tętniak pełzający).
АНЕВРИЗМА, ПРОКСИМАЛЬНАЯ (лат. aneurysma proximale) проксимальна аневризма.
АНЕВРИЗМА, РАЗОРВАННАЯ (анґ. disrupted aneurysm) розірвана аневризма.
АНЕВРИЗМА, РАССЛАИВАЮЩАЯ (лат. aneurysma dissecans [intramuralis]) розшарувальна [розшаровувальна, розшаровуюча, розшарівна] аневризма; (пол. tętniak międzywarstwowy; tętniak rozwarstwiający).
АНЕВРИЗМА, СЕПТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma septicum) септична аневризма.
АНЕВРИЗМА, СПОНГИОЗНАЯ () спонґіозна аневризма [губчаста]; (пол. tętniak gąbczasty).
АНЕВРИЗМА, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. aneurysma traumaticum) травматична аневризма; (пол. tętniak urazowy).
АНЕВРИЗМА, ТРОМБИРОВАННАЯ (анґ. thrombosed aneurysm) тромбована аневризма.
АНЕВРИЗМА, ФУЗИФОРМНАЯ (лат. aneurysma fusiforme) фузиформна [веретенувата, веретениста, веретеноподібна] аневризма; (рос. веретенообразная аневризма; пол. tętniak wrzecionowaty).
АНЕВРИЗМА, ЭМБОЛИЧЕСКАЯ () емболічна аневризма; (пол. tętniak zatorowy).
АНЕВРИЗМАЛЬНЫЙ (лат. aneurysmalis, *-e*; aneurysmaticus, *-a, -um*) прожилинний, пропуклинний, аневризмальний; (пол. tętniakowy; tętniakowaty).
АНЕВРИЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. aneurysmaticus, *-a, -um*; aneurysmalis, *-e*) прожилинний, пропуклинний, аневризматичний; (пол. tętniakowy; tętniakowaty).
АНЕВРИЗМОГРАФИЯ (лат. aneurysmographia, *-ae, f*) аневризмоґрафія.
АНЕВРИЗМОПЛАСТИКА (лат. aneurysmoplastica, *-ae, f*) аневризмопластика.
АНЕВРИЗМОР(Р)АФИЯ (лат. aneurysmorrhaphia, *-ae, f*: від aneurysma, *-atis, n /pl. -ata/* – прожилина, пропуклина, аневризма + гр. rhaphis, *-is, f* – голка) прожилинозшив, прожилинозшиття, прожилинозшивання, аневризморафія; (пол. zeszycie tętniaka).
АНЕВРИЗМОТОМИЯ (лат. aneurysmotomia, *-ae, f*) аневризмотомія.
АНЕВРИЗМЭКТОМИЯ (лат. aneurysmectomia, *-ae, f*) аневризмектомія.
АНЕВРИН (лат. aneurinum, *-i, n*; thiaminum, *-i, n*; vitaminum B1) аневрин */застар./*.
АНЕЙПЛОИДИЯ (лат. aneuploidia, *-ae, f*) анейплоїдія. Більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне; */див. тж **АНЕУПЛОИДИЯ, АНЭЙПЛОИДИЯ, АНЭУПЛОИДИЯ**/*.
АНЕЙПЛОИДНЫЙ (aneuploidus, *-a, -um*; aneuploides, *-is*) анейплоїдний. Той, що має більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне.
АНЕЙРИН () анейрин.
АНЕМИЗАЦИЯ (лат. anaemisatio, *-onis, f*: від гр. an- – не-, без- + haima */лат. haema/* – кров; *дослівно* – обезкрівнення, обезкровлення, знекрівнення, знекровлення) */докон./* недокровлення, унедокрівнення, унедокровлення, умалокрівнення, знекровлення, обліднічення, анемізація; */недок./* недокровлювання, унедокрівнювання, унедокровлювання, умалокрівнювання, знекровлювання, обліднічування, анемізування. Виникнення анемії [недокрів'я, недокрівності, недокровності, малокрів'я, блідниці]; (пол. wywołanie nedokrwienia).
АНЕМИЧЕСКИЙ (лат. anaemicus, *-a, -um*) недокрівний, недокровний, недокровнісний, знекровлений, анемічний; (пол. niedokrwisty; нім., blutarm).
АНЕМИЧНОСТЬ (лат. anaemia, *-ae, f*) недокрівність, *-ності*, недокровність, *-ності*, малокрівність, *-ності*, малокровність, *-ності*, знекровлен(н)ість, *-ності*, блідничність, *-ності*, блідницевість, *-вості*, анемічність, *-ності*.
АНЕМИЧНЫЙ (лат. anaemicus, *-a, -um*) недокрівний, недокровний, недокровнісний, знекровлений, анемічний; (пол. niedokrwisty; нім., blutarm).
АНЕМИЯ (лат. anaemia, *-ae, f*: від гр. an- – не-, без- + гр. haima */лат. haema/* – кров; */дослівно – безкрів'я, безкровність. Помилкова назва, бо без крові хворий не живе/*) недокрів'я, недокрівність, *-ності*, недокровність, *-ності*, малокрів'я, малокрівність, *-ності*, малокровність, *-ності*, знекровлення,

блідниця, анемія; (рос. малокровие; пол.. niedokrwistość, niedokrwienie; словац., málokrvnosť; нім.. Blutarmut; яп. hinketsu).

АНЕМИЯ АДДИСОНА - БИРМЕРА (анг. Addison-Biermer anemia) анемія Аддісона - Бірмера.

АНЕМИЯ АДДИСОНА (анг. Addison's anemia) анемія Аддісона.

АНЕМИЯ БАГДАДСКОЙ ВЕСНЫ (анг. Bagdad Spring anemia) анемія багдадської весни *Ізастар.І.*

АНЕМИЯ БЕРЕМЕННЫХ (анг. anemia of pregnancy) анемія вагітних; (пол. niedokrwistość ciężarnych).

АНЕМИЯ БЕРЕМЕННЫХ, СУБТРОПИЧЕСКАЯ МЕГАЛОЦИТАРНАЯ (анг. subtropic megalocyte pregnant anemia, Wilis-Balfur-MacSwini syndrome) субтропічна мегалоцитарна анемія вагітних.

АНЕМИЯ БИРМЕРА (анг. Biermer's [Biermer-Ehrlich, pernicious] anemia) анемія Бірмера.

АНЕМИЯ БЛЕКФАНА - ДАЙМОНДА, НАСЛЕДСТВЕННАЯ ГИПОПЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia hypoplastica congenita) спадкова гіпопластична анемія Блекфана - Даймонда; (анг., Diamond-Blackfan syndrome).

АНЕМИЯ БРАЙТИКОВ (анг. brightic's [Bright's] anemia: від назви хворих на брайтову хворобу – гломерулонефрит: від прізвища анг. лікаря R.Bright, 1789–1858) анемія брайтиків *Ізастар.І.* Ниркова анемія (недокрів'я) у хворих гломерулонефритом; (пол. niedokrwistość wskutek niewydolności nerek).

АНЕМИЯ ВЕГЕТАРИАНЦЕВ (анг. vegetarian anemia) анемія вегетаріанців.

АНЕМИЯ ВИТТСА (анг. Witts' anemia) анемія Віттса.

АНЕМИЯ ГЕРРИКА (лат. drepancythaemia, *-ae, f*) анемія Герріка; (анг. sickle(-cell) [Herrick's] anemia, sickle cell disease, sicklemia).

АНЕМИЯ ДАЙКА - ЯНГА, СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ ВТОРИЧНАЯ (анг. Dyke-Young type secondary symptomatic anemia) симптоматична вторинна анемія Дайка - Янга.

АНЕМИЯ КУЛИ (анг. Cooley's anemia; лат. thalassaemia major; anaemia erythroblastica) анемія [недокрів'я] Кулі; (пол. niedokrwistość śródziemnomorska).

АНЕМИЯ КУЛЯ [КУЛИ] (МИШЕНЕВИДНОКЛЕТОЧНАЯ) (лат. thalassaemia, *-ae, f*; thalassanaemia, *-ae, f*: від thalassa, *-ae, f* – море: від гр. θαλασσα thalassa – море) морекрів'я, моренедокрів'я, морськонедокрів'я, анемія Куля [Кулі] (мішенюватоклітинна, мішеноподібноклітинна); (пол. niedokrwistość Cooleya; niedokrwistość docelowokomórkowa); *Ідив. тж* ***АНЕМИЯ, МИШЕНЕВИДНОКЛЕТОЧНАЯІ.***

АНЕМИЯ ЛЕДЕРЕРА - БРИЛЛА (анг. Lederer's anemia, Lederer's disease) анемія Ледерера - Брілла.

АНЕМИЯ МИНКОВСКОГО - ШОФФАРА (анг. hereditary spherocytosis, globular cell anemia, Minkowski-Chauffard disease) анемія Мінковського - Шоффара.

АНЕМИЯ НЕДОНОШЕННЫХ (лат. anaemia praematarorum) анемія недоношених; (анг., premature babies anemia).

АНЕМИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ, АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ () алергічна [алергійна] анемія немовлят; (анг. Lehndorf's syndrome).

АНЕМИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. anaemia neonatalis congenita; erythroblastosis fetalis) уроджена анемія новонароджених [новонароджениців]; (анг., congenital anemia of newborn).

АНЕМИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia neonatalis haemolytica) гемолітична анемія новонароджених [новонародженців]; (анг., hemolytic anemia of newborn).

АНЕМИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ, МЕГАЛОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia neonatalis megaloblastica) мегалобластна анемія новонароджених [новонародженців]; (анг. megaloblastic anemia of newborn).

АНЕМИЯ ОТ КОЗЬЕГО МОЛОКА () анемія від козячого молока; (пол. niedokrwistość wywołana odżywianiem kozim mlekiem).

АНЕМИЯ ПРИ НЕДОСТАТОЧНОМ ВСАСЫВАНИИ ЖЕЛЕЗА, АЛИМЕНТАРНАЯ МЕГАЛОБЛАСТНАЯ (анг. alimentary [nutritional] megaloblastic anemia due to iron malabsorption) аліментарна мегалобластна анемія при недостатньому всмоктуванні заліза.

АНЕМИЯ ПРИ УТОЧНЁННОЙ НЕДОСТАТОЧНОСТИ ПИТАНИЯ, АЛИМЕНТАРНАЯ МЕГАЛОБЛАСТНАЯ (анг. alimentary [nutritional] megaloblastic anemia due to defined nutrition deficiency) аліментарна мегалобластна анемія при уточненій недостатності харчування.

АНЕМИЯ РИЕТТИ - ГРЕППИ - МИКЕЛИ (анг. Rietti-Greppi-Micheli familial microcytic hemolytic anemia) анемія Рієтті - Греппі - Мікелі.

АНЕМИЯ С ИЗБЫТКОМ БЛАСТОВ *ІВ КОСТНОМ МОЗГУІ*, **РЕФРАКТЕРНАЯ** (анг. refractory anemia with excess of blast) рефрактерна анемія з надлишком бластів *Іу кістковому мозкуІ.*

АНЕМИЯ С КОМБИНИРОВАННЫМ СИНДРОМОМ ХОЛОДОВЫХ И ТЕПЛОВЫХ АГГЛЮТИНИНОВ, АУТОИММУННАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (анг. combined cold-warm-antibody autoimmune hemolytic anemia) аутоімунна гемолітична анемія з комбінованим синдромом холодових і теплових аглютинінів.

АНЕМИЯ С НЕПОЛНЫМИ ТЕПЛОВЫМИ АГГЛЮТИНИНАМИ, АУТОИММУННАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ () аутоімунна гемолітична анемія з неповними тепловими аглютинінами; (анг. Coombs positive hemolytic anemia).

АНЕМИЯ С СИНДРОМОМ ТЕПЛОВЫХ АГГЛЮТИНИНОВ, АУТОИММУННАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ () аутоімунна гемолітична анемія із синдромом теплових аглютинінів; (анг. warm-antibody autoimmune hemolytic anemia).

АНЕМИЯ С ТЕЛЬЦАМИ ГЕЙНЦА, ВРОЖДЁННАЯ (анг. congenital Heinz-body anemia) уроджена анемія з тільцями Гейнца.

АНЕМИЯ СТРАНСКИ - РЕГАЛА, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (анґ. Stransky-Regala hemolytic anemia, hemoglobinopathy) гемолітична анемія Странскі - Реґала.
АНЕМИЯ ТИПА ДАЙКА - ЯНГА, СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ ВТОРИЧНАЯ (анґ. Dyke-Young type secondary symptomatic anemia) симптоматична вторинна анемія типу Дайка - Янґа.
АНЕМИЯ У ДЕТЕЙ, ПСЕВДОЛЕЙКЕМИЧЕСКАЯ (лат. anaemia pseudoleukaemica infantum) псевдолейкемічна анемія у дітей; (анґ. Jaksch-Hayem-Luzeta syndrome).
АНЕМИЯ ФАНКОНИ (анґ. Fanconi's [congenital aplastic] anemia, congenital pancytopenia) анемія Фанконі.
АНЕМИЯ фон ЯКША (анґ. von Jaksch's anemia) анемія фон Якша.
АНЕМИЯ ЦЮЛЬНЕРА - ОГДЕНА (анґ. Zuelner(-Ogden) [megaloblastic] anemia) анемія Цюльнера - Оґдена.
АНЕМИЯ ШАХТЁРОВ (анґ. miner's [mount(ain), ankylostomatic, Egyptian] anemia, Egyptian chlorosis, ankylostomiasis, miner [tynnel] disease, (inter)tropical hyphemia, uncinariasis) анемія шахтарів [гірників, копальників].
АНЕМИЯ ЭСТРЕНА - ДАМЕШЕКА (анґ. Estren-Dameshek anemia) анемія Естрена - Дамешека.
АНЕМИЯ ЯКША - ГАЙЕМА (анґ. Jaksch-Hayem anemia) анемія Якша - Гайема [-Гайєма, -Гаєма].
АНЕМИЯ, B_{12}-ДЕФИЦИТНАЯ ()B_{12}-дефіцитна (недостатня), злоякісна анемія; (пол. niedokrwistość złośliwa).
АНЕМИЯ, B_{12}-ФОЛИЕВО-АХРЕСТИЧЕСКАЯ (анґ. B_{12}-folate-achrestic anemia, (Israels-)Wilkinson disease) B_{12}-фолієво-ахрестична анемія.
АНЕМИЯ, B_{12}-ФОЛИЕВО-ДЕФИЦИТАЯ (анґ. pernicious [Addison's, addisonian, Addison-Biermer, cytogenic malignant] anemia) B_{12}-фолієво-дефіцита анемія.
АНЕМИЯ, В-ВИТАМИНОДЕФИЦИТНАЯ () В-вітамінодефіцитна анемія; (пол. niedokrwistość z niedoboru zespołu witaminy B).
АНЕМИЯ, АГАСТРАЛЬНАЯ (лат. anaemia agastralis [agastrica]) аґастральна анемія; (пол. niedokrwistość agastryczna; niedokrwistość po resekcji żołądka).
АНЕМИЯ, АГАСТРИЧЕСКАЯ (лат. anaemia agastrica [agastralis]) аґастрична анемія; (пол. niedokrwistość agastryczna; niedokrwistość po resekcji żołądka).
АНЕМИЯ, АГРАНУЛОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia agranulocytaris [agranulocytica]) аґранулоцитарна анемія.
АНЕМИЯ, АКАНТОЦИТАРНАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia haemolytica acanthocytica) акантоцитарна гемолітична анемія.
АНЕМИЯ, АЛИМЕНТАРНАЯ (анґ. alimentary [deficiency, nutritive, nutritional] anemia) аліментарна [живильна, харчувальна; харчова] анемія; (рос. питательная [пищевая] анемия; пол. niedokrwistość z niedoboru pożywienia).
АНЕМИЯ, АЛИМЕНТАРНАЯ МЕГАЛОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia alimentaris [nutritiva] megaloblastica) аліментарна меґалобластна анемія.
АНЕМИЯ, АНЕНТЕРАЛЬНАЯ (лат. anaemia anenteralis) анентеральна анемія.
АНЕМИЯ, АНКИЛОСТОМНАЯ [АНКИЛОСТОМОЗНАЯ] (анґ. ankylostomatic [mount(ain), Egyptian] anemia, Egyptian chlorosis, ankylostomiasis, miner [tunnel] disease, (inter)tropical hyphemia, uncinariasis) анкілостомна [анкілостомозна] анемія; (пол. niedokrwistość wywołana tęgoryjcem dwunastniczym).
АНЕМИЯ, АПЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia aplastica; anemia gravis) апластична анемія; (пол. niedokrwistość aplastyczna).
АНЕМИЯ, АПЛАСТИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ ИНФЕКЦИЕЙ (анґ. aplastic anemia induced by infection) апластична анемія, викликана інфекцією.
АНЕМИЯ, АПЛАСТИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ ЛЕКАРСТВЕННЫМИ СРЕДСТВАМИ (анґ. aplastic anemia induced by drugs) апластична анемія, викликана лікарськими засобами.
АНЕМИЯ, АПЛАСТИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ ОБЛУЧЕНИЕМ (анґ. aplastic anemia induced by radiation) апластична анемія, викликана опроміненням.
АНЕМИЯ, АРЕГЕНЕРАТОРНАЯ (анґ. aregeneratory [primary refractory] anemia)ареґенераторна анемія; (пол. niedokrwistość aregeneracyjna).
АНЕМИЯ, АСИДЕРОТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia asiderotica [sideropenica]) асидеротична [залізодефіцитна] анемія; (рос. железодефицитная анемия; пол. niedokrwistość z niedoboru żelaza; анґ., iron-deficiency anemia).
АНЕМИЯ, АТИПИЧНАЯ (лат. anaemia atypica) атипічна [атипова] анемія.
АНЕМИЯ, АУТОИММУННАЯ (анґ. autoimmune (hemolytic) anemia) аутоімунна анемія.
АНЕМИЯ, АХИЛИЧЕСКАЯ (лат. anaemia achylica [achlorhydrica]) ахілічна анемія */застар./*.
АНЕМИЯ, АХЛОРГИДРИДНАЯ () ахлорґідридна анемія; (пол. niedokrwistość niedobarwliwa).
АНЕМИЯ, АХРЕСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia achrestica) ахрестична анемія; (пол. niedokrwistość achrestyczna).
АНЕМИЯ, БЕЛКОВОДЕФИЦИТНАЯ (анґ. protein deficiency anemia) білководефіцитна анемія.
АНЕМИЯ, БЕНЗОЛЬНАЯ () бензольна анемія; (пол. niedokrwistość wywołana zatruciem benzenem; анґ. benzene anemia).

АНЕМИЯ, БИРМЕРОВСКАЯ (від прізвища нім. лікаря А.Бірмера (A.Biermer) 1827–1892) анемія бірмерівська (перніціозна, злоякісна); (пол. niedokrwistość złośliwa).
АНЕМИЯ, БОЛОТНАЯ (анґ. swampy [marshy] anemia) болотна анемія.
АНЕМИЯ, БОТРИОЦЕФАЛЬНАЯ (анґ. bothriocephalic [diphyllobothriotic, diphyllobothrial, helminthic B_{12}-deficient, (fish) tapeworm] anemia) ботріоцефальна анемія.
АНЕМИЯ, ВИТАМИН B_6-РЕАГИРУЮЩАЯ () вітамін B_6-реаґуюча анемія; (анґ. pyridoxin-responsive anemia).
АНЕМИЯ, ВИТАМИН B_{12}-ДЕФИЦИТНАЯ () вітамін B_{12}-дефіцитна анемія; (анґ. nutritional anemia due to vitamine B_{12} deficiency).
АНЕМИЯ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. anaemia congenita; pancytopenia congenita) уроджена анемія.
АНЕМИЯ, ВРОЖДЁННАЯ СЕМЕЙНАЯ () уроджена сімейна [родинна] анемія; (пол. niedokrwistość wrodzona rodzinna).
АНЕМИЯ, ВРОЖДЁННАЯ, ВСЛЕДСТВИЕ ИЗОИММУНИЗАЦИИ (анґ. congenital anemia due to isoimmunization) уроджена анемія, внаслідок ізоімунізації.
АНЕМИЯ, ВРОЖДЁННАЯ, ВСЛЕДСТВИЕ ПОТЕРИ КРОВИ ПЛОДОМ (анґ. congenital anemia due to fetal blood loss) уроджена анемія, внаслідок втрати крові плодом.
АНЕМИЯ, ВРОЖДЁННАЯ, ВЫЗВАННАЯ ГИПОПЛАЗИЕЙ КРАСНЫХ КРОВЯНЫХ КЛЕТОК (анг. congenital anemia induced by red blood cells hypoplasia) уроджена анемія, викликана гіпоплазією червоних кров'яних клітин.
АНЕМИЯ, ВТОРИЧНАЯ (лат. anaemia secundaria) вторинна анемія; (пол. niedokrwistość wtórna).
АНЕМИЯ, ВТОРИЧНАЯ ПО ОТНОШЕНИЮ К КРОВОТЕЧЕНИЮ, ОСТРАЯ (лат. anaemia posthemorrhagica acuta) гостра анемія, вторинна стосовно кровотечі.
АНЕМИЯ, ВТОРИЧНАЯ ПО ОТНОШЕНИЮ К ПОТЕРЕ КРОВИ, ХРОНИЧЕСКАЯ (лат. anaemia posthemorrhagica chronica) хронічна анемія, вторинна стосовно втрати крові.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ АМИНОКИСЛОТНОЙ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ (анг. amino acid deficiency anemia) анемія, викликана амінокислотною недостатністю.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ АТМОСФЕРНЫМ ДАВЛЕНИЕМ (анґ. atmospheric pressure anemia) анемія, викликана атмосферним тиском.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ БЕЛКОВОЙ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ (анґ. protein deficiency anemia) анемія, викликана білковою недостатністю.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ ИЗБИРАТЕЛЬНЫМ НАРУШЕНИЕМ ВСАСЫВАНИЯ ВИТАМИНА B_{12} С ПРОТЕИНУРИЕЙ (анг. selective malabsorption of vitamine B_{12} anemia with proteinuria) анемія, викликана вибірковим порушенням усмоктування вітаміну B_{12} з протеїнурією.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ ИНФЕКЦИЕЙ Balantidium coli (анг. *Balantidium coli* infection induced anemia) анемія, викликана інфекцією Balantidium coli.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ КОЗЬИМ МОЛОКОМ (анг. goat's milk anemia) анемія, викликана козячим молоком.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ МИКСЕДЕМОЙ (анг. mixedema induced anemia) анемія, викликана мікседемою.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НАРУШЕНИЕМ ГЛУТАТИОНОВОГО ОБМЕНА (анг. glutathione metabolism disturbance-induced anemia) анемія, викликана порушенням ґлутатіонового обміну.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОНОШЕННОСТЬЮ (анг. prematurity induced anemia) анемія, викликана недоношеністю.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ 2,3-ДИФОСФОГЛИКУРАТМУТАЗЫ (анґ. 2,3-diphosphoglycurate mutase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю 2,3-дифосфоґлікуратмутази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ 6-ФОСФОГЛЮКОНАТДЕГИДРОГЕНАЗЫ (анг. 6-phosphogluconate dehydrogenase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю 6-фосфоглюконатдегідроґенази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ГЕКСОКИНАЗЫ (анг. hexokinase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю гексокінази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ГЛИЦЕРАЛЬДЕГИДФОСФАТДЕГИДРОГЕНАЗЫ (анг. glyceraldehyde phosphate dehydrogenase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю ґліцеральдеґідфосфатдеґідроґенази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ГЛУТАТИОНА ЭРИТРОЦИТОВ (анґ. erythrocytic glutathione deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю ґлутатіону еритроцитів.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ГЛУТАТИОНРЕДУКТАЗЫ (анґ. glutathione reductase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю ґлутатіонредуктази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ГЛЮКОЗА-6-ФОСФАТ-ДЕГИДРОГЕНАЗЫ (анг. glucose-6-phosphate dehydrogenase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю ґлюкоза-6-фосфат-деґідроґенази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ЖЕЛЕЗА (лат. anaemia asiderotica [sideropenica]) анемія, викликана недостатністю заліза; (рос. железодефицитная анемия; пол. niedokrwistość z niedoboru żelaza; анґ., iron-deficiency anemia).

АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ПИРУВАТКИНАЗЫ (анг. pyruvate kinase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю піруваткінази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ПИТАНИЯ (анг. nutrition deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю харчування.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ СОЛЕЙ ФОЛИЕВОЙ КИСЛОТЫ (анг. folic acid salts denciency anemia) анемія, викликана недостатністю солей фолієвої кислоти.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ТРИОЗОФОСФАТИЗОМЕРАЗЫ (анг. triosephosphate isomerase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю тріозофосфатізомерази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ФОЛАТОВ (анг. folates deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю фолатів.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ФОЛИЕВОЙ КИСЛОТЫ (анг. folic acid deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю фолієвої кислоти.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ФОСФОГЛИЦЕРАТКИНАЗЫ (анг. phosphoglycerate kinase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю фосфогліцераткінази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ ФОСФОФРУКТОАЛЬДОЛАЗЫ (анг. phosphofructoaldolase deficiency anemia) анемія, викликана недостатністю фосфофруктоальдолази.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ ПОТЕРЕЙ КРОВИ ПЛОДОМ (анг. anemia due to fetal blood loss) анемія, викликана втратою крові плодом.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ ПОТЕРЕЙ КРОВИ, ОСТРАЯ (лат. anaemia haemorrhagica [posthaemorrhagica] acuta) гостра анемія, викликана втратою крові; (анг., acute anemia due to blood loss).
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ СУЛЬФОНАМИДНЫМИ ПРЕПАРАТАМИ () анемія, викликана сульфонамідними препаратами; (пол. niedokrwistość posulfonamidowa).
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ ТРОМБОТИЧЕСКОЙ ТРОМБОЦИТОПЕНИЧЕСКОЙ ПУРПУРОЙ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (анг. hemolytic anemia induced by thrombotic thrombocytopenic purpura) гемолітична анемія, викликана тромботичною тромбоцитопенічною пурпурою.
АНЕМИЯ, ВЫЗВАННАЯ ФЕРМЕНТНОЙ НЕДОСТАТОЧНОСТЬЮ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ () гемолітична анемія, викликана ферментною недостатністю; (анг. enzyme deficiency induced hemolytic anemia).
АНЕМИЯ, ГАСТРОГЕННАЯ ГИПОХРОМНАЯ () гастрогенна гіпохромна анемія; (пол. niedokrwistość niedobarwliwa istotna).
АНЕМИЯ, ГЕМОГЛОБИН-ДЕФИЦИТНАЯ (анг. hemoglobin deficiency anemia) гемоглобін-дефіцитна анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОГЛОБИНУРИЙНАЯ () гемоглобінурійна анемія; (пол. niedokrwistość wywołana hemoglobinurią).
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИЗИНОВАЯ () гемолізинова анемія; (пол. niedokrwistość hemolizynowa).
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia haemolytica) гемолітична анемія; (пол. niedokrwistość hemolityczna: анг., hemolytic jaundice).
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ МЕХАНИЧЕСКАЯ (лат. anaemia haemolytica mechanica) гемолітична механічна анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ МИКРОАНГИОПАТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia haemolytica microangiopathica) гемолітична мікроангіопатична анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ МИКРОСФЕРОЦИТАРНАЯ (анг. hereditary spherocytosis, globular cell anemia, congenital hemolytic [chronic familial] icterus, (chronic) alcoluric jaundice, Minkowski-Chauffard disease) гемолітична мікросфероцитарна анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ МИШЕНЕВИДНО-КЛЕТОЧНАЯ (анг. hemolytic target-cell anemia) гемолітична мішенюватоклітинна [мішеноподібноклітинна] анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ НОВОРОЖДЁННЫХ (лат. anaemia haemolytica neonatorum) гемолітична анемія новонароджених [новонародженців]; (пол. żółtaczka noworodków; niedokrwistość hemolityczna noworodków).
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ ШПОРОКЛЕТОЧНАЯ (анг. hemolytic spur-cell anemia) гемолітична шпороклітинна анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ ЭЛЛИПТОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia haemolytica elliptocytaria [elliptocytica, elliptocytotica, ovalocytaris, ovalocytica]; elliptocytosis, *-is, f*; ovalocytosis, *-is, f*; syndromum Dresbach-i) гемолітична еліптоцитарна [овалоклітинна] анемія.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ БОЛЕЗНЯМИ СЕРДЦА (анг. hemolytic anemia induced by heart diseases) гемолітична анемія, викликана хворобами серця.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ ЛЕКАРСТВЕННЫМИ СРЕДСТВАМИ (анг. hemolytic anemia induced by drugs) гемолітична анемія, викликана лікарськими засобами.
АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ ШУНТОМ *или* ДРУГИМ ВНУТРЕННИМ ПРОТЕЗНЫМ ПРИСПОСОБЛЕНИЕМ (анг. hemolytic anemia induced by shunt *or* other internal prosthesis device) гемолітична анемія, викликана шунтом *чи* іншим внутрішнім протезним пристосуванням.

АНЕМИЯ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ, С Rh_0-ФЕНОТИПОМ (анг. Rh_0 disease, Rh deficiency syndrome) гемолітична анемія з Rh_0-фенотипом.
АНЕМИЯ, ГИПЕРХРОМНАЯ (лат. anaemia hyperchromica) гіперхромна анемія; (пол. niedokrwistość nadbarwliwa).
АНЕМИЯ, ГИПОПЛАСТИЧЕСКАЯ [ГИПОРЕГЕНЕРАТОРНАЯ] (лат. anaemia hypoplastica [hyporegeneratoria]) гіпопластична [гіпореґенераторна] анемія; (пол. niedokrwistość hipoplastyczna).
АНЕМИЯ, ГИПОРЕГЕНЕРАТОРНАЯ () гіпореґенераторна анемія; (пол. niedokrwistość hiporegeneracyjna).
АНЕМИЯ, ГИПОХРОМНАЯ (лат. anaemia hypochromica [erythronormoblastica]) гіпохромна анемія; (пол. niedokrwistość niedobarwliwa).
АНЕМИЯ, ГИПОХРОМНАЯ НОРМОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia hypochromica normoblastica) гіпохромна нормобластна анемія.
АНЕМИЯ, ГИПОХРОМНАЯ ПИРИДОКСИНРЕАГИРУЮЩАЯ () гіпохромна піридоксинреаґуюча [піридоксинреаґувальна] анемія; (анг. hypochromic pyridoxin-responding anemia).
АНЕМИЯ, ГЛИСТНАЯ B_{12}-ДЕФИЦИТНАЯ (анг. helminthic B_{12}-deficient [diphyllobothriotic, bothriocephalic, diphyllobothrial, (fish) tapeworm] anemia) глистна B_{12}-дефіцитна анемія.
АНЕМИЯ, ГЛУБОКАЯ (лат. anaemia profunda) глибока анемія.
АНЕМИЯ, ГОРНАЯ (анґ. mount(ain) [ankylostomatic, Egyptian] anemia, Egyptian chlorosis, ankylostomiasis, miner [tunnel] disease, (inter)tropical hyphemia, uncinariasis) гірська анемія.
АНЕМИЯ, ГРАНУЛОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia granulocytaris [granulocytica]) ґранулоцитарна анемія.
АНЕМИЯ, ДЕТСКАЯ (лат. anaemia infantum) дитяча анемія; (анґ., child's [children's] anemia).
АНЕМИЯ, ДЕТСКАЯ ПСЕВДОЛЕЙКЕМИЧЕСКАЯ (лат. anaemia pseudoleukaemica infantum) дитяча псевдолейкемічна анемія.
АНЕМИЯ, ДЕТСКАЯ СЕЛЕЗЁНОЧНАЯ () дитяча селезінкова анемія; (пол. niedokrwistość dziecięca śledzionowa).
АНЕМИЯ, ДЕФИЦИТНАЯ (анґ. deficiency [nutritional, alimentary] anemia) дефіцитна анемія.
АНЕМИЯ, ДИЗГЕМОПОЭТИЧЕСКАЯ ВРОЖДЁННАЯ (лат. anaemia dyshaemopoietica congenita) дизгемопоетична уроджена анемія.
АНЕМИЯ, ДИЗЭРИТРОПОЭТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia dyserythropoietica) дизеритропоетична анемія.
АНЕМИЯ, ДИЗЭРИТРОПОЭТИЧЕСКАЯ ВРОЖДЁННАЯ (лат. anaemia dyserythropoietica congenita) дизеритропоетична уроджена анемія.
АНЕМИЯ, ДИМОРФНАЯ (лат. anaemia dimorphica) диморфна анемія.
АНЕМИЯ, ДИСПЛАСТИЧЕСКАЯ () диспластична анемія; (пол. niedokrwistość wskutek zaburzenia czynności krwiotwórczej szpiku).
АНЕМИЯ, ДИФАЗНАЯ () дифазна анемія; (пол. niedokrwistość dwufazowa).
АНЕМИЯ, ДИФИЛЛОБОТРИАЛЬНАЯ (лат. anaemia diphyllobothrialis [diphyllobothriosa, diphyllobothriotica, bothriocephalica]) дифілоботріальна анемія; (анґ., (fish) tapeworm [helminthic B_{12}-deficient] anemia).
АНЕМИЯ, ДИФИЛЛОБОТРИОЗНАЯ (лат. anaemia diphyllobothriosa [diphyllobothrialis, diphyllobothriotica, bothriocephalica]) дифілоботріозна анемія; (пол. niedokrwistość wywołana przez bruzdoglowce).
АНЕМИЯ, ДИФТЕРИЙНАЯ (лат. anaemia diphtherica [diphtheritica]) дифтерійна анемія.
АНЕМИЯ, ДРЕПАНОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia drepanocytica) дрепаноцитарна [серпуватоклітинна, серподібноклітинна, серповидноклітинна] анемія; (рос. серповидноклеточная анемия; пол. sierpowica; niedokrwistość sierpowatokrwinkowa; niedokrwistość sierpowata; niedokrwistość drepanocytowa; анг. sickle-cell [Herrick's] anemia, sickle-cell disease, sicklemia).
АНЕМИЯ, ЕГИПЕТСКАЯ (анг. Egyptian [mount(ain), ankylostomatic] anemia, Egyptian chlorosis, ancylostomiasis, miner [tunnel] disease, (inter)tropical hyphemia, uncinariasis) єгипетська анемія.
АНЕМИЯ, ЖЕЛЕЗОДЕФИЦИТНАЯ (лат. anaemia asiderotica [sideropenica]) залізодефіцитна анемія; (пол. niedokrwistość z niedoboru żelaza; анг., iron-deficiency anemia).
АНЕМИЯ, ЖЕЛЕЗОДЕФИЦИТНАЯ ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ (анг. iron-deficiency essential anemia) залізодефіцитна есенціальна анемія.
АНЕМИЯ, ЖЕЛЕЗОРЕФРАКТЕРНАЯ (анг. iron refractory anemia) залізорефрактерна анемія.
АНЕМИЯ, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ (анґ. malignant [pernicious] anemia) злоякісна анемія; (пол. niedokrwistość złośliwa).
АНЕМИЯ, ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ (анг. progressive malignant anemia) злоякісна проґресуюча [проґресувальна] анемія.
АНЕМИЯ, ИДИОПАТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia idiopathica) ідіопатична анемія; (пол. niedokrwistość samoistna; niedokrwistość pierwotna).
АНЕМИЯ, ИНФЕКЦИОННАЯ (лат. anaemia infectiosa) інфекційна анемія; (пол. niedokrwistość zakaźna).
АНЕМИЯ, ИНФЕКЦИОННАЯ, ЛОШАДЕЙ () інфекційна анемія коней; (пол. niedokrwistość zakaźna koni).
АНЕМИЯ, КОНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ (анґ. constitutional aplastic anemia) конституціональна анемія.
АНЕМИЯ, КРИПТОГЕННАЯ () криптоґенна анемія; (пол. niedokrwistość utajona; niedokrwistość niewiadomego pochodzenia).

АНЕМИЯ, ЛЕЙКОЭРИТРОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia leucoerythroblastica; leucoerythroblastosis, *-is, f*) лейкоеритробластна анемія.

АНЕМИЯ, ЛУЧЕВАЯ (анг. radiation anemia) променева анемія.

АНЕМИЯ, МАКРОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia macrocytaris [macrocytalis, macrocytica, megalocytaris, megalocytalis, megalocytica]) макроцитарна анемія; (пол. niedokrwistość makrocytowa).

АНЕМИЯ, МАКРОЦИТАРНАЯ ТРОПИЧЕСКАЯ (лат. anaemia macrocytaris [macrocytalis, macrocytica, megalocytica] tropica) макроцитарна тропічна анемія.

АНЕМИЯ, МАКРОЦИТАРНО-МЕГАЛОБЛАСТИЧЕСКАЯ () макроцитарно-мегалобластична анемія; (пол. niedokrwistość makrocytowo-megaloblastyczna).

АНЕМИЯ, МАЛЯРИЙНАЯ (анг. malarial anemia) малярійна анемія.

АНЕМИЯ, МЕГАЛОБЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia megaloblastica) меґалобластична анемія; (пол. niedokrwistość megaloblastyczna).

АНЕМИЯ, МЕГАЛОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia megaloblastica) меґалобластна анемія.

АНЕМИЯ, МЕГАЛОБЛАСТНАЯ РЕФРАКТЕРНАЯ (лат. anaemia megaloblastica refractoria) мегалобластна рефрактерна анемія.

АНЕМИЯ, МЕГАЛОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia megalocytaris [megalocytalis, megalocytica, macrocytaris, macrocytalis, macrocytica]) мегалоцитарна анемія.

АНЕМИЯ, МЕДИКАМЕНТОЗНАЯ () медикаментозна анемія; (пол. niedokrwistość wywołana lekami; анг. drug(-induced) anemia).

АНЕМИЯ, МЕЖТРОПИЧЕСКАЯ (лат. anaemia intertropica) міжтропічна анемія.

АНЕМИЯ, МЕНИСКОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia meniscocytaris [meniscocytica]; meniscocytosis, *-is, f*) меніскоцитарна анемія; (пол. niedokrwistość meniskocytowa).

АНЕМИЯ, МЕСТНАЯ (лат. anaemia localis [ischemica]; ischemia, *-ae, f*) місцева анемія; (пол. niedokrwienie miejscowe).

АНЕМИЯ, МИЕЛОПАТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia myelopathica) мієлопатична анемія.

АНЕМИЯ, МИЕЛОТОКСИЧЕСКАЯ (лат. anaemia myelotoxica) мієлотоксична анемія; (пол. niedokrwistość na tle toksycznego uszkodzenia szpiku).

АНЕМИЯ, МИЕЛОФТИЗИЧЕСКАЯ (лат. anaemia myelophthisica) мієлофтизична анемія; (пол. niedokrwistość wskutek uszkodzenia szpiku).

АНЕМИЯ, МИЕЛОФТИЗНАЯ (лат. anaemia myelophthisica) мієлофтизна анемія.

АНЕМИЯ, МИКРОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia microcytaris [microcytalis, microcytica]) мікроцитарна анемія; (пол. niedokrwistość mikrocytowa).

АНЕМИЯ, МИШЕНЕВИДНОКЛЕТОЧНАЯ (КУЛЯ, КУЛИ) (анг. target [Mexican hat] cell anemia; Cooley's anemia; лат. thalassaemia, *-ae, f*; thalassanaemia. *-ae, f*: від thalassa, *-ae, f* – море: від гр. θαλασσα thalassa – море) морекрів'я, моренедокрів'я, морськонедокрів'я, мішенюватоклітинна [мішенеподібноклітинна] анемія [недокрів'я] (Куля, Кулі); (пол. niedokrwistość docelowokomórkowa, niedokrwistość Cooleya).

АНЕМИЯ, МЛАДЕНЧЕСКАЯ (анг. infantile anemia) немовляча анемія.

АНЕМИЯ, МНИМАЯ () уявна [помислива, надумлива, удавана, позірна, вигадана, несправжня] анемія; (пол. niedokrwistość rzekoma).

АНЕМИЯ, НАСЛЕДСТВЕННАЯ (анг. hereditary anemia) спадкова анемія.

АНЕМИЯ, НЕСФЕРОЦИТНАЯ () несфероцитна анемія; (пол. niedokrwistość niesferocytowa).

АНЕМИЯ, НОРМОХРОМНАЯ (лат. anaemia normochromicus [normochromaticus]) нормохромна анемія; (пол. niedokrwistość normochromiczna).

АНЕМИЯ, НОРМОЦИТАРНАЯ () нормоцитарна анемія; (пол. niedokrwistość normocytowa).

АНЕМИЯ, НУТРИТИВНАЯ (анг. nutritive [nutritional, deficiency, alimentary] anemia) нутритивна [живильна, харчувальна; харчова] анемія; (рос. питательная [пищевая] анемия).

АНЕМИЯ, ОВАЛОКЛЕТОЧНАЯ (лат. anaemia ovalocytaris [ovalocytica, elliptocytaria, elliptocytica, elliptocytotica]) овалоклітинна анемія; (пол. niedokrwistość owalocytowa).

АНЕМИЯ, ОВАЛОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia ovalocytaris [ovalocytica, elliptocytaria, elliptocytica, elliptocytotica]) овалоцитарна [овалоклітинна] анемія; (рос. овалоклеточная анемия; пол. niedokrwistość owalocytowa).

АНЕМИЯ, ОСТЕОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ () остеосклеротична анемія; (пол. niedokrwistość osteosklerotyczna; stwardnienie szpiku; mieloskleroza).

АНЕМИЯ, ОСТРАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ () гостра гемолітична анемія; (анг. Lederer's anemia, Lederer's disease).

АНЕМИЯ, ОСТРАЯ ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. anaemia haemorrhagica [posthaemorrhagica] acuta) гостра геморагічна [кровотечна] анемія. Гостра анемія, викликана втратою крові.

АНЕМИЯ, ОСТРАЯ МИЕЛОФТИЗНАЯ ВСЛЕДСТВИЕ ПОТЕРИ КРОВИ (анг. acute myelophthisic anemia due to blood) гостра мієлофтизна анемія внаслідок втрати крові.

АНЕМИЯ, ОСТРАЯ ПОСТГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. anaemia posthaemorrhagica [haemorrhagica] acuta) гостра постгеморагічна [післягеморагічна, післякровотечна] анемія. Гостра анемія, викликана втратою крові.

АНЕМИЯ, ПЕРВИЧНАЯ (лат. anaemia primaria [essentialis]) первинна анемія; (пол. niedokrwistość pierwotna).

АНЕМИЯ, ПЕРНИЦИОЗНАЯ (лат. anaemia perniciosa) перніціозна [злоякісна] анемія; (рос. анемия злокачественная; пол. niedokrwistość złośliwa; анг. , Biermer's [Biermer-Ehrlich] anemia).
АНЕМИЯ, ПИТАТЕЛЬНАЯ (анг. nutritive [nutritional, deficiency, alimentary] anemia) живильна [харчувальна] анемія; (пол. niedokrwistość na tle wadliwego odżywiania).
АНЕМИЯ, ПИЩЕВАЯ (анг. nutritive [nutritional, deficiency, alimentary] anemia) харчова анемія; (пол. niedokrwistość na tle wadliwego odżywiania).
АНЕМИЯ, ПЛЕОХРОМНАЯ (анг. anaemia pleochromica) плеохромна анемія.
АНЕМИЯ, ПНЕВМОГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ ГИПОХРОМНАЯ РЕМИТТИРУЮЩАЯ (анг. pneumohemorrhagic hypochromic remittant anemia) пневмогеморагічна гіпохромна ремітуюча [ремітувальна] анемія.
АНЕМИЯ, ПОСЛЕГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. anaemia posthaemorrhagica [haemorrhagica]) післягеморагічна [післякровотечна] анемія. Анемія, викликана втратою крові; (пол. niedokrwistość pokrwotoczna).
АНЕМИЯ, ПОСЛЕИНФЕКЦИОННАЯ (лат. anaemia postinfectiosa) післяінфекційна анемія; (пол. niedokrwistość pozakaźna).
АНЕМИЯ, ПОСЛЕОПЕРАЦИОННАЯ () післяопераційна анемія; (пол. niedokrwistość pooperacyjna).
АНЕМИЯ, ПОСЛЕРОДОВАЯ () післяпологова анемія; (пол. niedokrwistość poporodowa).
АНЕМИЯ, ПОСТГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ (лат. anaemia posthaemorrhagica [haemorrhagica]) постгеморагічна [післягеморагічна, післякровотечна] анемія. Анемія, викликана втратою крові; (рос. послегеморрагическая анемия; пол. niedokrwistość pokrwotoczna).
АНЕМИЯ, ПОСТИНФЕКЦИОННАЯ (лат. anaemia postinfectiosa) постінфекційна [післяінфекційна] анемія; (рос. послеинфекционная анемия; пол. niedokrwistość pozakaźna).
АНЕМИЯ, ПОСТОПЕРАЦИОННАЯ () постопераційна [післяопераційна] анемія; (пол. niedokrwistość pooperacyjna).
АНЕМИЯ, ПОСТТРАНСФУЗИОННАЯ () посттрансфузійна анемія; (пол. niedokrwistość poprzetoczeniowa).
АНЕМИЯ, ПОЧЕЧНАЯ (лат. anaemia renalis) ниркова анемія.
АНЕМИЯ, ПРИМАХИНОВАЯ (анг. primaquine anemia, favism) примахінова анемія.
АНЕМИЯ, ПРИОБРЕТЁННАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (анг. acquired hemolytic anemia) набута гемолітична анемія.
АНЕМИЯ, ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ (лат. anaemia professionalis [occupationalis]) професійна анемія.
АНЕМИЯ, ПСЕВДОЛЕЙКЕМИЧЕСКАЯ () псевдолейкемічна анемія; (пол. choroba von Jakscha i Hayema).
АНЕМИЯ, ПСЕВДОМАКРОЦИТАРНАЯ () псевдомакроцитарна анемія; (пол. niedokrwistość rzekomomakrocytowa).
АНЕМИЯ, ПСЕВДОПЕРНИЦИОЗНАЯ () псевдоперніціозна анемія; (пол. niedokrwistość makrocytowa; niedokrwistość rzekomozłośliwa).
АНЕМИЯ, РЕГЕНЕРАТОРНАЯ () регенераторна анемія; (пол. niedokrwistość regeneracyjna).
АНЕМИЯ, РЕФРАКТЕРНАЯ (лат. anaemia refractoris [refractoria, refractaria]) рефрактерна [стійка] анемія: (рос. стойкая [устойчивая, упорная] анемия).
АНЕМИЯ, СВИНЦОВАЯ (анг. lead anemia) свинцева [олив'яна, олов'яна] анемія; (пол. niedokrwistość w zatruciu ołowiem).
АНЕМИЯ, СВЯЗАННАЯ С ДЕПОНИРОВАНИЕМ ЖЕЛЕЗА, ГИПОХРОМНАЯ (анг. hypochromic anemia connected with iron depositing) гіпохромна анемія, пов'язана з депонуванням заліза.
АНЕМИЯ, СВЯЗАННАЯ С ПИТАНИЕМ, МАКРОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia macrocytica nutritionalis) макроцитарна анемія, пов'язана з харчуванням; (анг., macrocytic anemia due to nutrition).
АНЕМИЯ, СВЯЗАННАЯ С ПИТАНИЕМ, МЕГАЛОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia megaloblastica nutritionalis) мегалобластна анемія, пов'язана з харчуванням; (анг., megaloblastic anemia due to nutrition).
АНЕМИЯ, СВЯЗАННАЯ С ПОЛОМ, СЕМЕЙНАЯ ГИПОХРОМНАЯ (анг. familial hypochromic sex-linked anemia) сімейна гіпохромна анемія, пов'язана зі статтю.
АНЕМИЯ, СЕЛЕЗЁНОЧНАЯ (лат. anaemia splenica [splenogenica, splenomegalica]) селезінкова анемія; (пол. niedokrwistość śledzionowa; анг., Banti's disease).
АНЕМИЯ, СЕМЕЙНАЯ МИЕЛОФТИЗНАЯ (анг. familial myelophthisic anemia) сімейна мієлофтизна анемія.
АНЕМИЯ, СЕМЕЙНАЯ ЭРИТРОБЛАСТНАЯ (анг. familial erythroblastic anemia) сімейна еритробластна анемія.
АНЕМИЯ, СЕРПОВИДНОКЛЕТОЧНАЯ (лат. anaemia drepanocytica) серпуватоклітинна [серпоподібноклітинна, серповидноклітинна] анемія; (пол. niedokrwistość sierpowatokrwinkowa; niedokrwistość drepanocytowa; sierpowica; niedokrwistość sierpowata; анг., sickle-cell [Herrick's] anemia, sickle-cell disease, sicklemia).
АНЕМИЯ, СИДЕРОАХРЕСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia sideroachrestica) сидероахрестична анемія; (пол. niedokrwistość syderoachrestyczna).
АНЕМИЯ, СИДЕРОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia sideroblastica) сидеробластна анемія.

АНЕМИЯ, СИДЕРОБЛАСТНАЯ НАСЛЕДСТВЕННАЯ (лат. anaemia sideroblastica hereditaria) сидеробластна спадкова анемія.

АНЕМИЯ, СИДЕРОБЛАСТНАЯ ПИРИДОКСИН-ДЕФИЦИТНАЯ (анг. sideroblastic pyridoxine deficiency anemia) сидеробластна піридоксин-дефіцитна анемія.

АНЕМИЯ, СИДЕРОБЛАСТНАЯ ПРИОБРЕТЁННАЯ (анг. sideroblastic acquired anemia) сидеробластна набута анемія.

АНЕМИЯ, СИДЕРОПЕНИЧЕСКАЯ (лат. anaemia sideropenica [asiderotica]) сидеропенічна [залізодефіцитна] анемія; (рос. железодефицитная анемия; пол. niedokrwistość z niedoboru żelaza; анг., iron-deficiency anemia).

АНЕМИЯ, СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia haemolytica symptomatica) симптоматична гемолітична анемія.

АНЕМИЯ, СПЛЕНОГЕННАЯ (лат. anaemia splenogenica [splenomegalica, splenica]) спленогенна [селезінкопохідна, селезінкова] анемія; (рос. анемия селезёночная; пол. niedokrwistość pochodzenia śledzionowego; анг., Banti's disease).

АНЕМИЯ, СПЛЕНОМЕГАЛИЧЕСКАЯ (лат. anaemia splenomegalica [splenogenica, splenica]) спленомегалічна [селезінкозбільшеннєва, селезінкопохідна, селезінкова] анемія; (рос. анемия селезёночная; пол. niedokrwistość pochodzenia śledzionowego; анг., Banti's disease).

АНЕМИЯ, СРЕДИЗЕМНОМОРСКАЯ (анг. Mediterranean anemia) середземноморська анемія; (пол. niedokrwistość śródziemnomorska).

АНЕМИЯ, СТОЙКАЯ (лат. anaemia refractoris [refractoria, refractaria]) стійка анемія.

АНЕМИЯ, СФЕРОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia sphaerocytica [haemolytica micro(sphaero)cytica]; sphaerocytosis hereditaria) сфероцитарна [кулясто-клітинна] анемія; (рос. шаровидно-клеточная анемия; пол. niedokrwistość sferocytowa; анг., globular-cell anemia, Minkowski-Chauffard disease).

АНЕМИЯ, ТИРЕОПРИВНАЯ (лат. anaemia thyr(e)opriva) тиреопривна анемія.

АНЕМИЯ, Т-КЛЕТОЧНАЯ ЛИМФОПРОЛИФЕРАТИВНАЯ (анг. T-cell lymphoproliferative anemia) Т-клітинна лімфопроліферативна анемія.

АНЕМИЯ, ТОКСИЧЕСКАЯ (лат. anaemia toxica) токсична [отруйна] анемія; (пол. niedokrwistość toksyczna).

АНЕМИЯ, ТОКСИЧЕСКАЯ АПЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia toxica aplastica) токсична апластична анемія.

АНЕМИЯ, ТРОМБОЦИТОПЕНИЧЕСКАЯ (лат. anaemia thrombocytopenica; thrombocytopenia, *-ae, f*) тромбоцитопенічна анемія.

АНЕМИЯ, ТРОПИЧЕСКАЯ () тропічна анемія; (пол. niedokrwistość tęgoryjcowa).

АНЕМИЯ, УСТОЙЧИВАЯ (лат. anaemia refractoris [refractoria, refractaria, refractaria]) стійка анемія.

АНЕМИЯ, ФАГОЦИТАРНАЯ () фагоцитарна анемія; (пол. niedokrwistość fagocytowa).

АНЕМИЯ, ФЕРМЕНТОДЕФИЦИТНАЯ ЛЕКАРСТВЕННАЯ () ферментодефіцитна лікарська анемія; (анг. enzyme-deficiency drug-induced anemia).

АНЕМИЯ, ХЛОРОТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia chlorica; chlorosis, *-is, f*) хлоротична анемія.

АНЕМИЯ, ХРОНИЧЕСКАЯ (лат. anaemia chronica) хронічна анемія.

АНЕМИЯ, ХРОНИЧЕСКАЯ, ВЫЗВАННАЯ КРОВОТЕЧЕНИЕМ (лат. anaemia chronica posthaemorrhagica) хронічна анемія, викликана кровотечею; (анг., chronic anemia due to blood loss).

АНЕМИЯ, ШАРОВИДНО-КЛЕТОЧНАЯ (лат. anaemia sphaerocytica [haemolytica micro(sphaero)cytica]; sphaerocytosis hereditaria) кулясто-клітинна анемія; (анг., globular-cell anemia, Minkowski-Chauffard disease).

АНЕМИЯ, ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНАЯ (лат. anaemia experimentalis) експериментальна [дослідна] анемія; (рос. опытная анемия; пол. niedokrwistość doświadczalna).

АНЕМИЯ, ЭЛЛИПТОЦИТАРНАЯ (лат. anaemia elliptocytaria [elliptocytica, elliptocytotica, ovalocytaris, ovalocytica]) еліптоцитарна [овалоклітинна] анемія; (рос. овалоклеточная анемия; пол. niedokrwistość eliptocytowa).

АНЕМИЯ, ЭЛЛИПТОЦИТАРНАЯ ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia elliptocytaria [elliptocytica, elliptocytotica, ovalocytaris, ovalocytica] haemolytica; elliptocytosis, *-is, f*; ovalocytosis, *-is, f*; syndromum Dresbach-i) еліптоцитарна [овалоклітинна] гемолітична анемія.

АНЕМИЯ, ЭЛЛИПТОЦИТОЗНАЯ (лат. elliptocytosis, *-is, f*; anaemia haemolytica elliptocytaria [elliptocytica, elliptocytotica, ovalocytica]; ovalocytosis, *-is, f*; syndromum Dresbach-i) еліптоцитозна анемія.

АНЕМИЯ, ЭНЗИМОПЕНИЧЕСКАЯ (лат. anaemia enzymopenica) ензимопенічна анемія.

АНЕМИЯ, ЭПИДЕМИЧЕСКАЯ (лат. anaemia epidemica) епідемічна анемія.

АНЕМИЯ, ЭРИТРОБЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia erythroblastica) еритробластична анемія; (пол. niedokrwistość erytroblastyczna).

АНЕМИЯ, ЭРИТРОБЛАСТНАЯ (лат. anaemia erythroblastica) еритробластна анемія.

АНЕМИЯ, ЭРИТРОЦИТАРНАЯ АПЛАСТИЧЕСКАЯ (лат. anaemia erythrocytaris [erythrocytaria, erythrocytica] aplastica) еритроцитарна апластична анемія.

АНЕМИЯ, ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ (лат. anaemia essentialis [primaria]) есенціальна [первинна] анемія; (рос. первичная анемия; пол. niedokrwistość pierwotna).

АНЕМОМЕТР (лат. anemometer, *-tri, m*; anemometrum, *-i, n*; anemometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) вітромір, вітромірник, вітровимірник, анемометр; (пол., wiatromierz).

АНЕМОМЕТР, КРЫЛЬЧАТЫЙ () анемометр крильчастий.

АНЕМОМЕТР, ЧАШЕЧНЫЙ () анемометр чашковий.

АНЕМОНА () анемона; (пол. zawilec */bot./*).

АНЕМОПАТИЯ () анемопатія; (пол. leczenie inhalacjami).

АНЕМОРУМБОГРАФ (лат. anemographus, *-i, m*; anemographum, *-i, n*; anemographium, *-ii, n*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) анеморумбоґраф */екол./*.

АНЕМОФОБИЯ (лат. anemophobia, *-ae, f*) анемофобія.

АНЕНТЕРАЛЬНЫЙ (лат. anenteralis) анентеральний.

АНЕНЦЕФАЛИЯ (лат. anencephalia, *-ae, f*; anenkephalia, *-ae, f*) безмізків'я, безмізковість, *-вості*, безмозковість, *-вості*, аненцефалія; (пол. bezmózgowie; bezmózgowość); */див. тж **АНЭНЦЕФАЛИЯ**/*.

АНЕРГАЗИЯ (лат. anergasia, *-ae, f*) анерґазія.

АНЕРГАЗИЯ, СТАРЧЕСКАЯ (лат. anergasia senilis) стареча анерґазія.

АНЕРГИЧЕСКИЙ (лат. anergicus, *-a, -um*) анерґічний.

АНЕРГИЯ (лат. anergia, *-ae, f*) бездія, безспротив, анерґія; */див. тж **АНЭРГИЯ**/*.

АНЕРГИЯ, ОТРИЦАТЕЛЬНАЯ () неґативна [від'ємна] анерґія; (пол. anergia ujemna).

АНЕРГИЯ, ПОЛОЖИТЕЛЬНАЯ () позитивна [додатня] анерґія; (пол. anergia dodatnia).

АНЕСТЕЗИН (лат. anaesthesinum, *-i, n*) анестезин.

АНЕСТЕЗИОЛОГ (лат. anaesthesiologus, *-i, m*) знечулівник, знечулознавець, *-вця*, знечулолікар, анестезіолоґ; */жін./* знечулівниця, знечулознавиця, знечулолікарка, анестезіолоґиня; (анґ. anesthesiologist */амер./*; anaesthetist */брит./*).

АНЕСТЕЗИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. anaesthesiologicus, *-a, -um*) знечулівничий, знечулознавчий, знечулознавський, знечулолікарський, анестезіолоґічний.

АНЕСТЕЗИОЛОГИЯ (лат. anaesthesiologia, *-ae, f*) знечулівництво, знечулознавство, знечулолікарство, знечулолікарювання, анестезіолоґія; (пол., nauka o znieczulaniu).

АНЕСТЕЗИОЛОГИЯ, ВОЕННО-ПОЛЕВАЯ (анґ. field anesthesiology) воєнно-польова анестезіолоґія.

АНЕСТЕЗИОЛОГИЯ, ПЕДИАТРИЧЕСКАЯ (лат. anaesthesiologia pediatrica) педіатрична анестезіолоґія.

АНЕСТЕЗИОЛОГИЯ-РЕАНИМАТОЛОГИЯ () знечулівництво-[зneболівництво-]-оживлівництво, анестезіолоґія-реаніматолоґія.

АНЕСТЕЗИОЛОГ-РЕАНИМАТОЛОГ () анестезіолоґ-реаніматолоґ.

АНЕСТЕЗИОМЕТР (лат. anaesthesiometer, *-tri, m*; anaesthesiometrum, *-i, n*; anaesthesiometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) знечуломір, знечуломірник, знечуловимірник, знеболемір, знеболемірник, знеболевимірник, анестезіометр.

АНЕСТЕЗИРОВАНИЕ (лат. anaesthetisatio, *-onis, f*) знечулювання, анестезування.

АНЕСТЕЗИРОВАННЫЙ (анґ. anesthetized) знечулений, анестезований; (рос. обезболенный).

АНЕСТЕЗИРОВАТЬ (анґ. to anesthetize) */докон./* знечулити, занечулити, анестезувати; */недок./* знечулювати, занечулювати, анестезовувати; (рос. обезболивать; пол. znieczulać; словац., znecitliviet').

АНЕСТЕЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* знечулювальний, знечулюючий, знеболювальний, знеболюючий, анестезувальний, анестезуючий; 2.*/дієприкм./* що знечулює, що знеболює, що анестезує ; (рос. обезболивающий; пол. znieczulający; словац., znecitlivujúci).

АНЕСТЕЗИСТ () знечулювач, знечулювальник. анестезист.

АНЕСТЕЗИСТКА () знечулювачка, знечулювальниця, анестезистка.

АНЕСТЕЗИЯ (лат. anaesthesia, *-ae, f*: від гр. а – не, без */заперечення/* + αισθησις aisthesis – відчуття) 1. знечул, знечулення, знечулювання, знеболення, знеболювання, анестезія; 2. нечутливість, *-вості*, чутливовтрата, знечутливлення, невідчування, анестезія. Втрата чутливості (відчуття); (рос. 1. обезболивание; пол., znieczulenie; словац., znecitlivenie; нім., 1. Schmerzausschaltung, Schmerzbetaubung; 2. Unempfindlichkeit, Empfindungslosigkeit; яп. mahi, mukankaku, masui).

АНЕСТЕЗИЯ БЕЗ СТРЕССА (анґ. stress-free anesthesia) анестезія [знеболення, знечулення] без стресу.

АНЕСТЕЗИЯ БРАУНА - ГЕРТЕЛЯ (анґ. Braun-Hortel anesthesia) анестезія [знеболення, знечулення] Брауна - Ґертеля.

АНЕСТЕЗИЯ БРАУНА (анґ. Braun's anesthesia) анестезія [знеболення, знечулення] Брауна.

АНЕСТЕЗИЯ ЛУНОЧКОВОГО НЕРВА () анестезія [знеболення, знечулення] луночкового [ямочкового, дучечкового] нерва; (анґ. alveolar nerve block).

АНЕСТЕЗИЯ НЁБНОГО НЕРВА (лат. anaesthesia palatinalis) анестезія [знеболення, знечулення] піднебінного нерва; (анґ. palatine nerve block).

АНЕСТЕЗИЯ НИЖНЕЧЕЛЮСТНОГО АЛЬВЕОЛЯРНОГО НЕРВА () анестезія [знеболення, знечулення] нижньощелепного альвеолярного [луночкового, ямочкового, дучечкового] нерва; (анґ. inferior alveolar nerve block).

АНЕСТЕЗИЯ НОСОНЁБНОГО НЕРВА () анестезія носопіднебінного нерва; (анґ. nasopalatine nerve block).

АНЕСТЕЗИЯ ОСЯЗАНИЯ () анестезія дотику; (пол. utrata lub zmniejszenie czucia dotyku).

АНЕСТЕЗИЯ ОХЛАЖДЕНИЕМ (лат. cry(o)anaesthesia, *-ae, f*) анестезія [знеболення, знечулення] охолодженням.
АНЕСТЕЗИЯ ПАЛЬЦЕВ КИСТИ, ПЕРЧАТОЧНАЯ (анг. gauntlet anesthesia) пальчаткова [рукавична] анестезія [знеболення, знечулення] пальців кисті.
АНЕСТЕЗИЯ ПО МЕТОДУ ВИШНЕВСКОГО, МЕСТНАЯ ИНФИЛЬТРАЦИОННАЯ (анг. Vishnevsky's technique of local anesthesia, transverse section anesthesia) місцева інфільтраційна анестезія [знеболення, знечулення] за методом Вишневського.
АНЕСТЕЗИЯ ПОДБОРОДОЧНОГО НЕРВА (лат. anaesthesia mentalis) анестезія [знеболення, знечулення] підборідного нерва; (анг. mental nerve block).
АНЕСТЕЗИЯ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ГИПОТЕНЗИВНЫХ СРЕДСТВ (лат. anaesthesia hypotensiva) анестезія [знеболення, знечулення] з використанням гіпотензивних засобів.
АНЕСТЕЗИЯ СЛИЗИСТОЙ ОБОЛОЧКИ () анестезія [знеболення, знечулення] слизистої [слизуватої] оболонки; (пол. znieczulenie błony śluzowej).
АНЕСТЕЗИЯ ХОЛОДОМ (анг. topical ice (cold) anesthesia) анестезія [знеболення, знечулення] холодом.
АНЕСТЕЗИЯ ЩЁЧНОГО НЕРВА () анестезія [знеболення, знечулення] щічного нерва; (анг. buccal nerve block).
АНЕСТЕЗИЯ ЭЛЕКТРОФОРЕЗОМ () анестезія [знеболення, знечулення] електрофорезом; (пол. znieczulenie za pomocą elektroforezy).
АНЕСТЕЗИЯ, АКУПУНКТУРНАЯ (анг. acupunctural anesthesia) акупунктурна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, АМБУЛАТОРНАЯ () амбулаторна анестезія [знеболення, знечулення]; (анг. outpatient anesthesia).
АНЕСТЕЗИЯ, АРТЕРИАЛЬНАЯ () артеріальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie dotętnicze).
АНЕСТЕЗИЯ, БАЗАЛЬНАЯ () базальна [основна] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. обезболивание основное; пол. znieczulenie podstawowe).
АНЕСТЕЗИЯ, БОЛЕВАЯ [БОЛЕЗНЕННАЯ] (лат. anaesthesia dolorosa) больова [болюча, болісна] анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, БУЛЬБАРНАЯ () бульбарна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie opuszkowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНАЯ ИНФИЛЬТРАЦИОННАЯ (лат. anaesthesia maxillaria infiltrationis) верхньощелепна інфільтраційна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ВИСЦЕРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia visceralis) вісцеральна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИВЕННАЯ (лат. anaesthesia intravenosa) внутрішньовенна анестезія [знеболення. знечулення]; (пол. znieczulenie dożylne).
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИКОСТНАЯ (лат. anaesthesia intraossea) внутрішньокісткова анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie śródkostne).
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИМЫШЕЧНАЯ (лат. anaesthesia intramuscularis) внутрішньом'язова анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИНОСОВАЯ (лат. anaesthesia intranasalis) внутрішньоносова анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИРОТОВАЯ (лат. anaesthesia intraoralis) внутрішньоротова анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie śródustne).
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИСОСУДИСТАЯ () внутрішньосудинна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie donaczyniowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ВНУТРИТРАХЕАЛЬНАЯ () внутрішньотрахеальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie dotchawicze).
АНЕСТЕЗИЯ, ГИПОТЕНЗИВНАЯ (лат. anaesthesia hypotensiva) гіпотензивна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ГЛАЗНИЧНАЯ () очноямкова анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. wstrzykiwanie środka znieczulającego w okolicę dolnego brzegu oczodołu).
АНЕСТЕЗИЯ, ДЕНТАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia dentalis) дентальна [зубна] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. зубное обезболивание).
АНЕСТЕЗИЯ, ДИССОЦИИРОВАННАЯ (лат. anaesthesia dissociativa) дисоційована анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie rozkojarzone; utrata niektyrych rodzajów czucia z zachowaniem innych).
АНЕСТЕЗИЯ, ДЛИТЕЛЬНАЯ () тривала [довготривала] анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie długotrwałe).
АНЕСТЕЗИЯ, ЗУБНАЯ (лат. anaesthesia dentalis) зубна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ИНГАЛЯЦИОННАЯ (лат. anaesthesia inhalation(al)is) інгаляційна [вдишна, вдихальна] анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie wziewne).
АНЕСТЕЗИЯ, ИНТРАДУРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia intraduralis) інтрадуральна анестезія [знеболення, знечулення].

АНЕСТЕЗИЯ, ИНТРАНАЗАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia intranasalis) інтраназальна [внутрішньоносова] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. внутриносовое обезболивание).
АНЕСТЕЗИЯ, ИНТРАНЕВРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia intraneuralis) інтраневральна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ИНТРАОРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia intraoralis) інтраоральна [внутрішньоротова] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. внутриротовое обезболивание; пол. znieczulenie śródustne).
АНЕСТЕЗИЯ, ИНТРАТЕКАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia intrathecalis) інтратекальна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ИНФИЛЬТРАЦИОННАЯ () інфільтраційна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie nasiękowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ИНФРАОРБИТАЛЬНАЯ () інфраорбітальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie podoczodołowe).
АНЕСТЕЗИЯ, КАУДАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia caudalis) каудальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie dokanałowe).
АНЕСТЕЗИЯ, КОМБИНИРОВАННАЯ (анг. combined anesthesia) комбінована анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, КОРЕШКОВАЯ (лат. anaesthesia radicularis) корінцева анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie korzeni nerwowych).
АНЕСТЕЗИЯ, КРЕСТЦОВАЯ (лат. anaesthesia sacralis) крижова анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie krzyżowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ЛЮМБАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia lumbalis) люмбальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie lędźwiowe; znieczulenie dokanałowe; znieczulenie rdzeniowe).
АНЕСТЕЗИЯ, МАНДИБУЛЯРНАЯ (лат. anaesthesia mandibularis) мандибулярна [нижньощелепна] анестезія [знеболення, знечулення]: (рос. нижнечелюстное обезболивание; пол. znieczulenie przez otwór żuchwowy).
АНЕСТЕЗИЯ, МЕЖПОЗВОНОЧНАЯ () міжхребцева анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie przykręgowe).
АНЕСТЕЗИЯ, МЕЖРЁБЕРНАЯ () міжреберна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie międzyżebrowe).
АНЕСТЕЗИЯ, МЕНТАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia mentalis) ментальна [підборідного нерва] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. анестезия подбородочного нерва; анг. mental nerve block).
АНЕСТЕЗИЯ, МЕСТНАЯ (лат. 1. anaesthesia localis [topica]; 2. anaesthesia regionaris [regionalis]) місцева анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie miejscowe).
АНЕСТЕЗИЯ, НИЖНЕЧЕЛЮСТНАЯ (лат. anaesthesia mandibularis) нижньощелепна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, НИЖНЕЧЕЛЮСТНАЯ ИНФИЛЬТРАЦИОННАЯ (лат. anaesthesia mandibularis infiltrationis) нижньощелепна інфільтраційна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ОБЩАЯ (лат. anaesthesia generalis; narcosis, *-is, f*) загальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie ogólne; uśpienie; narkoza).
АНЕСТЕЗИЯ, ОКОЛОКРЕСТЦОВАЯ (лат. anaesthesia parasacralis) навколокрижова анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie przykrzyżowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПАЛАТИНАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia palatinalis) палатинальна [піднебінного нерва] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. анестезия нёбного нерва; пол. wstrzykiwanie środka znieczulającego w podniebienie).
АНЕСТЕЗИЯ, ПАРАВЕРТЕБРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia paravertebralis) паравертебральна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie przykręgowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПАРАСАКРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia parasacralis) парасакральна [навколокрижова] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. околокрестцовое обезболивание; пол. znieczulenie przykrzyżowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПЕДИАТРИЧЕСКАЯ (лат. anaesthesia pediatrica) педіатрична анестезія.
АНЕСТЕЗИЯ, ПЕРЕКРЁСТНАЯ () перехресна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie połowicze skrzyżowane).
АНЕСТЕЗИЯ, ПЕРИДУРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia periduralis) перидуральна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie okołooponowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПЕРИНЕВРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia perineuralis) периневральна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie miejscowe wstrzykiwaniem środka znieczulającego około nerwu).
АНЕСТЕЗИЯ, ПЕРЧАТОЧНАЯ, ПАЛЬЦЕВ КИСТИ (анг. gauntlet anesthesia) пальчаткова [рукавична] анестезія [знеболення, знечулення] пальців кисті.
АНЕСТЕЗИЯ, ПОВЕРХНОСТНАЯ (анг. surface anesthesia) поверхнева анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie powierzchniowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПОДНАДКОСТНИЧНАЯ (лат. anaesthesia subperiostalis) підокісна [піднадкісна] анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie podokostnowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПОЛНАЯ (лат. anaesthesia totalis) повна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ПОЛОВАЯ (лат. anaesthesia sexualis; anaphrodisia, *-ae, f*) статева анестезія; (пол. oziębłość płciowa).

АНЕСТЕЗИЯ, ПРЕСАКРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia presacralis) пресакральна анестезія.
АНЕСТЕЗИЯ, ПРОВОДНИКОВАЯ () провідникова анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie przewodowe; анґ. block [(loco-) regional, conduction, nerve block, field block] anesthesia).
АНЕСТЕЗИЯ, ПРОДОЛЖИТЕЛЬНАЯ (анґ. prolonged [long-term, continuous] anesthesia) тривала [довготривала] анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie długotrwałe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПРОЛОНГИРОВАННАЯ (анґ. prolonged [long-term, continuous] anesthesia) пролонґована [тривала, довготривала] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. продолжительное [длительное] обезболивание; пол. znieczulenie długotrwałe).
АНЕСТЕЗИЯ, ПУДЕНДАЛЬНАЯ () пудендальна анестезія; (пол. znieczulenie okolicy sromowej).
АНЕСТЕЗИЯ, РАДИКУЛЯРНАЯ (лат. anaesthesia radicularis) радикулярна [корінцева] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. обезболивание корешковое; пол. znieczulenie korzeni nerwowych).
АНЕСТЕЗИЯ, РЕГИОНАРНАЯ (лат. anaesthesia regionaris [regionalis]) реґіонарна [місцева] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. местное обезболивание; пол. znieczulenie miejscowe; (анґ. block [(loco-) regional, conduction, nerve block, field block] anesthesia).
АНЕСТЕЗИЯ, РЕГИОНАРНАЯ ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНАЯ (anaesthesia regionaris maxillaris) реґіонарна верхньощелепна анестезія.
АНЕСТЕЗИЯ, РЕГИОНАРНАЯ НИЖНЕЧЕЛЮСТНАЯ (anaesthesia regionaris mandibularis) реґіонарна нижньощелепна анестезія.
АНЕСТЕЗИЯ, РЕКТАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia rectalis) ректальна анестезія; (пол. znieczulenie doodbytnicze).
АНЕСТЕЗИЯ, РЕТРОБУЛЬБАРНАЯ (anaesthesia retrobulbaris) ретробульбарна анестезія.
АНЕСТЕЗИЯ, САКРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia sacralis) сакральна [крижова] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. крестцовое обезболивание; пол. znieczulenie krzyżowe).
АНЕСТЕЗИЯ, СЕГМЕНТАРНАЯ (лат. anaesthesia segmentalis) сеґментарна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, СЕДЛОВИДНАЯ () сідлоподібна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie w kształcie siodła).
АНЕСТЕЗИЯ, СЕКСУАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia sexualis; anaphrodisia, *-ae, f*) сексуальна [статева] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. половая анестезия; пол. oziębłość płciowa).
АНЕСТЕЗИЯ, СМЕШАННАЯ (анґ. mixed anesthesia) змішана анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie mieszane).
АНЕСТЕЗИЯ, СПИНАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia spinalis) спінальна [спинномозкова] анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie rdzeniowe).
АНЕСТЕЗИЯ, СПИННОМОЗГОВАЯ (лат. anaesthesia spinalis) спинномозкова анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. спинномозговое обезболивание; пол. znieczulenie rdzeniowe; znieczulenie dokanałowe; znieczulenie lędźwiowe).
АНЕСТЕЗИЯ, СУБПЕРИОСТАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia subperiostalis) субперіостальна [підокісна, піднадкісннчна] анестезія [знеболення, знечулення]; (рос. поднадкостничное обезболивание; пол. znieczulenie podokostnowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ТОРУСАЛЬНАЯ () торусальна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie do wału żuchwowego).
АНЕСТЕЗИЯ, ЭКСТРАДУРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia extraduralis) екстрадуральна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ЭНДОБРОНХИАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia endobronchialis) ендобронхіальна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ЭНДОНЕВРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia endoneuralis) ендоневральна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie donerwowe).
АНЕСТЕЗИЯ, ЭНДОТРАХЕАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia endotrachealis) ендотрахеальна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ЭПИБУЛЬБАРНАЯ (лат. anaesthesia epibulbaris) епібульбарна анестезія [знеболення, знечулення].
АНЕСТЕЗИЯ, ЭПИДУРАЛЬНАЯ (лат. anaesthesia epiduralis) епідуральна анестезія [знеболення, знечулення]; (пол. znieczulenie nadoponowe).
АНЕСТЕТИК (лат. anaestheticum, *-i, n*) знечулок, *-лка*, знечульник, анестетик. Знечулюючий [знечулювальний] засіб; (пол. środek znieczulający; анґ., anesthetic drug, anesthetic agent).
АНЕСТЕТИК ДЛЯ ВВОДНОГО НАРКОЗА () анестетик для увідного [вступного] наркозу; (анґ. induction agent).
АНЕСТЕТИК ДЛЯ ВНУТРИВЕННОГО НАРКОЗА (анґ. intravenous anesthetic) анестетик для внутрішньовенного наркозу.
АНЕСТЕТИК, БАЗИСНЫЙ (лат. anaestheticum basicum) базисний [основний] анестетик; (рос. основной анестетик).
АНЕСТЕТИК, ВНУТРИВЕННЫЙ (лат. anaestheticum intravenosum) внутрішньовенний анестетик.
АНЕСТЕТИК, ВНУТРИМЫШЕЧНЫЙ (лат. anaestheticum intramuscularis) внутрішньом'язовий анестетик.
АНЕСТЕТИК, ГАЗОВЫЙ (анґ. inhalation anesthetic, inhalation agent) ґазовий анестетик.

АНЕСТЕТИК, ГАЛОГЕНСОДЕРЖАЩИЙ (анг. halogenated anesthetic) галогенвмісний анестетик.
АНЕСТЕТИК, ИНГАЛЯЦИОННЫЙ (анг. inhalation anesthetic, inhalation agent) інгаляційний анестетик.
АНЕСТЕТИК, МЕСТНЫЙ (лат. anaestheticum locale) місцевий анестетик.
АНЕСТЕТИК, ОБЩИЙ (лат. anaestheticum generale) загальний анестетик */для загальної анестезії/.*
АНЕСТЕТИК, ОСНОВНОЙ (лат. anaestheticum basicum) основний анестетик.
АНЕСТЕТИК, ПАРООБРАЗНЫЙ (анґ. volatile anesthetic) пароподібний анестетик */для загальної анестезії/.*
АНЕСТЕТИКИ (лат. anaesthetica */pl./*) знечулки, анестетики. Знечулюючі [знечулювальні] засоби; (рос. обезболивающие; нім., schmerzstillende Mittel, Betaubungsmittel).
АНЕСТЕТИЧЕСКИЙ (лат. anaestheticus, *-a, -um*) анестетичний.
АНЕТОДЕРМИЯ (лат. anetodermia, *-ae, f*; anetoderma, *-atis, n /pl.-ata/*) анетодермія; (пол. zanik i zwiotczenie skóry; анг., primary macular atrophy).
АНЕТОДЕРМИЯ ШВЕЙНИНГЕРА - БУЦЦИ (лат. anetodermia pseudotumorosa) анетодермія Швейнінґера - Буцці; (анґ., Schweininger-Buzzi macular atrophy, tumor-like anetoderma).
АНЕТОДЕРМИЯ ЯДАССОНА (лат. anetodermia atrophica; anetodermia erythematosa; anetodermia maculosa; dermatitis atrophicans maculosa) анетодермія Ядассона; (анг., Jadassohn's macular atrophy).
АНЕТОДЕРМИЯ, АТРОФИЧЕСКАЯ (лат. anetodermia atrophica; anetodermia erythematosa; anetodermia maculosa; dermatitis atrophicans maculosa) атрофічна анетодермія; (анг., Jadassohn's macular atrophy).
АНЕТОДЕРМИЯ, ОПУХОЛЕВИДНАЯ [ПСЕВДООПУХОЛЕВАЯ] (лат. anetodermia pseudotumorosa) пухлиноподібна [псевдопухлинна, хибнопухлинна, нібипухлинна, мовпухлинна] анетодермія; (анг., tumor-like anetoderma, Schweninger-Buzzi macular atrophy).
АНЕТОДЕРМИЯ, УРТИКАРНАЯ (лат. anetodermia urticaria) уртикарна анетодермія; (анґ. Pelizzari urticarial anetoderma).
АНЕТОДЕРМИЯ, ЭРИТЕМАТОЗНАЯ (лат. anetodermia erythematosa; anetodermia atrophica; anetodermia maculosa; dermatitis atrophicans maculosa) еритематозна анетодермія; (анг., Jadassohn's macular atrophy).
АНЕУПЛОИДИЯ (лат. aneuploidia, *-ae, f*) анеуплоїдія. Більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне; */див. тж **АНЕЙПЛОИДИЯ, АНЭЙПЛОИДИЯ, АНЭУПЛОИДИЯ**/.*
АНЕУПЛОИДНЫЙ (aneuploidus, *-a, -um*; aneuploides, *-is*) анеуплоїдний. Той, що має більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне.
АНЗОТОМИЯ (лат. ansotomia, *-ae, f*) анзотомія.
АНИЗАКИАЗ (лат. anisakiasis, *-is, f*) анізакіаз */гельм./*.
АНИЗЕЙКОНИЯ (лат. aniseikonia, *-ae, f*; anisoeikonia, *-ae, f*) нерівнозір, *-зору*, нерівнозір'я, нерівнозірність, *-ності*, нерівнозорість, *-рості*, анізейконія; (пол., różnowzroczność; nierówność obrazów wzrokowych w obu oczach).
АНИЗЕЙКОНИЯ, ОПТИЧЕСКАЯ (лат. aniseikonia optica) оптична анізейконія.
АНИЗЕЙКОНИЯ, ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ (лат. aniseikonia functionalis) функціональна анізейконія.
АНИЗЕЙКОНОМЕТР (лат. aniseikonometer, *-tri, m*; aniseikonometrum, *-i, n*; aniseikonometrium, *-ii, n*; anisoeikonometer, *-tri, m*; anisoeikonometrum, *-i, n*; anisoeikonometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) нерівнозоромір, нерівнозоромірник, нерівнозоровимірник, анізейконометр. Прилад для вимірів анізейконії [анізоейконії, нерівнозору, нерівнозір'я, нерівнозірності, нерівнозорості]; (пол. przyrząd do pomiarów anizeikonii; анг. eikonometer); */див. тж **АНИЗОЭЙКОНОМЕТР**/.*
АНИЗО- (лат. aniso-) різно-, нерівно-, анізо-; (пол. *przedrostek oznaczający:* nierówny, niesymetryczny).
АНИЗОГАМИЯ () анізогамія; (пол. nierówność gamet).
АНИЗОГНАТИЯ () анізоґнатія; (пол. nierówność szczęki górnej i żuchwy).
АНИЗОДОНТИЯ () анізодонтія; (пол. nierówność zębów).
АНИЗОКОРИЯ (лат. anisocoria, *-ae, f*) різнозіниччя, різнозіничність, *-ності*, нерівнозіниччя, нерівнозіничність, *-ності*, неоднаковозіниччя, неоднаковозіничність, *-ності*, анізокорія; (пол. nierówność źrenic).
АНИЗОМАСТИЯ (лат. anisomastia, *-ae, f*) анізомастія.
АНИЗОМЕЛИЯ (лат. anisomelia, *-ae, f*) анізомелія. Нерівність розмірів або форми рук чи ніг.
АНИЗОМЕТРОПИЯ (лат. anisometropia, *-ae, f*) різнозір, *-зору*, різнозір'я, різнозорість, *-рості*, нерівнозір, *-зору*, нерівнозір'я, нерівнозорість, *-рості*, анізометропія; (пол., różnomiemość; różnowzroczność).
АНИЗОМЕТРОПИЯ, ОДНОИМЁННАЯ (лат. anisometropia homonym(os)a) однойменна анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, ОСЕВАЯ (лат. anisometropia axialis) осьова анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, ПРЕСБИОПИЧЕСКАЯ (лат. anisometropia presbyopica) пресбіопічна анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, ПРОСТАЯ (лат. anisometropia simplex) проста анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, ПРОСТАЯ ГИПЕРМЕТРОПИЧЕСКАЯ (лат. anisometropia simplex hyperopica) проста гіперметропічна анізометропія.

АНИЗОМЕТРОПИЯ, ПРОСТАЯ МИОПИЧЕСКАЯ (лат. anisometropia simplex-myopica) проста міопічна анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, РАЗНОИМЁННАЯ (лат. anisometropia heteronym(os)a) різнойменна анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, РЕФРАКЦИОННАЯ (лат. anisometropia refractiva) рефракційна анізометропія.
АНИЗОМЕТРОПИЯ, СЛОЖНАЯ (анг. compound anisometropia) складна анізометропія.
АНИЗОПЛОИДИЯ (лат. anisoploidia, *-ae, f*) анізоплоїдія.
АНИЗОПОЙКИЛОЦИТОЗ () анізопойкілоцитоз; (пол., obecność krwinek czerwonych różnej wielkości i kształtu).
АНИЗОРЕФЛЕКСИЯ (лат. anisoreflexia, *-ae, f*) різновідрух, різновідрушшя, різновідрушність, *-ності*, різновідруховість, *-вості*, нерівновідрушшя, нерівновідрушність, *-ності*, нерівновідруховість, *-вості*, неоднакововідрушшя, неоднакововідрушність, *-ності*, неоднакововідруховість, *-вості*, анізорефлексія; (пол. nierównomierność odruchów).
АНИЗОТРОПИЧЕСКИЙ (лат. anisotropicus, *-a, -um*) анізотропічний.
АНИЗОТРОПИЯ (лат. anisotropia, *-ae, f*) анізотропія.
АНИЗОФОРИЯ (лат. anisophoria, *-ae, f*) анізофорія.
АНИЗОХРОМАЗИЯ (лат. anisochromasia, *-ae, f*) анізохромазія.
АНИЗОХРОМИЯ (лат. anisochromia, *-ae, f*) анізохромія; (пол., nierówne zabarwienie krwinek czerwonych; różnobarwliwość).
АНИЗОЦИТОЗ (лат. anisocytosis, *-is, f*) різнокрівців'я, різнокрівцевість, *-вості*, нерівнокрівців'я, нерівнокрівцевість, *-вості*, анізоцитоз; (пол., nierówna wielkość krwinek czerwonych).
АНИЗОЭЙКОНОМЕТР (лат. anisoeikonometer, *-tri, m*; anisoeikonometrum, *-i, n*; anisoeikonometrium, *-ii, n*; aniseikonometer, *-tri, m*; aniseikonometrum, *-i, n*; aniseikonometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) нерівнозоромір, нерівнозоромірник, нерівнозоровимірник, анізоейконометр. Прилад для вимірів анізоейконії [анізейконії, нерівнозору, нерівнозір'я, нерівнозірності, нерівнозорості]; (пол. przyrząd do pomiarów anizeikonii; анґ. eikonometer); */див. тж АНИЗЕЙКОНОМЕТР/*.
АНИЗУРИЯ () анізурія; (пол. naprzemienny wielomocz i skąpomocz).
АНИКТЕРИЧЕСКИЙ () аніктеричний; (пол. bezżółtaczkowy).
АНИЛИН () анілін.
АНИЛИНГУС (лат. anilingus, *-i, m*; anilinctio, *-onis, f*) анілінґус; (пол. lizanie odbytu).
АНИЛИНГЦИЯ (лат. anilinctio, *-onis, f*; anilingus, *-i, m*) анілінґція; (пол. lizanie odbytu).
АНИЛИНОВЫЙ () аніліновий.
АНИМА (лат. anima, *-ae, f*) душа, аніма */псих./*; (пол. dusza, duch, życie, tchnienie).
АНИМАЛЬНЫЙ (лат. animalis, *-e*) тваринний, анімальний; (рос. животный; пол. zwierzęcy).
АНИМИЗМ () анімізм.
АНИОН (лат. anion, *-i, n*) аніон; (пол., jon ujemny).
АНИОНИТ () аніоніт; (пол., wymieniacz anionowy).
АНИОННЫЙ (лат. anionicus, *-a, -um*) аніонний.
АНИОНОАКТИВНЫЙ () аніоноактивний; (пол. anionowo czynny).
АНИОНООБМЕННЫЙ () аніонообмінний; (пол. anionowo wymienny).
АНИОН-ТЕРАПИЯ () аніон-терапія; (пол. leczenie anionowe */odmiana franklinizacji/*).
АНИРИДИЯ (лат. aniridia, *-ae, f*) безвеселків'я, безвеселковість, *-вості*, аніридія. Вроджена відсутність райдужної [веселкової] оболонки ока; (пол. beztęczówkowość).
АНИРИДИЯ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. aniridia congenita) уроджена аніридія.
АНИРИДИЯ, ПОЛНАЯ (лат. aniridia totalis) повна [цілковита] аніридія.
АНИРИДИЯ, ЧАСТИЧНАЯ (лат. aniridia partialis) часткова аніридія.
АНИС (лат. Pimpinella anisum) аніс.
АНИСОВЫЙ () ганусовий; (пол. anyżowy).
АНИТ () аніт; (пол. zapalenie odbytu).
АНИШУРИЯ () анішурія; (пол. moczenie mimowolne; nietrzymanie moczu).
АНКЕТА () питальник, анкета */напр. при медичних опитуваннях населення/*; (анґ. questionnaire).
АНКЕТИРОВАНИЕ () опитування, анкетування */напр. при диспансеризації/*; (рос. опрос; анґ. questioning).
АНКИЛОБЛЕФАРОН (лат. ankyloblepharon, *-i, n*) повікозріст, *-росту*, повікозрощення, повікоприріст, *-росту*, повікоприрощення, анкілоблефарон; (пол. zrośniecie brzegów powiek).
АНКИЛОБЛЕФАРОН, ВРОЖДЁННЫЙ (лат. ankyloblepharon congenitum) уроджений анкілоблефарон.
АНКИЛОБЛЕФАРОН, ПРИОБРЕТЁННЫЙ (анґ. acquired ankyloblepharon) набутий анкілоблефарон.
АНКИЛОГЛОССИЯ (лат. ankyloglossia, *-ae, f*; dyslalia, *-ae, f*) недорікуватість, *-тості*, анкілоґлосія; (рос. косноязычие; пол. przyrośnięcie języka; анг., tongue-tie).
АНКИЛОЗ (лат. ankylosis, *-is, f*: від гр. ankylos – кривий; anchylosis, *-is, f*; acampsia, *-ae, f*) суглобозріст, *-росту*, суглобозрощення, зчленування, суглобозчленування, суглобоскістнення, суглобоскостеніння, суглобоунерухомлення, суглобонерухомість, *-мості*, анкілоз. Нерухомість суглобу; (пол. zesztywnienie stawu; анґ., fusion (of the joint)).

АНКИЛОЗ КОЛЕННОГО СУСТАВА () анкілоз колінного суглоба; (пол. usztywnienie stawu kolanowego).
АНКИЛОЗ КОЛЕННОГО СУСТАВА, ШТЫКООБРАЗНЫЙ () штикоподібний анкілоз колінного суглоба; (анг. bayonet leg).
АНКИЛОЗ ЧЕЛЮСТИ (анг. ankylosis of jaw) анкілоз щелепи.
АНКИЛОЗ, ВРОЖДЁННЫЙ (лат. ankylosis congenita) уроджений анкілоз.
АНКИЛОЗ, ИСКУССТВЕННЫЙ () штучний анкілоз; (пол. sztuczne usztywnienie stawu).
АНКИЛОЗ, КОСТНЫЙ () суглобозкістчення, суглобозкістнення, кістковий анкілоз [суглобозріст, суглобозрощення, зчленування, суглобозчленування, суглобоунерухомлення, суглобонерухомість]; (пол. nienormalny zrost kości w stawie; анґ. bony [true] ankylosis).
АНКИЛОЗ, ФИБРОЗНЫЙ (лат. ankylosis fibrosa) фіброзний анкілоз; (пол. włókniste zrosty w stawie; анг., false [ligamentous, spurious] ankylosis, immovable joint).
АНКИЛОЗ, ХИРУРГИЧЕСКИЙ, ПОЗВОНОЧНИКА () хірурґічний анкілоз хребта; (пол. spondylosyndeza).
АНКИЛОЗИРОВАНИЕ () суглобозростання, суглобозрощування, зчленовування, суглобозчленовування, суглобонерухомлення, суглобоунерухомлювання, суглобоунерухоміснення, анкілозування. Унерухоміснення суглобу.
АНКИЛОКОЛЬПОС (лат. ankylocolpos) піхвозріст, *-росту*, піхвозрощення, зростопіхва, анкілокольпос.
АНКИЛООБРАЗУЮЩИЙ () анкілоутворювальний, анкілоутворюючий; (пол. zesztywniający).
АНКИЛОПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. ankylopoëticus, *-a, -um*; ankyloticus, *-a, -um*: від гр. ankylos – кривий) суглобозрістний, суглобозростовий, суглобозрощеннєвий, зчленувальний, суглобозчленувальний, суглобонерухомісний, анкілоутворювальний, анкілоутворюючий, анкілопоетичний; (рос. анкилообразующий; пол. zesztywniający).
АНКИЛОРИНИЯ () анкілоринія; (пол. zrośnięcie ścian nozdrzy).
АНКИЛОСИМБЛЕФАРОН (лат. ankylosymblepharon, *-i, n*) анкілосимблефарон.
АНКИЛОСТОМА (лат. Ankylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ancylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ankylostoma [Ancylostoma] duodenale: від гр. ankylos – кривий + stoma – рот, отвір) кривоголовка, анкілостома. Рід паразитичних нематодів [круглих червів] родини анкілостомідів, що спричинюють захворювання анкілостомоз; (пол. tęgoryjec, tęgoryjec dwunastniczy).
АНКИЛОСТОМА, ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНАЯ (лат. Ankylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ancylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*: Ankylostoma [Ancylostoma] duodenale) дванадцятипала анкілостома [кривоголовка]; (пол. tęgoryjec dwunastniczy).
АНКИЛОСТОМА, ДУОДЕНАЛЬНАЯ (лат. Ankylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ancylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ankylostoma [Ancylostoma] duodenale) дуоденальна [дванадцятипала] анкілостома [кривоголовка]; (рос. двенадцатиперстная анкилостома; пол. tęgoryjec dwunastniczy).
АНКИЛОСТОМАТОЗ (лат. ankylostomatosis, *-is, f*; ankylostomiasis, *-is, f*; ankylostomosis, *-is, f*: від Ankylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ancylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ankylostoma [Ancylostoma] duodenale – кривоголовка) кривоголовків'я, кривоголовковість, *-вості*, анкілостоматоз. Захворювання людини та м'ясоїдних тварин, спричинюване паразитичними круглими червами – анкілостомами [кривоголовками]. Гельмінтоз із ґрупи [скупини] анкілостомідозів; (пол. tęgoryjcowatość; choroba tęgoryjcowa; zakażenie tęgoryjcem dwunastniczym; hakowica).
АНКИЛОСТОМИАЗ (лат. ankylostomiasis, *-is, f*; ankylostomosis, *-is, f*; ankylostomatosis, *-is, f*: від Ankylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ancylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ankylostoma [Ancylostoma] duodenale – кривоголовка) кривоголовків'я, кривоголовковість, *-вості*, анкілостоміаз. Захворювання людини та м'ясоїдних тварин, спричинюване паразитичними круглими червами – анкілостомами [кривоголовками]. Гельмінтоз із групи [скупини] анкілостомідозів; (пол. tęgoryjcowatość; choroba tęgoryjcowa; zakażenie tęgoryjcem dwunastniczym; hakowica).
АНКИЛОСТОМИДОЗ КОЖИ (лат. ankylostomidosis [ancylostomidosis] cutis) анкілостомідоз шкіри; (рос. сыпь рудокопов, водяная чесотка, земляная чесотка; анґ. (cutaneous) ankylostomiasis, ground [water, coolie] itch, dermatitis).
АНКИЛОСТОМИДОЗЫ (лат. ankylostomidoses */pl./*; ancylostomidoses */pl./*: від Ankylostomidae, *-arum, f /pl./*; Ankylostomatidae, *-arum, f /pl./*; Ancylostomatidae, *-arum, f /pl./*) анкілостомідози */анкілостомоз і некатороз/*. Ґрупа [скупина] гельмінтозів – захворювань людини та м'ясоїдних тварин, спричинюваних паразитичними круглими червами – анкілостомідами */родиною нематод класу Rhabditida/*; (анґ. ankylostomiasis and necatoriasis).
АНКИЛОСТОМНЫЙ (лат. ankylostomicus, *-a, -um*) анкілостомний.
АНКИЛОСТОМОЗ (лат. ankylostomosis, *-is, f*; ankylostomiasis, *-is, f*; ankylostomatosis, *-is, f*: від Ankylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ancylostoma, *-atis, n /pl. -ata/*; Ankylostoma [Ancylostoma] duodenale – кривоголовка) кривоголовків'я, кривоголовковість, *-вості*, анкілостомоз. Захворювання людини та м'ясоїдних тварин, спричинюване паразитичними круглими червами – анкілостомами [кривоголовками]. Гельмінтоз із групи [скупини] анкілостомідозів; (пол. tęgoryjcowatość; zakażenie tęgoryjcem dwunastniczym; choroba tęgoryjcowa; hakowica; анґ., ancylostomiasis, Egyptian anemia, Egyptian chlorosis, miner [tunnel] disease, (inter)tropical hyphemia, uncinariasis, hookworm disease).

АНКИЛОТИЧЕСКИЙ (лат. ankyloticus, *-a*, *-um*: від гр. ankylos – кривий; ankylopoëticus, *-a*, *-um*) суглобозрістний, суглобозростовий, суглобозрощенневий, зчленувальний, суглобозчленувальний, суглобонерухомісний, анкілотичний; (пол. zesztywniający).
АНКИЛОТИЯ (лат. ankylotia, *-ae, f*) анкілотія; (пол. brak otworu w zewnętrznym przewodzie ucha).
АНКИЛОХИЛИЯ (лат. ankylochilia, *-ae, f*) губозріст, губозрощення, анкілохілія; (пол. zrost warg ust).
АНКСИОГЕН (лат. anxiogenum, *-i, n*) анксіоген.
АНКСИОЛИТИК (лат. anxiolyticum, *-i, n*: від anxietas – туга, страх + гр. lytikos – розчинювальний, розчиняючий, ослаблювальний ослабляючий; tranquillizator, *-oris, m*; tranquillizatorium, *-ii, n*; tranquil(l)isantium, *-ii, n*: від tranquillare, tranquillo – заспокоювати; tranquillum, *-i, n* – спокій, тиша; ataracticum, *-i, n*; ataraxicum, *-i, n*; sedaticum, *-i, n*) заспокійник, заспокоювальник, анксіолітик; (рос. успокаивающее; яп. chinseizai).
АНКСИОЛИТИЧЕСКИЙ () анксіолітичний; (пол. przeciwlękowy).
АННИГИЛЯЦИЯ (лат. annihilatio, *-onis, f*) анігіляція.
АННУЛИРОВАТЬ () /*недок.*/ скасовувати; /*докон.*/ скасувати, анулювати; (рос. упразднить).
АННУЛОПЛАСТИКА (лат. annuloplastica, *-ae, f*) ан(н)улопластика.
АННУЛЮС (лат. annulus, *-i, m* (BNA); anulus, *-i, m* (INA, PNA) – невеличка обручка, перстень – зменшувальне від anus – обручка, перстень; limbus, *-i, m*) кільце, кілечко, обручка, обідок, *-дка*, облямівка, вінець, *-нця*, вінчик, ан(н)улюс; (рос. ободок, колечко).
АННУЛЯРНЫЙ (лат. annularis, *-e*) обводовий, кільцюватий, обручкуватий, ан(н)улярний.
АНОВАРИЗМ (лат. anovarismus, *-i, m*; anovaria, *-ae, f*) ановаризм; (пол. brak jajników).
АНОВАРИЯ (лат. anovaria, *-ae, f*; anovarismus, *-i, m*) ановарія; (пол. brak jajników).
АНОВЕЗИКАЛЬНЫЙ (лат. anovesicalis, *-e*) ановезикальний.
АНОВУЛЯТОРНЫЙ (лат. anovulatorius, *-a*, *-um*; anovularis, *-e*) ановуляторний.
АНОВУЛЯЦИЯ (лат. anovulatio, *-onis, f*) ановуляція; (пол. brak jajeczkowania).
АНОВУЛЯЦИЯ, СТОЙКАЯ (лат. anovulatio refractoris [refractoria, refractaria]) стійка ановуляція.
АНОГЕНИТАЛЬНЫЙ (лат. anogenitalis, *-e*) аногенітальний.
АНОД () анод.
АНОДИНИЯ () анодинія; (пол. brak bólu).
АНОДИРОВАННЫЙ (анг. anodized) анодований /*стом.*/.
АНОДИРОВАННЫЙ ЗОЛОТОМ () анодований золотом /*стом.*/; (анг. goldplated).
АНОДНЫЙ () анодний.
АНОДОНТИЯ () анодонтія; (пол. bezzębie; brak zębów wrodzony).
АНОЗОГНОЗИЯ (лат. anosognosia, *-ae, f*) анозогнозія; (пол., niezdawanie sobie sprawy ze swej choroby, widocznej dla otoczenia).
АНОЙЯ (лат. anoia, *-ae, f*; anoesia, *-ae, f*; anoësia, *-ae, f*; idiotia, *-ae, f*; idiotismus, *-i, m*) анойя; (пол., gluptactwo).
АНОКСЕМИЯ (лат. anoxaemia, *-ae, f*; anoxyhaemia, *-ae, f*) безкиснекрів'я, безкиснекровість, *-вості*, безкиснекровність, *-ності*, безкиснекрівність, *-ності*, киснекровобрак, кровокиснебрак, кровонедокиснення, аноксемія. Недокиснення крові; (пол., niedotlenienie krwi).
АНОКСИБИОЗ (лат. anoxybiosis, *-is, f*; anaërobiosis, *-is, f*) аноксибіоз; (пол. anaerobioza; życie w warunkach beztlenowych, życie bez wolnego tlenu).
АНОКСИГЕМИЯ (лат. anoxyhaemia, *-ae, f*; anoxaemia, *-ae, f*) безкиснекрів'я, безкиснекровість, *-вості*, безкиснекровність, *-ності*, безкиснекрівність, *-ності*, киснекровобрак, кровокиснебрак, кровонедокиснення, аноксигемія. Недокиснення крові; (пол., niedotlenienie krwi).
АНОКСИЧЕСКИЙ (лат. anoxicus, *-a*, *-um*) безкиснівний, безкисневий, безкиснів'євий, безкисневісний, киснебраковий, аноксичний.
АНОКСИЯ (лат. anoxia, *-ae, f*) безкиснів'я, безкисневість, *-вості*, киснебрак, аноксія; (пол., niedobór lub brak tlenu w tkankach).
АНОКСИЯ ГОЛОВНОГО МОЗГА (лат. anoxia cerebralis) аноксія головного мозку.
АНОКСИЯ, АНЕМИЧЕСКАЯ (лат. anoxia anaemica) анемічна аноксія.
АНОКСИЯ, АНОКСЕМИЧЕСКАЯ (лат. anoxia anoxica) аноксемічна аноксія.
АНОКСИЯ, МИОКАРДИАЛЬНАЯ (лат. anoxia myocardialis) міокардіальна аноксія.
АНОМАЛИЯ (лат. anomalia, *-ae, f*; abnormitas, *-atis, f*) незвич, незвича, неправильність, *-ності*, схиба, схибність, *-ності*, аномалія. Відхил від норми; (пол., nieprawidłowość; wada).
АНОМАЛИЯ ВЕТВЛЕНИЯ БРОНХОВ (анг. bronchial branching anomaly) аномалія (роз)галуження бронхів.
АНОМАЛИЯ ДЗЕРЖИНСКОГО (анг. Dzerzhinsky anomaly, familial hyperplastic periosteal dystrophy) аномалія Дзержинського.
АНОМАЛИЯ ЗУБОВ (лат. anomalia dentalis) аномалія зубів.
АНОМАЛИЯ ПРИКУСА () аномалія прикусу; (пол. nieprawidłowość zgryzu; анг. malocclusion, anomaly of occlusion).
АНОМАЛИЯ РАЗВИТИЯ () аномалія розвитку; (пол. anomalia rozwojowa; анг. maldevelopment, congenital malformations).
АНОМАЛИЯ СВЯЗАННАЯ С ПОЛОМ () аномалія пов'язана зі статтю; (анг. sex-linked disorder).

АНОМАЛИЯ СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТОЙ СИСТЕМЫ () аномалія серцево-судинної системи; (анґ. cardiovascular malformation).
АНОМАЛИЯ СОСУДИСТОЙ СИСТЕМЫ () аномалія судинної системи; (анґ. vascular malformation, vascular abnormalities).
АНОМАЛИЯ ХАРАКТЕРА () аномалія характеру [вдачі]; (анґ. personality disorder).
АНОМАЛИЯ ЭБШТЕЙНА (анг. Ebstein's anomaly, Ebstein's disease) аномалія Ебштейна */кардіол./.*
АНОМАЛИЯ, АНАТОМИЧЕСКАЯ (лат. anomalia anatomica) анатомічна аномалія.
АНОМАЛИЯ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. anomalia congenita) уроджена аномалія.
АНОМАЛИЯ, КОНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ () аномалія конституціональна; (пол. wada wrodzona).
АНОМАЛИЯ, КРАНИОВЕРТЕБРАЛЬНАЯ (лат. anomalia craniovertebralis) краніовертебральна [черепнохребтова, черепнохребетна] аномалія; (рос. черепнопозвоночная аномалия).
АНОМАЛИЯ, КРАНИОФАЦИАЛЬНАЯ (лат. anomalia craniofacialis) краніофаціальна [черепнолицьова, черепнообличчєва] аномалія; (рос. черепнолицевая аномалия).
АНОМАЛИЯ, ЦВЕТОВАЯ (анг. anomalous color vision) колірна аномалія.
АНОМАЛИЯ, ЧЕЛЮСТНО-ЛИЦЕВАЯ () щелепно-лицьова аномалія; (анґ. dentofacial anomaly).
АНОМАЛИЯ, ЧЕРЕПНО-ЛИЦЕВАЯ (лат. anomalia craniofacialis) черепно-лицьова [черепно-обличчєва] аномалія.
АНОМАЛОСКОП (лат. anomaloscopium, *-ii, n*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) аномалоскоп; (пол. anomaloskop */do badania nieprawidłowości widzenia barw/*).
АНОМАЛОСКОП, СПЕКТРАЛЬНЫЙ (лат. anomaloscopium spectrale) спектральний аномалоскоп.
АНОМАЛОСКОПИЯ (лат. anomaloscopia, *-ae, f*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) аномалоскопія.
АНОМАЛЬНОСТЬ (лат. anomalia, *-ae, f*) незвичність, *-ності*, незвичайність, *-ності*, неправильність, *-ності*, схибність, *-ності*, аномальність, *-ності*.
АНОМАЛЬНЫЙ (лат. anomalis, *-e*; anomalus, *-a, -um*; abnormalis, *-e*) незвичний, незвичайний, неправильний, схибний, аномальний; (рос. необычный, необычайный, ненормальный; пол. nieprawidlowy, wadliwy; яп. ijo, byoteki, hentai).
АНОМИЯ (лат. anomia, *-ae, f*) аномія.
АНОНИМНЫЙ (лат. anonymus, *-a, -um*) безіменний, безнайменний, безпрозваний, неназваний, безпрозванний, анонімний; (рос. безымянный, безымённый).
АНОНИХИЯ (лат. anonychia, *-ae, f*) безнігтя, безнігтевість, *-вості*, аноніхія; (пол. brak paznokci).
АНОНИХИЯ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. anonychia congenita) уроджена аноніхія.
АНОНИХИЯ, ПРИОБРЕТЁННАЯ (анг. acquired anonychia) набута аноніхія.
АНО-ПЕРИНЕАЛЬНЫЙ () ано-перинеальний; (пол. odbytowo-kroczowy).
АНОПИЯ (лат. anopia, *-ae, f*) анопія; (пол. 1. brak oczu; 2. ślepota).
АНОПЛАСТИКА (лат. anoplastica, *-ae, f*) анопластика; (пол. operacja plastyczna odbytu).
АНОПЛОЦЕФАЛИДОЗ (лат. anoplocephalidosis, *-is, f*) аноплоцефалідоз */гельм./.*
АНОПСИЯ (лат. anopsia, *-ae, f*) анопсія; (пол. niedowidzenie z powodu nieczynności siatkówki */np. u więźniów/*).
АНОРГАЗМИЯ (лат. anorgasmia, *-ae, f*) аноргазмія.
АНОРЕКСИЧЕСКИЙ (лат. anorexicus, *-a, -um*; anorecticus, *-a, -um*) їжовідмовний, анорексичний. Такий, що не має апетиту.
АНОРЕКСИЯ (лат. anorexia, *-ae, f*) їжонехіть, їжовідмова, анорексія. Відсутність апетиту; (пол., brak apetytu [łaknienia]).
АНОРЕКСИЯ, НЕРВНАЯ [НЕРВНО-ПСИХИЧЕСКАЯ] (лат. anorexia nervosa) нервова [нервово-психічна] анорексія.
АНОРЕКСИЯ, ПСИХИЧЕСКАЯ (лат. anorexia psychica; anorexia nervosa) психічна анорексія; (пол. psychiczny brak łaknienia).
АНОРЕКТАЛЬНЫЙ (лат. anorectalis, *-e*) аноректальний; (пол. odbytowo-odbytnicy */dotyczący odbytnicy i odbytu/*).
АНОРЕКТИЧЕСКИЙ (лат. anorecticus, *-a, -um*; anorexicus, *-a, -um*) їжовідмовний, аноректичний. Такий, що не має апетиту.
АНОРЕКТОПЛАСТИКА (лат. anorectoplastica, *-ae, f*) аноректопластика.
АНОРЕКТОПЛАСТИКА, ЗАДНЯЯ (лат. anorectoplastica posterior) задня аноректопластика.
АНОРМАЛЬНОСТЬ (лат. abnormalitas, *-atis, f*; anomalia, *-ae, f*) неправильність, *-ності*, незвичність, *-ності*, незвичайність, *-ності*, незвичневість, *-вості*, ненормальність, *-ності*, анормальність, *-ності*.
АНОРМАЛЬНЫЙ (лат. anormalis, *-e*; abnormalis, *-e*; abnormis, *-e*; anomalis, *-e*) неправильний, незвичний, незвичайний, незвичневий, ненормальний, анормальний; (рос. необычный, ненормальный; пол. nieprawidiowy; яп. ijo (da), byoteki, hentai).
АНОРМИЯ (лат. anormia, *-ae, f*; apathia, *-ae, f*; apathismus, *-i, m*; agrypnocoma, *-atis, n /pl.-ata/*) байдужжя, байдужість, *-жості*, байдужність, *-ності*, збайдужілість, *-лості*, млявість, *-вості*, анормія; (рос. безразличие, бесстрастие, бесстрастность, безучастие, равнодушие, вялость; латис. vienaldziba).
АНОРХИДИЗМ (лат. anorchidismus, *-i, m*; anorchismus, *-i, m*; anorchidia, *-ae, f*; anorchia, *-ae, f*) без'яйців'я, без'яйцевість, *-вості*, без'яєччя, без'яєчість, *-чості*, без'яєчність, *-ності*, без'яєчків'я, без'яєчковість, *-вості*, анорхідизм.

АНОРХИДИЯ (лат. anorchidia, *-ae, f*; anorchia, *-ae, f*; anorchidismus, *-i, m*; anorchismus, *-i, m*) без'яйців'я, без'яйцевість, *-вості*, без'яєччя, без'яєчість, *-чості*, без'яєчність, *-ності*, без'яєчків'я, без'яєчковість, *-вості*, анорхідія.

АНОРХИЗМ (лат. anorchismus, *-i, m*; anorchidismus, *-i, m*; anorchia, *-ae, f*; anorchidia, *-ae, f*) без'яйців'я, без'яйцевість, *-вості*, без'яєччя, без'яєчість, *-чості*, без'яєчність, *-ності*, без'яєчків'я, без'яєчковість, *-вості*, анорхізм; (пол., brak jąder).

АНОРХИЯ (лат. anorchia, *-ae, f*; anorchidia, *-ae, f*; anorchismus, *-i, m*; anorchidismus, *-i, m*) без'яйців'я, без'яйцевість, *-вості*, без'яєччя, без'яєчість, *-чості*, без'яєчність, *-ності*, без'яєчків'я, без'яєчковість, *-вості*, анорхія.

АНОСКОП (лат. anoscopium, *-ii, n*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) аноскоп; (пол. wziernik odbytowy).

АНОСКОПИЯ (лат. anoscopia, *-ae, f*) аноскопія; (пол. wziernikowanie odbytu).

АНОСМИЯ (лат. anosmia, *-ae, f*) безнюшшя, безнюшність, *-ності*, безнюхість, *-хості*, нюхобрак, аносмія; (пол. bezwęch; brak powonienia).

АНОСМИЯ, ИЗБИРАТЕЛЬНАЯ () вибіркова аносмія; (пол. brak powonienia wybiórczy; selektywny brak powonienia).

АНОСМИЯ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ (лат. anosmia traumatica) травматична аносмія.

АНОСТОЗ () аностоз; (пол. 1. brak kości; 2. zanik kości).

АНОТИЯ (лат. anotia, *-ae, f*) безвушшя, безвушність, *-ності*, безвухість, *-хості*, анотія; (пол. wrodzony brak uszu).

АНОФЕЛЕС (від гр. anopheles – шкідливий) шкідливець, *-вця*, анофелес. Комар, що є переносником малярійного плазмодія. Кров п'ють тільки самиці; (пол. widliszek).

АНОФТАЛЬМ (лат. anophthalmos; anophthalmia, *-ae, f*) безоччя, безочість, *-чості*, безочність, *-ності*, безокість, *-кості*, анофтальм.

АНОФТАЛЬМИЯ (лат. anophthalmia, *-ae, f*; anophthalmos) безоччя, безочість, *-чості*, безочність, *-ності*, безокість, *-кості*, анофтальмія; (пол. bezocze; wrodzony brak oczu).

АНСЕРИН (лат. anserinum, *-i, n*) ансерин; (пол., składnik mięśni gęsi).

АНТ- (лат. ant-; anti-; гр. αντ- ant-; αντι- anti-) проти-, ант-; (рос. противо-; пол., przeciw-).

АНТАГОНИЗМ (лат. antagonismus, *-i, m*) протидія, спротив, противенство, протистояння, протиборство, супротивність, *-ності*, суперечність, *-ності*, антагонізм; (рос. противостояние, противоборство, противоречие; пол. przeciwstawność, przeciwienstwo, przeciwdziałanie).

АНТАГОНИЗМ, КОСВЕННЫЙ () непрямий антагонізм.

АНТАГОНИСТ (лат. antagonista, *-ae, m*) протидійник, противник, супротивник, антагоніст; (рос. противник; пол. przeciwnik).

АНТАГОНИСТ КАЛЬМОДУЛИНА (анг. calmodulin antagonist, calmodulin inhibitor) антагоніст кальмодуліна.

АНТАГОНИСТ КАЛЬЦИЯ (анг. calcium [slow] channel blocking agent, calcium channel inhibitor, calcium channel blocker, calcium antagonist) антагоніст кальцію.

АНТАГОНИСТ НАРКОТИЧЕСКИХ АНАЛГЕТИКОВ (анг. narcotic antagonist) антагоніст наркотичних аналгетиків.

АНТАГОНИСТ, ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ (лат. antagonista selectivus) вибірковий [вибірний] антагоніст.

АНТАГОНИСТ, КОНКУРЕНТНЫЙ () конкурентний антагоніст; (анг. competitive antagonist).

АНТАГОНИСТ, НЕИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ (лат. antagonista nonselectivus) невибірковий [невибірний] антагоніст.

АНТАГОНИСТ, НЕКОНКУРЕНТНЫЙ () неконкурентний антагоніст; (анг. noncompetitive antagonist).

АНТАГОНИСТ, НЕОБРАТИМЫЙ (анг. irreversible antagonist) незворотний антагоніст.

АНТАГОНИСТ, НЕСЕЛЕКТИВНЫЙ (лат. antagonista nonselectivus) неселективний [невибірковий, невибірний] антагоніст; (рос. неизбирательный антагонист).

АНТАГОНИСТ, СЕЛЕКТИВНЫЙ (лат. antagonista selectivus) селективний [вибірковий, вибірний] антагоніст; (рос. избирательный антагонист).

АНТАГОНИСТИЧЕСКИЙ (лат. antagonisticus, *-a, -um*) протидійниковий, противниковий, противенський, супротивниковий, антагоністичний; (пол. przeciwstawny).

АНТАЛЬГИЧЕСКИЙ () антальгічний; (пол. przeciwbólowy).

АНТАЦИД (лат. ant(i)acidum, *-i, n*) антацид.

АНТАЦИДНЫЕ СРЕДСТВА (лат. antacida) протикислотники, протикислинники, протиквасники, антацидні (протикислотні, протикислинні, протиквасні) засоби.

АНТАЦИДНЫЙ () протикислотний, протикислинний, протиквасний, антацидний; (пол. działający przeciw nadkwaśności).

АНТГЕЛЬМИНТИК (лат. anthelminthicum, *-i, n*; antihelminthicum, *-i, n*) протиглист, протиглистник, антгельмінтик.

АНТЕВЕРЗИЯ (лат. anteversio, *-onis, f*) передонахил, антеверзія; (пол. przodopochylenie).

АНТЕВЕРСИЯ (лат. anteversio, *-onis, f*) передонахил, антеверсія; (пол. przodopochylenie).

АНТЕВЕРСИЯ МАТКИ () антеверсія матки; (пол. przodopochylenie macicy).

АНТЕЛИСТЕЗ (лат. antelisthesis, *-is, f*) антелістез */різновид спонділолістоза/*.

АНТЕНАТАЛЬНЫЙ (лат. antenatalis, *-e*; prenatalis, *-e*) антенатальний; (пол. przedporodowy).

АНТЕННА () антена; (пол. czułek).
АНТЕПОЗИЦИЯ (лат. antepositio, *-onis, f*; anteropositio, *-onis, f*) передопостав, передопостава, передозміст, передозміщення, антепозиція.
АНТЕРОГРАДНЫЙ (лат. anterogradus, *-a, -um*) антероґрадний.
АНТЕРОЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. anterolateralis, *-e*) передньобічний, передньобоковий, антеролатеральний; (пол. przednioboczny).
АНТЕРОПОЗИЦИЯ (лат. anteropositio, *-onis, f*; antepositio, *-onis, f*) передопостав, передопостава, передозміст, передозміщення, антеропозиція; (пол. przemieszczenie ku przodowi).
АНТЕРОПОЗИЦИЯ МАТКИ () антеропозиція матки; (пол. przesunięcie macicy do przodu).
АНТЕСИСТОЛИЯ () антесистолія; (пол. przedwczesny skurcz serca).
АНТЕТОРСИЯ (лат. antetorsio, *-onis, f*) антеторсія.
АНТЕФЛЕКСИЯ (лат. anteflexio, *-onis, f*) передозгин, передньозгин, передозагин, передоперегин, антефлексія. Перегин [згин, згинання] уперед; (пол. przodozgiecie).
АНТЕФЛЕКСИЯ МАТКИ () антефлексія матки; (пол. przodozgięcie macicy).
АНТИ- (лат. anti-; ant-: від гр. αντι- anti-; αντ- ant-) проти-, анти-; (рос. противо-; пол., przeciw-).
АНТИАГГЛЮТИНИН (лат. antiagglutininum, *-i, n*) антиаґлютинін.
АНТИАГРЕГАНТЫ (лат. antiaggregantia, *-ium, n /pl./*: від гр. αντι- anti-; αντ- ant- – проти + *pp.* від aggregare – приєднувати) антиаґреґанти. Речовини, які запобігають процесові склеювання.
АНТИАГРЕГАЦИОННЫЙ (лат. antiaggregationis, *-e*; antiaggregatorius, *-a, -um*; antiaggreganticus, *-a, -um*) антиаґреґаційний.
АНТИАГРЕССИНЫ () антиаґресини */мн./*.
АНТИАДГЕЗИНЫ (анґ. antiadhesins, antiadhesive antibodies) антиадгезини */мн./*.
АНТИАДРЕНЕРГИЧЕСКИЙ (лат. antiadrenergicus, *-a, -um*; sympatholyticus, *-a, -um*) антиадренерґічний.
АНТИАЛКОГОЛЬНЫЙ () антиалкогольний; (пол. przeciwalkoholowy).
АНТИАЛЛЕРГЕН () антиалерґен.
АНТИАЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. antiallergicus, *-a, -um*; antiallergenicus, *-a, -um*) антиалерґічний, антиалерґійний.
АНТИАНАФИЛАКСИЯ (лат. antianaphylaxis, *-is, f*) антианафілаксія.
АНТИАНАФИЛАКТИН (лат. antianaphylactinum, *-i, n*) антианафілактин.
АНТИАНГИНАЛЬНЫЙ (лат. antianginalis, *-e*) антианґінальний.
АНТИАНДРОГЕН (лат. antiandrogenum, *-i, n*) антиандроґен.
АНТИАНЕМИЧЕСКИЙ (лат. antianaemicus, *-a, -um*) антианемічний; (пол. przeciwdziałający niedokrwistości; przeciwanemiczny).
АНТИАНТИТЕЛА (лат. antianticorpora) протипротитіла, антиантитіла */мн./*; (пол. przeciwprzeciwciała; анґ. antiantibodies).
АНТИАРИТМИЧЕСКИЙ (лат. antiarrhythmicus, *-a, -um*) антиаритмічний.
АНТИАРТРИТИЧЕСКИЙ (лат. antiarthriticus, *-a, -um*) антиартритичний; (пол. przeciwdnawy).
АНТИАСТМАТИЧЕСКИЙ (лат. antiasthmaticus, *-a, -um*) антиастматичний; (пол. przeciwdychawiczy).
АНТИАТЕРОГЕННЫЙ (лат. antiatherogenicus, *-a, -um*) антиатероґенний.
АНТИАТЕРОМАТОЗНЫЙ (лат. antiatheromatosus, *-a, -um*) антиатероматозний; (пол. przedwmiażdżycowy).
АНТИАФРОДИАЗИЧЕСКИЙ () антиафродіазичний; (пол. obniżający pobudzenie płciowe).
АНТИАЦИДОТИЧЕСКИЙ (лат. antiacidoticus, *-a, -um*) протикислівний, протикислів'євий, протикисловий, протикисловісний, протикислотівний, протикислотів'євий, протикислотовісний, протикислокрівний, протикислокрів'євий, протикислокровний, протикислокровнісний, протикровокислинний, протикровокислиннісний, протизакислювальний, олужнювальний, олужнюючий, антиацидотичний; (рос. ощелачивающий).
АНТИБАКТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. antibacterialis, *-e*) протитоїжковий, протидрібноживцевий, протипаличковий, антибактерійний, антибактеріальний; (пол. przeciwbakteryjny).
АНТИБАКТЕРИЙНЫЙ (лат. antibacterialis, *-e*) протитоїжковий, протидрібноживцевий, протипаличковий, антибактерійний; (пол. przeciwbakteryjny).
АНТИБИОГРАММА (лат. antibiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*; antibioticogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від лат. antibioticum, *-i, n* – протиживок, *-вка*, протиживень, *-вня*, протиживник, антибіотик + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) протиживкоопис, протиживнеопис, протиживникоопис, антибіоґрама; (пол., wykres antybiotyków, na które wrażliwy jest badany zarazek).
АНТИБИОЗ (лат. antibiosis, *-is, f*) протиживство, спротижив, живоспротив, паличкосупротивність, *-ності*, тоїжкосупротивність, *-ності*, дріб'янкосупротивність, *-ності*, дрібноживцесупротивність, *-ності*, антибіоз; (пол., szkodliwy wpływ na siebie bakterii w populacji bakteryjnej; antagonizm życiowy).
АНТИБИОРЕЗИСТЕНТНОСТЬ () антибіорезистентність, *-ності*; (пол. oporność na antybiotyki).
АНТИБИОТЕРАПИЯ (лат. antibiotherapia, *-ae, f*; antibioticotherapia, *-ae, f*: від гр. therapeia – лікування) антибіотерапія; (пол. leczenie antybiotykami).
АНТИБИОТИК (лат. antibioticum, *-i, n*) протиживок, *-вка*, протиживень, *-вня*, протиживник, протипаличковик, протитоїжковик, протидріб'янковик, протидрібноживцевик,

паличкосупротивник, тоїжкосупротивник, дріб'янкосупротивник, дрібноживцесупротивник, антибіотик.
АНТИБИОТИК ШИРОКОГО СПЕКТРА ДЕЙСТВИЯ (анґ. broad spectrum antibiotic) антибіотик широкого спектру дії.
АНТИБИОТИК, АМИНОГЛИКОЗИДНЫЙ (анґ. aminoglycoside antibiotic) аміноґлікозидний антибіотик.
АНТИБИОТИК, ДЕКАПЕПТИДНЫЙ (анґ. decapeptide antibiotic) декапептидний антибіотик.
АНТИБИОТИК, ЛИПОПЕПТИДНЫЙ (анґ. lipopeptide antibiotic) ліпопептидний антибіотик.
АНТИБИОТИК, МАКРОЛИДНЫЙ (анґ. macrolide antibiotic) макролідний антибіотик.
АНТИБИОТИК, МОНОЦИКЛИЧЕСКИЙ (анґ. monocyclic antibiotic) моноциклічний антибіотик.
АНТИБИОТИК, ПОЛИЕНОВЫЙ (анґ. polyene antibiotic) полієновий антибіотик.
АНТИБИОТИК, ПОЛУСИНТЕТИЧЕСКИЙ (анґ. semisynthetic antibiotic) напівсинтетичний антибіотик.
АНТИБИОТИК, ПРОТИВООПУХОЛЕВЫЙ (анґ. antitumor antibiotic) протипухлинний [протипухлиновий] антибіотик.
АНТИБИОТИКОГРАММА (лат. antibioticogramma, *-atis, n /pl.-ata/*; antibiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від лат. antibioticum, *-i, n* – протиживок, *-вка*, протиживень, *-вня*, протиживник, антибіотик + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) протиживкоопис, протиживнеопис, протиживникоопис, антибіотикограма; (пол., wykres antybiotyków, na które wrażliwy jest badany zarazek).
АНТИБИОТИКОПРОФИЛАКТИКА (лат. antibioticoprophylaxis, *-is, f*) антибіотикопрофілактика.
АНТИБИОТИКОПРОФИЛАКТИКА, ИНТРАОПЕРАЦИОННАЯ () інтраопераційна антибіотикопрофілактика; (анґ. perioperative antibiotic prophylaxis).
АНТИБИОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТЬ (анґ. antibiotic resistance) антибіотикостійкість, *-кості*, антибіотикорезистентність, *-ності*; (рос. антибиотикоустойчивость; пол. oporność na antybiotyki).
АНТИБИОТИКОРЕЗИСТЕНТНЫЙ (анґ. antibiotic-resistant) антибіотикостійкий, антибіотикорезистентний; (рос. антибиотикоустойчивый; пол. antybiotykooporny).
АНТИБИОТИКОТЕРАПИЯ (лат. antibioticotherapia, *-ae, f*; antibiotherapia, *-ae, f*: від гр. therapeia – лікування) антибіотикотерапія; (пол. leczenie antybiotykami).
АНТИБИОТИКОТЕРАПИЯ, МЕСТНАЯ (лат. antibioticotherapia topica) місцева антибіотикотерапія.
АНТИБИОТИКОТЕРАПИЯ, ПРОФИЛАКТИЧЕСКАЯ (лат. antibioticotherapia prophylactica) профілактична антибіотикотерапія; (анґ. prophylactic antibiotic cover).
АНТИБИОТИКОТЕРАПИЯ, СИСТЕМНАЯ (лат. antibioticotherapia systemica) системна антибіотикотерапія.
АНТИБИОТИКОУСТОЙЧИВОСТЬ () антибіотикостійкість, *-кості*; (пол. oporność na antybiotyki).
АНТИБИОТИКОУСТОЙЧИВЫЙ () антибіотикостійкий; (пол. antybiotykooporny).
АНТИБИОТИКОЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ (анґ. antibiotic-sensitive) антибіотикочутливий.
АНТИБИОТИЧЕСКИЙ (лат. antibioticus, *-a, -um*) антибіотичний.
АНТИБЛАСТИЧЕСКИЙ () антибластичний.
АНТИБЛАСТОМНЫЙ () антибластомний; (анґ. antitumoral).
АНТИБЛЕННОРЕЙНЫЙ (лат. antiblennorrhoeicus, *-a, -um*; antiblennorrhoicus, *-a, -um*; antiblennorrhoealis, *-e*; antiblennorrhagicus, *-a, -um*; antigonorrhoicus, *-a, -um*) антибленорейний; (пол. przeciwśluzotokowy, przeciwśluzoworopny; przeciwrzeżączkowy).
АНТИВАРИКОЗНЫЙ () антиварикозний; (пол. przeciwżylakowy).
АНТИВИРОТИК (лат. antiviroticum, *-i, n*; antiviralium, *-ii, n*) антивіротик.
АНТИВИРУЛЕНТНЫЙ (анґ. antivirulent) антивірулентний.
АНТИВИРУС (лат. antivirus, *-i, n*; antigenum virale) антивірус. Вірусний антиген, антиген вірусу; (пол. antywirus /*Besredka*/; przesącz bakteryjny odpornościowy).
АНТИВИРУСНЫЙ (лат. antiviralis, *-e*) антивірусний; (пол. przeciwwirusowy).
АНТИВИРУСОТЕРАПИЯ (лат. antivirusotherapia, *-ae, f*; antivirotherapia, *-ae, f*; therapia antiviralis) антивірусотерапія.
АНТИВИТАМИН (лат. antivitaminum, *-i, n*) антивітамін; (пол., substancja unieczynniająca witaminę).
АНТИГАЛАКТОГЕННЫЙ () антиґалактоґенний; (пол. zmniejszający wydzielanie mleka).
АНТИГАНГРЕНОЗНЫЙ () антиґанґренозний; (пол. przeciwzgorzelinowy).
АНТИГАПТЕНОВЫЙ () антигаптеновий.
АНТИГЕЛЬМИНТ (лат. antihelminthicum, *-i, n*; anthelminthicum, *-i, n*) протиглист, протиглистник, антигельмінт; (пол. środek przeciwrobaczy; środek przeciw pasożytom jelitowym).
АНТИГЕЛЬМИНТИК (лат. antihelminthicum, *-i, n*; anthelminthicum, *-i, n*) протиглист, протиглистник, антигельмінтик.
АНТИГЕЛЬМИНТНЫЙ () протиглистний, антигельмінтний; (пол. przeciwczerwiowy; przeciwrobaczy; czerwiogubny).
АНТИГЕМАГГЛЮТИНИН (лат. antihaemagglutininum, *-i, n*) антигемаглютинін.
АНТИГЕМОЛИЗИН (лат. antihaemolysinum, *-i, n*) антигемолізин.
АНТИГЕМОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. antihaemolyticus, *-a, -um*) протикроворозчинний, антигемолітичний.

АНТИГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. antihaemorrhagicus, *-a, -um*) протикровавистий, протикровотечний, протикровотічний, протикровоточивий, антигеморагічний; (пол. przeciwkrwotoczny; словац. protikrvácavý).
АНТИГЕМОФИЛИЧЕСКИЙ (лат. antihaemophylicus, *-a, -um*) протикровотечохворісний, протигемофілічний, антигемофілічний; (пол. przeciwkrwawiączkowy).
АНТИГЕМОФИЛЬНЫЙ (лат. antihaemophylicus, *-a, -um*) протикровотечохворісний, протигемофільний, антигемофільний.
АНТИГЕН **"Ohne Hauch"** () антиґен "Ohne Hauch"; (пол. antygen O */w ustroju bakterii/*).
АНТИГЕН (лат. antigenum, *-i, n*: від гр. anti- – проти + гр. genos – рід, народження, походження; -genes, -*is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) протичинець, *-ниця*, протичинник, антиґен; (пол., wywoływacz); */див. тж* ***АНТИГЕНЫ/***.
АНТИГЕН **АУТОЛОГИЧНОЙ ТКАНИ** () антиґен аутолоґічної тканини; (анґ. self-tissue antigen).
АНТИГЕН **ВИДОВОЙ СПЕЦИФИЧНОСТИ** () антиґен видової специфічності; (пол. antygen swoistości gatunkowej).
АНТИГЕН **ВИРУЛЕНТНОСТИ** (анґ. virulence antigen, Vi-antigen) антиґен вірулентності.
АНТИГЕН **ВИРУСА** (лат. antigenum virale; antivirus, *-i, n*) антиґен вірусу. Вірусний антиґен; (пол. antywirus */Besredka/*; przesącz bakteryjny odpornościowy).
АНТИГЕН **ГРУППЫ КРОВИ** () антиґен ґрупи крові; (анґ. blood-group substance).
АНТИГЕН **КЛЕТОЧНОЙ ПОВЕРХНОСТИ** (анґ. cell surface antigen) антиґен клітинної поверхні.
АНТИГЕН **МИЕЛОМЫ-G** (анґ. myeloma-G antigen) антиґен мієломи-G.
АНТИГЕН **ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ** (анґ. environmental [natural] antigen) антиґен довкілля [навколишнього середовища].
АНТИГЕН **ПЛАЦЕНТАРНОЙ МЕМБРАНЫ** () антиґен плацентарної мембрани; (анґ. basement-bound antigen).
АНТИГЕН **ФОРССМАНА** (анґ. Forssman's antigen) антиґен Форссмана.
АНТИГЕН, **АБСОРБИРОВАННЫЙ */МАКРОФАГОМ/*** () антиґен, абсорбований */макрофаґом/*; (анґ. fed antigen).
АНТИГЕН, **АВСТРАЛИЙСКИЙ** (анґ. Australia antigen) австралійський антиґен.
АНТИГЕН, **АКТИВАЦИОННЫЙ** (лат. antigenum activatione) активаційний антиґен.
АНТИГЕН, **АССОЦИИРОВАННЫЙ С ОПУХОЛЬЮ, ТРАНСПЛАНТАЦИОННЫЙ** (анґ. tumor-associated transplantation antigen) трансплантаційний антиґен, асоційований з пухлиною.
АНТИГЕН, **АУТОЛОГИЧНЫЙ** (лат. antigenum autologicum) аутолоґічний антиґен.
АНТИГЕН, **БАКТЕРИАЛЬНЫЙ** (лат. antigenum bacteriale) бактеріальний антиґен.
АНТИГЕН, **БЕЛКОВЫЙ** (анґ. proteantigen) білковий антиґен.
АНТИГЕН, **ВИДОСПЕЦИФИЧЕСКИЙ** (анґ. species-specific antigen) видоспецифічний антиґен.
АНТИГЕН, **ВИРУСНЫЙ** (лат. antigenum virale; antivirus, *-i, n*) вірусний антиґен. Антиґен вірусу; (пол. antywirus */Besredka/*; przesącz bakteryjny odpornościowy).
АНТИГЕН, **ВНЕКЛЕТОЧНЫЙ** (лат. antigenum extracellulare) позаклітинний антиґен.
АНТИГЕН, **ВЫЗЫВАЮЩИЙ СОСТОЯНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ** () антиґен, що викликає стан толерантності; (анґ. tolerogenic substance).
АНТИГЕН, **ВЫСОКОИММУНОГЕННЫЙ** () високоімуноґенний антиґен; (анґ. immunodominant antigen).
АНТИГЕН, **ВЫСОКОМОЛЕКУЛЯРНЫЙ** (анґ. high-molecular antigen) високомолекулярний антиґен.
АНТИГЕН, **ГЕТЕРОГЕННЫЙ** (лат. antigenum heterogenes [heterogenicus]) гетероґенний антиґен.
АНТИГЕН, **ГЕТЕРОЛОГИЧНЫЙ** (анґ. heteroantigen) гетеролоґічний антиґен.
АНТИГЕН, **ГЕТЕРОФИЛЬНЫЙ** () гетерофільний антиґен.
АНТИГЕН, **ГРУППОВОЙ** (анґ. group antigen) ґруповий антиґен.
АНТИГЕН, **ГРУППОСПЕЦИФИЧЕСКИЙ** (анґ. group-specific antigen) ґрупоспецифічний антиґен.
АНТИГЕН, **ДИАГНОСТИЧЕСКИЙ** (лат. antigenum diagnosticum) діаґностичний антиґен.
АНТИГЕН, **ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ** (лат. antigenum dysentericum) дизентерійний антиґен.
АНТИГЕН, **ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ** (анґ. differentiation antigen) диференційований антиґен.
АНТИГЕН, **ЕСТЕСТВЕННЫЙ** (анґ. innate antigen) природний антиґен.
АНТИГЕН, **ЖГУТИКОВЫЙ** (анґ. flagellar antigen) джгутиковий антиґен.
АНТИГЕН, **ЗАЩИЩАЮЩИЙ** (анґ. protective antigen) захисний [захищальний, захищувальний] антиген.
АНТИГЕН, **ИЗОГЕННЫЙ** (лат. antigenum isogenicum) ізоґенний антиґен.
АНТИГЕН, **ИНДИВИДУАЛЬНЫЙ** () індивідуальний антиґен; (пол. antygen osobniczy).
АНТИГЕН, **ИСКУССТВЕННЫЙ** (лат. antigenum artificiale [syntheticum]) штучний антиґен.
АНТИГЕН, **КАПСУЛЬНЫЙ** (лат. antigenum capsulare) капсульний антиґен.
АНТИГЕН, **КАРЦИНОЭМБРИОНАЛЬНЫЙ** (лат. antigenum carcino-embryonalis [oncofetalis]) карциноембріональний антиґен.
АНТИГЕН, **КЛЕТОЧНЫЙ** (лат. antigenum cellulare) клітинний антиґен.
АНТИГЕН, **КЛОНИРОВАННЫЙ** (анґ. cloned antigen) клонований антиґен.
АНТИГЕН, **КОНТРОЛЬНЫЙ** () контрольний антиґен; (анґ. test [reference] antigen).
АНТИГЕН, **КОРПУСКУЛЯРНЫЙ** (анґ. corpuscular [particulate] antigen) корпускулярний антиґен.

АНТИГЕН, КСЕНОГЕННЫЙ (лат. antigenum xenogenicum) ксеноґенний антиґен.
АНТИГЕН, ЛИОФИЛИЗИРОВАННЫЙ () ліофілізований антиґен; (анґ. dried antigen).
АНТИГЕН, МАКРОМОЛЕКУЛЯРНЫЙ (лат. antigenum macromoleculare) макромолекулярний антиґен.
АНТИГЕН, МЕЧЕННЫЙ ИЗОТОПОМ () антиґен, мічений ізотопом; (анґ. radioantigen).
АНТИГЕН, МЕЧЕНЫЙ () мічений антиґен; (пол. antygen znakowany; анґ. tagged antigen).
АНТИГЕН, МНОГОВАЛЕНТНЫЙ (анґ. multivalent antigen) багатовалентний антиґен.
АНТИГЕН, МОДИФИЦИРОВАННЫЙ (анґ. modified antigen) модифікований антиґен.
АНТИГЕН, МОНОВАЛЕНТНЫЙ (анґ. monovalent antigen) моновалентний [одновалентний] антиґен; (рос. одновалентный антиген).
АНТИГЕН, МУЛЬТИВАЛЕНТНЫЙ (анґ. multivalent antigen) мультивалентний [багатовалентний] антиґен; (рос. многовалентный антиген).
АНТИГЕН, НАТИВНЫЙ (анґ. native antigen) нативний антиґен.
АНТИГЕН, НАТУРАЛЬНЫЙ () натуральний антиген.
АНТИГЕН, НЕОЧИЩЕННЫЙ (анґ. crude antigen) неочищений антиґен.
АНТИГЕН, НЕПОЛНЫЙ (анґ. incomplete antigen) неповний антиґен.
АНТИГЕН, НЕРОДСТВЕННЫЙ (анґ. unrelated antigen) неспоріднений антиґен.
АНТИГЕН, ОБЩИЙ (анґ. public antigen) загальний антиґен.
АНТИГЕН, ОДНОВАЛЕНТНЫЙ (анґ. monovalent antigen) одновалентний антиґен.
АНТИГЕН, ОНКОФЕТАЛЬНЫЙ (лат. antigenum oncofetale [carcino-embryonale]) онкофетальний антиґен.
АНТИГЕН, ОПУХОЛЕВЫЙ СПЕЦИФИЧЕСКИЙ (анґ. tumor-specific [tumor-associated] antigen) пухлинний специфічний антиґен.
АНТИГЕН, ОПУХОЛЕСВЯЗАННЫЙ УГЛЕВОДНЫЙ (анґ. tumor-associated carbohydrate antigen) пухлинозв'язаний вуглеводний антиґен.
АНТИГЕН, ОПУХОЛЕСПЕЦИФИЧЕСКИЙ (анґ. tumor-specific [tumor-associated] antigen) пухлиноспецифічний антиґен.
АНТИГЕН, ОРГАНОСПЕЦИФИЧЕСКИЙ (анґ. organ-specific antigen) орґаноспецифічний антиґен.
АНТИГЕН, ОСТАТОЧНЫЙ () залишковий антиґен; (пол. antygen resztkowy).
АНТИГЕН, ПАРАЗИТАРНЫЙ (лат. antigenum parasitare [parasitarium, parasiticum]) паразитарний антиґен.
АНТИГЕН, ПАРАТИФОЗНЫЙ (лат. antigenum parathyphosum) паратифозний антиґен.
АНТИГЕН, ПАРЦИАЛЬНЫЙ () парціальний [частковий, неповний] антиґен; (пол. hapten; antygen niezupełny).
АНТИГЕН, ПОВЕРХНОСТНЫЙ (анґ. surface antigen) поверхневий антиґен.
АНТИГЕН, ПОЛНЫЙ (анґ. complete antigen) повний антиґен.
АНТИГЕН, ПРЕОДОЛЕВШИЙ ТРАНСПЛАЦЕНТАРНЫЙ БАРЬЕР () антиген, що подолав трансплацентарний бар'єр; (анґ. grafted antigen).
АНТИГЕН, ПРИРОДНЫЙ (анґ. natural [environmental] antigen) природний антиґен.
АНТИГЕН, ПРОЛИФЕРАЦИОННЫЙ (анґ. proliferation antigen) проліфераційний антиґен.
АНТИГЕН, ПРОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. antigenum prostaticum) простатичний антиґен.
АНТИГЕН, ПРОСТАТИЧЕСКИЙ СПЕЦИФИЧЕСКИЙ (лат. antigenum prostaticum specificum) простатичний специфічний антиґен.
АНТИГЕН, ПРОТЕКТИВНЫЙ (анґ. protective antigen) протективний [захисний, захищальний, захищувальний] антиґен; (рос. защищающий антиген).
АНТИГЕН, ПЫЛЬЦЕВОЙ (анґ. grass pollen antigen) пилковий антиґен.
АНТИГЕН, РАДИОАКТИВНЫЙ (анґ. radioantigen) радіоактивний антиґен.
АНТИГЕН, РАДИОМЕЧЕНЫЙ (анґ. radiolabeled antigen) радіомічений антиґен.
АНТИГЕН, РАСТВОРИМЫЙ (анґ. soluble antigen) розчинний антиґен.
АНТИГЕН, РИККЕТСИОЗНЫЙ (анґ. rickettsial antigen) рикетсіозний антиґен.
АНТИГЕН, СЕМЕЙНЫЙ () сімейний [родинний] антиґен.
АНТИГЕН, СЕНСИБИЛИЗИРУЮЩИЙ (анґ. sensibilizing antigen) сенсибілізуючий [сенсибілізувальний] антиґен.
АНТИГЕН, СЕРОЛОГИЧЕСКИ ОПРЕДЕЛЯЕМЫЙ (анґ. serologically defined antigen) серолоґічно визначуваний антиґен.
АНТИГЕН, СИНТЕТИЧЕСКИЙ (лат. antigenum syntheticum [artificiale]) синтетичний [штучний] антиґен; (рос. искусственный антиген).
АНТИГЕН, СОБСТВЕННЫЙ (анґ. self-antigen) власний антиген.
АНТИГЕН, СОМАТИЧЕСКИЙ () соматичний антиґен.
АНТИГЕН, СПЕЦИФИЧЕСКИЙ (анґ. specific antigen) специфічний антиґен.
АНТИГЕН, СПЕЦИФИЧНЫЙ ДЛЯ ОСОБИ МУЖСКОГО ПОЛА (анґ. male-specific antigen) антиген, специфічний для особи чоловічої статі.
АНТИГЕН, Т-ЗАВИСИМЫЙ (анґ. T-dependent antigen) Т-залежний антиґен.
АНТИГЕН, ТИМУСЗАВИСИМЫЙ (анґ. thymus-dependent antigen) тимусзалежний антиґен.
АНТИГЕН, ТИМУСНЕЗАВИСИМЫЙ (анґ. thymus-independent antigen) тимуснезалежний антиґен.

АНТИГЕН, ТИФОЗНЫЙ (анґ. typhoid antigen) тифозний антиґен.
АНТИГЕН, ТКАНЕВОЙ (анґ. tissue antigen) тканинний антиґен.
АНТИГЕН, ТКАНЕСПЕЦИФИЧЕСКИЙ (анґ. histotype-specific [tissue-specific] antigen) тканиноспецифічний антиґен.
АНТИГЕН, Т-НЕЗАВИСИМЫЙ (анґ. T-independent antigen) Т-незалежний антиґен.
АНТИГЕН, ТРАНСПЛАНТАЦИОННЫЙ (анґ. transplantation antigen) трансплантаційний антиґен.
АНТИГЕН, ТРАНСПЛАНТИРОВАННЫЙ () трансплантований антиґен; (анґ. grafted antigen).
АНТИГЕН, ТРОМБОЦИТАРНЫЙ () тромбоцитарний антиґен; (анґ. platelet antigen).
АНТИГЕН, ФОРСМАНОВСКИЙ (анґ. Forssman's antigen) форсманівський антиґен.
АНТИГЕН, ХОЛЕРНЫЙ (анґ. choleraic antigen) холерний антиґен.
АНТИГЕН, ЦИТОПЛАЗМАТИЧЕСКИЙ (анґ. cytoplasmic antigen) цитоплазматичний антиґен.
АНТИГЕН, ЧАСТНЫЙ (анґ. private antigen) приватний антиґен.
АНТИГЕН, ЭРИТРОЦИТАРНЫЙ (лат. antigenum erythrocytare [erythrocytarium, erythrocyticum]) еритроцитарний антиген.
АНТИГЕН, ЭХИНОКОККОВЫЙ (анґ. echinococcus antigen) ехінококовий антиґен.
АНТИГЕНЕМИЯ (лат. antigenaemia, *-ae, f*) протичинцекрів'я, протичинникокрів'я, антиґенемія. Виявлення антиґену в крові.
АНТИГЕННОСТЬ (анґ. antigenicitas, *-atis, f*) антиґенність, *-ності*; (анґ., immunogenicity)
АНТИГЕННОСТЬ, ПЕРЕКРЁСТНАЯ (анґ. cross antigenicity) перехресна антиґенність.
АНТИГЕННОСТЬ, ТКАНЕВАЯ (анґ. tissue-specific antigenicity) тканинна антиґенність.
АНТИГЕННЫЙ (лат. antigenicus, *-a, -um*) антиґенний; (анґ., allergenic, immunogenic).
АНТИГЕНОТЕРАПИЯ (лат. antigenotherapia, *-ae, f*) антиґенотерапія; (пол. leczenie antygenami).
АНТИГЕНРЕАКТИВНЫЙ (анґ. antigen-reactive) антиґенреактивний.
АНТИГЕНСВЯЗЫВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* антиґензв'язний, антиґензв'язувальний, антиґензв'язуючий; 2.*/дієприкм./* що зв'язує антиґен; (пол. wiążący antygen; анґ. antigen-binding).
АНТИГЕНЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ (анґ. antigen-sensitive) антиґенчутливий.
АНТИГЕНЫ (анґ. antigens) антиґени */мн./*; */див. тж АНТИГЕН/*.
АНТИГЕНЫ ГИСТОСОВМЕСТИМОСТИ (анґ. histocompatibility [Medawar's] antigens) антиґени гістосумісності [тканиносумісності].
АНТИГЕНЫ ГИСТОСОВМЕСТИМОСТИ, ОТЦОВСКИЕ (анґ. paternal histocompatibility antigens) батьківські антиґени гістосумісності [тканиносумісності].
АНТИГЕНЫ, БЛИЗКОРОДСТВЕННЫЕ (анґ. shared antigens) близькоспоріднені антиґени.
АНТИГЕНЫ, НЕРОДСТВЕННЫЕ [ЧУЖЕРОДНЫЕ] (анґ. nonshared antigens) неспоріднені [чужорідні] антиґени.
АНТИГЕПАРИНОВЫЙ () антигепариновий.
АНТИГИАЛУРОНИДАЗА (лат. antihyaluronidasa, *-ae, f*) антигіалуронідаза.
АНТИГИГИЕНИЧЕСКИЙ (лат. antihygienicus, *-a, -um*) нездоровничий, негіґієнічний, антигіґієнічний.
АНТИГИГИЕНИЧНЫЙ (лат. antihygienicus, *-a, -um*) нездоровничий, негіґієнічний, антигіґієнічний; (анґ. unhygienic, insanitary).
АНТИГИПЕРТЕНЗИВНЫЙ (лат. antihypertensivus, *-a, -um*) антигіпертензивний.
АНТИГИПНОТИЧЕСКИЙ (лат. antihypnoticus, *-a, -um*) антигіпнотичний.
АНТИГИСТАМИН (лат. antihistaminum, *-i, n*) антигістамін.
АНТИГИСТАМИННЫЙ (лат. antihistaminicus, *-a, -um*) антигістамінний.
АНТИГЛОБУЛИН (лат. antiglobulinum, *-i, n*) антиґлобулін.
АНТИГОНОРЕЙНЫЙ () антиґонорейний; (пол. przeciwrzeżączkowy).
АНТИГОРМОН (лат. antihormonum, *-i, n*) антигормон.
АНТИГОРМОНАЛЬНЫЙ (лат. antihormonalis, *-e*; antihormonicus, *-a, -um*) антигормональний.
АНТИГРИБКОВЫЙ (лат. antifungalis, *-e*; antimycoticus, *-a, -um*) антигрибковий.
АНТИДЕПРЕССАНТ (лат. antidepressantum, *-i, n*) антидепресант; (пол. środek przeciwdepresyjny).
АНТИДЕПРЕССАНТ ЧЕТЫРЁХЦИКЛИЧЕСКОЙ СТРУКТУРЫ (лат. antidepressantum tetracyclicum) антидепресант чотирьохциклічної структури.
АНТИДЕПРЕССАНТ, ТРИЦИКЛИЧЕСКИЙ (лат. antidepressantum tricyclicum) трициклічний антидепресант.
АНТИДЕПРЕССАНТ-ИНГИБИТОР МОНОАМИНОКСИДАЗЫ (анґ. monoamine oxidase inhibitor antidepressant) антидепресант-інгібітор моноаміноксидази.
АНТИДЕПРЕССАНТНЫЙ (лат. antidepressantius, *-a, -um*; antidepressanticus, *-a, -um*) антидепресантний.
АНТИДЕПРЕССИВНЫЙ (лат. antidepressivus, *-a, -um*) протипригнічувальний, протипригнічуючий, антидепресивний; (пол. przeciwdepresyjny).
АНТИДИАБЕТИЧЕСКИЙ (лат. antidiabeticus, *-a, -um*) антидіабетичний.
АНТИДИАРЕЙНЫЙ (лат. antidiarrhoeicus, *-a, -um*; antidiarrhoicus, *-a, -um*) протипроносний, протибігунковий, протибігавичний, антидіарейний.
АНТИДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ () антидизентерійний; (пол. przeciwczerwonkowy).
АНТИДИУРЕЗ (лат. antidiuresis, *-is, f*) антидіурез; (пол. zmniejszenie wydalania moczu).
АНТИДИУРЕТИЧЕСКИЙ (лат. antidiureticus, *-a, -um*) протисечогінний, антидіуретичний; (рос. противомочегонный).

АНТИДОТ (лат. antidotum, *-i, n*: від гр. antidotos – даний проти чогось; alexipharmacum) протидій, протидійник, протилік, протитрійло, протиотруя, протиотрута, антидот; (рос. противосредство, противоядие; пол. odtrutka; словац. protijed; латис. pretlidzeklis, pretinde; анг., antipoison; яп. gedokuzai, dokukeshi).
АНТИДОТ ОТ МЫШЬЯКА () антидот від миш'яку [мишаку]; (пол. odtrutka przeciwarsenowa).
АНТИДОТНЫЙ (лат. antidotalis, *-e*; antidoticus, *-a, -um*) антидотний.
АНТИДОТЫ ОВ /*сокр. ОТРАВЛЯЮЩИХ ВЕЩЕСТВ*/ () антидоти ОР /*скор. отруйних речовин*/; (пол. odtrutki przeciw substancjom trującym).
АНТИДРОМНЫЙ (лат. antidromicus, *-a, -um*) антидромний; (пол. antydromowy; przewodzący bodźce w odwrotnym kierunku).
АНТИЖЕЛТУШНЫЙ (лат. antiictericus, *-a, -um*) антижовтяничний.
АНТИИДИОТИПИЧЕСКИЙ (лат. antiidiotypicus, *-a, -um*) антиідіотипічний /*напр. про антитіла*/.
АНТИИММУНОГЛОБУЛИН (лат. antiimmunoglobulinum, *-i, n*) антиімуноглобулін.
АНТИИМПЕТИГОЗНЫЙ () антиімпетигозний; (пол. przeciwliszajcowy).
АНТИИНВАЗИН () антиінвазин; (пол., enzym-antagonista hialuronidazy).
АНТИИНФЕКЦИОННЫЙ () протизаразний, антиінфекційний; (рос. противозаразный; пол. przeciwzakaźny).
АНТИКАЛЬКУЛЁЗНЫЙ (лат. anticalculosus, *-a, -um*; antilithicus, *-a, -um*) антикалькульозний; (пол. przeciwkamicowy, zapobiegający kamicy).
АНТИКАНЦЕРОГЕН (лат. anticancerogenum, *-i, n*; anticarcinogenum, *-i, n*) антиканцероґен.
АНТИКАНЦЕРОГЕННЫЙ (лат. anticancerogenicus, *-a, -um*; anticarcinogenicus, *-a, -um*) антиканцероґенний.
АНТИКАНЦЕРОЗНЫЙ (лат. anticancerosus, *-a, -um*; anticarcinosus, *-a, -um*) протипістряковий, протираковий, антиканцерозний; (рос. противораковый; пол. przeciwrakowy).
АНТИКАРИОГЕННЫЙ (лат. anticariogenicus, *-a, -um*; anticariosus, *-a, -um*) антикаріоґенний.
АНТИКАРИОЗНЫЙ (лат. anticariosus, *-a, -um*; anticariogenicus, *-a, -um*) антикаріозний: (пол. przeciwpróchnicowy).
АНТИКАРЦИНОГЕН (лат. anticarcinogenum, *-i, n*; anticancerogenum, *-i, n*) антикарциноґен.
АНТИКАРЦИНОГЕННЫЙ (лат. anticarcinogenicus, *-a, -um*; anticancerogenicus, *-a, -um*) антикарциноґенний.
АНТИКАТАЛАЗА () антикаталаза.
АНТИКАТАЛИЗАТОР (лат. anticatalysator, *-oris, m*) антикаталізатор; (пол. katalizator ujemny; анґ. anticatalyst, anticatalyzer).
АНТИКАТОД (лат. anticathodum, *-i, n*; antikathodum, *-i, n*; anticathodus, *-i, mf*; antikathodus, *-i, mf*: від гр. anti + kat + hodos – дорога; electrodus positiva) антикатод.
АНТИКЕТОГЕННЫЙ (лат. antiketogenicus, *-a, -um*) антикетоґенний.
АНТИКИНАЗА () антикіназа; (пол., inhibitor kinazy).
АНТИКОАГУЛИН () антикоаґулін.
АНТИКОАГУЛЯНТ (лат. anticoagulants, *-ntis, n*; anticoagulantium, *-ii, n*; anticoagulativum, *-ii, n*) протизгортень, *-тня*, протизгортник, протизгортальник, протизціпень, *-пня*, протизсідач, антикоаґулянт.
АНТИКОАГУЛЯНТ, НЕПРЯМОЙ (анг. indirect anticoagulant) непрямий антикоаґулянт.
АНТИКОАГУЛЯНТ, ПРЯМОЙ (анг. direct anticoagulant) прямий антикоаґулянт.
АНТИКОАГУЛЯНТНЫЙ (анґ. anticoagulant, anticoagulative) антикоаґулянтний.
АНТИКОДОН (анг. anticodon) антикодон.
АНТИКОМПЛЕМЕНТ (лат. anticomplementum, *-i, n*) антикомплемент; (пол., inhibitor dopełniacza).
АНТИКОМПЛЕМЕНТАРНОСТЬ () антикомплементарність, *-ності*; (пол. hamowanie działania dopełniacza).
АНТИКОМПЛЕМЕНТАРНЫЙ (лат. anticomplementarius, *-a, -um*) антикомплементарний; (пол. działający przeciw dopełniaczowi).
АНТИКОНВУЛЬСАНТ (лат. anticonvulsans, *-ntis, n*; anticonvulsivum, *-i, n*: від гр. anti- – проти + лат. convulsio, *-onis, f* – корч, судома, судомина, конвульсія) антиконвульсант.
АНТИКОНВУЛЬСИВНЫЙ (лат. anticonvulsivus, *-a, -um*: від гр. anti- – проти + лат. convulsio, *-onis, f* – корч, судома, судомина, конвульсія) протикорчовий, протикорчівний, протискорчовий, протисудомний, антиконвульсивний; (рос. противосудорожный; пол. przeciwdrgawkowy).
АНТИКОНЦЕПТИВ (лат. anticonceptivum, *-i, n*; anticoncipiens, *-ntis, n*; contraceptivum, *-i, n*) протизаплідник, антиконцептив.
АНТИКОРРОЗИЙНЫЙ () антикорозійний; (пол. przeciwkorozyjny).
АНТИКОРРОЗИОННЫЙ () антикорозійний; (пол. przeciwkorozyjny).
АНТИКСЕРОФТАЛЬМИЧЕСКИЙ (лат. antixerophthalmicus, *-a, -um*) антиксерофтальмічний; (пол. działający przeciw zeschnięciu spojówek i rogówek).
АНТИЛЕЙКОЦИТАРНЫЙ (лат. antileucocytaris, *-e*; antileucocytalis, *-e*; antileucocyticus, *-a, -um*; antileukocytaris, *-e*; antileukocytalis, *-e*; antileukocyticus, *-a, -um*: від гр. αντι- anti- – проти + leucocytus, *-i, m* [leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*,

лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) протибілокрівцевий, протибілоклітинцевий, антилев/йкоцитарний; (пол. antyleukocytowy, przeciwbiałokrwinkowy).

АНТИЛЕЙКОЦИТНЫЙ (лат. antileucocytaris, *-e*; antileucocytalis, *-e*; antileucocyticus, *-a*, *-um*; antileukocytaris, *-e*; antileukocytalis, *-e*; antileukocyticus, *-a*, *-um*: від гр. αντι- anti- – проти + leucocytus, *-i*, *m* [leucocytum, *-i*, *n*; leukocytus, *-i*, *m*; leukocytum, *-i*, *n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) протибілокрівцевий, протибілоклітинцевий, антилев/йкоцитний; (пол. antyleukocytowy, przeciwbiałokrwinkowy).

АНТИЛИМФОЦИТАРНЫЙ (лат. antilymphocytaris, *-e*; antilymphocytalis, *-e*; antilymphocyticus, *-a*, *-um*: від гр. αντι- anti- – проти + lymphocytus, *-i*, *m* [lymphocytum, *-i*, *n*] – пасококрівець, *-вця* [пасокобілокрівець, *-вця*, лімфоцит]: від гр. lympha – /*букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа + κυτος kytos – клітина) протипасококрівцевий, протипасокобілокрівцевий, антилімфоцитарний.

АНТИЛИМФОЦИТНЫЙ (лат. antilymphocytaris, *-e*; antilymphocytalis, *-e*; antilymphocyticus, *-a*, *-um*: від гр. αντι- anti- – проти + lymphocytus, *-i*, *m* [lymphocytum, *-i*, *n*] – пасококрівець, *-вця* [пасокобілокрівець, *-вця*, лімфоцит]: від гр. lympha – /*букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа + κυτος kytos – клітина) протипасококрівцевий, протипасокобілокрівцевий, антилімфоцитний.

АНТИЛИПАЗА (лат. antilipasa, *-ae*, *f*) антиліпаза.

АНТИЛИПОТРОПНЫЙ (лат. antilipotropicus, *-a*, *-um*) антиліпотропний.

АНТИЛИТИЧЕСКИЙ (лат. antilithicus, *-a*, *-um*; anticalculosus, *-a*, *-um*) антилітичний; (пол. przeciwkamicowy, zapobiegający kamicy).

АНТИЛЮЕТИЧЕСКИЙ (лат. antilueticus, *-a*, *-um*; antisyphiliticus, *-a*, *-um*) протипранцевий, антилюетичний; (пол. przeciwkiłowy).

АНТИЛЮИЗИТ () антилюїзит.

АНТИЛЮТЕОГЕННЫЙ (лат. antiluteogenicus, *-a*, *-um*) антилютеоґенний.

АНТИЛЮЭТИЧЕСКИЙ (лат. antilueticus, *-a*, *-um*; antisyphiliticus, *-a*, *-um*) протипранцевий, антилюетичний; (пол. przeciwkiłowy).

АНТИМАЛЯРИЙНЫЙ (лат. antimalaricus, *-a*, *-um*; antimalarialis, *-e*) пропасницевий, антималярійний; (пол. przeciwzimniczy: анґ., antipaludian).

АНТИМЕНИНГОКОККОВЫЙ (лат. antimeningococcicus, *-a*, *-um*) протиопоннокульцевий, протиопоннокулівцевий, антименінґококовий.

АНТИМЕНОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. antimenorrhagicus, *-a*, *-um*) антименораґічний.

АНТИМЕТАБОЛИТ (лат. antimetabolitum, *-i*, *n*) протиживовимінник, антиметаболіт; (анґ., metabolic poison).

АНТИМЕТАБОЛИТ, ПРОТИВООПУХОЛЕВЫЙ (анґ. anticancer [antitumor] antimetabolite) протипухлинний [протипухлиновий] антиметаболіт.

АНТИМЕТАБОЛИЧЕСКИЙ (лат. antimetabolicus, *-a*, *-um*) антиметаболічний.

АНТИМЕТРОПИЯ () антиметропія; (пол. nadwzroczność w jednym i krótkowzroczność w drugim oku).

АНТИМИКОТИК (лат. antimycoticum, *-i*, *n*) протигрибень, *-бня*, протигрибник, протигрибковик, грибкосупротивник, антимікотик.

АНТИМИКОТИЧЕСКИЙ (лат. antimycoticus, *-a*, *-um*; antifungalis, *-e*) протигрибковий, антимікотичний; (рос. противогрибковый).

АНТИМИКРОБНЫЙ (лат. antimicrobicus, *-a*, *-um*; antimicrobialis, *-e*; antibacterialis, *-e*) протидрібноживцевий, антимікробний; (пол. przeciwbakteryjny).

АНТИМИОЗИН (лат. antimyosinum, *-i*, *n*) антиміозин.

АНТИМИТОТИЧЕСКИЙ (лат. antimitoticus) антимітотичний.

АНТИМОНИЙ (лат. Stibium; Sb) антимоній.

АНТИМОНАТ () антимонат; (пол. antymonian).

АНТИМОНГОЛИЗМ (лат. antimongolismus, *-i*, *m*) антимонґолізм.

АНТИМОНИД () антимонід; (пол. antymonek).

АНТИМОНИЛ, ХЛОРИСТЫЙ () хлористий антимоніл; (пол. tlenochlorek antymonawy).

АНТИМОНИЛ-КАЛИЙ, ВИННОКИСЛЫЙ () виннокислий антимоніл-калій; (пол. winian antymonylopotasowy; emetyk).

АНТИНЕВРАЛГИЧЕСКИЙ () антиневралґічний.

АНТИНЕВРАЛЬГИЧЕСКИЙ () антиневральґічний.

АНТИНЕВРИТИЧЕСКИЙ () антиневритичний; (пол. działający przeciw zapaleniu nerwów).

АНТИНЕВРИТНЫЙ () антиневритний; (пол. działający przeciw zapaleniu nerwów).

АНТИНОЦИЦЕПЦИЯ (лат. antinociceptio, *-onis*, *f*) антиноцицепція /*фізіол.*/.

АНТИОВУЛЯТОРНЫЙ (лат. antiovulatorius, *-a*, *-um*) антиовуляторний.

АНТИОКИСЛИТЕЛЬ (лат. antioxidantium, *-ii*, *n*) протиокисник, протиокислювач, протиокислювальник, антиокислювач; (пол. przeciwutleniacz).

АНТИОКИСЛИТЕЛЬ, ПАЯЛЬНЫЙ () паяльний антиокислювач /*стом.*/; (анґ. antiflux).

АНТИОКИСЛИТЕЛЬНЫЙ (анґ. antioxidant, antioxidative) протиокисний, антиокисний.

АНТИОКСИДАЗА (лат. antioxidasa, *-ae*, *f*) антиоксидаза.

АНТИОКСИДАНТ (лат. antioxidantium, *-ii, n*) протиокисник, протиокислювач, протиокислювальник, антиокислювач, антиоксидант; (рос. антиокислитель; пол. przeciwutleniacz, anty utleniacz).
АНТИОКСИДАНТНЫЙ (анг. antioxidant, antioxidative) протиокисний, антиокисний, антиоксидантний; (рос. антиокислительный).
АНТИОНКОГЕН (лат. antioncogenum, *-i, n*; antioncogenium, *-ii, n*: від гр. αντι anti – проти + ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух + genos – рід, народження, походження; -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) протипухлинотворець, *-рця*, протипухлинопричинник, протипухлиноспричинець, *-нця*, протипухлиночинець, *-нця*, протипухлиночинник, антионкоген.
АНТИОРТОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. antiorthostaticus, *-a, -um*) антиортостатичний.
АНТИПАРАЗИТАРНЫЙ (лат. antiparasitaris, *-e*; antiparasitarius, *-a, -um*; antiparasiticus, *-a, -um*) протичужоїдневий, протиґалапасневий, протиґалапасовий, антипаразитарний; (пол. przeciwpasożytniczy).
АНТИПАРАЗИТИЧЕСКИЙ (лат. antiparasiticus, *-a, -um*; antiparasitaris, *-e*; antiparasitarius, *-a, -um*) протичужоїдний, протиґалапасний, антипаразитичний; (пол. przeciwpasożytniczy).
АНТИПАРАЗИТНЫЙ (лат. antiparasitarius, *-a, -um*; antiparasitaris, *-e*; antiparasiticus, *-a, -um*) протичужоїдний, протиґалапасний, антипаразитний; (пол. przeciwpasożytniczy).
АНТИПАРАСИМПАТОМИМЕТИЧЕСКИЙ (лат. antiparasympathomimeticus, *-a, -um*) антипарасимпатоміметичний.
АНТИПАРКИНСОНИЧЕСКИЙ (лат. antiparkinsonicus, *-a, -um*) антипаркінсонічний.
АНТИПАТИЯ (лат. antipathia, *-ae, f*) відраза, огида, осоруга, осоружність, *-ності*, неприязнь, антипатія; (рос. неприязнь, отвращение).
АНТИПЕДИКУЛЁЗНЫЙ (лат. antipediculosus, *-a, -um*; antipedicularis, *-e*: від гр. αντι anti – проти + лат. pediculus, *-i, m* – воша) противошивий, противошивісний, противошиний, антипедикульозний; (рос. противовшивый, противовшиный).
АНТИПЕДИКУЛОТИК, АНТИПЕДИКУЛЯНТ (анг. antipediculotic, antiphthiriatic) антипедикулотик, антипедикулянт.
АНТИПЕДИКУЛЯРНЫЙ (лат. antipedicularis, *-e*; antipediculosus, *-a, -um*: від гр. αντι anti – проти + лат. pediculus, *-i, m* – воша) противошивий, противошивісний, противошиний, антипедикулярний; (рос. противовшивый, противовшиный).
АНТИПЕЛЛАГРИЧЕСКИЙ () антипелаґричний; (пол. przeciwpelagryczny).
АНТИПЕПСИН () антипепсин.
АНТИПЕРИСТАЛЬТИКА (лат. antiperistaltica, *-ae, f*) протиперевалькорух, протичерворух, протихвилерух, протихвилескорочення, протикишкохвилерух, протикишкохвилескорочення, протихвилекишкорух, протихвилекишкоскорочення, хвилепротирух, хвилепротискорочення, хвилепротикишкорух, хвилепротикишкоскорочення, антиперистальтика; (пол. ruch robaczkowy wsteczny; анг. antiperistalsis, reversed peristalsis).
АНТИПЕРИСТАЛЬТИЧЕСКИЙ (лат. antiperistalticus, *-a, -um*) антиперистальтичний.
АНТИПЕРОКСИДАЗНЫЙ (анґ. antiperoxidase) антипероксидазний.
АНТИПИРЕЗ (лат. antipyresis, *-is, f*) гарячколікування, антипірез.
АНТИПИРЕТИК (лат. antipyreticum, *-i, n*) протигарячник, антипіретик. Протигарячковий (жарознижувальний) засіб.
АНТИПИРЕТИЧЕСКИЙ (лат. antipyreticus, *-a, -um*) протигарячковий, жарознижувальний, жарознижуючий, антипіретичний; (рос. жаропонижающий; пол. przeciwgorączkowy).
АНТИПРОГЕСТИН (лат. antiprogestinum, *-i, n*) антипроґестин.
АНТИПРОЛИФЕРАТИВНЫЙ (лат. antiproliferativus, *-a, -um*) антипроліферативний.
АНТИПРОСТАГЛАНДИН (лат. antiprostaglandinum, *-i, n*) антипростаґландин.
АНТИПСОРИАЗНЫЙ () антипсоріазний; (пол. przeciwłuszczycowy).
АНТИРАБИЧЕСКИЙ (лат. antirabicus, *-a, -um*) антирабічний; (пол. działający przeciw wściekliźnie).
АНТИРАХИТИЧЕСКИЙ (лат. antirachiticus, *-a, -um*) антирахітичний; (пол. przeciwkrzywiczy).
АНТИРЕВМАТИЧЕСКИЙ (лат. antirheumaticus, *-a, -um*) антиревматичний; (пол. przeciwgośćcowy; przeciwreumatyczny).
АНТИРЕТИКУЛЯРНАЯ ЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ СЫВОРОТКА (АЦС) БОГОМОЛЬЦА () протисполучнотканинна клітинноотруйна сироватка, антиретикулярна цитотоксична сироватка (АЦС) Богомольця.
АНТИРЕТИКУЛЯРНЫЙ (лат. antireticularis, *-e*) протисполучнотканинний, антиретикулярний.
АНТИРИККЕТСИОЗНЫЙ (лат. antirickettsiosus, *-a, -um*) антирикетсіозний.
АНТИСАНИТАРИЯ (лат. antisanitaria, *-ae, f*) антисанітарія; (анґ. insanitariness).
АНТИСАНИТАРНЫЙ () антисанітарний; (анґ. insanitary, inhealthful).
АНТИСЕБОРЕЙНЫЙ (лат. antiseborrheicus, *-a, -um*) антисеборейний; (пол. przeciwłojotokowy).
АНТИСЕПТИК (лат. antisepticum, *-i, n*) протизаразник, протигнильник, антисептик; (пол., środek odkażający; анґ., anti-infective agent).
АНТИСЕПТИК, МЕСТНЫЙ () місцевий антисептик; (анґ. topical anti-infective agent).
АНТИСЕПТИКА (лат. antisepsis, *-is, f*) протизаразнення, протигнилля, протигнилість, *-лості*, протигнильність, *-лості*, антисептика.

АНТИСЕПТИКИ (лат. antiseptica) протизаразники, протигнильники, антисептики.
АНТИСЕПТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА (лат. antiseptica) протизаразники, протигнильники, антисептики, антисептичні засоби.
АНТИСЕПТИЧЕСКИЙ (лат. antisepticus, *-a, -um*) протизаразний, протигнильний, відзаразниковий, знезаражувальний, знезаражуючий, антисептичний; (рос. обеззараживающий; пол., odkażający; przeciwgnilny).
АНТИСИМПАТИН () антисимпатин.
АНТИСИФИЛИТИЧЕСКИЙ (лат. antisyphiliticus, *-a, -um*; antilueticus, *-a, -um*) протипранцевий, антисифілітичний; (пол. przeciwkiłowy).
АНТИСКАРЛАТИНОЗНЫЙ () антискарлатинозний; (пол. przeciwpłoniczy).
АНТИСКОРБУТИЧЕСКИЙ (лат. antiscorbuticus, *-a, -um*) антискорбутичний; (пол. przeciwgnilcowy).
АНТИСНОТВОРНЫЙ () протиснодійний, антиснотворний; (пол. działający przeciw senności).
АНТИСПАЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. antispasmaticus, *-a, -um*: від гр. anti- – проти + spasmos /лат. spasmus, *-i, m*/ – стиск, корч, скорч; судома, спазм; antispasmodicus, *-a, -um*; antispasticus, *-a, -um*; spasmolyticus, *-a, -um*) протистисний, протистисковий, протистискальний, протискорчовий, протикорчівний, протикорчавий, антиспазматичний; (пол. przeciwkurczowy).
АНТИСПАСТИЧЕСКИЙ (лат. antispasticus, *-a, -um*: від гр. anti- – проти + лат. spastica, *-ae, f* – стисковість, *-вості*, корчавість, *-вості*, спастика; antispasmaticus, *-a, -um*; antispasmodicus, *-a, -um*; spasmolyticus, *-a, -um*) протистисний, протистисковий, протистискальний, протискорчовий, протикорчівний, протикорчавий, антиспастичний; (пол. przeciwkurczowy).
АНТИСПИДОВСКИЙ (лат. anti-AIDS) протиснідівський, антиснідівський.
АНТИСТАФИЛОЛИЗИН () антистафілолізин.
АНТИСТРЕПТОКИНАЗА () антистрептокіназа.
АНТИСТРЕПТОЛИЗИН () антистрептолізин.
АНТИСТРЕССОВЫЙ (анґ. antistress) антистресовий.
АНТИСЫВОРОТКА (лат. antiserum, *-i, n*) протисироватка, антисироватка; (пол. przeciwsurowica; surowica zawierająca przeciwciała; анґ. antibody-containing [protective] serum).
АНТИСЫВОРОТКА К ЗМЕИНОМУ ЯДУ (анґ. antivenene) антисироватка до зміїної отрути.
АНТИСЫВОРОТКА ПОСЛЕ РЕИММУНИЗАЦИИ () антисироватка після реімунізації; (анґ. normal hyperimmune serum).
АНТИСЫВОРОТКА ПРОТИВ НОСИТЕЛЯ (анґ. anticarrier serum) антисироватка проти носія.
АНТИСЫВОРОТКА, АЛЛОГЕННАЯ (лат. alloserum, *-i, n*) алоґенна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, АНТИИДИОТИПИЧЕСКАЯ (лат. antiserum antiidiotypicum) антиідіотипічна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, АНТИИММУНОГЛОБУЛИНОВАЯ (лат. antiserum antiimmunoglobulinicum) антиімуноґлобулінова антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, АНТИПЕПТИДНАЯ (анґ. antipeptide serum) антипептидна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, ГЕТЕРОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. antiserum heterologicum) гетерологічна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, ГИПЕРИММУННАЯ (анґ. hyperimmune antiserum) гіперімунна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, ГОМОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. antiserum homologicum) гомолоґічна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, КРОЛИЧЬЯ (анґ. rabbit antiserum) кроляча антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, КСЕНОГЕННАЯ (лат. xenoantiserum, *-i, n*) ксеноґенна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, МОНОСПЕЦИФИЧЕСКАЯ (лат. antiserum monospecificum) моноспецифічна антисироватка.
АНТИСЫВОРОТКА, ПОЛИКЛОНАЛЬНАЯ (лат. antiserum polyclonale) поліклональна антисироватка.
АНТИТЕЛА (лат. anticorpora */pl./*) протитіла, антитіла */мн./*. Захисні тіла; (пол. przeciwciała; анґ. antibodies); */див. тж. **АНТИТЕЛО**/*.
АНТИТЕЛА ДЛЯ ЛЕЧЕБНЫХ ЦЕЛЕЙ (анґ. therapeutic antibodies) антитіла для лікувальних цілей.
АНТИТЕЛА ДЛЯ ЦЕЛЕЙ ТРАНСПЛАНТАЦИИ, МОНОКЛОНАЛЬНЫЕ (анґ. transplant antibodies) моноклональні антитіла для цілей трансплантації.
АНТИТЕЛА ПРОТИВ КЛЕТОК-КИЛЛЕРОВ (анґ. killer-blocking antibodies) антитіла проти клітин-кілерів.
АНТИТЕЛА ФОРССМАНА (анґ. Forssman's antibodies) антитіла Форссмана.
АНТИТЕЛА, АНТИАДГЕЗИВНЫЕ [АНТИАДГЕЗИОННЫЕ] (анґ. antiadhesins, antiadhesive antibodies) антиадгезивні [антиадгезійні] антитіла.
АНТИТЕЛА, ГЕТЕРОКЛОНАЛЬНЫЕ (анґ. heteroclonal antibodies) гетероклональні антитіла.
АНТИТЕЛА, ДИАГНОСТИЧЕСКИЕ () діаґностичні антитіла; (анґ. screening antibodies).
АНТИТЕЛА, ЕСТЕСТВЕННЫЕ (анґ. preantibodies) природні антитіла.
АНТИТЕЛА, КАТАЛИТИЧЕСКИЕ () каталітичні антитіла; (анґ. abzymes).
АНТИТЕЛА, ЛОКУС-СПЕЦИФИЧЕСКИЕ (анґ. locus-specific antibodies) локус-специфічні антитіла.
АНТИТЕЛА, МОНОКЛОНАЛЬНЫЕ (анґ. homogeneous [hybridoma, monoclonal] antibodies) моноклональні антитіла.
АНТИТЕЛА, ОПРЕДЕЛЯЕМЫЕ ПОЛОМ */ИНДИВИДУУМА/* (анґ. sex-specific antibodies) антитіла, зумовлені статтю */індивідуума/*.

АНТИТЕЛА, ПЕРЕРАСТВОРЁННЫЕ (анг. reconstituted antibody solution) перерозчинені антитіла.
АНТИТЕЛА, СЛЕДОВЫЕ (анг. minute antibodies) слідові антитіла.
АНТИТЕЛА, ХОЛОДОВЫЕ (анг. cold antibodies) холодові антитіла.
АНТИТЕЛА, ЦИРКУЛИРУЮЩИЕ (анг. circulating antibodies) циркулювальні [циркулюючі, що циркулюють] антитіла.
АНТИТЕЛА, ЦИТОТОКСИЧЕСКИЕ (анг. cytotoxic [killer] antibodies) цитотоксичні антитіла.
АНТИТЕЛА, ЦИТОТРОПНЫЕ (анг. cytotropic antibodies) цитотропні антитіла.
АНТИТЕЛО (лат. amboceptor, *-oris, m*; anticorporum, *-i, n*; anticorpus, *-oris. n*; corpus immune) протитіло, антитіло; (пол. przeciwciało; словац. protilátka; анг. antibody, antisubstance); */див. тж. **АНТИТЕЛА**/.*
АНТИТЕЛО ДЛЯ СКРИНИНГА (анг. screening antibody) антитіло для скринінгу */великого числа проб/.*
АНТИТЕЛО МАТЕРИ [МАТЕРИНСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ] (анг. maternal antibody) антитіло матері [материнського походження].
АНТИТЕЛО ПРОТИВ НОСИТЕЛЯ (анг. anticarrier antibody) антитіло проти носія.
АНТИТЕЛО ПРОТИВ ПРОПЕПТИДОВ (анг. propeptide-directed antibody) антитіло проти пропептидів.
АНТИТЕЛО ПРОТИВ ЧУЖЕРОДНОГО АНТИГЕНА () антитіло проти чужорідного антигену; (анг. antiforeign antibody).
АНТИТЕЛО С БАКТЕРИЦИДНЫМИ СВОЙСТВАМИ (анг. bactericidal antibody) антитіло з бактерицидними властивостями.
АНТИТЕЛО, „ХОЛОДНОЕ" () „холодне" антитіло; (пол. przeciwciało "zimne").
АНТИТЕЛО, АБОРТОГЕННОЕ () абортогенне антитіло; (анг. aborter's [abortifacient] antibody).
АНТИТЕЛО, АГГЛЮТИНИРУЮЩЕЕ (анг. agglutinating antibody) аглютинувальне [аглютинуюче, що аглютинує] антитіло.
АНТИТЕЛО, АЛЛЕРГИЧЕСКОЕ () алергічне [алергійне] антитіло; (пол. przeciwciało alergiczne).
АНТИТЕЛО, АЛЬБУМИНОВОЕ (анг. albuminic [univalent, incomplete, inhibiting] antibody) альбумінове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНАФИЛАКТИЧЕСКОЕ (анг. anaphylactic antibody) анафілактичне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНАФИЛАКТОГЕННОЕ () анафілактогенне антитіло; (анг. sensitizing antibody).
АНТИТЕЛО, АНТИАКТИНОВОЕ (анг. antiactin antibody) антиактинове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИАЛЛОТИПИЧЕСКОЕ (анг. antiallotypic antibody) антиалотипічне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИАНТЕТОПНОЕ () антиантетопне антитіло; (анг. metatope).
АНТИТЕЛО, АНТИГАММАГЛОБУЛИНОВОЕ (анг. antigammaglobulin antibody) антигамаглобулінове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИГЕМОФИЛЬНОЕ (анг. antihemophilic antibody) антигемофільне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИГЕН-СПЕЦИФИЧЕСКОЕ () антиген-специфічне антитіло; (анг. complementary antibody).
АНТИТЕЛО, АНТИИДИОТИПИЧЕСКОЕ (анг. anti-idiotypic antibody) антиідіотипічне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИИММУНОГЛОБУЛИНОВОЕ (анг. antiimmunoglobulin antibody) антиімуноглобулінове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИКЛАССОВОЕ (анг. anticlass antibody) антикласове антитіло */проти певного класу імуноглобулінів/.*
АНТИТЕЛО, АНТИКЛОНОТИПИЧЕСКОЕ (анг. anticlonotypic antibody) антиклонотипічне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИЛЕЙКОЦИТАРНОЕ (анг. antileukocytic antibody) антилейкоцитарне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИМЫШЕЧНОЕ (анг. antimuscle antibody) антим'язове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИНУКЛЕАРНОЕ (анг. antinuclear antibody) антинуклеарне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИОВАРИАЛЬНОЕ (анг. antiovary antibody) антиоваріальне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИПЛАЦЕНТАРНОЕ (анг. antiplacental antibody) антиплацентарне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИПОЧЕЧНОЕ (анг. antikidney antibody) антинниркове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИТРОМБОЦИТАРНОЕ (анг. antithrombocytic antibody) антитромбоцитарне антитіло; (пол. przeciwciało przeciwpłytkowe).
АНТИТЕЛО, АНТИФАГОВОЕ (анг. antiphage antibody) антифагове антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИФАГОЦИТАРНОЕ (анг. antiphagocytic antibody) антифагоцитарне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИХЛАМИДИЙНОЕ (анг. antichlamydial antibody) антихламідійне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИЭРИТРОЦИТАРНОЕ (анг. antierythrocytic antibody) антиеритроцитарне антитіло.
АНТИТЕЛО, АНТИЭСТРОГЕННОЕ (анг. antiestrogenic antibody) антиестрогенне антитіло.
АНТИТЕЛО, АУТОИММУННОЕ (анг. autoimmune antibody) аутоімунне антитіло.
АНТИТЕЛО, БАКТЕРИОЛИТИЧЕСКОЕ (анг. bacteriolytic antibody) бактеріолітичне антитіло.
АНТИТЕЛО, БИВАЛЕНТНОЕ (анг. bivalent antibody) бівалентне антитіло.
АНТИТЕЛО, БЛОКИРУЮЩЕЕ (анг. blocking antibody) блокуюче [блокувальне] антитіло; (пол. przeciwciało blokujące).
АНТИТЕЛО, ВИРУСНЕЙТРАЛИЗУЮЩЕЕ (анг. virus neutralizing antibody) віруснейтралізуюче [віруснейтралізувальне] антитіло.
АНТИТЕЛО, ГЕМОЛИТИЧЕСКОЕ (анг. hemolytic antibody) гемолітичне антитіло.
АНТИТЕЛО, ГЕТЕРОГЕННОЕ (анг. heterogenic antibody) гетерогенне антитіло.
АНТИТЕЛО, ГЕТЕРОЛОГИЧНОЕ (анг. heteroantibody) гетерологічне антитіло.

АНТИТЕЛО, **ГЕТЕРОФИЛЬНОЕ** () гетерофільне антитіло; (пол. przeciwciało heterofilne).
АНТИТЕЛО, **ГУМОРАЛЬНОЕ** () гуморальне антитіло; (анґ. molecular antibody).
АНТИТЕЛО, **ЕСТЕСТВЕННОЕ** (анґ. classical [natural] antibody) природне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ЗАЩИТНОЕ** (анґ. protective antibody) захисне антитіло; (пол. przeciwciało ochronne).
АНТИТЕЛО, **ИДЕНТИФИЦИРУЮЩЕЕ** () ідентифікуюче [ідентифікувальне] антитіло */напр. діагностичне/*; (анґ. detector antibody).
АНТИТЕЛО, **ИЗОИММУННОЕ** (анґ. isoimmune antibody) ізоімунне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ИММОБИЛИЗ(ИР)ОВАННОЕ** () іммобілізоване антитіло; (анґ. capture antibody).
АНТИТЕЛО, **ИММУННОЕ** (анґ. immune antibody) імунне антитіло; (пол. przeciwciało odpornościowe).
АНТИТЕЛО, **ИНГИБИРУЮЩЕЕ** (анґ. inhibiting [incomplete, univalent] antibody) інгібуюче [інгібувальне] антитіло.
АНТИТЕЛО, **КЛАСС-СПЕЦИФИЧЕСКОЕ** (анґ. class-specific antibody) клас-специфічне антитіло.
АНТИТЕЛО, **КЛЕТОЧНО-ФИКСИРОВАННОЕ** () клітинно-фіксоване антитіло; (анґ. cell-bound antibody).
АНТИТЕЛО, **КОМПЛЕМЕНТАРНОЕ** (анґ. complementary antibody) комплементарне антитіло.
АНТИТЕЛО, **КОНТРАЦЕПТИВНОЕ** () контрацептивне антитіло; (анґ. aborter's [abortifacient] antibody).
АНТИТЕЛО, **КОНЪЮГИРОВАННОЕ** (анґ. attached [complexed, conjugated] antibody) кон'юґоване [зв'язане] антитіло; (рос. связанное антитело).
АНТИТЕЛО, **КСЕНОГЕННОЕ** (анґ. xenoantibody) ксеноґенне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ЛИМФАГГЛЮТИНИРУЮЩЕЕ** () лімфаґлютинуюче [лімфаґлютинувальне] антитіло; (пол. przeciwciało powodujące aglutynację chłonki).
АНТИТЕЛО, **ЛИПОИДОТРОПНОЕ** (анґ. lipoidotropic antibody) ліпоїдотропне антитіло.
АНТИТЕЛО, **МЕЧЕНОЕ** (анґ. tagged [labeled] antibody) мічене антитіло.
АНТИТЕЛО, **МЕЧЕНОЕ МОНОКЛОНАЛЬНОЕ** (анґ. (radio-)labeled monoclonal antibody) мічене моноклональне антитіло.
АНТИТЕЛО, **МОНОВАЛЕНТНОЕ** () моновалентне [одновалентне] антитіло; (рос. одновалентное антитело; анґ. univalent [incomplete, inhibiting] antibody).
АНТИТЕЛО, **МОНОКЛОНАЛЬНОЕ** (анґ. monoclonal antibody) моноклональне антитіло.
АНТИТЕЛО, **НЕАГГЛЮТИНИРУЮЩЕЕ** (анґ. nonagglutinating antibody) неаґлютинувальне [неаґлютинуюче, що не аґлютинує] антитіло.
АНТИТЕЛО, **НЕЙТРАЛИЗУЮЩЕЕ** (анґ. neutralizing antibody) нейтралізувальне [нейтралізуюче, що нейтралізує] антитіло.
АНТИТЕЛО, **НЕПОЛНОЕ** (анґ. incomplete [univalent, inhibiting] antibody) неповне антитіло; (пол. przeciwciało niepełnowartościowe).
АНТИТЕЛО, **НЕСПЕЦИФИЧЕСКОЕ** (анґ. nonspecific antibody) неспецифічне антитіло.
АНТИТЕЛО, **НОРМАЛЬНОЕ** (анґ. normal antibody) нормальне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ОДНОВАЛЕНТНОЕ** () одновалентне антитіло; (анґ. univalent [incomplete, inhibiting] antibody).
АНТИТЕЛО, **ОПСОНИЗИРУЮЩЕЕ** (анґ. opsonizing antibody) опсонізуюче [опсонізувальне] антитіло.
АНТИТЕЛО, **ОПУХОЛЕВОЕ** (анґ. tumor [neoplasm, neoplastic] antibody) пухлинне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ОРГАНОСПЕЦИФИЧЕСКОЕ** () орґаноспецифічне антитіло; (пол. przeciwciało swoiste dla narządu).
АНТИТЕЛО, **ПОЗДНЕЕ** (анґ. late antibody) пізнє антитіло.
АНТИТЕЛО, **ПОЛНОЕ** (анґ. complete antibody, saline agglutinin) повне антитіло; (пол. przeciwciało pełnowartościowe).
АНТИТЕЛО, **ПОСТВАКЦИНАЛЬНОЕ** () поствакцинальне антитіло; (анґ. vaccine-induced antibody).
АНТИТЕЛО, **ПОСТОРОННЕЕ** (анґ. extraneous antibody) стороннє антитіло.
АНТИТЕЛО, **ПРЕДСУЩЕСТВУЮЩЕЕ** (анґ. preantibody) передіснуюче [передіснувальне] антитіло */сироватки крові/*.
АНТИТЕЛО, **ПРЕЦИПИТИРУЮЩЕЕ** (анґ. precipitating antibody) преципітуюче [преципітувальне] антитіло.
АНТИТЕЛО, **ПРИРОДНОЕ** (анґ. classical [natural] antibody) природне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ПРОТЕКТИВНОЕ** (анґ. protective antibody) протективне [захисне] антитіло; (рос. защитное антитело; пол. przeciwciało ochronne).
АНТИТЕЛО, **ПРОТИВОГРИБКОВОЕ** (анґ. anti-Candida antibody) протигрибкове антитіло.
АНТИТЕЛО, **ПРОТИВОГРИППОЗНОЕ** (анґ. antigrippal [anti-influenza] antibody) протиґрипозне антитіло.
АНТИТЕЛО, **ПРОТИВОСТОЛБНЯЧНОЕ** (анґ. antitetanus antibody) протиправцеве антитіло.
АНТИТЕЛО, **РЕАГИНОВОЕ** (анґ. reagin) реаґінове антитіло.
АНТИТЕЛО, **СВЯЗАННОЕ** (анґ. attached [complexed, conjugated] antibody) зв'язане антитіло.
АНТИТЕЛО, **СВЯЗАННОЕ С НОСИТЕЛЕМ** (анґ. carrier-bound antibody) антитіло, зв'язане з носієм.
АНТИТЕЛО, **СЕКРЕТОРНОЕ** () секреторне антитіло; (анґ. local antibody).
АНТИТЕЛО, **СЕНСИБИЛИЗИРУЮЩЕЕ** (анґ. sensitizing antibody) сенсибілізуюче [сенсибілізувальне] антитіло.

АНТИТЕЛО, СПЕРМАГГЛЮТИНИРУЮЩЕЕ (анг. spermagglutinin) спермаґлютинуюче [спермаґлютинувальне] антитіло.
АНТИТЕЛО, СПЕЦИФИЧЕСКОЕ (анґ. specific antibody) специфічне антитіло.
АНТИТЕЛО, СЫВОРОТОЧНОЕ (анг. serum [molecular] antibody) сироваткове антитіло.
АНТИТЕЛО, ТВЕРДОФАЗНОЕ (анг. solid-phase antibody) твердофазне антитіло.
АНТИТЕЛО, ТЕПЛОВОЕ (анг. warm antibody) теплове антитіло.
АНТИТЕЛО, ФИКСИРОВАННОЕ (анг. fixed antibody) фіксоване антитіло.
АНТИТЕЛО, ФЛЮОРЕСЦИРУЮЩЕЕ (анг. fluorescent antibody) флюоресціююче [флюоресціювальне] антитіло.
АНТИТЕЛО, ЦИРКУЛИРУЮЩЕЕ (анг. circular antibody) циркулювальне [циркулююче, що циркулює] антитіло.
АНТИТЕЛО, ЦИТОСТАТИЧЕСКОЕ (анґ. cytostatic antibody) цитостатичне антитіло.
АНТИТЕЛО-АГГЛЮТИНИН () антитіло-аглютинін; (пол. przeciwciało-aglutynina).
АНТИТЕЛОБЛОКИРУЮЩИЙ (анг. antibody-blocking) антитілоблокуючий [антитілоблокувальний].
АНТИТЕЛОГЕНЕЗ () антитілоґенез; (анг. antibody response, serogenesis).
АНТИТЕЛО-ЗОНД () антитіло-зонд; (анґ. screening antibody).
АНТИТЕЛО-КАТАЛИЗАТОР () антитіло-каталізатор; (анґ. abzyme).
АНТИТЕЛООБРАЗОВАНИЕ () антитілоутворення, антитілоутворювання; (пол. powstawanie przeciwciała).
АНТИТЕЛОПРОДУЦЕНТ () антитілопродуцент; (анґ. antibody producer).
АНТИТЕЛОСВЯЗЫВАЮЩИЙ (анґ. antibody-binding) антитілозв'язуючий [антитілозв'язувальний].
АНТИТЕНАР (лат. antithenar, *-aris, n*: від anti- – проти- + thenar – долоня: від theino – вдаряю; hypothenar, *-aris, n*) мізинцем'якуш, мізинцем'якушка, противипин */долонний/*, долонепротивипин, протидолоневипин, антитенар. М'якушка мізинця.
АНТИТЕТАНИЧЕСКИЙ () антитетанічний; (пол. przeciwdrgawkowy).
АНТИТИРЕОИДНЫЙ (лат. antithyreoideus, *-a, -um*: від гр. αντι anti – проти + θυρεοειδης – щитоподібний: від θυρεος – щит) протищитуватий, протищитоподібний, протищитовидний, антитиреоїдний; (рос. противощитовидный; пол. hamujący działanie tarczycy).
АНТИТИРЕОТОКСИЧЕСКИЙ (лат. antithyreotoxicus, *-a, -um*; antithyrotoxicus, *-a, -um*: від гр. αντι anti – проти + θυρεοειδης – щитоподібний: від θυρεος – щит) антитиреотоксичний.
АНТИТИРЕОТРОПНЫЙ (лат. antithyreotropicus, *-a, -um*; antithyrotropicus, *-a, -um*) антитиреотропний.
АНТИТИФОЗНЫЙ () антитифозний; (пол. przeciwdurowy).
АНТИТОКСИГЕН (лат. antitoxigenum, *-i, n*; antitoxinogenum, *-i, n*) антитоксиґен.
АНТИТОКСИН (лат. antitoxinum, *-i, n*; antitoxicon, *-i, n*; toxicidum, *-i, n*) протиотруя, протиотрута, протитрійло, протитрутизна, антитоксин; (анг., antitoxic antibody).
АНТИТОКСИН, БОТУЛИНИЧЕСКИЙ (лат. antitoxinum botulinicum) ботулінічний антитоксин.
АНТИТОКСИН, ГАЗОВО-ГАНГРЕНОЗНЫЙ (анг. gas gangrene antitoxin) газово-ґанґренозний антитоксин.
АНТИТОКСИН, ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ (анг. dysentery antitoxin) дизентерійний антитоксин.
АНТИТОКСИН, ДИФТЕРИЙНЫЙ (анг. diphtheria antitoxin) дифтерійний антитоксин; (пол. antytoksyna błonicza).
АНТИТОКСИН, НОРМАЛЬНЫЙ (лат. antitoxinum normale) нормальний антитоксин.
АНТИТОКСИН, СТОЛБНЯЧНЫЙ (лат. antitoxinum tetanicum) правцевий антитоксин.
АНТИТОКСИН, СТРЕПТОКОККОВЫЙ (лат. antitoxinum streptococcicum) стрептококовий антитоксин.
АНТИТОКСИНОГЕН (лат. antitoxinogenum, *-i, n*; antitoxigenum, *-i, n*) антитоксиноґен.
АНТИТОКСИЧЕСКИЙ (лат. antitoxicus, *-a, -um*) протиотруйний, протиотрутний, протиотрутовий, протитрійловий, протитрутизний, протитрутизновий, антитоксичний; (пол. przeciwtoksyczny).
АНТИТРЕПОНЕМНЫЙ (лат. antitreponemalis, *-e*) антитрепонемний.
АНТИТРИПАНОСОМНЫЙ (лат. antitrypanosomalis, *-e*) протисвердлівцевий, протисвердлотільцевий, антитрипаносомний.
АНТИТРИПСИН (лат. antitrypsinum, *-i, n*) антитрипсин; (пол. substancja hamująca działanie trypsyny).
АНТИТРИПСИЧЕСКИЙ () антитрипсичний; (пол. przeciwtrypsynowy).
АНТИТРИПТИЧЕСКИЙ (лат. antitrypticus, *-a, -um*) антитриптичний.
АНТИТРИХОМОНАДНЫЙ (лат. antitrichomonalis, *-e*) антитрихомонадний.
АНТИТРОМБИН (лат. antithrombinum, *-i, n*) антитромбін.
АНТИТРОМБОПЛАСТИН () антитромбопластин.
АНТИТРОМБОПЛАСТИНОГЕН () антитромбопластиноґен.
АНТИТРОМБОТИЧЕСКИЙ (лат. antithromboticus, *-a, -um*) антитромботичний; (пол. przeciwdziałający krzepnięciu krwi).
АНТИТРОМБОЦИТНЫЙ () антитромбоцитний; (пол. działający przeciw płytkom krwi).
АНТИТРОПИН (лат. antitropinum, *-i, n*; antitrophinum, *-i, n*; antiopsoninum, *-i, n*) антитропін.
АНТИТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ () протисухотний, протисухотовий, протигорбковичний, протигорбковицевий, антитуберкульозний; (пол. przeciwgruźliczy).
АНТИТУБЕРКУЛИН (лат. antituberculinum, *-i, n*) антитуберкулін.

АНТИТУБУЛИН (лат. antitubulinum, *-i, n*) антитубулін.
АНТИТУМОРОГЕННЫЙ (лат. antitumorogenicus, *-a, -um*; antitumorigenicus, *-a, -um*) антитуморогенний; (пол. przeciwnowotworowy, przeciwguzowy).
АНТИФАГ () антифаґ.
АНТИФАГИН () антифаґін; (пол., substancja chroniąca bakterie przed pochłonięciem przez fagocyty).
АНТИФАГОЦИТАРНЫЙ (лат. antiphagocytaris, *-e*; antiphagocyticus, *-a, -um*) антифаґоцитарний.
АНТИФЕБРИЛЬНЫЙ () протигарячковий, антифебрильний.
АНТИФЕРМЕНТ (лат. antifermentum, *-i, n*; antienzymum, *-i, n*; antienzyme, *-es, f*) протишумило, протибродило, протизбродень, протиквасило, протизакваска, антифермент; (пол., przeciwenzym; przeciwferment).
АНТИФИБРИНОЛИЗИН (лат. prothrombinogenum, *-i, n*) антифібринолізин.
АНТИФЛЮС (анґ. antiflux) антифлюс.
АНТИФОЛАТ (анґ. antifolate (drug)) антифолат.
АНТИФОЛИЕВЫЙ () антифолієвий; (пол. przeciwfoliowy).
АНТИФОН () антифон; (пол., wtyczka przeciw hałasowi, noszona w przewodzie słuchowym zewnętrznym).
АНТИФРИЗ () антифриз; (пол. substancja zapobiegająca zamarzaniu).
АНТИФУНГАЛЬНЫЙ (лат. antifungalis, *-e*; antimycoticus, *-a, -um*) протигрибковий, антифунґальний; (рос. противогрибковый).
АНТИХИМОЗИН () антихімозин.
АНТИХЛОР () антихлор.
АНТИХОЛИНЕРГИЧЕСКИЙ () антихолінерґічний; (пол. przeciwcholinergiczny).
АНТИХОЛИНЭСТЕРАЗА (лат. anticholinesterasa, *-ae, f*) антихолінестераза.
АНТИХОЛИНЭСТЕРАЗНЫЙ () антихолінестеразний; (пол. działający przeciw cholinesterazie).
АНТИЦИКЛОН () антициклон; (пол. wyż barometryczny).
АНТИЦИПАЦИЯ (лат. anticipatio, *-onis, f*) антиципація */ґен./*.
АНТИЦИТОТОКСИН () антицитотоксин.
АНТИШИСТОСОМОЗНЫЙ (лат. antischistosomosus, *-a, -um*) антисхістосомозний, антишистосомозний.
АНТИШУМОВОЙ () антишумовий; (пол. działający przeciw hałasowi; przeciwzakłóceniowy).
АНТИЭНЗИМ (лат. antienzymum, *-i, n*; antienzyme, *-es, f*; antifermentum, *-i, n*) протишумило, протибродило, протизбродень, протиквасило, протизакваска, антиензим; (пол., przeciwenzym; przeciwferment).
АНТИЭПИЛЕПТИЧЕСКИЙ () антиепілептичний; (пол. przeciwpadaczkowy).
АНТИЭСТРОГЕН (лат. antiestrogenum, *-i, n*) антиестроґен.
АНТИЭСТРОГЕННЫЙ (лат. antiestrogenicus, *-a, -um*) антиестроґенний.
АНТОНОВ ОГОНЬ (лат. gangraena, *-ae, f*) вогнець, *-нецю*, спалень, *-леня*, мертвиця, антонів вогонь; (пол. zgorzel, martwica).
АНТОЦИАНИДИНЫ (анґ. anthocyanidins) антоціанідини */мн./*.
АНТОЦИАНЫ (анґ. anthocyanins) антоціани */мн./*.
АНТРАГЛИКОЗИДЫ (анґ. anthraglycosides) антраґлікозиди */мн./*.
АНТРАКОЗ (лат. anthracosis, *-is, f*: від гр. anthrax, *-akos* – вугілля) завуглення, легенезавуглення, антракоз; (пол. pylica węglowa).
АНТРАКОЗ КОЖИ () антракоз шкіри; (пол. pylica węglowa skóry).
АНТРАКОЗ ЛЕГКИХ () антракоз легень; (пол. pylica węglowa płuc).
АНТРАКОСИЛИКОЗ () антракосилікоз; (пол. pylica węglowokrzemowa).
АНТРАКОТИЧЕСКИЙ () антракотичний; (пол. pyliczy).
АНТРАКС (лат. anthrax, *-acis, m*: від гр. anthrax, *-akos* – вугілля) телій, жабур, сибірка, гербарець, *-рця*, антракс; (рос. сибирская язва; пол. wąglik).
АНТРАЛЬНО-ПИЛОРИЧЕСКИЙ () антрально-пілоричний.
АНТРАЛЬНЫЙ (лат. antralis, *-e*) антральний.
АНТРАХИНОНЫ (анґ. anthraquinones) антрахінони */мн./*.
АНТРАЦЕН () антрацен.
АНТРАЦИКЛИНЫ (анґ. anthracyclines) антрацикліни */мн./*.
АНТРИТ (лат. antritis, *-tidis, f*) надриця, надровиця, надрозапал, надрозапалення, запалення надра, антрит; (пол. zapalenie zatoki lub jamy).
АНТРОАТТИКОТОМИЯ () антроат(т)(і/и)котомія; (пол. otwarcie chirurgiczne zatoki szczękowej i zachyłku nadbębenkowego).
АНТРОДРЕНАЖ (анґ. antrodrainage) антродренаж.
АНТРОДУОДЕНОСТОМИЯ () антродуоденостомія; (пол. zespolenie jamy odźwiernikowej z dwunastnicą).
АНТРОПИЛОРИТ () антропілорит; (пол. zapalenie jamy odźwiernikowej).
АНТРОПИЛОЭКТОМИЯ () антропілоектомія; (пол. wycięcie części odźwiernikowej żołądka).
АНТРОПО- (лат. anthropo-) людино-, антропо-; (рос. человеко-; пол. cziowieko-).
АНТРОПОГЕНЕЗ (лат. anthropogenesis, *-is, f*; anthropogenia, *-ae, f*; anthropogonia, *-ae, f*: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – рід, народження: від gignomai – народжуватись, походити)

людиновиник, людиновиникнення, людинопоходження, антропоґенез; (пол., historia rozwoju człowieka).

АНТРОПОГЕНИЯ (лат. anthropogenia, *-ae, f*; anthropogonia, *-ae, f*; anthropogenesis, *-is, f*: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – рід, народження: від gignomai – народжуватись, походити) людиновиник, людиновиникнення, людинопоходження, антропоґенія; (пол., historia rozwoju człowieka).

АНТРОПОГЕННЫЙ (лат. anthropogenes, *G. -is*; anthropogenus, *-a, -um*; anthropogenicus, *-a, -um*: від гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити) людинопохідний, людинопричинний, людинопричиновий, людиноспричинювальний, антропоґенний.

АНТРОПОГЕОГРАФИЯ () антропоґеографія; (пол., nauka o rozmieszczeniu człowieka na kuli ziemskiej).

АНТРОПОГРАФИЯ () антропографія; (пол., nauka o rasach i narodach, ich zwyczajach itp).

АНТРОПОЗООНОЗ () антропозооноз; (пол., choroba odzwierzęca).

АНТРОПОИДНЫЙ () людиноподібний, антропоїдний; (рос. человекообразный; пол. człekokształtny).

АНТРОПОЛОГ (лат. anthropologus, *-i, m*) людинник, людинівник, людинознавець, *-вця*, антрополоґ; */жін./* людинниця, людинівниця, людинознавиця, антрополоґиня.

АНТРОПОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. anthropologicus, *-a, -um*) людинничий, людинницький, людинівничий, людинознавчий, людинознавський, людинознавецький, антропологічний.

АНТРОПОЛОГИЯ (лат. anthropologia, *-ae, f*) людинництво, людинівництво, людинознавство, антропологія; (пол., nauka o człowieku).

АНТРОПОМЕТР (лат. anthropometer, *-tris, m*; anthropometrum, *-i, n*) людиномір, антропометр.

АНТРОПОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. anthropometricus, *-a, -um*) людиновимірний, людиновимірювальний, людинообмірний, людинообмірювальний, антропометричний.

АНТРОПОМЕТРИЯ (лат. anthropometria, *-ae, f*) людиновимір, людиновимірювання, людинообмір, людинообмірювання, антропометрія.

АНТРОПОМОРФИЗМ (лат. anthropomorphismus, *-i, m*) антропоморфізм; (пол., przypisywanie cech ludzkich zwierzętom i roślinom).

АНТРОПОМОРФОЛОГИЯ (лат. anthropomorphologia, *-ae, f*) антропоморфологія.

АНТРОПОНОЗ (лат. anthroponosis, *-is, f*) антропоноз.

АНТРОПОСОФИЯ (лат. anthroposophia, *-ae, f*) антропософія; (пол., nauka o naturze człowieka).

АНТРОПОФАГ (лат. anthropophagus, *-i, m*) людожер, людоїд, антропофаг; (рос. людоед; пол. ludożerca, ludojad; фр. cannibale; ісп. canibal).

АНТРОПОФАГИЧЕСКИЙ (лат. anthropophagicus, *-a, -um*; cannibalicus, *-a, -um*) людожерський, людоїдський, антропофаґічний; (рос. людоедский; пол. ludożerczy).

АНТРОПОФАГИЯ (лат. anthropophagia, *-ae, f*; cannibalizmus, *-i m*: від фр. cannibalisme: від ісп. canibal – людожер) людожерство, людоїдство, антропофаґія; (рос. людоедство; пол. ludożerstwo, ludożerczość).

АНТРОПОФОБИЯ (лат. anthropophobia, *-ae, f*) людобоязнь, людобоясть, людобоязність, *-ності*, людобоязкість, *-кості*, людобояння, людострах, людоострах, людожах, людоляк, людолячність, *-ності*, антропофобія. Страх [острах, боязнь] людей; (пол. obawa przed towarzystwem; lęk przed tłumem).

АНТРОПОЦЕНТРИЧЕСКИЙ (лат. anthropocentricus, *-a, -um*) антропоцентричний.

АНТРОПУНКЦИЯ (лат. antropunctio, *-onis, f*; mastoideocentesis, *-is, f*) антропункція.

АНТРОСАЛЬПИНГИТ () антросальпінґіт; (пол. przewlekle zapalenie ucha środkowego).

АНТРОСКОП () антроскоп; (пол., wziernik do badania zatoki szczękowej).

АНТРОСКОПИЯ (лат. antroscopia, *-ae, f*) антроскопія; (пол. badanie wziernikiem zatoki szczękowej).

АНТРОТОМИЯ (лат. antrotomia, *-ae, f*; mastoidotomia, *-ae, f*) надророзтин, надророзтинання, надророзітнення, антротомія; (пол., otwarcie zatoki).

АНТРОЭКТОМИЯ (лат. antroectomia, *-ae, f*) антроектомія; (пол. wycięcie jamy odźwiernikowej).

АНТРУМ (лат. antrum, *-i, n*) надро, дупло, дуплавина, дуплина, антрум.

АНТРУМГРАФИЯ (лат. antrumgraphia, *-ae, f*) антрумґрафія.

АНТРЭКТОМИЯ (лат. antrectomia, *-ae, f*) антректомія.

АНУРИЯ (лат. anuria, *-ae, f*) безсеччя, безсечість, *-чості*, безсечність, *-ності*, безсечів'я, безсечевість, *-ності*, безсечівність, *-ності*, сечовідсутність, *-ності*, анурія. Відсутність сечі; (пол. bezmocz).

АНУРИЯ, АРЕНАЛЬНАЯ (лат. anuria arenalis [extrarenalis]) аренальна [нениркова, позаниркова] анурія; (рос. внепочечная анурия; пол. bezmocz nienerkowego pochodzenia).

АНУРИЯ, ИНТОКСИКАЦИОННАЯ (лат. anuria intoxicationis) інтоксикаційна анурія; (пол. bezmocz wskutek zatrucia).

АНУРИЯ, КАЛЬКУЛЁЗНАЯ (лат. anuria calculosa) калькульозна анурія; (пол. bezmocz wywołany kamicą).

АНУРИЯ, ОБТУРАЦИОННАЯ (лат. anuria obturativa [obstructiva]) обтураційна анурія; (пол. bezmocz rzekomy; bezmocz wydalniczy).

АНУРИЯ, ПОСТРЕНАЛЬНАЯ (лат. anuria postrenalis) постренальна анурія.

АНУРИЯ, ПОЧЕЧНАЯ (лат. anuria renalis [secretoria]) ниркова анурія.

АНУРИЯ, ПРЕРЕНАЛЬНАЯ (лат. anuria prerenalis) преренальна [дониркова] анурія; (пол. brak wydzielania moczu wskutek niskiego ciśnienia krwi).

АНУРИЯ, ПРЕХОДЯЩАЯ (лат. anuria transitoria) минуща анурія.
АНУРИЯ, **РЕНАЛЬНАЯ** (лат. anuria renalis [secretoria]) ренальна [ниркова] анурія; (рос. почечная анурия; пол. bezmocz prawdziwy; bezmocz wydzielniczy).
АНУРИЯ, **РЕФЛЕКТОРНАЯ** () рефлекторна анурія; (пол. bezmocz odruchowy; анґ. reflex anuria).
АНУРИЯ, **РЕФЛЕКТОРНО-ПОЧЕЧНАЯ** () рефлекторно-ниркова анурія; (пол. bezmocz odruchowonerkowy).
АНУРИЯ, **СЕКРЕТОРНАЯ** (лат. anuria secretoria [renalis]) секреторна [ниркова] анурія; (рос. почечная анурия; пол. bezmocz prawdziwy; bezmocz wydzielniczy).
АНУРИЯ, **СУБРЕНАЛЬНАЯ** (лат. anuria subrenalis) субренальна анурія; (пол. bezmocz rzekomy; bezmocz wydalniczy).
АНУРИЯ, **ТРАВМАТИЧЕСКАЯ** (лат. anuria traumatica) травматична анурія; (пол. bezmocz urazowy).
АНУРИЯ, **ТРАНЗИТОРНАЯ** (лат. anuria transitoria) транзиторна [минуща] анурія; (рос. преходящая анурия).
АНУРИЯ, **ЭКСКРЕТОРНАЯ** (лат. anuria excretoria [subrenalis]) екскреторна анурія; (пол. bezmocz wydalniczy; bezmocz rzekomy).
АНУРИЯ, **ЭКСТРАРЕНАЛЬНАЯ** (лат. anuria extrarenalis [arenalis]) екстраренальна [позаниркова] анурія; (рос. внепочечная анурия; пол. bezmocz nienerkowego pochodzenia).
АНУС (лат. anus, *-i, m* – обручка, перстень) гузиця, гузник, відхідник, анус. Анальний [відхідниковий] отвір; (рос. задний проход, заднепроходное отверстие; нім., After).
АНУС **РАСКОНИ** (анґ. Rusconi's anus, blastopore) анус Расконі.
АНУС, **НЕПЕРФОРИРОВАННЫЙ** (лат. anus imperforatus, atresia analis) неперфорований анус.
АНУС, **ПОДАТЛИВЫЙ** (анґ. pliable anus) податливий анус.
АНУС, **ПРОТИВОЕСТЕСТВЕННЫЙ** (лат. anus praeternaturalis) протиприродний анус.
АНУСИТ (лат. anusitis, *-tidis, f*) анусит.
АНУСКОП () ануской; (пол. wziernik do dolnej części odbytnicy).
АНЭЙПЛОИДИЯ (лат. aneuploidia, *-ae, f*) анейплоїдія. Більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне; */див. тж* ***АНЭУПЛОИДИЯ, АНЕУПЛОИДИЯ, АНЕЙПЛОИДИЯ****/*.
АНЭЙПЛОИДНЫЙ (aneuploidus, *-a, -um*; aneuploides, *-is*) анейплоїдний. Той, що має більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне.
АНЭЛЕКТРОН (лат. anelectronus, *-i, m*) анелектрон.
АНЭЛЕКТРОТОНИЧЕСКИЙ (лат. anelectrotonicus, *-a, -um*) анелектротонічний.
АНЭНЦЕФАЛ (лат. anencephalus, *-i, m*; anenkephalus, *-i, m*) безмізківець, *-вця*, безмізковець, *-вця*, аненцефал.
АНЭНЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. anencephalicus, *-a, -um*; anenkephalicus, *-a, -um*; anencephalus, *-a, -um*) безмізкий, безмозкий,безмізковий, безмозковий, аненцефалічний.
АНЭНЦЕФАЛИЯ (лат. anencephalia, *-ae, f*; anenkephalia, *-ae, f*) безмізків'я, безмізковість, *-вості*, безмозковість, *-вості*, аненцефалія; (пол. bezmózgowie; bezmózgowość); */див. тж* ***АНЕНЦЕФАЛИЯ****/*.
АНЭОЗИНОФИЛИЯ (лат. aneosinophilia, *-ae, f*) анеозинофілія; (пол. brak granulocytyw kwasochlonnych we krwi).
АНЭРГИЯ (лат. anergia, *-ae, f*) бездія, безспротив, анерґія; */див. тж* ***АНЕРГИЯ****/*.
АНЭРИТРОБЛЕПСИЯ () червононерозрізнення, червононерозрізнювання, червононерозрізняння, анеритроблепсія; (пол. nierozróżnianie barwy czerwonej).
АНЭРИТРОПСИЯ () червоносліпота, анеритропсія; (пол. ślepota na barwę czerwoną).
АНЭУПЛОИДИЯ (лат. aneuploidia, *-ae, f*) анеуплоїдія. Більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне; */див. тж* ***АНЭЙПЛОИДИЯ, АНЕЙПЛОИДИЯ, АНЕУПЛОИДИЯ****/*.
АНЭУПЛОИДНЫЙ (aneuploidus, *-a, -um*; aneuploides, *-is*) анеуплоїдний. Той, що має більше чи менше число хромосом, аніж нормальне, диплоїдне.
АНЬЮМ (анґ. ainhum) аньюм.
АОРТА (лат. aorta, *-ae, f* [NA]; гр. aorte: від airo, *aeiro* – піднімати, підіймати, підвішувати, підв'язувати */серце/*; або від гр. arteria orthe */a.orthe/* – пряма артерія) б'ючостовбур, б'ючкостовбур, аорта; (пол. tętnica główna; словац., srdcovnica; нім., Hauptkorperschlagader, grosse Korperschlagader).
АОРТА, **БРЮШНАЯ** (лат. aorta abdominalis [NA]) черевна аорта; (пол., tętnica główna brzuszna).
АОРТА, **ВЕНТРАЛЬНАЯ** (лат. aorta ventralis INA]) вентральна аорта.
АОРТА, **ВОСХОДЯЩАЯ** (лат. aorta ascendens [NA]) висхідна аорта; (пол., tętnica główna wstępująca).
АОРТА, **ВЫСОКАЯ ПРАВОЛЕЖАЩАЯ** (анґ. right-side high aorta) висока праволіжна аорта.
АОРТА, **ГРУДНАЯ** (лат. aorta thoracica [NA]) грудна аорта; (пол., tętnica główna piersiowa).
АОРТА, **ДОРСАЛЬНАЯ** (лат. aorta dorsalis [NA]) дорсальна аорта.
АОРТА, **КОРОТКАЯ БРЮШНАЯ** (анґ. short abdominal aorta) коротка черевна аорта.
АОРТА, **НИСХОДЯЩАЯ** (лат. aorta descendens [NA]) спадна [нисхідна] аорта; (пол., tętnica główna zstępująca).
АОРТА, **УДЛИНЁННАЯ ГРУДНАЯ** (анґ. elongated thoracic aorta) подовжена грудна аорта.
АОРТА, **УЗКАЯ** (анґ. narrow aorta) вузька аорта.
АОРТА, **ШИРОКАЯ ВОСХОДЯЩАЯ** (анґ. wide ascending aorta) широка висхідна аорта.
АОРТАЛГИЯ (лат. aortalgia, *-ae, f*: від aorta, *-ae, f* – б'ючостовбур, б'ючкостовбур, аорта) б'ючостовбуробіль, б'ючкостовбуробіль, аорталґія.

АОРТАЛЬГИЯ (лат. aortalgia, *-ae, f*: від aorta, *-ae, f* – б'ючостовбур, б'ючкостовбур, аорта) б'ючостовбуробіль, б'ючкостовбуробіль, аортальґія.

АОРТАЛЬНО-КАРОТИДНЫЙ () аортально-каротидний; (пол. dotyczący aorty i tętnicy szyjnej).

АОРТАЛЬНЫЙ (лат. aortalis, *-e*; aorticus, *-a, -um*) б'ючостовбурний, б'ючкостовбурний, аортний, аортовий, аортальний; (пол. aortowy; dotyczący tętnicy głównej; словац., srdcovnicový).

АОРТИТ (лат. aortitis, *-tidis, f*: від aorta, *-ae, f* – б'ючостовбур, б'ючкостовбур, аорта) б'юч(к)остовбурниця, б'юч(к)остовбурозапал, б'юч(к)остовбурозапалення, аортниця, аортозапал, аортозапалення, аортит. Запалення аорти [б'ючостовбура, б'ючкостовбура]; (пол., zapalenie tętnicy głównej).

АОРТИТ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. aortitis allergica) алерґічний [алерґійний] аортит.

АОРТИТ, АТЕРОЯЗВЕННЫЙ (лат. aortitis atheroulcerosa) атеровиразковий аортит.

АОРТИТ, ГИГАНТОКЛЕТОЧНЫЙ (анґ. giant cell aortitis) ґіґантоклітинний аортит.

АОРТИТ, ГНОЙНЫЙ (анг. purulent aortitis) гнійний аортит.

АОРТИТ, ДИФФУЗНЫЙ () дифузний аортит; (пол., zapalenie tętnicy głównej rozlane).

АОРТИТ, ИНФЕКЦИОННЫЙ (анґ. infectious aortitis) інфекційний аортит.

АОРТИТ, ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ () облітеруючий [облітерувальний] аортит; (пол., zapalenie tętnicy głównej zarostowe).

АОРТИТ, РЕВМАТИЧЕСКИЙ () ревматичний аортит; (пол., zapalenie tętnicy głównej gośćcowe).

АОРТИТ, СИФИЛИТИЧЕСКИЙ (лат. aortitis syphilitica) сифілітичний аортит; (пол. zapalenie tętnicy głównej kiłowe).

АОРТИТ, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ (лат. aortitis tuberculosa) туберкульозний аортит; (пол., zapalenie tętnicy głównej gruźlicze).

АОРТИТ, ЭМБОЛИЧЕСКИЙ (лат. aortitis embolica) емболічний аортит.

АОРТО-АРТЕРИОГРАФИЯ () аорто-артеріоґрафія; (пол. radiografia aorty i tętnic).

АОРТОГРАММА (лат. aortogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від aorta, *-ae, f* – б'ючостовбур, б'ючкостовбур, аорта + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) б'юч(к)остовбурозображення, б'юч(к)остовбурообраз, б'юч(к)остовбурознімок, аортоґрама; (пол., radiogram tętnicy głównej).

АОРТОГРАФИЯ (лат. aortographia, *-ae, f*: від aorta, *-ae, f* – б'ючостовбур, б'ючкостовбур, аорта + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) б'юч(к)остовбурозображання, б'юч(к)остовбурозображування, б'юч(к)остовбурозйомка, б'юч(к)остовбурознімання, аортоґрафія; (пол., radiografia tętnicy głównej).

АОРТОГРАФИЯ, ПАРАЛЮМБАЛЬНАЯ (лат. aortographia paralumbalis [paranephralis]) паралюмбальна аортоґрафія; (анґ. translumbar aortography).

АОРТОГРАФИЯ, ПАРАНЕФРАЛЬНАЯ] (лат. aortographia paranephralis [paralumbalis]) паранефральна аортоґрафія; (анґ. translumbar aortography).

АОРТОГРАФИЯ, РЕТРОГРАДНАЯ (лат. aortographia retrograda) ретроградна аортоґрафія.

АОРТОГРАФИЯ, ТРАНСЛЮМБАЛЬНАЯ (лат. aortographia translumbalis) транслюмбальна аортоґрафія.

АОРТОГРАФИЯ, ТРАНСФЕМОРАЛЬНАЯ (лат. aortographia transfemoralis) трансфеморальна аортоґрафія; (анґ. femoral aortography).

АОРТО-КАРОТИДНЫЙ () аорто-каротидний; (пол. dotyczący aorty i tętnicy szyjnej).

АОРТОКОРОНАРНЫЙ (лат. aortocoronarius, *-a, -um*) б'юч(к)остовбуровінцевий, аортокоронарний.

АОРТОПАТИЯ (лат. aortopathia, *-ae, f*) аортопатія.

АОРТОПТОЗ () аортоптоз; (пол., opadnięcie tętnicy głównej).

АОРТОРАФИЯ () аорторафія; (пол., zeszycie tętnicy głównej).

АОРТОСКЛЕРОЗ () аортосклероз; (пол., stwardnienie tętnicy głównej).

АОРТОТОМИЯ () аортотомія; (пол., nacięcie tętnicy głównej).

АОРТОЭЗОФАГОГРАММА () аортоезофаґоґрама; (пол. radiogram aorty i przełyku).

АПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ (лат. apancreaticus, *-a, -um*) апанкреатичний.

АПАРАТИРЕОЗ () апаратиреоз; (пол. brak przytarczyc).

АПАРЕУНИЯ (лат. apareunia, *-ae, f*) апареунія; (пол. zaburzenie lub niezdolność spółkowania u kobiet).

АПАТИТОЗ (лат. apatitosis, *-is, f*) апатитоз; (пол. pylica apatytowa).

АПАТИЧЕСКИЙ (лат. apathicus, *-a, -um*) байдужий, байдужний, безпристрасний, оспалий, апатичний; (рос. безразличный, безучастный, бесстрастный, равнодушный; пол., obojętny).

АПАТИЧНОСТЬ (лат. apathismus, *-i, m*; anormia, *-ae, f*; atimormia, *-ae, f*; agrypnocoma, *-atis, n /pl.-ata/*) байдужість, *-жості*, байдужність, *-ності*, збайдужілість, *-лості*, безпристрасність, *-ності*, млявість, *-вості*, апатичность, *-ності*; (рос. бесстрастность, вялость; латис. vienaldziba).

АПАТИЧНЫЙ (лат. apathicus, *-a, -um*) байдужий, байдужний, безпристрасний, оспалий, апатичний; (рос. безразличный, безучастный, бесстрастный, равнодушный; пол., obojętny).

АПАТИЯ (лат. apathia, *-ae, f*: від гр. α- a-, αν- an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість; anormia, *-ae, f*; atimormia, *-ae, f*; agrypnocoma, *-atis, n /pl.-ata/*) байдужжя, байдужість, *-жості*, байдужність, *-ності*, збайдужілість, *-лості*, безпристрасність, *-ності*, млявість, *-вості*, апатія; (рос. безразличие, бесстрастие, бесстрастность, безучастие, равнодушие, вялость; латис. vienaldziba; нім., Gleichgültigkeit).

АПАТОГЕННОСТЬ (лат. apathogenitas, *-atis, f*: від гр. α- а-, αν- an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість + genesis, *-is, f* – походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити) нехворобoтвірність, *-ності*, нехворобoтворність, *-ності*, нехворобoтворчість, *-чості*, нехворобовинниковість, *-вості*, нехворобовиникальність, *-ності*, нехворобочинність, *-ності*, нехворобопричинність, *-ності*, нехворобопричиновість, *-вості*, нехворобоспричинювальність, *-ності*, апатоґенність, *-ності*; (рос. неболезнетворность, невредоносность; пол. niechorobotwórczość).

АПЕКС (лат. apex, *-icis, m* – верхівка, вершина) вершок, верхівка, апекс; (рос. верхушка; пол. wierzchołek, szczyt, koniuszek; латис. virsotnne, galotne; нім., Spitze; анг., tip; фр. sommet).

АПЕКСИТ (лат. apexitis, *-tidis, f*) апексит; (пол. zapalenie szczytu narządu).

АПЕКСКАРДИОГРАФИЯ (лат. apexcardiographia, *-ae, f*) апекскардіоґрафія.

АПЕЛЬСИН (лат. aurantium, *-i, n*; гол. appelsien, sinaappel – китайське яблуко: від appel – яблуко + ст.-гол. Sien /*н.-гол. China*/ – Китай) помаранч, апельсин; (пол. pomarancza від іт. pomo – яблуко + arancia; чес. pomeranc; болг. портокал від «португальський»; серб-хорв. наранча, наранца; анґ. orange; іт. arancia;ісп. naranja; порт. laranja [j=ж]; тур. portakal від «португальський»).

"АПЕЛЬСИН" ГЕНКЕ (лат. caput tali [NA]) "апельсин" Генке; (анґ. Henke's "orange").

АПЕПСИЯ (лат. apepsia, *-ae, f*) нестрав'я, нестравність, *-ності*, нетравність, *-ності*, нетравлення, безстравність, *-ності*, апепсія; (пол. niestrawność).

АПЕРИОДИЧЕСКИЙ () аперіодичний; (пол. nieokresowy).

АПЕРТУРА (лат. apertura, *-ae, f* [NA]) отвір, *-вору*, розтвір, *-вору*, розкрив, розхил, відтулина, апертура; (рос. отверстие; пол. otwór; латис. atvere).

АПЕРТУРА ГРУДНОЙ КЛЕТКИ, ВЕРХНЯЯ (лат. apertura thoracis superior [NA]) верхня апертура грудної клітки.

АПЕРТУРА ГРУДНОЙ КЛЕТКИ, НИЖНЯЯ (лат. apertura thoracis inferior [NA]) нижня апертура грудної клітки.

АПЕРТУРА КАНАЛЬЦА УЛИТКИ, НАРУЖНАЯ (лат. apertura externa canaliculi cochleae [NA]) зовнішня апертура канальця завитки.

АПЕРТУРА КЛИНОВИДНОЙ ПАЗУХИ (лат. apertura sinus sphenoidalis [NA]) апертура клиноподібної пазухи.

АПЕРТУРА ЛОБНОЙ ПАЗУХИ (лат. apertura sinus frontalis [NA]) апертура лобової пазухи.

АПЕРТУРА ПРОВОДА ПРЕДДВЕРИЯ, НАРУЖНАЯ (анґ. external aperture [fissure] of aqueduct of vestibule) зовнішня апертура проводу присінка.

АПЕРТУРА ТАЗА, ВЕРХНЯЯ (лат. apertura pelvis superior, aditus pelvis [NA]) верхня апертура тазу.

АПЕРТУРА ТАЗА, НИЖНЯЯ (лат. apertura pelvis inferior, exitus pelvis [NA]) нижня апертура тазу.

АПЕРТУРНЫЙ (анґ. aperture, orate) апертурний.

АПЕРЦЕПТИВНЫЙ (лат. apperceptivus, *-a, -um*) ап(п)ерцептивний; (пол. apercepcyjny; postrzegalny); */див. тж **АППЕРЦЕПТИВНЫЙ**/*.

АПЕРЦЕПЦИЯ (анґ. apperceptio, *-onis, f*) ап(п)ерцепція; (пол. apercepcja, postrzeganie); */див. тж **АППЕРЦЕПЦИЯ**/*.

АПИКАЛЬНЫЙ (лат. apicalis, *-e*) верхівковий, вершковий, апікальний; (пол. szczytowy; wierzchołkowy).

АПИКОЛИЗ () апіколіз; (пол., uwolnienie szczytu płuca od zrostów opłucnowych wierzchołkowych).

АПИКОТОМИЯ (лат. apicotomia, *-ae, f*) апікотомія.

АПИЛАК () бджолине молочко, апілак; (рос. пчелиное молочко).

АПИНЕАЛИЗМ (лат. apinealismus, *-i, m*) апінеалізм; (пол. brak szyszynki).

АПИОТЕРАПИЯ (лат. apiotherapia, *-ae, f*; apitherapia, *-ae, f*) апіотерапія; (пол. leczenie jadem pszczelim).

АПИРАЗА (лат. apyrasa, *-ae, f*) апіраза; (пол., dwufosfataza).

АПИРЕКОМ () апіреком; (пол. stan bezgorączkowy).

АПИРЕКСИЧЕСКИЙ (лат. apyrexicus, *-a, -um*; apyrexialis, *-e*; apyreticus, *-a, -um*; afebrilis, *-e*; athermicus, *-a, -um*) безгарячний, безгарячковий, апірексичний; (пол. bezgorączkowy).

АПИРЕКСИЯ (лат. apyrexia, *-ae, f*) безгарячків'я, безгарячковість, *-вості*, апірексія. Безгарячковий стан.

АПИРЕТИЧЕСКИЙ (лат. apyreticus, *-a, -um*; apyrexicus, *-a, -um*; apyrexialis, *-e*; afebrilis, *-e*; athermicus, *-a, -um*) безгарячний, безгарячковий, беззимничний, безлихоманковий, апіретичний; (рос. безлихорадочный; пол. bezgorączkowy).

АПИРОГЕННЫЙ (лат. apyrogenicus, *-a, -um*) апіроґенний.

АПИТЕРАПИЯ (лат. apitherapia, *-ae, f*; apiotherapia, *-ae, f*) апітерапія; (пол. leczenie jadem pszczelim).

АПИТУТАРИЗМ () апітутаризм; (пол. stan chorobowy spowodowany brakiem czynności przysadki).

АПИФОБИЯ () апіфобія; (пол. lęk przed pszczołami).

АПИЦИТ (лат. apicitis, *-idis, f*) верховиця, верхівиця, верхівковиця, верхівкозапал, верхівкозапалення, легеневерхівковиця, легеневерхівкозапал, легеневерхівкозапалення, вершковиця, вершкозапал, вершкозапалення, легеневершковиця, легеневершкозапал, легеневершкозапалення, апіцит. Запалення верхівки [вершка] легені [легеневої верхівки [вершка]], верхівковий [вершковий] процес; (пол. zapalenie szczytu /*пр. płuca*/; нім., Lungenspitzenerkrankung).

АПЛАЗИЯ (лат. aplasia, *-ae, f*) недорозвій, *-вою*, недорозвиток, *-тку*, аплазія. Вроджена відсутність органа (члена); (пол., brak u płodu części ciała lub narządów).

АПЛАЗИЯ ВИЛОЧКОВОЙ ЖЕЛЕЗЫ (лат. aplasia thymica) аплазія вилочкової залози.

АПЛАЗИЯ ВЛАГАЛИЩА (лат. aplasia vaginalis) аплазія піхви.
АПЛАЗИЯ ДИСКА ЗРИТЕЛЬНОГО НЕРВА (анг. aplasia of optic disc, optic nerve aplasia) аплазія диска зорового нерва.
АПЛАЗИЯ КЛИТОРА (анг. clitoral aplasia) аплазія клітора.
АПЛАЗИЯ КОЖИ (лат. aplasia cutanea [dermalis]) аплазія шкіри.
АПЛАЗИЯ КОЖИ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. aplasia cutanea [dermalis] congenita) уроджена аплазія шкіри.
АПЛАЗИЯ КОСТНОГО МОЗГА (лат. panmyelophthisis, *-is, f*) аплазія кісткового мозку; (анг., atrophy of bone marrow. bone marrow aplasia).
АПЛАЗИЯ МАТКИ И ВЛАГАЛИЩА () аплазія матки і піхви; (анг. absence of vagina).
АПЛАЗИЯ МОЛОЧНОЙ ЖЕЛЕЗЫ (анг. mammary aplasia) аплазія молочної залози.
АПЛАЗИЯ НОСА (лат. arrhinia, *-ae, f*) аплазія носа.
АПЛАЗИЯ ПОЧКИ (лат. aplasia renalis) аплазія нирки.
АПЛАЗИЯ СЕЛЕЗЁНКИ (лат. asplenia, *-ae, f*) аплазія селезінки.
АПЛАЗИЯ СЕТЧАТКИ (лат. aplasia retinalis) аплазія сітківки.
АПЛАЗИЯ ТИМУСА (анг. thymus [thymic] aplasia, DiGeorge syndrome) аплазія тимуса [вилочкової залози]; (рос. аплазия вилочковой железы).
АПЛАЗИЯ ТИМУСА, ВРОЖДЁННАЯ (лат. aplasia thymica congenita) уроджена аплазія тимуса [вилочкової залози]: (рос. врождённая аплазия вилочковой железы).
АПЛАЗИЯ ФРЕЙКОРНА, ЛИМФОЦИТАРНАЯ (ф Freikorn's aplasia) лімфоцитарна аплазія Фрейкорна.
АПЛАЗИЯ ЯИЧНИКА (анг. ovarian aplasia) аплазія яєчника.
АПЛАЗИЯ, ГЕРМИНАТИВНАЯ (лат. aplasia germinativa) гермінативна аплазія.
АПЛАЗИЯ, ИСТИННАЯ ЭРИТРОЦИТАРНАЯ () істинна [правдива] еритроцитарна аплазія; (анг. pure red-cell aplasia).
АПЛАЗИЯ, ЛИМФОЦИТАРНАЯ () лімфоцитарна аплазія; (анг. Nezelof syndrome, lymphocytic aplasia, alymphocytosis).
АПЛАНАЦИЯ () апланація; (пол. brak aberracji sferycznej).
АПЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. aplasticus, *-a, -um*) апластичний.
АПЛАЦЕНТНЫЕ () аплацентні */мн./*; (пол. bezłożyskowce).
АПНЕВМАТОЗ (лат. apneumatosis, *-is, f*) апневматоз; (пол. niedodma wrodzona).
АПНЕВМИЯ (лат. apneumia, *-ae, f*) апневмія.
АПНОЭ (лат. apnoea, *-ae, f*; apnoë, *-es, f*: від гр. apnoia) недихання, недишність, *-ності*, недишшя, бездишшя, бездишність, *-ності*, бездиханність, *-ності*, бездихальність, *-ності*, апное */с./*; (рос. бездыханность; пол. bezdech; нім., Atemstillstand).
АПНОЭ ВО СНЕ () апное уві сні; (анг. sleep apnea).
АПОБЕЛОК ТРОМБОПЛАСТИНА (анг. thromboplastin aporotein) апобілок тромбопластина.
АПОГИНИЯ (лат. apogynia, *-ae, f*) апогінія.
АПОДИЯ (лат. apodia, *-ae, f*) аподія; (пол. wrodzony brak stóp).
АПОКАМНОЗ () апокамноз; (пол., łatwo występujące zmęczenie).
АПОКРИНИЗАЦИЯ (лат. apocrinizatio, *-onis, f*) апокринізація.
АПОКРИНИЗАЦИЯ ЭПИТЕЛИЯ (анг. apocrinization of epithelium) апокринізація епітелію.
АПОКРИННЫЙ (лат. apocrinus, *-a, -um*) віддільний, апокринний; (пол., dotyczący komórek gruczołowych, tracących część protoplazmy podczas czynności wydzielniczej).
АПОКРИНОВЫЙ (лат. apocrinus, *-a, -um*) віддільний, апокриновий; (пол., dotyczący komórek gruczołowych, tracących część protoplazmy podczas czynności wydzielniczej).
АПОЛИЗИН () аполізин.
АПОЛИПОПРОТЕИН (лат. apolipoproteinum, *-i, n*) аполіпопротеїн.
АПОЛЯРНЫЙ () аполярний; (пол., bezbiegunowy).
АПОМОРФИН () апоморфін.
АПОМОРФИН, ХЛОРИСТОВОДОРОДНЫЙ () хлористоводневий апоморфін; (пол. chlorowodorek apomorfiny).
АПОНЕВРОЗ (лат. aponeurosis, *-is, f*) розтужень, *-жня*, розтяг, апоневроз. Сухожильне розтягнення, плоске широке сухожилля [сухожилок, *-лка*, тужень, *-жня*]; (рос. сухожильное растяжение, плоское широкое сухожилие; пол. rozcięgno; словац. šľahovina, plochá šľacha; анг., sheath).
АПОНЕВРОЗ ДВУГЛАВОЙ МЫШЦЫ ПЛЕЧА (анг. bicipital aponeurosis, semilunar fascia, lacertus fibrosus) апоневроз двоголового м'яза плеча; (пол. rozcięgno mięśnia dwugłowego ramienia).
АПОНЕВРОЗ ДЕНОНВИЛЛЬЕ () апоневроз Денонвілльє; (анг. Denonvilliers' fascia).
АПОНЕВРОЗ РИШЕ (лат. fascia omoclavicularis) апоневроз Ріше; (анг. Richet's aponeurosis).
АПОНЕВРОЗ СИБСОНА (лат. membrana suprapleuralis) апоневроз Сібсона; (анг. Sibson's fascia).
АПОНЕВРОЗ ЯЗЫКА (лат. aponeurosis linguae; aponeurosis lingualis) апоневроз язика; (пол. rozcięgno języka).
АПОНЕВРОЗ, ЛАДОННЫЙ (лат. aponeurosis palmaris; fascia volaris) долонний апоневроз; (пол. rozcięgno dłoniowe).
АПОНЕВРОЗ, НАДЧЕРЕПНОЙ (лат. aponeurosis epicranialis; galea aponeurotica) надчерепний апоневроз; (пол. czepiec ścięgnisty (rozcięgno naczaszne)).

АПОНЕВРОЗ, ПОДОШВЕННЫЙ (лат. aponeurosis plantaris; fascia plantaris) підошовний апоневроз; (пол. rozcięgno podeszwowe).
АПОНЕВРОЗ, СЕРПОВИДНЫЙ, ПАХОВОЙ ОБЛАСТИ () серповидний апоневроз пахової області; (пол. sierp pachwinowy (ścięgno łączące)).
АПОНЕВРОЗ, ЧЕРЕПНОЙ (лат. aponeurosis cranialis) апоневроз черепний; (пол. czepiec ścięgnisty).
АПОНЕВРОЗИТ (лат. aponeurositis, *-tidis, f*) апоневрозит; (пол. zapalenie rozcięgna).
АПОНЕВРОЗИТ СТОПЫ (анґ. aponeurositis of foot) апоневрозит стопи.
АПОНЕВРОЗИТ, ПОДОШВЕННЫЙ (лат. aponeurositis plantaris) підошовний апоневрозит.
АПОНЕВРОТИЧЕСКИЙ (лат. aponeuroticus, *-a, -um*) розтужневий, розтяговий, розтяжний, апоневротичний; (пол. rozcięgnowy; словац. šľabhovinový).
АПОНЕВРОТОМИЯ () апоневротомія; (пол. przecięcie rozcięgna).
АПОПАТОФОБИЯ (лат. apopathophobia, *-ae, f*) апопатофобія. Патолоґічний острах убиралень.
АПОПЛЕКСИЧЕСКИЙ (лат. apoplexicus, *-a, -um*; apoplecticus, *-a, -um*) грецевий, мізкоударовий, мозкоударовий, апоплексичний; (рос. мозговой удар; пол., udarowy).
АПОПЛЕКСИЯ (лат. apoplexia, *-ae, f*) грець, шляґ, шляк, *-ку /ч./*, шляка, *-ки /ж./*, */нім. die Schlacke/*, мізкоудар, мозкоудар, мозковий удар, апоплексія. Апоплектичний удар; (пол., udar mózgowy; словац. porážka; нім., Gehirnschlag, Hirnschlag, Schlaganfall: від Schlag – удар).
АПОПЛЕКСИЯ КУВЕЛЕРА [, МАТОЧНО-ПЛАЦЕНТАРНАЯ] (лат. apoplexia utero-placentaris [-placentalis]) апоплексія Кувелера [, матково-плацентарна]; (анґ., Couvelaire uterus).
АПОПЛЕКСИЯ МАТКИ () апоплексія матки; (пол. udar maciczny).
АПОПЛЕКСИЯ МОЗГА (лат. apoplexia cerebri) апоплексія мозку.
АПОПЛЕКСИЯ МОЗГА, СЕРОЗНАЯ (лат. apoplexia cerebri serosa) серозна апоплексія мозку.
АПОПЛЕКСИЯ ПАЛЬЦЕВ () апоплексія пальців; (анґ. apoplexy of fingers, Achenbach syndrome).
АПОПЛЕКСИЯ ЯИЧНИКА (анґ. ovarian apoplexy) апоплексія яєчника.
АПОПЛЕКСИЯ, БУЛЬБАРНАЯ (лат. apoplexia bulbaris) бульбарна апоплексія.
АПОПЛЕКСИЯ, ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ () геморагічна апоплексія; (пол. udar krwotoczny).
АПОПЛЕКСИЯ, ГИПОФИЗАРНАЯ (анґ. pituitary apoplexy) гіпофізарна апоплексія.
АПОПЛЕКСИЯ, МАТОЧНО-ПЛАЦЕНТАРНАЯ (лат. apoplexia utero-placentaris [-placentalis]) матково-плацентарна апоплексія; (пол. krwotok wskutek przedwczesnego oddzielenia łożyska; анґ., Couvelaire uterus).
АПОПЛЕКСИЯ, МЕНИНГЕАЛЬНАЯ (лат. apoplexia meningealis) менінґеальна апоплексія.
АПОПЛЕКСИЯ, ПЕЧЁНОЧНАЯ (лат. apoplexia hepatica) печінкова апоплексія.
АПОПЛЕКСИЯ, ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ (анґ. progressive apoplexy, Broadbent's disease) проґресувальна [проґресуюча, що проґресує] апоплексія.
АПОПЛЕКСИЯ, СПИНАЛЬНАЯ (лат. apoplexia spinalis) спінальна апоплексія.
АПОПЛЕКСИЯ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ () травматична апоплексія; (пол. udar urazowy).
АПОПЛЕКТИФОРМНЫЙ (анґ. apoplectiform, apoplectoid) апоплектиформний; (пол. przypominający udar mózgowy).
АПОПЛЕКТИЧЕСКИЙ (лат. apoplecticus, *-a, -um*: apoplexicus, *-a, -um*) грецевий, мізкоударовий, мозкоударовий, апоплектичний; (рос. мозговой удар; пол., udarowy).
АПОПЛЕКТИЧЕСКИЙ [АПОПЛЕКСИЧЕСКИЙ] ИНСУЛЬТ (лат. insultus apoplecticus) грець, мозковий удар, апоплектичний [апоплексичний] інсульт: (рос. мозговой удар; пол. napad udarowy; словац. porážka).
АПОПРОТЕИН (лат. apoproteinum, *-i, n*) апопротеїн.
АПОПТОЗ (лат. apoptosis, *-is, f*) апоптоз; (анґ., programmed cell death).
АПОСТЕМА (лат. apostema, *-atis, n /pl.-ata/*; abscessus, *-us, m*) гнояк, гноянка, гнойовиця, гнійник, нарив, нарва, апостема; (рос. гнойник, нарыв; пол. ropień).
АПОСТЕМАТОЗНЫЙ (лат. apostematosus, *-a, -um*) гнояковий, гноянковий, гнойовицевий, гнійниковий, наривний, нарвовий, апостематозний; (рос. гнойниковый, нарывной; пол. ropny).
АПОТЕМНОФИЛИЯ (лат. apothemnophilia, *-ae, f*) апотемнофілія */сексол./*.
АПОТРАНСФЕРРИН (лат. apotransferrinum, *-i, n*) апотрансферин.
АПОФЕРМЕНТ (лат. apofermentum, *-i, n*; apoenzyma, *-ae, f*) апофермент; (пол. enzym działający tylko w obecności koenzymu).
АПОФЕРРИТИН (лат. apoferritinum, *-i, n*) апоферитин.
АПОФИЗ (лат. apophysis, *-is, f*) приросток, *-тка*, виросток, *-тка*, відросток, *-тка*, паросток, *-тка*, апофіз; (пол. odrostek).
АПОФИЗ, ПЕРСИСТЕНТНЫЙ (анґ. persistent apophysis) персистентний апофіз.
АПОФИЗАРНЫЙ (анґ. apophyseal, apophysial, apophysiary, apophysary) апофізарний.
АПОФИЗЕОЛИЗ (лат. apophyseolysis, *-is, f*) апофізеоліз; (анґ. apophyseal [epiphysial] fracture).
АПОФИЗИТ (лат. apophysitis, *-tidis, f*) апофізит; (пол. zapalenie odrostka).
АПОХРОМАТИЧЕСКИЙ () апохроматичний; (пол., wolny od aberracji chromatycznej).
АПОЭНЗИМ (лат. apoenzyma, *-ae, f*; apofermentum, *-i, n*) апоензим; (пол., enzym działający tylko w obecności koenzymu).
АППАРАТ (лат. apparatus, *-us, m*) прилад, *-у*, пристрій, *-рою*, апарат; (рос. приспособление, устройство, прибор; пол. narząd, przyrząd, układ; анґ., device, equipment, machine, unit).

АППАРАТ "ИСКУССТВЕННАЯ ПОЧКА" (анг. artificial kidney apparatus) апарат "штучна нирка".
АППАРАТ БАРКРОФТА (анг. Barcroft('s) apparatus) апарат Баркрофта */фізіол./.*
АППАРАТ БОБРОВА (анг. Bobrov's (infusion) apparatus) апарат Боброва.
АППАРАТ БОГДАНОВА (анг. Bogdanov's apparatus) апарат Богданова */травм., ортоп./.*
АППАРАТ БОЧАРОВА ДЛЯ ИНЪЕКЦИИ СОСУДИСТОЙ СИСТЕМЫ (анг. Bocharov's vascular system injection apparatus) апарат Бочарова для ін'єкції судинної системи.
АППАРАТ ВАН-СЛАЙКА ДЛЯ КОЛИЧЕСТВЕННОГО ОПРЕДЕЛЕНИЯ ГАЗОВ КРОВИ (анг. Van Slyke blood gas apparatus) апарат Ван-Слайка для кількісного визначення ґазів крові.
АППАРАТ ВАРБУРГА (анг. Warburg's apparatus) апарат Варбурґа */біохім./.*
АППАРАТ ВЕРЕТЕНА (лат. apparatus fusalis) апарат веретена; (анг., apparatus of spindle).
АППАРАТ ВЫВОДЦЕВА (анг. Vyvodcev's apparatus) апарат Виводцева */для ін'єкції в судини трупа консервуючої [консервувальної] рідини/.*
АППАРАТ ВЫСОКОГО НАПРЯЖЕНИЯ, РЕНТГЕНОВСКИЙ () рентґенівський апарат високої напруги; (анг. hard X-ray machine).
АППАРАТ ГОЛЬДЖИ (лат. complexus golgiensis, apparatus reticulatus internus [NH]) апарат Ґольджі; (анг., Golgi apparatus. Golgi complex, Holmgren-Golgi canals).
АППАРАТ ГОФТМАННА, КОМПРЕССИОННЫЙ () компресійний апарат Гофтманна */ортоп./*; (анг. Hoeftmann's apparatus, Hoeftmann's external fixation device, Hoeftmann's equipment).
АППАРАТ ГРИШИНА (анг. Grishin's apparatus) апарат Гришина */ортоп./.*
АППАРАТ ДВИЖЕНИЯ (анг. motor apparatus) апарат руху.
АППАРАТ ДЛЯ АНАЛИЗОВ ГАЗОВ КРОВИ, ДВОЙНОЙ МАНОМЕТРИЧЕСКИЙ () подвійний манометричний апарат для аналізів ґазів крові; (анг. double-type manometric blood gas analyzer).
АППАРАТ ДЛЯ БЛИЗКОФОКУСНОЙ РЕНТГЕНОТЕРАПИИ (анг. close-focus roentgenotherapy apparatus) апарат для близькофокусної рентґенотерапії.
АППАРАТ ДЛЯ ВИЗУАЛИЗАЦИИ () апарат для візуалізації; (анг. imager).
АППАРАТ ДЛЯ ВПРАВЛЕНИЯ ВЫВИХА И РЕПОЗИЦИИ, ДИСТРАКЦИОННЫЙ () дистракційний апарат для вправляння вивиху і репозиції; (анг. manipulation reduction frame, reduction apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ВРАЩАЮЩИХСЯ КОЛБ () апарат для обертових [обертальних] колб */імун./*; (анг. roller culture apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ВРАЩЕНИЯ КИСТИ РУКИ (анг. hand rotating apparatus) апарат для обертання кисті руки.
АППАРАТ ДЛЯ ВРАЩЕНИЯ ПЛЕЧЕВОГО СУСТАВА (анг. shoulder-joint rotating apparatus) апарат для обертання плечового суглоба.
АППАРАТ ДЛЯ ВЫТЯЖЕНИЯ () апарат для витягнення; (анг. stretch-machine, traction apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ГАЗОВОГО НАРКОЗА () апарат для ґазового наркозу; (анг. gas anesthesia apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ГАЛЬВАНИЗАЦИИ ПОЛОСТИ РТА (анг. apparatus for mouth cavity galvanization) апарат для ґальванізації порожнини рота.
АППАРАТ ДЛЯ ГАЛЬВАНИЗАЦИИ, НАСТЕННЫЙ (анг. wall apparatus for galvanization) настінний апарат для ґальванізації.
АППАРАТ ДЛЯ ГИПОТЕРМИИ (анг. hypothermic apparatus) апарат для гіпотермії.
АППАРАТ ДЛЯ ДЕФИБРИНИРОВАНИЯ ПЛАЗМЫ (анг. plasma defibrination apparatus) апарат для дефібринування плазми.
АППАРАТ ДЛЯ ДИАТЕРМИИ (анг. diathermy [diathermic] apparatus) апарат для діатермії.
АППАРАТ ДЛЯ ДЫХАНИЯ (анг. (re-)breathing [ventilator] apparatus, aerophore) апарат для дихання.
АППАРАТ ДЛЯ ЗОНАЛЬНОГО ЭЛЕКТРОФОРЕЗА НА БУМАГЕ () апарат для зонального електрофорезу на папері; (анг. paper(-strip) electrophoresis apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ЗОНДИРОВАНИЯ СЕРДЦА () апарат для зондування серця; (анг. heart-probing apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ИЗМЕРЕНИЯ ЛИКВОРНОГО ДАВЛЕНИЯ () апарат для вимірювання лікворного тиску; (анг. cerebrospinal fluid pressure apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ ИМПУЛЬСНОЙ УЛЬТРАВЫСОКОЧАСТОТНОЙ ТЕРАПИИ (анг. ultrahigh frequency pulse therapy apparatus) апарат для імпульсної ультрависокочастотної терапії.
АППАРАТ ДЛЯ ИНАКТИВИРОВАНИЯ СЫВОРОТКИ (анг. serum inactivating apparatus) апарат для інактивування сироватки.
АППАРАТ ДЛЯ ИНДУКТОТЕРАПИИ (анг. inductotherm apparatus, apparatus for inductothermy) апарат для індуктотерапії.
АППАРАТ ДЛЯ ИОНТОФОРЕЗА (анг. iontophoresis [iontherapy] apparatus) апарат для іонтофорезу.
АППАРАТ ДЛЯ ИСКУССТВЕННОЙ ВЕНТИЛЯЦИИ ЛЁГКИХ () апарат для штучної вентиляції легень; (анг. machine for artificial lung ventilation).
АППАРАТ ДЛЯ ИССЛЕДОВАНИЯ ГАЗООБМЕНА () апарат для дослідження ґазообміну; (анг. respiratory exchange apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ КОНВЕРГЕНТНОГО ОБЛУЧЕНИЯ () апарат для конверґентного опромінення; (анг. convergent beam unit).

АППАРАТ ДЛЯ КУЛЬТУР РОЛЛЕРНОГО ТИПА (анг. roller culture apparatus) апарат для культур ролерного типу, апарат для обертових [обертальних] колб /*імун.*/; (рос. аппарат для вращающихся колб).
АППАРАТ ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ СКОЛИОЗА МЕТОДОМ ВЫТЯЖЕНИЯ () апарат для лікування сколіозу методом витягнення; (анг. scoliotone).
АППАРАТ ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ ТОКАМИ УЛЬТРАЗВУКОВЫХ ЧАСТОТ (анг. apparatus for treatment with ultrasonic-frequency currents) апарат для лікування струмами ультразвукових частот.
АППАРАТ ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ ЭЛЕКТРОШОКОМ () апарат для лікування електрошоком; (анг. electroconvulsive apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ МАГНИТОЛАЗЕРНОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for magnetic-laser therapy) апарат для магн(е/і)толазерної терапії.
АППАРАТ ДЛЯ МЕСТНОЙ ДАРСОНВАЛИЗАЦИИ (анг. apparatus for local darsonvalization) апарат для місцевої дарсонвалізації.
АППАРАТ ДЛЯ МЕХАНОТЕРАПИИ (анг. mechanotherapy apparatus) апарат для механотерапії.
АППАРАТ ДЛЯ НАЛОЖЕНИЯ СКОБОК (анг. stapler (apparatus)) апарат для накладення скобок.
АППАРАТ ДЛЯ НАЛОЖЕНИЯ СОСУДИСТОГО АНАСТОМОЗА (анг. vascular anastomosis apparatus) апарат для накладення судинного анастомозу.
АППАРАТ ДЛЯ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ОБМЕНА ВЕЩЕСТВ () апарат для визначення обміну речовин; (анг. metabolimeter).
АППАРАТ ДЛЯ РЕГИСТРАЦИИ ПАРАМЕТРОВ СИСТЕМЫ, ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ (анг. physiological apparatus for registration of system parameters) фізіологічний апарат для реєстрації параметрів системи.
АППАРАТ ДЛЯ РЕНТГЕНОСКОПИИ () апарат для рентгеноскопії; (анг. fluoroscope).
АППАРАТ ДЛЯ РЕНТГЕНОТЕРАПИИ (анг. roentgenotherapy apparatus) апарат для рентгенотерапії.
АППАРАТ ДЛЯ СНЯТИЯ ЗУБНОГО КАМНЯ, УЛЬТРАЗВУКОВОЙ () ультразвуковий апарат для зняття зубного каменю; (анг. sonic scaler).
АППАРАТ ДЛЯ СТЕРЕОРЕНТГЕНОГРАФИИ () апарат для стереорентгенографії; (анг. orthostereoscope).
АППАРАТ ДЛЯ ТАХОФОРЕЗА () апарат для тахофорезу; (анг. tachofrac).
АППАРАТ ДЛЯ ТЕРАПИИ ИНТЕРФЕРЕНЦИОННЫМИ ТОКАМИ (анг. apparatus for interferential currents therapy) апарат для терапії інтерференційними струмами.
АППАРАТ ДЛЯ ТИТРОВАНИЯ () апарат для титрування; (анг. volumetric apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ УДЛИНЕНИЯ КОСТЕЙ () апарат для подовження кісток; (анг. lengthening apparatus).
АППАРАТ ДЛЯ УЛЬТРАВЫСОКОЧАСТОТНОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for ultrahigh-frequency therapy) апарат для ультрависокочастотної терапії.
АППАРАТ ДЛЯ УЛЬТРАЗВУКОВОГО ИССЛЕДОВАНИЯ () апарат для ультразвукового дослідження: (анг. ultrasonograph).
АППАРАТ ДЛЯ ЧРЕСКОЖНОЙ СТИМУЛЯЦИИ НЕРВОВ () апарат для черезшкірної стимуляції нервів; (анг. transcutaneous electrical nerve stimulator).
АППАРАТ ДЛЯ ЭЛЕКТРОАНАЛГЕЗИИ (анг. electroanalgetic apparatus) апарат для електроаналгезії.
АППАРАТ ДЛЯ ЭЛЕКТРОНАРКОЗА (анг. electronarcosis apparatus) апарат для електронаркозу.
АППАРАТ ДЛЯ ЭЛЕКТРОСТИМУЛЯЦИИ МЫШЦ (анг. apparatus for electric stimulation of muscles) апарат для електростимуляції м'язів.
АППАРАТ ДЛЯ ЭЛЕКТРОСТИМУЛЯЦИИ МЫШЦ СИНУСОИДАЛЬНЫМИ МОДУЛИРОВАННЫМИ ТОКАМИ (анг. apparatus for sinusoidal modulated currents electrostimulation of muscles) апарат для електростимуляції м'язів синусоїдальними модульованими струмами.
АППАРАТ ДЛЯ ЭЛЕКТРОТЕРАПИИ ДИАДИНАМИЧЕСКИМИ ТОКАМИ (анг. apparatus for diadynamic currents therapy) апарат для електротерапії діадинамічними струмами.
АППАРАТ ДОПЛЕРА, СОСУДИСТЫЙ (анг. vascular Doppler's apparatus) судинний апарат Доплера.
АППАРАТ ДОПЛЕРА, ТРАНСКРАНИАЛЬНЫЙ (анг. transcranial Doppler's apparatus) транскраніальний апарат Доплера.
АППАРАТ ДРИНКЕРА ДЛЯ ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОГО ИСКУССТВЕННОГО ДЫХАНИЯ () апарат Дрінкера для тривалого штучного дихання; (пол. „płuco żelazne").
АППАРАТ ЗУБА, СВЯЗОЧНЫЙ (анг. dental ligamentous apparatus) зв'язковий апарат зуба.
АППАРАТ ИЛИЗАРОВА (анг. Ilizarov's external fixator, Ilizarov's apparatus) апарат Ілізарова /*ортоп.*/.
АППАРАТ ИСКУССТВЕННОГО ДЫХАНИЯ () апарат штучного дихання; (анг. medical ventilation [resuscitation] apparatus, volume ventilator).
АППАРАТ КАЛНБЕРЗА, КОМПРЕССИОННО-ДИСТРАКЦИОННЫЙ (анг. Kalnberz's compression distraction apparatus) компресійно-дистракційний апарат Калнберза /*ортоп.*/.
АППАРАТ ЛОРЕНЦА - ШТИЛЛЕ (анг. Lorenz-Stille apparatus) апарат Лоренца - Штілле /*травм., ортоп.*/.
АППАРАТ МАКНОТОНА (анг. Macnaughton's apparatus) апарат Макнотона /*хір.*/.
АППАРАТ НАРУЖНОЙ ФИКСАЦИИ () апарат зовнішньої фіксації; (анг. external fixator. external fixation device, frame).

АППАРАТ НИЗКОГО НАПРЯЖЕНИЯ, РЕНТГЕНОВСКИЙ () рентґенівський апарат низької напруги; (анґ. soft X-ray machine).
АППАРАТ ПЕРМИНОВА (анґ. Perminov's apparatus) апарат Пермінова */травм./.*
АППАРАТ ПОТЕНА (анґ. Potain's apparatus) апарат Потена */хір./.*
АППАРАТ ПРЯМОЙ КИШКИ, ЗАМЫКАТЕЛЬНЫЙ () замикальний апарат прямої кишки; (анґ. anal sphincter complex, anal sphincter mechanism).
АППАРАТ РИВА-РОЧЧИ () апарат Ріва-Роччі. Ртутний сфіґмоманометр; (анґ. mercury sphygmo(mano)meter).
АППАРАТ ШЕДЕ (анґ. Schede's apparatus) апарат Шеде */травм., ортоп./.*
АППАРАТ, АБСОРБЦИОННЫЙ () абсорбційний апарат; (анґ. absorber).
АППАРАТ, АККОМОДАЦИОННЫЙ (лат. apparatus accommodativus) акомодаційний апарат; (анґ. accommodative apparatus of eye).
АППАРАТ, АРТИКУЛЯЦИОННЫЙ () артикуляційний апарат; (анґ. speech [utterance] apparatus).
АППАРАТ, АСПИРАЦИОННО-НАГНЕТАТЕЛЬНЫЙ (анґ. aspiration injection apparatus) аспіраційно-нагнітальний апарат.
АППАРАТ, АЭРОЗОЛЬНЫЙ () аерозольний апарат; (анґ. nebulizer, atomizer, vaporizer).
АППАРАТ, ВАЗОМОТОРНЫЙ () вазомоторний апарат; (анґ. vasomotor system).
АППАРАТ, ВАЗОПРЕССОРНЫЙ () вазопресорний апарат; (анґ. vasopressor system).
АППАРАТ, ВАКУУМНЫЙ (анґ. vacuum apparatus) вакуумний апарат.
АППАРАТ, ВЕСТИБУЛЯРНЫЙ (лат. apparatus vestibularis) вестибулярний апарат; (пол. narząd przedsionkowy).
АППАРАТ, ВИНТОВОЙ ДЛЯ РЕГУЛЯЦИИ ЗУБОВ () ґвинтовий апарат для реґуляції зубів.
АППАРАТ, ВНУТРЕННИЙ СЕТЧАТЫЙ (лат. apparatus reticulatus internus, complexus golgiensis) внутрішній сітчастий апарат; (анґ., internal relicular [segregation] apparatus).
АППАРАТ, ВЫПАРНОЙ () випарний апарат; (пол. wyparka */chem./).*
АППАРАТ, ГАЛЬВАНО-ФАРАДИЧЕСКИЙ (анґ. galvanofaradic apparatus) ґальвано-фарадичний апарат */іст., фізіотер./.*
АППАРАТ, ГОЛОСОВОЙ (лат. apparatus vocalis; glottis) голосовий апарат; (пол. głośnia).
АППАРАТ, ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ (анґ. disinfection apparatus) дезинфекційний апарат.
АППАРАТ, ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ ГАЗОВЫЙ (анґ. gas disinfection apparatus) дезинфекційний ґазовий апарат.
АППАРАТ, ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ РАСПЫЛИВАЮЩИЙ () дезинфекційний розпилюючий [розпилювальний] апарат; (анґ. spraying disinfection apparatus).
АППАРАТ, ДЕПРЕССОРНЫЙ () депресорний апарат; (анґ. depressor system).
АППАРАТ, ДИАГНОСТИЧЕСКИЙ РЕНТГЕНОВСКИЙ () діаґностичний рентґенівський апарат; (анґ. X-ray diagnostic apparatus, X-ray diagnostic machine).
АППАРАТ, ДИСТИЛЛЯЦИОННЫЙ (анґ. distilling apparatus) дистиляційний (перегінний) апарат; (рос. перегонный аппарат; пол. aparat destylacyjny; destylator).
АППАРАТ, ДРАЖИРОВАЛЬНЫЙ () дражирувальний апарат; (пол. drażetkarka).
АППАРАТ, ДЫХАТЕЛЬНЫЙ 1.(лат. apparatus resptratorius, systema respiratarium); 2.(анґ. (re-)breathing [ventilator] apparatus. aerophore) дихальний апарат; (пол. narząd oddechowy).
АППАРАТ, ЖЕВАТЕЛЬНЫЙ (анґ. masticatory apparatus) жувальний апарат; (пол. narząd żucia).
АППАРАТ, ЗАЩИТНЫЙ () захисний апарат; (пол. aparat ochronny).
АППАРАТ, ЗВУКОВОСПРИНИМАЮЩИЙ () звукосприймаючий [звукосприймальний] апарат; (анґ. sound-perceiving apparatus).
АППАРАТ, ЗВУКОПРОВОДЯЩИЙ (анґ. sound-conducting apparatus) звукопровідний апарат.
АППАРАТ, ЗУБНОЙ (лат. apparatus dentalis) зубний апарат.
АППАРАТ, ИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ () вимірювальний апарат; (пол. przyrząd pomiarowy).
АППАРАТ, ИММОБИЛИЗУЮЩИЙ () іммобілізуючий [іммобілізувальний] апарат; (анґ. immobilizer).
АППАРАТ, ИНГАЛЯЦИОННЫЙ ПОРТАТИВНЫЙ () інгаляційний портативний апарат; (анґ. carrying apparatus for aerosol therapy, carrying inhalator).
АППАРАТ, КИСЛОРОДНО-ДЫХАТЕЛЬНЫЙ (лат. pneumatogenum, *-i, n*) киснево-дихальний апарат.
АППАРАТ, КИСЛОРОДНЫЙ () кисневий апарат; (анґ. oxygen caddy).
АППАРАТ, КОМПРЕССИОННЫЙ () компресійний апарат; (анґ. compression frame).
АППАРАТ, КОСТНО-МЫШЕЧНЫЙ (лат. apparatus musculoskeletalis [locomotorius]; locomotorium, *-ii, n*) кістково-м'язовий апарат; (анґ. musculoskeletal [locomotor] system, support-motor (locomotor) apparatus, locomotorium).
АППАРАТ, КОХЛЕАРНЫЙ (лат. cochlea [NH]) кохлеарний апарат; (анґ. cochlear apparatus).
АППАРАТ, ЛАБОРАТОРНЫЙ (анґ. laboratory apparatus) лабораторний апарат.
АППАРАТ, ЛАЗЕРНЫЙ (анґ. laser apparatus) лазерний апарат.
АППАРАТ, ЛОКОМОТОРНЫЙ (лат. apparatus locomotorius [musculoskeletalis]; locomotorium, *-ii, n*) локомоторний [опорно-руховий, кістково-м'язовий] апарат; (рос. опорно-двигательный [костно-мышечный] аппарат).

АППАРАТ, МАГНИТОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ () магн(е/і)тотерапевтичний апарат; (анґ. magnetotherapy device).
АППАРАТ, МАССАЖНЫЙ () масажний апарат; (анґ. body massage apparatus).
АППАРАТ, МЕХАНОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ () механотерапевтичний апарат.
АППАРАТ, МИТОТИЧЕСКИЙ (лат. apparatus mitoticus) мітотичний апарат.
АППАРАТ, МОРОЗИЛЬНЫЙ () морозильний апарат; (пол. zamrażalnik).
АППАРАТ, МОЧЕПОЛОВОЙ (лат. systema urogenitale, apparatus urogenitalis [NH]) сечостатевий апарат; (пол. narządy moczowo-płciowe; анґ., genitourinary apparatus).
АППАРАТ, МЫШЕЧНЫЙ () м'язовий апарат; (анґ. muscular system).
АППАРАТ, НАРКОЗНЫЙ () наркозний апарат; (анґ. anesthesia [narcosis] apparatus).
АППАРАТ, НЕРВНО-МЫШЕЧНЫЙ (анґ. neuromuscular apparatus) нервово-м'язовий апарат.
АППАРАТ, ОБОГАТИТЕЛЬНЫЙ (лат. concentrator, *-oris, m*) збагачувальний апарат.
АППАРАТ, ОПОРНО-ДВИГАТЕЛЬНЫЙ (лат. apparatus locomotorius [musculoskeletalis]; locomotorium, *-ii, n*) опорно-руховий апарат; (анґ. musculoskeletal [locomotor] system, support-motor [locomotor] apparatus, locomotorium).
АППАРАТ, ОПТИЧЕСКИЙ () оптичний апарат; (пол. układ optyczny oka).
АППАРАТ, ОРТОДОНТИЧЕСКИЙ () ортодонтичний апарат; (анґ. orthodontic appliance).
АППАРАТ, ОРТОПЕДИЧЕСКИЙ (лат. apparatus orthopaedicus) ортопедичний апарат.
АППАРАТ, ОТКРЫВАЕМЫЙ С ДВУХ СТОРОН, СТЕРИЛИЗАЦИОННЫЙ (анґ. double-ended sterilization apparatus) стерилізаційний апарат, відкриваний [що відкривається] з двох сторін.
АППАРАТ, ОТОЛИТОВЫЙ (лат. apparatus otolithicus [otoconicus, statoconicus]; otolithi; otoconia [BNA]; statolithi; statoconia, *-orum, n /pl./* [PNA, JNA]; crystalli auris) вухокамені, вухокамінці, вушнокамені, вушнокамінці, отолітовий [вухокаменевий] апарат.
АППАРАТ, ПЕРЕГОННЫЙ (анґ. distilling apparatus) перегінний апарат; (пол. aparat destylacyjny; destylator).
АППАРАТ, ПЕРЕДВИЖНОЙ (анґ. moving apparatus) пересувний апарат.
АППАРАТ, ПЕРЕДВИЖНОЙ РЕНТГЕНОВСКИЙ () пересувний рентґенівський апарат; (анґ. mobile X-ray apparatus).
АППАРАТ, ПИЩЕВАРИТЕЛЬНЫЙ (лат. apparatus digestorius, systema digestorium [NA, NH]) травний апарат; (пол. układ trawienny; анґ. digestive [alimentary] apparatus [system]).
АППАРАТ, РАЗГИБАТЕЛЬНЫЙ */СУХОЖИЛИЙ/* () розгинальний апарат */сухожиль/*; (анґ. extensor mechanism).
АППАРАТ, РЕАНИМАЦИОННЫЙ () реанімаційний апарат; (анґ. resuscitator).
АППАРАТ, РЕНТГЕНОВСКИЙ () рентґенівський апарат; (анґ. X-ray apparatus, X-ray unit).
АППАРАТ, РЕНТГЕНОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. apparatus roentgenotherapeuticus) рентґенотерапевтичний апарат.
АППАРАТ, РЕПОНИРУЮЩИЙ () репонуючий [репонувальний] апарат; (пол. aparat ustalający).
АППАРАТ, РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИАЛЬНЫЙ (лат. apparatus reticulo-endothelialis) ретикулоендотеліальний апарат; (пол. układ siateczkowo-śródbłonkowy).
АППАРАТ, СВЕТОПРЕЛОМЛЯЮЩИЙ () світлозаломлюючий [світлозаломлювальний] апарат; (анґ. refringent [refracting, refraction] apparatus, optic system of eye).
АППАРАТ, СВЯЗОЧНЫЙ (лат. apparatus ligamentosus) зв'язковий апарат.
АППАРАТ, СКОЛЬЗЯЩИЙ */СУХОЖИЛИЙ/* () ковзний апарат */сухожиль/*; (анґ. gliding mechanism).
АППАРАТ, СЛЁЗНЫЙ (лат. apparatus lacrimalis [NA]) слізний апарат; (пол. narząd łzowy).
АППАРАТ, СЛУХОВОЙ () слуховий апарат; (пол. proteza słuchowa; анґ. hearing aid, deaf-aid, auditory [hearing] apparatus, otophone).
АППАРАТ, СЛУХОВОЙ, НА ТРАНЗИСТОРЕ () слуховий апарат на транзисторі.
АППАРАТ, СОБСТВЕННО ГОЛОСОВОЙ () власне голосовий апарат; (пол. głośnia).
АППАРАТ, СТАЦИОНАРНЫЙ () стаціонарний [нерухомий, непереносний] апарат; (пол. aparat stały).
АППАРАТ, СТЕРЕОТАКСИЧЕСКИЙ (лат. apparatus stereotaxicus [stereotacticus]) стереотаксичний апарат.
АППАРАТ, СЧЁТНЫЙ () рахунковий [лічильний] апарат; (пол. licznik).
АППАРАТ, СШИВАЮЩИЙ () зшиваючий [зшивальний] апарат; (анґ. stapler, surgical stapling instrument).
АППАРАТ, ТЕЛЕТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ () телетерапевтичний апарат; (анґ. (teletherapy) gamma-apparatus).
АППАРАТ, ТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ РЕНТГЕНОВСКИЙ () терапевтичний рентґенівський апарат; (анґ. therapeutic X-ray apparatus).
АППАРАТ, ЦИРКУЛЯРНЫЙ СШИВАЮЩИЙ () циркулярний зшивальний апарат; (анґ. circumferential stapler).
АППАРАТ, ШАРНИРНО-ДИСТРАКЦИОННЫЙ () шарнірно-дистракційний апарат; (анґ. caliper traction apparatus).
АППАРАТ, ЭЛЕКТРОРЕНТГЕНОГРАФИЧЕСКИЙ () електрорентґенографічний апарат; (анґ. xeroradiograph).
АППАРАТ-КОСТОДЕРЖАТЕЛЬ () апарат-кісткотримач; (пол. przyrząd do trzymania kości).

АППАРАТУРА (лат. apparatura) приладдя, пристрої, обладнання, устаткування, апаратура; (рос. оборудование, оснащение; пол., urządzenie; sprzęt; анг., equipment).
АППАРАТУРА ДЛЯ БИОЛОГИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ () апаратура для біологічних досліджень; (анґ. bioinstrumentation, apparatus for biological investigation).
АППАРАТУРА ДЛЯ ВЫСОКОЧАСТОТНОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for high-frequency therapy) апаратура для високочастотної терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ ДЕЦИМЕТРОВОЛНОВОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for decimeter-wave therapy) апаратура для дециметрохвильової терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ ЛАЗЕРНОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for laser therapy) апаратура для лазерної терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ МАГНИТОЛАЗЕРНОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for magnetic-laser therapy) апаратура для маґн(е/і)толазерної терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ МАГНИТОТЕРАПИИ (анг. apparatus for magnetic therapy) апаратура для маґн(е/і)тотерапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ МИКРОВОЛНОВОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for microwave therapy) апаратура для мікрохвильової терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ МИЛЛИМЕТРОВОЛНОВОЙ ТЕРАПИИ (анґ. apparatus for millimeter-wave therapy) апаратура для міліметрохвильової терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ НИЗКОЧАСТОТНОЙ ТЕРАПИИ (анґ. apparatus for low-frequency therapy) апаратура для низькочастотної терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ САНТИМЕТРОВОЛНОВОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for centimeter-wave therapy) апаратура для сантиметрохвильової терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ СВЕРХВЫСОКОЧАСТОТНОЙ ТЕРАПИИ (анґ. apparatus for superhigh-frequency therapy) апаратура для надвисокочастотної терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ ТЕРАПИИ ИНФРАКРАСНЫМИ ЛУЧАМИ (анг. apparatus for infrared therapy) апаратура для терапії інфрачервоними променями.
АППАРАТУРА ДЛЯ УЛЬТРАВЫСОКОЧАСТОТНОЙ ТЕРАПИИ (анг. apparatus for ultrahigh-frequency therapy) апаратура для ультрависокочастотної терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ УЛЬТРАЗВУКОВОЙ ТЕРАПИИ (анґ. apparatus for ultrasonic therapy) апаратура для ультразвукової терапії.
АППАРАТУРА ДЛЯ ФОТОТЕРАПИИ (анґ. apparatus for phototherapy) апаратура для фототерапії.
АППАРАТУРА, ДИАГНОСТИЧЕСКАЯ (анґ. diagnostic apparatus, diagnostic equipment) діаґностична апаратура.
АППАРАТУРА, МЕДИКО-БИОЛОГИЧЕСКАЯ (анґ. medical-biological apparatus) медико-біолоґічна апаратура.
АППАРАТУРА, МЕДИКО-ТЕХНИЧЕСКАЯ (анг. medical-technical apparatus) медико-технічна апаратура.
АППАРАТУРА, МЕДИЦИНСКАЯ (анг. medical apparatus) медична апаратура.
АППАРАТУРА, РЕНТГЕНОВСКАЯ () рентґенівська апаратура; (анґ. X-ray equipment).
АППАРАТУРА, РЕОГРАФИЧЕСКАЯ (лат. apparatura rheographica) реоґрафічна апаратура; (анг. rheographic device).
АППАРАТУРА, ФИЗИОТЕРАПЕВТИЧЕСКАЯ () фізіотерапевтична апаратура; (анг. apparatus for physical therapy).
АППАРАТУРА, ЭЛЕКТРОМЕДИЦИНСКАЯ (анг. electromedical apparatus) електромедична апаратура.
АППЕНДИКОСТОМИЯ (лат. appendicostomia, *-ae, f*) апендикостомія; (пол. otwarcie wyrostka robaczkowego; operacja Weira).
АППЕНДИКС 1. (лат. appendix, *-icis, f*) паросток, *-тка*, відросток, *-тка*, додаток, *-тка*, апендикс; 2. (лат. appendix vermiformis [NA]) хробаковий (хробакуватий, хробакоподібний, червуватий, червоподібний, черв'якуватий, черв'якоподібний) паросток (відросток); (рос. 1. придаток; 2. червеобразный отросток; анг., 1. appendage).
АППЕНДИКУЛЯРНЫЙ (лат. appendicularis, *-e*) 1. паростковий, відростковий, апендикулярний; 2. додатковий, придатковий, апендикулярний; (пол. odnoszący się do wyrostka robaczkowego; анґ., appendiceal).
АППЕНДИЦИТ (лат. appendicitis, *-tidis, f*; scolecoiditis, *-tidis, f*) хробаковиця, хробакозапал, хробакозапалення, черв'яковиця, черв'якозапал, черв'якозапалення, паростковиця, паросткозапал, паросткозапалення, відростковиця, відросткозапал, відросткозапалення, апендицит. Запалення хробакуватого (хробакоподібного, червоподібного, черв'якоподібного) паростка (відростка); (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego; zapalenie jelita ślepego; яп. chosuien, mocho).
АППЕНДИЦИТ, ВЫЗВАННЫЙ КАЛОВЫМИ КОНКРЕМЕНТАМИ () апендицит, викликаний каловими конкрементами; (анґ. stercoral appendicitis).
АППЕНДИЦИТ, ГАНГРЕНОЗНЫЙ (лат. appendicitis gangrenosa) ґанґренозний апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego zgorzelinowe).
АППЕНДИЦИТ, ГНОЙНЫЙ () гнійний апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego ropne).
АППЕНДИЦИТ, ГРЫЖЕВОЙ (лат. appendicitis hernialis) грижовий апендицит.

АППЕНДИЦИТ, ДЕСТРУКТИВНЫЙ (лат. appendicitis destructiva) деструктивний апендицит.
АППЕНДИЦИТ, КАТАРАЛЬНЫЙ () катаральний апендицит; (анґ. congestive [catarrhal] appendicitis).
АППЕНДИЦИТ, ЛОЖНЫЙ () несправжній [помилковий] апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego rzekome).
АППЕНДИЦИТ, ОСТРЫЙ (лат. appendicitis acuta) гострий апендицит.
АППЕНДИЦИТ, ПЕРФОРАТИВНЫЙ (лат. appendicitis perforativa) перфоративний апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego z przedziurawieniem).
АППЕНДИЦИТ, ПОДОСТРЫЙ (лат. appendicitis subacuta) підгострий апендицит.
АППЕНДИЦИТ, РЕТРОПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ (лат. appendicitis retroperitonealis) ретроперитонеальний апендицит.
АППЕНДИЦИТ, РЕТРОЦЕКАЛЬНЫЙ (лат. appendicitis retrocaecalis [retrocoecalis]) ретроцекальний апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego zakątnicze).
АППЕНДИЦИТ, РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ () рецидивуючий [рецидивувальний] апендицит; (анґ. chronic [recurrent] appendicitis).
АППЕНДИЦИТ, СКЛЕРОЗИРУЮЩИЙ (анґ. sclerosing appendicitis) склерозуючий [склерозувальний] апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego ze stwardnieniem jego ściany).
АППЕНДИЦИТ, ФЛЕГМОНОЗНО-ЯЗВЕННЫЙ (лат. appendicitis ulcerophlegmonosa) флеґмонозно-виразковий апендицит.
АППЕНДИЦИТ, ФЛЕГМОНОЗНЫЙ (лат. appendicitis phlegmonosa) флеґмонозний апендицит; (пол. zapalenie wyrostka robaczkowego ropowicze).
АППЕНДИЦИТ, ХРОНИЧЕСКИЙ (лат. appendicitis chronica) хронічний апендицит; (анґ., recurrent appendicitis).
АППЕНДЭКТОМИЯ (лат. appendectomia, *-ae, f*; scolectomia, *-ae, f*) паростковитин, апендектомія; (пол. usuniкcie wyrostka robaczkowego).
АППЕНДЭКТОМИЯ, ПРОФИЛАКТИЧЕСКАЯ (лат. appendectomia prophylactica) профілактична апендектомія.
АППЕНДЭКТОМИЯ, РЕТРОГРАДНАЯ (лат. appendectomia retrograda) ретроґрадна апендектомія.
АППЕРЦЕПТИВНЫЙ (лат. apperceptivus, *-a, -um*) ап(п)ерцептивний; (пол. apercepcyjny; postrzegalny); */див. тж **АПЕРЦЕПТИВНЫЙ**/.*
АППЕРЦЕПЦИЯ (лат. apperceptio, *-onis, f*) аперцепція; (пол. apercepcja, postrzeganie); */див. тж **АПЕРЦЕПЦИЯ**/.*
АППЕТИТ (лат. appetitus, *-us, m*; appetitio, *-onis, f*; orexis, *-is, f*) їжохіть, *-хоті*, їжопотяг, апетит; (пол. łaknienie: словац. chut'; яп. shokuyoku); */**С АППЕТИТОМ** () всмак/.*
АППЕТИТ, БОЛЕЗНЕННЫЙ () їстівець, *-вця*, їстовець, *-вця*, хворобливий апетит [їжохіть, *-хоті*, їжопотяг].
АППЕТИТ, ВОЛЧИЙ () їстівець, *-вця*, їстовець, *-вця*, вовчий апетит [їжохіть, *-хоті*, їжопотяг].
АППЕТИТ, ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ (анґ. appetition) вибірний [вибірковий] апетит.
АППЕТИТ, ИЗВРАЩЁННЫЙ (анґ. perverted appetite, pica, parorexia) перекручений [збочений] апетит; (пол. łaknienie spaczone).
АППЕТИТА, ОТСУТСТВИЕ (лат. anorexia, *-ae, f*) їжонехіть, *-хоті*, відсутність апетиту.
АППЕТИТНЫЙ () смачний, ласий, апетитний; (рос. вкусный; пол. smaczny).
АППЛИКАТОР (лат. applicator, *-oris, m*) аплікатор.
АППЛИКАТОР В ВИДЕ ИНДУКЦИОННОЙ КАТУШКИ () аплікатор у вигляді індукційної котушки; (анґ. induction coil applicator).
АППЛИКАТОР В ВИДЕ КАБЕЛЯ, ОБРАЗУЮЩЕГО СПИРАЛЬ ВОКРУГ КОНЕЧНОСТИ () аплікатор у вигляді кабелю, що утворює спіраль навколо кінцівки; (анґ. wrap-around coil).
АППЛИКАТОР В ВИДЕ ПЛОСКОСПИРАЛЬНОЙ КАТУШКИ () аплікатор у вигляді плоскоспіральної котушки; (анґ. "pancake" coil (applicator)).
АППЛИКАТОР ДЛЯ ЛОКАЛЬНЫХ ВОЗДЕЙСТВИЙ, ВИБРАЦИОННЫЙ () вібраційний аплікатор для локальних впливів; (анґ. local vibratory applicator, local vibrator).
АППЛИКАТОР ДЛЯ МИКРОВОЛНОВОЙ ДИАТЕРМИИ, СТАНДАРТНЫЙ ДИПОЛЬНЫЙ (анґ. standard dipole applicator for microwave diathermy) стандартний дипольний аплікатор для мікрохвильової діатермії.
АППЛИКАТОР ДЛЯ УЛЬТРАЗВУКОВОЙ ТЕРАПИИ () аплікатор для ультразвукової терапії; (анґ. soundhead, treatment head, ultrasonic applicator, applicator for ultrasonic therapy).
АППЛИКАТОР С ВОЗДУШНЫМ ЗАЗОРОМ () аплікатор з повітряним зазором; (анґ. air-cooled applicator).
АППЛИКАТОР С МИНИМАЛЬНЫМИ ЭЛЕКТРИЧЕСКИМИ И МЕХАНИЧЕСКИМИ ПОТЕРЯМИ (анґ. applicator with minimal electrical and mechanical losses) аплікатор з мінімальними електричними і механічними втратами.
АППЛИКАТОР, ВНУТРИПОЛОСТНОЙ (анґ. intracavitary applicator) внутрішньопорожнинний аплікатор.
АППЛИКАТОР, ДВУХСЛОЙНЫЙ () двошаровий аплікатор; (анґ. sandwich-mold applicator).
АППЛИКАТОР, ДИПОЛЬНЫЙ (анґ. dipole applicator) дипольний аплікатор.
АППЛИКАТОР, КОНТАКТНЫЙ () контактний аплікатор; (анґ. direct contact applicator).

АППЛИКАТОР, НАРУЖНЫЙ (анґ. external applicator) зовнішній аплікатор.
АППЛИКАТОР, ПЕРЕМЕЩАЮЩИЙСЯ ПОСТЕПЕННО () аплікатор, що переміщується поступово; (анґ. gradually moving ultrasonic applicator).
АППЛИКАТОР, РАДИОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ () радіотерапевтичний аплікатор; (анґ. ray applicator).
АППЛИКАТОР, СТАНДАРТНЫЙ (анґ. standard applicator) стандартний аплікатор.
АППЛИКАТОР, ТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. applicator therapeuticus) терапевтичний аплікатор.
АППЛИКАТОР, УЛЬТРАЗВУКОВОЙ (анґ. ultrasonic applicator) ультразвуковий аплікатор.
АППЛИКАТОР, ЦИЛИНДРИЧЕСКИЙ () циліндричний аплікатор; (анґ. drum applicator).
АППЛИКАЦИЯ (лат. applicatio, *-onis, f*) прикладання, прикладанка, накладання, накладанка, аплікація; (рос. наложение; пол. stosowanie).
АППЛИКАЦИЯ ГЛИНЫ () аплікація глини; (анґ. clay application).
АППЛИКАЦИЯ ГОРЧИЦЫ () аплікація гірчиці; (анґ. mustard application).
АППЛИКАЦИЯ ЛЕКАРСТВЕННЫХ ПРЕПАРАТОВ () аплікація лікарських препаратів; (анґ. medicine application).
АППЛИКАЦИЯ ЛЕЧЕБНОЙ ГРЯЗИ () аплікація лікувальної грязі [багна]; (анґ. mud (poultice) application, mud (poultice) bath).
АППЛИКАЦИЯ ЛЬДА () аплікація льоду; (анґ. ice application).
АППЛИКАЦИЯ ОЗОКЕРИТА () аплікація озокериту; (анґ. ozocerite [ozokerite, mineral wax, mineral tallow] application).
АППЛИКАЦИЯ ПАРАФИНА () аплікація парафіну; (анґ. wax [paraffin] bath).
АППЛИКАЦИЯ ТОРФА () аплікація торфу; (анґ. peaty mud application).
АППЛИКАЦИЯ, ВНУТРИПОЛОСТНАЯ (анґ. intracavitary application) внутрішньопорожнинна аплікація.
АППЛИКАЦИЯ, ГОРЯЧАЯ (анґ. hot application) гаряча аплікація.
АППЛИКАЦИЯ, ГРЯЗЕВАЯ () грязьова [багнова] аплікація; (анґ. mud (poultice) application, mud (poultice) bath).
АППЛИКАЦИЯ, МЕСТНАЯ (лат. applicatio localis) місцева аплікація.
АППЛИКАЦИЯ, НАКОЖНАЯ () нашкірна аплікація; (анґ. skin application).
АППЛИКАЦИЯ, ОБЩАЯ (лат. applicatio totalis [generalis]) загальна аплікація.
АППЛИКАЦИЯ, ТЁПЛАЯ () тепла аплікація; (анґ. heat application).
АППЛИКАЦИЯ, ХОЛОДНАЯ (анґ. cold application) холодна аплікація.
АППОЗИЦИОННЫЙ () ап(п)озиційний; (пол. nawarstwiony).
АППОЗИЦИЯ (лат. appositio, *-onis, f*) додання, додавання; зіставлення, ап(п)озиція; (пол. nakładanie; nawarstwienie).
АППРОКСИМАТОР (лат. approximator, *-oris, m*) апроксиматор.
АППРОКСИМАТОР, ЗУБЧАТЫЙ () зубцюватий апроксиматор; (анґ. gearing approximator).
АПРАКСИЧЕСКИЙ (лат. apraxicus, *-a, -um*; apracticus, *-a, -um*) апраксичний.
АПРАКСИЯ (лат. apraxia, *-ae, f*) дієневправність, *-ності*, дієнеточність, *-ності*, недоцільнодія, апраксія.
АПРАКСИЯ БОНГЕФФЕРА, АССОЦИАТИВНАЯ (анґ. Bonhoeffer's associative apraxia) асоціативна апраксія Бонгеффера.
АПРАКСИЯ, АМНЕСТИЧЕСКАЯ () амнестична апраксія; (пол. apraksja niepamięciowa).
АПРАКСИЯ, БИЛАТЕРАЛЬНАЯ () білатеральна апраксія; (пол. apraksja dwustronna).
АПРАКСИЯ, ИДЕАТОРНАЯ () ідеаторна апраксія; (пол. apraksja ideacyjna; apraksja wyobrażeniowa; apraksja z utratą zdolności planowania).
АПРАКСИЯ, ИДЕОКИНЕТИЧЕСКАЯ () ідеокінетична апраксія; (пол. apraksja ideo-kinetyczna; apraksja ideomotoryczna; apraksja wyobrażeniowo-ruchowa).
АПРАКСИЯ, ИДЕОМОТОРНАЯ () ідеомоторна апраксія; (пол. apraksja ideokinetyczna; apraksja ideomotoryczna; apraksja wyobrażeniowo-ruchowa).
АПРАКСИЯ, КИНЕТИЧЕСКАЯ () кінетична апраксія; (пол. apraksja ruchowa).
АПРАКСИЯ, КОНСТРУКТИВНАЯ () конструктивна апраксія; (пол., apraksja twórcza).
АПРАКСИЯ, КОРКОВАЯ () кіркова апраксія; (пол. apraksja korowa).
АПРАКСИЯ, МОТОРНАЯ () моторна апраксія; (пол. apraksja ruchowa).
АПРАКСИЯ, ПСИХОМОТОРНАЯ () психомоторна апраксія; (пол. apraksja psychomotoryczna).
АПРАКТАГНОЗИЯ () апрактаґнозія; (пол. równoczesne występowanie apraksji i agnozji).
АПРАКТИЧЕСКИЙ (лат. apracticus, *-a, -um*; apraxicus, *-a, -um*) апрактичний.
АПРЕЛЬ (лат. Aprilis, *-is, m*: від aperire – відкривати /*ver aperire – починати весну*/; або від apricus – нагріваний [нагрітий] сонцем, сонячний) квітень, *-тня*; (білор. красавік; пол. kwiecień; чес. duben; лит. balandis; фр./*револ.*/ флоріаль – місяць квітування; тур. nisan).
АПРИОРНЫЙ () припускальний, наперед даний, апріорний.
АПРОБАЦИЯ () випроба, випробування, випробовування, перевірка, апробація.
АПРОБАЦИЯ, КЛИНИЧЕСКАЯ () клінічна апробація; (анґ. clinical testing).
АПРОБИРОВАННЫЙ () апробований; (анґ. /*про продукт*/ certified).
АПРОЗЕКСИЯ (лат. aprosexia, *-ae, f*) беззосередження, беззосередженість, *-ності*, апрозексія; (пол. niemożność skupienia uwagi).

АПРОЗОПИЯ (лат. aprosopia, *-ae, f*) апрозопія. Уроджена деформація обличчя; (пол. brak twarzy wrodzony).
АПРОКТИЯ (лат. aproctia, *-ae, f*) апроктія; (пол. brak odbytu wrodzony; анг., imperforate anus).
АПРОТИНИН (лат. aprotininum, *-i, n*) апротинін.
АПСЕЛАФЕЗИЯ () апселафезія; (пол. utrata czucia dotyku).
АПТЕКА (лат. apotheca, *-ae, f*: від гр. apotheke – комора, сховище, склад: від apo- – від-, у бік, про запас + theke – шухляда, ящик, короб, вмістище; лат. pharmacia, *-ae, f*; pharmacopolium, *-ii, n*; officina, *-ae, f*) ліківня, аптека; (чес. lekarna; словац. lekáreň; хорв., ljekarna; анг. pharmacy, drugstore, dispensary, chemist's shop; фр. pharmacie; яп. yakkyoku).
АПТЕКА, БОЛЬНИЧНАЯ () лікарняна аптека.
АПТЕКА, ГОМЕОПАТИЧЕСКАЯ () гомеопатична аптека.
АПТЕКА, ГОСПИТАЛЬНАЯ () госпітальна аптека; (пол. apteka szpitalna).
АПТЕКА, ЗЕЛЁНАЯ () зелена аптека. Аптечний кіоск із продажу лікарських трав; (анґ. green pharmacy).
АПТЕКАРСКАЯ НАУКА (лат. pharmacia, *-ae, f*) ліківництво, лікосправа, ліківнесправа, аптекарська наука; (чес. lekarnictvi; анг. pharmaceutics).
АПТЕКАРСКИЙ (лат. pharmaceuticus, *-a, -um*; officinalis, *-e*) ліківневий, ліківничий, аптекарський; (чес. lekarnicky; словац. lekarensky; хорв., ljekarnicki; анґ. pharmaceutic, pharmaceutical, officinal).
АПТЕКАРСКОЕ ДЕЛО (лат. pharmacia, *-ae, f*) ліківництво, лікознавство, лікосправа, ліківнесправа, аптекарська справа; (рос. лекарствоведение, аптечное дело (наука); чес. lekarnictvi; анґ. pharmacy, pharmaceutics; яп. kusuriya).
АПТЕКАРСТВО (лат. pharmacia, *-ae, f*) ліківництво, лікосправа, аптекарство; (чес. lekarnictvi; анґ. pharmaceutics).
АПТЕКАРША (лат. pharmaceuta, *-ae, f*; pharmacopola, *-ae, f*) ліківниця, аптекарка; (чес. lekarnice; анг. pharmacist, druggist).
АПТЕКАРЬ (лат. pharmaceuta, *-ae, m*; pharmacopola, *-ae, m*) ліківник, аптекар; (чес. lekarnik; словац. lekárnik; хорв., ljekarnik; анґ. pharmacist, druggist, */B.E./* chemist).
АПТЕКОУПРАВЛЕНИЕ () аптекоуправління.
АПТЕЧКА () ліківничка, аптечка; (чес. lekarnicka; анґ. medicine chest; first-aid outfit, first-aid kit).
АПТЕЧКА ПЕРВОЙ ПОМОЩИ () аптечка першої допомоги; (анґ. first-aid outfit, first-aid kit).
АПТЕЧНОЕ ДЕЛО (лат. pharmacia, *-ae, f*) ліківництво, лікосправа, ліківнесправа, аптечна справа; (чес. lekarnictvi; анг. pharmacy, pharmaceutics; яп. kusuriya).
АПТЕЧНОЕ УПРАВЛЕНИЕ, АПТЕКОУПРАВЛЕНИЕ () ліківнеуправління, аптекоуправління, аптечне управління; (анг. management of pharmacy).
АПТЕЧНЫЙ (лат. pharmaceuticus, *-a, -um*; officinalis, *-e*) ліківневий, ліківничий, аптечний; (чес. lekárensky; словац. lekárenský; анг. pharmaceutic, pharmaceutical, officinal).
АПТИАЛИЗМ (лат. aptyalismus, *-i, m*) безслиння, безслинність, *-ності*, слинобрак, аптіалізм; (пол. brak śliny).
АПУДОМА (анг. apudoma, APUD [amine precursor uptake (and) decarboxylation] (system) tumor) апудома.
АПЭКТАМИЯ () апектамія; (пол. 1. wycięcie wierzchołka korzenia zęba; 2. wycięcie szczytu płuca).
АРАБИНОЗА (лат. arabinosa, *-ae, f*) арабіноза.
АРАЛИЯ (лат. Aralia tourn) аралія */бот./*; (анг., mountain angelica).
АРАНЕЙДИЗМ (лат. araneidismus, *-i, m*; arachnidismus, *-i, m*; arachnoidismus, *-i, m*; araneismus, *-i, m*) аранейдизм */паразитол./*.
АРАХНИДИЗМ (лат. arachnidismus, *-i, m*; arachnoidismus, *-i, m*; araneidismus, *-i, m*; araneismus, *-i, m*) арахнідизм */паразитол./*.
АРАХНИТ (лат. arachnitis, *-tidis, f*; arachnoiditis, *-tidis, f*) павутниця, павутнезапал, павутнезапалення, павутинниця, павутинковиця, павутинкозапал, павутинкозапалення, арахніт. Запалення арахноїдеї (павутні, павутинки); (пол. zapalenie pajęczynówki).
АРАХНОДАКТИЛИЯ (лат. arachnodactylia, *-ae, f*; leptodactylia, *-ae, f*; acromacria, *-ae, f*; dolichostenomelia, *-ae, f*) павучопалість, *-лості*, павучопальчість, *-чості*, арахнодактилія; (рос. "паучьи пальцы"; пол. pająkowatość palców, długopalczystość; анг., spider fingers).
АРАХНОИДАЛЬНЫЙ (лат. arachnoidalis, *-e*; arachnoidealis, *-e*; arachnoideus, *-a, -um*) павутинний, павутинковий, арахноїдальний; (рос. паутинный; пол. pajęczynówkowy).
АРАХНОИДЕЯ (лат. arachnoidea, *-ae, f* (BNA, PNA); arachnoides (JNA [INA]): від гр. αραχνος arachnos – павутина, павутиння: від αραχνη arachne – павук + -ειδης -eides – подібний) павутня, павутинка, арахноїдея. Павутинна (павутинкувата) оболонка; (нім., Spinnwebehaut).
АРАХНОИДИТ (лат. arachnoiditis, *-tidis, f*; arachnitis, *-tidis, f*; leptomeningitis externa) павутниця, павутнезапал, павутнезапалення, павутинниця, павутинковиця, павутинкозапал, павутинкозапалення, арахноїдит. Запалення арахноїдеї (павутні, павутинки); (пол. zapalenie pajęczynówki).
АРАХНОИДИТ, ДИФФУЗНЫЙ (лат. arachnoiditis diffusa) дифузний арахноїдит.
АРАХНОИДИТ, КИСТОЗНЫЙ (лат. arachnoiditis cystosus [cysticus]) кістозний арахноїдит.
АРАХНОИДИТ, ОГРАНИЧЕННЫЙ (анг. limited arachnoiditis) обмежений арахноїдит.
АРАХНОИДИТ, ПРОДУКТИВНЫЙ (лат. arachnoiditis productiva) продуктивний арахноїдит.

АРАХНОИДИТ, СЛИПЧИВЫЙ (лат. arachnoiditis adhesiva) злипливий арахноїдит; (пол. zapalenie pajęczynówki zlepne).
АРАХНОИДИТ, СПИНАЛЬНЫЙ (лат. arachnoiditis spinalis) спінальний арахноїдит.
АРАХНОИДИТ, ТРАВМАТИЧЕСКИЙ (лат. arachnoiditis traumatica) травматичний арахноїдит; (пол. zapalenie pajęczynówki urazowe).
АРАХНОИДИТ, ХРОНИЧЕСКИЙ (лат. arachnoiditis chronica) хронічний арахноїдит.
АРАХНОИДИТ, ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ (лат. arachnoiditis cerebralis) церебральний арахноїдит; (пол. zapalenie pajęczynówki mózgowej).
АРАХНОИДИТ, ЦИСТИЦЕРКОЗНЫЙ (лат. arachnoiditis cysticercosus [cysticercoticus]) цистицеркозний арахноїдит.
АРАХНОИДЭНДОТЕЛИОМА (лат. arachnoidendothelioma, *-atis, n /pl.-ata/*) арахноїдендотеліома; (пол. śródbłoniak pajęczynówki).
АРАХНОИДЭНДОТЕЛИОМАТОЗ (лат. arachnoidendotheliomatosis, *-is, f*) арахноїдендотеліоматоз.
АРАХНОЛОГИЯ (лат. arachnologia, *-ae, f*) арахнологія; (пол., nauka o pająkach).
АРАХНОФОБИЯ (лат. arachnophobia, *-ae, f*) арахнофобія.
АРАХНОЭНЦЕФАЛИТ (лат. arachnoencephalitis, *-tidis, f*; meningo(en)cephalitis, *-tidis, f*; meningoencerebritis, *-tidis, f*) арахноенцефаліт; (пол. zapalenie pajęczynówki i mózgu).
АРБОВИРУС (лат. arbovirus, *-i, n*) арбовірус.
АРБОВИРУСНЫЙ (анг. arboviral) арбовірусний.
АРБОРИЗАЦИОННЫЙ (анг. arborizational) арборизаційний.
АРБОРИЗАЦИЯ (лат. arborizatio, *-onis, f*) арборизація */гіст./*.
АРБОРИЦИД (лат. arboricidum, *-i, n*) арборицид.
АРГЕНТАФФИННЫЙ (лат. argentaffinis, *-e*; argentaffinicus, *-a, -um*; argentophilus, *-a, -um*; argentophilicus, *-a, -um*; argyrophilus, *-a, -um*; argyrophilicus, *-a, -um*) арґентафінний; (пол. srebrochłonny; barwiący się srebrem).
АРГЕНТАФФИНОМА (лат. argentaffinoma, *-atis, n /pl.-ata/*; carcinoidum, *-i, n*; carcinoma argentaffinicum) арґентафінома; (пол. srebrzak).
АРГЕНТАФФИНОЦИТ (лат. argentaffinocytus, *-i, m* [NH]) арґентафіноцит; (анґ., argentaffin(e) cell).
АРГЕНТАФФИНОЦИТ, ЖЕЛУДОЧНЫЙ (лат. argentaffinocytus, *-i, m*; endocrynocytus gastricus [NH]) шлунковий арґентафіноцит; (анґ., ventricular [stomachal, stomachic] argentaffin(e) cell).
АРГЕНТАФФИНОЦИТ, КИШЕЧНЫЙ (лат. argentaffinocytus, *-i, m*; endocrynocytus intestinalis [NH]) кишковий арґентафіноцит; (анґ., intestinal argentaffin(e) cell).
АРГЕНТОФИЛЬНЫЙ (лат. argentophilus, *-a, -um*; argentophilicus, *-a, -um*; argentaffinicus, *-a, -um*; argentaffinis, *-e*; argyrophilus, *-a, -um*; argyrophilicus, *-a, -um*) арґентофільний; (пол. srebrochłonny; barwiący się srebrem).
АРГИНАЗА () арґіназа.
АРГИНИН (анг. arginine, 2-amino-5-guanidinopentanoic acid) арґінін.
АРГИНИНОСУКЦИНУРИЯ (лат. argininosuccinuria, *-ae, f* argininosuccinicaciduria, *-ae, f*) арґініносукцинурія.
АРГИНИНФОСФАТ () арґінінфосфат; (пол. fosforan argininy).
АРГИРИАЗИС (лат. argyriasis, *-is, f*; argyria, *-ae, f*; argyrosis, *-is, f*; argyrismus, *-i, m*) арґіріазис; (пол. srebrzyca).
АРГИРИАЗИС КОНЪЮНКТИВЫ (лат. argyriasis conjunctivae [conjunctivalis]) арґіріазис кон'юнктиви [сполучної оболонки ока]; (рос. аргироз соединительной оболочки глаза; пол. srebrzyca spojówek).
АРГИРИЯ (лат. argyria, *-ae, f*; argyriasis, *-is, f*; argyrosis, *-is, f*; argyrismus, *-i, m*) арґірія; (пол. srebrzyca).
АРГИРОЗ (лат. argyrosis, *-is, f*; argyria, *-ae, f*; argyriasis, *-is, f*; argyrismus, *-i, m*) арґіроз; (пол. srebrzyca).
АРГИРОЗ СОЕДИНИТЕЛЬНОЙ ОБОЛОЧКИ ГЛАЗА (лат. argyrosis conjunctivae [conjunctivalis]) арґіроз сполучної оболонки ока; (пол. srebrzyca spojówek).
АРГИРОФИЛЬНОСТЬ () арґірофільність, *-ності*; (пол. srebrochłonność).
АРГИРОФИЛЬНЫЙ (лат. argyrophilus, *-a, -um*; argyrophilicus, *-a, -um*; argentophilus, *-a, -um*; argentophilicus, *-a, -um*; argentaffinis, *-e*; argentaffinicus, *-a, -um*) арґірофільний; (пол. srebrochłonny; barwiący się srebrem).
-АРГИЯ (лат. -argia, *-ae, f*: від гр. argia – бездіяльність), -бездіяльність, *-ності*, -недостатність, *-ності*, -відмова, -арґія.
АРГОН () арґон.
АРГУМЕНТ () довід, *-воду*, арґумент.
АРГУМЕНТИРОВАТЬ () доводити, арґументувати.
АРЕАКТИВНОСТЬ () ареактивність, *-ності*.
АРЕАКТИВНОСТЬ, ИММУНОЛОГИЧЕСКАЯ () імунолоґічна ареактивність; (анг. lack of immune response).
АРЕАЛ () життєобшир, життєпошир, ареал.
АРЕАЛЬНЫЙ (лат. arealis, *-e* [NH]) ареальний; (анґ., pertaining to area).
АРЕЗОРБТИВНЫЙ () арезорбтивний; (пол. niewchłanialny).
АРЕНАЛЬНЫЙ (лат. arenalis, *-e*) 1. безнирковий; 2. ненирковий, аренальний.
АРЕНИЯ (лат. arenia, *-ae, f*) аренія. Відсутність нирок.

АРЕНОВИРУС (лат. arenavirus, *-i, n*) ареновірус.
АРЕОЛА (лат. areola, *-ae, f*) обвідка, віночок, кружальце, кружечок, ареола; (рос. венчик; пол., otoczka; obwódka).
АРЕОЛИТ (лат. areolitis, *-tidis, f*) віночковиця, віночкозапал, віночкозапалення, кружальцевиця, кружальцезапал, кружальцезапалення, ареоліт. Запалення ареоли [обвідки, віночка, кружальця].
АРЕОЛЯРНЫЙ (лат. areolaris, *-e*) ареолярний.
АРЕОМЕТР () ареометр; (пол., przyrząd do oznaczania gęstości cieczy).
АРЕОМЕТРИЯ () ареометрія.
АРЕФЛЕКСИЯ (лат. areflexia, *-ae, f*) безвідрушшя, безвідрушність, *-ності*, безвідрухість, *-хості*, безвідруховість, *-вості*, відрухобрак, арефлексія. Відсутність рефлексу (відруху); (пол. brak odruchu).
АРИБОФЛАВИНОЗ (лат. ariboflavinosis, *-is, f*) арибофлавіноз; (анг., riboflavin deficiency).
АРИНЭНЦЕФАЛИЯ (лат. arrhinencephalia, *-ae, f*; holoprosencephalia, *-ae, f*) аринэнцефалія.
АРИТЕНОИДИТ () аритеноїдит; (пол. zapalenie chrząstki nalewkowatej lub mięśnia nalewkowego).
АРИТЕНОИДОПЕКСИЯ () аритеноїдопексія; (пол. umocowanie chrząstki nalewkowatej lub mięśnia nalewkowego).
АРИТЕНОИДЭКТОМИЯ () аритеноїдектомія; (пол. wycięcie chrząstki nalewkowatej).
АРИТМИЧЕСКИЙ (лат. arhythmicus, *-a, -um*; arrhythmicus, *-a, -um*) неладний, недоладний, безладний, нерівномірний, аритмічний; (пол. niemiarowy).
АРИТМИЧНЫЙ (лат. arhythmicus, *-a, -um*; arrhythmicus, *-a, -um*) неладний, недоладний, безладний, нерівномірний, аритмічний; (пол. niemiarowy).
АРИТМИЯ (лат. arhythmia, *-ae, f*; arrhythmia, *-ae, f*) нелад, немір'я, немірність, *-ності*, нерівномір'я, нерівномірність, *-ності*, нерозмірення, нерозміреність, *-ності*, аритмія; (пол. niemiarowość).
АРИТМИЯ, АПЕРИОДИЧЕСКАЯ НЕДЫХАТЕЛЬНАЯ СИНУСОВАЯ (анг. aperiodic nonrespiratory sinus arrhythmia) аперіодична недихальна синусова аритмія.
АРИТМИЯ, БЕСПРЕРЫВНАЯ () безперервна аритмія; (пол. niemiarowość serca stała).
АРИТМИЯ, ДИГИТАЛИСНАЯ (анг. digitalis induced arrhythmia) дигіталісна аритмія.
АРИТМИЯ, ДЫХАТЕЛЬНАЯ (лат. arrhythmia respiratoria) дихальна аритмія; (пол. niemiarowość oddechowa).
АРИТМИЯ, ДЫХАТЕЛЬНАЯ СИНУСОВАЯ (анг. respiratory sinusal arrhythmia) дихальна синусова аритмія.
АРИТМИЯ, ЖЕЛУДОЧКОВАЯ (лат. arrhythmia ventricularis) шлуночкова аритмія.
АРИТМИЯ, МЕРЦАТЕЛЬНАЯ (анг. ciliary arrhythmia, cardiac fibrillation) миготлива аритмія.
АРИТМИЯ, НАДЖЕЛУДОЧКОВАЯ (лат. arrhythmia supraventricularis) надшлуночкова аритмія.
АРИТМИЯ, НЕДЫХАТЕЛЬНАЯ СИНУСОВАЯ (анг. nonrespiratory sinus arrhythmia) недихальна синусова аритмія.
АРИТМИЯ, НЕСТОЙКАЯ (анг. nonstable [transient] arrhythmia) нестійка аритмія.
АРИТМИЯ, ПАРОКСИЗМАЛЬНАЯ () пароксизмальна аритмія; (пол. niemiarowość napadowa).
АРИТМИЯ, ПЕРИОДИЧЕСКАЯ НЕДЫХАТЕЛЬНАЯ СИНУСОВАЯ (анг. periodic nonrespiratory sinus arrhythmia) періодична недихальна синусова аритмія.
АРИТМИЯ, ПОЛНАЯ, ПУЛЬСА () повна аритмія пульсу; (пол. niemiarowość tętna zupełna).
АРИТМИЯ, ПОСТОЯННАЯ (анг. continuous [perpetual] arrhythmia) постійна аритмія; (пол. niemiarowość serca stala).
АРИТМИЯ, ПРЕДСЕРДНАЯ (анг. atrial arrhythmia) передсердна аритмія.
АРИТМИЯ, ПРЕХОДЯЩАЯ (анг. transient arrhythmia) минуща аритмія.
АРИТМИЯ, РЕСПИРАТОРНАЯ (лат. arrhythmia respiratoria) респіраторна [дихальна] аритмія; (рос. дыхательная аритмия; пол. niemiarowość oddechowa).
АРИТМИЯ, СИНУСОВАЯ (анг. sinus arrhythmia) аритмія синусова; (пол. niemiarowość zatokowa).
АРИТМИЯ, СОВЕРШЕННАЯ () цілковита [повна] аритмія; (пол. niemiarowość zupełna; niemiarowość bezładna).
АРИТМИЯ, СТОЙКАЯ (анг. stable arrhythmia) стійка аритмія.
АРИТМИЯ, СУПРАВЕНТРИКУЛЯРНАЯ (лат. arrhythmia supraventricularis) суправентрикулярна [надшлуночкова] аритмія; (рос. наджелудочковая аритмия).
АРИТМИЯ, ТРАНЗИТОРНАЯ (анг. transient arrhythmia) транзиторна [минуща] аритмія; (рос. преходящая аритмия).
АРИТМИЯ, УЗЛОВАЯ (анг. nodal arrhythmia) вузлова аритмія.
АРИТМИЯ, ЮНОШЕСКАЯ (лат. arrhythmia juvenilis) юнацька [юнача] аритмія; (пол. niemiarowość młodzieńcza).
АРИТМОГЕН (лат. arrhythmogenum, *-i, n*) аритмоґен.
АРИТМОГЕННОСТЬ (лат. arrhythmogenicitas, *-atis, f*) аритмоґенність, *-ності*.
АРИТМОГЕННЫЙ (лат. arrhythmogenicus, *-a, -um*) аритмоґенний.
АРИТМОМАНИЯ (лат. arithmomania, *-ae, f*) аритмоманія; (пол., natręctwo liczenia); */див. тж **АРИФМОМАНИЯ**/*.
АРИТМОФОБИЯ (лат. arithmophobia, *-ae, f*) аритмофобія; (пол. lęk przed pewnymi liczbami).
АРИФМОМАНИЯ (лат. arithmomania, *-ae, f*) аритмоманія, арифмоманія.
Нав'язливе рахування; (рос. навязчивый счет); */див. тж **АРИТМОМАНИЯ**/*.

АРКА (лат. arcus, *-i, m* [NA]) лук, дуга, склепіння, арка; (пол. sklepienie).
АРКАДА (анг. arcade) аркада.
АРКАДА ПОЧКИ ФЛИНТА, СОСУДИСТАЯ (лат. arteriae arcuatae [NA]) судинна аркада нирки Флінта; (анг., Flint's arcade).
АРКАДА РИОЛАНА (анг. Riolan's arcade, Riolan's anastomosis) аркада Ріолана.
АРКИ ПАРКЕРА (анг.) арки Паркера. Потиличні дуги черепа, що розвивається.
АРКООБРАЗНЫЙ (лат. arcuatus, *-a, -um*) лукуватий, дугуватий, дугастий, склепінчастий, аркуватий, аркоподібний.
АРНИКА (лат. Arnica L.) арніка (баранка, бараня трава, скусівник, чарник); (рос. баранка, баранник; пол., pomornik).
АРНИКА, ГОРНАЯ (лат. Arnica montana L.) гірська арніка [баранка, бараня трава, скусівник, чарник]; (рос. горный баранник; пол., kupalnik górski; анг., leopard's [wolf's] bane, mountain tobacco).
АРОМАТ () пах, пахощі, духмяність, *-ності*, аромат; (рос. благовоние; пол. woń; zapach przyjemny; словац., vôňa).
АРОМАТЕРАПИЯ (лат. aromatherapia, *-ae, f*: від гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) запахолікування, пахощелікування, духмянолікування, ароматерапія.
АРОМАТИЧЕСКИЙ (лат. aromaticus, *-a, -um*) запахущий, запашистий, духмянистий, ароматичний; (пол., wonny; словац., voňavý).
АРОМАТИЧНЫЙ (лат. aromaticus, *-a, -um*) ароматичний; (пол., wonny; словац., voňavý).
АРОМАТНЫЙ (лат. aromatus, *-a, -um*; adorans) запашний, пахкий, пахучий, духмяний, ароматний; (пол. wonny; pachnący).
АРРЕНОБЛАСТОМА (лат. arrhenoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. arrhen – чоловік, мужчина; arrhenoma, *-atis, n /pl.-ata/*; androblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; androma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioma, *-atis, n /pl.-ata/*) аренобластома; (пол. jądrzak).
АРРЕНОМА (лат. arrhenoma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. arrhen – чоловік, мужчина; arrhenoblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; androblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; androma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioblastoma, *-atis, n /pl.-ata/*; andreioma, *-atis, n /pl.-ata/*) аренома; (пол. jądrzak).
АРРИНИЯ (лат. arrhinia, *-ae, f*) безнісся, носовідсутгість, аринія. Аплазія носа.
АРРОЗИОННЫЙ (лат. arrosionis, *-e*) роз'їдний, роз'їданнєвий, арозійний.
АРРОЗИЯ (лат. arrosio, *-onis, f*) роз'їд, роз'їдання, над'їд, над'їдання, арозія; (пол. nadżerka; erozja).
АРС *сокр.*, **АНОДОРАЗМЫКАТЕЛЬНОЕ СОКРАЩЕНИЕ** () АРС *скор.*, анодорозмикальне скорочення.
АРСЕНАЛ, ТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ () терапевтичний арсенал; (пол. arsenał leczniczy).
АРСЕНАТ () арсенат; (пол. arsenian).
АРСЕНИД () арсенід; (пол. arsenek).
АРСЕНИЗМ () арсенізм; (пол. przewlekie zatrucie arsenem).
АРСЕНИТ () арсеніт; (пол. arsenin).
АРСЕНИТ КАЛИЯ () арсеніт калію; (пол. arsenin potasowy).
АРСЕНИТ МЕДИ () арсеніт міді; (пол. arsenin miedziowy).
АРСЕНИТ НАТРИЯ () арсеніт натрію; (пол. arsenin sodowy).
АРСЕНИЦИЗМ () арсеніцизм; (пол. przewlekle zatrucie arsenem).
АРСЕНКЕМИЯ () арсенкемія; (пол. obecność arsenu we krwi).
АРСЕНОБЕНЗОЛ () арсенобензол; (пол. arsenobenzen).
АРСЕНОДЕРМАТИТ (лат. arsenodermatitis, *-tidis, f*) арсенодерматит.
АРСЕНОКЕРАТОЗ () арсенокератоз; (пол. zgrubienie skóry spowodowane zatruciem arsenem).
АРСЕНОТЕРАПИЯ () арсенотерапія; (пол. leczenie arsenem).
АРСЕНОФАГИЯ () арсенофагія.
АРСИН () арсин; (пол. arsenowodór; arseniak; arsyna).
АРСОНВАЛИЗАЦИЯ () арсонвалізація.
АРТЕРЕНОЛ (анг. arterenol, norepinephrine) артеренол.
АРТЕРИ- (лат. arteri-; arterio-: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія) б'ючко-, б'ючожило-, чержило-, червоножило-, артері-; (пол. tętniczo-); */див. тж АРТЕРИО-/.*
АРТЕРИАЛГИЯ (лат. arterialgia, *-ae, f*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія) артеріалгія.
АРТЕРИАЛИЗАЦИЯ (лат. arterializatio, *-onis, f*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія; vascularizatio, *-onis, f*) артеріалізація; (пол., zmiana krwi żylnej w tętniczą).
АРТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. arterialis, *-e*; arteriosus, *-a, -um*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія) б'ючковий, б'ючожильний, б'ючожиловий, чержильний, чержиловий, червоножильний, червоножиловий, червонокровожиловий, червоносудинний, артерійний, артеріальний; (пол. tętniczy; словац. tepnový).
АРТЕРИАЛЬНЫЙ ЖОМ (лат. torcular, *-aris, n*) б'ючкостисник, б'ючкостискач, б'ючкозатискач, б'ючковий (б'ючожильний, б'ючожиловий, червоножильний, червоножиловий, червонокровожиловий, червоносудинний, артерійний, артеріальний) жом.

АРТЕРИАЛЬНЫЙ ШОВ (лат. arteriorrhaphia, *-ae, f*) б'ючкошов, б'ючкошво, б'ючковий [б'ючожильний, б'ючожиловий, червоножильний, червоножиловий, червонокровожиловий, червоносудинний, артерійний, артеріальний] шов [шво].
АРТЕРИИ (лат. arteriae [NA]: від гр. arteria – повітропровід, повітроносна трубка: від aër – повітря + tereo – зберігаю, вміщую, утримую. *Невдала назва через те, що в давнину вважали їх повітроносними (дихальними) шляхами, оскільки у трупів вони порожні*) б'ючки, б'ючожили, чержили, червоножили, червонокровожили, червоносудини, артерії /*мн.*/; (пол. tętnice); /*див. тж.* ***АРТЕРИЯ****/.*
АРТЕРИИТ (лат. arteriitis, *-tidis, f*; arteritis, *-tidis, f*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія) б'ючковиця, б'ючкозапал, б'ючкозапалення, б'ючожилиця, б'ючожиловиця, б'ючожилозапал, б'ючожилозапалення, чержилиця, чержилозапал, чержилозапалення, червоножилиця, червоножилозапал, червоножилозапалення, артеріїт, запалення артерії/артерій [б'ючки/б'ючок, б'ючожили/б'ючожил, чержили/чержил, червоножили/червоножил]; (пол. zapalenie tętnic).
АРТЕРИИТ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ (лат. arteriitis allergica) алерґічний [алерґійний] артеріїт.
АРТЕРИИТ, АСЕПТИЧЕСКИЙ (лат. arteriitis aseptica) асептичний артеріїт.
АРТЕРИИТ, ВИСОЧНЫЙ (лат. arteriitis temporalis) скроневий артеріїт.
АРТЕРИИТ, ГИГАНТОКЛЕТОЧНЫЙ () ґіґантоклітинний артеріїт; (пол. zapalenie tętnic olbrzymiokomórkowe; анг. cranial [giant cell] arteritis).
АРТЕРИИТ, ГНОЙНО-НЕКРОТИЧЕСКИЙ (анг. necrotic suppurative arteritis) гнійно-некротичний артеріїт.
АРТЕРИИТ, ГУММОЗНЫЙ () гумозний артеріїт; (пол. zapalenie tętnic kilakowe).
АРТЕРИИТ, ИНФЕКЦИОННЫЙ (анг. infectious arteritis) інфекційний артеріїт.
АРТЕРИИТ, КОРОНАРНЫЙ (лат. arteriitis coronaria) коронарний артеріїт.
АРТЕРИИТ, НЕКРОТИЧЕСКИЙ (лат. arteriitis necrotica) некротичний артеріїт.
АРТЕРИИТ, НОДОЗНЫЙ (лат. arteriitis nodosa) нодозний [вузликовий, гудзуватий] артеріїт; (рос. узелковый артериит; пол. guzkowatość tętnic).
АРТЕРИИТ, ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ () облітеруючий [облітерувальний] артеріїт; (пол. zapalenie tętnic zarostowe).
АРТЕРИИТ, ПОЛИПОЗНО-ЯЗВЕННЫЙ (лат. arteriitis polypoulcerosa) поліпозно-виразковий артеріїт.
АРТЕРИИТ, ПРОДУКТИВНО-ГНОЙНЫЙ (анг. suppurative productive arteritis) продуктивно-гнійний артеріїт.
АРТЕРИИТ, ПРОДУКТИВНО-НЕКРОТИЧЕСКИЙ (анг. necrotic productive arteritis) продуктивно-некротичний артеріїт.
АРТЕРИИТ, РЕВМАТИЧЕСКИЙ (лат. arteriitis rheumatica) ревматичний артеріїт.
АРТЕРИИТ, СИФИЛИТИЧЕСКИЙ (лат. arteriitis syphilitica) сифілітичний артеріїт; (пол. zapalenie tętnic kiłowe).
АРТЕРИИТ, СПЕЦИФИЧЕСКИЙ (лат. arteriitis specifica) специфічний артеріїт.
АРТЕРИИТ, ТЕМПОРАЛЬНЫЙ (лат. arteriitis temporalis) темпоральний [скроневий] артеріїт; (рос. височный артериит; пол. zapalenie tętnicy skroniowej; choroba Hortona).
АРТЕРИИТ, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ (лат. arteriitis tuberculosa) туберкульозний артеріїт.
АРТЕРИИТ, УЗЕЛКОВЫЙ (лат. arteriitis nodosa) вузликовий [гудзуватий] артеріїт; (пол. guzkowatość tętnic).
АРТЕРИИТ, ЯЗВЕННЫЙ (лат. arteriitis ulcerativa) виразковий артеріїт; (пол. zapalenie tętnic wrzodziejace).
АРТЕРИЙКА (лат. arteriola, *-ae, f* [NA]) б'ючечка, б'ючожилка, б'ючкожилка, чержилка, червоножилка, артерійка; (пол. tętniczka; словац. tepnička).
АРТЕРИЙКА, ВЕРХНЯЯ ВИСОЧНАЯ, СЕТЧАТКИ () верхня скронева артерійка сітківки; (пол. tętniczka skroniowe górna siatkówki).
АРТЕРИЙКА, ВЕРХНЯЯ НОСОВАЯ, СЕТЧАТКИ () верхня носова артерійка сітківки; (пол. tętniczka nosowa górna siatkówki).
АРТЕРИЙКА, НИЖНЯЯ ВИСОЧНАЯ, СЕТЧАТКИ () нижня скронева артерійка сітківки; (пол. tętniczka skroniowa dolna siatkówki).
АРТЕРИЙКА, НИЖНЯЯ НОСОВАЯ, СЕТЧАТКИ () нижня носова артерійка сітківки; (пол. tętniczka nosowa dolna siatkówki).
АРТЕРИО- (лат. arterio-; arteri-: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія) б'ючко-, б'ючожило-, чержило-, червоножило-, артеріо-; (пол. tętniczo-); /*див. тж* ***АРТЕРИ-****/.*
АРТЕРИОАРТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. arterioarterialis, *-e*) червоночервоножиловий, артеріоартеріальний; (пол. tętniczo-tętniczy).
АРТЕРИОВЕНОЗНЫЙ (лат. arteriovenosus, *-a, -um*) червоносиньожиловий, артеріовенозний; (пол. tętniczo-żylny).
АРТЕРИОГРАММА (лат. arteriogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, червоножила, артерія + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) б'ючкозображення, б'ючкообраз, б'ючкознімок, б'ючожилозображення, б'ючожилообраз, б'ючожилознімок, червоножилозображення, червоножилообраз, червоножилознімок, артеріоґрама; (пол., radiogram tętnic).

АРТЕРИОГРАФИЯ (лат. arteriographia, *-ae, f*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, червоножила, артерія + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) б'ючкозображання, б'ючкозображування, б'ючкозйомка, б'ючкознімання, б'ючожилозображання, б'ючожилозображування, б'ючожилозйомка, б'ючожилознімання, червоножилозображання, червоножилозображування, червоножилозйомка, червоножилознімання, артеріоґрафія; (пол., radiografia tętnic).

АРТЕРИОГРАФИЯ, ВЕРТЕБРАЛЬНАЯ (лат. arteriographia vertebralis) вертебральна артеріографія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ДВУХПРОЕКЦИОННАЯ (анґ. two-projection arteriography) двопроекційна артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ЗАКРЫТАЯ (анґ. closed arteriography) закрита артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, КАТЕТЕРИЗАЦИОННАЯ (анґ. catheter arteriography) катетеризаційна артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, КОРОНАРНАЯ (лат. arteriographia coronaria; coronarographia, *-ae, f*; angiographia coronaria) коронарна артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ЛЁГОЧНАЯ (лат. arteriographia pulmonaria) легенева артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, НЕПРЯМАЯ (анґ. indirect arteriography) непряма артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ОТКРЫТАЯ (анґ. open arteriography) відкрита артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ПЕРИФЕРИЧЕСКАЯ (лат. arteriographia peripherica) периферична артеріографія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ПОЧЕЧНАЯ (лат. arteriographia renalis) ниркова артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ПРЯМАЯ (анґ. direct arteriography) пряма артеріографія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ПУНКЦИОННАЯ () пункційна артеріографія; (анґ. closed arteriography).

АРТЕРИОГРАФИЯ, РАДИОИЗОТОПНАЯ (анґ. radioisotope arteriography) радіоізотопна артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, РЕТРОГРАДНАЯ (лат. arteriographia retrograda) ретроґрадна артеріоґрафія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, СЕЛЕКТИВНАЯ (лат. arteriographia selectiva) селективна [вибірна, вибіркова] артеріографія; (рос. избирательная артериография).

АРТЕРИОГРАФИЯ, ТАЗОВАЯ (лат. arteriographia pelvica) тазова артеріографія.

АРТЕРИОГРАФИЯ, ЦЕРЕБРАЛЬНАЯ (лат. arteriographia cerebralis) церебральна [мозкова] артеріоґрафія; (рос. мозговая артериография).

АРТЕРИОКАПИЛЛЯРНЫЙ () артеріокапілярний; (пол. tętniczo-włosowaty).

АРТЕРИОЛА (лат. arteriola, *-ae, f* [NA]) б'ючечка, б'ючожилка, б'ючкожилка, чержилка, червоножилка, артерійка, артеріола; (пол. tętniczka; словац. tepnička).

АРТЕРИОЛА, ВЕРХНЯЯ ВИСОЧНАЯ, СЕТЧАТКИ () верхня скронева артеріола сітківки; (пол. tętniczka skroniowa górna siatkówki).

АРТЕРИОЛА, ВЕРХНЯЯ НОСОВАЯ, СЕТЧАТКИ () верхня носова артеріола сітківки; (пол. tętniczka nosowa górna siatkówki).

АРТЕРИОЛА, ВЕРХНЯЯ, ЖЁЛТОГО ПЯТНА () верхня артеріола жовтої плями; (пол. tętniczka górna plamki).

АРТЕРИОЛА, ВЕРХНЯЯ, ПЯТНА () верхня артеріола плями; (пол. tętniczka górna plamki).

АРТЕРИОЛА, НИЖНЯЯ ВИСОЧНАЯ, СЕТЧАТКИ () нижня скронева артеріола сітківки; (пол. tętniczka skroniowa dolna siatkówki).

АРТЕРИОЛА, НИЖНЯЯ НОСОВАЯ, СЕТЧАТКИ () нижня носова артеріола сітківки; (пол. tętniczka nosowa dolna siatkówki).

АРТЕРИОЛА, НИЖНЯЯ, ЖЕЛТОГО ПЯТНА () нижня артеріола жовтої плями; (пол. tętniczka dolna plamki).

АРТЕРИОЛА, НИЖНЯЯ, ПЯТНА () нижня артеріола плями; (пол. tętniczka dolna plamki).

АРТЕРИОЛА, СРЕДНЯЯ, СЕТЧАТКИ () середня артеріола сітківки; (пол. tętniczka przyśrodkowa siatkówki).

АРТЕРИОЛИТ 1.(лат. arteriolitis, *-tidis, f*: від arteriola, *-ae, f* – б'ючечка, б'ючожилка, б'ючкожилка, чержилка, червоножилка, артерійка, артеріола; *зменшувальне* від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, чержила, червоножила, артерія) б'ючечковиця, б'ючечкозапал, б'ючечкозапалення, б'ючожилковиця, б'ючожилкозапал, б'ючожилкозапалення, чержилковиця, чержилкозапал, чержилкозапалення, червоножилковиця, червоножилкозапал, червоножилкозапалення, артеріоліт; 2.(лат. arteriolithus, *-i, m*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, червоножила, артерія + гр. λιθος lithos – камінь) б'ючкокамінь, б'ючожилокамінь, чержилокамінь, червоножилокамінь, артеріоліт; (пол. 2. kamień tętniczy).

АРТЕРИОЛОВЕНУЛЯРНЫЙ (лат. arteriolovenularis, *-e*) артеріоловенулярний.

АРТЕРИОЛОГИАЛИНОЗ (лат. arteriolohyalinosis, *-is, f*) артеріологіаліноз.

АРТЕРИОЛОГИЯ (лат. arteriologia, *-ae, f*: від arteria, *-ae, f* – б'ючка, б'ючожила, червоножила, артерія + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) б'ючківництво, б'ючожилівництво, червоножилівництво, б'ючкознавство, б'ючожилознавство, червоножилознавство, артеріолоґія; (пол., nauka o tętnicach).

АРТЕРИОЛОГРАФИЯ (лат. arteriolographia, *-ae, f*: від arteriola, *-ae, f* – б'ючечка, б'ючожилка, б'ючкожилка, червоножилка, артерійка, артеріола + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) б'ючечкозображання, б'ючечкозображування, б'ючечкозйомка,

б'ючечкознімання, б'ючожилкозображання, б'ючожилкозображування, б'ючожилкозйомка, б'ючожилкознімання, червоножилкозображання, червоножилкозображування, червоножилкозйомка, червоножилкознімання, артеріолографія.

АРТЕРИОЛОНЕКРОЗ (лат. arteriolonecrosis, *-is, f*) артеріолонекроз; (пол. martwica tętniczek).

АРТЕРИОЛОНЕКРОТИЧЕСКИЙ (лат. arteriolonecroticus, *-a, -um*) артеріолонекротичний.

АРТЕРИОЛОНЕФРОСКЛЕРОЗ (лат. arteriolonephrosclerosis, *-is, f*) артеріолонефросклероз.

АРТЕРИОЛОСКЛЕРОЗ (лат. arteriolosclerosis, *-is, f*) б'ючечкоствердя, б'ючечкостверділня, б'ючечкостверднення, б'ючечкостужавіння, б'ючечкоздебелення, артеріолосклероз; (пол. stwardnienie tętniczek).

АРТЕРИОЛОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ (лат. arterioloscleroticus, *-a, -um*) артеріолосклеротичний; (пол. odnoszący się do stwardnienia tętniczek).

АРТЕРИОЛЫ (лат. arteriolae [NA]) артеріоли */мн./*.

АРТЕРИОЛЫ, ПРЯМЫЕ (лат. arteriolae rectae [NA]) прямі артеріоли; (пол. tętniczki proste).

АРТЕРИОЛЯРНЫЙ (лат. arteriolaris, *-e*) артеріолярний.

АРТЕРИОМАЛЯЦИЯ () артеріомаляція; (пол. rozmięknienie tętnic).

АРТЕРИОПАТИЯ (лат. arteriopathia, *-ae, f*) артеріопатія; (пол. choroba tętnic).

АРТЕРИОПЛАСТИКА (лат. arterioplastica, *-ae, f*) артеріопластика.

АРТЕРИОПУНКЦИЯ () артеріопункція; (пол. punkcja tętnicy).

АРТЕРИОПЬЕЗОГРАММА () артеріоп'єзограма; (пол., wykres zmian ciśnienia wewnątrztętniczego).

АРТЕРИОПЬЕЗОГРАФИЯ (анг. arteriopiezography) артеріоп'єзографія.

АРТЕРИОРРАФИЯ (лат. arteriorrhaphia, *-ae, f*: від гр. rhaphis, *-is, f* – голка) 1. б'ючкозшив, б'ючкозшиття, б'ючкозшивання; 2. б'ючкошов, б'ючкошво, артеріорафія. Артеріальний [артерійний, б'ючковий, б'ючожильний, б'ючожиловий, червоножильний, червоножиловий, червонокровожиловий, червоносудинний] шов [шво]; (пол. zeszycie tętnicy).

АРТЕРИОСИМПАТЭКТОМИЯ (лат. arteriosympathectomia, *-ae, f*) артеріосимпатектомія.

АРТЕРИОСИНУСНЫЙ () артеріосинусний; (пол. tętniczo-zatokowy).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ (лат. arteriosclerosis, *-is, f*) б'ючкоствердя, б'ючкостверділня, б'ючкостверднення, б'ючкостужавіння, б'ючкоздебелення, артеріосклероз; (пол. stwardnienie tętnic; яп. d<u>o</u>myaku k<u>o</u>kash<u>o</u>).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ ГОЛОВНОГО МОЗГА (лат. arteriosclerosis cerebri; arteriosclerosis cerebralis) артеріосклероз головного мозку.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, ГИПЕРПЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. arteriosclerosis hyperplastica) гіперпластичний артеріосклероз.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, ГИПЕРТЕНЗИВНЫЙ (лат. arteriosclerosis hypertensiva) гіпертензивний артеріосклероз.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, ДЕТСКИЙ (анг. infantile arteriosclerosis) дитячий артеріосклероз.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, МЕДИАЛЬНЫЙ (лат. arteriosclerosis medialis) медіальний артеріосклероз; (анг., Monckeberg's (arterio)sclerosis, Monckeberg's degeneration, Monckeberg's calcification).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ (лат. arteriosclerosis obliterans) облітеруючий [облітерувальний] артеріосклероз; (пол. stwardnienie tętnic zwężające).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, ОБЩИЙ () загальний артеріосклероз; (пол. stwardnienie tętnic ogólne).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, РЕВМАТИЧЕСКИЙ (лат. arteriosclerosis rheumatica) ревматичний артеріосклероз.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, СЕНИЛЬНЫЙ (лат. arteriosclerosis senilis) сенільний [старечий] артеріосклероз; (рос. старческий артериосклероз).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, УЗЕЛКОВЫЙ (лат. arteriosclerosis nodularis) вузликовий артеріосклероз.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ, ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ (лат. arteriosclerosis cerebralis; arteriosclerosis cerebri) церебральний [мозковий] артеріосклероз; (пол. stwardnienie tętnic mózgu).

АРТЕРИОСКЛЕРОЗИРОВАНИЕ () б'ючкостверділня, б'ючкостверднення, б'ючкостужавлювання, б'ючкоздебелювання, артеріосклерозування.

АРТЕРИОСКЛЕРОТИК () артеріосклеротик; (пол. chory na stwardnienie tętnic).

АРТЕРИОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ () артеріосклеротичний; (пол. dotyczący stwardnienia tętnic; miażdżycowy).

АРТЕРИОСПАЗМ (лат. arteriospasmus, *-i, m*) артеріоспазм; (пол. kurcz tętnicy).

АРТЕРИОСПАСТИЧЕСКИЙ () артеріоспастичний; (пол. tętniczoskurczowy).

АРТЕРИОСТЕНОЗ (лат. arteriostenosis, *-is, f*) артеріостеноз; (пол. zwężenie tętnicy).

АРТЕРИОСТОЗ (лат. arteriostosis, *-is, f*) артеріостоз; (пол. skostnienie tętnicy).

АРТЕРИОТОМИЯ (лат. arteriotomia, *-ae, f*) б'ючкорозтин, б'ючкорозтинання, артеріотомія; (пол. nacięcie tętnicy).

АРТЕРИОТРИПСИЯ () артеріотрипсія; (пол. zgniecenie lub skręcenie tętnicy w celu zahamowania krwawienia).

АРТЕРИОФЛЕБИТ () артеріофлебіт; (пол. zapalenie tętnic i żył).

АРТЕРИОФЛЕБОГРАФИЯ () артеріофлеблографія; (пол. radiografia tętnic i żył).

АРТЕРИОЭКТАЗИЯ (лат. arterioectasia, *-ae, f*; arteriectasia, *-ae, f*) б'ючкорозшир, б'ючкорозширення, артеріоектазія; (пол. rozszerzenie tętnicy).

АРТЕРИОЭКТОМИЯ (лат. arterioectomia, *-ae, f*; arteriectomia, *-ae, f*) артеріоектомія; (пол. wycięcie tętnicy).

АРТЕРИТ (лат. arteritis, *-tidis, f*; arteriitis, *-tidis, f*) б'ючковиця, б'ючкозапал, б'ючкозапалення, б'ючожилиця, б'ючожиловиця, б'ючожилозапал, б'ючожилозапалення, червоножилиця, червоножилозапал, червоножилозапалення, запалення артерії/артерій (б'ючки/б'ючок, червоножили/червоножил), артерит; (пол. zapalenie tętnic).

АРТЕРИЭКТАЗИЯ (лат. arteriectasia, *-ae, f*; arterioectasia, *-ae, f*) б'ючкорозшир, б'ючкорозширення, артеріектазія; (пол. rozszerzenie tętnicy).

АРТЕРИЭКТОМИЯ (лат. arteriectomia, *-ae, f*; arterioectomia, *-ae, f*) артеріектомія; (пол. wycięcie tętnicy).

АРТЕРИЭКТОПИЯ () артеріектопія; (пол. przemieszczenie tętnicy).

АРТЕРИЯ (лат. arteria, *-ae, f* [NA]: від гр. arteria – повітропровід, повітроносна трубка: від aёr – повітря + tereo – зберігаю, вміщую, утримую. *Невдала назва через те, що в давнину вважали їх повітроносними (дихальними) шляхами, оскільки у трупів вони порожні*) б'ючка, б'ючиця, б'ючожила, чержила, червоножила, червонокровожила, червоносудина, артерія; (рос. */В.Даль/* боевая жила; пол. tętnica: від tętno – пульс; словац. tepna; чес. tepna: від tep – пульс: від tepati – ударяти, чеканити; нім., Schlagader: від Schlag – удар; яп. domyaku); */див. тж. **АРТЕРИИ**/*.

АРТЕФАКТ (лат. artefactum, *-i, n*) штучність, *-ності*, штучноявище, штучнотвір, штучноутвір, штучноутворення, штучнозроб, роботвір, робоутвір, артефакт. Штучний утвір [утворення]; (пол., sztuczny twór */np. na zdjęciu/*).

АРТИКУЛИРОВАННЫЙ (лат. articulatus, *-a, -um*) 1. членорозділений, членоподільний, розчленований; 2. членоподільний, членорозділений, виразний, розбірливий, розбірний, зрозумілий, артикульований; (рос. членораздельный, расчленённый; внятный, разборчивый, понятный).

АРТИКУЛЯРНЫЙ (лат. articularis, *-e*) суглобовий, суглобний, артикулярний; (рос. суставной; словац. shybový).

АРТИКУЛЯТОР () артикулятор; (пол. zgryzadło */stom./*).

АРТИКУЛЯЦИОННЫЙ () артикуляційний; (пол. artykułowany; wyraźnie wymawiany).

АРТИКУЛЯЦИЯ (лат. articulatio, *-onis, f*) членоподільність, *-ності*, членорозділеність, *-ності*, виразність, *-ності*, розбірливість, *-вості*, розбірність, *-ності*, зрозумілість, *-лості*; мововиразність, *-ності*, моворозбірливість, *-вості*, моворозбірність, *-ності*, мовозрозумілість, *-лості*, вимова, вимовляння, артикуляція. Виразність (розбірливість, розбірність, зрозумілість) мовлення.

АРТИКУЛЯЦИЯ РЕЧИ () артикуляція мовлення; (пол., wyraźne wymawianie).

АРТИФИЦИАЛЬНЫЙ (лат. artificialis, *-e*; factitius, *-a, -um*; facticius, *-a, -um*) штучний, штучнотворний, штучноутворений, роблений, неприродний, артифіціальний; (рос. искусственный, искусственнообразованный, неестественный; пол. sztuczny).

АРТР-, АРТРО- (лат. arthr-, arthro-) суглобо-, артр-, артро-.

АРТРАЛГИЯ (лат. arthralgia, *-ae, f*; arthrodynia, *-ae, f*) гризь, суглобогризь, суглобобіль, *-болю*, суглобоболість, *-лості*, суглобоболісність, *-ності*, артралгія. Суглобовий [суглобний] біль, біль суглобів; (пол. ból stawu, ból w stawach).

АРТРАЛЬГИЯ (лат. arthralgia, *-ae, f*; arthrodynia, *-ae, f*) гризь, суглобогризь, суглобобіль, *-болю*, суглобоболість, *-лості*, суглобоболісність, *-ності*, артральгія. Суглобовий [суглобний] біль, біль суглобів; (пол. ból stawu, ból w stawach).

АРТРИТ (лат. arthritis, *-tidis, f*) гостець, *-тця* (*-теця*), суглобиця, суглобозапал, суглобозапалення, артрит. Запалення суглоба; (рос. воспаление сустава; пол. dna stawowa, dnawe zapalenie stawu, gościec stawowy, zapalenie stawu, zapalenie stawów; чес., dna, zánět kloubů, artritida; чеч. энаш; яп. kansentsuen).

АРТРИТ, АДГЕЗИВНЫЙ () адгезивний [злипливий] артрит; (рос. слипчивый артрит; пол. zapalenie stawów zarostowe).

АРТРИТ, АЛИМЕНТАРНЫЙ () аліментарний артрит; (пол. zapalenie stawów na tle pokarmowym).

АРТРИТ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ () артрит алергічний [алергійний]; (пол. zapalenie stawów alergiczne).

АРТРИТ, АНАФИЛАКТИЧЕСКИЙ () анафілактичний артрит; (пол. zapalenie stawów uczuleniowe).

АРТРИТ, АНКИЛОЗИРУЮЩИЙ () анкілозуючий [анкілозувальний] артрит; (пол. zapalenie stawów zesztywniające).

АРТРИТ, БРУЦЕЛЛЁЗНЫЙ () бруцельозний артрит; (пол. zapalenie stawów wywołane brucelozą).

АРТРИТ, БРЮШНОТИФОЗНЫЙ () черевнотифозний артрит; (пол. zapalenie stawów w przebiegu duru brzusznego).

АРТРИТ, ГЕМОФИЛИЧЕСКИЙ () гемофілічний артрит; (пол. zapalenie stawów z krwawieniem do jamy stawowej).

АРТРИТ, ГИПЕРТРОФИЧЕСКИЙ () гіпертрофічний артрит; (пол. zapalenie stawów przerostowe).

АРТРИТ, ГНОЙНЫЙ () гнійний артрит; (пол. zapalenie stawów ropne).

АРТРИТ, ГОНОРЕЙНЫЙ () гонорейний артрит; (пол. zapalenie stawów rzeżączkowe).

АРТРИТ, ДЕГЕНЕРАТИВНЫЙ () дегенеративний артрит; (пол. zapalenie stawów zwyrodniające).

АРТРИТ, ДЕФОРМИРУЮЩИЙ () деформуючий [деформувальний] артрит; (пол. zapalenie stawów zniekształcające).

АРТРИТ, ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ () дизентерійний артрит; (пол. zapalenie stawów czerwonkowe).

АРТРИТ, ДИСТРОФИЧЕСКИЙ () дистрофічний артрит; (пол. zapalenie stawów na tle odżywczym).

АРТРИТ, ИНФЕКЦИОННЫЙ, *сокр.* **ИНФЕКТАРТРИТ** () інфекційний артрит, *скор.* інфектартрит; (пол. zapalenie stawów zakaźne).
АРТРИТ, КЛИМАКТЕРИЧЕСКИЙ () клімактеричний артрит; (пол. zapalenie stawów w okresie przekwitania).
АРТРИТ, МНОЖЕСТВЕННЫЙ (лат. polyarthritis, *-tidis, f*) багатосуглобиця, багатосуглобозапал, багатосуглобозапалення, запалення суглобів, множинний артрит [гостецъ, *-тця* (*-теця*), суглобиця, суглобозапал, суглобозапалення].
АРТРИТ, МОЧЕКИСЛЫЙ () сечокислий артрит; (пол. zapalenie stawów dnawe; zapalenie stawów moczanowe).
АРТРИТ, НЕСПЕЦИФИЧЕСКИЙ () неспецифічний артрит; (пол. gościec przewlekły postępujący).
АРТРИТ, ОБЕЗОБРАЖИВАЮЩИЙ () спотворюючий [спотворювальний] артрит; (пол. gościec zwyrodniający).
АРТРИТ, ОБЩИЙ () загальний артрит; (пол. zapalenie stawów uogólnione).
АРТРИТ, ПОДАГРИЧЕСКИЙ () подагричний артрит; (пол. zapalenie stawów dnawe).
АРТРИТ, ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ () професійний артрит; (пол. zapalenie stawów zawodowe).
АРТРИТ, РЕВМАТОИДНЫЙ () ревматоїдний артрит; (пол. gościec przewlekły postępujący; choroba reumatoidalna).
АРТРИТ, РОЖИСТЫЙ () бешиховий артрит; (пол. zapalenie stawów na tle róży).
АРТРИТ, СЕПТИЧЕСКИЙ () септичний артрит; (пол. zapalenie stawów septyczne).
АРТРИТ, СИФИЛИТИЧЕСКИЙ () сифілітичний артрит; (пол. zapalenie stawów kiłowe).
АРТРИТ, СКОРБУТНЫЙ () скорбутний артрит; (пол. zapalenie stawów gnilcowe).
АРТРИТ, СЛИПЧИВЫЙ () злипливий артрит; (пол. zapalenie stawów zarostowe).
АРТРИТ, СПЕЦИФИЧЕСКИЙ () специфічний артрит; (пол. zapalenie stawów swoiste).
АРТРИТ, СУХОЙ () сухий артрит; (пол. zapalenie stawów suche).
АРТРИТ, ТРАВМАТИЧЕСКИЙ () травматичний артрит; (пол. zapalenie stawów pourazowe).
АРТРИТ, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ () туберкульозний артрит; (пол. zapalenie stawów gruźlicze).
АРТРИТ, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ, ПОНСЕ () туберкульозний артрит Понсе; (пол. zapalenie stawów gruźlicze wieloogniskowe Ponceta).
АРТРИТ, ФУНГОЗНЫЙ () фунгозний артрит; (пол. zapalenie stawów gruźlicze wytwórcze grzybowate).
АРТРИТ, ЧЕЛЮСТНОЙ () щелепний артрит; (пол. zapalenie stawu żuchwowego).
АРТРИТ, ЭНДОКРИНОПАТИЧЕСКИЙ () ендокринопатичний артрит; (пол. zapalenie stawów spowodowane zaburzeniem wydzielania wewnętrznego).
АРТРИТ, ЮНОШЕСКИЙ () юнацький [юначий] артрит; (пол. zapalenie stawów młodzieńcze).
АРТРИТИЗМ (лат. arthritismus, *-i, m*) суглоб'я, суглобів'я, суглобість, *-бості*, суглобовість, *-вості*, уломи, артритизм; (пол. artretyzm, 1. dna, dna stawowa, gościec stawowy; 2. skaza moczanowa).
АРТРИТИК (лат. arthriticus, *-i, m*) гостцевець, *-вця*, гостецівець, *-вця*, суглобицевець, *-вця*, суглобицівець, *-вця*, суглобозапалець, *-льця*, суглобозапальнець, *-нця*, суглобозапаловець, *-вця*, суглобозапаленець, *-нця*, артритик. Хворий на артрит (гостець, суглобицю, суглобозапал, суглобозапалення); (пол. chory na gościec lub dne).
АРТРИТИЧЕСКИЙ (лат. arthriticus, *-a, -um*) гостцевий, гостецевий, суглобицевий, суглобозапальний, суглобозапаленнєвий, артритичний; (чес., dnovy).
АРТРИТНЫЙ (лат. arthriticus, *-a, -um*) гостцевий, гостецевий, суглобицевий, суглобозапальний, суглобозапаленнєвий, артритний; (чес., dnovy).
АРТРО-, АРТР- (лат. arthro-, arthr-) суглобо-, артро-, артр-.
АРТРОГЕННЫЙ () артрогенний; (пол. stawopochodny).
АРТРОГРАММА () артрограма; (пол., radiogram stawu).
АРТРОГРАФИЯ () артрографія; (пол., radiografia stawów).
АРТРОГРИПОЗ (лат. arthrogryposis, *-is, f*) суглобоскрив, суглобоскривлення, артрогрипоз; (пол., stale zgięcie lub przykurcz w stawie).
АРТРОДЕЗ (лат. arthrodesis, *-is, f*) суглобозакріп, суглобознерух, артродез; (пол. usztywnienie stawu).
АРТРОДЕЗ, ВНЕСУСТАВНОЙ () позасуглобний артродез; (пол. usztywnienie pozastawowe).
АРТРОДЕЗ, ВНУТРИСУСТАВНОЙ () внутрішньосуглобний артродез; (пол. usztywnienie wewnątrzstawowe).
АРТРОДЕЗИРОВАНИЕ () суглобозакріплення, суглобознерухомлення, артродезування.
АРТРОДИНИЯ () артродинія; (пол. ból stawowy).
АРТРОЗ (лат. arthrosis, *-is, f*) суглоб'я, суглобість, *-бості*, артроз; (пол., choroba zwyrodnieniowa stawu).
АРТРОЗ ТАЗОБЕДРЕННОГО СУСТАВА (лат. coxarthrosis, *-is, f*) кульшів'я, кульшосуглоб'я, кульшохворість, *-рості*, кульшосуглобохворість, *-рості*, артроз (суглоб'я, суглобість) кульші (кульшового суглоба).
АРТРОЗНЫЙ (лат. arthrosus, *-a, -um*) суглоб'євий, суглоб'їсний, суглобісний, артрозовий, артрозний.
АРТРОКСЕЗИС () артроксезис; (пол. skrobanie powierzchni stawu).
АРТРОЛИЗ (лат. arthrolysis, *-is, f*) суглобозвільнення, суглоборозрух, артроліз; (пол. uruchomienie stawu).
АРТРОЛИТ () артроліт; (пол. kamiec w stawie; myszka stawowa).
АРТРОЛОГИЯ (лат. arthrologia, *-ae, f*) суглобознавство, артрологія; (пол., nauka o stawach).

АРТРОМАЛЯЦИЯ () артромаляція; (пол. rozmięknienie więzadeł stawowych; choroba Morquio).
АРТРООНИХОДИСПЛАЗИЯ () артрооніходисплазія; (пол. zespół paznokciowo-rzepkowy).
АРТРОПАТИЯ (лат. arthropathia, *-ae, f*) суглобохвороба, суглобохворість, *-рості*, суглобознеміг, артропатія; (пол., schorzenie stawu).
АРТРОПАТИЯ, ПСОРИАТИЧЕСКАЯ () псоріатична артропатія; (пол. schorzenie stawu łuszczycowe).
АРТРОПАТИЯ, ТАБЕТИЧЕСКАЯ () табетична артропатія; (пол. schorzenie stawu wiądowe).
АРТРОПИОЗ () артропіоз; (пол. zapalenie stawów ropne).
АРТРОПЛАСТИКА (лат. arthroplastica, *-ae, f*) суглобоштукування, артропластика; (пол. plastyka stawu).
АРТРОПНЕВМОГРАФИЯ () артропневмографія; (пол. radiografia stawu po wstrzyknięciu powietrza lub gazu).
АРТРОРИЗ (лат. arthrorhisis, *-is, f*) суглобообмежа, суглобообмеження, артрориз; (пол. artrodeza stawu).
АРТРОСКОПИЯ (лат. arthroscopia, *-ae, f*) суглобоогляд, суглобооглядання, артроскопія; (пол., wziernikowanie stawu).
АРТРОТЕНОДЕЗ () артротенодез; (пол. chirurgiczne usztywnienie stawu skokowo-goleniowego).
АРТРОТОМИЯ (лат. arthrotomia, *-ae, f*) суглоборозтин, суглоборозтинання, суглоборозітнення, артротомія; (пол. otwarcie stawu).
АРТРОТОМИЯ КОЛЕННОГО СУСТАВА () артротомія колінного суглоба; (пол. otwarcie stawu kolanowego).
АРТРОХОНДРИТ () артрохондрит; (пол. zapalenie chrząstki śródstawowej).
АРТРЭКТОМИЯ (лат. arthrectomia, *-ae, f*) суглобовитин, суглобовитинання, суглобовитнення, артректомія; (пол. wycięcie stawu).
АРХЕБИОЗ () архебіоз; (пол. samorództwo; dzieworództwo; partenogeneza).
АРХЕНТЕРОН () архентерон; (пол. prajelito).
АРХЕОЦИТ () археоцит; (пол. komórka wędrowna).
АРХИБЛАСТ () архібласт; (пол. protoplazma jaja).
АРХИКОРТЕКС (лат. archicortex, *-icis, mf*; archipallium, *-ii, n*; allocortex, *-icis, mf*; cortex heterotypicus/heterotypica [olfactorius/olfactoria]) архікортекс; (пол. prakora; praplaszcz).
АРХИПАЛИЙ (лат. archipallium, *-ii, n*; archicortex, *-icis, mf*; allocortex, *-icis, mf*; cortex heterotypicus/heterotypica [olfactorius/olfactoria]) архіпалій; (пол. prakora; praplaszcz).
АРХИТЕКТОНИКА () будова, побудова, архітектоніка.
АРХИТЕКТОНИКА, ПОСЛОЙНАЯ () пошарова архітектоніка.
АРХОПЛАЗМА () архоплазма.
АРХОРЕЯ () архорея; (пол. wyciek z odbytnicy).
АРХЭНЦЕФАЛОН () архенцефалон; (пол. mózg pierwotny).
АСАФЕТИДА () асафетида; (пол. smrodzieniec).
АСАФИЯ () асафія; (пол. niewyraźna wymowa).
АСБЕСТ () азбест.
АСБЕСТОЗ (лат. asbestosis, *-is, f*) азбестоз; (пол. azbeścica; azbestoza; pylica azbestowa).
АСЕКСУАЛЬНОСТЬ () асексуальність, *-ності*; (пол. bezpłciowość).
АСЕКСУАЛЬНЫЙ () асексуальний; (пол. bezpłciowy).
АСЕМИЯ () асемія; (пол., niezdolność mówienia i rozumienia słów i znaków; brak mimiki; asymbolia).
АСЕПТИКА (лат. aseptica, *-ae, f*) унезаразнення, відзаразнення, безгнилля, безгнилість, *-лості*, безгнильність, *-ності*, асептика; (пол., jałowość).
АСЕПТИЧЕСКИЙ (лат. asepticus, *-a, -um*; sterilis, *-e*) унезаразний, унезаразнений, унезаразливий, відзаразний, відзаразнений, безгнильний, безгнилявий, бездрібноживцевий, асептичний; (рос. безгнилостный; пол., jałowy; bezgnilny).
АСЕПТИЧНОСТЬ () унезаразність, *-ності*, унезаразненість, *-ності*, унезаразливість, *-вості*, відзаразність, *-ності*, відзаразненість, *-ності*, безгнильність, *-ності*, безгнилявість, *-вості*, бездрібноживцевість, *-вості*, асептичність, *-ності*; (пол. aseptyka; jałowość).
АСЕПТИЧНЫЙ (лат. asepticus, *-a, -um*; sterilis, *-e*) унезаразний, унезаразнений, унезаразливий, відзаразний, відзаразнений, безгнильний, безгнилявий, бездрібноживцевий, асептичний; (рос. безгнилостный; пол., jałowy; bezgnilny).
АСИАЛИЯ () асіалія; (пол. niewydzielanie śliny).
АСИМБОЛИЯ () асимболія; (пол., niemdżaość rozumienia znaczeń symbolicznych */słów, gestów itd./*).
АСИММЕТРИЧЕСКИЙ (лат. asymmetricus, *-a, -um*) несумірний, нерівномірний, нерівнобічний, нерівнобокий, асиметричний; (пол. niesymetryczny).
АСИММЕТРИЧНЫЙ (лат. asymmetricus, *-a, -um*) несумірний, нерівномірний, нерівнобічний, нерівнобокий, асиметричний; (пол. niesymetryczny).
АСИММЕТРИЯ (лат. asymmetria, *-ae, f*) несумірність, *-ності*, нерівномірність, *-ності*, нерівнобіччя, нерівнобічність, *-ності*, нерівнобокість, *-кості*, асиметрія; (пол., nieumiar; skośność */stat./*).
АСИМПТОМАТИЧЕСКИЙ () асимптоматичний; (пол. bezobjawowy).
АСИНАПСИЯ () асинапсія.
АСИНЕРГИЯ () неспівдія, неспівдійність, *-ності*, неспівдіяльність, *-ності*, асинерґія; (пол., bezład, brak koordynacji).

АСИНКЛИТИЗМ (лат. asynclitismus, *-i, m*) нахил, асинклітизм; (пол., nieosiowość; skośne przodowanie główki */położ./*).
АСИНКЛИТИЗМ, ЗАДНИЙ () задній асинклітизм; (пол. nieosiowość tylna */położ./*).
АСИНКЛИТИЗМ, ПЕРЕДНИЙ () передній асинклітизм; (пол. nieosiowość przednia */położ./*).
АСИНКЛИТИЧЕСКИЙ (лат. asyncliticus, *-i, m*) нахильний, нахилений, асинклітичний; (пол. nieosiowy).
АСИНХРОНИЗМ () асинхронізм; (пол., brak koordynacji w czasie).
АСИНХРОННЫЙ () асинхронний; (пол. asynchroniczny; nieskoordynowany w czasie).
АСИСТОЛИЧЕСКИЙ (лат. asystolicus, *-a, -um*) серценебійний, серцебезбійний, асистолічний.
АСИСТОЛИЯ (лат. asystolia, *-ae, f*) серценебійність, *-ності*, серцебезбійність, *-ності*, безстяжжя, безстяжність, *-ності*, асистолія; (пол., czasowy brak skurczów serca).
АСКАРИДА (лат. Ascaris lumbricoideus) гострюк, починок, аскарида; (рос. струнец; пол. glista; словац. hlista).
АСКАРИДА, ЧЕРВЕОБРАЗНАЯ () червоподібна аскарида; (пол. glista dżdżownicowata; glista ludzka).
АСКАРИДИАЗ (лат. ascaridiasis, *-is, f*; ascaridiosis, *-is, f*; ascaridosis, *-is, f*) гострюків'я, гострюковість, *-вості*, аскаридіаз; (пол. glistnica).
АСКАРИДИОЗ (лат. ascaridiosis, *-is, f*; ascaridosis, *-is, f*; ascaridiasis, *-is, f*) гострюків'я, гострюковість, *-вості*, аскаридіоз; (пол. glistnica).
АСКАРИДИОЗ ДОМАШНИХ ПТИЦ () аскаридіоз домашніх птахів; (пол. glistnica drobiu).
АСКАРИДОЗ (лат. ascaridosis, *-is, f*; ascaridiosis, *-is, f*; ascaridiasis, *-is, f*) гострюків'я, гострюковість, *-вості*, аскаридоз; (пол. glistnica).
АСКОМИЦЕТЫ () аскоміцети; (пол. workowce */grzyby/*).
АСКОРБИНАЗА () аскорбіназа.
АСКОРБИНЕМИЯ () аскорбінемія.
АСКОРБУРИЯ () аскорбурія; (пол. obecność kwasu askorbinowego w moczu).
АСОМНИЯ (лат. asomnia, *-ae, f*) нічниці, безсоння, асомнія.
АСПАРАГ, АСПАРАГУС (лат. Asparagus, *-i, m L.*) холодок, *-дку*, аспараґ, аспарагус; */див. тж СПАРЖА/*.
АСПАРАГИН () аспараґін.
АСПАРАГИНАЗА () аспараґіназа.
АСПЕКТ () погляд, аспект.
АСПЕРГИЛЛ () аспергіл; (пол. kropidlak).
АСПЕРГИЛЛЁЗ () аспергільоз; (пол., grzybica aspergilowa; kropidlakowica).
АСПЕРГИЛЛИН () аспергілін. Антибіотик з *Aspergillus*.
АСПЕРГИЛЛОМА () аспергілома; (пол. grzybniak kropidlakowy).
АСПЕРМАТИЗМ (лат. aspermatismus, *-i, m*) спорзоневикид, насінненевикид, сім'яневикид, асперматизм; (пол., niezdolność wytwarzania nasienia).
АСПЕРМАТИЧЕСКИЙ (лат. aspermaticus, *-a, -um*: від лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сім'яна рідина, сперма: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію; semen, *-inis, n*) безспорзовий, безсім'яний, безнасінний, безрідженний, асперматичний; (рос. бессемянный; пол., beznasienny).
АСПЕРМИЯ (лат. aspermia, *-ae, f*) безспорзя, спорзобрак, безсім'я, безсім'їсть, *-м'єсті*, безсіменність, *-ності*, сім'єбрак, сім'євідсутність, *-ності*, безнасіння, безнасінність, *-ності*, безнасінниччя, насіннєбрак, аспермія; (пол., brak nasienia).
АСПИРАНТ () аспірант; (пол. doktorant).
АСПИРАНТУРА () аспірантура; (пол. doktorantura).
АСПИРАТОР (лат. aspirator, *-oris, m*) висмоктувач, висисник, висисач, відсмоктувач, відсмок, аспіратор; (рос. высасыватель, отсос; пол., odsysacz; словац., nasávač).
АСПИРАЦИОННЫЙ (лат. aspirans) вдиховий, вдихальний; висмоктальний, висмоктувальний, висмоктуючий, аспіраційний; (пол. zachłystowy).
АСПИРАЦИЯ (лат. aspirare) 1. вдихання; 2. всмоктування, висмоктування, відсмоктування; аспірація; (рос. 1. вдыхание; 2. высасывание; пол., aspirowanie; wysysanie; wyciąganie */np. strzykawką/*).
АСПИРИРОВАНИЕ (лат. aspiratio, *-onis, f*) */недок./* висисання, висмоктування, відсмоктування, виссання, висмоктання, відсмоктання, аспірування; (рос. высасывание).
АСПИРИРОВАТЬ (лат. aspirare) */недок./* висисати, висмоктувати, відсмоктувати; */докон./* виссати, висмоктати, відсмоктати, аспірувати; (рос. высасывать; высосать).
АСПОРОГЕННЫЙ () аспороґенний; (пол. nie wytwarzający zarodników).
АСС *сокр.*, **АВАРИЙНО-СПАСАТЕЛЬНАЯ СЛУЖБА** () АРС *скор.*, аварійно-рятувальна служба.
АССАНАЦИЯ (лат. assanatio, *-onis, f*; sanitatio, *-onis, f*) уздоровлення, асанація. Проведення саніґарних заходів; (пол. uzdrowotnienie).
АССЕНИЗАЦИЯ (від фр. assainissement – оздоровлення, очистка) асенізація; (анґ. sewage disposal).
АССИМИЛИРОВАТЬ (лат. assimilare) */докон./* засвоїти, уподібнити, привподобляти, асимілювати; */недок./* засвоювати, уподібнювати, привподоблювати, асимільовувати; (пол., przyswajać).
АССИМИЛЯЦИЯ (лат. assimilatio, *-onis, f*, anabolismus, *-i, m*) засвоєння; уподібнення, асиміляція; (рос. уподобление, усвоение; пол., przyswajanie).
АССИСТЕНТ () помічник, асистент; (рос. помощник).

АССИСТЕНТ, СВЕРХШТАТНЫЙ () понадштатний асистент; (пол. asystent nadetatowy).
АССИСТЕНТСКАЯ () асистентська; (пол. pokój asystentów).
АССИСТИРОВАНИЕ () допомога, поміч, помагання, асистування; (рос. помощь).
АССИСТИРОВАТЬ () допомагати, асистувати; (рос. помогать).
АССОЦИАТИВНЫЙ (лат. associativus, *-a, -um*) зв'язний, пов'язувальний, єднальний, об'єднальний, об'єднувальний, об'єднуючий, з'єднальний, з'єднувальний, з'єднуючий, лучівний, сполучний, асоціативний; (рос. объединительный, соединительный; пол. kojarzący; kojarżeniówy).
АССОЦИАЦИЯ (лат. associatio, *-onis, f*) 1. зв'язок, пов'язь, з'єднання, лучення; 2. спілка, об'єднання; 3. сполука, асоціація; (рос. объединение; пол., 1. kojarzenie; 2. stowarzyszenie).
АССОЦИАЦИЯ, ВСЕМИРНАЯ МЕДИЦИНСКАЯ () Всесвітня Медична Асоціація; (пол. Związek Organizacji Lekarskich */Organigacja Narodów Zjednoczonychl/*).
АССОЦИИРОВАТЬ () асоціювати; (пол. kojarzyć).
АСТАЗИЯ (лат. astasia, *-ae, f*) нестій, нестійкість, *-кості*, нестояння, астазія. Нездатність стояти; (пол. niemożność stania).
АСТАЗИЯ-АБАЗИЯ () астазія-абазія; (пол. niemożność stania i chodzenia).
АСТАЗОБАЗОФОБИЯ () астазобазофобія; (пол. lęk przed staniem i chodzeniem).
АСТАТИН () астатин; (пол. astat; At).
АСТЕАТОЗ () астеатоз; (пол. brak wydzieliny gruczołów łojowych).
АСТЕНИЗАЦИЯ (лат. asthenisatio, *-onis, f*) виснажування, знеможення, знесилювання, астенізація.
АСТЕНИК (лат. asthenicus, *-i, m*) зneміж, *-можа*, знеможець, *-жця*, знесилень, *-льня*, знесилець, *-льця*, знесильник, знесиленець, *-нця*, знесилений, безсилець, *-льця*, безсилий, кволець, *-льця*, кволий, астенік.
АСТЕНИЧЕСКИЙ (лат. asthenicus, *-a, -um*) виснажений, знеміжний, знеможений, знесилений, слабкосилий, слабосильний, астенічний; (пол., słaby).
-АСТЕНИЯ (лат. -asthenia, *-ae, f*) -безсил, -безсилля, -безсилість, *-лості*, -слабкість, *-кості*, -кволість, *-лості*, -астенія.
АСТЕНИЯ (лат. asthenia, *-ae, f*) виснага, виснаження, зneміг, знемога, знесила, знесилля, знесилість, *-лості*, безсил, безсилля, безсилість, *-лості*, несила, слабкість, *-кості*, кволість, *-лості*, астенія. Загальна слабкість; (пол., niemoc; słabość; brak siły).
АСТЕНО- (лат. astheno-) слабо-, слабко-, -слабкість, *-кості*, -ослаблення, -втома, -втомлення, -стома, -стомлення, астено-; (пол. niedomoga).
АСТЕНОПИЯ (лат. asthenopia, *-ae, f*) слабозір, *-зору*, слабозорість, *-рості*, зорослабкість, *-кості*, зороослаблення, зоровтома, зоровтомлення, зоростома, зоростомлення, астенопія; (пол. niedomoga oczna; niedomoga widzenia).
АСТЕНОПИЯ, АККОМОДАТИВНАЯ () акомодативна астенопія; (пол. niedomoga akomodacyjna).
АСТЕНОПИЯ, МЫШЕЧНАЯ () м'язова астенопія; (пол. niedomoga mięśniowa */okul./*).
АСТЕНОСПЕРМИЯ () астеноспермія; (пол., zmniejszona żywotność plemników).
АСТЕНОФОНИЯ () астенофонія; (пол. osłabienie słuchu).
АСТЕР () астер; (пол. gwiazda macierzysta podziału komórki w mitozie).
АСТЕРЕОГНОЗ (лат. astereognosis, *-is, f*; astereognosia, *-ae, f*; stereoagnosia, *-ae, f*) дотиконерозпізнавання, дотикосліпота, об'ємнонесприйняття, астереоґноз.
АСТЕРЕОГНОЗИЯ (лат. astereognosia, *-ae, f*; astereognosis, *-is, f*; stereoagnosia, *-ae, f*) дотиконерозпізнавання, дотикосліпота, об'ємнонесприйняття, астереоґнозія; (пол., niezdolność rozpoznawania przedmiotów dotykiem).
АСТЕРИОН () астеріон; (пол. 1. gwiazdka; 2. punkt styku trzech szwów czaszki).
АСТИГМАТИЗМ (лат. astigmatismus, *-i, m*) різнозал<u>о</u>м, *-у*, різнозаломлення, нерівнозал<u>о</u>м, *-у*, нерівнозаломлення, астиґматизм; (пол., niezborność).
АСТИГМАТИЗМ С КОС<u>Ы</u>МИ ОС<u>Я</u>МИ () астиґматизм з к<u>о</u>сими <u>о</u>сями [в<u>і</u>сями]; (пол. niezborność skośna).
АСТИГМАТИЗМ, АККОМОДАЦИОННЫЙ () акомодаційний астиґматизм; (пол., niezborność nastawcza).
АСТИГМАТИЗМ, БЛИЗОРУКИЙ () короткозорий астиґматизм; (пол. niezborność krótkowzroczna).
АСТИГМАТИЗМ, ГИПЕРМЕТРОПИЧЕСКИЙ () гіперметропічний астиґматизм; (пол. niezborność nadwzroczna).
АСТИГМАТИЗМ, ДАЛЬНОЗОРКИЙ () далекозорий астиґматизм; (пол. niezborność dalekowzroczna).
АСТИГМАТИЗМ, НЕПРАВИЛЬНЫЙ () неправильний астиґматизм; (пол. niezborność nieregularna; astygmatyzm nieprawidłowy).
АСТИГМАТИЗМ, ОБРАТНЫЙ () зворотний астиґматизм; (пол. niezborność odwrotna).
АСТИГМАТИЗМ, ПРАВИЛЬНЫЙ () правильний астиґматизм; (пол. niezborność regularna).
АСТИГМАТИЗМ, ПРОСТОЙ () простий астиґматизм; (пол. niezborność prosta).
АСТИГМАТИЗМ, СЛОЖНЫЙ () складний астиґматизм; (пол. niezborność złożona).
АСТИГМАТИЗМ, СМЕШАННЫЙ () змішаний астиґматизм; (пол. niezborność mieszana).
АСТИГМАТИЗМ, ХРУСТАЛИКОВЫЙ () кришталиковий астиґматизм; (пол. niezborność soczewkowa).
АСТИГМАТИЧЕСКИЙ () астиґматичний; (пол., niezborny).
АСТИГМАТОСКОП () астиґматоскоп; (пол., przyrząd do wykrywania i mierzenia niezborności).

АСТИГМОМЕТР () астигмометр; (пол., przyrząd do mierzenia niezborności).
АСТМА (лат. asthma, *-atis. n /pl. -ata/*: від гр. ασθμα – задишка /*застар.*/) ядуха, дихавиця, спір, астма; (рос. удушье; пол., dychawica; чес. záducha, dýchavičnost; яп. zensoku).
АСТМА, БРОНХИАЛЬНАЯ (лат. asthma bronchiale) дишкова ядуха [дихавиця], дишковий спір, бронхіальна астма; (пол. dychawica oskrzelowa).
АСТМА, БРЮШНАЯ () черевна астма; (пол. dychawica brzuszna).
АСТМА, ЗОБНАЯ () зобна [волова] астма; (пол. dychawica spowodowana wolem).
АСТМА, КАРДИАЛЬНАЯ (лат. asthma cardiacum) кардіальна [серцева] астма; (рос. сердечная астма; пол. dychawica sercowa).
АСТМА, КОНВУЛЬСИВНАЯ () конвульсивна астма; (пол. dychawica drgawkowa).
АСТМА, НЕРВНАЯ () нервова астма; (пол. dychawica nerwowa).
АСТМА, ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ () професійна астма; (пол. dychawica zawodowa).
АСТМА, СЕРДЕЧНАЯ (лат. asthma cardiacum) дава, жаба, серцева астма; (пол. dychawica sercowa).
АСТМА, СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ () астма симптоматична; (пол. dychawica objawowa).
АСТМА, СКОРНЯЖНАЯ () кушнірська астма; (пол. dychawica kuśnierzy).
АСТМА, СПАЗМАТИЧЕСКАЯ () спазматична астма; (пол., dychawica kurczowa).
АСТМА, ЦЕРЕБРАЛЬНАЯ () церебральна [мозкова] астма; (пол. dychawica pochodzenia mózgowego).
АСТМАТИК (лат. asthmaticus, *-i, m*) ядушник, дихавичник, вихлець, *-леця*, астматик; (пол. chory na dychawicę oskrzelową).
АСТМАТИЧЕСКИЙ (лат. asthmaticus, *-a, -um*) ядушний, ядушливий, дихавичний, астматичний; (рос. удушливый; пол., dychawiczy, dychawiczny; чес. zádušný, dýchavičný).
АСТМОГЕННЫЙ () астмоґенний; (пол., wywołujący dychawicę).
АСТМОЛИЗИН () астмолізин.
АСТОМИЯ () астомія; (пол. brak ust wrodzony).
АСТРАГАЛЭКТОМИЯ () астраґалектомія; (пол. wycięcie kości skokowej).
АСТРОБИОЛОГИЯ (лат. astrobiologia, *-ae, f*) астробіолоґія.
АСТРОБЛАСТ () астробласт; (пол., komórka, z której powstaje astrocyt).
АСТРОБЛАСТОМА () астробластома; (пол., nowotwór z astroblastów).
АСТРОЛОГИЯ (лат. astrologia, *-ae, f*) астролоґія.
АСТРОНАВТИКА () астронавтика; (пол., kosmonautyka).
АСТРОЦИТ (лат. astrocytus, *-i, m*; astrocytum, *-i, n /pl. -i/*) зіркоклітина, зірчастоклітина, зореклітинець, -*нця*, зоряноклітинець, *-нця*, зорястоклітинець, *-нця*, астроцит; (пол., komórka gwiaździsta; komórka pająkowata).
АСТРОЦИТОМА () астроцитома; (пол., gwiaździak).
АСФИГМИЯ (лат. asphygmia, *-ae, f*: від гр. α- а-, αν- an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + лат. sphygmus, *-i, m*: від гр. σφυγμος sphygmos – гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс; acrotismus, *-i, m*) небиття, безбій, безбійність, *-ності*, небійність, *-ності*, безгоп'яків'я, безгоп'яковість, *-вості*, бійноневідчутність, *-ності*, гоп'яконевідчутність, *-ності*, живчиконевідчутність, *-ності*, асфіґмія. Відсутність [невідчутність] пульсу [гоп'яка, живця, живчика, бійника]; (рос. неосязаемость пульса; пол. brak tętna, tętno niewyczuwalne).
АСФИКСИЯ (лат. asphyxia, *-ae, f*: від гр. α а-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. σφυξις sphyxis – биття, постук, стукіт, стукотіння, токіт, пульсація) задух, задуха, задушення, удушення, замор, *-ру*, асфіксія; (рос. удушье; удушение, замор; пол., zamartwica; uduszenie się; словац., dýchavica).
АСФИКСИЯ НОВОРОЖДЁННЫХ () асфіксія новонароджених [новонароджених]; (пол. zamartwica noworodków).
АСФИКСИЯ ПЛОДА () асфіксія плоду; (пол. uduszenie się płodu).
АСФИКСИЯ ПОВЕШЕННЫХ () асфіксія повішених.
АСФИКСИЯ УТОПАЮЩИХ () асфіксія потопаючих; (пол. asfiksja tonących).
АСФИКСИЯ, БЕЛАЯ () біла асфіксія; (пол. zamartwica blada).
АСФИКСИЯ, БЛЕДНАЯ () бліда асфіксія; (пол. zamartwica blada).
АСФИКСИЯ, ЗАСТОЙНАЯ () застійна асфіксія; (пол. asfiksja zastoinowa).
АСФИКСИЯ, ИШЕМИЧЕСКАЯ () ішемічна асфіксія; (пол. asfiksja z niedokrwienia).
АСФИКСИЯ, МЕСТНАЯ () місцева асфіксія.
АСФИКСИЯ, МЕХАНИЧЕСКАЯ () механічна асфіксія; (пол. zamartwica mechaniczna).
АСФИКСИЯ, СИНЯЯ () синя асфіксія; (пол. zamartwica sina).
АСФИКСИЯ, ТКАНЕВАЯ () тканинна асфіксія.
АСФИКСИЯ, ТОКСИЧЕСКАЯ () токсична асфіксія.
АСФИКСИЯ, ТРАВМАТИЧЕСКАЯ () травматична асфіксія; (пол. asfiksja urazowa).
АСФИКТИЧЕСКИЙ (лат. asphycticus, *-a, -um*; asphyxialis, *-e*) задушний, задушливий, асфіктичний; (; (рос. удушливый; пол., zamartwiczy).
АСЦИТ (лат. ascites, *-ae, m*: від гр. askites – схожий на надутий міх, набряклий, набрезклий: від askos – шкіряний міх) водочерев'я, водочеревність, *-ності*, черевіддя, черевоводниця, черевоводянка, асцит. Водянка черева, черевна водянка; (рос. брюшная водянка; пол. wodobrzusze; puchlina brzuszna; нім., Bauchwassersucht).

АСЦИТ, ХИЛЁЗНЫЙ () хільозний асцит; (пол. puchlina brzuszna mleczowa).
АСЦИТИЧЕСКИЙ () асцитичний; (пол. puchlinowy).
АТ *сокр.*, **АТМОСФЕРА** () ат *скор.*, атмосфера.
АТ.В. *сокр.*, **АТОМНЫЙ ВЕС** () ат.в. *скор.*, атомна вага.
АТА *сокр.*, **АТМОСФЕРА АБСОЛЮТНАЯ** () ата *скор.*, атмосфера абсолютна; (пол. atmosfera bezwzględna).
АТАВИЗМ (лат. atavismus, *-i, m*) пережит, пережиток, предкоприкмета, предкоприкметність, *-ності*, предкозворот, предконаворот, дідицтво, дідиччя, дідичність, *-ності*, атавізм.
АТАВИСТИЧЕСКИЙ (лат. atavisticus, *-a, -um*) пережитковий, дідичний, атавістичний.
АТАКА (фр. attaque) напад, приступ, атака; (рос. 1. нападение; 2. приступ; пол. napad).
АТАКА, ЛАБИРИНТНАЯ () лабіринтова [лабіринтна] атака; (пол. napad zawrotów głowy /*w zespole Ménière'al*).
АТАКСИЯ (лат. ataxia, *-ae, f*) рухобезлад, рухобезладдя, рухобезладність, *-ності*, рухонедолад, рухонедоладність, *-ності*, рухозабурення, атаксія; (пол., bezład; niezborność).
АТАКСИЯ ПРИ ТАБЕСЕ () атаксія при табесі; (пол., bezład tylnopowrózkowy; bezład w wiądzie rdzenia).
АТАКСИЯ, ВЕСТИБУЛЯРНАЯ () вестибулярна [присінникова] атаксія; (пол. ataksja błędnikowa).
АТАКСИЯ, ДВИГАТЕЛЬНАЯ () рухова атаксія; (пол. niezborność ruchów).
АТАКСИЯ, ДИНАМИЧЕСКАЯ () динамічна атаксія; (пол., bezład dynamiczny).
АТАКСИЯ, КОРКОВАЯ () кіркова атаксія; (пол. bezład korowy).
АТАКСИЯ, ЛАБИРИНТНАЯ () лабіринтова [лабіринтна] атаксія; (пол., bezład błędnikowy).
АТАКСИЯ, ЛОКОМОТОРНАЯ () локомоторна атаксія; (пол. ataksja lokomocyjna; bezład wiądowy).
АТАКСИЯ, МАНИАКАЛЬНАЯ () маніакальна атаксія; (пол. niezborność maniakalna).
АТАКСИЯ, МОЗЖЕЧКОВАЯ () мозочкова атаксія; (пол., bezład móżdżkowy).
АТАКСИЯ, МЫШЕЧНАЯ () м'язова атаксія; (пол. amiotaksja; bezład mięśniowy).
АТАКСИЯ, ПСИХИЧЕСКАЯ () психічна атаксія.
АТАКСИЯ, ПСИХОМОТОРНАЯ () психомоторна атаксія; (пол. ataksja psychoruchowa; porażenie postępujące).
АТАКСИЯ, СЕМЕЙНАЯ () сімейна [родинна] атаксія; (пол. niezborność rodzinna).
АТАКСИЯ, СЕНСОРНАЯ () сенсорна атаксія; (пол., bezład czuciowy).
АТАКСИЯ, СТАТИЧЕСКАЯ () статична атаксія; (пол., bezład statyczny).
АТАКСИЯ, ТАБЕТИЧЕСКАЯ () табетична атаксія; (пол., bezład tabetyczny; bezład w wiądzie rdzenia).
АТАКСИЯ, ЦЕРЕБРАЛЬНАЯ, У ДЕТЕЙ () церебральна [мозкова] атаксія у дітей; (пол. niezborność mózgowa u dzieci).
АТАКСОФАЗИЯ () атаксофазія; (пол. niezdolność wiązania słów w zdania).
АТАКТИЧЕСКИЙ (лат. atacticus, *-a, -um*) рухобезладний, рухонедоладний, рухозабурений, атактичний; (пол., bezładny; niezborny).
АТАРАКСИЯ () атараксія; (пол., spokój umysłowy).
АТАРАКТИК (лат. ataracticum, *-i, n*; ataraxicum, *-i, n*; anxiolyticum, *-i, n*: від anxietas – страх + гр. lytikos – розчинювальний, розчиняючий, ослаблювальний, ослабляючий; tranquillizator, *-oris, m*; tranquillizatorium, *-ii, n*; tranquil(l)isantium, *-ii, n*: від tranquillare, tranquillo – заспокоювати: від tranquillum, *-i, n* – спокій, тиша; sedaticum, *-i, n*) заспокійник, заспокоювальник, атарактик; (рос. успокаивающее: яп. chinseizai).
АТАРАКТИЧЕСКИЙ (лат. ataracticus, *-a, -um*) унезворушний, унезворушнювальний, атарактичний.
АТЕЛЕКТАЗ (лат. atelectasis, *-is, f*) легенеспад, легенеспаддя, легенеспадність, *-ності*, легенеспадіння, ателектаз; (пол. niedodma).
АТЕЛЕКТАЗ ЛЁГКИХ () ателектаз легень; (пол. niedodma płuc).
АТЕЛЕКТАЗ, ДОЛЕВОЙ (лат. atelectasis lobaris) частковий ателектаз; (пол. niedodma płatowa).
АТЕЛЕКТАЗ, ДОЛЬКОВЫЙ (лат. atelectasis lobularis) часточковий ателектаз; (пол. niedodma zrazikowa).
АТЕЛЕКТАЗ, КОМПРЕССИОННЫЙ () компресійний ателектаз; (пол. niedodma z ucisku).
АТЕЛЕКТАЗ, ОБТУРАЦИОННЫЙ () обтураційний ателектаз; (пол. niedodma z powodu niedrożności).
АТЕЛЕКТАЗ, ПОСТТРАВМАТИЧЕСКИЙ () посттравматичний ателектаз; (пол. niedodma pourazowa).
АТЕЛЕКТАЗИРОВАНИЕ (лат. atelectasis, *-is, f*) легенеспадання, легенеспаднення, ателектазування.
АТЕЛЕКТАТИЧЕСКИЙ () ателектатичний; (пол. niedodmowy).
АТЕЛИОЗ () ателіоз; (пол. infantylizm przysadkowy).
АТЕЛОГНАТИЯ () ателоґнатія; (пол. niedorozwój szczęki).
АТЕЛОКАРДИЯ () ателокардія; (пол. niedorozwój serca).
АТЕЛОМИЕЛИЯ () ателомієлія; (пол. niedorozwój rdzenia).
АТЕЛОПРОЗОПИЯ () ателопрозопія; (пол. niedorozwój twarzy).
АТЕНУАЦИЯ () атенуація; (пол. osłabienie; złagodzenie).
АТЕРМОБИОЗ () атермобіоз; (пол. życie w zimnym środowisku).
АТЕРОГЕНЕЗ () атероґенез; (пол. tworzenie się zmian miażdżycowych).
АТЕРОЗ (лат. atherosis, *-is, f*) лояків'я, лояковість, *-вості*, лойовиків'я, лойовиковість, *-вості*, атероз. Затверділість артерій; (пол. miażdżyca).

АТЕРОМА (лат. atheroma, *-atis, n /pl. -ata/*) лояк, лойовик, атерома; (пол. 1. miażdżyca tętnic; 2. kaszak, gruczolak łojowy, tłuszak, perlak).
АТЕРОМАТОЗ (лат. atheromatosis, *-is, f*) лойовиків'я, лойовиковість, *-вості*, залойовлення, залойовленість, *-ності*, атероматоз; (пол. miażdżyca tętnic).
АТЕРОМАТОЗНЫЙ (лат. atheromatosus, *-a, -um*) лойовиковий, залойовлений, атероматозний; (пол. miażdżycowy).
АТЕРОСКЛЕРОЗ (лат. atherosclerosis, *-is, f*: від гр. ather – кашка + sklerosis – затвердівання, затверднення) лойостужавіння, лойоздебеленість, *-ності*, атеросклероз; (пол. stwardnienie tętnic miażdżycowe. miażdżyca tętnic).
АТЕРОСКЛЕРОЗ ВЕНЕЧНЫХ АРТЕРИЙ () атеросклероз вінцевих артерій; (пол. stwardnienie tętnic wieńcowych miażdżycowe).
АТЕРОСКЛЕРОЗИРОВАНИЕ () лойостужавіння, лойоздебелення, атеросклерозування.
АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ () атеросклеротичний; (пол. dotyczący stwardnienia miażdżycowego).
АТЕРОЯЗВЕННЫЙ (лат. atheroulcerosus, *-a, -um*) атеровиразковий.
АТЕТОЗ (лат. athetosis, *-is. f*: від гр. athetos – позбавлений певного положення) рухоколив'я, рухоколивання, атетоз; (пол., bezwolne, nieskoordynowane ruchy kończyn i palców).
АТЕТОЗ, ДВУХСТОРОННИЙ () двосторонній [двобічний] атетоз.
АТЕТОЗНЫЙ (лат. athetosus, *-a, -um*; athetosicus, *-a, -um*; athetoticus, *-a, -um* athetoideus, *-a, -um*) рухоколивний, атетозний.
АТИ *сокр.* АТМОСФЕРА ИЗБЫТОЧНАЯ () атн *скор.* атмосфера надлишкова.
АТИМИЯ () атимія; (пол. 1. brak grasicy; 2. otępienie umysłowe; 3. utrata świadomości).
АТИПИЧЕСКИЙ (лат. atypicus, *-a, -um*) незвичайний, неправильний, незразковий, нетиповий, атиповий; (пол. nietypowy).
АТИПИЧНЫЙ (лат. atypicus, *-a, -um*) незвичайний, неправильний, незразковий, нетиповий, атиповий; (пол. nietypowy).
АТИРЕОЗ (лат. athyreosis, *-is, f*) щитозалозонедійність, *-ності*, атиреоз; (пол. beztarczyczność).
АТЛАНТ (лат. atlas, *-antis, m*; atlantus, *-i, m*; Атлант – титан (велет), який, за давньогрецькими переказами, тримав на плечах небосхил) кобилка, ошийок, двигач, двигар, атлант. Перший шийний хребець (хреб); (пол. kręg szczytowy; словац., nosič; нім. Kopfträger).
АТЛАНТО-ЗАТЫЛОЧНЫЙ () атланто-потиличний; (пол. szczytowo-potyliczny).
АТЛЕТ () дужень, *-жня*, силач, моцень, *-цня*, богатир, атлет; (рос. силач).
АТЛЕТИКА () атлетика.
АТЛЕТИКА, ЛЁГКАЯ () легка атлетика; (пол. lekkoatletyka).
АТЛЕТИКА, ТЯЖЕЛАЯ () важка атлетика; (пол. atletyka ciężka).
АТЛЕТИЧЕСКИЙ () дужий, сильний, міцний, богатирський, атлетичний.
АТЛОДИМ () атлодим; (пол. zroślak o jednym tułowiu i dwóch głowach).
АТМ *сокр.*, АТМОСФЕРА, ФИЗИЧЕСКАЯ () атм *скор.*, атмосфера фізична.
АТМОСФЕРА (лат. athmosphera, *-ae, f*; athmosphaera, *-ae, f*) 1. обітря, обвітря; 2. середовище, атмосфера; (рос. среда, обстановка).
АТМОСФЕРИЧЕСКИЙ () атмосферичний.
АТМОСФЕРНЫЙ () середовищний, атмосферний.
АТМОСФЕРОСТОЙКИЙ () атмосферостійкий; (пол. odporny na wpływy atmosferyczne).
АТМОСФЕРОУСТОЙЧИВОСТЬ () атмосферостійкість, *-кості*; (пол. odporność na wpływy atmosferyczne).
АТМОСФЕРОУСТОЙЧИВЫЙ () атмосферостійкий; (пол. odporny na wpływy atmosferyczne).
АТОКСИЧЕСКИЙ (лат. atoxicus, *-a, -um*) неотруйний, неотруйливий, атоксичний; (пол. nietoksyczny; nietrujący).
АТОКСОПЛАЗМА () атоксоплазма; (пол. rodzaj pierwotniaków pasożytniczych).
АТОМ (лат. atomus, *-i, f*; atomus, *-i, m*) неділ, неподілень, *-льня*, неподілець, *-льця*, неподіленець, *-нця*, неподільник, атом.
АТОМ, МЕЧЕНЫЙ () мічений атом; (пол. atom znakowany; atom znaczony).
АТОМ, ПОДВИЖНЫЙ, ВОДОРОДА () рухливий атом водню; (пол. ruchliwy atom wodoru).
АТОМ, ЦЕНТРАЛЬНЫЙ () центральний атом; (пол., atom koordynujący).
АТОМИЗАТОР () атомізатор; (пол. rozpylacz).
АТОМИЗМ () атомізм; (пол. atomistyka; teoria atomistyczna).
АТОМИСТИКА () атомістика; (пол. atomistyka; teoria atomistyczna).
АТОМИСТИЧЕСКИЙ () атомістичний; (пол. atomowy; atomistyczny).
АТОМИЧЕСКИЙ () атомічний; (пол. atomowy).
АТОМНЫЙ () атомний; (пол. atomowy).
АТОНИЧЕСКИЙ (лат. atonicus, *-a, -um*) ослаблений, кволий, млявий, в'ялий, безнапружний, атонічний; (рос. вялый; пол. zwiotczały; bez napięcia).
АТОНИЯ (лат. atonia, *-ae, f*: від лат. a-, an-: від гр. α a-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + лат. -tonia, *-ae, f*: від tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг) ослаба, кволість, *-лості*, млявість, *-вості*, безнапружжя, безнапружність, *-ності*, атонія. Недостатність тонусу [напруження]; (пол., zwiotczenie; brak napięcia).

АТОНИЯ ЖЕЛУДКА () атонія шлунка; (пол. zwiotczenie żołądka).
АТОНИЯ КИШЕЧНИКА () атонія кишечника [кишківника]; (пол. zwiotczenie jelit).
АТОНИЯ МОЧЕВОГО ПУЗЫРЯ () атонія сечового міхура; (пол. zwiotczenie pęcherza moczowego).
АТОНИЯ ПИЩЕВОДА () атонія стравохода; (пол. zwiotczenie przełyku).
АТОНИЯ СЕРДЕЧНОЙ МЫШЦЫ () атонія серцевого м'яза; (пол. zwiotczenie mięśnia sercowego).
АТОНИЯ, МАТОЧНАЯ () маткова атонія; (пол. 1. zwiotczenie macicy; 2. słabe skurcze porodowe).
АТОНИЯ, МЫШЕЧНАЯ () м'язова атонія; (пол. zwiotczenie mięśni).
АТОПИЧЕСКИЙ () атопічний; (пол. przemieszczony).
-АТР (лат. -ater, *-tri(s), m*: від гр. ιατηρ iater = ιατρος iatros – лікар) -лікар, -атр; (нім., -arzt); */див. тж - ИАТР/.*
АТРАВМАТИЧЕСКИЙ (лат. atraumaticus, *-a, -um*: від а-, an-: від гр. α- а-, αν- an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність, *-ності*, а-. Префікс [прирісток] негації [заперечення] + trauma, *-atis, n /pl. -ata/* – ушкода, пошкода, ураження, травма: від гр. τραυμα trauma – рана) неушкодний, неушкодовий, неушкодніснмй, безушкодний, безушкодовий, безушкодніснмй, атравматичний; (рос. неповреждающий; пол. nieurazowy).
АТРАНСФЕРРИНЕМИЯ () атрансферинемія; (пол. brak lub niedobór transferryny we krwi).
АТРЕЗИЯ (лат. atresia, *-ae, f*: від гр. α а-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. τρησις tresis – отвір; obliteratio, *-onis, f*) заріст, зарослість, *-лості*, зарощення, атрезія; (рос. заращение; пол., zarośnięcie, całkowite zarośnięcie u płodu naturalnych otworów lub kanałów).
АТРЕЗИЯ АНАЛЬНОГО ОТВЕРСТИЯ () атрезія анального отвору; (пол. zarośnięcie odbytu).
АТРЕЗИЯ ВЛАГАЛИЩА () атрезія піхви; (пол. zarośnięcie pochwy).
АТРЕЗИЯ, ХОАНАЛЬНАЯ () хоанальна атрезія; (пол. zarośnięcie nozdrzy tylnych).
АТРЕМИЯ () атремія; (пол. 1. brak drżenia; 2. histeryczna niemożność chodzenia).
АТРЕПСИЯ (лат. athrepsia, *-ae, f*) безживлення, атрепсія; (пол. wyniszczenie).
АТРЕПТИЧЕСКИЙ () атрептичний; (пол. wyniszczony).
АТРИАЛЬНЫЙ (лат. atrialis, *-e*) 1. присінковий; 2. передсердевий, атріальний; (рос. 1. преддверный, преддвериевый; 2. предсердиевый).
АТРИБУТ (лат. attributum, *-i, n*) приналега, приналежність, *-ності*, атрибут.
АТРИЙ 1.(лат. atrium, *-i, n*) присінок; 2.(лат. atrium cordis) передсердя, атрій; (рос. 1. преддверие; 2. предсердие); */див. тж АТРИУМ/.*
АТРИО- (лат. atrio-; auriculo-: від 1. atrium, *-i, n* – присінок; 2. atrium cordis – передсердя, атріум, атрій) передсердно-, атріо-; (рос. предсердно-; пол. przedsionkowo-).
АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ (лат. atrioventricularis, *-e*; auriculoventricularis, *-e*) передсердношлуночковий, атріовентрикулярний; (рос. предсердножелудочковый; пол. przedsionkowo-komorowy).
АТРИОГРАММА () атріограма; (пол., część elektrokardiogramu odnosząca się do czynności przedsionka serca).
АТРИОМЕГАЛИЯ () атріомегалія; (пол. nadmierne rozszerzenie przedsionka serca).
АТРИО-СЕПТАЛЬНЫЙ () атріо-септальний; (пол. przedsionkowo-przegrodowy).
АТРИОСЕПТОПЕКСИЯ () атріосептопексія; (пол. chirurgiczne usunięcie wady przegrody międzyprzedsionkowej).
АТРИУМ 1.(лат. atrium, *-ii, n*) присінок, переддвер'я; 2.(лат. atrium cordis) передсердя, атрій, атріум; (рос. 1. преддверие; 2. предсердие); */див. тж АТРИЙ/.*
АТРИХИЯ (лат. atrichia, *-ae, f*) безволосся, атрихія.
АТРИХОЗ (лат. atrichosis, *-is, f*) безволосся, атрихоз; (пол. brak owłosienia wrodzony).
-АТРИЧЕСКИЙ (лат. -atricus, *-a, -um*) -лікарський, -лікувальний, -атричний; */див. тж - ИАТРИЧЕСКИЙ/.*
-АТРИЯ (лат. -atria, *-ae, f*: від гр. ιτρεια iatreia – лікування) -лікарство, -лікарювання, -лікарність, *-ності*, -лікувальність, *-ності*, -атрія; (нім., -heilkunde); */див. тж -ИАТРИЯ/.*
АТРОМБАЗИЯ () атромбазія; (пол. brak lub niedobór trombiny [trombazy]).
АТРОПИЗМ () атропізм; (пол. zatrucie atropiną lub pokrzykiem [wilczą jagodą]).
АТРОПИН () атропін.
АТРОПИН, СЕРНОКИСЛЫЙ () сірчанокислий атропін; (пол. siarczan atropiny).
АТРОПИНИЗАЦИЯ () атропінізація; (пол., stosowanie atropiny).
АТРОФИРОВАНИЕ (лат. atrophia, *-ae, f*; phthisis, *-is, f*) заникнення, атрофування.
АТРОФИРОВАННЫЙ (лат. atrophicus, *-a, -um*) заниклий, атрофований; (пол. zanikły).
АТРОФИРОВАТЬСЯ (лат. atrophicare) заникати, заникнути, атрофуватись; (пол. zanikać).
АТРОФИЧЕСКИ-ГИПЕРПЛАСТИЧЕСКИЙ () атрофічно-гіперпластичний; (пол. zanikowo-przerostowy).
АТРОФИЧЕСКИ-ДЕГЕНЕРАТИВНЫЙ () атрофічно-дегенеративний; (пол. zanikowo-zwyrodnieniowy).
АТРОФИЧЕСКИЙ (лат. atrophicus, *-a, -um*) заниковий, атрофічний; (пол. zanikowy).
АТРОФИЧЕСКИ-СКЛЕРОТИЧЕСКИЙ () атрофічно-склеротичний; (пол. zanikowo-stwardnieniowy).
АТРОФИЯ (лат. atrophia, *-ae, f*: від гр. α а-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення; phtisis, *-is, f*) заник, заникання, занепад, нидіння, атрофія; (пол., zanik; яп. ishuku, shomosho).

АТРОФИЯ ГРУДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ () атрофія грудної залози; (пол. zanik sutka).
АТРОФИЯ ДЁСЕН () атрофія ясен; (пол. zanik dziąseł).
АТРОФИЯ ЗРИТЕЛЬНОГО НЕРВА () атрофія зорового нерва; (пол. zanik nerwu wzrokowego).
АТРОФИЯ КОЖИ () атрофія шкіри; (пол. zanik skóry).
АТРОФИЯ КОСТИ () атрофія кістки; (пол. zanik kości).
АТРОФИЯ МЫШЦ [МЫШЕЧНАЯ] (лат. myatrophia, *-ae, f*) м'язозаник, м'язова атрофія, атрофія м'язів; (пол. zanik mięśni).
АТРОФИЯ ОТ БЕЗДЕЙСТВИЯ () атрофія від бездіяльності; (пол. wiąd z bezczynności).
АТРОФИЯ ОТ ДАВЛЕНИЯ () атрофія від тиску; (пол. zanik z ucisku).
АТРОФИЯ ПЕЧЕНИ (лат. atrophia hepatis) печінкозаник, атрофія печінки; (пол. zanik wątroby).
АТРОФИЯ, АРТРОГЕННАЯ () артроґенна атрофія; (пол. zanik stawopochodny).
АТРОФИЯ, БУРАЯ () барнавозаник, бурозаник, бура [барнава] атрофія; (пол. zanik brunatny).
АТРОФИЯ, ВЕРТИКАЛЬНАЯ () вертикальна атрофія; (пол. zanik pionowy */stom./*).
АТРОФИЯ, ГЛАДКАЯ () гладка [гладенька] атрофія; (пол. zanik gładki */stom./*).
АТРОФИЯ, ГОРИЗОНТАЛЬНАЯ () горизонтальна атрофія; (пол. zanik poziomy */stom./*).
АТРОФИЯ, ДЕГЕНЕРАТИВНАЯ МЫШЕЧНАЯ () деґенеративна м'язова атрофія; (пол. zanik mięśni zwyrodniający).
АТРОФИЯ, ЖИРОВАЯ () жирова атрофія; (пол. zanik tłuszczowy).
АТРОФИЯ, ЗАСТОЙНАЯ () застійна атрофія; (пол. zanik zastoinowy).
АТРОФИЯ, ЗЕРНИСТАЯ () зерниста атрофія; (пол. zanik ziarnisty).
АТРОФИЯ, КОНЦЕНТРИЧЕСКАЯ () концентрична атрофія; (пол. zanik dośrodkowy).
АТРОФИЯ, МАРАНТИЧЕСКАЯ () марантична атрофія; (пол. zanik uwiądowy).
АТРОФИЯ, МЕСТНАЯ () місцева атрофія; (пол. zanik miejscowy).
АТРОФИЯ, НЕВРАЛЬНАЯ, МЫШЦ () невральна атрофія м'язів; (пол. postać neuralna zaniku mięśniowego).
АТРОФИЯ, НЕВРОГЕННАЯ () невроґенна атрофія; (пол. zanik nerwopochodny).
АТРОФИЯ, НЕВРОТИЧЕСКАЯ МЫШЕЧНАЯ () невротична м'язова атрофія; (пол. zanik mięśni nerwopochodny).
АТРОФИЯ, ОБЩАЯ МЫШЕЧНАЯ () загальна м'язова атрофія; (пол. zanik mięśni ogólny).
АТРОФИЯ, ОПТИЧЕСКАЯ () оптична атрофія; (пол. zanik tarczy nerwu wzrokowego).
АТРОФИЯ, ОСТРАЯ ЖЕЛТАЯ, ПЕЧЕНИ () гостра жовта атрофія печінки; (пол. zanik wątroby ostry żółty).
АТРОФИЯ, ПИГМЕНТНАЯ () піґментна атрофія; (пол. zanik barwnikowy).
АТРОФИЯ, ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ МЫШЕЧНАЯ () проґресуюча [проґресувальна] м'язова атрофія; (пол. zanik mięśni postępujący).
АТРОФИЯ, ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ, МЫШЦ ТИПА ВЕРДНИГА-ГОФМАНА () проґресуюча [прогресувальна] атрофія м'язів типу Вердніґа-Гофмана; (пол. zanik mięśni postępujący Werdniga-Hoffmanna).
АТРОФИЯ, ПРОСТАЯ () проста атрофія; (пол. zanik zwykły).
АТРОФИЯ, СЕНИЛЬНАЯ () сенільна [стареча] атрофія; (рос. старческая атрофия; пол. zanik starczy).
АТРОФИЯ, СЕРОЗНАЯ () серозна атрофія; (пол. zanik surowiczy).
АТРОФИЯ, СТАРЧЕСКАЯ () стареча атрофія; (пол. zanik starczy).
АТРОФИЯ, ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ () фізіолоґічна атрофія; (пол. zanik fizjologiczny).
АТРОФИЯ, ЭКСЦЕНТРИЧЕСКАЯ () ексцентрична атрофія; (пол. zanik odśrodkowy).
АТРОФОДЕРМИЯ () атрофодермія; (пол. zanik skóry).
АТТЕНУАЦИЯ (лат. attenuatio, *-onis, f*) розрідження, розведення, ослаблення, атенуація; (пол. złagodzenie).
АТТЕНУИРОВАННЫЙ (attenuatus, *-a, -um*) ослаблений, атенуйований.
АТТЕНУИРОВАТЬ () атенуювати; (пол. łagodzić; zmniejszać jadowitość */np. wirusa, szczepionki/*).
АТТЕСТАТ () посвідка, свідоцтво, атестат; (рос. свидетельство).
АТТЕСТАЦИЯ () посвідчення, освідчення, оцінка, визнача, визначення, атестація; (рос. освидетельствование; пол. zaświadczenie).
АТТИК (лат. atticus, *-i, m* – стінка над карнизом або поверх, що увінчує споруду, найчастіше тріумфальну арку: від гр. Attikos – той, що походить з Аттіки */область стародавньої Греції/*; recessus epitympanicus; epitympanum, *-i, n*; epitympanon, *-i, n*)) дашок, склепіння, надбарабання, надбарабанне заглиблення [кишеня, простір], атик, аттик, аттік; (рос. надбарабанное углубление [карман, пространство]; пол. zachyłek */bębenkowy, nadbębenkowy/*).
АТТИКОАНТРОТОМИЯ (лат. atticoantrotomia, *-ae, f*: від atticus, *-i, m* + antrum mastoideum – соскоподібна (смочкувата) печера + гр. tome – розріз, розтин, розтинання) ат(т)і/икоантротомія; (пол. chirurgiczne otwarcie zachyłka nadbębenkowego i jamy sutkowej).
АТТИКОТОМИЯ (лат. atticotomia, *-ae, f*: від atticus, *-i, m* + antrum mastoideum – соскоподібна (смочкувата) печера + гр. tome – розріз, розтин, розтинання) ат(т)і/икотомія; (пол. chirurgiczne otwarcie zachyłka nadbębenkowego).
АТТРАКТАНТ () атрактант, *-ту*; (пол. środek przyciągający).
АТФ *сокр.*, **АДЕНОЗИНТРИФОСФОРНАЯ КИСЛОТА** () АТФ *скор.*, аденозинтрифосфорна кислота.

АУ *сокр.*, **АКТИВИРОВАННЫЙ УГОЛЬ** () АВ *скор.*, активоване вугілля.

АУДИО- (лат. audio-: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути) слухо-, аудіо-; (рос., слухо-; пол., słucho-).

АУДИОВИЗОКАРДИОГРАММА (лат. audiovisocardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від audire – слухати; чути + visio, *-onis, f* – зір */Р. зору/*: від visus, *-us, m* – зір */Р. зору/*, зірківість, *-кості*, зорогострота, зорогострість, *-рості* + гр. καρδια kardia – серце + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) звукозарядосерцезапис, шумострумосерцезапис, аудіовізокардіограма.

АУДИОВИЗОКАРДИОГРАФ (лат. audiovisocardiographus, *-i, m*; audiovisocardiographum, *-ii, n*; audiovisocardiographium, *-ii, n*: від audire – слухати; чути + visio, *-onis, f* – зір */Р. зору/*: від visus, *-us, m* – зір */Р. зору/*, зірківість, *-кості*, зорогострота, зорогострість, *-рості* + гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) звукозарядосерцеписець, *-сця*, звукозарядосерцеписник, звукозарядосерцезаписувач, звукозарядосерцезаписувальник, аудіовізокардіограф; (пол. aparat do sporządzania elektrokardiogramu z równoczesnym zarejestrowaniem szmerów serca).

АУДИОВИЗОКАРДИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. audiovisocardiographicus, *-a, -um*: від audire – слухати; чути + visio, *-onis, f* – зір */Р. зору/*: від visus, *-us, m* – зір */Р. зору/*, зірківість, *-кості*, зорогострота, зорогострість, *-рості* + гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) звукозарядосерцеписний, звукозарядосерцеписниковий, звукозарядосерцезаписувачевий, звукозарядосерцезаписувальний, звукозарядосерцезаписувальниковий, аудіовізокардіографічний.

АУДИОВИЗОКАРДИОГРАФИЯ (лат. audiovisocardiographia, *-ae, f*: від audire – слухати; чути + visio, *-onis, f* – зір */Р. зору/*: від visus, *-us, m* – зір */Р. зору/*, зірківість, *-кості*, зорогострота, зорогострість, *-рості* + гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) серцепис, серцезаписування, аудіовізокардіографія.

АУДИОГРАММА (лат. audiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) слухозапис, аудіограма; (пол., wykres ostrości słuchu).

АУДИОГРАФ (лат. audiographus, *-i, m*; audiographum, *-i, n*; audiographium, *-ii, n*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) слухописець, *-сця*, слухописник, слухозаписник, слухозаписувач, слухозаписувальник, аудіограф.

АУДИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. audiographicus, *-a, -um*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) слухописний, слухозаписувальний, аудіографічний.

АУДИОГРАФИЯ (лат. audiographia, *-ae, f*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) слухопис, слухозаписування, аудіографія; (пол. określenie progu słuchu).

АУДИОЛОГИЯ (лат. audiologia, *-ae, f*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) слухівництво, слухознавство, аудіологія; (пол., nauka o słuchu).

АУДИОМЕТР (лат. audiometer, *-tris, m*; audiometrum, *-i, n*; audiometrium, *-ii, n*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) слухомір, аудіометр; (пол., przyrząd do pomiaru ostrości słuchu).

АУДИОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. audiometricus, *-a, -um*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) слухомірний, слуховимірний, слуховимірювальний, аудіометричний.

АУДИОМЕТРИЯ (лат. audiometria, *-ae, f*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) слуховимір, слуховимірювання, аудіометрія; (пол., oznaczenie ostrości słuchu).

АУДИОМЕТРИЯ „ПИП-ШОУ" () аудіометрія „піп-шоу"; (пол. audiometria zabawowa).

АУДИОМЕТРИЯ, СЛОВЕСНАЯ () словесна аудіометрія.

АУДИОМЕТРИЯ, ТОНАЛЬНАЯ () тональна аудіометрія.

АУДИОФОН (лат. audiophonum, *-i, n*; audiphonum, *-i, n*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. φωνη phone – звук, голос, мова) слухомов, слухомовець, *-вця*, слухоприлад, аудіофон. Слуховий апарат [прилад, пристрій]; (пол., przyrząd ułatwiający słyszenie).

АУДИТОРИЯ (лат. auditorium, *-i, n*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути) слухальня, аудиторія; (словац. poslucháreň).

АУДИФОН (лат. audiphonum, *-i, n*; audiophonum, *-i, n*: від audio – слухаю; чую: від audire – слухати; чути + гр. φωνη phone – звук, голос, мова) слухомов, слухомовець, *-вця*, слухоприлад, аудифон. Слуховий апарат [прилад, пристрій].

АУКСОТРОФ () ауксотроф; (пол. ustrój [drobnoustrój] autotrofowy).

АУРА (лат. aura, *-ae, f*) вітрець, *-терцю (-треця)*, повів, подув, віщун, провісник, передвісник, передчуття, причуття, аура; (рос. ветерок, дуновение, веяние, предвестник, предчувствие; пол., powiew, zwiastun).

АУРА, ЭПИЛЕПТИЧЕСКАЯ () епілептична аура; (пол. aura padaczkowa).

АУРИКУЛОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ, (лат. auriculoventricularis, *-e*; atrioventricularis, *-e*) передсердношлуночковий, аурикуловентрикулярний, аврикуловентрикулярний; (рос.

предсердножелудочковый; пол. przedsionkowo-komorowy); /*див. тж. АВРИКУЛОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ*/.

АУРИКУЛОТЕМПОРАЛЬНЫЙ (лат. auriculotemporalis, *-e*) вушноскроневий, аурикулотемпоральний, аврикулотемпоральний; (рос. ушновисочный; пол. usznoskroniowy); /*див. тж. АВРИКУЛОТЕМПОРАЛЬНЫЙ*/.

АУРИКУЛЯРНЫЙ (лат. auricularis, *-e*) вушний, вуховий, вушковий; вухораковинний, аурикулярний, аврикулярний; (рос. ушной; ушковидный; пол. uszny); /*див. тж. **АВРИКУЛЯРНЫЙ***/.

АУРИПУНКТУРА (лат. auripunctura, *-ae, f*) аурипунктура; /*див. тж. **АВРИПУНКТУРА***/.

АУРОТЕРАПИЯ 1.(лат. aurotherapia, *-ae, f*: від лат. auris, *-is, f* – вухо) вухолікування, ауротерапія; 2.(лат. aurotherapia, *-ae, f*: від лат. aurum, *-i, n* (Au) – золото; chrysotherapia, *-ae, f*: від гр. chrysos – золото) золотолікування, ауротерапія. Лікування солями золота; (пол. leczenie preparatami złota).

АУСКУЛЬТАНТ () вислухач, вислухувач, вислуховувач, вислухувальник, вислухуючий, вислуховуючий, аускультант; (рос. выслушивающий).

АУСКУЛЬТАТОРНЫЙ () аускультаторний; (пол. osłuchowy).

АУСКУЛЬТАЦИЯ (лат. auscultatio, *-onis, f*) обслух, обслухування, обслухання, обслуховування, вислух, вислухування, вислухання, вислуховування, аускультація; (рос. выслушивание; пол., osłuchiwanie).

АУСКУЛЬТАЦИЯ, НЕПОСРЕДСТВЕННАЯ () безпосередня аускультація; (пол., osłuchiwanie bezpośrednie).

АУСКУЛЬТАЦИЯ, НЕПРЯМАЯ () непряма аускультація; (пол., osluchiwanie pośrednie).

АУСКУЛЬТАЦИЯ, ПОСРЕДСТВЕННАЯ () посередня [опосередкована] аускультація; (пол. osłuchiwanie pośrednie).

АУСКУЛЬТАЦИЯ, ПРЯМАЯ () пряма аускультація; (пол., osłuchiwanie bezpośrednie).

АУСКУЛЬТИРОВАНИЕ (лат. auscultatio, *-onis, f*) обслухання, обслуховування, вислухання, вислуховування, аускультування, аускультовування; (рос. выслушивание; пол., osłuchiwanie).

АУСКУЛЬТИРОВАТЬ (лат. auscultare) /*докон.*/ обслухати, вислухати, аускультувати; /*недок.*/ обслуховувати, вислуховувати, аускультовувати; (рос. выслушать; выслушивать; пол. osłuchiwać).

АУСКУЛЬТИРОВАТЬСЯ (лат. auscultare) /*докон.*/ обслухатись, вислухатись, аускультуватись; /*недок.*/ обслуховуватись, вислуховуватись, аускультовуватись; (рос. выслушаться; выслушиваться).

АУСКУЛЬТО- (лат. ausculto-: від auscultatio, *-onis, f* – вислухування, аускультування; вислухання, вислуховування, аускультовування) вислухо-, аускульто-.

АУСКУЛЬТОГРАММА (лат. auscultogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від лат. auscultatio, *-onis, f* – вислухування, аускультування; вислухання, вислуховування, аускультовування + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) вислухозапис, вислухозображення, аускультоґрама. Ґрафічна реєстрація вислуховувань.

АУТИЗМ () самособність, *-ності*, аутизм.

АУТО- (лат. auto-) 1. само-, власно-, ауто-; (рос. само-; пол. sam-; samo-); /*див. тж. **АВТО-***/.

АУТОАГГЛЮТИНАЦИЯ () аутоаґлютинація.

АУТОАГРЕССИЯ () аутоаґресія.

АУТОАЛЛЕРГЕН () аутоалерґен.

АУТОАЛЛЕРГИЯ () аутоалерґія; (пол., samouczulenie).

АУТОАНТИГЕН () аутоантиґен.

АУТОАНТИТЕЛО () аутоантитіло; (пол. autoprzeciwciało).

АУТОВАКЦИНА (лат. autovaccinum, *-i, n*) самощепа, власнощепина, аутовакцина; (пол. autoszczepionka; szczepionka własna).

АУТОВАКЦИНАЦИЯ () аутовакцинація; (пол. leczenie autoszczepionką).

АУТОГАЛЛЮЦИНАЦИЯ () аутоґалюцинація; (пол. autoskopia; autosugestia).

АУТОГАМИЯ () аутоґамія; (пол., samozaplodnienie).

АУТОГЕМОАГГЛЮТИНАЦИЯ () аутогемоаґлютинація.

АУТОГЕМОИНЪЕКЦИЯ () аутогемоін'єкція; (пол. wstrzykiwanie krwi własnej).

АУТОГЕМОЛИЗ () аутогемоліз.

АУТОГЕМОЛИЗИН () аутогемолізин.

АУТОГЕМОТЕРАПИЯ (лат. autohaemotherapia, *-ae, f*) власнокроволікування, власнокровнолікування, аутогемотерапія; (пол., leczenie krwią własną); /*див. тж **АВТОГЕМОТЕРАПИЯ***/.

АУТОГЕМОТРАНСФУЗИЯ (лат. autohaemotransfusio, *-onis, f*) власнокровопереливання, аутогемотрансфузія; (пол. przetaczanie krwi własnej); /*див. тж **АВТОГЕМОТРАНСФУЗИЯ***/.

АУТОГЕНЕЗ () аутоґенез; (пол. samorództwo; samozapłodnienie; partenogeneza; dzieworództwo).

АУТОГЕННАЯ ИНФЕКЦИЯ (лат. autoinfectio, *-onis, f*) самозараза, власнозараза, власна зараза, аутогенна інфекція.

АУТОГЕННЫЙ (лат. autogenes, *G. -is*) самородний, аутоґенний; (пол. samorodny).

АУТОГИПНОЗ (лат. autohypnosis, *-is, f*) самонавій, самонавія, самонавіяння, самонавієння, самонавіювання, аутоґіпноз; /*див. тж **АВТОГИПНОЗ***/.

АУТОГИПНОТИЧЕСКИЙ () аутоґіпнотичний.

АУТОГРАФИЗМ () аутоґрафізм; (пол. dermatografizm).

АУТОГРАФИЯ () аутоґрафія; (пол. autoradiografia).

АУТОДИГЕСТИЯ (лат. autodigestia, *-ae, f*) самоперетрава, самоперетравлення, самоперетравлювання, аутодигестія.
АУТОЗИТ () аутозит; (пол., płód bardziej rozwinięty zrośnięty z płodem pasożytniczym słabo rozwiniętym).
АУТОИЗОЛИЗИН () аутоізолізин.
АУТОИММУНИЗАЦИЯ () аутоімунізація; (пол., samouodpornienie).
АУТОИММУНИТЕТ () аутоімунітет; (пол. samouodpornienie).
АУТОИММУННЫЙ () аутоімунний; (пол. uodporniony siłami własnego organizmu).
АУТОИММУНОАГРЕССИЯ () аутоімуноаґресія.
АУТОИММУНОЛОГИЯ () аутоімунолоґія.
АУТОИНВАЗИЯ () аутоінвазія.
АУТОИНОКУЛЯЦИЯ (лат. autoinoculatio, *-onis, f*) самовщепа, самовщеплення, самоприщеплення, аутоінокуляція; (рос. самопрививка; пол., samozaszczepienie).
АУТОИНТОКСИКАЦИЯ (лат. autointoxicatio, *-onis, f*) самоотруя, самоотруєння, самозатруя, самозатруєння, самозатрута, аутоінтоксикація. Отруєння власними продуктами обміну речовин, що скупчуються в орґанізмі (тілі): кишкове (копремічне), уремія, холемія, діабетична сплячка; (рос. самоотравление; пол. samozatrucie); */див. тж **АВТОИНТОКСИКАЦИЯ**/.*
АУТОИНФЕКЦИОННОСТЬ (лат. autoinfectiositas, *-atis, f*) самозаразність, *-ності*, самозаразливість, *-вості*, аутоінфекційність, *-ності*; */див. тж **АВТОИНФЕКЦИОННОСТЬ**/.*
АУТОИНФЕКЦИОННЫЙ (лат. autoinfectiosus, *-a, -um*) самозаразний, самозаразливий, аутоінфекційний; (рос. самозаразный; самозаразливый); */див. тж **АВТОИНФЕКЦИОННЫЙ**/.*
АУТОИНФЕКЦИРОВАНИЕ () самозараження, аутоінфекціювання; */див. тж **АВТОИНФЕКЦИРОВАНИЕ**/.*
АУТОИНФЕКЦИЯ (лат. autoinfectio, *-onis, f*: від inficio, *infectum* – насичувати, заражати) самозараза, власнозараза, аутоінфекція. Аутогенна [самородна, власна] інфекція [зараза]; (пол., samozakażenie); */див. тж **АВТОИНФЕКЦИЯ**/.*
АУТОИНФИЦИРОВАНИЕ (лат. autoinfectio, *-onis, f*) самозараження, самоузаразнення, самоузаразнювання, власнозараження, власноузаразнення, власноузаразнювання, аутоінфікування; (рос. самозаражение); */див. тж **АВТОИНФИЦИРОВАНИЕ**/.*
АУТОИНЪЕКЦИЯ () аутоін'єкція; (пол. wstrzyknięcie wykonane sobie przez samego chorego).
АУТОКАТЕТЕРИЗАЦИЯ () аутокатетеризація; (пол. cewnikowanie wykonane sobie przez samego chorego).
АУТОКЕРАТОПЛАСТИКА () аутокератопластика; (пол. przeszczepienie rogówki przy użyciu tkanki drugiego oka osoby operowanej).
АУТОКОАГУЛЯЦИЯ () аутокоаґуляція.
АУТОЛИЗ (лат. autolysis, *-is, f*) саморозчин, саморозчинення, саморозклад, саморозщеп, самотравлення, самоперетравлення, аутоліз; (рос. саморастворение, самопереваривание; пол., samotrawienie, rozkład samoistny); */див. тж **АВТОЛИЗ**/.*
АУТОЛИЗАТ () аутолізат.
АУТОЛИЗИН () аутолізин.
АУТОМИЗОФОБИЯ () аутомізофобія; (пол. obawa, aby nie być brudnym).
АУТОМОНОСЕКСУАЛИЗМ () аутомоносексуалізм; (пол. automonoseksualizm; autoseksualizm; antoerotyzm; narcyzm; uwielbienie samego siebie).
АУТОНЕФРЭКТОМИЯ () аутонефректомія; (пол. zanik nerki z powodu choroby).
АУТООКИСЛЕНИЕ () аутоокислення [самоокислення]; (пол. samoutlenianie).
АУТООКСИДАЦИЯ () аутооксидація [аутоокислення, самоокислення]; (рос. аутоокисление; пол. samoutlenianie).
АУТООФТАЛЬМОСКОП () аутоофтальмоскоп; (пол. wziernik do badania własnych oczu).
АУТООФТАЛЬМОСКОПИЯ () аутоофтальмоскопія; (пол. użycie wziernika do badania własnych oczu).
АУТОПЕПСИЯ () аутопепсія; (пол. samotrawienie).
АУТОПИОТЕРАПИЯ () аутопіотерапія; (пол. leczenie chorego jego własną ropą).
АУТОПЛАСТИКА (лат. autoplastica, *-ae, f*) власноліпка, власноліплення, власноштукування, аутопластика; */див. тж **АВТОПЛАСТИКА**/.*
АУТОПЛАСТИКА КОЖИ () аутопластика шкіри.
АУТОПЛАСТИЧЕСКИЙ () аутопластичний.
АУТОПРОТРОМБИН (ФАКТОР VII) () аутопротромбін (фактор VII); (пол., prokonwertyna; czynnik VII).
АУТОПСИХОЗ () аутопсихоз.
АУТОПСИЯ (лат. autopsia, *-ae, f*) розтин, розтиноогляд, розтиноглядання, оглядорозтин, оглядорозтинання */трупа/*, трупорозтин, трупорозтинання, аутопсія; (рос. вскрытие; пол., sekcja zwłok; obdukcja); */див. тж **АВТОПСИЯ**/.*
АУТОРАДИОГРАММА () ауторадіограма.
АУТОРАДИОГРАФИЯ (лат. autoradiographia, *-ae, f*) ауторадіографія.
АУТОРЕГУЛИРУЮЩИЙСЯ (лат. autoregulatoris, *-e*) 1.*/прикм./* самоналаднівний, самоналаднювальний, ауторегулівний, ауторегулювальний; 2.*/дієприкм./* що самоналаднюється, що ауторегулюється; (рос. самонастраивающийся).

АУТОРЕГУЛЯТОРНЫЙ (лат. autoregulatoris, *-e*) самоналаднювальний, самоналаднюючий, ауторегуляторний; (рос. самонастраивающий).
АУТОРЕИНВАЗИЯ ПАРАЗИТОВ () ауторeінвазія паразитів; (пол. powtórne samozakażenie chorego pasożytami /*np. przez przenoszenie jaj z okolicy odbytu do ust*/).
АУТОСЕКСУАЛИЗМ () аутосексуалізм; (пол. autoseksualizm; automonoseksualizm; antoerotyzm; narcyzm; uwielbienie samego siebie).
АУТОСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ () аутосенсибілізація; (пол. samouczulenie).
АУТОСЕРОТЕРАПИЯ (лат. autoserotherapia, *-ae, f*) власносироваткolікування, аутосеротерапія; /*див. тж* ***АВТОСЕРОТЕРАПИЯ***/.
АУТОСИНТЕЗ () аутосинтез; (пол., samorozmnażanie).
АУТОСКОП () аутоскоп.
АУТОСКОПИЯ (лат. autoscopia, *-ae, f*) самоогляд, самооглядання, аутоскопія; (рос. самоосмотр); /*див. тж* ***АВТОСКОПИЯ***/.
АУТОСОМА () аутосома; (пол., chromosom somatyczny).
АУТОСТЕРИЛИЗАЦИЯ (лат. autosterilisatio, *-onis, f*) самознепліднення, аутостерилізація; (пол. samowyjałowienie); /*див. тж* ***АВТОСТЕРИЛИЗАЦИЯ***/.
АУТОСУГГЕСТИЯ (лат. autosuggestio, *-onis, f*) самонавія, самонавіювання, аутосугестія.
АУТОТЕРАПИЯ (лат. autotherapia, *-ae, f*) самолікування, аутотерапія; (рос. самолечение; пол., samoleczenie); /*див. тж* ***АВТОТЕРАПИЯ***/.
АУТОТОКСИКОЗ () аутотоксикоз; (пол. samozatrucie; zatrucie toksynami własnego organizmu).
АУТОТОКСИН () аутотоксин.
АУТОТОКСИЧЕСКИЙ () аутотоксичний; (пол., zatruwany toksynami własnego organizmu).
АУТОТОМИЯ () аутотомія; (пол. wykonanie operacji na własnym ciele).
АУТОТОПАГНОЗИЯ () аутотопаґнозія; (пол., niemożność zlokalizowania różnych części własnego ciała).
АУТОТРАНСПЛАНТАТ () аутотрансплантат; (пол. przeszczep własnopochodny).
АУТОТРАНСПЛАНТАЦИЯ () аутотрансплантація; /*див. тж* ***АВТОТРАНСПЛАНТАЦИЯ***/.
АУТОТРАНСФУЗИЯ (лат. autotransfusio, *-onis, f*) власноперелив, власнопереливання, аутотрансфузія; /*див. тж* ***АВТОТРАНСФУЗИЯ***/.
АУТОТРОФНЫЙ () аутотрофний; (пол. samożywny).
АУТОФАГИЯ (лат. autophagia, *-ae, f*) самоїддя, самоїдство, самоїдження, самопоїд, самопоїдання, самопожер, саможерство, самопожирання, аутофаґія; (пол., samopożeranie); /*див. тж* ***АВТОФАГИЯ***/.
АУТОФАГОЦИТОЗ () аутофагоцитоз; (пол. niszczenie komórek ustroju przez własne krwinki białe).
АУТОФЛЮОРОСКОПИЯ () аутофлюороскопія.
АУТОФОБИЯ () аутофобія; (пол. chorobliwa obawa przed samotnością).
АУТОФОНИЯ () аутофонія.
АУТОХРОМОСОМА () аутохромосома.
АУТОХТОННЫЙ (лат. autochthonus, *-a, -um*) первісний, тубільний, місцеродний, автохтонний, аутохтонний.
АУТОЦИТОТОКСИН () аутоцитотоксин.
АУТОЭРОТИЗМ () аутоеротизм; (пол. antoerotyzm; autoseksualizm; narcyzm; uwielbienie samego siebie).
АФАГИЯ (лат. aphagia, *-ae, f*) неїддя, неїдність, *-ності*, неполикання, неполикальність, *-ності*, афаґія; (пол., niemożność połykania).
АФАЗИЧЕСКИЙ (лат. aphasicus, *-a, -um*) безмовий, безмовний, безмовнісний, мововтратовий, (роз)мовонеспромоговий, (роз)мовонеспроможнісний, безгомінний, афазичний.
АФАЗИЯ (лат. aphasia, *-ae, f*) безмов'я, безмовність, *-ності*, мововтрата, (роз)мовонеспромога, (роз)мовонеспроможність, *-ності*, безгоміння, афазія; (пол., niemota; niemożność wyrażania myśli mową, pismem lub znakami).
АФАЗИЯ, АМНЕСТИЧЕСКАЯ () амнестична афазія; (пол., niemota niepamięciowa).
АФАЗИЯ, ВЕРБАЛЬНАЯ () вербальна [словесна] афазія; (рос. словесная афазія; пол., niemota słowna).
АФАЗИЯ, ВРОЖДЁННАЯ (лат. audimutitas, *-atis, f*) глухонімота, вроджена афазія [німота].
АФАЗИЯ, ДВИГАТЕЛЬНАЯ () рухова афазія; (пол., niemota ruchowa).
АФАЗИЯ, ЗРИТЕЛЬНАЯ () зорова афазія; (пол. niezdomość nazywania widzianych przedmiotów; ślepota słowna).
АФАЗИЯ, КОРКОВАЯ () кіркова афазія; (пол., niemota korowa).
АФАЗИЯ, МОТОРНАЯ () моторна [рухова] афазія; (рос. двигательная афазия; пол., niemota ruchowa; afazja motoryczna).
АФАЗИЯ, МУЗЫКАЛЬНАЯ () музична афазія.
АФАЗИЯ, НОМИНАТИВНАЯ () номінативна афазія; (пол. niezdolność nazywania przedmiotów).
АФАЗИЯ, ПОДКОРКОВАЯ () підкіркова афазія; (пол., niemota podkorowa).
АФАЗИЯ, ПОЛНАЯ () повна [цілковита] афазія; (пол. afazja całkowita).
АФАЗИЯ, ПРОВОДНИКОВАЯ () провідникова афазія; (пол. afazja wskutek uszkodzenia przewodnictwa).
АФАЗИЯ, СЕМАНТИЧЕСКАЯ () семантична афазія; (пол., niemota semantyczna).
АФАЗИЯ, СЕНСОРНАЯ () сенсорна афазія; (пол. afazja czuciowa; niemota zmysłowa).
АФАЗИЯ, СИНТАКТИЧЕСКАЯ () синтактична афазія; (пол., niemota składniowa).

АФАЗИЯ, СЛОВЕСНАЯ () словесна афазія; (пол. afazja słowna; niemożność rozumienia lub używania słów w prawidłowych zdaniach).

АФАЗИЯ, ТОТАЛЬНАЯ () тотальна [повна, цілковита] афазія; (рос. полная афазія; пол. niemota całkowita).

АФАЗИЯ, ЦЕНТРАЛЬНАЯ () центральна афазія; (пол. niemota ośrodkowa).

АФАЗИЯ, ЭМОЦИОНАЛЬНАЯ () емоційна афазія; (пол. afazja emocjonalna).

АФАКИЯ (лат. aphakia, *-ae, f*) безкришталля, безкришталість, *-лості*, безкришталиччя, безкришталичність, *-ності*, афакія. Відсутність кришталика; (пол. bezsoczewkowość, brak soczewki).

АФЕБРИЛИЯ (лат. afebrilia, *-ae, f*) безгарячків'я, безгарячковість, *-вості*, афебрилія.

АФЕБРИЛЬНОСТЬ (лат. afebrilia, *-ae, f*) безгарячків'я, безгарячковість, *-вості*, афебрильність, *-ності*.

АФЕБРИЛЬНЫЙ (лат. afebrilis, *-e*; apyreticus, *-a, -um*) 1. негарячкий, негарячківний, негарячкувальний, негарячкуючий; 2. безгарячний, безгарячковий, беззимничний, безпропасний, афебрильний; (рос. безлихорадочный; пол. bezgorączkowy).

АФЕМЕСТЕЗИЯ () афемстезія; (пол. niezdolność rozumienia słów; ślepota i głuchota słowna).

АФЕМИЯ () афемія; (пол. afazja ośrodkowa; afazja korowa).

АФИБРИНОГЕНЕМИЯ (лат. afibrinogenaemia, *-ae, f*) афібриногенемія; (пол., niedobór włóknika we krwi).

АФК ВИРУС *сокр.*, **АДЕНОИДНО-ФАРИНГО-КОНЪЮНКТИВАЛЬНЫЙ ВИРУС** () АФК вірус *скор.*, аденоїдно-фаринго-кон'юнктивальний вірус; (пол. wirus zapalenia migdałków, gardła i spojówek).

АФОНИЧЕСКИЙ (лат. aphonicus, *-a, -um*) 1. безголосий, голосовідсутній, беззвучний, сиплий; 2. безголоссєвий, безголосісний, голосовідсутнісний, беззвучнісний, афонічний; (рос. 1. безголосый, беззвучный, сиплый).

АФОНИЯ (лат. aphonia, *-ae, f*) безголосся, безголосість, *-сості*, безголосність, *-ності*, голосовтрата, голособрак, голосовідсутність, *-ності*, мовобеззвуччя, мовобеззвучність, *-ності*, афонія; (рос. безгласие, безголосье; пол., bezgłos).

АФОНИЯ, ИСТЕРИЧЕСКАЯ (лат. aphonia hysterica) причинна [істерична, гістерична] афонія; (пол. bezgłos histeryczny).

АФОНИЯ, СПАСТИЧЕСКАЯ () спастична афонія; (пол., bezgłos kurczowy).

АФРОДИЗИЯ () афродизія; (пол. nadmierny popęd płciowy).

АФТОЗНЫЙ (лат. aphthosus, *-a, -um*) висплявковий, афтозний; (пол., pleśniawkowy).

АФТОЗНЫЙ СТОМАТИТ (лат. stomatitis aphthosa) висплявиця, афтозний [висплявковий] стоматит [ротовиця, ротозапал, ротозапалення].

АФТОНГИЯ () афтонгія; (пол. niemota kurczowa).

АФТОФИТОН (лат. Aphthophyton) пліснявка, афтофітон.

АФТЫ (лат. aphthae */pl./*) висплявки, афти */мн./*; (пол., pleśniawki).

АФТЫ, ТРОПИЧЕСКИЕ () тропічні афти; (пол. pleśniawki tropikalne).

АФФЕКТ (лат. affectus, *-us, m* – настрій, хвилювання, пристрасть: від af-ficere, *pp. affectus* – впливати) 1. нестям, нестяма, нестямка, надзапал, надзбудження, надзворушення; 2. вогнище, афект; (пол., 1. wzruszenie; uniesienie, uczucie, usposobienie).

АФФЕКТ, ДЕПРЕССИВНЫЙ (лат. affectus depressivus) депресивний афект; (пол. przygnębienie).

АФФЕКТ, ПАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. affectus pathologicus) патологічний афект; (пол. uczucie patologiczne, szybko przemijające zaburzenie psychiczne osób zdrowych */gniew itp./*).

АФФЕКТ, ПЕРВИЧНЫЙ () первинний афект [вогнище]; (пол. zmiana kiłowa pierwotna).

АФФЕКТАЦИЯ (лат. affectatio, *-onis, f*: від affecto – удаю, прикидаюсь: від af-ficere, *pp. affectus* – впливати) надпіднесеність, *-ності*, неприродність, *-ності*, штучність, *-ності*, поведінкоштучність, *-ності*, афектація; (пол. afektywność).

АФФЕКТИВНО () нестямно, надзапально, афективно; (пол. uczuciowo; afektywno).

АФФЕКТИВНОСТЬ (лат. affectivitas, *-atis, f*: від af-ficere, *pp. affectus* – впливати) нестямність, *-ності*, надзапальність, *-ності*, афективність, *-ності*; (пол. uczuciowość; afektywność).

АФФЕКТИВНЫЙ (лат. affectivus, *-a, -um*) нестямний, надзапальний, надзапаловий, афективний. Пройнятий афектом [надзапалом]; (пол., emocjonalny).

АФФЕКТИРОВАТЬ (лат. affectare) нестямити, нестямитись, нестямлюватись, надзапальникувати, надзапальниковуватись, афектувати; (рос. быть вне себя; пол. uczuciować; afektować).

АФФЕРЕНТНО-ЭФФЕРЕНТНЫЙ () аферентно-еферентний; (пол. doprowadzająco-odprowadzający).

АФФЕРЕНТНЫЙ (лат. afferens, *-entis*; centripetalis, *-e*) приносний, доосередній, досерединний, доцентровий, аферентний; (рос. приносной, приносящий, центростремительный; пол. doprowadzający, dosrodkowy).

АФФИНИТЕТ () афінітет; (пол. powinowactwo).

АХАЛАЗИЯ (лат. achalasia, *-ae, f*) нерозслаба, ахалазія; (пол., brak rozluźnieni mięśni gładkich, np. wpustu żołądka).

АХЕЙЛИЯ (лат. acheilia, *-ae, f*; achilia, *-ae, f*) безгуб'я, безгубість, *-бості*, безгубність, *-ності*, ахейлія; (пол. brak warg wrodzony).

АХЕЙРИЯ (лат. acheiria, *-ae, f*; achiria, *-ae, f*) безруччя, безрукість, *-кості*, ахейрія; (пол. brak rąk wrodzony).

АХИЛИЧЕСКИЙ (лат. achylicus, *-a, -um*) безсочний, сокозабраклий, безлемечний, ахілічний.

АХИЛИЯ (лат. achylia, *-ae, f*) 1. безсоччя, безсочність, *-ності*, сокобрак, безлемеччя, безлемечність, *-ності*, безгамуззя, ахілія; 2. (лат. achilia, *-ae, f*; acheilia, *-ae, f*) безгуб'я, безгубість, *-бості*, безгубність, *-ності*, ахілія; (пол. 1. bezsoczność; bezsok).

АХИЛИЯ ЖЕЛУДКА () ахілія шлунка; (пол. bezsok żołądka).

АХИЛИЯ, ПАНКРЕАТИЧЕСКАЯ () панкреатична ахілія; (пол. bezsoczność trzustkowa).

АХИЛЛО- (лат. achillo-: від tendo Achillis – ахіловий сухожилок [сухожилля] /*за гр. міфом [мітом] єдиним вразливим місцем Ахіла була п'ята, за яку його, купаючи, тримала матір*/) п'ят(к)отужне-, п'ят(к)осухожил(к)о-, ахіло-.

АХИЛЛОБУРСИТ (лат. achillobursitis, *-tidis, f*: від tendo Achillis – ахіловий сухожилок [сухожилля] + лат. bursitis, *-tidis, f* – сумковиця, сумкозапал, сумкозапалення, бурсит: від лат. bursa, *-ae, f* – сумка) п'ят(к)отужнесумковиця, п'ят(к)отужнесумкозапал, п'ят(к)отужнесумкозапалення, п'ят(к)осухожил(к)осумковиця, п'ят(к)осухожил(к)осумкозапал, п'ят(к)осухожил(к)осумкозапалення, ахілобурсит. Бурсит [сумковиця, сумкозапал, сумкозапалення] ахілового [п'ят(к)ового] сухожилля [сухожилка]; (пол. zapalenie kaletki ścięgna piętowego [Achillesa]).

АХИЛЛОВ, АХИЛЛОВЫЙ /*сухожилок [сухожилля]*/ () п'ят(к)овий, ахіловий; (рос. пяточный; пол. piętowy).

АХИЛЛОДИНИЯ () ахілодинія; (пол. ból ścięgna piętowego).

АХИЛЛОРАФИЯ () ахілорафія; (пол. zeszycie ścięgna piętowego).

АХИЛЛОТОМИЯ () ахілотомія; (пол. przecięcie ścięgna piętowego).

АХИМОЗИЯ () ахімозія; (пол. niedostateczne wytwarzanie miazgi pokarmowej).

АХИРИЯ (лат. achiria, *-ae, f*; acheiria, *-ae, f*) безруччя, безрукість, *-кості*, ахірія.

АХЛОРБЛЕПСИЯ () зеленонебаччя, зеленонебачення, ахлорблепсія; (пол. ślepota na barwę zieloną).

АХЛОРГИДРИЯ (лат. achlorhydria, *-ae, f*) безкислиносоччя, безкислотосоччя, безкислосоччя, ахлоргідрія; (пол., brak kwasu solnego /*w soku żołądkowym*/).

АХЛОРОПСИЯ () зеленонебаччя, зеленонебачення, ахлоропсія; (пол. ślepota na barwę zieloną).

АХОЛИЧЕСКИЙ () ахолічний; (пол. bezżółciowy).

АХОЛИЯ (лат. acholia, *-ae, f*) безжовчя, безжовчність, *-ності*, жовчобрак, жовчовідсутність, *-ності*, ахолія; (пол. brak żółci).

АХОНДРОПЛАЗИЯ (лат. achondroplasia, *-ae, f*; chondrodystrophia, *-ae, f*) ахондроплазія.

АХОНДРОПЛАСТИЧЕСКИЙ () ахондропластичний; (пол., dotknięty zaburzeniem rozwoju chrząstek).

АХОРИОН ШЕНЛЕЙНА () ахоріон Шенлейна [Шенляйна]; (пол. grzyb woszczynowy).

АХРОАЦИТ () ахроацит. Давня назва лімфоциту.

АХРОМАЗИЯ () ахромазія; (пол. brak barwnika skóry).

АХРОМАТИЗМ () ахроматизм; (пол., bezbarwność).

АХРОМАТИН (лат. achromatinum, *-i, n*) безбарвень, *-вня*, незабарвень, *-вня*, ахроматин; (рос. неокрашиваемое).

АХРОМАТИНОВЫЙ (лат. achromatinus, *-a, -um*) незабарвний, ахроматиновий; (рос. неокрашивающийся).

АХРОМАТИЧЕСКИЙ () ахроматичний; (пол., bezbarwny).

АХРОМАТИЯ (лат. achromatia, *-ae, f*) безбарв'я, безбарвність, *-ності*, барвнебрак, барвобрак, барвовідсутність, *-ності*, ахроматія.

АХРОМАТОЗ (лат. achromatosis, *-is, f*; achromia, *-ae, f*) безбарв'я, барвнебрак, ахроматоз; (пол. niedobór barwnika).

АХРОМАТОПСИЯ (лат. achromatopsia, *-ae, f*) барвосліпота, барвонебачність, *-ності*, ахроматопсія; (пол., ślepota na barwy).

АХРОМАТОЦИТ () ахроматоцит; (пол., krwinka czerwona niedobarwliwa).

АХРОМАТУРИЯ () ахроматурія; (пол. bezbarwność moczu).

АХРОМИЯ (лат. achromia, *-ae, f*; achromatosis, *-is, f*) безбарв'я, безбарвність, *-ності*, барвнебрак, барвобрак, знебарвлення, знебарвленість, *-ності*, знебарвність, *-ності*, ахромія.

АХРОМОДЕРМИЯ () ахромодермія; (пол. bezbarwność skóry).

АХРОМОРЕТИКУЛОЦИТ () ахроморетикулоцит.

АХРОМОТРИХИЯ () ахромотрихія; (пол. brak lub utrata barwy włosów).

АХРОЦИТОЗ () ахроцитоз; (пол. nadmiar bezbarwnych limfocytów).

АЦ-ГЛОБУЛИН () Ац-ґлобулін; (пол. Ac-globulina).

АЦЕНЕСТЕЗИЯ () аценестезія; (пол. brak dobrego samopoczucia).

АЦЕРВУЛОМА () ацервулома; (пол. oponiak piaszczakowaty).

АЦЕТАБУЛЮМ (лат. acetabulum, *-i, n*) панівка, кульшівка, кульшозаглиб, кульшова улоговина, ацетабулюм; (рос. вертлужная впадина).

АЦЕТАЛЬДЕГИД, УКСУСНЫЙ (лат. acetaldehydum, *-i, n*) оцтовий альдегід, ацетальдегід; (рос. уксусный альдегид; пол. aldehyd octowy).

АЦЕТАТ (лат. acetatum, *-i, n*) оцтан, *-ну*, оцтовокисла сіль, ацетат ; (рос. уксуснокислая соль; пол. octan; словац., octan).

АЦЕТАТ АЛЮМИНИЯ () ацетат алюмінію; (пол. octan glinowy).

АЦЕТАТ АММОНИЯ () ацетат амонію; (пол. octan amonowy).

АЦЕТАТ ДЕЗОКСИКОРТИКОСТЕРОНА, *сокр.* ДОКА () ацетат дезоксикортикостерона, *скор.* ДОКА; (пол. octan dezoksykortykosteronu, *skr.* DOCA).
АЦЕТАТ ЖЕЛЕЗА (II) () ацетат заліза (II); (пол. octan żelazawy).
АЦЕТАТ КАЛИЯ () ацетат калію; (пол. octan potasowy).
АЦЕТАТ КАЛЬЦИЯ () ацетат кальцію; (пол. octan wapniowy).
АЦЕТАТ КОБАЛЬТА (II) () ацетат кобальту (II); (пол. octan kobaltowy).
АЦЕТАТ МАРГАНЦА (II) () ацетат марганцю (II); (пол. octan manganawy).
АЦЕТАТ МАРГАНЦА (III) () ацетат марганцю (III); (пол. octan manganowy).
АЦЕТАТ МЕДИ (II) () ацетат міді (II); (пол. octan miedziowy).
АЦЕТАТ НАТРИЯ () ацетат натрію; (пол. octan sodowy).
АЦЕТАТ РТУТИ (II) () ацетат ртуті (II); (пол. octan rtęciowy).
АЦЕТАТ СВИНЦА (II) () ацетат свинцю (олива) (II); (пол. octan ołowiawy).
АЦЕТАТ УРАНИЛА () ацетат уранілу; (пол. octan uranylu).
АЦЕТАТ ЦИНКА () ацетат цинку; (пол. octan cynkowy).
АЦЕТАТ-ЦЕЛЛЮЛОЗА () ацетат-целюлоза; (пол. octan celulozy).
АЦЕТИЛГЛЮКОЗАМИН () ацетилглюкозамін.
АЦЕТИЛЕН () ацетилен.
АЦЕТИЛИРОВАНИЕ () ацетилювання; (пол. acetylowanie).
АЦЕТИЛКОЭНЗИМ () ацетилкоензим.
АЦЕТИЛТРАНСФЕРАЗА () ацетилтрансфераза.
АЦЕТИЛФЕНИЛГИДРАЗИН () ацетилфенілгідразин.
АЦЕТИЛХОЛИН () ацетилхолін.
АЦЕТИЛХОЛИНЭСТЕРАЗА () ацетилхолінестераза.
АЦЕТИМЕТР () ацетиметр; (пол. octomierz).
АЦЕТОН () ацетон.
АЦЕТОНЕМИЯ (лат. acetonaemia, *-ae, f*) ацетонокрів'я, ацетонемія.
АЦЕТОНУРИЯ (лат. acetonuria, *-ae, f*) ацетоносеччя, сечоацетонення, ацетонурія.
АЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. acephalicus, *-a, -um*; akephalicus, *-a, -um*) безголовий, безголівний, безголовісний, безголовнісний, ацефалічний; /*див. тж.* ***АКЕФАЛИЧЕСКИЙ***/.
АЦЕФАЛИЯ (лат. acephalia, *-ae, f*; akephalia, *-ae, f*) безголів'я, безголовість, *-вості*, безголовність, *-ності*, ацефалія; /*див. тж.* ***АКЕФАЛИЯ***/.
АЦЕФАЛОБРАХИЯ () ацефалобрахія; (пол. płód bez głowy i rąk).
АЦЕФАЛОПОДИЯ () ацефалоподія; (пол. brak głowy i nóg u płodu).
АЦЕФАЛОРАХИЯ () ацефалорахія; (пол. brak głowy i kręgosłupa u płodu).
АЦЕФАЛОТОРАЦИЯ () ацефалоторація; (пол. brak głowy i klatki piersiowej u płodu).
АЦЕФАЛОЦИСТЫ () ацефалоцисти /*мн.*/; (пол. pęcherze płonne bąblowca).
АЦЕФАЛЬНЫЙ () ацефальний; (пол. bezgłowy /*np. płód*/).
АЦИАНОБЛЕПСИЯ () синьонебаччя, синьонебачення, аціаноблепсія; (пол. ślepota na barwę niebieską).
АЦИД- (лат. acid-; acido-; acidi-: від acidum, *-i, n* – кислота) кислото-, ацид-.
АЦИДЕМИЯ () ацидемія; (пол. znmiejszone pH krwi).
АЦИДИ- (лат. acidi-; acido-; acid-: від acidum, *-i, n* – кислота) кислото-, ациди-.
АЦИДИМЕТРИЯ (лат. acidimetria, *-ae, f*: від acidum, *-i, n* – кислота + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) кислотовимір, кислотовимірення; кислотовиміряння, кислотовимірювання, ацидиметрія.
АЦИДИФИКАЦИЯ () закислення, ацидифікація; (рос. закисление; пол. zakwaszanie).
АЦИДО- (лат. acido-; acidi-; acid-: від acidum, *-i, n* – кислота) кислото-, ацидо-.
АЦИДОГЕНЕЗ () кислотоутворення, ацидогенез; (рос. кислотообразование; пол. powstawanie kwasu).
АЦИДОЗ (лат. acidosis, *-is, f*) кислів'я, кисловість, *-вості*, кислотів'я, кислотовість, *-вості*, кислокрів'я, кислокровність, *-ності*, кровокислинність, *-ності*, закислення, ацидоз; (пол. kwasica).
АЦИДОЗ, ГАЗОВЫЙ () газовий ацидоз; (пол. kwasica gazowa).
АЦИДОЗ, ДИАБЕТИЧЕСКИЙ () діабетичний ацидоз; (пол. kwasica cukrzycowa).
АЦИДОЗ, КОМПЕНСИРОВАННЫЙ () компенсований ацидоз; (пол. kwasica wyrównana).
АЦИДОЗ, МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ [ОБМЕННЫЙ] () метаболічний [обмінний] ацидоз; (рос. обменный ацидоз; пол. kwasica metaboliczna).
АЦИДОЗ, НЕГАЗОВЫЙ () негазовий ацидоз; (пол. kwasica niegazowa).
АЦИДОЗ, НЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ () некомпенсований ацидоз; (пол. kwasica niewyrównana).
АЦИДОЗ, ОБМЕННЫЙ () ацидоз обмінний; (пол. kwasica metaboliczna).
АЦИДОЗ, ОБМЕННЫЙ ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЙ () обмінний післяопераційний ацидоз; (пол. kwasica pooperacyjna).
АЦИДОЗ, ОБМЕННЫЙ ТКАНЕВОЙ [ТКАНЕВЫЙ] () обмінний тканинний ацидоз; (пол. kwasica tkankowa).
АЦИДОКЕТОЗ () ацидокетоз; (пол. kwasica ketonowa).
АЦИДОТИЧЕСКИЙ (лат. acidoticus, *-a, -um*) кислівний, кислів'євий, кисловий, кисловісний, кислотівний, кислотів'євий, кислотовісний, кислокрівний, кислокрів'євий, кислокровний,

кислокровнісний, кровокислинний, кровокислиннісний, закислений, закислювальний, закислюючий, ацидотичний.

АЦИДОФИЛИЯ (лат. acidophilia, *-ae, f*: від acidum, *-i, n* – кислота + гр. φιλια philia – любов, прихильність, схильність: від гр. φιλεω phileo – люблю) 1. кисло(то)любство, кисло(то)любність, *-ності*, кисло(то)нахил, кисло(то)схильність, *-ності*; 2. кислобарвність, *-ності*, кислозабарвність, *-ності*, кислозабарвленість, *-ності*, ацидофілія; (пол. 2. kwasochłonność).

АЦИДОФИЛЬНЫЙ (лат. acidophilus, *-a, -um*: від acidum, *-i, n* – кислота + гр. φιλεω phileo – люблю) 1. кисло(то)любний, кисло(то)любський, кисло(то)схильний, кисло(то)схильнісний; 2. кислозабарвний, ацидофільний; (пол. 2. kwasochłonny).

АЦИДОФОБНЫЙ (лат. acidophobus, *-a, -um*; acidophobicus, *-a, -um*: від лат. acidum, *-i, n* – кислота + гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) кисло(то)відразовий, кисло(то)нелюбний, ацидофобний; (пол. kwasoodporny).

АЦИДУРИЯ () ацидурія: (пол. kwaśność moczu).

АЦИКЛИЧНЫЙ () ациклічний; (пол. niecykliczny; nieokresowy).

АЦИНОЗНЫЙ (лат. acinosus, *-a, -um*; aciniformis, *-e*) 1. китицевий, кетяговий, ґроновий; 2. китицюватий, китицеподібний, кетягуватий, кетягоподібний, ґронуватий, ґронистий, ґрончатий, ґрончастий, гроноподібний, ацинозний; (рос. 1. гроздевой, кистевой; 2. гроздевидный, кистевидный; пол. 1. gronowy).

АЦИНУС (лат. acinus, *-i, m*) китиця, кетяг, ґроно, ацинус; (рос. гроздь, кисть; пол. grono, gronko).

АЦИНУС ЛЕГКИХ () ацинус легень; (пол. gronko płucne).

АЦИСТИЯ () ацистія; (пол. wrodzony brak pęcherza moczowego).

АЦС */сокр., АНТИРЕТИКУЛЯРНАЯ ЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ СЫВОРОТКА/* **БОГОМОЛЬЦА** () АЦС */скор., антиретикулярна [протисполучнотканинна] цитотоксична [клітин(н)оотруйна] сироватка/* Богомольця.

АЭРАРИЙ (лат. aerarium, *-ii, n*; aërarium, *-ii, n*) аерарій. Місце для повітряних ванн [купелей */ж./*, купелів */ч./*].

АЭРАТОР (лат. aerator, *-oris, m*; aërator, *-oris, m*) наповітрювач, аератор.

АЭРАЦИЯ (лат. aeratio, *-onis, f*; aëratio, *-onis, f*; ventilatio, *-onis, f*) наповітрення; провітрювання, аерація. Насичення повітрям (води, ґрунту тощо); (рос. проветривание; пол. napowietrzanie, wietrzenie).

АЭРЕМИЯ (лат. aeraemia, *-ae, f*; aeroembolia, *-ae, f*; aeroembolismus, *-i, m*; aëraemia, *-ae, f*; aëroembolia, *-ae, f*; aëroembolismus, *-i, m*) аеремія; (пол. zator powietrzny).

АЭРИРОВАНИЕ (лат. aeratio, *-onis, f*; aëratio, *-onis, f*; ventilatio, *-onis, f*) наповітрювання, аерування; (пол. napowietrzanie).

АЭРОБ (лат. aerobion, *-ii, n*; aerobium, *-ii, n*; aerobus, *-i, m*; aeromicrobium, *-ii, n*; aëromicrobium, *-ii, n*; Bacterium aërobium [aërobicum, aërobioticum]; oxybion, *-ntis, m*; oxybionticus, *-i, m*) кисенець, *-нця*, кеснівець, *-вця*, киснеживець, *-вця*, повітроживець, *-вця*, аероб. Аеробна [киснева, повітряна] бактерія [тоїжка, дріб'янка]; (пол. tlenowiec); */див. тж. АЭРОБЫ/*.

АЭРОБИОЗ (лат. aerobiosis, *-is, f*; aërobiosis, *-is, f*; oxybiosis, *-is, f*) кисенність, *-ності*, кисенство, кеснівість, *-вості*, кеснівство, киснеживність, *-ності*, киснеживство, повітроживність, *-ності*, повітроживство, повітрожиття, повітрожиттєвість, *-вості*, аеробіоз.

АЭРОБНЫЙ () аеробний: (пол. tlenowcowy).

АЭРОБЫ (лат. aerobia, *-orum, n /pl./*; aërobia, *-orum, n /pl./*; aerobes; aërobes; bacteria aërobia [aërobica, aërobiotica]) кисенці, кеснівці, киснеживці, повітроживці, аероби. Аеробні [кисневі, повітряні] бактерії [тоїжки, дріб'янки]; */див. тж. АЭРОБ/*.

АЭРОГАСТРИЯ () аероґастрія.

АЭРОГЕЛИОТЕРАПИЯ (лат. aeroheliotherapia, *-ae, f*; aëroheliotherapia, *-ae, f*) повітросонцелікування, аерогеліотерапія; (рос. воздухосолнцелечение; пол. leczenie słoneczno-powietrzne).

АЭРОГЕННЫЙ (лат. aerogenes, *-is*; aërogenes, *-is*; aerogenicus, *-a, -um*; aërogenicus, *-a, -um*) повітряний, черезповітряний, повітропохідний, аероґенний; (рос. воздушный).

АЭРОДОНТАЛГИЯ (лат. aerodontalgia, *-ae, f*; aeroodontodynia, *-ae, f*; aërodontalgia, *-ae, f*; aëroodontodynia, *-ae, f*; barodontalgia, *-ae, f*) аеродонталґія.

АЭРОДРОМ () летовище, аеродром.

АЭРОЗОЛИРОВАННЫЙ () повітророзпилений, повітророзпильневаний, повітророзпильцеваний, аерозольований; (рос. воздухораспылённый).

АЭРОЗОЛЬ (лат. aerosolum, *-i, n*; aërosolum, *-i, n*) повітророзпил, повітророзпилень, *-льня*, повітророзпилець, *-льця*, аерозоль.

АЭРОЗОЛЬНЫЙ () повітророзпильний, повітророзпильневий, повітророзпильцевий, аерозольний.

АЭРОЗОЛЬНЫЙ АППАРАТ () аерозольний апарат; (анг. nebulizer, atomizer, vaporizer).

АЭРОЗОЛЬТЕРАПИЯ (лат. aerosolotherapia, *-ae, f*; aërosolotherapia, *-ae, f*) роздмухолікування, аерозолелікування, аерозольтерапія.

АЭРОИДНЫЙ (лат. aeroides, G. *-is*; aëroides, G. *-is*) леткий, улетний, аероїдний.

АЭРОИЛЕИЯ () аероілеїя. Наявність газу [повітря] в тонкому кишечнику [кишківнику].

АЭРОИОНИЗАТОР (лат. aeroionisator, *-oris, m*; aëroionisator, *-oris, m*) аероіонізатор.

АЭРОИОНОТЕРАПИЯ (лат. aeroionotherapia, *-ae, f*; aëroionotherapia, *-ae, f*) повітройонолікування, аероіонотерапія.

АЭРОКАЛИЯ () аерокалія; (пол. rozszerzenie okrężnicy gazami).
АЭРОМАНИЯ (лат. aeromania, *-ae, f*; aëromania, *-ae, f*) льотонавіж, летонавіж, аероманія.
АЭРОМЕТР (лат. aerometer, *-tri, m*; aerometrum, *-i, n*; aerometrium, *-ii, n*; aërometer, *-tri, m*; aërometrum, *-i, n*; aërometrium, *-ii, n*: від гр. aër – повітря + metron – міра; metreo – міряю) повітромір, аерометр.
АЭРОНЕВРОЗ () аероневроз; (пол. nerwica powietrzna; nerwica lotnicza).
АЭРООТИТ () аероотит.
АЭРОПАТИЯ (лат. aeropathia, *-ae, f*: aëropathia, *-ae, f*) аеропатія.
АЭРОПЕРИТОНЕУМ () аероперитонеум: (пол. odma brzuszna; obecność gazu w otrzewnej).
АЭРОПЕРИТОНИЯ () аероперитонія; (пол. odma brzuszna: obecność gazu w jamie otrzewnej).
АЭРОПЬЕЗОТЕРАПИЯ () аероп'єзотерапія; (пол. leczenie powietrzem sprężonym lub rozrzedzonym).
АЭРОПЬЕЗОТЕРМОТЕРАПИЯ () аероп'єзотермотерапія; (пол. leczenie powietrzem gorącym i podciśnieniem).
АЭРОСИАЛОФАГИЯ (лат. aerosialophagia, *-ae, f*; aërosialophagia, *-ae, f*; sialoaerophagia, *-ae, f*; sialoaërophagia, *-ae, f*) повітрослинополик, повітрослинополикання, повітрослинозаковт, повітрослинозаковтування, аеросіалофагія.
АЭРОСИНУЗИТ (лат. aerosinusitis, *-tidis, f*; aerosinuitis, *-tidis, f*; aërosinusitis, *-tidis, f*; aërosinuitis, *-tidis, f*; barosinusitis, *-tidis, f*; barosinuitis, *-tidis, f*) льотопазуховиця, льотопазухозапал, льотопазухозапалення, льотозатоковиця, льотозатокозапал, льотозатокозапалення, льотозаточниця, льотозаточнезапал, льотозаточнезапалення, летопазуховиця, летопазухозапал, летопазухозапалення, летозатоковиця, летозатокозапал, летозатокозапалення, летозаточниця, летозаточнезапал, летозаточнезапалення, аеросинузит. Запалення носових пазух на великих висотах */при польотах/* внаслідок зміни атмосферного тиску.
АЭРОСИНУИТ (лат. aerosinuitis, *-tidis, f*; aerosinusitis, *-tidis, f*; aërosinusitis, *-tidis, f*; aërosinuitis, *-tidis, f*; barosinusitis, *-tidis, f*: barosinuitis, *-tidis, f*) льотопазуховиця, льотопазухозапал, льотопазухозапалення, льотозатоковиця, льотозатокозапал, льотозатокозапалення, льотозаточниця, льотозаточнезапал, льотозаточнезапалення, летопазуховиця, летопазухозапал, летопазухозапалення, летозатоковиця, летозатокозапал, летозатокозапалення, летозаточниця, летозаточнезапал, летозаточнезапалення, аеросинуїт. Запалення носових пазух на великих висотах */при польотах/* внаслідок зміни атмосферного тиску.
АЭРОСИНУСИТ (лат. aerosinusitis, *-tidis, f*; aerosinuitis, *-tidis, f*: aërosinusitis, *-tidis, f*; aërosinuitis, *-tidis, f*; barosinusitis, *-tidis, f*: barosinuitis, *-tidis, f*) льотопазуховиця, льотопазухозапал, льотопазухозапалення, льотозатоковиця, льотозатокозапал, льотозатокозапалення, льотозаточниця, льотозаточнезапал, льотозаточнезапалення, летопазуховиця, летопазухозапал, летопазухозапалення, летозатоковиця, летозатокозапал, летозатокозапалення, летозаточниця, летозаточнезапал, летозаточнезапалення, аеросинусит. Запалення носових пазух на великих висотах */при польотах/* внаслідок зміни атмосферного тиску.
АЭРОСОЛЯРИЙ (лат. aeosolarium, *-ii, n*; aërosolarium, *-ii, n*) аеросолярій.
АЭРОТЕРАПИЯ (лат. aerotherapia, *-ae, f*; aërotherapia, *-ae, f*) повітролікування, аеротерапія. Лікування повітрям; (рос. воздухолечение).
АЭРОТЕРМОТЕРАПИЯ (лат. aerothermotherapia, *-ae, f*; aërothermotherapia, *-ae, f*) теплоповітролікування, аеротермотерапія. Лікування теплим повітрям.
АЭРОТРОПИЗМ (лат. aerotropismus, *-i, m*; aërotropismus, *-i, m*) аеротропізм.
АЭРОФАГИЯ (лат. aerophagia, *-ae, f*; aërophagia, *-ae, f*; aerophagismus, *-i, m*; aërophagismus, *-i, m*; pneumophagia, *-ae, f*; gastrospiria, *-ae, f*) повітрополик, повітрополикання, повітрозаковт, повітрозаковтування, аерофагія.
АЭРОФОБИЯ (лат. aerophobia, *-ae, f*; aërophobia, *-ae, f*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) протягострах, протягоострах, протягожах, протяголяк, протяголячність, *-ності*, протяголякливість, *-ності*, протягобояння, протягобоясть, протягобоязнь, протягобоязність, *-ності*, протягобоязкість, *-кості*, повітрожах, аерофобія. Страх [острах, боязнь] протягу чи свіжого повітря.
АЭРОЦЕЛЕ () аероцеле */с./*
АЭРОЭМБОЛИЯ (лат. aeroembolia, *-ae, f*; aeroembolismus, *-i, m*; aeraemia, *-ae, f*; aëroembolia, *-ae, f*; aëroembolismus, *-i, m*; aëraemia, *-ae, f*) аероемболія; (пол. zator powietrzny).

а

Б б

RCU3b72_58(151-208)[stor.] 6.5[keheli]A5 [110x175] 2579[sliv] +[Ros-]P[ols1987] +[Ros-]A[ngl2000]75-79[stor.] Star[yi].K-tyt_sort 6.5Nov

вгдеёжзийклмнопрстуфхцчшщъыьэюя

Б, СПИСОК "Б", ПРЕПАРАТЫ ГРУППЫ "Б", СИЛЬНОДЕЙСТВУЮЩИЕ () Б, список "Б". препарати (ліки) ґрупи "Б", сильнодійні, сильнодіючі.

БАБИТЬ (лат. obstetrico, *-avi, -are*) бабувати. Займатись повивальною справою (пологодопомогою, пологопоміччю, рододопомогою, родопоміччю), бути бабкою-повитухою.

БАБКА, ПОВИВАЛЬНАЯ (лат. obstetrix, *-icis, f*; obstitrix, *-icis, f*; maea, *-ae, f*) повивальна бабка, бабка-повитуха, повитуха.

БАБКА-ПОВИТУХА (лат. obstetrix, *-icis, f*; obstitrix, *-icis, f*; maea, *-ae, f*) бабка-повитуха, повитуха, повивальна бабка.

БАБНИЧАНЬЕ (лат. obstetricia, *-orum, n*) бабування. Повивальна справа (пологодопомога, пологопоміч, рододопомога, родопоміч).

БАБНИЧАТЬ (лат. obstetridere; obstetrico, *-avi, -are*) бабувати. Займатись повивальною справою (пологодопомогою, пологопоміччю, рододопомогою, родопоміччю), бути бабкою-повитухою.

БАГРОВЫЙ () багряний, багрівий, багрий.

БАГУЛЬНИК (лат. Ledum, *-i, n L.*) багно; (анґ., Labrador tea).

БАГУЛЬНИК, БОЛОТНЫЙ (лат. Ledum palustre) болотне багно.

БАДАН (лат. Bergenia) бадан, *-ну*.

БАДАН, ТОЛСТОЛИСТНЫЙ (лат. Bergenia crassifolia) товстолистий бадан.

БАДЬЯН (лат. Illicium, *-ii, n*) бадян, бодян; (анґ. anisetree, star anise).

БАДЬЯН, ЗВЕЗДЧАТЫЙ [КИТАЙСКИЙ] (лат. Illicium verum) зірчастий [китайський] бадян; (анґ. truestar [Chinese] anisetree).

БАЗА (фр. base: від гр. basis) підстава, основа, засада, підвалина, спід, база.

БАЗА ДАННЫХ (анґ. data base) база даних.

БАЗА, БОЛЬНИЧНАЯ (лат. basis hospitalis [nosocomialis]) лікарняна база.

БАЗАЛИОМА (лат. basalioma, *-atis, n /pl. -ata/*) підстав(н)як, підстав(н)оопух, підстав(н)опухлина, базаліома; (анґ., basal cell carcinoma, basal cell epithelioma).

БАЗАЛИОМА КОЖИ, ПЛОСКАЯ ПОВЕРХНОСТНАЯ НЕИЗЪЯЗВЛЯЮЩАЯСЯ (лат. basalioma cutis planum superficiale inexulcerans) плоска поверхнева невиразковувальна базаліома шкіри; (анґ., pagetoid basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, АДЕНОИДНАЯ (лат. basalioma adenoideum [adenoidale]) аденоїдна базаліома; (анґ., adenoid basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, ДЕРМАЛЬНАЯ (лат. basalioma dermale) дермальна базаліома; (анґ. dermal basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, КИСТОЗНАЯ (лат. basalioma cysticum) кістозна базаліома; (анґ., cystic basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, МУЛЬТИЦЕНТРИЧЕСКАЯ (лат. basalioma multicentricum) мультицентрична базаліома; (анґ., multicentric basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, ОРОГОВЕВАЮЩАЯ () ороговівальна базаліома; (анґ. keratinizing basal cell carcinoma, keratinizing basalioma).

БАЗАЛИОМА, ПЕДЖЕТОИДНАЯ [ПИГМЕНТИРОВАННАЯ, ПИГМЕНТНАЯ] (лат. basalioma cutis planum superficiale inexulcerans) педжетоїдна [пігментована, пігментна] базаліома; (анґ. pagetoid basal cell carcinoma, pagetoid basalioma).

БАЗАЛИОМА, СЕТЧАТАЯ (лат. basalioma reticulare [trabeculare]) сітчаста базаліома; (анґ., reticular [trabecular] basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, СКЛЕРОДЕРМОПОДОБНАЯ (лат. basalioma sclerodermoideum [sclerodermoidale]) склеродермоподібна базаліома; (анґ., sclerodermoid basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, СОЛИДНАЯ (лат. basalioma solidum) солідна базаліома; (анґ., solid basal cell carcinoma).

БАЗАЛИОМА, УЗЕЛКОВО-ЯЗВЕННАЯ (лат. basalioma nodularo-ulcerosum) вузликово-виразкова базаліома; (анґ., nodular-ulcerous basal cell carcinoma).

БАЗАЛЬНОКЛЕТОЧНЫЙ (лат. basocellularis, *-e*) підставноклітинний, базальноклітинний.

БАЗАЛЬНЫЙ (лат. basalis, *-e*; basialis, *-e*; basilaris, *-e*) підставний, підставовий, основний, основинний, засадний, засадновий, базальний; (рос. основной; пол. zasadniczy, podstawowy, podstawny; словац. základný).

БАЗЕДОВА БОЛЕЗНЬ (лат. morbus Basedovii [Basedowii]: від нім. лікаря K.A.von Basedow, 1799-1854; hyperthyr(e)oidismus, *-i, m*; hyperthyr(e)oidismus exophthalmicus; thyr(e)otoxicosis, *-is, f*; struma diffusa thyreotoxica; struma diffusa toxica) вирлоокість, *-кості*, базедова хвороба. Екзофтальмічний гіпертиреоїдизм. Дифузний токсичний [тиреотоксичний] зоб. Хвороба Ґрейвса [Паррі, Флаяні]; (анг., Graves' [Parry's] disease).

БАЗЕДОВИЗМ (лат. basedowismus, *-i, m*: від нім. лікаря K.A.von Basedow, 1799-1854) базедовізм. Легка форма дифузного токсичного зоба.

БАЗЕДОВИК (лат. basedowius, *-i, m*: від нім. лікаря K.A.von Basedow, 1799-1854) базедовик. Чоловік, що страждає дифузним токсичним зобом.

БАЗЕДОВИФИКАЦИЯ (лат. basedowificatio, *-onis, f*: від нім. лікаря K.A.von Basedow, 1799-1854) базедовіфікація. Поява симптомів [ознак, проявів] дифузного токсичного зоба на фоні [тлі] еутиреоїдного зоба.

БАЗЕДОВИЧКА (лат. basedowia, *-ae, f*: від нім. лікаря K.A.von Basedow, 1799-1854) базедовичка. Жінка, що страждає дифузним токсичним зобом.

БАЗИДИОМИЦЕТЫ (лат. Basidiomycetes) базидіоміцети */мн./*; (анг., club fungi).

БАЗИЛИК (лат. Ocimum *L.*) васильки, *-ків /ч./*: (анг., sweet basil).

БАЗИЛИК, КАМФОРНЫЙ [ОБЫКНОВЕННЫЙ, ОГОРОДНЫЙ] (лат. Ocimum basilicum *L.*) справжні васильки; (анг. sweet basil).

БАЗИЛИК, ЭВГЕНОЛЬНЫЙ (лат. Ocimum gratissimum) евгенольні васильки; (анг. East Indies basil).

БАЗИЛЯРНЫЙ (лат. basilaris, *-e*; basalis, *-e*) підставовий, основинний, засадовий, засадничий, базилярний; (рос. основной; пол. zasadniczy, podstawowy, podstawny).

БАЗИОН (лат. basion, *-i, n*) базіон. Середній (серединний) пункт (точка) переднього краю великого отвору черепа.

БАЗИОТРИБ (анг. basiotribe; лат. basiotripter, *-oris, m*; cranioclastum, *-i, n*) базіотриб.

БАЗИОТРИПСИЯ (лат. basiotripsia, *-ae, f*; basilysis, *-is, f*; craniotomia, *-ae, f*; cranioclasis, *-is, f*; cranioclastis, *-is, f*) базіотрипсія.

БАЗИС (лат. basis, *-is, f*: від гр. basis) підстава, основа, засада, підвалина, базис; (рос. основание).

БАЗИС-НАРКОЗ (лат. basis-narcosis, *-is, f*: від гр. basis – підстава, основа, засада, підвалина + narkosis – заціпеніння) підставо-снодія, підставо-лікосон, підставо-усип, підставо-усиплення, підставо-заснів'я, заснівнопідстава, осново-снодія, осново-лікосон, осново-усип, осново-усиплення, осново-заснів'я, заснівнооснова, засадо-снодія, засадо-лікосон, засадо-усип, засадо-усиплення, засадо-заснів'я, заснівнозасада, базис-наркоз.

БАЗИСНЫЙ (лат. basicus, *-a, -um*) підставовий, основинний, засадовий, засадничий, базисний; (рос. основаниевый; пол. 1. zasadowy; 2. zasadniczy, podstawowy).

БАЗОПЕНИЯ (лат. basopenia, *-ae, f*) базопенія; (анг., basophil(ic) leukopenia).

БАЗОФИЛ (лат. basophilus, *-i, m*; basophilocytus, *-i, m*; basophilocytum, *-i, n*; basocytus, *-i, m*; basocytum, *-i, n*; leucocytus basophilus [basophilicus]; leucocytum basophilum [basophilicum]) основолюб, основолюбець, *-бця*, основозабарвень, *-вня*, основобарвень, *-вня*, основоклітинець, *-нця*, основобарв(н)оклітинець, *-нця*, основозабарвноклітинець, *-нця*, луголюб, луголюбець, *-бця*, лугозабарвень, *-вня*, лугобарвень, *-вня*, лугоклітинець, *-нця*, лугобарв(н)оклітинець, *-нця*, лугозабарв(н)оклітинець, *-нця*, базофіл. Базофільний (основозабарвний, основозабарвлюваний, основозабарвлювальний, лугозабарвний, лугозабарвлюваний, лугозабарвлювальний) лев/йкоцит [білокрівець, білоклітинець]; (анг. basocyte, basophilocyte, basophilic leukocyte, mast leukocyte).

БАЗОФИЛИЗМ (лат. basophilismus, *-i, m*) базофілізм.

БАЗОФИЛИЗМ, ВИЛОЧКОВЫЙ (лат. basophilismus thymicus) вилочковий базофілізм.

БАЗОФИЛИЗМ, ГИПОФИЗАРНЫЙ (лат. basophilismus hypophysarius [hypophysealis, pituitarius]) гіпофізарний базофілізм; (анг., Cushing's syndrome).

БАЗОФИЛИЗМ, КОРТИКО-АДРЕНАЛОВЫЙ (лат. basophilismus adrenocorticalis) кортико-адреналовий базофілізм.

БАЗОФИЛИЗМ, ПИТУИТАРНЫЙ (лат. basophilismus pituitarius [hypophysarius, hypophysealis]) пітуїтарний базофілізм; (анг., Cushing's syndrome).

БАЗОФИЛИЗМ, ПРЕПУБЕРТАТНЫЙ [ЮНОШЕСКИЙ] (лат. basophilismus juvenilis; dyspituitarismus pubertatus) препубертатний [юнацький] базофілізм; (анг., pubertate obesity).

БАЗОФИЛИЯ (лат. basophilia, *-ae, f*) 1.*/цитол./* основобарв'я, основобарвнів'я, основобарвність, *-ності*, основозабарвність, *-ності*, основозабарвлюваність, *-ності*, лугобарв'я, лугобарвнів'я, лугобарвність, *-ності*, лугозабарвність, *-ності*, лугозабарвлюваність, *-ності*, базофілія; 2.*/гемат./* (анг. basophylic leukocytosis).

БАЗОФИЛОЦИТ (лат. basophilocytus, *-i, m*: basophilocytum, *-i, n*; basocytus, *-i, m*; basocytum, *-i, n*; leucocytus basophilus [basophilicus]; leucocytum basophilum [basophilicum]) основолюб, основолюбець, *-бця*, основозабарвень, *-вня*, основобарвень, *-вня*, основоклітинець, *-нця*, основобарв(н)оклітинець, *-нця*, основозабарвноклітинець, *-нця*, луголюб, луголюбець, *-бця*, лугозабарвень, *-вня*, лугобарвень, *-вня*, лугоклітинець, *-нця*, лугобарв(н)оклітинець, *-нця*, лугозабарв(н)оклітинець, *-нця*, базофілоцит. Базофільний (основозабарвний, основозабарвлюваний, основозабарвлювальний, лугозабарвний, лугозабарвлюваний,

лугозабарвлювальний) лев/йкоцит [білокрівець, білоклітинець]; (анг. basophilic leucocyte, basocyte, basophile, mast leukocyte).

БАЗОФИЛЬНЫЙ (лат. basophilus, *-a, -um*; basophilicus, *-a, -um*) основозабарвний, основозабарвлюваний, основозабарвлювальний, лугозабарвний, лугозабарвлюваний, лугозабарвлювальний, базофільний.

БАЗОФИЛЬНЫЙ ЛЕЙКОЦИТ (лат. leucocytus basophilus [basophilicus]; leucocytum basophilum [basophilicum]; basophilocytus, *-i, m*; basophilocytum, *-i, n*; basocytus, *-i, m*; basocytum, *-i, n*) основолюб, основолюбець, *-бця*, основозабарвень, *-вня*, основобарвень, *-вня*, основоклітинець, *-нця*, основобарв(н)оклітинець, *-нця*, основозабарвноклітинець, *-нця*, луголюб, луголюбець, *-бця*, лугозабарвень, *-вня*, лугобарвень, *-вня*, лугоклітинець, *-нця*, лугобарв(н)оклітинець, *-нця*, лугозабарв(н)оклітинець, *-нця*, базофільний [основозабарвний, основозабарвлюваний, основозабарвлювальний, лугозабарвний, лугозабарвлюваний, лугозабарвлювальний] лев/йкоцит [білокрівець, білоклітинець]; (анг. basocyte, basophilocyte, basophilic leukocyte, mast leukocyte).

БАЗОФОБИЯ (лат. basophobia, *-ae, f*) базофобія. Острах ходіння; (рос. боязнь ходьбы).

БАЗОЦИТ (лат. basocytus, *-i, m*; basocytum, *-i, n*; basophilocytus, *-i, m*; basophilocytum, *-i, n*; leucocytus basophilus (basophilicus); leucocytum basophilum (basophilicum)) основолюб, основолюбець, *-бця*, основозабарвень, *-вня*, основобарвень, *-вня*, основоклітинець, *-нця*, основобарв(н)оклітинець, *-нця*, основозабарвноклітинець, *-нця*, луголюб, луголюбець, *-бця*, лугозабарвень, *-вня*, лугобарвень, *-вня*, лугоклітинець, *-нця*, лугобарв(н)оклітинець, *-нця*, лугозабарв(н)оклітинець, *-нця*, базоцит. Базофільний (основозабарвний, основозабарвлюваний, основозабарвлювальний, лугозабарвний, лугозабарвлюваний, лугозабарвлювальний) лев/йкоцит [білокрівець, білоклітинець]; (анг. basocyte, basophilocyte, basophilic leukocyte, mast leukocyte).

БАКТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. bacterialis, *-e*; bacteriticus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличковий, тоїжковий, дріб'янковий, бактерійний, бактеріальний.

БАКТЕРИД (лат. bacteridum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактерид.

БАКТЕРИД, ПУСТУЛЁЗНЫЙ (лат. bacteridum pustulosum [pustulare]) пустульозний бактерид.

БАКТЕРИЕМИЧЕСКИЙ (лат. bacteriaemicus, *-a, -um*) бактеріємічний.

БАКТЕРИЕМИЯ (лат. bacteriaemia, *-ae, f*; bacteraemia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкокрів'я, паличкокровність, *-ності*, тоїжкокрів'я, тоїжкокровність, *-ності*, дріб'янкокрів'я, дріб'янкокровність, *-ності*, кровоубактеріння, бактеріємія.

БАКТЕРИЕМИЯ, КЛОСТРИДИАЛЬНАЯ (лат. bacteriaemia [bacteraemia] clostridialis) клостридіальна бактеріємія.

БАКТЕРИЕМИЯ, ЛУЧЕВАЯ (лат. bacteriaemia [bacteraemia] radialis) променева бактеріємія.

БАКТЕРИЕМИЯ, НЕСПЕЦИФИЧЕСКАЯ (лат. bacteriaemia [bacteraemia] nonspecifica) неспецифічна [непритаманна] бактеріємія.

БАКТЕРИЕМИЯ, ПНЕВМОКОККОВАЯ (лат. bacteriaemia [bacteraemia] pneumococcalis) пневмококова бактеріємія.

БАКТЕРИИ (лат. Bacteria, *-orum, n /pl./*: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка; microorganismi */pl./*) палички, тоїжки, дріб'янки, заживки, бактерії */мн./*. Загальна назва будь-яких мікроорганізмів [дрібноустроїв] паличкоподібної */бацили/*, кулястої */коки/* чи звивистої */спірили, спірохети, вібріони/* форми [виду, вигляду]; (рос. палочки; яп. saikin); */див. тж. **БАКТЕРИЯ**/*.

БАКТЕРИИ, АЗОТФИКСИРУЮЩИЕ () азотфіксуючі [азотфіксувальні] бактерії; (анг. nitrogen-fixing bacteria).

БАКТЕРИИ, АЛКАЛОФИЛЬНЫЕ (лат. bacteria alcalophilica) алкалофільні бактерії.

БАКТЕРИИ, АНАЭРОБНЫЕ (лат. bacteria anaërobia [anaërobica, anaërobiotica]; anaerobia, *-orum, n /pl./*; anaërobia, *-orum, n /pl./*; anaerobes; anaërobes) безкисенці, безкисневці, безкиснеживці, безповітроживці, анаеробні [безкисневі, безповітряні] бактерії [тоїжки, дріб'янки]; */див. тж. **АНАЭРОБЫ, АНАЭРОБ**/*.

БАКТЕРИИ, АРОМАТООБРАЗУЮЩИЕ (анг. aroma-forming bacteria) ароматоутворюючі [ароматоутворювальні] бактерії.

БАКТЕРИИ, АУТОТРОФНЫЕ (лат. bacteria autotrophica) аутотрофні бактерії.

БАКТЕРИИ, АЦИДОФИЛЬНЫЕ (лат. bacteria acidophilica [acidurica]) ацидофільні бактерії.

БАКТЕРИИ, АЭРОБНЫЕ (лат. bacteria aërobia [aërobica, aërobiotica]; aërobia, *-orum, n /pl./*; aerobia, *-orum, n /pl./*; aërobes; aerobes) кисенці, кисневці, киснеживці, повітроживці, аеробні [кисневі, повітряні] бактерії [тоїжки, дріб'янки]; */див. тж. **АЭРОБЫ, АЭРОБ**/*.

БАКТЕРИИ, БОЛЕЗНЕТВОРНЫЕ (лат. bacteria pathogenica) хвороботворні бактерії.

БАКТЕРИИ, ВЕРЕТЕНООБРАЗНЫЕ (лат. Fusobacteria, *-orum, n /pl./*) веретеноподібні бактерії.

БАКТЕРИИ, ВИНТООБРАЗНЫЕ (лат. spirilla) гвинтопалички, гвинтотоїжки, гвинтодріб'янки, гвинтоподібні бактерії [тоїжки, дріб'янки].

БАКТЕРИИ, ГАЗООБРАЗУЮЩИЕ (анг. gas-producing bacteria) ґазоутворюючі [ґазоутворювальні] бактерії.

БАКТЕРИИ, ГЕМО(ГЛОБИНО)ФИЛЬНЫЕ (лат. bacteria haemophilica) гемо(глобіно)фільні бактерії; (анг., haemophils).
БАКТЕРИИ, ГЕТЕРОТРОФНЫЕ (лат. bacteria heterotrophica) гетеротрофні бактерії.
БАКТЕРИИ, ГНИЛОСТНЫЕ (лат. putridus; bacteria putrefactiva) гнильнопалички, гнильнотоїжки, гнильнодріб'янки, гнильні бактерії [тоїжки, дріб'янки].
БАКТЕРИИ, ГНОЕРОДНЫЕ (лат. pyogenes; bacteria pyogenica [pyogenetica, pyogenosa]) гнійнопалички, гнійнотоїжки, гнійнодріб'янки, гноєтворні [гнійні] бактерії [тоїжки, дріб'янки]; (анг., pus-forming bacteria).
БАКТЕРИИ, ГРАМОТРИЦАТЕЛЬНЫЕ (анг. gram-negative bacteria) грамнегативні бактерії.
БАКТЕРИИ, ГРАМПОЛОЖИТЕЛЬНЫЕ (анг. gram-positive bacteria) грампозитивні бактерії.
БАКТЕРИИ, ДЕНИТРИФИЦИРУЮЩИЕ (анг. denitrifying bacteria) денітрифікуючі [денітрифікувальні] бактерії.
БАКТЕРИИ, ДИЗЕНТЕРИЙНЫЕ (анг. dysentery bacilli, dysentery organisms) дизентерійні бактерії.
БАКТЕРИИ, КАПСУЛЬНЫЕ (анг. capsuliferous [encapsulated] bacteria) капсульні бактерії.
БАКТЕРИИ, КИСЛОТОУПОРНЫЕ [КИСЛОТОУСТОЙЧИВЫЕ] (анг. acid-fast bacteria) кислототривкі [кислотостійкі] бактерії.
БАКТЕРИИ, КИШЕЧНЫЕ (анг. intestinal bacteria, Enterobacteriaceae) кишкові бактерії.
БАКТЕРИИ, КОЛИЦИНОГЕННЫЕ (лат. bacteria colicinogenica) коліциногенні бактерії.
БАКТЕРИИ, МАСЛЯНОКИСЛЫЕ (анг. butyric-acid bacteria) маслянокислі бактерії.
БАКТЕРИИ, НЕПАТОГЕННЫЕ (лат. bacteria nonpathogenica) непатогенні бактерії.
БАКТЕРИИ, НИТРИФИЦИРУЮЩИЕ (анг. nitrifying [nitrate, nitrite] bacteria, nitrobacteria) нітрифікуючі [нітрифікувальні] бактерії.
БАКТЕРИИ, ПАЛОЧКОВИДНЫЕ (лат. Bacilli */pl./*) палички, паличкоподібні бактерії; (анг. rod-like [rod-shaped] bacteria).
БАКТЕРИИ, ПАРАТИФОЗНЫЕ (анг. parathyphoid bacteria) паратифозні бактерії.
БАКТЕРИИ, ПАТОГЕННЫЕ (лат. bacteria pathogenica) патогенні [хвороботворні] бактерії; (рос. болезнетворные бактерии).
БАКТЕРИИ, ПЕРЕНОСИМЫЕ С КРОВЬЮ (анг. blood-borne bacteria) бактерії, переношувані з кров'ю.
БАКТЕРИИ, ПРОТОТРОФНЫЕ (лат. bacteria prototrophica) прототрофні бактерії.
БАКТЕРИИ, САПРОФИТНЫЕ (лат. bacteria saprophitica) сапрофітні бактерії.
БАКТЕРИИ, СВЕТЯЩИЕСЯ (анг. luminescent [luminous, photogenic] bacteria) світні [світляні] бактерії.
БАКТЕРИИ, СПИРАЛЕВИДНЫЕ (анг. spiral-form bacteria) спіралеподібні бактерії.
БАКТЕРИИ, СПОРООБРАЗУЮЩИЕ (анг. spore-forming: bacteria) спороутворювальні бактерії.
БАКТЕРИИ, УКСУСНОКИСЛЫЕ (анг. acetic-acid bacteria) оцтовокислі бактерії.
БАКТЕРИИ, ФАКУЛЬТАТИВНО-ПАТОГЕННЫЕ () факультативно-патогенні бактерії; (анг. elective pathogenic bacteria).
БАКТЕРИИ, ЧУМНЫЕ () чумні бактерії; (анг. plague bacilli).
БАКТЕРИЙНЫЙ (лат. bacterialis, *-e*; bacteriticus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличковий, тоїжковий, дріб'янковий, бактерійний.
БАКТЕРИО- (лат. bacterio-: від Bacterium, *-ii, n*: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка; microorganismus, *-i, m*) паличко-, тоїжко-, дріб'янко-, заживко-, бактеріо-. Стосується загальної назви будь-яких мікроорганізмів [дрібноустроїв] паличкоподібної */бацили/*, кулястої */коки/* чи звивистої */спірили, спірохети, вібріони/* форми [виду, вигляду]; (рос. палочко-).
БАКТЕРИОАГГЛЮТИНИН (лат. bacterioagglutininum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріоаглютинін.
БАКТЕРИОВЫДЕЛЕНИЕ (лат. bacterioexcretio, *-onis, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріовиділення.
БАКТЕРИОВЫДЕЛИТЕЛЬ () бактеріовиділяч; (анг. a person discharging bacteria).
БАКТЕРИОГЕМОЛИЗИН (лат. bacteriohaemolysinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріогемолізин.
БАКТЕРИОЛИЗ (лат. bacteriolysis, *-is, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріоліз.
БАКТЕРИОЛИЗИН (лат. bacteriolysinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкорозчинник, бактеріолізин.
БАКТЕРИОЛИЗИНЫ (лат. bacteriolysina: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкорозчинники, бактеріолізини.
БАКТЕРИОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. bacteriolyticus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріолітичний.
БАКТЕРИОЛОГ (лат. bacteriologus, *-i, m*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличківець, *-вця*, паличківник, паличкознавець, *-вця*, дріб'янкознавець, *-вця*, тоїжкознавець, *-вця*, бактеріолог; */жін./* паличківиця,

паличковиця, паличківниця, паличкознавиця, дріб'янкознавиця, тоїжкознавиця, бактеріологиня, бактеріолог.

БАКТЕРИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. bacteriologicus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличківський, паличківничий, паличкознавчий, паличкодовідний, дріб'янкознавчий, дріб'янкодовідний, тоїжкознавчий, тоїжкодовідний, бактеріологічний.

БАКТЕРИОЛОГИЯ (лат. bacteriologia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличківство, паличківництво, паличкознавство, дріб'янкознавство, тоїжкознавство, бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, МЕДИЦИНСКАЯ (лат. bacteriologia medica [medicalis, medicinalis]) медична бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, ОБЩАЯ (лат. bacteriologia generalis) загальна бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, ПИЩЕВАЯ (лат. bacteriologia alimentaria) харчова бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, ПРОМЫШЛЕННАЯ (лат. bacteriologia industrialis) промислова бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, САНИТАРНАЯ (лат. bacteriologia sanitaria) санітарна бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, САНИТАРНО-ПИЩЕВАЯ (анґ. sanitary-and-alimentary bacteriology) санітарно-харчова бактеріологія.

БАКТЕРИОЛОГИЯ, ТЕХНИЧЕСКАЯ (лат. bacteriologia technica) технічна бактеріологія.

БАКТЕРИОНОСИТЕЛЬ (лат. bacillovector, *-oris, m*) паличконосій, бактеріоносій; (пол. nosiciel bakterii; анґ. (bacteria) carrier).

БАКТЕРИОНОСИТЕЛЬСТВО (лат. bacillovectitas, *-atis, f*; bacillivectio, *-onis, f*) паличконосійство, бактеріоносійство; (рос. заразоносительство; пол. nosicielstwo bakterii; анґ. bacteria carrying, carrier state).

БАКТЕРИОНОСИТЕЛЬСТВО, ПЕРЕМЕЖАЮЩЕЕСЯ () переміжне бактеріоносійство; (пол. nosicielstwo okresowe).

БАКТЕРИОНОСИТЕЛЬСТВО, РЕКОНВАЛЕСЦЕНТНОЕ () реконвалесцентне бактеріоносійство; (пол. nosicielstwo przez ozdrowieńców).

БАКТЕРИОНОШЕНИЕ (лат. bacillovectitas, *-atis, f*; bacillivectio, *-onis, f*) паличконосіння, бактеріоносіння.

БАКТЕРИОПЛАНКТОН (анґ. bacterial plankton: від лат. Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріопланктон.

БАКТЕРИОПРОТЕИН (лат. bacterioproteinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріопротеїн.

БАКТЕРИОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. bacterioscopicus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріоскопічний.

БАКТЕРИОСКОПИЯ (лат. bacterioscopia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкорозгляд, паличкорозглядання, дріб'янкорозгляд, дріб'янкорозглядання, тоїжкорозгляд, тоїжкорозглядання, бактеріоскопія.

БАКТЕРИОСТАЗ (лат. bacteriostasis, *-is, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкоспин, паличкозупин, тоїжкоспин, тоїжкозупин, дріб'янкоспин, дріб'янкозупин, бактеріостаз. Стримання розвитку бактерій.

БАКТЕРИОСТАТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА (лат. bacteriostatica: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкоспинники, тоїжкоспинники, дріб'янкоспинники, бактеріостатичні (паличкоспинні, паличкозупинні, тоїжкоспинні, тоїжкозупинні, дріб'янкоспинні, дріб'янкозупинні) засоби.

БАКТЕРИОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. bacteriostaticus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкоспинний, паличкозупинний, тоїжкоспинний, тоїжкозупинний, дріб'янкоспинний, дріб'янкозупинний, бактеріостатичний.

БАКТЕРИОТЕРАПИЯ (лат. bacteriotherapia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) паличколікування, тоїжколікування, дріб'янколікування, бактеріолікування, бактеріотерапія. Лікування бактеріями [паличками, тоїжками, дріб'янками].

БАКТЕРИОТОКСИН (лат. bacteriotoxinum, *-i, n*; bacteriotoxicon, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) паличкоотруя, паличкоотрута, тоїжкоотруя, тоїжкоотрута, дріб'янкоотруя, дріб'янкоотрута, бактеріотоксин.

БАКТЕРИОТРОПИН (лат. bacteriotropinum, *-i, n*; bacteriotrophinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) бактеріотропін.

БАКТЕРИОТРОПНЫЙ (лат. bacteriotropus, *-a, -um*; bacteriotropicus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії)

паличконаправлений, паличкодієнаправлений, паличковпливовий, тоїжконаправлений, тоїжкодієнаправлений, тоїжковпливовий, дріб'янконаправлений, дріб'янкодієнаправлений, дріб'янковпливовий, бактеріотропний.

БАКТЕРИОУЛОВИТЕЛЬ (анґ. bacteriocatcher: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріоуловлювач; (пол. przyrząd do pobierania próbek powietrza w celu wykrycia w nich bakterii).

БАКТЕРИОУЛОВИТЕЛЬ, АСПИРАЦИОННЫЙ (анґ. aspirate bacteriocatcher) аспіраційний бактеріоуловлювач.

БАКТЕРИОУЛОВИТЕЛЬ, СЕДИМЕНТАЦИОННЫЙ (анґ. sedimentable bacteriocatcher) седиментаційний бактеріоуловлювач.

БАКТЕРИОУЛОВИТЕЛЬ, ЭЛЕКТРОСТАТИЧЕСКИЙ (анґ. electrostatic bacteriocatcher) електростатичний бактеріоуловлювач.

БАКТЕРИОФАГ (лат. bacteriophagum, *-i, n*; bacteriophagus, *-i, m*; phagum, *-i, n*; phagus, *-i, m*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. φαγος phagos – пожирач; virus bacteriale) паличкоїд, паличкожер, паличкопожирач, тоїжкожер, дріб'янкожер, бактеріофаґ. Вірус бактерій [тоїжок, дріб'янок] */паличок, кульців [кулівців] та ін./*; (анґ., coliphage).

БАКТЕРИОФАГ КИШЕЧНОЙ ПАЛОЧКИ () бактеріофаґ кишкової палички; (пол. bakteriofag pałeczki okrężnicy).

БАКТЕРИОФАГ, АНАЭРОБНЫЙ () анаеробний бактеріофаґ; (пол. bakteriofag beztlenowcowy).

БАКТЕРИОФАГ, АНТИГОНОКОККОВЫЙ () антиґонококовий бактеріофаґ; (пол. gonofag).

БАКТЕРИОФАГ, ДЕФЕКТНЫЙ (лат. bacteriophagum defectivum; bacteriophagus defectivus) дефектний бактеріофаґ.

БАКТЕРИОФАГ, ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ (лат. bacteriophagum dysentericum; bacteriophagus dysentericus) дизентерійний бактеріофаґ; (пол. bakteriofag czerwonkowy).

БАКТЕРИОФАГ, ЗРЕЛЫЙ (анґ. mature bacteriophage) зрілий бактеріофаґ.

БАКТЕРИОФАГ, КИШЕЧНЫЙ (лат. bacteriophagum intestinale; bacteriophagus intestinalis) кишковий бактеріофаґ.

БАКТЕРИОФАГ, ПРОТЕЙНЫЙ () протейний бактеріофаґ; (пол. bakteriofag odmieńca).

БАКТЕРИОФАГ, СИНЕГНОЙНЫЙ () синьогнійний бактеріофаґ; (пол. bakteriofag ropy błękitnej).

БАКТЕРИОФАГ, СТАФИЛОКОККОВЫЙ () стафілококовий бактеріофаґ; (пол. bakteriofag gronkowcowy).

БАКТЕРИОФАГ, СТРЕПТОКОККОВЫЙ (лат. bacteriophagum streptococcicum; bacteriophagus streptococcicus) стрептококовий бактеріофаґ; (пол. bakteriofag paciorkowcowy).

БАКТЕРИОФАГ, ТИФОЗНЫЙ () тифозний бактеріофаґ; (пол. bakteriofag durowy).

БАКТЕРИОФАГ, ТИФОИДНЫЙ (анґ. typhoid bacteriophage) тифоїдний бактеріофаґ.

БАКТЕРИОФАГ, УМЕРЕННЫЙ (анґ. temperate [moderate] bacteriophage) помірний бактеріофаґ.

БАКТЕРИОФАГ, ХОЛЕРНЫЙ (лат. bacteriophagum choleraceum [choleraicum]; bacteriophagus choleraceus [choleraicus]) холерний бактеріофаґ.

БАКТЕРИОФАГ, ЧУМНОЙ (анґ. plague bacteriophage) чумний бактеріофаґ; (пол. bakteriofag dżumowy).

БАКТЕРИОФАГИЧЕСКИЙ (лат. bacteriophagicus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка. заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. φαγος phagos – пожирач) паличкоїдський, паличкожерський, паличкопожирацький, тоїжкожерський, дріб'янкожерський, бактеріофаґічний.

БАКТЕРИОФАГИЯ (лат. bacteriophagia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. φαγος phagos – пожирач) паличкоїдство, паличкожерство, паличкопожирацтво, тоїжкожерство, дріб'янкожерство, бактеріофаґія.

БАКТЕРИОФАГОВЫЙ (лат. bacteriophagius, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. φαγος phagos – пожирач) паличкоїдний, паличкожерний, паличкопожирачевий, тоїжкожерний, дріб'янкожерний, бактеріофаґовий.

БАКТЕРИОФАГОТЕРАПИЯ (лат. bacteriophagotherapia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + гр. φαγος phagos – пожирач + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) паличкоїдолікування, паличкожеролікування, паличкопожирачолікування, тоїжкожеролікування, дріб'янкожеролікування, бактеріофаґотерапія; (пол. fagoterapia; leczenie bakteriofagami; анґ. bacteriophage treatment).

БАКТЕРИОФОБИЯ (лат. bacteriophobia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріофобія; (пол., lęk przed bakteriami).

БАКТЕРИОХЛОРОФИЛЛ (лат. bacteriochlorophyllum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріохлорофіл; (пол. zielony barwnik bakteryjny; chlorofil bakteryjny).

БАКТЕРИОХОЛИЯ (лат. bacteriocholia, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріохолія; (пол., obecność bakterii w drogach żółciowych).

БАКТЕРИОЦИДИН (лат. bacteriocidinum, *-i, n*; bactericidinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріоцидин.

БАКТЕРИОЦИН (лат. bacteriocinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) бактеріоцин.

БАКТЕРИОЦИНОГЕНИЯ, БАКТЕРИОЦИНОГЕННОСТЬ (анґ. bacteriocynogenity) бактеріоциноґенія, бактеріоциноґенність, *-ности*.

БАКТЕРИОЦИНОГЕННЫЙ () бактеріоциноґенний; (пол. wywołany bakteriocyną).

БАКТЕРИУРИЯ (лат. bacteriuria, *-ae, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка) паличкосеччя, паличкосечність, *-ности*, тоїжкосеччя, тоїжкосечність, *-ности*, дріб'янкосеччя, дріб'янкосечність, *-ности*, бактеріурія; (пол., bakteriomocz).

БАКТЕРИЦИД (лат. bactericidum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + лат. caedere, *caedo* – вбивати) бактерицид.

БАКТЕРИЦИДИН (лат. bactericidinum, *-i, n*; bacteriocidinum, *-i, n*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + лат. caedere, *caedo* – вбивати) бактерицидин.

БАКТЕРИЦИДНОСТЬ (лат. bactericiditas, *-atis, f*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + лат. caedere, *caedo* – вбивати) бактерицидність, *-ности*. Здатність вбивати бактерїї; (анґ. bactericidal action).

БАКТЕРИЦИДНЫЕ ВЕЩЕСТВА, БАКТЕРИЦИДЫ (лат. bactericida */pl./*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + лат. caedere, *caedo* – вбивати) паличковбивники, тоїжковбивники, дріб'янковбивники, бактерицидні (паличковбивні, паличковбивчі, паличковбійчі, тоїжковбивні, тоїжковбивчі, тоїжковбійчі, дріб'янковбивні, дріб'янковбивчі, дріб'янковбійчі) засоби, бактерициди.

БАКТЕРИЦИДНЫЙ (лат. bactericidus, *-a, -um*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + лат. caedere, *caedo* – вбивати) паличковбивний, паличковбивчий, паличковбійчий, тоїжковбивний, тоїжковбивчий, тоїжковбійчий, дріб'янковбивний, дріб'янковбивчий, дріб'янковбійчий, бактерицидний; (пол. bakteriobójczy).

БАКТЕРИЦИДЫ */БАКТЕРИЦИДНЫЕ ВЕЩЕСТВА/* (лат. bactericida */pl./*: від Bacterium, *-ii, n* – паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка + лат. caedere, *caedo* – вбивати) паличковбивники, тоїжковбивники, дріб'янковбивники, бактерициди */бактерицидні [паличковбивні, паличковбивчі, паличковбійчі, тоїжковбивні, тоїжковбивчі, тоїжковбійчі, дріб'янковбивні, дріб'янковбивчі, дріб'янковбійчі] засоби/*.

БАКТЕРИЯ (лат. Bacterium, *-ii, n*: від гр. βακτηριον bakterion – палиця, паличка; microorganismus, *-i, m*) паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка, бактерія. Загальна назва будь-яких мікроорґанізмів [дрібноустроїв] паличкоподібної */бацили/*, кулястої */коки/* чи звивистої */спірили, спірохети, вібріони/* форми [виду, вигляду]; (рос. палочка; яп. saikin); */див. тж БАКТЕРИИ/*.

БАКТЕРИЯ БОЙДА - НОВГОРОДСКОЙ, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ (лат. Shigella boydii) дизентерійна бактерія Бойда - Новгородської.

БАКТЕРИЯ БОРДЕ - ЖАНГУ (лат. Bordetella pertussis) бактерія Борде - Жанґу; (анґ., Bordet-Gengou bacillus).

БАКТЕРИЯ ГРИГОРЬЕВА - ШИГИ, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ (лат. Shigella [Bacillus] shigae, Shigella [Bacillus, Bacterium] dysenteriae, Bacterium dysenteriae Shiga) дизентерійна бактерія Григор'єва - Шиги; (анґ., Shiga(-Kruse) bacillus).

БАКТЕРИЯ ЗОННЕ, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ (лат. Bacillus [Bacterium] dysenteriae sonnei, Shigella (dysenteriae) sonnei) дизентерійна бактерія Зонне.

БАКТЕРИЯ КОХА - УИКСА (лат. Haemophilus influenzae; Haemophilus aegypticus) бактерія Коха - Уїкса [Вікса]. Збудник гострого епідемічного кон'юнктивіта; (анґ., Koch-Weeks [Pfeiffer's, Weeks] bacillus).

БАКТЕРИЯ КОХА (лат. Mycobacterium [Bacillus] tuberculosis) бактерія Коха; (пол. prątek gruźlicy; анґ., Koch's [tubercle] bacillus).

БАКТЕРИЯ МОЛОЧНОЙ КИСЛОТЫ () бактерія молочної кислоти; (пол. pałeczka kwasu mlekowego).

БАКТЕРИЯ МОРГАНА (лат. Proteus [Morganella, Salmonella] morganii) бактерія Морґана. Представник сальмонел; (анґ., Morgan's bacillus).

БАКТЕРИЯ ФЛЕКСНЕРА, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ (лат. Shigella paradysenteriae, Bacterium dysenteriae flexneri, Shigella (dysenteriae) flexneri) дизентерійна бактерія Флекснера; (анґ., Flexner's bacillus).

БАКТЕРИЯ ШОТТМЮЛЛЕРА (лат. Salmonella schottmülleri, Bacillus paratyphosis B) бактерія Шоттмюллера.

БАКТЕРИЯ ШТУЦЕРА - ШМИТЦА, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ (лат. Shigella schmitzii) дизентерійна бактерія Штуцера - Шмітца.

БАКТЕРИЯ, АНАЭРОБНАЯ (лат. Bacterium anaërobium [anaërobicum, anaërobioticum]; anaerobion, *-ii, n*: anaerobium, *-ii, n*; anaerobus, *-i, m*; anaeromicrobium, *-ii, n*; anaëromicrobium, *-ii, n*; anoxybionticus, *-i, m*) безкисенець, *-нця*, безкиснівець, *-вця*, безкиснеживець, *-вця*, безповітроживець, *-вця*, анаеробна [безкиснева, безповітряна] бактерія [тоїжка, дріб'янка]; (пол. beztlenowiec); /*див. тж.* ***АНАЭРОБ, АНАЭРОБЫ***/.

БАКТЕРИЯ, АЭРОБНАЯ (лат. Bacterium aërobium [aërobicum, aërobioticum]; aërobion, *-ii, n*; aërobium, *-ii, n*; aërobus, *-i, m*; aëromicrobium, *-ii, n*; aeromicrobium, *-ii, n*; oxybionticus, *-i, m*) кисенець, *-нця*, киснівець, *-вця*, киснеживець, *-вця*, повітроживець, *-вця*, аеробна [киснева, повітряна] бактерія [тоїжка, дріб'янка]; (пол. tlenowiec); /*див. тж.* ***АЭРОБ, АЭРОБЫ***/.

БАКТЕРИЯ, ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ (лат. Bacterium dysenteriae Shiga, Shisella [Bacillus, Bacterium] dysenteriae, Shigella [Bacillus] shigae) дизентерійна бактерія; (анг., Shiga(-Kruse) bacillus).

БАКТЕРИЯ, КОЛБОВИДНАЯ () колбоподібна бактерія; (пол. maczugowiec).

БАКТЕРИЯ, КОЛБОВИДНАЯ ПИОГЕННАЯ () колбоподібна піогенна [гнійна, гноєтвірна] бактерія; (пол. maczugowiec ropny).

БАКТЕРИЯ, КОЛБОВИДНАЯ, ДИФТЕРИИ () колбоподібна бактерія дифтерії; (пол. maczugowiec błonicy).

БАКТЕРИЯ, МАСЛЯНОКИСЛАЯ () маслянокисла бактерія; (пол. bakteria kwasu maslowego).

БАКТЕРИЯ, МОЛОЧНОКИСЛАЯ () молочнокисла бактерія; (пол. paleczka kwasu mlekowego).

БАКТЕРИЯ, НИТЧАТАЯ () нитчаста бактерія; (пол. bakteria nitkowata).

БАКТЕРОИДОЗ (лат. bacteroidosis, *-is, f*) бактероїдоз.

БАКТЕРОИДЫ (лат. Bacteroides) бактероїди /*мн.*/.

БАКТОПЕПТОН () бактопептон; (анг. bacterial peptone).

БАЛ *сокр.*, **БРИТАНСКИЙ АНТИЛЮИЗИТ (ДИМЕРКАПТОПРОПАПОЛ)** (анг. BAL; British anti-lewisite (dimerkaptopropanol)) БАЛ *скор.*, британський антилюїзит (димеркаптопропапол).

БАЛАНИТ (лат. balanitis, *-tidis, f*) жолудниця, жолудинниця, жолудезапал, жолудезапалення, баланіт; (пол. zapalenie żołędzi prącia; словац. zápal žalud'a).

БАЛАНИТ, ГАНГРЕНОЗНЫЙ (лат. balanitis gangrenosa; balanoposthomycosis, *-is, f*) ґанґренозний баланіт.

БАЛАНИТ, ГНОЙНИЧКОВО-ЯЗВЕННЫЙ (лат. balanitis purulentoulcerativa) гнійничково-виразковий баланіт.

БАЛАНИТ, ГНОЙНЫЙ (лат. balanitis purulenta; balanorrhea, *-ae, f*) гнійний баланіт; (пол. zapalenie ropne żołędzi prącia).

БАЛАНИТ, ДИАБЕТИЧЕСКИЙ (лат. balanitis diabetica) діабетичний баланіт.

БАЛАНИТ, ИРРИТАТИВНЫЙ () іритативний баланіт; (пол. zapalenie żołędzi prącia wskutek podrażnienia).

БАЛАНИТ, КАТАРАЛЬНЫЙ (лат. balanitis catarrhalis) катаральний баланіт.

БАЛАНИТ, ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ (лат. balanitis obliterans) облітеруючий [облітерувальний] баланіт.

БАЛАНИТ, ПРОСТОЙ (анг. simple [irritative] balanitis) простий баланіт.

БАЛАНИТ, ЭРОЗИВНЫЙ (лат. balanitis erosiva) ерозивний баланіт.

БАЛАНИТ, ЭРОЗИВНЫЙ КРУГОВИДНЫЙ (лат. balanitis circularis erosiva) ерозивний кругоподібний баланіт.

БАЛАНИТ, ЯЗВЕННЫЙ (лат. balanitis ulcerativa) виразковий баланіт.

БАЛАНОПЛАСТИКА (лат. balanoplastica, *-ae, f*) баланопластика.

БАЛАНОПОСТИТ (лат. balanoposthitis, *-tidis, f*) жолудепропонниця, жолудепропонозапал, жолудепропонозапалення, припрутневошкірниця, припрутневошкіркозапал, припрутневошкіркозапалення, баланопостит; (пол. zapalenie żołędzi prącia i napletka).

БАЛАНОПОСТОМИКОЗ (лат. balanoposthomycosis, *-is, f*; balanitis gangrenosa) баланопостомікоз; (пол. zapalenie zgorzelinowe żołędzi prącia).

БАЛАНОРЕЯ (лат. balanorrhea, *-ae, f*; balanitis purulenta) баланорея. Гнійний баланіт; (рос. гнойный баланит; пол. zapalenie ropne żołędzi prącia).

БАЛАНОРРАГИЯ (лат. balanorrhagia, *-ae, f*) баланорагія; (пол. krwawienie z żołędzi prącia).

БАЛАНОЦЕЛЕ (лат. balanocele, *-es, f*) баланоцеле /*c.*/.

БАЛАНС (фр. balance – /*букв.*/ терези: від лат. bilanx – той, що має дві вагові чаші; лат. aequilibrium, *-ii, n*: від aequus – рівний + libra – вага) рівновага, урівноваження, баланс, *-у*; (рос. равновесие; пол. bilans; równowaga).

БАЛАНС МИОКАРДА, КИСЛОРОДНЫЙ (анг. myocardial oxygen balance) кисневий баланс міокарду.

БАЛАНС, АЗОТИСТЫЙ () азотистий баланс; (пол. równowaga azotowa).

БАЛАНС, БЕЛКОВЫЙ () білковий баланс; (пол. równowaga białkowa).

БАЛАНС, БИОЦЕНОЗНЫЙ () біоценозний баланс; (пол. równowaga biocenotyczna).

БАЛАНС, ВОДНО-МИНЕРАЛЬНЫЙ () водно-мінеральний баланс; (пол. równowaga wodno-mineralna).

БАЛАНС, ВОДНО-ЭЛЕКТРОЛИТНЫЙ (анг. water-electrolytic balance) водно-електролітний баланс.

БАЛАНС, ВОДНЫЙ (анг. fluid [water] balance) водний [водяний] баланс; (пол. równowaga wodna).

БАЛАНС, ВОДНЫЙ ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ (анг. negative fluid balance) вод(я)ний неґативний баланс.

БАЛАНС, ВОДНЫЙ ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ (анг. positive fluid balance) вод(я)ний позитивний баланс.

БАЛАНС, **ГЕНЕТИЧЕСКИЙ** (анґ. genetic balance) ґенетичний баланс.
БАЛАНС, **ГЛАЗОДВИГАТЕЛЬНЫЙ** (анґ. oculomotor balance) окоруховий баланс.
БАЛАНС, **ДЫХАТЕЛЬНЫЙ** (анґ. respiratory balance) дихальний баланс.
БАЛАНС. **ЖИДКОСТНЫЙ** (анґ. fluid [water] balance) рідинний баланс.
БАЛАНС, **КАЛОРИЙНЫЙ** (анґ. caloric balance) калорійний баланс.
БАЛАНС, **КИСЛОРОДНЫЙ** (анґ. oxygen balance) кисневий баланс.
БАЛАНС, **КИСЛОТНО-ЩЕЛОЧНОЙ** (анґ. acid-base balance) кислотно-лужний баланс.
БАЛАНС, **МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ** (анґ. metabolic balance) метаболічний баланс.
БАЛАНС, **МИНЕРАЛЬНЫЙ** () мінеральний баланс; (пол. równowaga mineralna).
БАЛАНС, **НАТРИЕВЫЙ** () натрієвий баланс; (анґ. sodium balance).
БАЛАНС, **СТАТИЧЕСКИЙ** (анґ. static balance) статичний баланс.
БАЛАНС, **ТЕМПЕРАТУРНЫЙ** () температурний баланс; (анґ. thermal balance).
БАЛАНС, **ТЕПЛОВОЙ** () тепловий баланс; (пол. równowaga cieplna; анґ. heat balance, balance of heat).
БАЛАНС, **УГЛЕВОДНЫЙ** (анґ. carbohydrate balance) вуглеводний баланс.
БАЛАНС, **ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ** (анґ. physiological balance, physiologic equilibrium) фізіолоґічний баланс; (пол. równowaga fizjologiczna).
БАЛАНС, **ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ** (анґ. ecological balance) еколоґічний баланс.
БАЛАНС, **ЭЛЕКТРОЛИТНЫЙ** () електролітний баланс; (пол. równowaga elektrolityczna).
БАЛАНС, **ЭНЕРГЕТИЧЕСКИЙ** (анґ. energy balance) енерґетичний баланс; (пол. równowaga energetyczna).
БАЛАНСИРОВАНИЕ (від фр. balance - */букв./* терези від лат. bilanx - той, що має дві вагові чаші) рівноваження, урівноважування, балансування; (рос. уравновешивание).
БАЛАНТИДИАЗ (лат. balantidiasis, *-is, f*; balantidiosis, *-is, f*; balantidosis, *-is, f*) балантидіаз; (пол. szparkoszyca, zakażenie szparkoszem okrężnicy).
БАЛАНТИДИАЗ, ОСТРЫЙ (лат. balantidiasis acuta) гострий балантидіаз.
БАЛАНТИДИАЗ, СУБКЛИНИЧЕСКИЙ (лат. balantidiasis subclinica) субклінічний балантидіаз.
БАЛАНТИДИАЗ. ХРОНИЧЕСКИЙ НЕПРЕРЫВНЫЙ (лат. balantidiasis chronica) хронічний безперервний балантидіаз.
БАЛАНТИДИАЗ, ХРОНИЧЕСКИЙ РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ () хронічний рецидивуючий [рецидивувальний] балантидіаз; (анґ. chronic recurrent balantidiasis).
БАЛАНТИДИЕНОСИТЕЛЬ () балантидієносій; (пол. nosiciel szparkosza okrężnicy).
БАЛАНТИДИЙ (лат. Balantidium /coli/) балантидій; (пол. szparkosz).
БАЛАНТИДИЙ, КИШЕЧНЫЙ () кишковий балантидій; (пол. szparkosz okrężnicy).
БАЛКА () балка; (пол. beleczka; анґ. beam, girder).
БАЛКА С НАКЛАДКОЙ () балка з накладкою */травм./*; (анґ. blade plate).
БАЛКА, Г-ОБРАЗНАЯ () Г-подібна балка */травм./*; (анґ. right angle plate of Elliot).
БАЛКА, КОСТНАЯ () кісткова балка; (пол. beleczka kostna).
БАЛКА, СЕЛЕЗЁНОЧНАЯ () селезінкова балка; (пол. beleczka śledziony).
БАЛЛАСТ () баласт.
БАЛЛИЗМ (лат. ballismus, *-i, m*) смики, балізм; (пол., gwałtowne ruchy rąk i nóg).
БАЛЛИСТИКА (лат. ballistica, *-ae, f*: від ballista – метальний снаряд, метальний пристрій: від гр. βαλλω ballo – кидати, метати) балістика.
БАЛЛИСТИКА, РАНЕВАЯ (анґ. ballistics of wound(ing)) ранова балістика.
БАЛЛИСТО- (лат. ballisto-: від ballista – метальний снаряд, метальний пристрій: від гр. βαλλω ballo – кидати, метати) кидо-, кидно-, кидально-, балісто-. 1. Те, що має відношення до куль, снарядів тощо; 2. Те. що характеризується рухом кидка, викидом тощо.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА (лат. ballistocardiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від ballista – метальний снаряд, метальний пристрій: від гр. βαλλω ballo – кидати, метати + καρδια kardia – серце + γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) кидальносерцезапис, балістокардіоґрама. Крива, що відображає переміщення тіла людини, зумовлені скороченнями серця.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА СКОРОСТИ (анґ. ballistocardiogram of speed) балістокардіоґрама швидкості.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА СМЕЩЕНИЯ (анґ. ballistocardiogram of displacement) балістокардіоґрама зміщення.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА УСКОРЕНИЯ (анґ. ballistocardiogram of acceleration) балістокардіоґрама прискорення.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА, ВЕРТИКАЛЬНАЯ (лат. ballistocardiogramma verticale) вертикальна балістокардіоґрама.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА, ИДЕАЛЬНАЯ (лат. ballistocardiogramma ideale) ідеальна балістокардіоґрама.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА, ЛАТЕРАЛЬНАЯ (лат. ballistocardiogramma laterale) латеральна балістокардіоґрама.

БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА, ПОПЕРЕЧНАЯ (лат. ballistocardiogramma transversale) поперечна балістокардіоґрама.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА, ПРОДОЛЬНАЯ (лат. ballistocardiogramma longitudinale) поздовжня [подовжня] балістокардіограма.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ (лат. ballistocardiographia, *-ae, f*: від ballista – метальний снаряд, метальний пристрій: від гр. βαλλω ballo – кидати, метати + καρδια kardia – серце + γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) кид(н)осерцепис, кидальносерцепис, кидальносерцезаписування, балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, ВЕКТОРНАЯ (анг. vector ballistocardiography) векторна балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, ВЫСОКОЧАСТОТНАЯ (анґ. high-frequency ballistocardiography) високочастотна балістокардіоґрафія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, ДИНАМИЧЕСКАЯ (лат. ballistocardiographia dynamica) динамічна балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, ЛОКАЛЬНАЯ (лат. ballistocardiographia localis) локальна балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, НЕПРЯМАЯ (анг. indirect ballistocardiography) непряма балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, НИЗКОЧАСТОТНАЯ (анг. low-frequency ballistocardiography) низькочастотна балістокардіоґрафія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, ОБЩАЯ (анґ. common ballistocardiography) загальна балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, ПРЯМАЯ (анг. direct ballistocardiography) пряма балістокардіографія.
БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ, СЕЙСМИЧЕСКАЯ (лат. ballistocardiographia seismica) сейсмічна балістокардіоґрафія.
БАЛЛИСТОФОБИЯ (лат. ballistophobia, *-ae, f*) балістофобія; (пол., chorobliwa obawa przed pociskami i bronią palną).
БАЛЛОН (фр. ballon: від іт. pallone – куля, м'яч) балон; (пол. butla; анг. balloon, cylinder, bomb).
БАЛЛОН ГАРРЕНА, ЖЕЛУДОЧНЫЙ (анг. Garren gastric bubble) шлунковий балон Ґаррена.
БАЛЛОН ДЛЯ СЖАТОГО ВОЗДУХА () балон для стиснутого повітря; (пол. butla do powietrza sprężonego).
БАЛЛОН С КИСЛОРОДОМ () балон з киснем; (пол. butla z tlenem).
БАЛЛОН, ВНУТРИАОРТАЛЬНЫЙ (анг. intra-aortic balloon) внутрішньоаортальний балон.
БАЛЛОН, ВОЗДУХОНАГНЕТАТЕЛЬНЫЙ () повітронагнітальний балон; (пол. dmuchawa; dmuchawka).
БАЛЛОН, ИСПАРИТЕЛЬНЫЙ () випарний балон; (анґ. evaporative container).
БАЛЛОН, КИСЛОРОДНЫЙ () кисневий балон; (пол. butla do tlenu; анґ. oxygen bomb).
БАЛЛОТИРОВАНИЕ () балотування.
БАЛЛОТИРОВАНИЕ ПЛОДА () балотування плоду.
БАЛЯШ (араб. bejel; лат. suphilis arabica; syphilis endemica; syphilis nonvenerica) баляш */невенеричний ендемічний люес/*; (араб. зухрія, таір, франгі, сіті, ньювера); */див. тж. БЕДЖЕЛЬ/*.
БАЛЬЗАМ (лат. balsamum, *-i, n*: від гр. βαλσαμον balsamon – ароматична смола) бальзам.
БАЛЬЗАМ, КАНАДСКИЙ (лат. balsamum Canadiense) канадський [канадійський] бальзам. Отримується з канадської [канадійської] смереки Abies balsamea, використовується у вигляді еластичного колодію; (пол. balsam kanadyjski).
БАЛЬЗАМ, КЕДРОВЫЙ () кедровий бальзам.
БАЛЬЗАМ, КОПАЙСКИЙ () копайський бальзам; (пол. balsam kopaiwowy).
БАЛЬЗАМ, ПЕРУАНСКИЙ (анг. Peruvian balsam, balsam del Peru) перуанський бальзам.
БАЛЬЗАМ, СТИРАКСОВЫЙ () стираксовий бальзам.
БАЛЬЗАМ, ТОЛУАНСКИЙ () толуанський бальзам.
БАЛЬЗАМИРОВАНИЕ (лат. balsamatio, *-onis, f*) бальзамування; (анґ. embalming).
БАЛЬЗАМИРОВАНИЕ ТРУПА (лат. balsamatio cadaveris) бальзамування трупа; (анґ. embalming of dead body, corpse embalming).
БАЛЬЗАМИРОВАННЫЙ () бальзамований; (анґ. embalmed).
БАЛЬЗАМИРОВАТЬ (лат. balsamare) бальзамувати; (анґ. to embalm).
БАЛЬЗАМИЧЕСКИЙ (лат. balsamicus, *-a, -um*) бальзамічний.
БАЛЬЗАМНЫЙ (лат. balsamicus, *-a, -um*) бальзамний; (анґ., balmy).
БАЛЬНЕО- (лат. balneo-: від balneum – купання, купіль, ванна) купіле-, купеле-, водо-, бальнео-. Те, що має відношення до лікувального купання, лікувальних вод.
БАЛЬНЕОГРАФИЯ (лат. balneographia, *-ae, f*) бальнеоґрафія.
БАЛЬНЕОГРЯЗЕВОЙ () бальнеогрязьовий; (пол. kąpielowoborowinowy).
БАЛЬНЕОЛЕЧЕБНИЦА (лат. balnearium, *-ii, n*) купілелікарня, купілелічниця, купілелікувальня, бальнеолікарня, бальнеолічниця, бальнеолікувальня; (пол. zakład balneoterapeutyczny).

БАЛЬНЕОЛЕЧЕБНЫЙ (лат. balneotherapeuticus, *-a, -um*) купілелікувальний, купелелікувальний, бальнеолікувальний.
БАЛЬНЕОЛЕЧЕНИЕ (лат. balneotherapia, *-ae, f*; balneotherapeutica, *-ae, f*: від balneum – купання, купіль, ванна + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) водоліки, водолікування, купілелікування, купелелікування, бальнеолікування; (пол., zdrojolecznictwo; leczenie kąpielami).
БАЛЬНЕОЛОГ () бальнеолог.
БАЛЬНЕОЛОГИЧЕСКИЙ () бальнеологічний.
БАЛЬНЕОЛОГИЯ (лат. balneologia, *-ae, f*: від balneum – купання, купіль, ванна + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) купілівництво, купілезнавство, купелезнавство, бальнеологія; (пол., nauka o leczniczych zabiegach wodnych).
БАЛЬНЕОПРОЦЕДУРА () бальнеопроцедура; (анґ. balneological treatment).
БАЛЬНЕОРЕАКЦИЯ (лат. balneoreactio, *-onis, f*) бальнеореакція.
БАЛЬНЕОТЕРАПЕВТ () бальнеотерапевт; (пол. balneoterapeuta; balneolog).
БАЛЬНЕОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. balneotherapeuticus, *-a, -um*) купілелікувальний, купелелікувальний, бальнеолікувальний, бальнеотерапевтичний; (рос. бальнеолечебный).
БАЛЬНЕОТЕРАПИЯ (лат. balneotherapia, *-ae, f*; balneotherapeutica, *-ae, f*: від balneum – купання, купіль, ванна + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) водоліки, водолікування, купілелікування, купелелікування, бальнеолікування, бальнеотерапія; (рос. бальнеолечение; пол., zdrojolecznictwo; leczenie kąpielami).
БАЛЬНЕОТЕХНИК () бальнеотехнік; (анґ. balneal technician).
БАЛЬНЕОТЕХНИКА () бальнеотехніка.
БАНАЛЬНЫЙ (фр. banal) звичайний, буденний, банальний; (рос. обычный, обыденный).
БАНДАЖ (фр. bandage; лат. bracherium, *-i, n*) пов'язка, перев'язка, перев'яз, каланець, *-ниця*, опояска, килоопояска, килострймач, бандаж; (пол., pas, opaska; анґ., surgical corset, abdominal support, rib [body] belt, binder).
БАНДАЖ ДЛЯ БЕРЕМЕННЫХ () бандаж для вагітних; (пол. opaska dla ciężarnych).
БАНДАЖ, ГРЫЖЕВОЙ (анґ. hernial bandage, truss) грижовий (киловий) бандаж; (пол. pas przepuklinowy).
БАНДАЖ, ЭЛАСТИЧНЫЙ (анґ. elastic bandage) еластичний бандаж.
БАНДАЖ-НАБРЮШНИК (анґ. abdominal band(age)) бандаж-начеревник; (пол. opaska poporodowa).
БАНК (анґ. bank) скарбниця, банк.
БАНК ДАННЫХ (анґ. data bank) банк [скарбниця] даних.
БАНК КОСТНЫХ ТРАНСПЛАНТАТОВ () банк [скарбниця] кісткових трансплантатів; (анґ. bone bank).
БАНК КРОВИ (анґ. blood bank) банк [скарбниця] крові.
БАНК ТКАНЕЙ (лат. banque telarum) банк [скарбниця] тканин; (анґ. bank of tissues).
БАНКА (лат. olla, *-ae, f*; vitrum amplum) слоїк, банка; (пол. bańka; puszka; słój).
БАНКА, КРОВОСОСНАЯ (лат. cucurbita, *-ae, f*; cucurbitula, *-ae, f*; sikya, *-ae, f*) кровососна [кровосисна, кровоссальна] банка.
БАНКА, ЛЕЙДЕНСКАЯ () лейденська банка; (пол. butelka lejdejska).
БАНКА, МЕДИЦИНСКАЯ () медична банка; (пол. bańka).
БАНКИ (анґ. cups, cupping-glasses) банки */мн./*.
БАНКИ, "СУХИЕ" (анґ. dry cups) "сухі" банки.
БАНКИ, КРОВОСОСНЫЕ (анґ. wet cups) кровососні банки.
БАНКИ, КРОВОСОСНЫЕ, С ПРИМЕНЕНИЕМ СКАРИФИКАЦИИ КОЖИ () кровососні банки із застосуванням скарифікації шкіри; (пол. bańki cięte).
БАНКИ, ЛЕЧЕБНЫЕ () лікувальні банки; (анґ. Bier's cups).
БАНКИ, МЕДИЦИНСКИЕ () медичні банки; (анґ. cups, cupping glasses).
БАНКИ, СУХИЕ () сухі банки.
БАННО-ДЕЗИНФЕКЦИОННАЯ-ПРАЧЕЧНАЯ УСТАНОВКА () лазнево-дезинфекційно-пральна установка; (пол. urządzenie kąpielowo-dezynfekcijno-pralniane).
БАННЫЙ (анґ. bathing) лазневий.
БАНОЧКА () баночка; (пол. słoik).
БАНЯ (лат. balneum, *-i, n*) лазня; (пол. łaźnia; анґ. 1. bath (house); 2., bath); */див. тж. **ВАННА**/*.
БАНЯ ДЛЯ НАГРЕВАНИЯ () огрівач, нагрівач.
БАНЯ ПРОПУСКНОГО ТИПА (анґ. bath (house) of permittive type) лазня пропускного типу.
БАНЯ ТУАЛЕТНОГО ТИПА (анґ. bath (house) of toilet type) лазня туалетного типу.
БАНЯ, ВОДЯНАЯ (анґ. water bath) водяний огрівач [нагрівач], водяна баня [лазня]; (пол. łaźnia wodna).
БАНЯ, ВОЗДУШНАЯ (анґ. air bath) повітряна баня [лазня]; (пол. łaźnia powietrzna).
БАНЯ, ГОРОДСКАЯ () міська лазня; (пол. łaźnia miejska).
БАНЯ, ГОРЯЧЕВОЗДУШНАЯ (анґ. hot air bath) горячоповітряна.
БАНЯ, ГОРЯЧЕВОЗДУШНАЯ ТУРЕЦКАЯ (анґ. Turkish bath) горячоповітряна турецька лазня */з наступними розтираннями тіла і занурення у гарячу і холодну воду/*.
БАНЯ, КОММУНАЛЬНАЯ () комунальна [міська]лазня; (рос. городская баня; пол. łaźnia miejska).

БАНЯ, ЛАБОРАТОРНАЯ (анґ. laboratory bath) лабораторна лазня.
БАНЯ, МАСЛЯНАЯ () масляна баня [лазня]; (пол. łaźnia olejowa).
БАНЯ, ПАРНАЯ () парна баня (лазня); (пол. łaźnia parowa).
БАНЯ, ПАРОВАЯ (лат. vaporarium, *-ii, n*; calidarium, *-ii, n*; sudatorium, *-ii, n*) прійня, пітниця, водяний огрівач, парова баня [лазня]; (пол. łaźnia parowa; анґ. steam [vapor] bath).
БАНЯ, ПАРОВАЯ РОССИЙСКАЯ (анґ. Rossian bath) парова російська лазня */з наступними розтираннями тіла і зануреннями в холодну воду/.*
БАНЯ, ПЕСОЧНАЯ (анґ. sand bath) пісочна [піскова] баня [лазня]; (пол. łaźnia piaskowa).
БАНЯ, ПЕСЧАНАЯ () піщана баня (лазня); (пол. łaźnia piaskowa).
БАНЯ, ФИНСКАЯ (анґ. sauna, Finnish bath) фінська лазня.
БАР () бар. Одиниця виміру тиску.
БАРАБАН (лат. tympanum, *-i, n*) бубон, *-бна*, бубен, барабан, *-а*, тарабан
БАРАБАННАЯ ПЕРЕПОНКА (лат. myrinx; membrana [membranum] tympani) бубноперетинка, барабаноперетинка, бубоннева [бубенна, барабанна] перетинка.
БАРАБАННО-СОСЦЕВИДНЫЙ () барабанно-соскоподібний; (пол. bębenkowo-sutkowy).
БАРАБАННЫЙ (лат. tympanus, *-a, -um*; tympanicus, *-a, -um*; tympaniticus, *-a, -um*) бубонневий, бубенний, барабанний; (пол. bębenkowy).
БАРАБАНЧИК () бубонець, *-нця*, барабанчик.
БАРАГНОЗИЯ () бараґнозія; (пол. niemożność odróżniania ciężaru przedmiotów).
БАРАК () курінь, *-реня*, барак.
БАРАЛИМ (анґ. baralime) баралім. Поглинач вуглекислоти.
БАРАНКА [БАРАННИК] (лат. Arnica) баранка (бараня трава, скусівник, чарник, арніка).
БАРАННИК [БАРАНКА] (лат. Arnica) баранка (бараня трава, скусівник, чарник, арніка) гірська.
БАРАННИК, ГОРНЫЙ (лат. Arnica montana) гірська баранка [бараня трава, скусівник, чарник, арніка]; (пол. pomornik).
БАРАЧНЫЙ () курінний, бараковий.
БАРБАЛОИН (лат. barbaloinum, *-i, n*) барбалоїн.
БАРБАРИС (лат. Berberis) барбарис; (пол. berberys; анґ., barberry, berber(r)y).
БАРБАРИС, АМУРСКИЙ (лат. Berberis amurensis) амурський барбарис.
БАРБАРИС, ВОСТОЧНЫЙ (лат. Berberis orientalis) східний барбарис.
БАРБАРИС, ОБЫКНОВЕННЫЙ (лат. Berberis vulgaris) звичайний барбарис.
БАРБАРИС, РАЗНОНОЖКОВЫЙ (лат. Berberis heteropoda) різноніжковий барбарис.
БАРБИТАЛ (анґ. barbital, barbitone) барбітал.
БАРБИТАЛ-НАТРИЙ (анґ. barbital sodium, soluble barbital) барбітал-натрій.
БАРБИТУРАТ (анґ. barbiturate) барбітурат.
БАРБИТУРАТИЗМ (лат. barbituratismus, *-i, m*; barbiturismus, *-i, m*; barbitalismus, *-i, m*; barbituromania, *-ae, f*) барбітуратизм.
БАРБИТУРИЗМ (лат. barbiturismus, *-i, m*; barbituratismus, *-i, m*; barbitalismus, *-i, m*; barbituromania, *-ae, f*) барбітуризм.
БАРБИТУРОМАНИЯ (лат. barbituromania, *-ae, f*; barbiturismus, *-i, m*; barbituratismus, *-i, m*; barbitalismus, *-i, m*) барбітуроманія.
БАРБИФЕН (анґ. barbiphen, phenobarbital) барбіфен.
БАРБОТИРОВАНИЕ (анґ. barbotage) барботування. Повторне введення і витяг рідини, напр. при спинномозковій анестезії.
БАРВИНОК (лат. Vinca) барвінок; (пол. barwinek; анґ. periwinkle).
БАРВИНОК, МАЛЫЙ (лат. Vinca minor) малий барвінок; (анґ., common periwinkle).
БАРДА () барда, брага; (пол. wywar).
БАРЕСТЕЗИОМЕТР () барестезіометр; (пол., przyrząd do mierzenia wrażliwości na ciężar i ciśnienie); */див. тж. БАРЭСТЕЗИОМЕТР/.*
БАРЕСТЕЗИЯ (лат. baraesthesia, *-ae, f*) барестезія; (пол. wrażliwość na ciężar i ciśnienie); */див. тж. БАРЭСТЕЗИЯ/.*
БАРИЕВЫЙ (анґ. baric) барієвий; (пол. barowy).
БАРИЙ (лат. barium, *-i, n*; Ba) барій; (пол. bar).
БАРИЙ, АЗОТНОКИСЛЫЙ (анґ. barium nitrate) азотнокислий барій; (пол. azotan barowy).
БАРИЙ, БРОМИСТЫЙ (анґ. barium bromide) бромистий барій.
БАРИЙ, ЕДКИЙ () їдкий барій; (пол. wodorotlenek barowy).
БАРИЙ, ЙОДИСТЫЙ (анґ. barium iodide) йодистий барій.
БАРИЙ, МЫШЬЯКОВИСТЫЙ (анґ. barium arsenate) миш'яковистий барій.
БАРИЙ, СЕРНИСТЫЙ (анґ. barium sulfide) сірчистий барій; (пол. siarczek barowy).
БАРИЙ, УГЛЕКИСЛЫЙ (анґ. barium carbonate) вуглекислий барій; (пол. węglan barowy).
БАРИЙ, УКСУСНОКИСЛЫЙ (анґ. barium acetate) оцтовокислий барій; (пол. octan barowy).
БАРИЙ, ХЛОРИСТЫЙ (анґ. barium chloride) хлористий барій; (пол. chlorek barowy).
БАРИЙ, ХРОМОВОКИСЛЫЙ (анґ. barium chromate, barium chromicum, barium yellow) хромовокислий барій; (пол. chromian barowy).

БАРИЛАЛИЯ (лат. barylalia, *-ae, f*; baryglossia, *-ae, f*) барилалія.
БАРИТ () барит.
БАРИТИМИЯ (лат. depressio, *-onis, f*) баритимія */псих. застар./*.
БАРИТИНОЗ (лат. baritinosis, *-is, f*; barytinosis, *-is, f*; baritosis, *-is, f*; barytosis, *-is, f*) баритиноз */пульм./*; (пол. pylica barytowa).
БАРИТОЗ (лат. baritosis, *-is, f*; barytosis, *-is, f*; baritinosis, *-is, f*; barytinosis, *-is, f*) баритоз */пульм./*; (пол. pylica barytowa).
БАРН () барн; (пол. barn, *skr.* b).
БАРО- (лат. baro-) тиско-, баро-.
БАРОГНОЗИЯ () барогнозія; (пол. zdolność odróżniania masy przedmiotów).
БАРОГРАФ () барограф.
БАРОКАМЕРА () тискокомірка, тисковміщина, тисковміщільня, тисковміщильня, тисковмістина, тисковмістильня, тисковмістилище, барокамера; (пол. komora ciśnieniowa; анґ. pressure [altitude, hyperbaric] chamber).
БАРОКАМЕРА ДЛЯ ИСПЫТАНИЙ В УСЛОВИЯХ ГЛУБОКОГО ВАКУУМА () барокамера для випробувань в умовах глибокого вакууму; (анг. high-vacuum environmental test chamber).
БАРОКАМЕРА, ОПЕРАЦИОННАЯ () операційна барокамера; (анґ. operating pressure [operative altitude] chamber, pressure chamber for operation).
БАРОКАМЕРА, ТЕРАПЕВТИЧЕСКАЯ () терапевтична барокамера; (анґ. therapeutic pressure [therapeutic altitude] chamber).
БАРОМЕТР () барометр.
БАРОМЕТР, МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ () металевий барометр.
БАРОМЕТР, РТУТНЫЙ () ртутний барометр; (пол. barometr rtęciowy).
БАРОМЕТР-АНЕРОИД () барометр-анероїд.
БАРООКСИГЕНАЦИЯ (лат. oxygenatio hyperbarica) бароокси́ґенація.
БАРООТИТ (лат. barootitis, *-tidis, f*; barotitis, *-tidis, f*) бароотит.
БАРОРЕЦЕПТОР (лат. baroreceptor, *-oris, m*; baroceptor, *-oris, m*; pressoceptor, *-oris, m*) тискосприймач, тискосприймальник, барорецептор; (пол. receptor ciśnieniowy).
БАРОРЕЦЕПТОР АОРТАЛЬНОЙ ЗОНЫ () барорецептор аортальної зони; (анґ. aortic arch baroceptor).
БАРОРЕЦЕПТОР ЛЁГОЧНЫХ АРТЕРИЙ (анґ. pulmonary arterial baroceptor) барорецептор легеневих артерій.
БАРОРЕЦЕПТОР ПЛА'ЦЕНТЫ (анґ. placental baroceptor) барорецептор плаценти.
БАРОРЕЦЕПТОР СИНОКАРОТИДНОЙ ЗОНЫ () барорецептор синокаротидної зони; (анґ. carotid sinus baroceptor).
БАРОРЕЦЕПТОР, ВОЛОСКОВЫЙ () барорецептор, волосковий; (анґ. hair cell baroceptor).
БАРОСИНУЗИТ лат. barosinusitis, *-tidis, f*; barosinuitis, *-tidis, f*; aerosinusitis, *-tidis, f*; aerosinuitis, *-tidis, f*; aërosinusitis, *-tidis, f*; aërosinuitis, *-tidis, f*) льотопазуховиця, льотопазухозапал, льотопазухозапалення, льотозатоковиця, льотозатокозапал, льотозатокозапалення, льотозаточниця, льотозаточнезапал, льотозаточнезапалення, летопазуховиця, летопазухозапал, летопазухозапалення, летозатоковиця, летозатокозапал, летозатокозапалення, летозаточниця, летозаточнезапал, летозаточнезапалення, баросинузит. Запалення носових пазух на великих висотах */при польотах/* внаслідок зміни атмосферного тиску; (пол. zapalenie zatoki przynosowej wywołane różnicą ciśnienia powietrza i w zatoce; barotrauma zatokowa).
БАРОСИНУИТ лат. barosinuitis, *-tidis, f*; barosinusitis, *-tidis, f*; aerosinusitis, *-tidis, f*; aerosinuitis, *-tidis, f*; aërosinusitis, *-tidis, f*; aërosinuitis, *-tidis, f*) льотопазуховиця, льотопазухозапал, льотопазухозапалення, льотозатоковиця, льотозатокозапал, льотозатокозапалення, льотозаточниця, льотозаточнезапал, льотозаточнезапалення, летопазуховиця, летопазухозапал, летопазухозапалення, летозатоковиця, летозатокозапал, летозатокозапалення, летозаточниця, летозаточнезапал, летозаточнезапалення, баросинуїт. Запалення носових пазух на великих висотах */при польотах/* внаслідок зміни атмосферного тиску.
БАРОСИНУСИТ лат. barosinusitis, *-tidis, f*; barosinuitis, *-tidis, f*; aerosinusitis, *-tidis, f*; aerosinuitis, *-tidis, f*; aërosinusitis, *-tidis, f*; aërosinuitis, *-tidis, f*) льотопазуховиця, льотопазухозапал, льотопазухозапалення, льотозатоковиця, льотозатокозапал, льотозатокозапалення, льотозаточниця, льотозаточнезапал, льотозаточнезапалення, летопазуховиця, летопазухозапал, летопазухозапалення, летозатоковиця, летозатокозапал, летозатокозапалення, летозаточниця, летозаточнезапал, летозаточнезапалення, баросинусит. Запалення носових пазух на великих висотах */при польотах/* внаслідок зміни атмосферного тиску.
БАРОТАКСИС () баротаксис; (пол. barotaksja).
БАРОТЕРАПИЯ (лат. barotherapia, *-ae, f*) тисколікування, тиснелікування, баротерапія.
БАРОТЕРМОКАМЕРА () баротермокамера; (анґ. barothermal chamber).
БАРОТИТ () баротит; (пол. zapalenie ucha spowodowane różnicą ciśnień; barotrauma uszna).
БАРОТРАВМА (лат. barotrauma, *-atis, n /pl. -ata/*) тископошкода, тископошкодження, тискоушкода, тискоушкодження, баротравма; (пол. uraz spowodowany ciśnieniem powietrza).

БАРОТРАВМА, ВЗРЫВНАЯ (анг. explosion barotrauma) вибухова баротравма.
БАРОТРАВМА, ДЕКОМПРЕССИОННАЯ (анг. decompression barotrauma) декомпресійна баротравма.
БАРОТРАВМА, ЛЁГОЧНАЯ (анг. pulmonary barotrauma) легенева баротравма.
БАРОТРОПИЗМ (лат. barotropismus, *-i, m*) баротропізм; (пол. barotaksja).
БАРОФОБИЯ (лат. barophobia, *-ae, f*) барофобія.
БАРОФУНКЦИЯ (лат. barofunctio, *-onis, f*) барофункція.
БАРОЦЕПТОР (лат. baroceptor, *-oris, m*; baroreceptor, *-oris, m*) тископриймач, тископриймальник, бароцептор; (пол. receptor ciśnieniowy).
БАРРАЖ (анг. barrage of thought, thought deprivation, thought obstruction, thought blocking) бараж */псих./*.
БАРТОЛИНИТ (лат. bartholinitis, *-tidis, f*) бартолініт; (пол. zapalenie gruczołu przedsionkowego większego (gruczołu Bartholina)).
БАРТОЛИНИТ, ГОНОРЕЙНЫЙ () гонорейний бартолініт; (анг. gonococcal bartholinitis).
БАРТОЛИНИТ, КАНАЛИКУЛЯРНЫЙ (анг. canalicular bartholinitis) каналікулярний бартолініт.
БАРТОНЕЛЛА () бартонела.
БАРТОНЕЛЛЁЗ () бартонельоз; (пол., choroba Carriona).
БАРЭСТЕЗИОМЕТР () барестезіометр; (пол., przyrząd do mierzenia wrażliwości na ciężar i ciśnienie); */див. тж. БАРЕСТЕЗИОМЕТР/*.
БАРЭСТЕЗИЯ () барестезія; (пол. odczuwanie ciśnienia (ucisku)); */див. тж. БАРЕСТЕЗИЯ/*.
БАРЬЕР (фр. barriére: від barre – поперечина) перепона, перешкода, перегорода, загорода, відгорода, бар'єр; (рос. препятствие, преткновение; пол. bariera; przegroda; zapora).
БАРЬЕР МЕЖДУ АЛЬВЕОЛЯРНЫМ ВОЗДУХОМ И КРОВЬЮ () бар'єр між альвеолярним повітрям і кров'ю; (анг. gas-blood barrier).
БАРЬЕР МЕЖДУ КРОВЬЮ И ВОДЯНИСТОЙ ВЛАГОЙ ГЛАЗА () бар'єр між кров'ю і водянистою вологою ока; (пол. bariera (przegroda) naczyniowo-komorowa oka).
БАРЬЕР МЕРСЬЕ (анг. Mercier's barrier) бар'єр Мерсьє */гіпертрофована середня частка передміхурової залози/*.
БАРЬЕР, ГЕМАТООФТАЛЬМИЧЕСКИЙ () гематоофтальмічний бар'єр; (пол. bariera naczyniowo-komorowa */oka/*).
БАРЬЕР, ГЕМАТОПАРЕНХМАТОЗНЫЙ () гематопаренхіматозний бар'єр; (пол. bariera krew-miąższ).
БАРЬЕР, ГЕМАТОПЛЕВРАЛЬНЫЙ () гематоплевральний бар'єр; (пол. bariera krew-opłucna).
БАРЬЕР, ГЕМАТОЭНЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (анг. hematoencephalic [blood-brain, blood-cerebrospinal fluid] barrier) гематоенцефалічний бар'єр; (пол. bariera krew-tkanka mózgowa).
БАРЬЕР, ГИСТОГЕМАТИЧЕСКИЙ () гістогематичний бар'єр; (пол. bariera tkańka-krew).
БАРЬЕР, ГИСТОСОСУДИСТЫЙ () гістосудинний бар'єр; (пол. bariera naczyniowo-tkankowa).
БАРЬЕР, ЗАЩИТНЫЙ () захисний бар'єр; (пол. bariera ochronna).
БАРЬЕР, КИШЕЧНЫЙ () кишковий бар'єр; (пол. bariera jelitowa).
БАРЬЕР, ПЛАЦЕНТАРНЫЙ () плацентарний бар'єр; (пол. bariera łożyskowa).
БАРЬЕР, СЛИЗИСТЫЙ (анг. mucus [mucinous] barrier) слизовий [слизуватий] бар'єр.
БАРЬЕР, СОСУДИСТО-ТКАНЕВЫЙ () судинно-тканинний бар'єр; (пол. bariera naczyniowo-tkankowa).
БАРЬЕР, ТКАНЕВЫЙ () тканинний бар'єр; (пол. bariera tkankowa).
БАРЬЕР, ЭПЕНДИМАЛЬНЫЙ () епендимальний бар'єр; (пол. bariera wyściółkowa).
БАССЕЙН () водойма, водосмок, водозбір, басейн; (пол. basen; zbiornik).
БАТАЛЬОН () курінь, *-реня*, батальйон, *-у*.
БАТАЛЬОН ВЫЗДОРАВЛИВАЮЩИХ (анг. battalion of convalescents) батальйон [курінь] видужуючих [видужних, видужувальних, видужників, видужувальників]; (пол. batalion ozdrowieńców).
БАТАЛЬОН, МЕДИКО-САНИТАРНЫЙ () медико-санітарний батальйон [курінь].
БАТАЛЬОН, САНИТАРНО-ЭПИДЕМИОЛОГИЧЕСКИЙ () санітарно-епідеміологічний батальйон [курінь].
БАТАЛЬОН, СПЕЦИАЛЬНЫЙ () спеціальний [особливий] батальйон [курінь].
БАТАРЕЯ () батарея; (пол., zestaw *(np. testów)*).
БАТИАНЭСТЕЗИЯ (лат. bathyanaesthesia, *-ae, f*) батіанестезія; (пол. utrata czucia głębokiego).
БАТИГАСТРИЯ (лат. bathygastria, *-ae, f*; gastroptosis, *-is, f*) батигастрія.
БАТИГИПЕРЭСТЕЗИЯ (лат. bathyhyperaesthesia, *-ae, f*) батигіперестезія; (пол. przeczulica głęboka).
БАТИГИПОЭСТЕЗИЯ (лат. bathyhypoaesthesia, *-ae, f*) батигіпоестезія; (пол. obniżenie czucia głębokiego).
БАТИКАРДИЯ (лат. bathycardia, *-ae, f*) батикардія. Низьке положення серця; (пол. niskie umiejscowienie serca).
БАТИПНОЭ (лат. bathypnoea) батипное */с./*. Глибокий подих у поєднанні зі змінами його частоти і ритму; (пол. oddech głęboki).
БАТИЭСТЕЗИЯ (лат. bathyaesthesia, *-ae, f*; myaesthesia, *-ae, f*) батиестезія, батіестезія; (пол. czucie głębokie; анг., proprioceptive [deep] sensibility).
БАТМОТРОПИЗМ (лат. bathmotropismus, *-i, m*) батмотропізм.
БАТМОТРОПНЫЙ (лат. bathmotropicus, *-a, -um*) батмотропний.
БАТОМЕТР () батометр.

БАТОФОБИЯ (лат. bathophobia, *-ae, f*) батофобія; (пол.. lęk przed głębią).
БАТТАРИЗМ (лат. battarismus, *-i, m*) батаризм, *-му /невр./*; (пол. bełkot; анґ., stuttering).
БАУГИНИТ (лат. bauhinitis, *-itidis, f*: від Bauhin – швейцарський [швайцарський] анатом) баугініт. Запалення клубово-сліпокишкової заслони [заслінки]; (анґ. inflammation of ileocecal valve).
БАУГИНОПЛАСТИКА (лат. bauhinoplastica, *-ae, f*: від Bauhin – швейцарський (швайцарський) анатом) баугінопластика; (пол. plastyka zastawki krętniczo-kątniczej).
БАУГИНОСПАЗМ (лат. bauhinospasmus, *-i, m*: від Bauhin – швейцарський (швайцарський) анатом) баугіноспазм. Спазм (стиск, скорч) клубово-сліпокишкової заслони (заслінки); (пол. skurcz zastawki krętniczo-kątniczej; анґ. spasm of ileocecal valve).
БАХИЛЫ (від рос. селянського робочого взуття: від рос. "бахать" - стукати) вступи, бахіли.
БАХРОМА (лат. fimbria, *-ae, f*; fimbriae, */pl./*) торочки, *-чок*, стрінки, френзлі */мн./*.
БАХРОМКА (лат. fimbria, *-ae, f* [NA]) 1.*/одна/* торочка, стріпка, френзля; 2.*/зменш.збірно/* торочечки, *-чок*; (пол. strzępek).
БАХРОМКА ГИППОКАМПА (лат. fimbria hippocampi [NA], corpus fimbriatum hippocampi) торочка гіпокампу.
БАХРОМКА МОРСКОГО КОНЬКА (лат. fimbria hippocampi [NA], corpus fimbriatum hippocampi) торочка морського коника; (пол. strzępek hipokampa */anat./*).
БАХРОМКА РАДУЖКИ (анґ. tag of iris, Krause's region) торочка райдужки [веселки].
БАХРОМКА, КОЖНАЯ (анґ. cutaneous [skin] tag, cutaneous papilloma) шкірна торочка.
БАХРОМКА, КОЖНАЯ ПЕРИАНАЛЬНАЯ (анґ. external [skin] perianal tag) шкірна періанальна торочка.
БАХРОМКА, ЯИЧНИКОВАЯ (лат. fimbria ovarica [NA]) яєчникова торочка; (пол. strzępek jajnikowy; анґ., fimbriated extremity).
БАХРОМКИ МАТОЧНОЙ ТРУБЫ (лат. fimbriae tubae uterinae [NA]) торочки маткової труби; (пол. strzępki jajowodu).
БАХРОМЧАТЫЙ (лат. fimbriatus, *-a, -um*) торочкуватий, стріпкуватий, френзлюватий; (пол. strzępiasty).
БАЦИЛЛА (лат. Bacillum, *-i, n*; Bacillus, *-i, m* – паличка; */зменш./* від baculum, *-i, n*; baculus, *-i, m* – палка, палиця) паличка, патичка, бациль, бацила. Бактерія [тоїжка, дріб'янка] паличкоподібної форми [виду, вигляду], здатна до спороутворення. Назву дав Більрот [Billroth] для паличкоподібних бактерій на відміну від кулеподібних */коків/* чи звивистої форми [виду, вигляду] */спірили, спірохети, вібріони/*; (рос. палочка; пол. pałeczka, laseczka, prątek, pręcik; словац., tyčinka); */див. тж. БАЦИЛЛЫ, ПАЛОЧКА, БАКТЕРИИ, БАКТЕРИЯ/*.
БАЦИЛЛА КАЛЬМЕТТА - ГЕРЕНА, *сокр.* **БЦЖ** (фр. Bacille de Calmette et de Guérin, Bacille bilié de Calmette-Guérin, BCG) бацила [паличка] Кальметта - Ґерена, *скор.* БЦЖ. Авірулентний штам мікобактерій туберкульозу; (пол. prątek Calmette'a-Guérina, *skr.* BCG).
БАЦИЛЛА ПРОТЕЯ () бацила протея; (пол. pałeczka odmieńca).
БАЦИЛЛА, АЭРОГЕННАЯ КАПСУЛЬНАЯ () аероґенна капсульна бацила; (пол. pałeczka otoczkowa tlenowa).
БАЦИЛЛА, ВЕРЕТЕНООБРАЗНАЯ () веретеноподібна бацила; (пол. pałeczka wrzecionowata).
БАЦИЛЛА, ГИСТОЛИТИЧЕСКАЯ () гістолітична бацила; (пол. laseczka histolityczna).
БАЦИЛЛА, ДВОЙНАЯ (лат. Diplobacillus, *-i, m*) двопаличка, подвійна бацила.
БАЦИЛЛА, КАПСУЛЬНАЯ () капсульна бацила; (пол. pałeczka otoczkowa).
БАЦИЛЛА, СИБИРЕЯЗВЕННАЯ (лат. Bacillus anthracis) сибіркова бацила; (пол. laseczka wąglika; pałeczka wąglika).
БАЦИЛЛА, ТУБЕРКУЛЁЗНАЯ (лат. Bacillus tuberculosis; Mycobacterium tuberculosis) туберкульозна бацила; (анґ. tubercle [Koch's] bacillus).
БАЦИЛЛЕМИЯ (лат. bacillaemia, *-ae, f*) бацилемія; (пол. obecność bakterii we krwi).
БАЦИЛЛО- (лат. bacillo-: від Bacillum, *-i, n*; Bacillus, *-i, m* – паличка; */зменш./* від baculum, *-i, n*; baculus, *-i, m* – палка, палиця) паличко-, бацило-; (рос. палочко-).
БАЦИЛЛОВЫДЕЛЕНИЕ (анґ. elimination of bacilli) бациловиділення; (пол. wydalanie bakterii).
БАЦИЛЛОВЫДЕЛЕНИЕ, ФЕКАЛЬНОЕ () бациловиділення фекальне; (пол. wydalanie bakterii z kałem).
БАЦИЛЛОВЫДЕЛИТЕЛЬ () бациловиділяч; (пол. wydalający bakterie */np. w plwocinie/*; анґ. eliminator of bacilli).
БАЦИЛЛОЗ () бацилоз; (пол. zakażenie bakteriami).
БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬ (лат. bacillovector, *-oris, m*) паличконосій, бацилоносій; (пол. nosiciel zarazków bakteryjnych; анґ. bacillicarrier, carrier of bacilli).
БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬ, АКТИВНЫЙ () активний бацилоносій; (анґ. active bacillicarrier).
БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬ, ЗДОРОВЫЙ () здоровий бацилоносій; (пол. nosiciel zarazków zdrowy).
БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬ, РЕКОНВАЛЕСЦЕНТНЫЙ () реконвалесцентний бацилоносій; (пол. nosiciel zarazków ozdrowieniec).
БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬСТВО (лат. bacillovectitas, *-atis, f*; bacillivectio, *-onis, f*) паличконосійство, заразоносійство, бацилоносійство; (рос. заразоносительство; пол. nosicielstwo bakterii; анґ. carriage of bacilli).

БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬСТВО, ПЕРЕМЕЖАЮЩЕЕСЯ () переміжне бацилоносійство [паличконосійство, заразоносійство]; (пол. nosicielstwo zarazków okresowe).

БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬСТВО, ПЕРИОДИЧЕСКОЕ () періодичне [переміжне] бацилоносійство [паличконосійство, заразоносійство]; (рос. перемежающееся заразоносительство; пол. nosicielstwo zarazków okresowe).

БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬСТВО, РЕКОНВАЛЕСЦЕНТНОЕ () реконвалесцентне бацилоносійство; (пол. nosicielstwo zarazków przez ozdrowieńców).

БАЦИЛЛОНОШЕНИЕ (лат. bacillovectitas, *-atis, f*; bacillivectio, *-onis, f*) паличконосіння, бацилоносіння.

БАЦИЛЛОФОБИЯ (лат. bacillophobia, *-ae, f*) бацилофобія.

БАЦИЛЛУРИЯ () бацилурія; (пол. wydalanie prątków z moczem).

БАЦИЛЛУРИЯ, ТУБЕРКУЛЁЗНАЯ () туберкульозна бацилурія; (пол. wydalanie prątków gruźliczych z moczem).

БАЦИЛЛЫ (лат. Bacilli */pl./* – палички; */зменш./* від baculum, *-i, n*: baculus, *-i, m* – палка, палиця) палички, патички, патиччя, бацилі, бацили. Бактерії [тоїжки, дріб'янки] паличкоподібної форми [виду, вигляду], здатні до спороутворення. Назву дав Більрот [Billroth] для паличкоподібних бактерій на відміну від кулеподібних */коків/* чи звивистої форми [виду, вигляду] */спірили, спірохети, вібріони/*; (рос. палочка; пол. pałeczka, laseczka, prątek, pręcik); */див. тж. **БАЦИЛЛА, ПАЛОЧКА, БАКТЕРИЯ, БАКТЕРИИ**/*.

БАЦИЛЛЯРНЫЙ (лат. bacillaris, *-e*) паличковий, патичковий, бацильовий, бацилярний; (пол. pałeczkowaty; laseczkowaty; bakteryjny; словац. tyčkovitý, tyčinkovitý, paličkovitý).

БАЦИТРАЦИН (лат. bacitracinum, *-i, n*) бацитрацин.

БАШМАЧОК, ОРТОПЕДИЧЕСКИЙ ВКЛАДНОЙ () ортопедичний вкладний черевичок; (анг. inner wedge, calcaneus bar).

БАШНЕОБРАЗНЫЙ () вежуватий, баштуватий, баштовитий, баштоподібний.

ББВ *сокр.*, **БОЕВОЕ БИОЛОГИЧЕСКОЕ ВЕЩЕСТВО** () ББР *скор.*, бойова біологічна речовина.

БВ. *сокр.*, **БЕЗВОДНЫЙ** () бв. *скор.*, безводний.

БДЕЛЛОТЕРАПИЯ (лат. bdellotherapia, *-ae, f*; hirudotherapia, *-ae, f*) п'явколікування, бделотерапія; (пол. leczenie pijawkami).

БДИТЕЛЬНОСТЬ () пильність, *-ності*; (пол. czujność).

БДИТЕЛЬНЫЙ () пильний; (пол. czujny).

БДП *сокр.*, **БАННО-ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ ПОЕЗД** () ЛДП *скор.*, лазнево-дезинфекційний потяг (поїзд); (пол. pociąg kąpielowo-dezynfekcyjny).

БДПУ *сокр.*, **БАННО-ДЕЗИНФЕКЦИОННО-ПРАЧЕЧНАЯ УСТАНОВКА** () ЛДПУ *скор.*, лазнево-дезинфекційно-пральна установка; (пол. urządzenie kąpielowo-dezynfekcyjno-pralniane).

БДС (БОЛЬШОЙ ДУОДЕНАЛЬНЫЙ (ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНЫЙ) СОСОК), БОЛЬШОЙ СОСОЧЕК ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ, ФАТЕРОВ СОСОК, СОСОК ФАТЕРА (papilla duodeni major (A.Vater)) ВДС (великий дуоденальний (дванадцятипалий) сосок), великий сосочок дванадцятипалої кишки, Фатерів сосок, сосок Фатера.

БЕГ (анг. run(ning)) біг; (пол. fuga).

БЕГ, ОЗДОРОВИТЕЛЬНЫЙ (анг. health-improving [recreational] run, jogging) оздоровчий біг.

БЕГЛЫЙ (лат. fugax) 1. швидкий, рухливий; 2. біглий; 3. побіжний; (пол. pobieżny).

БЕГСТВО () утеча.

БЕГСТВО В БОЛЕЗНЬ () втеча у хворобу.

БЕГСТВО В РАБОТУ () втеча у роботу.

БЕДЕРНЫЙ, БЕДЁРНЫЙ (лат. femoralis, *-e*; cruralis, *-e*) стегновий, стегенний, сулиговий, клубовий, кульшовий; (пол. udowy); */див. тж **БЕДРЕННЫЙ**/*.

БЕДЕРЧАТЫЙ () стегнастий, сулигуватий.

БЕДЖЕЛЬ (араб. bejel; лат. suphilis arabica; syphilis endemica; syphilis nonvenerica) беджель */невенеричний ендемічний люес/*; (араб. зухрія, таір, франгі, сіті, ньювера); */див. тж. **БАЛЯШ**/*.

БЁДРА */мн./* () стегна, сулиги; */див. тж одн. **БЕДРО**/*.

БЕДРАТЫЙ () стегнистий, сулигатий, клубатий. З широкими [великими] стегнами; */див. тж **БЕДРИСТЫЙ**/*.

БЕДРЕНЕЦ (лат. Pimpinella *L.*) бедринець, *-нцю /ч./*; (пол. biedrzeniec).

БЕДРЕНЕЦ АНИС () бедринець аніс; (пол. biedrzeniec anyż).

БЕДРЕНЕЦ, КАМНЕЛОМКОВЫЙ (лат. Pimpinella saxifraga *L.*) ломикаменевий бедринець; (пол. biedrzeniec mniejszy).

БЕДРЕННАЯ КОСТЬ (лат. femur, *-oris, n* [PNA, BNA]; os femoris [INA]) стегнова [стегенна] кістка.

БЕДРЕННЫЙ (лат. femoralis, *-e*; cruralis, *-e*) стегновий, стегенний, сулиговий, клубовий, кульшовий; (пол. udowy); */див. тж **БЕДЕРНЫЙ**/*.

БЕДРЕННЫЙ СУСТАВ (лат. coxa, *-ae, f*) кульша, кульшовий суглоб.

БЕДРИСТЫЙ () стегнистий, сулигатий, клубатий. З широкими [великими] стегнами; */див. тж **БЕДРАТЫЙ**/*.

БЕДРО (лат. femur, *-oris, n*) стегно, сулига, клуб; (пол. biodro, udo); */див. тж мн. **БЁДРА**/*.

БЕДРО С УВЕЛИЧЕННЫМ УГЛОМ МЕЖДУ ШЕЙКОЙ И ДИАФИЗОМ () стегно зі збільшеним кутом між шийкою і діафізом; (пол. biodro koślawe).
БЕДРО С УМЕНЬШЕННЫМ УГЛОМ МЕЖДУ ШЕЙКОЙ И ДИАФИЗОМ () стегно зі зменшеним кутом між шийкою і диафізом; (пол. biodro szpotawe).
БЕЗАЗОТИСТЫЙ (анг. anazotic, anitrogenous) безазотистий.
БЕЗАЛКОГОЛЬНЫЙ () безалкогольний.
БЕЗБЕЛКОВЫЙ (анг. protein-free) безбілковий.
БЕЗБОЛЕВОЙ (лат. indolens) безбільний, безбольовий, безболізкий, безболючий.
БЕЗБОЛЕЗНЕННОСТЬ (лат. indolentia, *-ae, f*; analgesia, *-ae, f*; analgia, *-ae, f*) безбілля, безболість, *-лості*, безболісність, *-ності*.
БЕЗБОЛЕЗНЕННЫЙ (лат. indolens; anodynus, *-a, -um*) безбільний, безболісний.
БЕЗБРАЧИЕ () безшлюб'я, безшлюбність, *-ності*; (пол. bezżeństwo).
БЕЗБРОВЫЙ (лат. aciliaris, *-e*) голобровий, безбровий.
БЕЗВ. *сокр.*, **БЕЗВОДНЫЙ** () безв. *скор.*. безводний.
БЕЗВКУСИЕ () безсмак, несмак, несмаччя.
БЕЗВОДИЕ (лат. anhydramnion, *-i, n*) безвіддя, безводдя, безводість, *-дості*, безводність, *-ності*.
БЕЗВОДНЫЙ (анг. anhydrous, nonaqueous) безводий, безводний, безвідний.
БЕЗВОЗДУШНЫЙ (лат. anaerus, *-a, -um*; anaërus, *-a, -um*) безповітряний; (пол. bezpowietrzny).
БЕЗВОЗМЕЗДНЫЙ () безкоштовний, безоплатний, безвідплатний.
БЕЗВОЛИЕ (лат. abulia, *-ae, f*) безвілля, безвільність, *-ності*, волебрак.
БЕЗВОЛИЕ, БОЛЕЗНЕННОЕ (лат. abulia, *-ae, f*) хворобливе безвілля [безвільність, волебрак]; (пол. brak woli).
БЕЗВОЛОСОСТЬ () безволосість, *-сості*.
БЕЗВОЛОСЫЙ (лат. glaber; calvus, *-a, -um*) голомозий, голомшивий, безволосий.
БЕЗВОЛЬНЫЙ () безвільний, безвладний; (пол. bezwolny).
БЕЗВРЕДНОСТЬ () нешкідливість, *-вості*; (пол. nieszkodliwość).
БЕЗВРЕДНЫЙ (лат. innocens; innoxius, *-a, -um*; innocuus, *-a, -um*) нешкідливий, незавадний; (пол. nieszkodliwy).
БЕЗВРЕМЕННИК (лат. Colchicum *L.*) пізньоцвіт, пізноцвіт, *-у*; (пол. zimowit).
БЕЗВРЕМЕННИК, ВЕЛИКОЛЕПНЫЙ (лат. Colchicum speciosum) чудовий пізноцвіт.
БЕЗВРЕМЕННИК, ОСЕННИЙ (лат. Colchicum autumnale *L.*) осінній пізньоцвіт (пізноцвіт); (пол. zimowit jesienny).
БЕЗВРЕМЕННЫЙ () передчасний, дочасний, довчасний.
БЕЗГЛАВЫЙ () безголовий.
БЕЗГЛАЗЫЙ (лат. anophthalmus, *-a, -um*) безокий, безочний; (пол. bezoki).
БЕЗГЛАСИЕ (лат. aphonia, *-ae, f*) безголосся, безголосість, *-сості*, безголосність, *-ності*, голосовтрата, голособрак; (пол. bezgłos).
БЕЗГЛАСНЫЙ (лат. aphonus, *-a, -um*; mutus, *-a, -um*) безголосий; (пол. bezsłowny; bezdźwięczny).
БЕЗГНИЛОСТНЫЙ (лат. asepticus, *-a, -um*) безгнильний, безгнилявий; (пол. bezgnilny).
БЕЗГОЛОВЫЙ (лат. acephalus, *-a, -um*; acephalosus, *-a, -um*) безголовий.
БЕЗГОЛОСЫЙ (лат. aphonus, *-a, -um*; aphonicus, *-a, -um*; mutus, *-a, -um*) безголосий.
БЕЗГОЛОСЬЕ (лат. aphonia, *-ae, f*) безголосся, безголосість, *-сості*, безголосність, *-ності*, голосовтрата, голособрак; (пол. bezgłos).
БЕЗГРАНИЧНЫЙ () безмежний, необмежний, безкрайній, безкраїй.
БЕЗГУБЫЙ () безгубий; (пол. bezwargi).
БЕЗДЕЙСТВЕННОСТЬ () бездіяльність, *-ності*, бездійність, *-ності*, недіяльність, *-ності*, недійність, *-ності*, безчинність, *-ності*.
БЕЗДЕЙСТВЕННЫЙ () бездіяльний, недіяльний, безчинний, бездіючий, недіючий; (пол. bezczynny).
БЕЗДЕЙСТВИЕ (лат. inertia, *-ae, f*) бездія, недія, безчин; (пол. bezczynność).
БЕЗДЕЙСТВУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* бездіяльний, недіяльний, безчинний, бездіючий, недіючий; непрацюючий; 2.*/дієприкм./* що не діє, що бездіє; (пол. bezczynny).
БЕЗДЕТНОСТЬ (лат. defectus infantium) бездітство, бездітність, *-ності*; (пол. bezdzietność)
БЕЗДЕТНЫЙ () бездітний; (пол. bezdzietny).
БЕЗДЕЯТЕЛЬНОСТЬ (лат. inertia, *-ae, f*; anenergia, *-ae, f*) бездіяльність, *-ності*, недіяльність, *-ності*, безчинність, *-ності*; (пол. bezczynność, nieczynność).
БЕЗДЕЯТЕЛЬНЫЙ (лат. inactivus, *-a, -um*; passivus, *-a, -um*; torpidus, *-a, -um*) бездіяльний, недіяльний, безчинний; (пол. bezczynny, nieczynny).
БЕЗДОМНЫЙ () бездомний.
БЕЗДЫХАННОСТЬ (лат. apnoea, *-ae, f*; apnoë, *-es, f*: від гр. apnoia) недишність, *-ності*, бездишність, *-ності*, бездиханність, *-ності*, бездихальність, *-ності*.
БЕЗДЫХАННЫЙ () недишний, бездишний, бездиханний, бездихальний.
БЕЗЖЕЛТУШНЫЙ () безжовтяничний; (пол. bezżółtaczkowy).
БЕЗЖИЗНЕННЫЙ () безжиттєвий.
БЕЗЗВУЧНОСТЬ () беззвучність, *-ності*.

БЕЗЗВУЧНЫЙ () беззвучний.
БЕЗЗОЛЬНЫЙ () беззольний, безпопільний; (пол. bezpopiołowy).
БЕЗЗУБИЕ () беззуб'я; (пол. brak zębów wrodzony).
БЕЗЗУБЫЙ (лат. edentatus, *-a, -um*; edentulus, *-a, -um*) щербатий, беззубий; (пол. bezzębny).
БЕЗЛИХОРАДОЧНЫЙ (лат. afebrilis, *-e*; apyreticus, *-a, -um*) безгарячний, безгарячковий, безпропасний, беззимничний; (пол. bezgorączkowy).
БЕЗМИЕЛИНОВЫЙ (лат. nonmyelinatus, *-a, -um*) безм'якушевий, безм'якотний, безмієліновий, немієліновий; (рос. безмякотный; пол. bezmielinowy, nagi).
БЕЗМОЗГИЙ (лат. anencephalus, *-a, -um*) безмізкий, безмозкий, безмізковий.
БЕЗМОЛВНЫЙ (лат. mutus, *-a, -um*) безмовний.
БЕЗМЯКОТНЫЙ (лат. nonmyelinatus, *-a, -um*) безм'якушевий, безм'якотний; (пол. bezmielinowy; nagi).
БЕЗМЯТЕЖНЫЙ () безтурботний, супокійний.
БЕЗНАДЁЖНО БОЛЬНОЙ (лат. moribundus, *i, m*) трупань, безнадійно хворий.
БЕЗНАДЁЖНЫЙ () безнадійний.
БЕЗНОГИЙ () безногий.
БЕЗНОСЫЙ () безносий.
БЕЗОАР () безоар; (пол., kamień włosowy żołądka).
БЕЗОБРАЗИТЬ (лат. deformare) спотворювати, нівечити.
БЕЗОБРАЗНЫЙ (лат. difformis, *-e*) потворний, нівечний.
БЕЗОПАСНОСТЬ ТРУДА () безпека праці; (пол. bezpieczeństwo pracy; ochrona pracy).
БЕЗОПАСНЫЙ (лат. innocens) безпечний; (пол. bezpieczny).
БЕЗОСНОВАТЕЛЬНЫЙ безпідставний, необґрунтований.
БЕЗОСТНЫЙ (лат. aspinosus, *-a, -um*) безостюковий, неостистий.
БЕЗОТВЕТСТВЕННЫЙ безвідповідальний.
БЕЗОТКАЗНОСТЬ () безвідмовність, *-ности*; (пол. niezawodność).
БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНО невідкладно, притьма, притьмом.
БЕЗОТЛУЧНЫЙ () невідлучний.
БЕЗОТРОСТЧАТЫЙ () безвідросткуватий, безвідростковий; (пол. bezwypustkowy).
БЕЗОТЧЁТНО () беззвітно; (пол. bezwiednie; nieświadomie).
БЕЗОШИБОЧНЫЙ () непомильний, нехибний, безхибний, безпомилковий.
БЕЗРАЗЛИЧИЕ [БЕЗРАЗЛИЧНОСТЬ] (лат. indifferentia, *-ae, f*; indolentia, *-ae, f*; apathia, *-ae, f*) байдужжя, байдужість, *-жости*, байдужність, *-ности*; (пол. obojętność).
БЕЗРАЗЛИЧНОСТЬ [БЕЗРАЗЛИЧИЕ] (лат. indifferentia, *-ae, f*; indolentia, *-ae, f*; apathia, *-ae, f*) байдужжя, байдужість, *-жости*, байдужність, *-ности*; (пол. obojętność).
БЕЗРАЗЛИЧНЫЙ (лат. indifferens, *G. -entis*) байдужий, байдужний; (пол. obojętny).
БЕЗРАССУДСТВО () нерозсудливість, *-вости*; (пол. brak rozwagi).
БЕЗРЕЗУЛЬТАТНЫЙ (лат. frustranus, *-a, -um*) безрезультатний.
БЕЗРОТЫЙ () безротий; (пол. bezusty).
БЕЗРУКИЙ () безрукий; (пол. bezręki).
БЕЗУДЕРЖНЫЙ (лат. expansivus, *-a, -um*) невтримний, нестримний.
БЕЗУМЕТЬ () шаліти, шаленіти, навісніти, божеволіти, губити розум; */див. тж* ***БЕЗУМСТВОВАТЬ****/*.
БЕЗУМЕЦ () безумець, *мця*, божевілець, *льця*; (пол. szaleniec).
БЕЗУМИЕ 1.(лат. amentia, *-ae, f*; insania, *-ae, f*) безум, безумство, безумність, *-ности*, божевілля; 2.() шаленство, шаленість, *-ности*; (пол. obłęd; szaleństwo).
БЕЗУМНЫЙ (лат. insanus, *-a, -um*; amens; demens) безумний, навіжений, божевільний.
БЕЗУМСТВОВАТЬ () шаліти, шаленіти, навісніти, божеволіти, губити розум; */див. тж* ***БЕЗУМЕТЬ****/*.
БЕЗУПРЕЧНЫЙ () бездоганний.
БЕЗУСЛОВНОРЕФЛЕКТОРНЫЙ () безумовнорефлекторниї; (пол. odruchowobezwarunkowy).
БЕЗУСЛОВНЫЙ (лат. obligatorius, *-a, -um*; inconditonalis, *-e*; absolutus, *-a, -um*) безумовний; (пол. bezwarunkowy).
БЕЗУСПЕШНЫЙ () марний, даремний, безуспішний.
БЕЗУСТАННЫЙ () безупинний, невпинний, невгамовний, непогамовний, невтомний.
БЕЗУЧАСТНОСТЬ () байдужість, *-жости*, байдужність, *-ности*; (пол. obojętność).
БЕЗУЧАСТНЫЙ (лат. apathicus, *-a, -um*) байдужий.
БЕЗЪЯДЕРНЫЙ () без'ядровий, без'ядерний; (пол. bezjądrowy).
БЕЗЪЯДРЫШКОВЫЙ () без'ядерковий.
БЕЗЪЯЗЫЧНЫЙ 1.*/прикм./* (лат. aglossus, *-a, -um*) без'язикий; 2.*/імен./* (лат. aglossus, *-i, m*) без'язикий, безріка.
БЕЗЫГОЛЬНЫЙ () безголковий.
БЕЗЫМЕННЫЙ () безіменний.
БЕЗЫМЯННЫЙ (лат. anonymus, *-a, -um*; innominatus, *-a, -um*) безіменний, безнайменний, безпрозван(н)ий.
БЕЗЫМЯННЫЙ ПАЛЕЦ (лат. digitus annularis, s. digitus IV) каблучковий палець, підмізинний палець.
БЕЗЫСХОДНЫЙ () безвихідний, неминучий, безутішний.

БЕЛ *м, сокр.* Б () бел *ч, скор.* б. Одиниця шуму.
БЕЛАЯ ГОРЯЧКА (лат. delirium tremens; s. alcoholicum; s. potatorum) запійна маячня, запійне [п'яничне] маячення [маячіння, марення, марево], біла гарячка; /*див. тж* ***АЛКОГОЛЬНЫЙ [ЗАПОЙНЫЙ] БРЕД***/.
БЕЛЕНА (лат. Hyoscyamus *L.*) блекота, дурійка, дуриця, нимиця, люльок; (пол. lulek).
БЕЛЕНА, **ЧЁРНАЯ** () чорна блекота [дурійка, дуриця]; (пол. lulek czarny).
БЕЛЕСОВАТЫЙ (лат. albicans; albugineus, *-a, -um*) білястий, білуватий, білявий; (пол. białawy).
БЕЛЁСЫЙ, БЕЛЕСЫЙ (лат. albicans; albugineus, *-a, -um*) білястий, білуватий, білявий.
БЕЛЕТЬ () біліти.
БЕЛИ (лат. fluor albus; leucorrhoea, *-ae, f*) білотіч, *-течі*, білотеччя, білі уплави, білі сплавні, біла сплавня, білий цвіт, білі; (пол. upławy).
БЕЛИ, **БЕЛЫЕ** () білі білі; (пол. upławy białe).
БЕЛИ, **ВЛАГАЛИЩНЫЕ** () піхвові білі; (пол. upławy pochwowe).
БЕЛИ, **ВОДЯНИСТЫЕ** () водянисті білі; (пол. upławy wodniste).
БЕЛИ, **ГНОЙНЫЕ** () гнійні білі; (пол. upławy ropne).
БЕЛИ, **ГУСТЫЕ** () густі білі; (пол. upławy gęste).
БЕЛИ, **ЖИДКИЕ** () рідкі білі; (пол. upławy płynne).
БЕЛИ, **ЗЛОВОННЫЕ** () смердючі білі; (пол. upławy cuchnące).
БЕЛИ, **МАТОЧНЫЕ** () маткові [уразові] білі; (пол. upławy maciczne).
БЕЛИ, **ОБИЛЬНЫЕ** () рясні білі; (пол. upławy obfite).
БЕЛИ, **ПРОФУЗНЫЕ** () профузні [рясні] білі; (рос. обильные бели; пол. upławy obfite).
БЕЛИ, **СЛИЗИСТЫЕ** () слизуваті білі; (пол. upławy śluzowe).
БЕЛИ, **ТРУБНЫЕ** () трубні білі; (пол. upławy jajowodowe).
БЕЛИ, **ШЕЕЧНЫЕ** () шийкові білі; (пол. upławy z szyjki macicy).
БЕЛИЛА () білила /*мн.*/; (пол. biel).
БЕЛИЛА, **БАРИТОВЫЕ** () баритові білила; (пол. biel barytowa).
БЕЛИЛА, **СВИНЦОВЫЕ** (лат. plumbum oxydatum) свинцеві [олив'яні, олов'яні] білила, блейвас; (пол. biel ołowiana).
БЕЛИЛА, **ЦИНКОВЫЕ** () цинкові білила; (пол. biel cynkowa).
БЕЛКИ () білки /*мн.*/; (пол. białka).
БЕЛКОВАЯ ОБОЛОЧКА (лат. tunica albuginea, *-ae, f*) білкова оболонка.
БЕЛКОВАЯ ОБОЛОЧКА ГЛАЗА (лат. sclera, *-ae, f*) білчанка, білочня, білкова очна оболонка, білкова оболонка ока.
БЕЛКОВИНА () білковина; (пол. białko).
БЕЛКОВОЕ ВЕЩЕСТВО () білчан, білковина.
БЕЛКОВО-ВИТАМИННЫЙ () білково-вітамінний.
БЕЛКОВО-ЛЕЦИТИНОВЫЙ () білково-лецитиновий.
БЕЛКОВО-ЛИПОИДНЫЙ () білково-ліпоїдний; (пол. białkowo-lipidowy).
БЕЛКОВООБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ, БЕЛКОВООБРАЗУЮЩИЙ () білковоутворювальний, білковоутворюючий.
БЕЛКОВО-ПОЛИСАХАРИДНЫЙ () білково-полісахаридний (поліцукридний, багатоцукровий); (пол. białkowo-wielocukrowy).
БЕЛКОВЫЙ (лат. albuminatus, *-a, -um*) білковий; (пол. białkowy).
БЕЛЛАДОННА (від лат. Atropa belladonna *L.*: від лат. bella – гарна + donna – жінка) красавка, матриган, *-у*, беладонна; (рос., красавка, сонная одурь; пол., pokrzyk, wilcza jagoda).
БЕЛОВАТЫЙ (лат. albicans; albugineus, *-a, -um*) білуватий, білястий, білявий; (пол. białawy).
БЕЛОК 1.(лат. proteinum, *-i, n*; albuminum, *-i, n*) білок, білко, білковина; 2./*ясчний*/ (лат. albumen, *-inis, n*) білок; (пол. białko).
БЕЛОК В МОЧЕ (лат. albuminuria, *-ae, f*) білкосеччя, білкосечність, *-ності*, білковиносеччя, білковиносечність, *-ності*, білок [білковина] у сечі.
БЕЛОК МОЛОКА () білок молока; (пол. białko mleka).
БЕЛОК, **ЖИВОТНЫЙ** () тваринний білок; (пол. białko zwierzęce).
БЕЛОК, **ИНОРОДНЫЙ** () сторонній білок; (пол. białko obcogatunkowe).
БЕЛОК, **КРИСТАЛЛИЧЕСКИЙ** () кристалічний білок.
БЕЛОК, **КУРИНЫЙ** () курячий білок; (пол. białko jaja kurzego).
БЕЛОК, **МЕЧЕНЫЙ** () мічений білок; (пол. białko znakowane).
БЕЛОК, **МЫШЕЧНЫЙ** () м'язовий білок; (пол. białko mięśniowe).
БЕЛОК, **НАТИВНЫЙ** () нативний білок; (пол. białko rodzime).
БЕЛОК, **НЕПОЛНОЦЕННЫЙ** () неповноцінний білок; (пол. białko niepełnowartościowe).
БЕЛОК, **ПОЛНОЦЕННЫЙ** () повноцінний білок; (пол. białko pełnowartociowe).
БЕЛОКРОВИЕ 1.(лат. leucaemia, *-ae, f*; leukaemia, *-ae, f*; leucosis, *-is, f*) білачка, білокрів'я, білокровність, *-ності*; 2.(leukocyt(h)aemia, *-ae, f*) білокрівценадмір; (пол. 1. białaczka).
БЕЛОКСИНТЕЗИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ білоксинтезувальний, білоксинтезуючий; 2./*дієприкм.*/ що синтезує білок; (пол. syntezujący białko).

БЕЛОКСОДЕРЖАЩИЙ () 1.*/прикм./* білоквмісний, білоквміщувальний, білоквміщуючий; 2.*/дієприкм./* що містить білок; (пол. zawierający białko).
БЕЛОНЕФОБИЯ () белонефобія; (пол. lęk przed ostrymi przedmiotami).
БЕЛОЧНАЯ ОБОЛОЧКА ГЛАЗА (лат. sclera, *-ae, f*; sclerotica, *-ae, f*) білчанка, білочня, білкова очна оболонка, білкова оболонка ока; (пол. twardówka).
БЕЛОЧНЫЙ () білковий; (пол. białawy); */див. тж.* ***БЕЛКОВЫЙ/***.
БЕЛЫЙ (лат. albus, *-a, -um*) білий; (пол. biały).
БЕЛЫЙ КРОВЯНОЙ ШАРИК (лат. leucocytus, *-i, m*; leucocytum, *-i, n*) білокрівець, *-вця*.
БЕЛЬЁ (лат. lintea, *-ae, f*) білизна; (пол. bielizna).
БЕЛЬЁ, НАТЕЛЬНОЕ () натільна білизна; (пол. bielizna osobista).
БЕЛЬЁ, ПОСТЕЛЬНОЕ () постільна білизна; (пол. bielizna pościelowa).
БЕЛЬЁ, СПЕЦИАЛЬНОЕ () спеціальна [особлива] білизна; (пол. bielizna ochronna).
БЕЛЬМО (лат. leucoma, *-atis, n /pl. -ata/*) луда, налуда, полуда, більмо. Біла пляма на рогівці; (пол. bielmo).
БЕЛЬМО РОГОВИЦЫ () більмо рогівки; (пол. bielmo rogówki).
БЕЛЬМО, ИМЕЮЩИЙ () більмак, більмач, що має більмо.
БЕНЗАЛЬДЕГИД () бензальдегід.
БЕНЗЕДРИН () бензедрин.
БЕНЗИДИН () бензидин.
БЕНЗИДИН, СОЛЯНОКИСЛИЙ () солянокислий бензидин; (пол. chlorowodorek benzydyny).
БЕНЗИЛ () бензил.
БЕНЗИЛАЦЕТАТ () бензилацетат; (пол. octan benzylu).
БЕНЗИЛПЕНИЦИЛЛИН () бензилпеніцилін; (пол. penicylina benzyna).
БЕНЗОАТ () бензоат; (пол. benzoesan).
БЕНЗОАТ НАТРИЯ () бензоат натрію; (пол. benzoesan sodowy).
БЕНЗОАТ ФОЛЛИКУЛИНА () бензоат фолікуліну; (пол. benzoesan folikuliny).
БЕНЗОИЛ () бензоїл, *-у*.
БЕНЗОИЛГЛИКОЛЬ () бензоїлгліколь; (пол. kwas hipurowy).
БЕНЗОИН () бензоїн, *-у*.
БЕНЗОЙНЫЙ () бензойний; (пол. benzoesowy).
БЕНЗОЛ () бензол; (пол. benzen).
БЕНЗОНАФТОЛ () бензонафтол.
БЕНЗОЭ () бензое; (пол. benzoes).
БЕРБЕРИН () берберин.
БЕРЕГ () берег; (пол. brzeg).
БЕРЕДИТЬ (лат. excitare) ятрити, роз'ятрювати, троюдити, розтроюджувати.
БЕРЕЖНЫЙ () дбайливий, бережний, щадливий.
БЕРЁЗА (лат. Betula *L.*) береза.
БЕРЁЗА ДНЕПРОВСКАЯ (лат. Betula borysthenica *Klok.*) береза дніпровська.
БЕРЕМЕНЕТЬ (лат. gravidare) вагітніти, ваготіти, заходити в тяж; (пол. zachodzić w ciążę).
БЕРЕМЕННАЯ 1.*/імен./*(лат. gravida, *-ae, f*); 2.*/прикм.ж./*(лат. gravidus, *-a, -um*) вагітна, тягітна, у тяжі, у тяжу; (пол. ciężarna).
БЕРЕМЕННАЯ ВО ВТОРОЙ РАЗ () вагітна в другий раз; (пол. ciężarna po raz drugi).
БЕРЕМЕННАЯ МНОГОКРАТНО () вагітна багаторазово; (пол. kobieta, która zachodziła wielokrotnie w ciążę).
БЕРЕМЕННОСТЬ (лат. graviditas, *-atis, f*; kyesia, *-ae, f*) вагітність, *-ності*, вагота, тяжа, тяж; (пол. ciąża).
БЕРЕМЕННОСТЬ В РОГЕ МАТКИ () вагітність у розі матки [уразу]; (пол. ciąża w rogu macicy).
БЕРЕМЕННОСТЬ В ФАЛЛОПИЕВОЙ ТРУБЕ () вагітність у фаллопієвій трубі; (пол. ciąża jajowodowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ С ПУЗЫРЧАТЫМ ЗАНОСОМ () вагітність з пухирчастим занеском [заметом]; (пол. ciąża z zaśniadem groniastym).
БЕРЕМЕННОСТЬ, АМПУЛЯРНАЯ () ампулярна вагітність; (пол. ciąża bankowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, БЛИЗНЕЦОВАЯ () близнюкова вагітність; (пол. ciąża bliźniacza).
БЕРЕМЕННОСТЬ, БРЮШНАЯ () черевна вагітність; (пол. ciąża brzuszna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ВНЕМАТОЧНАЯ (лат. graviditas extrauterina) позаматкова [позауразна, позауразова, позароднича] вагітність [вагота, тяжа]; (пол. ciąża pozamaciczna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ВООБРАЖАЕМАЯ () уявлювана вагітність; (пол. ciąża rzekoma; ciąża urojona).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ДВУЯЙЦОВАЯ БЛИЗНЕЦОВАЯ () двояйцева близнюкова вагітність; (пол. ciąża bliźniacza dwujajowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ДОНОШЕННАЯ () доношена вагітність: (пол. ciąża donoszona).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ИНТЕРСТИЦИАЛЬНАЯ () інтерстиціальна вагітність; (пол. ciąża śródścienna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ИСТЕРИЧЕСКАЯ () істерична [фантомна, уявна, уявлювана, помилкова, несправжня] вагітність; (рос. воображаемая беременность [мнимая, ложная]; пол. ciąża histeryczna [urojona, rzekoma]).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ИСТМИЧЕСКАЯ () істмічна вагітність; (пол. ciąża w cieśni jajowodu).

БЕРЕМЕННОСТЬ, КОНФЛИКТНАЯ () конфліктна вагітність; (пол. ciąża konfliktowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ЛОЖНАЯ () помилкова [несправжня] вагітність; (пол. ciąża rzekoma; ciąża urojona).
БЕРЕМЕННОСТЬ, МАТОЧНАЯ () маткова вагітність; (пол. ciążą maciczna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, МЕЖСВЯЗОЧНАЯ () міжзв'язкова вагітність; (пол. ciążą międzywięzadlowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, МЕЖУТОЧНАЯ () межинна [проміжна] вагітність; (пол. ciążą śródścienna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, МНИМАЯ () уявна вагітність; (пол. ciąża rzekoma; ciążą urojona).
БЕРЕМЕННОСТЬ, МНОГОПЛОДНАЯ () багатоплідна вагітність; (пол. ciążą mnoga; ciąża wielopłodowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, НЕДОНОШЕННАЯ () недоношена вагітність; (пол. ciążą niedonoszona).
БЕРЕМЕННОСТЬ, НОРМАЛЬНАЯ () нормальна [правильна] вагітність; (пол. ciążą prawidłowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ОДНОПЛОДНАЯ () одноплідна [одноплодова] вагітність; (пол. ciążą jednopłodowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ОДНОЯЙЦЕВАЯ БЛИЗНЕЦОВАЯ () однояйцева близнюкова вагітність; (пол. ciążą bliźniacza jednojajowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ПЕРЕНОШЕННАЯ () переношена вагітність; (пол. ciążą przenoszona).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ПЕРЕШЕЕЧНАЯ () перешийкова вагітність; (пол. ciążą w cieśni jajowodu).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ПРЕРВАННАЯ () перервана вагітність; (пол. ciążą przerwana).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ТРУБНАЯ (лат. graviditas tubaria) трубна [руркова, яйцевідна, яйцеводова] вагітність [вагота, тяжа]; (пол. ciążą jajowodowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ТРУБНАЯ ИНТЕРСТИЦИАЛЬНАЯ () трубна інтерстиціальна вагітність; (пол. ciąża jajowodowa (typ śródmiąższowy)).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ТРУБНОМАТОЧНАЯ () трубноматкова вагітність; (пол. ciąża jajowodowo-maciczna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ФАНТОМНАЯ () фантомна [уявна, уявлювана, помилкова, несправжня] вагітність; (рос. воображаемая беременность [мнимая, ложная]; пол. ciąża histeryczna [urojona, rzekoma]).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ШЕЕЧНАЯ () шийкова вагітність; (пол. ciążą szyjkowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ЭКСТРААМНИАЛЬНАЯ () екстраамніальна вагітність; (пол. ciążą pozaowodniowa).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ЭКТОПИЧЕСКАЯ () ектопічна вагітність; (пол. ciążą pozamaciczna).
БЕРЕМЕННОСТЬ, ЯИЧНИКОВАЯ () яєчникова вагітність; (пол. ciąża jajnikowa).
БЕРЕЧЬСЯ () берегтись.
БЕРИ-БЕРИ () бері-бері; (пол. beri-beri; awitaminoza B1).
БЕРИЛЛИЙ () берилій.
БЕРИЛЛИОЗ () бериліоз; (пол., pylica berylowa).
БЕРКЕЛИЙ () беркелій.
БЕРУШИ (від рос. «**БЕРЕЧЬ УШИ**») бервуха.
БЕРЦО (лат. tibia, *-ae, f*) гомілка.
БЕРЦОВАЯ КОСТЬ, БОЛЬШАЯ (лат. tibia, *-ae, f*) гомілка.
БЕРЦОВАЯ КОСТЬ, МАЛАЯ (лат. fibula, *-ae, f*) голінка.
БЕРЦОВЫЙ: 1. **БОЛЬШЕБЕРЦОВЫЙ** (лат. tibialis, *-e*) гомілковий; 2. **МАЛОБЕРЦОВЫЙ** (лат. fibularis, *-e*) голінковий, малогомілковий.
БЕСКАМЕННЫЙ () безкам'яний, безкамінний, безкаменевий.
БЕСКИСЛОРОДНЫЙ () безкисневий; (пол. beztlenowy).
БЕСКИСЛОТНЫЙ () безкислотний; (пол. bezkwaśny).
БЕСКЛЕТОЧНЫЙ () безклітинний; (пол. bezkomórkowy).
БЕСКОНЕЧНЫЙ () нескінченний, безкінечний, безкрайній, безкраїй.
БЕСКОСТНЫЙ (лат. anosseus, *-a, -um*) безкостий, безкістний, безкістковий.
БЕСКРОВИЕ (лат. asanguia, *-ae, f*; ischaemia, *-ae, f*) безкрів'я.
БЕСКРОВНЫЙ (лат. asanguis, *-e*; ischaemicus, *-a, -um*) безкровий, безкрівний, безкровний; (пол. bezkrwawy).
БЕСПАЛЫЙ () 1./*прикм.*/ безпалий, безпальчий; 2./*іменник*/ безпалько; (пол. bezpalcowy).
БЕСПАМЯТЛИВОСТЬ () непам'ятливість, *-вості*
БЕСПАМЯТНОСТЬ [БЕСПАМЯТСТВО] (лат. amnesia, *-ae, f*) непам'ять, безпам'ять, безпам'яття, безпам'ятність, *-ності*; (пол. brak pamięci).
БЕСПАМЯТНЫЙ () безпам'ятний.
БЕСПАМЯТСТВО () безпам'ятство; (пол. omdlenie; utrata przytomności).
БЕСПЕРЕБОЙНЫЙ () безперебійний; (пол. nieprzerwany; ciągły).
БЕСПЕЧНЫЙ безтурботний, недбалий.
БЕСПЛОДИЕ (лат. sterilitas, *-atis, f*; impotentia generandi) непліддя, безпліддя; (пол. niepłodność; bezpłodność).
БЕСПЛОДИЕ МУЖЧИН () безпліддя чоловіків; (пол. niepłodność mężczyzn).
БЕСПЛОДИЕ, ЖЕНСКОЕ () жіноче безпліддя; (пол. niepłodność kobiet).
БЕСПЛОДИЕ, ОТНОСИТЕЛЬНОЕ () відносне безпліддя; (пол. niepłodność względna).
БЕСПЛОДНАЯ ЖЕНЩИНА () неплідниця, нерода, безплідна жінка.
БЕСПЛОДНОСТЬ (лат. sterilitas, *-atis, f*; impotentia generandi) неплідність, *-ності*, безплідність, *-ності*; (пол. bezpłodność; niepłodność).

БЕСПЛОДНЫЙ (лат. sterilis, *-e*; infertilis, *-e*) неплідний, безплідний; (пол. bezpłodny; niepłodny; jałowy).
БЕСПОЗВОНКОВЫЙ (лат. avertebralis, *-e*) безхребцевий, безхребовий; (пол. bezkręgowy); */див. тж* ***БЕСПОЗВОНОЧНЫЙ****/.*
БЕСПОЗВОНОЧНИКОВЫЙ (лат. avertebralis, *-e*) безхребтовий, безхребетний, безхребниковий; (пол. bezkręgosłupowy); */див. тж* ***БЕСПОЗВОНОЧНЫЙ****/.*
БЕСПОЗВОНОЧНЫЕ (лат. Invertebrata */pl./*) безхребетні */мн./*; (пол. bezkręgowce).
БЕСПОЗВОНОЧНЫЙ (лат. avertebralis, *-e*) 1. безхребтовий, безхребетний, безхребниковий; 2. безхребцевий, безхребовий; (пол. bezkręgowy).
БЕСПОКОИТЬ () непокоїти, турбувати.
БЕСПОКОИТЬСЯ () непокоїтись, турбуватись; (пол. niepokoić się).
БЕСПОКОЙНЫЙ (лат. inquietus, *-a, -um*) неспокійний, невпокійний; (пол. niespokojny).
БЕСПОКОЙСТВО () 1. неспокій, занепокоєння; 2. турбота, турба, турбування; (пол. niepokój).
БЕСПОКОЙСТВО, ДВИГАТЕЛЬНОЕ () руховий неспокій [занепокоєння]; (пол. niepokój ruchowy).
БЕСПОКОЙСТВО, МИМЕТИЧЕСКОЕ () міметичний неспокій [занепокоєння].
БЕСПОКОЙСТВО, МОТОРНОЕ () моторний [руховий] неспокій [занепокоєння]; (рос. беспокойство двигательное; пол. niepokój ruchowy).
БЕСПОКОЙСТВО, НОЧНОЕ () нічний неспокій [занепокоєння]; (пол. niepokój nocny).
БЕСПОКОЙСТВО, РЕЧЕВОЕ () мовний неспокій [занепокоєння]; (пол. niepokój przy mówieniu).
БЕСПОЛЕЗНЫЙ () некорисний, безкорисний, непотрібний, марний, даремний.
БЕСПОЛОВОЙ () безстатевий.
БЕСПОЛОСТНЫЙ () безпорожнинний.
БЕСПОЛОСТЬ () безстатевість; (пол. bezpłciowość).
БЕСПОЛЫЙ (лат. asexualis, *-e*) безстатій, безстатевий, нестатевий, безснастий; (пол. bezpłciowy).
БЕСПОЛЮСНЫЙ () безполюсний; (пол. bezbiegunowy).
БЕСПОМОЩНОСТЬ () безпорадність, *-ності*; (пол. bezradność; niedołężność).
БЕСПОМОЩНЫЙ () безпорадний; (пол. niedołężny).
БЕСПОРЯДОК (лат. chaos) безлад, безладдя, нелад, розгардіяш, гармидер.
БЕСПРЕКОСЛОВНЫЙ () беззаперечний, безсуперечний.
БЕСПРЕПЯТСТВЕННЫЙ () безперешкодний, безборонний.
БЕСПРЕРЫВНОСТЬ (лат. continuitas, *-atis, f*) безперервність, *-ності*; (пол. ciągłość).
БЕСПРЕРЫВНЫЙ (лат. continuus, *-a, -um*) безперервний, безупинний, невпинний, безугавний; (пол. ciągły).
БЕСПРИМЕСНЫЙ (лат. absolutus, *-a, -um*) безд<u>о</u>мішний, безд<u>о</u>мішковий.
БЕСПРИСТР<u>А</u>СТНЫЙ () безстор<u>о</u>нній, неупер<u>е</u>джений.
БЕССВЯЗНОСТЬ МЫШЛЕНИЯ () незв'язність мислення; (пол. rozkojarzenie myślenia).
БЕССВЯЗНЫЙ () нескладний, безладний, недоладний, незв'язний; (пол. bezładny; chaotyczny; bez związku).
БЕССЕМЯННЫЙ (лат. aspermaticus, *-a, -um*) безнасінний, безсім'яний, безрідженний; (пол. beznasienny).
БЕССИЛИЕ (лат. adynamia, *-ae, f*; asthenia, *-ae, f*; debilitas, *-atis, f*) несила, безсилля; (пол. niemoc; słabość; brak siły; bezsilność).
БЕССИЛИЕ, ПОЛОВОЕ (лат. impotentia, *-ae, f*) статевонеспромога, статевонеспроможність, *-ності*, статеве безсилля; (пол. niemoc płciowa).
БЕССИЛЬНЫЙ (лат. impotens, *-entis*; debilis, *-e*) безсилий, кволий, охлявий.
БЕССИМПТОМНОСТЬ () безсимптомність, *-ності*.
БЕССИМПТОМНЫЙ (лат. larvatus, *-a, -um*; latens) безсимптомний; (пол. bezobjawowy).
БЕССМЕРТИЕ () безсмертя, безсмертність, *-ності*, невмирущість, *-щості*, несмертельність, *-ності*; (пол. nieśmiertelność).
БЕССМ<u>Е</u>РТНИК [ЦМИН ПРИЦВ<u>Е</u>ТНИКОВЫЙ] (лат. Helichrysum bracteatum *Wild.*; Xeranthemum *L.*) безсм<u>е</u>ртник, безсм<u>е</u>ртки, *-ток*, сухоцвіт, *-у*, імортель, *-лі*, цмин приквітник<u>о</u>вий; (пол. kocanki).
БЕССМЕРТНЫЙ () безсмертний; (пол. nieśmiertelny).
БЕССМЫСЛЕННЫЙ (лат. paradoxus, *-a, -um*) безглуздий, нісенітний, недоречний.
БЕССОВЕСТНЫЙ () безсумлінний, несумлінний, безсовісний.
БЕССОДЕРЖАТЕЛЬНЫЙ () беззмістовний.
БЕССОЗНАТЕЛЬНО () несвідомо; (пол. bezwiednie).
БЕССОЗНАТЕЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ (лат. coma) непритомність, *-ності*, безтям, безтяма, непритомний стан.
БЕССОЗНАТЕЛЬНОСТЬ () 1. непритомність, *-ності*, зомлілість, *-лості*; 2. несвідомість, *-мості*; 3. безтямність, *-ності*.
БЕССОЗНАТЕЛЬНЫЙ 1.(лат. inscius, *-a, -um*; insciens, *-entis*) непритомний, зомлілий; 2.(лат. inscius, *-a, -um*; insciens, *-entis*) несвідомий; 3.(лат. comatosus, *-a, -um*) безтямний; (пол. nieświadomy; nieprzytomny).
БЕССОЛЕВ<u>О</u>Й () безсольов<u>и</u>й.
БЕСС<u>О</u>ЛЬНЫЙ () безс<u>і</u>льний.
БЕССОННИЦА (лат. insomnia, *-ae, f*; agrypnia, *-ae, f*) безсоння, безсонність, *-ності*, нічниця, нічниці, несплячка, несплячки; (пол. bezsenność).

БЕССОННЫЙ (лат. agrypnos) безсонний.
БЕССОСУДИСТЫЙ (лат. anangiosus, *-a, -um*) безсудинний; (пол. beznaczyniowy).
БЕССПОРНЫЙ () безперечний, беззаперечний, безсуперечний, незаперечний.
БЕССРОЧНЫЙ () безтерміновий, безстроковий.
БЕССТРАСТИЕ (лат. apathia, *-ae, f*) байдужжя.
БЕССТРАСТНОСТЬ (лат. apathia, *-ae, f*) байдужість, *-жості*, байдужність, *-ності*, безпристрасність, *-ності*.
БЕССТРАСТНЫЙ (лат. apathicus, *-a, -um*) байдужий, байдужний, безпристрасний.
БЕССТРУКТУРНЫЙ () безструктурний; (пол. bez wyraźnej budowy).
БЕССТЫДНОСТЬ () безсоромність, *-ності*.
БЕССТЫДНЫЙ [БЕССТЫЖИЙ] () безсоромний.
БЕССТЫДСТВО () безсором'я, невстид.
БЕССЧЁТНЫЙ () незліченний.
БЕСТАКТНЫЙ () нетактовний.
БЕСТИАЛИЗМ (лат. bestialismus, *-i, m*; zoophilia, *-ae, f*; sodomia, *-ae, f*) тваринолюбство, тваринопередюб, скотолозтво, бестіалізм; (рос. скотоложство, скотоложество). Статеві зносини з тваринами.
БЕСФОРМЕННЫЙ (лат. difformis; amorphus, *-a, -um*) невиразний, безвиглядний, спотворений, потворний, безформний; (рос. безобразный; пол. bezpostaciowy; bezkształtny; анг., shapeless).
БЕСХВОСТЫЙ () безхвостий; (пол. bezogonowy).
БЕСЦВЕТНОСТЬ () безбарвність, *-ності*; (пол. bezbarwność).
БЕСЦВЕТНЫЙ (лат. decolor, *-oris*; decoloratus, *-a, -um*; achromaticus, *-a, -um*; achrous, *-a, -um*; гр. achroos, *-on*) безбарвний, безколірний; (пол. bezbarwny).
БЕСЧЕРЕПНЫЕ () безчерепні */мн./*; (пол. bezczaszkowce).
БЕСЧУВСТВЕННОСТЬ 1.() нечутливість, *-вості*; 2.() бездушність, *-ності*; (пол. nieczułość).
БЕСЧУВСТВЕННЫЙ 1.() нечутливий, нечутенний; 2.(лат. torpidus, *-a, -um*) запаморочений, нечулий, безчуттєвий; бездушний.
БЕСЧУВСТВИЕ 1.(лат. insensibilitas, *-atis, f*) нечутливість, *-вості*, нечутенність, *-ності*, нечулість, *-лості*; 2.(лат. stupor, *-oris, m*) безчуть, безчуття, безчутність, *-ності*, безчуттєвість, *-вості*, нечуттєвість, *-вості*.
БЕСШОВНОЕ СОЕДИНЕНИЕ ТКАНЕЙ (лат. junctura araphica telarum) безшовне сполучення тканин.
БЕТА-ГЛОБУЛИН () бета-глобулін.
БЕТА-ИЗЛУЧАТЕЛЬ () бета-випромінювач; (пол. źródło cząstek beta).
БЕТАИН () бетаїн, *-у*.
БЕТА-КЛЕТКИ () бета-клітини; (пол. komórki beta).
БЕТА-ЛУЧИ () *мн* бета-проміння, бета-промені; (пол. promienie beta).
БЕТАНАФТОЛ () бетанафтол.
БЕТА-РАСПАД () бета-розпад.
БЕТА-РИТМ () бета-ритм.
БЕТАТЕРАПИЯ () бетатерапія; (пол. lecznicze zastosowanie promieni beta).
БЕТАТРОН () бетатрон.
БЕТАТРОННЫЙ () бетатронний; (пол. betatronowy).
БЕТА-ЧАСТИЦА () бета-частинка.
БЕЦЕЖИРОВАНИЕ () бецежування; (пол. szczepienie szczepionką BCG).
БЕШЕН(Н)ИЦА 1.(лат. Cicuta virosa) віха, вомига.
БЕШЕНСТВО 1.(лат. rabies; lyssa, *-ae, f*) каз, сказ, скаженівка, скажениця, скаженина; 2.(лат. furor, *-oris, m*) шал, шальга, шаленство, навіженість, *-ності*, навіженство, несамовитість, *-тості*, скаженість, *-ності*, біснуватість, *-тості*; (пол. wścieklizna; wściekłość; furia; словац. besnota).
БЕШЕНСТВО МАТКИ (лат. furor uteri; nymphomania, *-ae, f*) шал уразу [матки], уразова [маткова] шальга.
БЕШЕНЫЙ 1.() скажений; 2.(лат. furibundus, *-a, -um*) шалений, навіжений, несамовитий, біснуватий; (пол. 1. wściekły).
БИ- (лат. bi-: від bis - двічі: від давньолат. dvis - двічі: від duo - два: від давньолат. dvo - два) дво-, двох-, бі-; (рос. дву-, двух-).
БИБЛИОГРАФИЯ, МЕДИЦИНСКАЯ () медична [лікарська] бібліографія; (пол. bibliografia lekarska).
БИБЛИОТЕКА (лат. bibliotheca, *-ae, f*; bibliothece, *-es, f*: від гр. bibliotheke: від biblion – книга + theke – сховище) 1. книгозбірня, книгозібрання; 2. читальня, бібліотека; (рос. 1. книгохранилище; 2. читальня).
БИБЛИОТЕКА, МЕДИЦИНСКАЯ () медична [лікарська] бібліотека [книгозбірня]; (пол. biblioteka lekarska).
БИВАЛЕНТНОСТЬ () бівалентність, *-ності*; (пол. dwuwartościowość).
БИВАЛЕНТНЫЙ () бівалентний; (пол. dwuwartościowy).
БИВЕНТРАЛЬНЫЙ (лат. biventralis, *-e*; digastricus, *-a, -um*) двочеревний, двочеревцевий; (рос. двубрюшный).

БИГАМИЯ () двошлюбність, *-ності*, біґамія; (рос. двоебрачие; пол., dwużeństwo).
БИГАМНЫЙ () двошлюбний, біґамний; (рос. двоебрачный).
БИГЕМИНИЯ (лат. bigeminia, *-ae, f*; pulsus bigeminus) біґемінія; (пол. tętno bliźniacze).
БИДЕ (фр. bidet) біде.
БИДИСТИЛЛИРОВАННЫЙ () бідистильований; (пол. podwójnie przekroplony; dwukrotnie przekroplony).
БИЕНИЕ (лат. pulsatio, *-onis, f*) биття, побій, постук, токіт; (пол. bicie).
БИЕНИЕ ПУЛЬСА (лат. pulsatio, *-onis, f*) биття пульсу; (пол. uderzenie tętna).
БИЕНИЕ СЕРДЦА () биття серця; (пол. bicie serca).
БИКАПСУЛЯРНЫЙ (лат. bicapsularis, *-e*) бікапсулярний; (пол. dwutorebkowy).
БИКАРБОНАТ (лат. bicarbonas, *-atis, n /pl. -ata/*) двовуглян, двовуглекислець, бікарбонат; (пол. dwuwęglan, wodorowęglan; kwaśnywęglan; soda oczyszczona).
БИКАРБОНАТ КАЛИЯ () бікарбонат калію; (пол. wodorowęglan potasowy).
БИКАРБОНАТ КАЛЬЦИЯ () бікарбонат кальцію; (пол. węglan wapniowy kwaśny).
БИКАРБОНАТ НАТРИЯ () бікарбонат натрію; (пол. wodorowęglan sodowy).
БИКАРБОНАТНЫЙ (лат. bicarbonicus, *-a, -um*; bicarbonatus, *-a, -um*) двовугляновий, двовуглекислий, бікарбонатний; (рос. двууглекислый).
БИКАРДИОГРАММА () бікардіоґрама.
БИКС () бікс; (пол. puszka do materiałów opatrunkowych).
БИКУСПИДАЛЬНЫЙ (лат. bicuspidalis, *-e*; mitralis, *-e*) двостулковий, дволядовий, бікуспідальний; (рос. двустворчатый).
БИКУСПИДАТ () бікуспідат; (пол. dwuguzkowiec */ząb/*).
БИЛАТЕРАЛЬНО () двобічно, двобоко, двобоково, двосторонньо, білатерально; (пол. obustronnie).
БИЛАТЕРАЛЬНО СИММЕТРИЧНЫЙ () білатерально симетричний; (пол. obustronnie symetryczny).
БИЛАТЕРАЛЬНОСТЬ () білатеральність, *-ності*; (пол. obustronność).
БИЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. bilateralis, *-e*) двобічний, двобокий, двобоковий, двосторонній, білатеральний; (рос. двусторонний, двухсторонний, двубокий; пол. obustronny).
БИЛИАРНЫЙ (лат. biliaris, *-e*; biliosus, *-a, -um*: від bilis, *-is, f* – жовч; felleus, *-a, -um*) жовчевий, жовчовий, жовчний; жовчовивідний, жовчовідвідний, біліарний; (пол. żółciowy).
БИЛИВЕРДИН (лат. biliverdinum, *-i, n*: від bilis, *-is, f* – жовч) жовчозелінь, жовчозелень, жовчозеленобарвень, *-вня*, зеленожовчобарвень, *-вня*, білівердин. Зелений жовчний [жовчевий] піґмент [барвник, барвень].
БИЛИГРАФИЯ () біліґрафія; (пол. radiografia dróg żółciowych i pęcherzyka żółciowego).
БИЛИНОГЕН () біліноґен.
БИЛИПУРИН () біліпурин.
БИЛИРУБИН (лат. bilirubinum, *-i, n*: від bilis, *-is, f* – жовч) жовчочервінь, *-веня*, жовчочервонобарвень, *-вня*, червоножовчобарвень, *-вня*, білірубін. Червоний жовчний [жовчевий] піґмент [барвник, барвень].
БИЛИРУБИНЕМИЯ () білірубінемія; (пол., obecność bilirubiny we krwi).
БИЛИРУБИНООКСИДНЫЙ () жовчочервіноокисний, червоножовчобарвноокисний, білірубіноокcидний.
БИЛИРУБИНОФИЛЬНЫЙ () жовчочервінолюбний, червоножовчобарвнолюбний, білірубіновбирний, білірубінонакопичувальний, білірубінофільний.
БИЛИРУБИНУРИЯ () білірубінурія; (пол., obecność bilirubiny w moczu).
БИЛИФУСЦИН () біліфусцин.
БИЛИЦИАНИН (лат. bilicyaninum, *-i, n*: від bilis, *-is, f* – жовч) жовчосинь, жовчосинень, жовчосинець, жовчосиньобарвень, *-вня*, синьожовчобарвень, *-вня*, біліціанін. Синій жовчний [жовчевий] піґмент [барвник, барвень].
БИЛОБУЛЯРНЫЙ (лат. bilobularis, *-e*) двочастковий, білобулярний; (рос. двухдольчатый).
БИЛОБЭКТОМИЯ (лат. bilobectomia, *-ae, f*) білобектомія.
БИЛОКУЛЯРНЫЙ (лат. bilocularis, *-e*) двогніздий, двогніздний, двогніздовий, двомісцинний, двовмістний, двокомірний, двокомірковий, білокулярний; (рос. двугнёздный; пол. dwujamowy; dwukomorowy).
БИЛЬГАРЦИОЗ () більгарціоз; (пол. przywrzyca krwawa, bilharcjoza; schistosomatoza).
БИЛЬГАРЦИОЗ МОЧЕВОГО ПУЗЫРЯ () більгарціоз сечового міхура; (пол. przywrzyca krwawa pęcherza moczowego).
БИМАНУАЛЬНЫЙ (лат. bimanualis, *-e*) дворукий, двоpуковий, дворучний, бімануальний; (рос. двуручный; пол. dwuręczny).
БИМОРФНЫЙ (лат. bimorphus, *-a, -um*) двообразний, біморфний; (рос. двухобразный).
БИНАЗАЛЬНЫЙ (лат. binasalis, *-e*: від nasus, *-i, m* – ніс, */P. nocal/*) двобічноносовий, двобоконосовий, двонособічний, двонособокий, двонособоковий, двонососторонній, біназальний. Двобічний носовий. Розміщений з обох боків [сторін] носа; (рос. двухстороний носовой).
БИНАРНЫЙ (лат. binaris, *-e*) двоїстий, подвійний, бінарний; (рос. двойственный, двойной; пол. podwójny).

БИНАУРАЛЬНЫЙ (лат. binauralis, *-e*; diotus, *-a, -um*) двовушний, двовухий, двовуховий, бінауральний; (рос. двуухий; пол. obuuszny).
БИНОКУЛЯРНЫЙ (лат. binocularis, *-e*) двоокий, двоочний, бінокулярний; (рос. двуглазый; пол. 1. obuoczny; 2. dwuokularowy).
БИНТ (лат. ligamentum, *-i, n*; fascia, *-ae, f*) повій, сповій, обвитка, повивач, сповивач, оповивач, перевивач, завивало, обмотка, бинт; (пол. opaska; словац. ovínadlo).
БИНТ, ГИПСОВЫЙ () гіпсовий бинт.
БИНТ, МАРЛЕВЫЙ () марлевий бинт; (пол. opaska gazowa).
БИНТ, МЕНСТРУАЛЬНЫЙ () менструальний [місячковий] бинт; (пол. opaska higieniczna).
БИНТ, ПУПОЧНЫЙ () пупковий бинт; (пол. pasek pępkowy).
БИНТ, ЭЛАСТИЧЕСКИЙ () еластичний бинт.
БИНТОВАНИЕ (лат. fasciatio, *-onis, f*) повивання, сповивання, сповіювання, оповивання, перевивання, обмотування, бинтування; (словац. obväz, obväzovánie); */див. тж **БИНТОВКА**/*.
БИНТОВАТЬ (лат. fasciare) повивати, сповивати, сповіювати, оповивати, заповивати, перевивати, обмотувати, бинтувати; (словац. oviňat').
БИНТОВКА (лат. fasciatio, *-onis, f*) повивання, сповивання, сповіювання, оповивання, перевивання, обмотування, бинтування; */див. тж **БИНТОВАНИЕ**/*.
БИО- (лат. bio-) життє-, живо-, живно-, біо-.
БИОГЕНЕЗ (лат. biogenesis, *-is, f*) біогенез.
БИОГЕНЕТИЧЕСКИЙ () біогенетичний.
БИОГЕННЫЙ () біоґенний.
БИОДИНАМИКА () біодинаміка.
БИОДОЗА [БИОЛОГИЧЕСКАЯ ДОЗА] (лат. biodosis, *-is, f*) біодоза [біолоґічна доза].
-БИОЗ (лат. -biosis, *-is, f*) -живність, *-ності*, -живство, -життя, -життєвість, *-вості*, -біоз.
БИОЗА () біоза.
БИОКАТАЛИЗ () біокаталіз.
БИОКАТАЛИЗАТОР (лат. biocatalysator, *-oris, m*; biokatalysator, *-oris, m*; fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, біокаталізатор. Біолоґічний (біох(і/е)мічний) каталізатор; (рос. закваска; пол. zaczyn).
БИОКИБЕРНЕТИКА () біокібернетика.
БИОКЛИМАТОЛОГИЯ () біокліматолоґія.
БИОКОЛЛОИД () біоколоїд.
БИОЛИЗ () біоліз.
БИОЛОГ (лат. biologus, *-i, m*; biologista, *-ae, fm*) живівник, живознавець, *-вця*, біолоґ; */жін./* живівничка, живівниця, живознавиця, біолоґиня.
БИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. biologicus, *-a, -um*) живівничий, живознавчий, біолоґічний.
БИОЛОГИЧЕСКИЙ [БИОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ] ПОТЕНЦИАЛ () живозаряд, життєзарядоспроможень, *-жня*, життєзарядоспроможець, *-жця*, життєзарядоспроможник, життєзарядосилень, *-льня*, життєзарядосилець, *-льця*, життєзарядосильник, біопотенціал, біолоґічний [біоелектричний] потенціал.
БИОЛОГИЧЕСКИЙ КАТАЛИЗАТОР (лат. biocatalisator, *-oris, m*; fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, біолоґічний каталізатор; (рос. закваска; пол. zaczyn).
БИОЛОГИЯ (лат. biologia, *-ae, f*) живівництво, живознавство, біолоґія.
БИОЛОГИЯ, КОСМИЧЕСКАЯ () космічна біолоґія; (пол., kosmobiologia).
БИОЛОГИЯ, МЕДИЦИНСКАЯ () медична [лікарська] біолоґія; (пол. biologia lekarska).
БИОЛОГИЯ, НАСЛЕДСТВЕННАЯ () біолоґія спадкова (спадкоємна); (пол. biologia dziedziczności).
БИОЛЮМИНЕСЦЕНЦИЯ () живосвітіння, біолюмінесценція.
БИОМЕДИЦИНА () біомедицина.
БИОМЕТЕОРОЛОГИЯ () біометеоролоґія; (пол., nauka o wpływie klimatu na żywy organizm).
БИОМЕТРИКА () біометрика; (пол. biometria).
БИОМЕТРИЯ () біометрія; (пол. biometria).
БИОМЕХАНИЗМ () біомеханізм.
БИОМЕХАНИКА () біомеханіка.
БИОМЕХАНИЧЕСКИЙ () біомеханічний.
БИОМИКРОСКОПИЯ () біомікроскопія.
БИОМОРФОЗ () біоморфоз.
БИОНИКА () біоніка.
БИОНИЧЕСКИЙ () біонічний.
-БИОНТ (лат. -bion, *-ntis, m*) -живець, *-вця*, -біонт.
БИООКИСЛИТЕЛЬ () біоокисник, біоокислювач; (пол. utleniacz biologiczny).
БИОПЛАЗМА () біоплазма; (пол. protoplazma).

БИОПОТЕНЦИАЛ |БИОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ [БИОЛОГИЧЕСКИЙ] ПОТЕНЦИАЛ| () живозаряд, життєзарядоспроможень, *-жня*, життєзарядоспроможець, *-жця*, життєзарядоспроможник, життєзарядосилень, *-льня*, життєзарядосилець, *-льця*, життєзарядосильник, біопотенціал [біоелектричний [біологічний] потенціал].

БИОПРЕПАРАТ (лат. biopraeparatum, *-i, n*) живоприготовень, *-вня*, біопрепарат.

БИОПРОБА, *сокр.* **БИОЛОГИЧЕСКАЯ ПРОБА** () біопроба, *скор.* біологічна проба.

БИОПСИЙНЫЙ () біопсійний.

БИОПСИХОЛОГИЯ () біопсихологія.

БИОПСИЯ (лат. biopsia, *-ae, f*) живовзяття, живопроба, живорозгляд, біопсія; (пол., badanie tkanek pobranych z ustroju żywego).

БИОПСИЯ, АСПИРАЦИОННАЯ () аспіраційна біопсія; (пол. uzyskanie materiału biopsyjnego drogą aspirowania przez igłę).

БИОПСИЯ, ГАСТРОСКОПИЧЕСКАЯ () ґастроскопічна біопсія; (пол. biopsja żołądkowa).

БИОПСИЯ, ПРИЦЕЛЬНАЯ () прицільна біопсія; (пол. biopsja celowana).

БИОПСИЯ, ПУНКЦИОННАЯ () пункційна біопсія; (пол. biopsja przez nakłucie).

БИОС () біос; (пол., każdy czynnik wzrostu organizmów jednokomórkowych).

БИОСИНТЕЗ (лат. biosynthesis, *-is, f*) */докон./* животворення, живостворення, живоутворення; */недок./* живостворювання, живоутворювання, біосинтез.

БИОСКОПИЯ () біоскопія; (пол., badanie zdolności do życia płodu).

БИОСМОЗ () біосмоз; (пол. osmoza przez żywe błony).

БИОСТАТИКА () біостатика; (пол., nauka o budowie organizmów w związku z ich czynnością).

БИОСТИМУЛЯТОРЫ |БИОГЕННЫЕ СТИМУЛЯТОРЫ| () біостимулятори [біоґенні стимулятори].

БИОСФЕРА () біосфера.

БИОТЕРАПИЯ () біотерапія.

БИОТЕРМИЧЕСКИЙ () біотермічний.

БИОТЕХНИКА () біотехніка.

БИОТИН () біотин; (пол. biotyna; witamina H).

БИОТИН-ГИПОВИТАМИНОЗ () біотин-гіповітаміноз; (пол. niedobór biotyny (witaminy H)).

БИОТИП () біотип.

БИОТОК () біострум; (пол. prąd bioelektryczny).

БИОТОК ПОВРЕЖДЕНИЯ () біострум ушкодження; (пол. prąd uszkodzeniowy).

БИОТОП () біотоп.

БИОТОПЛИВО () біопаливо; (пол. paliwo biologiczne).

БИОТРАНСФОРМАЦИЯ (лат. biotransformatio, *-onis, f*) живоперетворення, біотрансформація.

БИОФАГИЗМ () біофаґізм.

БИОФИЗИКА () біофізика.

БИОФИЛЬТР () біофільтр; (пол. filtr biologiczny).

БИОХИМИК () біох(і/е)мік.

БИОХИМИЧЕСКИЙ КАТАЛИЗАТОР (лат. biocatalisator, *-oris, m*; fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, біох(і/е)мічний каталізатор; (рос. закваска; пол. zaczyn).

БИОХИМИЯ () біох(і/е)мія.

БИОЦЕНОЗ () біоценоз.

БИОЦЕНОЗ, БАКТЕРИАЛЬНЫЙ () бактеріальний біоценоз; (пол. biocenoza bakteryjna).

БИОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ () біоелектричний.

БИОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ |БИОЛОГИЧЕСКИЙ| ПОТЕНЦИАЛ () живозаряд, життєзарядоспроможень, *-жня*, життєзарядоспроможець, *-жця*, життєзарядоспроможник, життєзарядосилень, *-льня*, життєзарядосилець, *-льця*, життєзарядосильник, біопотенціал, біоелектричний [біологічний] потенціал.

БИОЭЛЕМЕНТ () біоелемент; (пол. składnik żywej materii).

БИПАРИЕТАЛЬНЫЙ (лат. biparietalis, *-e*) 1. двостінний; 2. двотім'яний, */вимір голови/* міжтім'яний, біпарієтальний; (пол. 1. dwuścienny; 2. międzyciemieniowy).

БИПОЛЯРНЫЙ (лат. bipolaris, *-e*) двобігуновий, двопоганцевий, двополюсний, біполярний; (пол. dwubiegunowy).

БИРАДИКАЛ () бірадикал; (пол. rodnik dwuwartościowy).

БИРМЕРА, БОЛЕЗНЬ (від нім. лікаря А.Бірмера [A.Biermer] 1827–1892) хворобаБірмера. Перніціозна [злоякісна] анемія [недокрів'я]; (пол. niedokrwistość złośliwa).

БИРМЕРОВСКАЯ АНЕМИЯ (від нім. лікаря А.Бірмера [A.Biermer] 1827–1892) бірмерівська [перніціозна, злоякісна] анемія [недокрів'я]; (пол. niedokrwistość złośliwa).

БИСЕГМЕНТАЛЬНОСТЬ (лат. bisegmentalitas, *-atis, f*) двобічновідрізкуватість, *-тості*, бісеґментальність, *-ності*.

БИСЕГМЕНТАЦИЯ (лат. bisegmentatio, *-onis, f*) двобічновідрізкування, бісеґментація.

БИСЕКСУАЛИЗМ (лат. intersexualismus, *-i, m*; ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; hermaphroditismus, *-i, m*; hermaphrodismus, *-i, m*; androgynismus, *-i, m*; androgynia, *-ae, f*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + gyne – жінка) двостатевість, *-вості*, бісексуалізм; (пол., dwupłciowość).
БИСЕКСУАЛЬНЫЙ (лат. bisexualis, *-e*; hermaphroditicus, *-a, -um*) двостатій, двостатевий, бісексуальний; (рос. двуполый, двуполовой; пол., dwupłciowy).
БИССЕКТРИСА () бісектриса; (пол. dwusieczna).
БИССИНОЗ () біснноз, *-у*; (пол. pylica bawełniana).
БИСТУРИ () бістурі; (пол. wąski nóż chirurgiczny).
БИСУЛЬФАТ () бісульфат; (пол. wodorosiarczan).
БИСУЛЬФАТ АММОНИЯ () бісульфат амонію; (пол. siarczan amonowy kwaśny).
БИСУЛЬФАТ НАТРИЯ () бісульфат натрію; (пол. siarczan sodowy kwaśny).
БИСУЛЬФИТ () бісульфіт; (пол. wodorosiarczyn).
БИТАРТРАТ КАЛИЯ () бітартрат калію; (пол. winian potasowy kwaśny).
БИТЕМПОРАЛЬНЫЙ (лат. bitemporalis, *-e*) двобічноскроневий, двобокоскроневий, двоскронебічний, двоскронебокий, двоскронебоковий, двоскронесторонній, бітемпоральний. Двобічний скроневий. Розміщений ближче до обох протилежних скронь /*напр. геміанопсія*/; (рос. двухстороний височный).
БИТЬ () бити.
БИТЬСЯ (лат. palpitare) битись.
БИУРЕТОВЫЙ () біуретовий.
БИФОКАЛЬНЫЙ (лат. bifocalis, *-e*) біфокальний; (пол. dwuogniskowy).
БИФТОРИД АММОНИЯ () біфторид амонію; (пол. wodorofluorek amonowy).
БИФУРКАЦИЯ (лат. bifurcatio, *-onis, f*; dichotomia, *-ae, f*) роздвій, роздвоя, роздвоєння, роздвоювання, роздвоєність, *-ності*, розгалуження, двогалузість, розвилка, розвилення, розсоха, розсоховість, *-вості*, розсошність, *-ності*, біфуркація. Розділення вилоподібне (вилувате); (рос. раздвоение, раздванвание, раздвоенность; пол. rozdwojenie, rozwidlenie, rozgałęzienie; словац. rozdvojenie).
БИФУРКАЦИЯ АОРТЫ (лат. bifurcatio aortae) б'ючостовбуророздвій, б'ючкостовбуророздвій, біфуркація (роздвій, роздвоя, роздвоєння, роздвоєність, *-ності*, розгалуження, двогалузість, розсоха, розсоховість, *-вості*, розсошність, *-ності*) аорти (б'ючостовбура, б'ючкостовбура).
БИФУРКАЦИЯ ТРАХЕИ (лат. bifurcatio tracheae) дишнероздвій, дишникороздвій, дихавкороздвій, біфуркація (роздвій, роздвоя, роздвоєння, роздвоєність, *-ності*, розгалуження, двогалузість, розсоха, розсоховість, *-вості*, розсошність, *-ності*) трахеї (дишні, дишника, дихавки, дихального горла); (пол. rozwidlenie tchawicy, rozdwojenie tchawicy).
БИХЕВИОРИЗМ () біхевіоризм.
БИХРОМАТ () біхромат; (пол. dwuchromian).
БИХРОМАТ КАЛИЯ () біхромат калію; (пол. dwuchromian potasowy).
БИХРОМАТ НАТРИЯ () біхромат натрію; (пол. dwuchromian sodowy).
БИХРОМАТ СЕРЕБРА () біхромат срібла; (пол. dwuchromian srebra).
БИЦЕПИТАЛЬНЫЙ (лат. bicepitalis, *-e*: від лат. biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis* – двоголовий: від bis - два + caput – голова) двоголовом'язовий, біцепітальний; (рос. двуглавомышечный).
БИЦЕПИТОРАДИАЛЬНЫЙ (лат. bicepitoradialis, *-e*) двоголовопроменевий, біцепіторадіальний; (рос. двуглаволучевой).
БИЦЕПС (лат. biceps, *-cipitis, m*; musculus biceps – двоголовий м'яз: від лат. biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis* – двоголовий: від bis – два + caput – голова) двоголовець, *-вця*, двоголовень, *-вня*, двоголовок, *-вка*, двоголівник, двоголовий м'яз, біцепс; (рос. двуглавая мышца).
БИЦЕПС-РЕФЛЕКС () біцепс-рефлекс; (пол. odruch z mięśnia dwugłowego).
БИЦЕФАЛЬНЫЙ (лат. bicephalosus, *-a, -um*; biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis*; bicepitalis, *-e*: від bis – два + caput – голова) двоголовий, біцефальний; (рос. двуглавый).
БИЦИКЛОЭРГОМЕТР () біциклоерґометр; (пол. ergometr rowerowy).
БИЧ () бич; (пол. rzęska; witka).
БИЧЕНОСЦЫ [ЖГУТИКОВЫЕ] (лат. Flagellata, *-orum, n /pl./*; Mastigophora, *-orum, n /pl./*) */мн./* джгутківці, джгутикові, бичоносці. Паразити; (пол. wiciowce).
БК *сокр.*, **БАЦИЛЛА КОХА** () БК *скор.*, бацила Коха; (пол. prątek Kocha).
БКГ *сокр.*, **БАЛЛИСТОКАРДИОГРАММА** () БКҐ *скор.*, балістокардіоґрама.
БЛАГОВОНИЕ () пахощі; (пол. woń; aromat; przyjemny zapach).
БЛАГОДАРИТЬ /*КОГО*/ () дякувати /*кому*/.
БЛАГОДАРНОСТЬ () вдячність, *-ності*, подяка, віддяка.
БЛАГОДАРЯ () завдяки, дякуючи.
БЛАГОДАТНЫЙ () добродайний.
БЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ () доброзичливий, зичливий.
БЛАГОПОЛУЧИЕ () добробут, гаразд, благополуччя, благополучність, *-ності*; (пол. pomyślność).
БЛАГОПОЛУЧНЫЙ () благополучний; (пол. pomyślny).
БЛАГОПРИЯТНЫЙ (лат. favorabilis, bonus, *-a, -um*) сприятливий; слушний, прихильний, щасливий; (пол. sprzyjający; pomyślny).
БЛАГОРАЗУМНЫЙ () розсудливий, розважливий.

БЛАГОРОДНЫЙ () шляхетний.
БЛАГОСКЛОННЫЙ () прихильний.
БЛАГОСОСТОЯНИЕ () добробут.
БЛАГОТВОРИТЕЛЬНОСТЬ () доброчинність, *-ності*, благодійність, *-ності*, добродійність, *-ності*.
БЛАГОТВОРНЫЙ () доброчинний, доброскутешний.
БЛАГОУСТРОЙСТВО, ГОРОДСКОЕ () міський благоустрій; (пол. urządzenia higieniczne miejskie).
БЛАГОУХАНИЕ () пахощі, духмяність, *-ності*, духмянистість, *-тості*.
БЛАГОУХАННЫЙ () запашний, пахучий, духмяний, духмянистий.
БЛАЖЕНСТВО () блаженство, раювання.
БЛАНК () бланк; (пол. formularz; blankiet).
БЛАНФИКС () бланфікс; (пол. biel barytowa).
-БЛАСТ (лат. -blastus, *-i, m*; -blastum, *-i, n*: від гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; -derma, *-atis, n /pl.-ata/*) -зародень, */Р. -дня/*, -бласт.
БЛАСТЕМА (лат. blastema, *-atis, n /pl. -ata/*) зав'язь, бластема; (пол. zaródź niezróżnicowana).
БЛАСТО- (лат. blasto-: від гр. βλαστος blastos – паросток, зародок) зародо-, зародко-, зародчико-, зародківце-, бласто-.
БЛАСТОГЕНЕЗ (лат. blastogenesis, *-is, f*: від гр. βλαστος blastos – паросток, зародок + genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – рід, народження: від gignomai – народжуватись, походити) зародкозарід, *-роду*, зародкозародження, зародковиник, зародковиникнення, зародкоутвір, *-вору*, зародкоутворення, зародкорозвій, *-вою*, зародкорозвиток, *-тку*, бластогенез.
БЛАСТОДЕРМА (лат. blastoderma, *-atis, n /pl. -ata/*) зарод(к)олисток, зарод(к)ошкірка, зародковицешкірка, бластодерма.
БЛАСТОДИСК (лат. blastodiscus, *-i, m*) зарод(к)округлець, зарод(к)округлень, бластодиск.
БЛАСТОМА (лат. blastoma, *-atis, n /pl. -ata/*) справжньоопух, бластома. Злоякісна пухлина; (пол., nowotwórz tkanki niezróżnicowanej).
БЛАСТОМАТОЗНЫЙ () бластоматозний; (пол. nowotworowy).
БЛАСТОМЕР (лат. blastomerus, *-i, m*: від гр. blastos – паросток, зародок + meros – частина) зародківець, *-вця*, бластомер.
БЛАСТОМИКОЗ () бластомікоз; (пол. grzybica drożdżowa; drożdżyca).
БЛАСТОМИКОЗ ТРОПИЧЕСКИЙ () бластомікоз тропічний; (пол. drożdżyca tropikalna).
БЛАСТОМИКОЗ ЮЖНОАМЕРИКАНСКИЙ () бластомікоз південноамериканський; (пол. drożdżyca wywołana drożdżowcem brazylijskim).
БЛАСТОМИЦЕТЫ () */мн./* бластоміцети. Первісні плісняки; (пол. drożdżowce).
БЛАСТОМОГЕННЫЙ () бластомогенний; (пол. guzotwórczy).
БЛАСТОПОР (лат. blastoporus, *-i, m*: від гр. blastos – паросток, зародок + πορος poros – отвір) правуста, правустя, зародоотвір, бластопор. Первинний рот; (рос. первичный рот; пол. pragęba).
БЛАСТОЦЕЛЬ (лат. blastocoelia, LNE; blastocoele: від гр. blastos – паросток, зародок + koilos – порожнинний) зародопорожнина, бластоцель. Порожнина бластули, яка в деяких тварин (окрім людини) переходить у первинну порожнину; (рос. полость дробления).
БЛАСТОЦИСТА () бластоциста.
БЛАСТУЛА (лат. blastula, *-ae, f*) зародчик, зародковець, *-вця*, зародківець, *-вця*, зарод(к)оміхурець, *-рця*, бластула. Зародковий міхурець; (рос. зародышевый пузырёк; пол., pęcherzyk zarodkowy).
БЛАСТУЛЯЦИЯ (лат. blastulatio, *-onis, f*) зародкування, зародчикування, зародковичення, бластуляція.
БЛЕВАНИЕ (лат. vomitas, *-atis, f*; vomitus, *-i, m*) блювання, ригання.
БЛЕВАТЬ (лат. vomitare) блювати, ригати.
БЛЕВОТА (лат. vomitas, *-atis, f*; vomitus, *-i, m*) блювота, блювачка, ригачка.
БЛЕДНАЯ НЕМОЧЬ (лат. chlorosis, *-is, f*; pallor virginis) блідниця, блідачка, бліда неміч.
БЛЕДНЕТЬ () 1. бліднути; 2.*/про обличчя/* полотніти, бліднішати, бліднути; (пол. blednąc).
БЛЕДНОВАТЫЙ () блідуватий; (пол. bladawy).
БЛЕДНО-ЖЁЛТЫЙ () блідо-жовтий; (пол. bladożółty).
БЛЕДНО-СИНЕВАТЫЙ () блідо-синюватий; (пол. bladosinawy).
БЛЕДНОСТЬ (лат. pallor, *-oris, m*) блідь, блідість, *-дості*, полотнілість, *-лості*; (пол. bladość).
БЛЕДНОТА (лат. pallor, *-oris, m*) блідь, блідота; (пол. bladość).
БЛЕДНО-ЦИАНОТИЧЕСКИЙ () блідо-ціанотичний; (пол. bladosiniczy).
БЛЕДНЫЙ (лат. pallidus, *-a, -um*) блідий; (пол. blady).
БЛЕНДА () бленда; (пол. przesłona).
БЛЕННО- (лат. blenno-: від гр. blennos – слиз, слизові виділення) слизогнійо-, блено-.
БЛЕННОРЕЙНЫЙ (лат. blennorrhoicus, *-a, -um*; blennorrhoealis, *-e*; blennorrhagicus, *-a, -um*) бленорейний; (пол. 1. śluzotokowy, śluzoworopny; 2. rzeżączkowy).
БЛЕННОРЕЯ (лат. blennorrhoea, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhoia – теча, витікання; ophthalmoblennorrhoea, *-ae, f*; blennorrhagia, *-ae, f*; myxorrhoea, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhagos – розірваний, прорваний) капанка, слизогнойотеча, бленорея. Виділення слизу чи гною з запалених слизових оболонок */найчастіше кон'юнктиви/*. Симптом [ознакосклад]

кон'юнктивіту [спійниці, сполучниці]; (пол. ropienie błon śluzowych */zwlaszcza rzeżączkowe/*; словац., hnisotok); */див. тж КОНЪЮНКТИВИТ/*.

БЛЕННОРЕЯ НОВОРОЖДЁННЫХ () бленорея [капанка, слизогнойотеча] немовлят [новонароджених, новонародженців]. Найчастіше ґонорейного [збурового] походження: збуроспійниця, сполучнозбуриця; (пол. śluzoropotok rzeżączkowy noworodków).

БЛЕННОРЕЯ, ГОНОРЕЙНАЯ () збуроспійниця, сполучнозбуриця, ґонорейна [збурова] бленорея [капанка, слизогнойотеча]; (пол. ropotok spojówek rzeżączkowy).

БЛЕННОРРАГИЯ (лат. blennorrhagia, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhagos – розірваний, прорваний; blennorrhoea, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhoia – теча, витікання; ophthalmoblennorrhoea, *-ae, f*) надкапанка, надслизогнойотеча, бленораґія. Рясне виділення слизу чи гною з запалених слизових оболонок */найчастіше кон'юнктиви/*. Симптом [ознакосклад] кон'юнктивіту [спійниці, сполучниці]. Профузна [рясна] бленорея [капанка, слизогнойотеча]; */див. тж КОНЪЮНКТИВИТ/*.

БЛЕННУРИЯ (лат. blennuria, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + гр. ουρον uron – сеча) слизогнойосеччя, слизогнойосечність, *-ності*, бленурія; (пол. śluz w moczu).

БЛЕСК () блиск, *-у*, полиск, поблиск; (пол. blask).

БЛЕСК, ОСЛЕПИТЕЛЬНЫЙ () сліпучий блиск; (пол. olśnienie).

БЛЕСТЕТЬ () блищати, блистіти.

БЛЕСТЯЩИЙ () 1.*/прикм./* блискучий; 2.*/дієприкм./* що блистить, що блище; (пол. błyszczący).

БЛЕФАР- (лат. blephar-; blepharo-: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повіко-, блефар-.

БЛЕФАРАДЕНИТ (лат. blepharadenitis, *-tidis, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка; blepharoadenitis, *-tidis, f*) повікозалозниця, повікозалозовиця, повікозалозозапал, повікозалозозапалення, блефараденіт: (пол. zapalenie gruczołów powiekowych).

БЛЕФАРИЗМ (лат. blepharismus, *-i, m*: від гр. βλεφαριζειν blepharizein – кліпати) кліпання, кліпливість, *-вості*, повікодратливість, *-вості*, повікодражливість, *-вості*, блефаризм.

БЛЕФАРИТ (лат. blepharitis, *-tidis, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка; palpebritis, *-tidis, f*) повіковиця, повікозапал, повікозапалення, блефарит. Запалення повіки чи повік; (пол. zapalenie powiek).

БЛЕФАРИТ, КРАЕВОЙ () крайовий блефарит; (пол. zapalenie brzegów powiek).

БЛЕФАРИТ, МАРГИНАЛЬНЫЙ () марґінальний [крайовий] блефарит [повіковиця, повікозапал, повікозапалення]; (рос. воспаление век краевое; пол. zapalenie brzegów powiek).

БЛЕФАРИТ, ЧЕШУЙЧАТЫЙ () лускатий блефарит; (пол. zapalenie brzegów powiek łuszczące).

БЛЕФАРИТ, ЯЗВЕННЫЙ () виразковий блефарит; (пол. zapalenie brzegów powiek wrzodziejące).

БЛЕФАРО- (лат. blepharo-; blephar-: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повіко-, блефаро-.

БЛЕФАРОАДЕНИТ (лат. blepharoadenitis, *-tidis, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка; blepharadenitis, *-tidis, f*) повікозалозниця, повікозалозовиця, повікозалозозапал, повікозалозозапалення, блефароаденіт; (пол. zapalenie gruczołów powiekowych).

БЛЕФАРОБЛЕННОРЕЯ (лат. blepharoblennorrhoea, *-ae, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка + гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhoia – теча, витікання) повікокапанка, повікослизогнойотеча, блефаробленорея. Виділення слизу чи гною з запалених повік; (пол. śluzoropotok powiekowy).

БЛЕФАРОКЛОНУС () блефароклонус; (пол. skurcz powiek kloniczny).

БЛЕФАРОКОНЪЮНКТИВИТ (лат. blepharoconjunctivitis, *-tidis, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікоспійниця, повікоспійнозапал, повікоспійнозапалення, блефарокон'юнктивіт; (пол. zapalenie spojówek i brzegów powiek).

БЛЕФАРООФТАЛЬМИТ (лат. blepharoophthalmitis, *-tidis, f*; blepharophthalmitis, *-tidis, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікооковиця, повікоокозапал, повікоокозапалення, блефарооффтальміт; (пол. zapalenie powieki i oka).

БЛЕФАРОПЛАСТИКА (лат. blepharoplastica, *-ae, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка + гр. πλαστικη plastike – ліплення, різьблення, ваяння, скульптура: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) повіколіпка, повіколіплення, повікотворення, повікоутворення, повіковідтворення, повікостворювання, повікоштучноутворення, повікоштукування, повікоштукарство, блефаропластика. Пластика повіки; (пол. plastyka powieki).

БЛЕФАРОПЛЕГИЯ (лат. blepharoplegia, *-ae, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікопараліж, блефароплеґія; (пол. porażenie powieki).

БЛЕФАРОПТОЗ (лат. blepharoptosis, *-is, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікоопуст, повікоопущення, повікоопад, блефароптоз; (пол. opadnięcie powieki górnej).

БЛЕФАРОРАФИЯ () блефарорафія; (пол. zeszycie powieki).

БЛЕФАРОСПАЗМ (лат. blepharospasmus, *-i, m*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікоскорч, повікосудома, повікостиск, блефароспазм; (пол. skurcz powiek).

БЛЕФАРОСТАТ () повікотримач, блефаростат; (рос. векодержатель; (пол. powiekotrzymacz).

БЛЕФАРОСТЕНОЗ (лат. blepharostenosis, *-is, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка + гр. στενωσις stenosis – звуження: від гр. στενος stenos – вузький, обмежений) повікозвуз, повікозвуження, повікозвуженість, *-ності*, блефаростеноз; (пол. zwężenie szpary powiekowej).

БЛЕФАРОТОМИЯ (лат. blepharotomia, *-ae, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати) повікорозтин, повікорозітнення, повікорозтинання, блефаротомія; (пол. przecięcie powieki).

БЛЕФАРОФИМОЗ (лат. blepharophimosis, *-is, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікозалуп, повікозалупа, повікозалуплення, блефарофімоз; (пол. zwężenie szpary powiekowej).

БЛЕФАРОФТАЛЬМИТ (лат. blepharophthalmitis, *-tidis, f*; blepharoophthalmitis, *-tidis, f*: від гр. βλεφαρον blepharon – повіка) повікооковиця, повікоокозапал, повікоокозапалення, блефарофтальміт; (пол. zapalenie powieki i oka).

БЛЕФАРОХАЛАЗИС () блефарохалазис; (пол. zwiotczenie skóry powiek).

БЛЕФАРОЦИАНОЗ () блефароціаноз; (пол. sinica powiek).

„БЛЕЯНИЕ КОЗЬЕ" () „бекання [мекання] козяче"; (пол. „kozi bek").

БЛИЖАЙШИЙ (лат. proximus, *-a, -um*; proximalis, *-e*) найближчий.

БЛИЗКИЙ (лат. propinguus, *-a, -um*) близький.

БЛИЗКОФОКУСНЫЙ () близькофокусний; (пол. bliskoogniskowy).

БЛИЗНЕЦ (лат. gemellus, *-i, m*; geminus, *-i, m*; bigeminus, *-i, m*) близня, близняк, близнюк; (пол. bliźniak).

БЛИЗНЕЦОВЫЙ (лат. gemellus, *-a, -um*) близнюковий; (пол. bliźniaczy).

БЛИЗНЕЦЫ (лат. gemelli; gemini, *-orum, m /pl./*) близнюки, близнята, близці */мн./*; (пол. bliźnięta).

БЛИЗНЕЦЫ С ОБЩИМ КРОВООБРАЩЕНИЕМ () близнюки зі спільним кровообігом; (пол. bliźnięta ze wspólnym narządem krążenia).

БЛИЗНЕЦЫ СРАЩЁННЫЕ ЗАТЫЛКАМИ () близнюки зрощені потилицями; (пол. bliźnięta zrośnięte potylicami).

БЛИЗНЕЦЫ СРАЩЁННЫЕ ТАЗАМИ () близнюки зрощені тазами [мисами, мисками]; (пол. bliźnięta zrośnięte miednicami).

БЛИЗНЕЦЫ, ДВУЯЙЦЕВЫЕ () двояйцеві близнюки; (пол. bliźnięta dwujajowe).

БЛИЗНЕЦЫ, ОДНОЯЙЦЕВЫЕ () однояйцеві близнюки; (пол. bliźnięta jednojajowe; bliźnięta identyczne).

БЛИЗНЕЦЫ, РАЗНОЯЙЦЕВЫЕ () різнояйцеві близнюки; (пол. bliźnięta różnojajowe).

БЛИЗНЕЦЫ, СИАМСКИЕ () сіамські близнюки; (пол. bliźnięta syjamskie).

БЛИЗНЕЦЫ, СРОСШИЕСЯ () зрослі близнюки; (пол. zroślaki).

БЛИЗОРУКИЙ 1.*/прикм./* (лат. myopus, *-a, -um*; myopicus, *-a, -um*) короткозорий, призорий, низькоокий, підсліпий; 2.*/імен./* (лат. myopus, *-i, m*; myops, *-is, m*) короткозорець, *-рця*, короткозорий; (пол. 1. krótkowzroczny; 2. krótkowidz).

БЛИЗОРУКОСТЬ (лат. myopia, *-ae, f*) короткозорість, *-рості*; (пол. krótkowzroczność)

БЛИЗОРУКОСТЬ, ШКОЛЬНАЯ () шкільна короткозорість; (пол. krótkowzroczność szkolna).

БЛИЗОСТЬ () близькість, *-кості*.

БЛИК 1.() відблиск, полиск, *-у*; (рос. отблеск).

БЛОК (лат. trochlea, *-ae, f*) баранець, *-нця*, вертіло, кружіль, коліща, блок; 2.*/блокада/* облога, блок; (словац. kladka).

БЛОК В БЛОКЕ () блок у блоці; (пол. blok w bloku).

БЛОК ПЛЕЧЕВОЙ КОСТИ () блок плечової кістки; (пол. bloczek kości ramiennej).

БЛОК ПРОВОДИМОСТИ () блок провідності; (пол. blok przewodnictwa).

БЛОК СЕРДЦА () блок серця.

БЛОК ТАРАННОЙ КОСТИ () блок таранної кістки; (пол. bloczek kości skokowej).

БЛОК, МАЛОБЕРЦОВЫЙ () малогомілковий [малоголінковий] блок; (пол. bloczek strzałkowy).

БЛОК, МЫШЕЧНЫЙ () м'язовий блок; (пол. bloczek mięśniowy).

БЛОК, СПИРТОВОЙ () спиртовий блок.

БЛОКАДА () облога, блокада; (рос. осада).

БЛОКАДА ВЕТВИ ГИСОВСКОГО ПУЧКА () блокада гілки гісівського пучка; (пол. blok gałązki pęczka Hisa).

БЛОКАДА ВОЛОКОН ПУРКИНЬЕ () блокада волокон Пуркіньє; (пол. blok arboryzacyjny; blok rozkrzewienia).

БЛОКАДА ЗВЕЗДЧАТОГО УЗЛА () блокада зірчастого вузла; (пол. blokada zwoju gwiaździstego).

БЛОКАДА КОНЦЕВЫХ (КОНЕЧНЫХ) РАЗВЕТВЛЕНИЙ ПРОВОДНИКОВОЙ СИСТЕМЫ () блокада кінцевих (кінцьових) розгалужень провідникової системи; (пол. blok rozgałęzień końcowych układu przewodzącego).

БЛОКАДА НЕРВА () блокада нерву.

БЛОКАДА НОЖКИ ПУЧКА ГИСА () блокада ніжки пучка Гіса; (пол. blok gałązki pęczka Hisa).

БЛОКАДА ПОДПАУТИННОГО ПРОСТРАНСТВА () блокада підпавутинного простору; (пол. blok przestrzeni podpajęczynówkowej).

БЛОКАДА ПУЧКА ГИСА () блокада пучка Гіса; (пол. blok pęczka Hisa).

БЛОКАДА РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ () блокада ретикулоендотеліальної системи; (пол. blokada układu siateczkowo-śródblonkowego).

БЛОКАДА СУБАРАХНОИДАЛЬНОГО ПОДПАУТИННОГО ПРОСТРАНСТВА () блокада субарахноїдального підпавутинного простору; (пол. blokada przestrzeni podpajęczynówkowej).

БЛОКАДА СУСТАВА () блокада суглоба; (пол. blokada stawu).

БЛОКАДА, АТРИО-ВЕНТРИКУЛЯРНАЯ () атріо-вентрикулярна [передсердно-шлуночкова] блокада; (рос. предсердно-желудочковая блокада; пол. blok przedsionkowo-komorowy).
БЛОКАДА, ВАГО-СИМПАТИЧЕСКАЯ () ваго-симпатична блокада; (пол. blokada układu nerwowego autonomicznego; blokada wspólczulno-przywspólczulna).
БЛОКАДА, ВАГУСНАЯ () вагусна блокада; (пол. blokada nerwu błędnego).
БЛОКАДА, НЕПОЛНАЯ () неповна блокада; (пол. blok częściowy).
БЛОКАДА, НЕПОЛНАЯ АТРИО-ВЕНТРИКУЛЯРНАЯ () неповна атріо-вентрикулярна [передсердно-шлуночкова] блокада; (рос. блокада неполная предсердно-желудочковая; пол. blok przedsionkowo-komorowy częściowy).
БЛОКАДА, НЕПОЛНАЯ ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВАЯ () неповна передсердно-шлуночкова блокада; (пол. blok przedsionkowo-komorowy częściowy).
БЛОКАДА, НОВОКАИНОВАЯ () новокаїнова блокада.
БЛОКАДА, НОВОКАИНОВАЯ ПАРАНЕФРАЛЬНАЯ () новокаїнова паранефральна блокада; (пол. blokada nowokainowa okołonerkowa).
БЛОКАДА, ПАРАВЕРТЕБРАЛЬНАЯ () паравертебральна блокада; (пол. blokada przykręgowa).
БЛОКАДА, ПАРАНЕФРАЛЬНАЯ () паранефральна блокада; (пол. blokada okołonerkowa).
БЛОКАДА, ПОЛНАЯ () повна [цілковита] блокада; (пол. blok całkowity).
БЛОКАДА, ПОЛНАЯ АТРИО-ВЕНТРИКУЛЯРНАЯ () повна [цілковита] атріо-вентрикулярна [передсердно-шлуночкова] блокада; (рос. полная предсердно-желудочковая блокада; пол. blok przedsionkowo-komorowy całkowity).
БЛОКАДА, ПОЛНАЯ ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВАЯ () повна [цілковита] передсердно-шлуночкова блокада; (пол. blok przedsionkowo-komorowy całkowity).
БЛОКАДА, ПОЯСНИЧНАЯ () поперекова блокада; (пол. blokada lędźwiowa).
БЛОКАДА, ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВАЯ () передсердно-шлуночкова блокада; (пол. blok przedsionkowo-komorowy).
БЛОКАДА, СИНО-АУРИКУЛЯРНАЯ () сино-аурикулярна блокада; (пол. blok zatokowo-uszno-przedsionkowy).
БЛОКАДА, СПИРТ-НОВОКАИНОВАЯ () спирт-новокаїнова блокада; (пол. blokada spirytusowo-nowokainowa).
БЛОКАДА, СПИРТОВАЯ () спиртова блокада; (пол. blokada alkoholowa).
БЛОКАДА, ФУТЛЯРНАЯ () футлярна блокада; (пол. blokada futerałowa).
БЛОКАДА, ЦИРКУЛЯРНАЯ () циркулярна блокада; (пол. blokada okrężna).
БЛОКАДНЫЙ () облоговий, обложний, обліжний, блокадний; (рос. осадный).
БЛОКИРОВАНИЕ () облягання, блокування; (пол. blokowanie).
БЛОКИРОВАННЫЙ () 1.*/прикм./* обложений, блокований; 2.*/імен./* обложенець, *-нця*, блокованець, *-нця*; (рос. 1. осаждённый).
БЛОКИРОВАТЬ () */недок./* облягати; */докон./* облягти, обложити, блокувати; (пол. blokować).
БЛОКИРОВКА () обляг, облягa, облягання, облога, блокування; (пол. blokowanie).
БЛОКИРОВОЧНЫЙ () обляговий, облоговий, блокуваннєвий; облягальний, блокувальний.
БЛОКОВИДНЫЙ (лат. trochoideus, *-a, -um*) баранцюватий, коліщуватий, коліщатуватий, блокуватий, блокоподібний.
БЛОКОВИДНЫЙ СУСТАВ (лат. ginglymus, *-i, m*) коліщаний [коліщатий] суглоб.
БЛОКОВЫЙ (лат. trochlearis, *-e*) баранцевий, коліщаний, блоковий; (пол. bloczkowy; словац. kladkový).
БЛОНДИН () білявець, *-вця*, білан, блондин.
БЛОНДИНКА () білявка, блондинка; (рос. белянка).
БЛОХА (лат. Pulex, *-icis, m*) блоха; (пол. pchła).
БЛОХА, ЗЕМЛЯНАЯ () земляна блоха; (пол. pchła ziemna).
БЛОХА, КРЫСИНАЯ () щуряча [пацюкова] блоха; (пол. pchła szczurza).
БЛОХА, КУРИНАЯ () куряча блоха; (пол. pchła kurza).
БЛОХА, ПЕСЧАНАЯ () піщана блоха; (пол. pchła piaskowa; tunga).
БЛОХА, СОБАЧЬЯ () собача блоха; (пол. pchła psia).
БЛОХА, ЧЕЛОВЕЧЕСКАЯ () людська блоха; (пол. pchła ludzka).
БЛУЖДАНИЕ (лат. migratio, *-onis, f*) блукання.
БЛУЖДАЮЩАЯ ПОЧКА (лат. ren mobilis, s. unguiliformis) мандрівна [блукальна, блукаюча] нирка.
БЛУЖДАЮЩИЙ (лат. migrans; mobilis, *-e*; vagus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* блукальний, блукаючий, блудний, мандрівний; 2.*/дієприкм./* що блукає, що мандрує; (пол. wędrujący; błędny).
БЛУЖДАЮЩИЙ НЕРВ (лат. nervus vagus) блукач, блукальний [блукаючий] нерв.
БЛЮДА () страви; (пол. potrawy; dania).
БЛЮДА, МОЛОЧНЫЕ () молочні страви; (пол. potrawy mleczne).
БЛЮДА, МУЧНЫЕ () борошняні страви; (пол. potrawy mączne).
БЛЮДА, МЯСНЫЕ () м'ясні страви; (пол. potrawy mięsne).
БЛЮДО () 1. страва; 2. таріль, полумисок.
БЛЯШЕЧНЫЙ () бляшковий; (пол. płytkowaty).
БЛЯШКА (лат. agmen) цятка; бляшка; (пол. grudka; płytka; blaszka; plama).

БЛЯШКА БИЦЦОЦЕРО () бляшка Біццоцеро; (пол. płytka krwi; trombocyt).
БЛЯШКА, АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ () атеросклеротична бляшка; (пол. blaszka miażdżycowa; płytka miażdżycowa).
БЛЯШКА, ДВИГАТЕЛЬНАЯ () рухова бляшка; (пол. płytka ruchowa).
БЛЯШКА, МОТОРНАЯ () моторна [рухова] бляшка; (рос. двигательная бляшка; пол. płytka ruchowa).
БЛЯШКИ () бляшки */мн./*; (пол. plamy; grudki).
БЛЯШКИ БИТО () бляшки Біто; (пол. plamy Bitota).
БЛЯШКИ ПЕЙЕРОВЫ () бляшки пейєрові. Скупчення лімфатичних вузликів; (пол. grudki chłonne skupione).
БМЭ *сокр.*, **БОЛЬШАЯ МЕДИЦИНСКАЯ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ** [БМЕ *скор.*, Бальшая мєдіцинская енциклапєдія] ВМЕ *скор.*, Велика медична енциклопедія.
БОБ (лат. faba, *-ae, f*) біб.
БОБОВИДНЫЙ () бібчатий, бібчастий, бобоподібний; (пол. fasolowaty).
БОБОВНИК (лат. Amygdalus nana) бобчук.
БОВ *сокр.*, **БОЕВОЕ ОТРАВЛЯЮЩЕЕ ВЕЩЕСТВО** () БОР *скор.*, бойова отруйна речовина; (пол. BST *skr;* bojowa substancja trująca).
БОВОТУБЕРКУЛИН () бовотуберкулін: (пол. tuberkulina z prątków gruźliczych typu bydlęcego).
БОДРОСТЬ () бадьорість, *-рості*; (пол. rześkość).
БОДРСТВОВАНИЕ () бадь, бадьорування, чування, пильнування, неспання; (пол. czuwanie).
БОЙ () бій, */Р.бою/.*
БОЙ СТЕКЛА () бій скла; (пол. stłuczka szkła).
БОЙ, ПОСТОРОННИЙ () сторонній бій; (пол. stłuczka obca).
БОЙ, СТЕКОЛЬНЫЙ () скляний бій; (пол. stłuczka szklana).
БОК (лат. latus, *-eris, n*; coxa, *-ae, f*) бік, */Р.боку/*: (пол. bok).
БОКАЛ () келих, чара, бокал: (пол. kielich).
БОКАЛ, ГЛАЗНОЙ () очний бокал [келих]; (пол. kielich oczny).
БОКАЛОВИДНЫЙ () келихуватий, келишастий, келихоподібний, чаруватий, бокалоподібний.
БОКОВОЙ (лат. lateralis, *-e*) бічний, боковий: (пол. boczny).
БОКС () розокрем, розокрема, бокс.
БОКСИРОВАННЫЙ () розокремлений, боксований.
БОЛЕВАЯ ТОЧКА () боляк, больова точка.
БОЛЕВОЙ (лат. dolorosus, *-a, -um*; dolens, *G. -entis*) больовий, болізкий; (пол. bólowy).
БОЛЕЗНЕННО () болісно; (пол. boleśnie).
БОЛЕЗНЕННОСТЬ 1.(лат. dolorositas, *-atis, f*) болісність, *-ності*, болючість, *-чості*; 2.(лат. morbiditas, *-atis, f*) хворобливість, *-вості*, хворовитість, *-тості*, хворуватість. *-тості*, недужість, *-жості*, недужність, *-ності*, слабовитість, *-тості*, слабуватість, *-тості*, слабування; (пол. 1. bolesność: 2. chorobowość; chorowitość)
БОЛЕЗНЕННОСТЬ КОЖИ () болісність шкіри; (пол. bolesność skóry).
БОЛЕЗНЕННЫЙ 1.(лат. dolorosus, *-a, -um*; dolens, *G. -entis*) болісний, болючий; 2.(лат. morbosus, *-a, -um*; morbidus, *-a, -um*: pathologicus, *-a, -um*) хворобний, хворобливий, хворовитий, хворобистий, слабовитий, слабуватий; (пол. 1. bolesny; dotkliwy; 2. chorobliwy; chorowity).
БОЛЕЗНЕННЫЙ АППЕТИТ () їстівець. *-вця*, їстовець, *-вця*, хворобливий апетит [їжохіть, *-хоті*, їжопотяг].
БОЛЕЗНЕСТОЙКОСТЬ () хворобостійкість, *-кості*; (пол. oporność na choroby).
БОЛЕЗНЕТВОРНОСТЬ (лат. pathogenitas, *-atis, f*) хвороботворність, *-ності*; (пол. chorobotwórczość).
БОЛЕЗНЕТВОРНЫЙ (лат. pathogenes, *G.-is*: morbificus, *-a, -um*) хворобочинний, хвороботворчий, хвороботвірний, хвороботворний; (пол. chorobotwórczy).
БОЛЕЗНЬ (лат. morbus. *-i, m*: malum, *-i, n*) хвороба. хворота, хворість. *-рості*, хороба, хорота, хорість, *-рості*: (пол. choroba).
БОЛЕЗНЬ АВИАТОРОВ () хвороба авіаторів (льотчиків, летунів, літунів); (рос. болезнь лётчиков; пол. choroba lotników).
БОЛЕЗНЬ АДАПТАЦИИ () хвороба адаптації (пристосування); (рос. болезнь приспособления).
БОЛЕЗНЬ БИРМЕРА (від нім. лікаря А.Бірмера (A.Biermer) 1827–1892) хвороба (анемія, недокрів'я) Бірмера (перніціозна, злоякісна); (пол. niedokrwistość złośliwa).
БОЛЕЗНЬ БРОДЯГ () хвороба волоцюг (бриндаків, бурлаків, бурлак); (пол. choroba włóczęgów; zmiany skórne spowodowane wszawicą).
БОЛЕЗНЬ ВОДОЛАЗОВ () хвороба водолазів; (пол. choroba nurków; choroba kesonowa).
БОЛЕЗНЬ ВСЛЕДСТВИЕ ОХЛАЖДЕНИЯ () хвороба внаслідок охолодження; (пол. kriopatia).
БОЛЕЗНЬ ВЫЗВАННАЯ БОЕВЫМИ ГАЗАМИ () хвороба викликана бойовими газами; (пол. choroba wywołana gazami bojowymi).
БОЛЕЗНЬ ВЫЗВАННАЯ ЛЕНТЕЦОМ СКРЯБИНА () хвороба викликана стьожаком (стьожківцем) Скрябіна; (пол. owsica owiec).
БОЛЕЗНЬ ВЫЗВАННАЯ МЕДИКАМЕНТАМИ () хвороба викликана медикаментами (ліками); (пол. choroba polekowa).

БОЛЕЗНЬ ВЫЗВАННАЯ ШИГЕЛЛАМИ () хвороба викликана шиґелами; (пол. shigelloza).
БОЛЕЗНЬ ГИАЛИНОВЫХ ОБОЛОЧЕК () хвороба гіалінових оболонок; (пол. choroba błon szklistych).
БОЛЕЗНЬ ГРУДНОГО ВОЗРАСТА () хвороба грудного віку [немовлят]; (пол. choroba niemowląt).
БОЛЕЗНЬ ДЕНГЕ (лат. febris dengue) хвороба Денґе. Денґе, лихоманка Денге; (пол. danga; denga).
БОЛЕЗНЬ КОНДИТЕРОВ () хвороба кондитерів; (пол. grzybica paznokci).
БОЛЕЗНЬ ЛАВОЧНИКОВ () хвороба крамарів; (пол. dur szczurzy; dur plamisty meksykański).
БОЛЕЗНЬ ЛИТЕЙЩИКОВ () хвороба ливарів [ливарників]; (пол. gorączka odlewników).
БОЛЕЗНЬ МАТКИ (лат. hysteropatia, *-ae, f*) маткохворість, *-рості*, хвороба матки.
БОЛЕЗНЬ МЕТАБОЛИЗМА () хвороба метаболізму; (пол. choroba przemiany materii).
БОЛЕЗНЬ МОЗГА (лат. encephalopathia, *-ae, f*) мозкохворість, *-рості*, хвороба мозку.
БОЛЕЗНЬ МОЛОТИЛЬЩИКОВ () хвороба молотників; (пол. choroba młockarzy).
БОЛЕЗНЬ НА ПОЧВЕ НЕДОСТАТОЧНОГО ПИТАНИЯ () хвороба на ґрунті недостатнього харчування; (пол. choroba na tle niedożywienia, choroba głodowa).
БОЛЕЗНЬ НАКОПЛЕНИЯ () хвороба нагромадження; (пол. tezauroza).
БОЛЕЗНЬ НЕДОЕДАНИЯ () хвороба недоїдання; (пол. choroba głodowa, choroba na tle niedożywienia).
БОЛЕЗНЬ НОГТЕЙ ВЫЗВАННАЯ ПАРАЗИТАМИ *Scopulariopsis* () хвороба нігтів викликана паразитами *Scopulariopsis*; (пол. pleśnica paznokci).
БОЛЕЗНЬ ОТ КОШАЧЬИХ ЦАРАПИН () хвороба від котячих подряпин; (пол. choroba kociego pazura).
БОЛЕЗНЬ ОТ НЕДОСТАТКА () хвороба від нестачі; (пол. choroba z niedoboru).
БОЛЕЗНЬ ОТ НЕДОСТАТКА ВИТАМИНОВ () хвороба від нестачі вітамінів; (пол. awitaminoza).
БОЛЕЗНЬ ОТСУТСТВИЯ ПУЛЬСА () хвороба відсутності пульсу; (пол. choroba beztętna; zespól tuku aorty; zespól Takayashu; zespół odwróconej koarktacji).
БОЛЕЗНЬ ПОДЛЕЖАЩАЯ ОБЯЗАТЕЛЬНОЙ РЕГИСТРАЦИИ С ИЗВЕЩЕНИЕМ () хвороба підлягаюча [що підлягає] обов'язковій реєстрації з повідомленням; (пол. choroba podlegająca zgłoszeniu).
БОЛЕЗНЬ ПРИСПОСОБЛЕНИЯ () хвороба пристосування; (пол. choroba adaptacji).
БОЛЕЗНЬ РАБОТНИКОВ СИЛОСА () хвороба працівників силосу; (пол. choroba robotników w silosach).
БОЛЕЗНЬ СВИНОПАСОВ () хвороба свинопасів; (пол. choroba świniopasów; leptospiroza opon mózgowych).
БОЛЕЗНЬ ТРЯПИЧНИКОВ () хвороба ганчірників; (пол. zapalenie płuc wąglikowe).
БОЛЕЗНЬ УКУСА КРЫС () хвороба укусу пацюків (щурів); (пол. sodoku; gorączka szczurza).
БОЛЕЗНЬ ШАХТЁРОВ () хвороба шахтарів (гірників, рудокопів, вуглекопів); (пол. choroba górników).
БОЛЕЗНЬ, АДДИСОНОВА () адд(и/і)сонова хвороба; (пол. cisawica).
БОЛЕЗНЬ, АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ () алерґічна [алерґійна] хвороба.
БОЛЕЗНЬ, АНГЛИЙСКАЯ (лат. rachitis, *-tidis, f*; rhachitis, *-tidis, f*) кривуха, одлина, м'якокість, м'які кістки, рахіт. англійська хвороба; (пол. choroba angielska; krzywica).
БОЛЕЗНЬ, БАЗЕДОВА (лат. morbus Basedovii [Basedowii]: від нім. лікаря K.A.von Basedow, 1799-1854; hyperthyr(e)oidismus, *-i, m*; hyperthyr(e)oidismus exophthalmicus; thyr(e)otoxicosis, *-is, f*; struma diffusa thyreotoxica; struma diffusa toxica) вирлоокість, *-кості*, базедова хвороба. Екзофтальмічний гіпертироїдизм. Дифузний токсичний [тиреотоксичний] зоб. Хвороба Ґрейвса [Паррі, Флаяні]; (анґ., Graves' [Parry's] disease).
БОЛЕЗНЬ, БОРНХОЛЬМСКАЯ () борн(г/х)ольмська хвороба; (пол. choroba bornholmska; pleurodynia nagminna).
БОЛЕЗНЬ, БРАЙТОВА (лат. morbus Brightii: від анґ. лікаря R.Bright [Брайт], 1789-1858; glomerulonephritis, *-tidis, f*) клубочконирчиця, клубочконирковиця, клубочкониркозапал, клубочкониркозапалення, гломерулонефрит, брайтова хвороба. Запалення ниркових клубочків; (пол. choroba Brighta */zwykle w znaczeniu kłębuszkowego zapalenia nerek/*).
БОЛЕЗНЬ, БРОНЗОВАЯ () бронзова [спіжова, спижева] хвороба; (пол. cisawica).
БОЛЕЗНЬ, ВАГОННАЯ () ваґонна хвороба; (пол. choroba kolejowa).
БОЛЕЗНЬ, ВАКЦИНАЛЬНАЯ () вакцинальна хвороба; (пол. gorączka poszczepienna).
БОЛЕЗНЬ, ВЕНЕРИЧЕСКАЯ () венерична хвороба; (пол. choroba płciowa; choroba weneryczna).
БОЛЕЗНЬ, ВИБРАЦИОННАЯ () вібраційна хвороба.
БОЛЕЗНЬ, ВИРУСНАЯ () вірусна хвороба; (пол. choroba wirusowa).
БОЛЕЗНЬ, ВНУТРЕННЯЯ () внутрішня хвороба; (пол. choroba wewnętrzna).
БОЛЕЗНЬ, ВОЗДУШНАЯ () повітряна хвороба; (пол. choroba powietrzna).
БОЛЕЗНЬ, ВРОЖДЁННАЯ () уроджена хвороба; (пол. choroba wrodzona).
БОЛЕЗНЬ, ВЫСОТНАЯ () висотна хвороба; (пол. choroba wysokościowa).
БОЛЕЗНЬ, ГАФФСКАЯ () гаффська хвороба; (пол. choroba Zalewu Wiślanego).
БОЛЕЗНЬ, ГАФФСКО-ЮКСОВСКАЯ () гаффсько-юксівська хвороба; (пол. choroba Zalewu Wiślanego).
БОЛЕЗНЬ, ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ, НОВОРОЖДЁННЫХ () гемолітична хвороба новонароджених [новонародженців]; (пол. choroba hemolityczna noworodków).
БОЛЕЗНЬ, ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ, НОВОРОЖДЁННЫХ () гемораґічна хвороба новонароджених [новонародженців]; (пол. choroba krwotoczna noworodków).

БОЛЕЗНЬ, ГЕНЕРАЛИЗОВАННАЯ () генералізована [узагальнена] хвороба; (пол. choroba uogólniona).
БОЛЕЗНЬ, ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ () гіпертонічна хвороба; (пол. choroba nadciśnieniowa).
БОЛЕЗНЬ, ГИПОФИЗАРНО-СУПРАРЕНАЛЬНАЯ () гіпофізарно-супраренальна хвороба; (пол. choroba przysadkowo-nadnerczowa).
БОЛЕЗНЬ, ГЛИКОГЕННАЯ () ґлікоґенна хвороба; (пол. tezauroza glikogenowa).
БОЛЕЗНЬ, ГЛИСТНАЯ () глистова [глистяна] хвороба; (пол. robaczyca; glistnica).
БОЛЕЗНЬ, ГОРНАЯ () гірська хвороба; (пол. choroba górska).
БОЛЕЗНЬ, ГРЕЧИШНАЯ () гречана хвороба; (пол. zatrucie gryką).
БОЛЕЗНЬ, ДЕКОМПРЕССИВНАЯ () декомпресивна хвороба; (пол. choroba dekompresyjna).
БОЛЕЗНЬ, ДЕТСКАЯ () дитяча хвороба; (пол. choroba wieku dziecięcego).
БОЛЕЗНЬ, ДЛИТЕЛЬНАЯ () тривала [довготривала] хвороба; (пол. choroba długotrwała).
БОЛЕЗНЬ, ДУШЕВНАЯ () душевна хвороба; (пол. choroba psychiczna; choroba umysłowa).
БОЛЕЗНЬ, ЖЁЛЧЕКАМЕННАЯ [ЖЁЛЧНОКАМЕННАЯ] (лат. cholelithiasis, *-is, f*) жовчокаміння, жовчокамінність, *-ності*, жовчокаменевість, *-вості*, жовчокам'яна [жовчнокам'яна] хвороба; (пол. kamica żółciowa).
БОЛЕЗНЬ, ЖЕМЧУЖНАЯ () перлова хвороба; (пол. perlica).
БОЛЕЗНЬ, ЖЕНСКАЯ () жіноча хвороба; (пол. choroba kobieca).
БОЛЕЗНЬ, ЗАПУЩЕННАЯ () запущена [занедбана] хвороба; (пол. choroba zaniedbana).
БОЛЕЗНЬ, ЗАРАЗНАЯ () заразна хвороба; (пол. choroba zakaźna).
БОЛЕЗНЬ, ЗАСТАРЕЛАЯ () застаріла хвороба; (пол. choroba przewlekła).
БОЛЕЗНЬ, ЗАТЯЖНАЯ () затяжна хвороба; (пол. choroba przewlekła; choroba chroniczna).
БОЛЕЗНЬ, ИДИОПАТИЧЕСКАЯ () ідіопатична хвороба; (пол. choroba samoistna).
БОЛЕЗНЬ, ИЗНУРИТЕЛЬНАЯ () виснажуюча [виснажна, виснажлива, виснажувальна] хвороба; (пол. choroba wyniszczająca).
БОЛЕЗНЬ, ИНВАЗИОННАЯ () інвазійна хвороба.
БОЛЕЗНЬ, ИНФЕКЦИОННАЯ () інфекційна [заразна] хвороба; (рос. заразная болезнь; пол. choroba zakaźna).
БОЛЕЗНЬ, ИСПАНСКАЯ () іспанка, іспанська хвороба; (пол. grypa).
БОЛЕЗНЬ, ИСТОЩАЮЩАЯ () виснажуюча [виснажна, виснажлива, виснажувальна] хвороба; (пол. choroba wyniszczająca).
БОЛЕЗНЬ, КАМЕННАЯ (лат. lithiasis, *-is, f*) каменів'я, каменевість, *-вості*, камінність, *-ності*, каменехворість, *-рості*, каміннохворість, *-рості*, кам'яна [каменева] хвороба; (пол. kamica).
БОЛЕЗНЬ, КАРАНТИННАЯ () карантинна хвороба; (пол. choroba podlegająca kwarantannie).
БОЛЕЗНЬ, КЕСОННАЯ () кесонна хвороба [водолазів]; (рос. болезнь водолазов; пол. choroba kesonowa, choroba nurków).
БОЛЕЗНЬ, КЛЕЩЕВАЯ () кліщова хвороба; (пол. choroba kleszczowa).
БОЛЕЗНЬ, КОЖНАЯ () шкірна хвороба; (пол. choroba skórna).
БОЛЕЗНЬ, КОЛЛАГЕНОВАЯ () колаґенова хвороба.
БОЛЕЗНЬ, КОНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ () конституціональна [тілобудовна] хвороба; (пол. choroba ogólnoustrojowa).
БОЛЕЗНЬ, КОНТАГИОЗНАЯ () контаґіозна [заразна] хвороба; (рос. заразная болезнь; пол. choroba kontaktowa).
БОЛЕЗНЬ, КОРОНАРНАЯ () коронарна [вінцева] хвороба; (рос. венечная болезнь; пол. choroba wieńcowa).
БОЛЕЗНЬ, КРУПНОПЯТНИСТАЯ () великоплямиста хвороба; (пол. rumień zakaźny).
БОЛЕЗНЬ, ЛЕКАРСТВЕННАЯ () лікова хвороба; (пол. choroba polekowa).
БОЛЕЗНЬ, ЛУЧЕВАЯ () променева хвороба; (пол. choroba popromienna).
БОЛЕЗНЬ, ЛУЧИСТАЯ ГРИБКОВАЯ () промениста грибкова хвороба; (пол. promienica).
БОЛЕЗНЬ, МАРШЕВАЯ () маршова хвороба.
БОЛЕЗНЬ, МИЕЛОМНАЯ () мієломна хвороба; (пол. szpiczak mnogi).
БОЛЕЗНЬ, МИТРАЛЬНАЯ () мітральна хвороба; (пол. niedomykalność zastawki dwudzielnej i zwężenie ujścia tylnego lewego).
БОЛЕЗНЬ, МНИМАЯ () уявна хвороба; (пол. choroba urojona).
БОЛЕЗНЬ, МОЗАИЧНАЯ () мозаїчна хвороба; (пол. choroba mozaikowa; mozaika */choroba roślin/*).
БОЛЕЗНЬ, МОРСКАЯ (лат. nausea, *-ae, f*; naupathia, *-ae, f*) захитування, морехворість, *-рості*, морехвороба, морська хвороба; (рос. укачивание).
БОЛЕЗНЬ, МОЧЕКАМЕННАЯ (лат. urolithiasis, *-is, f*) сечокаміння, сечокамінність, *-ності*, сечокаменевість, *-вості*, сечокам'яна хвороба; (пол. kamica moczowa).
БОЛЕЗНЬ, МРАМОРНАЯ () мармурова хвороба; (пол. marmurkowatość kości).
БОЛЕЗНЬ, НАСЛЕДСТВЕННАЯ () спадкова [спадкоємна] хвороба; (пол. choroba dziedziczna).
БОЛЕЗНЬ, НЕИЗЛЕЧИМАЯ () невиліковна хвороба; (пол. choroba nieuleczalna).
БОЛЕЗНЬ, ОРГАНИЧЕСКАЯ () орґанічна хвороба; (пол. choroba ustrojowa).
БОЛЕЗНЬ, ОСНОВНАЯ () основна хвороба; (пол. choroba zasadnicza).
БОЛЕЗНЬ, ОСТРАЯ () гостра хвороба; (пол. choroba ostra).

БОЛЕЗНЬ, **ПАДУЧАЯ** (лат. epilepsia, *-ae, f*) падавка, падавиця, бирса, чорна неміч, чорна хвороба, падуча хвороба; (пол. padaczka).
БОЛЕЗНЬ, **ПАРАЗИТАРНАЯ** () паразитарна хвороба; (пол. choroba pasożytnicza).
БОЛЕЗНЬ, **ПАРАСИФИЛИТИЧЕСКАЯ** () парасифілітична хвороба; (пол. choroba metakiłowa).
БОЛЕЗНЬ, **ПЕРВИЧНАЯ** () первинна хвороба; (пол. choroba pierwotna).
БОЛЕЗНЬ, **ПЕРЕНЕСЁННАЯ** () перенесена хвороба; (пол. choroba przebyta).
БОЛЕЗНЬ, **ПЕРИОДИЧЕСКАЯ** () періодична [переміжна] хвороба; (пол. choroba okresowa).
БОЛЕЗНЬ, **ПОВАЛЬНАЯ** (лат. epidemia, *-ae, f*) пошесть, повальна хвороба; (пол. choroba nagminna).
БОЛЕЗНЬ, **ПОПУГАЙНАЯ [ПОПУГАИЧЬЯ]** () папугова [папужа] хвороба; (пол. choroba papuzia).
БОЛЕЗНЬ, **ПОРФИРИНОВАЯ** () хвороба порфіринова; (пол. porfiria).
БОЛЕЗНЬ, **ПОСЛЕОПЕРАЦИОННАЯ** () післяопераційна хвороба; (пол. choroba pooperacyjna).
БОЛЕЗНЬ, **ПОЧЕЧНОКАМЕННАЯ** (лат. nephrolithiasis, *-is, f*) нирко(во)каміння, нирко(во)камінність, *-ності*, нирко(во)каменевість, *-вості*, нирковокам'яна (нирковокамінна, нирковокаменева) хвороба; (пол. kamica nerkowa).
БОЛЕЗНЬ, **ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ** () хвороба професійна; (пол. choroba zawodowa).
БОЛЕЗНЬ, **ПСИХИЧЕСКАЯ** () психічна [душевна, умислова] хвороба; (рос. душевная болезнь; пол. choroba psychiczna [umysłowa]).
БОЛЕЗНЬ, **ПЯТАЯ** () п'ята хвороба; (пол. choroba piąta).
БОЛЕЗНЬ, **ПЯТАЯ ВЕНЕРИЧЕСКАЯ** () п'ята венерична хвороба; (пол. ziaminiak pachwinowy).
БОЛЕЗНЬ, **РАДИАЦИОННАЯ** () радіаційна [променева] хвороба; (рос. лучевая болезнь; пол. choroba popromienna).
БОЛЕЗНЬ, **РЕВМАТИЧЕСКАЯ** () ревматична хвороба; (пол. choroba reumatyczna [gośćcowa]).
БОЛЕЗНЬ, **РЫЛЬНО-КОПЫТНАЯ** () рильно-копитна хвороба; (пол. pryszczyca bdlęca; choroba pyska i racic).
БОЛЕЗНЬ, **САХАРНАЯ** (лат. diabetes mellitus) солодиця (цукриця), солодівка (цукрівка), солодівниця (цукрівниця), солодосечовиснага (цукросечовиснага). солодосеччя (цукросеччя), солодосечовиснаження (цукросечовиснаження), солодова (цукрова) сечовиснага (сечовиснаження), солодова (цукрова) хвороба; (рос. сахарное мочеизнурение; пол. cukrzyca).
БОЛЕЗНЬ, **СЕМЕЙНАЯ** () сімейна [родинна] хвороба; (пол. choroba rodzinna).
БОЛЕЗНЬ, **СЕННАЯ** () сінна хвороба; (пол. alergia pyłkowa).
БОЛЕЗНЬ, **СЕРДЕЧНАЯ** () серцева хвороба; (пол. choroba serca).
БОЛЕЗНЬ, **СИНЮШНАЯ** () синюшна хвороба; (пол. "niebieszczenie"; choroba błękitna).
БОЛЕЗНЬ, **СИСТЕМНАЯ** () системна хвороба; (пол. schorzenie układowe).
БОЛЕЗНЬ, **СЛОНОВАЯ** (лат. elephantiasis, *-is, f*) слоновість, *-вості*, слонуватість, *-тості*, слонова хвороба; (пол. słoniowacina; słoniowatość).
БОЛЕЗНЬ, **СЛЮННОКАМЕННАЯ** () слинокам'яна хвороба; (пол. kamica ślinowa).
БОЛЕЗНЬ, **СМЕРТЕЛЬНАЯ** () смертельна хвороба; (пол. choroba śmiertelna).
БОЛЕЗНЬ, **СОБАЧЬЯ** () собача хвороба; (пол. gorączka pappataci).
БОЛЕЗНЬ, **СОМАТИЧЕСКАЯ** () соматична [тілесна] хвороба.
БОЛЕЗНЬ, **СОННАЯ** () сонна хвороба; (пол. śpiączka afrykańska).
БОЛЕЗНЬ, **СОПУТСТВУЮЩАЯ** () супутня хвороба; (пол. choroba towarzysząca).
БОЛЕЗНЬ, **СОСУДИСТАЯ** () судинна хвороба; (пол. choroba naczyń).
БОЛЕЗНЬ, **СОЦИАЛЬНАЯ** () соціальна [суспільна] хвороба; (рос. общественная болезнь; пол. choroba społeczna).
БОЛЕЗНЬ, **СПЕЦИФИЧЕСКАЯ, МУЖЧИН** () специфічна хвороба чоловіків; (пол. andropatia).
БОЛЕЗНЬ, **СЫВОРОТОЧНАЯ** () сироваткова хвороба; (пол. choroba surowicza (posurowicza).
БОЛЕЗНЬ, **ТЕШИНСКАЯ** () т(е/і)шинська хвороба; (пол. choroba cieszyńska).
БОЛЕЗНЬ, **ТРОПИЧЕСКАЯ** () тропічна хвороба; (пол. choroba tropikalna).
БОЛЕЗНЬ, **УЗЛОВАТАЯ** () вузлувата хвороба; (пол. rumień guzowaty).
БОЛЕЗНЬ, **ХИРУРГИЧЕСКАЯ** () хірургічна хвороба.
БОЛЕЗНЬ, **ХРОНИЧЕСКАЯ** () хронічна (затяжна, застаріла, тривала, довготривала) хвороба; (рос. затяжная (застарелая, длительная) болезнь; пол. choroba chroniczna (przewlekła, długotrwała)).
БОЛЕЗНЬ, **ЧЕТВЁРТАЯ** () четверта хвороба; (пол. kur płoniczy; choroba czwarta; choroba Filatowa-Dukesa).
БОЛЕЗНЬ, **ЧЕТВЕРТАЯ ВЕНЕРИЧЕСКАЯ** () четверта венерична хвороба; (пол. ziarnica weneryczna węzłów chłonnych pachwiny; choroba Nicolasa-Favre'a; choroba weneryczna czwarta).
БОЛЕЗНЬ, **ШЕСТАЯ („ВНЕЗАПНАЯ СЫПЬ")** () шоста хвороба („раптова (нагла) висипка"); (пол. choroba szósta).
БОЛЕЗНЬ, **ЭКЗОТИЧЕСКАЯ** () екзотична хвороба; (пол. choroba egzotyczna).
БОЛЕЗНЬ, **ЭНДЕМИЧЕСКАЯ** () ендемічна хвороба.
БОЛЕЗНЬ, **ЭПИДЕМИЧЕСКАЯ** () епідемічна хвороба; (пол., choroba powszechna).
БОЛЕЗНЬ, **ЮКСОВСКО-САРТЛАНСКАЯ** () юксівсько-сартланська хвороба; (пол. choroba Zalewu Wiślanego).
БОЛЕЗНЬ, **ЯЗВЕННАЯ** () виразкова хвороба; (пол. choroba wrzodowa).

БОЛЕЗНЬ, ЯЗВЕННАЯ, ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ () виразкова хвороба дванадцятипалої кишки; (пол. choroba wrzodowa dwunastnicy).
БОЛЕЗНЬ, ЯЗВЕННАЯ, ЖЕЛУДКА () виразкова хвороба шлунка; (пол. choroba wrzodowa żołądka).
БОЛЕЗНЬ, ЯТРОГЕННАЯ () ятроґенна хвороба.
БОЛЕТЬ 1.*/про людину/* хворіти, хворувати, хорувати, слабувати, нездужати, нездужувати; 2.*/про частину тіла, рану/* (лат. dolere) боліти; (пол. 1. chorować).
БОЛЕУТОЛЯЮЩИЙ (лат. narcoticus, *-a, -um*) протибільний, протибольовий, болетамуючий, болетамувальний, болегамуючий, болегамувальний, болегамівний, болестишуючий, болестишувальний, болезаспокійний, болезаспокійливий, болестримний, більтамуючий, більгамуючий, більстишуючий; (пол. przeciwbólowy; kojący).
БОЛЕЮЩИЙ (лат. aeger, *-gra, -grum*; aegrotus, *-a, -um*; morbidus, *-a, -um*; morbosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* хворіючий, слабуючий; 2.*/дієприкм./* що хворіє, що слабує; (пол. chorujący).
БОЛИ */ж.мн./* () болі */ч.мн./*; (пол. bóle); */див. тж БОЛЬ/.*
БОЛИ В ЖИВОТЕ () болі в животі; (пол. bóle brzucha).
БОЛИ, „ЛЕТУЧИЕ" () „летючі" болі; (пол. bóle wędrujące).
БОЛИ, ГОЛОДНЫЕ () голодні болі; (пол. bóle głodowe).
БОЛИ, КОРЕШКОВЫЕ () корінцеві болі; (пол. bóle korzeniowe).
БОЛИ, МЕЖМЕНСТРУАЛЬНЫЕ () міжменструальні [міжмісячкові] болі; (пол. bóle w okresie międzymiesiączkowym).
БОЛИ, МЕНСТРУАЛЬНЫЕ () менструальні [місячкові] болі; (рос. месячные боли; пол. bóle miesiączkowe).
БОЛИ, МИГРИРУЮЩИЕ () 1.*/прикм./* мігруючі [міґрувальні, мандруючі, мандрувальні, мандрівні, „летючі"] болі; 2.*/дієприкм./* болі, що міґрують [мандрують]; (рос. „летучие" боли; пол. bóle wędrujące).
БОЛИ, НЕВРАЛГИЧЕСКИЕ ИЛИ ПСЕВДОРЕВМАТИЧЕСКИЕ В ДЕТСКОМ ВОЗРАСТЕ () невралґічні чи псевдоревматичні болі в дитячому віці; (пол. bóle wzrostowe).
БОЛИ, ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЕ () післяопераційні болі; (пол. bóle pooperacyjne).
БОЛИ, ПОСЛЕРОДОВЫЕ () післяпологові болі; (пол. bóle poporodowe).
БОЛИ, РОДОВЫЕ () пологові болі; (пол. bóle porodowe; skurcze porodowe).
БОЛИ, СУДОРОЖНЫЕ () судомні болі; (пол. bóle kurczowe).
БОЛИ, ФАНТОМНЫЕ () фантомні болі; (пол. bóle poamputacyjne kończyny dolnej; bóle w kończynie odjętej).
БОЛИГОЛОВ (лат. Conium, *-i, n L.*) болиголов; (пол. szczwół).
БОЛОМЕТР () болометр; (пол., przyrząd do mierzenia siły bicia serca; przyrząd do mierzenia małych ilości promieniowania cieplnego).
БОЛОСКОП () болоскоп; (пол. detektor obcych ciał metalicznych w tkankach).
БОЛОТИСТЫЙ () болотистий, болотявий, багнистий, багнявий.
БОЛОТНАЯ [ВОДНАЯ, ПОКОСНО-ЛУГОВАЯ, ДАЛЬНЕВОСТОЧНАЯ] ЛИХОРАДКА (лат. leptospirosis anicterica [grippotyphosa]; febris aquatilis [paludalis]) болотна [водна, покісно-лугова, далекосхідна] гарячка [лихоманка]. Безжовтяничний лептоспіроз. Хвороба Буше – Гзелля; (анг., swamp fever); */див. тж ЛЕПТОСПИРОЗ, БЕЗЖЕЛТУШНЫЙ/.*
БОЛОТНЫЙ () болотний, болотяний, багновий; (пол. błotny; bagienny).
БОЛТАЛКА () бовталка; (пол. wstrząsarka */lab./*).
БОЛТАТЬСЯ () вихлятися, хилитатися, хитатися, теліпатися.
БОЛТАЮЩИЙСЯ */СУСТАВ/* () вихлястий */суглоб/.*
БОЛТЛИВОСТЬ () балакучість, *-чості*, балакливість, *-вості*; (пол. gadatliwość).
БОЛТЛИВЫЙ () балакучий, балакливий.
БОЛТОВНЯ, БЕССВЯЗНАЯ () незв'язна балаканина; (пол. gadanina bez związku).
БОЛТУШКА (лат. emulsio, *-onis, f*) бовтанка, бовтачка; (пол. papka).
БОЛТУШКА, ВИСМУТОВАЯ () вісмутова бовтанка; (пол. papka bizmutowa).
БОЛТУШКА, ВОДНАЯ БАРИЕВАЯ () водяна барієва бовтанка; (пол. papka barytowa).
БОЛЬ */ж./* (лат. dolor, *-oris, m*) біль */ч./*; */Р.БОЛИ () болю; О.БОЛЬЮ () болем/*; (пол. ból); */див. тж мн. БОЛИ/.*
БОЛЬ В АХИЛЛОВОМ СУХОЖИЛИИ () біль в ахіловому сухожиллі; (пол. ból ścięgna piętowego).
БОЛЬ В БЕДРЕ () біль у стегні; (пол. ból uda).
БОЛЬ В ГОЛЕНИ () біль у гомілці; (пол. ból goleni).
БОЛЬ В ГОРТАНИ () біль у гортані; (пол. ból krtani).
БОЛЬ В ГРУДИ () біль у грудях; (пол. ból w piersiach).
БОЛЬ В ЖЕЛУДКЕ И КИШЕЧНИКЕ () біль у шлунку і кишечнику [кишківникові]; (пол. ból żołądka i jelit).
БОЛЬ В ЖИВОТЕ () біль у животі; (пол. ból brzucha).
БОЛЬ В КОЛЕННОМ СУСТАВЕ () біль у колінному суглобі; (пол. ból w stawie kolanowym).
БОЛЬ В КОНЕЧНОСТЯХ () біль у кінцівках; (пол. ból kończyn).
БОЛЬ В КРОВЕНОСНЫХ СОСУДАХ () біль у кровоносних судинах; (пол. ból w naczyniach krwionośnych).

БОЛЬ В МАТКЕ () біль у матці [уразі]; (пол. ból macicy).
БОЛЬ В МОЧЕВОМ ПУЗЫРЕ () біль у сечовому міхурі; (пол. ból pęcherza moczowego).
БОЛЬ В МЫШЦАХ ГРУДИ () біль у м'язах грудей; (пол. ból mięśni klatki piersiowej).
БОЛЬ В НАДМЫЩЕЛКЕ () біль у надвиростку; (пол. ból w okolicy nadkłykci).
БОЛЬ В НАДЧРЕВНОЙ ОБЛАСТИ () біль у надчеревній області [ділянці]; (пол. ból nadbrzusza).
БОЛЬ В ОБЛАСТИ ТАЗА () біль в області [ділянці] таза [миси, миски]; (пол. ból w okolicy miednicy).
БОЛЬ В ПИЩЕВОДЕ () біль у стравоході; (пол. ból przełyku).
БОЛЬ В ПЛЕЧЕ () біль у плечі; (пол. ból barku).
БОЛЬ В ПОЗВОНОЧНИКЕ () біль у хребті; (пол. ból kręgosłupa).
БОЛЬ В ПРЯМОЙ КИШКЕ () біль у прямій кишці; (пол. ból odbytnicy).
БОЛЬ В ПЯТКЕ () біль у п'ятці; (пол. ból pięty).
БОЛЬ В РУКЕ () біль у руці; (пол. ból ręki).
БОЛЬ В СВЯЗКЕ () біль у зв'язці; (пол. ból więzadla).
БОЛЬ В СЕЛЕЗЕНКЕ () біль у селезінці; (пол. ból śledziony).
БОЛЬ В СЕТЧАТКЕ () біль у сітківці; (пол. ból siatkówki).
БОЛЬ В СПИНЕ () біль у спині; (пол. ból w plecach; ból kręgosłupa).
БОЛЬ В ТАЗОБЕДРЕННОМ СУСТАВЕ () біль у тазостегновому [кульшовому] суглобі; (пол. ból stawu biodrowego).
БОЛЬ В ТОЛСТОЙ КИШКЕ () біль у товстій кишці; (пол. ból jelita grubego).
БОЛЬ В УШАХ () біль у вухах; (пол. ból uszu).
БОЛЬ В ХРЯЩАХ () біль у хрящах; (пол. ból chrząstek).
БОЛЬ В ЧЕЛЮСТИ () біль у щелепі; (пол. ból szczęki).
БОЛЬ В ЭПИГАСТРИИ () сояшниці, біль у епіґастрії [надчерев'ї].
БОЛЬ В ЯЗЫКЕ () біль у язиці; (пол. ból języka).
БОЛЬ ВО ВЛАГАЛИЩЕ () біль у піхві; (пол. ból pochwy).
БОЛЬ ДЁСЕН () біль ясен; (пол. ból dziąseł).
БОЛЬ КОСТЕЙ (лат. ostalgia, *-ae, f*) кісткобіль, кісткоболість, *-лості*, кісткоболісність, *-ності*, біль кісток.
БОЛЬ КОСТИ (лат. ostalgia, *-ae, f*) кісткобіль, кісткоболість, *-лості*, кісткоболісність, *-ності*, біль кістки; (пол. ból kości).
БОЛЬ НАТОЩАК () біль натще [натщесерце]; (пол. ból na czczo).
БОЛЬ ПОД ЛОЖЕЧКОЙ () біль під грудьми; (пол. ból w dołku sercowym).
БОЛЬ ПОЯСНИЦЫ (лат. lumbago, *-inis, f*) охват, крижоуломи, біль у попереку.
БОЛЬ ПРИ ГЛОТАНИИ () біль при ковтанні; (пол. ból przy połykaniu).
БОЛЬ ПРИ МОЧЕИСПУСКАНИИ () біль при сечовипусканні; (пол. ból przy oddawaniu moczu).
БОЛЬ ПРИ НАДАВЛИВАНИИ () біль при натисненні [натискуванні, натисканні]; (пол. bolesność uciskowa).
БОЛЬ ПРИ ПАЛЬПАЦИИ () біль при пальпації [обмацуванні]; (рос. боль при прощупывании; пол. ból przy obmacywaniu).
БОЛЬ ПРИ РАДИКУЛИТЕ () біль при радикуліті; (пол. ból korzeni nerwowych).
БОЛЬ СУСТАВОВ (лат. arthralgia, *-ae, f*; arthrodynia, *-ae, f*) гризь, суглобобіль, біль суглобів; (пол. ból stawu).
БОЛЬ, АНГИНОЗНАЯ () анґінозний біль; (пол. ból anginoidalny; ból dławicowy; ból dusznicowy).
БОЛЬ, ГЛУБОКАЯ () глибокий біль; (пол. ból głęboki).
БОЛЬ, ГОЛОВНАЯ () біль голови, головний біль; (пол. ból głowy).
БОЛЬ, ГОЛОДНАЯ () голодний біль; (пол. ból głodowy).
БОЛЬ, ДАВЯЩАЯ () давлячий [давильний] біль [, що давить]; (пол. ból uciskający).
БОЛЬ, ДЁРГАЮЩАЯ () смикаючий [смикальний] біль [, що смикає].
БОЛЬ, ДИАФРАГМАЛЬНАЯ () діафраґмальний біль; (пол. ból przepony).
БОЛЬ, ДИСТЕНСИОННАЯ () дистенсійний біль; (пол. ból rozpierający).
БОЛЬ, ЖГУЧАЯ () пекучий біль; (пол. ból palący; ból piekący).
БОЛЬ, ЖЕЛУДОЧНАЯ () шлунковий біль; (пол. ból żołądka).
БОЛЬ, ЗАГРУДИННАЯ () загруднинний біль; (пол. ból za mostkiem).
БОЛЬ, ЗУБНАЯ () зубний біль; (пол. ból zsębów).
БОЛЬ, ИРРАДИИРУЮЩАЯ () іррадіюючий [іррадіювальний, відпромінюючий, відпромінювальний] біль; (пол. ból promieniujący).
БОЛЬ, КИНЖАЛООБРАЗНАЯ () кинджалоподібний біль; (пол. ból kłujący */jakby ukłucie sztyletem/*).
БОЛЬ, КИШЕЧНАЯ () кишковий біль; (пол. ból jelit).
БОЛЬ, КОЛИКООБРАЗНАЯ () колікоподібний біль; (пол. ból przypominający kolkę).
БОЛЬ, КОЛЮЩАЯ () 1.*/прикм./* колючий біль; 2.*/дієприкм./* біль, що коле; (пол. ból kłujący).
БОЛЬ, КОПЧИКОВАЯ () куприковий біль; (пол. ból guziczny; ból kości ogonowej).
БОЛЬ, КОРЕШКОВАЯ () корінцевий біль; (пол. ból korzeniowy).
БОЛЬ, КРЕСТЦОВАЯ () крижовий біль; (пол. ból krzyża).

БОЛЬ, ЛОМЯЩАЯ () 1.*/прикм./* ломлючий [ламівний, ламлючий, ламаючий] біль; 2.*/дієприкм./* біль, що ломе [що ломить, що ламає]; (пол. ból łamiący).
БОЛЬ, МЕЖМЕНСТРУАЛЬНАЯ () міжменструальний біль; (пол. ból w okresie owulacji).
БОЛЬ, МЕНСТРУАЛЬНАЯ () менструальний [місячковий] біль; (пол. ból w okresie miesiączki).
БОЛЬ, МЕСТНАЯ () місцевий біль; (пол. ból miejscowy).
БОЛЬ, МИГРИРУЮЩАЯ () 1.*/прикм./* міґруючий [міґрувальний, мандруючий, мандрівний, мандрувальний, „летючий"] біль; 2.*/дієприкм./* біль, що міґрує [мандрує]; (рос. „летучая" боль; пол. ból wędrujący).
БОЛЬ, МОЛНИЕНОСНАЯ () блискавичний біль; (пол. ból piorunujący).
БОЛЬ, МУЧИТЕЛЬНАЯ () нестерпний [лютий, муковий] біль; (пол. ból męczą).
БОЛЬ, МЫШЕЧНАЯ (лат. myalgia, *-ae, f*; myodynia, *-ae, f*) камчук, м'язобіль, м'язовий біль; (пол. ból mięśniowy).
БОЛЬ, НЕВРАЛГИЧЕСКАЯ () невралгічний біль.
БОЛЬ, НЕВЫНОСИМАЯ () нестерпний біль; (пол. ból trudny do zniesienia).
БОЛЬ, НЕРВНАЯ (лат. neuralgia, *-ae, f*) підвій, нервець, нервовий біль; (пол. ból nerwu).
БОЛЬ, НОЮЩАЯ () ниючий біль; (пол. ból ćmiący).
БОЛЬ, ОПОЯСЫВАЮЩАЯ () 1.*/прикм./* оперізуючий [оперізувальний] біль; 2.*/дієприкм./* біль, що оперізує; (пол. ból opasujący; ból obręczowy).
БОЛЬ, ОСТРАЯ КОЛЮЩАЯ () гострий колючий біль [що коле]; (пол. ból kłujący).
БОЛЬ, ПЕЧЁНОЧНАЯ () печінковий біль; (пол. ból wątroby).
БОЛЬ. ПЛЕВРАЛЬНАЯ () плевральний біль; (пол. ból opłucnej).
БОЛЬ, ПОСЛЕРОДОВАЯ () післяпологовий біль; (пол. ból poporodowy).
БОЛЬ, ПОСЛЕЭКСТРАКЦИОННАЯ () післяекстракційний біль; (пол. ból po usunięciu zęba).
БОЛЬ, ПОСТЭКСТРАКЦИОННАЯ () постекстракційний [післяекстракційний] біль; (рос. послеэкстракционная боль; пол. ból po usunięciu zęba).
БОЛЬ, ПОЧЕЧНАЯ () нирковий біль; (пол. ból nerek).
БОЛЬ, ПОЯСНИЧНАЯ (лат. lumbago, *-inis, f*) охват, крижоуломи, біль поперековий; (пол. mięśnioból lędźwiowy; postrzał).
БОЛЬ, ПРЕКОРДИАЛЬНАЯ () біль прекордіальний [передсерцевий]; (пол. ból przedsercowy;ból w okolicy serca).
БОЛЬ, ПУЛЬСИРУЮЩАЯ () пульсуючий біль [що пульсує]; (пол. ból pulsujący).
БОЛЬ, РВУЩАЯ () рвучий біль [що рве]; (пол. ból rwący).
БОЛЬ, РЕВМАТИЧЕСКАЯ () ревматичний біль.
БОЛЬ, РЕТРОСТЕРНАЛЬНАЯ () ретростернальний [загруднинний, загрудниновий] біль; (рос. загрудинная боль; пол. ból za mostkiem).
БОЛЬ, САМОПРОИЗВОЛЬНАЯ () мимовільний біль; (пол. ból samoistny).
БОЛЬ, СВЕРЛЯЩАЯ () свердлячий біль; (пол. ból świdrujący).
БОЛЬ, СЕРДЕЧНАЯ () серцевий біль; (пол. ból serca).
БОЛЬ, СПАСТИЧЕСКАЯ () спастичний біль; (пол., ból kurczowy).
БОЛЬ. СТЕНОКАРДИЧЕСКАЯ () стенокардичний біль.
БОЛЬ, СТРЕЛЯЮЩАЯ () стріляючий біль; (пол. ból przeszywający; ból strzelający).
БОЛЬ, СУСТАВНАЯ (лат. arthralgia, *-ae, f*; arthrodynia, *-ae, f*) гризь, суглобобіль, суглобний [суглобовий] біль; (пол. ból stawu).
БОЛЬ, СУХОЖИЛЬНАЯ () сухожильний біль; (пол. ból ścięgna).
БОЛЬ, СХВАТКООБРАЗНАЯ () переймистий біль; (пол. ból kurczowy).
БОЛЬ, ТУПАЯ () тупий біль; (пол. ból tępy).
БОЛЬ, УШНАЯ () вушний біль; (пол. ból ucha).
БОЛЬ, ФАНТОМНАЯ () фантомний біль; (пол. ból w kończynie odjętej).
БОЛЬНАЯ () хвора; (пол. chora).
БОЛЬНАЯ, ПЕЧЁНОЧНАЯ [ПЕЧЁНОЧНИЦА] () печінковиця, хвора на печінку.
БОЛЬНАЯ, ПОЧЕЧНАЯ [ПОЧЕЧНИЦА] () нирковиця, хвора на нирки.
БОЛЬНИЦА (лат. nosocomium, *-ii, n*; nosodochium, *-ii, n*; hospitalium, *-i, n*; hospitium, *-i, n*) лікарня; (пол. szpital).
БОЛЬНИЦА ДЛЯ ДУШЕВНОБОЛЬНЫХ () божевільня, душолікарня, душевнолікарня, душевнолікарська [душевнолікувальна] лікарня, лікарня для душевнохворих, */розм./* дурка; (рос. */розм./* дурдом).
БОЛЬНИЦА НЕОТЛОЖНОЙ ПОМОЩИ () лікарня невідкладної допомоги; (пол. szpital dla przypadków nagłych).
БОЛЬНИЦА СКОРОЙ ПОМОЩИ () лікарня швидкої допомоги; (пол. szpital pogotowia ratunkowego).
БОЛЬНИЦА, АКУШЕРСКО-ГИНЕКОЛОГИЧЕСКАЯ () акушерсько-ґінекологічна лікарня; (пол. szpital położniczo-ginekologiczny).
БОЛЬНИЦА, ГИНЕКОЛОГИЧЕСКАЯ () ґінекологічна лікарня.
БОЛЬНИЦА, ГЛАЗНАЯ () очна лікарня.
БОЛЬНИЦА. ГОРОДСКАЯ () міська лікарня; (пол. szpital miejski).

БОЛЬНИЦА, ДЕТСКАЯ () дитяча лікарня; (пол. szpital dziecięcy).
БОЛЬНИЦА, ИНТЕГРИРОВАННАЯ () інтегрована лікарня; (пол. szpital zintegrowany).
БОЛЬНИЦА, ИНФЕКЦИОННАЯ () інфекційна [заразна] лікарня; (пол. szpital zakaźny).
БОЛЬНИЦА, КОЖНО-ВЕНЕРИЧЕСКАЯ () шкірно-венерична лікарня; (пол. szpital skórno-wenеryczny).
БОЛЬНИЦА, ОБЛАСТНАЯ () обласна лікарня; (пол. szpital wojewódzki).
БОЛЬНИЦА, ОБРАЗЦОВАЯ () зразкова лікарня; (пол. szpital wzorowy).
БОЛЬНИЦА, ОБЩАЯ () загальна лікарня; (пол. szpital ogólny).
БОЛЬНИЦА, ОБЩЕГОРОДСКАЯ () загальноміська лікарня; (пол. szpital ogólnomiejski).
БОЛЬНИЦА, ОБЪЕДИНЁННАЯ () об'єднана лікарня; (пол. szpital zespolony; szpital zjednoczony).
БОЛЬНИЦА, ОРТОПЕДИЧЕСКАЯ () ортопедична лікарня.
БОЛЬНИЦА, ПСИХИАТРИЧЕСКАЯ () божевільня, душолікарня, душевнолікарня, лікарня для душевнохворих, психлікарня, психіатрична [душевнолікарська, душевнолікувальна] лікарня, */розм./* дурка; (рос. больница для душевнобольных, */розм./* дурдом).
БОЛЬНИЦА, ПСИХОНЕВРОЛОГИЧЕСКАЯ () психоневрологічна лікарня.
БОЛЬНИЦА, РАЙОННАЯ () районна лікарня; (пол. szpital powiatowy).
БОЛЬНИЦА, СЕЛЬСКАЯ () сільська лікарня; (пол. szpital wiejski).
БОЛЬНИЦА, СПЕЦИАЛИЗИРОВАННАЯ () спеціалізована лікарня; (пол. szpital specjalistyczny).
БОЛЬНИЦА, ТУБЕРКУЛЁЗНАЯ () туберкульозна [протисухотна] лікарня; (пол. szpital przeciwgruźliczy).
БОЛЬНИЦА, ТЮРЕМНАЯ () тюремна [в'язнична] лікарня; (пол. szpital więzienny).
БОЛЬНИЦА, УЧАСТКОВАЯ () дільнична лікарня; (пол. szpital rejonowy; szpital dzielnicowy).
БОЛЬНИЦА, ХИРУРГИЧЕСКАЯ () хірургічна лікарня.
БОЛЬНИЧНЫЙ (лат. hospitalis, *-e*; nosocomialis, *-e*) лікарняний, лікарневий; (пол. szpitalny).
БОЛЬНИЧНЫЙ ЛИСТ () листок непрацездатності, лікарняний листок.
БОЛЬНО () боляче; */МНЕ БОЛЬНО () мені болить (боляче)/*; (пол. boleśnie).
БОЛЬНОЙ 1.*/імен./* (лат. aegrotus, *-i, m*; patiens, *-entis, mf*) хворий, слабий; 2.*/прикм./* (лат. aeger, *-gra, -grum*; aegrotus, *-a, -um*; morbidus, *-a, -um*; morbosus, *-a, -um*) хворий, слабий, заслаблий, недужий; (пол. chory).
БОЛЬНОЙ АРТЕРИОСКЛЕРОЗОМ () хворий артеріосклерозом [на артеріосклероз]; (пол. chory na stwardnienie tętnic).
БОЛЬНОЙ АСТМОЙ () хворий астмою [на астму]; (пол. chory na dychawicę oskrzelową).
БОЛЬНОЙ ВОДОБОЯЗНЬЮ () хворий на водобоязнь [сказ]; (пол. chory na wściekliznę).
БОЛЬНОЙ ГЕМОФИЛИЕЙ () хворий гемофілією [на гемофілію]; (пол. hemofilik; krwawiec).
БОЛЬНОЙ ГРИППОМ () хворий грипом [на грип]; (пол. chory na grypę).
БОЛЬНОЙ ГРЫЖЕЙ () килавець, гилун, хворий на грижу [килу, гилу, гилу].
БОЛЬНОЙ ДИАБЕТОМ () хворий діабетом [на діабет]; (пол. chory na cukrzycę).
БОЛЬНОЙ ЗАЯЧЬЕЙ ГУБОЙ () тригубчак, хворий на заячу губу.
БОЛЬНОЙ КУРИНОЙ СЛЕПОТОЙ () лунавий, хворий на курячу сліпоту.
БОЛЬНОЙ МАЛЯРИЕЙ () хворий малярією; (пол. chory na zimnicę).
БОЛЬНОЙ НУЖДАЮЩИЙСЯ В НЕОТЛОЖНОЙ ПОМОЩИ () хворий потребуючий невідкладної допомоги; (пол. przypadek nagły).
БОЛЬНОЙ РОЖЕЙ () хворий бешихою [на бешиху]; (пол. chory na różę).
БОЛЬНОЙ С ВЫСОКОЙ ТЕМПЕРАТУРОЙ () хворий з високою температурою [гарячкою]; (пол. chory z wysoką gorączką).
БОЛЬНОЙ С ПОДАГРОЙ () хворий з подагрою; (пол. chory na dnę).
БОЛЬНОЙ СИФИЛИСОМ () хворий на пранці [сифіліс]; (пол. chory na kiłę).
БОЛЬНОЙ ТУБЕРКУЛЁЗОМ () сухотник, сухотний хворий, хворий на сухоти [туберкульоз]; (рос. чахоточный больной; пол. gruźlik).
БОЛЬНОЙ ФИСТУОЙ () норикуватець, норикуватий, хворий на норицю [фістулу].
БОЛЬНОЙ ЭКЗЕМОЙ () хворий екземою; (пол. chory na wyprysk).
БОЛЬНОЙ ЭПИЛЕПСИЕЙ () хворий епілепсією; (пол. chory na padaczkę; epileptyk).
БОЛЬНОЙ, АМБУЛАТОРНЫЙ () амбулаторний [приходжий] хворий; (рос. приходящий больной; пол. chory ambulatoryjny).
БОЛЬНОЙ, БРЕДЯЩИЙ () хворий, що марить; (пол. chory majaczący).
БОЛЬНОЙ, ВЕНЕРИЧЕСКИЙ () венеричний хворий; (пол. chory wenerycznie).
БОЛЬНОЙ, ВЫСОКОЛИХОРАДЯЩИЙ () високогарячкуючий [високогарячкувальний] хворий; (пол. chory z wysoką gorączką).
БОЛЬНОЙ, ГОСПИТАЛИЗИРОВАННЫЙ () госпіталізований [улікарнений] хворий.
БОЛЬНОЙ, ГРИППОЗНЫЙ () грипозний хворий; (пол. chory na grypę).
БОЛЬНОЙ, ЗАРАЗНЫЙ () заразний хворий; (пол. chory zakaźnie).
БОЛЬНОЙ, ИНФЕКЦИОННЫЙ () інфекційний [заразний] хворий; (рос. заразный больной; пол. chory zakaźnie).
БОЛЬНОЙ, ИСТОЩЁННЫЙ () виснажений хворий; (пол. chory charlaczy; chory wyniszczony).
БОЛЬНОЙ, КАХЕКТИЧЕСКИЙ () кахектичний [виснажений] хворий; (рос. истощённый [изможденный] больной; пол. chory wyniszczony; chory charlaczy).

БОЛЬНОЙ, КОЕЧНЫЙ () ліжковий хворий; (пол. chory szpitalny).
БОЛЬНОЙ, ЛЁГОЧНЫЙ [ЛЕГОЧНОЙ] () легеневий хворий; (пол. chory na płuca).
БОЛЬНОЙ, ЛЕЖАЩИЙ () лежачий хворий; (пол. chory leżący; obłożniechory).
БОЛЬНОЙ, ЛИХОРАДЯЩИЙ () гарячкуючий [гарячківний, гарячкувальний] хворий [, що гарячкує]; (пол. chory gorączkujący).
БОЛЬНОЙ, НЕЛИХОРАДЯЩИЙ () негарячкуючий [негарячківний, негарячкувальний] хворий [, що не гарячкує]; (пол. chory nie gorączkujący).
БОЛЬНОЙ, НЕТЕМПЕРАТУРЯЩИЙ [НЕТЕМПЕРАТУРНЫЙ] () нетемпературний [негарячківний, негарячкувальний, негарячкуючий] хворий [, що не температурить, що не гарячкує]; (рос. нелихорадящий больной; пол. chory nie gorączkujący).
БОЛЬНОЙ, НЕТРАНСПОРТАБЕЛЬНЫЙ () нетранспортабельний [неперевізний, неперевозівний] хворий; (пол. chory nienadający się do przewiezienia).
БОЛЬНОЙ, ОЖИРЕЛЫЙ () ожирілий хворий; (пол. chory otyły).
БОЛЬНОЙ, ОТЁЧНЫЙ () набряклий [набрезклий] хворий; (пол. chory z obrzękami).
БОЛЬНОЙ, ПЕЧЁНОЧНЫЙ [ПЕЧЁНОЧНИК] () печінковик, печінковець, *-ківця*, хворий на печінку, печінковий хворий.
БОЛЬНОЙ, ПОСТЕЛЬНЫЙ () постільний хворий; (пол. obłożnie chory).
БОЛЬНОЙ, ПОЧЕЧНЫЙ [ПОЧЕЧНИК] () нирковик, нирковець, *-ківця*, хворий на нирки, нирковий хворий.
БОЛЬНОЙ, ПРИХОДЯЩИЙ () прихожий хворий.
БОЛЬНОЙ, ПСИХИЧЕСКИ () психічно хворий.
БОЛЬНОЙ, РАКОВЫЙ () раковий [пістряковий] хворий [на рак, на пістряк]; (пол. chory na raka).
БОЛЬНОЙ, СЕРДЕЧНЫЙ () серцевий хворий [на серце]; (пол. chory na serce).
БОЛЬНОЙ, ТЕМПЕРАТУРЯЩИЙ () температурівний хворий [що температурить]; (пол. chory gorączkujący).
БОЛЬНОЙ, ТРАНСПОРТАБЕЛЬНЫЙ () транспортабельний [перевізний, перевозівний] хворий; (пол. chory nadającysię do przewiezienia).
БОЛЬНОЙ, УПИТАННЫЙ () угодований [гладкий] хворий; (пол. chory dobrze odżywiony).
БОЛЬНОЙ, ХИРУРГИЧЕСКИЙ () хірурґічний хворий.
БОЛЬНОЙ, ХОДЯЧИЙ () ходячий хворий; (пол. chory chodzący).
БОЛЬНОЙ, ХРОНИЧЕСКИЙ () хронічний [тривало, довготривало] хворий; (пол. chory przewlekle).
БОЛЬНОЙ, ЧАХОТОЧНЫЙ () сухотник, сухотний хворий [на сухоти]; (пол. gruźlik).
БОЛЬНЫЕ НОГИ () хворі [камчужні] ноги.
БОЛЬШЕБЕРЦОВАЯ КОСТЬ (лат. tibia, *-ae, f*) гомілка, великогомілкова (великоголінкова) кістка.
БОЛЬШЕБЕРЦОВЫЙ (лат. tibialis, *-e*) гомілковий, великогомілковий, великоголінковий; (пол. piszczelowy).
БОЛЬШЕГЛАЗИЕ () великооччя, великоокість, *-кості*, великоочність, *-ності*; (пол. dużoocze).
БОЛЬШЕГЛАЗЫЙ 1.*/прикм./* (лат. macrophthalmicus, *-a, -um*) великоокий, окатий; 2.*/імен./* (лат. macrophthalmicus, *-i, m*) окань.
БОЛЬШЕГОЛОВЫЙ 1.*/прикм./* (лат. macrocephalus, *-a, -um*) головатий, великоголовий; 2.*/імен./* (лат. macrocephalus, *-i, m*) головань, *-ваня*, головач, головко, великоголовець, *-лівця*.
БОЛЬШЕ-МАЛОБЕРЦОВЫЙ () велико-малогомілковий, велико-малоголінковий; (пол. piszczelowo-strzalkowy).
БОЛЬШИЙ (лат. maior, *-ius, /G.-ioris/*; major, *-jus, /G.-joris/*) більший; (пол. większy).
БОЛЬШИНСТВО () більшість, *-шості*.
БОЛЬШОЙ (лат. magnus, *-a, -um*; multus, *-a, -um*) великий; (пол. duży; wielki).
БОЛЬШОЙ КОРЕННОЙ ЗУБ (лат. **molaris**, *-is, m*; **dens molaris**: від molaris – жорновий; **dens multicuspidalis**) жорновик, чотиригорбець, кутнезуб, великий кутній зуб, задньокорінний зуб, великий корінний зуб; (пол. trzonowiec, ząb trzonowy; словац. stolička).
БОЛЬШОЙ МОЗГ (лат. cerebrum, *-i, n*) великомозок, великий мозок. Частина головного мозку, що складається з двох півкуль, з'єднаних мозолистим тілом.
БОЛЬШОЙ ПАЛЕЦ (лат. pollux; hallux) палюх, великий палець.
БОМБА () бомба.
БОМБА, АТОМНАЯ () атомна бомба; (пол. bomba atomowa).
БОМБА, ВОДОРОДНАЯ () воднева бомба; (пол. bomba wodorowa).
БОМБА, КАЛОРИМЕТРИЧЕСКАЯ () калориметрична бомба.
БОМБА, КИСЛОРОДНАЯ () киснева бомба; (пол. bomba tlenowa).
БОМБА, КОБАЛЬТОВАЯ () кобальтова бомба.
БОМБА, НЕЙТРОННАЯ () нейтронна бомба; (пол. bomba neutronowa).
БОМБАРДИРОВКА () бомбардування; (пол. bombardowanie).
БОМБАРДИРОВКА НЕЙТРОНАМИ () бомбардування нейтронами.
БОМБАРДИРОВКА ЯДЕР () бомбардування ядер.
БОМБАРДИРОВКА, ЭЛЕКТРОННАЯ () електронне бомбардування.
БОНИФИКАТОР () боніфікатор; (пол. techniczny pracownik służby przeciwzimniczej).

БОР 1./*зубний*/ (нім. Bohr) свердел, свердло, свердельце, свердлик, бур, бурав, буравчик, бор, *-а*; 2./*хім.*/ (лат. borum, *-i, n*; B) бор, *-у*; (рос. 1. сверло, бур, бурав, буравчик; (пол. 1. świder; wiertarka, wiertło).
БОР, ЗУБНОЙ () зубний бор; (пол. wiertarka dentystyczna).
БОР, КАНАЛЬНЫЙ () канальний бор; (пол. wiertło korzeniowe).
БОР, ФИССУРНЫЙ () фісурний бор; (пол. wiertło szczelinowe; szczelinowiec).
БОРАТ () борат; (пол. boran).
БОРЕЦ (лат. Aconitum, *-i, n*; *L.*) борець; (пол. tojad).
БОРЕЦ, АПТЕЧНЫЙ () аптечний борець; (пол. tojad mordownik).
БОРМАШИНА (нім. Bohrmaschine) свердилка, свердлівка, зубосвердилка, зубосвердлівка, бормашина. Зубосвердлильна машина; (пол. wiertarka dentystyczna).
БОРМОТАНИЕ (лат. mussitatio, *-onis, f*) мимрення, бубоніння, мурмотіння, бурмотіння.
БОРМОТАТЬ (лат. mussitare) мимрити, бубоніти, мурмотіти, бурмотіти.
БОРНИЛАЦЕТАТ () борнілацетат; (пол. octan bornylu).
БОРНО-КАМФОРНЫЙ () борно-камфорний; (пол. borowo-kamforowy).
БОРНЫЙ () борний; (пол. borowy; borny).
БОРОГЛИЦЕРИН () борогліцерин.
БОРОДА () борода; (пол. broda).
БОРОДАВКА (лат. verruca, *-ae, f*) гузка, бородавка; (пол. brodawka).
БОРОДАВКА МОШОНКИ У ТРУБОЧИСТОВ () бородавка мошонки в сажотрусів; (пол. rak moszny u kominiarzy).
БОРОДАВКА НА НОЖКЕ () бородавка на ніжці; (пол. brodawka uszypulowana).
БОРОДАВКА, ДЕГТЯРНАЯ, МОШОНКИ () дігтярна [дьогтьова] бородавка мошонки; (пол. rak moszny wywołany smołą).
БОРОДАВКА, ОБЫКНОВЕННАЯ () звичайна бородавка; (пол. brodawka pospolita).
БОРОДАВКА, ОСТРОКОНЕЧНАЯ () гострувата [кінчаста, кінчата, шпиляста, шпичаста] бородавка; (пол. kłykcina kończysta).
БОРОДАВКА, ПЕРЕДВИЖНАЯ () пересувна бородавка; (пол. bartoneloza).
БОРОДАВКА, ПЕРУАНСКАЯ () перуанська бородавка; (пол. brodawczakowatość peruwiańska).
БОРОДАВКА, ПЛОСКАЯ () плоска [пласка] бородавка; (пол. brodawka płaska młodocianych).
БОРОДАВКА, ПРОСТАЯ () проста бородавка; (пол. brodawka pospolita).
БОРОДАВКА, САЖНАЯ, МОШОНКИ () сажна бородавка мошонки; (пол. rak moszny u kominiarzy).
БОРОДАВКА, СЕБОРЕЙНАЯ () себорейна бородавка; (пол. brodawka łojotokowa).
БОРОДАВКА, СТАРЧЕСКАЯ () стареча бородавка; (пол. brodawka starcza).
БОРОДАВКА, ЮНОШЕСКАЯ () юнацька [юнача] бородавка; (пол. brodawka płaska młodocianych).
БОРОДАВОЧКА (лат. verrucula, *-ae, f*) гузочка, бородавочка.
БОРОДАВОЧНЫЙ (лат. verrucosus, *-a, -um*) гузковий, бородавковий; (пол. brodawkowy).
БОРОДАВЧАТЫЙ (лат. verrucatus, *-a, -um*; verrucosus, *-a, -um*) гузковистий, бородавистий, бородавчастий; (пол. brodawkowaty).
БОРОДКА () борідка; (пол. bródka).
БОРОЗДА (лат. sulcus, *-i, m*) борозна, скорода, рівчак; (пол. bruzda); /*див. теж* ***БОРОЗДЫ***/.
БОРОЗДА БЕЛОЧНОЙ ОБОЛОЧКИ ГЛАЗА () борозна білкової оболонки ока; (пол. bruzda twardówki).
БОРОЗДА БОЛЬШОГО КАМЕНИСТОГО НЕРВА () борозна великого кам'янистого нерва; (пол. bruzda n. skalistego większego).
БОРОЗДА ВЕРХНЕГО САГИТТАЛЬНОГО СИНУСА () борозна верхнього саґітального синуса (пазухи, затоки); (пол. bruzda zatoki strzałkowej górnej).
БОРОЗДА ВЕРХНЕЙ КАМЕНИСТОЙ ПАЗУХИ () борозна верхньої кам'янистої пазухи; (пол. bruzda zatoki skalistej górnej).
БОРОЗДА ВЕРХНЕЙ САГИТТАЛЬНОЙ ПАЗУХИ () борозна верхньої саґітальної пазухи; (пол. bruzda zatoki strzałkowej górnej).
БОРОЗДА ДЛИННОГО СГИБАТЕЛЯ БОЛЬШОГО ПАЛЬЦА () борозна довгого згинача великого пальця; (пол. bruzda ścięgna zginacza długiego palucha).
БОРОЗДА ЗАПЯСТЬЯ () борозна зап'ястя; (пол. bruzda nadgarstka).
БОРОЗДА ЗАТЫЛОЧНОЙ АРТЕРИИ () борозна потиличної артерії; (пол. bruzda t. potylicznej).
БОРОЗДА КРЫЛОВИДНОГО КРЮЧКА () борозна крилоподібного гачка; (пол. bruzda haczyka skrzydłowego).
БОРОЗДА ЛОЖА НОГТЯ () борозна ложа нігтя; (пол. bruzda macierzy paznokcia).
БОРОЗДА ЛОКТЕВОГО НЕРВА () борозна ліктьового нерва; (пол. bruzda n. łokciowego).
БОРОЗДА ЛУЧЕВОГО НЕРВА () борозна променевого нерва; (пол. bruzda n. promieniowego).
БОРОЗДА МАЛОГО КАМЕНИСТОГО НЕРВА () борозна малого кам'янистого нерва; (пол. bruzda n. skalistego mniejszego).
БОРОЗДА МОЗОЛИСТОГО ТЕЛА () борозна мозолистого тіла; (пол. bruzda ciała modzelowatego).
БОРОЗДА МОРСКОГО КОНЬКА () борозна морського коника; (пол. bruzda hipokampa).
БОРОЗДА МЫСА () борозна мису; (пол. bruzda wzgórka).

БОРОЗДА НИЖНЕЙ КАМЕНИСТОЙ ПАЗУХИ () борозна нижньої кам'янистої пазухи; (пол. bruzda zatoki skalistej dolnej).
БОРОЗДА НИЖНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ () борозна нижньої порожнинної вени; (пол. bruzda żyły głównej).
БОРОЗДА ПОДКЛЮЧИЧНОЙ АРТЕРИИ () борозна підключичної артерії; (пол. bruzda t. podobojczykowej).
БОРОЗДА ПОДКЛЮЧИЧНОЙ ВЕНЫ () борозна підключичної вени; (пол. bruzda żyły podobojczykowej).
БОРОЗДА ПОЗВОНОЧНОЙ АРТЕРИИ () борозна хребетної артерії; (пол. bruzda t. kręgowej).
БОРОЗДА ПОЛОЙ ВЕНЫ () борозна порожнинної вени; (пол. bruzda żyły głównej).
БОРОЗДА ПОПЕРЕЧНОЙ (ВЕНОЗНОЙ) ПАЗУХИ () борозна поперечної (венозної) пазухи; (пол. bruzda zatoki poprzecznej).
БОРОЗДА ПОЯСА () борозна пояса; (пол. bruzda obręczy).
БОРОЗДА ПУПОЧНОЙ ВЕНЫ () борозна пупкової вени; (пол. bruzda żyły pępkowej).
БОРОЗДА ПЯТОЧНОЙ КОСТИ () борозна п'яткової кістки; (пол. bruzda kości piętowej).
БОРОЗДА СИГМОВИДНОЙ ВЕНОЗНОЙ ПАЗУХИ () борозна сигмоподібної венозної пазухи; (пол. bruzda zatoki esowatej).
БОРОЗДА СКЛЕРЫ () борозна склери; (пол. bruzda twardówki).
БОРОЗДА СЛУХОВОЙ ТРУБЫ () борозна слухової труби; (пол. bruzda trąbki słuchowej).
БОРОЗДА СПИННОМОЗГОВОГО НЕРВА () борозна спинномозкового нерва; (пол. bruzda n. rdzeniowego).
БОРОЗДА СРЕДНЕЙ ВИСОЧНОЙ АРТЕРИИ () борозна середньої скроневої артерії; (пол. bruzda t. skroniowej środkowej).
БОРОЗДА СУХОЖИЛИЙ МАЛОБЕРЦОВЫХ МЫШЦ () борозна сухожиль малогомілкових [малоголінкових] м'язів; (пол. bruzda ścięgien mm. strzałkowych).
БОРОЗДА СУХОЖИЛИЯ ДЛИННОЙ МАЛОБЕРЦОВОЙ МЫШЦЫ () борозна сухожилля довгого малогомілкового [малоголінкового] м'яза; (пол. bruzda ścięgna m. strzałkowego długiego).
БОРОЗДА СУХОЖИЛИЯ МЫШЦЫ ДЛИННОГО СГИБАТЕЛЯ БОЛЬШОГО ПАЛЬЦА СТОПЫ () борозна сухожилля м'яза довгого згинача великого пальця стопи; (пол. bruzda ścięgna mięśnia zginacza długiego palucha).
БОРОЗДА ТАРАННОЙ [НАДПЯТОЧНОЙ] КОСТИ () борозна таранної [надп'яткової] кістки; (пол. bruzda kości skokowej).
БОРОЗДА, АРТЕРИАЛЬНАЯ () артеріальна борозна; (пол. bruzda tętnicza).
БОРОЗДА, БАРАБАННАЯ () барабанна борозна; (пол. bruzda bębenkowa).
БОРОЗДА, БОКОВАЯ () бічна борозна; (пол. bruzda boczna).
БОРОЗДА, БОКОВАЯ ДВУГЛАВАЯ () бічна двоголова борозна; (пол. bruzda boczna mięśnia dwugłowego).
БОРОЗДА, БОЛЬШАЯ НЁБНАЯ () більша піднебінна борозна; (пол. bruzda podniebienna większa).
БОРОЗДА, ВЕНЕЧНАЯ () вінцева борозна; (пол. bruzda wieńcowa).
БОРОЗДА, ВЕНОЗНАЯ () венозна борозна; (пол. bruzda żylna).
БОРОЗДА, ВЕРХНЯЯ ВИСОЧНАЯ () верхня скронева борозна; (пол. bruzda skroniowa górna).
БОРОЗДА, ВЕРХНЯЯ ЛОБНАЯ () верхня лобна [чолова] борозна; (пол. bruzda czołowa górna).
БОРОЗДА, ВИСОЧНАЯ () скронева борозна; (пол. bruzda skroniowa).
БОРОЗДА, ВНУТРЕННЯЯ СПИРАЛЬНАЯ () внутрішня спіральна борозна; (пол. bruzda spiralna wewnętrzna).
БОРОЗДА, ВНУТРИТЕМЕННАЯ () внутрішньотім'яна борозна; (пол. bruzda śródciemieniowa).
БОРОЗДА, ДВУГЛАВАЯ () двоголова борозна; (пол. bruzda m. dwugłowego).
БОРОЗДА, ЗАДНЯЯ БОКОВАЯ () задня бічна борозна; (пол. bruzda boczna tylna).
БОРОЗДА, ЗАДНЯЯ МЕЖЖЕЛУДОЧКОВАЯ (СЕРДЦА) () задня міжшлуночкова борозна (серця); (пол. bruzda międzykomorowa (serca) tylna).
БОРОЗДА, ЗАДНЯЯ ПРОМЕЖУТОЧНАЯ () задня проміжна борозна; (пол. bruzda pośrednia tylna).
БОРОЗДА, ЗАДНЯЯ, УШНОЙ РАКОВИНЫ () задня борозна вушної раковини; (пол. bruzda tylna małżowiny usznej).
БОРОЗДА, ЗАПИРАТЕЛЬНАЯ () запиральна борозна; (пол. bruzda zasłonowa).
БОРОЗДА, ЗАТЫЛОЧНО-ВИСОЧНАЯ () потилично-скронева борозна; (пол. bruzda potyliczno-skroniowa).
БОРОЗДА, ЗАЦЕНТРАЛЬНАЯ () зацентральна борозна; (пол. bruzda zaśrodkowa).
БОРОЗДА, КОЛЛАТЕРАЛЬНАЯ () колатеральна [побічна, обхідна] борозна; (рос. окольная борозда; пол. bruzda poboczna).
БОРОЗДА, КРУГОВАЯ, ОСТРОВКА () кругова борозна острівця; (пол. bruzda okólna wyspy).
БОРОЗДА, КРЫЛОНЁБНАЯ () крилопіднебінна борозна; (пол. bruzda skrzydłowopodniebienna).
БОРОЗДА, ЛАТЕРАЛЬНАЯ () латеральна [бічна] борозна; (пол. bruzda boczna).
БОРОЗДА, ЛАТЕРАЛЬНАЯ ДВУГЛАВАЯ () латеральна двоголова борозна; (пол. bruzda boczna m. dwugłowego).
БОРОЗДА, ЛАТЕРАЛЬНАЯ ЗАДНЯЯ () латеральна задня борозна; (пол. bruzda boczna tylna).

БОРОЗДА, **ЛАТЕРАЛЬНАЯ ПЕРЕДНЯЯ** () латеральна передня борозна; (пол. bruzda boczna przednia).
БОРОЗДА, **ЛЁГОЧНАЯ** () легенева борозна; (пол. bruzda płucna).
БОРОЗДА, **ЛОБНАЯ** () лобна [лобова, чолова] борозна; (пол. bruzda czołowa).
БОРОЗДА, **ЛОДЫЖКОВАЯ** () кісточкова борозна; (пол. bruzda kostkowa).
БОРОЗДА, **МЕДИАЛЬНАЯ ДВУГЛАВАЯ** () медіальна двоголова борозна; (пол. bruzda przyśrodkowa m. dwugłowego).
БОРОЗДА, **МЕДИАЛЬНАЯ НОЖКИ БОЛЬШОГО МОЗГА** () медіальна борозна ніжки великого мозку; (пол. bruzda przyśrodkowa odnogi mózgu).
БОРОЗДА, **МЕЖБУГОРКОВАЯ** () міжгорбикова борозна; (пол. bruzda międzyguzkowa).
БОРОЗДА, **МЕЖЖЕЛУДОЧКОВАЯ** () міжшлуночкова борозна; (пол. bruzda międzykomorowa).
БОРОЗДА, **МЕЖТЕМЕННАЯ** () міжтім'яна борозна; (пол. bruzda śródciemieniowa).
БОРОЗДА, **МОНРОЕВА** () монроєва борозна; (пол. bruzda podwzgórzowa).
БОРОЗДА, **НАРУЖНАЯ СПИРАЛЬНАЯ** () зовнішня спіральна борозна; (пол. bruzda spiralna zewnętrzna).
БОРОЗДА, **НЁБНО-ВЛАГАЛИЩНАЯ** () піднебінно-піхвова борозна; (пол. bruzda podniebienno-pochwowa).
БОРОЗДА, **НИЖНЯЯ ВИСОЧНАЯ** () нижня скронева борозна; (пол. bruzda skroniowa dolna).
БОРОЗДА, **НИЖНЯЯ ЛОБНАЯ** () нижня лобна [лобова, чолова] борозна; (пол. bruzda czołowa dolna).
БОРОЗДА, **НОСОВАЯ** () носова борозна; (пол. bruzda nosowa).
БОРОЗДА, **НОСОГУБНАЯ** () носогубна борозна; (пол. bruzda nosowo-wargowa).
БОРОЗДА, **ОБОНЯТЕЛЬНАЯ** () нюхова борозна; (пол. bruzda węchowa).
БОРОЗДА, **ОКОЛЬНАЯ** () обхідна борозна; (пол. bruzda poboczna).
БОРОЗДА, **ОПОЯСЫВАЮЩАЯ** () оперізуюча [оперізувальна] борозна; (пол. bruzda obręczy).
БОРОЗДА, **ОСНОВНАЯ** () основна борозна; (пол. bruzda podstawna).
БОРОЗДА, **ПЕРЕДНЯЯ БОКОВАЯ** () передня бічна борозна; (пол. bruzda boczna przednia).
БОРОЗДА, **ПЕРЕДНЯЯ МЕЖЖЕЛУДОЧКОВАЯ, СЕРДЦА** () передня міжшлуночкова борозна серця; (пол. bruzda międzykomorowa (serca) przednia).
БОРОЗДА, **ПОГРАНИЧНАЯ** () погранична [гранична] борозна; (пол. bruzda graniczna).
БОРОЗДА, **ПОГРАНИЧНАЯ, ЯЗЫКА** () погранична [гранична] борозна язика; (пол. bruzda krańcowa języka).
БОРОЗДА, **ПОДБОРОДОЧНО-ГУБНАЯ** () підборіддєво-губна борозна; (пол. bruzda bródkowo-wargowa).
БОРОЗДА, **ПОДБУГОРНАЯ** () підгорбова борозна; (пол. bruzda podwzgórzowa).
БОРОЗДА, **ПОДВЕКОВАЯ** () підповікова борозна; (пол. bruzda podpowiekowa).
БОРОЗДА, **ПОДГЛАЗНИЧНАЯ** () підочноямкова борозна; (пол. bruzda podoczodołowa).
БОРОЗДА, **ПОДКЛЮЧИЧНАЯ** () підключична борозна; (пол. bruzda podobojczykowa).
БОРОЗДА, **ПОДТЕМЕННАЯ** () підтім'яна борозна; (пол. bruzda podciemieniowa).
БОРОЗДА, **ПОЛУЛУННАЯ** () напівмісячна борозна; (пол. bruzda półksiężycowata).
БОРОЗДА, **ПОПЕРЕЧНАЯ, ЗАТЫЛОЧНАЯ** () потилична поперечна борозна; (пол. bruzda potyliczna poprzeczna).
БОРОЗДА, **ПОСТЦЕНТРАЛЬНАЯ** () постцентральна борозна; (пол. bruzda zaśrodkowa).
БОРОЗДА, **ПРЕДЦЕНТРАЛЬНАЯ** () передцентральна борозна; (пол. bruzda przedśrodkowa).
БОРОЗДА, **РЁБЕРНАЯ** () реберна борозна; (пол. bruzda żebra).
БОРОЗДА, **РЕШЁТЧАТАЯ** () ґратчаста борозна; (пол. bruzda sitowa).
БОРОЗДА, **РОЛАНДОВА** () роландова борозна; (пол. bruzda środkowa).
БОРОЗДА, **САГИТТАЛЬНАЯ** () саґітальна [стрілувата, стрілоподібна] борозна; (рос. стреловидная борозда; пол. bruzda strzałkowa).
БОРОЗДА, **СИЛЬВИЕВА** () сільвієва борозна; (пол. dół boczny mózgu).
БОРОЗДА, **СЛЁЗНАЯ** () слізна борозна; (пол. bruzda łzowa).
БОРОЗДА, **СОННАЯ** () сонна борозна; (пол. bruzda t. szyjnej).
БОРОЗДА, **СОШНИКОВО-ВЛАГАЛИЩНАЯ** () лемешево-піхвова борозна; (пол. bruzda lemicszowo-pochwowa).
БОРОЗДА, **СРЕДИННАЯ** () серединна борозна; (пол. bruzda pośrodkowa).
БОРОЗДА, **СРЕДИННАЯ, ЗАДНЯЯ** () серединна, задня борозна; (пол. bruzda pośrodkowa tylna).
БОРОЗДА, **СРЕДИННАЯ, ЯЗЫКА** () серединна борозна язика; (пол. bruzda pośrodkowa języka).
БОРОЗДА, **СТРАНГУЛЯЦИОННАЯ** (лат. stria strangulata) зашморгова смуга, странґуляційна борозна; (пол. bruzda wisielcza).
БОРОЗДА, **СТРЕЛОВИДНАЯ** () стрілувата [стрілоподібна] борозна; (пол. bruzda strzałkowa).
БОРОЗДА, **СУПРАСИЛЬВИЕВА** () супрасільвієва борозна; (пол. bruzda boczna).
БОРОЗДА, **ТЕМЕННО-ЗАТЫЛОЧНАЯ** () тім'яно-потилична борозна; (пол. bruzda ciemieniowo-potyliczna).
БОРОЗДА, **ЦЕНТРАЛЬНАЯ** () центральна борозна; (пол. bruzda środkowa).
БОРОЗДА, **ЦЕНТРАЛЬНАЯ, ОСТРОВКА** () центральна борозна острівця; (пол. bruzda środkowa wyspy).

БОРОЗДА, ЧЕЛЮСТНО-ПОДЪЯЗЫЧНАЯ () щелепно-під'язикова борозна; (пол. bruzda żuchwowo-gnykowa).
БОРОЗДА, ШПОРНАЯ () шпорна борозна; (пол. bruzda ostrogowa).
БОРОЗДА, ЯГОДИЧНАЯ () сіднична борозна; (пол. bruzda pośladkowa).
БОРОЗДА, ЯКОБСОНОВА () якобсонова борозна; (пол. bruzda wzgórka (Jacobsona)).
БОРОЗДЁНКА (лат. sulculus, *-i, m*) борознонька, рівчачечок.
БОРОЗДКА (лат. sulculus, *-i, m*) борозенка, рівчачок; (пол. bruzda; bruzdka).
БОРОЗДКА КРЮЧКА КРЫЛОВИДНОГО ОТРОСТКА () борозенка гачка крилоподібного відростка; (пол. bruzda haczyka skrzydłowego).
БОРОЗДКА НОГТЕВОГО ЛОЖА () борозенка нігтьового ложа; (пол. bruzda macierzy paznokcia).
БОРОЗДКА НОЖКИ ЗАВИТКА () борозенка ніжки завитка; (пол. bruzda odnogi obrąbka).
БОРОЗДКА ПЕРЕКРЁСТА () борозенка перехрестя; (пол. bruzda skrzyżowania).
БОРОЗДКА, АМПУЛЬНАЯ () ампульна борозенка; (пол. bruzda bankowa).
БОРОЗДКА, ВЕРХНЯЯ КАМЕНИСТАЯ () верхня кам'яниста борозенка; (пол. bruzda zatoki skalistej górnej).
БОРОЗДКА, ВНУТРЕННЯЯ СПИРАЛЬНАЯ () внутрішня спіральна борозенка; (пол. bruzda spiralna wewnętrzna).
БОРОЗДКА, ЗАДНЯЯ, УШНОЙ РАКОВИНЫ () задня борозенка вушної раковини; (пол. bruzda tylna małżowiny usznej).
БОРОЗДКА, НАРУЖНАЯ СПИРАЛЬНАЯ () зовнішня спіральна борозенка; (пол. bruzda spiralna zewnętrzna).
БОРОЗДКА, ПОГРАНИЧНАЯ () погранична [гранична] борозенка; (пол. bruzda końcowa).
БОРОЗДКА, ПОДВЕКОВАЯ () підповікова борозенка; (пол. bruzda podpowiekowa).
БОРОЗДКА, ПОПЕРЕЧНАЯ, ПРОТИВОЗАВИТКА () поперечна борозенка протизавитка; (пол. bruzda poprzeczna grobelki).
БОРОЗДКА, СРЕДИННАЯ, ЯЗЫКА () серединна борозенка язика; (пол. bruzda pośrodkowa języka).
БОРОЗДКИ КОЖИ () борозенки шкіри; (пол. bruzdy skóry).
БОРОЗДКОВЫЙ (лат. sulcatus, *-a, -um*; dissectus, *-a, -um*) борознистий, борозенчастий.
БОРОЗДОЧКА (лат. sulculus, *-i, m*) борозенка, борознонька, рівчачок.
БОРОЗДЧАТЫЙ (лат. sulcatus, *-a, -um*; dissectus, *-a, -um*) борознистий, борозенчастий, скородистий, рівчаковий, рівчачковий; (пол. bruzdowały).
БОРОЗДЫ () борозни */мн./*; (пол. bruzdy); */див. тж* ***БОРОЗДА****/*.
БОРОЗДЫ МОЗГА () борозни мозку [мізку]; (пол. bruzdy mózgu).
БОРОЗДЫ, АРТЕРИАЛЬНЫЕ () артеріальні борозни; (пол. bruzdy tętnicze).
БОРОЗДЫ, ВЕНОЗНЫЕ () венозні борозни; (пол. bruzdy żylne).
БОРОЗДЫ, ГЛАЗНИЧНЫЕ () очноямкові борозни; (пол. bruzdy oczodołowe).
БОРОЗДЫ, НЁБНЫЕ () піднебінні борозни; (пол. bruzdy podniebienne).
БОРОЗДЫ, ОКОЛООБОДОЧНОКИШЕЧНЫЕ () навколоободовокишкові борозни; (пол. bruzdy przyokrężnicze).
БОРОЗДЫ, ПОПЕРЕЧНЫЕ ВИСОЧНЫЕ () поперечні скроневі борозни; (пол. bruzdy skroniowe poprzeczne).
БОРЩЕВИК [БОРЩЕВНИК, БОРЩОВНИК] (лат. Heracleum *L.*) борщівник.
БОРЩЕВИК [БОРЩЕВНИК, БОРЩОВНИК] КАРПАТСКИЙ (лат. Heracleum carpaticum *Porcius*) борщівник карпатський.
БОРЬБА () боротьба, герць.
БОТАЛЛОВ ПРОТОК (від імені лікаря L.Botallo (1530 – 1600)) боталлова [артеріальна] протока.
БОТАНИКА () ботаніка.
БОТАНИЧЕСКИЙ () ботанічний.
БОТРИОМИКОЗ () ботріомікоз; (пол. ziaminiak ropny).
БОТРИОМИКОМА () ботріомікома; (пол. ziaminiak ropny).
БОТРИОЦЕФАЛЁЗ () ботріоцефальоз; (пол. bruzdogłowica; zakażenie bruzdogłowcem szerokim).
БОТУЛИЗМ (лат. botulismus, *-i, m*; allantiasis, *-is, f*) ковбасоотруя, ковбасоотруєння, ковбасів'я, ковбасовість, *-вості*, ботулізм. Отруєння "ковбасною" отрутою (отруєю), "ковбасне отруєння"; (пол., zatrucie jadem kiełbasianym).
БОТУЛИНИЧЕСКИЙ () ботулінічний.
БОТУЛОТОКСИН () ботулотоксин.
БОЧКОВИДНЫЙ () бочкуватий, бочкоподібний, барилькуватий, боднюватий; (пол. beczkowaty).
БОЧКООБРАЗНЫЙ () бочкуватий, бочкоподібний, барилькуватий, боднюватий; (пол. beczkowaty).
БОЯЗЛИВОСТЬ () боязкість, *-кості*.
БОЯЗЛИВЫЙ () боязкий, лякливий; (пол. bojaźliwy; lękliwy).
-БОЯЗНЬ (лат. -phobia, *-ae, f*) -боязнь, -боясть, -бояння, -жах, -ляк, -острах.
БОЯЗНЬ (лат. phobia, *-ae, f*) боязнь, боясть, бояння, жах, ляк, острах; (пол. lęk; strach; obawa; fobia); */див. тж* ***СТРАХ, ФОБИЯ****/*.
БОЯЗНЬ БОЛЕЗНИ (лат. pathophobia, *-ae, f*) острах хвороби.

БОЯЗНЬ ВОДЫ (лат. hydrophobia, *-ae, f*) водобоязнь, водобоязть, водобояння, водожах, водоляк, водоострах, боязнь [боязть, бояння, жах, ляк, острах] води.
БОЯЗНЬ ВОЗДУХА (лат. aerophobia, *-ae, f*; aërophobia, *-ae, f*) повітрожаж, острах повітря.
БОЯЗНЬ ВЫСОКИХ МЕСТ (лат. acrophobia, *-ae, f*; akrophobia, *-ae, f*) острах високих місць; (пол. lęk wysokości).
БОЯЗНЬ ВЫСОТЫ (лат. acrophobia, *-ae, f*; akrophobia, *-ae, f*) острах висоти; (пол. lęk wysokości).
БОЯЗНЬ ВЫСТУПЛЕНИЙ () острах виступів; (пол. trema).
БОЯЗНЬ ГЛИСТНОЙ ИНВАЗИИ (лат. helminthophobia, *-ae, f*) острах глистної інвазії.
БОЯЗНЬ ГЛОТАНИЯ () острах ковтання; (пол. lęk przed połykaniem).
БОЯЗНЬ ГРОЗЫ () острах грози; (пол. lęk przed burzą).
БОЯЗНЬ ДВИЖЕНИЯ () острах руху; (пол. lęk przed ruchem).
БОЯЗНЬ ЕЗДЫ ПО ЖЕЛЕЗНОЙ ДОРОГЕ () острах їзди по залізниці; (пол. lęk przed jazdą koleją).
БОЯЗНЬ ЗАБОЛЕТЬ ГИПЕРТОНИЕЙ (лат. hypertoniophobia, *-ae, f*) острах захворіти гіпертонією.
БОЯЗНЬ ЗАБОЛЕТЬ РАКОМ () острах захворіти раком (пістряком); (пол. lęk przed zachorowaniem na raka).
БОЯЗНЬ ЗАБОЛЕТЬ СИФИЛИСОМ () острах захворіти сифілісом (пранцями); (пол. lęk przed zakażeniem kiłą).
БОЯЗНЬ ЗАБОЛЕТЬ ТУБЕРКУЛЁЗОМ () острах захворіти туберкульозом (сухотами); (пол. obawa przed zakażeniem gruźlicą).
БОЯЗНЬ НЕКОТОРЫХ МЕСТ (лат. topophobia, *-ae, f*) острах деяких місць.
БОЯЗНЬ НОВШЕСТВ () острах нововведень; (пол. obawa przed nowościami).
БОЯЗНЬ НОЧИ () острах ночі; (пол. lęk przed nocą).
БОЯЗНЬ ОГНЯ () острах вогню; (пол. lęk przed ogniem).
БОЯЗНЬ ОДИНОЧЕСТВА () острах самітності [самотності]; (пол. lęk przed samotnością).
БОЯЗНЬ ОПЕРАЦИИ () острах операції.
БОЯЗНЬ ОСТРЫХ ПРЕДМЕТОВ () острах гострих предметів; (пол. lęk przed przedmiotami spiczastymi i ostrymi).
БОЯЗНЬ ОТКРЫТОЙ ПЛОЩАДИ () острах відкритої площі; (пол. obawa przestrzeni otwartej).
БОЯЗНЬ ОТРАВИТЬСЯ () острах отруїтися; (пол. lęk przed truciznami).
БОЯЗНЬ ПИЩИ (лат. sitophobia, *-ae, f*; sitiophobia, *-ae, f*) острах їжі.
БОЯЗНЬ ПЛОЩАДЕЙ (лат. agoraphobia, *-ae, f*) острах площ [майданів].
БОЯЗНЬ ПОКРАСНЕТЬ (лат. erythrophobia, *-ae, f*) острах почервоніти; (пол. lęk przed zarumienieniem się).
БОЯЗНЬ ПРИВИВОК () острах щеплень; (пол. lęk przed szczepieniem).
БОЯЗНЬ ПРИКОСНОВЕНИЯ () острах дотику; (пол. lęk przed dotykiem).
БОЯЗНЬ РЕК (лат. potamophobia, *-ae, f*) острах рік; (пол. lęk przed rzekami).
БОЯЗНЬ СВЕТА (лат. photophobia, *-ae, f*) світлобоязнь, світлобоязть, світлобояння, світложах, світлоляк, світлоострах, боязнь [боязть, бояння, жах, ляк, острах] світла.
БОЯЗНЬ СИЛЬНАЯ (лат. pavor, *-oris, m*) надбоязть, надбояння, надострах.
БОЯЗНЬ СКВОЗНЯКОВ () острах протягів; (пол. obawa przed przeciagiem).
БОЯЗНЬ СОБАК () острах собак; (пол. lęk przed psami).
БОЯЗНЬ СОЛНЕЧНОГО СВЕТА (лат. heliophobia, *-ae, f*) острах сонячного світла.
БОЯЗНЬ СТОЯТЬ И ХОДИТЬ (лат. stasobasophobia, *-ae, f*) острах стояти і ходити.
БОЯЗНЬ СТРАХА (лат. phobophobia, *-ae, f*) острах страху.
БОЯЗНЬ ТЕМНОТЫ (лат. scotophobia, *-ae, f*) острах темряви; (пол., lęk przed ciemnością).
БОЯЗНЬ ТРУДА () острах праці; (пол. lęk przed pracą; chorobliwa niechęć do pracy).
БОЯЗНЬ УСТАЛОСТИ (лат. copophobia, *-ae, f*; kopophobia, *-ae, f*) острах утоми.
БОЯЗНЬ ЧЕСОТКИ (acarophobia, *-ae, f*) острах корости.
БОЯЗНЬ ЧУЖИХ ЛЮДЕЙ () острах чужих людей; (пол. lęk przed obcymi ludźmi).
БОЯЗНЬ ЧУЖОГО ВЗГЛЯДА () острах чужого погляду; (пол. obawa przed przyglądaniem się przez obcych).
БОЯРЫШНИК (лат. Crataegus, *-i, f L.*; Crataegos, *-i, f*; Crataegon, *-onis, f*) глід /*Р. глоду*/; (пол. głóg).
БОЯРЫШНИК, КОЛЮЧИЙ () колючий глід; (пол. głóg pospolity; głóg dwuszyjkowy).
БОЯРЫШНИК, КРЫМСКИЙ (лат. Crataegus taurica *A.Pojark.*) кримський глід.
БОЯРЫШНИК, ОДНОПЕСТИЧНЫЙ () одноматочковий глід; (пол. głóg jednoszyjkowy).
БОЯРЫШНИК, УКРАИНСКИЙ (лат. Crataegus ucrainica *A.Pojark.*) український глід.
БПДО *сокр.*, **БАННО-ПРАЧЕЧНОЕ И ДЕЗИНФЕКЦИОННОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ** () БПДЗ *скор.*, банно-пральне і дезинфекційне забезпечення; (пол. służba kąpielowo-pralniano-dezynfekcyjna).
БПК *сокр.*, **БИОХИМИЧЕСКАЯ ПОТРЕБНОСТЬ В КИСЛОРОДЕ** () БПК *скор.*, біохімічна потреба у кисні; (пол. biochemiczne zapotrzebowanie tlenu).
БПО *сокр.*, **БАННО-ПРАЧЕЧНЫЙ ОТРЯД** () БПЗ *скор.*, банно-пральний загін; (пол. oddział kąpielowo-pralniany).
БПП *сокр.*, **БАННО-ПРАЧЕЧНЫЙ ПОЕЗД** () БПП *скор.*, банно-пральний поїзд (потяг); (пол. pociąg kąpielowo-pralniany).

БРАДИ- (лат. brady-) -забар, -забара, -забарливість, *-вості*, -сповільнення, -сповільненість, *-ності*, бради-.

БРАДИАРТРИЯ (лат. bradyarthria, *-ae, f*) мовосповільнення, мовозбур, мовозбурення, мовозбуреність, *-ності*, словокарбування, складокарбування, брадіартрія. Сповільнення мови, скандуюча мова; (пол. zwolnienie mowy).

БРАДИБАЗИЯ (лат. bradybasia, *-ae, f*) брадибазія; (пол., chód powolny).

БРАДИКАРДИЧЕСКИЙ (лат. bradycardicus, *-a, -um*; bradycardiacus, *-a, -um*) брадикардичний, брадикардійний; (пол. zwolniony */tętno/*).

БРАДИКАРДИЯ (лат. bradycardia, *-ae, f*) серцезабар, серцезабара, серцезабарливість, *-вості*, серцесповільнення, серцесповільненість, *-ності*, рідкосерцескорот, брадикардія; (пол., rzadkoskurcz sercowy).

БРАДИКАРДИЯ, ВАГУСНАЯ () ваґусна брадикардія; (пол. rzadkoskurcz zależny od nerwu błędnego).

БРАДИКАРДИЯ, ИНТОКСИКАЦИОННАЯ () інтоксикаційна [отруйна, отруйлива] брадикардія; (пол. rzadkoskurcz intoksykacyjny).

БРАДИКАРДИЯ, ОТНОСИТЕЛЬНАЯ () відносна брадикардія; (пол. rzadkoskurcz względny).

БРАДИКАРДИЯ, РЕФЛЕКТОРНАЯ () рефлекторна брадикардія; (пол. rzadkoskurcz odruchowy).

БРАДИКАРДИЯ, СИНУСОВАЯ () синусова брадикардія; (пол. rzadkoskurcz zatokowy).

БРАДИКАРДИЯ, СПОРТИВНАЯ () спортивна брадикардія; (пол. rzadkoskurcz sportowców).

БРАДИКИНЕЗИЯ (лат. bradykinesia, *-ae, f*; bradycinesia, *-ae, f*) рухозабар, рухозабара, рухозабарливість, *-вості*, рухосповільнення, рухосповільненість, *-ності*, брадикінезія; (пол., powolność ruchów).

БРАДИЛАЛИЯ (лат. bradylalia, *-ae, f*) мовозабар, мовозабара, мовозабарливість, *-вості*, мовосповільнення, мовосповільненість, *-ності*, брадилалія; (пол., mowa zwolniona).

БРАДИЛЕКСИЯ () брадилексія; (пол. czytanie powolne).

БРАДИПЕПСИЯ () брадипепсія; (пол. trawienie leniwe).

БРАДИПЕРИСТАЛЬТИКА () брадиперистальтика; (пол. perystaltyka jelit zwolniona).

БРАДИПНОЭ (лат. bradypnoea, *-ae, f*; bradypnoë, *-es, f*) дихосповільнення, дихосповільненість, *-ності*, брадипное */с./*; (пол. spowolnienie oddychania).

БРАДИПРАКСИЯ () брадипраксія; (пол., zwolnione działanie).

БРАДИПСИХИЗМ () брадипсихізм; (пол. zwolnienie procesów psychicznych).

БРАДИСФИГМИЯ () брадисфіґмія; (пол. zwolnienie tętna).

БРАДИТРОФИЯ () брадитрофія; (пол. zwolnienie procesów odżywczych).

БРАДИУРИЯ () брадіурія; (пол. wydalanie moczu powolne).

БРАДИФАГИЯ () брадифаґія; (пол. powolność jedzenia patologiczna).

БРАДИФАЗИЯ () брадифазія; (пол. mowa zwolniona).

БРАДИФРАЗИЯ () брадифразія; (пол., powolna mowa).

БРАДИФРЕНИЯ () брадифренія; (пол. zwolnienie czynności umysłowych i psychomotorycznych).

БРАЙТИКОВ, АНЕМИЯ (від назви хворих на брайтову хворобу – ґломерулонефрит: від анґ. лікаря R.Bright [Брайт], 1789–1858) анемія брайтиків. Ниркова анемія [недокрів'я] у хворих ґломерулонефритом; (пол. niedokrwistość wskutek niewydolności nerek).

БРАЙТОВА БОЛЕЗНЬ (лат. morbus Brightii: від анґ. лікаря R.Bright [Брайт], 1789-1858; glomerulonephritis, *-tidis, f*) клубочконирчиця, клубочконирковиця, клубочкониркозапал, клубочкониркозапалення, ґломерулонефрит, брайтова хвороба. Запалення ниркових клубочків; (пол. choroba Brighta */zwykle w znaczeniu kłębuszkowego zapalenia nerek/*).

БРАЙТСТОК () брайтсток; (пол. olej ciężki).

БРАК 1.(лат. conjugium, *-ii, n*; connubium, *-ii, n*) шлюб, одруження; 2.() вада, хиба, ґандж, покидь, обірок, брак; (пол. 1. małżeństwo).

БРАКОСОЧЕТАНИЕ () одруження; (пол. związek małżeński).

БРАНХИАЛЬНЫЙ () бранхіальний; (пол. skrzelowy).

БРАНХИОГЕННЫЙ () бранхіоґенний; (пол. skrzelopochodny).

БРАНХИОМА () бранхіома; (пол. guz skrzelopochodny).

БРАНХИОМЕР () бранхіомер.

БРАНША () гілка, пілка.

БРАСЛЕТЫ, РАХИТИЧЕСКИЕ () рахітичні браслети */ч. мн./*; (пол. różaniec krzywiczy).

БРАТ (лат. frater, *-tris, m*) брат; (пол. brat; анґ. brather; нім. Bruder).

БРАХИ- (лат. brachy-) коротко-, брахі-; (пол., krótko-).

БРАХИАЛГИЯ (лат. brachialgia, *-ae, f*: від brachium, *-ii, n* – рамено, рам'я, плече) брахіал(ь)ґія; (пол. ból ramienia, ból barku).

БРАХИАЛЬНЫЙ (лат. brachialis, *-e*: від brachium, *-ii, n* – рамено, рам'я, плече; humeralis, *-e*) раменевий, раменовий, раменний, плечовий, плечевий, брахіальний; (рос. плечевой; пол. ramienny).

БРАХИГНАТИЯ () брахіґнатія; (пол. krótkożuchwie).

БРАХИДАКТИЛИЯ (лат. brachydactylia, *-ae, f*) короткопалість, *-лості*, короткопальчість, *-чості*, брахідактилия; (пол., krótkopalcowość).

БРАХИКЕФАЛ (лат. brachykephalus, *-i, m*; brachycephalus, *-i, m*) короткоголівець, *-вця*, коротkоголовець, *-вця*, брахікефал; (пол. krótkoglowy); */див. тж **БРАХИЦЕФАЛ**/*.

БРАХИКЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. brachykephalicus, *-a, -um*; brachycephalicus, *-a, -um*) короткоголівний, коротколголов(н)ий, брахікефалічний; (пол. krótkogłowy); /*див. тж* ***БРАХИЦЕФАЛИЧЕСКИЙ***/.
БРАХИКЕФАЛИЯ (лат. brachykephalia, *-ae, f*; brachycephalia, *-ae, f*) короткоголів'я, короткоголовість, *-вості*, брахікефалія; (пол. krótkogłowie; szerokogłowie); /*див. тж* ***БРАХИЦЕФАЛИЯ***/.
БРАХИКЕФАЛЬНЫЙ (лат. brachykephalus, *-a, -um*; brachycephalus, *-a, -um*) короткоголовий, брахікефальний; (пол. krótkogłowy); /*див. тж* ***БРАХИЦЕФАЛЬНЫЙ***/.
БРАХИМЕЛИЯ () брахімелія; (пол. krótkość kończyn).
БРАХИО- (лат. brachio-: від brachium, *-ii, n* – рамено, рам'я, плече) раменно-, плечо-, брахіо-.
БРАХИОТОМИЯ (лат. brachiotomia, *-ae, f*: від brachium, *-ii, n* – рамено, рам'я, плече) ручкоутин, рукоутин, ручкоутинання, рукоутинання, брахіотомія.
БРАХИОЦЕФАЛЬНЫЙ (лат. brachiocephalicus, *-a, -um*: від brachium, *-ii, n* – рамено, рам'я, плече) рамен(н)оголовий, рамен(н)оголовний, плечоголовий, плечоголовний, брахіоцефальний.
БРАХИСКЕЛИЯ () брахіскелія; (пол. krótkonogość).
БРАХИФАЛАНГИЯ () брахіфалангія; (пол. nadmierna krótkość paliczków).
БРАХИЦЕФАЛ (лат. brachycephalus, *-i, m*; brachykephalus, *-i, m*) короткоголівець, *-вця*, короткоголовець, *-вця*, брахіцефал; (пол. krótkogłowy); /*див. тж* ***БРАХИКЕФАЛ***/.
БРАХИЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. brachycephalicus, *-a, -um*; brachykephalicus, *-a, -um*) короткоголівний, короткоголов(н)ий, брахіцефалічний; (пол. krótkogłowy); /*див. тж* ***БРАХИКЕФАЛИЧЕСКИЙ***/.
БРАХИЦЕФАЛИЯ (лат. brachycephalia, *-ae, f*; brachykephalia, *-ae, f*) короткоголів'я, короткоголовість, *-вості*, брахіцефалія; (пол. krótkogłowie; szerokogłowie); /*див. тж* ***БРАХИКЕФАЛИЯ***/.
БРАХИЦЕФАЛЬНЫЙ (лат. brachycephalus, *-a, -um*; brachykephalus, *-a, -um*) короткоголовий, брахіцефальний; (пол. krótkogłowy); /*див. тж* ***БРАХИКЕФАЛЬНЫЙ***/.
БРВ *сокр.*, **БОЕВОЕ РАДИОАКТИВНОЕ ВЕЩЕСТВО** () БРР *скор.*, бойова радіоактивна речовина; (пол. BSP *skr.*, bojowa substancja promieniotwórcza).
БРЕГМА () брегма; (пол. bregma).
БРЕД (лат. delirium, *-ii, n*) маячня, маячення, маячіння, марево, марення; (пол. majaczenie; obłęd; urojenie; mania).
БРЕД „ПАРАЗИТОВ" () марення „паразитів"; (пол. obłęd pasożytniczy).
БРЕД БОГАТСТВА () марення багатства; (пол. urojenie bogactwa).
БРЕД ВЕЛИЧИЯ (лат. delirium megalicum) марення величі; (пол. urojenie wielkości; mania wielkości).
БРЕД ВИНОВНОСТИ [ВИНЫ] () марення винності [вини, провини]; (пол. urojenie winy).
БРЕД ВОЗДЕЙСТВИЯ () марення впливу [діяння, дії]; (пол. urojenie oddziaływania).
БРЕД ГРЕХОВНОСТИ () марення гріховності; (пол. urojenie grzeszności).
БРЕД ИЗОБРЕТАТЕЛЬСТВА () марення винахідництва; (пол. obłęd wynalazczy).
БРЕД ИЗОБРЕТЕНИЙ () марення винаходів; (пол. obłęd wynalazczy).
БРЕД КВЕРУЛЯНТОВ () марення кверулянтів; (пол. urojenie pieniackie;obłęd pieniaczy).
БРЕД КОЛЛАПСА () марення колапсу; (пол. urojenie załamania się; urojenie upadku).
БРЕД ОБНИЩАНИЯ () марення зубожіння; (пол. urojenie zubożenia).
БРЕД ОТНОШЕНИЯ () марення відношення; (пол. urojenie ksobne).
БРЕД ОТРАВЛЕНИЯ () марення отруєння; (пол. urojenie zatrucia).
БРЕД ОТРИЦАНИЯ () марення заперечення; (пол. urojenie zaprzeczenia; majaczenie negujące).
БРЕД ПОСЛЕ БОЛЕЗНЕННОЙ ОПЕРАЦИИ ИЛИ ТЕЛЕСНОГО ПОВРЕЖДЕНИЯ () марення після болісної операції (втручання) чи тілесного ушкодження; (пол. obłęd urazowy).
БРЕД ПРЕСЛЕДОВАНИЯ () марення пересліді(ж)ування; (пол. obłęd prześladowczy; urojenie prześladowcze).
БРЕД ПРИ ПАРАНОЙЕ () марення при параної; (пол. urojenie paranoidalne).
БРЕД РЕВНОСТИ () марення ревнощів.
БРЕД САМООБВИНЕНИЯ () марення самозвинувачення; (пол. urojenie samooskarżenia).
БРЕД САМОУНИЖЕНИЯ () марення самоприниження; (пол. urojenie samoponiżenia).
БРЕД САМОУНИЧТОЖЕНИЯ () марення самознищення; (пол. urojenie zagłady).
БРЕД СУПРУЖЕСКОЙ НЕВЕРНОСТИ () марення подружньої невірності; (пол. urojenie niewierności małżeńskiej).
БРЕД СУТЯЖНИЧЕСТВА () марення сутяжництва; (пол. obłęd pieniaczy; urojenie pieniackie).
БРЕД УЩЕРБА () марення збитку; (пол. urojenie krzywdy; urojenie poszkodowania).
БРЕД, АЛГОКОЛЬНЫЙ (лат.delirium tremens, s. alcoholicum, s. potatorum) алкогольне [п'яничне, запійне] марення [маячення, маячіння, маячня]; (рос. запойный бред; пол. majaczenie alkoholowe); /*див. тж* ***БЕЛАЯ ГОРЯЧКА***/.
БРЕД, БУЙНЫЙ () буйне марення; (пол. majaczenie z podnieceniem).
БРЕД, ГОРЯЧЕЧНЫЙ () гарячкове марення; (пол. majaczenie gorączkowe).
БРЕД, ДЕПРЕССИВНЫЙ () депресивне [гнітюче] марення; (рос. угнетающий бред; пол. urojenie depresyjne).
БРЕД, ЗАПОЙНЫЙ (лат.delirium tremens, s. alcoholicum, s. potatorum) запійне марення; (пол. majaczenie drżenne; majaczenie alkoholowe z drżeniem); /*див. тж* ***БЕЛАЯ ГОРЯЧКА***/.
БРЕД, ИЗМЕНЧИВЫЙ () мінливе марення; (пол. urojenie zmienne; urojenie niestałe).

БРЕД, ИНФЕКЦИОННЫЙ () інфекційне [заразне] марення; (пол. majaczenie w chorobach zakaźnych).
БРЕД, ИПОХОНДРИЧЕСКИЙ () іпохондричне марення; (пол. urojenie hipochondryczne; majaczenie hipochondryczne).
БРЕД, ЛИХОРАДОЧНЫЙ () пропасне [гарячкове] марення; (пол. majaczenie gorączkowe).
БРЕД, НЕСИСТЕМАТИЗИРОВАННЫЙ () несистематизоване марення; (пол. urojenie nieusystematyzowane).
БРЕД, НИГИЛИСТИЧЕСКИЙ () нігілістичне марення; (пол. urojenie nihilistyczne).
БРЕД, ОСТРЫЙ () гостре марення; (пол. majaczenie ostre).
БРЕД, ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ () професійне марення; (пол. urojenie zawodowe).
БРЕД, РЕЗИДУАЛЬНЫЙ () резидуальне марення; (пол. urojenie resztkowe; obłęd resztkowy).
БРЕД, СЕРДЕЧНЫЙ () серцеве марення; (пол. niemiarowość serca bezładna; bezład czynności serca).
БРЕД, СИСТЕМАТИЗИРОВАННЫЙ () систематизоване марення; (пол. majaczenie usystematyzowane).
БРЕД, СТАРЧЕСКИЙ () старече марення; (пол. majaczenie starcze).
БРЕД, СТОЙКИЙ () стійке марення; (пол. urojenie trwałe).
БРЕД, ТИХИЙ (лат. carphologia, *-ae, f*) омут, задумів'я, тиха маячня, тихе маячення [маячіння, марево, марення]; (пол. majaczenie ciche).
БРЕД, УГНЕТАЮЩИЙ () гнітюче марення.
БРЕД, ЭМОЦИОНАЛЬНЫЙ () емоційне марення; (пол. majaczenie emocjonalne).
БРЕД, ЭПИЛЕПТИЧЕСКИЙ () епілептичне марення; (пол. urojenie w psychozach padaczkowych).
БРЕДИТЬ (лат. delirare) маячити, марити; (пол. majaczyć; bredzić).
БРЕДОВОЙ, БРЕДОВЫЙ (лат. delirans; delirius) маячний, маревний; (пол. majaczeniowy).
БРЕДЯЩИЙ (лат. delirans) маячущий, що маячить, марючий, що марить.
БРЕЗГЛИВОСТЬ () бридливість, *-вості*, гидливість, *-вості*, огидливість, *-вості*, гидування, гребування.
БРЕЗГОВАНИЕ () гидування, гребування.
БРЕЗГОВАТЬ () гидуватись, гребувати.
БРЕНЦКАТЕХИН () бренцкатехін; (пол. pirokatechina).
БРЕШЬ () пролам, *-у*, пролом, *-у*, вилам, *-у*, вилом, *-у*, вирва.
БРИКОМАНИЯ () брикоманія; (пол. zgrzytanie zębami).
БРИТВА () голиця, голяк, бритва.
БРИТЬЁ () гоління.
БРОВНЫЙ () брівний; (пол. brwiowy).
БРОВЬ (лат. supercilium, *-i, n*) брова; (пол. brew).
БРОДИЛО (лат. fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі; biocatalisator, *-oris, m*) бродило; (пол. zaczyn).
БРОДИЛЬНЫЙ () бродильний.
БРОДЯГА () волоцюга, волоцюжник, побридник.
БРОДЯЖНИЧЕСТВО (лат. poriomania, *-ae, f*; dromomania, *-ae, f*) волоцюжництво, побридництво, бурлакування, бродяжництво; (пол., włóczęgostwo, skłonność do włóczęgostwa, popęd wędrowny).
БРОДЯЖНИЧЕСТВО, ИМПУЛЬСИВНОЕ (лат. poriomania, *-ae, f*; dromomania, *-ae, f*) імпульсивне бродяжництво; (пол. włóczęgostwo; popęd wędrowny).
БРОДЯЧИЙ () волоцюжний, бриндачий, бродячий, мандрівний, мандрований.
БРОДЯЩИЙ () 1.*/прикм./* шумуючий, броджучий; 2.*/дієприкм./* що шумує, що бродить); (пол. fermentujący).
БРОЖЕНИЕ (лат. fermentatio, *-onis, f*; zymosis, *-is, f*) шумування, бродіння, мусування, грання.
БРОЖЕНИЕ В КИШЕЧНИКЕ () шумування в кишечнику; (пол. fermentacja w jelitach).
БРОЖЕНИЕ, БАКТЕРИАЛЬНОЕ () бактеріальне шумування; (пол. fermentacja bakteryjna).
БРОЖЕНИЕ, ВЕРХОВОЕ () верхове шумування; (пол. fermentacja górna).
БРОЖЕНИЕ, ГНИЛОСТНОЕ () гнильне шумування; (пол. fermentacja gnilna).
БРОЖЕНИЕ, ДРОЖЖЕВОЕ () дріжджове шумування; (пол. fermentacja drożdżowa).
БРОЖЕНИЕ, ЛИМОННОКИСЛОЕ () лимоннокисле шумування; (пол. fermentacja cytrynowa).
БРОЖЕНИЕ, МАСЛЯНОКИСЛОЕ () маслянокисле шумування; (пол. fermentacja masłowa).
БРОЖЕНИЕ, МЕТАНОВОЕ () метанове шумування.
БРОЖЕНИЕ, МОЛОЧНОКИСЛОЕ () молочнокисле шумування; (пол. fermentacja mlekowa).
БРОЖЕНИЕ, НИЖНЕЕ () нижнє шумування; (пол. fermentacja dolna).
БРОЖЕНИЕ, НИЗОВОЕ () низове шумування; (пол. fermentacja dolna).
БРОЖЕНИЕ, СПИРТОВОЕ () спиртове шумування; (пол. fermentacja alkoholowa).
БРОЖЕНИЕ, УКСУСНОКИСЛОЕ () оцтовокисле шумування; (пол. fermentacja octowa).
БРОЖЕНИЕ, ЩЕЛОЧНОЕ, МОЧИ () лужне шумування сечі; (пол. fermentacja alkaliczna moczu).
БРОМ () бром.
БРОМАТ () бромат; (пол. bromian).
БРОМАТОЛОГИЯ () броматологія; (пол., nauka o produktach żywnościowych).
БРОМГИДРОЗ () бромгідроз; (пол. cuchnienie potu, cuchnący pot).
БРОМИД () бромід; (пол. bromek).

БРОМИД АММОНИЯ () бромід амонію; (пол. bromek amonowy).
БРОМИД КАЛИЯ () бромід калію; (пол. bromek potasowy).
БРОМИД КАЛЬЦИЯ () бромід кальцію; (пол. bromek wapniowy).
БРОМИД ЛИТИЯ () бромід літію; (пол. bromek litowy).
БРОМИД МАГНИЯ () бромід магнію; (пол. bromek magnezowy).
БРОМИД НАТРИЯ () бромід натрію; (пол. bromek sodowy).
БРОМИД СЕРЕБРА () бромід срібла; (пол. bromek srebrowy).
БРОМИДРОЗ () бромідроз; (пол. cuchnący pot, cuchnienie potu).
БРОМИЗМ (лат. bromismus, *-i, m*) бромоотрій, бромоотруя, бромоотруєння, бромозатруя, бромозатруєння, бромізм; (пол., zatrucie bromem).
БРОМИСТЫЙ () бромистий; (пол. bromek).
БРОМКАМФОРА () бромкамфора.
БРОММЕТАН () бромметан; (пол. bromek metylu).
БРОМНОВАТЫЙ () бромнуватий; (пол. bromowy).
БРОМНЫЙ () бромний; (пол. bromowy).
БРОМОВОДОРОД () бромоводень; (пол. bromowodór).
БРОМОДЕРМА () бромодерма; (пол. bromica skóry).
БРОМОКИСЬ */ж./* () бромокис */ч./*, бромокисень, *-сню*; (пол. tlenobromek).
БРОМОФОРМ () бромоформ.
БРОМТИМОЛ СИНИЙ () бромтимол синій; (пол. błękit bromotymolowy).
БРОМФЕНОЛ СИНИЙ () бромфенол синій; (пол. błękit bromofenolowy).
БРОНЗОВЫЙ () спіжовий, спижевий, брондзовий, бронзовий.
БРОНЗОВЫЙ ДИАБЕТ (лат. siderophilia, *-ae, f*; haemomelanosis, *-is, f*; haemochromatosis, *-is, f*) бронзовий [брондзовий, спіжовий, спижевий] діабет.
БРОНТОФОБИЯ () бронтофобія; (пол. lęk przed burzą).
БРОНХ (лат. bronchus, *-i, m*; bronchium, *-ii, n*; с-лат. bronchia: від гр. bronchos – дихало, горло, дихальне горло, трахея; bronchion – зябровий отвір: від brecho – зволожую, п'ю. *Невдала назва пов'язана з первісним уявленням стародавніх учених, що напої потрапляють не в стравохід, а в дихальне горло*) дишка, озяв, бронх; (пол. oskrzele; словац. prieduška; чес. průduška; нім., Luftröhrenzweig).
БРОНХ ВЕРХНЕЙ ПРАВОЙ ДОЛИ () бронх верхньої правої частки; (пол. oskrzele płatowe górne prawe).
БРОНХ НИЖНЕЙ ЛЕВОЙ ДОЛИ () бронх нижньої лівої частки; (пол. oskrzele płatowe dolne lewe).
БРОНХ СРЕДНЕЙ ПРАВОЙ ДОЛИ () бронх середньої правої частки; (пол. oskrzele płatowe środkowe prawe).
БРОНХ ЯЗЫЧКА ЛЁГКОГО () бронх язичка легені; (пол. oskrzele języczkowe).
БРОНХ, БОКОВОЙ ОСНОВНОЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () бічний основний сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe podstawne boczne).
БРОНХ, БОКОВОЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () бічний сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe boczne).
БРОНХ, ВЕРХНИЙ ВЕРХУШЕЧНЫЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () верхній верхівковий сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe szczytowe (górne)).
БРОНХ, ВЕРХНИЙ ЯЗЫЧКОВЫЙ () верхній язичковий бронх; (пол. oskrzele języczkowe górne).
БРОНХ, ВЕРХУШЕЧНЫЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () верхівковий сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe szczytowe).
БРОНХ, ГЛАВНЫЙ, (ПРАВЫЙ И ЛЕВЫЙ) () головний бронх, (правий і лівий); (пол. oskrzele główne (prawe i lewe)).
БРОНХ, ДРЕНАЖНЫЙ () дренажний бронх; (пол. oskrzele drenujące).
БРОНХ, ЗАДНИЙ ВЕРХУШЕЧНЫЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () задній верхівковий сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe szczytowe tylne).
БРОНХ, ЗАДНИЙ ОСНОВНОЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () задній основний сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe podstawne tylne).
БРОНХ, ЗАДНИЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () задній сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe tylne).
БРОНХ, ЛАТЕРАЛЬНЫЙ ОСНОВНОЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () латеральний основний сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe podstawne boczne).
БРОНХ, ЛАТЕРАЛЬНЫЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () латеральний сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe boczne).
БРОНХ, ЛЕВЫЙ ВЕРХНИЙ ДОЛЕВОЙ () лівий верхній частковий бронх; (пол. oskrzele płatowe górne lewe).
БРОНХ, ЛЕВЫЙ НИЖНИЙ ДОЛЕВОЙ () лівий нижній частковий бронх; (пол. oskrzele płatowe dolne lewe).
БРОНХ, МЕДИАЛЬНЫЙ ОСНОВНОЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ (СЕРДЕЧНЫЙ) () медіальний основний сеґментарний (серцевий) бронх; (пол. oskrzele segmentowe podstawne przyśrodkowe (sercowe)).
БРОНХ, МЕДИАЛЬНЫЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () медіальний сеґментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe przyśrodkowe).
БРОНХ, МЕЛКИЙ () дрібний бронх; (пол. oskrzelko).

БРОНХ, НИЖНИЙ ЯЗЫЧКОВЫЙ () нижній язичковий бронх; (пол. oskrzele języczkowe dolne).
БРОНХ, ПЕРЕДНИЙ ОСНОВНОЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () передній основний сегментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe podstawne przednie).
БРОНХ, ПЕРЕДНИЙ СЕГМЕНТАРНЫЙ () передній сегментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe przednie).
БРОНХ, ПОДВЕРХУШЕЧНЫЙ [ПОДВЕРХНИЙ] СЕГМЕНТАРНЫЙ () підверхівковий [підверхній] сегментарний бронх; (пол. oskrzele segmentowe podszczytowe).
БРОНХ, ПРАВЫЙ ВЕРХНИЙ ДОЛЕВОЙ () правий верхній частковий бронх; (пол. oskrzele płatowe górne prawe).
БРОНХ, ПРАВЫЙ НИЖНИЙ ДОЛЕВОЙ () правий нижній частковий бронх; (пол. oskrzele płatowe dolne prawe).
БРОНХ, ПРАВЫЙ СРЕДНИЙ ДОЛЕВОЙ () правий середній частковий бронх; (пол. oskrzele płatowe środkowe prawe).
БРОНХАДЕНИТ (лат. bronchadenitis, *-tidis, f*; bronchoadenitis, *-tidis, f*) бронхаденіт; (пол. zapalenie węzłów chłonnych oskrzelowych).
БРОНХИ () бронхи */мн./*; (пол. oskrzela).
БРОНХИ, ДОЛЕВЫЕ И СЕГМЕНТАРНЫЕ () часткові і сегментарні бронхи; (пол. oskrzela płatowe i segmentowe).
БРОНХИАЛЬНЫЙ (лат. bronchialis, *-e*) дишковий, озявний, озявовий, бронхіальний; (пол. oskrzelowy; словац. priedušková; чес. průduškový).
БРОНХИО- (лат. bronchio-: від bronchus, *-i, m* – дишка, озяв, бронх) дишко-, озяво-, бронхіо-; (пол. oskrzelowo-).
БРОНХИОЛА (лат. bronchiola, *-ae, f*: bronchiolus, *-i, m*) дишечка, озявка, озявок, озявчик, бронхіола; (пол. oskrzelko; словац. priedušnička); */див. тж **БРОНХИОЛЬ**/.*
БРОНХИОЛА, ДЫХАТЕЛЬНАЯ () дихальна бронхіола; (пол. oskrzelko oddechowe).
БРОНХИОЛА, РЕСПИРАТОРНАЯ () респіраторна [дихальна] бронхіола; (рос. дыхательная бронхиола; пол. oskrzelko oddechowe).
БРОНХИОЛИТ (лат. bronchiolitis, *-tidis, f*) дишечковиця, дишечкозапал, дишечкозапалення, дишечниця, озявковиця, озявкозапал, озявкозапалення, озявчиця, озявчиковиця, озявчикозапал, озявчикозапалення, бронхіоліт. Запалення бронхіол [дишечок, озявок, озявчиків]; (пол. nieżyt oskrzelików; словац. zápal priedušniček).
БРОНХИОЛИТ, ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ () облітеруючий [облітерувальний] бронхіоліт; (пол. zapalenie oskrzelików zarostowe).
БРОНХИОЛЬ (лат. bronchiolus, *-i, m*; bronchiola, *-ae, f*) дишечка, озявка, озявок, озявчик, бронхіоль; (пол. oskrzelko); */див. тж **БРОНХИОЛА**/.*
БРОНХИОСПАЗМ (лат. bronchiospasmus, *-i, m*; bronchospasmus, *-i, m*; bronchostenosis spasmodica) дишкоскорч, дишкостиск, дишкостиски, бронхіоспазм; (пол. skurcz oskrzeli).
БРОНХИТ (лат. bronchitis, *-tidis, f*) дищиця, дишчиця, дишковиця, дишкозапал, дишкозапалення, озявиця, озявозапал, озявозапалення, бронхіт. Запалення бронхів [дишок, озявів]; (пол. nieżyt oskrzeli; zapalenie oskrzeli; яп. kikanshien).
БРОНХИТ, АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ () алерґічний [алерґійний] бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli uczuleniowe).
БРОНХИТ, АСТМАТИЧЕСКИЙ () астматичний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli dychawicze).
БРОНХИТ, ГНИЛОСТНЫЙ () гнильний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli gnilne).
БРОНХИТ, ГНОЙНЫЙ () гнійний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli ropne).
БРОНХИТ, ЗАСТОЙНЫЙ () застійний бронхіт; (пол. nieżyt oskrzeli zastoinowy).
БРОНХИТ, ЗЛОВОННЫЙ () смердючий бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli cuchnące ropne).
БРОНХИТ, ИХОРОЗНЫЙ () іхорозний [гнильний] бронхіт; (рос. гнилостный бронхит; пол. zapalenie oskrzeli cuchnące ropne).
БРОНХИТ, КАПИЛЛЯРНЫЙ () капілярний бронхіт; (пол. zapalenie płuc odoskrzelowe; zapalenie oskrzelików).
БРОНХИТ, КАТАРАЛЬНЫЙ () катаральний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli nieżytowe).
БРОНХИТ, КРУПОЗНЫЙ () крупозний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli włóknikowe).
БРОНХИТ, МЕТАКОНИОТИЧЕСКИЙ () метаконіотичний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli popylicze).
БРОНХИТ, ПЛАСТИЧЕСКИЙ () пластичний бронхіт; (пол. zapalenie (lub nieżyt) oskrzeli krupowe).
БРОНХИТ, СЛИЗИСТЫЙ () слизуватий бронхіт; (пол. nieżyt oskrzeli śluzotokowy).
БРОНХИТ, СУХОЙ () сухий бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli suche).
БРОНХИТ, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ () туберкульозний [сухотний, сухотовий] бронхіт; (пол. zapalenie (lub nieżyt) oskrzeli gruźlicze).
БРОНХИТ, ФИБРИНОЗНЫЙ () фібринозний бронхіт; (пол. zapalenie oskrzeli włóknikowe).
БРОНХО- (лат. broncho-: від bronchus, *-i, m* – дишка, озяв, бронх) дишко-, озяво-, бронхо-; (пол. oskrzelowo-).
БРОНХОАДЕНИТ (лат. bronchoadenitis, *-tidis, f*; bronchadenitis, *-tidis, f*) бронхоаденіт; (пол. zapalenie węzłów chłonnych oskrzelowych).

БРОНХОАДЕНИТ, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ () туберкульозний [сухотний, сухотовий] бронхоаденіт; (пол. zapalenie węzłów chłonnych oskrzelowych gruźlicze).
БРОНХОБЛЕННОРЕЯ () бронхобленорея; (пол. śluzoropotok oskrzelowy).
БРОНХОВЕЗИКУЛЯРНЫЙ () бронховезикулярний; (пол. oskrzelowo-pęcherzykowy).
БРОНХОВЫЙ (лат. bronchicus, *-a, -um*) дишковий, озявний, бронховий.
БРОНХОГЕННЫЙ (лат. bronchogenes, *G. -is*; bronchogenus, *-a, -um*; bronchogenicus, *-a, -um*: від bronchus, *-i, m* – дишка, озяв, бронх + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) дишкопохідний, озявопохідний, бронхоґенний; (пол. oskrzelopochodny; odoskrzelowy).
БРОНХОГРАММА () бронхоґрама; (пол., radiogram oskrzeli).
БРОНХОГРАФИЯ (лат. bronchographia, *-ae, f*) бронхоґрафія; (пол., radiografia oskrzeli).
БРОНХОДИЛАТАТОР (лат. bronchodilatator, *-oris, m*; bronchodilator, *-oris, m*) бронходилататор; (пол. rozszerzacz oskrzeli).
БРОНХОЛЁГОЧНЫЙ () бронхолегеневий; (пол. oskrzelowo-płucny).
БРОНХОЛИТ () бронхоліт; (пол. kamień oskrzelowy).
БРОНХОЛОБУЛЯРНЫЙ () бронхолобулярний; (пол. oskrzelowo-płacikowy; oskrzelowo-zrazikowy).
БРОНХОМЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ () бронхомедіастинальний; (пол. oskrzelowo-śródpiersiowy).
БРОНХОМИКОЗ (лат. bronchomycosis, *-is, f*) дишкопліснявиця, бронхомікоз; (пол. grzybica oskrzeli).
БРОНХОМОТОРНЫЙ () бронхомоторний; (пол. rozszerzający lub zwężający oskrzela).
БРОНХОПАТИЯ () бронхопатія; (пол., schorzenie oskrzeli).
БРОНХОПИОРЕЯ () бронхопіорея; (пол. ropotok oskrzelowy).
БРОНХОПЛАСТИКА () бронхопластика; (пол. plastyka oskrzela).
БРОНХОПЛЕВРАЛЬНЫЙ () бронхоплевральний; (пол. oskrzelowo-opłucnowy).
БРОНХОПЛЕГИЯ () бронхоплеґія; (пол. porażenie oskrzela).
БРОНХОПНЕВМОНИЯ (лат. bronchopneumonia, *-ae, f*) дишколегенниця, дишколегенезапал, дишколегенезапалення, озяволегенниця, озяволегенезапал, озяволегенезапалення, бронхопневмонія. Запалення бронхів [дишок, озявів] та легенів [легень]; (пол. zapalenie płuc odoskrzelowe; zapalenie płuc zrazikowe).
БРОНХОПНЕВМОНИЯ, ГЛИСТНАЯ () глистна бронхопневмонія; (пол. zapalenie płuc odoskrzelowe wywołane przez glisty).
БРОНХОПНЕВМОНИЯ, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ () сифілітична бронхопневмонія; (пол. zapalenie płuc odoskrzelowe kiłowe).
БРОНХОПУЛЬМОНАЛЬНЫЙ () бронхолегеневий, бронхопульмональний; (рос. бронхолёгочный; пол. oskrzelowo-płucny).
БРОНХОРАСШИРЯЮЩИЙ () бронхорозширюючий; (пол. rozszerzający oskrzela).
БРОНХОРЕЯ () бронхорея; (пол. śluzotok oskrzelowy).
БРОНХОРРАГИЯ () бронхораґія; (пол. krwotok oskrzelowy).
БРОНХОСЖИМАЮЩИЙ () бронхостискаючий, бронхостискуючий, бронхостискувальний; (пол. zwężający oskrzela).
БРОНХОСКОП () бронхоскоп; (пол., wziernik oskrzelowy).
БРОНХОСКОПИЯ (лат. bronchoscopia, *-ae, f*) дишкоогляд, озявоогляд, бронхоскопія; (пол., wziernikowanie oskrzeli).
БРОНХОСПАЗМ (лат. bronchospasmus, *-i, m*; bronchiospasmus, *-i, m*; bronchostenosis spasmodica) дишкоскорч, дишкостиск, дишкостиски, бронхоспазм; (пол. skurcz oskrzeli).
БРОНХОСПАСТИЧНЫЙ () бронхоспастичний; (пол. odnoszący się do skurczu oskrzeli).
БРОНХОСПИРОГРАФ () бронхоспіроґраф.
БРОНХОСПИРОГРАФИЯ () бронхоспіроґрафія.
БРОНХОСПИРОМЕТРИЯ () бронхоспірометрія.
БРОНХОСТЕНОЗ (лат. bronchostenosis, *-is, f*) дишкозвуз, дишкозвуження, дишкозвузіння, бронхостеноз. Звуження бронха [дишки, озява] чи бронхів [дишок, озявів]; (пол. zwężenie oskrzela).
БРОНХОСУЖАЮЩИЙ () бронхозвужувальний, бронхозвужуючий; (пол. zwężający oskrzela).
БРОНХОТЕТАНИЯ () бронхотетанія; (пол. kurcz toniczny oskrzeli).
БРОНХОТОМИЯ () бронхотомія; (пол. przecięcie oskrzela; nacięcie oskrzela).
БРОНХОФОНИЯ (лат. bronchophonia, *-ae, f*) бронхофонія; (пол. odgłos oskrzelowy mowy).
БРОНХОЭЗОФАГОСКОП () бронхоезофаґоскоп; (пол., wziernik do badania oskrzeli i przełyku).
БРОНХОЭЗОФАГОСКОПИЯ () бронхоезофаґоскопія; (пол. badanie wziernikiem oskrzeli i przełyku).
БРОНХОЭКТАЗ (лат. bronchoectasis, *-is, f*; bronchiectasis, *-is, f*) дишкорозшир, озяворозшир, бронхоектаз; (пол. rozstrzeń oskrzeli; rozszerzenie oskrzeli).
БРОНХОЭКТАЗ, ВЕРЕТЕНООБРАЗНЫЙ () веретеноподібний бронхоектаз; (пол. rozszerzenie oskrzeli wrzecionowate).
БРОНХОЭКТАЗ, ВРОЖДЁННЫЙ () уроджений бронхоектаз; (пол. rozstrzeń oskrzeli wrodzona; rozszerzenie oskrzeli wrodzone).
БРОНХОЭКТАЗ, МЕШОТЧАТЫЙ () мішкуватий бронхоектаз; (пол. rozszerzenie oskrzeli workowate).

БРОНХОЭКТАЗ, ПРИОБРЕТЁННЫЙ () придбаний [набутий] бронхоектаз; (пол. rozstrzeń oskrzeli nabyta; rozszerzenie oskrzeli nabyte).
БРОНХОЭКТАЗ, ЦИЛИНДРИЧЕСКИЙ () циліндричний бронхоектаз; (пол. rozszerzenie oskrzeli walcowate).
БРОНХОЭКТАЗИРОВАНИЕ (лат. bronchoectasia, *-ae, f*; bronchiectasia, *-ae, f*) дишкорозширювання, озяворозширювання, бронхоектазування.
БРОНХОЭКТАЗИЯ (лат. bronchoectasia, *-ae, f*; bronchiectasia, *-ae, f*) дишкорозширення, озяворозширення, бронхоектазія; (пол. rozstrzeń oskrzela; rozszerzenie oskrzeli).
БРОНХОЭКТАЗИЯ, ВЕРЕТЕНООБРАЗНАЯ () веретеноподібна бронхоектазія; (пол. rozszerzenie oskrzeli wrzecionowate).
БРОНХОЭКТАЗИЯ, ВРОЖДЁННАЯ () уроджена бронхоектазія; (пол. rozszerzenie oskrzeli wrodzone; rozstrzeń oskrzeli wrodzona).
БРОНХОЭКТАЗИЯ, МЕШОТЧАТАЯ () мішкувата бронхоектазія; (пол. rozszerzenie oskrzeli workowate).
БРОНХОЭКТАЗИЯ, ПРИОБРЕТЁННАЯ () придбана [набута] бронхоектазія; (пол. rozszerzenie oskrzeli nabyte; rozstrzeń oskrzeli nabyta).
БРОНХОЭКТАЗИЯ, ЦИЛИНДРИЧЕСКАЯ () циліндрична бронхоектазія; (пол. rozszerzenie oskrzeli walcowate).
БРОНХОЭКТАТИЧЕСКИЙ () бронхоектатичний; (пол. rozstrzeniowy).
БРОСАТЬ () кидати.
БРОСИТЬ () кинути.
БРУЦЕЛЛА () бруцела; (пол. pałeczki *Brucella*).
БРУЦЕЛЛЁЗ () бруцельоз; (пол., ronienie zakaźne u zwierząt; choroba Banga).
БРУЦЕЛЛЕМИЯ () бруцелемія; (пол. obecność we krwi zarazków *Brucella*).
БРУЦЕЛЛИН () бруцелін.
БРУЦИН () бруцин.
БРЫЖЕЕЧКА () брижечка; (пол. krezeczka).
БРЫЖЕЕЧКА ЧЕРВЕОБРАЗНОГО ОТРОСТКА () брижечка червоподібного відростка; (пол. krezeczka wyrostka robaczkowego).
БРЫЖЕЕЧНЫЙ (лат. mesenterialis, *-e*; mesentericus, *-a, -um*) оточинний, оточиновий, оточневий, оточній, кризковий, брижовий, брижійний; (пол. krezkowy).
БРЫЖЕЙКА (лат. mesenterium, *-i, n*) оточина, оточня, отоки, кризки, брижа; (пол. krezka).
БРЫЖЕЙКА ВОСХОДЯЩЕЙ ОБОДОЧНОЙ КИШКИ () брижа висхідної ободової кишки; (пол. krezka okrężnicy wstępującej).
БРЫЖЕЙКА ЖЕЛУДКА (лат. mesogastrium, *-ii, n*) шлункооточина, шлункооточня, шлункобрижа, брижа (оточина, оточня) шлунку; (пол. krezka żołądka).
БРЫЖЕЙКА МАТКИ () брижа матки [уразу]; (пол. krezka macicy).
БРЫЖЕЙКА МАТОЧНОЙ ТРУБЫ (лат. mesosalpinx) маткооточина, маткооточня, маткобрижа, брижа [оточина, оточня] маткової труби.
БРЫЖЕЙКА НИСХОДЯЩЕЙ ОБОДОЧНОЙ КИШКИ () брижа спадної ободової кишки; (пол. krezka okrężnicy zstępującej).
БРЫЖЕЙКА ОБОДОЧНОЙ КИШКИ () брижа ободової кишки; (пол. krezka okrężnicy).
БРЫЖЕЙКА ПОПЕРЕЧНОЙ ОБОДОЧНОЙ КИШКИ () брижа поперечної ободової кишки; (пол. krezka okrężnicy poprzecznej).
БРЫЖЕЙКА ПОПЕРЕЧНООБОДОЧНОЙ КИШКИ (лат. mesocolon, *-i, n*) поперечноободовооточина, поперечноободовооточня, поперечноободовобрижа, брижа [оточина, оточня] поперечноободової кишки.
БРЫЖЕЙКА СИГМОВИДНОЙ ОБОДОЧНОЙ КИШКИ () брижа сигмоподібної ободової кишки; (пол. krezka okrężnicy esowatej).
БРЫЖЕЙКА СУХОЖИЛИЯ () брижа сухожилля; (пол. krezka ścięgna).
БРЫЖЕЙКА ТОЛСТОЙ КИШКИ (лат. mesocolon, *-i, n*) богутнеоточина, богутнеоточня, богутнебрижа, брижа [оточина, оточня] богутня [товстої кишки]; (пол. krezka okrężnicy).
БРЫЖЕЙКА ТОНКИХ КИШОК (лат. mesenteriolum, *-i, n*) оточинка, оточенька, брижка, брижа (оточина, оточня) тонких кишок.
БРЫЖЕЙКА ТРУБЫ () брижа труби; (пол. krezka jajowodu).
БРЫЖЕЙКА ЧЕРВЕОБРАЗНОГО ОТРОСТКА () брижа червоподібного відростка; (пол. krezka wyrostka robaczkowego).
БРЫЖЕЙКА ЯИЧКА () брижа яєчка; (пол. krezka jądra).
БРЫЖЕЙКА ЯИЧНИКА (лат. mesovarium, *-ii, n*) яєчникооточина, яєчникооточня, яєчникобрижа, брижа [оточина, оточня] яєчника; (пол. krezka jajnika).
БРЫЖЕЙКА ЯЙЦЕВОДА () брижа яйцепроводу; (пол. krezka jajowodu).
БРЫЖЕЙКА, МАЛАЯ (лат. mesenteriolum, *-i, n*) оточинка, оточенька, брижка, мала брижа [оточина, оточня].
БРЫЖЕЙКА, ОБЩАЯ ДОРСАЛЬНАЯ () загальна дорсальна брижа; (пол. krezka grzbietowa wspólna).

БРЫЗГИ () бризки, порски, чвирки.
БРЫЗЖУЩИЙ () 1./*прикм.*/ пирскливий, порскальний, порскаючий; 2./*дієприкм.*/ що пирскає, що порскає, що чвиркає.
БРЮКИ, ЗАЩИТНЫЕ () захисні штани; (пол. spodnie ochronne).
БРЮНЕТ () чорняк, чорнявець, -*вця*, чорнявий, брюнет.
БРЮНЕТКА () чорнячка, чорнявка, чорнява, чорнюха, брюнетка.
БРЮХО (лат. abdomen. -*inis, n*; venter, -*tris, m*) черево; (пол. brzuch).
БРЮШИНА (лат. peritoneum, -*i, n*) очеревина, очеревня, очеревна, очерев'я, черевина; (пол. otrzewna).
БРЮШИНА, ВНУТРЕННОСТНАЯ () нутрощева очеревина; (пол. otrzewna trzewna).
БРЮШИНА, ДИАФРАГМАЛЬНАЯ () діафраґмальна очеревина; (пол. otrzewna przepony).
БРЮШИНА, ПРИСТЕНОЧНАЯ () пристінкова очеревина; (пол. otrzewna ścienna).
БРЮШИННО-ПЛЕВРАЛЬНЫЙ () очеревин(н)о-плевральний; (пол. brzuszno-opłucnowy).
БРЮШИННЫЙ (лат. peritonealis, -*e*) очеревинний; (пол. otrzewnowy).
БРЮШКО (лат. venter, -*tris, m*) черевце; (пол. 1./*anat.*/ brzusiec; 2./*zool.*/ odwłok).
БРЮШКО МЫШЦЫ () черевце м'яза; (пол. brzusiec).
БРЮШКО, ЗАДНЕЕ () заднє черевце; (пол. brzusiec tylny).
БРЮШКО, ЗАТЫЛОЧНОЕ () потиличне черевце; (пол. brzusiec potyliczny).
БРЮШКО, ЛОБНОЕ () лобне [лобове, чолове] черевце; (пол. brzusiec czołowy).
БРЮШКО, МЫШЕЧНОЕ () м'язове черевце; (пол. brzusiec).
БРЮШКО, НИЖНЕЕ () нижнє черевце; (пол. brzusiec dolny).
БРЮШКО, ПЕРЕДНЕЕ () переднє черевце; (пол. brzusiec przedni).
БРЮШНАЯ ВОДЯНКА (лат. ascites, -*ae, m*) водочерев'я, водочеревність, -*ності*, череводоводянка, водянка черева.
БРЮШНАЯ ЖАБА (лат. angina abdominalis) черев(н)ожаба, черевна жаба.
БРЮШНАЯ ПОЛОСТЬ (лат. cavitas abdominalis) середовина, нутрина, нутровина, черевна порожнина.
БРЮШНОЙ (лат. abdominalis, -*e*; ventralis, -*e*) черевний, черевий; (пол. brzuszny).
БРЮШНОЙ ПРЕСС (лат. prelum amdominale; cingulum Halleri) черевний гніт (прес); (пол. tłocznia brzuszna).
БРЮШНОЙ ТИФ [БРЮШНЯК] () черевняк, черевний тиф.
БРЮШНОПОЛОСТНОЙ (лат. coeliacus, -*a*, -*um*) черевнопорожнинний, черевнопорожниновий.
БРЮШНО-ПРОМЕЖНОСТНЫЙ () черевно-промежинний (промежиновий); (пол. brzuszno-kroczowy).
БРЮШНОСЕРДЕЧНЫЙ (лат. abdominocardialis, -*e*) черевносерцевий.
БРЮШНОСТЕНОЧНЫЙ () черевностінковий; (пол. odnoszący się do ściany brzusznej).
БРЮШНОТИФОЗНЫЙ () черевнотифозний, черевнево-тифозний; (пол. odnoszący się do duru brzusznego).
БРЮШНЯК [БРЮШНОЙ ТИФ] () черевняк, черевний тиф.
БУБОН (лат. bubo, -*onis, m*: від гр. bubon – пах, пахвина) жовень, -*вня*, димниця, димениця, бубон, -*ну*. Запалення пахових лімфатичних вузлів; (пол. dymienica).
БУБОН, ЧУМНОЙ () чумний бубон; (пол. guz dżumowy węzła chłonnego).
БУБОННЫЙ () бубонний; (пол. dymieniczy).
БУБОНЫ, КЛИМАТИЧЕСКИЕ () кліматичні бубони /*мн.*/; (пол. dymienica ziarnicowata; choroba Nicolasa-Favre'a).
БУГОР (лат. tuber, -*eris, m*; collis) горб; (пол. guz /*anat.*/).
БУГОР ВЕРХНЕЙ ЧЕЛЮСТИ () горб верхньої щелепи; (пол. guz szczęki).
БУГОР ЧЕРВЯ () горб черв'яка [хробака]; (пол. guz robaka).
БУГОР, ЗАТЫЛОЧНЫЙ () потиличний горб; (пол. inion).
БУГОР, ЗРИТЕЛЬНЫЙ (лат. thalamus opticus; thalamus, -*i, m*) згір'я, зорогорб, зоровий горб; (пол. wzgórze).
БУГОР, ЛОБНЫЙ () лобний [лобовий, чоловий] горб; (пол. guz czołowy).
БУГОР, ПЯТОЧНЫЙ () п'ятковий горб; (пол. guz piętowy).
БУГОР, САЛЬНИКОВЫЙ () чепцевий [сальниковий] горб (); (пол. guz sieciowy).
БУГОР, СЕДАЛИЩНЫЙ () сідничний горб; (пол. guz kulszowy).
БУГОР, СЕРЫЙ () сірий горб; (пол. guz popielaty).
БУГОР, ТЕМЕННОЙ () тім'яний горб; (пол. guz ciemieniowy).
БУГОРКОВО-ЯЗВЕННЫЙ () горбково-виразковий; (пол. guzkowo-wrzodziejący).
БУГОРКОВЫЙ (лат. tuberculosus, -*a*, -*um*) горбковий, пагорбковий; (пол. guzkowaty).
БУГОРОК (лат. tuberculum, -*i, n*; colliculus, -*i, m*) горбок, горбик, пагірок; (пол. wzgórek /*anat.*/; gruzełek; guzek).
БУГОРОК БОЛЬШОЙ МНОГОУГОЛЬНОЙ КОСТИ () горбок великої багатокутної кістки; (пол. guzek kości czworobocznej większej).
БУГОРОК ВЕНЕРЫ () горбок Венери; (пол. wzgórek łonowy).
БУГОРОК ДИСТАЛЬНОЙ ФАЛАНГИ () горбок дистальної фаланґи; (пол. guzowatość paliczka dalszego).
БУГОРОК КЛИНОВИДНОГО ЯДРА () горбок клиноподібного ядра; (пол. guzek jądra klinowatego).
БУГОРОК КОРОНКИ (ЗУБА) () горбок коронки (зуба); (пол. guzek korony (zęba)).

БУГОРОК ЛАДЬЕВИДНОЙ КОСТИ () горбок човноподібної кістки; (пол. guzek kości łódeczkowatej).
БУГОРОК НЕЖНОГО [ТОНКОГО] ЯДРА () горбок ніжного [тонкого] ядра; (пол. guzek jądra smukłego).
БУГОРОК ПЕРЕДНЕЙ ЛЕСТНИЧНОЙ МЫШЦЫ () горбок переднього драбинчастого м'яза; (пол. guzek mięśnia pochyłego przedniego).
БУГОРОК ПРИВОДЯЩИХ МЫШЦ () горбок привідних м'язів; (пол. guzek przywodzicieli).
БУГОРОК РЕБРА () горбок ребра; (пол. guzek żebra).
БУГОРОК СЕДЛА () горбок сідла; (пол. guzek siodła).
БУГОРОК ТОНКОГО ЯДРА () горбок тонкого ядра; (пол. guzek jądra smukłego).
БУГОРОК ТУРЕЦКОГО СЕДЛА () горбок турецького сідла; (пол. guzek siodła).
БУГОРОК УШНОЙ РАКОВИНЫ () горбок вушної раковини; (пол. guzek małżowiny usznej).
БУГОРОК ЯДРА, КЛИНОВИДНОГО () горбок клиноподібного ядра; (пол. guzek jądra klinowatego).
БУГОРОК, БОКОВОЙ () бічний горбок; (пол. guzek boczny).
БУГОРОК, БОКОВОЙ МЕЖМЫЩЕЛКОВЫЙ () бічний міжвиростковий горбок; (пол. guzek międzyklykciowy boczny).
БУГОРОК, БОЛЬШИЙ () більший горбок; (пол. guzek większy).
БУГОРОК, ВЕРХНИЙ (ЧЕТВЕРОХОЛМИЯ) () верхній горбок (чотиригорб'я, чотиригорбикового тіла); (пол. wzgórek górny).
БУГОРОК, ВЕРХНИЙ ЩИТОВИДНЫЙ () верхній щитоподібний горбок; (пол. guzek tarczowy górny).
БУГОРОК, ГЛОТОЧНЫЙ () глотковий горбок; (пол. guzek gardłowy).
БУГОРОК, ДАРВИНОВ, УШНОЙ РАКОВИНЫ () дарвінів горбок вушної раковини; (пол. wierzchołek małżowiny usznej).
БУГОРОК, ЗАДНИЙ () задній горбок; (пол. guzek tylny).
БУГОРОК, ЗАДНИЙ ЗАПИРАТЕЛЬНЫЙ () задній запиральний горбок; (пол. guzek zasłonowy tylny).
БУГОРОК, ЗАДНИЙ, ШЕЙНЫХ ПОЗВОНКОВ () задній горбок шийних хребців; (пол. guzek tylny (kręgów szyjnych)).
БУГОРОК, ЗАПИРАТЕЛЬНЫЙ () запиральний горбок; (пол. guzek zasłonowy).
БУГОРОК, ЗУБНОЙ () зубний горбок: (пол. guzek zęba).
БУГОРОК, КЛИНОВИДНЫЙ () клиноподібний горбок; (пол. guzek klinowaty).
БУГОРОК, КЛОАЧНЫЙ () клоаковий горбок; (пол. wzgórek stekowy).
БУГОРОК, КОНИЧЕСКИЙ () конічний горбок; (пол. guzek stożkowaty).
БУГОРОК, КРАЕВОЙ () крайовий горбок; (пол. guzek brzeżny).
БУГОРОК, ЛАТЕРАЛЬНЫЙ МЕЖМЫЩЕЛКОВЫЙ () латеральний міжвиростковий горбок; (пол. guzek międzyklykciowy boczny).
БУГОРОК, ЛИСФРАНКОВ () лісфранків горбок; (пол. guzek mięśnia pochyłego przedniego).
БУГОРОК, ЛИЦЕВОЙ () лицьовий [обличчевий] горбок; (пол. wzgórek nerwu twarzowego).
БУГОРОК, ЛОБКОВЫЙ () лобковий [лобиковий] горбок; (пол. guzek łonowy).
БУГОРОК, МАЛЫЙ () малий горбок; (пол. guzek mniejszy).
БУГОРОК, МЕДИАЛЬНЫЙ () медіальний горбок; (пол. guzek przyśrodkowy).
БУГОРОК, МЕДИАЛЬНЫЙ МЕЖМЫЩЕЛКОВЫЙ () медіальний міжвиростковий горбок; (пол. guzek międzykłykciowy przyśrodkowy).
БУГОРОК, МЕЖВЕНОЗНЫЙ () міжвенозний горбок; (пол. guzek międzyżylny).
БУГОРОК, МИЛИАРНЫЙ () міліарний горбок; (пол. guzek prosówkowy).
БУГОРОК, НАДГОРТАННЫЙ () надгортанний горбок; (пол. guzek nagłośniowy).
БУГОРОК, НАДКОЗЕЛКОВЫЙ () надкозелковий горбок; (пол. guzek nadskrawkowy).
БУГОРОК, НАДСУСТАВНОЙ () надсуглобовий [надсуглобний] горбок; (пол. guzek nadpanewkowy).
БУГОРОК, НИЖНИЙ ЩИТОВИДНЫЙ () нижній щитоподібний горбок; (пол. guzek tarczowy dolny).
БУГОРОК, НИЖНИЙ, (ЧЕТВЕРОХОЛМИЯ) () нижній горбок (чотиригорб'я, чотиригорбикового тіла); (пол. wzgórek dolny).
БУГОРОК, ОБОНЯТЕЛЬНЫЙ () нюховий горбок; (пол. guzek węchowy).
БУГОРОК, ПЕРЕДНИЙ () передній горбок; (пол. guzek przedni).
БУГОРОК, ПЕРЕДНИЙ ЗАПИРАТЕЛЬНЫЙ () передній запиральний горбок; (пол. guzek zasłonowy przedni).
БУГОРОК, ПЕРЕДНИЙ, ЗРИТЕЛЬНОГО БУГРА () передній горбок зорового горба; (пол. guzek przedni wzgórza).
БУГОРОК, ПЕРЕДНИЙ, ШЕЙНЫХ ПОЗВОНКОВ () передній горбок шийних хребців; (пол. guzek przedni kręgów szyjnych).
БУГОРОК, ПОДБОРОДОЧНЫЙ () підборідний горбок; (пол. guzek bródkowy).
БУГОРОК, ПОДСУСТАВНОЙ () підсуглобовий горбок; (пол. guzek podpanewkowy).
БУГОРОК, ПРОСОВИДНЫЙ () просоподібний горбок; (пол. prosak).
БУГОРОК, РОЖКОВИДНЫЙ () ріжкоподібний горбок; (пол. guzek różkowaty).
БУГОРОК, СЕМЕННОЙ () насінний горбок; (пол. wzgórek nasienny).
БУГОРОК, СЛУХОВОЙ () слуховий горбок; (пол. wzgórek słuchowy).
БУГОРОК, СОННЫЙ [БУГОРОК VI ШЕЙНОГО ПОЗВОНКА] () сонний горбок [горбок VI шийного хребця]; (пол. guzek tętnicy szyjnej [kręgu szyjnego VI]).

БУГОРОК, СУСТАВНОЙ () суглобовий [суглобний] горбок; (пол. guzek stawowy).
БУГОРОК, ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ () туберкульозний горбок; (пол. gruzełek gruźliczy).
БУГОРОК, ЯЙЦЕВОЙ () яйцевий горбок; (пол. tarcza zarodkowa).
БУГОРОК, ЯЙЦЕВОЙ, НА ВНУТРЕННЕЙ СТЕНКЕ ГРААФОВА ПУЗЫРЬКА () яйцевий горбок на внутрішній стінці граафова пухирця; (пол. wzgórek jajonośny).
БУГОРОК, ЯРЕМНЫЙ () яремний горбок; (пол. guzek szyjny).
БУГОРЧАТКА (лат. tuberculosis, *-is, f*) горбковиця, сухоти, сухотка, грузлавка; (пол. gruźlica).
БУГОРЧАТЫЙ (лат. tuberculosus, *-a, -um*) горбистий, горбковистий, горбчастий.
БУГРИСТОСТЬ (лат. tuberositas, *-atis, f*) горбчатість, *-тості*, горбистість, *-тості*, горбастість, *-тості*, пагірчастість, *-тості*; (пол. guzowatość).
БУГРИСТОСТЬ I ПЛЮСНЕВОЙ КОСТИ () горбистість I плеснової кістки; (пол. guzowatość kości śródstopia pierwszej).
БУГРИСТОСТЬ V ПЛЮСНЕВОЙ КОСТИ () горбистість V плеснової кістки; (пол. guzowatość kości śródstopia piątej).
БУГРИСТОСТЬ БОЛЬШЕБЕРЦОВОЙ КОСТИ () горбистість великогомілкової (великоголінкової) кістки; (пол. guzowatość piszczeli).
БУГРИСТОСТЬ ДИСТАЛЬНОЙ ФАЛАНГИ () горбистість дистальної фаланґи; (пол. guzowatość paliczka dalszego).
БУГРИСТОСТЬ ЖЕВАТЕЛЬНОЙ МЫШЦЫ () горбистість жувального м'яза; (пол. guzowatość żwaczowa).
БУГРИСТОСТЬ КРЫЛОВИДНОЙ МЫШЦЫ () горбистість крилоподібного м'яза; (пол. guzowatość skrzydłowa).
БУГРИСТОСТЬ КУБОВИДНОЙ КОСТИ () горбистість кубоподібної кістки; (пол. guzowatość kości sześciennej).
БУГРИСТОСТЬ ЛАДЬЕВИДНОЙ КОСТИ () горбистість човноподібної кістки; (пол. guzowatość kości łódkowatej).
БУГРИСТОСТЬ ЛОКТЕВОЙ КОСТИ () горбистість ліктьової кістки; (пол. guzowatość kości łokciowej).
БУГРИСТОСТЬ ЛУЧЕВОЙ КОСТИ () горбистість променевої кістки; (пол. guzowatość kości promieniowej).
БУГРИСТОСТЬ ПЕРЕДНЕЙ ЗУБЧАТОЙ МЫШЦЫ [БУГРИСТОСТЬ II РЕБРА] () горбистість переднього зубцюватого [зубчастого, зубчатого] м'яза [горбистість II ребра]; (пол. guzowatość mięśnia zębatego przedniego).
БУГРИСТОСТЬ, ДЕЛЬТОВИДНАЯ () дельтоподібна горбистість; (пол. guzowatość naramienna).
БУГРИСТОСТЬ, КЛЮВОВИДНАЯ () дзьобоподібна горбистість; (пол. guzek stożkowaty).
БУГРИСТОСТЬ, КРЕСТЦОВАЯ () крижова горбистість; (пол. guzowatość krzyżowa).
БУГРИСТОСТЬ, НАДСУСТАВНАЯ () надсуглобна [надсуглобова] горбистість; (пол. guzek nadpanewkowy).
БУГРИСТОСТЬ, НОГТЕВАЯ () нігтьова горбистість; (пол. guzowatość paliczka dalszego).
БУГРИСТОСТЬ, ПОДВЗДОШНАЯ () клубова [здухвинна] горбистість; (пол. guzowatość biodrowa).
БУГРИСТОСТЬ, ПОДСУСТАВНАЯ () підсуглобна [підсуглобова] горбистість; (пол. guzek podpanewkowy).
БУГРИСТОСТЬ, ЯГОДИЧНАЯ () сіднична горбистість; (пол. guzowatość pośladkowa).
БУГРИСТЫЙ (лат. tuberosus, *-a, -um*) горбчатий, горбистий, горбастий, горбкуватий, пагірчастий, пагористий; (пол. guzowaty; kalafiorowaty */np. nowotwór/*).
БУДИТЬ () будити; (пол. budzić).
БУДНИЧНЫЙ буденний, будній.
БУДОРАЖИТЬ розбурхувати, непокоїти, турбувати.
БУДУЩЕЕ () майбутнє, прийдешнє, прийшле, грядуче.
БУЖ (фр. bougie; лат. candela, *-ae, f*) розширник, розширювач, розширень, *-рня*, розпружень, *-жня*, розпружник, буж; (рос. расширитель; пол. zgłębnik; sonda).
БУЖ, ГОЛОВЧАТЫЙ () головчастий буж; (пол. zgłębnik główkowy; sonda główkowa).
БУЖ, ГОРТАННЫЙ () гортанний буж; (пол. zgłębnik krtaniowy).
БУЖ, ЖЁСТКИЙ () жорсткий буж; (пол. zgłębnik twardy).
БУЖ, КОНИЧЕСКИЙ () конічний буж; (пол. zgłębnik stożkowy).
БУЖ, МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ () металевий буж; (пол. zgłębnik metalowy; sonda metalowa).
БУЖИРОВАНИЕ (від фр. bougie) розширення, розширнення, розширювання, розширяння, розпруження, розпружування, бужування; (пол. zgłębnikowanie).
БУЖИРОВАНИЕ ПИЩЕВОДА () бужування стравоходу; (пол. zgłębnikowanie przełyku).
БУЖИРОВАНИЕ УРЕТРЫ () бужування уретри; (пол. zgłębnikowanie cewki moczowej).
БУЖИРОВАНИЕ, РЕТРОГРАДНОЕ () ретроградне бужування; (пол. zgłębnikowanie wsteczne).
БУЖИРОВАТЬ () бужувати; (пол. zgłębnikować; sondować).
БУЗИНА (лат. Sambucus, *-i, fm L.*) бузина; (пол. bez dziki).
БУЗИНА, КРАСНАЯ [КИСТЕВИДНАЯ] (лат. Sambucus racemosa *L.*) червона [китицеподібна] бузина, калинка.

БУЗИНА, ТРАВЯНИСТАЯ [ВОНЮЧАЯ, ЯЛОВАЯ] (лат. Sambucus ebulus *L.*; Ebulus, *-i, f*; Ebulum. *-i, n*) трав'яниста [смердюча] бузина, калинка.
БУЗИНА, ЧЁРНАЯ (лат. Sambucus nigra *L.*[niger, nigrus]) чорна бузина, баз, базник; (пол. bez czarny).
БУЙНЫЙ () бешкетний, бешкетливий, буйний; (пол. 1. porywczy; 2. obfity; 3. niespokojny).
БУЙСТВО бешкет, бешкетування, буйство; (пол. furia; szaleństwo).
БУЙСТВУЮЩИЙ (лат. furibundus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ бешкетуючий, буйствуючий; 2./*дієприкм.*/ що бешкетує, що буйствує.
БУКАРДИЯ (лат. bucardia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. καρδια kardia – серце; cor bovinum) волосердя, волосерце, волосерців'я, волосерцевість, *-вості*, бичосердя, бичосерце, бичосерців'я, бичосерцевість, *-вості*, серцевибуялість, *-лості*, серцерозширеність, *-ності*, букардія. „Бичаче [воляче, волове] серце"; (рос. "бычье сердце").
БУККАЛЬНО (від лат. buccalis, *-e* – щічний: від bucca, *-ae, f* – щока) защічно, за щоку, букально.
БУККАЛЬНЫЙ (лат. buccalis, *-e*: від bucca, *-ae, f* – щока) щічний, букальний; (пол. policzkowy).
БУККИТЕРАПИЯ () буккітерапія; (пол. radioterapia z przesłoną Bucky'ego).
БУКСА () букса; (пол. tuleja).
БУКЦИНАТОР (лат. buccinator, *-oris, m*: від bucca, *-ae, f* – щока) щічник, щоком'яз, щелепник, надимач, сурмач, сурмар, трубач, букцинатор. Щоковий м'яз; (рос. трубач; словац. trubač).
БУЛАВКА (лат. clava, *-ae, f*) шпилька.
БУЛАВОВИДНЫЙ () булавоподібний, булавуватий; (пол. maczugowaty).
БУЛАВОПОДОБНЫЙ () булавоподібний, булавуватий; (пол. maczugowaty).
БУЛАВОЧНЫЙ (лат. clavatus, *-a, -um*) шпильковий.
БУЛАВЧАТЫЙ () шпилькуватий.
БУЛИМИЯ (лат. bulimia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + limos – голод; kynorexia, *-ae, f*: від гр. kyon, *kynos* – собака + orexis – їжохіть, апетит) їстовець, *-вця*, їстівець, *-вця*, ненасить, ненасиття, ненаситність, *-ності*, вовчий голод, булімія; (рос. волчий голод; пол. głód wilczy, żarłoczność chorobliwa); /*див. тж* ***АППЕТИТ, ВОЛЧИЙ***/.
БУЛЛЁЗНО-ЯЗВЕННЫЙ () бульозно-виразковий; (пол. pęcherzykowo-wrzodziejący).
БУЛЛЁЗНЫЙ (лат. bullosus, *-a, -um*) пухирчастий, бульозний; (пол. pęcherzowy).
БУЛОНАЖ () булонаж; (пол. zespalanie za pomocą trzpienia z nakrętkami).
"БУЛЫЖНАЯ МОСТОВАЯ" () "бруківка". Зміни кон'юнктиви на кшталт [зразок] бруківки.
БУЛЬБАРНЫЙ (лат. bulbaris, *-e*) цибулинний, бульбарний; (пол. opuszkowy).
БУЛЬБИТ () бульбіт; (пол. zapalenie opuszki cewki moczowej).
БУЛЬБОПАТИЯ () бульбопатія.
БУЛЬБОУРЕТРАЛЬНЫЙ () бульбоуретральний; (пол. opuszkowo-cewkowy).
БУЛЬБУС (лат. bulbus, *-i, m*) цибулина, бульбус; (рос. луковица).
БУЛЬКАНЬЕ () булькіт; (пол. bulgotanie).
БУЛЬОН (від фр. bouillon; лат. jus; jusculum, *-i, n*; sorbitio carnis; zuma, *-ae, f*: від гр.) юшка, сьорба, бульйон.
БУЛЬОН, АСЦИТИЧЕСКИЙ () асцитичний бульйон; (пол. bulion z płynem puchlinowym).
БУЛЬОН, ГЛИЦЕРИНОВЫЙ () ґліцериновий бульйон.
БУЛЬОН, МЯСНОЙ () м'ясний бульйон; (пол. bulion mięsny).
БУЛЬОН, МЯСО-ПЕПТОННЫЙ () м'ясо-пептонний бульйон; (пол. bulion mięsno-peptonowy).
БУЛЬОН, ПИТАТЕЛЬНЫЙ () живильний [поживний] бульйон; (пол. bulion (pożywka)).
БУЛЬОН, САХАРНЫЙ () цукровий бульйон; (пол. bulion cukrowy).
БУМАГА (від іт. bambagia – бавовна; лат. charta, *-ae, f*) папір, *-перу*; (пол. papier).
БУМАГА, ВОЩЁНАЯ (лат. charta cerata) восківка, вощений [вощений] папір; (пол. papier woskowany).
БУМАГА, ГОРЧИЧНАЯ () гірчичний папір; (пол. papier gorczyczny).
БУМАГА, ЗАКОПЧЕННАЯ () закопчений папір; (пол. papier okopcony).
БУМАГА, ИМПРЕГНИРОВАННАЯ () імпреґнований [просочений] папір; (рос. пропитанная бумага).
БУМАГА, ИНДИКАТОРНАЯ () індикаторний папір; (пол. papierek odczynnikowy).
БУМАГА, ЙОДОКРАХМАЛЬНАЯ () йодокрохмальний папір; (пол. papierek jodko-skrobiowy).
БУМАГА, ЙОДОЦИНКОКРАХМАЛЬНАЯ РЕАКТИВНАЯ () йодоцинкокрохмальний реактивний папір; (пол. papierek jodkocynkowoskrobiowy).
БУМАГА, КАРМИНОВАЯ РЕАКТИВНАЯ () карміновий реактивний папір.
БУМАГА, КОНТРАСТНАЯ () контрастний папір; (пол. papier kontrastowy).
БУМАГА, КРАХМАЛЬНАЯ РЕАКТИВНАЯ () крохмальний реактивний папір; (пол. papierek skrobiowy).
БУМАГА, ЛАКМУСОВАЯ () лакмусовий папір.
БУМАГА, МЕМБРАННАЯ () мембранний папір; (пол. papier membranowy).
БУМАГА, МИЛЛИМЕТРОВАЯ () міліметровий папір.
БУМАГА, НАЖДАЧНАЯ () наждаковий папір; (пол. papier ścierny).
БУМАГА, ПАРАФИНОВАЯ () парафіновий папір; (пол. papier parafinowany).
БУМАГА, ПЕРГАМЕНТНАЯ () перґаментний папір; (пол. papier pergaminowy).

БУМАГА, ПОДПЕРГАМЕНТНАЯ () підпергаментний папір; (пол. papier półpergaminowy).
БУМАГА, ПРОПИТАННАЯ () просочений папір.
БУМАГА, РЕАКТИВНАЯ () реактивний папір; (пол. papierek odczynnikowy; papierek wskaźnikowy).
БУМАГА, РЕАКТИВНАЯ КУРКУМОВАЯ () реактивний куркумовий папір.
БУМАГА, РЕАКТИВНАЯ ФЕНОЛФТАЛЕИНОВАЯ () реактивний фенолфталеїновий папір.
БУМАГА, РЕАКТИВНАЯ, КОНГО () реактивний папір конго.
БУМАГА, СВЕТОКОПИРОВАЛЬНАЯ () світлокопіювальний папір; (пол. papier światłoczuły).
БУМАГА, СВЕТОНЕПРОНИЦАЕМАЯ () світлонепроникний папір; (пол. papier nie przepuszczający światła).
БУМАГА, СВЕТОЧУВСТВИТЕЛЬНАЯ () світлочутливий папір; (пол. papier światłoczuły).
БУМАГА, СВИНЦОВАЯ РЕАКТИВНАЯ () свинцевий реактивний папір; (пол. papierek ołowiawy).
БУМАГА, СТАНДАРТНАЯ РЕАКТИВНАЯ () стандартний реактивний папір; (пол. papierek wzorcowy).
БУМАГА, ФИЛЬТРОВАЛЬНАЯ (лат. charta filtrata) фільтрувальний [цідильний] папір; (пол. bibuła do sączenia).
БУМАГА, ФОТОГРАФИЧЕСКАЯ () фотографічний [світлочутливий] папір; (рос. светочувствительная бумага: пол. papier światłoczuły).
БУМАГООБРАЗНЫЙ () папероподібний; (пол. papierowaty).
БУМАЖКА () папірець; (пол. papierek).
БУМАЖНЫЙ (лат. papyraceus, *-a, -um*) паперовий; (пол. bibułowy).
БУР () бур; (пол. wiertło).
БУРА (лат. natrium bicarbonicum) блідень, бура; (пол. boraks).
БУРАВ () бурав; (пол. wiertło; świder).
БУРАВИТЬ () буравити; (пол. perforować; świdrować; wiercić).
БУРАВЧИК () свердельце, свердлик, буравчик; (пол. wiertło; świder).
БУРАВЯЩИЙ (лат. terebrans) 1.*/прикм./* свердлильний, свердлячий; 2.*/дієприкм./* що свердлить.
БУРАЧНИК [ОГУРЕЧНИК, ОГУРЕЧНАЯ ТРАВА], ЛЕКАРСТВЕННЫЙ (лат. Borago officinalis *L.*) лікарський огірочник; (пол. ogórecznik lekarski).
БУРАЧОК [АЛИССУМ] (лат. Alyssum *L.*) бурачок, бородавник, білоцвіт, біль.
БУРАЧОК [АЛИССУМ] САВРАНСКИЙ (лат. Alyssum savranicum *Andrz.*) бурачок [бородавник, білоцвіт, біль] савранський.
БУРОЕ УПЛОТНЕНИЕ ЛЁГКИХ () забарнавлення легень.
БУРСА (лат. bursa, *-ae, f*) ворок, ворочок, капшук, торбинка, сумка, бурса.
БУРСИТ (лат. bursitis, *-tidis, f*: від лат. bursa, *-ae, f* – ворок, ворочок, капшук, торбинка, сумка) ворокниця, капшуковиця, сумковиця, сумкозапал, сумкозапалення, бурсит. Запалення суглобової сумки [слизової сумки суглоба]; (пол. zapalenie kaletki maziowej).
БУРСИТ АХИЛЛОВА СУХОЖИЛИЯ (лат. achillobursitis, *-tidis, f*: від tendo Achillis – ахіловий сухожилок [сухожилля] + лат. bursitis, *-tidis, f* – сумковиця, сумкозапал, сумкозапалення, бурсит: від лат. bursa, *-ae, f* – сумка) п'ят(к)отужнесумковиця, п'ят(к)отужнесумкозапал, п'ят(к)отужнесумкозапалення, п'ят(к)осухожил(к)осумковиця, п'ят(к)осухожил(к)осумкозапал, п'ят(к)осухожил(к)осумкозапалення, бурсит [сумковиця, сумкозапал, сумкозапалення] ахілового [п'ят(к)ового] сухожилля [сухожилка]; (пол. zapalenie kaletki ścięgna piętowego [Achillesa]).
БУРСИТ ОТРОСТКА ЛОКТЕВОЙ КОСТИ () бурсит відростка ліктьової кістки; (пол. zapalenie kaletki wyrostka łokciowego).
БУРСИТ, ГОНОРЕЙНЫЙ () гонорейний [збуровий] бурсит; (пол. zapalenie kaletki rzeżączkowe).
БУРСИТ, ИЗВЕСТКОВЫЙ () вапняний бурсит; (пол. zapalenie kaletki wapniejące).
БУРСИТ, ПРЕПАТЕЛЛЯРНЫЙ () препателярний бурсит; (пол. zapalenie kaletki przedrzepkowej).
БУРСОПАТИЯ () бурсопатія; (пол. choroba kaletki maziowej).
БУРЫЙ () цісавий, баркавий, барнавий, бурий; (пол. brunat */chem./*; brunatny).
БУСЫ () намисто, дутки.
БУТАДИЕН () бутадієн; (пол. dwuwinyl).
БУТИЛ () бутил.
БУТИЛАМИН () бутиламін.
БУТИЛАЦЕТАТ () бутилацетат; (пол. octan butylu).
БУТИРАТ () бутират; (пол. maślan).
БУТИРОМЕТР () бутирометр; (пол., tłuszczomierz do mleka).
БУТЫЛКА (лат. lagena, *-ae, f*; phiala, *-ae, f*) пляшка; (пол. butelka).
БУТЫЛОЧКА () пляшечка; (пол. buteleczka).
БУТЫЛЬ () сулія, бутель; (пол. butla).
БУФЕР () відпружник, буфер.
БУФЕРНОСТЬ () буферність, *-ності*; (пол. właściwości buforowe).
БУФЕРНЫЙ () буферний; (пол. buforowy).
БУФТАЛЬМ (лат. buphthalmus, *-i, m*; buphthalmia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. ophthalmos – око; oculus bovinus; hydrophthalmus, *-i, m*; glaucoma congenitale; glaucoma infantile) волоочча, волоокість, *-кості*, бикоочча, бикоочість, *-чості*, бикоокість, *-кості*, бичоочча, бичоокість, *-кості*, "волове [воляче,

бичаче] око", буфтальм. Крайній ступінь гідрофтальму при вродженій глаукомі; (рос. "бычий глаз", "воловий глаз"; пол. woloocze).

БУФТАЛЬМИЧЕСКИЙ (лат. buphthalmicus, *-a*, *-um*: від гр. bus – бик + гр. ophthalmos – око) волоокий, бикоокий, бичоокий, буфтальмічний.

БУФТАЛЬМИЯ (лат. buphthalmia, *-ae, f*; buphthalmus, *-i, m*: від гр. bus – бик + гр. ophthalmos – око; oculus bovinus; hydrophthalmus, *-i, m*; glaucoma congenitale; glaucoma infantile) волоочча, волоокість, *-кості*, бикоочча, бикоочість, *-чості*, бикоокість, *-кості*, бичоочча, бичоокість, *-кості*, "волове [воляче, бичаче] око", буфтальмія. Крайній ступінь гідрофтальму при вродженій глаукомі; (рос. "бычий глаз", "воловий глаз"; пол. woloocze).

БУХТА () бухта; (пол. zatoka; zachyłek).

БУХТООБРАЗНЫЙ () бухтоподібний; (пол. zatokowaty).

БУЧЕНИЕ () зоління, луження; (пол. warzenie; obgotowywanie).

БФО *сокр.*, **БАЛЬНЕОФИЗИОТЕРАПЕВТИЧЕСКОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ** () БФО *скор.*, бальнеофізіотерапевтичне об'єднання; (пол. zjednoczenie bameofizjoterapeutyczne).

БХВ *сокр.*, **БОЕВОЕ ХИМИЧЕСКОЕ ВЕЩЕСТВО** () БХР *скор.*, бойова хімічна речовина; (пол. BST *skr.*, bojowy środek chemiczny (trujący)).

Б-ЦА *сокр.*, **БОЛЬНИЦА** () л-ня *скор.*, лікарня.

БЦЖ *сокр.*, **БАЦИЛЛА КАЛЬМЕТТА-ГЕРЕНА** (фр. bacille de Calmette et de Guérin, BCG) БЦЖ, *скор.* бацила (паличка) Кальметта-Ґерена; (пол. BCG *skr.*, prątek Calmette'a-Guerina).

БЫСТРО (лат. cito) швидко, хутко, мерщій.

БЫСТРОДЕЙСТВУЮЩИЙ () швидкодіючий, швидкодійний, скородіючий, скорочинний; (пол. szybko działający).

БЫСТРОНАРАСТАЮЩИЙ () швидконаростаючий; (пол. szybko narastający; szybko zwiększający się).

БЫСТРОПРОТЕКАЮЩИЙ () швидкопротікаючий; (пол. szybko przebiegający; o szybkim przebiegu).

БЫСТРОПРОХОДЯЩИЙ () скороминучий.

БЫСТРОРАЗВИВАЮЩИЙСЯ () 1./*прикм.*/ швидкорозвивний, швидкорозвивальний; 2./*дієприкм.*/ що швидко розвивається; (пол. szybko rozwijający się).

БЫСТРОРАСТУЩИЙ () швидкорослий, скоророслий, ростовитий.

БЫСТРОСОХНУЩИЙ () швидкосохнучий; (пол. szybko schnący).

БЫСТРОТЕЧНЫЙ () швидкоплинний.

БЫСТРОУТОМЛЯЕМОСТЬ () швидковтомлюваність, *-ності*, швидкостомлюваність, *-ності*.

БЫСТРОУТОМЛЯЕМЫЙ () швидковтомлюваний, швидкостомлюваний.

БЫСТРЫЙ (лат. celer, *-eris*, *-ere*) швидкий.

БЫТ () побут; (пол. byt; bytowanie).

БЫТОВОЙ () побутовий; (пол. bytowy).

„БЫЧИЙ [ВОЛОВИЙ] ГЛАЗ" (лат. buphthalmus, *-i, m*; buphthalmia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. ophthalmos – око; oculus bovinus; hydrophthalmus, *-i, m*; glaucoma congenitale; glaucoma infantile) волоочча, волоокість, *-кості*, „бичаче [воляче, волове] око"; (пол. woloocze).

"БЫЧЬЕ СЕРДЦЕ" (лат. bucardia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. καρδια kardia – серце; cor bovinum) волосердя, волосерце, волосерців'я, волосерцевість, *-вості*, бичосердя, бичосерце, бичосерців'я, бичосерцевість, *-вості*, серцевибуялість, *-лості*, серцерозширеність, *-ності*, букардія. „Бичаче [воляче, волове] серце".

БЭР *сокр.*, **БИОЛОГИЧЕСКИЙ ЭКВИВАЛЕНТ РЕНТГЕНА** () БЕР *скор.*, біолоґічний еквівалент рентґена; (пол. biologiczny równoważnik rentgena).

БЮКС () бюкс; (пол. naczyńko wagowe).

БЮЛЛЕТЕНЬ (фр. bulletin) 1. обіжник, повідомник, повідома, повідомлення; 2. листок непрацездатності, лікарняний листок, бюлетень, *-тня*; (рос. 2. больничный лист).

БЮРЕТКА () бюретка.

БЮСТ (фр. buste) погруддя, бюст.

ВАГИНА (лат. vagina, *-ae, f*; colpos: від гр. kolpos – пазуха, піхва) піхва, вагіна; (рос. влагалище; пол. pochwa; словац. pošva).

ВАГИНАЛЬНЫЙ (лат. vaginalis, *-e*: від vagina, *-ae, f* – піхва) піхвовий, піхвяний, піхв'яний, піхвинний, вагінальний; (рос. влагалищный; пол. pochwowy).

ВАГИНИЗМ (лат. vaginismus, *-i, m*: від vagina, *-ae, f* – піхва) піхвоскорч, піхвосудома, піхводражливість, *-вості*, вагінізм; (пол. pochwica, kurcz pochwy).

ВАГИНИТ (лат. vaginitis, *-tidis, f*: від vagina, *-ae, f* – піхва; colpitis, *-tidis, f*: від гр. kolpos – пазуха, піхва) піхвиця, піхвовиця, піхвозапал, піхвозапалення, вагініт. Запалення піхви; (словац. zápal pošvy).

ВАГИНОВЕЗИКАЛЬНЫЙ (лат. vaginovesicalis, *-e*: від vagina, *-ae, f* – піхва) піхвоміхуровий, вагіновезикальний.

ВАГИНОРЕКТАЛЬНЫЙ (лат. vaginorectalis, *-e*: від vagina, *-ae, f* – піхва) піхвокутній, піхвокутневий, піхвиннокутневий, вагіноректальний.

ВАГИНОСКОПИЯ (лат. vaginoscopia, *-ae, f*: від vagina, *-ae, f* – піхва) піхвоогляд, вагіноскопія.

ВАГОНЕВРОЗ (лат. vagoneurosis, *-is, f*: від vagus, *-i, m* – блукач, блукаючий нерв) блукаченервій, вагоневроз.

ВАГОТОМИЯ (лат. vagotomia, *-ae, f*: від vagus, *-i, m* – блукач, блукаючий нерв) блукачеперетин, ваготомія.

ВАГОТОНИЧЕСКИЙ (лат. vagotonicus, *-a, -um*: від vagus, *-i, m* – блукач, блукаючий нерв) ваготонічний.

ВАГОТОНИЯ (лат. vagotonia, *-ae, f*: від vagus, *-i, m* – блукач, блукаючий нерв; parasympathicotonia, *-ae, f*) ваготонія.

ВАГОТРОПНЫЙ (лат. vagotropus, *-a, -um*: від vagus, *-i, m* – блукач, блукаючий нерв) ваготропний.

ВАГУС */НЕРВ/* (лат. vagus, *-i, m*) блукач, блукаючий нерв, вагус.

ВАЗ- (лат. vas-; vaso-: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судино-, ваз-.

ВАЗАЛЬНЫЙ (лат. vasalis, *-e*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинний, вазальний.

ВАЗО- (лат. vaso-; vas-: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судино-, вазо-.

ВАЗОДИЛЯТАТИВНЫЙ (лат. vasodilatativus, *-a, -um*) судинорозширний, судинорозширювальний, судинорозширюючий, судинопоширний, вазодилятаційний.

ВАЗОДИЛЯТАТОР (лат. vasodilatator, *-oris, m*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) 1. судиноширник, судинорозширник, судинорозширювач, вазодилятатор; 2. судинорозпружень, *-жня*, судинорозпружник, вазодилятатор.

ВАЗОДИЛЯТАТОРНЫЙ (лат. vasodilatatorius, *-a, -um*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинорозширниковий, судинорозширювачевий, вазодилятаторний.

ВАЗОДИЛЯТАЦИОННЫЙ (лат. vasodilatativus, *-a, -um*) судинорозширний, судинорозширювальний, судинорозширюючий, судинопоширний, вазодилятаційний.

ВАЗОДИЛЯТАЦИЯ (лат. vasodilatatio, *-onis, f*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинорозшир, судинорозширення, судинорозширювання, вазодилятація. Розширення кровоносних судин.

ВАЗОКОНСТРИКТИВНЫЙ (лат. vasoconstrictivus, *-a, -um*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинозвузний, судинозвужувальний, судинозвужуючий, вазоконстриктивний; (рос. сосудосуживающий).

ВАЗОКОНСТРИКТОР (лат. vasoconstrictor, *-oris, m*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинозвузник, судинозвужувач, судинозвужувальник, вазоконстриктор. Судинозвужуючий (судинозвужувальний) нерв.

ВАЗОКОНСТРИКТОРНЫЙ (лат. vasoconstrictorius, *-a, -um*: від vasoconstrictor, *-oris, m* – судинозвузник, судинозвужувач, судинозвужувальник: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинозвузниковий, судинозвужувачевий, судинозвужувальниковий, вазоконстрикторний.

ВАЗОКОНСТРИКЦИОННЫЙ (лат. vasoconstrictivus, *-a, -um*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинозвузний, судинозвужувальний, судинозвужуючий, вазоконстрикційний; (рос. сосудосуживающий).

ВАЗОКОНСТРИКЦИЯ (лат. vasoconstrictio, *-onis, f*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинозвуз, судинозвуження, судинозвужування, судинозвузіння, вазоконстрикція. Звуження кровоносних судин.

ВАЗОМОТОР (лат. vasomotor, *-oris, m*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинорушник, судинорухач, вазомотор; (рос. сосудодвигательный нерв).

ВАЗОМОТОРНЫЙ (лат. vasomotorius, *-a, -um*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) 1. судинорушний, судин(н)оруховий; 2. судинорушниковий, судинорухачевий, вазомоторний; (рос. сосудодвигательный).

ВАЗОМОТОРЫ (лат. vasomotores: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинорушники, судинорухачі, вазомотори.

ВАЗОРЕНАЛЬНЫЙ (лат. vasorenalis, *-e*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина + ren, *renis, m* – нирка */мн.* нирки, *-урок/*; renovascularis, *-e*: від ren, *renis, m* – нирка */мн.* нирки, *-урок/* + vasculum, *-i, n* – судинка, маленька судина: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинонирковий, вазоренальний; (рос. сосудопочечный).

ВАЗОСПАЗМ (лат. vasospasmus, *-i, m*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судиностиск, судиноскорч, вазоспазм.

ВАЗОТОМИЯ (лат. vasotomia, *-ae, f*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судинорозтин, судинорозтинання, судинорозітнення, вазотомія.

ВАЗОТРИБ (лат. vasotribum, *-i, n*; vasotriptor, *-oris, m*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина; angiotribum, *-i, n*; angiotriptor, *-oris, m*: від гр. αγγειον angeion – судина) судиностисник, судиностискач, вазотриб. Інструмент [знарядок] для вазотрипсії [судиностиску, судиностиснення, судиностискання]; (пол. kleszczyki do naczyń).

ВАЗОТРИПСИЯ (лат. vasotripsia, *-ae, f*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина; angiotripsia, *-ae, f*: від гр. αγγειον angeion – судина) судиностиск, судиностиснення, судиностискання, вазотрипсія. Стиснення дрібних судин вазотриптором [вазотрибом, судиностисником, судиностискачем] для зупинки кровотечі; (пол. zaciśnięcie naczyń kleszczykami).

ВАЗОТРИПТОР (лат. vasotriptor, *-oris, m*; vasotribum, *-i, n*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина; angiotriptor, *-oris, m*; angiotribum, *-i, n*: від гр. αγγειον angeion – судина) судиностисник, судиностискач, вазотриптор.

ВАЗЭКТОМИЯ (лат. vasectomia, *-ae, f*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судиновитин, судиновитинання, судиновитнення, вазектомія.

ВАКУОЛЯ, ВАКУОЛЬ (лат. vacuola, *-ae, f*) порожнявка, порожнинка, печерка, вакуоля, вакуоль; (пол., wodniczka).

ВАКУУМ (лат. vacuum, *-i, n*) порожнеча, пустка, вакуум; (пол. próżnia).

ВАКУУМИРОВАНИЕ (від лат. vacuum, *-i, n* – порожнеча, пустка, вакуум) */докон./* упорожнечення, упусткування, вакуумовання; */недок./* упорожнечування, упустковування, вакуумовування.

ВАКУУМИРОВАННЫЙ (від лат. vacuum, *-i, n* – порожнеча, пустка, вакуум) упорожнечений, упусткований, вакуумований.

ВАКУУМИРОВАТЬ (від лат. vacuum, *-i, n* – порожнеча, пустка, вакуум) */докон./* упорожнечити, упусткувати, вакуумувати; */недок./* упорожнечувати, упустковувати, вакуумовувати.

ВАКУУМИРУЕМЫЙ (від лат. vacuum, *-i, n* – порожнеча, пустка, вакуум) упорожнечуваний, упустковуваний, вакуумовуваний.

ВАКУУМНЫЙ (лат. vacuus, *-a, -um*) порожній, порожнеч(н)ий, пустий, пустковий, вакуумний; (пол. próżny, pusty).

ВАКЦИНА (лат. vaccina, *-ae, f*; vaccinum, *-i, n*: від variola vaccina; vaccina, *-ae, f* – коров'яча віспа, коров'янка: від vacca – корова) щепа, щепина, вакцина; (рос. прививка; пол. szczepionka).

ВАКЦИНАЛЬНАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. vaccinia, *-ae, f*) щепохвороба, щепинохвороба, вакцинальна (щепова, щепинова) хвороба.

ВАКЦИНАЛЬНЫЙ (лат. vaccinalis, *-e*) щепний, щеповий, вакцинальний; (рос. прививочный, прививальный; пол. szczepionkowy, szczepienny).

ВАКЦИНАТОР (лат. vaccinator, *-oris, m*) щепій, *-пія*, щепник, щепильник, віспощепій, *-пія*, віспощепник, вакцинатор; (рос. прививальщик, оспопрививатель); */жін./* () щепійка, щепниця, вакцинаторка; (рос. прививальщица, оспопрививательница).

ВАКЦИНАЦИЯ (лат. vaccinatio, *-onis, f*) */докон./* щеплення, щепіння, прищеплення, вакцинування, вакцинація; */недок./* прищеплювання, вакциновування, вакцинація; (рос. прививка, прививание, привитие; яп. shuto).

ВАКЦИНИРОВАЛЬНЫЙ () щепний, вакцинувальний; (рос. прививальный).

ВАКЦИНИРОВАНИЕ (лат. vaccinatio, *-onis, f*) */докон./* щеплення, щепіння, вакцинування; */недок./* прищеплювання, вакциновування; (рос. прививка, прививание).

ВАКЦИНИРОВАННЫЙ (лат. vaccinatus, *-a, -um*) щеплений, прищеплений, вакцинований; (рос. привитой, привитый; пол. zaszczepiony).

ВАКЦИНИРОВАТЬ (лат. vaccinare) */докон./* прищепити, вакцинувати; */недок./* щепити, прищеплювати, прищепляти, вакциновувати; (рос. */докон./* привить; */недок./* прививать).

ВАКЦИНИРОВОЧНЫЙ () щепний, прищеплювальний, вакцинувальний; (рос. прививочный).

ВАКЦИНИРУЕМОСТЬ () прищеплюваність, *-ності*, вакциновуваність, *-ності*; (рос. прививаемость).

ВАКЦИНИРУЕМЫЙ () прищеплюваний, вакциновуваний; (рос. прививаемый).

ВАКЦИННЫЙ (лат. vaccinalis, *-e*) щепний, щеповий, вакцинний, вакциновий; (рос. прививочный, прививальный; пол. szczepionkowy, szczepienny).

ВАКЦИНОТЕРАПИЯ (лат. vaccinotherapia, *-ae, f*) щеполікування, щепинолікування, вакцинолікування, вакцинотерапія.

ВАЛ (лат. vallum, *-i, n*) вал.
ВАЛЕРИАНА (лат. Valeriana *L.*) маун, котяча трава, кошаче зілля, одолян, стоян, овер'ян, овер'яна, авер'ян, валер'ян, валеріана; (рос. маун, кошачья трава).
ВАЛЕРЬЯНКА () валеріанка.
ВАЛИК (лат. vallum, *-i, n*; torus, *-i, m*) валок, *-лка*, валик.
ВАЛИКОМ, ОКРУЖЁННЫЙ (лат. circumvallatus, *-a, -um*) обвалкований, оточений валиком.
ВАЛИКООБРАЗНЫЙ (лат. circumvallatus, *-a, -um*) валикоподібний.
ВАЛЬВУЛА (лат. valvula, *-ae, f*) хлипак, хлипавка, хлапка, стулка, заслінка, заставка, ляда, кляпка, клапан, вальвула: (рос. заслонка, створка, клапан; словац. chlopňa).
ВАЛЬВУЛИТ (лат. valvulitis, *-tidis, f*) стулковиця, стулкозапал, стулкозапалення, хлипаковиця, хлипакозапал, хлипакозапалення, заставковиця, заставкозапал, заставкозапалення, вальвуліт. Запалення стулки (хлипавки, заставки, клапану).
ВАЛЬВУЛОПЛАСТИКА (лат. valvuloplastica, *-ae, f*) вальвулопластика.
ВАЛЬВУЛОТОМИЯ (лат. valvulotomia, *-ae, f*) вальвулотомія.
ВАЛЬВУЛЯРНЫЙ (лат. valvularis, *-e*) хлипаковий, хлипавковий, стулковий, лядовий, заставковий, клапанний, вальвулярний; (рос. заслончатый, створчатый; клапанный; словац. chlopňový).
ВАЛЬГУС (лат. valgus, *-i, m*: від valgus, *-a, -um* – кривоногий, шеверногий) шеверногість, *-гості*, назовнізверненість, *-ності*, назовнівикрут, назовнівивернутість, *-тості*, назовнівивереність, *-ності*, зовньозверненість, *-ності*, зовньовикрут, зовньовивернутість, *-тості*, зовньовивереність, *-ності*, вальгус.
ВАННА (лат. balneum, *-i, n*) 1.*/посудина/* купіль, */ж.Р.-пелі, О.-піллю, Р.мн.-пелей/* і */ч.Р.-пелю, О.-пелем, Р.мн.-пелів/*, купеля, ванна, */Р.-и, Р.мн.ванн/*; 2.*/процедура, процес/* купання, миття; 3.*/парова/* (лат. balneum vaporis) парня, парова ванна [купіль, купеля]; 4.*/повітряна/* обдава, наповітря, повітряна ванна [купіль, купеля]; 5.*/сонячна/* (лат. insolatio, *-onis, f*) насоння, сонячна ванна [купіль, купеля]; (словац. kúpel').
ВАННА, ВОЗДУШНАЯ () обдава, наповітря, повітряна ванна [купіль, купеля].
ВАННА, ГРЯЗЕВАЯ () кальна [грязьова] ванна [купіль, купеля].
ВАННА, ПАРОВАЯ (лат. balneum vaporis) парня, парова ванна [купіль, купеля].
ВАННА, СОЛНЕЧНАЯ (лат. insolatio, *-onis, f*; heliotherapia, *-ae, f*) насоння, насонення, сонячна ванна [купіль, купеля]; (пол. nasłonecznienie, leczenie słońcem).
ВАННАЯ () */кімната/* купільник, купільниця, купальня, лазничка, лазня, мильня, ванна, */Р.-ої, Р.мн.-их/*; (рос. купальня).
ВАПОРИЗАЦИЯ (лат. vaporisatio, *-onis, f*: від vapor, *-oris, m* – пара) парування, пароприпікання, вапоризація.
ВАРЕНЫЙ (лат. coctus, *-a, -um*) варений.
ВАРИАБЕЛЬНЫЙ (лат. variabilis, *-e*) мінливий, змінний, змінюваний, варіабельний; (рос. изменчивый; меняющийся).
ВАРИАНТ () різновид, варіант; (рос. разновидность).
ВАРИАНТНЫЙ () різновидний, варіантний; (рос. разновидностный).
ВАРИАЦИОНЫЙ (лат. variationis, *-e*) видозмінний, видозміновий, варіаційний.
ВАРИАЦИЯ (лат. variatio, *-onis, f*) видозміна, варіація; (рос. видоизменение).
ВАРИКО- (лат. varico-: від лат. varix, *-icis, mf /pl.varices/* – жиляк, венний вузол [гудз], варикозна вена [жила, синьожила], розширення вени [жили, синьожили], варикозне здуття) жиляко-, жиловузло-, синьожиловузло-, (синьо)жилорозширо-, варико-.
ВАРИКОЗ (лат. varicosis, *-is, f*; phlebectasia, *-ae, f*; phleboectasia, *-ae, f*) жияків'я, жиляковість, *-вості*, жиловузлуватість, *-тості*, синьожиловузлуватість, *-тості*, (синьо)жилорозшир, (синьо)жилорозширення, (синьо)жилорозширювання, варикоз. Розширення (розшир, розширяння, розширювання) вен (жил, синьожил).
ВАРИКОЗНАЯ ВЕНА (лат. varix, *-icis, mf /pl. varices/*) жиляк, варикозна вена [жила, синьожила].
ВАРИКОЗНОЕ РАСШИРЕНИЕ ВЕН (лат. varices) жиляки, варикозне (жилякове) розширення вен (жил, синьожил).
ВАРИКОЗНОСТЬ (лат. varicosis, *-is, f*) жиляків'я, жиляковість, *-вості*, жиловузлуватість, *-тості*, синьожиловузлуватість, *-тості*, варикозність, *-ності*.
ВАРИКОЗНЫЙ (лат. varicosus, *-a, -um*) жиляковий, жиловузлуватий, синьожиловузлуватий, варикозовий, варикозний.
ВАРИКОЦЕЛЕ, ВАРИКОЗНОЕ РАСШИРЕНИЕ ВЕН СЕМЕННОГО КАНАТИКА (лат. varicocele, *-es, f*: від лат. varix, *-icis, mf /pl.varices/* – жиляк, венний [жильний, синьожильний] вузол [гудз], варикозна вена [жила, синьожила], розширення вени [жили, синьожили], варикозне здуття + гр. κηλη kele – вибухання, припухлість, пухлина, грижа, кила) жиляковипин, жилякопропуклина, жилякогрижа, жилякокила, жилякоґила, жилякогила, жилякоторбинчак, капшукожиляки, калиткожиляки, варикоцеле */с./*.
ВАРИОЛЁЗНЫЙ (лат. variolosus, *-a, -um*) віспяний, віспoвий, варіольозний; (рос. оспенный; пол. ospowy).
ВАРИОЛИФОРМНЫЙ (лат. varioliformis, *-e*; varioloformis, *-e*: від variola – віспа + -formis – -подібний) віспуватий, віспоподібний, варіоліформний; (рос. оспоподобный; пол. ospopodobny).

ВАРИОЛОИД (лат. variolois, *-idis, f*; varioloidum, *-i, n*: від variola – віспа + гр. -eides – подібний; variola mitigata) віспʼюк, віспʼянка, стертовіспа, варіолоїд, *-у*. Легка форма (вид, вигляд) натуральної (природної, справжньої) віспи у вакцинованих (щеплених) людей; (пол. ospianka).
ВАРИОЛЯ (лат. variola, *-ae, f*) віспа, варіоля. Натуральна (природна, справжня) віспа; (рос. оспа; пол. ospa).
ВАРИОЛЯЦИЯ (лат. variolatio, *-onis, f*) віспощеплення, варіоляція; (рос. оспопрививание).
ВАРИЦЕЛЛА (лат. varicella, *-ae, f*) віспʼянка, вітрянка, вітряна віспа, варицела; (рос. ветрянка, ветряная оспа; пол. ospa wietrzna).
ВАРУС (лат. varus, *-i, m*: від varus, *-a, -um* - кривоногий, клишавий) клишавість, *-вості*, досередозверненість, *-ності*, усередозверненість, *-ності*, всерединузверненість, *-ності*, досередовикрут, досередовивернутість, *-тості*, досередовивереність, *-ності*, серед(ин)озверненість, *-ності*, серед(ин)овикрут, серед(ин)овивернутість, *-тості*, серед(ин)овиверненість, *-ності*, варус.
ВАРУСНЫЙ (лат. varus, *-a, -um* - кривоногий) клишавий, середовивернений, всерединузвернений, досередозвернений, варусний. Вивернений усередину, повернений досередини.
ВАСИЛЁК (лат. Centaurea *L.*) волошка.
ВАСИЛЁК БУГСКИЙ (лат. Centaurea hypanica *Pacz.*) волошка бузька.
ВАСИЛЁК ВОСТОЧНОКАРПАТСКИЙ (лат. Centaurea kotschyana *Heiff.*) волошка східнокарпатська.
ВАСИЛЁК ДНЕПРОВСКИЙ (лат. Centaurea borysthenica *Gruner.*) волошка дніпровська.
ВАСИЛЁК ДОНЕЦКИЙ (лат. Centaurea donetzica *Klok.*) волошка донецька.
ВАСИЛЁК ДОНСКОЙ (лат. Centaurea tanaitica *Klok.*) волошка донська [дінська].
ВАСИЛЁК КАРПАТСКИЙ (лат. Centaurea carpatica *Parc.*) волошка карпатська.
ВАСИЛЁК ОДЕССКИЙ (лат. Centaurea odessana *Prod.*) волошка одеська.
ВАСИЛЁК РУССКИЙ [РУСЬКИЙ] (лат. Centaurea ruthenica *Lam.*) волошка руська [українська], блават руський [український], наголоваток білий, слезуха.
ВАСИЛЁК САВРАНСКИЙ (лат. Centaurea savranica *Klok.*) волошка савранська.
ВАСИЛЁК СУМСКОЙ (лат. Centaurea sumensis *Kalen.*) волошка сумська.
ВАСИЛЁК ТЕРНОПОЛЬСКИЙ (лат. Centaurea ternopoliensis *Dobrocz.*) волошка тернопільська.
ВАСКУЛЁЗНЫЙ (лат. vasculosus, *-a, -um*; vascularis, *-e*: від vasculum, *-i, n* – судинка, маленька судина: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) жилковий, судинковий, судинний, судиновий, васкульозний; (рос. сосудистый).
ВАСКУЛИТ (лат. vasculitis, *-tidis, f*: від vasculum, *-i, n* – судинка, маленька судина: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) судин(н)иця, судин(н)озапал, судин(н)озапалення, васкуліт. Запалення судин.
ВАСКУЛЯРИЗАЦИЯ (лат. vascularisatio, *-onis, f*: від vasculum, *-i, n* – судинка, маленька судина: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) жилкування, судинкування, насудинення, прожилення, прожилування, прожилкування, упажилення, васкуляризація.
ВАСКУЛЯРНЫЙ (лат. vascularis, *-e*; vasculosus, *-a, -um*: від vasculum, *-i, n* – судинка, маленька судина: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина) жилковий, судинковий, судинний, судиновий, васкулярний; (рос. сосудистый).
ВАСТУС (лат. vastus, *-a, -um*) широкий, вастус.
ВАТА (лат. gossypium, *-ii, n*) бавна, бавина, вата.
ВАТНЫЙ () бавновий, ватяний, ватний.
ВВЕДЕНИЕ 1.(лат. imissio, *-onis, f*) впровадження, запровадження, всиляння, засиляння; 2.(лат. inductio, *-onis, f*) уведення; 3.(лат. injectio, *-onis, f*) впорскування.
ВВЁРНУТЫЙ () ввернений.
ВВЁРТЫВАНИЕ (лат. invaginatio, *-onis, f*) ввернення.
ВВОД () увід, уводини.
ВВОДНИЙ () увідчий, увідний.
ВВОРАЧИВАНИЕ (лат. intususceptio, *-onis, f*) ввертання.
ВВОРАЧИВАТЬ (лат. intususpetare) ввертати.
ВГЛУБЬ () у/вглиб.
ВГОНЯТЬ () загонити, заганяти.
ВДАВИТЬ () у/втиснути.
ВДАВЛЕНИЕ (лат. impressio, *-onis, f*) втиск, у/втиснення.
ВДАВЛЕННЫЙ (лат. impressus, *-a, -um*) втиснений, у/втиснутий.
ВДАВЛИВАНИЕ (лат. impressio, *-onis, f*) у/втискування, у/втискання.
ВДАВЛИВАТЬ () у/втискувати.
ВДВОЕ () у/вдвічі.
ВДВОЙНЕ () подвійно, вподвійні, удвійзі.
ВДЕВАТЬ () у/всиляти.
ВДОЛЬ () у/вдовж, у/вподовж, у/вздовж.
ВДОХ (лат. inspiratio, *-onis, f*) вдих.
ВДОХ АКТИВНЫЙ () надих.
ВДУВАНИЕ (лат. inflatio, *-onis, f*) вдим, вдимання.
ВДЫХАЕМЫЙ () вдихуваний, вдиханий.
ВДЫХАНИЕ (лат. inspiratio, *-onis, f*) вдихання.

ВДЫХАНИЕ ПАРОВ (лат. inhalatio, *-onis, f*) паровдихання, вдихання парів.
ВДЫХАТЕЛЬНЫЙ (лат. 1. inspiratorius, *-a, -um*; inspiratoricus, *-a, -um*; 2. inhalatorius, *-a, -um*; inhalatoricus, *-a, -um*) вдишний.
ВДЫХИВАНИЕ () вдихування.
ВЕГЕТАРИАНЕЦ (лат. vegetarianus, *-i, m*) рослиноїд, рослиноїдець, *-дця*, рослиноспоживач, м'ясонеїд, м'ясонеїдець, *-дця*, м'ясоутриманець, *-нця*, вегетарієць, *-йця*, вегетаріанець, *-нця*; (рос. растениеед)
ВЕГЕТАРИАНСКИЙ (лат. vegetarianicus, *-a, -um*) рослиноїдний, рослиноїдський, рослиноспоживальний, м'ясонеїдний, м'ясонеїдський, м'ясоутриманський, вегетарійський, вегетаріанський.
ВЕГЕТАРИАНСТВО (лат. vegetarianismus, *-i, m*) рослиноїддя, рослиноїдство, рослиноспоживання, рослинокормність, *-ності*, м'ясонеїддя, м'ясонеїдство, м'ясоутриманство, вегетарійство, вегетаріанство.
ВЕГЕТАТИВНЫЙ (лат. */пізньолат./* vegetativus, *-a, -um*) живкий, ростовий, рословий, рослинний, вегетативний; (рос. растительный).
ВЕГЕТАЦИИ (лат. vegetationes) розрости, розростання, розрощення, вегетації; (рос. разрастания, разращения).
ВЕГЕТАЦИОННЫЙ (лат. vegetationis, *-e*) розрістний, розростальний, розрощівний, розрощувальний, зростний, зрістковий, вегетаційний.
ВЕГЕТАЦИЯ (лат. vegetatio, *-onis, f* – збудження, оживлення) розріст, розростання, розрощення, вегетація; (рос. 1. разрастание, разращение; 2. произрастание).
ВЕГЕТОНЕВРОЗ (лат. vegetoneurosis, *-is, f*; neurosis vegetativa) вегетоневроз.
ВЕДЕНИЕ () ведення.
ВЕДУЩИЙ () 1.*/прикм./* провідний; 2.*/дієприкм./* що веде; 3.*/імен./* ведучий.
ВЕЕРОВИДНЫЙ (лат. flabelliformis, *-e*; flabellatus, *-a, -um*) віялуватий, віяловидий, віялоподібний.
ВЕЕРООБРАЗНЫЙ (лат. flabelliformis, *-e*; flabellatus, *-a, -um*) віялуватий, віялоподібний.
ВЕЗИКАЛЬНЫЙ (лат. vesicalis, *-e*: від vesica, *-ae, f* – міхур; cysticus, *-a, -um*) міхурний, міхуровий, везикальний; (рос. пузырный; (словац. mechúrový).
ВЕЗИКО- (лат. vesico-: від vesica, *-ae, f* – міхур) міхуро-, міхурно-, везико-; (рос. пузырно-).
ВЕЗИКОВАГИНАЛЬНЫЙ (лат. vesicovaginalis, *-e*: від vesica, *-ae, f* – міхур) міхуропіхвовий, міхуропіхвинний, везиковагінальний; (рос. пузырновлагалищный).
ВЕЗИКОРЕКТАЛЬНЫЙ (лат. vesicorectalis, *-e*: від vesica, *-ae, f* – міхур) міхурокутневий, міхурогузнівковий, міхурогузнянковий, міхуропрямокишковий, везикоректальний; (рос. пузырнопрямокишечный).
ВЕЗИКУЛА (лат. vesicula, *-ae, f*: від vesica, *-ae, f* – міхур) міхурець, *-рця*, пухирець, *-рця*, пухирчик, везикула; (рос. пузырёк; пол. 1.pęcherzyk, pryszczyk; 2. torebka; словац. mechúrik).
ВЕЗИКУЛЁЗНЫЙ (лат. vesiculosus, *-a, -um*: від vesicula, *-ae, f* – міхурець, *-рця*, пухирець, *-рця*: від vesica, *-ae, f* – міхур) 1. міхурчастий; 2. пухирчатий, пухирчастий, пухиристий, везикульозний; (рос. пузырчатый; пол. pęcherzykowaty, opryszczony; словац. mechúrikovitý).
ВЕЗИКУЛИТ (лат. vesiculitis, *-tidis, f*: від vesicula seminalis сім'яний пухирець: від vesicula, *-ae, f* – міхурець, *-рця*, пухирець, *-рця*: від vesica, *-ae, f* – міхур; spermatocystitis, *-tidis, f*: від sperma + гр. kystis – міхур; пухир + -itis, *-tidis, f* – запалення) міхурцевиця, міхурцезапал, міхурцезапалення, везикуліт; (нім., Samenblasenentzündung).
ВЕЗИКУЛЯРНЫЙ (лат. vesicularis, *-e*: від vesicula, *-ae, f* – міхурець, *-рця*, пухирець, *-рця*: від vesica, *-ae, f* – міхур) міхурцевий, пухирцевий, везикулярний; (рос. пузырьковый, пузырочный).
ВЕКО (лат. palpebra, *-ae, f*; blepharon, *-i, n*) повіка, кліпка, кліпавка, павучайка, жмурина.
ВЕКОДЕРЖАТЕЛЬ (лат. blepharostatum, *-i, n*; blepharostatus, *-us, m*: від гр. blepharon, *-i, n* – повіка) повікотримач.
ВЕКОПОДЪЁМНИК (лат. blepharospathus, *-i, m*: від гр. blepharon, *-i, n* – повіка + гр. σπαθη spathe – широкий клинок; лопатка, шпатель) повікопідіймач; (пол. powiekotrzymacz).
ВЕКОРАСШИРИТЕЛЬ () повікорозширник.
ВЕКТОР (лат. vector, *-oris, m*) напрям, напрямок, *-мка*, вектор.
ВЕКТОРКАРДИОГРАММА (лат. vectorcardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) напрямосерцезапис, напрямкосерцезапис, векторкардіограма.
ВЕКТОРКАРДИОГРАФИЯ (лат. vectorcardiographia, *-ae, f*) напрямосерцепис, напрямкосерцепис, векторкардіографія.
ВЕКТОРНЫЙ (лат. vectorius, *-a, -um*; vectoricus, *-a, -um*) напрямний, напрямковий, векторний.
ВЕЛИКОРОСЛЫЙ () рославий, ростовитий, високорослий.
ВЕЛИЧИНА (лат. magnitudo, *-inis, f*) величінь, великість, *-кості*, величина.
ВЕН- 1.(лат. ven-; venae-; veno-: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phleb-; phlebo-: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) жило-, синьожило-, вен-; 2.(лат. ven-; venero-: від venericus, *-a, -um*; venereus, *-a, -um* – статевий, статевопереносний, статевопередаваний, венеричний; або від venerologicus, *-a, -um* – статевохворібний, статевохворобний, статевохворобничий, статевохворобівничий, статевохворобознавчий, венерологічний) статево-, статевопереносно-, статевопередавано-, статевохворобо-, вен-.
ВЕНА (лат. vena, *-ae, f*) жила, синьжила, синьожила, доводня, вена; (пол. żyła; чес. žíla; словац. žila).

ВЕНА, ВАРИКОЗНАЯ (лат. varix, *-icis, mf /pl. varices/*) жиляк, варикозна вена (жила, синьожила).
ВЕНА, ЛОКТЕВАЯ (лат. vena basilica) княжа вена [жила, синьожила]; (словац. kráľovská žila).
ВЕНА, ПОЛАЯ (лат. vena cava) павенна (дудчаста, порожня) вена (жила, синьожила).
ВЕНА, ПОЛУНЕПАРНАЯ (лат. vena hemiazygos) напівнепариста вена (жила, синьожила).
ВЕНЕ- (лат. venae-; veno-; ven-: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phleb-; phlebo-: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) жило-, синьожило-, вене-.
ВЕНЕНА (лат. venena, *-orum, n /pl./*: від venenum, *-i, n* – отруя, отрута, трута, трутина, трутизна, трійло, їд) отрути, венена. Препарати (ліки) групи"А", список "А", отруйні; (рос. яды, отравляющие; пол. jady, trzutizny; чес. jedi).
ВЕНЕПУНКЦИЯ (лат. venaepunctio, *-onis, f*; venaepunctura, *-ae, f*) (синьо)жилопротин, (синьо)жилопротинання, (синьо)жилопротнення, (синьо)жилопротик, (синьо)жилопротикання, (синьо)жилопроткнення, (синьо)жилопрокол, (синьо)жилопроколення, (синьо)жилопроколювання, венепункція. Пункція (протин, протинання, протнення, протик, протикання, проткнення, прокол, проколення, проколювання) вени (жили, синьожили); (словац. púšťanie žilou).
ВЕНЕРИК (лат. venericus, *-i, m*) статевохворобець, *-бця*, венерик. Хворий на венеричну (статевопереносну, статевопередавану) хворобу.
ВЕНЕРИЧЕСКАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. morbus venericus (venereus)) статевохвороба, статевоболячка, венерична (статева, статевопереносна, статевопередавана) хвороба; (рос. половая болезнь; анґ. sex transmited disease; яп. seibyo).
ВЕНЕРИЧЕСКИЙ (лат. venericus, *-a, -um*; venereus, *-a, -um*) статевий, статевопереносний, статевопередаваний, венеричний; (рос. половой, любострастный; словац. pohlavný; чес. pohlavní; анґ. sex transmited).
ВЕНЕРИЧКА () статевохворобниця, венеричка. Хвора на венеричну (статевопереносну, статевопередавану) хворобу.
ВЕНЕРОЛОГ 1.(лат. venerologus, *-i, m*) статевохворібник, статевохворобник, статевохворобівник, статевохворобознавець, *-вця*, венеролог; 2.*/жін./*() статевохворібниця, статевохворобниця, статевохворобиня, статевохворобівниця, статевохворобознавиця, венерологиня; (словац. venerologička).
ВЕНЕРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. venerologicus, *-a, -um*) статевохворібний, статевохворобний, статевохворобничий, статевохворобівничий, статевохворобознавчий, венерологічний; (анґ. STD).
ВЕНЕРОЛОГИЯ (лат. venerologia, *-ae, f*: від лат. venus, *-neris* – кохання, любов, любощі, любовна насолода: від Venus – Венера, богиня кохання + гр. logos – слово, вчення, наука) статевохворібництво, статевохворобництво, статевохворобівництво, статевохворобознавство, венерологія; (рос. половые болезни; анґ. sex transmited diseases /STD/).
ВЕНЕСЕКЦИЯ (лат. venaesectio, *-onis, f*; venotomia, *-ae, f*; phlebotomia, *-ae, f*: від гр. φλεψ; *φλεβος* – жила, синьожила, вена + гр. τομη tome – відрізування, відсікання) (синьо)жилорозтин, (синьо)жилорозтинання, (синьо)жилорозітнення, венесекція.
ВЕНЕЦ (лат. corona, *-ae, f*) вінець, *-нця*.
ВЕНЕЧНЫЙ (лат. coronarius, *-a, -um*) вінцевий.
ВЕНКА (лат. venula, *-ae, f*) жилка, синьожилка, венка.
ВЕНКОВЫЙ (лат. venularis, *-e*) жилковий, венковий.
ВЕНКОВЫЙ (лат. coronarius, *-a, -um*) вінковий.
ВЕНКОЖДИСПАНСЕР */ВЕНЕРОЛОГИЧЕСКО-КОЖНЫЙ ДИСПАНСЕР/* (від venerologicus, *-a, -um* – статевохворібний, статевохворобний, статевохворобничий, статевохворобівничий, статевохворобознавчий, венерологічний) статшкірдиспансер */статево-шкірний диспансер/*, веншкірдиспансер */венерологічно-шкірний диспансер/*.
ВЕННЫЙ (лат. venosus, *-a, -um*) жильний, синьожильний, венний, веновий; (рос. венозный; пол. żylny; словац. žilový; чес. žilní, žilný).
ВЕННЫЙ КАМЕНЬ (лат. phlebolithus, *-i, m*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена + гр. λιθος lithos – камінь) (синьо)жилокамінь, *-меня*, венокамінь, *-меня*, венний камінь, *-меня*.
ВЕННЫЙ УЗЕЛ (лат. varix, *-icis, mf /pl. varices/*) жиляк, венний вузол (ґудз).
ВЕНО- (лат. veno-; venae-; ven-: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phleb-; phlebo-: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) жило-, синьожило-, вено-.
ВЕНОГРАММА (лат. venogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phlebogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) 1.(синьо)жилозапис, веноґрама. Крива запису коливань венозного пульсу; 2.(синьо)жилообраз, (синьо)жилозображення, (синьо)жилознімок, веноґрама. Контрастна рентґеноґрама вени.
ВЕНОГРАФИЯ (лат. venographia, *-ae, f*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phlebographia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) 1.(синьо)жилопис, (синьо)жилозаписування, веноґрафія. Записування коливань венозного пульсу; 2.(синьо)жилозображання, (синьо)жилозображування, (синьо)жилозйомка, (синьо)жилознімання, веноґрафія. Рентґеноґрафія контрастованих вен.
ВЕНОЗНОСТЬ (лат. venositas, *-atis, f*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена) жиловість, *-вості*, синьожиловість, *-вості*, венність, *-ності*, веновість, *-вості*, венозність, *-ності*.

ВЕНОЗНЫЙ (лат. venosus, *-a, -um*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена) жильний, жиловий, жилястий, синьожильний, синьожиловий, венний, веновий, венозний; (рос. венный; пол. żylny; словац. žilový; чес. žilní, žilný).

ВЕНОК (лат. corona, *-ae, f*) вінок.

ВЕНОТОМИЯ (лат. venotomia, *-ae, f*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phlebotomia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена + гр. τομη tome – відрізування, відсікання; venaesectio, *-onis, f*) (синьо)жилорозтин, (синьо)жилорозтинання, (синьо)жилорозітнення, венотомія.

ВЕНОТРОМБОЗ (лат. venothrombosis, *-is, f*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phlebothrombosis, *-is, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) (синьо)жилозаснічення, (синьо)жилозасніченість, *-ності*, венотромбоз.

ВЕНОЧКА (лат. venula, *-ae, f*; *зменшувальне* від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена) жилочка, синьожилочка, веночка; (пол. żyłka; чес. žilka).

ВЕНТИЛЯТОР (лат. ventilator, *-oris, m*: від ventilis, *-e* - вітровий: від ventus, *-i, m* - вітер, подув, повів; aërator, *-oris, m*) вітрячок, вітрогін, вітрогон, перевітрювач, провітрювач, вентилятор; (рос. воздуходуй).

ВЕНТИЛЯЦИЯ (лат. ventilatio, *-onis, f*; aëratio, *-onis, f*) провітра, провітрювання, перевітрення, перевітрювання, продування, вітрогінка, вітрогонка, вентиляція; (рос. проветривание).

ВЕНТИЛЬ (лат. ventil; ventillum, *-i, n*) кляпа, вентиль.

ВЕНТРАЛЬНЫЙ (лат. ventralis, *-e*: від venter, *-tris, m* - черево; черевце; шлунок) черевний, вентральний; (рос. брюшной).

ВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ (лат. ventricularis, *-e*: від ventriculus, *-i, m* – черевце; шлуночок: від venter, *-tris, m* - черево; черевце; шлунок) шлуночковий, вентрикулярний; (рос. желудочковый).

ВЕНТРОФИКСАЦИЯ (лат. ventrofixatio, *-onis, f*: від venter, *-tris, m* – черево; черевце; шлунок) вентрофіксація.

ВЕНУЛА (лат. venula, *-ae, f*; *зменшувальне* від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена) жилка, жилочка, синьожилка, синьожилочка, венка, веночка, венула; (рос. венка, веночка; пол. żyłka).

ВЕНУЛА, ВЕРХНЯЯ ВИСОЧНАЯ, СЕТЧАТКИ () верхня скронева венула сітківки; (пол.żyłka skroniowa górna siatkówki).

ВЕНУЛА, ВЕРХНЯЯ НОСОВАЯ, СЕТЧАТКИ () верхня носова венула сітківки; (пол. żyłka nosowa górna siatkówki).

ВЕНУЛА, ВЕРХНЯЯ, ПЯТНА () верхня венула плями; (пол. żyłka górna plamki).

ВЕНУЛА, НИЖНЯЯ ВИСОЧНАЯ, СЕТЧАТКИ () нижня скронева венула сітківки; (пол. żyłka skroniowa dolna siatkówki).

ВЕНУЛА, НИЖНЯЯ НОСОВАЯ, СЕТЧАТКИ () нижня носова венула сітківки; (пол. żyłka nosowa dolna siatkówki).

ВЕНУЛА, НИЖНЯЯ, ПЯТНА () нижня венула плями; (пол. żyłka dolna plamki).

ВЕНУЛА, СРЕДНЯЯ, СЕТЧАТКИ () середня венула сітківки; (пол. żyłka przyśrodkowa siatkówki).

ВЕНУЛЯРНЫЙ (лат. venularis, *-e*: від venula, *-ae, f* – жилка, жилочка, синьожилка, синьожилочка, венка, веночка. венула; *зменшувальне* від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена) жилковий, жилочковий, синьожилковий, синьожилочковий, венковий, веночковий, венулярний.

ВЕНЧИК (лат. areola, *-ae, f*) віночок, обвідка.

ВЕНЫ, РАЗРЫВ (лат. phleborrhexis, *-is, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) (синьо)жилорозрив, венорозрив, розрив вени (жили, синьожили).

ВЕНЭКТАЗИЯ (лат. venectasia, *-ae, f*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phlebectasia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) жилорозшир, жилорозширення, синьожилорозшир, синьожилорозширення, венектазія.

ВЕНЭКТОМИЯ (лат. venectomia, *-ae, f*: від vena, *-ae, f* – жила, синьожила, вена; phlebectomia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена + гр. εκτος ektos – поза, зовні + τομη tome – відрізування, відсікання) (синьо)жиловитин, (синьо)жиловитинання, (синьо)жиловитнення, (синьо)жиловідтин, (синьо)жиловідітнення, (синьо)жиловідтинання, (синьо)жиловидалення, венектомія.

ВЕРДИНОВЫЙ () зелений, зеленавий, вердиновий.

ВЕРЁВОЧНЫЙ () мотузковий, мотузяний.

ВЕРЕД (лат. furunculus, *-i, m*) чиряк, чирка, чирок, бибак.

ВЕРЕТЕНО () веретено.

ВЕРЕТЕНОВИДНЫЙ (лат. fusiformis, *-e*) веретенуватий, веретенистий, веретеноподібний, кужілястий; (пол. wrzecionowaty).

ВЕРЕТЕНООБРАЗНЫЙ (лат. fusiformis, *-e*) веретенуватий, веретенистий, веретеноподібний, кужілястий; (пол. wrzecionowaty).

ВЕРОЯТНОСТНЫЙ (лат. probabilis, *-e*) ймовірнісний, імовірнісний, вірогіднісний.

ВЕРОЯТНОСТЬ (лат. probabilitas, *-atis, f*) ймовірність, *-ності*, імовірність, *-ності*, вірогідність, *-ності*.

ВЕРОЯТНЫЙ (лат. probabilis, *-e*) ймовірний, імовірний, вірогідний.

ВЕРРУКОЗНЫЙ (лат. verrucosus, *-a, -um*: від verruca, *-ae, f* – гузка, бородавка) гузковистий, бородавистий, бородавчастий, верукозний; (рос. бородавчатый).

ВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ (лат. vertebralis, *-e*; spondylicus, *-a, -um*: від vertebra, *-ae, f*; spondylus, *-i, m* – хребець, *-бця*, хреб, ководка) 1. хребтовий, хребетний, хребниковий; 2. хребцевий, хребовий, ководковий, вертебральний; (рос. 1. позвоночниковый; 2. позвоночный, позвонковый).
ВЕРТЕБРОНЕВРОЛОГИЯ (лат. vertebroneurologia, *-ae, f*: від vertebra, *-ae, f*; spondylus, *-i, m* – хребець, *-бця*, хреб, ководка) вертеброневрологія.
ВЕРТЕЛ (лат. trochanter, *-eris, m*) оворотъ, *-ті*, оворотень, *-тня*, вертлюг, рожен.
ВЕРТЕТЬ (лат. vertere) вертіти.
ВЕРТИГО (лат. vertigo, *-inis, f*) запаморока, запаморочення, вертиґо; (рос. головокружение; словац. závrat).
ВЕРТИГОФОБИЯ (лат. vertigophobia, *-ae, f*) вертиґофобія.
ВЕРТИКАЛЬ () сторчак, прямовис, увис, вертикаль.
ВЕРТИКАЛЬНО () сторч, сторчма, сторчки, сторчака, сторцем, насторч, стійма, ставма, увисло, прямовисно, простопадно, вертикально.
ВЕРТИКАЛЬНЫЙ (лат. verticalis, *-e*: від vertex, *-icis, m* – вершина, верховина; верхівка, вершок) сторчовий, увислий, звислий, прямовисний, простопадний, вертикальний; (рос. отвесный; словац. svislý).
ВЕРТЛУЖНАЯ ВПАДИНА (лат. acetabulum, *-i, n*) панівка, кульшівка, кульшозаглиб.
ВЕРТЛУЖНЫЙ (лат. trochantericus, *-a, -um*) оворотний, оворотевий, вертлюговий, вертлюжний, роженний.
ВЕРТЯЩИЙСЯ (лат. trochoideus, *-a, -um*) 1. верткий, кружлявий; 2. що крутиться.
ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНОЙ (лат. maxillaris, *-e*) верхньощелепний.
ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНОЙ СИНУИТ (лат. sinuitis maxillaris; sinusitis maxillaris; maxillitis, *-tidis, f*; highmoritis, *-tidis, f*: від N.Highmore (1613 – 1685) англійський анатом) щелепонадриця, щелепонадрозапал, щелепонадрозапалення, щелепозатоковиця, щелепозатокозапал, щелепозатокозапалення, щелепопазуховиця, щелепопазухозапал, щелепопазухозапалення, верхньощелепний синуїт [пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення]. Запалення слизової оболонки придаткової порожнини носа – гайморової [щелепної, щелепової, верхньощелепної, верхньощелепової] порожнини [дуплини, пазухи, надра].
ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНОЙ СИНУСИТ (лат. sinusitis maxillaris; sinuitis maxillaris; maxillitis, *-tidis, f*; highmoritis, *-tidis, f*: від N.Highmore (1613 – 1685) англійський анатом) щелепонадриця, щелепонадрозапал, щелепонадрозапалення, щелепозатоковиця, щелепозатокозапал, щелепозатокозапалення, щелепопазуховиця, щелепопазухозапал, щелепопазухозапалення, верхньощелепний синусит [пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення]. Запалення слизової оболонки придаткової порожнини носа – гайморової [щелепної, щелепової, верхньощелепної, верхньощелепової] порожнини [дуплини, пазухи, надра].
ВЕРХНИЙ (лат. superus, *-a, -um*; supernus, *-a, -um*; superius, *-a, -um*; superior, *-ius, G.-oris*) горішній, горній, верхній.
ВЕРХУШЕЧНЫЙ (лат. apicalis, *-e*) верхівковий.
ВЕРХУШЕЧНЫЙ ПРОЦЕСС (лат. apicitis, *-tidis, f*) верховиця, верхівиця, верхівковиця, верхівкозапал, верхівкозапалення, запалення верхівки, верхівковий процес.
ВЕРХУШКА (лат. apex, *-icis, m*: cuspis, *-is, f*; vertex, *-icis, m*) верхівка, вершок.
ВЕРШИНА (лат. acme, culmen; cuspis, *-is, f*: vertex, *-icis, m*) вершина, верховина.
ВЕС (лат. pondus, *-i, m*) вага, тягар.
ВЕСЕЛЯЩИЙ ГАЗ (лат. nitrogenium oxydatum; N_2O) газ-веселун, звеселяючий [веселющий] газ. Азотовий [душцевий] недокис.
ВЕСЕННИЙ (лат. vernalis, *-e*) весняний, весінній.
ВЕСНУШКА 1.(лат. ephelis, *-idis, f*) веснянка, ластовинка, ряботинка; 2.*/ЧЕЧЕВИЦЕОБРАЗНОЕ ПЯТНО/* (лат. lentigo, *-inis, f* – сочевицеподібна плямистість, веснянка: від lens, *-entis, f* - сочевиця; сочка) веснянка, ластовинка, ряботинка, сочевицеподібна пляма.
ВЕСНУШКИ (лат. ephelides) веснянки, ластовинки, ластовиння, ряботиння, потруглі.
ВЕСНУШЧАТЫЙ () ластатий, веснянкуватий.
ВЕСОМЫЙ () вагомий, важний.
ВЕСТИБУЛОКОХЛЕАРНЫЙ (лат. vestibulocochlearis, *-e*) присінкозавитковий, вестибулокохлеарний.
ВЕСТИБУЛОМЕТРИЯ (лат. vestibulometria, *-ae, f*) присінковимір, присінниковимірювання, вестибулометрія.
ВЕСТИБУЛЮМ (лат. vestibulum, *-i, n*) присінок, *-нка*, присінник, переддвер'я, вестибулюм; (рос. преддверие).
ВЕСТИБУЛЯРНЫЙ (лат. vestibularis, *-e*) присінковий, вестибулярний.
ВЕСЫ () ваги, терези.
ВЕСЫ, МАЛЕНЬКИЕ () важки, терезки.
ВЕТВИСТЫЙ () гіллястий, гілчастий.
ВЕТВЛЕНИЕ () галуження, галудження.

ВЕТВЯЩИЙСЯ (лат. ramificans, *-antis*) 1./*прикм.*/ галузистий, розгалужний; 2./*дієприкм.*/ що галузиться.
ВЕТВЬ (лат. ramus, *-i, m*) гілка, галузь, галузка.
ВЕТЕР (лат. ventus, *-i, m*) вітер, подув, повів.
ВЕТЕРИНАР (лат. veterinarius, *-ii, m*; medicus veterinarius) 1. тваринолікар, тваринний лікар; 2. коновал, ветеринар. Ветеринарний лікар; (словац., zverolekár; чес. zvěrolékař; нім., Tierarzt).
ВЕТЕРИНАРИЯ (лат. veterinaria, *-ae, f*) 1. тваринолікарство; 2. коновальство, ветеринарія; (словац. zverolekárstvo; чес. zvěrolékařství).
ВЕТЕРИНАРНЫЙ (лат. veterinarius, *-a, -um*: від veterinus - належний до в'ючної чи впряжної худоби) 1. тваринолікарський, тваринолікувальний; 2. коновальський, ветеринарний; (словац., zverolekársky; чес. zvěrolékařský; нім., tierärztlich).
ВЕТЕРИНАРНЫЙ ВРАЧ (лат. veterinarius, *-ii, m*; medicus veterinarius) 1. тваринолікар, тваринний лікар; 2. коновал, ветеринарний лікар; (словац. zverolekár; чес. zvěrolékař; нім., Tierarzt).
ВЕТОЧКА (лат. ramulus, *-i, m*) гілочка, галузочка.
ВЕТРОГОННЫЙ () вітрогінний.
ВЕТРЯНАЯ ОСПА, ВЕТРЯНКА (лат. varicella, *-ae, f*) вісп'янка, вітрянка, вітряна віспа.
ВЕТРЯНОЙ (лат. ventilis, *-e*) вітровий.
ВЕЩЕВОЙ () речовий.
ВЕЩЕСТВА, БЕЛКОВЫЕ () білчани, білковини.
ВЕЩЕСТВЕННЫЙ () речовинний.
ВЕЩЕСТВО 1.(лат. substantia, *-ae, f*) речовина; 2.(лат. materia, *-ae, f*) твориво.
ВЕЩЕСТВО, БЕЛКОВОЕ () білчан, білковина.
ВЕЩЕСТВО, БОЛЕЗНЕТВОРНОЕ () бешега.
ВЕЩЕСТВО, ВОСПРИНИМАЮЩЕЕ (лат. absorbentum, *-i, n*; absorbens, *-entis, m*: від absorbeo – поглинаю: від ab – до, в, при + sorbens, *-entis* – поглинаючий) вбирач, вбирун, всмоктувач, поглинач, абсорбуюча речовина [здатна до абсорбції]; (рос. поглотитель).
ВЕЩЕСТВО, ГУБЧАТОЕ /*КОСТИ*/ (лат. substantia spongiosa) 1. /*кістки*/ губчанка, губчаста речовина; 2. /*плоских кісток*/ (лат. diploë) межипластя.
ВЕЩЕСТВО, ДУБИЛЬНОЕ () дубило, дубильна речовина.
ВЕЩЕСТВО, ИНДИФФЕРЕНТНОЕ (лат. substantia vehiculus) підміс, індиферентна (недіюча) речовина.
ВЕЩЕСТВО, КЛЕЙДАЮЩЕЕ () клеєвина, клейодайна, клейдавальна речовина.
ВЕЩЕСТВО, ЛЕТУЧЕЕ () летень, *-тня*, летка речовина.
ВЕЩЕСТВО, МЕЖКЛЕТОЧНОЕ (лат. substantia intercellularis) речовина міжклітинна (міжкомірочна, міжкоміркова).
ВЕЩЕСТВО, ПИЩЕВОЕ () кормина, харч, харчова речовина.
ВЕЩЕСТВО, СОСТАВНОЕ (лат. substantia constituens) складень, *-дня*.
ВЕЩЬ () річ, /*Р. речі*/.
ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ (лат. correlatio, *-onis, f*) взаємодія, взаємодіяння, взаємочин.
ВЗАИМООТНОШЕНИЯ (лат. correlatio, *-onis, f*) взаємини, стосунки.
ВЗБАЛТЫВАТЬ (лат. agitare) збовтувати.
ВЗБИВАТЬ () сколочувати.
ВЗБИТЬ () сколотити.
ВЗБОЛТАННЫЙ () збовтаний.
ВЗБОЛТАТЬ (лат. agitare) збовтати.
ВЗБРЫЗГИВАТЬ () спорскувати, сприскувати.
ВЗБУГРИТЬ () порити, звалувати.
ВЗВЕСИТЬ (лат. pendere) зважити, виважити.
ВЗВЕСЬ (лат. suspensio, *-onis, f*) зависъ.
ВЗВЕШЕННЫЙ В ЖИДКОСТИ () змулений.
ВЗВЕШЕННЫЙ () 1. зважений; 2. виважений; 3. завислий.
ВЗВЕШИВАНИЕ () важення, зважування.
ВЗВОЛНОВАННЫЙ () схвильований, зворушений.
ВЗГЛЯД () погляд; /*див. тж* ***ВЗОР***/.
ВЗГЛЯНУТЬ () поглянути, позирнути.
ВЗДОХ () зітхання.
ВЗДОХНУТЬ () зітхнути, здихнути, відітхнути.
ВЗДРАГИВАНИЕ (лат. subsultus, *-i, m*) здригання.
ВЗДРАГИВАТЬ () здригатися.
ВЗДРОГНУТЬ () здригнутися.
ВЗДУВАЕМЫЙ () здуваний, надиманий, надимуваний.
ВЗДУВАНИЕ (лат. inflatio, *-onis, f*) здування, надимання.
ВЗДУВАНИЕ ЖИВОТА (лат. meteorismus, *-i, m*) дмучка, надма, здуття живота.
ВЗДУВАТЬСЯ () здуватися, здиматися, пучнявіти.

ВЗДУВАТЬСЯ ПУЗЫРЯМИ () здійматись пухирями.
ВЗДУТИЕ (лат. inflatio, *-onis, f*) здуття, надим, надма.
ВЗДУТИЕ ЖИВОТА (лат. meteorismus, *-i, m*; flatulentia, *-ae, f*) дмучка, надма, здуття живота.
ВЗДУТЫЙ (лат. inflatus, *-a, -um*) здутий, надимлений.
ВЗДУТЬСЯ () здутися, надматися, напучнявіти.
ВЗДЫХАТЬ () зітхати.
ВЗЛЕЛЕЯТЬ () викохати, випестити, виплекати.
ВЗМОКШИЙ () змокрілий.
ВЗОР () позір; */див. тж ВЗГЛЯД/*.
ВЗРЕЗАТЬ (лат. secare) */докон./* розрізати, розтяти, розітнути.
ВЗРЕЗАТЬ, ВЗРЕЗЫВАТЬ (лат. secare) */недок./* розрізувати, розрізати, розтинати.
ВЗРЕЗЫВАТЬ, ВЗРЕЗАТЬ (лат. secare) */недок./* розрізувати, розрізати, розтинати.
ВЗРОСЛЫЙ (лат. adultus, *-a, -um*: puber) дорослий.
ВЗРЫВ (лат. raptus, *-us, m*) вибух.
ВЗРЫВЧАТЫЙ () вибуховий.
ВЗЫСКАТЕЛЬНЫЙ () вимогливий, вибагливий.
ВЗЯТИЕ () взяття.
ВИБРАТОР (лат. vibrator, *-oris, m*) двигтяр, дрижар, тремтяр, бриняр, вібратор.
ВИБРАТОРНЫЙ (лат. vibratorius, *-a, -um*) двигтярний, дрижарний, тремтярний, бринярний, вібраторний.
ВИБРАЦИОННЫЙ (лат. vibrationis, *-e*) двигтінний, дрижний, бринний, бринкий, тремкий, тремткий, тремтливий, вібраційний.
ВИБРАЦИЯ (лат. vibratio, *-onis, f*) двигтіння, трем, тремтіння, трус, трусіння, дрижання, бриніння, вібрація; (рос. дрожание).
ВИБРИОН (лат. Vibrio, *-onis, f*) звивень, *-вня*, звивчик, дрижень, *-жня*, дрижчик, півшрубень, *-бня*, півпаличка, протинка, вібріон; (рос. запятая).
ВИБРИРОВАТЬ (лат. vibrare) двигтіти, дрижати, дригоніти, бриніти, тремтіти, мигтіти, миготіти, вібрувати.
ВИБРИРУЮЩИЙ (лат. vibrans) 1.*/прикм./* двигтючий, тремтячий, дрижкий, дрижачий, дрижучий, бринкий, бринячий, вібруючий; 2.*/дієприкм./* що двигтить, що тремтить, що дрижить, що бринить, що вібрує.
ВИБРО- (лат. vibro-) дрижо-, вібро-.
ВИБРОТРАВМА (лат. vibrotrauma, *-atis, n /pl. -ata/*) дрижопошкода, дрижопошкодження, вібротравма.
ВИВАРИЙ (лат. vivarium, *-ii, n*: від vivus, *-a, -um* – живий) тварильня, віварій. Приміщення для лабораторних (піддослідних) тварин, використовуваних із науковою метою та для біологічних проб; (рос. питомник).
ВИВИСЕКЦИЯ (лат. vivisectio, *-onis, f*: від vivus, *-a, -um* – живий) живорозтин, живорозтинання, живорозітнення, вівісекція.
ВИВИФИКАЦИЯ (лат. vivificatio, *-onis, f*: від vivus, *-a, -um* – живий; revivificatio, *-onis, f*; reanimatio, *-onis, f*) оживлення, оживляння, вівіфікація; (рос. оживление; пол., ożywianie, resuscytacja; нім. Belebung, Wiederbelebung, Vivifikation; анг. resuscitation, reviviscence; фр., revivescence).
ВИД */БИОЛОГИЧЕСКИЙ/* () вид.
ВИД */ВНЕШНИЙ/* () вигляд.
ВИДЕНИЕ () бачення.
ВИДЕНИЕ () видіння, ввижання, мара, примара, привид, сніння.
ВИДИМЫЙ () видимий.
ВИДОИЗМЕНЕНИЕ (лат. metamorphosis, *-is, f*; modificatio, *-onis, f*; variatio, *-onis, f*; transformatio, *-onis, f*) видозміна, переінакшення, інакшення.
ВИДОИЗМЕНЁННЫЙ () видозмінений.
ВИЗИТ (лат. visitatio, *-onis, f*) відвідини, візит; (рос. посещение).
ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (лат. visualisatio, *-onis, f*: від visio, *-onis, f* – зір */Р. зору/*: від visus, *-us, m* – зір */Р. зору/*, зіркість, *-кості*, зорогострота, зорогострість, *-рості*) унаочнення, візуалізація.
ВИЗУАЛЬНЫЙ (лат. visualis, *-e*: від visio, *-onis, f* – зір */Р. зору/*: від visus, *-us, m* – зір */Р. зору/*, зіркість, *-кості*, зорогострота, зорогострість, *-рості*) зоровий, виджений, бачний, візуальний; (рос. зрительный).
ВИЗУС (лат. visus, *-us, m*) 1. зір */Р. зору/*; 2. зіркість, *-кості*, зорість, *-рості*, зорогострість, *-рості*, зорогострота, гострозорість, *-рості*, візус. Гострота [гострість] зору; (рос. 1. зрение; 2. зоркость, острота зрения; пол. wzrok, widzenie, ostrość widzenia, bystrość wzroku).
ВИКАРНЫЙ (лат. vicarius, *-a, -um*; compensatorius, *-a, -um*) заступний, заступальний, замісний, заміщувальний, заміщуючий, замінювальний, замінюючий, вікарний; (рос. заместительный, заменительный, заменяющий).
ВИЛКА 1.() вилка, розсоха; 2.() виделка.
ВИЛКООБРАЗНЫЙ (лат. dychotomus, *-a, -um*) вилкуватий, вилкастий, вилчастий, розсохуватий.
ВИЛООБРАЗНЫЙ (лат. dychotomus, *-a, -um*) вилуватий, вилатий, виластий, вилоподібний.
ВИЛОЧКА () виделце, виделочка.

ВИЛОЧКОВАЯ [ЗОБНАЯ] ЖЕЛЕЗА (лат. thymus, *-i, m*) ґлеза, загруднівка, загруднинна [підгруднинна, виделкова, вилочкова, зобна] залоза.
ВИЛОЧКОВЫЙ (лат. thymicus, *-a, -um*) видельцюватий.
ВИННОКАМЕННЫЙ (лат. tartaricus, *-a, -um*) винниковий, виннокам'яний.
ВИННЫЙ (лат. vinus, *-a, -um*) винний.
ВИННЫЙ КАМЕНЬ (лат. odontolithus, *-i, m*) винник, винний камінь, *-меня*.
ВИННЫЙ СПИРТ (лат. alcohol, *-is, m*; spiritus vini; spiritus aethylicus) винець, *-нця*, винний спирт; (рос. извинь).
ВИНТ () шруб, ґвинт.
ВИНТОВОЙ () шрубовий, ґвинтовий.
ВИНТООБРАЗНЫЙ (лат. spiralis, *-e*) шрубуватий, ґвинтуватий, ґвинтоподібний.
ВИОЛЯЦИЯ (лат. violatio, *-onis, f*) ґвалт, ґвалтування, ґвалтівництво, зґвалтування, віоляція; (рос. изнасилование).
ВИРГИНАЛЬНЫЙ (лат. virginalis, *-e*; virgineus, *-a, -um*: від virgo, *-inis, f* – дівчина) незайманий, дівинний, дівочий, вірґінальний; (рос. девственный).
ВИРГО ИНТАКТА (лат. virgo intacta) цнотливиця, незайманка, незайманиця, незаймана, незаймана дівчина, вірґо інтакта; (рос. девственница).
ВИР- (лат. vir-; viro-; virus-; viruso-: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута) вірусо-, вір-.
ВИРЕМИЯ (лат. viraemia, *-ae, f*; virusaemia, *-ae, f*: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута + лат. haema, *-atis, n [pl. -ata]* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) вірусокрів'я, вірусокровність, *-ності*, віремія.
ВИРИЛИЗАЦИЯ (лат. virilisatio, *-onis, f*; masculinisatio, *-onis, f*; androgenisatio, *-onis, f*) очоловічення; очоловічування, вірилізація.
ВИРИЛИЗМ (лат. virilismus, *-i, m*; masculinismus, *-i, m*) чоловічість, *-чості*, чоловіковість, *-вості*, чоловікуватість, *-тості*, чоловічоознаковість, *-вості*, очоловіцтво, очоловіченство, вірилізм.
ВИРО- (лат. viro-; vir-; virus-; viruso-: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута) вірусо-, віро-.
ВИРОЛОГИЯ (лат. virologia, *-ae, f*; virusologia, *-ae, f*: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) вірусівництво, вірусознавство, вірологія.
ВИРОЦИДНОСТЬ (лат. virociditas, *-atis, f*; viruliciditas, *-atis, f*: від virus, *-i, n [pl. viral* – вірус + caedo – вбивати) віроцидність, *-ності*.
ВИРОЦИТ (лат. virocytus, *-i, m*; virocytum, *-i, n*; monocytus, *-i, m*; monocytum, *-i, n*: від гр. monos – один, єдиний + гр. κυτος kytos – клітина) віроклітинець, *-нця*, віроцит.
ВИРУЛЕНТНОСТЬ (лат. virulentia, *-ae, f*) заразливість, *-вості*, хвороботворність, *-ності [про мікроби]*, вірулентність, *-ності*.
ВИРУЛЕНТНЫЙ (лат. virulentus, *-a, -um*) заразливий, хвороботворний *[про мікроби]*, вірулентний; (рос. болезнетворный; пол. chorobotwórczy).
ВИРУЛИЦИДНОСТЬ (лат. viruliciditas, *-atis, f*; virociditas, *-atis, f*: від virus, *-i, n [pl. viral* – вірус + caedo – вбивати) віруліцидність, *-ності*.
ВИРУС (лат. virus, *-i, n [pl. viral* – отрута) дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус; (пол., zarazek).
ВИРУС БАКТЕРИЙ (лат. bacteriophagum, *-i, n*; bacteriophagus, *-i, m*) паличкожер, тоїжкожер, дріб'янкожер, вірус бактерій.
ВИРУС- (лат. virus-; viruso-; vir-; viro-: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута) вірусо-, вірус-.
ВИРУСЕМИЯ (лат. virusaemia, *-ae, f*; viraemia, *-ae, f*: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута + лат. haema, *-atis, n [pl. -ata]* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) вірусокрів'я, вірусокровність, *-ності*, вірусемія.
ВИРУСНЫЙ (лат. virusalis, *-e*; viralis, *-e*; virosus, *-a, -um*) дрібневий, дрібнецевий, вірусний; (пол. wirusowy).
ВИРУСНЫЙ АНТИГЕН (лат. antigenum virale; antivirus, *-i, n*) вірусний антиґен. Антиґен вірусу; (пол. antywirus *[Besredka]*; przesącz bakteryjny odpornościowy).
ВИРУСНЫЙ ГЕПАТИТ (лат. hepatitis epidemica) жовтопропасниця, вірусний гепатит.
ВИРУСО- (лат. viruso-; virus-; vir-; viro-: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута) вірусо-.
ВИРУСОЛОГИЯ (лат. virusologia, *-ae, f*; virologia, *-ae, f*: від virus, *-i, n [pl. viral* – дрібень, *-бня*, дрібець, *-бця*, дрібнець, *-неця*, вірус: від virus, *-i, n [pl. viral* – отрута + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) вірусівництво, вірусознавство, вірусологія.
ВИСКОЗИМЕТР () в'язкомір, віскозиметр.
ВИСМУТ (лат. bismutum, *-i, n*; Bi) бізмут, вісмут.
ВИСОК (лат. tempus, *-oris, n*; regio temporalis) скроня.
ВИСОЧНЫЙ (лат. temporalis, *-e*) скроневий.

ВИСЦЕРАЛЬНЫЙ (лат. visceralis, *-e*: від viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia – нутрощі, середнина, внутрішні органи (члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя); splanchnicus, *-a, -um*) нутряний, нутрощевий, вісцеральний.

ВИСЦЕРО- (лат. viscero-: від viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia – нутрощі, середнина, внутрішні органи [члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя]; splanchno-: від гр. σπλαγχνον splanchnon – нутрощі) нутроще-, вісцеро-.

ВИСЦЕРОПТОЗ (лат. visceroptosis, *-is, f*: від viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia – нутрощі, середнина, внутрішні органи [члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя]; splanchnoptosis, *-is, f*: від гр. σπλαγχνον splanchnon – нутрощі) нутрощеопуст, нутрощеопущення, вісцероптоз. Опущення черевних органів (членів, знарядків, орудків).

ВИСЯЧИЙ (лат. pendulus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* вислий, висячий; 2.*/дієприкм./* який/що висить.

ВИСЯЩИЙ (лат. pendulus, *-a, -um*) який/що висить.

ВИТАЛЬНЫЙ (лат. vitalis, *-e*: від vita, *-ae, f* – життя) життєвий, життьовий, прижиттєвий, вітальний; (рос. жизненный).

ВИТАМИН (лат. vitaminum, *-i, n*; vitamin: від vita, *-ae, f* – життя) життєдай, життєдаєць, *-йця*, житівець, *-вця*, житівник, живник, життєсприялець, *-льця*, життєсприяльник, вітамін. Речовина (амін), що сприяє нормальній життєдіяльності.

ВИТАМИН B_1 (лат. vitaminum B_1; thiaminum, *-i, n*; aneurinum, *-i, n*) вітамін (життєдай, життєдаєць, *-йця*, житівець, *-вця*, житівник) B_1.

ВИТАМИНИЗАЦИЯ (лат. vitaminisatio, *-onis, f*: від vita, *-ae, f* – життя) життєдайнення, житівечення, житівничення, живничення, вітамінізація.

ВИТЕЛЛИН (лат. vitellinum, *-i, n*) заживок, вітелін.

ВИТИЛИГО (лат. vitiligo, *-inis, f*; leucoderma, *-atis, n /pl. -ata/*) безбарв'я, безбарвність, *-ності*, безбарвіння, безбарвінність, *-ності*, незабарвлення, незабарвленість, *-ності*, знебарвоплямистість, *-тості*, вітиліго; (рос. песь).

ВИТОЙ (лат. repens, *-entis*) витий.

ВИТРЕО- (лат. vitreo-: від vitreus, *-a, -um* – скляний; склистий, скловидний, склоподібний: від vitrum, *-i, n* – склянка, скляниця, скляна посудина) склівко-, вітрео-.

ВИТРЕОРЕТИНАЛЬНЫЙ (лат. vitreoretinalis, *-e*: від vitreus, *-a, -um* – скляний; склистий, скловидний, склоподібний: від vitrum, *-i, n* – склянка, скляниця, скляна посудина) склівкосітківковий, вітреоретинальний.

ВИХРЬ (лат. fuga, *-ae, f*) вихор.

ВКАПЫВАНИЕ (лат. instillatio, *-onis, f*) вкраплення, вкрапування, вкраплювання.

ВКАПЫВАТЬ (лат. instillare) вкраплювати.

ВКЛАДОЧНЫЙ () вкладковий.

ВКЛАДЫВАНИЕ (лат. impositio, *-onis, f*) вкладання, вкладування, втулення, втулювання.

ВКЛАДЫВАТЬ () у/вкладати, у/втулювати.

ВКЛЕИВАТЬ () у/вліплювати, у/вклеювати.

ВКЛИНИВАНИЕ (лат. gomphosis, *-is, f*; inclinatio, *-onis, f*) у/вклинювання.

ВКЛЮЧАТЕЛЬ (лат. inductor, *-oris, m*) вмикач.

ВКЛЮЧЕНИЕ 1.(лат. inductio, *-onis, f*) вмикання; 2.(лат. inclusio, *-onis, f*; incorporatio, *-onis, f*) уключина, включення.

ВКОЛАЧИВАНИЕ () вбивання, вганяння.

ВКОЛАЧИВАТЬ (лат. tigere; adigere) вбивати, вганяти.

ВКОЛОЧЕННЫЙ () вбитий, увігнаний.

ВКОСЬ () скісно, навкіс, навскіс, навкоси, навскоси, косяка.

ВКРАПЛЕНИЕ (лат. inclusio, *-onis, f*) 1. вкраплення; 2. у/вкраплина.

ВКРУГОВУЮ () навкруг, вкруг, довкруж.

ВКРУТУЮ () круто, накруто.

ВКУС (лат. gustus, *-i, m*) смак; */після їжі/* посмак.

ВКУСОВОЙ (лат. gustatorius, *-a, -um*; gustativus, *-a, -um*) смаковий.

ВКУСОВЫЕ СОСОЧКИ () смакові пипочки [пугарики].

ВЛАГА (лат. humor, *-oris, m*) волога, вільга.

ВЛАГАЛИЩЕ (лат. vagina, *-ae, f*; colpos: від гр. kolpos – пазуха, піхва) піхва.

ВЛАГАЛИЩНЫЙ (лат. vaginalis, *-e*) піхвовий, піхвяний.

ВЛАГОВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () вологовидільний.

ВЛАЖНЕТЬ () вологіти, воложити(сь), вогкіти, вогкнути.

ВЛАЖНОСТЬ (лат. humiditas, *-atis, f*) вологість, *-гості*, вільгість, *-гості*, вогкість, *-кості*.

ВЛАЖНЫЙ (лат. humidus, *-a, -um*) вологий, вогкий.

ВЛАСОГЛАВ (лат. Trichocephalus trichiurus) волосівка, волосоголовець, *-вця*.

ВЛЕЧЕНИЕ () потяг,*-у*, поваб, ваблення, гін.

ВЛЕЧЁТ () 1. призводить; 2. притягає, притягує, вабить.

ВЛЕЧЬ () 1. призводити; 2. притягати, притягувати, вабити.

ВЛИВАНИЕ (лат. infusio, *-onis, f*) влив, вливання.

ВЛИЯНИЕ () вплив.

ВЛОЖЕНИЕ () вкладання, вкладення, вкладка, вкладок, внесок.
ВМАКИВАТЬ () вмочувати, вмочати.
ВМЕНИТЬ () всудити.
ВМЕНИТЬ В ВИНУ () привинити.
ВМЕНИТЬ В ОБЯЗАННОСТЬ () поставити за обов'язок.
ВМЕНЯЕМОСТЬ (лат. imputabilitas, *-atis, f*) осудність, *-ності*, всудність, *-ності*.
ВМЕНЯЕМЫЙ (лат. imputabilis, *-e*) осудний, всудний.
ВМЕНЯТЬ () всуджувати.
ВМЕНЯТЬ В ВИНУ () привиняти.
ВМЕНЯТЬ В ОБЯЗАННОСТЬ () ставити за обов'язок.
ВМЕСТЕ () разом.
ВМЕСТИЛИЩЕ (лат. receptaculum, *-i, n*; cisterna, *-ae, f*) умістище, вмістище, приймище.
ВМЕСТИМОСТЬ, ВМЕСТИТЕЛЬНОСТЬ () місткість, *-кості*.
ВМЕСТИМЫЙ, ВМЕСТИТЕЛЬНЫЙ () місткий.
ВМЕСТО () замість.
ВМЕШАТЕЛЬСТВО (лат. interventio, *-onis, f*) втручання.
ВНАЧАЛЕ () на початку.
ВНЕ (лат. extra) поза, за.
ВНЕ- (лат. extra-) поза-, за-.
ВНЕБОЛЬНИЧНЫЙ (лат. extrahospitalis, *-e*; extranosocomialis, *-e*) позалікарняний.
ВНЕБОЛЬНИЧНЫЙ (КРИМИНАЛЬНЫЙ, ПРЕСТУПНЫЙ, НЕЗАКОННЫЙ) АБОРТ (лат. abortus criminalis) позалікарняний (кримінальний, злочинний, незаконний) урив (уровище, уривання, аборт).
ВНЕБРЮШИННЫЙ (лат. extraperitonealis, *-e*) позаочеревинний, позаочеревний.
ВНЕБРЮШНОЙ (лат. extraabdominalis, *-e*) позачеревний.
ВНЕДРЕНИЕ 1.(лат. intususceptio, *-onis, f*) вбгання, впровадження, впроваджування; 2.(лат. invaginatio, *-onis, f*) унутрення, вкочення; 3.(лат. invasio, *-onis, f*) проникнення.
ВНЕЗАПНО раптом, раптово, нагло, знагла, зненацька, несподівано, нагально, враз.
ВНЕЗАПНЫЙ (лат. praecipitatus, *-a, -um*; subitus, *-a, -um*) раптовий, наглий, зненацький, несподіваний, нагальний.
ВНЕКЛЕТОЧНЫЙ (лат. extracellularis, *-e*) позаклітинний.
ВНЕМАТОЧНАЯ БЕРЕМЕННОСТЬ (лат. graviditas extrauterina) позаматкова [позауразна, позауразова, позароднича] вагітність [вагота, тяжа]; (пол. ciąża pozamaciczna).
ВНЕМАТОЧНЫЙ (лат. extrauterinus, *-a, -um*) позауразовий, позаматковий.
ВНЕОРГАННЫЙ (лат. extravisceralis, *-e*) позачленовий, позазнарядовий, позаоруддєвий, позаприродженнєвий, позаорґанний.
ВНЕОЧЕРЕДНОЙ () позачерговий.
ВНЕПЕЧЁНОЧНЫЙ (лат. extrahepaticus, *-a, -um*) позапечінковий.
ВНЕПИРАМИДНЫЙ (лат. extrapyramidalis, *-e*) позапірамідний.
ВНЕПЛЕВРАЛЬНЫЙ (лат. extrapleuralis, *-e*) позаплевральний.
ВНЕПОЛОВОЙ (лат. extragenitalis, *-e*; extrasexualis, *-e*) позастатевий.
ВНЕСЕНИЕ () внесення.
ВНЕСЕРДЕЧНЫЙ (лат. extracardialis, *-e*) позасерцевий.
ВНЕСРЕДИННЫЙ (лат. extramedialis, *-e*) позасерединний.
ВНЕСТЕНОЧНЫЙ (лат. extramuralis, *-e*) позастінковий.
ВНЕШНИЙ (лат. externus, *-a, -um*) зовнішній, зокільний.
ВНЕШНОСТЬ () зовнішність, *-ності*.
ВНИЗ () униз, додолу.
ВНИМАНИЕ () увага, бачність, *-ності*, позір.
ВНИМАТЕЛЬНОСТЬ () уважність, *-ності*, уважливість, *-вості*, бачність, *-ності*, вбачливість, *-вості*, позірливість, *-вості*.
ВНИМАТЕЛЬНЫЙ () уважний, уважливий, бачний, вбачливий, позірливий.
ВНУТРЕННИЕ ОРГАНЫ (лат. viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia; ilia, *-ae, f*) нутрощі, середнина, внутрішні орґани (члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя).
ВНУТРЕННИЙ (лат. internus, *-a, -um*; interior) внутрішній, середковий.
ВНУТРЕННОСТИ (лат. viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia; ilia, *-ae, f*) нутрощі, середнина. Внутрішні орґани (члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя).
ВНУТРЕННОСТНЫЙ (лат. splanchnicus, *-a, -um*) нутряний, нутрощевий.
ВНУТРИ (лат. intra) осеред, внутрішньо, всередині.
ВНУТРИ- (лат. intra-) внутрішньо-, осередньо-, серед-.
ВНУТРИАРТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. intraarterialis, *-e*) внутрішньоартеріальний, внутрішньо(чер(воно))жильний, внутрішньо(чер(воно))жиловий.
ВНУТРИБОЛЬНИЧНЫЙ (лат. intrahospitalis, *-e*; intranosocomialis, *-e*) внутрішньолікарняний.
ВНУТРИБРЮШИННЫЙ (лат. intraperitonealis, *-e*) внутрішньоочеревинний.
ВНУТРИБРЮШНОЙ (лат. intraabdominalis, *-e*) внутрішньочеревний.

ВНУТРИВЕННЫЙ (лат. intravenosus. *-a, -um*) внутрішньовенний, внутрішньо(синь(о))жильний, внутрішньо(синь(о))жиловий.
ВНУТРИГЛАЗНОЙ (лат. intraocularis. *-e*) внутрішньоочний.
ВНУТРИГРУДНОЙ 1.(лат. intrathoracalis, *-e*; intrapectoralis, *-e*) внутрішньогрудний; 2.(лат. endothoracicus, *-a, -um*) середгрудний.
ВНУТРИДОЛЬКОВЫЙ (лат. intralobularis, *-e*) внутрішньочасточковий.
ВНУТРИКИШЕЧНЫЙ () внутрішньокишковий.
ВНУТРИКЛЕТОЧНЫЙ (лат. intracellularis, *-e*) внутрішньоклітинний.
ВНУТРИКОЖНЫЙ (лат. intracutaneus, *-a, -um*) внутрішньошкірний.
ВНУТРИКОСТНЫЙ () внутрішньокістковий.
ВНУТРИМАТОЧНЫЙ (лат. intrauterinus, *-a, -um*) внутрішньоматковий, внутрішньоуразовий, середуразовий, посередуразний.
ВНУТРИМЫШЕЧНЫЙ (лат. intramuscularis, *-e*) внутрішньом'язовий, внутрішньом'язевий.
ВНУТРИНОСОВОЙ (лат. endonasalis, *-e*: від гр. ενδον endon – всередині + лат. nasus, *-i, m* – ніс, */Р. носа/*) внутрішньоносовий.
ВНУТРИПЕЧЁНОЧНЫЙ (лат. intrahepaticus, *-a, -um*) внутрішньопечінковий.
ВНУТРИПЛАЦЕНТАРНЫЙ (лат. intraplacentaris, *-e*; intraplacentalis, *-e*) внутрішньопослідовий, внутрішньоложиськовий, внутрішньоплацентарний; (рос. внутрипоследовый).
ВНУТРИПОЛОСТНОЙ (лат. intracavatus. *-a. -um*) внутрішньопорожнинний, внутрішньодуплинний, внутрішньояминний.
ВНУТРИПОЯСНИЧНЫЙ (лат. intralumbalis, *-e*) внутрішньопоперековий.
ВНУТРИОРГАННЫЙ (лат. intraviscerais, *-e*) внутрішньочленовий, внутрішньознарядовий, внутрішньооруддєвий, внутрішньоприродженнєвий, внутрішньоорґанний.
ВНУТРИРОТОВОЙ () внутрішньоротовий.
ВНУТРИСЕДАЛИЩНЫЙ (лат. intragluteаlis, *-e*) внутрішньосідничний.
ВНУТРИСЕКРЕТОРНЫЙ (лат. incretorius, *-a, -um*) внутрішньосекреторний.
ВНУТРИСЕРДЕЧНЫЙ (лат. intracardialis, *-e*) внутрішньосерцевий.
ВНУТРИСОСУДИСТЫЙ (лат. intravascularis, *-e*) внутрішньосудинний.
ВНУТРИСТЕНОЧНЫЙ (лат. intramuralis, *-e*) внутрішньостінковий.
ВНУТРИСУСТАВНОЙ (лат. intraarticularis, *-e*) внутрішньосуглобовий.
ВНУТРИТАЗОВЫЙ (лат. endopelvinus, *-a, -um*) середмисовий, середмисковий, внутрішньотазовий.
ВНУТРИТРАХЕАЛЬНЫЙ () внутрішньотрахеальний.
ВНУТРИУТРОБНЫЙ (лат. praenatalis, *-e*) утробний, внутрішньоутробний.
ВНУТРИЧЕРЕПНОЙ (лат. intracranialis, *-e*) внутрішньочерепний.
ВНУТРЬ () всередину, досередини.
ВНУШАТЬ () навіювати, навівати.
ВНУШАЕМОСТЬ (лат. suggestibilitas, *-atis, f*) навійність, *-ності*, навіюваність, *-ності*.
ВНУШАЕМЫЙ (лат. suggestibilis, *-e*) навійний, навіюваний. Той, що піддається навіюванню, впливу.
ВНУШАЮЩИЙ (лат. suggestivus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* навіювальний, навіюючий; 2.*/дієприкм./* що навіює.
ВНУШЕНИЕ (лат. suggestio, *-onis, f*) навій, навія, навіяння, навівання, навіювання, вселяння.
ВНУШЁННОСТЬ (лат. suggestivitas, *-atis, f*) 1. навіяність, *-ності*; 2. навіювальність, *-ності*.
ВНУШЁННЫЙ (лат. suggestivus, *-a, -um*) навіяний, вселений, викликаний.
ВНУШИТЬ () навіяти.
ВНЯТНЫЙ () виразний, розбірливий.
ВОГНУТОСТЬ (лат. concavitas, *-atis, f*; excavatio, *-onis, f*) у/впука, у/впуклина, у/впуклість, *-лості*, у/вгин, у/вгнутість, *-тості*, увігненість, *-ності*.
ВОГНУТЫЙ (лат. concavus, *-a, -um*; excavatus, *-a, -um*) у/впуклий, у/вгнутий, увігнений.
ВОДА (лат. aqua, *-ae, f*) вода.
ВОДИТЕЛЬ () водій.
ВОДКА (лат. aqua vitae – «жива вода») горілка, горівка, оковита.
ВОДНЫЙ (лат. hydricus, *-a, -um*; hydratus, *-a, -um*; aquosus, *-a, -um*) водний.
ВОДОБОЯЗНЬ (лат. hydrophobia, *-ae, f*) водострах, водоострах, водожах, водоляк, водолячність, *-ності*, водобояння, водобоясть, водобоязнь, водобоязність, *-ності*, водобоязкість, *-кості*. Симптом [ознака] сказу.
ВОДОЁМ () водойма, водоймище.
ВОДОКАЧКА () водотяг.
ВОДОЛЕЧЕБНИЦА () водолікарня, водолічниця.
ВОДОЛЕЧЕНИЕ (лат. hydrotherapia, *-ae, f*) водолікування, водолічництво.
ВОДОНАГРЕВАТЕЛЬ () водогрійник, водонагрівач.
ВОДОПРОВОД (лат. aquaeductus, *-us, m*) водотока, водопровід, *-воду*; водогін, *-гону*, водотяг.
ВОДОПРОПУСКАЮЩИЙ () водоперепускний.
ВОДОРОД (лат. hydrogenium, *-i, n*; H) водень, *-дню*.
ВОДОРОДНЫЙ () водневий, воденний.
ВОДОРОДНЫЙ ПОКАЗАТЕЛЬ (pH [пе-(г)аш]) водневий показник. Від'ємний лоґарифм концентрації іонів [йонів] водню, виражений у нмоль/л; (анг. power hydrogen).

ВОДОРОСЛЬ () водорість, *-рості*, водоріст, *-росту*, водорослина.
ВОДОСНАБЖЕНИЕ () водопостача, водопостачання.
ВОДОСОДЕРЖАЩИЙ () водомісткий.
ВОДОСТОК () ринва, водозбіг.
ВОДОТЕПЛОЛЕЧЕНИЕ (лат. hydrothermotherapia, *-ae, f*) водотеплолікування, водотеплолічництво.
ВОДОЧНЫЙ () горілчаний, горілковий.
ВОДЫ ОКОЛОПЛОДНЫЕ (лат. liquor amnii) опліддя, навколоплідні (навколоплодові) води.
ВОДЯНИСТОСТЬ () водявість, *-вості*, воднистість, *-тості*.
ВОДЯНИСТОСТЬ КРОВИ (лат. hydraemia, *-ae, f*) водокрів'я, водокровність, *-ності*.
ВОДЯНИСТЫЙ (лат. aquosus, *-a, -um*) водявий, воднистий.
ВОДЯНКА (лат. hydrops) водянка, водопухленина, водниця.
ВОДЯНКА БРЮШНОЙ ПОЛОСТИ (лат. ascites, *-ae, m*) водочерев'я, водочеревність, *-ності*.
ВОДЯНКА ГОЛОВЫ (лат. hydrocephalia, *-ae, f*) водоголів'я, водоголовість, *-вості*, голововодянка, водянка голови.
ВОДЯНКА ГРУДИ (лат. hydrothorax, *-acis, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) водогруддя, водогрудість, *-дості*, водогрудність, *-ності*, водянка грудей.
ВОДЯНКА ЛОКТЯ (лат. hydrops cubiti) водоліктя, водянка [водопухленина, водниця] ліктя.
ВОДЯНКА КОЛЕНА (лат. hydrops genus) водокоління, водянка [водопухленина, водниця] коліна.
ВОДЯНКА, ОБЩАЯ (лат. anasarca, *-ae, f*) водопідткання, загальна водянка.
ВОДЯНКА ПЕРИКАРДА (лат. hydropericardium, *-ii, n*) водоосердя, водянка перикарду (осердя).
ВОДЯНКА СУСТАВА (лат. hydrarthrosis, *-is, f*) водосуглоб'я, водянка суглоба.
ВОДЯНКА ЯИЧКА (лат. hydrocele) яєчководянка, водянка яєчка.
ВОДЯНОЙ (лат. aquosus, *-a. -um*) водяний.
ВОДЯНОЙ РАК (лат. noma; cancer aquaticus) водяк, водняк, водяний пістряк (рак).
ВОДЯНОЧНЫЙ (лат. hydropicus, *-a, -um*) водянковий.
ВОЕННЫЙ (лат. militaris, *-e*) 1. військовий; 2. воєнний.
ВОЖДЕЛЕНИЕ () хіть, похіть, хтивість, *-вості*, забаг.
ВОЗБУДИМОСТЬ 1.(лат. excitabilitas, *-atis, f*) збудність, *-ності*, збудливість, *-вості*; 2.(лат. irritabilitas, *-atis, f*) подразність, *-ності*, подразливість, *-вості*.
ВОЗБУДИМЫЙ 1.(лат. excitabilis, *-e*) збудний, збудливий; 2.(лат. irritabilis, *-e*) подразний, подразливий.
ВОЗБУДИТЕЛЬ (лат. stimulus, *-i, m*) збудник.
ВОЗБУЖДАЕМОСТЬ 1.(лат. excitabilitas, *-atis, f*) збуджуваність, *-ності*; 2.(лат. irritabilitas, *-atis, f*) подразнюваність, *-ності*, подражливість, *-вості*.
ВОЗБУЖДАЕМЫЙ () 1. збуджуваний; 2. подразнюваний.
ВОЗБУЖДАТЬ 1.(лат. excitare) збуджувати; 2.(лат. irritare) подразнювати; */див. тж **РАЗДРАЖАТЬ**/*.
ВОЗБУЖДАЮЩИЙ (лат. excitans, *-antis*) 1.*/прикм./* збуджувальний, збуджуючий; 2.*/дієприкм./* що збуджує.
ВОЗБУЖДЕНИЕ (лат. emotio, *-onis, f*; excitatio, *-onis, f*; agitatio, *-onis, f*) збудження, збуджування.
ВОЗБУЖДЁННЫЙ (лат. excitatus, *-a, -um*) збуджений.
ВОЗВРАТ (лат. recidivus, *-i, m*; relapsus, *-i, m*) зворот, вороття.
ВОЗВРАТИВШИЙСЯ (лат. redux) який (що) повернувся.
ВОЗВРАТНЫЙ (лат. recidivus, *-a, -um*; recurrens, *-entis*) зворотний, поворотний, навертальний.
ВОЗВРАЩАЕМОСТЬ (лат. recidivitas, *-atis, f*) зворотність, *-ності*, поворотність, *-ності*, навертальність, *-ності*.
ВОЗВРАЩАЮЩИЙСЯ (лат. redux) який/що повертається.
ВОЗВРАЩЕНИЕ () повернення, вертання, вороття.
ВОЗВРАЩЁННЫЙ (лат. redux) повернений.
ВОЗВЫШАТЬСЯ () здійматись, підвищуватись, підноситись.
ВОЗВЫШЕНИЕ 1.(лат. eminentia, *-ae, f*) випин, випуклина, вивищення; 2.(лат. prominentia, *-ae, f*) пропуклина, підвищення; 3.(лат. protuberantia, *-ae, f*) пагорб, згір'я, згірок, горбовина; */див. тж **ВОЗВЫШЕННОСТЬ**/*.
ВОЗВЫШЕНИЕ [ВОЗВЫШЕННОСТЬ] БОЛЬШОГО ПАЛЬЦА РУКИ (лат. thenar, *-aris, n*: від гр. thenar – долоня: від theino – вдаряю) палюхом'якуш, палюхом'якушка, тенар. М'якушка палюха (першого або великого пальця руки).
ВОЗВЫШЕНИЕ [ВОЗВЫШЕННОСТЬ] МИЗИНЦА РУКИ (лат. hypothenar, *-aris, n*: від гр. hypo- – під- + thenar – долоня: від theino – вдаряю) мізинцем'якуш, мізинцем'якушка, м'якушка мізинця.
ВОЗВЫШЕННОСТЬ 1.(лат. eminentia, *-ae, f*) випин, випуклина, вивищення; 2.(лат. prominentia, *-ae, f*) пропуклина, підвищення; 3.(лат. protuberantia, *-ae, f*) пагорб, згір'я, згірок, горбовина; */див. тж **ВОЗВЫШЕНИЕ**/*.
ВОЗГОРАЕМЫЙ () займистий, горючий, запальний.
ВОЗДЕЙСТВИЕ () вплив.
ВОЗДЕРЖАНИЕ (лат. abstinentia, *-ae, f*) стрим, стримання, стримування.
ВОЗДЕРЖАННОСТЬ (лат. abstinentia, *-ae, f*) стриманість, *-ності*.
ВОЗДЕРЖИВАЕМОСТЬ (лат. abstinentia, *-ae, f*) стримуваність, *-ності*.
ВОЗДУХ (лат. aër) повітря, обітря.

ВОЗДУХОВОД () повітровід, повітропровід.
ВОЗДУХОВОДНЫЙ () повітровідний, повітропровідний.
ВОЗДУХОЁМКИЙ () повітроємний, повітромісткий.
ВОЗДУХОЁМКОСТЬ () повітроємність, *-ності*, повітромісткість, *-кості*.
ВОЗДУХОЛЕЧЕНИЕ (лат. aërotherapia, *-ae, f*) повітролікування.
ВОЗДУХОНОСНЫЙ () повітровий, повітромісткий, повітроносний.
ВОЗДУХОСОДЕРЖАЩИЙ () повітровміс(т)ний, повітровміський, повітромісткий.
ВОЗДУШКА () */до крапельниці/* повітрянка, повітрівка.
ВОЗДУШНАЯ БАНЯ () сушарня, повітряна баня.
ВОЗДУШНАЯ ВАННА () обдава, наповітря, повітряна ванна (купіль, купеля).
ВОЗДУШНЫЙ () повітряний.
ВОЗЛЕ () поряд, поруч, коло, біля, побіля, край.
ВОЗМОЖНОСТЬ (лат. possibilitas, *-atis, f*) можливість, *-вості*, спроможність, *-ності*, спромога, змога; снага.
ВОЗМОЖНЫЙ (лат. possibilis, *-e*) можливий, спроможний.
ВОЗМУЖАЛОСТЬ (лат. maturitas, *-atis, f*) змужнілість, *-лості*.
ВОЗМУЖАТЬ () змужніти.
ВОЗМУЩЕНИЕ () збурення; обурення.
ВОЗНИКАТЬ () виникати, поставати.
ВОЗНИКНОВЕНИЕ (лат. genesis, *-is, f*) виник, виникання, виникнення, постання.
ВОЗОБНОВИТЬ () відновити, поновити.
ВОЗОБНОВЛЕНИЕ () віднова, відновлення, понова, поновлення.
ВОЗОБНОВЛЕНИЯ () відновини, відпоновини.
ВОЗОБНОВЛЁННЫЙ () відновлений, поновлений.
ВОЗОБНОВЛЯЕМЫЙ () 1.*/прикм./* відновнюваний, поновлюваний; 2.*/дієприкм./* що відновлюється, що поновлюється.
ВОЗОБНОВЛЯТЬ () відновлювати, поновлювати.
ВОЗОБНОВЛЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* відновлювальний, відновлюючий, поновлювальний, поновлюючий; 2.*/дієприкм./* що відновлює, що поновлює.
ВОЗОБНОВЛЯЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* відновний, поновний; 2.*/дієприкм./* що відновлюється, що поновлюється.
ВОЗРАЖАТЬ () заперечувати.
ВОЗРАЖЕНИЕ () заперечення.
ВОЗРАСТ () вік.
ВОЗРАСТ, ПРЕДСТАРЧЕСКИЙ (лат. praesenium, *-ii, n*) передстаречість, *-чості*, передстаречий вік.
ВОЗРАСТ, СТАРЧЕСКИЙ (лат. senilitas) старечість, *-чості*, старечий вік.
ВОЗРАСТАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* наростальний, наростаючий; 2.*/дієприкм./* що наростає.
ВОЗРАСТНОЙ () віковий.
ВОЗРОЖДЕНИЕ (лат. regeneratio, *-onis, f*; restitutio, *-onis, f*) відродження.
ВОЗЬМИ (лат. recipe) візьми.
ВОЙЛОК () повсть, повстина.
ВОКАЛЬНЫЙ (лат. vocalis, *-e*: від vox, *vocis, f* – голос) голосовий, вокальний; (рос. голосовой).
ВОКРУГ () навколо, довкола, круг, навкруг, навкруги, довкруж.
ВОЛДЫРЁК () пухирець, *-рця*.
ВОЛДЫРЧАТЫЙ () пухиревий, пухирцевий, пухирястий, пухирчастий.
ВОЛДЫРЬ (лат. urtica, *-ae, f*; phyma, *-atis, n /pl. -ata/*) пухир.
ВОЛЕВОЙ (лат. voluntarius, *-a, -um*) вольовий, волевий.
ВОЛЕМИЯ (лат. volaemia, *-ae, f*; volhaemia, *-ae, f*: від фр. volum – об'єм, обсяг: від лат. volumen, *-inis, n* – об'єм, *-у*, обсяг, *-у*, обшир, *-у* + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) об'ємокрів'я, об'ємокровність, *-ності*, кровооб'єм, кровообсяг, волемія, вольгемія. Загальний об'єм циркулюючої [циркулювальної, циркульованої, циркулівної] крові; */див. тж **ВОЛЬГЕМИЯ**/*.
ВОЛНА (лат. unda, *-ae, f*) хвиля.
ВОЛНЕНИЕ (лат. undulatio, *-onis, f*) хвилювання.
ВОЛНИСТЫЙ (лат. undulatus, *-a, -um*) хвилявий, хвилястий, хвилистий.
ВОЛНОВОЙ (лат. undosus, *-a, -um*; undatus, *-a, -um*) хвилевий, хвильовий.
ВОЛНООБРАЗНЫЙ (лат. undulans) хвилюватий, хвилеподібний.
ВОЛОВИЙ [БЫЧИЙ] ГЛАЗ (лат. buphthalmus, *-i, m*; buphthalmia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. ophthalmos – око; oculus bovinus; hydrophthalmus, *-i, m*; glaucoma congenitale; glaucoma infantile) волооччя, волоокість, *-кості*, волове [воляче, бичаче] око; (пол. wołoocze).
ВОЛОДУШКА (лат. Bupleurum *L.*) ласкавець, *-вця*.
ВОЛОДУШКА РУССКАЯ [РОССИЙСКАЯ] (лат. Bupleurum rossicum *(Kozo-Pol.) Woron.*) ласкавець російський.
ВОЛОКНИСТАЯ ТКАНЬ () волокняста [волокниста] тканина [поткань].
ВОЛОКНИСТОСТЬ (лат. fibrositas, *-atis, f*) волокнястість, *-тості*, волокнистість, *-тості*, волокнуватість, *-тості*.

ВОЛОКНИСТЫЙ (лат. fibrillaris, *-e*; fibrosus, *-a, -um*; filamentosus, *-a, -um*) волокнястий, волокнистий, волокнуватий.
ВОЛОКНИСТЫЙ ХРЯЩ (лат. fibrocartilago, *-inis, f*) волокнохрящ, волокнястий [волокнистий] хрящ.
ВОЛОКНО (лат. fibra, *-ae, f*; filamentum, *-i, n*; filum, *-i, n*) */одне/* волокнина; */збірне/* волокно.
ВОЛОКОННЫЙ () волокнинний, волокнявий, волокняний, волоконний.
ВОЛОКОНЦЕ (лат. fibrilla, *-ae, f*) волокнинка, волоконце, волокінце.
ВОЛОС (лат. pilum, *-i, n*; crinis, *-is, f*; capillus, *-i, m*) 1.*/одна – волосина/* волос, *-а*; 2.*/збірне – волосся; хвороба/* волос, *-у*.
ВОЛОСАТАЯ ГРУДЬ () космогруддя, волохаті [волосаті, кошлаті] груди.
ВОЛОСАТИК (лат. filaria medinensis) волосник.
ВОЛОСАТОСТЬ (лат. polytrichia, *-ae, f*) волохатість, *-тості*, волосатість, *-тості*, кошлатість, *-тості*.
ВОЛОСАТОСТЬ, НЕНОРМАЛЬНАЯ (лат. hirsutismus, *-i, m*) надволохатість, *-тості*, надволосатість, *-тості*, ненормальна (незвичайна, незвичнева) волохатість, *-тості* (волосатість, *-тості*).
ВОЛОСАТОСТЬ ЧРЕЗМЕРНАЯ (лат. hypertrichosis, *-is, f*) надволохатість, *-тості*, надволосатість, *-тості*, надкошлатість, *-тості*, надмірна волохатість, *-тості* (волосатість, *-тості*).
ВОЛОСАТЫЙ (лат. pilosus, *-a, -um*) волохатий, волосатий, кошлатий.
ВОЛОСИНКА () волосинка.
ВОЛОСИСТЫЙ (лат. capillaceus, *-a, -um*) волосастий, волосистий.
ВОЛОСКИ (лат. lanugo, *-inis, f*) волоски.
ВОЛОСКИ ГОЛОВЫ (лат. capillitium) голововолосся, голововолоски, волосся (волоски) голови.
ВОЛОСКИ ЛОБКА (лат. pubes) лоб(и)ко(во)волосся, лоб(и)ко(во)волоски, волосся (волоски) лобка (лобика).
ВОЛОСКИ, МЕРЦАТЕЛЬНЫЕ (лат. ciliae) мигучки.
ВОЛОСКИ, НОСОВЫЕ (лат. vibrissae) носоволосся, носоволоски, носове волосся (волоски).
ВОЛОСКИ, УШНЫЕ (лат. tragi) вуховолосся, вушноволоски, вушне (вухове) волосся (волоски).
ВОЛОСНОЙ (лат. capillaris, *-e*) волосний, волосянковий.
ВОЛОСОК () волосок, *-ска*.
ВОЛОСЫ (лат. capilli) волосся.
ВОЛОСЫ, ЛОБКОВЫЕ (лат. pubes,*-is, mf [PNA, BNA, JNA] – /дослівно/ змужнілість, зрілість*) лобкове [лобикове] волосся.
ВОЛОСЯНОЙ (лат. pilaris, *-e*) волосяний, волосовий.
ВОЛЧАНКА (лат. lupus, *-i, m*) вовчак, вовчук. Вовчий лишай.
ВОЛЧАНОЧНЫЙ (лат. luposus, *-a, -um*) вовчатий, вовчаковий.
ВОЛЧИЙ АППЕТИТ (лат. bulimia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + limos – голод; kynorexia, *-ae, f*: від гр. kyon, *kynos* – собака + orexis – їжохіть, апетит) їстівець, *-вця*, їстовець, *-вця*, ненасить, ненаситтня, ненаситність, *-ності*, вовчий голод, вовчий апетит [їжохіть, *-хоті*, їжопотяг]; (рос. волчий голод; пол. głód wilczy, żarłoczność chorobliwa).
ВОЛЧИЙ ГОЛОД (лат. bulimia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + limos – голод; kynorexia, *-ae, f*: від гр. kyon, *kynos* – собака + orexis – їжохіть, апетит) їстівець, *-вця*, їстовець, *-вця*, ненасить, ненаситтня, ненаситність, *-ності*, вовчий голод, вовчий апетит [їжохіть, *-хоті*, їжопотяг]; (пол. głód wilczy, żarłoczność chorobliwa); */див. тж* ***ВОЛЧИЙ АППЕТИТ****/*.
ВОЛЧЬЯ ПАСТЬ (лат. rictus lupinus) вовча паща, вовчий писок.
ВОЛЯ (лат. voluntas, *-atis, f*) воля.
ВОЛЬВУЛЮС (лат. volvulus, *-i, m*) кишкоперекрут, перекрут [заворіт] кишок; (рос. заворот кишек).
ВОЛЬГЕМИЯ (лат. volhaemia, *-ae, f*; volaemia, *-ae, f*: від фр. volum – об'єм, обсяг: від лат. volumen, *-inis, n* – об'єм, *-у*, обсяг, *-у*, обшир, *-у* + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) об'ємокрів'я, об'ємокровність, *-ності*, кровооб'єм, кровообсяг, вольгемія, волемія. Загальний об'єм циркулюючої [циркулювальної, циркульованої, циркулівної] крові; */див. тж* ***ВОЛЕМИЯ****/*.
ВОЛЬНОПРАКТИКУЮЩИЙ ВРАЧ () лікар-неурядовець, *-вця*, лікар вільної практики, вільнопрактикуючий лікар.
ВОМЕР (лат. vomer, *-eris, m*) леміш, вомер; (рос. сошник).
ВОМИКА (лат. vomica) блювотники, блювотне, блювотні засоби, воміка; (рос. рвотное).
ВОМИТАС (лат. vomitas, *-atis, f*; vomitus, *-i, m*; emesis, *-is, f*) блювота, блювання, блювачка, риги, ригання, ригачка, вомітас; (рос. рвота, блевота, блевание).
ВОМИТИРОВАНИЕ (від лат. vomitas, *-atis, f*; vomitus, *-i, m* – блювота, блювачка, риги, ригачка) блювання, ригання, вомітування; (рос. блевание).
ВОМИТИРОВАТЬ (від лат. vomitas, *-atis, f*; vomitus, *-i, m* – блювота, блювачка, риги, ригачка) блювати, ригати, вомітувати; (рос. блевать).
ВОМИТУС (лат. vomitus, *-i, m*; vomitas, *-atis, f*; emesis, *-is, f*) блювота, блювання, блювачка, риги, ригання, ригачка, вомітус; (рос. рвота, блевота, блевание).
ВОНЮЧИЙ (лат. foetidus, *-a, -um*) смердючий, сморідний.
ВОНЯТЬ () смердіти, тхнути.
ВОНЬ (лат. foetor, *-oris, m*; dysodia, *-ae, f*) сморід.
ВООБРАЖАЕМЫЙ () уявний.

ВООБРАЖЕНИЕ (лат. phantasia, *-ae, f*) 1. уява; 2. уявлення, уявління.
ВООДУШЕВЛЕНИЕ (лат. enthusiasmus, *-i, m*) запал, піднесення.
ВООРУЖЁННЫЙ () 1. озброєний; 2. збройний.
ВОПРОС () питання, запитання.
ВОПРОСИТЕЛЬНЫЙ, ВОПРОСНЫЙ () питальний, запитальний.
ВОРОНКА 1.(лат. infundibulum, *-i, n*) лійка; 2.() вирва.
ВОРОНКООБРАЗНАЯ ГРУДЬ [ГРУДЬ САПОЖНИКА] (лат. pectus /*-oris, n*/ excavatum: від лат. excavare, *pp. excavatus* – видовбувати) лійкогруддя, лійкогруди, лійкуваті [лійкоподібні] груди [огруддя], груди чоботаря.
ВОРОНКООБРАЗНЫЙ (лат. infundibuliformis, *-e*; infundibuloformis, *-e*) лійкуватий, лійкоподібний.
ВОРОНОЧНЫЙ (лат. infundibularis, *-e*) лійковий.
ВОРОТА (лат. porta, *-ae, f*; hilus, *-i, m*) ворота, брама.
ВОРОТНАЯ ВЕНА (лат. vena portae) брамна синьожила, воротяна [воротня, ворітна] вена, вена воріт.
ВОРОТНИК () комір.
ВОРОТНИКОВЫЙ () комірцевий.
ВОРОТНИКООБРАЗНЫЙ () комірцюватий, комірцеподібний, коміроподібний.
ВОРОТНЫЙ 1.(лат. portalis, *-e*) брамний, воротяний, ворітний; 2.() зворотний.
ВОРСИНКА (лат. villus, *-i, m*; fimbria, *-ae, f*) торочка, торочинка, ворсинка.
ВОРСИНКОВЫЙ (лат. villorus, *-a, -um*) торочковий, торочинковий, ворсинковий.
ВОРСИНЧАТЫЙ (лат. villosus, *-a, -um*; fimbriatus, *-a, -um*) торочкуватий, торочинкуватий, ворсинкуватий, ворсинчастий.
ВОРСИСТЫЙ () торочистий, ворсяний.
ВОСК (лат. cera, *-ae, f*) віск, /*Р. воску*/, воща.
ВОСКОВИДНЫЙ (лат. ceroidus, *-a, -um*) вощатий, воскуватий, воскоподібний.
ВОСКОВОЙ (лат. cereus, *-a, -um*) восковий.
ВОСПАЛЕНИЕ (лат. inflammatio, *-onis, f*; phlegmasia, *-ae, f*) запал, запалення, запаління, запальниця.
ВОСПАЛЕНИЕ ЗЕВА (лат. faucitis, *-itidis, f*) зівозапал, зівозапалення, запалення зіва.
ВОСПАЛЁННЫЙ (лат. inflammatus, *-a, -um*) запалений.
ВОСПАЛИМОСТЬ (лат. inflammabilitas, *-atis, f*) запальність, *-ності*, запалимість, *-мості*. Нахил до запалення.
ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. inflammatorius, *-a, -um*; phlogisticus, *-a, -um*) запальний.
ВОСПАЛИТЬСЯ (лат. inflammare) запалитися.
ВОСПАЛЯТЬСЯ () запалюватися.
ВОСПИТАНИЕ () виховання.
ВОСПЛАМЕНЕНИЕ () займання.
ВОСПЛАМЕНЯЮЩИЙСЯ (лат. inflammabilis, *-e*) займистий.
ВОСПОЛНЕНИЕ () поповнення.
ВОСПОМИНАНИЕ () спогад, спомин, згадка; згадування.
ВОСПОМИНАНИЕ, ОШИБОЧНОЕ (лат. paramnesia) хибноспогад, хибний (помилковий) спогад.
ВОСПРЕЩЕНИЕ () заборона, заказ.
ВОСПРИИМЧИВОСТЬ (лат. sensibilitas, *-atis, f*) сприймистість, *-мості*, сприйнятливість, *-вості*.
ВОСПРИИМЧИВЫЙ (лат. sensitivus, *-a, -um*) сприймистий, сприйнятливий.
ВОСПРИНИМАТЬ (лат. constituere) сприймати.
ВОСПРИЯТИЕ (лат. perceptio, *-onis, f*) сприйняття, сприймання.
ВОСПРОИЗВЕДЕНИЕ (лат. reproductio, *-onis, f*) відтворення, відтворювання.
ВОСПРОИЗВОДИТЕЛЬ (лат. reproductor, *-oris, m*) відтворник, відтворювач.
ВОСПРОИЗВОДИТЬ (лат. reproductor, *-oris, m*) відтворювати.
ВОССТАНАВЛИВАЕМЫЙ () відновлюваний.
ВОССТАНОВИМЫЙ () відновний, відновимий.
ВОССТАНОВИТЕЛЬ (лат. restaurator, *-oris, m*) відновник, відновлювач, поновник, поновлювач.
ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫЙ () відновний, поновний.
ВОССТАНОВИТЬ () відновити.
ВОССТАНОВЛЕНИЕ (лат. restitutio, *-onis, f*) відновлення; відновлювання.
ВОССТАНОВЛЕННЫЙ () відновлений, поновлений.
ВОСХОДЯЩИЙ (лат. ascendens, *-entis*) 1./*прикм.*/ висхідний, догірний; 2./*дієприкм.*/ що сходить.
ВОШЬ (лат. Pediculus, *-i, m*) воша, вошва, нужа; /*мн.* ***ВШИ*** *(лат. Anoplura) воші*/.
ВОШЬ, ГОЛОВНАЯ (лат. Pediculus humanus capitis) голов'яна воша, воша голови.
ВОШЬ, ЛОБКОВАЯ [ПЛОЩИЦА] (лат. Phthirus pubis) лобикова [лобкова] воша, площиця.
ВОШЬ, ПЛАТЯНАЯ (лат. Pediculus humanus vestimenti) платтяна [одежна] воша.
ВОЩАНКА (лат. charta cerata) восківка.
ВПАДАТЬ () впадати.
ВПАДАТЬ В ДЕТСТВО () дитиніти, здитинюватись.
ВПАДИНА (лат. fovea, *-ae, f*; cavitas, *-atis, f*; concavitas, *-atis, f*) западина, улога, улоговина.
ВПАДИНА, ВЕРТЛУЖНАЯ (лат. acetabulum, *-i, n*) панівка, кульшівка.
ВПАДИНА, ГЛАЗНАЯ (лат. orbita, *-ae, f*) очня, очниця.

ВПАДИНА, ПОДМЫШЕЧНАЯ (лат. axilla, *-ae, f*) пахва.
ВПАЛЫЙ (лат. cavus, *-a, -um*) запалий, западистий.
ВПАСТЬ () впасти.
ВПАСТЬ В ДЕТСТВО () здитиніти.
ВПЕРВЫЕ () у/вперше.
ВПЕРЕДИ () спереду, попереду.
ВПЕРЕМЕЖКУ () у/впереміж.
ВПЕРЕМЕШКУ () мішма, у/впоміш, у/впереміш.
ВПЕЧАТЛЕНИЕ (лат. impressio, *-onis, f*) враження, вражіння.
ВПЕЧАТЛИТЕЛЬНОСТЬ (лат. impressibilitas, *-atis, f*) вразливість, *-вості*, вражливість, *-вості*.
ВПЕЧАТЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. impressibilis, *-e*) вразливий, вражливий.
ВПИТАТЬ () увібрати, всмоктати, просякнути.
ВПИТЫВАНИЕ (лат. imbibitio, *-onis, f*; absorbtio, *-onis, f*; adsorbtio, *-onis, f*) вбирання, всмоктування, всякання.
ВПИТЫВАТЬ (лат. imbibere) вбирати, всмоктувати, всякати.
ВПИТЫВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* вбирний, вбиральний, вбираючий, всмоктний, всмоктувальний, всмоктуючий, всякальний, всякувальний, всякуючий; 2.*/дієприкм./* що вбирає, що всмоктує, що всякає.
ВПЛОТНУЮ () впритул.
ВПОЛНЕ () цілком, всуціль.
ВПРАВИМЫЙ (лат. reponibilis, *-e*) вправний, заправний, уставимий.
ВПРАВИТЬ () вправити.
ВПРАВЛЕНИЕ (лат. repositio, *-onis, f*; reductio, *-onis, f*; reinversio, *-onis, f*; taxis, *-is, f*) вправлення, вправляння, заправлення, заправління, заправляння, уставлення, вставляння.
ВПРАВЛЯТЬ () вправляти.
ВПРАВО () праворуч.
ВПРЫСКИВАНИЕ (лат. injectio, *-onis, f*) впорснення, впорскання, впорскування.
ВПРЫСКИВАТЬ (лат. injicere) впорскувати.
ВПРЫСНУТЬ (лат. injicere) впорснути.
ВРАСТАТЬ (лат. incarnare) у/вростати.
ВРАСТИ (лат. incarnare) у/врости.
ВРАЧ (від слов'ян. **врати** – заговорювати, ворожити; лат. medicus, *-i, m*; aesculapius, *-ii, m*: від Aesculapius; гр. Asklepios – бог лікарювання у стародавніх римлян (латинян) та греків) лікар; */жін./* лікарка.
ВРАЧ-ЖЕНЩИНА (лат. medica, *-ae, f*; aesculapia, *-ae, f*) лікарка.
ВРАЧ, ВЕТЕРИНАРНЫЙ (лат. veterinarius, *-ii, m*; medicus veterinarius) 1. тваринолікар, тваринний лікар; 2. коновал, ветеринарний лікар; (словац. zverolekár; чес. zvěrolékař; нім., tierarzt).
ВРАЧ, ГЛАВНЫЙ (лат. primarius, *-ii, m*) головлікар, головний лікар.
ВРАЧ, САНИТАРНЫЙ () санітарний лікар; (словац. zdravotník).
ВРАЧЕБНИК () лікарська книга [порадник]; (рос. лекарственная книга).
ВРАЧЕБНОЕ НАБЛЮДЕНИЕ () лікарський нагляд (спостереження).
ВРАЧЕБНОЕ СРЕДСТВО (лат. remedium, *-ii, n*) лік, лікарський засіб.
ВРАЧЕБНЫЙ (лат. medicalis, *-e*; medicinalis, *-e*) лікарський.
ВРАЧЕВАНИЕ (лат. medicina, *-ae, f*; medicatio, *-onis, f*) лікарювання.
ВРАЧЕВАТЕЛЬ (від слов'ян. **врати** – заговорювати, ворожити; лат. medicus, *-i, m*; aesculapius, *-ii, m*: від Aesculapius; гр. Asklepios – бог лікарювання у стародавніх римлян (латинян) та греків) лікарювач, лікарювальник; */жін./* лікарювачка, лікарювальниця.
ВРАЧЕВАТЬ (від слов'ян. **врати** – заговорювати, ворожити; лат. medicare) лікарювати.
ВРАЧЕВАТЬСЯ (від слов'ян. **врати** – заговорювати, ворожити; лат. medicare) лікарюватись.
ВРАЩАТЕЛЬ (лат. rotator, *-oris, m*) обертач.
ВРАЩАТЕЛЬНЫЙ (лат. rotativus, *-a, -um*) обертальний, обертовий.
ВРАЩАТЬ () обертати, повертати, крутити.
ВРАЩАЮЩИЙ ВНУТРЬ (лат. pronator, *-oris, m*) привертач, увертач.
ВРАЩАЮЩИЙ НАРУЖУ (лат. supinator, *-oris, m*) вивертач.
ВРАЩАЮЩИЙСЯ (лат. trochoideus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* обертовий; 2.*/дієприкм./* який/що обертається.
ВРАЩЕНИЕ (лат. rotatio, *-onis, f*; versio, *-onis, f*) обертання.
ВРАЩЕНИЕ ВНУТРЬ (лат. pronatio, *-onis, f*) привертання, увертання.
ВРАЩЕНИЕ НАРУЖУ (лат. supinatio, *-onis, f*) вивертання.
ВРЕД (лат. noxa, *-ae, f*) шкода, позна.
ВРЕДИТЕЛЬ () шкідник.
ВРЕДИТЬ (лат. nocere) шкодити.
ВРЕДНО () шкідно, шкідливо.
ВРЕДНОСТЬ () шкідність, *-ності*, шкідливість, *-вості*.
ВРЕДНЫЙ (лат. nocens, *-entis*) шкідний, шкідливий.
ВРЕДНЫЙ АГЕНТ (лат. noxa) шкодич, шкідливий агент (чинник).

ВРЕДОНОСНЫЙ (лат. perniciosus, *-a, -um*; pathogenes) шкідливий, шкідний, вадливий, вадкий, лихий, лихоносний.
ВРЕЗЫВАНИЕ (лат. incisio, *-onis, f*) у/врізування.
ВРЕЗЫВАТЬСЯ () у/врізуватися.
ВРЕМЕННОЙ (лат. temporalis, *-e*) часовий.
ВРЕМЕННЫЙ (лат. fugax; temporalis, *-e*; temporarius, *-a, -um*) тимчасовий.
ВРЕМЯ (лат. tempus, *-oris, n*; chronos, *-i, m*; periodus, *-i, f*) час.
ВРОЖДЁННЫЙ (лат. congenitalis, *-e*; congenitus, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*; innatus, *-a, -um*; nativus, *-a, -um*) вроджений.
ВРОСШИЙ (лат. incarnatus, *-a, -um*; incretus, *-a, -um*) у/врослий.
ВСАСЫВАНИЕ (лат. absorptio, *-onis, f*; adsorptio, *-onis, f*; resorptio, *-onis, f*; imbibitio, *-onis, f*) всмоктування, всисання, вбирання, всякання.
ВСАСЫВАТЕЛЬНЫЙ (лат. resorbens, *-entis*) всмоктувальний, всисний, всисальний, вбиркий, вбирний, вбиральний, всячний, всякальний.
ВСАСЫВАТЬ (лат. absorbere; imbibere) всмоктувати, всисати, вбирати, всякувати.
ВСАСЫВАЮЩИЙ (лат. resorbens, *-entis*) 1.*/прикм./* всмоктувальний, всмоктуючий, всисний, всисальний, всисаючий, вбиркий, вбирний, вбиральний, вбираючий, всячний, всякальний, всякаючий; 2.*/дієприкм./* що всмоктує, що всисає, що вбирає, що всякає.
ВСЕЯДНЫЙ () всеїдний, всеспоживний.
ВСКАКИВАТЬ () 1. ускакувати; 2. схоплюватись, підхоплюватись.
ВСКАРМЛИВАНИЕ () вигодовування.
ВСКАРМЛИВАТЬ () вигодовувати.
ВСКИПАНИЕ () закипання.
ВСКИПАТЬ () закипати, збурюватись, збуритись.
ВСКИПЯТИТЬ (лат. recoquere) закип'ятити, зокріпити, зокропити.
ВСКИПЯТИТЬ */МОЛОКО/* () закип'ятити, спарити, спряжити */молоко/*.
ВСКИПЯЧЁННЫЙ () скипілий, зокроплений.
ВСКОРМЛЕННЫЙ () вигодуваний.
ВСКРИК () зойк.
ВСКРИКИВАНИЕ () зойкання; зойкування.
ВСКРИКИВАТЬ () зойкати; зойкувати.
ВСКРЫВАТЬ (лат. incesare) розкривати, розчиняти, розтинати.
ВСКРЫВАТЬСЯ () прориватись.
ВСКРЫТИЕ (лат. sectio, *-onis, f*; diruptio, *-onis, f*) розкрив, розкриття, розкривання, розтин, розтинання, розріз, розрізання, розрізування, карбування.
ВСКРЫТЫЙ () розкритий, розтятий.
ВСКРЫТЬ () розкрити, розтяти.
ВСЛЕДСТВИЕ () внаслідок.
ВСЛУХ () вголос.
ВСМЯТКУ () рідко, некруто.
ВСПЛЕСК () плюск, сплеск.
ВСПЛОШНУЮ () суцільно, всуціль.
ВСПОМИНАТЬ () згадувати, пригадувати.
ВСПОМНИТЬ () згадати, пригадати.
ВСПОМОГАТЕЛЬНЫЙ (лат. adjuvans) допоміжний, помічний, запомагальний, спомагальний.
ВСПОМОЖЕНИЕ () запомога, поміч.
ВСПОМОЩЕСТВОВАНИЕ () задопомога.
ВСПОТЕВШИЙ () спітнілий, упрілий.
ВСПОТЕТЬ (лат. sudorifere) спітніти, упріти.
ВСПРЫСКИВАНИЕ () спорскування.
ВСПРЫСКИВАТЬ () спорскувати.
ВСПУХАНИЕ (лат. intumescentia, *-ae, f*) спухання, напухання; */див. тж* ***ОПУХАНИЕ****/*.
ВСПУХАТЬ () спухати, напухати.
ВСПУХЛЫЙ (лат. tumidus, *-a, -um*) спухлий, напухлий.
ВСПУХНУТЬ () спухнути, напухнути.
ВСПУЧЕННЫЙ () здутий, обдутий.
ВСПУЧИВАНИЕ (лат. meteorismus, *-i, m*) дмучка, обдим, обдимання.
ВСПУЧИВАТЬ () здувати, обдимати.
ВСПУЧИТЬ () здути, обдути.
ВСПЫЛЬЧИВОСТЬ () запальність, *-ності*, гарячковість, *-вості*, гарячкуватість, *-тості*.
ВСПЫЛЬЧИВЫЙ () запальний, гарячковий, гарячкуватий, палахкий.
ВСПЫХИВАНИЕ () спалахування.
ВСПЫШКА () спалах.
ВСТАВАТЬ () у/вставати.
ВСТАВЛЕНИЕ (лат. insitio, *-onis, f*) у/вставлення.

ВСТАВЛЕННЫЙ (лат. intercalaris, *-e*) у/вставлений.
ВСТАВЛИВАНИЕ () вставлювання, у/вставляння.
ВСТАВНОЙ () у/вставний.
ВСТАВОЧНЫЙ () у/вставлюваний.
ВСТАТЬ () у/встати.
ВСТРЕЧАЕМОСТЬ () зустрічальність, *-ності.*
ВСТРЯХИВАНИЕ () стріпування, струшування, стенуття.
ВСТРЯХНУТЬ () струснути, струсити, стріпнути.
ВТИРАНИЕ (лат. infrictio, *-onis, f*; inunctio, *-onis, f*) втирання.
ВТИРАТЬ (лат. infricare) втирати.
ВТОРЖЕНИЕ (лат. invasio, *-onis, f*) вторгнення.
ВТОРИЧНО () повторно, вдруге.
ВТОРИЧНЫЙ (лат. secundarius, *-a, -um*, repetatus, *-a, -um*) вторинний, другоразний, другоразовий.
ВТОРНИК () вівторок, вівтірок.
ВТОРНИЧНЫЙ () вівторковий, вівтірковий.
ВТОРОЙ (лат. secundus, *-a, -um*) другий.
ВТОРОСТЕПЕННЫЙ (лат. accident) другорядний, другоступеневий, другозначний.
ВТЯГИВАНИЕ (лат. imbibitio, *-onis, f*) у/втягання, у/втягування, вбирання.
ВТЯГИВАТЬ (лат. imbibere) у/втягати, вбирати.
ВТЯЖЕНИЕ () у/втягнення.
ВТЯНУТОСТЬ (лат. concavitas, *-atis, f*) у/втягненість, *-ності.*
ВТЯНУТЫЙ () у/втягнений.
ВУАЛИРОВАТЬ () ослоняти, вуалювати.
ВУАЛЬ (фр. voile: від лат. velum – завіса) серпанок, ослона, димка, вуаль; (рос. кисея, дымка).
ВУЛЬВА (лат. vulva, *-ae, f*; cunnus, *-i, m*) соромка, соромітня, стулина, стулень, *-льня*, блягузниця, вульва. Жіночі зовнішні статеві органи (знарядки, орудки, оруддя).
ВУЛЬВИТ (лат. vulvitis, *-tidis, f*) соромковиця, соромкозапал, соромкозапалення, соромітниця, соромітнозапал, соромітнозапалення, вульвіт. Запалення вульви (соромки, соромітні, стулини, стульня, блягузниці).
ВУЛЬВОВАГИНАЛЬНЫЙ (лат. vulvovaginalis, *-e*) соромкопіхвовий, соромкопіхвинний, соромітнепіхвовий, соромітнепіхвинний, вульвоваґінальний.
ВУЛЬВОВАГИНИТ (лат. vulvovaginitis, *-tidis, f*) соромкопіхвиця, соромкопіхвовиця, соромкопіхвозапал, соромкопіхвозапалення, соромітнепіхвиця, соромітнепіхвовиця, соромітнепіхвозапал, соромітнепіхвозапалення, вульвоваґініт. Запалення вульви (соромки, соромітні, стулини, стульня, блягузниці) та піхви.
ВУЛЬГАРНЫЙ (лат. vulgaris, *-e*) звичний, звичайний, простий, простолюдний, вульґарний; (рос. пошлый).
ВУЛЬНУС (лат. vulnus, *-eris, f*) рана, вульнус; (рос. рана).
ВХОД (лат. aditus, *-i, m*; introitus, *-i, m*) вхід, вхідня.
ВХОД В ЖЕЛУДОК (лат. cardia, *-ae, f*) пришлунок.
ВХОДЯЩИЙ НОМЕР () вписове число, вхідний номер [число].
ВШИ (лат. Anoplura) воші; */одн. **ВОШЬ** (лат. Pediculus, -i, m) воша/.*
ВШИВАНИЕ () вшивання.
ВШИВАТЬ (лат. insuere) вшивати.
ВШИВОСТЬ (лат. 1. pediculosis, *-is, f*; 2.*/лобкова, лобикова/* phthiriasis, *-is, f*) вошивість, *-вості.*
ВШИВЫЙ */прикм./* (лат. 1. pediculosus, *-a, -um*; 2.*/лобок, лобик/* phthiriasus, *-a, -um*) вошивий; */імен./* (лат. 1. pediculosus, *-i, m*; 2.*/на лобку, на лобику/* phthiriasus, *-i, m*) вошій, вошивий.
ВШИНЫЙ (лат. 1. pediculosus, *-a, -um*; 2.*/лобко-/* phthiriasus, *-a, -um*) вошиний.
ВШИТЬ () вшити.
ВЫБОРКА () вибірка, визбірка.
ВЫБОРОЧНЫЙ (лат. selectivus, *-a, -um*) вибірковий.
ВЫБРАСЫВАНИЕ (лат. ejaculatio, *-onis, f*) викидання, виверження.
ВЫБРАСЫВАЮЩИЙ (лат. ejaculatorius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* викидний, вивержний, випорсний, випорскуючий; 2.*/дієприкм./* що викидає, що випорскує.
ВЫВЕДЕНИЕ (лат. eliminatio, *-onis, f*) вивід, виведення.
ВЫВЕРНУТЫЙ (лат. inversus, *-a, -um*) вивернений.
ВЫВЕРНУТЫЙ ВНУТРЬ (лат. varus, *-a, -um*) середовивернений, вивернений усередину.
ВЫВЕРНУТЫЙ НАРУЖУ (лат. valgus, *-a, -um*) зовньовивернений, зовнівивернений, зовнішньовивернений, вивернений назовні.
ВЫВЕТРИВАНИЕ () вивітрення, вивітрювання, виповітрення, виповітрювання.
ВЫВИХ (лат. luxatio, *-onis, f*) звих, вивих, звихнення.
ВЫВИХ НЕПОЛНЫЙ (лат. subluxatio, *-onis, f*) підзвих.
ВЫВИХ ПОВТОРНЫЙ (лат. reluxatio, *-onis, f*) повторновивих, повторний вивих.
ВЫВИХНУТЫЙ (лат. luxatus, *-a, -um*) звихнений, вивихнений.
ВЫВИХНУТЬ (лат. luxare) звихнути, вивихнути.

ВЫВОД 1.(лат. eliminatio, *-onis, f*) вивід; 2.() висновок.
ВЫВОДНОЙ () вивідний.
ВЫВОДЯЩИЙ (лат. efferens, *-entis*; deferens, *-entis*; excretorius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* вивідний; 2.*/дієприкм./* що виводить.
ВЫВОРАЧИВАНИЕ (лат. contorsio, *-onis, f*) вивертання.
ВЫВОРАЧИВАТЬ (лат. ectropere) вивертати.
ВЫВОРОТ (лат. inversio, *-onis, f*) виворіт, виверт.
ВЫВОРОТ ВЕК НАРУЖУ (лат. ectropium, *-ii, n*; ectropion) повіковиворіт, виворіт повік назовні.
ВЫВОРОЧЕННЫЙ () вивернутий.
ВЫГИБ (лат. flexura, *-ae, f*; curvatura, *-ae, f*) вигин, закрут.
ВЫГИБАНИЕ (лат. convexitas, *-atis, f*) вигинання.
ВЫГИБАТЬСЯ () вигинатись.
ВЫГИБНОЙ () вигинний.
ВЫГЛАЖИВАТЬ () вигладжувати; випрасовувати.
ВЫГНИВАТЬ (лат. suppurare) вигнивати.
ВЫГНУТЬСЯ () вигнутись.
ВЫГОВОР () 1. догана, застереження, засторога; 2. вимова.
ВЫГРЕБАТЬ (лат. exacervare; eruere) вигрібати, вигортати.
ВЫГРЕБНАЯ ЯМА () вигортальня, вигрібна [вигортна, вигорна] яма.
ВЫГРЕБНОЙ () вигрібний, вигортний, вигорний.
ВЫДАВАТЬСЯ (лат. eminere; prominere) виставати, виступати, видаватись.
ВЫДАВЛЕННЫЙ () витиснений.
ВЫДАВЛИВАНИЕ (лат. expressio, *-onis, f*) витиск, витискання, витискування; вичавлювання.
ВЫДАВЛИВАТЬ (лат. expressare) витискувати.
ВЫДАЛБЛИВАНИЕ () видовбування.
ВЫДАЛБЛИВАТЬ () видовбувати.
ВЫДАЮЩИЙСЯ (лат. eminens, *-entis*; prominens, *-entis*) висталий, виступний, виставний, вистайний, вистаючий; видатний, визначний.
ВЫДВИЖНОЙ () висувний.
ВЫДЕЛЕНИЕ (лат. excretio, *-onis, f*) виділення.
ВЫДЕЛЕНИЯ (лат. excretum, *-i, n*) виділення.
ВЫДЕЛЕНИЯ, ПОСЛЕРОДОВЫЕ (лат. lochia) породовий очисток, породові уплави.
ВЫДЕЛЕНИЯ, СЛИЗИСТЫЕ () слизоти.
ВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. excretorius, *-a, -um*) видільний.
ВЫДЕЛЯТЬ () виділяти, виокремлювати.
ВЫДЁРГИВАНИЕ () висмикування.
ВЫДЁРГИВАТЬ () висмикувати.
ВЫДЕРЖИВАТЬ () витримувати.
ВЫДЕРЖКА () витримка.
ВЫДОЛБИТЬ () видовбати.
ВЫДОЛБЛЕННЫЙ (лат. cavus, *-a, -um*; cavatus, *-a, -um*; excavatus, *-a, -um*) видовбаний.
ВЫДОХ (лат. expirium, *-ii, n*) видих.
ВЫДОХНУТЬ (лат. expirare) видихнути, відітхнути.
ВЫДУВАНИЕ (лат. inflatio, *-onis, f*) видмухування, видимання, видування.
ВЫДЫХАЕМЫЙ () видихуваний.
ВЫДЫХАНИЕ (лат. expiratio, *-onis, f*) видихання, відітхання.
ВЫДЫХАТЕЛЬНЫЙ (лат. expiratorius, *-a, -um*) видишний, видиховий, видихальний.
ВЫДЫХАТЬ (лат. expirare) видихати.
ВЫДЫХИВАТЬ (лат. expirare) видихувати.
ВЫЕМКА (лат. incisura, *-ae, f*) виййма, виямок, виїмка.
ВЫЖАТЫЙ () витиснений, витиснутий; вичавлений.
ВЫЖАТЬ () витиснути; вичавити, вигнітити; */див. тж* ***ВЫДАВИТЬ****/*.
ВЫЖДАТЬ (лат. expectare) вичекати.
ВЫЖЕЧЬ (лат. ignificare) випалити.
ВЫЖЖЕННЫЙ () випалений, випечений; висмалений.
ВЫЖИГАНИЕ () випал, випалення, випалювання, випікання; висмалювання.
ВЫЖИГАТЬ (лат. ignificare) випалювати; висмалювати.
ВЫЖИДАНИЕ (лат. exspectatio, *-onis, f*) вичікування.
ВЫЖИДАТЕЛЬНЫЙ (лат. exspectativus, *-a, -um*) вичікувальний.
ВЫЖИДАТЕЛЬНО-НАБЛЮДАТЕЛЬНЫЙ () вичікувально-спостережний.
ВЫЖИДАТЬ (лат. expectare) вичікувати.
ВЫЖИМАНИЕ (лат. exprimatio, *-onis, f*: expressio, *-onis, f*) вичавлення, вичавлювання.
ВЫЖИМАТЬ () витискувати; вичавлювати, вигнічувати; */див. тж* ***ВЫДАВЛИВАТЬ****/*.
ВЫЗВАННЫЙ () викликаний, спричинений, породжений.
ВЫЗДОРАВЛИВАНИЕ (лат. reconvalescentia, *-ae, f*) одужування, видужування.

ВЫЗДОРАВЛИВАТЬ (лат. reconvalescere) одужувати, видужувати.
ВЫЗДОРАВЛИВАЮЩИЙ (лат. reconvalescens, *-entis*) 1./*прикм.*/ одужувальний, одужуючий; 2./*дієприкм.*/ який/що одужує; 3. зачіпний, зачіпливий, задирливий, зухвалий.
ВЫЗДОРОВЕТЬ (лат. reconvalescere) одужати, видужати.
ВЫЗДОРОВЛЕНИЕ (лат. reconvalescentia, *-ae, f*) одужання, видужання.
ВЫЗОВ () виклик.
ВЫЗЫВАЕМЫЙ () що викликається; спричинюваний, що спричинюється.
ВЫЗЫВАТЬ () викликати, спричинювати.
ВЫЗЫВАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ викликаючий; спричинювальний, спричинюючий; 2./*дієприкм.*/ що викликає, що спричинює.
ВЫЙНЫЙ () карковий, шийний.
ВЫКАЛЫВАТЬ () виколювати.
ВЫКАРМЛИВАТЬ () вигодовувати.
ВЫКАТИТЬ () викотити.
ВЫКАТЫВАТЬ () викочувати.
ВЫКАШЛИВАТЬ (лат. expectorare) викашлювати.
ВЫКАШЛЯННЫЙ (лат. expectoratus, *-a, -um*) викашляний.
ВЫКИДЫШ (лат. abortus, *-us, m*) викидок, *-дка*, викидень, *-дня*, скидень, *-дня*, уровище.
ВЫКИДЫШ РАННИЙ () вибрудок, *-дка*, ранній викидок, *-дка* (викидень, *-дня*, скидень, *-дня*, уровище).
ВЫКИДЫШНЫЙ (лат. abortivus, *-a, -um*) викидний, уривний.
ВЫКЛЮЧАТЕЛЬ () вимикач.
ВЫКЛЮЧАТЬ (лат. excludare) вимикати, вилучати, виключати.
ВЫКЛЮЧЕНИЕ (лат. exclusio, *-onis, f*) вимкнення, вимикання; вилучення, виключення.
ВЫКОЛОТЫЙ () виколотий.
ВЫКОЛОТЬ () виколоти.
ВЫКОРМИТЬ () вигодувати.
ВЫКОРМЛЕННЫЙ () вигодуваний.
ВЫКРАИВАТЬ (лат. exsecare) викравати, викроювати.
ВЫКРОИТЬ (лат. exsecare) викрати, викроїти.
ВЫЛЕЧИВАНИЕ (лат. sanatio, *-onis, f*) виліковування; /*рану*/ вигоювання; /*див. тж* ***ЗАЖИВЛЕНИЕ***/.
ВЫЛЕЧИВАТЬ (лат. sanare) виліковувати; /*рану*/ вигоювати; /*див. тж* ***ЗАЖИВЛЯТЬ***/.
ВЫЛЕЧИТЬ () вилікувати; /*рану*/ вигоїти; /*див. тж* ***ЗАЖИВИТЬ***/.
ВЫЛУПЛИВАТЬ () витріщати, вирячати, вирячувати /*очі*/.
ВЫЛУПЛИВАТЬСЯ () вилуплятись, вилуплюватись /*із яйця*/.
ВЫЛУЩЕННЫЙ () вилущений, вилузаний.
ВЫЛУЩИВАНИЕ (лат. enucleatio, *-onis, f*; extirpatio, *-onis, f*; exarticulatio, *-onis, f*) вилущування, вилузування.
ВЫЛУЩИВАНИЕ КОНЕЧНОСТИ В СУСТАВЕ (лат. exarticulatio, *-onis, f*) висуглоблення, відсуглобоутин.
ВЫЛУЩИВАТЬ (лат. extirpare; exarticulare) вилущувати, вилузувати.
ВЫЛУЩИТЬ (лат. extirpare; exarticulare) вилущити, вилузати.
ВЫМАЧИВАНИЕ (лат. maceratio, *-onis, f*) вимочування.
ВЫМАЧИВАТЬ (лат. macerare) вимочувати.
ВЫМОЧЕННЫЙ (лат. maceratus, *-a, -um*) вимочити.
ВЫМОЧИТЬ (лат. macerare) вимочити.
ВЫМЯ (лат. uber) вим'я.
"ВЫМЯ, СУЧЬЕ" (лат. hydradenitis, *-tidis, f*) "суче вим'я".
ВЫНОСЛИВОСТЬ (лат. tolerantia, *-ae, f*; patientia, *-ae, f*) витривалість, *-лості*.
ВЫНОСЯЩИЙ (лат. deferens, *-entis*; efferens, *-entis*) 1./*прикм.*/ виносний; 2./*дієприкм.*/ що виносить.
ВЫНУЖДЕННЫЙ () вимушений, змушений.
ВЫПАДАНИЕ (лат. prolapsus, *-us, m*) випадання.
ВЫПАДЕНИЕ (лат. prolapsus, *-us, m*) випад, випадіння, випаднення.
ВЫПАДЕНИЕ РЕСНИЦ (лат. ptilosis, *-is, f*) вієвипад, вієвипадіння, випадіння вій.
ВЫПАДЕНИЕ ХРУСТАЛИКА (лат. phacocele) кришталиковипад, кришталиковипадіння, випадіння кришталика.
ВЫПАРИВАНИЕ (лат. vaporisatio, *-onis, f*) випарювання.
ВЫПАРИВАТЬ () випарювати.
ВЫПИРАНИЕ () випин, випнення, випинання, випруження, випружування.
ВЫПИРАТЬ () випинати, випружувати
ВЫПИСКА () витяг; випис.
ВЫПИСЫВАНИЕ () виписування.
ВЫПОЛНЯТЬ () 1. виконувати; 2. виповнювати.
ВЫПОЛНЯЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ виконуючий; 2./*дієприкм.*/ що виконує; 3./*імен.*/ виконувач; 4./*прикм.*/ виповняльний, виповнювальний, виповнюючий; 5./*дієприкм.*/ що виповнює.
ВЫПОТ (лат. exsudatum, *-i, n*) випіт, випотина, ропняк.

ВЫПОТЕВАНИЕ (лат. exsudatio, *-onis, f*) випрівання, випотівання.
ВЫПОТНОЙ (лат. exsudativus, *-a, -um*) випітний.
ВЫПРАВИТЬ () виправити.
ВЫПРАВЛЕНИЕ () виправлення, виправляння.
ВЫПРАВЛЕННЫЙ () виправлений.
ВЫПРЯМИТЕЛЬ (лат. erector, *-oris, m*; arrector, *-oris, m*; extensor, *-oris, m*) випростач, випростувач, випрямляч.
ВЫПРЯМИТЕЛЬНЫЙ () випростальний, випростувальний, випрямляльний.
ВЫПРЯМИТЬ (лат. extendere) випростати, випрямити.
ВЫПРЯМИТЬСЯ (лат. extendere) випростатись, випрямитись.
ВЫПРЯМЛЕНИЕ (лат. extensio, *-onis, f*) */докон./* випрост, випростування, випрямлення; */недок./* випростовування, випрямляння.
ВЫПРЯМЛЕННЫЙ () випростаний, випрямлений.
ВЫПРЯМЛЯТЬ (лат. extendere) випростовувати, випрямляти.
ВЫПРЯМЛЯТЬСЯ (лат. extendere) випростовуватись, випрямлятись.
ВЫПУКЛАЯ ЧАСТЬ () опука, опукла частина.
ВЫПУКЛОСТЬ (лат. convexitas, *-atis, f*; prominentia, *-ae, f*) опук, опука, опуклість, *-лості*, опуклина, випуклина, пуклавина; пукатість, *-тості*, горбовина.
ВЫПУКЛЫЙ (лат. convexus, *-a, -um*) опукий, опуклий, випуклий, пуклавий, пукластий, пукатий.
ВЫПУСКНИК () 1. випускач; 2. випускник.
ВЫПУСКНОЙ () 1. випускальний; 2. випускний.
ВЫПУЧЕННЫЕ ГЛАЗА () вирлаті (вирячені) очі, вирла.
ВЫПУЧЕННЫЙ () вирячений, випнутий.
ВЫПУЧИВАТЬ () вирячувати, випинати.
ВЫПУЧИВАТЬ ГЛАЗА () вилупляти (вилуплювати, витріщувати, вирячувати) очі.
ВЫПУЧИТЬ ГЛАЗА () вилупити (витріщити, вирячити) очі.
ВЫПЯТИТЬ () вип'яти, випнути; вирячити.
ВЫПЯЧЕННЫЙ () вип'ятий, випнутий, пуклавий, опуклий; вирячений.
ВЫПЯЧИВАНИЕ (лат. protrusio, *-onis, f*) випин, вип'яття, випинання, пуклавення, пуклавина; вирячування.
ВЫПЯЧИВАТЬ () випинати, вип'ячувати; вирячувати.
ВЫРАЖЕНИЕ (лат. expressio, *-onis, f*; manifestatio, *-onis, f*) вираз.
ВЫРАЖЕНИЕ ЛИЦА (лат. facies, *-ei, f*) вираз обличчя.
ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЙ () виразний, вимовний, висловний, промовистий.
ВЫРАСТАНИЕ () виростання.
ВЫРАСТАТЬ () виростати.
ВЫРАСТИ () вирости.
ВЫРАСТИТЬ () виростити.
ВЫРАЩЕННЫЙ () вирощений, виплеканий.
ВЫРАЩИВАНИЕ () вирощування, плекання.
ВЫРАЩИВАТЬ (лат. cultivare) вирощувати, плекати; */див. тж* ***РАСТИТЬ****/*.
ВЫРВАТЬ 1.(лат. emetare) виблювати, виригнути; 2.(лат. avullere) вирвати.
ВЫРЕЗАНИЕ (лат. excisio, *-onis, f*; resectio, *-onis, f*) вирізання.
ВЫРЕЗАТЬ (лат. excidere) вирізати.
ВЫРЕЗКА 1.(лат. incisura, *-ae, f*) виріз, вирізок, вирізка, витинок; 2.(лат. excisio, *-onis, f*) вирізання.
ВЫРЕЗЫВАНИЕ (лат. excisio, *-onis, f*; resectio, *-onis, f*) вирізування.
ВЫРЕЗЫВАТЬ (лат. excidere) вирізувати.
ВЫРОДОК (лат. degeneratus, *-i, m*) вироджeнець, *-нця*, виродок.
ВЫРОЖДАЕМОСТЬ () звиродніння, виродження.
ВЫРОЖДАТЬСЯ (лат. degenerare) виродніти, звироднятись, вироджуватись.
ВЫРОЖДЕНИЕ (лат. degeneratio, *-onis, f*) вирід, виродження, звиродніння, звироднення.
ВЫРОЖДЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЕ (лат. depopulatio, *-onis, f*) винародовлення, вирід (виродження, звиродніння, звироднення) національне (народове).
ВЫРОЖДЕННОСТЬ () звироднілість, *-лості*, виродженість, *-ності*.
ВЫРОЖДЕННЫЙ () звироднілий, вироджений.
ВЫРОСШИЙ () 1.*/прикм./* вирослий, зрослий; 2.*/дієприкм./* що виріс, що зріс.
ВЫРЫВАНИЕ (лат. avulsio, *-onis, f*; extractio, *-onis, f*) виривання.
ВЫРЫВАТЬ 1.(лат. emetare) вибльовувати, виригувати; 2.(лат. avullere) виривати.
ВЫСАСЫВАНИЕ (лат. aspiratio, *-onis, f*) висисання, виссання, висмоктування.
ВЫСАСЫВАТЕЛЬ (лат. aspirator, *-oris, m*) висисник, висисач, висмоктувач.
ВЫСАСЫВАТЬ (лат. aspirare) висисати, висмоктувати, висмокчувати.
ВЫСВОБОЖДАТЬ () вивільнювати.
ВЫСВОБОЖДЕНИЕ () вивільнення.
ВЫСКАБЛИВАНИЕ (лат. abrasio, *-onis, f*) вишкріб, вишкрібання, вишкрябування, вискромаджування.
ВЫСКАБЛИВАТЬ (лат. excochleare) вишкрібати, вишкрібувати, вискромаджувати.

ВЫСКОБЛЕННЫЙ () вишкреблений, вискромаджений.
ВЫСКОБЛИТЬ () вишкребти, вишкрябати, вискромадити.
ВЫСЛУШАННЫЙ () вислуханий.
ВЫСЛУШАТЬ (лат. auscultare) вислухати.
ВЫСЛУШИВАЕМЫЙ () 1./*прикм.*/ вислухуваний, вислуховуваний; 2./*дієприкм.*/ що вислуховується.
ВЫСЛУШИВАНИЕ (лат. auscultatio, *-onis, f*) вислух, вислухання, вислухування, вислуховування.
ВЫСЛУШИВАТЬ (лат. auscultare) вислухувати, вислуховувати.
ВЫСЛУШИВАТЬСЯ (лат. auscultare) вислухуватись, вислуховуватись.
ВЫСМАРКИВАТЬ () висякувати.
ВЫСМАРКИВАТЬСЯ () висякуватись.
ВЫСМОРКАТЬ () висякати.
ВЫСМОРКАТЬСЯ () висякатися.
ВЫСОСАТЬ (лат. aspirare) виссати, висмоктати.
ВЫСОТА () височина, висота.
ВЫСОТОЙ () заввишки.
ВЫСОХНУТЬ () висохнути, висхнути.
ВЫСОХШИЙ () висохлий, висхлий.
ВЫСПАТЬСЯ () виспатись.
ВЫСТАИВАТЬ () вистоювати.
ВЫСТИЛАНИЕ () вистіл, вистеляння, вистелювання.
ВЫСТИЛАТЬ (лат. contegere) вистеляти, вистелювати.
ВЫСТИРАТЬ () випрати.
ВЫСТИРЫВАТЬ () випирати.
ВЫСТЛАННЫЙ () вистелений.
ВЫСТОЯНИЕ () виступ, виступання.
ВЫСТОЯННЫЙ () вистоялий.
ВЫСТОЯТЬ () вистояти.
ВЫСТОЯТЬ () виступати.
ВЫСТОЯЩИЙ () 1./*прикм.*/ висталий, вистаючий, виступний, виступлений, виступальний, виступаючий; 2./*дієприкм.*/ що виступає, що стирчить.
ВЫСТУКИВАЕМЫЙ () 1./*прикм.*/ вистукуваний; 2./*дієприкм.*/ що вистукується.
ВЫСТУКИВАНИЕ (лат. percussio, *-onis, f*) вистук, вистукування.
ВЫСТУКИВАТЬ (лат. percutare) вистукувати.
ВЫСТУКИВАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ вистукувальний, вистукуючий; 2./*дієприкм.*/ що вистукує.
ВЫСТУП (лат. eminentia, prominentia, *-ae, f*) виступ.
ВЫСТУПАТЬ () виступати.
ВЫСТУПАЮЩИЙ (лат. prominens, *-entis*) 1./*прикм.*/ висталий, виступний, виступлений, виступальний, виступаючий; 2./*дієприкм.*/ що стирчить, що стримить, що виступає; 3./*імен.*/ доповідач.
ВЫСТУПЛЕНИЕ () 1. виступ; 2. вихід, відправлення.
ВЫСТУЧАТЬ () вистукати.
ВЫСУШЕННЫЙ (лат. siccatus, *-a, -um*) висушений.
ВЫСУШИВАНИЕ (лат. desiccatio, *-onis, f*; exsiccosis, *-is, f*) висушування.
ВЫСУШИВАТЕЛЬ (лат. desiccator, *-oris, m*; exsicсator, *-oris, m*) висушувач, висушник.
ВЫСШИЙ (лат. altius, *-a, -um*; supremus, *-a, -um*; summus, *-a, -um*) вищий.
ВЫСЫПАНИЕ (лат. exanthema, *-atis, n /pl. -ata/*) висип, висипка, висипання.
ВЫСЫПАТЬ () висипати.
ВЫСЫПАТЬСЯ () 1. висиплятись; 2. висипатись.
ВЫСЫПНОЙ (лат. exanthematicus, *-a, -um*) висипний.
ВЫСЫПЬ (лат. efflorescentia, *-ae, f*; exanthema, *-atis, n /pl. -ata/*) осипка, висипка.
ВЫСЫПЬ СТРУПНАЯ (лат. rupia, *-ae, f*) струпень, *-пня*, струпка, струпна висипка.
ВЫСЫХАНИЕ (лат. xerosis, *-is, f*) висихання, висхнення.
ВЫСЫХАНИЕ ТРУПА (лат. mumificatio, *-onis, f*) змощення, змощівлення, труповисихання, висихання трупа.
ВЫСЫХАТЬ () висихати.
ВЫСЬ () височінь, /*О. -чінню*/, високість, *-сокості*, вись.
ВЫТАЛКИВАНИЕ (лат. expulsio, *-onis, f*) виштовхування.
ВЫТАСКИВАНИЕ () витягання.
ВЫТЕКАНИЕ () витікання, випливання, цебеніння.
ВЫТЕКАТЬ (лат. effluere) витікати, випливати, виточуватися, цебеніти.
ВЫТЕСНЕНИЕ () витиснення, витискання, випертя, випирання, випхнення, випихання.
ВЫТЕСНЯТЬ () витискати, випирати, випихати.
ВЫТРАВИТЬ () витруїти.
ВЫТРЕЗВИТЕЛЬ () витверезник.
ВЫТРЕЗВЛЕНИЕ () отверезіння.
ВЫТЯГИВАНИЕ (лат. elongatio, *-onis, f*; extractio, *-onis, f*) витягання.

ВЫТЯГИВАТЬ (лат. extendere; extrahere) витягати, витягувати; висотувати, сотати.
ВЫТЯГИВАЮЩИЙ () витягуючий, що витягає.
ВЫТЯЖЕНИЕ (лат. tractio, *-onis, f*: extensio, *-onis, f*) витяг, витягання, витягнення.
ВЫТЯЖКА (лат. extractum, *-i, n*) витяжка.
ВЫТЯЖНОЙ () витяжний, витягальний.
ВЫТЯНУТЫЙ () витягнений.
ВЫТЯНУТЬ () витягнути.
ВЫТЯНУТЬСЯ () витягнутись.
ВЫУТЮЖИТЬ () випрасувати.
ВЫХАЖИВАТЬ () виходжувати.
ВЫХАРКАННЫЙ () вихарканий, вихряканий.
ВЫХАРКАТЬ (лат. expuere) вихаркати, вихрякати.
ВЫХАРКАТЬСЯ (лат. expuere) вихаркатись. вихрякатись.
ВЫХАРКИВАНИЕ () вихаркування, вихрякування.
ВЫХАРКИВАТЬ (лат. expuere) вихаркувати, вихрякувати.
ВЫХАРКИВАТЬСЯ (лат. expuere) вихаркуватись, вихрякуватись.
ВЫХАРКНУТЬ (лат. expuere) вихаркнути, вихрякнути.
ВЫХАРКНУТЬСЯ (лат. expuere) вихаркнутись, вихрякнутись.
ВЫХОД (лат. exitus, *-i, m*) вихід.
ВЫХОЛОЩЕННЫЙ (лат. castratus, *-i, m*; eunuchus, *-i, m*; anorchus, *-i, m*) валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*, вихолощений; (рос. скопец; пол., trzebieniec).
ВЫЦВЕТШИЙ () вицвілий.
ВЫЦЕЖИВАТЬ () виціджувати, виточувати.
ВЫЧЛЕНЕНИЕ (лат. exarticulatio, *-onis, f*) вилучка, вилучення, вилущування, */докон./* вичленування; */недок./* вичленовування.
ВЫЧЛЕНЯТЬ (лат. exarticulare) вилучати, вилущувати, вичленовувати.
ВЫЩЕЛАЧИВАНИЕ () вилуження, вилуговування, визолювання.
ВЫЩЕЛАЧИВАТЬ () вилужувати, вилуговувати, визолювати.
ВЫЩЕЛОЧЕННЫЙ () вилужений, визолений.
ВЫЩЕЛОЧИТЬ () вилужити, визолити.
ВЫЩИПЫВАТЬ () вискубувати, вищипувати.
ВЫЩУПАТЬ (лат. palpare) вимацати.
ВЫЩУПЫВАТЬ (лат. palpare) вимацувати.
ВЫЯ () карк, шия.
ВЫЯВЛЕНИЕ () вияв, виявлення.
ВЫЯСНЕНИЕ (лат. explicatio, *-onis, f*) з'ясування, з'ясовування, вияснення.
ВЯЖУЩИЙ (лат. adstringens, *-entis*) 1.*/прикм./* в'яжучий; 2.*/дієприкм./* що в'яже.
ВЯЗКИЙ () в'язкий, грузький.
ВЯЗКОСТЬ () в'язкість, *-кості*, грузькість, *-кості*.
ВЯЛОСТЬ (лат. atonia, *-ae, f*; indolentia, *-ae, f*) млявість, *-вості*, кволість, *-лості*.
ВЯЛЫЙ (лат. laxus, *-a, -um*; indolens, *-entis*; torpidus, *-a, -um*) 1. млявий, кволий; 2. в'ялий.
ВЬЮЩИЙСЯ (лат. repens, *-entis*) 1.*/прикм./* виткий, в'юнкий; 2.*/дієприкм./* що в'ється.

АБВ

Г г

деёжзийклмнопрстуфхцчшщъыьэюя

ГАБИТУАЛЬНЫЙ (лат. habitualis, *-e*) тілобудовний, зовнішнісний, виглядний, виглядовий, габітуальний.
ГАБИТУС (лат. habitus, *-i, m*) тілобудова, тілосклад, зовнішність, *-ності*, зовнішньовигляд, вигляд, габітус: (рос. телосложение, внешность).
ГАЕЧНЫЙ () нашрубковий, нашрубний, гайковий.
ГАЗ (лат. gas, *-is, n*; gas, *-i, n* gas, *n /indecl./*) ґаз; (словац. plyn).
ГАЗ, УГАРНЫЙ (лат. monoxydum carbonei) чадний газ. Окис вуглецю [CO]; (пол. tlenek węgla; словац. kysličník uhoľnatý).
ГАЗЕТА () часопис, ґазета.
ГАЗЕТНЫЙ () часописний, ґазетовий, ґазетний.
ГАЗОВЫЙ (лат. gasosus, *-a, -um*; gaseus, *-a, -um*; gazosus, *-a, -um*) ґазовий; (словац. plynový).
ГАЗОМЕТР (лат. gasometer, *-tri, m*; gasometrum, *-i, n*; gasometrium, *-ii, n*: від лат. gas – ґаз + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) ґазомір, ґазомірник, ґазовимірник, ґазометр; (словац. plynomer).
ГАЗОМЕТРИСТ (лат. gasometrista, *-ae, fm(com.)*: від лат. gas – ґаз + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) ґазовимірювач, ґазовимірювальник, ґазометрист; */жін./* ґазовимірювачка, ґазовимірювальниця, ґазометристка.
ГАЗОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. gasometricus, *-a, -um*: від лат. gas – ґаз + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) ґазомірний, ґазовимірний, ґазовимірювальний, ґазометричний; (рос. газоизмерительный).
ГАЗОМЕТРИЯ (лат. gasometria, *-ae, f*: від лат. gas – ґаз + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) ґазовимір, ґазовимірення; ґазовиміряння, ґазовимірювання, ґазометрія; (рос. газоизмерение).
ГАЗООБМЕН () ґазообмін; (словац. plynová výmena).
ГАЗООБРАЗНЫЙ (лат. aëroides, *G. -is*) повітрюватий, повітроподібний, ґазуватий, ґазоподібний; (рос. воздухообразный; словац. plynný).
ГАЗООБРАЗОВАНИЕ () ґазотворення, ґазоутворення.
ГАЗЫ КИШЕЧНЫЕ () вітри, кишкові ґази.
ГАЙКА () шрубка, нашрубок, ґайка.
ГАЙМОРИТ (лат. highmoritis, *-tidis, f*: від N.Highmore (1613 – 1685) англійський анатом; maxillitis, *-tidis, f*; sinusitis [sinuitis] maxillaris) щелепонадриця, щелепонадрозапал, щелепонадрозапалення, щелепозатоковиця, щелепозатокозапал, щелепозатокозапалення, щелепопазуховиця, щелепопазухозапал, щелепопазухозапалення, гайморит. Запалення слизової оболонки придаткової порожнини носа – гайморової [щелепної, щелепової, верхньощелепної, верхньощелепової] порожнини [дуплини, пазухи, надра]. Верхньощелепний синусит/синуїт [пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення].
ГАЙМОРОВА ПОЛОСТЬ, ПАЗУХА (лат. sinus maxillaris; antrum Highmori: від імені анґлійського анатома N.Highmore (1613 – 1685)) верхньощелепне (гайморове) надро, верхньощелепна (гайморова) порожнина (дуплина, пазуха).
ГАЛАКТОРРЕЯ (лат. galactorrhoea, *-ae, f*) молокотеча, молокотіч, *-течі*, ґалакторея.
ГАЛАКТОСТАЗ (лат. galactostasis, *-is, f*) молокоспин, ґалактостаз.
ГАЛАКТОЦЕЛЕ (лат. galactocele, *-es, f*) молокоторбинчак, ґалактоцеле.
ГАЛАКТУРИЯ (лат. galacturia, *-ae, f*) молокосеччя, молокосечність, *-ності*, ґалактурія.
ГАЛЕГА (лат. Galega *L.*) козлятник, ґалеґа; (рос. козлятник; словац. jastrabina).
ГАЛЕГА ЛЕКАРСТВЕННАЯ (лат. Galega officinalis *L.*) козлятник лікарський, ґалеґа лікарська; (рос. козлятник лекарственный; словац. jastrabina lekárska).
ГАЛЛЮЦИНАТОРНЫЙ (лат. hallucinatorius, *-a, -um*; hallucinativus, *-a, -um*) ввижальний, видивовий, видіннєвий, привидовий, маровий, маревний, обмаровий, мановий, омановий, уроєннєвий, галюцинаторний; (рос. призрачный; пол., omamowy).
ГАЛЛЮЦИНАЦИОННЫЙ (лат. hallucinativus, *-a, -um*; hallucinatorius, *-a, -um*) ввижальний, видивовий, видіннєвий, привидовий, маровий, маревний, обмаровий, мановий, омановий, уроєннєвий, галюцинаційний; (рос. призрачный; пол., omamowy).
ГАЛЛЮЦИНАЦИЯ (лат. hallucinatio, *-onis, f*) ввижання, видиво, видіння, привид, привиддя, мара, марево, марення, обмара, мана, омана, уроєння, галюцинація; (рос. видение, призрак; пол., omam).

ГАЛЛЮЦИНИРОВАТЬ (лат. hallucinare) марити, мати ввижання (видиво, видіння, мару, обмару, ману), галюцинувати.

ГАЛЛЮЦИНОГЕН (лат. hallucinogenum, *-i, n*: від лат. hallucinatio, *-onis, f* – ввижання, видиво, видіння, привид, мара, марево, марення, обмара, мана, омана, уроєння, галюцинація + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) ввижальнопричинець, *-нця*, видивопричинник, видіннєспричинювач, привидопричинник, maропричиновець, *-вця*, маротворець, *-рця*, маревоспричинювальник, обмаропричинник, манопричиновець, *-вця*, оманоспричинювач, оманотворець, *-рця*, уроєннепричинець, *-нця*, галюциноґен.

ГАЛЛЮЦИНОГЕННЫЙ (лат. hallucinogenes, *-is*; hallucinogenicus, *-a, -um*: від лат. hallucinatio, *-onis, f* – ввижання, видиво, видіння, привид, мара, марево, марення, обмара, мана, омана, уроєння, галюцинація + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) ввижальнопричинний, видивопричиновий, видіннєспричинювальний, привидопричинний, маропричиновий, маревоспричинювальний, обмаропричинний, манопричиновий, оманоспричинювальний, уроєннепричинний, уроєннопричинний, галюциноґенний.

ГАЛЛЮЦИНОЗ (лат. hallucinosis, *-is, f*) марів'я, маревність, *-ності*, ввижальність, *-ності*, видивовість, *-вості*, ввижний (ввижальний, видивний, маревний, обмарний) стан, галюциноз; (пол., omamica).

ГАЛОП (фр. galop) чвал, проскік, навскач, стрибкорух, ґалоп.

ГАЛОПИРОВАНИЕ (нім. gallopieren) чвалання, скакання, нестрим, невпин, невпинання, ґалопування.

ГАЛОПИРУЮЩИЙ (лат. galopicans) 1.*/прикм./* чвалувальний, чвалуючий, чвалаючий, скачучий, нестримний, невпинний, ґалопуючий; 2.*/дієприкм./* що чвалує, що чвалає, що скаче, що ґалопує.

ГАЛЬВАНИЗАЦИЯ (лат. galvanisatio, *-onis, f*: від прізвища іт. фізіолоґа Л.Ґальвані [Galvani] (1737–1798); electrotherapia, *-ae, f*) струмолікування, слабкопостійнострумолікування, електролікування, ґальванізація; (рос. электролечение).

ГАЛЬВАНОПУНКТУРА (лат. galvanopunctura, *-ae, f*: від прізвища іт. фізіолоґа Л.Ґальвані [Galvani] (1737–1798) + лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка; electropunctura, *-ae, f*) струмокрапкування, струмовколювання, ґальванопунктура; (рос. электропунктура).

ГАЛЬВАНОТЕРАПИЯ (лат. galvanotherapia, *-ae, f*: від прізвища іт. фізіолоґа Л.Ґальвані [Galvani] (1737–1798) + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; electrotherapia, *-ae, f*) струмолікування, слабкопостійнострумолікування, електролікування, ґальванотерапія; (рос. электролечение).

ГАМЕТА (лат. gamete, *-es, f*; gameta, *-ae, f*) статевоклітина, ґамета. Статева клітина */чоловіча – сперматозоїд; жіноча – яйцеклітина/*.

ГАНГЛИЙ (лат. ganglion) ґудз, ґудзок, вузол, вузлик, ґанґлій; (рос. узел; словац. uzol).

ГАНГЛИОЗНЫЙ (лат. gangliosus, *-a, -um*) ґудзовий, вузловий, вузликовий, ґанґліозний.

ГАНГЛИОМА (лат. ganglioma, *-atis, n /pl. -ata/*) ґанґліома.

ГАНГЛИОНАРНЫЙ (лат. ganglionaris, *-e*) ґудзовий, вузловий, вузликовий, ґанґліонарний; (словац. uzolnatý).

ГАНГЛИОНЕВРИТ (лат. ganglioneuritis, *-tidis, f*) ґудзонервиця, ґудзонервозапал, ґудзонервозапалення, вузлонервиця, вузлонервозапал, вузлонервозапалення, ґанґліоневрит. Запалення нервового ґанґлія (ґудза, вузла).

ГАНГЛИОНЕВРИТ СОЛНЕЧНОГО СПЛЕТЕНИЯ (лат. solaritis, *-tidis, f*) ґудзонервиця (ґудзонервозапал, ґудзонервозапалення, вузлонервиця, вузлонервозапал, вузлонервозапалення, ґанґліоневрит) сонячного сплетіння (плетива).

ГАНГЛИОНЕВРОМА (лат. ganglioneuroma, *-atis, n /pl. -ata/*) ґанґліоневрома.

ГАНГЛИОНИТ (лат. ganglionitis, *-tidis, f*) ґудзовиця, ґудзозапал, ґудзозапалення, вузловиця, вузлозапал, вузлозапалення, ґанґлiоніт. Запалення ґанґлія (ґудза, вузла).

ГАНГРЕНА (лат. gangraena, *-ae, f*) мертвиця, вогнець, *-нецю*, спалень, *-льня*, антонів вогонь, гниляк, ґанґрена; (пол. zgorzel, martwica).

ГАНГРЕНОЗНЫЙ (лат. gangraenosus, *-a, -um*) вогнецевлий, ґанґренозний.

ГАПТИЧЕСКИЙ (лат. hapticus, *-a, -um*: від гр. hapto – захоплювати, схоплювати, доторкатись) хапальний, гаптичний; (рос. хватательный).

ГАРАНТИРОВАТЬ () запевняти, запевнити, ґарантувати.

ГАРМОНИЧЕСКИЙ () гармонійний, гармонічний.

ГАСТЕР-, ГАСТР-, ГАСТРО- (лат. gaster-, gastr-, gastro-: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево) шлунко-, шлунково-, ґастер-, ґастр-, ґастро-; (рос. желудочно-).

ГАСТРАЛГИЯ (лат. gastralgia, *-ae, f*: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево + гр. algos αλγος – біль) чемір, чемир, завина, завійна, завійниця, шлункобіль, *-болю*, шлункоболість, *-лості*, шлункоболючість, *-чості*, шлункоболісність, *-ності*, ґастрал(ь)ґія. Шлунковий біль.

-ГАСТРИЙ (лат. -gastrium, *-ii, n*: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево) -черев'я, -ґастрій; (рос. -чревие; пол. -brzusze).

ГАСТРИТ (лат. gastritis, *-tidis, f*: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево + -itis, *-idis, f* – запалення + -itis, *-idis, f* – запалення; catarrhus ventriculi) звина, шлунковиця, шлункозапал, шлункозапалення, ґастрит. Запалення шлунку.

ГАСТРИТИК (лат. gastriticus, *-i, m*: від gastritis, *-tidis, f* – звина, шлунковиця, шлункозапал, шлункозапалення, ґастрит: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево + -itis, *-idis, f* –

запалення + -itis, *-idis, f* – запалення; catarrhus ventriculi) звиновець, звиновик, шлунковичник, шлункозапальнівець, шлункозапаленівець, ґастритик. Хворий на запалення шлунку.

ГАСТРИТИЧЕСКИЙ (лат. gastriticus, *-a, -um*: від gastritis, *-tidis, f* – звина, шлунковиця, шлункозапал, шлункозапалення, ґастрит: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево + -itis, *-idis, f* – запалення + -itis, *-idis, f* – запалення; catarrhus ventriculi) звиновий, шлунковицевий, шлункозапальний, шлункозапаленнєвий, ґастритичний. Відноситься до запалення шлунку.

ГАСТРИТИЧКА (лат. gastritica, *-ae, f*: від gastritis, *-tidis, f* – звина, шлунковиця, шлункозапал, шлункозапалення, ґастрит: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево + -itis, *-idis, f* – запалення + -itis, *-idis, f* – запалення; catarrhus ventriculi) звиновиця, звиновичка, шлунковичниця, шлункозапальнівиця, шлункозапаленівиця, ґастритичка. Хвора на запалення шлунку.

ГАСТРО-, ГАСТР-, ГАСТЕР- (лат. gastro-, gastr-, gaster-: від гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево) шлунко-, шлунково-, ґастро-, ґастр-, ґастер-; (рос. желудочно-).

ГАСТРОАНАСТОМОЗ (лат. gastroanastomosis, *-is, f*; gastrostomosis, *-is, f*) шлункозвуст, шлункозвустя, шлункоспівсполука, ґастроанастомоз.

ГАСТРОГЕННЫЙ (лат. gastrogenes, *G. -is*; gastrogenus, *-a, -um*; gastrogenicus, *-a, -um*: від гр. gaster, *-tros* – шлунок, черево + -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) шлункопохідний, ґастроґенний.

ГАСТРОДУОДЕНАЛЬНЫЙ (лат. gastroduodenalis, *-e*) шлункодванадцятковий, шлункодванадцятипалий, ґастродуоденальний; (рос. желудочнодвенадцатиперстный).

ГАСТРОДУОДЕНИТ (лат. gastroduodenitis, *-tidis, f*) шлункодванадцятковиця, шлункодванадцяткозапал, шлункодванадцяткозапалення, ґастродуоденіт. Запалення шлунку та дванадцятки (дванадцятипалої кишки).

ГАСТРОДУОДЕНОСТОМА (лат. gastroduodenostoma, *-atis, n /pl. -ata/*) шлункодванадцяткозвустя, шлункодванадцяткоспівсполучення, ґастродуоденостома.

ГАСТРОДУОДЕНОСТОМИЯ (лат. gastroduodenostomia, *-ae, f*) шлункодванадцяткозвустнення, шлункодванадцяткоспівсполучування, ґастродуоденостомія.

ГАСТРОДУОДЕНОСТОМОЗ (лат. gastroduodenostomosis, *-is, f*) шлункодванадцяткозвустя, шлункодванадцяткоспівсполучення, ґастродуоденостомоз.

ГАСТРОИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ (лат. gastrointestinalis, *-e*) шлункокишковий, шлунковокишковий, ґастроінтестинальний; (рос. желудочнокишечный).

ГАСТРОКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. gastrocardialis, *-e*) шлункосерцевий, шлунковосерцевий, ґастрокардіальний; (рос. желудочносердечный).

ГАСТРОЛИЕНАЛЬНЫЙ (лат. gastrolienalis, *-e*) шлункоселезінковий, шлунковоселезінковий, ґастролієнальний; (рос. желудочноселезёночный).

ГАСТРОМЕГАЛИЯ (лат. gastromegalia, *-ae, f*) шлункозбільша, шлункозбільшення, ґастромеґалія.

ГАСТРОПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ (лат. gastropancreaticus, *-a, -um*) шлункочеревослинковий, шлункопідшлунковий, шлунковопідшлунковий, ґастропанкреатичний; (рос. желудочноподжелудочный).

ГАСТРОПАТИЯ (лат. gastropathia, *-ae, f*) шлункохворість, *-рості*, ґастропатія.

ГАСТРОПЕКСИЯ (лат. gastropexia, *-ae, f*) ґастропексія.

ГАСТРОПОР (лат. gastroporus, *-i, m*: від гр. gaster, *-tros* – шлунок, черево + poros – прохід, отвір, шпара) черевицеотвір, *-вору*, гастропор. Отвір у зародка тваринного орґанізму на стадії ґаструли (черевиці), за допомогою якого порожнина сполучається з навколишнім середовищем (довкіллям).

ГАСТРОПТОЗ (лат. gastroptosis, *-is, f*; gastroptosia, *-ae, f*) шлункоопад, шлункоопуст, шлункоопущення, шлункозсув, шлункозрушення, ґастроптоз. Опущення шлунка; (рос. опущение желудка; пол. opadnięcie żołądka).

ГАСТРОРРАГИЯ (лат. gastrorrhagia, *-ae, f*) шлункокровотеча, ґастрораґія; (пол. krowotok żołądkowy).

ГАСТРОРРАФИЯ (лат. gastrorrhaphia, *-ae, f*) шлункозшив, шлункозшиття, шлункозшивання, ґастрорафія.

ГАСТРОРРЕЯ (лат. gastrorrhoea, *-ae, f*) шлункосокотеча, ґастрорея; (пол. sokotok żołądka).

ГАСТРОСКОП (лат. gastroscopium, *-ii, n*) шлункогляд, шлункооглядник, ґастроскоп.

ГАСТРОСКОПИСТ (лат. gastroscopistus, *-i, m*; gastroscopista, *-ae, m*; gastroscopicus, *-i, m*) шлункооглядач, ґастроскопіст.

ГАСТРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. gastroscopicus, *-a, -um*) шлункооглядний, шлункооглядовий, шлункооглядальний, ґастроскопічний.

ГАСТРОСКОПИЯ (лат. gastroscopia, *-ae, f*) шлункоогляд, шлункооглядання, ґастроскопія.

ГАСТРОСПАЗМ (лат. gastrospasmus, *-i, m*) шлункоскорч, шлункостиски, ґастроспазм.

ГАСТРОСТОМА (лат. gastrostoma, *-atis, n /pl. -ata/*) шлункозвуст, шлункозвустя, шлункоспівсполучення, ґастростома.

ГАСТРОСТОМИЯ (лат. gastrostomia, *-ae, f*: від гр.gaster – шлунок + stoma – рот, вустя, отвір, прохід) шлункозвустнення, шлункоспівсполучення, шлункоспівсполучування, ґастростомія.

ГАСТРОСТОМОЗ (лат. gastrostomosis, *-is, f*; gastroanastomosis, *-is, f*) шлункозвуст, шлункозвустя, шлункоспівсполука, ґастростомоз.

ГАСТРОСУККОРРЕЯ (лат. gastrosuccorrhoea, *-ae, f*) ґастросукорея.

ГАСТРОТОМИЯ (лат. gastrotomia, *-ae, f*) шлункорозтин, шлункорозтинання, шлункорозітнення, ґастротомія.

ГАСТРОФИБРОСКОПИЯ /ГФС/ (лат. gastrofibroscopia, *-ae, f*) шлунковолокноогляд, шлунковолокноогляддання, ґастрофіброскопія /ҐФС/.
ГАСТРОХИМОРРЕЯ (лат. gastrochimorrhoea, *-ae, f*) лемехотеча, ґастрохіморея.
ГАСТРОЦЕЛЕ (лат. gastrocele, *-es, f*) шлункокила, шлункогрижа, ґастроцеле. Шлункова кила (грижа).
ГАСТРОЭКТАЗИЯ (лат. gastroectasia, *-ae, f*; gastrectasia, *-ae, f*; gastrectasis, *-is, f*; dilatatio ventriculi) шлункорозшир, шлункорозширення, шлункорозширювання, ґастроектазія; */див. тж ГАСТРЭКТАЗИЯ/.*
ГАСТРОЭКТОМИЯ (лат. gastroectomia, *-ae, f*; gastrectomia, *-ae, f*) шлунковитин, шлунковитинання, шлунковитнення, шлунковидалення, ґастроектомія; */див. тж ГАСТРЭКТОМИЯ/.*
ГАСТРОЭНТЕРИТ (лат. gastroenteritis, *-tidis, f*; s. catarrhus gastrointestinalis) шлункокишковиця, шлункокишкозапал, шлункокишкозапалення, ґастроентерит. Запалення шлунку та кишок.
ГАСТРОЭНТЕРОКОЛИТ (лат. gastroenterocolitis, *-tidis, f*) шлункокишкоободовиця, шлункокишкоободовозапал, шлункокишкоободовозапалення, ґастроентероколіт. Запалення шлунку та ободової кишки.
ГАСТРОЭНТЕРОЛОГ (лат. gastroenterologus, *-i, m*) шлункокишківник, шлункокишковик, шлункокишківець, *-вця*, шлункокишкознавець, *-вця*, ґастроентеролоґ; */жін./* шлункокишківниця, шлункокишковиця, шлункокишківиця, шлункокишкознавиця, ґастроентерологиня.
ГАСТРОЭНТЕРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. gastroenterologicus, *-a, -um*) шлункокишковий, шлункокишківниковий, шлункокишківничий, шлункокишковиковий, шлункокишковицький, шлункокишківський, шлункокишкознавчий, шлункокишкознавський, ґастроентерологічний.
ГАСТРОЭНТЕРОЛОГИЯ (лат. gastroenterologia, *-ae, f*) шлункокишківництво, шлункокишковицтво, шлункокишківство, шлункокишкознавство, ґастроентерологія.
ГАСТРОЭНТЕРОСТОМА (лат. gastroenterostoma, *-atis, n /pl. -ata/*) шлункокишкозвустя, шлункокишкоспівсполучення, шлункостенес(н)ення, ґастроентеростома.
ГАСТРОЭНТЕРОСТОМИЯ (лат. gastroenterostomia, *-ae, f*) шлункокишкозвустнення, шлункокишкоспівсполучення, шлункостенес(н)ення, шлункокишкоспівсполучування, ґастроентеростомія.
ГАСТРОЭНТЕРОСТОМОЗ (лат. gastroenterostomosis, *-is, f*) шлункокишкозвустя, шлункокишкоспівсполучення, шлункостенес(н)ення, ґастроентеростомоз.
ГАСТРУЛА (лат. gastrula, *-ae, f*) черевиця, ґаструла.
ГАСТРУЛЯЦИЯ (лат. gastrulatio, *-onis, f*) черевичення, ґаструляція.
ГАСТРЭКТАЗИЯ (лат. gastrectasia, *-ae, f*; gastroectasia, *-ae, f*; gastrectasis, *-is, f*; dilatatio ventriculi) шлункорозшир, шлункорозширення, шлункорозширювання, гастректазія; */див. тж ГАСТРОЭКТАЗИЯ/.*
ГАСТРЭКТОМИЯ (лат. gastrectomia, *-ae, f*; gastroectomia, *-ae, f*) шлунковитин, шлунковитинання, шлунковитнення, шлунковидалення, ґастроектомія; */див. тж ГАСТРОЭКТОМИЯ/.*
ГАУСТРА КОЛИ () пуклавини (опуклини) товстої кишки, гаустра колі.
ГАУСТРУМ () черпак, пуклавина, опуклина, гауструм.
ГВОЗДИКА (лат. Dianthus *L.*) гвоздики, *-дик*.
ГВОЗДИКА БЕССАРАБСКАЯ (лат. Dianthus bessarabicus *Klok.*) гвоздики бесарабські.
ГВОЗДИКА БЛЕДНОЦВЕТНАЯ (лат. Dianthus maeoticus *Klok.*) гвоздики азовські [озівські].
ГВОЗДИКА БУКОВИНСКАЯ (лат. Dianthus bukovinensis *(Zapal.) Klok.*) гвоздики бесарабські.
ГВОЗДИКА КАРПАТСКАЯ (лат. Dianthus carpaticus *Woloszczak*) гвоздики карпатські.
ГВОЗДИКА ПРИДНЕСТРОВСКАЯ (лат. Dianthus hypanicus *Andrz.*) гвоздики бузькі.
ГВОЗДЬ () цвях, гвіздок.
ГЕБЕФРЕНИЯ (лат. hebephrenia, *-ae, f*) блазенство, блазнювання, гебефренія.
ГЕКТИЧЕСКИЙ (лат. hecticus, *-a, -um*) виснажний, **виснажливий**, виснажувальний, виснажуючий, зморний, знесильний, знесилювальний, знесилюючий, гектичний; (рос. истощающий).
ГЕЛИКОТРЕМА (лат. helicotrema, *-atis, n /pl. -ata/*) гелікотрема.
ГЕЛИКС (лат. helix, *-icis, f*) закруток, гелікс.
ГЕЛИО- (лат. helio-) сонце-, сонячно-, геліо-; (рос. солнце-, солнечно-).
ГЕЛИОЗ (лат. heliosis, *-is, f*) сонцеудар, сонячний удар, геліоз; (рос. солнечный удар).
ГЕЛИОКСАНТОЗ (лат. helioxanthosis, *-is, f*; erythema solare; nigrismus a sole) засмага, смага, смаглявість, *-вості*, геліоксантоз; (рос. загар, смуглость).
ГЕЛИОТЕРАПИЯ (лат. heliotherapia, *-ae, f*) сонцелікування, сонячна ванна (купіль, купеля), геліотерапія; (рос. солнцелечение, солнечная ванна; пол. nasłonecznienie, leczenie słońcem).
ГЕЛИОФОБИЯ (лат. heliophobia, *-ae, f*) сонцестрах, сонцеострах, сонцежах, сонцеляк, сонцелячність, *-ності*, сонцебояння, сонцебоясть, сонцебоязнь, сонцебоязність, *-ності*, сонцебоязкість, *-кості*, геліофобія. Острах сонячного світла; (рос. боязнь солнечного света).
ГЕЛЬКОЗ (лат. helcosis, *-is, f*: від гр. ἕλκος helkos – виразка; ulceratio, *-onis, f*; exulceratio, *-onis, f*: від ulcus, *-eris, n* – виразка) 1. виразкування, роз'ятрення, гелькоз. Укривання виразками; 2. виразковість, *-вості*, роз'ятреність, *-ності*, гелькоз. Укритість виразками; (рос. 1. изъязвление; 2. изъязвлённость).
ГЕЛЬКОМАТОЗНЫЙ (лат. helcomatosus, *-a, -um*: від helcoma, *-atis, n /pl. -ata/* – виразка: від гр. ἕλκος helkos – виразка; ulcerosus, *-a, -um*; ulceratus, *-a, -um*: від ulcus, *-eris, n* – виразка) виразковий, виразкуватий, виразкований, повиразкований, з'ятрений, роз'ятрений, гелькоматозний. Укритий виразками; (рос. язвенный; изъязвлённый).

ГЕЛЬМИНТ, ГЕЛЬМИН (лат. Helmins, *-inthis, f*; Helminthus, *-i, m*; Helminthum, *-i, n*) глист, глистюк, глистюка, гельмінт, гельмін; (рос. глист, глиста, паразитический червь; пол. robak pasożytniczy).

ГЕЛЬМИНТИАЗ (лат. helminthiasis, *-is, f*; helminthosis, *-is, f*; helminthismus, *-i, m*) глистюків'я, глистюковість, *-вості*, глистів'я, глистовість, *-вості*, гельмінтіаз. Глистяна [глистова] хвороба; (пол. robaczyca).

ГЕЛЬМИНТНЫЙ (лат. helminthicus, *-a, -um*; helminthosus, *-a, -um*) глистяний, глистовий, глистюковий, гельмінтний; (рос. глистный; пол. robaczy, glistniczy).

ГЕЛЬМИНТОЗ (лат. helminthosis, *-is, f*; helminthiasis, *-is, f*; helminthismus, *-i, m*) глистюків'я, глистюковість, *-вості*, глистів'я, глистовість, *-вості*, глистохвороба, глистохворість, *-рості*, гельмінтоз. Глистяна [глистова] хвороба; (пол. robaczyca).

ГЕЛЬМИНТОЗНЫЙ (лат. helminthosus, *-a, -um*; helminthicus, *-a, -um*) глистяний, глистовий, глистюковий, гельмінтозний; (рос. глистный; пол. robaczy, glistniczy).

ГЕЛЬМИНТОЗООНОЗ (лат. helminthozoonosis, *-is, f*) черезтвариноглистюків'я, черезтвариноглистюковість, *-вості*, черезтвариноглистів'я, черезтвариноглистовість, *-вості*, відтвариноглистохвороба, відтвариноглистохворість, *-рості*, твариноглистохвороба, твариноглистохворість, *-рості*, гельмінтозооноз. Глистяна [глистова] хвороба, передавана через тварин.

ГЕЛЬМИНТОЛОГ (лат. helminthologus, *-i, m*) глиствник, глистознавець, *-вця*, гельмінтолоґ; /*жін.*/ глиствниця, глистознавиця, гельмінтолоґиня.

ГЕЛЬМИНТОЛОГИЯ (лат. helminthologia, *-ae, f*) глиствництво, глистознавство, гельмінтолоґія.

ГЕЛЬМИНТОМА (лат. helminthoma, *-atis, n /pl. -ata/*) гельмінтома.

ГЕЛЬМИНТЫ (лат. Helminthes, *-um, f /pl./*) глистюки, глисти, гельмінти; (рос. глисты).

ГЕМ (лат. haemum, *-i, n*) кровень, *-вня*, кровозалізень, *-зня*, гем. Небілкова частина молекули гемоґлобіну; (рос. железопорфирин).

ГЕМ- (лат. haem-, haemo-, haemat-, haemato-: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кров-, крово-, гем-; (рос. крове-, крово-); /*див. тж* ***ГЕМАТ-, ГЕМАТО-, ГЕМО-***/.

ГЕМАГГЛЮТИНАЦИЯ (лат. haemagglutinatio, *-onis, f*) гемаґлютинація.

ГЕМАГГЛЮТИНИН (лат. haemagglutininum, *-i, n*) кровозціпень, *-пня*, гемаґлютинін.

ГЕМАНГИОМА (лат. haemangioma, *-atis, n /pl. -ata/*) кровосудинняк, кровосудиноопух, кровосудинопухлина, геманґіома.

ГЕМАРТРОЗ (лат. haemarthrosis, *-is, f*) кровосуглоб'я, кровосуглобість, *-бості*, гемартроз.

ГЕМАТ- (лат. haemat-, haemato-, haem-, haemo-: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кров-, крово-, гемат-; (рос. крове-, крово-); /*див. тж* ***ГЕМАТО-, ГЕМ-, ГЕМО-***/.

ГЕМАТЕМЕЗ (лат. haematemesis, *-is, f*) кровоблювота, кривавоблювота, гематемез. Кривава блювота, блювота кров'ю.

ГЕМАТЕМЕЗИС (лат. haematemesis, *-is, f*) кровоблювота, кривавоблювота, гематемезис. Кривава блювота, блювота кров'ю.

ГЕМАТИДРОЗ (лат. haematidrosis, *-is, f*) гематидроз.

ГЕМАТИН (лат. haematinum, *-i, n*) кровочервень, *-вня*, гематин. Продукт розщеплення гемоґлобіну.

ГЕМАТИЧЕСКИЙ () гематичний.

ГЕМАТО- (лат. haemato-, haemat-, haem-, haemo-: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кров-, крово-, гемато-; (рос. крове-, крово-); /*див. тж* ***ГЕМАТ-, ГЕМ-, ГЕМО-***/.

ГЕМАТОБЛАСТ (лат. haematoblastus, *-i, m*; haematoblastum, *-i, n*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; haemocytoblastus, *-i, m*; haemocytoblastum, *-i, n*; haematogonium, *-ii, n*; haemagonium, *-ii, n*; haemogonium, *-ii, n*) кровозародківець, *-вця*, зародкочервонокрівець, *-вця*, кровоклітинозародень, *-дня*, гемобласт. Зародковий червонокрівець; (пол. 1. krwianka młoda; 2. płytka krwi).

ГЕМАТОГЕН (лат. haematogenum, *-i, n*: від лат. haemato-: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. haima, *-atos* – кров + гр. гр. genos – рід, народження, походження; -genes, *-is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) кровотвірник, кровотворець, *-рця*, гематоґен.

ГЕМАТОГЕННЫЙ (лат. haematogenes, *G. -is*; haematogenus, *-a, -um*; haematogenicus, *-a, -um*; haematopoieticus, *-a, -um*; haemopoeticus, *-a, -um*; haemopoëticus, *-a, -um*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. haima, *-atos* – кров + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) кровотвірний, кровотворний, кровотворчий, гематоґенний; (рос. кровообразующий, кровотворный, кроветворный).

ГЕМАТОКИСТА (лат. haematocystis, *-is, f*) гематокіста.

ГЕМАТОКОЛЬПОС (лат. haematocolpos, *-i, m*; haematokolpos, *-i, m*) кровопіхва, кровопіхвів'я, кровопіхвовість, *-вості*, гематокольпос.

ГЕМАТОЛИЗ (лат. haematolysis, *-is, f*; haemolysis, *-is, f*) кроворозчин, кроворозчинення, гематоліз.

ГЕМАТОЛОГ (лат. haematologus, *-i, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) кровник, кровівник, кровознавець, *-вця*, гематолоґ; /*жін.*/ кровниця, кровівниця, кровознавиця, гематолоґиня.

ГЕМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. haematologicus, *-a, -um*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) кровничий, кровівничий, кровознавчий, кровознавський, кровознавецький, гематолоґічний.

ГЕМАТОЛОГИЯ (лат. haematologia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) кровництво, кровівництво, кровознавство, гематолоґія.

ГЕМАТОМА (лат. haematoma, *-atis, n /pl. -ata/*) кров'як, кровняк, крововилив, крововиплив, кровоналив, гематома; (рос. кровоизлияние; пол. krwiak; словац. krvný výron).

ГЕМАТОМЕТРА (лат. haematometra, *-ae, f*) кровоураз, кровоураззя, кровоуразість, *-зості*, кровоматка, кровоматків'я, кровоматковість, *-вості*, гематометра.

ГЕМАТОМИЕЛИЯ (лат. haematomyelia, *-ae, f*) кровострижжя, кровострижність, *-ності*, кровоспинномізків'я, кровоспинномозковість, *-вості*, гематомієлія.

ГЕМАТОМНЫЙ (лат. haematomaticus, *-a, -um*) кров'яковий, кровняковий, крововиливовий, крововипливовий, кровоналивовий, гематомний.

ГЕМАТОМФАЛУС (лат. haematomphalus, *-i, m*) гематомфалус.

ГЕМАТОНЕФРОЗ (лат. haematonephrosis, *-is, f*) кровонирків'я, кровонирковість, *-вості*, гематонефроз.

ГЕМАТОПЕДЕЗ (лат. haematopedesis, *-is, f*) кровосочення, кровопросочування, гематопедез.

ГЕМАТОПНЕВМОТОРАКС (лат. haematopneumothorax, *-acis, m*; haemopneumothorax, *-acis, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря + гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) кровоповітрогруддя, кровоповітрогрудість, *-дості*, кровоповітрогрудність, *-ності*, гематопневмоторакс.

ГЕМАТОПОРФИРИН (лат. haematoporphyrinum, *-i, n*) кровобагрець, гематопорфірин.

ГЕМАТОПОЭЗ (лат. haematopoiesis, *-is, f*; haemopoiesis, *-is, f*; haematogenesis, *-is, f*) кровотвір, кровотворення, кровоутворювання, гематопоез; (рос. кровообразование, кровотворение, кроветворение).

ГЕМАТОПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. haematopoeticus, *-a, -um*; haemopoeticus, *-a, -um*; haematogenus, *-a, -um*; haematogenes, *G. -is*) кровотвірний, кровотворний, кровотворчий, гематопоетичний; (рос. кровообразующий, кровотворный, кроветворный).

ГЕМАТОПСИЯ (лат. haematopsia, *-ae, f*) кровооччя, кровоочість, *-чості*, кровоочність, *-ності*, кровоокість, *-кості*, гематопсія.

ГЕМАТОРРАГИЯ (лат. haematorrhagia, *-ae, f*; haemorrhagia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати; profluvium sanguinis) крововилив, кровотеча, гематораґія. Кровотеча внаслідок діапедезу або порушення цілісності кровоносних судин, крововилив в порожнини тіла або в тканини: з легень – **гемоптиз / гемоптое** (кровохаркання), з кишок – **ентерораґія** (кишкокрововилив, кишкокровотеча), **мелена** (чорнокал, чорновипорожнення, чорнопронос), з нирок – **гематурія** (кровосеччя, кровосечність, *-ності*), з носа – **ринораґія** (носокровотіч, *-течі*, значна (сильна) носокровотеча) / **епістаксис** (носокровотеча), зі шлунка – **гематемез / гематемезис** (кровоблювота, кривавоблювота) і т.п.; (рос. кровоизлияние, кровотечение; пол. krwawienie, krwotok; словац. krvácanie; нім., Blutung; анґ., bleeding; фр., saignement).

ГЕМАТОРРАХИС (лат. haematorrhachis, *-idis, f*) haemorrhachis, *-idis, f*; apoplexia spinalis) гематорахіс.

ГЕМАТОРРЕЯ (лат. haematorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoë, *-es, f*; haemorrhoea, *-ae, f*: від гр. αιμορροις, *-ιδος* haimorrhois, *-idos* – кровотеча: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія) кровотіч, *-течі*, кровотеча, гематорея. Значна (сильна) кровотеча; (рос. кровотечение, обильное кровотечение; пол. krwotok, krwotok obfity; фр. hémorragie abondante).

ГЕМАТОСАЛЬПИНКС (лат. haematosalpinx, *-ingis, f*; haemosalpinx, *-ingis, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. salpinx, *salpingos* – труба; salpingitis haemorrhagica) кровотруб'я, кровотруб(н)ість, *-б(н)ості*, кроворур'я, кроворурість, *-рості*, гематосальпінкс.

ГЕМАТОТОРАКС (лат. haematothorax, *-acis, m*; haemothorax, *-acis, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) кровогруддя, кровогрудість, *-дості*, гематоторакс.

ГЕМАТОЦЕЛЕ (лат. haematocele, *-es, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кровопорожнина, кровопорожниння, кровопорожнинність, *-ності*, гематоцеле.

ГЕМАТОЦИТ (лат. haematocytum, *-i, n*; haematocytus, *-i, m*; haemacytum, *-i, n*; haemacytus, *-i, m*; haemocytum, *-i, n*; haemocytus, *-i, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кровоклітина, кровоклітинець, *-нця*, крівець, *-вця*, гематоцит. Форменний елемент крові, будь-яка клітина крові; (рос. кровяное тельце; пол. krwinka; нім., Blutzelle, Blutkörperchen; фр. globule sanguin).

ГЕМАТУРИЯ (лат. haematuria, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кровосеч, кровосеччя, кровосечність, *-ності*, гематурія. Кров'яна сеч [сеча], кров у сечі; (словац. krvavé močenie).

ГЕМАЦИТ (лат. haemacytum, *-i, n*; haemacytus, *-i, m*; haematocytum, *-i, n*; haematocytus, *-i, m*; haemocytum, *-i, n*; haemocytus, *-i, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кровоклітина, кровоклітинець, *-нця*, крівець, *-вця*,

гемацит. Форменний елемент крові, будь-яка клітина крові; (рос. кровяное тельце; пол. krwinka; нім., Blutzelle, Blutkörperchen; фр. globule sanguin).

ГЕМЕЛОЛОГ (лат. gemelologus, *-i, m*: від gemellus, *-i, m*; geminus, *-i, m* – близня, близняк, близнюк + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) близнюківець, *-вця*, близнюківник, близнюкознавець, *-вця*, гемелолоґ; */жін./* близнюківниця, близнюкознавиця, ґемелогиня.

ГЕМЕЛОГИЧЕСКИЙ (лат. gemelologicus, *-a, -um*: від gemellus, *-i, m*; geminus, *-i, m* – близня, близняк, близнюк + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) близнюківничий, близнюкознавчий, близнюкознавський, близнюкознавецький, ґемелолоґічний.

ГЕМЕЛОЛОГИЯ (лат. gemelologia, *-ae, f*: від gemellus, *-i, m*; geminus, *-i, m* – близня, близняк, близнюк + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) близнюківство, близнюківництво, близнюкознавство, ґемелолоґія.

ГЕМЕРАЛОП (лат. hemeralopus, *-i, m*) темноневидець, *-дця*, сутінконевидець, *-дця*, днезорець, *-рця*, днезір'єць, *-рця*, лунавець, *-вця*, лунавий, гемералоп. Хворий на "курячу сліпоту".

ГЕМЕРАЛОПИЧЕСКИЙ (лат. hemeralopicus, *-a, -um*) темноневиддєвий, темноневидячковий, сутінконевидячковий, днезірний, днезір'євий, лунавий, гемералопічний.

ГЕМЕРАЛОПИЯ (лат. hemeralopia, *-ae, f*) темноневиддя, темноневидячка, сутінконевидячка, днезір, днезір'я, луна, лунавість, *-вості*, "куряча сліпота", гемералопія; (рос. "куриная слепота"; словац. vlča tma).

ГЕМИ- (лат. hemi-: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину) пів-, напів-, полу-, половино-, половинно-, півтіло-, гемі-.

ГЕМИАЛГИЯ (лат. hemialgia, *-ae, f*) півтілобіль, *-болю*, геміал(ь)ґія.

ГЕМИАНЕСТЕЗИЯ (лат. hemianaesthesia, *-ae, f*) півтілознечул, півтілознечуліcть, *-лості*, половинознечулення, геміанестезія.

ГЕМИАНОП (лат. hemianopus, *-i, m*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) півнезорець, *-рця*, півнезорок, *-рка*, півполенезорець, *-рця*, половинонезорець, *-рця*, півнебачець, *-чця*, напівнебачець, *-чця*, півполенебачець, *-чця*, **півсліпець**, *-пця*, напівсліпець, *-пця*, геміаноп.

ГЕМИАНОПИЧЕСКИЙ (лат. hemianopicus, *-a, -um*; hemianopticus, *-a, -um*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) півнезорий, півнезір'євий, півнезорісний, півнезорчий, півполенезорий, півполенезір'євий, половинонезорий, половинонезір'євий, половинонезорісний, півнебачний, напівнебачний, півполенебачнісний, **півсліпий**, напівсліпий, **півсліпотний**, напівсліпотний, половиносліпотний, геміанопічний.

ГЕМИАНОПИЯ (лат. hemianopia, *-ae, f*; hemianopsia, *-ae, f*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око; hemiamblyopia, *-ae, f*; hemiablepsia, *-ae, f*; hemiamaurosis, *-ae, f*; visus dimidiatus) півнезір, *-зору*, півнезір'я, півнезорість, *-рості*, півнезорчість, *-чості*, півполенезір, *-зору*, півполенезір'я, полунезір, *-зору*, половинонезір, *-зору*, половинонезір'я, половинонезорість, *-рості*, напівнебачення, напівнебачність, *-ності*, півполенебачність, *-ності*, **півсліпота**, напівсліпота, половиносліпота, геміанопія. Половинна сліпота, втрата зору (дефект поля зору) в одній половині одного або кожного ока; (пол., niewidzenie połowicze; нім., Halbseitenblindheit); */див. тж протилежність **ГЕМИОПИЯ** (ліва геміанопія є синонімом (тотожником, однозначником) правій геміопії)/.*

ГЕМИАНОПСИЯ (лат. hemianopsia, *-ae, f*; hemianopia, *-ae, f*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око; hemiamblyopia, *-ae, f*; hemiablepsia, *-ae, f*; hemiamaurosis, *-ae, f*; visus dimidiatus) півнезір, *-зору*, півнезір'я, півнезорість, *-рості*, півнезорчість, *-чості*, півполенезір, *-зору*, півполенезір'я, полунезір, *-зору*, половинонезір, *-зору*, половинонезір'я, половинонезорість, *-рості*, напівнебачення, напівнебачність, *-ності*, півполенебачність, *-ності*, **півсліпота**, напівсліпота, половиносліпота, геміанопсія. Половинна сліпота, втрата зору (дефект поля зору) в одній половині одного або кожного ока; (пол., niewidzenie połowicze; нім., Halbseitenblindheit); */див. тж протилежність **ГЕМИОПИЯ** (ліва геміанопія є синонімом (тотожником, однозначником) правій геміопії)/.*

ГЕМИАНОПТИЧЕСКИЙ (лат. hemianopticus, *-a, -um*; hemianopicus, *-a, -um*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) півнезорий, півнезір'євий, півнезорісний, півнезорчий, півполенезорий, півполенезір'євий, половинонезорий, половинонезір'євий, половинонезорісний, напівнебачний, напівнебачний, півполенебачнісний, **півсліпий**, напівсліпий, **півсліпотний**, напівсліпотний, половиносліпотний, геміаноптичний.

ГЕМИАРТРОЗ (лат. hemiarthrosis, *-is, f*) напівсуглоб'я, напівсуглобість, *-бості*, геміартроз.

ГЕМИАТРОФИЯ (лат. hemiatrophia, *-ae, f*) півтілозаник, півтілозаникання, половинозаник, половинозаникання, геміатрофія.

ГЕМИБАЛЛИЗМ (лат. hemiballismus, *-i, m*) гемібалізм.

ГЕМИГИПЕРТРОФИЯ (лат. hemihypertrophia, *-ae, f*) гемігіпертрофія.

ГЕМИКРАНИЯ (лат. hemicrania, *-ae, f*: від гр. hemikrania – половина черепа: від hemi- – пів-, напів-, полу-, половино-, половинно-, наполовину + гр. kranion – череп) 1. головобіль, *-болю*,

півголовобіль, *-болю*, гемікранія. Головний біль [біль голови], звичайно, однієї половини голови. приступами (нападами); 2.*/виродливість, потворність/* півголів'я, півголовість, *-вості*, половиноголів'я, половиноголовість, *-вості*, гемікранія. Відсутність частини черепа та мозку у плоду; (рос. 1. мигрень, від фр. migraine – міґрень, від гр. hemikrania; ц-слов. 1. главоболѣнїя; нім., 1. Migräne; анґ., 1. sick headache, bilious headache. brow ague, migrim migraine; фр., 1. migraine).

ГЕМИН (лат. haeminum, *-i, n*) кровокришталиник, гемін.

ГЕМИОП (лат. hemiopus, *-i, m*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) **півзорець**, *-рця*, півзорок, *-рка*, півполезорець, *-рця*, половинозорець, *-рця*, півбачець, *-чця*, напівбачець, *-чця*, півполебачець, *-чця*, геміоп.

ГЕМИОПИЧЕСКИЙ (лат. hemiopicus, *-a, -um*; hemiopticus, *-a, -um*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) **півзорий**, півзір'євий, півзорісний, півзорчий, півполезорий, півполезір'євий, половинозорий, половинозір'євий, половинозорісний, напівбачний, напівбачний, півполебачнісний, половинобачний, геміопічний.

ГЕМИОПИЯ (лат. hemiopia, *-ae, f*; hemiopsia, *-ae, f*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око; hemiablepsia, *-ae, f*) **півзір**, *-зору*, півзір'я, півзорість, *-рості*, півзорчість, *-чості*, півполезір, *-зору*, півполезір'я, полузір, *-зору*, половинозір, *-зору*, половинозір'я, половинозорість, *-рості*, півбачність, *-ності*, півбачення, напівбачність, *-ності*, напівбачення, півполебачність, *-ності*, половинобачення, геміопія. Половинне бачення, половинний зір, збереження зору в одній половині поля одного або кожного ока; (пол., widzenie połowicze; нім., Halbseitensichtigkeit); */див. тж протилежність ГЕМИАНОПИЯ, ГЕМИАНОПСИЯ (ліва геміанопія є синонімом (тотожником, однозначником) правій геміопії)/*.

ГЕМИОПСИЯ (лат. hemiopsia, *-ae, f*; hemiopia, *-ae, f*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око; hemiablepsia, *-ae, f*) **півзір**, *-зору*, півзір'я, півзорість, *-рості*, півзорчість, *-чості*, півполезір, *-зору*, півполезір'я, полузір, *-зору*, половинозір, *-зору*, половинозір'я, половинозорість, *-рості*, півбачність, *-ності*, півбачення, напівбачність, *-ності*, напівбачення, півполебачність, *-ності*, половинобачення, геміопсія. Половинне бачення, половинний зір, збереження зору в одній половині поля одного або кожного ока; (пол., widzenie połowicze; нім., Halbseitensichtigkeit); */див. тж протилежність ГЕМИАНОПИЯ, ГЕМИАНОПСИЯ (ліва геміанопсія є синонімом (тотожником, однозначником) правій геміопсії)/*.

ГЕМИОПТИЧЕСКИЙ (лат. hemiopticus, *-a, -um*; hemiopicus, *-a, -um*: від гр. ημι hemi- – пів-, напів-, полу-, половинно-, наполовину + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) **півзорий**, півзір'євий, півзорісний, півзорчий, півполезорий, півполезір'євий, половинозорий, половинозір'євий, половинозорісний, напівбачний, напівбачний, півполебачнісний, половинобачний, геміоптичний.

ГЕМИПАРАПЛЕГИЯ (лат. hemiparaplegia, *-ae, f*) геміпараплеґія.

ГЕМИПАРЕЗ (лат. hemiparesis, *-is, f*) пів(тіло)слута, пів(тіло)слуток, півтілоослаба, половиноослаб, геміпарез. Односторонній [однобічний] парез [слута, слуток, напівпараліч, неповнопараліч, неповний параліч] м'язів.

ГЕМИПАРЕТИЧЕСКИЙ (лат. hemipareticus, *-a, -um*) пів(тіло)слутний, пів(тіло)слутавий, пів(тіло)слутяний, пів(тіло)ослабний, пів(тіло)ослабовий, пів(тіло)напіврозслабний, пів(тіло)напіврозслабовий, пів(тіло)напівзнедійний, пів(тіло)напівпідвійний, пів(тіло)напівпаралізовий, пів(тіло)напівпаралі́жний, пів(тіло)напівпаралічний, пів(тіло)півпаралічевий, половиноослабовий, половинонеповнорозслабовий, половинонапіврозслабовий, половинонапівпаралічний, половинонеповнопаралічний, геміпаретичний.

ГЕМИПЛЕГИЧЕСКИЙ (лат. hemiplegicus, *-a, -um*) півтілорозслабний, геміплеґічний.

ГЕМИПЛЕГИЯ (лат. hemiplegia, *-ae, f*) півтілорозслаба, половинорозслаб, геміплеґія.

ГЕМИСПАЗМ (лат. hemispasmus, *-i, m*) півтілостиск, півтілоскорч, геміспазм.

ГЕМИСФЕРА (лат. hemisphaera, *-ae, f*; hemisphera, *-ae, f*; hemisphaerium, *-ii, n*; hemispherium, *-ii, n*) півкуля, гемісфера; (рос. полушарие: пол. półkula).

ГЕМИСФЕРИЧЕСКИЙ (лат. hemisphaericus, *-a, -um*; hemisphericus, *-a, -um*) півкулястий, півкульовий, півкульний, гемісферичний; (пол. półkulisty).

ГЕМИХОРЕЯ (лат. hemichorea, *-ae, f*) геміхорея.

ГЕМО- (лат. haemo-, haem-, haemat-, haemato-: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кров-, крово-, гемо-; (рос. крове-, крово-); */див. тж ГЕМ-, ГЕМАТ-, ГЕМАТО-/*.

ГЕМОБЛАСТОЗ (лат. haemoblastosis, *-is, f*) гемобластоз.

ГЕМОГЛОБИН (лат. haemoglobinum, *-i, n*; Hb) кровокулець, *-льця*, кровозалізокулець, *-льця*, кровочервень, *-вня*, кровочервінь, *-веня*, кровокрасень, *-сня*, кровобарвень, *-вня*, кровобарвник, червонокровобарвень, *-вня*, червонокровобарвник, кровогалінчак, кровозалізогалінчак, гемоґлобін.

ГЕМОГЛОБИНЕМИЯ (лат. haemoglobinaemia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) кровочервіння, червінокрів'я, червонокрівність, *-ності*, червонокровність, *-ності*, червонобарвокрів'я, червонобарвокровність, *-ності*, гемоґлобінемія.

ГЕМОГЛОБИНОВЫЙ (лат. haemoglobinicus, *-a, -um*) кровочервінний, червонокровобарвневий, кровобарвниковий, гемоґлобіновий.

ГЕМОГЛОБИНУРИЯ (лат. haemoglobinuria, *-ae, f*) кровочервіносеччя, кровочервіносечність, *-ності*, червонобарвосеччя, кровобарвосечність, *-ності*, гемоґлобінурія.

ГЕМОГРАММА (лат. haemogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) кровоопис, кровообраз, гемоґрама. Картина (образ, вигляд) крові.

ГЕМОДИЛЮТАНТ (лат. haemodilutantum, *-i, n*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + лат. diluere – розбавляти, розводити, розріднювати, розріджувати) кроворозрідник, кроворозріднювач, кроворозріднювальник, кроворозріджувач, кроворозріджувальник, гемодилютант.

ГЕМОДИЛЮЦИЯ (лат. haemodilutio, *-onis, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + лат. diluere – розбавляти, розводити, розріднювати, розріджувати) */докон./* кроворозріднення, кроворозрідження; */недок./* кроворозріднювання, кроворозріджування, гемодилюція. Трансфузійна (перелівна, переливальна) терапія (лікування), що передбачає дозоване (датковане) розбавлення крові плазмозамінними (плазмозамісними) рідинами зі збереженням нормоволемії (нормального об'єму крові).

ГЕМОДИНАМИКА (лат. haemodynamica, *-ae, f*) кроворух, кровообіг, гемодинаміка.

ГЕМОДИНАМОМЕТР (лат. haemodynamometer, *-tris, m*; haemodynamometrum, *-i, n*) кровотискомір, гемодинамометр.

ГЕМОДИНАМОМЕТРИЯ (лат. haemodynamometria, *-ae, f*) кровотисковимір, кровотисковимірювання, гемодинамометрія.

ГЕМОКУЛЬТУРА (лат. haemocultura, *-ae, f*) кроворіст -росту, крововиріст -росту, гемокультура.

ГЕМОЛИЗ (лат. haemolysis, *-is, f*; haematolysis, *-is, f*) кроворозчин, кроворозчинення, гемоліз.

ГЕМОЛИЗИНЫ (лат. haemolysina) кроворозчинники, гемолізини.

ГЕМОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. haemolyticus, *-a, -um*) кроворозчинний, гемолітичний.

ГЕМОМЕЛАНОЗ (лат. haemomelanosis, *-is, f*; haemochromatosis, *-is, f*; siderophilia, *-ae, f*) гемомеланоз. Бронзовий [брондзовий, спіжовий, спижевий] діабет.

ГЕМОМЕТР () кровобарвомір, гемометр. Апарат (пристрій, прилад) для визначення Hb (гемоґлобіну) в крові.

ГЕМОПЕДЕЗ () кровопросочування, гемопедез.

ГЕМОПЕРИКАРД (лат. haemopericardium, *-ii, n*) кровоосердя, кровоосердність, *-ності*, гемоперикардій, гемоперикард.

ГЕМОПЕРИТОНИУМ () кровоочерев'я, кровоочеревинність, *-ності*, гемоперитоній, гемоперитоніум.

ГЕМОПНЕВМОТОРАКС (лат. haemopneumothorax, *-acis, m*; haematopneumothorax, *-acis, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря + гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) кровоповітрогруддя, кровоповітрогрудість, *-дості*, гемопневмоторакс.

ГЕМОПОЭЗ (лат. haemopoiesis, *-is, f*; haematopoiesis, *-is, f*; haematogenesis, *-is, f*) кровотвір, кровотворення, гемопоез; (рос. кровообразование, кровотворение, кроветворение).

ГЕМОПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. haemopoeticus, *-a, -um*; haematopoeticus, *-a, -um*; haematogenus, *-a, -um*; haematogenes, *G. -is*) кровотвірний, кровотворний, кровотворчий, гемопоетичний; (рос. кровообразующий, кровотворный, кроветворный).

ГЕМОПТИЗ (лат. haemoptysis, *-es, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. ptysis, *-es, f* – плювання, відхаркування: від гр. ptyo – плювати; haemoptoë, *-es, f*) кровохаркання, кровоплювання, гемоптиз. Відкашлювання крові; (рос. кровохарканье).

ГЕМОПТОЭ (лат. haemoptoë, *-es, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. ptyo – плювати; haemoptysis, *-es, f*) кровохаркання, кровоплювання, гемоптое. Відкашлювання крові; (рос. кровохарканье).

ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. haemorrhagicus, *-a, -um*) кривавий, кровавистий, кров'ястий, кровотечний, кровотічний, кровоточивий, крововиливний, гемораґічний; (рос. кровоточащий, кровоточивый, кровавый).

ГЕМОРРАГИЯ (лат. haemorrhagia, *-ae, f*; haematorrhagia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати; profluvium sanguinis) крововилив, кровотеча, гемораґія. Кровотеча внаслідок діапедезу або порушення цілісності кровоносних судин, крововилив в порожнини тіла або в тканини: з легень – **гемоптиз / гемоптое** (кровохаркання), з кишок – **ентерораґія** (кишкокрововилив, кишкокровотеча), **мелена** (чорнокал, чорновипорожнення, чорнопронос), з нирок – **гематурія** (кровосеччя, кровосечність, *-ності*), з носа – **ринораґія** (носокровотіч, *-течі*, значна (сильна) носокровотеча) / **епістаксис** (носокровотеча), зі шлунка – **гематемез / гематемезис** (кровоблювота, кривавоблювота) і т.п.; (рос. кровоизлияние, кровотечение; пол. krwawienie, krwotok; словац. krvácanie; нім., Blutung; анг., bleeding; фр., saignement).

ГЕМОРРАХИС (лат. haemorrhachis, *-idis, f*; haematorrhachis, *-idis, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров; apoplexia spinalis) гемора хіс.

ГЕМОРЕОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. haemorheologicus, *-a, -um*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + λογος – слово, вчення, наука, знання) 1. кровотекучий; 2. кровотекучівничий, кровотекучознавчий, гемореолоґічний.

ГЕМОРРЕЯ (лат. haemorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoë, *-es, f*: від гр. αιμορροις, *-ιδος* haimorrhois, *-idos* – кровотеча: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія)

кровотіч, *-течі*, кровотеча, геморея. Значна (сильна) кровотеча; (рос. кровотечение, обильное кровотечение: пол. krwotok, krwotok obfity; фр. hémorragie abondante).

ГЕМОРРОИДАЛЬНЫЙ (лат. haemorrhoidalis, *-e*) почечуйний, оходовий, гемороїдальний; (словац. konečnikový.

ГЕМОРРОИДЫ (лат. haemorrhoides, *-um, f /pl./*; varices haemorroidales; phlebectasiae haemorroidales) оходовиння, гемороїди; (яп. ji).

ГЕМОРРОЙ (лат. haemorrhoë, *-es, f*; haemorrhois, *-idis, f*; haemorrhoides, *-um, f /pl./*: від гр. αιμορροις, *-ιδος* ροη haimorrhois, *-idos* – кровотеча: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія; varix haemorroidalis; phlebectasia haemorroidalis; marisca) почечуй, *-чую*, почечуя, оход, геморой; (рос. почечуй; нім., goldene Adern; анг., piles).

ГЕМОРРОЙНЫЙ (лат. haemorrhoidalis, *-e*) почечуйний, оходовий, геморойний.

ГЕМОСАЛЬПИНКС (лат. haemosalpinx, *-ingis, f*; haematosalpinx, *-ingis, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. salpinx, *salpingos* – труба; salpingitis haemorrhagica) кровотруб'я, кровотруб(н)ість, *-б(н)ості*, кроворур'я, кроворурість, *-рості*, гемосальпінкс.

ГЕМОСИДЕРОЗ (лат. haemosiderosis, *-is, f*) гемосидероз.

ГЕМОСТАЗ (лат. haemostasis, *-is, f*) кровоспин, кровоспинення, кровотамування, кровогамування, гемостаз.

ГЕМОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. haemostaticus, *-a, -um*) кровоспинний, кровотамівний, кровотамувальний, кровотамуючий, кровогамівний, кровогамувальний, кровогамуючий, крівтамуючий, гемостатичний: (рос. кровоостанавливающий).

ГЕМОТЕРАПИЯ (лат. haemotherapia, *-ae, f*) кроволікування, гемотерапія.

ГЕМОТОКСИН (лат. haemotoxinum, *-i, n*) кровотрійло, кровоотруя, кровоотрута, гемотоксин.

ГЕМОТОРАКС (лат. haemothorax, *-acis, m*; haematothorax, *-acis, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) кровогруддя, кровогрудість, *-дості*, гемоторакс.

ГЕМОТРАНСФУЗИЯ (лат. haemotransfusio, *-onis, f*) кровопереливання, гемотрансфузія.

ГЕМОФИЛИЯ (лат. haemophilia, *-ae, f*) кровотеччя, кровотечність, *-ності*, кровоточність, *-ності*, кровоточивість, *-вості*, кровотечосхильність, *-ності*, кровотечохворість, *-рості*, кривавість, *-вості*, гемофілія; (словац. krvácavost').

ГЕМОФИЛЬНЫЙ (лат. haemophilicus, *-a, -um*) кровотечний, кровоточний, кровоточивий, кровотечосхильний, кровотечохворісний, кривавісний, кривавлисний, гемофільний.

ГЕМОФТАЛЬМ (лат. haemophthalmus, *-i, m*; haemophthalmia, *-ae, f*) кровооччя, кровоокість, *-кості*, кровоочність, *-ності*, гемофтальм.

ГЕМОФТАЛЬМИЯ (лат. haemophthalmia, *-ae, f*; haemophthalmus, *-i, m*) кровооччя, кровоокість, *-кості*, кровоочність, *-ності*, гемофтальмія.

ГЕМОХРОМАТОЗ (лат. haemochromatosis, *-is, f*; haemomelanosis, *-is, f*; siderophilia, *-ae, f*) гемохроматоз. Бронзовий [брондзовий, спіжовий, спижевий] діабет.

ГЕМОЦИРКУЛЯТОРНЫЙ (лат. circulatorius, *-a, -um*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + circulatio, *-onis, f* – обіг, *-у*, оберт, *-у*, обертання, кругообіг, *-у*, кругооберт, *-у*, кругорух, *-у*, циркуляція: від circulus, *-i, m* – коло, круг) кровобіжний, кровообіговий, кровоносний, кровопостачальний, гемоциркуляторний.

ГЕМОЦИРКУЛЯЦИЯ (лат. haemocirculatio, *-onis, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + circulatio, *-onis, f* – обіг, *-у*, оберт, *-у*, обертання, кругообіг, *-у*, кругооберт, *-у*, кругорух, *-у*, циркуляція: від circulus, *-i, m* – коло, круг; circulatio sanguinis) кровобіг, *-у*, кровообіг, *-у*, гемоциркуляція. Циркуляція крові; (рос. кровообращение).

ГЕМОЦИТ (лат. haemocytum, *-i, n*; haemocytus, *-i, m*; haemacytum, *-i, n*; haemacytus, *-i, m*; haematocytum, *-i, n*; haematocytus, *-i, m*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кровоклітина, кровоклітинець, *-нця*, крівець, *-вця*, гемоцит. Форменний елемент крові, будь-яка клітина крові; (рос. кровяное тельце; пол. krwinka; нім., Blutzelle, Blutkörperchen; фр. globule sanguin).

ГЕМОЦИТОБЛАСТ (лат. haemocytoblastus, *-i, m*; haemocytoblastum, *-i, n*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; haematoblastus, *-i, m*; haematoblastum, *-i, n*; haematogonium, *-ii, n*; haemagonium, *-ii, n*; haemogonium, *-ii, n*) кровоклітинозародень, *-дня*, кровозародківець, *-вця*, зародкочервонокрівець, *-вця*, гемоцитобласт.

ГЕН (лат. genum, *-i, n*: від гр. genos – рід, народження, походження: від гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від гр. genesis, *-is, f* – зародження, походження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) спадковень, *-вня*, спадкотільце, спадкоодиниця, ґен.

-ГЕН (лат. -genum, *-i, n*; -genium, *-ii, n*: від гр. genos – рід, народження, походження: від гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від гр. genesis, *-is, f* – зародження, походження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) -творець, *-рця*, -причина, -причинник, -спричинець, *-нця*, -чинець, *-нця*, -чинник, -ґен.

ГЕНЕАЛОГИЧЕСКИЙ (лат. genealogicus, *-a, -um*) родовідний, родоводовий, ґенеалоґічний; (рос. родословный).

ГЕНЕАЛОГИЯ (лат. genealogia, *-ae, f*) родовід, *-воду*, ґенеалоґія; (рос. родословная; родословие).

ГЕНЕЗ (лат. genesis, *-is, f* – зародження, походження: від гр. genos – рід, народження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) зародження, виник, виникання, виникнення, постання, утворення, породження, походження, ґенез; (рос. зарождение, происхождение, возникновение).

-ГЕНЕЗ (лат. -genesis, *-is, f*: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від гр. genos – рід, народження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) -зарід, *-роду*, -зародження, -виник, -виникнення, -утвір, *-вору*, -утворення, -порід, *-роду*, -породження, -походження, -розвій, *-вою*, -розвиток, *-тку*, -ґенез.

ГЕНЕЗИС (лат. genesis, *-is, f* – зародження, походження: від гр. genos – рід, народження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) зародження, виник, виникання, виникнення, постання, утворення, породження, походження, ґенезис; (рос. зарождение, происхождение, возникновение).

ГЕНЕРАЛИЗАЦИЯ (лат. generalisatio, *-onis, f*) узагальнення, узагальнювання, ґенералізація.

ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ (лат. generalisatus, *-a, -um*) 1. узагальнений; 2. поширений, розповсюджений, ґенералізований; (рос. распространённый, разлитой; пол. uogólniony).

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ (лат. generalis, *-e*) загальний, головний, ґенеральний; (рос. общий, главный).

ГЕНЕРАТИВНЫЙ (лат. generativus, *-a, -um*) породжувальний, породжуючий, ґенеративний.

ГЕНЕРАТОР (лат. generator, *-oris, m*) породжувач, ґенератор.

ГЕНЕРАЦИЯ (лат. generatio, *-onis, f*) 1. покоління, ґенерація; 2. /*докон.*/ народження, утворення, породження, походження, вироблення, ґенерація; /*недок.*/ народжування, утворювання, породжування, виробляння, ґенерування; (рос. 1. поколение; 2. рождение).

ГЕНЕРИРОВАНИЕ (лат. generatio, *-onis, f*) народжування, утворювання, породжування, виробляння, ґенерування; (рос. порождение, произведение).

ГЕНЕРИРОВАТЬ () утворювати, виробляти, ґенерувати; (рос. образовывать, производить).

ГЕНЕТИК (лат. geneticus, *-i, m*) спадк(ов)івник, спадко(во)знавець, *-вця*, ґенетик; /жін./ спадк(ов)івниця, спадко(во)знавиця, ґенетичка, ґенетикиня, ґенетичниця, ґенетиця.

ГЕНЕТИКА (лат. genetica, *-ae, f*) 1. спадковість, *-вості*; 2. спадк(ов)івництво, спадко(во)знавство, ґенетика; (рос. 1. наследственность).

ГЕНЕТИЧЕСКИЙ (лат. geneticus, *-a, -um*) спадковий, ґенетичний; (рос. наследственный).

ГЕНИТАЛИИ (*мн.* від лат. genitale, *-is, n* – дітородний орґан; organa genitalia) природження, породні, дітородні, дітороддя, ґеніталії. Статеві орґани [знаряддя].

ГЕНИТАЛИИ, ЖЕНСКИЕ ВНЕШНИЕ (лат. vulva, *-ae, f*; cunnus, *-i, m*) соромка, соромітня, стулина, стулень, *-льня*, блягузниця, жіночі зовнішні дітородні (статеві) ґеніталії.

ГЕНИТАЛЬНЫЙ (лат. genitalis, *-e*) дітородний, статевий, природженнєвий, ґенітальний; (рос. детородный, половой; словац. pohlavný).

-ГЕНИЯ (лат. -genia, *-ae, f*: від гр. genos – народження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) -творення, -породження, -ґенія.

-ГЕННЫЙ (лат. -genes, *G. -is*; -genus, *-a, -um*; -genicus, *-a, -um*: від гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від гр. genos – народження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) -рідний, -творчий, -творний, -твірний, -утвірний, -утворювальний, -похідний, -виниковий, -виникальний, -чинний, -причинний, -причиновий, -спричинюваний, -спричинювальний, -ґенний; (рос. -родный, -творный, -носный, -производный).

ГЕНОМ () спадкосукуп, ґеном.

ГЕНОТИП (лат. genotypus, *-i, m*) спадкообраз, ґенотип.

ГЕНУИННЫЙ (лат. genuinus, *-a, -um*; idiopathicus, *-a, -um*) самородний; первинний, первісний, первітній; незмінний, ґенуїнний.

ГЕОГЕЛЬМИНТЫ (лат. Geohelminthes, *-um, f* /*pl.*/) землечерви, ґеогельмінти.

ГЕПАТ- (лат. hepat-; hepato-: від гр. hepar, *-atis, n* – печінка) печінко-, печінково-, гепат-; (рос. печёночно-).

ГЕПАТАЛГИЯ (лат. hepatalgia, *-ae, f*) печінкобіль, *-болю*, печінкоболісність, *-ності*, печінкокольки, гепатал(ь)ґія. Печінковий біль.

ГЕПАТАРГИЯ (лат. hepatargia, *-ae, f*; hepatargion, *-i, n*: від гр. hepar, *-atis, n* – печінка + гр. argia – бездіяльність; anhepatia, *-ae, f*) печінкоотруя, печінкозатруя, печінкоотруєння, печінковідмова, печінконедостатність, *-ності*, печінкобездіяльність, *-ності*, гепатарґія. Печінкова інтоксикація (отруя, отруєння), печінкова недостатність.

ГЕПАТИЗАЦИЯ (лат. hepatisatio, *-onis, f*) спечінкування, упечінкування, гепатизація. Ущільнення паренхіматозного (м'якушного, м'якушевого) орґану; (рос. опеченение).

ГЕПАТИТ (лат. hepatitis, *-tidis, f*: від гр. hepar, *-atis, n* – печінка) печінковиця, печінкозапал, печінкозапалення, гепатит. Запалення печінки; (рос. воспаление печени; словац. zápal pečene).

ГЕПАТИТ, ВИРУСНЫЙ (лат. hepatitis epidemica) жовтопропасниця, вірусний гепатит (печінковиця, печінкозапал, печінкозапалення, запалення печінки).

-ГЕПАТИТ (лат. -hepatitis, *-tidis, f*: від гр. hepar, *-atis, n* – печінка) -печінковиця, -печінкозапал, -печінкозапалення, -гепатит.

ГЕПАТО- (лат. hepato-; hepat-: від гр. hepar, *-atis, n* – печінка) печінко-, печінково-, гепато-; (рос. печёночно-).

ГЕПАТОГЕННЫЙ (лат. hepatogenes, *G. -is*; hepatogenus, *-a, -um*; hepatogenicus, *-a, -um*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar, *-atis, n* – печінка + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) печінкотворний,

печінкопохідний, печінковинниковий, печінковиникальний, печінкопричинний, печінкопричиновий, печінкоспричинювальний, гепатогенний.

ГЕПАТОДЕПРЕССИЯ (лат. hepatodepressio, *-onis, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкопригнічення, гепатодепресія.

ГЕПАТОЛИЕНАЛЬНЫЙ (лат. hepatolienalis, *-e*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкоселезінковий, печінковоселезінковий, гепатолієнальний; (рос. печёночноселезёночный).

ГЕПАТОЛИТ (лат. hepatolithus, *-i, m*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкокамінь, *-меня*, гепатоліт. Печінковий камінь, *-меня*.

ГЕПАТОЛОГИЯ (лат. hepatologia, *-ae, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінківництво, печінкознавство, гепатологія.

ГЕПАТОМА (лат. hepatoma, *-atis, n /pl. -ata/*) печінкоопух, печінкопухлина, печінкорак, печінкопістряк, гепатома. Рак [пістряк] печінки первинний чи паренхіматозний [м'якушний, м'якушевий].

ГЕПАТОМЕГАЛИЯ (лат. hepatomegalia, *-ae, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкозбільша, печінкозбільшення, гепатомегалія. Збільшення печінки.

ГЕПАТОПАТИЯ (лат. hepatopathia, *-ae, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкохворість, *-рості*, гепатопатія. Захворювання печінки.

ГЕПАТОПЕКСИЯ (лат. hepatopexia, *-ae, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) гепатопексія.

ГЕПАТОПРОТЕКТОР (лат. hepatoprotector, *-oris, m*; hepatoprotectorium, *-ii, n*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкозахисник, печінкозахищувач, печінкозахищувальник, гепатопротектор.

ГЕПАТОПТОЗ (лат. hepatoptosis, *-is, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкоопуст, печінкоопущення, гепатоптоз. Опущення печінки.

ГЕПАТОРЕНАЛЬНЫЙ (лат. hepatorenalis, *-e*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінконирковий, печінковонирковий, гепаторенальний; (рос. печёночнопочечный).

ГЕПАТОСПЛЕНОМЕГАЛИЯ (лат. hepatosplenomegalia, *-ae, f*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкоселезінкозбільша, печінкоселезінкозбільшення, гепатоспленомегалія. Збільшення печінки та селезінки.

ГЕПАТОЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. hepatocellularis, *-e*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінко(во)клітинний, печінко(во)клітиновий, гепатоцелюлярний; (рос. печёночноклеточный).

ГЕПАТОЦИТ (лат. hepatocytus, *-i, m*; hepatocytum, *-i, n*: від hepato- – печінко-, печінково-: від гр. hepar,*-atis, n* – печінка) печінкоклітина, печінкоклітинець, *-нця*, гепатоцит.

ГЕРАНЬ (лат. Geranium *L.*) герань, *-ні*, журавець, *-вцю*.

ГЕРАНЬ КРЫМСКАЯ (лат. Geranium tauricum *Rupr.*) герань [журавець] кримська.

ГЕРАНЬ ЧЕШСКАЯ (лат. Geranium bohemicum *L.*) герань [журавець] чеська.

ГЕРЕДИТАРНЫЙ (лат. hereditarius, *-a, -um*) спадковий, гередитарний; (рос. наследственный).

ГЕРИАТР (лат. geriatrus, *-i, m*) старечолікар, старечолікувач, старечолікувальник, геріатр.

ГЕРИАТРИЧЕСКИЙ (лат. geriatricus, *-a, -um*) старечий, старечолікарський, старечолікувацький, старечолікувальницький, ґеріатричний.

ГЕРИАТРИЯ (лат. geriatria, *-ae, f*) старечолікарство, старечолікувацтво, старечолікувальництво, ґеріатрія.

ГЕРМАФРОДИЗМ (лат. hermaphrodismus, *-i, m*; hermaphroditismus, *-i, m*; ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; intersexualismus, *-i, m*; androgynismus, *-i, m*; androgynia, *-ae, f*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + gyne – жінка) дівчурство, дівчур'я, дівчурність, *-ності*, двостатість, *-тості*, двостатевість, *-вості*, гермафродизм; (рос. двуполость; пол. obojnactwo).

ГЕРМАФРОДИТ (лат. hermaphroditus, *-i, m*; ambisexualus, *-i, m*; bisexualus, *-i, m*) дівчур, двостатій, двостатевець, *-вця*, чоловікожінка, жінкочоловік, гермафродит; (рос. мужедева; пол. obojnak).

ГЕРМАФРОДИТИЗМ (лат. hermaphroditismus, *-i, m*; hermaphrodismus, *-i, m*; ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; intersexualismus, *-i, m*; androgynismus, *-i, m*; androgynia, *-ae, f*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + gyne – жінка) дівчурство, дівчур'я, дівчурність, *-ності*, двостатість, *-тості*, двостатевість, *-вості*, гермафродитизм; (рос. двуполость; пол. obojnactwo).

ГЕРМАФРОДИТИЧЕСКИЙ (лат. hermaphroditicus, *-a, -um*; bisexualis, *-e*; ambisexualis, *-e*; ambosexualis, *-e*; amphisexualis, *-e*) двостатій, двостатевий, гермафродитичний; (рос. двуполый, двуполовой).

ГЕРМЕТИЗАЦИЯ (лат. hermetisatio, *-onis, f*) унепроникнення, герметизація. Забезпечення непроникності.

ГЕРМЕТИЧЕСКИ () щільно, щитно, непроникно, герметично; (рос. плотно, непроницаемо).

ГЕРМЕТИЧЕСКИЙ (лат. hermeticus, *-a, -um*) щільний, щитний, непроникний, герметичний; (рос. плотный, непроницаемый).

ГЕРМЕТИЧНОСТЬ () непроникність, *-ності*, герметичність, *-ності*; (рос. плотность, непроницаемость).

ГЕРМЕТИЧНЫЙ (лат. hermeticus, *-a, -um*) щільний, щитний, непроникний, герметичний; (рос. плотный, непроницаемый).

ГЕРМИНАТИВНЫЙ (лат. germinativus, *-a, -um*) зародковий, зачатковий, ґермінативний.

ГЕРМИНАЦИЯ (лат. germinatio, *-onis, f*) зародження, зачаття; розвиток; зріст; ріст; зростання, проростання, ґермінація.

ГЕРНИАЛЬНЫЙ (лат. hernialis, -*e*) киловий, кильний, ґилавий, пропуклиновий, пропуклинний, грижовий, герніальний; (рос. грыжевой; пол. przepuklinowy).
ГЕРНИОТОМИЯ (лат. herniotomia, -*ae, f*: від гр. ερνος ernos – вітка, гілка, відросток + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати; celotomia, -*ae, f*; kelotomia, -*ae, f*: від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати) грижорозтин, грижорозітнення, грижорозтинання, килорозтин, килорозітнення, килорозтинання, герніотомія. Операція грижі; (рос. грыжесечение; нім., Bruchschnitt).
ГЕРНИЯ (лат. hernia, -*ae, f*: від гр. ερνος ernos – вітка, гілка, відросток; гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила) пропуклина, грижа, кила, ґила, гила, гернія; (рос. грыжа; пол. przepuklina).
ГЕРОДЕРМА (лат. geroderma, -*atis, n /pl. -ata/*; gerodermia, -*ae, f*) ґеродерма.
ГЕРОДЕРМИЯ (лат. gerodermia, -*ae, f*; geroderma, -*atis, n /pl. -ata/*) ґеродермія.
ГЕРОНТОЛОГ (лат. gerontologus, -*i, m*) старечівник, старечознавець, -*вця*, старіннєзнавець, -*вця*, старостезнавець, -*вця*, ґеронтолоґ; /*жін.*/ старечівниця, старечознавиця, старіннєзнавиця, старостезнавиця, ґеронтолоґиня.
ГЕРОНТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. gerontologicus, -*a, -um*) старечівничий, старечознавчий, старечознавський, старіннєзнавчий, старостезнавчий, ґеронтолоґічний.
ГЕРОНТОЛОГИЯ (лат. gerontologia, -*ae, f*) старечівництво, старечознавство, старіннєзнавство, старостезнавство, ґеронтолоґія.
ГЕРПЕС (лат. herpes, -*etis, m*: від гр. herpestes – повзучий: від herpo – повзти) пухирчатка, пухирчата осипка, пухирчатий обрісник [лишай], герпес; (пол. opryszczka).
ГЕРПЕС ГУБНОЙ (лат. herpes labialis) вогник, губний герпес [обрісник, лишай].
ГЕРПЕС ЗОСТЕР (лат. herpes zoster) кружляста [оперізувальна, оперізуюча] осипка, кружлястий [оперізувальний, оперізуючий] обрісник [лишай], герпес зостер; (рос. опоясывающий лишай; пол. półpasic).
ГЕРПЕТИЗМ (лат. herpetismus, -*i, m*: від herpes, -*etis, m* – пухирчатка, пухирчата осипка, пухирчатий обрісник [лишай], герпес: від гр. herpestes – повзучий: від herpo – повзти) пухирчаткосхильність, -*ності*, осипкосхильність, -*ності*, обрісникосхильність, -*ності*, лишаєсхильність, -*ності*, герпесосхильність, -*ності*, герпетизм.
ГЕРПЕТИФОРМНЫЙ (лат. herpeticoformis, -*e*) обрісникуватий, обрісникоподібний, лишаєподібний, налишайскидний, герпесуватий, герпетоподібний, герпетиформний; (рос. герпетовидный; пол. opryszczkowaty).
ГЕРПЕТИЧЕСКИЙ (лат. herpeticus, -*a, -um*) обрісниковий, лишаєвий, лишайний, герпесний, герпетичний; (пол. opryszczkowy).
ГЕРПЕТОВИДНЫЙ (лат. herpeticoformis, -*e*) обрісникуватий, обрісникоподібний, лишаєподібний, налишайскидний, герпесуватий, герпетоподібний; (пол. opryszczkowaty).
ГЕСТОЗ (лат. gestosis, -*is, f*: від gestatio, -*onis, f* – вагітність, тяжа; toxicosis, -*is, f*) затруя, вагітнозатруя, ґестоз; (пол. zatrucie, zatrucie ciążowe).
ГЕТЕРО- (лат. hetero-) чужо-, різно-, різнорідно-, різновидо-, гетеро-.
ГЕТЕРОВАКЦИНА (лат. heterovaccinum, -*i, n*) чужощепа, чужощепина, гетеровакцина.
ГЕТЕРОГЕННЫЙ (лат. heterogenes, *G. -is*; heterogenus, -*a, -um*; heterogenicus, -*a, -um*: від hetero- – чужо-, різно-, різнорідно-, різновидо- + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, -*is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) різнорідний, неоднорідний; чужорідний, сторонній, гетероґенний; (рос. разнородный, чужеродный; пол., odmienny; латис., dažads, svešs).
ГЕТЕРОМЕТРОПИЯ (лат. heterometropia, -*ae, f*) різнозоркість, -*кості*, різнозорість, -*рості*, гетерометропія.
ГЕТЕРОМОРФНЫЙ (лат. heteromorphus, -*a, -um*) різноманітний, гетероморфний; (рос. разнообразный).
ГЕТЕРОНИМНЫЙ (лат. heteronymus, -*a, -um*) різнойменний, гетеронімний; (рос. разноимённый).
ГЕТЕРОПЛАЗИЯ (лат. heteroplasia, -*ae, f*) гетероплазія.
ГЕТЕРОПЛАСТИКА (лат. heteroplastica, -*ae, f*) гетеропластика.
ГЕТЕРОТОПИЯ (лат. heterotopia, -*ae, f*) гетеротопія.
ГЕТЕРОТОПНЫЙ (лат. heterotopicus, -*a, -um*) гетеротопний.
ГЕТЕРОФАЗИЯ (лат. heterophasia, -*ae, f*) різномова, різномов'я, різномовність, -*ності*, гетерофазія.
ГЕТЕРОХРОМИЯ (лат. heterochromia, -*ae, f*) гетерохромія.
ГЕТЕРОХРОМНЫЙ (лат. heterochromicus, -*a, -um*) гетерохромний.
ГИАЛИН (лат. hyalinum, -*i, n*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий: від hyalos – скло) склець, скливець, -*вця*, скливень, -*вня*, прозорень, -*рня*, гіалін.
ГИАЛИНОВЫЙ (лат. hyalinus, -*a, -um*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий: від hyalos – скло) склецевий, скливневий, скливцевий, прозорневий, гіаліновий; (рос.стекловидный; пол. szklisty).
ГИАЛИНОЗ (лат. hyalinosis, -*is, f*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий: від hyalos – скло) скливнів'я, скливневість, -*вості*, скливців'я, скливцевість, -*вості*, гіаліноз.
ГИАЛИНОЗНЫЙ (лат. hyalinosus, -*a, -um*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий: від hyalos – скло) скливневий, скливцевий, гіалінозний.

ГИАЛИТ (лат. hyalitis, *-tidis, f*; hyaloiditis, *-tidis, f*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий, від hyalos - скло) прозорівниця, прозорівкозапал, прозорівкозапалення, склівниця, склівкозапал, склівкозапалення, гіаліт. Запалення прозорівки [склівки, склуватого, склови́дного, склоподібного тіла] ока; (нім. Glaskörperentzündung).

ГИАЛОИДИТ (лат. hyaloiditis, *-tidis, f*; hyalitis, *-tidis, f*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий, від hyalos - скло) прозорівниця, прозорівкозапал, прозорівкозапалення, склівниця, склівкозапал, склівкозапалення, гіалоїдит. Запалення прозорівки [склівки, склуватого, склови́дного, склоподібного тіла] ока; (нім. Glaskörperentzündung).

ГИАЛОИДНЫЙ (лат. hyaloides, *G. -is*; hyaloideus, *-a, -um*: від гр. hyalinos – скляний, склистий, склянистий, склоподібний, прозорий; від hyalos – скло; vitreus, *-a, -um*) скловатковий, склистий, склянистий, склоподібний, гіалоїдний; (рос. стеклянистый, стекловатый, стекловидный, стеклообразный, стеклоподобный).

ГИАТУС (лат. hiatus, *-i, m*) роззів, розтвір, щілина, гіатус.

ГИБЕЛЬ () загин, гин, загибель.

ГИБЕРНАЦИЯ (лат. hibernatio, *-onis, f*: від hibernus – зимовий, холодний) життєсповільнення, гібернація.

ГИБЕРНАЦИЯ, ЕСТЕСТВЕННАЯ (лат. hibernatio, *-onis, f*: від hibernus – зимовий, холодний) зимова сплячка, природна гібернація (життєсповільнення).

ГИБКИЙ (лат. flexibilis, *-e*; elasticus, *-a, -um*) гинкий, гнучкий, гнучий.

ГИБКОСТЬ (лат. flexibilitas, *-atis, f*) гинкість, *-кості*, гнучкість, *-кості*, гнучість, *-чості*.

ГИБРИД (лат. hibrida, *-ae, mf(com.)*; hybrida, *-ae, mf(com.)*; hybridus, *-i, m*) схрещень, *-щя*, схрещенець, *-нця*, помісь, мішанець, *-нця*, гібрид; (рос. помесь).

ГИБРИДИЗАЦИЯ (лат. hybridisatio, *-onis, f*) схрещення, схрещування, гібридизація.

ГИБРИДНЫЙ () схрещений, помісний, гібридний.

ГИГАНТ (лат. gigantus, *-i, m*: від гр. gigas, *gigantos* –велет, велетень) велет, велетень, *-тня*, ґіґант; (рос. великан, исполин).

ГИГАНТИЗМ (лат. gigantismus, *-i, m*: від гр. gigas, *gigantos* – велет, велетень; macrosomia, *-ae, f*) велетенство, велетенськість, *-кості*, велетневість, *-вості*, велетовість, *-вості*, велетність, *-ності*, велетенність, *-ності*, високорослість, *-лості*, ґіґантизм. Ґіґантський (велетовий, велетневий, велетенський) зріст; (нім., Riesenwuchs).

ГИГАНТСКИЙ () велетовий, велетневий, велетенський, високорослий, ґіґантський.

ГИГИЕНА (лат. hygiena, *-ae, f*: від гр. hygieinos – здоровий, що приносить здоров'я, цілющий, зцілюючий; Hygieia – богиня здоров'я у стародавніх греків) 1. здоровнівство, здоровівництво, здоровознавство, хворобозапобіжництво, хворобозапобігознавство; 2. здоровоприпис; 3. чистота, ґіґієна; (нім., Gesundheitspflege; яп. eisei).

ГИГИЕНИЗАЦИЯ (лат. hygienisatio, *-onis, f*) уздоровлення, оздоровлення, оздоровнівлення, ґіґієнізація; (пол. uzdrowotnienie).

ГИГИЕНИСТ (лат. hygienistus, *-i, m*; hygienicus, *-i, m*; hygienista, *-ae, m*) здоровнівець, *-вця*, здоровівник, здоровознавець, *-вця*, ґіґієніст; */жін./* здоровнівиця, здоровівниця, здоровознавиця, ґіґієністка.

ГИГИЕНИЧЕСКИЙ (лат. hygienicus, *-a, -um*) 1. здоровнівський, здоровнівчий, здоровівничий, здоровознавчий, хворобозапобіжний, хворобозапобіжничий, хворобозапобіжницький; 2. чистий; 3. чистоплотний, ґіґієнічний.

ГИГИЕНИЧНОСТЬ (лат. hygienitas, *-atis, f*) 1. здоровнівчість, *-чості*, здоровівничість, *-чості*; 2. чистість, *-тості*; 3. чистоплотність, *-ності*, ґіґієнічність, *-ності*.

ГИГРО- (лат. hygro-) вологo-, водо-, ґіґро-.

ГИГРОМА (лат. hygroma, *-atis, n /pl. -ata/*) водоопух, водопухлина, водопухленина, капшукопухленина, ворокняк, ґіґрома.

ГИГРОМЕТР (лат. hygrometer, *-tri, m*; hygrometrum, *-i, n*; hygrometrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) вологомір, вологомірник, вологовимірник, вогкомір, вогкомірник, вогковимірник, ґіґрометр; (рос. влагомер; пол. wilgotnomierz).

ГИГРОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. hygrometricus, *-a, -um*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) вологомірний, вологовимірний, вологовимірювальний, вогкомірний, вогковимірний, вогковимірювальний, ґіґрометричний; (рос. влагоизмерительный).

ГИГРОМЕТРИЯ (лат. hygrometria, *-ae, f*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) вологовимір, вологовимірення; вологовимірняння, вологовимірювання, вогковимір, вогковимірювання, ґіґрометрія; (рос. влагоизмерение).

ГИГРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. hygroscopicus, *-a, -um*) водовбирний, водовбирівний, водовбиральний, водовбираючий; вологовбирний, вологовбирівний, вологовбиральний, вологовбираючий, вільгівний, ґіґроскопічний; (рос. влагопритягивающий).

ГИДР- 1.(лат. hidr-, hidro-; гр. hidros – піт) пото-, пітно-, гідр-; 2.(лат. hydr-, hydro-; гр. hydor – вода, рідина) водо-, водно-, гідр-; 3.(від лат. Hydrogenium, *-ii, n*; H – водень: від гр. hydor – вода + genos – рід) водне-, гідр-.

ГИДРАДЕНИТ (лат. hidradenitis, *-tidis, f*; hidrosadenitis, *-tidis, f*: від гр. hidros – піт + aden – залоза + -itis – запалення) пітнозалозниця, пітнозалозозапал, пітнозалозозапалення, "суче вим'я", гідраденіт, *-ту*. Запалення потових залоз; (рос. сучье вымя; нім. Schweißdrüsenentzündung; фр., adénite sudoripare).

ГИДРАДЕНОМА (лат. hydradenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; hydroadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*) пітняк, гідраденома.
ГИДРАМНИОН (лат. hydramnion, *-ii, n*; polyhydramnion, *-ii, n*; polyhydramnia, *-ae, f*) багатовіддя, багатоводдя, багатоводість, *-дості*, багатоводність, *-ності*, гідрамніон; (рос. многоводие).
ГИДРАРГИРИЗМ (лат. hydrargyrismus, *-i, m*; mercurialismus, *-i, m*) гідраргіризм.
ГИДРАРТРОЗ (лат. hydrarthrosis, *-is, f*; hydroarthrosis, *-is, f*) водосуглоб'я, водосуглобість, *-бості*, гідрартроз. Водянка суглоба.
ГИДРАТ (лат. hydras, *-atis, f*) воднокис, гідрат; (пол. wodzian, wodorotlenek).
ГИДРАТАЦИЯ (лат. hydratatio, *-onis, f*; hydratio, *-onis, f*) наводнення, гідратація; (пол. nawodnienie).
ГИДРЕМИЧЕСКИЙ (лат. hydraemicus, *-a, -um*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) водокровний, водокрів'яний, водокровнісний, крововодявий, крововодявісний, крововоднистий, крововоднистісний, крововодянистий, крововодянистісний, гідремічний.
ГИДРЕМИЯ (лат. hydraemia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) водокрів'я, водокровність, *-ності*, крововодявість, *-вості*, крововоднистість, *-тості*, крововодянистість, *-тості*, гідремія; (рос. водянистость крови).
ГИДРО- 1.(лат. hidr-, hidro-; гр. hidros – піт) пото-, пітно-, гідро-; 2.(лат. hydr-, hydro-; гр. hydor – вода, рідина) водо-, водно-, гідро-; 3.(від лат. Hydrogenium, *-ii, n*; H – водень: від гр. hydor – вода + genos - рід) водне-, гідро-.
ГИДРОАДЕНОМА (лат. hydroadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; hydradenoma, *-atis, n /pl. -ata/*) пітняк, гідроаденома.
ГИДРОАРТРОЗ (лат. hydroarthrosis, *-is, f*; hydrarthrosis, *-is, f*) водосуглоб'я, водосуглобість, *-бості*, гідроартроз. Водянка суглоба.
ГИДРОГЕН (лат. Hydrogenium, *-ii, n*; H: від гр. hydor – вода + genos – рід) водень, *-дня*, гідроґен; (рос. водород; пол. wodór).
ГИДРОГЕНИУМ (лат. Hydrogenium, *-ii, n*; H: від гр. hydor – вода + genos – рід) водень, *-дня*, гідроґеніум; (рос. водород; пол. wodór).
ГИДРОКАРБОНАТ (лат. hydrocarbonatum, *-i, n*) вуглеводень, *-дню*, гідрокарбонат; (рос. углеводород; пол. węglowodór; словац. uhl'ovodík; нім. kohlenwasserstoff).
ГИДРОКАРБОНАТНЫЙ () вуглеводневий, гідрокарбонатний; (рос. углеводородный).
ГИДРОКЕФАЛ (лат. hydrokephalus, *-i, m*; hydrocephalus, *-i, m*: від гр. hydor – вода + гр. κεφαλη kephale - голова) водоголівець, *-вця*, водоголовець, *-вця*, водоголівник, водянкоголівець, *-вця*, водянкоголовець, *-вця*, водянкоголівник, голововодянець, *-нця*, гідрокефал; */див тж* ***ГИДРОЦЕФАЛ****/*.
ГИДРОКЕФАЛИЯ (лат. hydrokephalia, *-ae, f*; hydrocephalia, *-ae, f, m*: від гр. hydor – вода + гр. κεφαλη kephale – голова) водоголів'я, водоголовість, *-вості*, водянкоголів'я, водянкоголовість, *-вості*, голововодянка, гідрокефалія. Водянка голови; (пол. wodogłowie); */див тж* ***ГИДРОЦЕФАЛИЯ****/*.
ГИДРОКЕФАЛЬНЫЙ (лат. hydrokephalus, *-a, -um*; hydrocephalus, *-a, -um, m*: від гр. hydor – вода + гр. κεφαλη kephale – голова) водоголовий, водоголівний, водоголовісний, голововодянковий, гідрокефальний: */див тж* ***ГИДРОЦЕФАЛЬНЫЙ****/*.
ГИДРОЛИЗ (лат. hydrolysis, *-is, f*) водорозклад, гідроліз.
ГИДРОМАССАЖ (від гр. hydro- – водо-: від гр. hydor – вода + фр. massage) водорозмин, гідромасаж.
ГИДРОМЕНИНГОЦЕЛЕ (лат. hydromeningocele, *-es, f*) гідроменінґоцеле.
ГИДРОНЕФРОЗ (лат. hydronephrosis, *-is, f*; uronephrosis, *-is, f*) водонирків'я, водонирковість, *-вості*, гідронефроз.
ГИДРОПЕРИКАРД (лат. hydropericardium, *-ii, n*) водоосердя, гідроперикард. Водянка перикарду (осердя).
ГИДРОПИЕЛОНЕФРОЗ (лат. hydropyelonephrosis, *-is, f*) водомисочконирчів'я, водомисочконирків'я, водомисочконирковість, *-вості*, гідропієлонефроз.
ГИДРОПИОНЕФРОЗ (лат. hydropyonephrosis, *-is, f*) водогноєнирків'я, водогноєнирковість, *-вості*, гідропіонефроз.
ГИДРОПНЕВМОТОРАКС (лат. hydropneumothorax) водоповітрогруддя, водоповітрогрудість, *-дості*, гідропневмоторакс.
ГИДРОПС (лат. hydrops: від гр. hydrops – водянка) водянка, вод(я)ниця, водопухленина, гідропс; (рос. водянка).
ГИДРОРРЕЯ (лат. hydrorrhoea, *-ae, f*) водосплив, водовитік, водотіч, *-течі*, водотеча, гідрорея. Спливання (стікання, витікання, сходження) вод; (рос. истечение вод).
ГИДРОСАЛЬПИНКС (лат. hydrosalpinx, *-ingis, f*: від гр. hydor – вода + гр. salpinx, *salpingos* – труба) водотруб'я, водотрубність, *-ності*, гідросальпінкс.
ГИДРОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. hydrotherapeuticus, *-a, -um*) водолікувальний, гідротерапевтичний; (рос. водолечебный; пол. wodoleczniczy).
ГИДРОТЕРАПЕВТИКА (лат. hydrotherapeutica, *-ae, f*; hydrotherapia, *-ae, f*) водолікування, водолічництво, водоцілення, водозцілювання, гідротерапевтика; (рос. водолечение; пол. wodolecznictwo; словац. kúpel'ná liečba).
ГИДРОТЕРАПИЯ (лат. hydrotherapia, *-ae, f*; hydrotherapeutica, *-ae, f*; hydropathia, *-ae, f*) водолікування, водолічництво, водоцілення, водозцілювання, гідротерапія; (рос. водолечение; пол. wodolecznictwo).

ГИДРОТЕРМОТЕРАПИЯ (лат. hydrothermotherapia, *-ae, f*) водотеплолікування, водотеплолічництво, гідротермотерапія.

ГИДРОТОРАКС (лат. hydrothorax, *-acis, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) водогруддя, водогрудість, *-дості*, водогрудність, *-ності*, водоогруддя, гідроторакс. Водянка грудей [грудної клітки, огруддя].

ГИДРОФИЛИЯ (лат. hydrophilia, *-ae, f*) водозмочування, водолюб'я, водолюбність, *-ності*, гідрофілія.

ГИДРОФИЛЬНОСТЬ (лат. hydrophilia, *-ae, f*) водозмочуваність, *-ності*, водозмочувальність, *-ності*, водолюбність, *-ності*, гідрофільність, *-ності*.

ГИДРОФИЛЬНЫЙ (лат. hydrophilus, *-a, -um*) водозмочуваний, водозмочувальний, водолюбний, гідрофільний.

ГИДРОФОБИЯ (лат. hydrophobia, *-ae, f*) водострах, водоострах, водожах, водоляк, водолячність, *-ності*, водобояння, водобоясть, водобоязнь, водобоязність, *-ності*, гідрофобія. Боясть (боязнь, водобоязність, *-ності*, бояння, жах, ляк, страх, острах) води при сказі; (рос. водобоязнь).

ГИДРОФОБНОСТЬ (лат. hydrophobia, *-ae, f*) 1. водострах, водоострах, водожах, водоляк, водолячність, *-ності*, водобояння, водобоясть, водобоязнь, водобоязність, *-ності*; 2. водонезмочування, водонезмочуваність, *-ності*, водонезмочувальність, *-ності*, водовідраза, водовідразність, *-ності*, водовідштовхувальність, *-ності*, водонелюбність, *-ності*, гідрофобність, *-ності*.

ГИДРОФОБНЫЙ (лат. hydrophobus, *-a, -um*) водолячний, водобоязкий, гідрофобний.

ГИДРОФТАЛЬМ (лат. hydrophthalmus, *-i, m*; glaucoma congenitale; glaucoma infantile; oculus bovinus) водооччя, водоочність, *-ності*, водооковість, *-вості*, гідрофтальм. Водянка ока; (рос. водянка глаза).

ГИДРОЦЕЛЕ (лат. hydrocele, *-es, f*) водокила, водогрижа, яєчководянка, гідроцеле. Водянка яєчка, водяна кила (грижа); (пол. wodniak jądra).

ГИДРОЦЕФАЛ (лат. hydrocephalus, *-i, m*; hydrokephalus, *-i, m, m*: від гр. hydor – вода + гр. κεφαλη kephale - голова) водоголівець, *-вця*, водоголовець, *-вця*, водоголівник, водянкоголівець, *-вця*, водянкоголовець, *-вця*, водянкоголівник, голововодянець, *-нця*, гідроцефал; /*див тж* ***ГИДРОКЕФАЛ***/.

ГИДРОЦЕФАЛИЯ (лат. hydrocephalia, *-ae, f*; hydrokephalia, *-ae, f, m*: від гр. hydor – вода + гр. κεφαλη kephale - голова) водоголів'я, водоголовість, *-вості*, водянкоголів'я, водянкоголовість, *-вості*, голововодянка, гідроцефалія, гідрокефалія. Водянка голови; (пол. wodogłowie; словац. vodnatiel'ka mozgu); /*див тж* ***ГИДРОКЕФАЛИЯ***/.

ГИДРОЦЕФАЛЬНЫЙ (лат. hydrocephalus, *-a, -um*; hydrokephalus, *-a, -um, m*: від гр. hydor – вода + гр. κεφαλη kephale - голова) водоголовий, водоголівний, водоголовісний, голововодянковий, гідроцефальний; /*див тж* ***ГИДРОКЕФАЛЬНЫЙ***/.

ГИДРОЦИСТОМА (лат. hydrocystoma, *-atis, n /pl. -ata/*) гідроцистома.

ГИЛУС (лат. hilus, *-i, m*) гілус.

ГИМЕН (лат. hymen, *-enis, m*: від гр. hymen - шкірка, плівка: від Hymen – Гіменей, бог шлюбу; membrana virginitatis) дівинка, гімен. Дівоча плівка [перетинка]; (рос. девственная плева; анґ., maidenhead; нім., Jungfernhäutchen, Scheidenklappe).

ГИМЕН, КОЛЬЦЕВИДНЫЙ (лат. hymen annularis) обручкувата дівинка, кільцюватий [кільцеподібний] гімен.

ГИМЕН, ПОЛУЛУННЫЙ (лат. hymen semilunaris) молодикова дівинка, півмісяцевмй гімен.

ГИМЕНАЛЬНЫЙ (лат. hymenalis, *-e*) дівинковий, гіменальний.

ГИМЕНОРРАФИЯ (лат. hymenorrhaphia, *-ae, f*) дівинкозшив, дівинкозшивання, дівинкозшиття, гіменорафія.

ГИМНАСТИКА () руханка, ґімнастика; (словац. telocvik).

ГИМНАСТИКА, ЛЕЧЕБНАЯ (лат. kinesitherapia, *-ae, f*; kinesiatrica, *-ae, f*; kinesiatrika, *-ae, f*) рухолікування, лікувальна ґімнастика [руханка].

ГИНАТРЕЗИЯ (лат. gynatresia, *-ae, f*) гінатрезія.

ГИНГИВАЛЬНЫЙ (лат. gingivalis, *-e*: від gingiva, *-ae, f* – ясно) ясневий, ясенний, ґінґівальний.

ГИНГИВИТ (лат. gingivitis, *-itidis, f*: від gingiva, *-ae, f* – ясно) ясниця, ясновиця, яснозапал, яснозапалення, ґінґівіт. Запалення ясна чи ясен; (рос. воспаление десны или дёсен; словац. d'asnový zápal).

ГИНЕКО- (лат. gynaeco-: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина) жіно(чо)-, -жіночість, *-чості*, ґінеко-.

ГИНЕКОЛОГ (лат. gynaecologus, *-i, m*: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) жінковик, жінківник, жіночник, жіночівник, жіночохворобівник, жіночохворобознавець, *-вця*, жін(к)охворознавець, *-вця*, жіночолікар, ґінеколог; /*жін.*/ жінківниця, жіночівниця, жіночохворобівниця, жіночохворобознавиця, жін(к)охворознавиця, жіночолікарка, ґінекологиня; (нім., Frauenarzt; якут. дьахтар враhа).

ГИНЕКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. gynaecologicus, *-a, -um*: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) жінковичий, жінківничий, жіночничий, жіночівничий, жіночохворобівничий, жіночохворобознавчий, жін(к)охворознавчий, жіночолікарський, ґінекологічний.

ГИНЕКОЛОГИЯ (лат. gynaecologia, *-ae, f*: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) жінковництво, жінківництво, жіночництво,

жіночівництво, жіночохворобівництво, жіночохворобознавство, жіночолікарство, жіночолікарювання, ґінекологія; (нім., Frauenheilkunde).

ГИНЕКОМАСТИЯ (лат. gynaecomastia, *-ae, f*: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина) жіно(чо)перся, жіно(чо)персість, *-сості*, жіно(чо)персність, *-ності*, жіно(чо)груддя, жіно(чо)грудість, *-дості*, персожіночість, *-чості*, грудожіночість, *-чості*, ґінекомастія; (нім., Frauenbrust).

ГИНЕКОФОБИЯ (лат. gynaecophobia, *-ae, f*; gynaephobia, *-ae, f*: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина) жінколяк, жінколячність, *-ності*, жінкобоязнь, жінкобоязність, *-ності*, ґінекофобія.

ГИНЕФОБИЯ (лат. gynaephobia, *-ae, f*; gynaecophobia, *-ae, f*: від гр. γυνη, *γυναικος* gyne, *gynaikos* – жінка, дружина) жінколяк, жінколячність, *-ності*, жінкобоязнь, жінкобоязність, *-ності*, ґінефобія.

ГИОИДНЫЙ (лат. hyoides, *G. -is*; hyoideus, *-a, -um*: від гр. hyoeides – схожий на грецьку літеру (букву) «υ» /*іпсилон*/) язульковий, під'язиковий, гіоїдний; (рос. подъязычный).

ГИП-, ГИПО- (лат. hyp-, hypo-: від гр. υπο- hypo-) 1. до-, недо-, -знижа, -зниження, -нестача; 2. під-, гіп-, гіпо-. Префікс (приросток, приставка), що означає: 1. зниження, зменшення, недостатність, слабковираженість; 2. під, нижче, знизу.

ГИПАЛГЕЗИЯ (лат. hypalgesia, *-ae, f*: від hyp-, hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) боленедочулість, *-лості*, боленедочутливість, *-вості*, гіпал(ь)ґезія.

ГИПЕР- (лат. hyper-: від гр. υπερ- hyper-) над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст, гіпер-. Префікс (приросток, приставка), що означає підвищення, надмірність.

ГИПЕРАЛГЕЗИЯ (лат. hyperalgesia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) боленадчулість, *-лості*, боленадчутливість, *-вості*, гіперал(ь)ґезія.

ГИПЕРАММОНИЕМИЯ (лат. hyperammoniaemia, *-ae, f*; ammoniaemia, *-ae, f*; ammonaemia, *-ae, f*) надсмородцекрів'я, надсмородцекровність, *-ності*, гіперамоніємія. Підвищений вміст (наявність в значній кількості) смородця (амоняку, амоніаку, аміаку) в крові.

ГИПЕРАЦИДНЫЙ () перекислений, перекислий, надкислистий, надкислинний, надкислотний, понадкислотний, гіперацидний.

ГИПЕРАЦИДНОСТЬ (лат. hyperaciditas, *-atis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст; hyperchlorhydria, *-ae, f*) перекисленість, *-ності*, перекислість, *-лості*, перекислотність, *-ності*, понадкислотність, *-ності*, надкислистість, *-тості*, надкислинність, *-ності*, надкислотність, *-ності*, понадкислотність, *-ності*, гіперацидність, *-ності*.

ГИПЕРВЕНТИЛЯЦИЯ (лат. hyperventilatio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надпродув, понадпродування, гіпервентиляція.

ГИПЕРВИТАМИНОЗ (лат. hypervitaminosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіпервітаміноз.

ГИПЕРВОЛЕМИЯ (лат. hypervolaemia, *-ae, f*: hypervolhaemia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + фр. volum – об'єм, обсяг + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров; plethora, *-ae, f*) понадоб'ємокрів'я, понадоб'ємокровність, *-ності*, переоб'ємокрів'я, переоб'ємокровність, *-ності*, великооб'ємокрів'я, великооб'ємокровність, *-ності*, кровооб'ємонадмір, кровооб'ємонадмірність, *-ності*, кровооб'ємозбільша, кровооб'ємозбільшення, гіперволемія. Збільшення (надмір, надмірність) загального об'єму циркулюючої крові.

ГИПЕРГЕНИТАЛИЗМ (лат. hypergenitalismus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперґеніталізм.

ГИПЕРГИДРОЗ (лат. hyperhydrosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) пітнявість, *-вості*, пітливість, *-вості*, надпітнявість, *-вості*, надпітливість, *-вості*, понадпітливість, *-вості*, надпотивість, *-вості*, надпотіння, потонадмір, потообливання, гіперґідроз. Надмірна пітливість, посилене (надмірне) потіння.

ГИПЕРГИЯ (лат. hypergia, *-ae, f*: від гр. υπ- hyp-, υπο- hypo— до-, недо-, -знижа, -нестача + ergon – робота, діяльність) гіперґія.

ГИПЕРГЛИКЕМИЧЕСКИЙ (лат. hyperglykaemicus, *-a, -um*; hyperglycaemicus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперглікемічний.

ГИПЕРГЛИКЕМИЯ (лат. hyperglykaemia, *-ae, f*; hyperglycaemia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) надсолодокрів'я, надсолодокровність, *-ності*, солодокровонадмір, надцукрокрів'я, надцукрокровність, *-ності*, цукрокровонадмір, гіперглікемія.

ГИПЕРГЛОБУЛИЯ (лат. hyperglobulia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперґлобулія.

ГИПЕРГОНАДИЗМ (лат. hypergonadismus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперґонадизм.

ГИПЕРДАКТИЛИЯ (лат. hyperdactylia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст; polydactylia, *-ae, f*) понадпалість, *-лості*, понадпальчість, *-чості*, багатопалість, *-лості*, багатопальчатість, *-тості*, гіпердактилія; (рос. многопалость).

ГИПЕРЕМЕЗ, ГИПЕРЕМЕЗИС (лат. hyperemesis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надблювота, гіперемез, гіперемезис. Надмірна (невгамовна, нестримна) блювота.

ГИПЕРЕМИРОВАННЫЙ (лат. hyperaemicus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) перекровлений, багатокрівний, багатокровний, повнокровний, кровонаповнений, кровопереповнений, кровуватий, гіперемований; (рос. полнокровный, многокровный; пол. przekrwiony).

ГИПЕРЕМИЧЕСКИЙ (лат. hyperaemicus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) перекровлений, багатокрівний, багатокровний, повнокровний, кровонаповнений, кровопереповнений, кровуватий, гіперемічний; (рос. полнокровный, многокровный; пол. przekrwiony).

ГИПЕРЕМИЯ (лат. hyperaemia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) 1. перекровлення, перекровленість, *-ності*, перекрів'я, перекровність, *-ності*, надкрів'я, надкровність, *-ності*, багатокрів'я, багатокровність, *-ності*, повнокрів'я, повнокровність, *-ності*, кровонадмір, кровонаплив, кровонаповнення, кровопереповнення */місцеве/*, гіперемія; 2.*/шкіри/* почервоніння, гіперемія; (рос. 1. кровонаполнение, полнокровие */местное/*; 2. покраснение; пол. 1. przekrwienie).

ГИПЕРЕРГИЯ (лат. hyperergia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + ergon – робота, діяльність) гіперергія.

ГИПЕРЕСТЕЗИЯ (лат. hyperaesthesia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надчулість, *-лості*, надчутливість, *-вості*, понадчулість, *-лості*, понадчутливість, *-вості*, перечулення, перечулість, *-лості*, перечутливість, *-вості*, перевідчуття, перевідчутність, *-ності*, гіперестезія; (словац. precitlivenosť); */див. тж **ГИПЕРЭСТЕЗИЯ**/*.

ГИПЕРКАПНИЯ (лат. hypercapnia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надвуглекислість, *-лості*, понадвуглекислість, *-лості*, гіперкапнія.

ГИПЕРКЕРАТОЗ (лат. hyperkeratosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) шкірозроговілість, *-лості*, шкірозроговіння, гіперкератоз.

ГИПЕРКИНЕЗ (лат. hyperkinesis, *-is, f*; hyperkinesia, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надрухливість, *-вості*, понадрухливість, *-вості*, рухонадмір, гіперкінез.

ГИПЕРЛЕЙКОЦИТОЗ (лат. hyperleucocytosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперлев/йкоцитоз.

ГИПЕРМЕТРОП (лат. hypermetropus, *-i, m*; hypermetrops, *-is, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + гр. μετρον metron – міра + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; hyperopus, *-i, m*) далекозорець, *-рця*, далекозорий, гіперметроп; (рос. дальнозоркий).

ГИПЕРМЕТРОПИЧЕСКИЙ (лат. hypermetropicus, *-a, -um*; hypermetropus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + гр. μετρον metron – міра + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; hyperopicus, *-a, -um*; hyperopus, *-a, -um*; presbyopicus, *-a, -um*) далекозорий, гіперметропічний; (рос. дальнозоркий; пол. nadwzroczny; анґ., longsighted, farsighted).

ГИПЕРМЕТРОПИЯ (лат. hypermetropia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + гр. μετρον metron – міра + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; hyperopia, *-ae, f*; hypertropia, *-ae, f*) далекозорість, *-рості*, гіперметропія; (рос. дальнозоркость; пол. nadwzroczność; латис., talredziba; анґ., longsightedness, farsightedness, presbytism).

ГИПЕРНЕФРОМА (лат. hypernephroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надниркоопух, надниркопухлина, гіпернефрома.

ГИПЕРОП (лат. hyperopus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; hypermetropus, *-i, m*; hypermetrops, *-is, m*) далекозорець, *-рця*, далекозорий, гіпероп; (рос. дальнозоркий).

ГИПЕРОПИЧЕСКИЙ (лат. hyperopicus, *-a, -um*; hyperopus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; hypermetropicus, *-a, -um*; hypermetropus, *-a, -um*; presbyopicus, *-a, -um*) далекозорий, гіперопічний; (рос. дальнозоркий; пол. nadwzroczny; анґ., longsighted, farsighted).

ГИПЕРОПИЯ (лат. hyperopia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; hypermetropia, *-ae, f*; hypertropia, *-ae, f*) далекозорість, *-рості*, гіперопія; (рос. дальнозоркость; пол. nadwzroczność; латис., talredziba; анґ., longsightedness, farsightedness, presbytism).

ГИПЕРОРЕКСИЯ (лат. hyperorexia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) ненаїддя, ненаїдність, *-ності*, ненажерність, *-ності*, ненажерливість, *-вості*, гіперорексія.

ГИПЕРОСМИЯ (лат. hyperosmia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) перенюх, наднюховість, *-вості*, нюхонадмір, гіперосмія.

ГИПЕРОСТОЗ (лат. hyperostosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперостоз.

ГИПЕРПАРАТИРЕОЗ (лат. hyperparathyreosis, *-is, f*: hyperparathyreoidismus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) над(то)прищитовиддя, над(то)прищитовидність, *-ності*, прищитовидонадмір, гіперпаратиреоз.

ГИПЕРПАРАТИРЕОИДИЗМ (лат. hyperparathyreoidismus, *-i, m*; hyperparathyreosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперпаратиреоїдизм.

ГИПЕРПИГМЕНТАЦИЯ (лат. hyperpigmentatio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперпіґментація.

ГИПЕРПИРЕЗ (лат. hyperpyresis, *-is, f*; hyperpyrexia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надгарячка, гіперпірез.

ГИПЕРПИРЕКСИЯ (лат. hyperpyrexia, *-ae, f*; hyperpyresis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надгарячка, гіперпірексія.

ГИПЕРПИРЕТИЧЕСКИЙ (лат. hyperpyticus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надгарячковий, гіперпіретичний.
ГИПЕРПИТУИТАРИЗМ (лат. hyperpituitarismus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперпітуїтаризм.
ГИПЕРПЛАЗИЯ (лат. hyperplasia, *-ae, f*: від hyper-: від гр. υπερ- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) розріст, розрощення, розростання, вибуяння, гіперплазія.
ГИПЕРПЛЕРЕЗ (лат. hyperpleresis, *-is, f*: від hyper-: від гр. υπερ- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) переповнення, гіперплерез.
ГИПЕРПНОЭ (гр. hyperpnoia; лат. hyperpnoea, *-ae, f*; hyperpnoë, *-es, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперпное.
ГИПЕРПРЕСБИОПИЯ (лат. hyperpresbyopia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) старечодалекозір, *-зору*, старечодалекозорість, *-рості*, гіперпресбіопія.
ГИПЕРПСИХОЗ (лат. hyperpsychosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + psychosis, *-is, f* – душорозлад, душ(евн)охвороба, душ(евн)охворість) (по)наддумість, *-мості*, (по)наддум(к)овість, *-вості*, дум(к)онадмір, гіперпсихоз; (пол., gonitwa myśli).
ГИПЕРРЕФЛЕКСИЯ (лат. hyperreflexia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперрефлексія.
ГИПЕРСАЛИВАЦИЯ (лат. hypersalivatio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + лат. salivatio, *-onis, f* – слиновиділення; */недок./* слиновиділяння, слинотворення, слиноутворення, салівація: від salivo – виділяю слину: від saliva, *-ae, f* – слина) слинотеча, слинотіч, *-течі*, надслиновиділення, надслиноутворення, слинозбільша, слинозбільшення, гіперсалівація.
ГИПЕРСЕКРЕЦИЯ (лат. hypersecretio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) пересоччя, пересочність, *-ності*, надсоччя, надсочність, *-ності*, надвиділь, надвиділення, надвиділяння, надвиділювання, понадвиділення, понадвиділяння, понадвиділювання, перевиділення, виділонадмір, гіперсекреція. Підвищена секреція (виділення, виділяння, виділювання).
ГИПЕРСТЕНУРИЯ (лат. hypersthenuria, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперстенурія.
ГИПЕРТЕНЗИЯ (лат. hypertensio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + лат. tendere, pp. tensus – натягувати, напружувати, розтягати) надтиск, понадтиск, понадтисісіть, *-сості*, понадтисковість, *-вості*, перетиснення, перетискість, *-кості*, перетисковість, *-вості*, гіпертензія. Симптом гіпертонії; (пол. nadciśnienia; яп. koketsuatsu).
ГИПЕРТЕРМИЯ (лат. hyperthermia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) теплозбільша, теплозбільшення, теплозбільшеність, *-ності*, перегрів, перегрівання, гіпертермія; (рос. перегрев, перегревание).
ГИПЕРТИМИЯ (лат. hyperthymia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіпертимія.
ГИПЕРТИМНОСТЬ (лат. hyperthymia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіпертимність, *-ності*.
ГИПЕРТИРЕОЗ (лат. hyperthyreosis, *-is, f*; hyperthyreoidismus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) переборлаків'я, переборлаковість, *-вості*, над(то)щитовиддя, над(то)щитовидність, *-ності*, щитовидонадмір, гіпертиреоз.
ГИПЕРТИРЕОИДИЗМ (лат. hyperthyreoidismus, *-i, m*; hyperthyreosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) переборлаків'я, переборлаковість, *-вості*, гіпертиреоїдизм.
ГИПЕРТОНИОФОБИЯ (лат. hypertoniophobia, *-ae, f*: від hypertonia, *-ae, f* – надтиск, надтисків'я, надтисковість, *-вості*, над(на)пружжя, над(на)пружність, *-ності*, перетисків'я, перетисковість, *-вості*, тискозріст, тисконадмір, гіпертонія: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск + гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) надтискострах, надтискоострах, надтискожах, надтисколяк, надтисколячність, *-ності*, надтисколякливість, *-ності*, надтискобояння, надтискобоясть, надтискобоязнь, надтискобоязність, *-ності*, надтискобоязкість, *-кості*, надтисків'єстрах, надтисків'єострах, надтисків'єжах, надтисків'єляк, надтисків'єлячність, *-ності*, надтисків'єлякливість, *-ності*, надтисків'єбояння, надтисків'єбоясть, надтисків'єбоязнь, надтисків'єбоязність, *-ності*, надтисків'єбоязкість, *-кості*, надтисковісністрах, надтисковісноострах, надтисковісножах, надтисковісноляк, надтисковіснолячність, *-ності*, надтисковіснолякливість, *-ності*, надтисковіснобояння, надтисковіснобоясть, надтисковіснобоязнь, надтисковіснобоязність, *-ності*, надтисковіснобоязкість, *-кості*, над(на)пружжєстрах, над(на)пружжєострах, над(на)пружжєжах, над(на)пружжєляк, над(на)пружжєлячність, *-ності*, над(на)пружжєлякливість, *-ності*, над(на)пружжєбояння, над(на)пружжєбоясть, над(на)пружжєбоязнь, над(на)пружжєбоязність, *-ності*, над(на)пружжєбоязкість, *-кості*, перетискострах, перетискоострах, перетискожах, перетисколяк, перетисколячність, *-ності*, перетисколякливість, *-ності*, перетискобояння, перетискобоясть, перетискобоязнь, перетискобоязність, *-ності*, перетискобоязкість, *-кості*, перетисків'єстрах, перетисків'єострах, перетисків'єжах, перетисків'єляк, перетисків'єлячність, *-ності*, перетисків'єлякливість, *-ності*, перетисків'єбояння, перетисків'єбоясть, перетисків'єбоязнь, перетисків'єбоязність, *-ності*, перетисків'єбоязкість, *-кості*, перетисковісністрах, перетисковісноострах, перетисковісножах, перетисковісноляк, перетисковіснолячність, *-ності*,

перетисковісноляклнвість, *-ності*, перетисковіснобояння, перетисковіснобоясть, перетисковіснобоязнь, перетисковіснобоязність, *-ності*, перетисковіснобоязкість, *-кості*, тискозростострах, тискозростоострах, тискозростожах, тискозростоляк, тискозростолячність, *-ності*, тискозростоляклнвість, *-ності*, тискозростобояння, тискозростобоясть, тискозростобоязнь, тискозростобоязність, *-ності*, тискозростобоязкість, *-кості*, тисконадміространх, тисконадміроострах, тисконадміросжах, тисконадміроляк, тисконадміролячність, *-ності*, тисконадміроляклнвість, *-ності*, тисконадміробояння, тисконадміробоясть, тисконадміробоязнь, тисконадміробоязність, *-ності*, тисконадміробоязкість, *-кості*, гіпертоніофобія. Острах захворіти гіпертонією.

ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ (лат. hypertonicus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск) надтисковий, перетисковий, тискозрослий, тисконадмірний, гіпертонічний.

ГИПЕРТОНИЯ (лат. hypertonia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск) надтиск, надтисків'я, надтисковість, *-вості*, над(на)пружжя, над(на)пружність, *-ності*, перетиск, перетисків'я, перетисковість, *-вості*, тискозріст, тисконадмір, гіпертонія; (пол. nadciśnienia).

ГИПЕРТОНУС (лат. hypertonus, *-i, m*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск) надпруг, надпружжя, надпружність, *-ності*, наднапруг, наднапружжя, наднапружність, *-ності*, гіпотонус.

ГИПЕРТРИХОЗ (лат. hypertrichosis, *-is, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надволосність, *-ності*, надволосатість, *-тості*, волохатість, *-тості*, надволохатість, *-тості*, надтоволохатість, *-тості*, кошлатість, *-тості*, надкошлатість, *-тості*, гіпертрихоз. Надмірна волохатість (волосатість).

ГИПЕРТРОФИРОВАННЫЙ (лат. hypertrophicus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) перерослий, перерощений, гіпертрофований.

ГИПЕРТРОФИЧЕСКИЙ (лат. hypertrophicus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) перерістний, вибуялий, гіпертрофічний.

ГИПЕРТРОФИЯ (лат. hypertrophia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) переріст, перерість, *-рості*, перерощення, вибуяння, вибуялість, *-лості*, гіпертрофія.

ГИПЕРФУНКЦИЯ (лат. hyperfunctio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надвідправа, наддіяльність, *-ності*, понадвідправа, понаддіяльність, *-ності*, відправонадмір, гіперфункція. Надмірна функція (відправа).

ГИПЕРХЛОРГИДРИЯ (лат. hyperchlorhydria, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст; hyperaciditas, *-atis, f*) пере(соляно)кисленість, *-ності*, пере(соляно)кислість, *-лості*, пере(соляно)кислотність, *-ності*, понад(соляно)кислотність, *-ності*, над(соляно)кислистість, *-тості*, над(соляно)кислинність, *-ності*, гіперхлоргідрія.

ГИПЕРХЛОРУРИЯ (лат. hyperchloruria, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) гіперхлорурія.

ГИПЕРХОЛЕСТЕРИНЕМИЯ (лат. hypercholisterinaemia, *-ae, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) гіперхолістеринемія.

ГИПЕРХРОМНЫЙ (лат. hyperchromicus, *-a, -um*; hyperchromaticus, *-a, -um*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надбарвний, перебарвлений, гіперхромний; (пол. nadbarwliwy, nadbarwiony).

ГИПЕРЭКСТЕНЗИЯ (лат. hyperextensio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надрозгин, понадрозгин, перерозгин, перерозгинання, гіперекстензія. Надмірний розгин; (рос. переразгибание).

ГИПЕРЭСТЕЗИЯ (лат. hyperaesthesia, *-ae*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надчулість, *-лості*, надчутливість, *-вості*, понадчулість, *-лості*, понадчутливість, *-вості*, перечулення, перечулість, *-лості*, перечутливість, *-вості*, перевідчуття, перевідчутність, *-ності*, гіперестезія; (словац. precitlivenost'); */див. тж **ГИПЕРЕСТЕЗИЯ**/*.

ГИПЕСТЕЗИЯ (лат. hypaesthesia, *-ae, f*: від гр. υπο- hypo-, hyp- – до-, недо-, -знижа, -нестача) недочулість, *-лості*, недочутливість, *-вості*, недовідчуття, недовідчутність, *-ності*, недочулення, гіпестезія.

ГИПНОЗ (лат. hypnosis, *-is, f*) навій, навія, навіяння, навієння, навіювання, навієсон, півусип, напівусип, гіпноз. Навіяний сон; (рос. внушённый сон, полуусыпление).

ГИПНОЗНЫЙ (лат. hypnosus, *-a, -um*) навійний, навійовий, навіяннєвий, навієннєвий, навіювальний, навіюваннєвий, навієсоновий, півусипний, напівусипний, гіпнозний; (рос. полуусыплённый).

ГИПНОТЕРАПИЯ (лат. hypnotherapia, *-ae, f*) навійолікування, навієлікування, гіпнотерапія.

ГИПНОТИЗИРОВАТЬ (лат. hypnotisare) навіювати, навієсонити, півусипляти, напівусипяти, гіпнотизувати; (рос. полуусыплять).

ГИПНОТИЗИРУЕМЫЙ () навіюваний, піднавійовий, навієсонюваний, півусиплюваний, напівусиплюваний, гіпнотизовуваний; (рос. полуусыпляемый).

ГИПНОТИЧЕСКИЙ (лат. hypnoticus, *-a, -um*) навійний, навійовий, навіяннєвий, навієннєвий, навіювальний, навіюваннєвий, навієсоновий, півусипний, напівусипний, гіпнотичний; (рос. полуусыплённый).

ГИПО-, ГИП- (лат. hypo-, hyp-: від гр. υπο- hypo-) 1. до-, недо-, -знижа, -зниження, -нестача; 2. під-, гіп-, гіпо-. Префікс (приросток, приставка), що означає: 1. зниження, зменшення, недостатність, слабковираженість; 2. під, нижче, знизу.

ГИПОАЛЛЕРГЕННЫЙ (лат. hypoallergenicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – до-, недо-, -знижа, -нестача + гр. allos – інший + ergon – робота, діяльність: від гр. ergein – діяти + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від гр. genesis, *-is, f* – походження: від гр. gignomai – народжуватись, походити) недоіншодійний, недоіншодієтворчий, недоіншодієтворний, недоіншодієтвірний, недоіншодісутвірний, недоіншодієутворювальний, недоіншодієвиниковий, недоіншодієвиникальний, недоіншодієчинний, недоіншодієпричинний, недоіншодієпричиновий, недоіншодієспричинюваний, недоіншодієспричинювальний, гіпоалерґенний.

ГИПОАЛЬБУМИНОЗ (лат. hypoalbuminosis, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) білковинозменша, білковинозменшення, гіпоальбуміноз.

ГИПОАЦИДНОСТЬ (лат. hypoaciditas, *-atis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; hypochlorhydria, *-ae, f*) недокисленість, *-ності*, недокислість, *-лості*, недокислистість, *-тості*, недокислинність, *-ності*, недокислотність, *-ності*, кислотозниженість, *-ності*, гіпоацидність, *-ності*. Знижена кислотність.

ГИПОАЦИДНЫЙ () недокислений, недокислий, недокислистий, недокислинний, гіпоацидний.

ГИПОБИОЗ (лат. hypobiosis, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недожиттєвість, *-вості*, життєзнижа, життєвознижа, гіпобіоз.

ГИПОВЕНТИЛЯЦИЯ (лат. hypoventilatio, *-onis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недопровітрення, недопровітрювання, гіповентиляція.

ГИПОВИТАМИНОЗ (лат. hypovitaminosis, *-is, f*: від hypo-, hyp-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) вітамінонедостача, вітамінонедостатність, *-ності*, вітаміноголоднеча, гіповітаміноз.

ГИПОВОЛЕМИЯ (лат. hypovolaemia, *-ae, f*; hypovolhaemia, *-ae, f*: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + фр. volum – об'єм, обсяг + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров; oligaemia, *-ae, f*) недооб'ємокрів'я, недооб'ємокровність, *-ності*, малооб'ємокрів'я, малооб'ємокровність, *-ності*, кровооб'ємонестача, кровооб'ємонедостатність, -ності, кровооб'ємобрак, гіповолемія. Зменшення (недостатність) загального об'єму циркулюючої крові.

ГИПОГАЛАКТИЯ (лат. hypogalactia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недомолоччя, молоконестача, молокобрак, гіпоґалактія.

ГИПОГАСТРИЙ (лат. hypogastrium, *-ii, n*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; regio hypogastrica) здухвина, підчерев'я, гіпоґастрій.

ГИПОГЕНЕЗИЯ (лат. hypogenesia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; hypoplasia, *-ae, f*) недорозвиток, недорозвій, недорозвинення, гіпоґенезія; (рос. недоразвитие).

ГИПОГЕНИТАЛИЗМ (лат. hypogenitalismus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпоґеніталізм.

ГИПОГЛИКЕМИЧЕСКИЙ (лат. hypoglykaemius, *-a, -um*; hypoglykaemicus, *-a, -um*; hypoglycaemius, *-a, -um*; hypoglycaemicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпоглікемічний.

ГИПОГЛИКЕМИЯ (лат. hypoglykaemia, *-ae, f*; hypoglycaemia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) гіпоґлікемія.

ГИПОГЛОБУЛИЯ (лат. hypoglobulia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпоґлобулія.

ГИПОГОНАДИЗМ (лат. hypogonadismus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпоґонадизм.

ГИПОДЕРМА (лат. hypoderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; subcutis, *-is, f*) підшкіра, підшкірина, гіподерма.

ГИПОДЕРМАЛЬНИЙ (лат. hypodermalis, *-e*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; subcutaneus, *-a, -um*) підшкірний, підшкіринний, гіподермальний.

ГИПОДЕРМАТИЧЕСКИЙ (лат. hypodermaticus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) підшкірний, гіподерматичний.

ГИПОДИНАМИЧЕСКИЙ (лат. hypodynamicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) 1. малорухливий; 2. ослаблений, силозменшений, силознижений, гіподинамічний; (рос. 1. малоподвижный; 2. ослабленный; пол. osłabiony).

ГИПОДИНАМИЯ (лат. hypodynamia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) 1. малорухливість, *-вості*; 2. ослаблення, силозменшення, силозниження, гіподинамія; (рос. 1. малоподвижность; 2. ослабление).

ГИПОКАПНИЯ (лат. hypocapnia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недовуглекисля, недовуглекислів'я, недовуглекислість, *-лості*, гіпокапнія.

ГИПОКИНЕЗ (лат. hypokinesis, *-is, f*; hypokinesia, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недорухливість, *-вості*, гіпокінез.

ГИПОКСЕМИЯ (лат. hypoxaemia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) недокиснекрів'я, недокиснекров(н)ість, *-в(н)ості*, гіпоксемія.

ГИПОКСИЯ (лат. hypoxia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недокиснів'я, недокисневість, *-вості*, гіпоксія.

ГИПОМЕНОРРЕЯ (лат. hypomenorrhoea, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) маломісяччя, маломісячків'я, гіпоменорея.

ГИПОМНЕЗИЯ (лат. hypomnesia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недопам'ять, гіпомнезія.

ГИПОНИХИЙ (лат. hyponychium, *-ii, n*; hyponychon: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) нігтеложе, гіпоніхій.

ГИПОПАРАТИРЕОЗ (лат. hypoparathyreosis, *-is, f*; hypoparathyreoidismus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недо(біля)борлаків'я, недо(біля)борлаковість, *-вості*, гіпопаратиреоз.

ГИПОПАРАТИРЕОИДИЗМ (лат. hypoparathyreoidismus, *-i, m*; hypoparathyreosis, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпопаратиреоїдизм.

ГИПОПИГМЕНТАЦИЯ (лат. hypopigmentatio, *-onis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) слабкозабарвленість, *-ності*, недобарвлення, гіпопігментація.

ГИПОПИТУИТАРИЗМ (лат. hypopituitarismus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпопітуїтаризм.

ГИПОПЛАЗИЯ (лат. hypoplasia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; hypogenesia, *-ae, f*) недорозвиток, недорозвій, недорозвинення, гіпоплазія; (рос. недоразвитие).

ГИПОПРОТЕИНЕМИЯ (лат. hypoproteinaemia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача: 2. під- + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) недобілкокрів'я, недобілкокровість, *-вості*, гіпопротеїнемія.

ГИПОПРОТРОБМИНЕМИЯ (лат. hypoprothrombinaemia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) гіпопротромбінемія.

ГИПОРЕФЛЕКСИЯ (лат. hyporeflexia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недовідрушшя, недовідрушність, *-ності*, гіпорефлексія.

ГИПОСАЛИВАЦИЯ (лат. hyposalivatio, *-onis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недослиння, недослинення, недослиновиділення, слинознижа, слинозниження, гіпосалівація.

ГИПОСЕКРЕЦИЯ (лат. hyposecretio, *-onis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недосоччя, недосочність, *-ності*, гіпосекреція.

ГИПОСИСТОЛИЯ (лат. hyposystolia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недоскороття, недоскоротність, *-ності*, недосерцескороття, недосерцескоротність, *-ності*, недосерцескороччя, недосерцескороченість, *-ності*, серценедоскоротність, *-ності*, слабкосерцескоротність, *-ності*, неповносерцескоротність, *-ності*, гіпосистолія. Слабка чи неповна систола (серцескорот, серцескорочення).

ГИПОСМИЯ (лат. hyposmia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпосмія.

ГИПОСПАДИЯ (лат. hypospadia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + spadon – отвір; fissura uretrae inferior) сечонориця (сечівниконориця) долішня (нижня), гіпоспадія. Нижня щілина (незарощення) сечівника (сечовипускного каналу (протоки)) з локалізацією (розміщенням) його зовнішнього отвору в незвичайному місці.

ГИПОСТАЗ (лат. hypostasis, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) застій, кровостій, гіпостаз.

ГИПОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. hypostaticus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) застійний, застійливий; кровостійний, гіпостатичний.

ГИПОСТЕНУРИЯ (лат. hyposthenuria, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпостенурія.

ГИПОТАЛАМИЧЕСКИЙ (лат. hypothalamicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) підзгірний, підзгіровий, підзгір'євий, підгорбовий, підгорбівний, підгорб'ївний, підзорогорбовий, підзоровогорбовий, зоропідгірний, зоропідгірісний, зоропідгір'їсний, гіпоталамічний; (рос. подбугорный, подзрительнобугорный; пол. podwzgórzowy).

ГИПОТАЛАМУС (лат. hypothalamus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + thalamus, *-i, m*; thalamus opticus: від гр. thalamos спальня, покій; thalame логовище, нора) підзгір'я, підгір'я, підгорб'я, підзорогорб'я, зоропідгір'я, підпалац, підгорбова частина, гіпоталамус; (рос. подбугорье; пол. podwzgórze).

ГИПОТЕЗА (лат. hypothesis, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) надум, намислення, припущення, гадка, здогад, *-ду*, здогадка, гіпотеза; (рос. предположение; пол. przypuszczenie).

ГИПОТЕНАР (лат. **hypothenar**, *-aris, n*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + θεναρ thenar долоня: від theino вдаряю; **antithenar**, *-aris, n*) мізинцем'якуш, мізинцем'якушка, мізинцепідвищення, противипин, гіпотенар. М'якушка мізинця, підвищення мізинця.

ГИПОТЕНЗИВНЫЙ (лат. hypotensivus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) тискознижний, тискознижувальний, тискознижуючий, гіпотензивний.

ГИПОТЕНЗИЯ (лат. **hypotensio**, *-onis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + лат. tendere, pp. tensus – натягувати, напружувати, розтягати; **hypotonia**, *-ae, f*) тискозниз, тискознижа, тискозниження, тискоспад, тисконестача, тисконедостача, тисконедостатність, *-ності*, недотиснення, недотисків'я, недотисковість, *-вості*, гіпотензія. Симптом гіпотонії; (пол. podciśnienie; яп. teiketsuatsu).

ГИПОТЕРМИЯ (лат. hypothermia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) теплознижа, теплозниження, теплозниженість, *-ності*, теплозменша, теплозменшення, теплозменшеність, *-ності*, недотеплів'я, недотеплість, *-лості*, охолодження, гіпотермія; (рос. охлаждение).

ГИПОТЕТИЧЕСКИ () припустимо, припускально, здогадно, гадано, гіпотетично; (рос. предположительно, гадательно; пол. przypuszczalnie).

ГИПОТЕТИЧЕСКИЙ (лат. hypotheticus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) намислений, припущений, припустимий, припускальний, здогадний, гаданий, гіпотетичний; (рос. предположительный, гадательный; пол. przypuszczalny).

ГИПОТИМИЯ (лат. hypothymia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпотимія.

ГИПОТИРЕОЗ (лат. hypothyreosis, *-is, f*; hypothyreoidismus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недоборлаків'я, недоборлаковість, *-вості*, гіпотиреоз.

ГИПОТИРЕОИДИЗМ (лат. **hypothyreoidismus**, *-i, m*; **hypothyreosis**, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недоборлаків'я, недоборлаковість, *-вості*, гіпотиреоз.

ГИПОТОНИЧЕСКИЙ (лат. hypotonicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск) тискознижений, недотисковий, гіпотонічний.

ГИПОТОНИЯ (лат. **hypotonia**, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск; **hypotensio**, *-onis, f*) недотиск, недотисків'я, недотисковість, *-вості*, недопружжя, недопружність, *-ності*, тискоспад, тискоспадність, *-ності*, тискозниз, тискознижа, тискозниження, тискозниженість, *-ності*, тисконестача, гіпотонія.

ГИПОТОНУС (лат. hypotonus, *-i, m*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг, тиск) недопруг, недопружжя, недопружність, *-ності*, недонапруг, недонапружжя, недонапружність, *-ності*, гіпотонус.

ГИПОТРОФИРОВАННЫЙ (лат. hypotrophicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпотрофований.

ГИПОТРОФИЧЕСКИЙ (лат. hypotrophicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпотрофічний.

ГИПОТРОФИЯ (лат. hypotrophia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпотрофія.

ГИПОФАРИНКС (лат. hypopharynx: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) загорлянник, гіпофаринкс.

ГИПОФИЗ (лат. hypophysis, *-is, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + phyein – рости; glandula pituitaris [pituitaria]; corpus pituitarius; colatorium; appendix cerebri) гіпофіз; (рос. придаток мозга, "вырост" мозга; пол. przysadka).

ГИПОФИЗАРНЫЙ (лат. hypophysarius, *-a, -um*; hypophysealis, *-e*; hypophysialis, *-e*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; pituitarius, *-a, -um*) гіпофізарний.

ГИПОФИЗИОПРИВНЫЙ (лат. hypophysioprivus, *-a, -um*; hypophysioprivicus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпофізіопривний.

ГИПОФУНКЦИЯ (лат. hypofunctio, *-onis, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недовідправа, недодіяльність, *-ності*, відправознижа, гіпофункція. Знижена функція (відправа).

ГИПОХИЛИЯ (лат. hypochylia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) шлунконедосочність, *-ності*, шлунконедосоччя, гіпохілія.

ГИПОХЛОРГИДРИЯ (лат. hypochlorhydria, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-; hypoaciditas, *-atis, f*) недо(соляно)кисленість, *-ності*, недо(соляно)кислість, *-лості*, недо(соляно)кислистість, *-тості*, недо(соляно)кислинність, *-ності*, (соляно)кислотозниженість, *-ності*, гіпохлоргідрія. Знижений вміст соляної кислоти (кислини) у шлунковому сокові, знижена кислотність шлункового соку.

ГИПОХЛОРЕМИЯ (лат. hypochloraemia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) гіпохлоремія.

ГИПОХЛОРУРИЯ (лат. hypochloruria, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) гіпохлорурія.

ГИПОХОЛЕСТЕРИНЕМИЯ (лат. hypocholesterinaemia, *-ae, f*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) гіпохолестеринемія.

ГИПОХОЛИЯ (лат. hypocholia, *-ae, f*) маложовчя, маложовчість, *-чості*, маложовчність, *-ності*, маложовчів'я, маложовчевість, *-вості*, гіпохолія.

ГИПОХОНДРИАЗ, ИПОХОНДРИЯ (лат. hypochondriasis, *-is, f*; hypochondria, *-ae, f*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + chondos - хрящ */реберний, ребровий/*) нудьга, хандра, пригніченість, *-ності*, дражливість, *-вості*, дратівливість, *-вості*, помисловість, *-вості*, хворобопомисловість, *-вості*, хвороблива помисловість, *-вості*, гіпохондріаз, гіпохондрія, іпохондрія; (рос. хандра, уныние, тоскливость, угнетённость, раздражённость, мнительность, болезненная мнительность; пол. śledziennictwo). Пригнічений стан, що супроводжується неприємними відчуттями в різних ділянках тіла та нав'язливими думками про хворобу. Стародавні лікарі це пояснювали захворюванням у ділянці підребір'я (підребер'я, підребрів'я).

ГИПОХОНДРИЙ (лат. hypochondrium, *-ii, n*; regio hypochondriaca */f/*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під- + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) підребір'я, підребер'я, підребрів'я, гіпохондрій; (рос. подреберье; пол. podżebrze).

ГИПОХРОМНЫЙ (лат. hypochromicus, *-a, -um*; hypochromaticus, *-a, -um*: від hypo-: від гр. υπο- hypo- – 1. до-, недо-, -знижа, -нестача; 2. під-) недобарвний, недобарвлений, гіпохромний; (пол. niedobarwliwy, niedobarwiony).

ГИППУС (лат. hippus, *-i, m*) гіпус.

ГИПС (лат. gypsum, *-i, n*; calcium sulfuricum) вапосірчан, ґіпс. Ваповий сірчан.

ГИПС, ЖЖЁННЫЙ (лат. gypsum ustum; calcium sulfuricum ustum) палений ґіпс; (словац. žíhaný síran vápenatý).

ГИПСОВОЧНАЯ () 1.*/імен. – кімната/* ґіпсувальня; 2.*/прикм., ж./* ґіпсувальна.

ГИПСОФОБИЯ (лат. hypsophobia, *-ae, f*) гіпсофобія.

ГИРСУТИЗМ (лат. hirsutismus, *-i, m*) волохатість, *-тості*, надволохатість, *-тості*, гірсутизм. Ненормальна (незвичайна, незвичнева) волохатість.

ГИРУДОТЕРАПИЯ (лат. hirudotherapia, *-ae, f*; bdellotherapia, *-ae, f*) п'явколікування, гірудотерапія; (пол. leczenie pijawkami).

ГИРУС (лат. gyrus, *-i, m*) звивина, ґірус; (рос. извилина).

ГИСТЕР- (лат. hyster-; hystero-: від гр. υστερα hystera – матка, ураз, дитинник; лат. metro-) матко-, уразо-, дитиннико-, гістер-.

ГИСТЕРИТ (лат. hysteritis, *-tidis, f*; metritis, *-tidis, f*) матковиця, маткозапал, маткозапалення, уразниця, уразовиця, уразозапал, уразозапалення, дитинниковиця, дитинникозапал, дитинникозапалення, гістерит. Запалення матки (уразу, дитинника).

ГИСТЕРО- (лат. hystero-; hyster-: від гр. υστερα hystera – матка, ураз, дитинник; лат. metro-) матко-, уразо-, дитиннико-, гістеро-.

ГИСТЕРОГРАММА (лат. hysterogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. υστερα hystera – матка, ураз, дитинник + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) маткообраз, маткозображення, уразообраз, уразозображення, гістерограма.

ГИСТЕРОГРАФ (лат. hysterographus, *-i, m*; hysterographum, *-i, n*; hysterographium, *-ii, n*: від гр. υστερα hystera – матка, ураз, дитинник + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; hysterodynamographus, *-i, m*; hysterodynamographum, *-i, n*; hysterodynamographium, *-ii, n*; tocodynamographus, *-i, m*; tocodynamographum, *-i, n*; tocodynamographium, *-ii, n*; tocographus, *-i, m*; tocographum, *-i, n*; tocographium, *-ii, n*) маткописець, *-сця*, маткописник, маткозаписник, маткозаписувач, маткозаписувальник, гістероґраф. Прилад для ґрафічної реєстрації скорочувальної діяльності матки під час пологів.

ГИСТЕРОГРАФИЯ (лат. **hysterographia**, *-ae, f*: від гр. υστερα hystera – матка, ураз, дитинник + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; **metrographia**, *-ae, f*) маткозображання, маткозображування, уразозображання, уразозображування, гістероґрафія. Рентґеноґрафія порожнини матки після заповнення її контрастною речовиною через канал шийки матки.

ГИСТЕРОДИНАМОГРАФ (лат. **hysterodynamographus**, *-i, m*; **hysterodynamographum**, *-i, n*; **hysterodynamographium**, *-ii, n*: від гр. υστερα hystera – матка, ураз, дитинник + гр. δυναμις dynamis – сила + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; **hysterographus**, *-i, m*; **hysterographum**, *-i, n*; **hysterographium**, *-ii, n*; **tocodynamographus**, *-i, m*; **tocodynamographum**, *-i, n*; **tocodynamographium**, *-ii, n*; **tocographus**, *-i, m*; **tocographum**, *-i, n*; **tocographium**, *-ii, n*) маткосилописець, *-сця*, маткосилописник, маткосилозаписник, маткосилозаписувач, маткосилозаписувальник, гістеродинамоґраф. Прилад для графічної реєстрації скорочувальної діяльності матки під час пологів.

ГИСТЕРОКЛЕЙЗИС (лат. hysterocleisis, *-is, f*) гістероклейзис.

ГИСТЕРОПАТИЯ (лат. hysteropathia, *-ae, f*) маткохвороба, маткохворість, *-рості*, гістеропатія. Хвороба матки.

ГИСТЕРОПЕКСИЯ (лат. hysteropexia, *-ae, f*) маткозакріп, маткозакріплення, уразозакріп, уразозакріплення, гістеропексія.

ГИСТЕРОПТОЗ (лат. hysteroptosis, *-is, f*) маткоопуст, маткоопущення, уразоопуст, уразоопущення, гістероптоз.

ГИСТЕРОСАЛЬПИНГОГРАММА (лат. hysterosalpingogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) маткотрубообраз, маткотрубозображення, уразотрубообраз, уразотрубозображення, гістеросальпінґоґрама.

ГИСТЕРОСАЛЬПИНГОГРАФИЯ (лат. hysterosalpingographia, *-ae, f*) маткотрубозображання, маткотрубозображування, уразотрубозображання, уразотрубозображування, гістеросальпінґографія.
ГИСТЕРОСАЛЬПИНГОСТОМИЯ (лат. hysterosalpingostomia, *-ae, f*: від гр. hystera – матка, ураз, дитинник + гр. salpinx, *salpingos* – труба + гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, уста, вустя, отвір, прохід) маткотрубозвустнення, маткотрубозвустнювання, уразотрубоспівсполучення, уразотрубоспівсполучування, гістеросальпінґографія. Матково-трубний анастомоз.
ГИСТЕРОСКОП (лат. hysteroscopium, *-ii, n*) маткогляд, маткооглядник, уразогляд, уразооглядник, гістероскоп; (пол. wziernik maticzny).
ГИСТЕРОСКОПИСТ (лат. **hysteroscopistus**, *-i, m*; **hysteroscopista**, *-ae, m*; **hysteroscopicus**, *-i, m*) маткооглядач, уразооглядач, гістероскопіст.
ГИСТЕРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. hysteroscopicus, *-a, -um*) маткооглядний, маткооглядовий, маткооглядальний, уразооглядний, уразооглядовий, уразооглядальний, гістероскопічний.
ГИСТЕРОСКОПИЯ (лат. hysteroscopia, *-ae, f*) маткоогляд, маткооглядання, уразоогляд, уразооглядання, гістероскопія.
ГИСТЕРОСТОМАТОМИЯ (лат. hysterostomatomia, *-ae, f*) маткозіворозтин, маткозіворозтинання, маткозіворозітнення, гістеростоматомія. Розтин (розтинання, розітнення, розсічення, розсікання) зіву матки.
ГИСТЕРОТОМИЯ (лат. hysterotomia, *-ae, f*) маткорозтин, маткорозтинання, маткорозітнення, гістеротомія.
ГИСТЕРОЦЕЛЕ (лат. **hysterocele**, *-es, f*; **hernia uteri**) маткогрижа, маткокила, маткопропуклина, грижоматка, киломатка, гістероцеле. Грижа (кила, ґила, пропуклина) у мішку якої знаходиться матка (ураз).
ГИСТЕРЭКТОМИЯ (лат. hysterectomia, *-ae, f*) матковитин, матковитинання, матковитнення, уразовитин, гістеректомія.
ГИСТО- (лат. histo-) тканино-, гісто-.
ГИСТОГЕННЫЙ (лат. **histogenes**, *G. -is*; **histogenus**, *-a, -um*; **histogenicus**, *-a, -um*; **histigenicus**, *-a, -um*: від histo- – тканино- + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) тканинний, тканиновий, тканиноутворений, тканинопохідний, гістоґенний.
ГИСТОЛИЗ (лат. histolysis, *-is, f*) тканинорозчин, тканинорозчинення, тканинорозчинювання, гістоліз.
ГИСТОЛОГ (лат. histologus, *-i, m*: від histo- – тканино- + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) тканинівник, тканинознавець, *-вця*, гістолог; */жін./* тканинівниця, тканинознавиця, гістолоґиня.
ГИСТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. histologicus, *-a, -um*: від histo- – тканино- + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) тканинівничий, тканинознавчий, тканинознавський, гістолоґічний.
ГИСТОЛОГИЯ (лат. histologia, *-ae, f*: від histo- – тканино- + гр. λογὸς logos – слово, вчення, наука, знання) тканинівництво, тканинознавство, гістолоґія; (рос. микроскопическая анатомия; (пол. anatomia mikroskopowa).
ГИСТОПАТОЛОГИЯ (лат. histopathologia, *-ae, f*) хворотканинівництво, хворотканинознавство, гістопатолоґія.
ГИСТОСОВМЕСТИМОСТЬ (анґ. histocompatibility) тканиносумісність, *-ности*, гістосумісність, *-ности*.
ГЛАБЕЛЛА (лат. glabella, *-ae, f*) надперенісся, глабела; (рос. надпереносье).
ГЛАВВРАЧ (лат. primarius, *-ii, m*) головлікар.
ГЛАВНЫЙ (лат. generalis, *-e*; princeps) головний, чільний.
ГЛАДКИЙ (лат. glaber; levis, *-e*) гладкий, гладенький.
ГЛАЗ (лат. **oculus**, *-i, m*; **ophthalmos**, *-i, m*) око.
ГЛАЗ, ВОЛОВИЙ [БЫЧИЙ] (лат. **buphthalmus**, *-i, m*; **buphthalmia**, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. ophthalmos – око; **oculus bovinus**; **hydrophthalmus**, *-i, m*; **glaucoma congenitale**; **glaucoma infantile**) волооччя, волоокість, *-кости*, волове [воляче, бичаче] око; (пол. wolooczе).
ГЛАЗ, ЗАЯЧИЙ (лат. lagophthalmus, *-i, m*) заячооччя, заячоокість, *-кости*, заяче око.
ГЛАЗА НА ВЫКАТЕ () вирла, витрішкуваті очі.
ГЛАЗА, ВЫГЛЯДЕТЬ () видивити очі. Зіпсувати очі від напруги.
ГЛАЗНИК (лат. **oculista**, *-ae, mf(com.)*; **ocularius**, *-ii, m*; **ophthalmologus**, *-i, m*; **ophthalmiater**, *-tri, m*) очник.
ГЛАЗНИЦА (лат. orbita, *-ae, f*) очня, оч(н)иця, очна ямка.
ГЛАЗНИЧНЫЙ (лат. orbitalis, *-e*) очневий, оч(н)ицевий, очноямковий.
ГЛАЗНОЙ (лат. **ocularis**, *-e*; **ophthalmicus**, *-a, -um*; **opticus**, *-a, -um*; **pro oculis**) очний.
ГЛАЗНОЙ БОКАЛ () очний келих [бокал]; (пол. kielich oczny).
ГЛАЗОДВИГАТЕЛЬНЫЙ (лат. oculomotorius, *-a, -um*) окорушний, окоруховий.
ГЛАЗОКОЖНЫЙ (лат. oculocutaneus, *-a, -um*) окошкірний.
ГЛАЗОМЕР () окомір.
ГЛАЗУРНЫЙ полив'яний, поливаний, глазурований.
ГЛАЗУРЬ (лат. ebur) полива, поливо, глазур.
ГЛАНДУЛЁЗНЫЙ (лат. glandulosus, *-a, -um*: від лат. glandula, *-ae, f* – залоза) залозуватий, залозистий, гландульозний.
ГЛАНДУЛЯРНЫЙ (лат. glandularis, *-e*: від лат. glandula, *-ae, f* – залоза) 1. залозовий; 2. залозуватий, залозистий, ґландулярний; (рос. железистый).

ГЛАНДЫ (від лат. **glandula**, *-ae, f* – залоза; **amygdalae** */pl./) /мн./* мигдалики, гланди; */Р.мн. гланд; Н.одн. гланда/*; (рос. миндалины).

ГЛАСНЫЙ ЗВУК () голосівка, голосний звук.

ГЛАУКОМА (лат. glaucoma, *-atis, n /pl. -ata/*) "зелений морок", "зелена вода", "синє помутніння ока", ґлаукома.

ГЛЕНОИДАЛЬНЫЙ (лат. glenoidalis, *-e*) ґленоїдальний.

ГЛИК-, ГЛИКО- (лат. glyc-, glyco-: від гр. glykys – солодкий) солодо-, солодко-, цукро-, ґлік-, ґліко-.

ГЛИКАЗА (лат. glycasa, *-ae, f*) солодорозщепник, ґліказа.

ГЛИКЕМИЯ (лат. **glycaemia**, *-ae, f*; **glykaemia**, *-ae, f*: від гр. glykys – солодкий + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) солодокрів'я, солодокровність, *-ності*, цукрокрів'я, цукрокровність, *-ності*, ґлікемія. Вміст ґлюкози [виноградосолоду, виноградоцукру, виноградного солоду, виноградного цукру] у крові; виражається у мґ%.

ГЛИКОГЕН (лат. glycogenum, *-i, n*) солодень, *-дня*, тваринний крохмаль, ґлікоґен; (рос. животный крахмал).

ГЛИКОГЕНЕЗ (лат. glycogenesis, *-is, f*) ґлікоґенез.

ГЛИКОГЕНОЗ (лат. glycogenosis, *-is, f*) ґлікоґеноз.

ГЛИКОГЕНОЛИЗ (лат. glycogenolysis, *-is, f*) ґлікоґеноліз.

ГЛИКОЗУРИЯ (лат. **glycosuria**, *-ae, f*: від гр. glykys – солодкий + uron – сеча; **glycuria**, *-ae, f*; **melituria**, *-ae, f*) солодосеч, солодосеччя, солодосечність, *-ності*, цукросеч, цукросеччя, цукросечність, *-ності*, ґлікозурія. Наявність у сечі цукрів (солодів) у високих концентраціях; (пол., cukromocz).

ГЛИКОЛИЗ (лат. glycolysis, *-is, f*) ґліколіз.

ГЛИКУРИЯ (лат. **glycuria**, *-ae, f*: від гр. glykys – солодкий + uron – сеча; **glycosuria**, *-ae, f*; **melituria**, *-ae, f*) солодосеччя, солодосечність, *-ності*, цукросеччя, цукросечність, *-ності*, ґлікурія. Наявність у сечі цукрів (солодів) у високих концентраціях; (пол., cukromocz).

ГЛИНА (лат. **argilla**; **bolus**, *-i, m*) глина.

ГЛИНА, ФАЯНСОВАЯ () мула, глинка, фаянсова глина; (рос. глинка); */див.тж **КАОЛІН**/*.

ГЛИНИСТЫЙ () глинкуватий, глинястий.

ГЛИНЯНЫЙ () череп'яний, глиняний.

ГЛИОЗ (лат. gliosis, *-is, f*) ґліоз.

ГЛИОМА (лат. glioma, *-atis, n /pl. -ata/*) неврозліпак, нервозліпець, ґліома.

ГЛИОСАРКОМА (лат. gliosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*) невром'ясак, неврозліп(ак)ом'ясак, ґліосаркома.

ГЛИССОНОВА КАПСУЛА (лат. capsula Glyssoni) опечіння, ґлісонів капшук, ґлісонова капсула.

ГЛИСТ, ГЛИСТА (лат. **Helmins**, *-inthis, f*; **Helminthus**, *-i, m*; **Helminthum**, *-i, n*; **vermis**, *-is, m*) глист, глистюк, глистюка.

ГЛИСТНЫЙ (лат. **helminthicus**, *-a, -um*; **helminthosus**, *-a, -um*) глистовий, глистяний, глистюковий.

ГЛИЯ (лат. glia, *-ae, f*; neuroglia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, нерв + гр. γλια glia – клей) зліпня, зліпень, *-пня*, неврозліпня, неврозліпень, *-пня*, нервооснова, нервотканина, ґлія; (пол. glej, neuroglej); */див. тж **НЕВРОГЛИЯ, НЕЙРОГЛИЯ**/*.

ГЛОБУЛИН (лат. globulinum, *-i, n*) ґалінчак, кульчак, ґлобулін.

ГЛОМЕРУЛА (лат. glomerulus, *-i, m*) клубочок, ґломерула.

ГЛОМЕРУЛОНЕФРИТ (лат. **glomerulonephritis**, *-tidis, f*; **morbus Brightii**: від анґ. лікаря R.Bright [Брайт], 1789-1858) клубочконирчиця, клубочконирковиця, клубочкониркозапал, клубочкониркозапалення, ґломерулонефрит. Запалення ниркових клубочків.

ГЛОМЕРУЛОНЕФРОЗ (лат. glomerulonephrosis, *-is, f*) ґломерулонефроз.

ГЛОМУСНЫЙ (лат. **glomus**, *-a, -um*; **glomicus**, *-a, -um*: від glomus, *-i, m* – клубок; glomeriformis, *-e*) клубочковий, ґломусний; (рос. клубочковый).

ГЛОССАЛГИЯ (лат. glossalgia, *-ae, f*) язикобіль, ґлосал(ь)ґія.

ГЛОССИТ (лат. **glossitis**, *-tidis, f*; **glottitis**, *-idis, f*: від гр. glottis, *-idis, f*: від glotta = glossa - язик) язиковиця, язикозапал, язикозапалення, ґлосит. Запалення язика; (словац. zápal jazyka).

ГЛОССОПЛЕГИЯ (лат. glossoplegia, *-ae, f*) ґлосоплеґія.

ГЛОТАНИЕ (лат. **glutio**, *-onis, f*; **gluttio**, *-onis, f*; **deglutitio**, *-onis, f*; **deglutinatio**, *-onis, f*) ковтання, глитання, ликання, поликання, поликування, проликування.

ГЛОТАНИЯ, ЗАТРУДНЕНИЕ (лат. dysphagia, *-ae, f*) ковт(альн)оутруднення, глит(альн)оутруднення, лик(альн)оутруднення, поликоутруднення, проликоутруднення.

ГЛОТАТЕЛЬНЫЙ (лат. **deglutivus**, *-a, -um*; **deglutitivus**, *-a, -um*) ковтальний, глитальний, проликальний.

ГЛОТАТЬ (лат. **glutire**; **haurire**) ковтати, глитати, проликати.

ГЛОТКА (лат. **pharynx**, *-yngis, mf*: від гр φαρυγξ, *φαρυγγος* pharynx, *pharyngos* – глотка; **glutus**, *-i, m*; **gluttus**, *-i, m*; **gurgulio**, *-onis, f*) ковтка, пролик, пролиг, глотка.

ГЛОТНУТЬ () ковтнути, глитнути, проликнути.

ГЛОТОК (лат. haustus, *-i, m*) ковток, пролик.

ГЛОТОЧНЫЙ (лат. **pharyngeus**, *-a, -um*; **pharyngealis**, *-e*) ковтковий, пролиговий, проликовий, глотковий.

ГЛОХНУТЬ (лат. obsuedescere) глухнути.

ГЛУБОКИЙ (лат. profundus, *-a, -um*) глибокий.

ГЛУПЫЙ (лат. stultus) дурний, нерозумний, безглуздий, нісенітний.

ГЛУХОВАТЫЙ () приглушений, приглухий, глухенький.

ГЛУХОЙ 1.*/імен./*(лат. surdus, *-a, -um*) глухий; 2.*/прикм./* глушко, глушка.

ГЛУХОНЕМОЙ (лат. surdomutus, *-a, -um*) глухонімий.
ГЛУХОНЕМОТА (лат. surdomutitas, *-atis, f*) глухонімотність, *-ності*.
ГЛУХОТА (лат. surditas, *-atis, f*) глухість, *-хості*.
ГЛУХОТА, СТАРЧЕСКАЯ (лат. presbyacusis, *-is, f*) старечоглухість, *-хості*, стареча глухість, *-хості*.
ГЛЫБА () брила, груда.
ГЛЫБКА () брилок, грудка.
ГЛЮКОЗА (лат. **glucosum**, *-i, n*; **glucosa**, *-ae, f*; **glycosum**, *-i, n*; **dextrosum**, *-i, n*) виносолод, виносолодень, *-дня*, виноцукор, *-кру*, виноградосолод, виноградосолодень, *-дня*, виноградоцукор, *-кру*, виноградний цукор [солод, солодень], ґлюкоза; (рос. виноградный сахар; пол., cukier gronowy).
ГЛЮКОЗУРИЯ (лат. **glucosuria**, *-ae, f*: від glucosa, *-ae, f* + гр. uron – сеча; **dextrosuria**, *-ae, f*) вино(градо)солодосеччя, вино(градо)солодосечність, *-ності*, вино(градо)солоднесеччя, вино(градо)солоднесечність, *-ності*, вино(градо)цукросеччя, вино(градо)цукросечність, *-ності*, ґлюкозурія. Наявність ґлюкози [виносолоду, виносолодня, виноцукру, виноградосолоду, виноградосолодня, виноградоцукру, виноградного цукру [солоду, солодня]] в сечі; (пол., cukromocz).
ГЛЮТЕАЛЬНЫЙ (лат. **glutealis**, *-e*; **glutaealis**, *-e*; **gluteus**, *-a, -um*; **glutaeus**, *-a, -um*: від гр. γλουτος gloutos – сідниця) **сідничний**, сідничий, сідницевий, сидневий, сідний, ґлютеальний; (рос. ягодичный).
ГЛЯДЕТЬ () дивитись.
ГНЕВ () гнів, гнівання.
ГНЁЗДНЫЙ (лат. locularis, *-e*) гніздовий, кубловий.
ГНЕЗДО () гніздо, кубло.
ГНИДНЫЙ () гнидяний, гнидявий.
ГНИДЫ (лат. lentes) гниди.
ГНИЕНИЕ (лат. **putrefactio**, *-onis, f*; **sepsis**, *-is, f*) гниття.
ГНИЛОЙ (лат. putridus, *-a, -um*) гнилий.
ГНИЛОКРОВИЕ (лат. **sapraemia**, *-ae, f*; **septicaemia**, *-ae, f*; **sepsis**, *-is, f*) гнилокрів'я, гнилокровність, *-ності*, гниловиця.
ГНИЛОСТНОСТЬ () гнильність, *-ності*, гнилявість, *-вості*.
ГНИЛОСТНЫЙ (лат. **putridus**, *-a, -um*; **septicus**, *-a, -um*) гнильний, гнилявий.
ГНИЛОСТЬ () гнилість, *-лості*.
ГНИЛЬ () гниль, *-лі*, гнилеча, гнилизна, гнилятина.
ГНИЛЬЁ () гнилля, гниляччя.
ГНИТЬ () гнити.
ГНИЮЩИЙ (лат. putrescens, *-entis*) гниючий, що гниє.
ГНОЕВИДНЫЙ () гноюватий, гноєподібний; */див. тж* ***ГНОЕПОДОБНЫЙ****/*.
ГНОЕВОЙ () гнойовий, гнояний.
ГНОЕВЫДЕЛЕНИЕ () гноєвиділення.
ГНОЕКРОВИЕ (лат. pyaemia, *-ae, f*) гноєкрів'я, гноєвиця.
ГНОЕНИЕ (лат. **suppuratio**, *-onis, f*) 1.*/дія/* гноїння, гноєння; 2.*/стан/* гноїння.
ГНОЕОТДЕЛЕНИЕ () гноєвідділення.
ГНОЕОТДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () гноєвіддільний.
ГНОЕПОДОБНЫЙ () гноюватий, гноєподібний; */див. тж* ***ГНОЕВИДНЫЙ****/*.
ГНОЕРОДНЫЙ (лат. **pyogenicus**, *-a, -um*; **pyogenes**, *G. -is*) гноєтворний, гнойотворчий, гнойочинний, гноясний.
ГНОЕТЕЧЕНИЕ (лат. **pyorrhoea**, *-ae, f*; **suppuratio**, *-onis, f*) гнойотіч, *-течі*, гнойотік, гнойотеча.
ГНОЕТЕЧЕНИЕ, УШНОЕ (лат. otorrhoea, *-ae, f*) вухогнойотіч, *-течі*, вухогнойотік, вухогнойотеча, вушна гнойотеча [гнойотіч, *-течі*, гнойотік].
ГНОЕТОЧИВЫЙ () гноєточивий.
ГНОИТЬСЯ (лат. suppurare) 1. гноїтися; 2.*/про рану/* ятритися; 3.*/про очі/* каправіти.
ГНОЙ (лат. **pus**, *puris, n*; гр. **pyon**) гній, */Р. гною/*; 2.*/в очах/* капра.
ГНОЙЛИВОСТЬ () гнійливість, *-вості*.
ГНОЙЛИВОСТЬ ГЛАЗА (лат. ophthalmopyorrhoea, *-ae, f*) каправість, *-вості* (ока).
ГНОЙЛИВЫЙ (лат. **suppurativus**, *-a, -um*) гнійливий.
ГНОЙНИК (лат. abscessus, *-us, m*) гнояк, гноянка, гнійник, гнойовиця.
ГНОЙНИКОВЫЙ () гнояковий, гноянковий, гнойовицевий, гнійниковий, наривний, нарвовий.
ГНОЙНИЧКОВЫЙ (лат. **impetiginosus**, *-a, -um*; **pustulosus**, *-a, -um*) гнояночковий, гнійничковий.
ГНОЙНИЧОК (лат. pustula, *-ae, f*) гноячок, *-чка*, гнояночка, гнійничок.
ГНОЙНЫЙ (лат. **purulentus**, *-a, -um*; **suppurativus**, *-a, -um*) гнояний, гнійний.
ГНОЙНЫЙ ГЛАЗ () каправе око.
ГНОЯЩИЙСЯ (лат. **suppurativus**, *-a, -um*) 1.*/прикм./* гнійний; 2.*/дієприкм./* що гноїться.
ГНУСАВИТЬ () гунявити, гугнявити, гугнити, гундосити; */див. тж* ***ГНУСИТЬ****/*.
ГНУСАВО () гуняво, гугняво, гундосо; */див. тж* ***ГНУСЛИВО****/*.
ГНУСАВОСТЬ (лат. rhinolalia, *-ae, f*) гунявість, *-вості*, гугнявість, *-вості*, гундосість, *-сості*; */див. тж* ***ГНУСЛИВОСТЬ****/*.
ГНУСАВЫЙ () гунявий, гугнявий, гундосий; */див. тж* ***ГНУСЛИВЫЙ****/*.
ГНУСИТЬ () гунявити, гугнявити, гугнити, гундосити; */див. тж* ***ГНУСАВИТЬ****/*.

ГНУСЛИВО () гуняво, гугняво, гундосо; */див. тж ГНУСАВО/.*
ГНУСЛИВОСТЬ (лат. rhinolalia, *-ae, f*) гунявість, *-вості*, гугнявість, *-вості*, гундосість, *-сості*; */див. тж ГНУСАВОСТЬ/.*
ГНУСЛИВЫЙ () гунявий, гугнявий, гундосий; */див. тж ГНУСАВЫЙ/.*
ГОВОРЛИВОСТЬ () балакливість, *-вості*, балакучість, *-чості*, говорючість, *-чості*, гомінливість, *-вості.*
ГОВЯДИНА () яловичина, воловина, бичина.
ГОВЯЖИЙ () яловичинний, воловий, бичачий.
ГОД (лат. anno) рік, */Р. року/.*
ГОДНЫЙ () придатний, здатний, здалий, догідний.
ГОДОВАЛЫЙ () однорічний, однолітній.
ГОДОВОЙ () річний, роковий.
ГОЛЕНАСТЫЙ () цибатий, голінатий, гомілатий.
ГОЛЕННЫЙ (лат. cruralis, *-e*) гомілковий, голінковий.
ГОЛЕНОСТОПНЫЙ (лат. talocruralis, *-e*) скоковий, надступаковогомілковий, гомілковоступневий.
ГОЛЕНЬ (лат. **crus**, *cruris, n /pl. crural/*) гомілка, голінка, голянка, підстегня.
ГОЛОВА [галава] (лат. **caput**, *-itis, n*; гр. **kephale**) голова.
ГОЛОВА КРУЖИТСЯ () паморочиться у голові.
ГОЛОВКА (лат. capitulum, *-i, n*) голівка, головка, паголова.
ГОЛОВКА ПОЛОВОГО ЧЛЕНА (лат. **balanus**, *-i,-m*; **glans penis**) жолудина прутня, прутневий жолудь.
ГОЛОВНАЯ БОЛЬ */ж./* (лат. cephalalgia, *-ae, f*) головобіль, *-болю /ч./*, голов'яний біль, біль голови.
ГОЛОВНОЙ 1.(лат. **cranialis**, *-e*; **caputalis**, *-e*) головний, голов'яний; 2.(лат. **primarius**, *-a, -um*; **generalis**, *-e*) головний.
ГОЛОВНОЙ МОЗГ (лат. encephalon, *-i, n*) головомозок, головний мозок.
ГОЛОВНОМОЗГОВОЙ (лат. cerebralis, *-e*) головномозковий.
ГОЛОВОКРУЖЕНИЕ (лат. vertigo, *-inis, f*) запаморока, запаморочення.
ГОЛОВЧАТЫЙ (лат. capitatus, *-a, -um*) голівчатий, голівчастий, голівкастий, голівкуватий.
ГОЛОД (лат. fames, *-is, f*) голод, *-ду*, голоддя, без'їжжя.
ГОЛОДАНИЕ (лат. inedia, *-ae, f*) голодування.
ГОЛОДАТЬ () голодувати.
ГОЛОДАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* голодуючий; 2.*/дієприкм./* що голодує; 3.*/імен./* голодюк.
ГОЛОДОВКА () голодівка, голодовка, голоднеча, голодня.
ГОЛОДНЫЙ () голодний, голодовий.
ГОЛОС (лат. **vox**, *vocis, f*) голос.
ГОЛОСОВАЯ СВЯЗКА (лат. plica vocalis) голосник, голосова зв'язка.
ГОЛОСОВАЯ ЩЕЛЬ (лат. **glottis**, *-idis, f*: від glotta=glossa язик; **rima glottidis**; **r(h)ima vocalis**) голосниця, голоснянка, голоснівка, голосова щілина.
ГОЛОСОВОЙ [галасавой] (лат. vocalis, *-e*) голосовий.
ГОЛУБОЙ () блакитний, голубий.
ГОМЕО- (лат. homoeo-) подібно-, гомео-.
ГОМЕОПАТИЯ (лат. homoeopathia, *-ae, f*) подібнолікування, подібнолікувальність, *-ності*, гомеопатія.
ГОМЕОСТАЗ (лат. homoeostasis, *-is, f*) рівносталість, *-лості*, рівновагосталість, *-лості*, гомеостаз.
ГОМО- (лат. homo-) одно-, гомо-.
ГОМОГЕНАТ (лат. homogenatum, *-i, n*) однорідень, *-дня*, одноріднень, *-дня*, гомоґенат.
ГОМОГЕНИЗАТОР (лат. homogenisator, *-oris, m*) однорідняч, однорідник, однорідновальник, уоднорідновач, гомоґенізатор.
ГОМОГЕНИЗАЦИЯ (лат. homogenisatio, *-onis, f*) однорідення, однорідновання, уоднорідення, уоднорідновання, гомоґенізація.
ГОМОГЕННЫЙ (лат. homogenes, *G. -is*; homogenus, *-a, -um*; homogenicus, *-a, -um*: від homo- – одно- + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) однорідний, гомоґенний; (рос. однородный; пол., jednorodny, jednolity; латис., viendabigs).
ГОМОЙОТЕРМНЫЕ () теплокровні, сталотеплотні, гомойотермні; (рос. теплокровные).
ГОМОЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. homolateralis, *-e*) гомолатеральний.
ГОМОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. homologus, *-a, -um*; analogicus, *-a, -um*; similus, *-a, -um*) схожий, подібний, відповідний, гомолоґічний.
ГОМОЛОГИЧНЫЙ (лат. homologus, *-a, -um*; analogicus, *-a, -um*; similus, *-a, -um*) схожий, подібний, відповідний, гомолоґічний.
ГОМОНИМНЫЙ (лат. homonymus, *-a, -um*; synonymus, *-a, -um*) однойменний, гомонімний; (рос. одноимённый).
ГОМОПЛАСТИКА (лат. homoplastica, *-ae, f*) гомопластика.
ГОМОСЕКСУАЛ (лат. homosexualus, *-i, m*) одностатеволюб, одностатеволюбник, одностатеволюбець, *-бця*, гомосексуал.
ГОМОСЕКСУАЛИЗМ (лат. homosexualismus, *-i, m*) одностатеволюбність, *-ності*, одностатеволюбство, одностатевопотяг, гомосексуалізм.
ГОМОСЕКСУАЛИЗМ ЖЕНСКИЙ (лат. lesbinismus, *-i, m*; sapphismus, *-i, m*) жінколюб'я, жінколюбство, жінколюбність, *-ності*, жінколюбництво, жінкоперелюб,

жіночоодностатеволюбність, *-ності*, жіночоодностатеволюбство, жіночий гомосексуалізм [одностатеволюбність, *-ності*, одностатеволюбство]. Лесбійство, лесбіянство, лесбійське кохання; */див. тж* ***ЛЕСБИЯНСТВО, ЛЕСБИЙСКАЯ ЛЮБОВЬ/***.

ГОМОСЕКСУАЛЬНОСТЬ (лат. homosexualismus, *-i, m*) одностатеволюбність, *-ності*, одностатеволюбство, одностатевопотяг, гомосексуальність, *-ності*.

ГОМОСЕКСУАЛЬНЫЙ (лат. homosexualis, *-e*) одностатеволюбний, гомосексуальний.

ГОМФОЗ (лат. gomphosis, *-is, f*) у/вклинювання, ґомфоз; (рос. вклинивание).

ГОНАГРА (лат. gonagra, *-ae, f*) ґонаґра.

ГОНАДА (лат. gonada, *-ae, f /новолат./* від гр. gonas, *gonadis* – статева залоза (*/чоловіча/* яєчко, сім'яник; */жіноча/* яєчник): від gone – зародження + aden – залоза) статівник, статевозалоза, статева залоза, ґонада; (рос. половая железа).

ГОНАДОТРОПНЫЙ (лат. gonadotropicus, *-a, -um*: від gonada, *-ae, f /новолат./* від гр. gonas, *gonadis* – статева залоза (*/чоловіча/* яєчко, сім'яник; */жіноча/* яєчник): від gone – зародження + aden – залоза + гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) статівниконаправлений, статівникодієнаправлений, статівниковпливовий, статевозалозонаправлений, статевозалозодієнаправлений, статевозалозовпливовий, ґонадотропний.

ГОНАЛГИЯ (лат. gonalgia, *-ae, f*) колінобіль, ґонал(ь)ґія.

ГОНАРТРИТ (лат. gonarthritis, *-tidis, f*; gonitis, *-tidis, f*) коліносуглобиця, коліносуглобозапал, коліносуглобозапалення, запалення колінного суглобу, ґонартрит.

ГОНАРТРОЗ (лат. gonarthrosis, *-is, f*) колінохворість, *-рості*, ґонартроз.

ГОНАРТРОТОМИЯ (лат. gonarthrotomia, *-ae, f*) колінорозтин, колінорозтинання, колінорозітнення, ґонартротомія.

ГОНИОКАМПСИС (лат. gonyocampsis, *-is, f*) ґоніокампсис.

ГОНИТ (лат. gonitis, *-tidis, f*; gonarthritis, *-tidis, f*) колінниця, колінозапал, колінозапалення, коліносуглобиця, коліносуглобозапал, коліносуглобозапалення, ґоніт. Запалення коліна (колінного суглобу).

-ГОНИЯ (лат. -gonia, *-ae, f*: від гр. γονη gone – породження) -порід, *-роду*, -породження, -народження, -походження, -ґонія.

ГОНОКОКК (лат. gonococcus, *-i, m*) збурокулець, *-льця*, збурокулівець, *-вця*, збуро(дво)кулька, сім'янокулець, *-льця*, сім'янокулівець, *-вця*, ґонокок. Ґонорейний [збуровий, збурицевий, к(р)апанковий] диплокок [двокулька].

ГОНОРРЕЙНЫЙ (лат. gonorrhoicus, *-a, -um*) збуровий, збурицевий, к(р)апанковий, ґонорейний; (рос. перелойный): /див. тж ***ТРИПЕРНЫЙ, ТРИПЕРОВЫЙ/***.

ГОНОРРЕЯ (лат. gonorrhoea, *-ae, f*) збур, збуриця, к(р)апанка, к(р)апачка, к(р)апавка, ґонорея; (рос. перелой; словац. kvapavka; нім. Tripper: від tropfen – крапати; яп. rinbyo).

ГОРБ (лат. gibbus, *-i, m*) горб.

ГОРБ, ЗАДНИЙ (лат. kyphosis, *-is, f*) передогорб, передній горб.

ГОРБ, ПЕРЕДНИЙ (лат. lordosis, *-is, f*) передогорб, передній горб.

ГОРБАТЫЙ () горбастий, горбатий.

ГОРБАТЫЙ ЧЕЛОВЕК () горбун, горбань, горбач, горбата [малигувата] людина.

ГОРБИНКА () горбовинка.

"ГОРДАЯ" ПОХОДКА () "горда" хода. При вагітності.

ГОРДЕЛИВЫЙ () гордовитий, гордуватий, погордий, погордливий.

ГОРЕЛКА () пальник.

ГОРЕНИЕ () горіння, паління.

ГОРЕЦ (лат. Polygonum *L.*) спориш, *-шу*, гірчак.

ГОРЕЦ БУГСКИЙ (лат. Polygonum hypanicum *Klok.*) гірчак бузький.

ГОРЕЦ ЗАПОРОЖСКИЙ (лат. Polygonum saporoviense *Klok.*) гірчак запорізький.

ГОРЕЦ СКИФСКИЙ (лат. Polygonum scythicum *Klok.*) гірчак скіфський [скитський].

ГОРЕЦ ЯНАТИ (лат. Polygonum janatae *Klok.*) спориш Янати.

ГОРЕЧАВКА (лат. Gentiana *L.*) тирлич, терлич.

ГОРЕЧИ (лат. amara) гіркоти.

ГОРЕЧЬ () гіркота, гіркість, *-кості*.

ГОРИЗОНТ () обрій, крайобрій, овид, виднокруг, кругозір, *-зору*, небосхил, небокрай, позем, горизонт; (рос. кругозор; якут. далан).

ГОРИЗОНТАЛЬ () позема, призема, горизонталь.

ГОРИЗОНТАЛЬНО () поземо, поземно, приземно, лігма, горизонтально.

ГОРИЗОНТАЛЬНЫЙ (лат. horizontalis, *-e*) поземий, поземний, приземний, горизонтальний; (словац. vodorovný).

ГОРИЧНИК (лат. Peucedanum *L.*) смовдь, *-ді*.

ГОРИЧНИК ДНЕПРОВСКИЙ (лат. Peucedanum borysthenicum *Klok.*) смовдь дніпровська.

ГОРИЧНИК КРЫМСКИЙ (лат. Peucedanum tauricum *M.B.*) смовдь кримська.

ГОРИЧНИК ЛЮБИМЕНКО (лат. Peucedanum lubimenkoanum *Kotov*) смовдь Любименка.

ГОРИЧНИК ПОДОЛЬСКИЙ (лат. Peucedanum podolicum *(Bess.) Eichenw.*) смовдь подільська.

ГОРИЧНИК РУССКИЙ [РУСЬКИЙ] (лат. Peucedanum ruthenicum *M.B.*) смовдь руська [українська].

ГОРЛО (лат. guttur, *-uris, n(m)*; gula, *-ae, f*; jugulum, *-i, n*) горло; (тадж. гулу).

ГОРЛО, ДЫХАТЕЛЬНОЕ (лат. trachea, *-ae, f*: від гр. αρτηρια τραχεια arteria tracheia – шерехата (шершава, шорстка, нерівна, негладка) артерія (аертерія, повітропровід, повітроносна трубка) */на відміну від «гладких артерій» (arteria leia), по яких, як у давнину хибно вважали, також надходить повітря/*: від τραχυς trachys – шерехатий, шершавий, шорсткий, нерівний, негладкий, кам'янистий) дишня, дишник, дихавка, дихало, дихальне горло, трахея; (нім., Luftröhre; анг., windpipe); */див. тж **ДЫХАТЕЛЬНАЯ ТРУБКА**/*.

ГОРЛОВИК (лат. laryngologus, *-i, m*; otorhinolaryngologus, *-i, m*; LOR) горловик, горлянковик; */див. тж **УХОГОРЛОНОС, ЛОР**/*.

ГОРЛОВОЙ (лат. gutturalis, *-e*; gutturosus, *-a, -um*) горловий, горляний; (тадж. гулуи).

ГОРЛОСЕЧЕНИЕ (лат. tracheotomia, *-ae, f*) дишникорозтин, горлорозтин; (тадж. гулубури).

ГОРМОН (лат. hormon, *-i, n*; hormonum, *-i, n*: від гр. ορμαω hormao [hormaein] – приводити в рух, побуджувати, поваблювати; incretum, *-i, n*) гормон; (анг., incretion, excitatory autacoid).

ГОРМОНАЛЬНЫЙ (лат. hormonalis, *-e*; hormonicus, *-a, -um*: від гр. ορμαω hormao [hormaein] – приводити в рух, побуджувати, поваблювати; increticus, *-a, -um*) гормональний.

ГОРНЫЙ () гірський, гірний; верховинний.

ГОРОД () місто.

ГОРОЖАНИН () міщук, міщанин, городянин.

ГОРОХОВИДНЫЙ (лат. pisiformis, *-e*) горохуватий, горохоподібний.

ГОРСТЬ () жменя.

ГОРТАННЫЙ (лат. laryngeus, *-a, -um*) гортанний, горлянковий.

ГОРТАНЬ (лат. larynx, *-yngis, m PNA, BNA, JNA*) гортань, гортанка, горлянка.

ГОРЧИЦА (лат. Sinapis *L.*) гірчиця, свірипиця.

ГОРЧИЧНИК (лат. sinapismus, *-i, m*; charta sinapisata) гірчичник.

ГОРШОК () горщик, горнець.

ГОРЬКИЙ (лат. amarus, *-a, -um*) гіркий.

ГОРЬКОВАТЫЙ () гіркуватий.

ГОРЮЧИЙ () пальний.

ГОРЯЧЕЧНЫЙ (лат. 1. febrilis, *-e*; pyreticus, *-a, -um*; 2. delirius, *-a, -um*) гарячковий, лихоманковий; */див. тж **ЛИХОРАДОЧНЫЙ**/*.

ГОРЯЧЕЧНЫЙ БРЕД () гарячкова маячня, гарячкове маячіння.

ГОРЯЧИЙ (лат. calidus, *-a, -um*; fervidus, *-a, -um*) гарячий.

ГОРЯЧИТЕЛЬНЫЙ () 1. зігріваючий, міцний; 2. гарячливий, гарячний.

ГОРЯЧКА (лат. febris, *-is, f*) гарячка, вогневиця, пал, палючка, лихоманка; */див. тж **ЛИХОРАДКА**/*.

ГОРЯЧКА, БЕЛАЯ (лат. delirium tremens; s. alcoholicum; s. potatorum) запійна маячня, запійне [п'яничне] маячення [маячіння, марення, марево], біла гарячка; */див. тж **АЛКОГОЛЬНЫЙ [ЗАПОЙНЫЙ] БРЕД**/*.

ГОРЯЧНОСТЬ () опал, палкість, *-кості*, гарячність, *-ності*.

ГОСПИТАЛИЗАЦИЯ (лат. hospitalisatio, *-onis, f*; hospitatio, *-onis, f*) улікарнення, ушпиталення, шпиталізація, госпіталізація.

ГОСПИТАЛИЗИРОВАНИЕ (лат. hospitalisatio, *-onis, f*; hospitatio, *-onis, f*) улікарнювання, ушпиталювання, ушпитальнювання, шпиталізування, шпиталізовування, госпіталізування, госпіталізовування.

ГОСПИТАЛИЗИРОВАННЫЙ () улікарнений, ушпитальнений, шпиталізований, госпіталізований; (анг. in-patient).

ГОСПИТАЛИЗМ (лат. hospitalismus, *-i, m*) лікарнянство, лікарнів'я, лікарневість, *-вості*, лікарнехвороба, шпиталізм, госпіталізм. Лікарняна хвороба через довге лікування.

ГОСПИТАЛЬ (лат. hospitalium, *-ii, n*; nosocomium, *-ii, n*) військлікарня, шпиталь, госпіталь; (рос. военбольница, пол. szpital; словац. nemocnica; хорв. bolnica; нім. Spital).

ГОСПИТАЛЬНЫЙ (лат. hospitalis, *-e*; nosocomialis, *-e*) 1. лікарняний, лікарневий, шпитальний, госпітальний; 2. військлікарняний, військлікарневий, шпитальний, госпітальний; (рос. 1. больничный).

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ () державний.

ГОСУДАРСТВО () держава.

ГОТОВИТЬ () готувати.

ГОФРИРОВАННЫЙ () ребристий, складчастий, хвилястий, ґофрований.

ГОФРИРОВАТЬ () ребрити, складкувати, ґофрувати.

ГРАВИМЕТРИЯ (лат. gravimetria, *-ae, f*) ґравіметрія. Ґравіметричний [ваговий] аналіз; (рос., анализ весовой; пол., analiza wagowa).

ГРАВИТАЦИЯ (лат. gravitatio, *-onis, f*) тяжіння, ґравітація; (рос. притяжение, тяготение; пол. ciężar, przyciąganie, ciążenie).

ГРАДАЦИЯ (лат. gradatio, *-onis, f*) поступовання, ґрадація.

ГРАДИНА (лат. chalasion, *-i, n*; chalazion, *-i, n*) градина.

ГРАДУИРОВАНИЕ, ГРАДУИРОВКА () поділ, поділкування, ґрадуювання.

ГРАДУИРОВАННЫЙ () поділкований, ґрадуйований.

ГРАДУС (лат. gradus, *-us, m*) поділка, ступінь, крок, ґрадус; (рос. деление, степень, шаг; пол. stopień; словац. stupeň).

ГРАДУСНИК (від лат. gradus, *-i, m* - поділка, ступінь, крок, ґрадус; лат. thermometrum, *-i, n*; thermometer, *-tri, m*) тепломір, тепловимірник, тепловимірювач, тепловимірювальник, поділковець, *-вця*, градусник; (словац. teplomer).

ГРАДУСНЫЙ (від лат. gradus, *-us, m* – поділка, ступінь, крок, ґрадус) ступневий, ґрадусний.

ГРАЖДАНИН () громадянин.

ГРАЖДАНСКИЙ () 1. громадянський; 2. цивільний.

-ГРАММА (лат. -gramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) 1. -запис, -опис; 2. -зображення, -образ, -знімок, -ґрама; (рос. 1. -запись).

ГРАНЁНЫЙ () рубчастий, гранчастий.

ГРАНИЦА () 1. межа; 2. кордон, границя.

ГРАНИЧАЩИЙ (лат. limitans) суміжний, межуючий.

ГРАНИЧИТЬ (лат. demarcare) межувати.

ГРАНУЛА (лат. granulum, *-i, n*: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зерня, зеренце, зернятко, зернинка, ґранула; (рос. зёрнышко; пол. ziarenko).

ГРАНУЛЁЗ (лат. granulosis, *-is, f*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернявість, *-вості*, зернястість, *-тості*, зернистість, *-тості*, ґранульоз; (рос. зернистость; пол. ziarnistość, grudkowatość).

ГРАНУЛЁЗНЫЙ (лат. granulosus, *-a, -um*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернистий, зернястий, зернявий, ґранульозний.

ГРАНУЛЁМА (лат. granuloma, *-atis, n /pl. -ata/*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зерняк, зерноопух, зернопухлина, зернистоопух, зернистопухлина, гранульома; (пол. ziarniniak).

ГРАНУЛЁМАТОЗ (лат. granulomatosis, *-is, f*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) ґранульоматоз.

ГРАНУЛИРОВАНИЕ (лат. granulatio, *-onis, f*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернування, зеренкування, позернення, ґранулювання.

ГРАНУЛИРОВАННЫЙ (лат. granulatus, *-a, -um*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернований, позернений, ґранульований; (пол. ziarnisty, ziarnowaty).

ГРАНУЛОЦИТ (лат. granulocytus, *-i, m*; granilocytum, *-i, n*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) зернокрівець, *-вця*, зернобілокрівець, *-вця*, зерноклітинець, *-нця*, ґранулоцит. Ґранулоцитарний лев/йкоцит [білокрівець].

ГРАНУЛОЦИТАРНЫЙ (лат. granulocytaris, *-e*; granulocytalis, *-e*; granulocyticus, *-a, -um*: від granulocytus, *-i, m*; granilocytum, *-i, n* – зернокрівець, *-вця*, зернобілокрівець, *-вця*, зерноклітинець, *-нця*, гранулоцит: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) зернокрівцевий, ґранулоцитарний.

ГРАНУЛОЦИТОПЕНИЯ (лат. granulocytopenia, *-ae, f*: від granulocytus, *-i, m*; granilocytum, *-i, n* – зернокрівець, *-вця*, зернобілокрівець, *-вця*, зерноклітинець, *-нця*, ґранулоцит: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) зернокрівценестача, зернокрівцеобмаль, недозернокрівців'я, недозернокрівцевість, *-вості*, ґранулоцитопенія.

ГРАНУЛЫ (лат. granula */pl/*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернята, зеренця, зернятка, зернинки; зерна, зернини, ґранули.

ГРАНУЛЯРНЫЙ (лат. granularis, *-e*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернуватий, зеренкуватий, ґранулярний; (пол. ziarnisty, ziarnowaty).

ГРАНУЛЯЦИИ (лат. granulationes, *-um, f /pl/*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернення, зерняткування, ґрануляції; (пол. ziarnistości).

ГРАНУЛЯЦИОННЫЙ (лат. granulationis, *-e*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) зернятковий, зерняткований, ґрануляційний.

ГРАНУЛЯЦИЯ (лат. granulatio, *-onis, f*: від granulum, *-i, n* – зерня, зеренце, зернятко, зернинка: від granum, *-i, n* – зерно, зернина) 1. зернення, зернування, зеренкування, зерняткування, зернакування, позернення, ґранулювання; 2. зернявість, *-вості*, зернястість, *-тості*, зернистість, *-тості*, грануляція; (рос. 1. зернение; 2. зернистость; пол. 1. ziarnina; 2. ziarnistość).

ГРАССИРОВАНИЕ () гаркавлення, ґрасування, ґрасирування.

-ГРАФ (лат. -graphus, *-i, m*; -graphum, *-i, n*; -graphium, *-ii, n*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) 1. -писець, *-сця*, -писник, -записник, -записувач, -записувальник; 2. -зобразник, -зображувач, -зображувальник, -зйомник, -знімач, -знімальник, -ґраф.

-ГРАФИЗМ (лат. -graphismus, *-i, m*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) -пис, -писність, *-ності*, -писальність, *-ності*, -ґрафізм.

-ГРАФИЧЕСКИЙ (лат. -graphicus, *-a, -um*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) 1. -писний, -писниковий, -записний, -записниковий, -записувачевий, -записувальний, -записувальниковий; 2. -зобразний, -зображувачевий, -зображувальний, -зображувальниковий, -зйомний, -зйомковий, -знімальний, -ґрафічний.

-ГРАФИЯ (лат. -graphia, *-ae, f*: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) 1. -пис, -опис, -записування; 2. -зображання, -зображування, -зйомка, -знімання, -ґрафія; (рос. -пись).
ГРАФО- (лат. grapho-: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) письмо-, писально-, ґрафо-.
-ГРАФО- (лат. -grapho-: від гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) -писо-, -писно-, -ґрафо-.
ГРАФОСПАЗМ (лат. graphospasmus, *-i, m*) писальнокорч, писальноскорч, писальностиск, писальносудома, писарокорч, писароскорч, писаростиск, писаросудома, ґрафоспазм. Писальний [писарський] спазм [скорч, судома]; (рос. писчая судорога; пол. kurcz pisarski).
ГРЕБЕНЧАТЫЙ (лат. **pectinatus**, *-a, -um*; **pectineus**, *-a, -um*) гребенястий, гребінастий, гребінчастий.
ГРЕБЕНЬ (лат. pecten; crista; jugum, *-i, n*) гребінь, *-беня*.
ГРЕБЕНЬ, ПЕТУШИНЫЙ (лат. crista galli) півнячий [півньовий] гребінь.
ГРЕБЕШКОВЫЙ (лат. **pectinatus**, *-a, -um*; **pectineus**, *-a, -um*) гребінцевий.
ГРЕБЕШОК (лат. pecten) гребінець, *-нця*, гребінчик.
ГРЕБНЕВИДНЫЙ (лат. pectinatus, pectineus, *-a, -um*) гребнюватий, гребінястий, гребенеподібний.
ГРЕЛКА (лат. thermophorum, *-i, n*) грілка.
ГРЕМУЧИЙ () гримкий, гримлячий, гримучий.
ГРИБ (лат. fungus, *-i, m*) гриб.
ГРИБКОВОЕ ЗАБОЛЕВАНИЕ (лат. mycosis, *-is, f*) пліснявиця, грибкове захворювання.
ГРИБКОВЫЙ (лат. mycosus, *-a, -um*) пліснявковий, грибковий.
ГРИБНОЙ (лат. fungosus, *-a, -um*) грибний.
ГРИБОВИДНЫЙ (лат. fungiformis, *-e*) грибуватий, грибовидий, грибоподібний; */див. тж* ***ГРИБООБРАЗНЫЙ/***.
ГРИБОК (лат. Mycetis) пліснявка, цвіль, грибок.
ГРИБООБРАЗНЫЙ (лат. fungiformis, *-e*) грибуватий, грибовидий, грибоподібний; */див. тж* ***ГРИБОВИДНЫЙ/***.
ГРИМАСА (лат. depravatio, *-onis, f*: від de-pravare, *pp. depravatus* – викривляти) обличчевираз, обличчевикрив, обличческривлення, обличчеперекошення, ґримаса.
ГРИМАСНИЧАНЬЕ (лат. depravatio, *-onis, f*: від de-pravare, *pp. depravatus* – викривляти) кривба, кривляння, викривляння, ґримасування; (рос. кривлянье).
ГРИМАСНИЧАТЬ (лат. depravo, *-avi, -atum, -are*) кривитись, викривлятись, ґримасувати; (рос. кривляться).
ГРИПОЗ (лат. gryposis, *-is, f*) викривлення, ґрипоз; (рос. искривление).
ГРИПП (лат. **grippus**, *-i, m*; **grippa**, *-ae, f*: від фр. grippe: від рос. хрип; лат. **influenza**, *-ae, f*) хрипень, *-пня*, хрипка, ґрип; (анг., flu; словац. chrípka).
ГРИППОВАТЬ () хрипнувати, хрипкувати, ґрипувати.
ГРИППОЗНЫЙ (лат. **gripposus**, *-a, -um*; **grippalis**, *-e*) хрипневий, хрипковий, ґрипозний.
ГРИППОПОДОБНЫЙ (лат. grippoideus, *-a, -um*) хрипнеподібний, хрипкоподібний, ґрипоподібний.
ГРОБ (лат. **capulus**, *-i, m*; **necrotheca**, *-ae, f*) труна, домовина, гріб.
ГРОЗДЕВИДНЫЙ (лат. acinosus, *-a, -um*; racemosus, *-a, -um*; botryoideus, *-a, -um*) китицюватий, китицеподібний, кетяговий, кетягуватий, кетягоподібний, ґронуватий, ґронистий, ґрончатий, ґрончастий, ґроноподібний, ґроновидний.
ГРОЗДЕВОЙ (лат. acinosus, *-a, -um*; racemosus, *-a, -um*; botryosus, *-a, -um*) китицевий, кетяговий, ґроновий.
ГРОЗДЬ (лат. staphyla, *-ae, f*) ґроно, кетяг, кетях, китиця.
ГРОЗНЫЙ () грізний.
ГРОМКИЙ () гучний, голосний.
ГРОМКО () гучно, голосно.
ГРОМКОСТЬ () гучність, *-ності*, голосність, *-ності*.
ГРУБЫЙ (лат. rudis, *-e*) грубий.
ГРУДИ (лат. mammae */pl./*; glandulae mammariae [mammales]) молочівки, молочнівки, перса, перси, груди, *-дей*. Грудні [молочні] залози; */див. тж* ***ГРУДЬ-3, ЖЕНСКАЯ ГРУДЬ/***.
ГРУДИНА (лат. sternum, *-i, n*: від гр. στερνον sternon) груднина, грудник; */див. тж* ***ГРУДНАЯ КОСТЬ/***.
ГРУДИННЫЙ (лат. sternalis, *-e*) груднинний.
ГРУДИНО-КЛЮЧИЧНО-СОСЦЕВИДНЫЙ (лат. sternocleidomastoideus, *-a, -um*) груднинo-дужко-пипкуватий.
ГРУДНАЯ [МОЛОЧНАЯ] ЖЕЛЕЗА (лат. glandula mammaria [mammalis]; mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, груди, грудь, грудна [молочна] залоза; */див. тж* ***ГРУДЬ-3, ЖЕНСКАЯ ГРУДЬ /***.
ГРУДНАЯ ЖАБА (лат. angina pectoris; stenocardia, *-ae, f*) серцебіль, грудна жаба, грудна дава, задавлячка.
ГРУДНАЯ КЛЕТКА (лат. thorax, *-acis, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) огруддя, грудна клітка.
ГРУДНАЯ КОСТЬ (лат. sternum, *-i, n*) груднина, грудник; */див. тж* ***ГРУДИНА/***.
ГРУДНАЯ ПОЛОСТЬ (лат. cavum thoracis) огрудна дуплина (порожнина).
ГРУДНИК (лат. lactens, *-entis*) немовля, немовлятко, пригрудча; */див. тж* ***ГРУДНИЧЁК, ГРУДНОЙ РЕБЁНОК/***.

ГРУДНИЦА (лат. mastitis, *-tidis, f*; mammitis, *-tidis, f*) грудниця, грудозапал, грудозапалення, персовиця, персозапал, персозапалення, брусениця, молочниця, молочнівковиця, молочнівкозапал, молочнівкозапалення. Запалення грудей [перс [персів], молочнівки, молочної [грудної] залози].

ГРУДНИЧЁК (лат. lactens, *-entis*) немовля, немовлятко, пригрудча; */див. тж **ГРУДНИК, ГРУДНОЙ РЕБЁНОК**/.*

ГРУДНОЙ 1.(лат. pectoralis, *-e*) грудний, груднинний; 2.(лат. thoracalis, *-e*; thoracicus, *-a, -um*) огрудний, огрудяний; 3.(лат. mammalis, *-e*) персевий, персовий, грудяний.

ГРУДНОЙ ВОЗРАСТ () немовлячий вік.

ГРУДНОЙ РЕБЁНОК (лат. lactens, *-entis*) немовля, немовлятко, пригрудча; */див. тж **ГРУДНИЧЁК**/.*

ГРУДОБРЮШНАЯ ПРЕГРАДА (лат. diaphragma, *-atis, n /pl. -ata/*) перепно, грудочеревна перепона.

ГРУДОБРЮШНОЙ 1.() грудочеревний; 2.(лат. diaphragmalis, *-e*; phrenicus, *-a, -um*) перепний, перепновий.

ГРУДОБРЮШНЫЙ 1.() грудочеревний; 2.(лат. diaphragmalis, *-e*; phrenicus, *-a, -um*) перепний, перепновий.

ГРУДЬ 1.(лат. pectus, *-i, m*; pectus, *-oris, n*; stethos, *-i, m*) груди, *-дей*, грудина; 2.(лат. thorax) огруддя; 3.(лат. mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*; glandula mammaria [mammalis]) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, перс, грудь, груди. Парна [подвійна] грудна [молочна] залоза жінки; */див. тж **ГРУДИ, ГРУДНАЯ [МОЛОЧНАЯ] ЖЕЛЕЗА**/.*

ГРУДЬ, ВОРОНКООБРАЗНАЯ [ГРУДЬ САПОЖНИКА] (лат. pectus */-oris, n/* excavatum: від лат. excavare, *pp excavatus* – видовбувати) лійкогруддя, лійкогруди, лійкуваті [лійкоподібні] груди.

ГРУДЬ, ЖЕНСКАЯ (лат. mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*; glandula mammaria [mammalis]) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, грудь, груди, *-дей*, жіночі груди. Парна [подвійна] грудна [молочна] залоза жінки; */див. тж **ГРУДИ, ГРУДНАЯ [МОЛОЧНАЯ] ЖЕЛЕЗА**/.*

ГРУДЬ, КИЛЕВИДНАЯ [ПТИЧЬЯ, КУРИНАЯ] (лат. pectus */-oris, n/* carinatum [gallinaceum]) кільогруддя, кільогруди, кілюваті [кільоподібні, кілеподібні, пташині, курячі] груди.

ГРУЗ () тягар, вантаж, вага.

ГРУЗНЫЙ () дебелий, громіздкий.

ГРУППА () скупина, скупчення, гурт, ґрупа; (словац. skupina).

ГРУППИРОВАНИЕ () скупчування, гуртування, гуртація, ґрупування.

ГРУППИРОВКА () 1. скупина, скупчення, гурт, уґрупування; 2.*/дія/* скупчування, гуртування, гуртація, ґрупування.

ГРУППОВОЙ () скупиновий, скупченевий, гуртовий, ґруповий.

ГРУША (лат. 1.*/плід/* pirum, *-i, n*; 2.*/дерево/* pirus, *-i, f*; piri arbor – грушове дерево) груша.

ГРУШЕВИДНЫЙ (лат. piriformis, *-e*: від pirum, *-i, n* – груша) грушуватий, грушоподібний.

ГРЫЖА (лат. hernia, *-ae, f*; cele, *-es, f*: від гр. κηλη kele – пухлина, опух, припухання, грижа, кила */спільноарійське!/*) кила, ґила, гила, пропуклина, грижа.

ГРЫЖЕЙ, БОЛЬНОЙ () килавець, *-вця*, килавий, гилун, гилавий, хворий на килу [ґилу, гилу, пропуклину, грижу].

ГРЫЖЕВИДНЫЙ (лат. herniformis, *-e*) килуватий, килоподібний, ґилуватий, ґилоподібний, пропуклинуватий, пропуклиноподібний, грижуватий, грижоподібний.

ГРЫЖЕВОЙ (лат. hernialis, *-e*) киловий, ґилавий, пропуклиновий, грижовий; */див. тж **ГРЫЖЕВЫЙ**/.*

ГРЫЖЕВЫЙ (лат. hernialis, *-e*) киловий, ґилавий, пропуклиновий, грижовий; */див. тж **ГРЫЖЕВОЙ**/.*

ГРЫЖЕСЕЧЕНИЕ (лат. herniotomia, *-ae, f*; celotomia, *-ae, f*) килорозтин, килорозтинання, килорозітнення, килоутин, грижорозтин, грижорозтинання, грижорозітнення, грижосічення.

ГРЫЖИСТЫЙ (лат. herniatus, *-a, -um*) килавий, килуватий, гилавий, гилуватий, пропуклистий, грижуватий.

ГРЫЖНЫЙ (лат. hernialis, *-e*) киловий, кильний, пропуклинний, грижовий.

ГРЯЗЕВАЯ ВАННА () кальна [грязьова] ванна [купіль, купеля].

ГРЯЗЕВОДОЛЕЧЕБНИЦА () грязеводолікарня, грязеводолічниця.

ГРЯЗЕВОЙ () кальний, кальневий, грязьовий.

ГРЯЗЕГЛИНОТОРФОЛЕЧЕНИЕ () грязеглиноторфолікування, грязеглиноторфоуздоровлення.

ГРЯЗЕЛЕЧЕБНИЦА () грязелікарня, грязелічниця, багнолікарня, багнолічниця, кальнолікарня, кальнолічниця, кальниця.

ГРЯЗЕЛЕЧЕБНЫЙ () грязелікувальний, грязелічничий, багнолікувальний, кальнолікувальний.

ГРЯЗЕЛЕЧЕНИЕ (лат. pelotherapia, *-ae, f*) грязелікування, грязеуздоровлення, багнолікування, кальнолікування.

ГРЯЗНЫЙ () брудний, кальний.

ГРЯЗЬ (лат. limus, *-i. m*) 1. багно, грязюка, грязь, *-язі*, каль, кально, кальня; 2. бруд.

ГУБА (лат. labium, *-i, n*; labrum, *-i, n*) губа.

ГУБА, "ЗАЯЧЬЯ" (лат. labium leporinum *s.* fissum) тригуба, "заяча" губа.

ГУБА, ПОЛОВАЯ (лат. labium pudendum) стульня, статева губа.

ГУБИТЕЛЬНЫЙ () згубний, нищівний.

ГУБКА (лат. spongia, *-ae, f*) губка.

ГУБНОЙ (лат. labialis, *-e*) губний.

ГУБОВИДНЫЙ (лат. labiosum, *-i, n*) губуватий, губоподібний.

ГУБЧАТОЕ ВЕЩЕСТВО */КОСТИ/* (лат. substantia spongiosa) 1. */кістки/* губчанка, губчаста речовина; 2. */плоских кісток/* (лат. diploë) межипластя.

ГУБЧАТЫЙ (лат. spongiosus, *-a, -um*; fungosus, *-a, -um*) губчастий, губкуватий, ніздратий.

ГУМАННЫЙ (лат. humanus, *-a, -um*) людський; людяний, гуманний; (рос. человеческий; человечный).

ГУМЕРАЛЬНЫЙ (лат. humeralis, *-e*: від humerus – плечокість, *-кості*, раменокістка, плечова [раменна, раменова] кістка) плечовий, раменевий, раменовий, раме̇нний, гумеральний.

ГУММА, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ (лат. gumma syphilitica: від gummi – камедь; syphiloma, *-atis, n /pl. -ata/*) вузлястий [третневий] пранцьовик, сифілітична [пранцьова] ґума.

ГУММИАРАБИК (лат. gummi arabicum; гр. κομμιδιον kommidion – гума: від κομμι kommi – гума) аравійський ґлей, ґуміарабік. Сік із тріщин кори куща Acacia Senegal, що застосовується обволічний [обволікальний] засіб; */див. тж* ***КАМЕДЬ, АРАВИЙСКАЯ****/*.

ГУММОЗНЫЙ (лат. gummosus, *-a, -um*) */від "ґума" і від "ґумоза"/* ґумозний; */сифіліс/* третневий.

ГУМОРАЛЬНЫЙ (лат. humoralis, *-e*: від humor, *-oris, m* – волога, рідина; тілорідина, тілеснорідина, тілесна рідина, тілосоки, тілесносоки, тілесні соки) рідинний, тілорідинний, тілеснорідинний, гуморальний.

"ГУСИНАЯ КОЖА" (лат. cutis anserina) сироти, пасюрки, "гусяча шкіра".

ГУСИНЫЙ () гусячий.

ГУСТОЙ (лат. densus, *-a, -um*; spissus, *-a, -um*) густий.

ГУТТУР (лат. guttur, *-uris, n(m)*) горло, ґутур; (рос. горло).

ГФС */ГАСТРОФИБРОСКОПИЯ/* (лат. gastrofibroscopia, *-ae, f*) ҐФС */шлунковолокноогляд, шлунковолокноогляданння, ґастрофіброскопія/*.

АБВГ

Д д

ЕЁЖЗИЙКЛМНОПРСТУФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

ДАВИТЬ () тиснути; */див. тж ЖАТЬ/.*

ДАВЛЕНИЕ (лат. tensio, *-onis, f*) тиск, тисня, тиснення.

ДАВЛЕНИЕ КРОВИ () кровотиск, *-ку*, тиск крові.

ДАВЛЕНИЕ, КРОВЯНОЕ () кровотиск, *-ку*, кров'яний тиск.

ДАВЯЩИЙ () 1.*/прикм./* тиснучий, тискучий, стискаючий; притискний, тисковий, давлячий, давильний; 2.*/дієприкм./* що давить; (пол. uciskający).

ДАКРИОАДЕНИТ (лат. dacryoadenitis, *-tidis, f*) слізнівниця, слізнівкозапал, слізнівкозапалення, запалення слізнівки (слізної залози), дакріоаденіт.

ДАКРИОПИОРРЕЯ (лат. dacryopyorrhoea, *-ae, f*) сльозогнойотеча, сльозогнойотіч, *-течі*, дакріопіорея.

ДАКРИОПС (лат. dacriops, *-opis, f*) міхурчак сльозопроводу, дакріопс.

ДАКРИОРЕЯ (лат. dacryorrhoea, *-ae, f*) сльозотеча, сльозотіч, *-течі*, дакріорея.

ДАКРИОЦИСТИТ (лат. dacryocystitis, *-tidis, f*) сльозовиця, сльозомішковиця, сльозомішкозапал, сльозомішкозапалення, сльозоміхурниця, сльозоміхурозапал, сльозоміхурозапалення, дакріоцистит. Запалення слізного мішка [міхура].

ДАКТИЛ- (лат. dactyl-; dactylo-: від гр. δακτυλος daktylos – палець) пальчо-, пальце-, дактил-; */див. тж ДАКТИЛО-/.*

ДАКТИЛАЛГИЯ (лат. dactylalgia, *-ae, f*: від гр. δακτυλος daktylos – палець + гр. αλγος algos – біль) пальчобіль, *-болю*, пальцебіль, *-болю*, пальцеболість, *-лості*, пальцеболісність, *-ності*, пальцеболючість, *-чості*, дактилал(ь)гія.

ДАКТИЛО- (лат. dactylo-; dactyl-: від гр. δακτυλος daktylos – палець) пальчо-, пальце-, дактило-; */див. тж ДАКТИЛ-/.*

ДАКТИЛОГРИПОЗ (лат. dactylogryposis, *-is, f*) дактилоґрипоз.

ДАКТИЛОДИНИЯ (лат. dactylodynia, *-ae, f*: від гр. δακτυλος daktylos – палець + гр. odyne – біль; dactylalgia, *-ae, f*: від гр. δακτυλος daktylos – палець + гр. αλγος algos – біль) пальчобіль, *-болю*, пальцебіль, *-болю*, пальцеболість, *-лості*, пальцеболісність, *-ності*, пальцеболючість, *-чості*, дактилодинія.

ДАКТИЛОСПАЗМ (лат. dactylispasmus, *-i, m*) пальчоскорч, пальцескорч, пальцекорчі, пальцесудома, дактилоспазм.

ДАЛЬНОЗОРКИЙ 1.*/прикм./* (лат. hypermetropicus, *-a, -um*; hyperopicus, *-a, -um*) далекозорий; 2.*/імен./* (лат. hypermetropus, *-i, m*; hypermetrops, *-is, m*; hyperopus, *-i, m*) далекозорець, *-рця*, далекозорий.

ДАЛЬНОЗОРКОСТЬ (лат. hypermetropia, *-ae, f*; hyperopia, *-ae, f*) далекозорість, *-рості.*

ДАЛЬНОЗОРКОСТЬ, СТАРЧЕСКАЯ (лат. presbyopia, *-ae, f*) старечодалекозорість, *-рості*, стареча далекозорість, *-рості.*

ДАЛЬТОНИЗМ (лат. daltonismus, *-i, m*) барвосліпота, кольоросліпота, кольороневидячка, барвоневидячка, червононевидячка, кольоронебачність, *-ності*, барвонебачність, *-ності*, червононебачність, *-ності*, дальтонізм. Колірна (кольорова, барвна, барвова, барвиста) сліпота; (рос. цветовая слепота; словац. farboslepost').

ДАЛЬТОНИК (лат. daltonicus, *-i, m*) барвосліпець, *-пця*, кольоросліпець, *-пця*, червоносліпець, *-пця*, кольороневидець, *-пця*, барвоневидець, *-пця*, червононевидець, *-пця*, кольоронебачець, *-пця*, барвонебачець, *-пця*, червононебачець, *-пця*, дальтонік; (словац. farboslepý).

ДАННЫЕ () дані.

ДАННЫЙ () цей, даний; наданий.

ДАНТИСТ (фр. dentiste [дантіст]: від лат. dentista, *-ae, mf(com.)*; dentistus, *-i, m*) зубар, зубник, зуболікар, дентист, дантист; (рос. зубник; словац. zubár; яп. haisha, shika'i (shi)).

ДВА, ДВОИХ, ДВЕ (лат. duo, duae, duo) два, двох, дві; (пол. dwa; шведс. tva°; анґ. two [ту:]).

ДВАЖДЫ (лат. bis) двічі.

ДВАЖДЫ СВАРЕННЫЙ (лат. biscoctus, *-a, -um*) двічізварений, двічі зварений.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНАЯ КИШКА (лат. duodenum, *-i, n*: від duodecim – дванадцять) дванадцятка, дванадцятипала кишка.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНЫЙ (лат. duodenalis, *-e*: від duodenum, *-i, n* – дванадцятка, дванадцятипала кишка: від duodecim – дванадцять) дванадцятипалий.

ДВЕНАДЦАТЬ (лат. duodecim) дванадцять.

ДВИГАТЕЛЬ (лат. motor, *-oris, m*) двигун, рушій.

ДВИГАТЕЛЬНЫЙ (лат. motorius, *-a, -um*; locomotorius, *-a, -um*) руховий.

ДВИЖЕНИЕ (лат. kinesis, *-is, f*; ingressus, *-i, m*; motus, *-i, m*) рух, рухання.

ДВИЖЕНИЕ, ВРАЩАТЕЛЬНОЕ (лат. rotatio, *-onis, f*) колорух, колооберт, кружляння, коловий [круговий, обертовий] рух; */див. тж ВРАЩЕНИЕ/.*

ДВИЖЕНИЕ, КРУГОВОЕ (лат. rotatio, *-onis, f*) колорух, колооберт, кружляння, коловий [круговий, обертовий] рух.
ДВИЖИМЫЙ () рухомий.
ДВИЖУЩИЙ () рушійний.
ДВОЕНИЕ (лат. diplopia, *-ae, f*) подвоєння, двоїння.
ДВОЙНОЕ ЗРЕНИЕ (лат. diplopia, *-ae, f*) двоїння, подвійний зір, */Р. зору/.*
ДВОЙНОЙ (лат. duplex; bigeminus, *-a, -um*; dicroticus, *-a, -um*; gemellus, *-a, -um*) подвійний, двійчастий, двійчатий.
ДВОЙНЯ (лат. gemelli; gemini) двійня, двійко, двійнята. Різностатеві близнюки (близнюк і близнючка).
ДВОЙСТВЕННОЕ ЧИСЛО () двоїна.
ДВОЙСТВЕННОСТЬ () двоїстість, *-тості*, подвійність, *-ності.*
ДВОЙСТВЕННЫЙ (лат. ambiguus, *-a, -um*) двоїстий.
ДВОЯКИЙ (лат. ambiguus, *-a, -um*) двоякий.
ДВОЯКОВОГНУТЫЙ (лат. biconcavus, *-a, -um*) двовгнутий, двоввігнутий.
ДВОЯКОВЫПУКЛЫЙ (лат. biconvexus, *-a, -um*; convexus duplex [*/скор./* c.d.]; convex, *G. -icis*) двопукластий, двоопуклий, двовипуклий, двовигнутий.
ДВУ(Х)- (лат. bi-) дво(х)-.
ДВУБОКИЙ (лат. bilateralis, *-e*) двобокий, двобічний.
ДВУБРЮШНАЯ МЫШЦА (лат. biventer, *-is(-tris), m*; musculus digastricus) двочеревний [двочеревцевий] м'яз.
ДВУБРЮШНЫЙ (лат. biventralis, *-e*; digastricus, *-a, -um*) двочеревний, двочеревцевий.
ДВУГЛАВАЯ МЫШЦА (лат. musculus biceps; biceps, *-cipitis, m*: від лат. biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis* – двоголовий: від bis - два + caput – голова) двоголовець, *-вця*, двоголовень, *-вня*, двоголовок, двоголівник, двоголовий м'яз.
ДВУГЛАВОЛУЧЕВОЙ (лат. bicepitoradialis, *-e*) двоголовопроменевий.
ДВУГЛАВОМЫШЕЧНЫЙ (лат. bicepitalis, *-e*: від biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis*: від bis – два + caput – голова) двоголовом'язовий.
ДВУГЛАВЫЙ (лат. bicephalosus, *-a, -um*; biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis*; bicepitalis, *-e*: від bis – два + caput – голова) двоголовий.
ДВУГЛАЗЫЙ (лат. binocularis, *-e*) двоокий.
ДВУГНЁЗДНЫЙ (лат. bilocularis, *-e*) двогніздий, двогніздний, двогніздовий.
ДВУЗНАЧНЫЙ (лат. amphibolicus, *-a, -um*) двозначний.
ДВУЗУБЫЙ (лат. bidens, *-entis*) двозубий.
ДВУЙОДИСТЫЙ (лат. biiodatus, *-a, -um*) двойодистий.
ДВУКРАТНЫЙ () дворазовий.
ДВУНОГИЙ (лат. bipes, *-edis*) двоногий.
ДВУПОЛОВОЙ (лат. bisexualis, *-e*) двостатевий.
ДВУПОЛОСТЬ (лат. hermaphroditismus, *-i, m*) двостатість, *-тості.*
ДВУПОЛЫЙ (лат. hermaphroditicus, *-a, -um*; bisexualis, *-e*) двостатій.
ДВУРОГИЙ (лат. bicornis, *-e*) дворогий.
ДВУРУКИЙ (лат. bimanus, *-a, -um*) дворукий.
ДВУРУЧНЫЙ (лат. bimanualis, *-e*) дворучний, дворуковий.
ДВУСТВОРЧАТЫЙ (лат. bicuspidalis, *-e*; mitralis, *-e*) двостулковий, двоулядовий.
ДВУСТОРОННИЙ (лат. bilateralis, *-e*) двобічний, двобокий, двобоковий, двосторонній; */див. тж ДВУХСТОРОННИЙ/.*
ДВУУСТ () дворот, двовустець, двоустка; */див тж ДВУУСТКА/.*
ДВУУСТКА () дворот, двовустець, двоустка; */див тж ДВУУСТ/.*
ДВУУСТКА, КИТАЙСКАЯ (лат. Clonorchis sinensis) китайський дворот [двовустець, двоустка]. Збудник клонорхозу.
ДВУУСТКА, ЛАНЦЕТОВИДНАЯ (лат. Dicrocoelium lanceatum) списуватий [ланцетоподібний] дворот [двовустець, двоустка, сисунець]. Збудник дикроцеліозу.
ДВУУСТКА, ПЕЧЁНОЧНАЯ (лат. Fasciola hepatica) мотиличник, печінковий дворот [двовустець, двоустка]. Основний збудник фасціольозу.
ДВУУХИЙ (лат. binauralis, *-e*; diotus, *-a, -um*) двовухий, двовуховий, двовушний.
ДВУУГЛЕКИСЛЫЙ (лат. bicarbonicus, *-a, -um*) двовуглекислий, двовугляний.
ДВУХДОЛЬЧАТЫЙ (лат. bilobularis, *-e*) двочастковий.
ДВУХЛОРИСТЫЙ (лат. bichloratus, *-a, -um*) двохлористий, двохлоричний.
ДВУХОБРАЗНЫЙ (лат. bimorphus, *-a, -um*) двообразний.
ДВУХСЛОЙНЫЙ () двошаровий.
ДВУХСТАКАННЫЙ () двохсклянковий.
ДВУХСТОРОННИЙ (лат. bilateralis, *-e*) двобічний, двобокий, двобоковий, двосторонній; */див. тж ДВУСТОРОННИЙ/.*
ДВУХУДАРНЫЙ (лат. dicrotus, *-a, -um*) двобійний.
ДВУЯЙЦОВЫЙ () двояйцевий.
ДЕБАТЫ () суперека, дебати.
ДЕ- (лат. de-) зне-, роз-, де-. Префікс (приріcток), що означає віддалення, виділення, скасування, припинення, усунення, зниження, рух донизу.
ДЕБИЛ (лат. debilis) недоум, недоумок, дебіл; (пол. głuptak).

ДЕБИЛИЗМ (лат. debilismus, *-i, m*) недоумство, дебілізм. Вроджена оліґофренія (малоумство) легкого ступеня, інтелектуальний (розумовий) коефіцієнт (сучинник, співчинник) IQ 50-70; (пол. głuptactwo).
ДЕБИЛЬНОСТЬ (лат. debilitas, *-atis, f*) недоумкуватість, *-тості*, дебільність, *-ності*. Вроджена оліґофренія (малоумство) легкого ступеня, інтелектуальний (розумовий) коефіцієнт (сучинник) IQ 50-70; (пол. głuptactwo).
ДЕБИЛЬНЫЙ (лат. debilis, *-e*) недоумкуватий, дебільний.
ДЕБИТ () збут, витрата, витрачання, дебіт.
ДЕВАСКУЛЯРИЗАЦИЯ (лат. devascularisatio, *-onis, f*) знесудинення, деваскуляризація.
ДЕВАСТАЦИЯ (лат. devastatio, *-onis, f*) знезбудникування, збудниковигуб, девастація.
ДЕВИАЦИЯ (лат. deviatio, *-onis, f*) відхил, відхилення, девіація; (словац. odchýlenie).
ДЕВИРГИНАЦИЯ (лат. devirginatio, *-onis, f*) знедівочення, девірґінація.
ДЕВИТАЛИЗАЦИЯ (лат. devitalisatio, *-onis, f*) вбивство, знеживлення, девіталізація; (рос. умерщвление).
ДЕВОЧКА () дівчинка.
ДЕВСТВЕННАЯ ПЛЕВА (лат. hymen, *-enis, m*; membrana virginitatis) дівинка, дівоча оболонка.
ДЕВСТВЕННИК () незайманець, *-нця*, незайманий, дівич.
ДЕВСТВЕННИЦА (лат. virgo intacta) цнотливиця, незайманка, незайманиця, незаймана, правиця, правичка.
ДЕВСТВЕННОСТЬ () незайманість, *-ності*, дівинність, *-ності*, дівочість, *-чості*, дівочність, *-ності*, дівство, панянство.
ДЕВСТВЕННЫЙ () незайманий, дівинний, дівочий, дівочний.
ДЕВУШКА (лат. virgo, *-inis, f*; ephebа, *-ae, f*) дівчина, юнка.
ДЕГАЗАТОР (лат. degasator, *-oris, m*) ґазознешкідник, ґазознешкодник, ґазознешкодич, ґазознешкоджувач, ґазознешкоджувальник, знеґазник, знеґазувач, знеґазувальник, деґазатор.
ДЕГАЗАЦИЯ (лат. degasatio, *-onis, f*) ґазознешкід, ґазознешкодження, знеґазнення, знеґазування, деґазація; (нім. Entgiftung).
ДЕГЕЛЬМИНТИЗАЦИЯ (лат. dehelminthisatio, *-onis, f*) глистогін, глистовигуб, знеглистнення, червовигуб, знечервлення, дегельмінтизація; (рос. глистогонка).
ДЕГЕЛЬМИНТИЗИРОВАТЬ () проглистогонити, знеглистити, дегельмінтизувати; (рос. проглистогонить).
ДЕГЕНЕРАТ (лат. degeneratus, *-i, m*) виродок, вироденъ, *-дня*, звироденъ, *-дня*, звироднілець, *-льця*, виродженець, *-нця*, деґенерат; (рос. выродок).
ДЕГЕНЕРАТИВНЫЙ (лат. degenerativus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ виродковий, звироднілий, вироджений, перероджений, перероднай, деґенеративний; 2./*дієприкм.*/ що/який переродивсь/ся; що/який перероджується, що деґенерує.
ДЕГЕНЕРАЦИЯ (лат. degeneratio, *-onis, f*) /*докон.*/ вирід, виродження, звиродніння, звироднення, перерід, переродження, деґенерація; /*недок.*/ вироджування, звироднювання, перероджування, деґенерування, деґенерація; (рос. вырождение, перерождение).
ДЕГЕНЕРИРОВАНИЕ (лат. degeneratio, *-onis, f*) вироджування, звироднювання, перероджування, деґенерування.
ДЕГЕНЕРИРОВАТЬ (лат. degenerare) вироджуватись, звироднятись, виродніти, виродніщати, деґенерувати; (рос. вырождаться).
ДЕГЕНЕРИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ виродковий, звироднілий, вироджений, перероджений, перероднай, деґенеруючий; 2./*дієприкм.*/ що/який переродивсь/ся; що/який перероджується, що деґенерує.
ДЕГИДРАТАЦИЯ (лат. dehydratatio, *-onis, f*; desiccatio, *-onis, f*) /*докон.*/ зневоднення; /*недок.*/ зневоднювання, деґідратація; (рос. обезвоживание).
ДЁГОТЬ (лат. pix liquida) діготь, *-гтю*, дьоготь, *-гтю*.
ДЁГТЕВЫЙ, ДЕГТЁВЫЙ, ДЕГТЕВОЙ (лат. piceus, *-a, -um*) дігтьовий, дьогтьовий.
ДЕГРАДАЦИЯ (лат. degradatio, *-onis, f*) занепад, деґрадація; (рос. упадок).
ДЕГРАДИРОВАТЬ () занепадати, деґрадувати; (рос. приходить в упадок).
ДЕГУСТАЦИЯ (лат. degustatio, *-onis, f*) куштування, смакування, деґустація.
ДЕД (лат. presbytes) дід.
ДЕДИФФЕРЕНЦИАЦИЯ () знерозрізнення, дедиференціація.
ДЕЕСПОСОБНЫЙ (лат. activus, *-a, -um*) дієздатний, дієспроможний.
ДЕЖУРАНСТВО (від фр. de jour [де жюр] – вдень; на день) чергівництво, чергувальство, чергувальництво.
ДЕЖУРАНТ (від фр. de jour [де жюр] – вдень; на день) чергівник, чергувач, чергувальник; (рос. дневальный).
ДЕЖУРИТЬ (від фр. de jour [де жюр] – вдень; на день) чергувати; (рос. дневалить).
ДЕЖУРНЫЙ (від фр. de jour [де жюр] – вдень; на день) черговий, вартовий; (рос. дневальный).
ДЕЖУРСТВО (від фр. de jour [де жюр] – вдень; на день) чергування, вартування.
ДЕЗ- (лат. des-) зне-, не-, від-, ви-, роз-, дез-. Префікс (приросток) на позначення знищення, усунення, видалення, спотворення чи відсутності.
ДЕЗАКТИВАЦИЯ (лат. desactivatio, *-onis, f*) знепромінення, зневипромінювання, знедіяння, знедіювання, дезактивація; (нім. Entaktivierung).
ДЕЗИНВАГИНАЦИЯ (лат. desinvaginatio, *-onis, f*) дезінваґінація.
ДЕЗИНВАЗИЯ (лат. desinvasio, *-onis, f*) дезінвазія.
ДЕЗИНСЕКТАНТ () комаховигубник, комахознищувач, знекомашник, дезінсектант.
ДЕЗИНСЕКЦИОННЫЙ () комаховигубний, комахознищувальний, знекомашний, дезінсекційний.
ДЕЗИНСЕКЦИЯ (лат. desinsectio, *-onis, f*) комаховигуб, комахознищення, знекомашення, дезінсекція.

ДЕЗИНСИЦИРОВАТЬ () дезінсикувати.
ДЕЗИНСИЦИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* дезінсикувальний, дезінсикуючий, дезінсикційний, дезінсикціюючий; 2.*/дієприкм./* що дезінсикує, що дезінсикціює.
ДЕЗИНСТРУКТОР () дезінструктор.
ДЕЗИНТЕГРАТОР () знецільник, знецілювач, знецілісник, знецілітснювач, дезінтеґратор.
ДЕЗИНТЕГРАЦИЯ () знецілення, знецілiснення, дезінтеґрація.
ДЕЗИНТОКСИКАЦИЯ (лат. desintoxicatio, *-onis, f*) знеотруєння, дезінтоксикація.
ДЕЗИНТУБАЦИЯ (лат. desintubatio, *-onis, f*) знетрубнення, знезатрубнення, дезінтубація.
ДЕЗИНФЕКТАНТ (лат. desinfectantum, *-i, n*; desinfectans, *-antis, n*) знезаразник, відзаразник, дезінфектант.
ДЕЗИНФЕКТОР (лат. desinfector, *-oris, m*) знезаражувач, відзаражувач, дезінфектор.
ДЕЗИНФЕКЦИОННЫЙ () знезаразний, знезаражувальний, відзаражувальний, дезінфекційний.
ДЕЗИНФЕКЦИЯ (лат. desinfectio, *-onis, f*) */докон./* знезаразнення, знезараження, відзараження; */недок./* знезаразнювання, знезаражування, відзаражування, дезінфекція; (рос. обеззараживание).
ДЕЗИНФИЦИРОВАНИЕ (лат. desinfectio, *-onis, f*) знезаразнювання, знезаражування, відзаражування, дезінфікування; (рос. обеззараживание).
ДЕЗИНФИЦИРОВАННЫЙ (лат. desinfectus, *-a, -um*) знезаразнений, знезаражений, відзаражений, дезінфікований; (рос. обеззараженный).
ДЕЗИНФИЦИРОВАТЬ () знезаразнювати, знезаражувати, відзаражувати, дезінфікувати.
ДЕЗИНФИЦИРОВАТЬСЯ () знезаразнюватись, знезаражуватись, відзаражуватись, дезінфікуватись.
ДЕЗИНФИЦИРУЮЩИЙ (лат. desinficiens, *-entis*; desinfectans, *-antis*) 1.*/прикм./* знезаразнювальний, знезаражувальний, відзаражувальний, дезінфікувальний, дезінфікуючий; 2.*/дієприкм./* що знезаразнює, що знезаражує, що дезінфікує.
ДЕЗКАМЕРА () знезаразоуміщина, відзаразовміщина, знезаразовміщильня, відзаразовмістильня, дезкамера. Дезінфекційна камера.
ДЕЗОДОРАНТ (лат. desodorans, *-antis, n*; deodorans, *-antis, n*; antibromicum, *-i, n*) висморідник, знесморідник, дезодорант. Речовина, що усуває чи ослаблює поганий запах.
ДЕЗОДОРАТОР (лат. desodorator, *-oris, m*) висморіджувальник, висморіджувач, знесморіджувальник, знесморіджувач, дезодоратор. Металева чи пластмасова ємність з отворами, що містить дезодорант [висморідник, знесморідник], речовину, що усуває чи ослаблює поганий запах.
ДЕЗОДОРАЦИЯ (лат. desodoratio, *-onis, f*; desodorisatio, *-onis, f*) висморідження, знесморідження, знепашення, знезапашення, знезапахнення, знезапахування, дезодорація. Усунення чи ослаблення поганого запаху; (пол. odwonienie).
ДЕЗОДОРИЗАЦИЯ (лат. desodorisatio, *-onis, f*; desodoratio, *-onis, f*) висморідження, знесморідження, знепашення, знезапашення, знезапахнення, знезапахування, дезодоризація. Усунення чи ослаблення поганого запаху; (пол. odwonienie).
ДЕЗОКСИДАЦИЯ (лат. desoxidatio, *-onis, f*) */докон./* знекиснення; */недок./* знекиснювання, дезоксидація; (пол. odtlenienie).
ДЕЗОРГАНИЗАЦИЯ (лат. desorganisatio, *-onis, f*) розлад, розладнення, розладнання, знеладнювання, дезорґанізація; (пол., rozprzężenie).
ДЕЗОРИЕНТАЦИЯ (лат. desorientatio, *-onis, f*) дезорієнтація.
ДЕЗОРИЕНТИРОВАННОСТЬ (лат. desorientatio, *-onis, f*) дезорієнтованість, *-ності.*
ДЕЗОРИЕНТИРОВАННЫЙ (лат. desorientativus, *-a, -um*) дезорієнтований.
ДЕИОНИЗАЦИЯ (лат. deionisatio, *-onis, f*) дейонізація, деіонізація.
ДЕИОНИЗИРОВАННЫЙ () дейонізований, деіонізований.
ДЕЙСТВИЕ (лат. effectus, *-i, m*) дія, чин.
ДЕЙСТВИЕ, СОДРУЖЕСТВЕННОЕ (лат. synergismus, *-i, m*; synergia, *-ae, f*) співдія.
ДЕЙСТВИТЕЛЬНЫЙ () дійсний, чинний.
ДЕЙСТВОВАТЬ () діяти, чинити.
ДЕЙСТВУЮЩИЙ (лат. activus, *-a, -um*) чинний; дійовий.
ДЕЙТЕР- (лат. deuter-; deutero-; deuto-: від гр. δευτερος deuteros – другий) 1. друго-; 2. вторинно-, девтер-, дейтер-; (рос. 1. второ-; 2. вторично-); */див. тж **ДЕЙТЕРО-, ДЕЙТО-**/.*
ДЕЙТЕРО- (лат. deutero-; deuter-; deuto-: від гр. δευτερος deuteros – другий) 1. друго-; 2. вторинно-, девтеро-, дейтеро-; (рос. 1. второ-; 2. вторично-); */див. тж **ДЕЙТЕР-, ДЕЙТО-**/.*
ДЕЙТЕРОПЛАЗМА (лат. deuteroplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; deutoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. δευτερος deuteros – другий + (cyto)plasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πλασμα plasma – виліплене, створене: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) 1. вторинноутвір, *-вору*, вторинноречовина, включення */протоплазми/*; 2. жовток, девтероплазма, дейтероплазма; (рос. 1. вторичное вещество, включения */протоплазмы/*; 2.желток); */див. тж **ДЕЙТОПЛАЗМА**/.*
ДЕЙТО- (лат. deuto-; deutero-; deuter-: від гр. δευτερος deuteros – другий) 1. друго-; 2. вторинно-, девто-, дейто-; (рос. 1. второ-; 2. вторично-); */див. тж **ДЕЙТЕРО-, ДЕЙТЕР-**/.*
ДЕЙТОПЛАЗМА (лат. deutoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; deuteroplasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. δευτερος deuteros – другий + (cyto)plasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πλασμα plasma – виліплене, створене: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) 1. вторинноутвір, *-вору*, вторинноречовина, включення */протоплазми/*; 2. жовток, девтоплазма, дейтоплазма; (рос. 1. вторичное вещество, включения */протоплазмы/*; 2.желток); */див. тж **ДЕЙТЕРОПЛАЗМА**/.*
ДЕКАБРЬ (лат. December, *-bris, m* – десятий: від mensis december – десятий місяць давньоримського календаря, що починався з березня: від числа decem – десять) грудень, *-дня /земля береться груддям/*;

(д-рус. грудень; ст.-рос. студен(ь); білор. снежань; пол. grudzień; чес. prosinec; н-луж., godownik; лит. gruodis; тур. aralik).
ДЕКАЛЬЦИНАЦИЯ (лат. decalcinatio, *-onis, f*; decalcificatio, *-onis, f*) зневапнення, вивапнення, декальцинація; (пол. odwapnienie).
ДЕКАЛЬЦИФИКАЦИЯ (лат. decalcificatio, *-onis, f*; decalcinatio, *-onis, f*) зневапнення, вивапнення, розвапнення, декальцифікація; (пол. odwapnienie).
ДЕКАНТАЦИЯ (лат. decantatio, *-onis, f*) декантація.
ДЕКАНТИРОВАНИЕ (лат. decantatio, *-onis, f*) декантування.
ДЕКАПИТАТИВНЫЙ (лат. decapitativus, *-a, -um*; decapitationis, *-e*) головостиновий, голововідтиновий, голововідтинальний, знеголовленнєвий, декапітативний. Для відтинання голови.
ДЕКАПИТАТОР (лат. decapitator, *-oris, m*; decollator, *-oris, m*) головостинач, головостинник, голововідтинач, голововідтинник, знеголовник, декапітатор. Інструмент [знарядок, знаряддя] для відтинання голови.
ДЕКАПИТАЦИЯ (лат. decapitatio, *-onis, f*; decollatio, *-onis, f*; detruncatio, *-onis, f*) головостин, головостинання, головозітнення, голововідтин, голововідтинання, знеголовлення, знеголовлювання, декапітація. Відтинання голови; (рос. обезглавливание, обезглавление).
ДЕКАПИТАЦИОННЫЙ (лат. decapitationis, *-e*; decapitativus, *-a, -um*) головостиновий, голововідтиновий, голововідтинальний, знеголовленнєвий, декапітаційний. Для відтинання голови.
ДЕКАПИТИРОВАНИЕ (лат. decapitatio, *-onis, f*; decollatio, *-onis, f*; detruncatio, *-onis, f*) головостинання, голововідтинання, знеголовлювання, декапітування. Відтинання голови; (рос. обезглавливание, обезглавление).
ДЕКАПИТИРОВАННЫЙ (лат. decapitatus, *-a, -um*) головостятий, голововідтятий, знеголовлений, декапітований. З відтятою головою; (рос. обезглавленный).
ДЕКАПИТИРОВАТЬ (лат. decapitare) */недок./* головостинати, голововідтинати, знеголовлювати, декапітовувати; */докон./* головостяти, голововідтяти, знеголовити, декапітувати; (рос. */недок./* обезглавливать; */докон./* обезглавить).
ДЕКАПИТИРОВАТЬСЯ (лат. decapitare) */недок./* головостинатись, голововідтинатись, знеголовлюватись, декапітовуватись; */докон./* головостятись, голововідтятись, знеголовитись, декапітуватись; (рос. */недок./* обезглавливаться; */докон./* обезглавиться обезглаветь).
ДЕКАПИТИРУЕМЫЙ () головостинуваний, голововідтинуваний, знеголовлюваний, декапітовуваний. Кому відтинають голову; (рос. обезглавливаемый).
ДЕКАПИТИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* головостинальний, головостинаючий, голововідтинальний, голововідтинаючий, знеголовлювальний, знеголовлюючий, декапітувальний, декапітуючий, декапітовуючий; 2.*/дієприкм./* що відтинає голову, що знеголовлює, що декапітує. Той, що відтинає голову; (рос. обезглавливающий).
ДЕКАПСУЛЯЦИЯ (лат. decapsulatio, *-onis, f*) вилущування, декапсуляція.
ДЕКОКТ (лат. decoctum, *-i, n*) відвар, *-у*, вивар, *-у*, декокт; (рос. отвар; словац. odvar).
ДЕКОЛОРАЦИЯ (лат. decoloratio, *-onis, f*) знебарвлення, деколорація; (рос. обесцвечивание).
ДЕКОМПЕНСАЦИЯ (лат. decompensatio, *-onis, f*) 1. незаміщення; 2. незаміщування, декомпенсація.
ДЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ () незаміщений, декомпенсований.
ДЕКОМПРЕССИЯ (лат. decompressio, *-onis, f*) знетиснення, декомпресія.
ДЕКОНТАМИНАЦИЯ (лат. decontaminatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* знешкодження; 2.*/недок./* знешкоджування, деконтамінація.
ДЕКООРДИНАЦИЯ (лат. decoordinatio, *-onis, f*) неузгіднення, знеузгіднення, розузгіднення, декоординація.
ДЕКООРДИНАЦИЯ ДВИГАТЕЛЬНАЯ (лат. dysergia, *-ae, f*) рухорозлад, рухова декоординація (неузгіднення, знеузгіднення, розузгіднення).
ДЕКОРТИКАЦИЯ (лат. decorticatio, *-onis, f*) знекірення, знекорення, декортикація.
ДЕКОРТИЦИРОВАННЫЙ () знекірений, знекорений, декортикований.
ДЕКРЕЩЕНДО (іт. decrescendo) звукослаблення, звукоослаблення, знезвучення, знезвучнення, декрещендо. Поступовий перехід від гучного звучання до тихого.
ДЕКСТРОЗА (лат. dextrosum, *-i, n*: від dexter, *-tra, -trum* – правий; glucosum, *-i, n*; glucosa, *-ae, f*; glycosum, *-i, n*) виноградосолод, виноградоцукор, *-кру*, виноградний солод, виноградний цукор, декстроза; (рос. виноградный сахар; пол., cukier gronowy).
ДЕКСТРОЗУРИЯ (лат. dextrosuria, *-ae, f*: від dextrosum, *-i, n* – виноградосолод, виноградоцукор, *-кру*, виноградний солод, виноградний цукор, декстроза: від dexter, *-tra, -trum* – правий + гр. uron – сеча; glucosuria, *-ae, f*) виноградосолодосеччя, виноградосолодосечність, *-ності*, виноградоцукросеччя, виноградоцукросечність, *-ності*, декстрозурія. Наявність декстрози (глюкози, виноградосолоду, виноградоцукру, виноградного солоду, виноградного цукру) в сечі; (пол., cukromocz).
ДЕКСТРОКАРДИЯ (лат. dextrocardia, *-ae, f*: від dexter, *-tra, -trum* – правий) правосердя, правосердість, *-дості*, правосердність, *-ності*, правосерцевість, *-вості*, декстрокардія.
ДЕКУССАЦИЯ (лат. decussatio, *-onis, f*) перехрест, перехрещення, перехрещування, декусація; (рос. перекрещивание).
ДЕЛАМИНАЦИЯ (лат. delaminatio, *-onis, f*) розшарування, деламінація. Поділ на шари (прошарки).
ДЕЛАТЬ (лат. laborare) робити.
ДЕЛЕНИЕ () 1. поділ, *-лу*, дільба; 2. поділка, поділок.
ДЕЛИРИЙ (лат. delirium, *-ii, n*) маячня, маячення, маячіння, марево, марення, шаління, делірій. Маячний (маревний) стан; (рос. бред; яп. genkaku, sakkaku, moso).
ДЕЛО () справа, діло.

ДЕЛЮЗИЯ (лат. delusio, *-onis, f*) делюзія.
ДЕЛЬТОВИДНЫЙ (лат. deltoideus, *-a, -um*) трикутний, дельтуватий, дельтоподібний.
ДЕМАРКАЦИОННАЯ ЛИНИЯ (лат. linea demarcationis) узграниччя, межа, межівня, межова, відмежівня, розмежувальня, демаркаційна [межівна, межова, відмежівна, розмежувальна] лінія [риска].
ДЕМАРКАЦИОННЫЙ (лат. demarcationis, *-e*) межівний, межовий, відмежівний, розмежувальний, демаркаційний; (рос. разграничительный).
ДЕМАРКАЦИЯ (лат. demarcatio, *-onis, f*) розмежування, розмежовування, відмежування, відмежовування, межування, демаркація; (рос. разграничение).
ДЕМЕНТНОСТЬ (лат. dementia, *-ae, f*) знеумність, *-ності*, знерозумність, *-ності*, розумоспадність, *-ності*, дементність, *-ності*.
ДЕМЕНЦИЯ (лат. dementia, *-ae, f*) знеумство, знерозумство, розумоспад, деменція. Набута олігофренія [малоумство]; (рос. слабоумие).
ДЕМЕРКУРИЗАЦИЯ (лат. demercurisatio, *-onis, f*) */докон./* знертутнення; */недок./* знертутнювання, демеркуризація.
ДЕМЕРКУРИРОВАНИЕ (лат. demercurisatio, *-onis, f*) */недок./* знертутнювання, демеркуризування.
ДЕМОНСТРАЦИЯ (лат. demonstratio, *-onis, f*) */докон./* показ, демонстрація.
ДЕМОНСТРИРОВАНИЕ (лат. demonstratio, *-onis, f*) */недок./* показування, демонстрування.
ДЕНАТУРАЦИЯ (лат. denaturatio, *-onis, f*) */докон./* знеприроднення; */недок./* знеприроднювання, денатурація.
ДЕНАТУРИРОВАНИЕ (лат. denaturatio, *-onis, f*) */недок./* знеприроднювання, денатурування.
ДЕНАТУРИРОВАННЫЙ (лат. denaturatus, *-a, -um*) знеприроднений, денатурований.
ДЕНАТУРИРОВАТЬ (лат. denaturare) */докон./* знеприроднити, денатурувати; */недок./* знеприроднювати, денатуровувати.
ДЕНАТУРИРОВАТЬСЯ (лат. denaturare) */докон./* знеприроднитись, денатуруватись; */недок./* знеприроднюватись, денатуровуватись.
ДЕНДРИТ (лат. dendritum, *-i, n*) розгалуженець, *-нця*, розгалудженець, *-нця*, деревіець, *-йця*, дендрит.
ДЕНДРИТИЧЕСКИЙ, ДЕНДРИТНЫЙ, ДЕНДРОИДНЫЙ (лат. dendriticus, *-a, -um*) 1. розгалуженцевий, розгалудженцевий, деревійцевий; 2. деревовидний, дендритичний, дендритний, дендроїдний. Що галузиться як дерево.
ДЕНИТРИФИЦИРУЮЩИЕ БАКТЕРИИ (анг. denitrifying bacteria) денітрифікуючі [денітрифікувальні] бактерії.
ДЕНТАЛЬНЫЙ (лат. dentalis, *-e*: від dens, *-entis, m* – зуб) зубний, зубовий, дентальний; (рос. зубной; пол. zębowy).
ДЕНТИН (лат. dentinum, *-i, n*: від dens, *-entis, m* – зуб) зубовина, дентин; (пол. zębina).
ДЕНТИНОМА (лат. dentinoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від dens, *-entis, m* – зуб) зубовиняк, зубовиноопух, зубовинопухлина, дентинома; (пол. zębiak, zębiniak).
ДЕНТИФИКАЦИЯ (лат. dentificatio, *-onis, f*: від dens, *-entis, m* – зуб) зубоутворення, зубовинення, дентифікація. Утворення зуба (зубів).
ДЕНТИЦИЯ (лат. dentitio, *-onis, f*; incisio, *-onis, f*) зубопрорізання, зубопрорізування, дентиція. Прорізування зуба/зубів; (пол. ząbkowanie).
ДЕНТУРА (лат. dentura, *-ae, f*: від dens, *-entis, m* – зуб) зуборяд, дентура. Зубний ряд; (пол. uzębienie).
ДЕНУДАЦИЯ (лат. denudatio, *-onis, f*; exhibitionismus, *-i, m*) */докон./* оголення, огоління; */недок./* оголювання, денудація; (рос. обнажение).
ДЕНУТРИЦИЯ (лат. denutritio, *-onis, f*) денутриція.
ДЕНЬ (лат. dies, *-ei, m*; гр. hemera) день, */Р. дня, Р.мн. днів/*.
ДЕОНТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. deontologicus, *-a, -um*) обов'язківничий, обов'язкознавчий, деонтологічний.
ДЕОНТОЛОГИЯ (лат. deontologia, *-ae, f*) обов'язківництво, обов'язкознавство, деонтологія.
ДЕПЕРСОНАЛИЗАЦИЯ (лат. depersonalisatio, *-onis, f*) знеособлення, знеосібнення, знеособиснення, деперсоналізація.
ДЕПИГМЕНТАЦИЯ (лат. depigmentatio, *-onis, f*) барвнезаник, барвневтрата, знебарвлення, знебарвнення, знебарвіння, депігментація; (рос. обесцвечивание).
ДЕПИЛЯЦИЯ (лат. depilatio, *-onis, f*) зневолоснення, зневолосення, депіляція.
ДЕПО [ДЭПО] (фр. depot [депо]) відстій, відстійник, депо; (рос. отстой, отстойник).
ДЕПОНИРОВАНИЕ (від фр. depot) відстоювання, депонування.
ДЕПОПУЛЯЦИЯ (лат. depopulatio, *-onis, f*) винародовлення, вилюднення, депопуляція. Вирід (виродження, звиродніння, звироднення) національне (народове); (рос. вырождение национальное).
ДЕПРЕССАНТ (лат. depressantum, *-i, n*) депресант.
ДЕПРЕССАНТНЫЙ (лат. depressantius, *-a, -um*; depressanticus, *-a, -um*) депресантний.
ДЕПРЕССИВНОСТЬ (лат. depressitas, *-atis, f*) пригніченість, *-ності*, пригнобленість, *-ності*, депресивність, *-ності*; (рос. угнетённость).
ДЕПРЕССИВНЫЙ (лат. depressivus, *-a, -um*) 1. */стан/* пригнічений, пригноблений, зажурений, засмучений; 2. */дія/* пригнічувальний, пригнічуючий, депресивний; (рос. 1. угнетённый, удручённый; 2. угнетающий, удручающий).
ДЕПРЕССИЯ (лат. depressio, *-onis, f*) */докон./* пригнічення; пригноба, пригноблення, */недок./* пригнічування; гноблення, пригноблювання; депресія; (рос. угнетение).
ДЕПРЕССОР (лат. depressor, *-oris, m*) 1. опускач, стискач, стягач; 2. пригнічувач, пригнічувальник; гнобитель, пригноблювач, депресор; (рос. 1. опускатель; 2. угнетатель; словац. stlačovač).

ДЕПРЕССОРНЫЙ (лат. depressorius, *-a, -um*) депресорний.
ДЕРАТИЗАЦИЯ (лат. deratisatio, *-onis, f*) щуровигуб, щуровигублення, пацюковигуб, пацюковигублення; гризуновигуб, гризуновигублення, гризунознищення, знегризунення, дератизація. Знищення гризунів */щурів [пацюків], тощо/*; (пол. odszczurzanie).
ДЁРГАНИЕ (лат. clonus, *-i, m*) смикання, сіпання, шарпання.
ДЁРГАТЬ () смикати, сіпати, шарпати.
ДЕРЕАЛИЗАЦИЯ (лат. derealisatio, *-onis, f*) знедійснення, знедійснічення, знедійснівлення, дереалізація.
ДЕРЕВЯНЕТЬ () деревіти, коцюбіти.
ДЕРЖАТЕЛЬ (лат. retinaculum, *-i, n*; tenaculum, *-i, n*) тримач, утримувач.
ДЕРЖАТЬ () тримати.
ДЕРИВАТ (лат. derivatum, *-i, n*) похідник, похідний, дериват; (рос. производное; латис. atvasinajums).
ДЕРИВАНТ (лат. derivans, *-ntis, n*: від derivare – відволікати; revulsans, *-ntis, n*) відволічник, деривант. Відволічний засіб; (рос. отвлекающее, отвлекающее средство; латис. novadošs).
ДЕРИВАТИВНЫЙ (лат. derivativus, *-a, -um*) похідний, деривативний.
ДЕРИВАТНЫЙ (лат. derivatus, *-a, -um*; derivatius, *-a, -um*; derivaticus, *-a, -um*) похідниковий, похідний, дериватний; (рос. производный).
ДЕРИВАЦИОННЫЙ (лат. derivationis, *-e*) 1. відхиленнєвий; 2.*/ЕКГ/* відведеннєвий, деривaційний.
ДЕРИВАЦИЯ (лат. derivatio, *-onis, f*: від derivare – відволікати; revulsio, *-onis, f*) 1. відхилення; 2.*/ЕКГ/* відведення, деривація; (рос. 1. отклонение, отвлечение; 2.*/ЕКГ/* отведение).
ДЕРМА (лат. derma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка; corium, *-ii, n*; cutis, *-is, f*; cutis vera) шкіра, шкірина, шкіровина, істинна шкіра, дерма. Істинний шар шкіри під епідермісом (надшкір'єм, нашкурнем); (рос. кожа, собственно кожа; пол. skóra, skóra właściwa; нім.. Lederhaut; анг., true skin).
-ДЕРМА (лат. -derma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) 1. -шкіра, -шкіровина, -дерма; 2. -листок, -паросток, -зародок, -зародень, */Р. -дня/*, -дерма.
ДЕРМАТИТ (лат. dermatitis, *-tidis, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкіровиця, шкірозапал, шкірозапалення, дерматит. Запалення шкіри; (словац. zápal pokožky).
-ДЕРМАТИТ (лат. -dermatitis, *-idis, f*; -dermitis, *-idis, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) -шкір(н)иця, -шкіровиця, -шкірозапал, -шкірозапалення, -дерматит.
ДЕРМАТО-, ДЕРМО- (лат. dermato-, dermo-: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкіро-, шкірно-, дермато-, дермо-.
ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГ (лат. dermatovenerologus, *-i, m*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкір(н)остатевохворобівник, дерматовенеролоґ.
ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. dermatovenerologicus, *-a, -um*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкір(н)остатевохворобівничий, дерматовенерологічний.
ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГИЯ (лат. dermatovenerologia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкір(н)остатевохворобівництво, дерматовенерологія.
ДЕРМАТОГРАФ (лат. dermatographus, *-i, m*; dermatographum, *-i, n*; dermatographium, *-ii, n*; dermographus, *-i, m*; dermographum, *-i, n*; dermographium, *-ii, n*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шкірописець, дерматоґраф. Олівець для писання на шкірі, позначення перґуторних меж.
ДЕРМАТОГРАФИЗМ (лат. dermatographismus, *-i, m*; dermographismus, *-i, m*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; autographismus, *-i, m*; urticaria factitia) шкіропис, шкірописність, *-ності*, шкірописальність, *-ності*, дерматоґрафізм. Підвищена вазомоторна реакція шкіри на її механічне подразнення.
ДЕРМАТОГРАФИЯ (лат. dermatographia, *-ae, f*; dermographia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шкіроопис, дерматоґрафія. Анатомічний опис шкіри.
ДЕРМАТОЗ (лат. dermatosis, *-is, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкір'я, шкірість, *-рості*, шкірність, *-ності*, шкірохвороба, шкірохворість, *-рості*, шкіророзлад, дерматоз.
-ДЕРМАТОЗ (лат. -dermatosis, *-is, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) -шкір'я, -шкірість, *-рості*, -шкірність, *-ності*, -шкірохвороба, -шкірохворість, *-рості*, -шкіророзлад, -дерматоз.
ДЕРМАТОЗООНОЗ (лат. dermatozoonosis, *-is, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) дерматозооноз.
ДЕРМАТОЛОГ (лат. dermatologus, *-i, m*; dermatologista, *-ae, mf(com.)*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) шкірник, шкіряник, шкірівник, шкірознавець, *-вця*, шкірохворобознавець, *-вця*, шкіролікар, дерматолоґ; */жін./* шкірниця, шкіряниця, шкірівниця, шкірознавиця, шкірохворобознавиця, шкіролікарка, дерматологиня; (рос. накожник).
ДЕРМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. dermatologicus, *-a, -um*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) шкірничий, шкірівничий, шкірознавчий, шкірохворобознавчий, шкіролікарський, дерматолоґічний.
ДЕРМАТОЛОГИЯ (лат. dermatologia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) шкірництво, шкірівництво, шкірознавство, шкірохворобознавство, шкіролікарство, шкіролікарювання, дерматолоґія.
ДЕРМАТОМ 1.(лат. dermatomus, *-i, m*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + tomos – відрізок. шар) шкірошар, шкіропластинка, дерматом. Шкірна пластинка.

Дорсолатеральна ділянка соміта, що є мезенхімальним зародком сполучнотканинної основи шкіри; 2.(лат. dermatomum, *-i, n*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + tome – розріз, розсікання) шкіроріз, шкірозрізник, шкірозрізач, шкірозрізувач, дерматом. Інструмент (знаряд, знарядок) для зрізування з поверхні тіла шкірних клаптів певної форми (обрисів) та розмірів.

ДЕРМАТОМА (лат. dermatoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкірняк, шкіроопух, шкіропухлина, дерматома.

ДЕРМАТОМИКОЗ (лат. dermatomycosis, *-is, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкірогриб'я, шкірогрибість, *-бості*, шкірогрибність, *-ності*, шкірогрибків'я, шкірогрибковість, *-вості*, шкірогрибчастість, *-тості*, шкірна пліснявиця, дерматомікоз.

ДЕРМАТОМИОЗИТ (лат. dermatomyositis, *-tidis, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкіром'язиця, шкіром'язовиця, шкіром'язозапал, шкіром'язозапалення, дерматоміозит. Запалення шкіри та м'язів.

ДЕРМАТОМИОМА (лат. dermatomyoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + myo-, my- – м'язо- + -oma, *-atis, n /pl. -ata/* – опух, пухлина) шкіром'язак, шкіром'язоопух, шкіром'язопухлина. дерматоміома.

ДЕРМАТОМИЦЕТЫ (лат. dermatomycetes, *-um, m /pl./*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + лат. -myces, *-etis, m*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) шкірогриби, шкірогрибки, дерматоміцети.

ДЕРМАТОПЛАСТИКА (лат. dermatoplastica, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + лат. -plastica, *-ae, f*: від гр. plastike – ваяння, скульптура: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) шкіроштукарство, шкіроштукування, шкіроліпка, шкіроліплення, шкіротворення, шкіровідтворення, шкіроперещеплення, шкіроперещеплювання, дерматопластика.

ДЕРМАТОРРАГИЯ (лат. dermatorrhagia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати) шкірокрововилив, шкірокровотеча, шкірокровотіч, *-течі*, кривавий піт, дерматораґія.

ДЕРМАТОСПАЗМ (лат. dermatospasmus, *-i, m*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) сироти, "гусяча шкіра", дерматоспазм.

ДЕРМАТОТЕРАПИЯ (лат. dermatotherapia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) шкіролікування, шкіролікувальництво, шкіроуздоровлення, дерматотерапія.

-ДЕРМИТ (лат. -dermitis, *-idis, f*; -dermatitis, *-idis, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) -шкір(н)иця, -шкіровиця, -шкірозапал, -шкірозапалення, -дерміт.

-ДЕРМИЯ (лат. -dermia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) -шкір'я, -шкірість, *-рості*, -шкірність, *-ності*, -дермія.

ДЕРМО-, ДЕРМАТО- (лат. dermo-, dermato-: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, оболонка, плівка) шкіро-. шкірно-, дермо-, дермато-.

ДЕРМОГРАФ (лат. dermographus, *-i, m*; dermographum, *-i, n*; dermographium, *-ii, n*; dermatographus, *-i, m*; dermatographum, *-i, n*; dermatographium, *-ii, n*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шкірописець, дермоґраф. Олівець для писання на шкірі, позначення пергуторних меж.

ДЕРМОГРАФИЗМ (лат. dermographismus, *-i, m*; dermatographismus, *-i, m*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; autographismus, *-i, m*; urticaria factitia) шкіропис, шкірописність, *-ності*, шкірописальність, *-ності*, дермоґрафізм. Підвищена вазомоторна реакція шкіри на її механічне подразнення.

ДЕРМОГРАФИЯ (лат. dermographia, *-ae, f*; dermatographia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шкіроопис, дермоґрафія. Анатомічний опис шкіри.

ДЕРМОГРАФОМЕТР (лат. dermographometer, *-tri, m*; dermographometrum, *-i, n*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) шкіропис(н)омір, шкіропис(н)омір, шкіропис(н)омірник, шкіропис(н)овимірник, шкірописальномір, дермографометр. Прилад для ґрадуювання рівня дермоґрафізму.

ДЕРМОИД (лат. dermoidum, *-i, n*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) шкірюк, шкірнюк, дермоїд.

ДЁСЕННЫЙ (лат. gingivalis, *-e*) ясневий, ясенний.

ДЕСЕНСИБИЛИЗАЦИОННЫЙ () знечутлівний, знечутливний, десенсибілізаційний.

ДЕСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ (лат. desensibilisatio, *-onis, f*) знечутливлення, десенсибілізація.

ДЕСЕНСИБИЛИЗИРОВАННЫЙ () знечутливлений, десенсибілізований.

ДЕСЕНСИБИЛИЗИРУЕМЫЙ () знечутливлюваний, десенсибілізовуваний.

ДЕСЕНСИБИЛИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* знечутливлюючий, знечутливлювальний, десенсибілізуючий, десенсибілізувальний; 2.*/дієприкм./* що знечутливлює, що десенсибілізує.

ДЕСИКАЦИЯ (лат. desiccatio, *-onis, f*) висушення, висушування, десикація; (рос. высушивание).

ДЕСКВАМАЦИЯ (лат. desquamatio, *-onis, f*) лущення, злущування, відторгнення, десквамація; (рос. отторжение).

ДЕСМА (лат. desma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. desmos - зв'язка, перев'язка) тасьма, в'язло, зв'язка, десма.

ДЕСМИТ (лат. desmitis, *-tidis, f*) в'язловиця, в'язлозапал, в'язлозапалення, зв'язковиця, зв'язкозапал, зв'язкозапалення, десміт.

ДЕСМОДИНИЯ (лат. desmodynia, *-ae, f*) в'язлобіль, зв'язкобіль, десмодинія.

ДЕСМОЛОГИЯ 1. (лат. desmologia, *-ae, f*; syndesmologia, *-ae, f*) в'язлівництво, в'язлознавство, зв'язківництво, зв'язкознавство, десмологія; 2. (лат. desmologia, *-ae, f*; desmurgia, *-ae, f*: від гр. desmos - зв'язка, перев'язка, пов'язка + ergon - справа, діло, робота) перев'язництво, пов'язництво, пов'язківництво, пов'язкознавство, пов'язкосправа, пов'язкосправність, *-ності*, пов'язковправність, *-ності*, десмолоґія; (нім., Verbandlehre).
ДЕСМОРЕКСИС (лат. desmorrhexis, *-is, f*) в'язлорозрив, зв'язкорозрив, десморексис.
ДЕСМУРГИЯ (лат. desmurgia, *-ae, f*: від гр. desmos - зв'язка, перев'язка, пов'язка + ergon - справа, діло, робота) перев'язництво, пов'язництво, пов'язківництво, пов'язкознавство, пов'язкосправа, пов'язкосправність, *-ності*, пов'язковправність, *-ності*, десмурґія; (нім., Verbandlehre).
ДЕСНА (лат. gingiva, *-ae, f*) ясно.
ДЁСНА (лат. gingivae */pl./*) ясна, */Р. ясен/*.
ДЕСТИЛЛИРОВАНИЕ (лат. destillatio, *-onis, f*) */недок./* переганяння, перекраплювання, дестилювання; */див. теж ДИСТИЛЛИРОВАНИЕ/*.
ДЕСТИЛЛИРОВАННЫЙ (лат. destillatus, *-a, -um*) перегнаний, перекраплений, дестильований; */див. теж ДИСТИЛЛИРОВАННЫЙ/*.
ДЕСТИЛЛИРОВАТЬ (лат. destillare) */недок./* переганяти, перекраплювати, дестилювати; (рос. перегонять); */див. теж ДИСТИЛЛИРОВАТЬ/*.
ДЕСТИЛЛЯТ (лат. destillatum, *-i, n*) перегін, *-гону*, перекрап, дестилят; (рос. перегон); */див. теж ДИСТИЛЛЯТ/*.
ДЕСТИЛЛЯТОР (лат. destillator, *-oris, m*; destillatorium, *-ii, n*) перегінник, перегонник, перегінний куб, перекрапник, перекрапувач, перекраплювач, лембик, дестилятор; (рос. перегонщик); */див. теж ДИСТИЛЛЯТОР/*.
ДЕСТИЛЛЯЦИОННЫЙ (лат. destillationis, *-e*) перегінний, переганяльний, перекрапний, перекрапувальний, перекраплювальний, дестиляційний; (рос. перегонный, перегоночный); */див. теж ДИСТИЛЛЯЦИОННЫЙ/*.
ДЕСТИЛЛЯЦИЯ (лат. destillatio, *-onis, f*) перегонка, переганяння, перекраплення, дестиляція; (рос. перегонка); */див. теж ДИСТИЛЛЯЦИЯ/*.
ДЕСТРУКТИВНЫЙ (лат. destructivus, *-a, -um*) нищівний, руйнівний, руйнувальний, руйницький, руїнний, руїнницький, руївничий, руйнівничий, руйнуючий, деструктивний; (рос. разрушительный, разрушающий).
ДЕСТРУКЦИЯ (лат. destructio, *-onis, f*) */докон./* розпад, розпадання, знищення, зруйнування, руйнація; */недок./* нищення, руйнування, зруйновування, деструкція; (рос. разрушение).
ДЕСЦЕНДЕНТНЫЙ (лат. descendens) низхідний, доземний, додільний, опускальний, десцендентний.
ДЕТАЛИЗАЦИЯ () уподрібнення, удрібничення, деталізація.
ДЕТАЛЬ (фр. détail) 1. подробиця, дрібниця; 2. складник, складова; 3. запчастина, деталь; (рос. 1. подробность; 2. составная, составляющая; 3. запчасть).
ДЕТАЛЬНЫЙ () докладний, дрібничний, складниковий, складовий, детальний; (рос. подробный, подробностный).
ДЕТЕРМИНАЦИЯ () визначення, детермінація.
ДЕТРИТ (лат. detritus, *-i, m*) розпадень, *-дня*, стертень, *-тня*, детрит.
ДЕТНОСТЬ () дітність, *-ності*.
ДЕТОРОДНЫЙ (лат. genitalis, *-e*) дітонароджувальний, дітородний.
ДЕТОРОЖДАЕМОСТЬ () дітонароджуваність, *-ності*; (анґ. parity).
ДЕТОРОЖДЕНИЕ () дітонародження, дітородини.
ДЕТОУБИЙСТВО () дітогубство, дітовбивство.
ДЕТОУБИЙЦА () дітогуб, дітогубець, *-бця*, дітовбивець, *-вця*.
ДЕТСКИЙ (лат. infantilis, *-e*; puerilis, *-e*) дитячий, дитинний, дитинячий.
ДЕТСКОЕ МЕСТО (лат. placenta, *-ae, f*) послід, ложисько, містище.
ДЕТСКОСТЬ (лат. infantilitas, *-atis, f*; puerilitas, *-atis, f*) дитячість, *-чості*, дитинність, *-ності*.
ДЕТСТВО (лат. infantia, *-ae, f*) дитинство.
ДЕТУМЕСЦЕНЦИЯ (лат. detumescentia, *-ae, f*) детумесценція.
ДЕФЕКАЦИЯ (лат. defaecatio, *-onis, f*; sedes, *-is, f*) випорожнення, дефекація.
ДЕФЕКТ (лат. defectus, *-us, m*) прогал, прогалина, вада, ґандж, ґанч, хиба, недолік, дефект; (рос. изъян, недостаток; пол. wada, brak, ubytek).
ДЕФЕКТИВНЫЙ (лат. defectivus, *-a, -um*) вадний, вадливий, ґанджовий, хибовий, недоліковий, дефективний; (рос. изъяновый, недостатковый; пол. wadliwy).
ДЕФЕКТНЫЙ (лат. defectivus, *-a, -um*) вадний, вадливий, ґанджовий, хибовий, недоліковий, дефектний; (рос. изъяновый, недостатковый; пол. wadliwy).
ДЕФИБРИЛЛЯТОР (лат. defibrillator, *-oris, m*) знетріпотник, дефібрилятор.
ДЕФИБРИЛЛЯЦИЯ (лат. defibrillatio, *-onis, f*) знетріпотіння, дефібриляція.
ДЕФИНИТИВНЫЙ (лат. definitivus, *-a, -um*) визначневий, визначальний, дефінітивний; (рос. определительный).
ДЕФИНИЦИЯ (лат. definitio, *-onis, f*: від definio – визначаю) визначення, означення, дефініція; (рос. определение). Коротке визначення якогось поняття чи терміну (позначення, позначника, назви).
ДЕФИЦИТ (від лат. deficit - не вистачає; deficientia, *-ae, f*) нестача, недостача, невистача, невистачка, недобір, *-бору*, брак, дефіцит; (рос. недостаток, недобор).
ДЕФИЦИТНЫЙ (лат. deficiens, *-entis*) недостатній, недостаючий, забраклий, дефіцитний.
ДЕФЛОРАЦИЯ (лат. defloratio, *-onis, f*) справичення, знедівочення, дефлорація.

ДЕФОРМАЦИЯ (лат. deformatio, *-onis, f*) */докон./* знівечення, спотворення, викривлення, знеображення, знеформлення, деформація; */недок./* нівечення, знівечування, спотворювання, викривляння, знеображування, знеформлювання, деформування; (рос. обезображивание).
ДЕФОРМИРОВАНИЕ (лат. deformatio, *-onis, f*) нівечення, знівечування, спотворювання, викривляння, знеображування, знеформлювання, деформування; (рос. обезображивание).
ДЕФОРМИРОВАННЫЙ (лат. deformitatus, *-a, -um*; difformis, *-e*) знівечений, спотворений, потворний, знеображений, знеформлений, деформований; (рос. обезображенный).
ДЕФОРМИРУЮЩИЙ (лат. deformans) 1.*/прикм./* нівечний, нівечливий, спотворюючий, спотворювальний, знеображуючий, знеображувальний, знеформлюючий, деформуючий, деформувальний, деформівний; 2.*/дієприкм./* що нівечить, що спотворює, що знеображує, що знеформлює, що деформує; (рос. обезображивающий).
ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ () розосередження, децентралізація; (рос. рассредоточение).
ДЕЦЕРЕБРАЦИЯ (лат. decerebratio, *-onis, f*) знемізчення, знемозковичення, децеребрація.
ДЕЦИДУА (лат. decidua, *-ae, f*) відпадня, обрудок, децидуа. Децидуальна (відпадова, відпаднева, обрудкова) оболонка; (пол. doczesna).
ДЕЦИДУАЛЬНАЯ ОБОЛОЧКА (лат. decidua, *-ae, f*) відпадня, обрудок, децидуальна (відпадова, відпаднева, обрудкова) оболонка; (пол. doczesna).
ДЕЦИДУАЛЬНЫЙ (лат. decidualis, *-e*; deciduus, *-a, -um*) відпадовий, відпадневий, обрудковий, децидуальний; (пол. doczesny).
ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ (лат. activitas, *-atis, f*) діяльність, *-ності*; (словац. činnosť).
ДЕЯТЕЛЬНЫЙ (лат. activus, *-a, -um*) діяльний.
ДИ- (від гр. δι- di- – дво-, двоїсто-, подвійно-: від гр. δις dis – двічі) дво-, двоїсто-, подвійно-, ді-, ди-.
ДИА- (гр. δια dia) через-, пере-, про-, роз-, ви-, діа-. Префікс (приросток), що означає наскрізний рух, проникнення, розділення, розподілену дію, посилення, взаємність, завершеність.
ДИАБЕТ (лат. diabetes, *-ae, m*: від гр. diabaino – проходити, оскільки цукор проходить через нирки: від dia – через + baino – йти) сечовиснага, сечовиснаження, діабет. Сечове виснаження; (рос. мочеизнурение; нім. Harnruhr; яп. tonyobyo).
ДИАБЕТ, БРОНЗОВЫЙ (лат. siderophilia, *-ae, f*; haemomelanosis, *-is, f*; haemochromatosis, *-is, f*) бронзовий (брондзовий, спижевий, спіжовий) діабет.
ДИАБЕТ, САХАРНЫЙ (лат. diabetes mellitus) солодиця (цукриця), солодівка (цукрівка), солодівниця (цукрівниця), солодосечовиснага (цукросечовиснага), солодосечовиснаження (цукросечовиснаження), солодова (цукрова) сечовиснага (сечовиснаження), солодовий (цукровий) діабет. Солодова (цукрова) хвороба; (рос. сахарная болезнь, сахарное мочеизнурение; словац. cukrovka).
ДИАБЕТИК (лат. diabeticus, *-i, m*) сечовиснажець, *-жця*, сечовиснаженець, *-нця*, сечовиснажливець, *-вця*, діабетик. Хворий на діабет.
ДИАБЕТИЧЕСКИЙ (лат. diabeticus, *-a, -um*) сечовиснажний, сечовиснажливий, діабетичний. Належний до діабету.
ДИАБЕТОГЕНИЧЕСКИЙ (лат. diabetogenicus, *-a, -um*) сечовиснагопричинний, сечовиснагопричиновий, сечовиснагоспричинювальний, діабетогенічний. Що спричинює діабет.
ДИАБЕТОГЕННЫЙ (лат. diabetogenes, *-is*) сечовиснагоспричинений, сечовиснагоспричинюваний, діабетогенний. Що спричинюється діабетом.
ДИАГНОЗ (лат. diagnosis, *-is, f*) розпізнава, розпізнання, діагноз; (рос. распознание; пол. rozpoznanie; яп. shindan (suru)).
ДИАГНОЗ, ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЙ (лат. diagnosis differentialis) розрізняльна [розрізнювальна] розпізнава [розпізнання], диференціальний [диференційний] діагноз; (пол. rozpoznanie różnicowe).
ДИАГНОСТ (лат. diagnostus, *-i, m*) розпізнавач, розпізнавець, *-вця*, розпізнавник, розпізнавальник, діагност.
ДИАГНОСТИКА (лат. diagnostica, *-ae, f*) розпізнава, розпізнання, розпізнавання, розпізнавство, розпізнавництво, розпізнавальництво, діагностика; (рос. распознавание; пол. rozpoznawanie).
ДИАГНОСТИКУМ (лат. diagnosticum, *-i, n*) розпізнавок, діагностикум. Засіб для діагностики.
ДИАГНОСТИРОВАНИЕ (лат. diagnostica, *-ae, f*) розпізнавання, діагнозування, діагностування; (рос. распознавание).
ДИАГНОСТИРОВАННЫЙ () розпізнаний, діагностований; (рос. распознанный).
ДИАГНОСТИРОВАТЬ () розпізнавати, діагностувати; (рос. распознавать).
ДИАГНОСТИРУЕМЫЙ () розпізнаваний, діагностовуваний; (рос. распознаваемый).
ДИАГНОСТИЧЕСКИЙ (лат. diagnosticus, *-a, -um*) розпізнавний, розпізнавчий, розпізнавальний, розпізнавальничий, розпізнавальницький, діагностичний; (рос. распознавательный; пол. rozpoznawczy).
ДИАГОНАЛЬ () навкісня, косина, перекут, міжкутня, черезкутня, діагональ.
ДИАГОНАЛЬНО () косо, скісно, навкіс, навскіс, навкоси, навскоси, косяка, перекутньо, міжкутньо, черезкутньо, діагонально; (рос. косо, вкось).
ДИАГОНАЛЬНЫЙ (лат. diagonalis, *-e*) навкісний, скісний, укісний, косинний, перекутній, міжкутній, черезкутній, діагональний; (пол. przekątny; словац. šikmý).
ДИАГРАММА (лат. diagramma, *-atis, n /pl. -ata/*) викрес, викреслюнок, вималюнок, діаграма; (пол. wykres).
ДИАЛИЗ (лат. dialysis, *-is, f*) розокрема, розокремлення, розчинорозокремлення, розчиновідокремлення, діаліз.

ДИАЛИЗАТОР (лат. dialysator, *-oris, m*) розокремник, розокремлювач, розчинорозокремлювач, розчиновідокремлювач, діалізатор.
ДИАМЕТР (лат. diametrum, *-i, n*; diametrus, *-i, f*; diameter, *-tri, f*: від гр. diametros - поперечник) поперечник, перетинник, пересічник, діаметр; (рос. поперечник; пол. średnica; словац. priemer; латис. caumers).
ДИАМЕТРАЛЬНЫЙ (лат. diametralis, *-e*; diametricus, *-a, -um*) протилежний, діаметральний; (рос. противоположный).
ДИАПАЗОН (лат. diapason, *-i, n*) розмах, обсяг, об'єм, діапазон; (рос. объём; пол. stroik).
ДИАПЕДЕЗ (лат. diapedesis, *-is, f*) черезстінкопроник, непошкодопроник, діапедез.
ДИАРРЕЙНЫЙ (лат. diarrhoeicus, *-a, -um*; diarrhoicus, *-a, -um*) проносний, бігунковий, бігавичний, діарейний; (рос. поносный; пол. biegunkowy).
ДИАРРЕЯ (лат. diarrhoea, *-ae, f*: від гр. διαρρεω diarrheo – протікати: від δια dia – через + ρεω rheo – текти) пронос, бігунка, бігучка, бігуха, бігавка, бігавиця, побігачка, розвільнення, свистуха, отроба, дрисля, діарея; (рос. понос; пол. biegunka; словац. hnačka; нім., Durchfall; фр., flux de ventre; яп. geri).
ДИАРТРОЗ (лат. diarthrosis, *-is, f*) діартроз.
ДИАСТАЗ (лат. diastasis, *-is, f*) діастаз; (пол. rozstęp).
ДИАСТАЗА (лат. diastasa, *-ae, f*; amylasa, *-ae, f*) діастаза.
ДИАСТЕМА (лат. diastema, *-atis, n /pl. -ata/*) діастема.
ДИАСТОЛА (лат. diastole, *-es, f*) розтяжа, розскорот, серцерозтяжа, серцерозтяг, серцерозтягнення, серцерозслаб, серцерозслаблення, діастола.
ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ (лат. diastolicus, *-a, -um*) розтяжовий, розскоротний, серцерозтяжовий, серцерозтяговий, серцерозслабний, серцерозслабовий, діастолічний.
ДИАТЕЗ (лат. diathesis, *-is, f*) схильність, *-ності*, діатез; (рос. склонность, предрасположенность).
ДИАТЕРМИЯ (лат. diathermia, *-ae, f*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; thermopenetratio, *-onis, f*; electropenetratio, *-onis, f*; electrotransthermia, *-ae, f*; endothermia, *-ae, f*) прогрівання, струмопрогрівання, діатермія. Метод електролікування, оснований на місцевій чи загальній дії перемінного електричного струму високої частоти та великої сили, що викликає підвищення температури тканин.
ДИАТЕРМОКОАГУЛЯТОР (лат. diathermocoagulator, *-oris, m*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + лат. coagulo – згортаю, роблю твердим) струмозгортальник, струмозсідальник, струмовурдильник, діатермокоагулятор.
ДИАТЕРМОКОАГУЛЯЦИОННЫЙ (лат. diathermocoagulationis, *-e*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + лат. coagulo – згортаю, роблю твердим; coagulativus, *-a, -um*) струмозгортальний, струмозціпильний, струмовурдний, струмовурджівний, діатермокоаґуляційний.
ДИАТЕРМОКОАГУЛЯЦИЯ (лат. diathermocoagulatio, *-onis, f*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + лат. coagulo – згортаю, роблю твердим) */докон./* струмозгортнення, струмозціплення, струмозвурднення, струмозвурдження; */недок./* струмозгортання, струмозсідання, струмозціплювання, струмовурднення, струмовурдження, струмозвурднювання, струмозвурджування, діатермокоаґуляція. Метод коаґуляції тканин в хірурґії, оснований на дії перемінного електричного струму високої частоти та великої сили, що викликає різке підвищення місцевої температури тканин.
ДИАФАНОСКОП (лат. diaphanoscopium, *-ii, n*) зсерединопросвітник, зсерединопросвічувач, діафаноскоп.
ДИАФАНОСКОПИЯ (лат. diaphanoscopia, *-ae, f*) зсерединопросвічення, зсерединопросвічування, діафаноскопія.
ДИАФИЗ (лат. diaphysis, *-is[-eos], f*) проміжник, середнявка, середнина, кісткосередина, кісткосеред, кісткотіло, діафіз. Тіло кістки.
ДИАФОРЕЗ (лат. diaphoresis, *-is, f*) потовідділ, потовідділення, потовідділяння, потовиділення, потовиділяння, надпітливість, *-вості*, діафорез. Рясне потіння; (рос. потоотделение).
ДИАФРАГМА (лат. diaphragma, *-atis, n /pl. -ata/*) перепно, перепона, перегородка, переділка, діафраґма. Найчастіше: грудо-черевна сухожилково-м'язова перегородка; (словац., bránica).
ДИАФРАГМАЛЬНЫЙ (лат. diaphragmaticus, *-a, -um*; phrenicus, *-a, -um*) 1. перепний, перепновий, перепоновий, перегородковий, переділковий; 2. грудоперетинковий, грудочеревний, діафраґмальний; (рос. 2. грудобрюшный; словац. bránicový).
ДИВАКЦИНА (лат. divaccina, *-ae, f*; divaccinum, *-i, n*) двощепа, двощепина, дивакцина. Комбінація (поєднання) двох вакцина (щеп, щепин).
ДИВЕРГЕНТНОСТЬ (лат. divergentia, *-ae, f*) розбіжність, *-ності*, диверґентність, *-ності*.
ДИВЕРГЕНТНЫЙ (лат. divergens, *-entis*) розбіжний, розхідний, диверґентний.
ДИВЕРГЕНЦИЯ (лат. divergentia, *-ae, f*) диверґенція.
ДИВЕРТИКУЛ (лат. diverticulum, *-i, n*) закамарок, закоморок, закапелок, закуток, сторонець, дивертикул.
ДИГЕСТИЯ (лат. digestio, *-onis, f*) */докон./* перетравлення; */недок./* травлення, перетравлювання, дигестія; (рос. переваривание, пищеварение).
ДИЕТА (лат. diaeta, *-ae, f*) харчоприпис, дієта.
ДИЕТА, АБСОЛЮТНАЯ (лат. inedia, *-ae, f*) цілкомхарчоприпис, абсолютна [цілковита] дієта.
ДИЕТЕТИКА (лат. diaetetica, *-ae, f*) дієтетика.
ДИЕТИКА (лат. diaetica, *-ae, f*) дієтика.

ДИЕТОЛОГ (лат. diaetologus, *-i, m*: від diaeta, *-ae, f* – харчоприпис, дієта + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) харчівник, харчознавець, *-вця*, харчолікар, дієтолог; /жін/ харчівниця, харчознавиця, харчолікарка, дієтологиня.

ДИЕТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. diaetologicus, *-a, -um*: від diaeta, *-ae, f* – харчоприпис, дієта + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) харчівничий, харчознавчий, дієтологічний.

ДИЕТОЛОГИЯ (лат. diaetologia, *-ae, f*: від diaeta, *-ae, f* – харчоприпис, дієта + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) харчівництво, харчознавство, дієтологія.

ДИЕТОТЕРАПИЯ (лат. diaetotherapia, *-ae, f*: від diaeta, *-ae, f* – харчоприпис, дієта + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) харчолікування, дієтотерапія. Лікувальне харчування; (рос. лечебное питание).

ДИЗ- 1.(лат. dys-: від гр. δυς- dys- – вада, розлад, утруднення) з-, -розлад, диз-. Префікс (приросток), що означає утруднення, порушення, розлад, аномалію чи пошкодження; 2.(лат. dis- – двічі) роз-, не-, диз-. Префікс (приросток), що означає поділ, розділ, розчленування, відділення, втрату, позбавлення, заперечення, надає неґативного або протилежного змісту; (рос. раз-, не-); /*див. тж* ***ДИС-***/.

ДИЗАКУЗИЯ (лат. dysacusia, *-ae, f*; dysacusis, *-is, f*) дизакузія.

ДИЗАРТРИЯ (лат. dysarthria, *-ae, f*) моворозлад, дизартрія. Розлад мови (мовлення).

ДИЗАРТРОЗ (лат. dysarthrosis, *-is, f*) дизартроз.

ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ (лат. dysentericus, *-a, -um*) різачковий, червінковий, кровопроносний, кривавопроносний, кривавичний, дизентерійний; (пол. czerwonkowy, dyzenteryczny).

ДИЗЕНТЕРИЯ (лат. dysenteria, *-ae, f*) різачка, різавка, червінка, кровопронос, кривавопронос, кривавий пронос, кривавиця, дизентерія; (рос. кровавый понос; пол., czerwonka; яп. sekiri).

ДИЗЕРГИЯ (лат. dysergia, *-ae, f*) рухорозлад, дизерґія. Рухова декоординація (неузгіднення, знеузгіднення, розузгіднення), розлад реактивності орґанізму.

ДИЗЕСТЕЗИЯ (лат. dysaesthesia, *-ae, f*) дизестезія.

ДИЗОНТОГЕНЕЗ (лат. dysontogenesis, *-is, f*) дизонтоґенез.

ДИЗОСМИЯ (лат. dysosmia, *-ae, f*) нюхорозлад, дизосмія.

ДИЗОСТОЗ (лат. dysostosis, *-is, f*) дизостоз.

ДИЗУРИЯ (лат. dysuria, *-ae, f*) сечорозлад, сечопускорозлад, сечовипускорозлад, дизурія.

ДИКРОТИЗМ (лат. dicrotismus, *-i, m*; dicrotia, *-ae, f*: від гр. di - два + krotein - стукати) двобійність, *-ності*, бійцеподвійність, *-ності*, бійцеподвоя, бійцеподвоєння, дикротизм. Подвійний пульсовий удар при одній систолі.

ДИКРОТИЧЕСКИЙ (лат. dicrotus, *-a, -um*; dicroticus, *-a, -um*) двобійний, бійцеподвійний, бійцеподвоєний, дикротичний; (рос.двухударный).

ДИКРОТИЯ (лат. dicrotia, *-ae, f*; dicrotismus, *-i, m*: від гр. di - два + krotein - стукати) двобійність, *-ності*, бійцеподвійність, *-ності*, бійцеподвоя, бійцеподвоєння, дикротія. Подвійний пульсовий удар при одній систолі; (рос. двухударность).

ДИКТИОМА (лат. dictyoma, *-atis, n /pl. -ata/*) диктіома; (пол., siatkówczak).

ДИКТИОСОМА (лат. dictyosoma, *-atis, n /pl. -ata/*) сіткотільце, диктіосома.

ДИКЦИЯ (лат. dictio, *-onis, f*) вимова, дикція; (рос. произношение).

ДИЛАТАТИВНЫЙ (лат. dilatativus, *-a, -um*) розширний, розширювальний, розширюючий, поширний, дилятаційний; /*див. тж* ***ДИЛЯТАТИВНЫЙ***/.

ДИЛАТАТОР (лат. dilatator, *-oris, m*) розширник, розширювач, розтягач, розпружень, *-жня*, розпружник, розворник, дилататор; (рос. расширитель; словац. rozširovač); /*див. тж* ***ДИЛЯТАТОР***/.

ДИЛАТАТОРНЫЙ (лат. dilatatorius, *-a, -um*) розширниковий, розширювачевий, дилятаторний; /*див. тж* ***ДИЛЯТАТОРНЫЙ***/.

ДИЛАТАЦИОННЫЙ (лат. dilatativus, *-a, -um*) розширний, розширювальний, розширюючий, поширний, дилятаційний; /*див. тж* ***ДИЛЯТАЦИОННЫЙ***/.

ДИЛАТАЦИЯ (лат. dilatatio, *-onis, f*) /*докон.*/ розшир, розширення; розтяг, розтягнення; /*недок.*/ розширяння, розширювання, дилатація; (рос. расширение); /*див. тж* ***ДИЛЯТАЦИЯ***/.

ДИЛЯТАТИВНЫЙ (лат. dilatativus, *-a, -um*) розширний, розширювальний, розширюючий, поширний, дилятаційний; /*див. тж* ***ДИЛАТАТИВНЫЙ***/.

ДИЛЯТАТОР (лат. dilatator, *-oris, m*) розширник, розширювач, розтягач, розпружень, *-жня*, розпружник, розворник, дилятатор; (рос. расширитель; словац. rozširovač); /*див. тж* ***ДИЛАТАТОР***/.

ДИЛЯТАТОРНЫЙ (лат. dilatatorius, *-a, -um*) розширниковий, розширювачевий, дилятаторний; /*див. тж* ***ДИЛАТАТОРНЫЙ***/.

ДИЛЯТАЦИОННЫЙ (лат. dilatativus, *-a, -um*) розширний, розширювальний, розширюючий, поширний, дилятаційний; /*див. тж* ***ДИЛАТАЦИОННЫЙ***/.

ДИЛЯТАЦИЯ (лат. dilatatio, *-onis, f*) /*докон.*/ розшир, розширення; розтяг, розтягнення; /*недок.*/ розширяння, розширювання, дилятація; (рос. расширение); /*див. тж* ***ДИЛАТАЦИЯ***/.

ДИНАМИКА (лат. dynamica, *-ae, f*) перебіг, станозміна, динаміка; (рос. течение).

ДИНАМИЧЕСКИЙ (лат. dynamicus, *-a, -um*) рухливий, динамічний; (рос. подвижный, двигающийся).

ДИНАМО- (лат. dynamo-: від гр. δυναμις dynamis – сила) сило-, динамо-; (рос. сило-; пол. siło-).

ДИНАМОМЕТР (лат. dynamometrum, *-i, n*; dynamometer, *-tri, m*: від гр. δυναμις dynamis – сила + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) силомір, динамометр; (рос. силомер; пол. siłomierz).

ДИНАМОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. dynamometricus, *-a, -um*: від гр. δυναμις dynamis – сила + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) силомірний, силовимірювальний, динамометричний; (рос. силоизмерительный).

ДИНАМОМЕТРИЯ (лат. dynamometria, *-ae, f*: від гр. δυναμις dynamis – сила + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) силовимір, силовимірювання, динамометрія.
ДИОПТРИЯ (лат. dioptria, *-ae, f*) діоптрія.
ДИПЛЕГИЯ (лат. diplegia, *-ae, f*) диплеґія.
ДИПЛОИД () подвоєць -війця, подвієць -війця, диплоїд. Орґанізм, клітини якого мають два повні набори гомолоґічних хромосом.
ДИПЛОИДНОСТЬ () подвійцевість, *-вості*, диплоїдність, *-ності*. Наявність у ядрі клітини (чи клітин цілого орґанізму [тіла]) повного набору гомолоґічних пар хромосом.
ДИПЛОКОКК (лат. Diplococcus, *-i, m*) двокулець, *-льця*, двокулівець, *-вця*, двокулька, парнокулець, *-льця*, парнокулівець, *-вця*, диплокок.
ДИПЛОМИЕЛИЯ (лат. diplomyelia, *-ae, f*) роздвоєстрижжя, стрижороздвій, дипломієлія.
ДИПЛОПИЯ (лат. diplopia, *-ae, f*) двоїння, двобаччя, двобачення, двоїстобачення, двоїстобачність, *-ності*, двозір, *-зору*, двозір'я, зородвоїння, зородвоїстість, *-тості*, зороподвоєння, диплопія. Подвійний зір, подвоєння зору; (рос. двоение).
ДИПЛОЭ (лат. diploë, *-es, f*) ґубчатка, середкістя, межипластя, диплое. Губчаста речовина плоских кісток.
ДИПСОМАНИЯ (лат. dipsomania, *-ae, f*) запій, *-пою*, запійність, *-ності*, запійнонавіж, запоєнавіж, запоєтяг, запоєпотяг, горілкотяг, горілкопотяг, пиятиконавіж, дипсоманія; (рос. запой, запойность).
ДИС- 1.(лат. dys-: від гр. δυς- dys- – вада, розлад, утруднення) з-, -розлад, дис-. Префікс (приросток), що означає утруднення, порушення, розлад, аномалію чи пошкодження; 2.(лат. dis- – двічі) роз-, не-, дис-. Префікс (приросток), що означає поділ, розділ, розчленування, відділення, втрату, позбавлення, заперечення, надає неґативного або протилежного змісту; (рос. раз-, не-); /*див. тж ДИЗ-*/.
ДИСБАЗИЯ (лат. dysbasia, *-ae, f*) ходорозлад, дисбазія. Розлад ходи (ходіння).
ДИСБАКТЕРИОЗ (лат. dysbacteriosis, *-is, f*) паличкорозлад, паличків'єрозлад, дисбактеріоз. Розлад нормальної (звичайної) кишкової бактеріальної (паличкової) флори (рослинності).
ДИСБАЛАНС () неврівноваженість, *-ності*, розрівноваженість, *-ності*, дисбаланс; (рос. неуравновешенность; анґ. imbalance).
ДИСГЕВЗИЯ (лат. dysgeusia, *-ae, f*) дисґевзія; (рос. извращение вкуса).
ДИСГЕНЕЗИЯ (лат. dysgenesia, *-ae, f*; dysgenesis, *-ae, f*) недорозвиток, дисґенезія. Неповний розвиток; (рос. недоразвитие).
ДИСГЕРМИНОМА (лат. dysgerminoma, *-atis, n /pl. -ata/*; germinoma, *-atis, n /pl. -ata/*; gonocytoma, *-atis, n /pl. -ata/*) дисґермінома; (анґ., large cell carcinoma; alveolar sarcoma of the ovary).
ДИСГИДРОЗ (лат. dyshidrosis, *-is, f*; pompholyx; cheiropompholyx; podopompholyx) поторозлад, дисгідроз. Розлад потовиділення; (рос. водяница).
ДИСК (лат. discus, *-i, m*) круг, кружок, кружень, кружіль, кружало, кружалко, кружальце, круглець, круглень, диск; (рос. кружок, кругляшка; словац., tanierik).
ДИСКИНЕЗИЯ (лат. dyskinesia, *-ae, f*) рухорозлад, розрушшя, розрушність, *-ності*, розрушення, розрухливість, *-вості*, дискінезія. Порушення моторики [рухливості] /*жовчника [жовчного міхура] та жовчних шляхів*/.
ДИСКОВИДНЫЙ (лат. disciformis, *-e*) кружалуватий, дискуватий, дископодібний; /*див. тж ДИСКООБРАЗНЫЙ*/.
ДИСКОВЫЙ () кружаловий, круговий, дисковий.
ДИСКОМФОРТ () незручність, *-ності*, невигода, дискомфорт; (рос. неудобство).
ДИСКООБРАЗНЫЙ (лат. disciformis, *-e*) кружалуватий, дискуватий, дископодібний; /*див. тж ДИСКОВИДНЫЙ*/.
ДИСКООРДИНАЦИЯ (лат. discoordinatio, *-onis, f*; incoordinatio, *-onis, f*) розузгіднення, дискоординація.
ДИСКОРИЯ (лат. dyscoria, *-ae, f*) дискорія.
ДИСКРАЗИЯ (лат. dyscrasia, *-ae, f*) дискразія.
ДИСКУССИЯ () обговорення, перемова, суперека, суперечка, спір, дискусія; (рос. обсуждение, прения, спор).
ДИСЛАЛИЧЕСКИЙ (лат. dyslalicus, *-a, -um*) недорікий, недорікуватий, недомовлий, недомовнісний, кривомовий, кривомовнісний, тяжкомовний, тяжкомовнісний, дислалічний; (рос. косноязычный).
ДИСЛАЛИЯ (лат. dyslalia, *-ae, f*; dysarthria litteralis) недорікуватість, *-тості*, недомовність, *-ності*, кривомовність, *-ності*, тяжкомовність, *-ності*, дислалія; (рос. косноязычие).
ДИСЛОКАЦИЯ (лат. dislocatio, *-onis, f*) 1. переміщення, зміщення, зрушення, зсув, зсунення; 2. розміщення, розташування, дислокація; (рос. 1. перемещение; смещение; 2. размещение; анґ., displacement; яп. dakkyu).
ДИСМЕНОРРЕЯ (лат. dysmenorrhoea, *-ae, f*) місячкорозлад, дисменорея.
ДИСПАНСЕР (фр. dispensaire [діспансер]: від лат. dispenso - розподіляти; лат. dispensarium, *-ii, n*) хворооблічня, хворооблічниця, диспансер; (словац. poradňa).
ДИСПАНСЕРИЗАЦИЯ (лат. dispensarisatio, *-onis, f*) хворооблік, диспансеризація.
ДИСПАНСЕРИЗИРОВАНИЕ (лат. dispensarisatio, *-onis, f*) хворообліковування, диспансерування, диспансеризування.
ДИСПАРЕУНИЯ (лат. dyspareunia, *-ae, f*) диспареунія.
ДИСПЕПСИЯ (лат. dyspepsia, *-ae, f*) нестравність, *-ності*, нестравлення, нестравління, травнорозлад, перетраворозлад, диспепсія; (рос. несварение).
ДИСПЕРСИЯ (лат. dispersio, *-onis, f*) розсіяння, розсіювання, розпорошення, дисперсія.

ДИСПЛАЗИЯ (лат. dysplasia, *-ae, f*) творозбоча, творозбочення, розутвір, дисплазія.
ДИСПНОЭ (лат. dyspnoë, *-es, f*; dyspnoea, *-ae, f*: від гр. dys – вада, розлад, утруднення + pneo – дути, дихати) задих, задишка, дихорозлад, диспное. Розлад дихання; (рос. одышка; анг., shortness of breath, difficult breathing; нім., Atemnot, Kurzatmigkeit).
ДИСПОЗИЦИЯ 1. (лат. dispositio, *-onis, f*) розташування, розташованість, *-ності*, диспозиція: (рос. расположение, расположенность; пол. rozmieszczenie, ułożenie); 2. (лат. dispositio, *-onis, f*; praedispositio, *-onis, f*: від prae- – перед- + dis-ponere, *pp. dispositus* – розміщувати, впорядковувати) схильність, *-ності*, диспозиція; (рос. предрасположение, предрасположенность, восприимчивость, склонность; пол., skłonność, podatność, pociąg; нім., Veranlagung).
ДИСПРОПОРЦИЯ (лат. disproportio, *-onis, f*) неспівмірність, *-ності*, нерозмірність, *-ності*, невідповідність, *-ності*, диспропорція; (рос. несоразмерность, несоответсвие; пол. niestosunek).
ДИСПРОТЕИНЕМИЯ (лат. disproteinaemia, *-ae, f*) розбілкокрів'я, розбілкокровність, *-ності*, диспротеїнемія.
ДИСПУТ () перемова, суперека, суперечка, спір, диспут; (рос. прения, спор).
ДИСРЕГУЛИРОВАНИЕ (лат. disregulatio, *-onis, f*) розладнювання, дисреґулювання; (рос. расстраивание).
ДИСРЕГУЛЯЦИЯ (лат. disregulatio, *-onis, f*) розлад, розладнення, розладнання, дисреґуляція; (рос. расстройка, расстройство).
ДИССЕМИНАЦИЯ (лат. disseminatio, *-onis, f*) розсівання, розсіювання, дисемінація; (рос. рассеивание).
ДИССЕМИНИРОВАННЫЙ (лат. disseminatus, *-a, -um*) розсіяний, дисемінований; (рос. рассеянный).
ДИССЕРТАЦИЯ (лат. dissertatio, *-onis, f*: від dissertare – докладно обговорювати (обмірковувати): від dis-sero, *-serui, -sertum, -ere* – розбирати, обговорювати, обсуджувати, розмірковувати; dissertatio inauguralis) міркування, розмірковування, дослідження, ступенепраця, наукопраця, дисертація. Наукова праця на здобуття вченого ступеня; (рос. рассуждение, изыскание, исследование, научный труд).
ДИССИМИЛЯЦИЯ (лат. dissimilatio, *-onis, f*) знесвоєння, дисиміляція.
ДИССИМУЛЯЦИЯ (лат. dissimulatio, *-onis, f*) приховування, дисимуляція.
ДИССОЦИАЦИЯ (лат. dissociatio, *-onis, f*) роз'єднання, розокремлення, розпад, розсщеплення, нескладність, *-ності*, дисоціація; (рос. разъединение, разделение, распадение, распад, расщепление, бессвязность).
ДИССОЦИИРОВАНИЕ (лат. dissociatio, *-onis, f*) роз'єднування, розокремлювання, дисоціювання.
ДИССОЦИИРОВАННЫЙ (лат. dissociatus, *-a, -um*) роз'єднаний, розокремлений, дисоційований.
ДИССОЦИИРОВАТЬ (лат. dissociare) */недок./* роз'єднувати, розокремлювати, дисоційовувати; */докон./* роз'єднати, розокремити, дисоціювати.
ДИССОЦИИРОВАТЬСЯ (лат. dissociare) */недок./* роз'єднуватись, розокремлюватись, дисоційовуватись; */докон./* роз'єднатись, розокремитись, дисоціюватись.
ДИССОЦИИРУЕМЫЙ () роз'єднуваний, розокремллюваний, дисоційовуваний.
ДИССОЦИИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* роз'єднувальний, роз'єднуючий, розокремлювальний, розокремлюючий, дисоціювальний, дисоцюючий; 2.*/дієприкм./* що роз'єднує, що розокремлює, що дисоціює.
ДИССОЦИИРУЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* роз'єднувальнийся, роз'єднуючийся, розокремлювальнийся, розокремлюючийся, дисоціювальнийся, дисоцюючийся; 2.*/дієприкм./* що роз'єднується, що розокремлюється, що дисоціюється.
ДИСТАЛЬНЫЙ (лат. distalis, *-e*) дальший, віддалений, кінцевий, докінцевий, дистальний; (рос. отдалённый; словац. vzdialený).
ДИСТАНТНЫЙ () віддалений, відсторонений, дистантний.
ДИСТАНЦИРОВАННЫЙ () віддалений, дистанційований.
ДИСТАНЦИЯ () віддаль, відстань, дистанція.
ДИСТЕНЗИЯ (лат. distensio, *-onis, f*; distentio, *-onis, f*) розширення; розширяння, розширювання, дистензія.
ДИСТЕНСИОННЫЙ () дистенсійний; (пол. rozpierający).
ДИСТИЛЛИРОВАНИЕ (лат. destillatio, *-onis, f*) */недок./* переганяння, перекраплювання, де/истилювання; */див. тж ДЕСТИЛЛИРОВАНИЕ/*.
ДИСТИЛЛИРОВАННЫЙ (лат. destillatus, *-a, -um*) перегнаний, перекраплений, де/истильований; */див. тж ДЕСТИЛЛИРОВАННЫЙ/*.
ДИСТИЛЛИРОВАТЬ (лат. destillare) */недок./* переганяти, перекраплювати, дестилювати, дистилювати: (рос. перегонять); */див. тж ДЕСТИЛЛИРОВАТЬ/*.
ДИСТИЛЛЯТ (лат. destillatum, *-i, n*) перегін, *-гону*, перекрап, д(е/и)стилят; (рос. перегон); */див. тж ДЕСТИЛЛЯТ/*.
ДИСТИЛЛЯТОР (лат. destillator, *-oris, m*; destillatorium, *-ii, n*) перегінник, перегонник, перегінний куб, перекрапник, перекрапувач, перекраплювач, лембик, де/истилятор; (рос. перегонщик); */див. тж ДЕСТИЛЛЯТОР/*.
ДИСТИЛЛЯЦИОННЫЙ (лат. destillationis, *-e*) перегінний, переганяльний, перекрапний, перекрапувальний, перекраплювальний, де/истиляційний; (рос. перегонный, перегоночный); */див. тж ДЕСТИЛЛЯЦИОННЫЙ/*.
ДИСТИЛЛЯЦИЯ (лат. destillatio, *-onis, f*) перегонка, переганяння, перекраплення, дестиляція, дистиляція: (рос. перегонка); */див. тж ДЕСТИЛЛЯЦИЯ/*.
ДИСТИРЕОЗ (лат. dysthyreosis, *-is, f*) дистиреоз.
ДИСТОНИЯ (лат. dystonia, *-ae, f*) дистонія.

ДИСТОРСИЯ (лат. distorsio, *-onis, f*; distortio, *-onis, f*: від distorquere - вивертати: від dis- + torquere, *torqueo, tortum* - повертати, скручувати; stremma) 1. вивертання, виверненння; 2.*/зв'язок/* розтягнення, дисторсія; (рос. 1. выворачивание, искривление; 2.*/связок/* растяжение; пол. 1. skręcenie, zniekształcenie).
ДИСТРАКТОР () розтягач, розтяжник, розширювач, розширник, розводич, розвідник, дистрактор.
ДИСТРАКЦИЯ (лат. distractio, *-onis, f*: від distrahere - тягнути в різні боки, розтягувати) витягання, витягнення, розтягування, розтягнення, розширення, розведення, дистракція; (рос. вытяжение, растягивание).
ДИСТРОФИЯ (лат. dystrophia, *-ae, f*) розживлення, живлерозлад, дистрофія. Розлад живлення; (рос. худосочность).
ДИСФАГИЯ (лат. dysphagia, *-ae, f*) непроковтність, *-ності*, ковторозлад, ковтальнорозлад, поликорозлад, поликоутруднення, дисфагія; (рос. затруднение глотания).
ДИСФАЗИЯ (лат. dysphasia, *-ae, f*) дисфазія.
ДИСФОНИЯ (лат. dysphonia, *-ae, f*) дисфонія.
ДИСФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ (лат. dysfunctionalis, *-e*) дієрозладний, відправорозладний, дисфункціональний.
ДИСФУНКЦИЯ (лат. dysfunctio, *-onis, f*) дієрозлад, відправорозлад, розвідправа, зневідправа, дисфункція. Порушена функція (відправа).
ДИСХЕЗИЯ (лат. dyschesia, *-ae, f*) дисхезія.
ДИСХРОМАТОПСИЯ (лат. dyschromatopsia, *-ae, f*) дисхроматопсія.
ДИСХРОМИЯ (лат. dyschromia, *-ae, f*) дисхромія.
ДИСЦИЗИЯ (лат. discissio, *-onis, f*) розсікання; розсічення; розколювання, дисцизія.
ДИСЦИТ (лат. discitis, *-tidis, f*) дисцит.
ДИТЯ (лат. infans, *-antia, mf*; puer, *-eri, m*) дитина, дитя.
ДИУРЕЗ (лат. diuresis, *-is, f*) сечогін, *-гону*, сечолив, сечовилив, сечовипуск, сечовиділ, сечовиділення, сечовиділяння, сечовиділювання, діурез; (рос. мочевыделение, мочеотделение).
ДИУРЕТИК (лат. diureticum, *-i, n*) сечогінець, *-нця*, сечогонець, *-нця*, сечогінник, діуретик. Сечогінний засіб; (рос. мочегонное).
ДИУРЕТИЧЕСКИЙ (лат. diureticus, *-a, -um*) сечогінний, сечовидільний, діуретичний; (рос. мочегонный; пол. moczopędny).
ДИФИЛЛОБОТРИОЗ, (лат. Diphyllobothriosis, *-is, f*) стьожаків'я, стьожаковість, *-вості*, дифілоботріоз. Паразитування у людини широкого стьожака */рос. широкого лентеца; лат. Diphyllobothrium latum; англ., broad [fish, Swiss] tapeworm/* – виду цестод, класу стьожкових червів.
ДИФТЕРИЙНАЯ ПАЛОЧКА () обкладнівець, *-вця*, обкладківець, *-вця*, обкладнівка, обкладківка, дифтерійна паличка.
ДИФТЕРИЙНЫЙ (лат. diphthericus, *-a, -um*) обкладовий, обкладковий, обкладничний, дифтерійний.
ДИФТЕРИТ (лат. **diphtheritis**, *-tidis, f*; **diphtheria**, *-ae, f*) обклад, обклади, обкладки, обкладниця, давлячка, задавка, завалки, дифтерит; (словац., záškrt).
ДИФТЕРИЧЕСКИЙ (лат. diphthericus, *-a, -um*) обкладовий, обкладковий, обкладничний, дифтеричний.
ДИФТЕРИЯ (лат. **diphtheria**, *-ae, f*; **diphtheritis**, *-tidis, f*) обклад, обклади, обкладки, обкладниця, давлячка, задавка, завалки, дифтерія; (словац., záškrt).
ДИФТЕРОИД (лат. diphtheroidum, *-i, n*: від diphtheria, *-ae, f* – дифтерія [обклади, обкладки, обкладниця, давлячка] + гр. -eides – подібний) нібиобклади, нібиобкладки, нібиобкладниця, нібидавлячка, обклад(н)юк, обклад(н)юківець, *-вця*, дифтероїд.
ДИФФЕРЕНТНЫЙ (лат. differens, *-entis*) різний, відмінний, неоднаковий, несхожий, різноманітний, всілякий; небайдужий, неіндиферентний, диферентний.
ДИФФЕРЕНЦИАЛ (від лат. differentia, *-ae, f* – різниця, різність, *-ності*) різничник, вирізник, відойма, відіймeнка, відіймак, відоймниця, диференціал.
ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЙ (лат. differentialis, *-e*) 1.*/від "диференція"/* різницевий, різничковий, розрізняльний, розрізнювальний, вирізняльний, вирізнювальний, диференційний; 2.*/від "диференціал"/* різничниковий, різничний, вирізниковий, відоймовий, відіймeнковий, відіймаковий, відоймницевий, диференціальний; (рос. 1. различительный; пол. 1. różnicowy).
ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЙ ДИАГНОЗ (лат. diagnosis differentialis) розрізняльна [розрізнювальна] розпізнава [розпізнання], диференціальний [диференційний] діагноз; (пол. rozpoznanie różnicowe).
ДИФФЕРЕНЦИАЦИЯ (лат. differentiatio, *-onis, f*) */докон./* вирізнення, розрізнення; */недок./* вирізняння, вирізнювання, розрізняння, розрізнювання, диференціація; (рос. разделение, расчленение, расслоение).
ДИФФЕРЕНЦИРОВАНИЕ () */недок./* вирізняння, вирізнювання, розрізняння, розрізнювання, диференціювання.
ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ () вирізнений, розрізнений, диференційований.
ДИФФЕРЕНЦИРОВАТЬ () вирізняти, вирізнювати, диференціювати.
ДИФФЕРЕНЦИРОВКА () */докон./* вирізнення, розрізнення; */недок./* вирізняння, вирізнювання, розрізняння, розрізнювання, диференціювання; (словац. rozlišovanie).
ДИФФЕРЕНЦИРОВОЧНЫЙ (лат. differentialis, *-e*) вирізняльний, вирізнювальний, розрізняльний, розрізнювальний, диференціювальний; (рос. различительный; пол. różnicowy).
ДИФФЕРЕНЦИЯ (лат. differentia, *-ae, f*) різниця, різність, *-ності*, диференція; (рос. различие, разность).
ДИФФУЗИОННЫЙ (лат. diffusionis, *-e*) просякальний, просочувальний, проникний, проникальний, взаємопроникний, взаємопроникальний, дифузійний.

ДИФФУЗИЯ (лат. diffusio, *-onis, f*) просякання, просякність, *-ності*, просяклість, *-лості*, просочування, проникнення, проникання, взаємопроникнення, дифузія.
ДИФФУЗНЫЙ (лат. diffusus, *-a, -um*) 1. просяклий, просяковий, взаємопрониковий, взаємопроникпий, взаємопроникний, взаємопроникнений, дифузний; 2. поширений, розпливистий, розпливчастий, розсіяний, розлогий, дифузний; (рос. 2. разлитой).
ДИФФУНДИРОВАТЬ (лат. diffundere) просякати, просочуватись, взаємопроникати, дифундувати.
ДИФФУНДИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ просякальний, просякаючий, просочувальний, проникний, проникливий, проникальний, проникаючий, взаємопроникний, взаємопроникливий, взаємопроникальний, взаємопроникаючий, дифундуючий; 2./*дієприкм.*/ що просякає, що просочується, що взаємопроникає, що дифундує.
ДИХОТОМИЗАЦИЯ (лат. dichotomisatio, *-onis, f*) роздвоювання, дихотомізація; (рос. раздваивание; пол. rozdwojenie, rozwidlenie).
ДИХОТОМИЧЕСКИЙ (лат. dichotomicus, *-a, -um*; dichotomus, *-a, -um*) роздвійний, роздвоєвий, роздвоєний, роздвоюваний, роздвоювальний, роздвоєнісний, двогалузковий, вилкуватий, вилуватий, вилатий, вилчастий, розсохуватий, дихотомічний; (рос. раздвоенный, раздваивающийся, раздвоенностный; пол. rozdwojony, rozwidlony).
ДИХОТОМИЯ (лат. dichotomia, *-ae, f*) роздвій, роздвоя, роздвоєння, роздвоєність, *-ності*, дихотомія; (рос. раздвоение, раздвоенность; пол. rozdwojenie, rozwidlenie).
ДИХОТОМНЫЙ (лат. dichotomus. *-a, -um*; dichotomicus, *-a, -um*) роздвійний, роздвоєвий, роздвоєний. роздвоюваний, роздвоювальний, роздвоєнісний, двогалузковий. вилкуватий, вилуватий, вилатий, вилчастий, розсохуватий, дихотомний; (рос. раздвоенный, раздваивающийся, раздвоенностный; пол. rozdwojony, rozwidlony).
ДИХРОМАТИЧЕСКИЙ (лат. dichromaticus, *-a, -um*) двобарвний, дихроматичний.
ДИЦЕФАЛ, ДИЦЕФАЛУС (лат. dicephalus, *-i, m*) двоголівець, *-вця*, двоголовець, *-вця*, дицефал, дицефалус. Плід [виродок] із двома головами.
ДИЦЕФАЛИЯ (лат. dicephalia, *-ae, f*; dicephalismus, *-i, m*) двоголів'я, двоголовість, *-вості*, дицефалія; (пол. dwugłowie).
ДИЭНЦЕФАЛИТ (лат. diencephalitis, *-tidis, f*) межимозковиця, межимозкозапал, межимозкозапалення, проміжномозковиця, проміжномозкозапал, проміжномозкозапалення, дієнцефаліт.
ДИЭНЦЕФАЛОН (лат. diencephalon, *-i, n*; thalamencephalon, *-i, n*) межимозок, проміжний мозок, дієнцефалон; (рос. промежуточный [межуточный] мозг; пол. wzgórzomózgowie, międzymózgowie).
ДИЭНЦЕФАЛЬНЫЙ (лат. diencephalis, *-e*) межимозковий, проміжномозковий, дієнцефальний.
ДЛИНА () довжина, довжінь.
ДЛИННИК () поздовжник.
ДЛИННЫЙ (лат. longus, *-a, -um*) довгий.
ДЛИННОГОЛОВЫЙ 1./*прикм.*/(лат. dolichocephalis, *-e*; dolichocephalus, *-a, -um*) довгоголовий; 2./*імен.*/(лат. dolichocephalus, *-i, m*) довгоголовець, *-вця*, довгоголовий.
ДЛИННОНОГИЙ () цибатий, голінатий, гомілатий, довгоногий.
ДЛИННОТЕЛЫЙ 1./*прикм.*/() довготелесий; 2./ *імен.*/() довгинь, довгеля.
ДЛИННОШЕИЙ () довгов'язий, довгошиїй.
ДЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. chronicus, *-a, -um*) тривалий, довготривалий.
ДЛИТЬСЯ () тривати, тягтись.
ДНЕВНИК () щоденник, денник.
ДНЕВНОЙ (лат. diurnus, *-a, -um*) денний, уденішній.
ДНО (лат. fundus, *-i, m*) спід, дно.
ДНО, ТАЗОВОЕ (лат. diaphragma pelvis) тазодно, тазоперепно, тазове дно (перепно).
ДОБАВИТЬ () додати.
ДОБАВЛЕННЫЙ () доданий.
ДОБАВОЧНЫЙ (лат. accessorius, *-a, -um*, appendicularis, *-e*, intercurrens; succenturiatus, *-a, -um*) додатковий.
ДОБРОВОЛЬНЫЙ (лат. voluntarius, *-a, -um*) добровільний, охотний.
ДОБРОКАЧЕСТВЕННЫЙ (лат. benignus, *-a, -um*; bonus, *-a, -um*) доброякісний.
ДОВОД (лат. argumentum, *-i, n*) довід, *-воду*.
ДОВРАЧЕБНЫЙ (лат. praemedicalis, *-e*; praemedicinalis, *-e*) долікарський.
ДОГМА (лат. dogma, *-atis, n /pl. -ata/*) засада, догма.
ДОГОСПИТАЛЬНЫЙ (лат. praehospitalis, *-e*; praenosocomialis, *-e*) долікарняний, дошпиталевий, дошпитальний, догоспітальний; (рос. добольничный).
ДОЗА (лат. dosis,*-is, f*: від гр. dosis - давання, частина, порція) датка, давка, давок, доза.
ДОЗА ПОЛОВИННАЯ (лат. dimidius, *-ii, m*) півдатка, половинна датка [доза].
ДОЗАТОР (лат. dosator, *-oris, m*: від гр. dosis - давання, частина, порція) даткувач, даткувальник, дозатор.
ДОЗИМЕТР (лат. dosimetrum, *-i, n*; dosimetrium, *-ii, n*) 1. даткомір, даткомірник, датковимірник; 2. опромінемір, опромінемірник, опроміневимірник, дозиметр.
ДОЗИМЕТРИСТ (лат. dosimetrista, *-ae, mf(com.)*) 1. датковимірювач, датковимірювальник; .. опроміневимірювач, опроміневимірювальник, дозиметрист.
ДОЗИМЕТРИЯ (лат. dosimetria, *-ae, f*) 1. даткування, датковимір, датковимірювання; 2. опроміневимір, опроміневимірювання, дозиметрія.
ДОЗИРОВАНИЕ, ДОЗИРОВКА (лат. dosimetria, *-ae, f*) даткування, дозування.
ДОЗИРОВАННЫЙ () даткований, дозований.

ДОЗИРОВАТЬ () даткувати, часткувати, дозувати.
ДОЗИРОВКА (лат. posologia, *-ae, f*) 1. датня, датківня, датківка; 2. (лат. dosimetria, *-ae, f*) даткування, дозування; (словац., dávkovanie).
ДОЗРЕВАНИЕ () дозрівання; достигання.
ДОКАЗАТЕЛЬСТВО () доказ.
ДОКЛАД (лат. 1./*письм.*/ referatus, *-i, m*: від referens, *-entis* – той,що доповідає: від refero – доповідаю; 2. relatio, *-onis, f*; 3./*усн.*/ oratio, *-onis, f*) доповідь; (словац., prednáška).
ДОКЛАДЧИК (лат. 1. referentus, *-i, m*: від referens, *-entis* – той,що доповідає: від refero – доповідаю; 2. relator, *-oris, f*; 3. orator, *-oris, f*) доповідач.
ДОКЛАДЫВАТЬ (лат. referare: від refero – доповідаю) доповідати; (словац., prednášat').
ДОКТОР (лат. doctor, *-oris, m* - учитель, наставник: від doceo, docere, *pp. doctus* – вчу, навчаю; вчити, навчати) 1./*вищий науковий ступінь*/ учитель, навчитель, наставник, доктор; /*жін.*/ учителька, навчителька, наставниця, докторка, докториня; 2./*ДОКТОР МЕДИЦИНЫ*/ (лат. doctor medicinae) лікар, учений лікар, доктор, доктор медицини; /*жін.*/ лікарка, докторка, докториня, докториця (медицини); 3./*наукове звання «ДОКТОР МЕДИЦИНСКИХ НАУК»*/ () доктор медичних наук; (рос. 2. врач; пол. 2. lekarz; словац., 2. lekár; нім. approbierter Artz, 2-3. Doktor der Medizin; анг. M.D., doctor of medicine, graduated physician; фр. médecin diplômé; яп. isha, ishi).
ДОКТОРИЦА (від лат. doctor, *-oris, m* - учитель, наставник: від doceo, docere, *pp. doctus* – вчу, навчаю; вчити, навчати; doctor medicinae) лікарка, лікар-жінка, жінка-лікар, докторка, докториня, докториця; (рос. женщина-врач, врачиха; пол. lekarka; словац., lekárka).
ДОКТОРША (від лат. doctor, *-oris, m* - учитель, наставник: від doceo, docere, *pp. doctus* – вчу, навчаю; вчити, навчати) лікариха, лікарша, докториха, докторша. Жінка [дружина] лікаря.
ДОЛБИТЬ () довбати, довбти.
ДОЛГ () 1. обов'язок, *-зку*; 2. борг, довг
ДОЛГО () довго.
ДОЛГОВЕЧНОСТЬ () довговічність, *-ності.*
ДОЛГОВЕЧНЫЙ () довговічний.
ДОЛГОВРЕМЕННЫЙ () довгочасний, довгочасовий.
ДОЛГОЖИТЕЛЬ () довгожитель, довгожитець.
ДОЛГОЖИТЕЛЬСТВО () довгожительство, довгожитецтво, довгожиткування.
ДОЛГОЛЕТИЕ (лат. longaevitas, *-atis, f*) довголіття.
ДОЛГОЛЕТНИЙ (лат. longaevus, *-a, -um*) довголітній.
ДОЛГОСРОЧНЫЙ () довготривалий, довготерміновий.
ДОЛЕВОЙ (лат. lobaris, *-e*) удільний, уділовий, частковий.
ДОЛЕЧЕННЫЙ () дolікований.
ДОЛЕЧИВАЕМЫЙ () доліковуваний.
ДОЛЕЧИВАНИЕ () доліковування.
ДОЛЕЧИВАТЬ () доліковувати.
ДОЛЕЧИВАТЬСЯ () доліковуватись.
ДОЛЕЧИВАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ доліковувальний, доліковуючий; 2./*дієприкм.*/ що доліковує.
ДОЛЕЧИТЬ () долікувати.
ДОЛЕЧИТЬСЯ () долікуватись.
ДОЛЖНОСТЬ () посада.
ДОЛЖНОСТНОЕ ЛИЦО () посадовець.
ДОЛИХОКЕФАЛ (лат. dolichokephalus, *-i, m*; dolichocephalus, *-i, m*) довгоголовець, *-вця*, доліхокефал; /*див. тж ДОЛИХОЦЕФАЛ*/.
ДОЛИХОКЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. dolichokephalicus, *-a, -um*; dolichocephalicus, *-a, -um*) довгоголовий, довгоголівний, довгоголовісний, доліхокефалічний; /*див. тж ДОЛИХОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ*/.
ДОЛИХОКЕФАЛИЯ (лат. dolichokephalia, *-ae, f*; dolichocephalia, *-ae, f*) довгоголів'я, довгоголовість, -*вості*, доліхокефалія; /*див. тж ДОЛИХОЦЕФАЛИЯ*/.
ДОЛИХОКЕФАЛЬНЫЙ (лат. dolichokephalis, *-e*; dolichocephalis, *-e*; dolichokephalicus, *-a, -um*; dolichocephalicus, *-a, -um*) довгоголовий, довгоголівний, довгоголовісний, доліхокефальний; (рос. длинноголовый); /*див. тж ДОЛИХОЦЕФАЛЬНЫЙ*/.
ДОЛИХОЦЕФАЛ (лат. dolichocephalus, *-i, m*; dolichokephalus, *-i, m*) довгоголовець, *-вця*, доліхоцефал; /*див. тж ДОЛИХОКЕФАЛ*/.
ДОЛИХОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. dolichocephalicus, *-a, -um*; dolichokephalicus, *-a, -um*) довгоголовий, довгоголівний, довгоголовісний, доліхоцефалічний; /*див. тж ДОЛИХОКЕФАЛИЧЕСКИЙ*/..
ДОЛИХОЦЕФАЛИЯ (лат. dolichocephalia, *-ae, f*; dolichokephalia, *-ae, f*) довгоголів'я, довгоголовість, -*вості*, доліхоцефалія; /*див. тж ДОЛИХОКЕФАЛИЯ*/.
ДОЛИХОЦЕФАЛЬНЫЙ (лат. dolichocephalis, *-e*; dolichokephalis, *-e*; dolichocephalicus, *-a, -um*; dolichokephalicus, *-a, -um*) довгоголовий, довгоголівний, довгоголовісний, доліхоцефальний; (рос. длинноголовый); /*див. тж ДОЛИХОКЕФАЛЬНЫЙ*/.
ДОЛОТО () відрубник, відрубач, долото.
ДОЛЯ (лат. lobus, *-i, m*) частка.
ДОЛЬКА (лат. lobulus, *-i, m*) часточка.
ДОЛЬКОВЫЙ (лат. lobularis, *-e*) часточковий.
ДОЛЬЧАТЫЙ (лат. lobatus, *-a, -um*; lobulatus, *-a, -um*) почасткований.
ДОМ () хата, будинок, дім.

ДОМ, ПУБЛИЧНЫЙ () будинок розпусти, повійницький будинок, нерядний дім, публічний дім; (рос. дом терпимости).
ДОМАШНИЙ () 1. хатній, домашній; 2./*тварина*/ свійський.
ДОМИНАНТА (лат. dominanta, *-ae, f*) паніва, панівня, переважа, переважня, домінанта.
ДОМИНАНТНЫЙ (лат. dominans, *-antis*) панівний, пануючий, переважний, переважальний, переважаючий, домінантний; (рос. господствующий).
ДОМИНИРОВАТЬ () панувати, переважати, домінувати; (рос. господствовать).
ДОМИНИРУЮЩИЙ (лат. dominans, *-antis*) 1./*прикм.*/ панівний, пануючий, переважний, переважальний, переважаючий, домінуючий; 2./*дієприкм.*/ що панує, що переважає, що домінує; (рос. господствующий).
ДОНАТОР (лат. donator, *-oris, m*; той, що дарує, дарувач, дарувальник) давець, *-вця*, донатор. Речовина, призначена для одержання з неї іншої речовини чи матеріалу (речовинця); (словац. darca).
ДОНАШИВАНИЕ () доношування.
ДОНАШИВАТЬ () доношувати.
ДОНИМАТЬ () дошкуляти, шкулити, діймати.
ДОНОР (лат. donor, *-oris, m*: від dono – дарую; donare - дарувати, жертвувати) давець, *-вця*, давач, давальник, донор; (словац. darca).
ДОНОСИТЬ () доносити.
ДОНОШЕННОСТЬ /*ПЛОДА*/ (лат. maturitas, *-atis, f*) доношеність, *-ности*, часність, *-ности*.
ДОНОШЕННЫЙ (лат. maturus, *-a, -um*) доношений, часний.
ДООБСЛЕДОВАНИЕ () /*докон.*/ дообстеження; /*недок.*/ дообстежування.
ДООБСЛЕДОВАННОСТЬ () дообстеженість, *-ности*.
ДООБСЛЕДОВАННЫЙ () дообстежений.
ДООБСЛЕДОВАТЕЛЬ () дообстежувач.
ДООБСЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ () дообстежувальний, дообстежувацький.
ДООБСЛЕДОВАТЬ () /*докон.*/ дообстежити; /*недок.*/ дообстежувати.
ДООБСЛЕДОВАТЬСЯ () /*докон.*/ дообстежитись; /*недок.*/ дообстежуватись.
ДООБСЛЕДУЕМЫЙ () дообстежуваний.
ДООБСЛЕДУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ дообстежний, дообстежувальний, дообстежуючий; 2./*дієприкм.*/ що дообстежує.
ДОПИНГИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ допінґувальний, допінґуючий; 2./*дієприкм.*/ що допінґує.
ДОПОЛНЕНИЕ () доповнення, додаток.
ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ (лат. accessorius, *-a, -um*; succenturiatus, *-a, -um*) додатковий.
ДОПОЛНЯТЬ () додавати, доповнювати.
ДОРЗАЛЬНЫЙ (лат. dorsalis, *-e*: від dorsum, *-i, n* – спина) спинний, тильний, позадній, дохребтовий, дорзальний; (рос. спинной); /*див. тж* ***ДОРСАЛЬНЫЙ***/.
ДОРОДНОСТЬ () огрядність, *-ности*, тілистість, *-тости*, тіловитість, *-тости*.
ДОРСАЛЬНЫЙ (лат. dorsalis, *-e*: від dorsum, *-i, n* – спина) спинний, тильний, позадній, дохребтовий, дорсальний; (рос. спинной); /*див. тж* ***ДОРЗАЛЬНЫЙ***/.
ДОРСОВЕНТРАЛЬНЫЙ (лат. dorsoventralis, *-e*: від dorsum, *-i, n* – спина) спиночеревний, дорсовентральний.
ДОРСОЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. dorsolateralis, *-e*: від dorsum, *-i, n* – спина) спинобічний, дорсолатеральний.
ДОСКА (лат. tabula, *-ae, f*) дошка.
ДОСТАТОЧНО (лат. satis) достатньо, вдосталь, вдоста, досить; вистачить.
ДОСТАТОЧНЫЙ () достатній, вистачальний.
ДОСТИГНУТЬ () досягти.
ДОСТИЖЕНИЕ () досягнення, здобуток.
ДОСТИЧЬ () досягнути, добутися.
ДОСТУПНЫЙ () приступний.
ДОСУГ () дозвілля.
ДОТРАГИВАНИЕ () торкання, торкнення, доторк, доторкання, доторкнення, доторкування, дотикання, діткнення.
ДОТРАГИВАТЬСЯ () торкатись, доторкатись, доторкуватись, дотикатись.
ДРАЖЕ (фр. dragée) цукрокульки, драже.
ДРЕБЕЗГ, ДРЕБЕЗЖАНИЕ () деренчання, бренькіт.
ДРЕВЕСНЫЙ (лат. lignosus, -a, -um) деревний, деревовий.
ДРЕВЕСНЫЙ СПИРТ (лат. spiritus methylicus; alcohol [alkohol] methylicus; methanol, *-is, m*; methanolum, *-i, n*; carbinol, *-is, m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, деревний [деревовий] спирт; (пол. alkohol drzewny; анґ., wood spirit).
ДРЕЛЬ () дриль.
ДРЕМОТА () дрімота, дрімки, дрімниці, дрімливиці.
ДРЕНАЖ (анґ. drainage) відвід, відтік, дренаж; (рос. отвод, одток).
ДРЕНАЖИРОВАНИЕ (від анґ. drainage) відведення, дренажування; (рос. отведение); /*див. тж* ***ДРЕНИРОВАНИЕ***/.
ДРЕНАЖИРОВАННЫЙ (від анґ. drainage) відведений, увідведений, увідводнений, дренований; (рос. отведённый); /*див. тж* ***ДРЕНИРОВАННЫЙ***/.
ДРЕНАЖИРОВАТЬ (від анґ. drainage) відводити, дренажувати; (рос. отведить); /*див. тж* ***ДРЕНИРОВАТЬ***/.

ДРЕНИРОВАНИЕ (від анг. drainage) відведення, дренування; (рос. отведение); /*див. тж ДРЕНАЖИРОВАНИЕ*/.
ДРЕНИРОВАННЫЙ (від анг. drainage) відведений, увідведений, увідводнений, дренований; (рос. отведённый); /*див. тж ДРЕНАЖИРОВАННЫЙ*/.
ДРЕНИРОВАТЬ (від анг. drainage) відводити, дренувати; (рос. отведить); /*див. тж ДРЕНАЖИРОВАТЬ*/.
ДРОБИТЬ () кришити, дрібнити, роздрібнювати, дробити.
ДРОБЛЕНИЕ (лат. fragmentatio, *-onis, f*) 1. дроблення, дробіння, дрібнення, роздрібнення, подрібнення, роздроблляння; 2. роздрібнювання, подрібнювання, роздроблювання; 3. кришіння.
ДРОБНЫЙ (лат. fractionis, *-e*) 1. роздрібнений; 2./*матем.*/ дробовий.
ДРОБЬ () 1./*мислив.*/ шріт; 2./*матем.*/ дріб; 3. дріботіння.
ДРОЖАНИЕ (лат. fremitus, *-i, m*; tremor, *-oris, m*; vibratio, *-onis, f*) тремтіння, трусіння, дрижання; /*див. тж ДРОЖЬ*/.
ДРОЖАТЕЛЬНЫЙ (лат. agitans) дрижальний, тремкий, тремтючий, двигтючий.
ДРОЖАТЬ () дрижати, дриготіти, дригоніти, тремтіти.
ДРОЖАЩИЙ (лат. agitans) 1./*прикм.*/ дрижачий, тремтячий; 2./*дієприкм.*/ що дрижить, що тремтить.
ДРОЖЖИ (лат. Saccharomycetes) дріжджі.
ДРОЖЖИ, ПИВНЫЕ () підмолодь, пивні дріжджі.
ДРОЖЬ (лат. frigus, *-oris, n*; frigor, *-oris, m*) трема, трем, дригота, дриготи, *-гот*, дрожа, дриж, дрижа, дрижаки, дрожі; /*див. тж ДРОЖАНИЕ*/.
ДРОМОТРОПНЫЙ (лат. dromotropus, *-a, -um*) дромотропний.
ДРЯБЛОСТЬ () плюсклість, *-лості*, кволість, *-лості*.
ДРЯБЛЫЙ () плюсклий, кволий.
ДРЯХЛОСТЬ (лат. infirmitas, *-atis, f*; senium, *-ii, n*) дряхлість, *-лості*, одряблість, *-лості*, хирність, *-ності*, хирість, *-рості*, хирявість, *-вості*, підтоптаність. *-ності*, старезність, *-ності*, старенність, *-ності*.
ДУАЛИЗМ (лат. dualismus, *-i, m*) двоїстість, *-тості*, подвоя, подвійність, *-ності*, дуалізм.
ДУБИЛЬНОЕ ВЕЩЕСТВО () дубило, дубильна речовина.
ДУБИЛЬНЫЙ () чинбовий, чинбарний, дубильний.
ДУБЛЕНИЕ /*КОЖИ*/ () чиньба, чинбування, дебеління, дубіння /*шкіри*/.
ДУБЛИКАТУРА (лат. dublicatura, *-ae, f*; duplicatura, *-ae, f*) подвоя, подвоїна, двоїна, двозагинка, дуплікатура; (рос. удвоение).
ДУБЛИКАЦИЯ (лат. dublicatio, *-onis, f*; duplicatio, *-onis, f*) подвоєння, дублікація.
ДУГА (лат. arcus, *-i, m*) лук, дуга.
ДУГООБРАЗНЫЙ (лат. arcuatus, *-a, -um*; convexus, *-a, -um*) лукуватий, луковинний, вилукуватий, лучкуватий, дужний, дугуватий, дугастий, дугоподібний, ободистий.
ДУЖКА (лат. arcus, *-i, m*) лучок, дужка.
ДУЖКА ПОЗВОНКА () хребцелук, хребцелучок, хребцедужка, дужка хребця.
ДУОДЕНАЛЬНОЕ ЗОНДИРОВАНИЕ, ЗОНДОВЫЙ ТЮБАЖ () дуоденальне (дванадцяткове, дванадцятипале) зондування, зондовий тюбаж.
ДУОДЕНАЛЬНОЕ ЗОНДИРОВАНИЕ СЛЕПОЕ, БЕЗЗОНДОВЫЙ [СЛЕПОЙ] ТЮБАЖ () дуоденальне [дванадцяткове, дванадцятипале] зондування сліпе, беззондовий [сліпий] тюбаж.
ДУОДЕНАЛЬНЫЙ (лат. duodenalis, *-e*: від duodenum, *-i, n* – дванадцятка, дванадцятипала кишка: від duodecim – дванадцять) дванадцятковий, дванадцятипалий, дуоденальний; (рос. двенадцатиперстный).
ДУОДЕНИТ (лат. duodenitis, *-tidis, f*: від duodenum, *-i, n* – дванадцятка, дванадцятипала кишка: від duodecim – дванадцять) дванадцятковиця, дванадцяткозапал, дванадцяткозапалення, дванадцятниця, дуоденіт. Запалення дванадцятки [дванадцятипалої кишки].
ДУОДЕНОСКОП (лат. duodenoscopium, *-ii, n*: від duodenum, *-i, n* – дванадцятка, дванадцятипала кишка: від duodecim – дванадцять) дванадцяткооглядник, дуоденоскоп.
ДУОДЕНОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. duodenoscopicus, *-a, -um*: від duodenum, *-i, n* – дванадцятка, дванадцятипала кишка: від duodecim – дванадцять) дванадцяткооглядний, дванадцяткооглядовий, дванадцяткооглядальний, дуоденоскопічний.
ДУОДЕНОСКОПИЯ (лат. duodenoscopia, *-ae, f*: від duodenum, *-i, n* – дванадцятка, дванадцятипала кишка: від duodecim – дванадцять) дванадцяткоогляд, дванадцяткооглядання, дуоденоскопія.
ДУОДЕНУМ (лат. duodenum, *-i, n*: від duodecim – дванадцять; intestinum duodenum; dodecadactylon, *-i, n*) дванадцятка, дванадцятипала кишка, дуоденум; (рос. двенадцатиперстная кишка).
ДУПЛИКАТУРА (лат. duplicatura, *-ae, f*; dublicatura, *-ae, f*) подвоя, подвоїна, двоїна, двозагинка, дуплікатура; (рос. удвоение).
ДУРМАН ОБЫКНОВЕННЫЙ (лат. Datura stanorum) німиця, бодяк, дивдерево, дурноп'ян, дурман звичайний.
ДУРНОТА () млість, *-лості*, млосність, *-ності*.
ДУТЬ () дути, надимати.
ДУХОТА () задуха, духота.
ДУШ (фр. douche [душ]; лат. impluvium, *-ii, n*; doccia, *-ae, f*) прискалець, *-льця*, дощівець, *-вця*, душ; (словац. sprcha).
ДУШЕВАЯ (від фр. douche [душ]) прискальня, дощівня, душова.
ДУШЕВНОБОЛЬНОЙ () душевнохворий.
ДУШЕВНЫЙ (лат. psychicus, *-a, -um*) душевний.
ДУШИСТЫЕ ВЕЩЕСТВА () пахощі.

ДУШИСТЫЙ () запашний, пахучий.
ДУШНО () задушно, парко, душно.
ДУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* дмучий; 2.*/дієприкм./* що дме.
ДЫМЯЩИЙ (лат. fumans) 1.*/прикм./* димлячий; 2.*/дієприкм./* що димить.
ДЫМЯЩИЙСЯ () димкий, димучий.
ДЫРА (лат. foramen, *-inis, n*) діра.
ДЫРКА (лат. foramen, *-inis, n*) дірка.
ДЫРЧАТОСТЬ (лат. foramenositas, *-atis, f*) дірчастість, *-тості*, дірчавість, *-вості*, дірковатість, *-тості*.
ДЫРЧАТЫЙ (лат. foramenosus, *-a, -um*; foraminosus, *-a, -um*; foraminatus, *-a, -um*) дірчастий, дірчавий, дірковатий.
ДЫХАНИЕ 1.(лат. respiratio, *-onis, f*) дихання; 2.() подих.
ДЫХАТЕЛЬНАЯ ТРУБКА (лат. trachea, *-ae, f*: від гр. αρτηρια τραχεια arteria tracheia – шерехата (шершава, шорстка, нерівна, негладка) артерія (аертерія, повітропровід, повітроносна трубка) */на відміну від «гладких артерій» (arteria leia), по яких, як у давнину хибно вважали, також надходить повітря/*: від τραχυς trachys – шерехатий, шершавий, шорсткий, нерівний, негладкий, кам'янистий) дишня, дишник, дихавка, дихало, дихальне горло, трахея; (нім., Luftröhre; анг., windpipe); */див. тж ДЫХАТЕЛЬНОЕ ГОРЛО/*.
ДЫХАТЕЛЬНОЕ ГОРЛО (лат. trachea, *-ae, f*: від гр. αρτηρια τραχεια arteria tracheia – шерехата (шершава, шорстка, нерівна, негладка) артерія (аертерія, повітропровід, повітроносна трубка) */на відміну від «гладких артерій» (arteria leia), по яких, як у давнину хибно вважали, також надходить повітря/*: від τραχυς trachys – шерехатий, шершавий, шорсткий, нерівний, негладкий, кам'янистий) дишня, дишник, дихавка, дихало, дихальне горло, трахея; (нім., Luftröhre; анг., windpipe); */див. тж ДЫХАТЕЛЬНАЯ ТРУБКА/*.
ДЫХАТЕЛЬНЫЙ (лат. respiratorius, *-a, -um*; pneumaticus, *-a, -um*) дихальний, дишний.
ДЫШАТЬ () дихати.
ДЫШАЩИЙ () 1.*/прикм./* дихаючий; 2.*/дієприкм./* що дихає.

ЕВНУХ (лат. eunuchus, *-i, m*: від гр. ευνουχος eunuchos – охоронець ложа: від гр. ευνη eune – ложе + εχω echo – мати, охороняти: від гр. echein – стерегти; castratus, *-i, m*) валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*, різанець, *-нця*, євнух. Чоловік, у якого відсутні яєчки; (рос. скопец, выхолощенный).
ЕВНУХИЗМ (лат. eunuchismus, *-i, m*; agenitalismus, *-i, m*) валахів'я, валаховість, *-вості*, скопців'я, скопцевість, *-вості*, вихолощенців'я, вихолощенцевість, *-вості*, євнухів'я, євнуховість, *-вості*, євнухізм. Стан євнуха (валаха, скопця, вихолощенця).
ЕВНУХОИД (лат. eunuchoideus, *-i, m*: від eunuchus, *-i, m* – валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*, євнух: від гр. ευνουχος eunuchos – охоронець ложа: від гр. ευνη eune – ложе + εχω echo – мати, охороняти: від гр. echein – стерегти + гр. -ειδης -eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; castroideus, *-i, m*) валахоподібець, *-бця*, валахоподібник, скопцеподібець, *-бця*, скопцеподібник, вихолощенцеподібець, *-бця*, вихолощенцеподібник, євнухоподібець, *-бця*, євнухоподібник, євнухоїд. Особа, що страждає на євнухоїдизм (євнухів'я, євнуховість).
ЕВНУХОИДИЗМ (лат. eunuchoidismus, *-i, m*: від eunuchus, *-i, m* – валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*, євнух: від гр. ευνουχος eunuchos – охоронець ложа: від гр. ευνη eune – ложе + εχω echo – мати, охороняти: від гр. echein – стерегти + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; eunuchoidia, *-ae, f*) валахоподоба, валахоподіб'я, валахоподібність, *-ності*, скопцеподібність, *-ності*, вихолощенцеподібність, *-ності*, євнухоподібність, *-ності*, євнухоїдизм. Неповний статевий розвиток внаслідок гіпофункції (недовідправи, недодіяльності) яєчок.
ЕВНУХОИДНЫЙ (лат. eunuchoideus, *-a, -um*: від eunuchus, *-i, m* – валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*, євнух: від гр. ευνουχος eunuchos – охоронець ложа: від гр. ευνη eune – ложе + εχω echo – мати, охороняти: від гр. echein – стерегти + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; castroideus, *-a, -um*) валахоподібний, валахоподібниковий, скопцеподібний, скопцеподібниковий, вихолощенцеподібний, вихолощенцеподібниковий, євнухоподібний, євнухоподібниковий, євнухоїдний.
ЕВСТАХИЕВА ТРУБА (лат. tuba eustachii [auditiva]: від імені іт. лікаря та анатома B.Eustachio (бл.1520 – 1574)) євстахієва [слухова] труба; (рос. слуховая труба).
ЕВСТАХИИТ (лат. eustachiitis, *-tidis, f*: від tuba eustachii [auditiva]: від імені іт. лікаря та анатома B.Eustachio (бл.1520 – 1574); tubootitis, *-tidis, f*; salpingootitis, *-tidis, f*) євстахіїт.
ЕДА () 1.*/продукти/* їжа, з'їжа, їдло, харч, харчі; 2.*/процес/* їда, їдіння, їдення, їдження, харчування.
ЕДВА () ледве, ледь.
ЕДИНИЦА (лат. unitas, *-atis, f*) одиниця.
ЕДИНИЧНЫЙ (лат. sporadicus, *-a, -um*; solitarius, *-a, -um*) одиничний, поодинокий, поєдинний, поєдинчий.
ЕДИНО- () єдино-, одно-.
ЕДИНОКРОВИЕ () 1. єдинокрів'я, єдинокровність, *-ності*, однокрів'я, однокровність, *-ності*, однокрівність, *-ності*; 2. покревність, *-ності*.
ЕДИНОКРОВНЫЙ () 1. єдинокровний, однокровний, однокрівний; 2. покревний.
ЕДИНОУТРОБНЫЙ () єдиноутробний, одноутробний, єдиноматерній, одноматерній, одноматірний.
ЕДИНСТВЕННЫЙ () єдиний.
ЕДИНСТВО () єдність, *-ності*; одність, *-ності*.
ЕДКИЙ (лат. causticus, *-a, -um*; corrosivus, *-a, -um*) їдкий, ядучий.
ЕДКОСТЬ () їдкість, *-кості*, ядучість, *-чості*.
ЕДОК () їдець, */Р.їдця/*, їдуха.
ЕЖЕВИКА (лат. Rubus *L.*; fructus fructicosus) ожина.
ЕЖЕВИЧНЫЙ () ожиновий, ожинний.
ЕЖЕГОДНО () щорік, щороку, щорічно.
ЕЖЕГОДНЫЙ () щорічний.
ЕЖЕДНЕВНО (лат. in die) 1. щодень, щодня, щоднини, щоденно; 2. повсякдень, повсякденно.
ЕЖЕДНЕВНОСТЬ () 1. щоденність, *-ності*, щоденщина; 2. повсякденність, *-ності*.
ЕЖЕДНЕВНЫЙ (лат. quotidianus, *-a, -um*) 1. щоденний; 2. повсякденний.
ЕЖЕМЕСЯЧНО () щомісяця, щомісячно, місячно.
ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ () щомісячний.
ЕЖЕМИНУТНО () щохвилі, щохвилини, щохвилинно.
ЕЖЕМИНУТНЫЙ () щохвилинний.
ЕЖЕНЕДЕЛЬНИК () щотижневик, тижневик.
ЕЖЕНЕДЕЛЬНО () щотижня, щотижнево, тижнево.
ЕЖЕНЕДЕЛЬНЫЙ () щотижневий, потижневий.
ЕЖЕСЕКУНДНО () щомить, щомиті, щосекунди, щосекундно.

ЕЖЕСЕКУНДНЫЙ () щомиттєвий, щосекундний.
ЕЖЕСУТОЧНО () щодоби, щодобово.
ЕЖЕСУТОЧНЫЙ () щодобовий.
ЁЖИТЬСЯ () щулитись.
ЁМКИЙ () місткий.
ЁМКОСТЬ () місткість, *-кості*, поємність, *-ності*.
-ЕМИЯ (лат. -aemia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров, крів) -крів'я, -кровність, *-ності*, -емія; (рос. -кровие).
-ЕНХИМА (лат. -enchyma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εγχυμα enchyma – /*букв.* налите/ – тканина) -вміст, -уміст, -тканина, -енхіма.
-ЕСТЕЗИЯ (лат. -aesthesia, *-ae, f*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття) 1. -чул, -чулення, -чулювання; 2. -чутливість, *-вості*, чутливо-, -чутливлення, -чуття, -відчування, -естезія; (пол., -czulenie); /*див. тж* - *ЭСТЕЗИЯ*/.
ЕСТЕСТВЕННО () природно.
ЕСТЕСТВЕННО- () природно-.
ЕСТЕСТВЕННОСТЬ () природність, *-ності*.
ЕСТЕСТВЕННЫЙ (лат. naturalis, *-e*; nativus, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*) природний.
ЕСТЕСТВО (лат. natura, *-ae, f*) 1. природа; 2. єство.
ЕСТЕСТВОВЕД (лат. naturalista, *-ae, mf*) природознавець, *-вця*; /*жін.*/ природознавиця.
ЕСТЕСТВОВЕДЕНИЕ (лат. naturalistica, *-ae, f*) природознавство.
ЕСТЕСТВОВЕДЧЕСКИЙ (лат. naturalisticus, *-a, -um*) природознавчий, природничий.
ЕСТЕСТВОЗНАНИЕ (лат. naturalistica, *-ae, f*) природознавство.
ЕСТЕСТВОИСПЫТАТЕЛЬ (лат. naturalista, *-ae, mf*) природодослідник, природознавець, *-вця*; /*жін.*/ природодослідниця, природознавиця.
ЕСТЬ () 1. їсти; /*пестливо*/ їстки, їстоньки, їсточки; 2./*3 ос.одн. від "бути"*/ є, єсть.
ЕСТЬСЯ () їстись; їстся.
-ЕСЦЕНЦИЯ (лат. -escentia, *-ae, f*) -есценція. Суфікс (наросток), що означає слабку дію.
ЕЮНАЛЬНЫЙ (лат. jejunalis, *-e*: від jejunum, *-i, n* – порожня кишка) порожньокишковий, єюнальний; (рос. тощекишечный; словац. lačníkový).
ЕЮНУМ (лат. jejunum, *-i, n*) порожня кишка, єюнум; (рос. тощая кишка; словац. lačník).

абвгдеё

Ж ж

зийклмнопрстуфхцчшщъыьэюя

ЖАБА (лат. angina, *-ae, f*) жаба.
ЖАБА, ГРУДНАЯ (лат. angina pectoris; stenocardia, *-ae, f*) серцебіль, грудна жаба, грудна дава, задавлячка.
ЖАЖДА (лат. sitis, *-tidis, f*; dipsa, *-ae, f*) спрага, жага.
ЖАЛЕТЬ () шкодувати, жалкувати, жаліти.
ЖАЛИТЬ () жигати, жалити.
ЖАЛОБА () скарга.
ЖАЛОБЫ (лат. molestia, *-ae, f*) скарги.
ЖАЛОВАТЬСЯ () скаржитися, жалітися.
ЖАЛОСТЬ () жаль, жалощі, жалість, *-лості*.
ЖАР (лат. calor) пал, палючка, гарячка, жар.
ЖАРА () спека, спекота, гаряч, жарота, жарінь.
ЖАРЕНЫЙ () смажений.
ЖАРКИЙ () спекотний, спекотливий.
ЖАРОПОНИЖАЮЩИЙ (лат. antipyreticus, *-a, -um*) протигарячковий, жарознижувальний, жарознижуючий.
ЖАТЬ () тиснути; муляти; чавити; /*див. тж* ***ДАВИТЬ***/.
ЖГУТ () скрутень, *-тня*, джгут.
ЖГУТИКОВЫЕ, БИЧЕНОСЦЫ /*паразиты*/ (лат. Flagellata, *-orum, n /pl./*; Mastigophora, *-orum, n /pl./*) джгутикові, бичоносці /*мн.*/; (пол. wiciowce).
ЖГУЧАЯ БОЛЬ (лат. causalgia, *-ae, f*) пекучобіль, *-болю*, пекучий біль, /*Р. болю*/.
ЖГУЧИЙ () пекучий, палючий.
ЖДАТЬ () чекати, ждати, зажитати.
ЖЕВАНИЕ (лат. masticatio, *-onis, f*) жування.
ЖЕВАТЕЛЬНЫЙ (лат. masticatorius, *-a, -um*) жувальний.
ЖЕВАТЬ () жувати.

ЖЕЛАНИЕ () бажання, прагнення, воління, жадання, хіть, хотіння.
ЖЕЛАТИН, ЖЕЛАТИНА (фр. gelatine: від лат. gelatus – замерзлий, застиглий) ґлей, драглень, *-леня*, драглець, *-леця*, желатин, желатина.
ЖЕЛАТИНОЗНЫЙ (лат. gelatinosus, *-a, -um*) ґлеюватий, драглистий, драглястий, драглявий, драглюватий, драглеподібний, желатинозний; (рос. студенистый, студневидный; словац. huspeninový, huspeninovitý).
ЖЕЛАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ охочий, ухітний, бажаючий; 2./*дієприкм.*/ що бажає.
ЖЕЛВАК (лат. scrophulum, *-i, n*) жовно, жовник, ґуля, науз.
ЖЕЛЕ (від фр. gelée – мороз; холодець) драглі, *-лів*, дриженина, дриженець, желе.
ЖЕЛЕЗА (лат. **glandula**, *-ae, f*; **aden**) залоза.
ЖЕЛЕЗА, ВИЛОЧКОВАЯ [ЗОБНАЯ] (лат. thymus, *-i, m*) ґлеза, загруднівка, загруднинна [підгруднинна, виделкова, вилочкова, зобна] залоза.
ЖЕЛЕЗА, ГРУДНАЯ [МОЛОЧНАЯ] (лат. glandula mammaria [mammalis]; mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, груди, грудь, грудна [молочна] залоза; /*див. тж* ***ГРУДЬ-3, ЖЕНСКАЯ ГРУДЬ*** /.
ЖЕЛЕЗА, ЗОБНАЯ [ВИЛОЧКОВАЯ] (лат. thymus, *-i, m*) ґлеза, загруднівка, загруднинна [підгруднинна, виделкова, вилочкова, зобна] залоза.
ЖЕЛЕЗА, МИНДАЛЕВИДНАЯ [МИНДАЛИНА] (лат. tonsilla, *-ae, f*) миґдалик, миґдалеподібна залоза.
ЖЕЛЕЗА, МОЛОЧНАЯ [ГРУДНАЯ] (лат. glandula mammaria [mammalis]; mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, груди, грудь, молочна [грудна] залоза; /*див. тж* ***ГРУДЬ-3, ЖЕНСКАЯ ГРУДЬ*** /.
ЖЕЛЕЗА, НАДПОЧЕЧНАЯ () наднирок, наднирник, надниркова залоза; /*див. тж* ***НАДПОЧЕЧНИК***/.
ЖЕЛЕЗА, ОКОЛОУШНАЯ (лат. parotis, *-idis, f*) привушня, привухівка, привухозалоза, привушнозалоза, привушна залоза; (пол. przyusznica (ślinianka przyuszna)).
ЖЕЛЕЗА, ПЕПСИННАЯ () травлянка, травна залоза.
ЖЕЛЕЗА, ПОДЖЕЛУДОЧНАЯ (лат. pancreas, *-atis, f*) черевослинка, підшлункозалоза, підшлункова [підстравникова] залоза.
ЖЕЛЕЗА, ПОТОВАЯ () пітнівка, потівка, потова залоза.
ЖЕЛЕЗА, ПРЕДСТАТЕЛЬНАЯ (лат. prostata, *-ae, f*) передсечник, присечник, припрутня; (словац. predstojnica).
ЖЕЛЕЗА, САЛЬНАЯ (лат. glandula sebacea) лоївка, лойова [сальна] залоза.
ЖЕЛЕЗА, СЛЁЗНАЯ () сльознівка, слізна залоза.
ЖЕЛЕЗА, СЛИЗИСТАЯ (лат. glandula mucosa) слизівка, слизова залоза.
ЖЕЛЕЗА, СЛЮННАЯ () слинівка, слинна залоза.
ЖЕЛЕЗА, ТРУБЧАТАЯ () трубчаста залоза.
ЖЕЛЕЗА, ЩИТОВИДНАЯ [ЩИТОВИДКА] (лат. glandula thyreoidea) борлакова [щитувата, щитоподібна, щитовидна] залоза, щитуватка, щитоподібка, щитовидка.
ЖЕЛЕЗИСТЫЙ 1./*від «ЖЕЛЕЗА»*/ (лат. **glandularis**, *-e*) залозовий, залозистий, залозуватий; 2./*від «ЖЕЛЕЗО»*/ (**ferrugineus**, *-a, -um*; **ferruginosus**, *-a, -um*) залізистий.
ЖЕЛЁЗКА (лат. **glandula**, *-ae, f*; **aden**) залозка.
ЖЕЛЕЗНЫЙ () залізний.
ЖЕЛЕЗО (лат. ferrum, *-i, n*; Fe) залізо.
ЖЕЛЕОБРАЗНЫЙ () драглистий, желеподібний; (рос. студенистый).
ЖЁЛОБ (лат. semicanalis, *-is, m*) рівчак, жолоб.
ЖЕЛОБОК (лат. sulcus, *-i, m*) рівчачок, рівчик, жолобок.
ЖЕЛТЕТЬ () жовтіти, жовтішати, жовкти, жовкнути.
ЖЕЛТИЗНА () жовтина, жовтизна, жовтість.
ЖЁЛТОВАТЫЙ () жовтавий, жовтуватий, прожовтий.
ЖЕЛТОК (лат. vitellus, *-i, m*) жовток, жовтковина.
ЖЕЛТОЧНЫЙ (лат. vitellinus, *-a, -um*) жовтковий.
ЖЕЛТУХА (лат. icterus, *-i, m*) жовтяниця, жовтільниця.
ЖЕЛТУШНОСТЬ (лат. subicterus, *-i, m*) жовтяничність, *-ності*, жовтявість, *-вості*.
ЖЕЛТУШНЫЙ (лат. ictericus, *-a, -um*; biliosus, *-a, -um*) жовтяничний, жовтявий.
ЖЁЛТЫЙ (лат. luteus, *-a, -um*; flavus, *-a, -um*) жовтий.
ЖЕЛУДОК (лат. venter, *-tris, m*; stomachus, *-i, m*; gaster, *-eris, f (-tris, m)*) шлунок, тлунок, отрунок, стравник.
ЖЕЛУДОК, ВХОД В (лат. cardia, *-ae, f*) пришлунок.
ЖЕЛУДОЧЕК (лат. ventriculus, *-i, m*) шлуночок.
ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ (лат. ventricularis, *-e*) шлуночковий.
ЖЕЛУДОЧНАЯ БОЛЬ (лат. gastralgia, *-ae, f*) шлункобіль, шлунковий біль.
ЖЕЛУДОЧНЫЙ (лат. gastricus, *-a, -um*) шлунковий, тлунковий, отрунковий, стравниковий.
ЖЁЛЧЕВЫВОДЯЩИЙ (лат. biliaris, *-e*) жовчовивідний.
ЖЁЛЧЕВЫДЕЛЕНИЕ () жовчовиділення.
ЖЁЛЧЕГОННЫЙ () жовчогінний.
ЖЁЛЧЕКАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. cholelithiasis, *-is, f*) жовчокаміння, жовчокамінність, *-ності*, жовчокаменевість, *-вості*, жовч(н)окам'яна хвороба.
ЖЁЛЧЕКАМЕННЫЙ () жовчокам'яний, жовчокамінний, жовчокаменевий.
ЖЁЛЧЕОБРАЗОВАНИЕ () жовчоутвір, жовчоутворення.
ЖЁЛЧЕОТВОДЯЩИЙ (лат. biliaris, *-e*) жовчовідвідний.
ЖЁЛЧЕОТТОК () жовчовідтік.

ЖЁЛЧЕПУЗЫРНЫЙ, ЖЁЛЧНОПУЗЫРНЫЙ (лат. cholecysticus, *-a, -um*) жовчниковий, жовчноміхурний, жовчноміхуровий.
ЖЁЛЧНЫЙ (лат. biliaris, *-e*; biliosus, *-a, -um*; felleus, *-a, -um*) жовчний, жовчевий, жовчовий.
ЖЁЛЧНЫЙ ПРОТОК (лат. ductus choledochus) жовчевник, жовчна [жовчова, жовчева] протока.
ЖЁЛЧНЫЙ ПУЗЫРЬ (лат. vesica fellea; cholecystis, *-is, f*) жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур.
ЖЁЛЧЬ (лат. bilis, *-is, f*; fel, *fellis, n*; chole, *-es, f*) жовч, жовча.
ЖЁЛЧИ, ЗАСТОЙ (лат. cholestasis, *-is, f*) жовчоспин, жовчостій, жовчозастій, застій жовчі.
ЖЕМЧУГ () перло; */збірне/* перли, *-лів*, перла, *-рел*.
ЖЕМЧУЖИНА () перлина.
ЖЕМЧУЖНАЯ БОЛЕЗНЬ () перлиця [перлова, перлинна, перлиста] хвороба.
ЖЕМЧУЖНЫЙ () перловий, перлинний, перлистий.
ЖЕНА () дружина, жінка.
ЖЕНАТЫЙ () одружений, оженений, жонатий.
ЖЕНОПОДОБНЫЙ (лат. effeminatus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* жінкуватий, жінкоподібний; 2.*/імен./* невістюк.
ЖЕНСКАЯ ГРУДЬ (лат. mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*; glandula mammaria [mammalis]) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, грудь, груди, *-дей*, жіночі груди. Парна [подвійна] грудна [молочна] залоза жінки; */див. тж **ГРУДИ, ГРУДНАЯ [МОЛОЧНАЯ] ЖЕЛЕЗА**/.*
ЖЕНСКИЙ (лат. femininus, *-a, -um*) жіночий.
ЖЕНСТВЕННОСТЬ () жіночність, *-ності.*
ЖЕНСТВЕННЫЙ (лат. femininus, *-a, -um*) жіночний.
ЖЕНЩИНА (лат. femina, *-ae, f*) жінка.
ЖЕНЩИНА-ВРАЧ () лікарка, жінка-лікар.
ЖЕНЩИНА, БЕСПЛОДНАЯ () нерода, неплідна жінка.
ЖЕНЩИНА, ПУБЛИЧНАЯ (лат. prostituta, *-ae, f*; prostibilis, *-is, f*; prostibula, *-ae, f*; prostibulum, *-i, n*) повія, повійниця, блудниця, перелюбка, перелюбниця, шльондра, публічна жінка; (рос. блудница, уличная, шлюха); */див. тж **ПРОСТИТУТКА**/.*
ЖЕРНОВА () жорна.
ЖЕСТ () порух, рукопорух, рукорух, мига, жест.
ЖЕСТАМИ () на мигах, жестами.
ЖЁСТКИЙ () жорсткий, шорсткий, цупкий, шкарубкий, штивний.
ЖЕСТОКИЙ () жорстокий.
ЖЕЧЬ () палити, пекти.
ЖЖЕНИЕ (лат. ardor, *-oris, m*) паління, печіння, печення.
ЖЖЁНЫЙ (лат. ustus, *-a, -um*) палений, печений.
ЖИВИТЕЛЬНЫЙ () живний, живильний, живлючий, живлющий.
ЖИВОЙ (лат. vivus, *-a, -um*) 1. живий; 2. жвавий.
ЖИВОРОЖДАЕМОСТЬ () живонароджуваність, *-ності.*
ЖИВОРОЖДЁННЫЙ () живонароджений.
ЖИВОСЕЧЕНИЕ (лат. vivisectio, *-onis, f*) живорозтин, живорозтинання, живорозітнення.
ЖИВОСТЬ () жвавість, *-вості.*
ЖИВОТ (лат. abdomen, *-inis, n*; venter, *-tris, m*; talvus, *-i, f*) живіт.
ЖИВОТВОРНЫЙ () життєдайний, живодайний, живодавчий, животворний.
ЖИВОТНОЕ (лат. animal) тварина.
ЖИВОТНЫЙ (лат. animalis, *-e*) тваринний.
ЖИВЧИК (лат. spermatozoon, *-zoi, n*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію + ζωον zoon – жива істота, тварина + ειδος eidos – вид, вигляд; spermatozoidum, *-i, n*; spermium, *-ii, n*; spermatofilum, *-i, n*) верчик, заплідок, заплідник, насінник, сперматозоїд. Чоловіча статева клітина.
ЖИДКИЙ (лат. fluidus, *-a, -um*; liquidus, *-a, -um*) рідкий.
ЖИДКОСТЬ (лат. fluidum, *-i, n*; liquor, *-oris, m*) рідина, течиво.
ЖИДКОСТЬ, ТКАНЕВАЯ () сировать, тканинна рідина.
ЖИЖА () рідота.
ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТЬ () життєдіяльність, *-ності.*
ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНЫЙ () життєдіяльний.
ЖИЗНЕННОСТЬ (лат. vitalitas, *-atis, f*: від vita, *-ae, f* – життя) життєвість, *-вості.*
ЖИЗНЕННЫЙ (лат. vitalis, *-e*: від vita, *-ae, f* – життя) життєвий, життьовий.
ЖИЗНЕОБЕСПЕЧЕНИЕ () життєзабезпечення.
ЖИЗНЕСПОСОБНОСТЬ (лат. vitalitas, *-atis, f*) життєздатність, *-ності.*
ЖИЗНЕСПОСОБНЫЙ (лат. vitalis, *-e*) життєздатний.
ЖИЗНЬ (лат. vita, *-ae, f*; гр. bios) життя.
ЖИЛА (лат. 1. tendo; 2. vena) жила.
ЖИЛЕЦ () 1. мешканець, *-нця*; 2. жилець, *-льця*, пожилець, *-льця.*
ЖИЛИСТЫЙ (лат. tendineus, *-a, -um*; tendinosus, *-a, -um*) жилавий, жилуватий, жиляний, жилястий.
ЖИЛИЩЕ, ЖИЛЬЁ () оселя, житло, помешкання.
ЖИЛОЙ () житловий, жилий, мешкальний.
ЖИР 1.(лат. adeps; axungia; pinguedo; lipa) товщ, тлущ, жир, *-ру*; 2.*/рідкий/*(лат. oleum, *-i, n*) олія.
ЖИР В КРОВИ (лат. lipaemia, *-ae, f*; lipidaemia, *-ae, f*) жир у крові.
ЖИР В КРОВИ, ПОВЫШЕННЫЙ (лат. lipaemia, *-ae, f*; lipidaemia, *-ae, f*) підвищений жир у крові.
ЖИР РОГАТОГО СКОТА () лій */Р. лою/.*

ЖИР, БАРАНИЙ () лій /*Р. лою*/, баранячий жир.
ЖИР, ГОВЯЖИЙ () лій /*Р. лою*/, яловичий жир.
ЖИР, ГУСИНЫЙ () гусячий жир.
ЖИР, РАСТИТЕЛЬНЫЙ (лат. oleum, *-i, n*) олія, рослинний жир; /*див. тж* ***РАСТИТЕЛЬНОЕ МАСЛО***/.
ЖИР, РЫБИЙ (лат. oleum jecoris Aselli) трін, риб'ячий жир.
ЖИР, СВИНОЙ () свинячий жир.
ЖИР, СВИНОЙ СЫРОЙ () сало, сир(ов)ий свинячий жир.
ЖИР, СВИНОЙ ТОПЛЁНЫЙ () смалець, топлений свинячий жир.
ЖИР, ТОПЛЁНЫЙ () смалець, топлений жир.
ЖИРНЫЙ 1.(лат. adiposus, *-a, -um*; pinguis, *-e*; oleosus, *-a, -um*) лійний, масний, жирний, товщний, товщевий, тлущевий; 2. (лат. corpulentus, *-a, -um*; crassus, *-a, -um*) гладкий, опасистий, товстий, тлустий.
ЖИРОВИК (лат. lipoma, *-atis, n* /*pl. -ata*/) товщовик, лойовик, жировик.
ЖИРОВОЙ (лат. adiposus, *-a, -um*) товщний, товщевий, товщовий, тлущевий, лойовий, жировий.
ЖИРОВОСК (лат. adipocera, *-ae, f*) товщевіск, *-воску*, тлущевіск, *-воску*, жировіск, *-воску*.
ЖИТЕЛЬ () 1. мешканець, *-нця*; 2. жилець, *-нця*.
ЖИТЕЛЬСТВО () проживання, мешкання, замешкання; /***ПО МЕСТУ ЖИТЕЛЬСТВА*** *() за місцем проживання [мешкання, замешкання]*/.
ЖИТЬ () 1. жити; 2. мешкати, житлувати.
ЖМУРИТЬСЯ () мружитись.
ЖЁЛОБ () жолоб; ринва.
ЖЁЛОБОК () жолобок, *-бка*, жолобець, *-бця*; ринвочка.
ЖЁЛОБОВАТЫЙ () жолобуватий.
ЖЁЛОБОВАТЫЙ ЗОНД (лат. itinerarium, *-ii, n*) проводач, жолобуватий зонд. Інструмент для промежинного каменевитину; (пол. zgłędnik, przewodnik).
ЖЁЛОБООБРАЗНЫЙ () жолобоподібний.
ЖЁЛОБЧАТЫЙ () жолобчастий, жолобуватий, жолобкуватий.
ЖОМ 1.() давильце; 2./*анат.*/ (лат. sphincter, *-eris, m*) затягач.
ЖУЖЖАНИЕ (лат. susurrus, *-i, m*) дзижчання, дзинчання, дзвинчання, брунчання, журкіт.
ЖУЖЖАТЬ () дзижчати, дзинчати, дзвинчати, брунчати, журкотіти.
ЖУЖЖАЩИЙ () дзижчачий, дзинчачий, дзвинчачий, брунчатий, журкітний.
ЖУРНАЛ (фр. journal: від jour [жюр] – день) часопис, журнал.
ЖУРЧАНИЕ (лат. garrulitas, *-atis, f*) дзюрчання, дзюркотання, дзюркотіння.

абвгдеёж

З з

ийклмнопрстуфхцчшщъыьэюя

ЗАБВЕНИЕ (лат. oblivio, *-onis, f*) забуття, непам'ять.
ЗАБЕРЕМЕНЕВШИЙ () завагітнілий.
ЗАБЕРЕМЕНЕНИЕ (лат. graviditas, *-atis, f*; foetatio, *-onis, f*) завагітнення, завагітніння, заваготіння, зайстя.
ЗАБЕРЕМЕНЕТЬ () завагітніти, заваготіти, завагоніти, заважніти.
ЗАБИНТОВАТЬ () завити, завинути, сповити, забинтувати.
ЗАБИТЫЙ () забитий; затурканий.
ЗАБЛАГОВРЕМЕННО () заздалегідь, завчасно.
ЗАБОЛЕВАЕМОСТЬ (лат. morbiditas, *-atis, f*) захворюваність, *-ності*, занедужуваність, *-ності*.
ЗАБОЛЕВАНИЕ (лат. morbus, *-i, m*; affectio, *-onis, f*) захворювання, захорування, захоріння, занедужання, занедужування, заслаблення.
ЗАБОЛЕВАТЬ () захворювати, занедужувати, заслабовувати, заслаблятись.
ЗАБОЛЕВШИЙ () захворілий.
ЗАБОЛЕТЬ () захворіти, занедужати, заслабнути, заслабти, заслабіти.
ЗАБОР 1.() забір, забирання, взяття; 2.() паркан, тин, огорожа, пліт.
ЗАБОТА (лат. curatio, *-onis, f*) турбота, дбання, піклування, клопіт.
ЗАБОТИТЬСЯ () турбуватись, дбати, піклуватись.
ЗАБРАСЫВАТЬ () закидати.
ЗАБРОС () закид.
ЗАБРЮШИННЫЙ (лат. retroperitonealis, *-e*) заочеревинний.
ЗАБЫВЧИВОСТЬ () забутливість, *-вості*, забудькуватість, *-тості*.
ЗАБЫТЬЁ () забуття.
ЗАВАЛ () завала, завал.

ЗАВАРИТЬ () запарити, заварити.
ЗАВАРКА () запарка, заварка; запарювання, заварювання.
ЗАВЕДЕНИЕ () 1. заклад, установа; 2. заведення, запровадження.
ЗАВЕДУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ завідувальний, завідуючий; 2./*дієприкм.*/ що завідує; 3./*імен.*/ завідувач.
ЗАВЁРНУТЫЙ () загорнений, загорнутий; завернений.
ЗАВЕРНУТЬ () 1. загорнути, угорнути; 2. завернути; 3./*рукав*/ засукати.
ЗАВЁРТЫВАНИЕ () загортання, загортування.
ЗАВЁРТЫВАТЬ () загортати, загортувати.
ЗАВЕРШИТЬ () завершити, вивершити, закінчити, скінчити.
ЗАВЕЩАНИЕ () заповіт, завітування, духівниця.
ЗАВЕЩАТЬ () заповідати, заповісти, завітувати.
ЗАВИСИМОСТЬ () залежність, -*ності*.
ЗАВИТОК (лат. vortex, -*icis*, *f*; helix, -*icis*, *f*) закрутка, закруток, завиток.
ЗАВОДИТЬ () заводити, запроваджувати.
ЗАВОРАЧИВАТЬ () 1. завертати; 2./*рукав*/ засукувати.
ЗАВОРОТ () заверт, заворіт.
ЗАВОРОТ ВЕКА ВНУТРЬ (лат. entropion, -*ii*, *n*; entropium, -*ii*, *n*; entrope) повіковкрут, повікозаверт, середоповікозаверт, повікозаворіт, середоповікозаворіт, заверт [заворіт] повіки всередину.
ЗАВОРОТ КИШЕК (лат. volvulus, -*i*, *m*) кишкоперекрут, перекрут [заворіт] кишок.
ЗАВОРОЧЕННЫЙ (лат. circumflexus, -*a*, -*um*) 1. завернутий, завернений; 2. загорнений, загорнутий, закачаний, закочений; 3./*рукав*/ засуканий.
ЗАВТРАК () сніданок.
ЗАВТРАКАТЬ () снідати.
ЗАВШИВЛЕННОСТЬ (лат. pediculosis, -*is*, *f*) вошивість, -*вості*, завошивлення, завошивленість, -*ності*.
ЗАВШИВЛЕННЫЙ (лат. pediculosus, -*a*, -*um*) вошивий, вошивісний, завошивлений.
ЗАГАЖИВАТЬ () загиджувати, запаскуджувати.
ЗАГАР (лат. helioxanthosis, -*is*, *f*; erythema solare; nigrismus a sole) засмага, смага, снадь.
ЗАГИБ () загин, закрут.
ЗАГИБАНИЕ (лат. reclinatio, -*onis*, *f*) загинання.
ЗАГИБАТЬ () загинати.
ЗАГИПНОТИЗИРОВАННЫЙ () приспаний, загіпнотизований.
ЗАГЛОТОЧНЫЙ (лат. retropharyngeus, -*a*, -*um*; retropharyngealis, -*e*) заглотковий, запролиговий, запроликовий.
ЗАГЛУШАТЬ () заглушувати, затлумлювати.
ЗАГЛУШЕНИЕ () заглушіння, затлумлення.
ЗАГЛУШИТЬ () заглушити, затлумити.
ЗАГНАИВАТЬСЯ () загноюватись.
ЗАГНИВАТЬ () загнивати.
ЗАГНИВАТЬСЯ () загниватись.
ЗАГНИВАЮЩИЙ (лат. putrescens) 1./*прикм.*/ загниваючий; 2./*дієприкм.*/ що загниває.
ЗАГНИТЬ () загнити.
ЗАГНОИТЬСЯ () загноїтись.
ЗАГОВАРИВАТЬСЯ () заговорюватись.
ЗАГОДЯ () заздалегідь.
ЗАГОНЯТЬ () заганяти, загонити.
ЗАГРАЖДАТЬ () загороджувати, перегороджувати.
ЗАГРУБЕЛЫЙ () зашкарублий, загрублий, загрубілий.
ЗАГРУДИННЫЙ (лат. retrosternalis, -*e*) загруднинний, загрудниновий.
ЗАГРУЖАТЬ () завантажувати; обтяжувати.
ЗАГРЯЗНЕНИЕ (лат. contaminatio, -*onis*, *f*) забруднення, занечищення.
ЗАГРЯЗНЁННЫЙ () забруднений, занечищений, заяложений.
ЗАГРЯЗНИТЬ () забруднити, занечистити, заялозити.
ЗАГРЯЗНЯТЬ () забруднювати, занечищувати, заяложувати.
ЗАД () зад.
ЗАДЕРЖКА (лат. retentio, -*onis*, *f*; suppressio, -*onis*, *f*) затрим, затримка; загаяння.
ЗАДЕТЬ () зачепити, торкнути, черкнути.
ЗАДНЕ- () задньо-.
ЗАДНЕНЁБНЫЙ () задньопіднебінний.
ЗАДНЕПРОХОДНОЕ ОТВЕРСТИЕ (лат. anus, -*i*, *m*) відхідник, відхідниковий отвір; /*див тж* ***ЗАДНИЙ ПРОХОД***/.
ЗАДНЕПРОХОДНЫЙ (лат. analis, -*e*) відхідниковий.
ЗАДНИЙ ПРОХОД (лат. anus, -*i*, *m*) відхідник, відхідниковий прохід; /*див тж* ***ЗАДНЕПРОХОДНОЕ ОТВЕРСТИЕ***/.
ЗАДНЕЯЗЫЧНЫЙ () задньоязиковий.
ЗАДНИЙ (лат. posterior; posticus, -*a*, -*um*) задній.
ЗАДНИЙ ПРОХОД (лат. anus, -*i*, *m*) відхідник.
ЗАДУШЕНИЕ (лат. suffocatio, -*onis*, *f*) задушення.
ЗАДЫХАТЬСЯ () задихатися, задихуватися.
ЗАЕДА (лат. cheilitis angularis; stomatitis angularis; angulitis; angulus infectiosus) заїда, заїд.
ЗАЯЦ (лат. lepus, -*oris*, *m*) заєць, -*йця*.

ЗАЖАТЬ () затиснути.
ЗАЖЕЧЬ () запалити, засвітити.
ЗАЖИВАНИЕ, ЗАЖИВЛЕНИЕ () гоєння, гоїння, загій, загоєння, загоювання.
ЗАЖИВАТЬ () гоїтися, загоюватися.
ЗАЖИВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* гойкий, гойний, гійний, гойливий; 2.*/дієприкм./* що гоїться, що гоється.
ЗАЖИВИТЬ () загоїти, вигоїти; */див. тж /рану/* ***ВЫЛЕЧИТЬ/.***
ЗАЖИВЛЕНИЕ (лат. sanatio, *-onis, f*) вигоювання; */див. тж /рану/* ***ВЫЛЕЧИВАНИЕ/.***
ЗАЖИВЛЁННЫЙ () загоєний.
ЗАЖИВЛЯТЬ (лат. sanare) гоїти, загоювати, вигоювати; */див. тж /рану/* ***ВЫЛЕЧИВАТЬ/.***
ЗАЖИВЛЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* цілющий, гойкий, гойний, гойливий, гоючий; 2.*/дієприкм./* що гоїть, що гоє.
ЗАЖИВО () живцем.
ЗАЖИВШИЙ () 1.*/прикм./* загоєний; 2.*/дієприкм./* що загоївся.
ЗАЖИМ () стисок, стисник, затисник, стискач, затискач, затискувач.
ЗАЖИМАНИЕ () затиск, затискання, затиснення.
ЗАЖИМАТЬ () затискати, затискувати.
ЗАЖМУРИВАТЬ () замружувати, заплющувати.
ЗАЗЕМЛЕНИЕ () */докон./* заземлення, уземлення; */недок./* заземлювання, уземлювання.
ЗАЗЕМЛЯТЬ () заземлювати, уземлювати.
ЗАЗУБРЕННЫЙ (лат. limbosus, *-a, -um*; serratus, *-a, -um*) щербатий, вищерблений, зазублений, позублений, визублений.
ЗАЗУБРИВАТЬ () щербити, зубити, зазублювати, назублювати, визублювати.
ЗАЗУБРИНА () щербина, зазуб, зазубень, *-бня*, зазубець, *-бця*, зазублина.
ЗАИКА () гикавець, *-вця*, загакливець, *-вця*, загика, заїка.
ЗАИКАНИЕ (лат. balbuties, *-ei, f*) загикання, загикування, загикуватість, *-тості*, заїкання, заїкування, заїкуватість, *-тості.*
ЗАИКАТЬСЯ () загикуватись, заїкатись, заїкуватись.
ЗАИКАЮЩИЙСЯ () гикавий, загикуватий, заїкуватий, заїкливий.
ЗАИМСТВОВАТЬ () запозичати, позичати, переймати.
ЗАИНТУБИРОВАННЫЙ (лат. intubatus, *-a, -um*: від in – в, у + tuba, *-ae, f* – трубка) затрубнюваний, заінтубований.
ЗАКАЗ () замовлення.
ЗАКАЗЫВАТЬ () замовляти.
ЗАКАЛЁННОСТЬ () загартованість, *-ності.*
ЗАКАЛИВАЕМОСТЬ () загартовуваність, *-ності.*
ЗАКАЛИВАНИЕ () загартовування, гартування.
ЗАКАЛИВАТЬ () загартовувати, гартувати; */див. тж* ***ЗАКАЛЯТЬ/.***
ЗАКАЛИВАТЬСЯ () загартовуватись, гартуватись; */див. тж* ***ЗАКАЛЯТЬСЯ/.***
ЗАКАЛИТЬ () загартувати.
ЗАКАЛИТЬСЯ () загартуватись.
ЗАКАЛКА () загартування, гарт.
ЗАКАЛЫВАТЬ () заколювати; зашпилювати.
ЗАКАЛЯТЬ () загартовувати, гартувати; */див. тж* ***ЗАКАЛИВАТЬ/.***
ЗАКАЛЯТЬСЯ () загартовуватись, гартувати; */див. тж* ***ЗАКАЛИВАТЬСЯ/.***
ЗАКАМЕНЕЛЫЙ (лат. petrosus, *-a, -um*) закам'янілий, скам'янілий; */див. тж* ***ОКАМЕНЕЛЫЙ/.***
ЗАКАПЫВАНИЕ 1.(лат. instillatio, *-onis, f*) закраплення, закрапування, закраплювання; 2.() закопування.
ЗАКАПЫВАТЬ 1.() закрапувати; 2.() закопувати.
ЗАКАШЛЯТЬ () закашляти.
ЗАКИДЫВАТЬ () закидати.
ЗАКИСНЫЙ (лат. oxydulatus, *-a, -um*) закисний; (пол. zakwaszony).
ЗАКИСЬ (лат. oxydulum, *-i, n*) закис, *-су*, недокис, *-су*; (пол. podtlenek).
ЗАКЛАДЫВАТЬ () закладати.
ЗАКЛЕИВАТЬ () заклеювати, заліплювати.
ЗАКЛИНИВАТЬ () заплішувати, заклинювати.
ЗАКЛЮЧАТЬ (лат. colligere) 1. підсумовувати, виснов(к)овувати, заключати; 2. укладати; 3. ув'язнювати.
ЗАКЛЮЧИТЬ (лат. colligere) 1. підсумувати, виснов(к)увати, заключити; 2. укласти; 3. ув'язнити.
ЗАКЛЮЧЕНИЕ (лат. conclusio, *-onis, f*) 1. завершення, підсумок, висновок, заключення; 2. укладення, укладання, складання; 3. ув'язнення.
ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ () прикінцевий, заключний; підсумковий, остаточний.
ЗАКОЛАЧИВАТЬ () забивати.
ЗАКОН (лат. lex) закон.
ЗАКОННЫЙ (лат. legalis, *-e*) законний.
ЗАКОНЧИТЬ () скінчити, закінчити.
ЗАКОСТЕНЕЛЫЙ () скістчений, скостенілий, закостенілий.
ЗАКОСТЕНЕТЬ () скістчитися, скостеніти, закостеніти.
ЗАКОЧЕНЕЛЫЙ () закляклий, замерзлий, задубілий.
ЗАКРЕПЛЕНИЕ (лат. fixatio, *-onis, f*) закріплення.
ЗАКРЕПЛЁННЫЙ (лат. fixus, *-a, -um*) закріплений.

ЗАКРЕПЛЯТЬ (лат. fixare) закріплювати, закріпляти.
ЗАКРУГЛЕНИЕ () закруглення, заокруглення.
ЗАКРУГЛИВАНИЕ () закруглювання, заокруглювання.
ЗАКРУГЛЯТЬ () закруглювати, заокруглювати.
ЗАКРУЖИТЬСЯ */ГОЛОВА/* () запаморочитись */в голові/*.
ЗАКРУТ */РЕЗЬ В ЖИВОТЕ/* () завійна, завійниця.
ЗАКРУЧИВАНИЕ (лат. torsio, *-onis, f*) закручування.
ЗАКРЫВАНИЕ (лат. occlusio, *-onis, f*; obturatio, *-onis, f*; obstructio, *-onis, f*) 1. закривання; 2.*/вухо, рот/* затуляння; 3.*/око/* заплющування; 4.*/двері/* зачиняння.
ЗАКРЫВАТЬ () 1.закривати; 2.*/вухо, рот/* затуляти; 3.*/око/* заплющувати; 4.*/двері/* зачиняти.
ЗАКРЫВАЮЩИЙ (лат. occlusivus, *-a, -um*; obliterans; obturatorius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* закривальний, закриваючий; 2.*/дієприкм./* що закриває.
ЗАКРЫТИЕ (лат. occlusio, *-onis, f*; obturatio, *-onis, f*; obstructio, *-onis, f*) 1. закриття; 2.*/вухо, рот/* затулення; 3.*/око/* заплющення; 4.*/двері/* зачинення.
ЗАКРЫТОУГОЛЬНЫЙ () закритокутовий, закритокутний.
ЗАКРЫТЫЙ (лат. obturatus, *-a, -um*) 1.закритий; 2.*/вухо, рот/* затулений; 3.*/око/* заплющений; 4.*/двері/* зачинений.
ЗАКРЫТЬ () 1.закрити; 2.*/вухо, рот/* затулити; 3.*/око/* заплющити; 4.*/двері/* зачинити.
ЗАКУПОРИВАНИЕ (лат. obliteratio, *-onis, f*; obstructio, *-onis, f*; obturatio, *-onis, f*; occlusio, *-onis, f*) заткнення, затикання, закупорення, закупорювання.
ЗАКУПОРИВАТЬ () затикати, закупорювати.
ЗАКУПОРИТЬ () заткнути, закупорити.
ЗАКУПОРКА (лат. obliteratio, *-onis, f*; obstructio, *-onis, f*; obturatio, *-onis, f*; occlusio, *-onis, f*) заткнення, затикання, закупорення, закупорювання.
ЗАЛ (нім. der Saal */ч./*; д-в-нім. sal – дім, палата; д-анг. sele – дім, палата; д-ісл. salr – дім, палата, житло; гот. saljan – жити; фр. la salle */ж./*) світлиця, зала, зал; (чес., síň, dvorana, серб.-хорв., дворана; уг. terem).
ЗАЛАМЫВАТЬ () заломлювати, заламувати.
ЗАЛЕГАТЬ () залягати.
ЗАЛЕЖАЛЫЙ () леглий, залеглий.
ЗАЛЕЧЕНИЕ () 1. залікування; 2.*/рани/* загоєння.
ЗАЛЕЧИВАНИЕ () 1. заліковування; 2.*/рани/* загоювання.
ЗАЛЕЧИВАТЬ () 1. заліковувати; 2.*/рани/* загоювати.
ЗАЛЕЧИТЬ () 1. залікувати; 2.*/рани/* загоїти.
ЗАЛОЖЕННОСТЬ () закладеність, *-ності*.
ЗАЛОМ () залім, *-лому*, залам, залом.
ЗАЛУКОВИЧНЫЙ (лат. retrobulbarius, *-a, -um*) зацибулинний.
ЗАМАЗЫВАТЬ () замазувати, замащувати, шпарувати, китувати; замурзувати.
ЗАМАТОЧНЫЙ (лат. retrouterinus, *-a, -um*) заматковий, зауразовий.
ЗАМЕДЛЕНИЕ (лат. retardatio, *-onis, f*) сповільнення, сповільнювання, уповільнення, уповільнювання, загаяння, загаювання, забара, баріння, дляння.
ЗАМЕДЛЕННОСТЬ () сповільненість, уповільненість, *-ності*, забарність, *-ності*.
ЗАМЕДЛЕННЫЙ (лат. protractus, *-a, -um*; torpidus, *-a, -um*) сповільнений, уповільнений, забарений, загаєний.
ЗАМЕДЛИТЬ () сповільнити, уповільнити.
ЗАМЕДЛИТЬСЯ () сповільнитись, уповільнитись.
ЗАМЕДЛЯТЬ () сповільнювати, уповільнювати.
ЗАМЕДЛЯТЬСЯ () сповільнюватись, уповільнюватись.
ЗАМЕДЛЯЮЩИЙ (лат. postponens) 1.*/прикм./* сповільнювальний, забарювальний, забарний, загаювальний, загайний; 2.*/дієприкм./* який/що сповільнює.
ЗАМЕДЛЯЮЩИЙСЯ (лат. postponens) 1.*/прикм./* сповільнюваний, забарюваний, загаюваний; 2.*/дієприкм./* який/що сповільнюється.
ЗАМЕНИТЕЛЬ () замінник, замінювач.
ЗАМЕНЯЕМЫЙ () замінний.
ЗАМЕНЯЮЩИЙ (лат. vicarius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* замінювальний, замінюючий; 2.*/дієприкм./* який/що замінює.
ЗАМЕРЕТЬ () завмерти.
ЗАМЕРЗАНИЕ (лат. congelatio, *-onis, f*) замерзання.
ЗАМЕРЗАТЬ () замерзати.
ЗАМЁРЗЛЫЙ () замерзлий; */див. тж ЗАМЁРЗШИЙ/*.
ЗАМЁРЗНУТЬ () замерзнути.
ЗАМЁРЗШИЙ () 1.*/прикм./* замерзлий; 2.*/дієприкм./* який/що замерз; */див. тж ЗАМЁРЗЛЫЙ/*.
ЗАМЕРШИЙ () 1.*/прикм./* завмерлий, замерлий, уклялий; 2.*/дієприкм./* який/що завмер.
ЗАМЕРЯТЬ () замірювати.
ЗАМЕСТИТЕЛЬ () 1. заступник, заступач; */жін./* заступниця, заступачка; 2. замісник; 3. заміщувач, заміщувальник.
ЗАМЕСТИТЕЛЬНИЦА () 1. заступниця, заступачка; 2. замісниця.
ЗАМЕСТИТЕЛЬНЫЙ (лат. vicarius, *-a, -um*) заступний, заміщувальний, замісний.
ЗАМЕСТИТЕЛЬСТВО () 1. заступництво, заступацтво; 2. замісництво.
ЗАМЕТНЫЙ () помітний, міткий, прикметний.

ЗАМЕЧАНИЕ () 1. зауваження; 2. замітка.
ЗАМЕЧАТЬ () 1. зауважувати, зазначати; 2. помічати, примічати, забачати.
ЗАМЕЩАТЬ () 1. заступати; 2. заміщувати.
ЗАМЕЩЕНИЕ () 1. заміщення, заміщування; 2. заступання.
ЗАМИРАНИЕ () завмирання.
ЗАМКНУТЫЙ () замкнений.
ЗАМОРАЖИВАНИЕ () заморожування.
ЗАМОРАЖИВАТЬ () заморожувати, морозити.
ЗАМОРОЗИВАТЬ () заморозити.
ЗАМУЖЕСТВО () шлюб, заміжжя.
ЗАМУЖНЯЯ */ЗАМУЖЕМ/* () одружена, заміжня, *-іжньої.*
ЗАМЫКАТЬ (лат. claudere) замикати.
ЗАМЫСЕЛ () задум.
ЗАНАВЕСКА (лат. velum) завіска.
ЗАНАРКОТИЗИРОВАТЬ () занечулити, занаркотизувати.
ЗАНЕМЕВШИЙ () затерплий, замлілий, занімілий.
ЗАНЕМЕТЬ () затерпнути, замліти, заніміти.
ЗАНЕМОГАНИЕ () занедужування, заслабання.
ЗАНЕМОГАТЬ () занедужувати, заслабати.
ЗАНЕМОЧЬ () занедужати, заслабнути, занездоровіти.
ЗАНЕСЕНИЕ () занесення.
ЗАНИМАТЬСЯ () займатися, поратися, справ(ов)увати.
ЗАНОЗА (лат. assula, *-ae, f*; surculus, *-i, m*) скабка, скалка, заскаба, заскалка, скіпка.
ЗАНОЗИТЬ () заскабити, заскалити; скабити, скалити.
ЗАНОС (лат. mola, *-ae, f*) 1. замет, завал; 2. занос, занесок,*-ску*, занесення.
ЗАНОС, ПУЗЫРНЫЙ (лат. mola hydatidosa) міхуровий занесок, *-ска*, пухирний занесок, *-ска*.
ЗАОСТРЁННЫЙ (лат. acuminatus, *-a, -um*; acutatus, *-a, -um*) загострений.
ЗАОСТРИТЬ () загострити.
ЗАПАВШИЙ () запалий.
ЗАПАДАНИЕ () западання, западіння, упукання.
ЗАПАДАТЬ () западати.
ЗАПАДЕНИЕ () западення, западніння, упуклина.
ЗАПАЗДЫВАНИЕ () запізнення, запізнювання, забарення, забарювання.
ЗАПАЗДЫВАТЬ () запізнюватися, забарюватися, баритися.
ЗАПАЗДЫВАЮЩИЙ (лат. postponens; serotinus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* запізнювальний; 2.*/дієприкм./* який (що) запізнюється.
ЗАПАИВАТЬ () залютовувати, запаювати.
ЗАПАСТЬ () запасти.
ЗАПАХ (лат. odor, *-oris, m*) запах.
ЗАПАХ, ДУРНОЙ (лат. foetor, *-oris, m*) сморід, *-роду*, чмирь; */див. тж **ВОНЬ**/.*
ЗАПАХ, ЗЛОВОННЫЙ (лат. foetor, *-oris, m*) сморід, *-роду*, чмирь; */див. тж **ВОНЬ**/.*
ЗАПАХИВАТЬ () 1. запинати; 2. заорювати.
ЗАПАХНУТЬ () запнути.
ЗАПАЧКАТЬ () забруднити, замурзати, замазурити.
ЗАПАЯННЫЙ () залютований, запаяний.
ЗАПАЯТЬ () залютувати, запаяти.
ЗАПЕКШИЙСЯ () закипілий, скипілий, смажний.
ЗАПИРАТЕЛЬНЫЙ (лат. obturatorius, *-a, -um*) затульний, замикальний.
ЗАПИРАТЬ () замикати, зачиняти.
ЗАПЛЕЧЬЕ () зараменя, заплічча.
ЗАПЛОМБИРОВАННЫЙ () закитований, запломбований.
ЗАПОЗДАВШИЙ () 1.*/прикм./* запізнілий, запізнений, забарений; 2.*/дієприкм./* що запізнів, що забарився.
ЗАПОЗДАЛЫЙ (лат. serotinus, *-a, -um*) запізнілий, запізнений, забарений.
ЗАПОЗДАНИЕ () запізнення, забарення.
ЗАПОЙ (лат. dipsomania, *-ae, f*) запій.
ЗАПОЙНЫЙ БРЕД (лат.delirium tremens, s. alcoholicum, s. potatorum) запійне марення; (пол. majaczenie drżenne; majaczenie alkoholowe z drżeniem); */див. тж **БЕЛАЯ ГОРЯЧКА**/.*
ЗАПОЛНЯТЬ () заповнювати, виповнювати.
ЗАПОЛНЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* заповнювальний, заповнюючий, виповнювальний, виповнюючий; 2.*/дієприкм./* що заповнює, що виповнює.
ЗАПОМИНАНИЕ () запам'ятовування, запам'ятання.
ЗАПОМИНАТЬ () запам'ятовувати, затямлювати.
ЗАПОР (лат. constipatio, *-onis, f*; obstipatio, *-onis, f*; coprostasis, *-is, f*) закріп, закреп, запертя, запір.
ЗАПОТЕВАТЬ () запрівати, запотівати, употівати.
ЗАПРАВЛЯТЬ () заправляти.
ЗАПРЕВАТЬ () запрівати.
ЗАПРЕТ, ЗАПРЕЩЕНИЕ () заборона, заказ.
ЗАПРЕТИТЬ () заборонити, заказати.
ЗАПРЕТНЫЙ, ЗАПРЕЩЕННЫЙ () заборонений, заказаний.
ЗАПРЕТЬ () запріти.

ЗАПРОКИДЫВАТЬ () закидати, захиляти.
ЗАПРОКИНУТЬ () закинути, захилити.
ЗАПРОС () запит.
ЗАПУСКАТЬ () 1. задавнювати, занедбувати, занехаювати; 2. запускати.
ЗАПУСТЕВАТЬ () порожніти, пустіти, пустішати.
ЗАПУСТЕВШИЙ (лат. vastus, *-a, -um*) спорожнілий, спустілий, запустілий.
ЗАПУСТЕНИЕ (лат. vastitas, *-atis, f*) спорожніння, спустіння, запустіння.
ЗАПУСТЕТЬ () спорожніти, спустіти, запустіти.
ЗАПУСТИТЬ () 1. задавнити, занедбати, занехаїти; 2. запустити.
ЗАПУТАННЫЙ () заплутаний.
ЗАПУЩЕННЫЙ () 1. задавнений, занедбаний, занехаяний; 2. запущений.
ЗАПЫЛЕНИЕ (лат. coniosis, *-is, f*) запорошення, запилення.
ЗАПЫЛЁННОСТЬ (лат. coniosis, *-is, f*) запорошеність, *-ності*, запиленість, *-ності*.
ЗАПЫЛЁННЫЙ () запорошений, запилений.
ЗАПЫЛИВАЕМЫЙ () запорошуваний, запилюваний; що запилюється.
ЗАПЫЛИВАНИЕ (лат. coniosis, *-is, f*) запорошування, запилювання.
ЗАПЫХАТЬСЯ () засапатись, захекатись.
ЗАПЫХАТЬСЯ, ЗАПЫХИВАТЬСЯ () засапуватись, захекуватись, дихтіти.
ЗАПЯСТНЫЙ (лат. carpalis, *-e*) передручний, зап'ястковий.
ЗАПЯСТЬЕ (лат. carpus, *-i, m*) передруччя, зап'ясно, зап'ясток, зап'ястя.
ЗАПЯТАЯ (лат. coma, *-ae, f*: від гр. */букв./* - волосина) протинка, кома.
ЗАПЯТОВИДНЫЙ (лат. comiformis, *-e*: від coma, *-ae, f*: від гр. */букв./* - волосина) протинкуватий, протинкоподібний, комуватий, комоподібний.
ЗАРАЖАЕМОСТЬ () заражуваність, *-ності*; (словац., nákazlivosť).
ЗАРАЖАЕМЫЙ () заражуваний.
ЗАРАЖАНИЕ (лат. infectio, *-onis, f*; contagio, *-onis, f*; contagium, *-ii, n*) заражування, заражання, узаразнювання.
ЗАРАЖАТЬ () заражувати, заражати.
ЗАРАЖАТЬ ПАРШАМИ () паршивити, заражувати [заражати] пархами.
ЗАРАЖАТЬ ЧЕСОТКОЙ () коростявити, заражувати [заражати] коростою.
ЗАРАЖАТЬСЯ () заражуватись, заражатись.
ЗАРАЖАТЬСЯ ПАРШАМИ () паршивіти, заражуватись [заражатись] пархами.
ЗАРАЖАТЬСЯ ЧЕСОТКОЙ () коростявіти, заражуватись [заражатись] коростою.
ЗАРАЖАЮЩИЙ (лат. infectiosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* заражуючий, заражаючий; 2.*/дієприкм./* що заражує, що заражає.
ЗАРАЖЕНИЕ (лат. infectio, *-onis, f*; contagio, *-onis, f*; contagium, *-ii, n*) зараження, узаразнення.
ЗАРАЖЁННОСТЬ () зараженість, *-ності*.
ЗАРАЖЁННЫЙ (лат. infectus, *-a, -um*) заражений.
ЗАРАЗА (лат. infectio, *-onis, f*: contagium, *-ii, n*; contagio, *-onis, f*) зараза.
ЗАРАЗИТЕЛЬ () заразник.
ЗАРАЗИТЕЛЬНОСТЬ (лат. contagiositas, *-atis, f*) заразливість, *-вості*.
ЗАРАЗИТЕЛЬНЫЙ (лат. infectiosus, *-a, -um*; contagiosus, *-a, -um*) заразливий; (словац., nákazlivý).
ЗАРАЗИТЬ () заразити.
ЗАРАЗИТЬСЯ () заразитись.
ЗАРАЗНОСТЬ (лат. infectiositas, *-atis, f*; contagiositas, *-atis, f*) заразність, *-ності*, заразливість, *-вості*.
ЗАРАЗНЫЙ (лат. contagiosus, infectiosus, transmissibilis, *-e*) заразний, заразливий.
ЗАРАНЕЕ () заздалегідь.
ЗАРАСТАНИЕ () заростання.
ЗАРАСТАНИЕ С РУБЦОМ (лат. cicatrisatio, *-onis, f*) рубцювання, заростання з рубцем.
ЗАРАСТАТЬ () заростати, зарощуватися.
ЗАРАСТАЮЩИЙ (лат. obliterans, *-antis*) 1.*/прикм./* заростальний; 2.*/ дієприкм./* заростаючий, що заростає.
ЗАРАЩЕНИЕ (лат. obliteratio, *-onis, f*; atresia, *-ae, f*) заріст, зарощення; зарощування.
ЗАРАЩЁННЫЙ () зарощений.
ЗАРАЩИВАНИЕ (лат. obliteratio, *-onis, f*; atresia, *-ae, f*) зарощування.
ЗАРОДИВШИЙСЯ () що зародивсь.
ЗАРОДИТЬ () зародити.
ЗАРОДИТЬСЯ () зародитись.
ЗАРОДЫШ (лат. embryo, *-onis, m*; embryon, *-i, n*; germen, *-inis, n*) зародок, зародень.
ЗАРОДЫШЕВЫЙ (лат. embryonalis, *-e*; germinativus, *-a, -um*) зародковий.
ЗАРОДЫШЕВЫЙ ПУЗЫРЁК (лат. blastula, *-ae, f*) зарод(к)оміхурець, *-рця*, зародковий міхурець, *-рця*.
ЗАРОЖДАТЬ () зароджувати.
ЗАРОЖДАТЬСЯ () зароджуватись.
ЗАРОЖДЕНИЕ (лат. genesis, *-is, f*; generatio, *-onis, f*; germinatio, *-onis, f*) зародження.
ЗАРОЖДЁННЫЙ () зароджений.
ЗАРОСШИЙ () що заріс.
ЗАРУБАТЬ () зарубати.
ЗАРУБКА () зарубина, зарубка; зарубування.
ЗАРУБЦЕВАВШИЙСЯ () зарубцьований.
ЗАРУБЦОВЫВАТЬСЯ () зарубцьовуватися.

ЗАРУБЫВАТЬ () зарубувати.
ЗАРЯД () 1. наснага; 2. набій; заряд.
ЗАСАСЫВАТЬ () засмоктувати, засисати.
ЗАСВИДЕТЕЛЬСТВОВАТЬ () засвідчити, посвідчити, посвідувати.
ЗАСЕВАТЬ () засівати.
ЗАСЕИВАТЬ () засіювати.
ЗАСЕКАТЬ () зарубувати, закарбовувати
ЗАСЛОНКА () затулка, заслінка.
ЗАСЛОНЯТЬ () 1. затуляти, затулювати, заслоняти, заслонювати; 2. заступати, заступати.
ЗАСОРЕНИЕ () засмічення; засмічування.
ЗАСОРЁНОСТЬ () засміченість, *-ності.*
ЗАСОРЁННЫЙ () засмічений.
ЗАСОРИТЬ () засмітити.
ЗАСОРИТЬСЯ () засмітитись.
ЗАСОРЯЕМЫЙ () засмічуваний.
ЗАСОРЯТЬ () засмічувати.
ЗАСОРЯТЬСЯ () засмічуватись.
ЗАСОСАТЬ () засмоктати, зассати.
ЗАСОХНУТЬ () засохнути.
ЗАСТАВЛЯТЬ () 1. примушувати, силувати, приневолювати; 2. заставляти.
ЗАСТАИВАТЬСЯ () застоюватися.
ЗАСТАРЕВШИЙ, ЗАСТАРЕЛЫЙ (лат. chronicus, *-a, -um*; inveteratus, *-a, -um*) здавнений, задавнений, застарілий.
ЗАСТЁГИВАТЬ () застібати.
ЗАСТЁЖКА () застібка.
ЗАСТОЙ (лат. stasis, *-is, f*) застій.
ЗАСТОЙ КРОВИ (лат. stagnatio, *-onis, f*) кровостій, кровозастій, застій крові.
ЗАСТОЙ ЖЁЛЧИ (лат. cholestasis, *-is, f*) жовчоспин, жовчостій, жовчозастій, застій жовчі.
ЗАСТОЙНЫЙ () застійний.
ЗАСТОЯВШИЙСЯ () 1.*/прикм./* застояний, застоялий; 2.*/дієприкм./* що застоявся.
ЗАСТРЕВАТЬ () застрягати, застрявати.
ЗАСТРЯТЬ () застрягти, застрягнути, застряти.
ЗАСТЫВАНИЕ (лат. congelatio, *-onis, f*) 1. застигання, холонення, дубіння, клякнення, заклякання; 2. завмирання.
ЗАСТЫВАТЬ () 1. застигати, холонути, дубіти, клякнути, заклякати; 2. завмирати.
ЗАСТЫТЬ () 1. застигнути, захолонути, задубіти, заклякнути; 2. завмерти.
ЗАСЫПАТЬ () 1.*/від "спати"/* засинати; 2.*/від "сипати"/* закидати, засипати.
ЗАСЫХАНИЕ (лат. exsiccatio, *-onis, f*) засихання.
ЗАСЫХАТЬ () засихати.
ЗАТАЧИВАТЬ () загострювати, заточувати.
ЗАТВЕРДЕВАНИЕ (лат. induratio, *-onis, f*) 1. твердіння, тверднення; 2.*/висихаючи, при висиханні/* тужавіння, тужавлення.
ЗАТВЕРДЕВАТЬ () 1. твердіти, тверднути; 2.*/висихаючи, при висиханні/* тужавіти.
ЗАТВЕРДЕВШИЙ (лат. induratus, *-a, -um*; scleroticus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* затвердлий, затверділий; 2.*/дієприкм./* що затверд, що затверднув, що затвердів.
ЗАТВЕРДЕЛЫЙ (лат. induratus, *-a, -um*; scleroticus, *-a, -um*) затверділий.
ЗАТВЕРДЕЛОСТЬ (лат. induratio, *-onis, f*) затверділість, *-лості.*
ЗАТВЕРДЕНИЕ (лат. induratio, *-onis, f*) затверднення, затвердіння
ЗАТВЕРДЕТЬ (лат. indurare) 1. затверднути, стверднути, затвердіти; 2. */висихаючи, при висиханні/* затужавіти, стужавіти, забучавіти.
ЗАТВОР; ЗАТВОРКА () 1. затулка, закривка; 2.*/про зброю/* затвор.
ЗАТЁК () заплив.
ЗАТЕКАНИЕ () 1. затікання; запливання; 2.*/про кінцівки/* терпнення, затерпання.
ЗАТЕКАТЬ (лат. congestire) 1. затікати; 2.*/про кінцівки/* терпнути, затерпати.
ЗАТЁКШИЙ () 1.*/прикм./* затеклий, запливлий; 2.*/про кінцівки/* затерплий, замлілий; 3.*/дієприкм./* що затік, що заплив.
ЗАТЕМНЕНИЕ СОЗНАНИЯ () затьмарення (потьмарення) свідомості, запаморочення, заморок.
ЗАТЕМНЕНИЕ; ЗАТМЕНИЕ () затемнення, затемніння, затемнювання, затьмарення, засутеніння.
ЗАТЕМНИТЬ РАЗУМ () запаморочити.
ЗАТЕМНИТЬ; ЗАТМИТЬ () затемнити, затьмарити, засутенити.
ЗАТЕМНЯТЬ РАЗУМ () запаморочувати.
ЗАТЕМНЯТЬ; ЗАТМЕВАТЬ () затемнювати, затьмарювати, сутенити, засутеняти.
ЗАТЁЧНЫЙ (лат. congestivus, *-a, -um*) запливний.
ЗАТЕЧЬ () 1. затекти; запливти, заплисти; 2.*/про кінцівки/* затерпнути, затерпти.
ЗАТИХАТЬ () ущухати, вгамовуватися, затихати, тихшати, нишкнути.
ЗАТИХНУТЬ () ущухнути, вгамуватися, затихнути, принишкнути.
ЗАТИШЬЕ () затишшя.
ЗАТОРМОЖЕННОСТЬ () загальмованість, *-ності*, загальмуватість, *-тості.*
ЗАТОРМОЖЕННЫЙ () загальмований.
ЗАТОЧИТЬ () 1. загострити, заточити; 2. ув'язнити.

ЗАТОШНИТЬ () занудити.
ЗАТРАГИВАТЬ () зачіпати, займати; порушувати, торкатися.
ЗАТРУДНЕНИЕ () утруднення.
ЗАТРУДНЁННЫЙ () утруднений.
ЗАТРУДНИТЕЛЬНЫЙ () утруднений.
ЗАТУМАНЕННОСТЬ () 1. затуманеність, *-ності*, затуманілість, *-лості*, ступанілість, *-лості*, притуманеність, *-ності*; 2.*/свідомості/* запамороченість, *-ності*; 3.*/погляду/* затьмареність, *-ності*.
ЗАТУМАНЕННЫЙ () 1. затуманений, затуманілий, ступанілий, притуманений; 2.*/свідомість/* запаморочений; 3.*/погляд/* затьмарений.
ЗАТУХАТЬ () згасати, загасати, ущухати.
ЗАТУХАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* згасний, згасальний, згасаючий, ущухаючий, затухаючий; 2.*/дієприкм./* що згасає, що віцухає, що затухає.
ЗАТЫКАТЬ () затуляти, затикати.
ЗАТЫЛОК (лат. occiput; nucha, *-ae, f*) потилиця.
ЗАТЫЛОЧНЫЙ (лат. occipitalis, *-e*) потиличний.
ЗАТЫЛОЧНЫЙ БУГОР () скулець, *-льця*, потиличний горб (горбик, горбок, *-бка*).
ЗАТЯГИВАНИЕ () 1. затягання, затягування; зашморгування; 2. засиляння, засилювання, заволікання; 3. зволікання.
ЗАТЯГИВАТЬ () 1. затягати, затягувати; зашморгувати; 2. засиляти, засилювати, заволікати; 3. зволікати.
ЗАТЯГИВАТЬСЯ () 1. затягатись, затягуватись; зашморгуватись; 2. засилятись, засилюватись, заволікатись; 3. зволікатись.
ЗАТЯЖНОЙ (лат. chronicus, *-a, -um*; protractus, *-a, -um*; torpidus, *-a, -um*) затяжний.
ЗАТЯНУВШИЙСЯ (лат. protractus, *-a, -um*) затяжний, довготривалий.
ЗАТЯНУТЬ () 1. затягти, затягнути, зашморгнути; 2.. засилити, всилити, заволокти; 3. зволікти.
ЗАУСЕНИЦА; ЗАУСЕНЕЦ () задирка, задра, задерень, *-рня*.
ЗАУШНИЦА (лат. parotitis, *-idis, f*) завушниця, привушниця, привушнозапал, привушнозапалення. Запалення привушної залози; (словац. príušnice).
ЗАФИКСИРОВАТЬ () скріпити, закріпити; зазначити, позначити; зафіксувати.
ЗАХВАТИТЬ () захопити; загарбати.
ЗАХВАТИТЬ ДУХ () перехопити подих.
ЗАХИРЕТЬ () змиршавіти, захляти, збуяти.
ЗАХЛЕБНУТЬСЯ () захлинутися, похлинутися.
ЗАХЛЕБЫВАНИЕ () захлинання, захлинення, похлинання.
ЗАХЛЕБЫВАТЬСЯ () захлинатися, похлинатися.
ЗАХРОМАТЬ () закульгати, закульгавити, зашкутильгати.
ЗАЦЕНТРАЛЬНЫЙ () засерединний, заосередній, зацентральний; (пол. zaśrodkowy).
ЗАЦЕПИТЬ () зачепити, учепити.
ЗАЧАТИЕ (лат. germinatio, *-onis, f*; conceptio, *-onis, f*; foetatio, *-onis, f*) зачаття, законіння.
ЗАЧАТИЯ, ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ (лат. contraceptio, *-onis, f*) протизачаття, протизапліддя, протизаплідність, *-ності*, протизапліднення, протизаплідненість, *-ності*, попередження зачаття (запліддя, запліднення).
ЗАЧАТОК () зачаток, *-тка* і *-тку*.
ЗАЧАТОЧНЫЙ (лат. germinativus, *-a, -um*; conceptivus, *-a, -um*) зачатковий.
ЗАЧАТЬ () зачати, законити.
ЗАЧИНАТЬ () зачинати, законяти.
ЗАЧИНАТЬСЯ () зачинатись, законятись.
ЗАШИВАНИЕ () зашивання.
ЗАШИВАНИЕ РАЗРЫВА (ИЛИ РАЗРЕЗА) ПРОМЕЖНОСТИ (лат. perineorrhaphia, *-ae, f*) промежинозшив, промежинозшивання, промежинозшиття, промежинозашив, промежинозашивання, промежинозашиття, зашивання розриву (чи розрізу) промежини.
ЗАЩЁЛКА () защібка, заскочка, клямка.
ЗАЩЁЛКИВАТЬ () защіпати, замикати.
ЗАЩЕМЛЕНИЕ () защемлення, прищемлення.
ЗАЩЕМЛИВАНИЕ () защемлювання, прищемлювання.
ЗАЩЕМЛЯТЬ () защемлювати, прищемлювати.
ЗАЩЁЧНЫЙ () защічний.
ЗАЩИТА () захист, захищення.
ЗАЩИТНЫЙ () захисний.
ЗАЩИЩАТЬ () захищати.
ЗАЩИЩАЮЩИЙ (анґ. protective) 1.*/прикм./* захисний [захищальний, захищувальний; 2.*/дієприкм./* що захищає.
ЗАЯЧИЙ ГЛАЗ (лат. lagophthalmus, *-i, m*) заячооччя, заячоокість, *-кості*, заяче око.
ЗАЯЧЬЕЙ ГУБОЙ БОЛЬНОЙ () тригубчак, хворий на заячу губу.
ЗАЯЧЬЯ ГУБА (лат. labium leporinum *s.* fissum) тригуба, заяча губа.
ЗВАТЬ () кликати, гукати, звати.
ЗВЕЗДООБРАЗНЫЙ (лат. stellatus, *-a, -um*) зірчуватий, зіркоподібний.
ЗВЁЗДЧАТЫЙ (лат. stellatus, *-a, -um*) 1. зірчастий; 2. зористий, зорястий.
ЗВЕНЕТЬ () дзвеніти, дзинчати, дзеленчати.
ЗВЕНО () ланка.

ЗВОН (лат. tinnitus, *-i, m*) дзвін, *-вону*, подзвін, *-вону*, дзвеніння, дзеньк, дзеньків, *-коту*, дзенькання, дзеленчання.
ЗВОНКИЙ (лат. consonans) дзвінкий, лункий.
ЗВУК (лат. sonus, *-i, m*; sonitus, *-i, m*) звук.
ЗВУК, ГЛАСНЫЙ () голосівка, голосний звук.
ЗВУК, СОГЛАСНЫЙ () шелестівка, приголосний звук.
ЗВУЧНИЙ (лат. sonorus, *-a, -um*) звучний, гучний.
ЗДАНИЕ () будівля, будова, будинок.
ЗДОРОВЫЙ (лат. sanus, *-a, -um*; salutaris, *-e*) здоровий.
ЗДОРОВЬЕ (лат. sanitas, *-atis, f*; salus, *-i, m*) здоров'я.
ЗДРАВНИЦА (нім. Kurort: від Kur – лікування + Ort – місце) оздоровниця. Місцевість, що має природні лікувальні властивості, в якій створені лікувально-профілактичні заклади –санаторії (оздоровні).
ЗДРАВООХРАНЕНИЕ () охорона здоров'я.
ЗДРАВООХРАНИТЕЛЬНЫЙ () охороноздоровний, охороноздоров'євий, здоровоохоронний.
ЗДРАВОТДЕЛ () здоровввідділ. Відділ охорони здоров'я.
ЗЕВ (лат. fauces, *-ium, f /pl./ PNA, BNA, JNA*; faux, *-cis, f*; isthmus, *-i, m*) зіво, зів; (латис. žava).
ЗЕВ, МАТОЧНЫЙ (лат. orificium uteri; ostium uteri) вічко, вістя, устя, матковий зів.
ЗЕВА, ВОСПАЛЕНИЕ (лат. faucitis, *-itidis, f*) зівозапал, зівозапалення, запалення зіва.
ЗЕВАНИЕ (лат. oscitatio, *-onis, f*) позіхання.
ЗЕВАТЬ () позіхати.
ЗЕВНУТЬ () позіхнути.
ЗЕВНЫЙ (лат. faucialis, *-e*) зівний, зівовий.
ЗЕВОК (лат. oscitatio, *-onis, f*) позіх.
ЗЕВОТА (лат. oscitatio, *-onis, f*) позіхання, позіхи, зівачка, зівота.
ЗЕЛЁНКА () зеленка.
ЗЕЛЕНЬ () зелень, зеленощі, *-щів*, зело, зілля, зіллячко; */кул./* закришка.
ЗЕЛЬЕ () зілля, зело.
ЗЕРКАЛО () люстро, свічадо, верцадло, дзеркало.
ЗЕРКАЛО, ХИРУРГИЧЕСКОЕ (лат. speculum, *-i, n*) розтульник, відтульник, хірурґічне дзеркало.
ЗЕРКАЛЬНЫЙ () люстро, свічадловий, дзеркаловий, дзеркальний.
ЗЕРКАЛЬЦЕ () люстерко, люстеречко, свічадко, дзеркальце.
ЗЕРНЕНИЕ (лат. granulatio, *-onis, f*; granulosis, *-is, f*) зернення.
ЗЕРНИСТОСТЬ (лат. granulatio, *-onis, f*; granulosis, *-is, f*) зернявість, *-вості*, зернястість, *-тості*, зернистість, *-тості*.
ЗЕРНИСТЫЙ (лат. granularis, *-e*; granulosus, *-a, -um*) зернявий, зернястий, зернистий.
ЗЕРНО (лат. granum, *-i, n*) зерно; */одн/* зернина.
ЗЕРНО, МАКОВОЕ () мачина, мачинка, макове зерно.
ЗЕРНОВИДНЫЙ () зернуватий, зерноподібний.
ЗЁРНЫШКО (лат. granulum, *-i, n*) зерня, зернятко, зеренце.
ЗИГЗАГ (нім. Zickzack – злам) кривуля, зиґзаґ; (рос. излом).
ЗИГЗАГОВИДНЫЙ; ЗИГЗАГООБРАЗНЫЙ (від нім. Zickzack – злам) кривулястий, кривульчастий, кривулькуватий, звивистий, в'юнистий, кручений, покручений, колінуватий, колінкуватий, вильний, зигзагуватий, зиґзаґоподібний; (рос. изломанный, изломчивый, извитой, извилистый, извивающийся).
ЗИГОТА () заплідня, злитня, зиґота.
ЗИЯНИЕ (лат. hiatus, *-us, m*; hiatio, *-onis, f*) зяяння.
ЗИЯТЬ (лат. hio, *-avi, -atum, -are*) зяяти.
ЗИЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зяючий; 2.*/дієприкм./* що зяє.
ЗЛАТОЦВЕТ () ромен, кралька, золотоцвіт.
ЗЛОВОНИЕ (лат. foetor, *-oris, m*) сморід, сопух.
ЗЛОВОННЫЙ (лат. foetidus, *-a, -um*; graveolens) смердючий, смородний.
ЗЛОВРЕДНЫЙ () шкідливий, шкідний.
ЗЛОКАЧЕСТВЕННОСТЬ (лат. malignitas, *-atis, f*) злоякісність, *-ності*, злосливість, *-вості*.
ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ (лат. malignus, *-a, -um*; perniciosus, *-a, -um*) злоякісний, злосливий.
ЗЛОСТНЫЙ () злісний.
ЗЛОУПОТРЕБЛЕНИЕ (лат. abusus, *-i, m*) зловживання, надуживання, надужиття.
ЗМЕИНЫЙ () зміїний.
ЗМЕИСТЫЙ () зміястий, зміїстий.
ЗМЕЯ (лат. Serpens) змія.
ЗНАКОМЫЙ () знайомий.
ЗНАНИЕ */одн./* (лат. cognitio, *-onis, f*) знаття.
ЗНАНИЯ */мн./* () знання.
ЗНАХАРКА () знахарка, знатниця, знаниця.
ЗНАХАРИТЬ () знахарювати; */див. тж **ЗНАХАРСТВОВАТЬ**/*.
ЗНАХАРСКИЙ () знахарський.
ЗНАХАРСТВО () знахарство.
ЗНАХАРСТВОВАТЬ () знахарювати; */див. тж **ЗНАХАРИТЬ**/*.
ЗНАХАРЬ (лат. medicaster, *-tris, m*) знахар, знатник, знаник, примівник, лікарик; (словац. mastičkár).
ЗНАЧАЩИЙ () значущий.
ЗНАЧЕНИЕ () значення, значіння.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

ЗНАЧИТЕЛЬНЫЙ () значний.
ЗНОБ (лат. frigus, *-oris, n*; frigor, *-oris, m*) мороз, холод, зимох, дриж, дрижаки, дрощ, трясця, тіпанка; *Ідив.тж ОЗНОБІ.*
ЗНОБИТЬ () морозити, холодити, трусити.
ЗНОЙ () спека, спекота.
ЗОБ (лат. struma, *-ae, f*) воло, зоб; (словац. hrvol').
ЗОБАСТОСТЬ (лат. strumitas, *-atis, f*) воластість, *-тості*, воліcть, *-лості*, волуватість, *-тості*, зобуватість, *-тості*; *Ідив. тж ЗОБАТОСТЬІ.*
ЗОБАСТЫЙ (лат. strumitatus, *-a, -um*) воластий, волуватий, зобуватий; *Ідив. тж ЗОБАТЫЙІ.*
ЗОБАТОСТЬ (лат. strumitas, *-atis, f*) воластість, *-тості*, воліcть, *-лості*, волуватість, *-тості*, зобуватість, *-тості*; *Ідив. тж ЗОБАСТОСТЬІ.*
ЗОБАТЫЙ (лат. strumitatus, *-a, -um*) воластий, волуватий, зобуватий; *Ідив. тж ЗОБАСТЫЙІ.*
ЗОБНАЯ [ВИЛОЧКОВАЯ] ЖЕЛЕЗА (лат. thymus, *-i, m*) глеза, загруднівка, загруднинна [підгруднинна, виделкова, вилочкова, зобна] залоза.
ЗОБНЫЙ (лат. strumosus, *-a, -um*; strumarius, *-a, -um*) воловий, зобний.
ЗОЛА () попіл, зола.
ЗОЛИСТЫЙ () попелистий, попелястий, золистий.
ЗОЛОТУХА (лат. scrophulosis, *-is, f*; scrofulosis, *-is, f*) золотуха, жовна.
ЗОЛОТУШНИК (лат. scrophulosus, *-i, m*; scrofulosus, *-i, m*) золотушник, жовнар.
ЗОЛОТУШНИЦА (лат. scrophulosa, *-ae, f*; scrofulosa, *-ae, f*) золотушниця, жовнарка.
ЗОЛЬ (нім. Sol: від лат. solutio, *-onis, f*) розпороша, розпил, золь.
ЗОНА (лат. zona, *-ae, f*) смуга, пояс, ділянка, зона. Обмежена ділянка; (рос. полоса, пояс, участок; словац. pásmo; нім. Gürtel, Bezirk).
ЗОНАЛЬНЫЙ (лат. zonalis, *-e*) смуговий, поясний, зоновий, зональний; (рос. поясной).
ЗОНД (фр. sonde – щуп; лат. stilus, *-i, m*; stylus, *-i, m* – паличка; radiolus, *-i, m*) 1. стрижень, *-жня*, щуп, мац, мацок, мацовилка, штир, протичка, прохідник; 2. проводець, *-дця*, провідник, трубка, зонд; (рос. 1. щуп; 2. проводник).
ЗОНД ДЛЯ ИЗМЕРЕНИЯ ПОЛОСТИ МАТКИ (лат. hysterometrum, *-i, n*) маткомір, зонд для вимірювання порожнини матки.
ЗОНД, ЖЁЛОБОВАТЫЙ (лат. itinerarium, *-ii, n*) проводач, жолобуватий зонд. Інструмент для промежинного каменевитину; (пол. zgłędnik, przewodnik).
ЗОНД, ОХЛАЖДАЮЩИЙ ДЛЯ МОЧЕИСПУСКАТЕЛЬНОГО КАНАЛА (лат. psychrophorum, *-i, n*) охолодник, охолодний зонд для сечівника.
ЗОНД, ТОНКИЙ (лат. specillum, *-i, n*) тонкомац, тонкий зонд.
ЗОНДИРОВАНИЕ () мацування, штирення, штирювання, зондування.
ЗОНДИРОВАНИЕ, ДУОДЕНАЛЬНОЕ [ЗОНДОВЫЙ ТЮБАЖ] () дуоденальне зондування, зондовий тюбаж.
ЗОНДИРОВАНИЕ, ДУОДЕНАЛЬНОЕ СЛЕПОЕ [БЕЗЗОНДОВЫЙ ТЮБАЖ] () дуоденальне зондування сліпе, беззондовий тюбаж.
ЗОНДИРОВАТЬ () мацувати, штирити, штирювати, зондувати.
ЗОО- (лат. zoo-: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя) 1. тварино-; 2. ското-, зоо-.
ЗООНОЗ (лат. zoonosis, *-is, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя) зооноз.
ЗООФИЛ (лат. zoophilus, *-i, m*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю; sodomita, *-ae, m*; sodomus, *-i, m*) тваринолюб, тваринолюбець, *-бця*, тваринолюбник, твариноперелюбець, *-бця*, твариноперелюбник, тваринохсильник, тваринохсильніcник, скотоложець, *-жця*, зоофіл; (рос. скотоложец; анг., bugger).
ЗООФИЛКА (лат. zoophila, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю; sodomita, *-ae, f*; sodoma, *-ae, f*) тваринолюбка, тваринолюбиця, тваринолюбниця, тваринoперелюбка, тваринoперелюбиця, тваринoперелюбниця, тваринoсхильниця, тваринoсхильнісниця, скотоложиця, зоофілка; (рос. скотоложица; анг., bugger).
ЗООФИЛИЯ (лат. zoophilia, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + philia – потяг, любов, кохання, прихильність, схильність: від гр. φιλεω phileo – люблю; bestialismus, *-i, m*; sodomia, *-ae, f*) тваринолюбство, тваринoперелюб, скотолозтво, зоофілія. Статеві зносини з тваринами, любов з тваринами; (рос. скотоложство, скотоложество; анг., buggery).
ЗООФИЛЬНЫЙ (лат. zoophilus, *-a, -um*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλεω phileo – люблю; sodomitanus, *-a, -um*) тваринолюбний, тваринолюбський, тваринoперелюбний, тваринoперелюбський, тваринoсхильний, тваринoсхильнісний, скотолозький, зоофільний; (рос. скотоложский, скотоложеский; анг., bugger).
ЗООФОБИЯ (лат. zoophobia, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + phobia – страх, боязнь, боясть, боязність, *-ності*, боязкість, *-кості*, бояння: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) тваринобоязнь, тваринобоясть, тваринобоязність, *-ності*, тваринобоязкість, *-кості*, тваринобояння, тваринострах, тваринoострах, тваринoжах, тваринoляк, тваринoлячність, *-ності*, тваринoлякливість, *-ності*, зоофобія. Нав'язливий страх тварин.
ЗОРКИЙ () зіркий, гострозорий.
ЗОРКОСТЬ (лат. visus, *-us, m*) зіркість, *-кості*, зорість, *-рості*, зорогострість, *-рості*, зорогострота, гострозорість, *-рості*, гострість [гострота] зору; *Ідив. тж ЗОРКОСТЬІ.*
ЗРАЧКОВЫЙ (лат. pupillaris, *-e*) зіничний.
ЗРАЧОК (лат. pupilla, *-ae, f*; *зменш.* від pupa – дівчинка, лялька) зіниця, зінка, зрініця, зрінка, зрівка, суйок, туйок, чоловічок.

ЗРАЧКА, ОДИНАКОВОСТЬ (лат. isocoria, *-ae, f*) однаковозіниччя, однаковозіничність, *-ності*, зіницеоднаковість, *-вості*, однаковість зіниць (чоловічків).
ЗРАЧКА, РАСШИРЕНИЕ (лат. mydriasis, *-is, f*) зіницерозшир, зіницерозширення, розширення зіниці (чоловічка).
ЗРАЧКА, СМЕЩЕНИЕ (лат. corectopia, *-ae, f*) зіницезміст, зіницезміщення, зміщення зіниці (чоловічка).
ЗРАЧКА, СУЖЕНИЕ (лат. miosis, *-is, f*) зіницезвуз, зіницезвуження, звуження зіниці (чоловічка).
ЗРАЧКА, УМЕНЬШЕНИЕ (лат. miosis, *-is, f*) зіницезменша, зіницезменшення, зменшення зіниці (чоловічка).
ЗРЕЛОСТЬ (лат. maturitas, *-atis, f*) дійшлість, *-лості*; зрілість, *-лості*.
ЗРЕЛЫЙ (лат. maturus, *-a, -um*) дійшлий, зрілий.
ЗРЕНИЕ (лат. visio, *-onis, f*; opsis, *-is, f*) зір */Р. зору/*.
ЗРЕНИЕ, ДВОЙНОЕ (лат. diplopia, *-ae, f*) двозір, *-зору*, подвійний зір */Р. зору/*.
ЗРЕНИЕ, СТАРЧЕСКОЕ (лат. presbyopia, *-ae, f*) старечозір, *-зору*, старечий зір */Р. зору/*.
ЗРЕНИЯ, ОСТРОТА (лат. visus, *-us, m*) зіркість, *-кості*, зорість, *-рості*, зорогострість, *-рості*, зорогострота, гострозорість, *-рості*, гострість [гострота] зору+; */див. тж* ***ЗОРКОСТЬ/***.
ЗРИТЕЛЬНЫЙ (лат. visualis, *-e*; opticus, *-a, -um*) зоровий.
ЗРИТЕЛЬНЫЙ БУГОР (лат. thalamus) зорогорб, зорогір'я, зоровий горб.
ЗРЯ () даремно, дарма, марно.
ЗРЯЧИЙ () видючий, видющий, бачачий, бачучий, зрячий.
ЗУБ (лат. dens, *-ntis, m*) зуб.
ЗУБ-РЕЗЕЦ (лат. dens incisivus) зуб-різець, *-зця*, сміюнець, *-нця*, сміхунець, *-нця*, січний зуб.
ЗУБ МУДРОСТИ (лат. dens sapiens) череняк, черінний зуб, зуб мудрості.
ЗУБ, КОРЕННОЙ БОЛЬШОЙ (лат. **molaris**, *-is, m*; **dens molaris**: від molaris – жорновий; **dens multicuspidalis**) жорновик, чотиригорбець, кутнезуб, великий кутній зуб, задньокорінний зуб, великий корінний зуб; (пол. trzonowiec, ząb trzonowy; словац. stolička).
ЗУБ, КОРЕННОЙ МАЛЫЙ (лат. **premolaris**, *-is, m*; **dens premolaris**; **dens praemolaris**: від pre- + molaris – жорновий) переджорновик, двогорбець, малокутнезуб, малий кутній зуб, передньокорінний зуб, малий корінний зуб; (пол. przedtrzonowiec, ząb przedtrzonowy; словац. črenový zub).
ЗУБ, МОЛОЧНЫЙ (лат. dens lactis) телячок, молочний зуб.
ЗУБА, ОБРАЗОВАНИЕ (лат. dentificatio, *-onis, f*) узублення, зубоутвір, *-вору*, зубоутворення, утворення зуба (зубів).
ЗУБА, ОТСУТСТВИЕ () щерба, зубовідсутність, *-ності*, відсутність зуба (зубів).
ЗУБА, ПРОРЕЗЫВАНИЕ (лат. dentitio, *-onis, f*) зубопрорізування, прорізування зуба (зубів).
ЗУБА, С ОТСУТСТВИЕМ () щербатий, зубовідсутнісний, з відсутністю зуба (зубів).
ЗУБАСТЫЙ (лат. dentatus, *-a, -um*) зубатий, зубастий.
ЗУБАТЫЙ (лат. dentatus, *-a, -um*) зубатий.
ЗУБЕЦ () зубець, *-бця*, зубок, *-бка*, зубень, *-бня*.
ЗУБЕЦ, ВХОДЯЩИЙ () зазубень, *-бня*.
ЗУБЕЦ, ВЫСТУПАЮЩИЙ () визубень, *-бня*.
ЗУБНОЙ (лат. dentalis, *-e*) зубний, зубовий.
ЗУБНОЙ КАБИНЕТ () зубарня, зубний кабінет [покій].
ЗУБНОЙ КАМЕНЬ (лат. odontolithus, *-i, m*) винник, зубокамінь, *-меня*, зубний камінь, *-меня*.
ЗУБНОЙ РЯД (лат. dentura, *-ae, f*) зубня, зуборяд, зубний ряд.
ЗУБОВИДНЫЙ (лат. dentiformis, *-e*) зубуватий, зубоподібний.
ЗУБОВРАЧЕБНЫЙ (лат. stomatologicus, *-a, -um*) зуболікарський.
ЗУБОВРАЧЕВАНИЕ (лат. stomatologia, *-ae, f*) зуболікарювання.
ЗУБОЛЕЧЕБНИЦА () зуболікарня.
ЗУБОЛЕЧЕБНЫЙ (лат. stomatologicus, *-a, -um*) зуболікувальний.
ЗУБОЛЕЧЕНИЕ (лат. stomatologia, *-ae, f*) зуболікування.
ЗУБОПРОТЕЗНЫЙ () зубопротезний.
ЗУБЧАТЫЙ (лат. denticulatus, *-a, -um*; serratus, *-a, -um*; limbosus, *-a, -um*) зубчастий, зубчатий, зубцюватий; (пол. zębaty).
ЗУБЫ (лат. dentes */pl./*) зуби; (пол. zęby).
ЗУД (лат. pruritus, *-i, m*; cnesmus, *-i, m*) сверб, свербіж, *-бежу*, свербіння, сверблячка, свербота, чесучка, чос, *-у*, перечос, *-у*, чухачка, лоптяки.
ЗУДЕНИЕ () свербіння.
ЗУДЕТЬ () свербіти.
ЗУДНЕВОЙ () свербовий, свербіжний, свербіннєвий, сверблячковий, чесучковий, чосовий, перечосний, лоптяковий.
ЗУДЯЩИЙ (лат. pruriginosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* сверблячий, свербучий; 2.*/дієприкм./* що свербить.
ЗУДЯЩАЯ СЫПЬ (лат. prurigo, *-inis, f*) свербець, *-бця*, свербійка, чухачка, сверблячий висип.
ЗЫБКИЙ () хиткий, хисткий, хитлявий, хитливий, грузький.
ЗЫБЛЕНИЕ (лат. fluctuatio, *-onis, f*) брижіння, хитляння, зиблення.
ЗЯБКИЙ () мерзлякуватий.
ЗЯБКОСТЬ () мерзлякуватість, *-тості*.
ЗЯБНУТЬ () мерзнути, мерзти.

-ИАТР (лат. -iater, *-tri(s), m*: від гр. ιτηρ iater = ιτρος iatros – лікар) -лікар, -іатр; (нім., -arzt); */див. тж -АТР/.*
-ИАТРИЧЕСКИЙ (лат. -iatricus, *-a, -um*) -лікарський, -лікувальний, -іатричний; */див. тж -АТРИЧЕСКИЙ/.*
-ИАТРИЯ (лат. -iatria, *-ae, f*: від гр. ιτρεια iatreia – лікування) -лікарство, -лікарювання, -лікарність, -*ності*, -лікувальність, -*ності*, -іатрія; (нім., -helkunde); */див. тж -АТРИЯ/.*
ИАТРОГЕНИЯ (лат. iatrogenia, *-ae, f*) лікарочин, лікарочинність, *-ності*, лікаропричина, лікаропричинність, *-ності*, лікаропричиненість, *-ності*, лікароспричиненість, *-ності*, лікарозумовленість, *-ності*, іатроґенія; */див. тж ЯТРОГЕНИЯ/.*
ИАТРОГЕННЫЙ, (лат. iatrogenicus, *-a, -um*) лікарочинний, лікаропричинний, лікаропричиновий, лікаропричинений, лікароспричинений, лікарозумовлений, іатроґенний; */див. тж ЯТРОГЕННЫЙ/.*
ИБС */ИШЕМИЧЕСКАЯ БОЛЕЗНЬ СЕРДЦА/* () недокровна серцехворість, *-рості*, недокровна (ісхемічна. ішемічна) хвороба серця /ІХС/.
ИВЛ */ИСКУССТВЕННАЯ ВЕНТИЛЯЦИЯ ЛЁГКИХ/* () штучна вентиляція (провітрювання) легенів /ШВЛ/.
ИГЛ<u>А</u> (лат. acus, *-us, f*; rhaphis, *-is, f*) голка, гла; */див. тж ИГ<u>О</u>ЛКА/.*
ИГЛОДЕРЖАТЕЛЬ (лат. acutenaculum, *-i, n*) голкотримач.
ИГЛООБРАЗНЫЙ () гольчатий, голкуватий, голкоподібний.
ИГЛОТЕРАПИЯ (лат. acupunctura, *-ae, f*) голкування, голколікування, голкотерапія; (рос. иглование, иглоукалывание).
ИГЛОУКАЛЫВАНИЕ (лат. acupunctura, *-ae, f*) голкування, голколікування, голковколювання.
ИГНОРИРОВАНИЕ () нехтування, іґнорування; (рос. пренебрежение).
ИГНОРИРОВАТЬ () нехтувати, іґнорувати; (рос. пренебрегать).
ИГ<u>О</u>ЛКА (лат. acus, *-us, f*; rhaphis, *-is, f*) голка; */див. тж ИГЛ<u>А</u>/.*
ИГОЛЬЧАТЫЙ () голчастий.
ИГРА () гра, грання, іґранка.
ИГРИВОСТЬ () грайливість, *-вості.*
ИГРУШКА () цяцька, іграшка.
ИДЕНТИФИКАЦИЯ () ототожнення, ідентифікація; (рос. отождествление).
ИДЕНТИЧНЫЙ () тотожний, ідентичний; (рос. тождественный).
ИДЕЯ ФІКС (фр. idée fixe) думка-дурійка, нав'язлива думка, ідея фікс. Маніакальна [навіжна, навіжена, навіженська, навіженісна, навісн<u>а</u>, навіснеча, біснувата] ідея [думка]; (рос. навязчивая мысль).
ИДЕЯ, МАНИАКАЛЬНАЯ (лат. idea maniacalis) думка-дурійка, нав'язлива думка, маніакальна [навіжна, навіжена, навіженська, навіженісна, навісн<u>а</u>, навіснеча, біснувата] ідея [думка]; (рос. навязчивая мысль; фр. idee fixe).
ИДЕЯ, НАВЯЗЧИВАЯ (фр. idee fixe) думка-дурійка, нав'язлива ідея [думка]; (рос. навязчивая мысль).
ИДИОПАТИЧЕСКИЙ (лат. idiopathicus, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*; essentialis, *-e*) самородний, самостійний, первинний, первісний, первітній, ідіопатичний.
ИДИОСИНКРАЗИЯ (лат. idiosyncrasia, *-ae, f*) ідіосинкразія.
ИДИОТ (лат. idiota, *-ae, mf(com.)*; idiot(es), *-ae, m*: від гр. idiotes – невчений, незнаючий, неук, недоук, невіглас) неум, неумок, безум, безумок, безрозум, безрозумок, дурнатій, придурок, бовдур, йолоп, лобур, бельбас, бортак, ідіот; (рос. болван, остолоп; анг., ament; нім., Blödsinnige).
ИДИОТИЗМ (лат. idiotismus, *-i, m*; idiotia, *-ae, f*: від гр. idioteia – невігластво; dementia congenita) неумство, безумство, безрозумство, йолоп'яцтво, ідіотизм. Вроджена оліґофренія (малоумство) важкого ступеня, інтелектуальний (розумовий) коефіцієнт (сучинник) IQ менше 20; (рос. врождённое тяжёлое слабоумие; пол. głuptactwo zupełnie; нім., Blödsinn).
ИДИОТИЯ (лат. idiotia, *-ae, f*; idiotismus, *-i, m*: від гр. idioteia – невігластво) неумство, безумство, безрозумство, йолоп'яцтво, ідіотія. Найтяжча форма оліґофренії (малоумства) - інтелектуальний (розумовий) коефіцієнт (сучинник) IQ менше 20; (рос. врождённое тяжёлое слабоумие; пол. głuptactwo zupełnie; нім., Blödsinn).
ИЖДИВ<u>Е</u>НЕЦ () утр<u>и</u>манець, *-нця.*
ИЗБАВЛЯТЬ () позбавляти.
ИЗБАЛОВАННЫЙ () розпещений.
ИЗБЕГАТЬ () уникати.
ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ (лат. selectivus, *-a, -um*) 1. в<u>и</u>бірний; 2. в<u>и</u>борчий.
ИЗБИРАТЬ () обирати, вибирати.
ИЗБЫТОК () надлишок, надмір.
ИЗВЕРЖЕНИЕ () виверження.

ИЗВЕРЖЕНИЕ СЕМЕНИ (лат. ejaculatio, *-onis, f*) винасінення, насіннєвипорск, насіннєвипорскування, насіннєвиверження, виверження насіння.
ИЗВЕРЖЕНИЯ () виверження.
ИЗВЕСТИЕ () звістка.
ИЗВЕСТКОВЫЙ (лат. calcareus, *-a, -um*) 1. вапняний; 2. вапнистий, вапнястий.
ИЗВЕСТНЫЙ () відомий, знаний.
ИЗВЕСТЬ (лат. calx, *-cis, f*; calcaria, *-ae, f*) вапно.
ИЗВЕЩЕНИЕ () 1. оповіщення, сповіщення, сповіщання; 2. повідомлення, повідомляння.
ИЗВИВ () закрут, звій, */Р.звою/*, звоя, звив, закрутина.
ИЗВИВАТЬСЯ () звиватись, увиватись, в'юнитись.
ИЗВИВАЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* виткий, вильний, в'юнкий; 2.*/дієприкм./* що в'ється, що звивається.
ИЗВИЛИНА 1.*/мозку/* (лат. gyrus, *-i, m*: від гр. gyros) звивина, закрутка; 2.*/дороги/* (лат. flexura, *-ae, f*) закрут; (пол. 1. zakręt).
ИЗВИЛИСТЫЙ (лат. contortus, *-a, -um*; gyratus, *-a, -um*; sinuosus, *-a, -um*; tortuosus, *-a, -um*) звивистий, в'юнистий.
ИЗВИТОЙ (лат. contortus, *-a, -um*) кручений, покручений.
ИЗВЛЕЧЕНИЕ (лат. extractio, *-onis, f*) витяг, витягування, видобування, виймання, вилучання.
ИЗВОРОТ () викрут, виверт.
ИЗВРАЩЕНИЕ (лат. perversio, *-onis, f*) збочення, збочування, перекручення, перекручування.
ИЗВРАЩЁННЫЙ (лат. perversus, *-a, -um*) збочений, перекручений.
ИЗГИБ (лат. flexura, *-ae, f*; flexus, *-us, m*) згин, вигин.
ИЗГИБАНИЕ () згинання, вигинання.
ИЗГНАНИЕ (лат. expulsio, *-onis, f*) */докон./* вигнання, зігнання; */недок./* виганяння, зганяння.
ИЗГНАТЬ () вигнати, зігнати.
ИЗГОЛОВЬЕ () узголів'я, приголовач.
ИЗГОЛОДАВШИЙСЯ () зголоднілий, зголоджений, що зголоднів.
ИЗГОЛОДАЛОСТЬ () зголоднілість, *-лості.*
ИЗГОЛОДАТЬСЯ () зголодніти, виголодатись.
ИЗГОНЯТЬ () виганяти, вигонити, зганяти, згонити.
ИЗЖОГА (лат. pyrosis, *-is, f*) печія, печійка, зга, згага, зага.
ИЗЛЕЧЕНИЕ (лат. sanatio, *-onis, f*) вилікування; */рани/* вигоїння.
ИЗЛЕЧЁННОСТЬ () вилікуваність, *-ності*; */рани/* вигоєність, *-ності.*
ИЗЛЕЧЁННЫЙ (лат. sanatus, *-a, -um*) вилікуваний; */рани/* вигоєний.
ИЗЛЕЧИВАЕМОСТЬ () виліковуваність, *-ності*; */рани/* вигоюваність, *-ності.*
ИЗЛЕЧИВАЕМЫЙ () виліковуваний; */рани/* вигоюваний.
ИЗЛЕЧИВАНИЕ (лат. sanatio, *-onis, f*) виліковування; */рани/* вигоювання.
ИЗЛЕЧИМОСТЬ () виліковність, видужність, *-ності*; */рани/* вигійність, *-ності*, вигойність, *-ності*, вигойкість, *-ності.*
ИЗЛЕЧИМЫЙ () виліковний; */рани/* вигійний, вигойний, вигойкий.
ИЗЛИШЕК () надлишок, *-шку*, лишок, *-шку*, зайвина, надмір.
ИЗЛИШЕСТВО (лат. abusus, *-i, m*; excessus, *-i, m*) надмірність, *-ності.*
ИЗЛИЯНИЕ (лат. effusio, *-onis, f*) вилив, виплив, вилиття.
ИЗЛОЖИТЬ () викласти, висловити.
ИЗЛОМ () злам, злом, залом.
ИЗЛУЧАТЕЛЬ () випромінювач, випромінник.
ИЗЛУЧЕНИЕ (лат. emanatio, *-onis, f*; irradiatio, *-onis, f*) випромінення, випромінювання.
ИЗМЕЛЬЧАТЬ () подрібнювати, здрібнювати.
ИЗМЕЛЬЧАНИЕ () подрібнювання, здрібнювання.
ИЗМЕЛЬЧЕНИЕ () подрібнення, здрібнення.
ИЗМЕЛЬЧЁННЫЙ (лат. diminutus, *-a, -um*) подрібнений.
ИЗМЕЛЬЧИВАЕМЫЙ () подрібнюваний.
ИЗМЕНЕНИЕ (лат. alteratio, *-onis, f*; modificatio, *-onis, f*; transformatio, *-onis, f*; variatio, *-onis, f*) зміна.
ИЗМЕНЧИВОСТЬ (лат. mutabilitas, *-atis, f*; variabilitas, *-atis, f*) мінливість, *-вості.*
ИЗМЕНЧИВЫЙ (лат. mutabilis, *-e*; variabilis, *-e*) мінливий.
ИЗМЕНЯЕМОСТЬ (лат. mutabilitas, *-atis, f*; variabilitas, *-atis, f*) змінність, *-ності*, змінюваність, *-ності.*
ИЗМЕНЯЕМЫЙ (лат. mutabilis, *-e*; variabilis, *-e*) змінний, змінюваний.
ИЗМЕРЕНИЕ (лат. dimensio, *-onis, f*) вимір, вимірення, вимірювання, міряння.
ИЗМЕРЕНИЕ ДАВЛЕНИЯ (лат. tonometria, *-ae, f*) тисковимір, тисковимірення, тисковимірювання, вимір (вимірення, вимірювання) тиску.
ИЗМЕРИТЬ () виміряти, виміряти, поміряти, зміряти.
ИЗМЕРЯТЬ () виміряти, вимірювати, міряти.
ИЗМОЖДЕНИЕ () виснага, виснаження, знесилення, охлялість, *-лості.*
ИЗМОЖДЁННОСТЬ () виснаженість, *-ності*, знесиленість, *-ності.*
ИЗМОЖДЁННЫЙ () виснажений, знесилений.
ИЗНАНКА () виворіт, спідка.
ИЗНАСИЛОВАНИЕ (лат. stuprum, *-i, n*) ґвалт, зґвалтування.
ИЗНЕМОГАТЬ () знемагати, немощіти.
ИЗНЕМОЖЕНИЕ (лат. prostratio, *-onis, f*) знеміг, знемога, знесилля, знесилення, знемощіння.
ИЗНЕМОЖЁННО () знеможено, знесилено.
ИЗНЕМОЖЁННЫЙ () знеможений, знесилений, знемощілий, знебулий.

ИЗНЕРВНИЧАВШИЙСЯ () знервовоний, зденервований.
ИЗНУРЕНИЕ (лат. comsumptio, *-onis, f*) змора, зморення: зморювання, знесила, знесилля, знесилення, виснілення, знужа.
ИЗНУРЁННЫЙ () зморений, виморений, виснажений, висилений, знесилений.
ИЗНУРИТЕЛЬНЫЙ () зморний, зморювальний, виснажний, виснажливий, виснажувальний, виснажуючий; (пол. wyniszczający).
ИЗНУРИТЬ () зморити, виморити. виснажити, висилити, знесилити.
ИЗНУРЯТЬ () зморювати, виморювати, виснажувати, висиляти, знесилювати, винужати.
ИЗНУРЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зморний, зморювальний, виснажний, виснажливий, виснажувальний; 2.*/дієприкм./* зморюючий, що зморює, виснажуючий, що виснажує; (пол. wyniszczający).
ИЗНУТРИ () зсередини.
ИЗО- (лат. iso-) одно-, однаково-, -однаковість, *-вості*, рівно-, -рівність, *-ності*, -сталість, *-лості*, ізо-. У складних словах означає однаковість, рівність або подібність за формою чи призначенням.
ИЗОБИЛИЕ () достаток, *-тку*, повня, повнява, рясноте, рясота, рясність, *-ності*, численність, *-ності*.
ИЗОБИЛУЮЩИЙ (лат. abundans) багатий */на що, чим/*.
ИЗОБРАЖЕНИЕ () зображення, зображання, зображування.
ИЗОБРЕТЕНИЕ () винахід, винайдення.
ИЗОГНУТОСТЬ () зігнутість, *-тості*, зігненість, *-ності*.
ИЗОГНУТЫЙ () зігнутий, зігнений, вигнутий.
ИЗОГНУТЫЙ НАЗАД (лат. retroflexus) задозігнений, зігнений (зігнутий, вигнутий) назад.
ИЗОКОРИЯ (лат. isocoria, *-ae, f*) однаковозіниччя, однаковозіничність, *-ності*, рівнозіничність, *-ності*, зіницеоднаковість, *-вості*, ізокорія. Однаковість зіниць (чоловічків).
ИЗОЛИРОВАНИЕ (лат. isolatio, *-onis, f*) відокремлювання, виокремлювання, відмежовування, ізолювання.
ИЗОЛИРОВАННО () відокремлено, виокремлено, відмежовано, ізольовано.
ИЗОЛИРОВАННОСТЬ () відокремленість, *-ності*, виокремленість, *-ності*, відмежованість, *-ності*, ізольованість, *-ності*.
ИЗОЛИРОВАННЫЙ (лат. isolatus, *-a, -um*) відокремлений, виокремлений, відмежований, ізольований.
ИЗОЛИРОВАТЬ () */докон./* відокремити, відмежувати, ізолювати; */недок./* відокремлювати, відмежовувати, ізольовувати.
ИЗОЛИРОВАТЬСЯ () */докон./* відокремитись, виокремитись, відмежуватись, ізолюватись; */недок./* відокремлюватись, виокремлюватись, відмежовуватись, ізольовуватись.
ИЗОЛИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* відокремлювальний, відокремлюючий, відмежовувальний, відмежовуючий, ізолювальний, ізолюючий; 2.*/дієприкм./* що відокремлює, що відмежовує, що ізолює.
ИЗОЛЯТОР () відокремник, відокремня, виокремник, виокремня, відмежувальник, відмежувальня, ізолятор.
ИЗОЛЯТОРНЫЙ () відокремниковий, виокремниковий, відмежувальниковий, ізоляторний.
ИЗОЛЯЦИОННЫЙ () відокремний, відокремлювальний, виокремний, виокремлювальний, відмежівний, відмежувальний, ізоляційний.
ИЗОЛЯЦИЯ (лат. isolatio, *-onis, f*) */докон./* відокремлення, виокремлення, відмежування; */недок./* відокремлювання, виокремлювання, відмежовування, ізолювання, ізоляція.
ИЗОМЕТРОПИЯ (лат. isometropia, *-ae, f*) ізометропія.
ИЗОМОРФНЫЙ (лат. isomorphus, *-a, -um*) ізоморфний.
ИЗОСТЕНУРИЯ (лат. isosthenuria, *-ae, f*) ізостенурія.
ИЗОТЕРМИЯ (лат. isothermia, *-ae, f*) однаковотеплість, *-лості*, теплооднаковість, *-вості*, теплосталість, *-лості*, ізотермія.
ИЗОТОНИЧЕСКИЙ (лат. isotonicus, *-a, -um*) рівнотисний, рівнотисковий, ізотонічний.
ИЗОТОНИЯ (лат. isotonia, *-ae, f*) рівнотиск, рівнотисків'я, рівнотисковість, *-вості*, рівнотиснення, ізотонія.
ИЗОХРОМАТИЧЕСКИЙ (лат. isochromaticus, *-a, -um*) однобарвний, одноколірний, однаковобарвний, однаковоколірний, ізохроматичний; (рос. одноцветный).
ИЗОХРОННЫЙ (лат. isochronus, *-a, -um*) рівнотривалий, рівночасний, рівночасовий, часонезмінний, ізохронний. Незмінний у часі.
ИЗРЕЗАННЫЙ (лат. concivus, *-a, -um*) порізаний, покраяний.
ИЗРЫТЫЙ () поритий.
ИЗУВЕЧЕНИЕ () знівечення.
ИЗУВЕЧЕННЫЙ () знівечений, понівечений.
ИЗУВЕЧИВАНИЕ () нівечення, знівечування.
ИЗУВЕЧИВАТЬ () нівечити.
ИЗУВЕЧИТЬ () знівечити.
ИЗУРОДОВАНИЕ () спотворення, знівечення.
ИЗУРОДОВАННЫЙ () спотворений, знівечений.
ИЗУРОДОВАТЬ () спотворити, знівечити.
ИЗУРОДОВАТЬСЯ () спотворитись, знівечитись.
ИЗЪЯЗВЛЕНИЕ 1.*/процес/* (лат. exulceratio, *-onis, f*; ulceratio, *-onis, f*; helcosis, *-is, f*) роз'ятрення, виразкування. Укривання виразками: 2.*/ЯЗВА/* () виразка.
ИЗЪЯЗВЛЁННОСТЬ (лат. exulceratio, *-onis, f*; ulceratio, *-onis, f*; helcosis, *-is, f*) роз'ятреність, *-ності*, виразковість, *-вості*. Укритість виразками.

ИЗЪЯЗВЛЁННЫЙ (лат. exulceratus, *-a, -um*; ulcerosus, *-a, -um*; helcomatosus, *-a, -um*) з'ятрений, виразковий, виразкуватий, повиразкований. Укритий виразками.
ИЗЪЯЗВЛЯТЬСЯ () виразкуватись. Укриватися виразками.
ИЗЪЯЗВЛЯЮЩИЙСЯ (лат. exulcerans) 1.*/прикм./* виразкуючий; 2.*/дієприкм./* що виразкує (укривається виразками).
ИЗЪЯН (лат. defectus, *-us, m*) гандж, недолік, вада.
ИЗЪЯТИЕ () вилучення.
ИЗЮМ () родзинки.
ИКАНИЕ (лат. singultus, *-i, m*) гикання, ікання.
ИКАТЬ () гикати, ікати.
ИКАТЬСЯ () гикатись, ікатись.
ИКНУТЬ () гикнути, ікнути.
ИКНУТЬСЯ () гикнутись, ікнутись.
ИКОТА (лат. singultus, *-i, m*) гикавка, икавка, ікавка.
ИКРА 1.*/риби/* ікра; 2.*/червоної риби/* кав'яр; 3.*/ноги/*(лат. sura, *-ae, f*) литка.
ИКРОНОЖНАЯ МЫШЦА (лат. musculus gastrocnemius) литком'яз, литковий м'яз.
ИКРОНОЖНЫЙ (лат. gastrocnemius, *-a, -um*) литковий.
ИКРЫ */ніг/* () */мн./* литки, *-ток.*
ИКС-ЛУЧИ, Х-ЛУЧИ () ікс-промені, Х-промені. Первісна назва т. зв. «рентґенівського» проміння (променів), пріоритет (першість) у відкритті яких належить українському науковцеві Іванові Павловичеві Пулюєві (Полюєві) (1845-1918), який довго працював у Європі (Прага, Відень), тому його інколи називають чеським, австрійським чи німецьким ученим, бо відомий він більше на Заході, ніж на Батьківщині. Окрім фізики, він займався теолоґією (богослів'ям) та філолоґією (словесністю), брав участь у перекладі Біблії українською мовою.
ИКТЕРИЧНОСТЬ (від лат. icterus, *-i, m* – жовтяниця: від гр. ikteros – жовтяниця) жовтяничність, *-ності*, жовтявість, *-вості*, іктеричність, *-ності*; (рос. желтушность; пол. żółtaczka; нім., Gelbsucht; анг., jaundice; фр., jaunisse).
ИКТЕРИЧНЫЙ (лат. ictericus, *-a, -um*) жовтяничний, жовтявий, іктеричний; (рос. желтушный; пол. żółtaczkowy).
ИКТЕРОИДНЫЙ (лат. icteroides, *-is*) жовтяницюватий, жовтяницеподібний, іктероїдний; (пол. żółtaczkowaty).
ИКТЕРО-ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. icterohaemorrhagicus, *-a, -um*) жовтянично-кривавистий, жовтянично-кровавистий, жовтянично-кровотечний, жовтянично-кровотічний, жовтянично-кровоточивий, іктеро-геморагічний; (рос. желтушно-кровоточивый; пол. żółtaczkowo-krwotoczny).
ИКТЕРУС (лат. icterus, *-i, m* – жовтяниця: від гр. ikteros – жовтяниця) жовтяниця, іктерус; (рос. желтуха; пол. żółtaczka; нім., Gelbsucht; анг., jaundice; фр., jaunisse).
ИЛЕИТ (лат. ileitis, *-tidis, f*) клубокишковиця, клубовокишкозапал, клубовокишкозапалення, запалення клубокишки (клубової кишки), ілеїт.
ИЛЕОПСОАС (лат. ileopsoas, *-atis, f*) крижоклубовий м'яз, ілеопсоас.
ИЛЕОСТОМИЯ (лат. ileostomia, *-ae, f*) ілеостомія.
ИЛЕОЦЕКАЛЬНЫЙ (лат. ileocaecalis, *-e*) клубосліпокишковий, ілеоцекальний.
ИЛЕУМ (лат. ileum, *-i, n*: від ile, *ilis* - найнижча частина живота, здухвина, пахвина; нутрощі) клубокишка, клубова (крута, здухвинна) кишка, ілеум; (рос. подвздошная кишка; словац. bedrovník).
ИЛЕУС (лат. ileus, *-i, m*: від гр. eileos – непрохідність кишечнику (кишківника): від eileo – закривати, згортати) кишконепрохідність, *-ності*, ілеус. Непрохідність кишечнику (кишківника).
ИЛЛЮЗИЯ (лат. illusio, *-onis, f*: від illudo – висміюю, обманюю) омана, ілюзія.
ИЛЛЮЗОРНЫЙ (лат. illusorius, *-a, -um* – облудний) оманливий, примарний, уявний, нездійсненний, ілюзорний.
ИЛЛЮМИНАЦИЯ () освітлення, ілюмінація.
ИМ-, ИН-, ИР- (лат. im-, in-, ir-) не-, зне-, уне-, у-, в-, без-, на-, про-, ім-, ін-, ір-. Префікс (приросток), що означає заперечення, відсутність чогось або проникнення в щось.
ИМБЕЦИЛ (лат. imbecillus, *-i, m*) тупоумок, туподумок, імбецил; (пол. głuptak).
ИМБЕЦИЛЬНОСТЬ (лат. imbecilitas, *-atis, f*) тупоумство, туподумність, *-ності*, імбецильність, *-ності*. Вроджена оліґофренія (малоумство) середнього ступеня, інтелектуальний (розумовий) коефіцієнт (сучинник) IQ 20-49; (пол. głupactwo, głuptactwo).
ИМБЕЦИЛЬНЫЙ (лат. imbecillis, *-e*) тупоумкуватий, тупуватий, тупий, імбецильний; (пол. głupkowaty, głupi).
ИМБИБИРОВАННЫЙ () просякнутий, імбібований.
ИМБИБИРОВАТЬ (лат. imbibere) просякати, імбібувати.
ИМБИБИЦИЯ (лат. imbibitio, *-onis, f*) просяк, просякання, просякнення, імбібіція; (рос. пропитываниеж лит. sugerimas, permirkimas).
ИМЕТЬ (лат. habeo, *-ere*) мати.
ИМЕТЬСЯ () бути наявним (в наявності).
ИМИТАЦИЯ (лат. imitatio, *-onis, f*) наслідування, уподібнення, переймання, вдавання, імітація.
ИМИТИРОВАНИЕ (лат. imitatio, *-onis, f*) наслідування, уподібнення, переймання, вдавання, імітування.
ИММЕРСИОННЫЙ (лат. immersionis, *-e*: від immersio, *-onis, f* – занурювання) імерсійний.
ИММЕРСИЯ (лат. immersio, *-onis, f* – занурювання) імерсія.
ИММОБИЛИЗАЦИЯ (лат. immobilisatio, *-onis, f*) */докон./* знерухомлення, унерухомлення; */недок./* знерухомлювання, унерухомлювання, іммобілізація; (рос. обездвижение; обездвиживание).

ИММОБИЛИЗИРОВАНИЕ (лат. immobilisatio, *-onis, f*) /*недок.*/ знерухомлювання, унерухомлювання, іммобілізування; (рос. обездвиживание).

ИММОБИЛИЗИРОВАННОСТЬ () знерухоменість, *-ності*, унерухоменість, *-ності*, іммобілізованість, *-ності*; (рос. обездвиженность).

ИММОБИЛИЗИРОВАННЫЙ () знерухомлений, унерухомлений, іммобілізований; (рос. обездвиженный).

ИММОБИЛИЗИРОВАТЬ () /*докон.*/ знерухомити, унерухомити, іммобілізувати; /*недок.*/ знерухомлювати, унерухомлювати, іммобілізовувати; (рос. обездвижить; обездвиживать).

ИММОБИЛИЗИРУЕМОСТЬ () знерухомлюваність, *-ності*, унерухомлюваність, *-ності*, іммобілізовуваність, *-ності*; (рос. обездвиживаемость).

ИММОБИЛИЗИРУЕМЫЙ () знерухомлюваний, унерухомлюваний, іммобілізовуваний; (рос. обездвиживаемый).

ИММОБИЛИЗОВАННОСТЬ () знерухоменість, *-ності*, унерухоменість, *-ності*, іммобілізованість, *-ності*; (рос. обездвиженность).

ИММОБИЛИЗОВАННЫЙ () знерухомлений, унерухомлений, іммобілізований; (рос. обездвиженный).

ИММОБИЛИЗОВАТЬ () знерухомити, унерухомити, іммобілізувати; (рос. обездвижить).

ИММОБИЛИЗОВЫВАЕМЫЙ () знерухомлюваний, унерухомлюваний, іммобілізовуваний; (рос. обездвиживаемый).

ИММОБИЛИЗОВЫВАТЬ () знерухомлювати, унерухомлювати, іммобілізовувати; (рос. обездвиживать).

ИММУНИЗИРОВАННЫЙ (лат. immunisatus, *-a, -um*) упірнений, увідпорнений, захистоспроможний, несприйнятливий, унесприйнятнений, імунізований; (рос. невосприимчивый).

ИММУНИЗИРОВАТЬ (лат. immunisare) /*докон.*/ упірнити, увідпорнити, захистоспроможнити, унесприйнятливити, унесприйнятнити, імунізувати; /*недок.*/ упірнювати, увідпорнювати, захистоспроможнювати, унесприйнятлювати, унесприйнятнювати, імунізовувати.

ИММУНИТЕТ (лат. immunitas, *-atis, f* – звільнення, позбавлення, пільга /*від податку*/) 1. опірність, *-ності*, відпорність, *-ності*, захисність, *-ності*, неуразззя, неуразність, *-ності*, неуразливість, *-вості*; 2./*депутатський*/ недоторканність, *-ності*, імунітет; (рос. 1. невосприимчивость; 2. неприкосновенность; словац., odolnost'; яп. 1. men'ekisei).

ИММУННЫЕ ТЕЛА () протитіла, антитіла, опірнотіла, відпорнотіла, захиснотіла, імунні [опірні, відпорні, захисні] тіла; (словац., protilátky).

ИММУННЫЙ (лат. immunis, *-e* – вільний, позбавлений) опірний, відпорний, захисний, неуразовий, неуразний, неуразнісний, неуразливісний, імунний; (рос. невосприимчивый).

ИММУНОГЕНЕТИЧЕСКИЙ (лат. immunogeneticus, *-a, -um*) опірноспадковий, відпорноспадковий, захисноспадковий, неураз(н)оспадковий, неуразовоспадковий, імуногенетичний.

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ /ГАММАГЛОБУЛИНЫ/ (анг. Ig) опірнокульці, опорокульці, імуноглобуліни /гамаглобуліни/.

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ /ГАММАГЛОБУЛИНЫ/ «А» [ЭЙ] (анг. Ig A [ей]) опірнокульці [опорокульці] «А», імуноглобуліни /гамаглобуліни/ «А».

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ /ГАММАГЛОБУЛИНЫ/ «D» [ДИ] (анг. Ig D [ді]) опірнокульці [опорокульці] «Д», імуноглобуліни /гамаглобуліни/ «D».

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ /ГАММАГЛОБУЛИНЫ/ «E» [И] (анг. Ig E [і]) опірнокульці [опорокульці] «Е», імуноглобуліни /гамаглобуліни/ «Е».

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ /ГАММАГЛОБУЛИНЫ/ «G» [ДЖИ] (анг. Ig G [джі]) опірнокульці [опорокульці] «Ґ», імуноглобуліни /гамаглобуліни/ «G».

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ /ГАММАГЛОБУЛИНЫ/ «M» [ЭМ] (анг. Ig M [ем] від першої літери (букви) слів «мієлома», «макроглобулінемія» чи «моноклональний») опірнокульці [опорокульці] «М», імуноглобуліни /гамаглобуліни/ «М».

ИММУНОДЕФИЦИТ () опірно(сте)нестача, опірно(сте)недостача, опірно(сте)недостатність, *-ності*, опірно(сте)брак, опоронестача, опоронедостача, опоронедостатність, *-ності*, опоробрак, імунодефіцит.

ИММУНОДЕФИЦИТНЫЙ (лат. immunodeficiens) опірно(сте)недостатній, опірно(сте)недостаючий, опірно(сте)браковий, опірно(сте)бракувальний, опірно(сте)бракуючий, опоронедостатній, опоронедостаючий, опоробраковий, опоробракувальний, опоробракуючий, імунодефіцитний.

ИММУНОЛОГ (лат. immunologus, *-i, m*) опірнівник, опірнознавець, *-вця*, опорознавець, *-вця*, імунолог; /*жін.*/ опірнівниця, опірнознавиця, опорознавиця, імунологиня.

ИММУНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. immunologicus, *-a, -um*) опірнівничий, опірнознавчий, опорознавчий, опорознавський, імунологічний.

ИММУНОЛОГИЯ (лат. immunologia, *-ae, f*) опірнівництво, опірнознавство, опорознавство, імунологія

ИММУНОТЕРАПИЯ (лат. immunotherapia, *-ae, f*) опірно(сте)лікування, опоролікування, імунотерапія.

ИМПЕТИГИНОЗНЫЙ (лат. impetiginosus, *-a, -um*) гнояночковий, гнійничковий, імпетиґінозний.

ИМПЕТИГО (лат. impetigo, *-inis, f*) гноячковість, *-вості*, погноячкованість, *-ності*, гноячковисипка, імпетиґо.

ИМПЛАНТАТ () вживок, *-вка*, вживлень, *-леня*, вживленець, *-нця*, вщепа, імплантат.

ИМПЛАНТАЦИЯ (лат. implantatio, *-onis, f*) 1. вживлення; 2. вщеплювання, всадка, всадження; всаджування; 3. підшивання, імплантація.

ИМПОТЕНТ (лат. impotentus, *-i, m*) неможець, *-жця*, неспроможець, *-жця*, безсилець, *-льця*, безсилень, *-льня*, безсильник, стате(во)недужець, *-жця*, стате(во)недолуг, стате(во)недолужець, *-жця*, стате(во)недолужник, стате(во)неможець, *-жця*, стате(во)неспроможець, *-жця*,

стате(во)неспроміжник, стате(во)неспроможнісник, стате(во)слабець, *-бця*, стате(во)безсилець, *-льця*, стате(во)безсильник, стате(во)безсилісник, стате(во)немічник, імпотент.

ИМПОТЕНТНЫЙ (лат. impotentus, *-a, -um*) неспроможний, безсилий, безсильний, безсильницький, стате(во)недужий, стате(во)недолугий, стате(во)недолужний, стате(во)недолужницький, стате(во)неможний, стате(во)неспроможний, стате(во)неспроміжницький, стате(во)неспроможнісний, стате(во)слабецький, стате(во)безсилецький, стате(во)безсильничий, стате(во)безсилісничий, стате(во)немічний, імпотентний.

ИМПОТЕНЦИЯ (лат. impotentia, *-ae, f* – неміч, недолуга, немога, незмога, неспромога, неспроможність, несила, безсилля, безсилість, слабкість: від im- – не-, без- + potentia – сила; impotentia coëundi; debilitas sexualis) стате(во)недуга, стате(во)недолуга, стате(во)немога, стате(во)незмога, стате(во)неспромога, стате(во)неспроможність, *-ності*, стате(во)слабкість, *-кості*, стате(во)несил, стате(во)безсил, стате(во)безсилля, стате(во)безсилість, *-лості*, стате(во)неміч, імпотенція. Статеве безсилля [безсилість, слабкість, нездатність, неспроможність]; (рос. половое бессилие; пол. niezdolność płciowa).

ИМПРЕГНАЦИЯ (лат. impregnatio, *-onis, f*) наповнення, імпреґнація.

ИМПРЕГНИРОВАННЫЙ () просочений, імпреґнований; (рос. пропитанный).

ИМПРЕССИЯ (лат. impressio, *-onis, f*) 1. відбиток, *-тка*, відтиск, *-у*, втиск, втиснення, заглибина, заглиблення, поглиблення, заглиблювання, поглиблювання; 2. враження, імпресія.

ИМПУЛЬС (лат. impulsus, *-us, m*) поштовх, імпульс; (рос. толчок).

ИМПУЛЬСНЫЙ () поштовховий, імпульсовий, імпульсний; (рос. толчковый).

ИМПУЛЬСИВНЫЙ (лат. impulsivus, *-a, -um*) поривчастий, імпульсивний; (рос. порывистый).

ИМУЩЕСТВО () майно, маєтність, *-ності*, статок, статки, згіддя.

ИН-, ИМ-, ИР- (лат. in-, im-, ir-) не-, зне-, уне-, у-, в-, на-, без-, про-, ін-, ім-, ір-. Префікс (приросток), що означає заперечення, відсутність чогось або проникнення в щось.

ИНАКТИВАЦИЯ (лат. inactivatio, *-onis, f*) знедієння, знедіяння, знедіяльнення, інактивація.

ИНАНИЦИЯ (лат. inanitio, *-onis, f*) виснага, виснаження, виснажування, зголодування; голодування, інаніція; (рос. истощение, изголодание; голодание; пол. wychudzenie, wyniszczenie, wycieńczenie, charłactwo; лит. išsekimas).

ИНАЧЕ () інакше.

ИНВАГИНАЦИЯ (лат. invaginatio, *-onis, f*; intussusceptio, *-onis, f*) ввернення, вкочення, вкочування, унутрення, впуклення, вбгання, впхання, впіхвення, упіхвичення, впіхвування, інваґінація.

ИНВАЗИЯ (лат. invasio, *-onis, f* – вторгнення, напад: від invado – нападаю; infestatio, *-onis, f*) проникнення, втручання, вторгнення, нападнення, інвазія. Зараження людини, тварин і рослин тваринними паразитами [чужоїдами]; (рос. внедрение).

ИНВАЛИД (лат. invalidus, *-i, m*: від in- + validus, *-a, -um* – сильний, спроможний) каліка, неспроможець, *-жця*, неспроможень, *-жня*, немічник, інвалід; (рос. калека).

ИНВАЛИДКА (лат. invalida, *-ae, f*: від in- + validus, *-a, -um* – сильний, спроможний) каліка, неспроможка, неспроможниця, немічниця, інвалідка; (рос. калека).

ИНВАЛИДИЗАЦИЯ (лат. invalidisatio, *-onis, f*: від in- + validus, *-a, -um* – сильний, спроможний) калічення, укалічнювання, унеспроможнення, унеспроможнювання, немічнення, унемічнення, унемічнювання, інвалідизація.

ИНВАЛИДНАЯ КОЛЯСКА () інвалідний (каліковий) візок (коляска, коляса, повіз, *-возу*).

ИНВАЛИДНОСТЬ (лат. invaliditas, *-atis, f*; invalidismus, *-i, m*) каліч, */Р.-чі; О.-ччю/*, каліцтво, калічність, *-ності*, немічність, *-ності*, інвалідність, *-ності*.

ИНВАЛИДНЫЙ (лат. invalidus, *-a, -um*; invalidicus, *-a, -um*) калічний, каліковий, немічний, інвалідний.

ИНВЕРСИОННЫЙ (лат. inversus, *-a, -um*) вивернений, перевернений, зворотний, інверсійний; (рос. вывернутый, перевёрнутый; лит. 1. išsivertęs; 2. persivertęs; 3. iškrypęs).

ИНВЕРСИЯ (лат. inversio, *-onis, f*) виворіт, виверт, поворот, переворот, перевертання, інверсія; (рос. поворот; лит. 1. išsivertimas; 2. persisukimas, persivertimas; 3. iškrypimas).

ИНВОЛЮЦИЯ (лат. involutio, *-onis, f*) знерозвиток, звороторозвиток, зворотний розвиток, зворотнення, інволюція; (рос. обратное развитие).

ИНГАЛЯТОР (лат. inhalator, *-oris, m*) вдишок, *-шка*, пародишок, *-шка*, вдишник, паровдишник, вдихач, паровдихач, вдихальник, паровдихальник, вдихалок, *-лка*, вдихалка, інгалятор. Пристрій для інгаляцій (удихань, пародихань, паровдихань).

ИНГАЛЯТОРИЙ (лат. inhalatorium, *-ii, n*) вдихальня, пародишня, паровдихальня, інгаляторій; (пол. wziewalnia).

ИНГАЛЯТОРНЫЙ (лат. inhalatorius, *-a, -um*; inhalatoricus, *-a, -um*) вдишний, вдиховий, вдихальний, пародишний, паровдишний, інгаляторний; (рос. вдыхательный).

ИНГАЛЯЦИОННЫЙ (лат. inhalans, *-atis*) вдихальний, вдихувальний, пародихальний, паровдихальний, паровдихувальний, інгаляційний; (рос. вдыхательный; пол. 1. wziewający; 2. wziewalny).

ИНГАЛЯЦИЯ (лат. inhalatio, *-onis, f*) вдихання, пародихання, паровдихання, інгаляція; (рос. вдыхание; пол. wziewanie, wdychanie; словац., vdychovanie).

ИНГВИНАЛЬНЫЙ (лат. inguinalis, *-e*) пахвинний, інґвінальний; (рос. паховый, паховой).

ИНГИБИТОР (лат. inhibitor, *-oris, m*) сповільник, сповільняч, сповільнювач, сповільнювальник, уповільник, уповільнювач, стримувач, стримувальник, інгібітор.

ИНГИБИТОРНЫЙ (лат. inhibitori(c)us, *-a, -um*) гальмовий, гальмівний, сповільниковий, сповільнячевий, сповільнювачевий, сповільнювальниковий, уповільниковий, уповільнювачевий, стримувачевий, стримувальниковий, інгібіторний; (рос. тормозной).

ИНГРЕДИЕНТ (лат. ingrediens; componentum, *-i, n*) складник, складова, складовина, складовень, *-вня*, увіходень, *-дня*, інґредієнт. Складова частина.

ИНДЕКС (лат. index, *-icis, m*) покажчик, індекс; (рос. указатель; пол. wskaźnik).
ИНДИВИД (лат. individuum, *-i, n*) особа, особина, індивід; (рос. лицо; особь); */див. тж ИНДИВИДУУМ/.*
ИНДИВИДУАЛИЗИРОВАНИЕ () зособовлення, зособичення, зособистнення, індивідуалізування.
ИНДИВИДУАЛИЗИРОВАННЫЙ () зособовлений, зособичений, зособистнений, індивідуалізований.
ИНДИВИДУАЛИЗИРОВАТЬ () 1.*/недок./* зособовлювати, зособичувати, зособистнювати, індивідуалізовувати; 2.*/докон./* зособовити, зособичити, зособистнити, індивідуалізувати.
ИНДИВИДУАЛИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зособовлюючий, зособовлювальний, зособичуючий, зособичувальний, зособистнюючий, зособистнювальний, індивідуалізуючий, індивідуалізувальний; 2.*/дієприкм./* що зособовлює, що зособичує, що зособистнює, що індивідуалізує.
ИНДИВИДУАЛИЗИРУЯ () зособовлюючи, зособичуючи, зособистнюючи, індивідуалізуючи.
ИНДИВИДУАЛЬНОСТЬ () особистість, *-тості*, індивідуальність, *-ності.*
ИНДИВИДУАЛЬНЫЙ () особовий, особистий, особистісний, одноосібний, індивідуальний; (рос. личный; личностный).
ИНДИВИДУУМ (лат. individuum, *-i, n*) особа, особина, індивідуум; (рос. лицо; особь); */див. тж ИНДИВИД/.*
ИНДИГЕСТИЯ (лат. indigestio, *-onis, f*; dyspepsia, *-ae, f*) нестравність, *-ності*, індигестія. Порушення травлення.
ИНДИГО (ісп. indigo: від лат. indicus, *-a, -um – індійський*) калія, синька, індиго. Синій барвник.
ИНДИКАТОР (лат. indicator, *-oris, m*) показник, визначник, визначальник, індикатор; (рос. определитель; пол. znacznik, wskaźnik).
ИНДИКАТОРНЫЙ (лат. indicatorus, *-a, -um*; indicatorius, *-a, -um*; indicatoricus, *-a, -um*) показниковий, визначниковий, визначальниковий, индикаторний; (рос. определительный; пол. wskaźnikowy).
ИНДИКАЦИОННЫЙ (лат. indicationis, *-e*) показальний, визначальний, індикаційний.
ИНДИКАЦИЯ (лат. indicatio, *-onis, f*) показання, визнача, визначення, визначання, індикація; (рос. показание, определение; пол. wskazanie).
ИНДИФФЕРЕНТНОСТЬ (лат. indifferentia, *-ae, f*) 1. байдужість, *-жості*, байдужність, *-ності*; 2. недіючий, недіяльність, *-ності*, бездіяльність, *-ності*, нешкідливість, *-ності*, индиферентність, *-ності*; (рос. 1. безразличие, безразличность; 2. бездеятельность, безвредность).
ИНДИФФЕРЕНТНЫЙ (лат. indifferens, *G. -entis*) 1. байдужий, байдужний; 2. недіючий, недіяльний, бездіяльний, нешкідливий, индиферентний; (рос. 1. безразличный; 2. бездеятельный, безвредный).
ИНДОЛЕНТНОСТЬ (лат. indolentia, *-ae, f*) 1. безбілля, безболість, *-лості*, безболісність, *-ності*; 2. байдужість, *-жості*, байдужність, *-ності*, млявість, *-вості*, кволість, *-лості*, індолентність, *-ності*; (рос. 1. безболезненность, безразличие к боли; 2. безразличие, безразличность, вялость; нім., 1. Schmerzlosigkeit; 2. Gleichgültigkeit).
ИНДОЛЕНТНЫЙ (лат. indolens, *G. -entis*: від in - не + dolens - болючий, болісний) 1. безбільний, безбольовий, безболісний, безболізкий, індолентний; 2. байдужий, байдужний, млявий, кволий, недіяльний, неактивний, індолентний; (рос. 1. безболезненный; 2. вялый, медленный, неразвивающийся; равнодушный к боли; нім. 1. schmerzlos, schmerzunempfindlich; 2. inaktiv; gleichgültig; анг., painless; 2. inactive, sluggish).
ИНДУКЦИЯ (лат. inductio, *-onis, f*) 1. у/введення, індукція; 2. наведення, збудження, індукція; (рос. 1. введение; 2. наведение, возбуждение).
ИНДУРАТ (лат. induratum, *-i, n*) затверд, затвердок, індурат; (рос. затверденне; затверделость, отверделость, уплотнение).
ИНДУРАТИВНЫЙ (лат. indurativus, *-a, -um*) затвердний, затвердовий, індуративний; (рос. затвердевающий).
ИНДУРАЦИЯ (лат. induratio, *-onis, f*) 1. тверділня, тверднення, ущільнювання; 2. затверділня, затверднення, ущільнення; 3. затверділість, *-лості*, ущільненість, *-ності*, індурація; (рос. затвердение; затвердевание; затверделость, отверделость, отвердение, уплотнение).
ИНДУРИРОВАННЫЙ (лат. induratus, *-a, -um*) затверділий, затвердлий, ущільнений, індурований; (рос. затвердевший, затверделый, уплотнённый).
ИНДУЦИРОВАННЫЙ (від лат. inductio, *-onis, f* - наведення, збудження, індукція) вимушений, індукований; (рос. вынужденный).
ИНЕРТНОСТЬ (лат. inertia, *-ae, f*: anenergia, *-ae, f*) бездіяльність, *-ності*, недіяльність, *-ності*, безчинність, *-ності*, самоплинність, *-ності*, інертність, *-ності.*
ИНЕРТНЫЙ () бездіяльний, недіяльний, безчинний, самоплинний, інертний.
ИНЕРЦИЯ (лат. inertia, *-ae, f*) бездія, недія, безчин, самоплин, інерція.
ИНЖЕКТОРНЫЙ (анг. injection [інджекш(е)н]) нагнітальний, інжекторний; (рос. нагнетательный).
ИНИОН (лат. inion) іньон.
ИНИЦИАЛЬНЫЙ (лат. initialis, *-e*) початковий, первинний, первісний, ініціальний; (рос. начальный, первичный).
ИНИЦИАТИВА () зачин, зачинання, почин, починання, ініціатива; (рос. почин, начинание).
ИНИЦИАТИВНЫЙ () зачиновий, зачинальний, починовий, починальний, ініціативний; (рос. починовый, начинательный).
ИНИЦИАТОР () зачинач, починач, починальник, чиноначальник, ініціатор; (рос. начинатель).
ИНИЦИАТОРСКИЙ () зачинацький, починацький, починальницький, чиноначальницький, ініціаторський; (рос. начинательский).
ИНИЦИАТОРСТВО () зачинацтво, починацтво, починальництво, чиноначальництво, ініціаторство; (рос. начинательство).
ИНИЦИАТОРША () починальниця, ініціаторка; (рос. начинательница).

ИНКАПСУЛИРОВАНИЕ (лат. incapsulatio, *-onis, f*) осумковування, обсумковування, о(б)капшучування, інкапсулювання; (рос. осумковывание).
ИНКАПСУЛИРОВАННЫЙ (лат. incapsulatus, *-a, -um*) осумкований, обсумкований, о(б)капшучений, інкапсульований: (рос. осумкованный).
ИНКАПСУЛЯЦИЯ (лат. incapsulatio, *-onis, f*) осумкування, обсумкування, о(б)капшучення, інкапсуляція; (рос. осумкование).
ИНКАРЦЕРАЦИЯ (лат. incarceratio, *-onis, f*: від in – в + carcero – ув'язнювати, садовити до в'язниці (темниці, тюрми): strangulatio, *-onis, f*) защемлення, інкарцерація; (рос. ущемление).
ИНКАРЦЕРИРОВАННЫЙ (лат. incarceratus, *-a, -um*) защемлений, інкарцерований; (рос. ущемлённый).
ИНКЛИНАЦИЯ (лат. inclinatio, *-onis, f*) відхил, відхилення; нахил, нахилення, похил; у/вклинювання, інклінація.
ИНКОНТИНЕНЦИЯ (лат. incontinentia, *-ae, f*) нетримання, інконтиненція; (рос. недержание).
ИНКОРПОРАЦИЯ (лат. incorporatio, *-onis, f*) втілення, включення, інкорпорація; (рос. включение).
ИНКОРПОРИРОВАНИЕ (лат. incorporatio, *-onis, f*) втілювання, включання, інкорпорування; (рос. включение).
ИНКРЕТ (лат. incretum, *-i, n*) внутрішньосекрет, внутрішньовиділок, безпротоковиділок, інкрет.
ИНКРЕТОРНЫЙ (лат. incretorius, *-a, -um*; endocrinicus, *-a, -um*) внутрішньосекреторний, внутрішньовидільний, безпротоковидільний, інкреторний.
ИНКРЕЦИЯ (лат. incretio, *-onis, f*: від in – в + secerno, *secretum* – відділяти, виділяти) внутрішньосекреція, внутрішньовиділення, безпротоковиділення, інкреція. Внутрішня секреція (виділення).
ИНКРУСТАЦИЯ (лат. incrustatio, *-onis, f*) інкрустація.
ИНКУБАТОР (лат. incubator, *-oris, m*) визрівальня, інкубатор; (пол. wylęgarka, cieplarka).
ИНКУБАЦИОННЫЙ (лат. incubativus, *-a, -um*) визрівальний, інкубаційний; (пол. wylęgający).
ИНКУБАЦИЯ (лат. incubatio, *-onis, f*) визрівання, інкубація; (пол. wylęganie).
ИНКУРАБЕЛЬНОСТЬ (лат. incurabilitas, *-atis, f*) невиліковність, *-ності*, невигойність, *-ності*, невидужність, *-ності*, невидужуваність, *-ності*, інкурабельність, *-ності*; (рос. неизлечимость; пол. nieuleczalność).
ИНКУРАБЕЛЬНЫЙ (лат. incurabilis, *-e*) нeліковний, невиліковний, невидужний, невидужуваний, незцілюваний, незцілeнний, незцілимий; */рану/* невигойний, незагійний, некурабельний, інкурабельний: (рос. неизлечимый; пол. nieuleczalny).
ИННЕРВАЦИОННЫЙ (лат. innervationis, *-e*) занервленнєвий, занервісний, занервнісний, занервовісний, іннерваційний.
ИННЕРВАЦИЯ (лат. innervatio, *-onis, f*) занервлення, занервість, *-вості*, занервність, *-ності*, занервовість, *-вості*, іннервація.
ИНОГОРОДНИЙ () іншоміський, іншогородній, іногородній.
ИНОКУЛЯЦИОННЫЙ () інокуляційний.
ИНОКУЛЯЦИЯ (лат. inoculatio, *-onis, f*) щеплення, щепа, інокуляція.
ИНОРОДНЫЙ (лат. alienus, *-a, -um*) чужорідний, сторонній.
ИНОСТРАННЫЙ () чужинецький, чужоземний, іноземний.
ИНСЕКТИЦИДНЫЙ (лат. insecticidus, *-a, -um*: від insectum, *-i, n – комаха (рос. насекомое)*: від in – *в, на* + sectum, *-i, n* – січене, посічене) комахознищувальний, протикомаховий, протикомашний, інскектицидний.
ИНСЕРЦИЯ (лат. insertio, *-onis, f*) прикріплення, прикріпляння, прикріплювання, інсерція.
ИНСОЛЯЦИЯ (лат. insolatio, *-onis, f*) насоння, насонення, сонячна ванна (купіль, купеля), інсоляція; (пол. nasłonecznienie, leczenie słońcem).
ИНСОМНИЯ (лат. insomnia, *-ae, f*; agrypnia, *-ae, f*) безсоння, безсонність, *-ності*, нічниці, нічниця, несплячка, інсомнія; (рос. бессонница; яп. fuminsho).
ИНСПЕКТОР (лат. inspector, *-oris, m*) наглядач, перевіряч, перевірник, перевіряльник, інспектор.
ИНСПЕКЦИЯ (лат. inspectio, *-onis, f*) 1. огляд; 2. нагляд, перевірка, інспекція; (рос. 1. осмотр; 2. надзор).
ИНСПИРАТОРНЫЙ (лат. inspiratorius, *-a, -um*; inspiratoricus, *-a, -um*) вдишний, вдиховий, удиховий, вдихальний, пародишний, паровдишний, інспіраторний; (рос. вдыхательный).
ИНСПИРАЦИОННЫЙ (лат. inspirans, *-atis*) вдихальний, вдихувальний, інспіраційний.
ИНСПИРАЦИЯ (лат. inspiratio, *-onis, f*) вдих, вдихання, надихання, інспірація; (рос. вдыхание).
ИНСТИЛЛЯЦИЯ (лат. instillatio, *-onis, f*) закрапування, вкрапування, вкраплювання, зволоження, зволожування, інстиляція; (рос. закапывание, увлажнение).
ИНСТИНКТ () несвідома, неусвідома, несвідомоповедінка, несвідомоспонукання, гін, */Р. гону/*, інстинкт; (словац., pud).
ИНСТИНКТИВНО () несвідомо, несвідомно, несвідомово, неусвідомлено, неусвідомно, неусвідомово, несвідомоповедінково, несвідомоспонукально, гінно, гоново, інстинктивно; (рос. подсპудно; словац., pudovo).
ИНСТИНКТИВНЫЙ () несвідомий, несвідомний, несвідомовий, неусвідомлений, неусвідомний, неусвідомовий, несвідомоповедінковий, несвідомоспонукальний, гінний, гоновий, інстинктивний; (рос. подспудный; словац., pudový).
ІНСТИТУТ () 1.*/навчальний/* виш, вуз, ВУЗ */вищий учбовий заклад/*, вищошкола */вища школа/*, вищонавчальня, вищонавчальнозаклад, високошкола */висока школа/*, високонавчальня; 2.*/науковий; науково-дослідний/* наукозаклад, заклад, інститут; (рос. 1. вуз, ВУЗ */высшее учебное заведение/*; словац. ústav; нім. 1. Höchschule).
ИНСТРУКТИВНЫЙ () наставний, наставовий, настановний, поуковий, повчальний, вказівковий, приписний, приписовий, інструктивний.

ИНСТРУКЦИЯ () настава, настанова, поука, повчання, вказівка, припис, інструкція; (рос. наставление, указание, предписание: пол. pouczenie).
ИНСТРУМЕНТ (лат. instrumentum, *-i, n*) знаряд, знарядок, *-дка*, знаряддя, засіб, *-собу*, інструмент; (рос. орудие, средство; пол., przyrząd, narzędzie; словац. nástroj; анг. tool).
ИНСТРУМЕНТАЛЬНЫЙ (лат. instrumentalis, *-e*) знарядний, знарядовий, знарядковий, засобовий, справільний, інструментальний; (рос. орудийный; словац. nástrojový; анг. tool).
ИНСТРУМЕНТАРИЙ (лат. instrumentarium, *-ii, n*) знаряддя, засоби, справілля, справилля, правилля, інструментарій; (словац. výbava nástrojov).
ИНСУЛОМА (лат. insuloma, *-atis, n /pl. -ata/*) інсулома.
ИНСУЛЯРНЫЙ (лат. insularis, *-e*: від insula, *-ae, f* острів, *-рова*; insula parva острівець, *-вця*) острівний, острівцевий, острівчастий, інсулярний; (рос. островковый).
ИНСУЛЬТ (лат. insultus, *-us, m*; apoplexia, *-ae, f*) грець, інсульт; (пол. udar, napad; словац. porážka */mozgová/*).
ИНСУЛЬТ, АПОПЛЕКТИЧЕСКИЙ (лат. insultus apoplecticus) грець, мозковий удар, апоплектичний інсульт; (рос. мозговой удар; пол. napad udarowy).
ИНСУЛЬТ, ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. insultus haemorrhagicus; insultus apoplecticus) грець, мозковий удар, геморагічний інсульт; (рос. мозговой удар; пол. napad udarowy, udar mózgowy).
ИНСУЛЬТ, ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ (лат. insultus hypertonicus) грець, перетисковий удар, гіпертонічний інсульт; (пол. udar na tle nadciśnienia).
ИНСУЛЬТ, МОЗГОВОЙ (лат. insultus apoplecticus) грець, мозковий (мізковий) удар (інсульт); (рос. мозговой удар; пол. napad udarowy, udar mózgowy; словац. mozgová porážka).
ИНСУФФЛЯЦИЯ (лат. insufflatio, *-onis, f*) інсуфляція.
ИНТАКТНЫЙ () недоторканний, незайманий, нерушений, непорушений, незачеплений, інтактний; (рос. неприкасаемый, нетронутый).
ИНТЕГРАЦИЯ (лат. integratio, *-onis, f*) об'єднання, зцілістнення, інтеграція; (рос. объединение).
ИНТЕГРИРОВАНИЕ (лат. integratio, *-onis, f*) об'єднування, зцілістнювання, інтегрування; (рос. объединение).
ИНТЕЛЛЕКТ (лат. intellectus, *-us, m*) розум, розсудок, інтелект; (рос. ум, разум, рассудок).
ИНТЕЛЛЕКТУАЛ () розумник, розумовик, розумець, *-мця*, розумака, розумаха, розумниця */ч.* і *ж./*, інтелектуал; (рос. умница */ч.* і *ж./*, умник, умственник).
ИНТЕЛЛЕКТУАЛКА () розумничка, розумниця, розумовиця, інтелектуалка; (рос. умница, умственница).
ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЙ (лат. intellectualis, *-e*) розумний; розумовий; розсудливий, інтелектуальний; (рос. умный, разумный; умственный; рассудительный).
ИНТЕНСИВНОСТЬ (від фр. intensif: від лат. intensio, *-onis, f*) напруженість, *-ності*, посиленість, *-ності*, інтенсивність, *-ності*; (рос. напряжённость, усиленность).
ИНТЕНСИВНЫЙ (від фр. intensif: від лат. intensio, *-onis, f*) напружений, посилений, інтенсивний; (рос. напряжённый, усиленный).
ИНТЕНСИФИКАЦИЯ (від фр. intensif: від лат. intensio, *-onis, f*) унапруженння, посиленння, інтенсифікація; (рос. усиление).
ИНТЕР- (лат. inter-) між-, інтер-; (рос. между-, меж-).
ИНТЕРАРТИКУЛЯРНЫЙ (лат. interarticularis, *-e*) міжсуглобовий, інтерартикулярний.
ИНТЕРВАЛ (лат. intervallum, *-i, n*) проміжок, перерва, перегода, перепинка, інтервал; (рос. промежуток, перерыв).
ИНТЕРВЕНЦИЯ (лат. interventio, *-onis, f*) втручання, вторгнення, інтервенція; (рос. вмешательство, вторжение).
ИНТЕРВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ (лат. intervertebralis, *-e*) міжхребцевий, інтервертебральний; (рос. межпозвоночный, межпозвонковый; лит. tarpslankstelinis).
ИНТЕРГЛОБУЛЯРНЫЙ (лат. interglobularis, *-e*) міжкулястий, інтерглобулярний.
ИНТЕРГЛЮТЕАЛЬНЫЙ (лат. interglutealis, *-e*) міжсідничний, інтерглютеальний; (рос. межъягодичный; лит. tarpkaktinis).
ИНТЕРЕС () цікавість, *-вості*, зацікавлення, інтерес.
ИНТЕРКИНЕЗ (лат. interkinesis, *-is, f*: від inter – між + caryokinesis, *-is, f* = karyokinesis, *-is, f* = mitosis, *-is, f* – непрямоподіл, ядронепрямоподіл, ядроперешнурівка, ядроперешнурування; intermitosis, *-is, f*: від inter – між + mitosis, *-is, f* – непрямоподіл, ядронепрямоподіл, ядроперешнурівка, ядроперешнурування: від гр. mitos – нитка; interphasis, *-is, f*) міжподіл, інтеркінез.
ИНТЕРКОСТАЛЬНЫЙ (лат. intercostalis, *-e*) міжребровий, міжреберний, інтеркостальний; (рос. межрёберный).
ИНТЕРКУРРЕНТНЫЙ (лат. intercurrens, *-entis*) додатковий, доданий, додаваний, домішний, домішаний, приєднаний, випадковий, інтеркурентний; (рос. дополнительный, примешанный, присоединённый, присоединившийся).
ИНТЕРКУРРИРУЮЩИЙ (лат. intercurrens, *-entis*) 1.*/прикм./* интеркурувальний, інтеркуруючий; 2.*/дієприкм./* що інтеркурує.
ИНТЕРЛОБАРНЫЙ (лат. interlobaris, *-e*) міжчастковий, міжчастинний, інтерлобарний; (рос. междолевой).
ИНТЕРЛОБУЛЯРНЫЙ (лат. interlobularis, *-e*) міжчасточковий, міжчастинковий, інтерлобулярний; (рос. междольковый).
ИНТЕРМЕНСТРУАЛЬНЫЙ (лат. intermenstrualis, *-e*) міжмісячковий, міжменструальний, інтерменструальний.
ИНТЕРМИССИЯ (лат. intermissio, *-onis, f*) припин, припинення, припиняння, перестанок, інтермісія.

ИНТЕРМИТОЗ (лат. intermitosis, *-is, f*: від inter – між + mitosis, *-is, f* – непрямоподіл, ядронепрямоподіл, ядроперешнурівка, ядроперешнурування: від гр. mitos – нитка; interkinesis, *-is, f*; interphasis, *-is, f*) міжподіл, інтермітоз.

ИНТЕРМИТТИРУЮЩИЙ (лат. intermittens, *-entis*) 1./*прикм.*/ переміжний, переривливий, переривистий, перериичастий, перепадистий, інтермітувальний, інтермітуючий; 2./*дієприкм.*/ що чергується, що інтермітує; (рос. перемежающийся, чередующийся).

ИНТЕРНАТУРА () інтернатура.

ИНТЕРНАЦИОНАЛЬНЫЙ (лат. internationalis, *-e*: від inter – між + natio, *-onis, f* – нарід, народ) міжнародний, інтернаціональний; (рос. международный).

ИНТЕРНИСТ (лат. internista, *-ae, mf(com.)*; internistus, *-i, m*) внутрішник, внутрішнівник, внутрішньохворобник, внутрішньохворобівник, внутрішньо(хворобо)знавець, *-вця*, внутрішньолікар, внутрішньолікувач, нутро(хворобо)знавець, *-вця*, нутролікар, нутрощелікар, утробохворобник, утробохворобівник, утробо(хворобо)знавець, *-вця*, утроболікар, інтерніст; /*жін.*/ внутрішниця, внутрішнівниця, внутрішньохворобниця, внутрішньохворобівниця, внутрішньо(хворобо)знавиця, внутрішньолікарка, внутрішньолікувачка, нутро(хворобо)знавиця, нутролікарка, нутрощелікарка, утробохворобниця, утробохворобівниця, утробо(хворобо)знавиця, утроболікарка, інтерністка. Спеціаліст(ка) [фахівець, знавець / фахівиця, фахівиня, фахівчиня, знавиця, знавиня, знавчиня] з внутрішніх хвороб [хворіб].

ИНТЕРОРЕЦЕПТОР (лат. interoreceptor, *-oris, m*; interoceptor, *-oris, m*) внутрішньосприймач, інтерорецептор.

ИНТЕРОРЕЦЕПЦИЯ (лат. interoreceptio, *-onis, f*; interoceptio, *-onis, f*) внутрішньосприймання, внутрішньосприйняття, інтерорецепція.

ИНТЕРОЦЕПТОР (лат. interoceptor, *-oris, m*; interoreceptor, *-oris, m*) внутрішньосприймач, інтерорецептор.

ИНТЕРОЦЕПЦИЯ (лат. interoceptio, *-onis, f*; interoreceptio, *-onis, f*) внутрішньосприймання, внутрішньосприйняття, інтероцепція.

ИНТЕРПАРИЕТАЛЬНЫЙ (лат. interparietalis, *-e*) 1. міжпристінковий; 2. міжтім'яний, інтерпарієтальний.

ИНТЕРПОЗИЦИЯ (лат. interpositio, *-onis, f*) міжположення, інтерпозиція.

ИНТЕРПОНИРОВАННЫЙ (лат. interpositus, *-a, -um*) інтерпонований.

ИНТЕРРЕНАЛИЗМ (лат. interrenalismus, *-i, m*) інтерреналізм.

ИНТЕРСЕКС (лат. intersexus, *-us, m*) міжстатевик, міжстатевець, *-вця*, міжстатівець, *-вця*, статевопроміжник, статевопроміжець, *-жця*, інтерсекс. Особа з чоловічими та жіночими рисами.

ИНТЕРСЕКСУАЛИЗМ (лат. intersexualismus, *-i, m*; ambisexualitas, *-atis, f*; bisexualitas, *-atis, f*; hermaphroditismus, *-i, m*; hermaphrodismus, *-i, m*; androgynismus, *-i, m*; androgynia, *-ae, f*: від гр. aner, *andros* – чоловік, мужчина + gyne – жінка) міжстатевість, *-вості*, міжстатівство, статевопроміжство, інтерсексуалізм. Міжстатевий стан, стан змішування чоловічих та жіночих рис; (пол., obojnactwo; międzypłciowość).

ИНТЕРСЕКСУАЛЬНОСТЬ (лат. intersexualitas, *-atis, f*) міжстатевість, *-вості*, статевопроміжність, *-ності*, інтерсексуальність, *-ності*. Одночасне вираження чоловічих та жіночих рис; (пол., obojnactwo; międzypłciowość).

ИНТЕРСЕКСУАЛЬНЫЙ (лат. intersexualis, *-e*) міжстатевий, статевопроміжний, інтерсексуальний; (пол., obojnactwo; międzypłciowy).

ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ (лат. interstitialis, *-e*) проміжний, інтерстиціальний.

ИНТЕРСТИЦИЙ (лат. interstitium, *-ii, n*) інтерстицій.

ИНТЕРТРИГО (лат. intertrigo, *-inis, f*) попрілість, *-лості*, інтертриґо; (рос. опрелость).

ИНТЕРФАЗА (лат. interphasis, *-is, f*; interkinesis, *-is, f*; intermitosis, *-is, f*) міжподіл, інтерфаза.

ИНТЕРЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. intercellularis. *-e*) міжклітинний, інтерцелюлярний; (рос. межклеточный).

ИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ (лат. intestinalis, *-e*; entericus, *-a, -um*) кишковий, інтестинальний; (рос. кишечный).

ИНТИМ (лат. intimus, *-i, m*: від intimus, *-a, -um* – найглибший, внутрішній) близькість, *-кості*, інтим; (рос. близость).

ИНТИМА (лат. intima, *-ae, f*; tunica intima) найглиба, найглибня, внутрішньооболонка, внутрішньосудиння, внутрішньожилля, середжилля, середножилля, осередожилля, інтима. Внутрішня оболонка кровоносних судин.

ИНТИМНО (від лат. intimus, *-a, -um* – найглибший, внутрішній) близько, близькісно; тісно, інтимно; (рос. близко, близостно: тесно).

ИНТИМНОСТЬ (від лат. intimus, *-i, m*: від intimus, *-a, -um* – найглибший, внутрішній) близькість, *-кості*, близькісніть, *-ності*, інтимніть, *-ності*; (рос. близость, близосноть).

ИНТИМНЫЙ (лат. intimus, *-a, -um* – найглибший, внутрішній) 1. найглибший, внутрішній; 2. близький, близькісний, інтимний; (рос. 1. внутренний; 2. близкий, близостный, сокровенный, заветный; пол. 1. wewnętrzny).

ИНТОКСИКАЦИОННЫЙ () отруйна, отруйлива, інтоксикаційний.

ИНТОКСИКАЦИЯ (лат. intoxicatio, *-onis, f*; toxicatio, *-onis, f*) отруєння, отруя, затрута, затрут, затруєння; /*недок.*/ отруювання, труїння, інтоксикація; (рос. отравление).

ИНТОКСИКАЦИЯ, ПЕЧЕНОЧНАЯ (лат. hepatargia, *-ae, f*) печінкоотруя, печінкоотруєння, печінкова інтоксикація (отруя, отруєння).

ИНТРА- (лат. intra-) внутрішньо-, осередньо-, інтра-; (рос. внутри-).

ИНТРААБДОМИНАЛЬНЫЙ (лат. intraabdominalis, *-e*) внутрішньочеревний, інтраабдомінальний; (рос. внутрибрюшной).

ИНТРААРТИКУЛЯРНЫЙ (лат. intraarticularis, *-e*) внутрішньосуглобовий, інтраартикулярний; (рос. внутрисуставной).

ИНТРАВАСКУЛЯРНЫЙ (лат. intravascularis, *-e*) внутрішньосудинний, інтраваскулярний; (рос. внутрисосудистый).

ИНТРАВЕНОЗНЫЙ (лат. intravenosus, *-a, -um*) внутрішньожильний, внутрішньосиньожильний, внутрішньосиньожиловий, внутрішньовенний, інтравенозний; (рос. внутривенный).

ИНТРАВИТАЛЬНЫЙ (лат. intravitalis, *-e*) прижиттєвий, інтравітальний; (рос. прижизненный).

ИНТРАГЛЮТЕАЛЬНЫЙ (лат. intraglutealis, *-e*) внутрішньосідничний, інтраглютеальний; (рос. внутриседалищный).

ИНТРАГОСПИТАЛЬНЫЙ (лат. intrahospitalis, *-e*; intranosocomialis, *-e*) внутрішньолікарняний, інтрагоспітальний; (рос. внутрибольничный).

ИНТРАДЕРМАЛЬНЫЙ (лат. intradermalis, *-e*; intracutaneus, *-a, -um*) внутрішньошкірний, внутрішньошкіровий, інтрадермальний; (рос. внутрикожный).

ИНТРАЛОБУЛЯРНЫЙ (лат. intralobularis, *-e*) внутрішньочасточковий, інтралобулярний; (рос. внутридольковый).

ИНТРАКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. intracardialis, *-e*) внутрішньосерцевий, інтракардіальний; (рос. внутрисердечный).

ИНТРАКРАНИАЛЬНЫЙ (лат. intracranialis, *-e*) внутрішньочерепний, інтракраніальний; (рос. внутричерепной).

ИНТРАКУТАННЫЙ (лат. intracutaneus, *-a, -um*; intradermalis, *-e*) внутрішньошкірний, внутрішньошкіровий, інтракутанний; (рос. внутрикожный).

ИНТРАЛЮМБАЛЬНЫЙ (лат. intralumbalis, *-e*) внутрішньопоперековий, інтралюмбальний; (рос. внутрипоясничный).

ИНТРАМОЛЕКУЛЯРНОЕ ДЫХАНИЕ () анаеробне (безповітряне, безкисневе) дихання, інтрамолекулярне (внутрішньомолекулярне) дихання.

ИНТРАМОЛЕКУЛЯРНЫЙ (лат. intramolecularis, *-e*) внутрішньомолекулярний, інтрамолекулярний; (рос. внутримолекулярный).

ИНТРАМУРАЛЬНЫЙ (лат. intramuralis, *-e*) внутрішньостінковий, інтрамуральний; (рос. внутристеночный).

ИНТРАМУСКУЛЯРНЫЙ (лат. intramuscularis, *-e*) внутрішньом'язовий, внутрішньом'язевий, інтрамускулярний; (рос. внутримышечный).

ИНТРАНОЗОКОМИАЛЬНЫЙ (лат. intranosocomialis, *-e*; intrahospitalis, *-e*) внутрішньолікарняний, інтранозокоміальний; (рос. внутрибольничный).

ИНТРАОКУЛЯРНЫЙ (лат. intraocularis, *-e*) внутрішньоочний, інтраокулярний; (рос. внутриглазной).

ИНТРАОПЕРАЦИОННЫЙ (лат. intraoperativus, *-a, -um*) середвтручальний, середопераційний, підчасвтручальний, підчасопераційний, внутрішньоопераційний, інтраопераційний.

ИНТРАПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ (лат. intraperitonealis, *-e*) внутрішньоочеревинний, інтраперитонеальний; (рос. внутрибрюшинный).

ИНТРАТОРАКАЛЬНЫЙ (лат. intrathoracalis, *-e*) внутрішньогрудний, внутрішньогрудинний, інтраторакальний; (рос. внутригрудной).

ИНТРАУТЕРИННЫЙ (лат. intrauterinus, *-a, -um*) внутрішньоматковий, внутрішньоуразовий, середуразовий. посередуразний, інтраутеринний: (рос. внутриматочный).

ИНТРАЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. intracellularis, *-e*) внутрішньоклітинний, інтрацелюлярний; (рос. внутриклеточный).

ИНТРОСПЕКТИВНЫЙ (лат. introspectivus, *-a, -um*) самоспостережний, самоспостережливий, інтроспективний.

ИНТРОСПЕКЦИЯ (лат. introspectio, *-onis, f*) самоспостереження, інтроспекція; (пол., samoanaliza).

ИНТУБАЦИОННАЯ ТРУБКА () дихальна трубка, інтубаційна трубка; (рос. дыхательная трубка).

ИНТУБАЦИОННЫЙ (лат. intubationis, *-e*; intubaceus, *-a, -um*: від in – в, у + tuba, *-ae, f* – трубка) затрубний, затрубнювальний, інтубаційний.

ИНТУБАЦИЯ (лат. intubatio, *-onis, f*: від in – в, у + tuba, *-ae, f* – трубка) затрубнення, інтубація. Уведення трубки до порожнинного органу.

ИНТУБИРОВАННЫЙ (лат. intubatus, *-a, -um*: від in – в, у + tuba, *-ae, f* – трубка) затрубнюваний, інтубований.

ИНТУИТИВНЫЙ (лат. intuitivus, *-a, -um*) здогадний, інтуїтивний.

ИНТУИЦИЯ (лат. intuitio, *-onis, f*) здогад, інтуїція; (рос. наитие, чутьё).

ИНТУМЕСЦЕНТНОСТЬ (лат. intumescentia, *-ae, f*) інтумесцентність, *-ності*.

ИНТУМЕСЦЕНЦИЯ (лат. intumescentia, *-ae, f*) 1. припухання, спухання, напухання; 2. потовщення, погрубшення, погрубшання; розширення; розширяння, розширювання; інтумесценція; (рос.1. припухание, набухание; 2. утолщение: лит. 1. patinimas, paburkimas; 2. sustorejimas).

ИНТУССУСЦЕПЦИЯ (лат. intussusceptio, *-onis, f*; invaginatio, *-onis, f*) ввернення, вкочення, вкочування, унутрення, впуклення, вбгання, впхання, впіхвення, упіхвичення, впіхвування, інтуссусцепція.

ИНФАНТИЛИЗМ (лат. infantilismus, *-i, m*) дитяцтво, дитиняцтво, дитинництво, недорозвинення, інфантилізм.

ИНФАНТИЛЬНОСТЬ (лат. infantilitas, *-atis, f*) дитячість, *-чості*, дитинячість, *-чості*, дитинність, *-ності*, недорозвиненість, *-ності*, інфантильність, *-ності*; (рос. детскость).

ИНФАНТИЛЬНЫЙ (лат. infantilis, *-e*) дитячий, дитинний, дитинячий, дитинницький, інфантильний.

ИНФАРКТ (лат. infarctus, *-us, m*; infarctio, *-onis, f*: від in-farcire, *pp. infartus /«infarctus» неправильна форма/* – набивати, наповнювати, закупорювати) знекровозмертвіння, кровозапрудження, кровозупин, інфаркт; (пол. zawał).
ИНФАРКТ МИОКАРДА (лат. infarctus myocardii: від infarctus, *-us, m* - знекровозмертвіння, кровозапрудження, кровозупин: від in-farcire, *pp. infartus /«infarctus» неправильна форма/* - набивати, наповнювати, закупорювати; morbus Obrazcov-Strazesko) інфаркт (знекровозмертвіння, кровозапрудження, кровозупин) міокарду (серцем'язу, серцевого м'язу); (пол. zawał serca, zawał mięśnia sercowego; нім., Herzinfarkt, Herzmuskelinfarkt, Koronarinfarkt).
ИНФЕКТ (лат. infectus, *-us, m*) приховозараза, приховозаразок, приховозаразень, *-зня*, інфект. Прихована інфекція (зараза), наявність бактерій (паличок, тоїжок) у тілі без прояву хвороби.
ИНФЕКТАРТРИТ [*скор.* **ИНФЕКЦИОННЫЙ АРТРИТ**] (лат. infectarthritis, *-tidis, f*) заразосуглобиця, інфектартрит [*скор.* інфекційний артрит]; (пол. zapalenie stawów zakaźne).
ИНФЕКТИВНОСТЬ () заразність, *-ності*, заразливість, *-вості*, інфективність, *-ності*.
ИНФЕКЦИОНИСТ (лат. infectionista, *-ae, mf(com.)*) заразнівець, *-вця*, заразливець, *-вця*, зараз(н)івник, зараз(н)ознавець, *-вця*, заразолікар, інфекціоніст; */жін./* заразнівиця, заразливиця, зараз(н)івниця, зараз(н)ознавиця, заразолікарка, інфекціоністка.
ИНФЕКЦИОННОСТЬ (лат. infectiositas, *-atis, f*; contagiositas, *-atis, f*) заразність, *-ності*, заразливість, *-вості*, інфекційність, *-ності*; (словац., nákazlivosť).
ИНФЕКЦИОННЫЙ (лат. infectiosus, *-a, -um*; contagiosus, *-a, -um*) заразний, заразливий, інфекційний; (рос. заразный; заразливый; словац., nákazlivý).
ИНФЕКЦИРОВАНИЕ (лат. infectio, *-onis, f*: від inficio, infectum - насичувати, заражати) 1.*/докон./* зараження, узаразнення; 2.*/недок./* заражання, заражування, узаразнювання, інфекціювання; (рос. заражение, заражание); */див. тж **ИНФИЦИРОВАНИЕ**/.*
ИНФЕКЦИЯ (лат. infectio, *-onis, f*: від inficio, *infectum* – насичувати, заражати) 1. зараза, інфекція; 2. зараження, інфекція; (рос. 1. зараза; 2. заражение; пол. zakażenie; словац., nákaza; яп. kansen, densen).
ИНФЕРТИЛЬНОСТЬ (лат. infertilitas, *-atis, f*) невиношування, плодоневиношування, безплідність, *-ності*, знеплідність, *-ності*, знеплідненість, *-ності*, плодоневиносність, *-ності*, плодоневиношуваність, *-ності*, плодоневиношувальність, *-ності*, невиношуваність, *-ності*, невиношувальність, *-ності*, інфертильність, *-ності*. Безпліддя, зумовлене невиношуванням вагітності; (рос. невынашивание).
ИНФЕРТИЛЬНЫЙ (лат. infertilis, *-e*) безплідний, знеплідний, знепліднений, плодоневиносний, плодоневиношуваний, плодоневиношувальний, плодоневиношуванісний, невиношуванісний, інфертильний.
ИНФЕСТАЦИЯ (лат. infestatio, *-onis, f*) інфестація.
ИНФИЛЬТРАТ (лат. infiltratus, *-i, m*) націд, націдок, насочина, насочення, просяк, інфільтрат.
ИНФИЛЬТРАЦИЯ (лат. infiltratio, *-onis, f*) */докон./* націдження, просочення, просякнення, інфільтрація; */недок./* націджування, просочування, **просякання**, інфільтрування; (рос. пропитывание).
ИНФИЛЬТРАЦИЯ, РАКОВАЯ () напістрячення, пістрякова (ракова) інфільтрація (націдження).
ИНФИЛЬТРИРОВАНИЕ (лат. infiltratio, *-onis, f*) націджування, просочування, просякання, інфільтрування; (рос. пропитывание).
ИНФИЛЬТРИРОВАННЫЙ (лат. infiltratus, *-i, m*) націджений, просочений, **просяклий**, інфільтрований; (рос. пропитанный).
ИНФИЛЬТРИРОВАТЬ (лат. infiltrare) проціджувати, націджувати, інфільтровувати.
ИНФИЛЬТРОВАТЬ (лат. infiltrare) процідити, націдити, інфільтрувати.
ИНФИЦИРОВАНИЕ (лат. infectio, *-onis, f*: від inficio, infectum - насичувати, заражати) 1.*/докон./* зараження, узаразнення; 2.*/недок./* заражання, заражування, узаразнювання, інфікування; (рос. заражение, заражание); */див. тж **ИНФЕКЦИРОВАНИЕ**/.*
ИНФИЦИРОВАННОСТЬ () зараженість, *-ності*, інфікованість, *-ності*; (рос. заражённость).
ИНФИЦИРОВАННЫЙ (лат. infectus, *-a, -um*: від inficio, *infectum* – насичувати, заражати) **заражений**, інфікований; (рос. заражённый).
ИНФИЦИРОВАТЬ () */докон./* заразити, інфікувати; */недок./* заражати, заражувати, інфіковувати; (рос. заразить; заражать; словац., nakaziť).
ИНФИЦИРОВАТЬСЯ () */докон./* заразитись, інфікуватись; */недок./* заражатись, заражуватись, інфіковуватись; (рос. заразиться; заражаться).
ИНФИЦИРУЕМОСТЬ () заражуваність, *-ності*, інфіковуваність, *-ності*; (рос. заражаемость, зараживаемость; словац., nákazlivosť).
ИНФИЦИРУЕМЫЙ, ИНФИЦИРУЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* заражуваний, інфіковуваний; 2.*/дієприкм./* що заражається, що заражується, що інфікується; (рос. заражаемый, зараживаемый, заражающийся; зараживающийся).
ИНФИЦИРУЮЩИЙ (лат. infectiosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* заражальний, заражаючий, заражувальний, заражуючий, інфікувальний, інфікуючий; 2.*/дієприкм./* що заражає, що заражує, що інфікує; (рос. заражающий; зараживающий).
ИНФЛУЭНЦА, ИНФЛЮЭНЦА (лат. influenza, *-ae, f*; лат. grippus, *-i, m*; grippa, *-ae, f*: від фр. grippe: від рос. хрип) хрипень, *-пня*, хрипка, смотолока, інфлуенца, інфлюенца; (анґ., flu; словац. chrípka).
ИНФОРМАЦИЯ () вість, вісті, звістка, відомість, *-мості*, повідома, повідомлення, довідка, інформація; (рос. весть, вести, известие, извещение, уведомление).
ИНФРАКЛАВИКУЛЯРНЫЙ (лат. infraclavicularis, *-e*; subclavius, *-a, -um*) підключицевий, підключичний, інфраклавікулярний.
ИНФРАКОСТАЛЬНЫЙ (лат. infracostalis, *-e*; hypochondriacus, *-a, -um*) підребровий, підреберний, інфракостальний.

ИНФРАКЦИЯ (лат. infractio, *-onis, f*) надлам, інфракція. Частковий злам; (рос. надлом).
ИНФРАОРБИТАЛЬНЫЙ (лат. infraorbitalis, *-e*) підочицевий, підочневий, інфраорбітальний; (рос. подглазничный).
ИНФРАПАТЕЛЛЯРНЫЙ (лат. infrapatellaris, *-e*) підпанівковий, підна(д)колінний, підна(д)коліновий, піднаколінцевий, підна(д)колінковий, піднадколінниковий, інфрапателярний.
ИНФУЗ (лат. infusum, *-i, n*) вливок, інфуз.
ИНФУЗИЯ (лат. infusio, *-onis, f*) влив, вливання, інфузія; (рос. вливание; словац. nálev).
ИНЦЕСТ (лат. incestus, *-us, m* – блуд, кровозмішення: від in- + castus – чистий, непорочний) кровозмішення, кровомішення, кровомістово, інцест. Статеві відносини (зносини) між близькими родичами: батьками та дітьми, братами та сестрами; (рос. кровосмешение, кровосмесительство; пол. kazirodztwo).
ИНЦИДЕНТ (від лат. incidens, *-entis* – той, що трапляється) випадок, непорозуміння, інцидент. Неприємна (прикра) подія; (рос. случай, происшествие, недоразумение, столкновение).
ИНЦИДЕНТНЫЙ (лат. incidentalis, *-e*) випадковий, непорозумінневий, інцидентний; (рос. случайный; пол. przypadkowy).
ИНЦИЗИЯ (лат. incisio, *-onis, f*) надріз; у/врізування; прорізування, прорізання; зубопрорізування, прорізування зубів, інцизія.
ИНЦИЗУРА (лат. incisura, *-ae, f*) вийма, виямок, виїмка, вирізка, інцизура; (рос. выемка).
ИНЪЕКТОР (лат. injector, *-oris, m*) впорсник, впорскувач, впорскувальник, ін'єктор.
ИНЪЕКЦИОННЫЙ () впорсний, впорсковий, впорскувальний, ін'єкційний.
ИНЪЕКЦИЯ (лат. injectio, *-onis, f* – вкидання) впорск, впорска, впорснення, впорскання, впорскування, укол, ін'єкція; (рос. впрыскивание, укол; яп. chusha).
ИНЪЕКЦИЯ, ПОДКОЖНАЯ (лат. percutaninjectio, *-onis, f*) підшкір(н)овпорск, підшкір(н)овпорска, підшкір(н)овпорскування, підшкірна ін'єкція.
ИНЪЕКЦИЯ СЫВОРОТКИ (лат. seruminjectio, *-onis, f*) сироватковпорск, сироватковпорска, сироватковпорскування, ін'єкція (впорскування, укол) сироватки.
ИНЪЕЦИРОВАННЫЙ () впорснутий, ін'єктований, ін'єкційований.
ИНЪЕЦИРОВАТЬ () 1.*/докон./* впорснути; 2.*/недок./* впорскувати, ін'єктувати.
ИНЪЕЦИРУЕМЫЙ () впорскуваний, ін'єктовуваний, ін'єкційовуваний.
ИОН (лат. ion, *-ii, n*: від гр. ion – ідучий) зарядочастка, зарядочастинка, зарядорухівець, *-вця*, зарядорухомець, *-мця*, йон, іон. Частка [частинка] з електричним зарядом.
ИОНИЗАТОР (лат. ionisator, *-oris, m*) зарядорухівник, зарядоурухівлювач, зарядоурухомлювач, йонізатор, іонізатор.
ИОНИЗАЦИОННЫЙ (лат. ionisationis, *-e*) зарядорушний, зарядорухівний, зарядоурухівлівний, зарядоурухомлівний, йонізаційний, іонізаційний.
ИОНИЗАЦИЯ (лат. ionisatio, *-onis, f*) зарядкування, зарядорухівність, *-ності*, зарядоурухівлення, зарядоурухомлення, йонізація, іонізація.
ИОНИЗИРОВАННЫЙ () зарядорухівцевий, зарядорухомцевий, зарядоурухівлений, зарядоурухомлений, йонізований, іонізований.
ИОНИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зарядорухівцювальний, зарядоурухівлювальний, зарядоурухівлюючий, зарядорухомцювальний, зарядоурухомлювальний, зарядоурухомлюючий, йонізувальний, йонізуючий, іонізувальний, іонізуючий; 2.*/дієприкм./* що зарядорухівцює, що зарядоурухівлює, що зарядоурухомлює, що йонізує, що іонізує.
ИОНИТЫ () зарядорухівцеобмінники, зарядорухомцеобмінники, йонообмінники, йоніти, іонообмінники, іоніти; (рос. ионообменники).
ИОННЫЙ () зарядорухівський, зарядорухомський, йонний, іонний.
ИОНОТЕРАПИЯ (лат. ionotherapia, *-ae, f*; iontotherapia, *-ae, f*; ionophoresis, *-is, f*; iontophoresis, *-is, f*; ionogalvanisatio, *-onis, f*; galvanoionotherapia, *-ae, f*; galvanotherapia, *-ae, f*) зарядорухівцелікування, зарядорухомцелікування, йонотерапія, іонотерапія.
ИОНОФОРЕЗ (лат. ionophoresis, *-is, f*; iontophoresis, *-is, f*; ionotherapia, *-ae, f*; iontotherapia, *-ae, f*; ionogalvanisatio, *-onis, f*; galvanoionotherapia, *-ae, f*; galvanotherapia, *-ae, f*) зарядоліковвід, зарядоліковведення, зарядорухівцеліковведення, зарядорухомцеліковведення, струмоліковведення, йонофорез, іонофорез. Ліковий електрофорез; (рос. лекарственный электрофорез).
ИПОХОНДРИК (лат. hypochondricus, *-i, m*; hypochondriacus, *-i, m*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo – під + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) нудьговик, нудьгівник, пригніченець, *-нця*, дражливець, *-вця*, дратівливець, *-вця*, гіпохондрик, іпохондрик. Хворий на гіпохондрію (іпохондрію).
ИПОХОНДРИЧЕСКИЙ (лат. hypochondricus, *-a, -um*; hypochondriacus, *-a, -um*: від гр hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo – під + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) нудьговий, нудьгівний, пригнічений, пригніченісний, дражливий, дражливісний, дратівливий, дратівливісний, гіпохондричний, іпохондричний; (рос. тоскливый, угнетённый, раздражённый).
ИПОХОНДРИЧЕСКИЙ СИНДРОМ; ИПОХОНДРИЯ (лат. hypochondria, *-ae, f*; hypochondriasis, *-is, f*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo – під + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) нудьга, хандра, пригніченість, *-ності*, дражливість, *-вості*, дратівливість, *-вості*, помисловість, *-вості*, помисливість, *-вості*, хворопомисловість, *-вості*, хворопомисливість, *-вості*, хворобопомисловість, *-вості*, хворобопомисливість, *-вості*, хворобливопомисловість, *-вості*, хворобливопомисливість, *-вості*, гіпохондричний (іпохондричний, нудьговий, нудьгівний, пригнічений, пригніченісний, дражливий, дражливісний, дратівливий, дратівливісний) синдром (ознакосклад), гіпохондрія, іпохондрія. Пригнічений стан, що

супроводжується неприємними відчуттями в різних ділянках тіла та нав'язливими думками про хворобу, патологічний (хворобливий) страх за своє здоров'я. Стародавні лікарі (Гален) це пояснювали захворюванням у ділянці підребір'я (підребер'я, підребрів'я); (рос. хандра, уныние, тоскливость, угнетённость, раздражённость, мнительность, болезненная мнительность; пол. śledziennictwo).

ИПОХОНДРИЯ (лат. hypochondria, *-ae, f*; hypochondriasis, *-is, f*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo – під + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) нудьга, хандра, пригніченість, *-ності*, дражливість, *-вості*, дратівливість, *-вості*, помисловість, *-вості*, помисливість, *-вості*, хворопомисловість, *-вості*, хворопомисливість, *-вості*, хворобопомисловість, *-вості*, хворобопомисливість, *-вості*, хворобливопомисловість, *-вості*, хворобливопомисливість, *-вості*, гіпохондрія, іпохондрія. Пригнічений стан супроводжується неприємними відчуттями в різних ділянках тіла та нав'язливими думками про хворобу, патологічний (хворобливий) страх за своє здоров'я. Стародавні лікарі (Гален) це пояснювали захворюванням у ділянці підребір'я (підребер'я, підребрів'я); (рос. хандра, уныние, тоскливость, угнетённость, раздражённость, мнительность, болезненная мнительность; пол. śledziennictwo).

ИПСИЛОФОРМНЫЙ (лат. ypsiloformis, *-e*) У-подібний, іпсилоформний; (рос. У-образный).

ИР-, ИН-, ИМ- (лат. ir-, in-, im-) не-, зне-, уне-, у-, в-, на-, без-, про-, ір-, ін-, ім-. Префікс (приросток), що означає заперечення, відсутність чогось або проникнення в щось.

ИРИДЕЗ (лат. iridesis, *-is, f*) іридез.

ИРИДО- (лат. irido-: від гр. iris, *iridos* – веселка, райдуга; Іріс, Іріда – вістителька [вісниця, вістівниця, вістунка] богів в "Іліаді") веселко-, райдужко-, ірідо-.

ИРИДОДЕЗ (лат. iridodesis, *-is, f*) іридодез.

ИРИДОДИАГНОСТИКА (лат. iridodiagnostica, *-ae, f*) веселкорозпізнава, веселкорозпізнавання, райдужкорозпізнава, райдужкорозпізнавання, іридодіаґностика.

ИРИДОДИАЛИЗ (лат. iridodialysis, *-is, f*) иридодіаліз.

ИРИДОДОНЕЗ (лат. iridodonesis, *-is, f*) іридодонез.

ИРИДОКОЛОБОМА (лат. iridocoloboma, *-atis, n /pl. -ata/*) іридоколобома.

ИРИДОЛОГ (лат. iridologus, *-i, m*) веселківник, веселкознавець, *-вця*, райдужківник, райдужкознавець, *-вця*, іридолог; */жін./* веселківниця, веселкознавиця, райдужківниця, райдужкознавиця, іридологиня.

ИРИДОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. iridologicus, *-a, -um*) веселківничий, веселкознавчий, райдужківничий, райдужкознавчий, іридологічний.

ИРИДОЛОГИЯ (лат. iridologia, *-ae, f*) веселківництво, веселкознавство, райдужківництво, райдужкознавство, іридологія.

ИРИДОПЛЕГИЯ (лат. iridoplegia, *-ae, f*) іридоплеґія.

ИРИДОТОМИЯ (лат. iridotomia, *-ae, f*) веселкорозтин, веселкорозтинання, веселкорозітнення, іридотомія.

ИРИДОХОРИОИДИТ (лат. iridochorioiditis, *-tidis, f*) веселкожильниця, веселкожильнозапал, веселкожильнозапалення, іридохоріоїдит.

ИРИДОЦЕЛЕ (лат. iridocele, *-es, f*) іридоцеле.

ИРИДОЦИКЛИТ (лат. iridocyclitis, *-tidis, f*) веселкорайкотілиця, веселкорайкотілозапал, веселкорайкотілозапалення, іридоцикліт.

ИРИДЭКТОМИЯ (лат. iridectomia, *-ae, f*) веселковитин, веселковитинання, веселковитнення, іридектомія.

ИРИС (лат. iris, *-idis, f*: від гр. iris, *iridos* – веселка, райдуга; Іріс, Іріда – вістителька [вісниця, вістівниця, вістунка] богів в "Іліаді") веселка, веселківка, райдужка, дугівка, іріс. Веселкова (райдужна) оболонка ока; (рос. радужка, радужная оболочка; словац. dúhovka; нім., Regenbogenhaut).

ИРИТ (лат. iritis, *-idis, f*: від гр. iris, *iridos* – веселка, райдуга; Іріс, Іріда – вістителька [вісниця, вістівниця, вістунка] богів в "Іліаді" + -itis, *-tidis, f* – запалення) веселковиця, веселкозапал, веселкозапалення, райдужковиця, райдужкозапал, райдужкозапалення, ірит. Запалення веселки (райдужки); (нім., Regenbogenhautentzündung).

ИРРАДИАЦИЯ (лат. irradiatio, *-onis, f*) */докон./* віддача, відпромінення; */недок./* віддавання, відпромінювання, іррадіація.

ИРРАДИИРОВАНИЕ (лат. irradiatio, *-onis, f*) віддавання, відпромінювання, іррадіювання.

ИРРАДИИРОВАТЬ (лат. irradiare) віддавати, відпромінювати, іррадіювати.

ИРРАДИИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* віддавальний, віддаючий, відпромінювальний, відпромінюючий, іррадіювальний, іррадіюючий; 2.*/дієприкм./* що віддає, що відпромінює, що іррадіює; (пол. promieniujący).

ИРРЕГУЛЯРНЫЙ (лат. irregularis, *-e*) неправильний, нерівномірний, нереґулярний, ірреґулярний; (рос. неправильный).

ИРРИГАТОР (лат. irrigator, *-oris, m*) зрошувач, іриґатор; (рос. ороситель).

ИРРИГАТОРНЫЙ (лат. irrigatorius, *-a, -um*) зрошувачевий, іриґаторний; (рос. оросительный).

ИРРИГАЦИОННЫЙ (лат. irrigationis, *-e*) зрошенневий, зрошувальний, іриґаційний; (рос. оросительный).

ИРРИГАЦИЯ (лат. irrigatio, *-onis, f*) зрошення, зрошування, іриґація; (рос. орошение).

ИРРИГОСКОПИЯ (лат. irrigoscopia, *-ae, f*) іриґоскопія.

ИРРИТАТИВНЫЙ (лат. irritativus, *-a, -um*) подразнювальний, подражнювальний, іритативний; (рос. раздражающий; лит. dirginantis).

ИРРИТАЦИЯ (лат. irritatio, *-onis, f*) подразнення, подражнення, іритація; (рос. раздражение; лит. dirginimas).

ИСКАЖЕНИЕ (лат. deformatio, *-onis, f*) перекручення, викривлення, спотворення.

ИСКАЛЕЧЕННЫЙ () скалічений, покалічений.
ИСКАЛЕЧИВАНИЕ (лат. mutilatio, *-onis, f*) скалічування.
ИСКАЛЕЧИВАТЬ () скалічувати.
ИСКАЛЕЧИВАТЬСЯ () скалічуватись.
ИСКАЛЕЧИТЬ () скалічити.
ИСКАЛЕЧИТЬСЯ () скалічитись.
ИСКАТЬ () шукати.
ИСКЛЮЧЕНИЕ 1.() виняток; 2.(лат. eliminatio, *-onis, f*) виключення, вилучення.
ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО () виключно, винятково, виємно, суто.
ИСКОРЕНЕНИЕ (лат. extirpatio, *-onis, f*) викорінення.
ИСКРЕННЕ () щиро, щиросердо, щиросердно.
ИСКРИВЛЕНИЕ () викривлення, скривлення, викрив.
ИСКРИВЛЁННЫЙ () викривлений, скривлений.
ИСКУССТВЕННЫЙ (лат. artificialis, *-e*; arte provocatus; factitius, *-a, -um*; facticius, *-a, -um*) штучний.
ИСКУССТВО (лат. ars) мистецтво.
ИСПАРЕНИЕ (лат. vaporisatio, *-onis, f*; emanatio, *-onis, f*) випарування, випаровування, парування, випар.
ИСПАРИНА (лат. perspiratio, *-onis, f*) випіт, випотина.
ИСПАРИТЕЛЬ () випарник, випаровувач.
ИСПАЧКАННЫЙ () забруднений.
ИСПАЧКАННЫЙ КАЛОМ () закаляний.
ИСПЕЩРЁННЫЙ () поцяткований, порябований, помережений, помережаний.
ИСПОЛНЕНИЕ () виконання.
ИСПОЛНИТЕЛЬ () виконавець, *-вця*, виконувач.
ИСПОЛНЯТЬ () виконувати.
ИСПОЛОСОВАННЫЙ () посмугований.
ИСПОЛОСОВАТЬ () посмугувати, пересмугувати.
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ (лат. usus, *-us, m*) використання, використовування.
ИСПОЛЬЗОВАННЫЙ () використаний.
ИСПОЛЬЗОВАТЬ () */докон./* використати; */недок./* використовувати.
ИСПОРТИТЬ () зіпсувати, попсувати.
ИСПОРТИТЬСЯ () зіпсуватись, попсуватись.
ИСПОРЧЕННОСТЬ () зіпсуття, зіпсованість, *-ності*, попсованість, *-ності*.
ИСПОРЧЕННЫЙ () зіпсутий, зіпсований, попсований.
ИСПРАВЛЕНИЕ (лат. correctio, *-onis, f*) виправлення, виправляння, лагодження, направа, направляння.
ИСПРАЖНЕНИЕ (лат. sedes, *-is, f*) */дія/* випорожнення.
ИСПРАЖНЕНИЯ (лат. sedes, *-is, f*; faeces, *-ium, f/pl./*) */наслідок/* випорожнення; (словац., stolica); */див. теж КАЛ/*.
ИСПРАЖНИТЬСЯ () */докон./* випорожнитись.
ИСПРАЖНЯТЬСЯ () */недок./* випорожнятись, спорожнятись; випорожнюватись, спорожнюватись.
ИСПУГ (лат. pavor, *-oris, m*) ляк, переляк.
ИСПУГАТЬ () злякати.
ИСПУСКАНИЕ () випущення, випускання.
ИСПЫТАНИЕ (лат. experimentum, *-i, n*) випробування.
ИСПЫТЫВАНИЕ () випробовування.
ИССЕКАТЬ (лат. excidere) витинати, висікати, зсікати.
ИССЕЧЕНИЕ (лат. excisio, *-onis, f*; resectio, *-onis, f*; ectomia, *-ae, f*) витин, витинання, висік, висічення, висікання, зсічення, зсікання.
ИССЕЧЁННЫЙ (лат. excidus, *-a, -um*) витнутий, висічений, зсічений.
ИССЕЧЬ (лат. excidere) витнути, висікти, зсікти.
ИССЛЕДОВАНИЕ (лат. analysis, *-is, f*, experimentum, *-i, n*; exploratio, *-onis, f*) */докон./* дослідження; */недок./* досліджування.
ИССЛЕДОВАННЫЙ () досліджений.
ИССЛЕДОВАТЬ () */докон./* дослідити; */недок./* досліджувати.
ИССЛЕДОВАТЕЛЬ (лат. experimentator, *-oris, m*) дослідник; досліджувач.
ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ (лат. experimentatorius, *-a, -um*) дослідний: дослідницький; досліджувальний.
ИССЛЕДОВАТЬ () */докон./* дослідити; */недок./* досліджувати.
ИССЛЕДОВАТЬСЯ () */докон./* дослідитись; */недок./* досліджуватись.
ИССЛЕДУЕМЫЙ () досліджуваний.
ИССТУПЛЕНИЕ () несамовитість, *-тості*.
ИССТУПЛЁННЫЙ () несамовитий.
-ИСТ (лат. -ista, *-ae, mf(com.)*; -istus, *-i, m*) -(н)івець, *-вця*, -ливець, *-вця*, -(н)івник, -(н)ознавець, *-вця*, -лікар, -іст; */жін./* -(н)івиця, -ливиця, -(н)івниця, -(н)ознавиця, -лікарка, -істка.
ИСТЕКАТЬ () спливати, стікати.
ИСТЕРИК (лат. hystericus, *-i, m*) причинний, причиновик, причинохворець, *-рця*, причинохворий, гістерик, істерик.
ИСТЕРИКА (лат. hysterica, *-ae, f*) причинонапад, гістерика, істерика.
ИСТЕРИЧКА (лат. hysterica, *-ae, f*) причинна, причиновичка, причинохвориця, причинохвора, крикливиця, гістеричка, істеричка.

ИСТЕРИЦИЗМ (лат. hystericismus, *-i, m*) причинство, причинність, *-ности*, гістерицизм, істерицизм. Легкий ступінь істерії (гістерії, причини), схильність до неї.
ИСТЕРИЧНОСТЬ (лат. hystericismus, *-i, m*) причинність, *-ности*, причинство, гістеричність, *-ности*, істеричність, *-ности*. Легкий ступінь істерії (гістерії, причини), схильність до неї.
ИСТЕРИЧЕСКИЙ (лат. hystericus, *-a, -um*) причинний, гістеричний, істеричний.
ИСТЕРИЧНЫЙ (лат. hystericus, *-a, -um*) причинний, гістеричний, істеричний.
ИСТЕРИЯ (лат. hysteria, *-ae, f*: від гр. hystera – матка, ураз, дитинник. У давнину помилково вважалось, що причиною істерії є захворювання матки [уразу, дитинника]) причина, крикливці, крикливиці, гістерія, істерія.
ИСТЕЧЕНИЕ (лат. effusio, *-onis, f*; fluor, *-oris, m*) спливання, стікання, витікання, сходження.
ИСТЕЧЕНИЕ ВОД (лат. hydrorrhoea, *-ae, f*) водосплив, водовитік, водотіч, *-течі*, водотеча, спливання (стікання, витікання, сходження) вод.
ИСТЕЧЬ () спливти, стекти.
ИСТИННЫЙ (лат. verus, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*) справжній, правдивий, істинний.
-ИСТКА (лат. -ista, *-ae, f*) -(н)івиця, -ливиця, -(н)івниця, -(н)ознавиця, -лікарка, -істка.
ИСТМИЧЕСКИЙ (лат. isthmicus, *-a, -um*) вузинний, перешийковий, істмічний; (рос. перешеечный; пол.cieśninowy, węzinowy; лит. sąsmaukinis).
ИСТМУС (лат. isthmus, *-i, m*; від гр. isthmos) вузина, перешийок, перетинка, поперечка, зіво, зів, істмус; (рос. перешеек: пол.cieśń, węzina; лит. sąsmauka).
ИСТОК () витік.
ИСТОЛЧЁННЫЙ (лат. contusus, *-a, -um*) стовчений, потовчений.
ИСТОНЧЕНИЕ () потоншення, стоншення.
ИСТОРИЯ БОЛЕЗНИ () історія [діспис, дієпись, дієписання] хвороби, хворобопис; (словац. chorobopis).
ИСТОЧНИК (лат. fons, *-ntis, m*) джерело.
ИСТОЩАЕМОСТЬ () виснажність, *-ности*, виснажуваність, *-ности*, виснажувальність, *-ности*.
ИСТОЩАЕМЫЙ () виснажний, виснажуваний, виснажувальний.
ИСТОЩАТЬ () виснажувати.
ИСТОЩАТЬСЯ () виснажуватись.
ИСТОЩАЮЩИЙ (лат. hecticus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ виснажний, виснажливий, виснажувальний, виснажуючий; 2./*дієприкм.*/ що виснажує; (пол. wyniszczający).
ИСТОЩЕНИЕ (лат. inanitio, *-onis, f*; consumptio, *-onis, f*) виснага, виснаження, виснажування.
ИСТОЩЁННОСТЬ () виснаженість, *-ности*.
ИСТОЩЁННЫЙ (лат. cachecticus, *-a, -um*) виснажений.
ИСТОЩИТЬ () виснажити.
ИСТОЩИТЬСЯ () виснажитись.
ИСТРЕБЛЯТЬ () винищувати, нищити.
ИСХОД () 1. кінець, *-нця*, наслідок, *-дку*; 2. вихід, *-ходу*.
ИСХОД БОЛЕЗНИ () кінець [наслідок] хвороби.
ИСХОД ЗАБОЛЕВАНИЯ () кінець [наслідок] захворювання.
ИСХОД, СМЕРТЕЛЬНЫЙ (лат. exitus letalis) смертельний кінець [наслідок].
ИСХУДАВШИЙ () схудлий; /*див. тж* ***ИСХУДАЛЫЙ***/.
ИСХУДАЛОСТЬ () схудлість, *-лости*.
ИСХУДАЛЫЙ () схудлий; /*див. тж* ***ИСХУДАВШИЙ***/.
ИСХУДАНИЕ (лат. consumptio, *-onis, f*; macies, *-ei, f*) схуднення.
ИСХУДАТЬ () схуднути.
ИСХУДАТЬ, СИЛЬНО () закощавіти.
ИСЦЕЛЕНИЕ () /*докон.*/ зцілення, вигоїння; /*недок.*/ цільба, зцілювання, вигоювання.
ИСЦЕЛЁННОСТЬ () зціленість, *-ности*.
ИСЦЕЛИМЫЙ (лат. curabilis, *-e*) зцілюваний, виліковний.
ИСЦЕЛИТЕЛЬ () вигойнич, зцілювач, зцілитель.
ИСЦЕЛИТЕЛЬНИЦА () вигойниця, зцілювачка, зцілителька.
ИСЦЕЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. curativus, *-a, -um*; medicinalis, *-e*) вигойний, цілющий.
ИСЦЕЛИТЬ () вигоїти, зцілити.
ИСЦЕЛИТЬСЯ () вигоїтись, зцілитись.
ИСЦЕЛЯЕМОСТЬ () зцілюваність, *-ности*.
ИСЦЕЛЯЕМЫЙ () зцілюваний, вигоюваний.
ИСЦЕЛЯТЬ () зцілювати, цілити, вигоювати.
ИСЦЕЛЯТЬСЯ () зцілюватись, цілитись, вигоюватись.
ИСЦЕЛЯЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ зцілювальний, зцілюючий; 2./*дієприкм.*/ що зцілює.
ИСЧЕЗАТЬ () зникати.
ИСЧЕРЧЕННОСТЬ () покресленість, *-ности*, помережаність, *-ности*, помереженість, *-ности*, смугастість, *-тости*, басаманність, *-ности*.
ИСЧЕРЧЕННЫЙ () покреслений, помережаний, помережений, смугастий, басаманний.
-ИТ (лат. -itis, *-tidis, f* – запалення) -иця, -ниця, -овиця, -запал, -запалення, -іт, -ит.
ИТИНЕРАРИЙ (лат. itinerarium, *-ii, n*) проводач, ітинерарій. Жолобуватий зонд. Інструмент для промежинного каменевитину; (пол. zględnik, przewodnik).
-ИТНЫЙ (лат. -iticus, *-a, -um*) -ицевий, -ницевий, -овицевий, -запальний, -запаленнєвий, -ітний, -итний.
ИТОГ () підсумок.
ИХОР (лат. ichor, *-oris, m*) сукроватиця, сукровиця, сукирва, юха, іхор; (рос. сукровица; пол. posoka).

ИХОРЕМИЯ (лат. ichoraemia, *-ae, f*; ichorrhaemia, *-ae, f*; septicaemia, *-ae, f*) гноєкрів'я, гнилокрів'я, іхоремія; (рос. гноекровие, гнилокровие; пол. posocznica).
ИХОРОЗНЫЙ (лат. ichorosus, *-a, -um*: від ichor, *-oris, m* – сукроватиця, сукровиця) 1. сукроватицевий, сукровичний, сукирва(с)тий, юхуватий; 2.*/гній/* гнильний, іхорозний; (рос. 1. сукровичный; 2.*/гной/* гнилостный; пол. posokowy, posokowaty).
ИХТИИЗМ (лат. ichthyismus, *-i, m*) іхтіїзм.
ИХТИОЗ (лат. ichthyosis, *-is, f*) рибошкіра, "риб'яча шкіра", риб(н)ороговець, *-вця*, рибний [рибовий] роговець, *-вця*, шкіролускатість, *-тості*, іхтіоз. Лускатість шкіри; (рос. рыбья кожа).
ИШЕМИЗАЦИЯ (лат. ischaemisatio, *-onis, f*: від гр. ischo – затримувати, перешкоджати + haima – кров) знекровлення, і(сх/ш)емізація.
ИШЕМИЗИРОВАНИЕ (лат. ischaemisatio, *-onis, f*: від гр. ischo – затримувати, перешкоджати + haima – кров) знекровлювання, і(сх/ш)емізування.
ИШЕМИЗИРОВАННЫЙ (лат. ischaemisaticus, *-a, -um*) знекровлений, і(сх/ш)емізований.
ИШЕМИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* знекровлювальний, знекровлюючий, і(сх/ш)емізувальний, і(сх/ш)емізуючий; 2.*/дієприкм./* що знекровлює, що і(сх/ш)емізує.
ИШЕМИЧЕСКАЯ БОЛЕЗНЬ СЕРДЦА /ИБС/ () знекровна серцехворість, *-рості*, знекровна (і(сх/ш)емічна) хвороба серця /ІХС/.
ИШЕМИЧЕСКИЙ; ИШЕМИЧНЫЙ (лат. ischaemicus, *-a, -um*) знекровний, і(сх/ш)емічний; (рос. обескровленный; пол. niedokrwiony, wykrwawiony).
ИШЕМИЯ (лат. ischaemia, *-ae, f*: від гр. ischo – затримувати, перешкоджати + αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров; hypaemia, *-ae, f*; anaemia localis) знекрів'я, знекровність, *-ності*, і(сх/ш)емія. Місцева анемія [недокрів'я, малокрів'я, малокрівність, малокровність]; (рос. местное малокровие [бескровие]).
ИШИАЛГИЯ (лат. ischialgia, *-ae, f*: від ischium, *-i, n* [os ischii] – сідни̲ч(н)а кістка: від гр. ischion – сідниця, сідниці, таз, кульша, кульшовий (тазостегновий) суглоб, стегно + гр. αλγος algos – біль; ischiodynia, *-ae, f*) сідничобіль, сідн(ич)онервобіль, і(сх/ш)іал(ь)гія.
ИШИАС (лат. ischias, *-adis(-atis), f*; */гр., лат. [icxiac], нім.[iшiac]/*; ischiagra, *-ae, f*; ischiatitis, *-idis, f*: від ischium, *-i, n* [os ischii] – сідни̲ч(н)а кістка: від гр. ischion – сідниця, сідниці, таз, кульша, кульшовий (тазостегновий) суглоб, стегно; neuralgia ischiadica; radiculitis lumbosacralis) сідненервовиця, сідн(ич)онервиця, сідн(ич)онервозапал, сідн(ич)онервозапалення, сідненервій, сідненервець, і(сх/ш)іас. Запалення сіднич(н)ого нерву, невралгія (нервобіль) сіднич(н)ого нерву. Поперековокрижовий радикуліт; (пол. rwa kulszowa; нім., Hüftweh; анг., sciatica, sciatic neuralgia, sciatic neuritis; фр. sciatique).
ИШИОДИНИЯ (лат. ischiodynia, *-ae, f*: від ischium, *-i, n* [os ischii] – сідни̲ч(н)а кістка: від гр. ischion – сідниця, сідниці, таз, кульша, кульшовий (тазостегновий) суглоб, стегно + гр. odyne̲ – біль; ischialgia, *-ae, f*) сідничобіль, сідн(ич)онервобіль, і(сх/ш)іодинія.
ИШУРИЯ (лат. ischuria, *-ae, f*) сечозатрим, сечозатримка, сечозатримання, і(сх/ш)урія; (пол. bezmocz).
ИЮЛЬ (лат. Julius, *-ii, m*; Iulius, *-ii, m*; mensis Iulius – місяць Гая Юлія (Iulius) Цезаря, юліанський місяць, який спочатку називався Quintilis – п'ятий */від березня/*, а під час свого консульства Марк Антоній назвав його на честь великого давньоримського державного діяча Юлія Цезаря за його великі заслуги перед Римом, бо він народився саме цього місяця) ли̲пень, *-пня /квітне липа/*; (білор. лі̲пень; пол. lipiec; чес. červenec; лит. liepos /me̲nesis/ від liepa – липа; тур. temmuz).
ИЮНЬ (лат. Junius, *-ii, m*; Iunius, *-ii, m*; mensis Iunius [Iunonis] – місяць Юнони (Iuno, Iunonis), дружини Юпітера, покровительки жінок; або названий так на честь Луція Юнія (Iunius) Брута, першого римського консула) че̲рвень, *-вня /червоніють плоди та ягоди/*; (ст.-рос. ізок; білор. чэ̲рвень; пол. czerwiec; чес. červen; в-луж., smažnik; лит. birželis; тур. haziran).

абвгдеёжзи

Й й

клмнопрстуфхцчшщъыьэюя

ЙОДИЗМ () йодоотру̲єння, йодоотруїння, йодоотрій, йодизм.
ЙОДНАЯ НАСТОЙКА () йодина, йодна настоянка.

К к

КАБИНЕТ (фр. cabinet; лат. zotheca, *-ae, f*: від гр.) покій, *-кою*, кабінет.
КАБИНЕТ, ЗУБНОЙ () зубарня, зубний кабінет [покій].
КАБИНЕТИК (від фр. cabinet; лат. zothecula, *-ae, f*: від гр.) покоїк, *-ку*, покоєць, *-кійця*, кабінетик.
КАВЕРНА (лат. caverna, *-ae, f*) печера, дуплина, порожнина, каверна ; (рос. пещера; словац. dutina).
КАВЕРНИТ (лат. cavernitis, *-tidis, f*) печерниця, печеропрутниця, печеропрутнезапал, печеропрутнезапалення, каверніт.
КАВЕРНОЗНОЕ ТЕЛО (лат. corpus cavernosum) печеропрутня, кавернозне [печеристе] тіло.
КАВЕРНОЗНЫЙ (лат. cavernosus, *-a, -um*) печеристий, дуплистий, дуплавий, порожнистий, порожнинний, кавернозний; (рос. пещеристый; словац. dutinatý).
КАВЕРНОТОМИЯ (лат. cavernotomia, *-ae, f*) печеророзтин, печеророзтинання, печеророзітнення, дуплинорозтин, дуплинорозтинання, дуплинорозітнення, порожнинорозтин, порожнинорозтинання, порожнинорозітнення, кавернотомія.
КАДАВЕР (лат. cadaver, *-eris, m*; cadaver, *-eris, n*) мрець /*Р. мерця*/, мертвяк, мертвець, мерляк, умерчик, умерелець, труп, небіжчик, покійник, помершленик, кадавер. Мертве тіло; (рос. мертвец, труп, покойник; пол. trup, zwłoki).
КАДЫК (лат. prominentia laryngea) борлак, гиртан.
КАЁМКА () обвідка, облямівка, крайка.
КАЖУЩИЙСЯ () 1./*прикм.*/ позірний, уявлений, гаданий, удаваний; 2./*дієприкм.*/ що здається.
КАЗАТЬСЯ () здаватись.
КАЗЕОЗНЫЙ (лат. caseosus, *-a, -um*) сирчастий, сирнистий, сируватий, сирковий, сир(к)оподібний, зсідневий, казеозний; (рос. творожистый, сыровидный; словац. syrovitý).
КАЗУАЛЬНЫЙ (лат. casualis, *-e*) випадковий, казуальний; (рос. случайный).
КАЗУИСТИКА (лат. casuistica, *-ae, f*) випадковість, *-вості*, випадкозбір, випадкозбирання, казуїстика; (рос. случайность).
КАЗУС (лат. casus, *-us, m*) випадок, казус; (рос. случай, пол. przypadek).
КАЙМА (лат. limbus, *-i, n*) облямівка, обвідка, кайма.
КАКОФОРМИЯ () тілопотворність, *-ності*, тілоспотворність, *-ності*, тілоспотвореність, *-ності*, какоформія.
КАЛ (лат. faeces, *-ium, f /pl./*; sedes, *-is, f*) кал, виміт, вимет, випорожнення; (словац. stolica; анґ. stool [сту:л]); /*див. тж* ***ИСПРАЖНЕНИЯ***/.
КАЛ, ПЕРВОРОДНЫЙ (лат. meconium, *-ii, n*) смілка, першокал, першородний кал.
КАЛЕНИЕ () розжарювання, розпікання, печення; гартування.
КАЛЕЧАЩИЙ (лат. mutilans, *-antis*) 1./*прикм.*/ калічний; 2./*дієприкм.*/ що калічить.
КАЛЕЧИТЬ (лат. mutilare) калічити, скалічувати.
КАЛИЙ (лат. kalium, *-ii, n*; K) поташ, потас, калій; (словац. draslík; анґ. potassium).
КАЛИЯ, ГИПЕРМАНГАНАТ (лат. kalium hypermanganicum) надманґанян поташу [потасу], гіперманганат калію.
КАЛЛЁЗНЫЙ (лат. callosus, *-a, -um*) нагнітковий, мозольний, мозолистий, мозолястий, змозолілий, стверділий, кальозний; (рос. омозолелый, омозолевший).
КАЛЛЮС (лат. callus, *-i, m*) нагнітка, муль, мозоля, мозоль, змозолілість, *-лості*, мозолистість, *-тості*, калюс.
КАЛОВАЯ РВОТА (лат. copremesis, *-is, f*) калоблювота, калова блювота.
КАЛОВЫЙ (лат. faecalis, *-e*) каловий, виметовий.
КАЛОВЫЙ КАМЕНЬ (лат. coprolithus, *-i, m*) калокамінь, *-меня*, каловий камінь, *-меня*.
КАЛОРИЙНОСТЬ (лат. caloricitas, *-atis, f*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар) теплівність, *-ності*, теплотворність, *-ності*, теплоутворювальність, *-ності*, поживність, *-ності*, калорійність, *-ності*; (рос. теплотворность, питательность; пол., cieplność).
КАЛОРИЙНЫЙ (лат. caloricus, *-a, -um*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар) теплівний, теплотворний, теплоутворювальний, поживний, калорійний; (рос. теплотворный, теплородный, теплообразующий, питательный; пол., cieplny).
КАЛОРИМЕТР (лат. calorimeter, *-tri, m*; calorimetrum, *-i, n*; calorimetrium, *-ii, n*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар + гр. від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепломір, тепломірник, тепловимірник, калориметр; (рос. тепломер).
КАЛОРИМЕТРИСТ (лат. calorimetrista, *-ae, fm(com.)*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар + гр. від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепловимірювач, тепловимірювальник, калориметрист; /*жін.*/ тепловимірювачка, тепловимірювальниця, калориметристка.
КАЛОРИМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. calorimetricus, *-a, -um*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепломірний, тепловимірний, тепловимірювальний, калориметричний; (рос. теплоизмерительный).

КАЛОРИМЕТРИЯ (лат. calorimetria, *-ae, f*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепловимір, тепловимірення; тепловиміряння, тепловимірювання, калориметрія; (рос. теплоизмерение).

КАЛОРИФЕР (фр. calorifère: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар + fero – несу) огрівач, обігрівач, калорифер; (рос. обогреватель).

КАЛОРИЯ (лат. caloria, *-ae, f*: від лат. calor, *-oris, m* – тепло, теплота, жар) теплівня, теплівка, теплоодиниця, тепломіра, калорія. Одиниця кількості (виміру) тепла.

КАЛЬКАРИУРИЯ (лат. calcariuria, *-ae, f*: від calcaria, *-ae, f*; calx, *-cis, f* – вапно) вап(е)несеччя, вап(е)несечність, *-ності*, калькаріурія.

КАЛЬКУЛЁЗ (лат. calculosis, *-is, f*: від calculus, *-i, m* – камінь; lithiasis, *-is, f*: від lithus, *-i, m* – камінь) камінців'я, камінцевість, *-вості*, калькульоз.

КАЛЬКУЛЁЗНЫЙ (лат. calculosus, *-a, -um*: від calculus, *-i, m* – камінь; lithicus, *-a, -um*: від lithus, *-i, m* – камінь) кам'яний, каменевий, камінний, камінцевий, калькульозний; (пол. kamicowy).

КАЛЬЦИЕВЫЙ (лат. calcareus, *-a, -um*: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк) ваповий, вап(е)невий, вапенний, кальцієвий.

КАЛЬЦИЙ (лат. calcium, *-ii, n*; Ca: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк) вап, вапень, *-пня*, вапнець, кальцій; (пол. wapń; словац. vápnik).

КАЛЬЦИКОЗ (лат. calcicosis, *-is, f*: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк; pneumoconiosis, *-is, f*) кальцикоз.

КАЛЬЦИНАЦИЯ (лат. calcinatio, *-onis, f*: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк) звапнення, кальцинація; (пол. prażenie, wyprażanie, spopielanie).

КАЛЬЦИНОЗ (лат. calcinosis, *-is, f*: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк; calcificatio, *-onis, f*) звапнення, обвапнення, обвапнування, кальциноз; (рос. обызвествление; пол. zwapnienie, wapnica).

КАЛЬЦИНОЗНЫЙ (лат. calcinosus, *-a, -um*: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк) звапнений, кальцинозний.

КАЛЬЦИФИКАЦИЯ (лат. calcificatio, *-onis, f*: від calcium, *-ii, n* – вапень, кальцій: від calx, *-lcis, f* – вапно; вапняк + facere, *facio* - робити; calcinosis, *-is, f*) звапнення, обвапнення, обвапнування, кальцифікація. Відкладення нерозчинних кальцієвих солей у тканинах та різноманітних патологічних (хворобливих) продуктах (утвореннях) – тромбах, тощо; (рос. обызвествление; пол. zwapnienie; нім., Verkalkung, Kalkablagerung).

КАМБИАЛЬНЫЙ (лат. cambialis, *-e*) змінний, обмінний, оновний, оновлюваний, оновлювальний, камбіальний.

КАМЕДИСТЫЙ (від гр. κομμιδιον kommidion – гума: від κομμι kommi – гума; лат. gummosus, *-a, -um*) ґлеїстий.

КАМЕДЬ (від гр. κομμιδιον kommidion – гума: від κομμι kommi – гума; лат. gummi, *n*) ґлей.

КАМЕДЬ, АРАВИЙСКАЯ (від гр. κομμιδιον kommidion – гума: від κομμι kommi – гума; лат. gummi arabicum) аравійський глей. Сік із тріщин кори куща Acacia Senegal, що застосовується обволічний [обволікальний] засіб; */див. тж **ГУММИАРАБИК**/*.

КАМЕНЕТЬ () кам'яніти.

КАМЕНИСТЫЙ (лат. petrosus, *-a, -um*) кам'янистий, каменястий.

КАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. lithiasis, *-is, f*) каменів'я, каменевість, *-вості*, камінність, *-ності*, каменехворість, *-рості*, каміннохворість, *-рості*, каменева [камінна] хвороба.

КАМЕННЫЙ (лат. calculosus, *-a, -um*) 1. камінний; 2. кам'яний.

КАМЕНЬ (лат. calculus, *-i, m*; lithus, *-i, m*) камінь, *-меня /окремий/*; *-меню /маса, матеріал/*.

КАМЕНЬ, АДСКИЙ (лат. lapis infernalis) пекельний камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, ВЕННЫЙ (лат. phlebolithus, *-i, m*) (синьо)жилокамінь, *-меня*, венокамінь, *-меня*, венний камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, ВИННЫЙ (лат. odontolithus, *-i, m*) винник, винний камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, ЗУБНОЙ (лат. odontolithus, *-i, m*) винник, зубокамінь, *-меня*, зубний камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, КАЛОВЫЙ (лат. coprolithus, *-i, m*) калокамінь, *-меня*, каловий камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, КИШЕЧНЫЙ (лат. enterolithus, *-i, m*) тенесовик, кишкокамінь, *-меня*, кишковий камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, ПЕЧЁНОЧНЫЙ (лат. hepatolithus, *-i, m*) печінкокамінь, *-меня*, печінковий камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, НОСОВОЙ (лат. rhinolithus, *-i, m*) носокамінь, *-меня*, носовий камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, СЛЮННОЙ (лат. calculus salivalis) слинокамінь, *-меня*, слинний камінь, *-меня*.

КАМЕНЬ, УШНОЙ (лат. otolithus, *-i, m*; statolithus, *-i, m*) вухокамінь, *-меня*, вушнокамінь, *-меня*. Вуховий (вушний) камінь, *-меня*.

КАМЕРА (лат. camera, *-ae, f*) уміщина, вміщина, вміщільня, вміщильня, вмістина, вмістильня, вмістилище, комора, комірка, порожнина, камера.

КАМЕШЕК (лат. calculus, *-i, m*) камінчик, камінець, *-нця*.

КАМНЕГОННЫЙ () каменегінний.

КАМНЕДРОБИТЕЛЬ (лат. lithotriptor, *-oris, m*) каменедробильник.

КАМНЕДРОБЛЕНИЕ (лат. lithotripsia, *-ae, f*) каменекришіння, каменедрібнення, каменедробіння.

КАМНЕОБРАЗОВАНИЕ (лат. lithogenesis, *-is, f*) 1.*/докон./* каменеутвір, каменеутворення; 2.*/недок./* каменеутворювання.

КАМНЕОБРАЗОВЫВАНИЕ (лат. lithogenesis, *-is, f*) каменеутворювання.

КАМНЕСЕЧЕНИЕ (лат. lithotomia, *-ae, f*) каменерозтин, каменерозтинання, каменевитин, каменевитинання.
КАМФОРА (лат. camphora) камфора; (словац. gáfor).
КАМФОРНЫЙ (лат. camphoricus, *-a, -um*) камфорний; (словац. gáfrový).
КАНАЛ (лат. canalis, *-is, m /рідко f/* – протік, протока, труба) протік, *-току*, протока, перетока, провід, *-воду*, канал; (рос. проток, ход; пол., przewód; нім., Gang).
КАНАЛ, МОЧЕИСПУСКАТЕЛЬНЫЙ (лат. urethra, *-ae, f*) сечівник, сечовипускний канал (протік; протока).
КАНАЛЕЦ (лат. canaliculus, *-i, m*) проточець, *-чця*, проточка, переточка, проводець, *-дця*, цівинка, каналець, *-льця*; */див. тж* ***КАНАЛЬЦЫ****/*
КАНАЛЕЦ, СЛЁЗНЫЙ (лат. canaliculus lacrimalis) сльозоводець, *-дця*, слізний каналець.
КАНАЛИЗАЦИЯ (лат. canalisatio, *-onis, f*) 1. проточення, протокоутвір, протокоутвір, каналення, каналізація; 2. стік, водовідведення, каналізація; (рос. 2. водоотведение).
КАНАЛЬЦЫ (лат. canaliculi */pl./*) проточці, проточки, переточки, провідці, цівинки, канальці; */див. тж* ***КАНАЛЕЦ****/*
КАНАЛЬЦЫ, ЖЁЛЧНЫЕ () жовчепровідці, жовчні канальці.
КАНАЛЬЦЫ, МЛЕЧНЫЕ (лат. canaliculi chylosi) молочевиці.
КАНАЛЬЦЫ, МОЧЕВЫЕ () сечопровідці, сечові канальці.
КАНАЛЬЦЫ, СЕМЕННЫЕ () сім'япровідці, сім'яні [насінні] канальці.
КАНАТ (лат. funis, *-i, m*) тяж, линва, мотуз, гужва, швара, кодола, канат.
КАНАТИК (лат. funiculus, *-i, m*) тяжик, линвочка, мотузочок, кодолець, *-льця*, канатик; словац. povrázok, väzok).
КАНДИДАМИКОЗ (лат. candidamycosis, *-is, f*; candidiasis, *-is, f*; candidosis, *-is, f*: від candidus, *-a, -um* – білий, сніжно-білий, ясний, блискучий + гр. mykes – грибок + -osis – незапальне захворювання) білогриб'я, білогрибість, *-бості*, білогрибчастість, *-тості*, кандидамікоз; (пол. bielnica, pleśnica, drożdżyca, drożdżyca pleśniawkowa, zakażenie drożdżakowe).
КАНДИДИАЗ (лат. candidiasis, *-is, f*; candidosis, *-is, f*; candidamycosis, *-is, f*: від candidus, *-a, -um* – білий, сніжно-білий, ясний, блискучий + гр. mykes – грибок + -osis – незапальне захворювання; moniliasis, *-is, f*) білогриб'я, білогрибість, *-бості*, білогрибчастість, *-тості*, кандидіаз; (пол. bielnica, pleśnica, drożdżyca, drożdżyca pleśniawkowa, zakażenie drożdżakowe).
КАНДИДОЗ (лат. candidosis, *-is, f*; candidamycosis, *-is, f*; candidiasis, *-is, f*: від candidus, *-a, -um* – білий, сніжно-білий, ясний, блискучий + гр. mykes – грибок + -osis – незапальне захворювання) білогриб'я, білогрибість, *-бості*, білогрибчастість, *-тості*, кандидоз; (пол. bielnica, pleśnica, drożdżyca, drożdżyca pleśniawkowa, zakażenie drożdżakowe).
КАНКРОИД (лат. cancroidum, *-i, n*; cancrum, *-i, n*: від cancer, *-cri, m* – пістряк, рак + гр. -eides – подібний) пістрячок, пістрячук, рачок, рачук, канкроїд; (пол., rakowiak).
КАННИБАЛ (фр. cannibale: від ісп. canibal – людожер) людожер, людоїд, канібал; (рос. людоед).
КАННИБАЛИЗМ (лат. cannibalizmus, *-i, m*: від фр. cannibalisme: від ісп.; anthropophagia, *-ae, f*) людожерство, людоїдство, антропофаґія; (рос. людоедство; пол. ludożerstwo).
КАННИБАЛИЧЕСКИЙ (лат. anthropophagicus, *-a, -um*; cannibalicus, *-a, -um*) людожерський, людоїдський, канібалічний; (рос. людоедский; пол. ludożerczy).
КАННИБАЛЬСКИЙ (лат. anthropophagicus, *-a, -um*; cannibalicus, *-a, -um*) людожерський, людоїдський, канібальський; (рос. людоедский; пол. ludożerczy).
КАНОН (гр. kanon – правило, припис) правило, припис, канон; (рос. правило, предписание).
КАНУН () переддень, *-додня*, переддень, *-додня.*
КАНЦЕР (лат. cancer, *-cri, m*) пістряк, рак, канцер; (рос. рак; пол. rak; яп. gan).
КАНЦЕРИЗАЦИЯ (лат. cancerisatio, *-onis, f*: від cancer, *-cri, m* – пістряк, рак) опістрячення, зракування, зракувачення, канцеризація; (пол. zrakowacenie).
КАНЦЕРОГЕНЕЗ (лат. cancerogenesis, *-is, f*; carcinogenesis, *-is, f*) пістрякотвір, пістрякоутвір, пістрякотворення, пістрякоутворення, пістрякоутворювання, ракотвір, ракотворення, пухлинотвір, пухлинотворення, опухотвір, опухотворення, канцероґенез; (рос. ракообразование).
КАНЦЕРОГЕН (лат. cancerogenum, *-i, n*) пістрякотворець, *-рця*, ракотворець, *-рця*, пухлинотворець, *-рця*, опухотворець, *-рця*, канцероґен.
КАНЦЕРОГЕННЫЙ (лат. cancerogenes, *G. -is*; cancerogenicus, *-a, -um*; carcinogenes, *G. -is*) 1. пістрякотвірний, пістрякотворний, пістрякотворчий, пістрякоутвірний, пістрякоутворювальний, ракотвірний, ракотворний, ракотворчий, ракоутвірний, ракоутворювальний; 2. пістрякопохідний, ракопохідний, канцероґенний; (пол. 1. rakotwórczy; 2. rakopochodny).
КАНЦЕРОФОБИЯ (лат. cancerophobia, *-ae, f*) пістрякобоязть, пістрякобоязнь, пістрякобояння, пістрякоострах, пістрякоцяк, пістрякожах, канцерофобія.
КАНЮЛИРОВАНИЕ (від лат. cannula, *-ae, f*) руркування, канюлювання.
КАНЮЛЯ (лат. cannula, *-ae, f*) рурка, канюля.
КАПАТЬ () крапати.
КАПЕЛЬНИЦА (лат. guttator, *-oris, m*) крапельниця, крапалка, крапелярка, крапельник, крапливець, скрапливець.

КАПИЛЛЯР (лат. vas capillare; trichangion, *-i, n*) волосник, волосінь, *-ні*, волосинець, *-нця*, волосківець, -*вця*, волосок, *-ска*, пажила, тонкосуд, тонкосудина, капіляр.

КАПИЛЛЯРНОСТЬ (лат. capillaritas, *-atis, f*) волосниковість, *-вості*, волосківцевість, *-вості*, волосківність, *-ності*, волосковість, *-вості*, волосність, *-ності*, капілярність, *-ності*; (рос. волосность).

КАПИЛЛЯРНЫЙ (лат. capillaris, *-е*) волосниковий, волосківцевий, волосківний, волосковий, волосний, пажильний, тонкосудий, тонкосудинний, капілярний; (рос. волосной).

КАПИЛЛЯРОГРАФИЯ (лат. capillarographia, *-ae, f*) волосникозображування, волосківцезображування, волоскозображування, капілярографія.

КАПИЛЛЯРОСКОПИЯ (лат. capillaroscopia, *-ae, f*) волосникоогляд, волосникооглядання, волосківцеогляд, волосківцеоглядання, волоскоогляд, волоскооглядання, капіляроскопія.

КАПИСТРУМ (лат. capistrum, *-i, n*) каланець, щелепотрим, капіструм. Щелепотримна пов'язка.

КАПЛИ (лат. guttae, *-arum, f /pl./*) краплі.

КАПЛЯ (лат. gutta, *-ae, f*) крапля, краплина.

КАПРИЗ (фр. caprice: від іт. capriccio [капріччіо]) примха, забаганка, вередування, комиз, комиза, принда, химорода, каприз.

КАПРИЗНИЧАТЬ (від фр. caprice: від іт. capriccio [капріччіо]) примхувати, вередувати, комизитись, химородити, кондричитись, капризувати.

КАПРИЗНЫЙ (від фр. caprice: від іт. capriccio [капріччіо]) примхливий, примхуватий, вередливий, вередовний, забагливий, комизливий, химородний, перехочливий, капризний.

КАПСУЛА (лат. capsula, *-ae, f*; involucrum, *-i, n*; theca, *-ae, f*) оболонка, торбинка, капшук, капшучок, капсула; (рос. оболочка; словац. puzdierko).

КАПСУЛА, ПЕЧЕНИ (лат. capsula hepatis) опечіння, капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок] печінки.

КАПСУЛА ПОЧКИ (лат. capsula renis [renalis]) онирків'я, капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок] нирки.

КАПСУЛА, ПЕЧЁНОЧНАЯ (лат. capsula hepatis) опечіння, печінкова капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок].

КАПСУЛА, ПОЧЕЧНАЯ (лат. capsula renalis [renis]) онирків'я, ниркова капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок].

КАПСУЛА, СЕЛЕЗЁНОЧНАЯ (лат. capsula lienalis) осележіння, сележня [селезінкова] капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок].

КАПСУЛА, СУСТАВНАЯ () осуглоб'я, суглобова капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок].

КАПСУЛА, ХРУСТАЛИКОВАЯ (лат. capsula lentis) осочків'я, кришталикова [сочкова] капсула [оболонка, торбинка, капшук, капшучок].

КАПСУЛИРОВАННЫЙ (лат. capsulatus, *-a, -um*) */недок./* оболонковуваний, оторбинчуваний, осумковуваний, сумкований, окапшучуваний, капшучений, капсульовуваний; */докон./* оболонкований, оторбинчений, осумкований, окапшучений, капсульований.

КАПСУЛИРУЕМЫЙ (лат. capsulatus, *-a, -um*) */недок./* оболонковуваний, оторбинчуваний, осумковуваний, сумкований, окапшучуваний, капшучений, капсульовуваний.

КАПСУЛИТ (лат. capsulitis, *-tidis, f*) торбинковиця, торбинкозапал, торбинкозапалення, капсуліт.

КАПСУЛЯРНЫЙ (лат. capsularis, *-е*) оболонковий, торбинковий, капсулярний.

КАПСУЛЬНЫЙ (лат. capsularis, *-е*) оболонковий, торбинковий, капсульний; (словац. puzdierkový).

КАПУСТА, ЦВЕТНАЯ (лат. Brassica botrytis *L.*) цвітна [кучерява] капуста.

КАРАНДАШ () олівець, *-вця*.

КАРАНТИН (іт. quarantena) заразострим, заразозатрим, заразозатримання, пошестезатрим, карантин; (яп. ken'eki, ken'eki kikan).

КАРБ-, КАРБО-, КАРБОН- (лат. carb-, carbo-, carbon-) вугле-, вуглекисло-, карб-, карбо-, карбон-; (рос. угле-, углекисло-).

КАРБАМИД (лат. carbamidum, *-i, n*: від carbo, *-onis, m* – вугілля; urea, *-ae, f*) сечовина, карбамід; (рос. мочевина).

КАРБОГЕМОГЛОБИН (лат. carbohaemoglobinum, *-i, n*; CHb: від carbo, *-onis, m* – вугілля) вуглекислокровокулець, *-льця*, вуглекислокровозалізокулець, *-льця*, вуглекислокровочервень, *-вня*, вуглекислокровочервін, *-веня*, вуглекислочервонокровобарвень, *-вня*, вуглекислочервонокровобарвник, вуглекислокровогалінчак, вуглекислокровозалізогалінчак, карбогемоґлобін.

КАРБОГЕН (лат. carbogenum, *-i, n*: від carbo, *-onis, m* – вугілля) вуглекисень, *-сню*, вуглекислокисень, -*сню*, карбоґен. Кисень із доданням 5 процентів (відсотків) вуглекислого ґазу.

КАРБОГИДРАТ (лат. carbohydratum, *-i, n*) вуглевод, *-ду*, вуглеводан ; (рос. углевод; пол. węglowodan; словац. uhl'ovodan; нім. kohlenhydrate).

КАРБОГИДРАТНЫЙ () вуглеводний ; (рос. углеводный).

КАРБОГЕН (лат. carboneum, *-i, n*; с) вуглець, *-ю* ; (рос. углерод; пол. węgiel; словац. uhlík; нім. kohlenstoff).

КАРБОНАТ (лат. carbonatum, *-i, n*) вуглян, *-ну*, вуглекисла сіль ; (рос. углекислая соль; словац. uhličitan).

КАРБОНАТНЫЙ () вуглекислий. углекислый

КАРБОКСИГЕМОГЛОБИН (лат. carboxyhaemoglobinum, *-i, n*; CHb: від carbo, *-onis, m* – вугілля) вуглекиснекровокулець, *-льця*, вуглекиснекровозалізокулець, *-льця*, вуглекиснекровочервень, *-вня*, вуглекиснекровочервінь, *-веня*, вуглекиснечервонокровобарвень, *-вня*, вуглекиснечервонокровобарвник, вуглекиснекровогалінчак, вуглекиснекровозалізогалінчак, карбоксигемоґлобін.

КАРБОН-, КАРБО-, КАРБ- (лат. carbon-, carbo-, carb-: від carbo, *-onis, m* – вугілля) вугле-, вуглекисло-, карбон-, карбо-, карб-; (рос. угле-, углекисло-).

КАРБУНКУЛ (лат. carbunculus, *-i, m*: від carbo, *-onis, m* – вугілля) вуглик, вуглевик, вуглевець, *-вця*, вогневик, бокорван, карбункул. Злоякісний (злосливий, злісний, лихий) фурункул.

-КАРД (лат. -cardium, *-ii, n*: від гр. καρδια kardia – серце) -серд, -сердя, -кард.

КАРДИА (лат. cardia, *-ae, f*) пришлунок, пришлунник, шлунковпуст, пристравник, кардія; */див. тж КАРДИЯ/*.

КАРДИАЛГИЯ (лат. cardialgia, *-ae, f*: від гр. καρδια kardia – серце; gastralgia, *-ae, f*) серцебіль, *-болю*, кардіал(ь)ґія; (словац., srdcová bolest').

КАРДИАЛЬНЫЙ (лат. cardialis, *-e*; cardiacus, *-a, -um*: від гр. καρδια kardia – серце) серцевий, кардіальний; (рос. сердечный).

КАРДИНАЛЬНЫЙ (лат. cardinalis, *-e*) основний, найголовніший, найважливіший, найсуттєвіший, кардинальний.

КАРДИО- (лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце) серце-, серцево-, кардіо-; (рос. сердечно-).

КАРДИОАНГИОГРАММА (лат. cardioangiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. αγγειον angeion – судина + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; angiocardiogramma, *-atis, n /pl.-ata/*) серцесудинозображення, серцесудинообраз, серцесудинознімок, кардіоанґіоґрама; (анґ. cardioangiographic roentgen-image, angiocardiographic image).

КАРДИОАНГИОГРАФИЯ (лат. cardioangiographia, *-ae, f*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. αγγειον angeion – судина + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; angiocardiographia, *-ae, f*) серцесудинозображання, серцесудинозображування, серцесудинозйомка, серцесудинознімання, судиносерцезображання, судиносерцезображування, судиносерцезйомка, судиносерцезнімання, кардіоанґіоґрафія; (пол., radiografia serca i naczyń).

КАРДИОВАСКУЛЯРНЫЙ (лат. cardiovascularis, *-e*: від гр. καρδια kardia – серце) серцевосудинний, кардіоваскулярний.

КАРДИОГРАММА (лат. cardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) серцезапис, кардіоґрама.

КАРДИОГРАФ (лат. cardiographus, *-i, m*; cardiographum, *-ii, n*; cardiographium, *-ii, n*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) серцеписець, *-сця*, серцеписник, серцезаписувач, серцезаписувальник, кардіоґраф.

КАРДИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. cardiographicus, *-a, -um*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) серцеписний, серцеписниковий, серцезаписувачевий, серцезаписувальний, серцезаписувальниковий, кардіоґрафічний.

КАРДИОГРАФИЯ (лат. cardiographia, *-ae, f*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) серцепис, серцезаписування, кардіоґрафія.

КАРДИОЛИЗ (лат. cardiolysis, *-is, f*) серцезвільнення, серцезвільняння, кардіоліз.

КАРДИОЛОГ (лат. cardiologus, *-i, m*) серцівник, серцезнавець, *-вця*, серце(во)лікар, кардіолоґ; */жін./* серцівниця, серцезнавиця, серце(во)лікарка, кардіологиня; (рос. сердечник).

КАРДИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. cardiologicus, *-a, -um*) серцівничий, серцезнавчий, серце(во)лікарський, кардіолоґічний.

КАРДИОЛОГИЯ (лат. cardiologia, *-ae, f*: від гр. kardia – серце + logos – слово, вчення, наука) серцівництво, серцезнавство, серце(во)лікарство, кардіолоґія.

КАРДИОМОНИТОР (лат. cardiomonitor, *-oris, m*) серцестежник, серцеспостережник, серцеспостерігач, серценаглядач, кардіомонітор.

КАРДИОПАТИЯ (лат. cardiopathia, *-ae, f*) серцехворість, *-рості*, серцехвороба, кардіопатія. Серцева хвороба.

КАРДИОПЛЕГИЯ (лат. cardioplegia, *-ae, f*) серцеудар, серцевий удар, кардіоплеґія; (рос. сердечный удар).

КАРДИОПРОТЕКТОР (лат. cardioprotector, *-oris, m*; cardioprotectorium, *-ii, n*: від гр. καρδια kardia – серце) серцезахисник, серцезахищувач, серцезахищувальник, кардіопротектор.

КАРДИОПРОТЕКТОРНЫЙ (лат. cardioprotectorius, *-a, -um*; cardioprotectoricus, *-a, -um*: від гр. καρδια kardia – серце) серцезахисний, серцезахищувальний, кардіопротекторний.

КАРДИОСКЛЕРОЗ (лат. cardiosclerosis, *-is, f*) серцестужавіння, кардіосклероз.

КАРДИОСКОП (лат. cardioscopium, *-ii, n*) серцегляд, серцеоглядник, кардіоскоп.

КАРДИОСКОПИСТ (лат. cardioscopistus, *-i, m*; cardioscopista, *-ae, m*; cardioscopicus, *-i, m*) серцеоглядач, кардіоскопіст.

КАРДИОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. cardioscopicus, *-a, -um*) серцеоглядний, серцеоглядовий, серцеоглядальний, кардіоскопічний.

КАРДИОСКОПИЯ (лат. cardioscopia, *-ae, f*: від гр. kardia – серце + skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) серцеогляд, серцеоглядання, кардіоскопія.

КАРДИОСПАЗМ (лат. cardiospasmus, *-i, m*) пришлункостиск, кардіоспазм.

КАРДИОТАХОМЕТР (лат. cardiotachometer, *-tri, m*; cardiotachometrum, *-i, n*; cardiotachometrium, *-ii, n*: від гр. kardia - серце + tachys, tacheos – швидкий, частий + metron – міра; metreo – міряю) серцечастотомір, серцечастотомірник, серцечастотовимірник, кардіотахометр.

КАРДИОТАХОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. cardiotachometricus, *-a, -um*: від гр. kardia - серце + tachys, tacheos - швидкий, частий + metron - міра; metreo - міряю) серцечастотомірний, серцечастотовимірний, серцечастотовимірювальний, кардіотахометричний.

КАРДИОТАХОМЕТРИЯ (лат. cardiotachometria, *-ae, f*: від гр. kardia – серце + tachys, tacheos – швидкий, частий + metron – міра; metreo – міряю) */докон./* серцечастотовимір, серцечастотовимірення; */недок./* серцечастотовиміряння, серцечастотовимірювання, кардіотахометрія.

КАРДИОТОКОГРАММА (лат. cardiotocogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. καρδια kardia – серце + гр. τοκος tokos – пологи + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) серцепологозапис, кардіотокограма.

КАРДИОТОНИЧЕСКИЙ (лат. cardiotonicus, *-a, -um*) кардіотонічний.

КАРДИОФОБИЯ (лат. cardiophobia, *-ae, f*) серцехворо(бо)боязнь, серцехворо(бо)боязть, серцехворо(бо)боязність, *-ності*, серцехворо(бо)боязкість, *-кості*, серцехворо(бо)бояння, серцехворо(бо)страх, серцехворо(бо)острах, серцехворо(бо)жах, серцехворо(бо)ляк, серцехворо(бо)лячність, *-ності*, кардіофобія. Страх хвороби серця.

КАРДИОЦЕНТЕЗ (лат. cardiocentesis, *-is, f*) серцепрокол, серцепроколення, серцепроколювання, серцепроти(к/н), серцепроти(к/н)ання, серцепрот(к)нення, кардіоцентез. Пункція (прокол, проколення, проколювання, протин, протинання, протнення, протик, протикання, проткнення) серця.

КАРДИТ (лат. carditis, *-tidis, f*: від гр. καρδια kardia – серце) сердиця, серцевиця, серцезапал, серцезапалення, кардит.

-КАРДИТ (лат. -carditis, *-tidis, f*: від гр. καρδια kardia – серце) -сердиця, -серцевиця, -серцезапал, -серцезапалення, -кардит.

КАРДИЯ (лат. cardia, *-ae, f*) пришлунок, пришлунник, шлунковпуст, пристравник, кардія; */див. тж КАРДИА/*.

-КАРДИЯ (лат. -cardia, *-ae, f*: від гр. καρδια kardia – серце) 1. -серце, -серців'я, -серцевість, *-вості*; 2. -серцехворість, *-рості*, -кардія.

КАРИЕС (лат. caries, *-ei, f* – гниття, гнильний стан; cariosis, *-is, f*; caries ossium) костоїда, кісткоїдь, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, костожер, гостець, *-тця* (*-теця*), карієс. Зруйнування кісткової тканини на обмеженій ділянці; (рос. костоеда; пол. próchnica; словац. kaz; kostižer; нім., Knochenfraß).

КАРИЕС ЗУБОВ (лат. caries dentium) зубоїда, зубоїдь, зубокостоїда, зубокостоїдь, зубна кісткоїдь, порохнавиця, порохнявиця, порошнявиця, карієс [костоїда, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, костожер, гостець, *-тця* (*-теця*)] зубів. Зруйнування твердих тканин зуба з утворенням дефекту у вигляді порожнини; (рос. костоеда зубов; пол. próchnica zębów; словац. zubný kaz; нім. Zahnkaries, Zahnfäule).

КАРИО- (лат. caryo-; karyo-, nucleo-) ядро-, ядерце-, каріо-.

КАРИОГАМИЯ (лат. caryogamia, *-ae, f*; karyogamia, *-ae, f*) ядрозлиття, ядерцезлиття, каріоґамія.

КАРИОЗ (лат. cariosis, *-is, f*; caries, *-ei, f* – гниття, гнильний стан; caries ossium) костоїда, кісткоїдь, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, костожер, гостець, *-тця* (*-теця*), каріоз. Зруйнування кісткової тканини на обмеженій ділянці; (рос. костоеда; пол. próchnica; нім., Knochenfraß).

КАРИОЗНЫЙ (лат. cariosus, *-a, -um*) 1. костоїдний, костоїдьний, костоїдовий, костоїдженний, костоїдницевий, костогризний, костогризовий, костожировий, гостцевий, каріозний. Уражений карієсом (костоїдою, кісткоїддю, костоїддю, костоїдом, костоїдницею, костогризом, костогризою, костожиром); 2. зубоїдний, зубоїдовий, зубоїдьний, зубокостоїдний, зубокостоїдьний, порохнавицевий, порохнявицевий, порошнявицевий, каріозний. Уражений карієсом зубів (зубоїдою, зубоїддю, зубокостоїдою, зубокостоїддю, зубною кісткоїддю, порохнавицею, порохнявицею, порошнявицею); (пол. próchniczy, spróchniały).

КАРИОКИНЕЗ (лат. caryokinesis, *-is, f*; karyokinesis, *-is, f – /букв./* рух ядра; mitosis, *-is, f*) непрямоядроподіл, непрямоядродділення, непрямоядерцеподіл, непрямоядерцеділення, каріокінез. Непрямий поділ (ділення) клітинного ядра [ядерця]; (рос. непрямое деление).

КАРИОКИНЕТИЧЕСКИЙ (лат. caryokineticus, *-a, -um*; karyokineticus, *-a, -um*; mitoticus, *-a, -um*) непрямоядроподільний, непрямоядродільний, непрямоядерцеподільний, непрямоядерцедільний, каріокінетичний.

КАРИОЛИЗИС (лат. caryolysis, *-is, f*; karyolysis, *-is, f*) ядророзпад, ядророзчин, ядророзчинення, ядерцерозпад, ядерцерозчин, ядерцерозчинення, каріолізис.

КАРИОЛИМФА (лат. caryolympha, *-ae, f*; karyolympha, *-ae, f*; caryoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; karyoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; nucleoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*) ядропасок, ядропасока, ядерцепасок, ядерцепасока, каріолімфа.

КАРИОЛОГ (лат. caryologus, *-i, m*; karyologus, *-i, m*) ядрознавець, *-вця*, ядерцезнавець, *-вця*, каріолоґ; */жін./* ядрознавиця, ядерцезнавиця, каріолоґиня.

КАРИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. caryologicus, *-a, -um*; karyologicus, *-a, -um*) ядрознавчий, ядерцезнавчий, каріолоґічний.

КАРИОЛОГИЯ (лат. caryologia, *-ae, f*; karyologia, *-ae, f*) ядрознавство, ядерцезнавство, каріолоґія. Наука про клітинне ядро (ядерце), розділ цитолоґії (клітинівництва, клітинознавства).

КАРИОПЛАЗМА (лат. caryoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; karyoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; nucleoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; caryolympha, *-ae, f*; karyolympha, *-ae, f*) ядропасок, ядропасока, ядерцепасок, ядерцепасока, каріоплазма.

КАРИОРЕКСИС (лат. caryorrhexis, *-is, f*; karyorrhexis, *-is, f*) ядророзрив, ядерцерозрив, каріорексис, *-су*.

КАРИОТИП (лат. caryotypus, *-i, m*; karyotypus, *-i, m*) ядрообраз, ядровзір, ядерцеобраз, ядерцевзір, каріотип.

КАРЛИК (лат. nanus, *-i, m*) низькоросток, малоросток, недоросток, малюк, коротун, куцан, карлик; (тур. cüce).

КАРЛИКОВОСТЬ (лат. nanismus, *-i, m*; nanosomia, *-ae, f*) низькорослість, *-лості*, малорослість, *-лості*, малюків'я, малюковість, *-вості*, карликів'я, карликовість, *-вості*; (рос. низкорослость, малорослость).

КАРЛИКОВЫЙ (лат. nanus, *-a, -um*; nanosomicus, *-a, -um*) низькорослий, малорослий, малюковий, малюковісний, карликовий; (рос. низкорослый, малорослый).

КАРЛИЦА (лат. nana, *-ae, f*) низькоростка, низькорослиця, малоростка, малоростиця, малючка, карлиця.

КАРМАН (лат. recessus, *-us, m*) кишеня, заглибина.

КАРНИФИКАЦИЯ (лат. carnificatio, *-onis, f*) зм'яснення, зм'ясніння, карніфікація.

КАРОТИДНЫЙ (лат. carotideus, *-a, -um*; caroticus, *-a, -um*: від arteria carotis – сонна артерія: від гр. karoo – впадати в глибокий сон) сонний, сонноб'ючковий, сонноб'юч(к)ожильний, сонноб'юч(к)ожиловий, сонночер(воно)жильний, сонночер(воно)жиловий, сонноартерійний, сонноартеріальний, каротидний.

КАРОТИДЫ (від arteria carotis – сонна артерія: від гр. karoo – впадати в глибокий сон) сонноб'ючки, сонноб'юч(к)ожили, сонночер(воно)жили, сонноартерії, каротиди; */див. **ПЛЯСКА КАРОТИД**/*.

КАРПАЛЬНЫЙ (лат. carpalis, *-e*: від carpus, *-i, m* – передруччя, зап'ясток, зап'ястя) кистьовий, зап'ястковий, передручний, карпальний; (рос. кистевой, запястный).

КАРТА () карта.

КАРТА, АМБУЛАТОРНАЯ () амбулаторна карта; (словац. ambulantný lístok).

КАРТАВИТЬ () гаркавити.

КАРТАВОСТЬ (лат. rhotacismus, *-i, m*) гаркавість, *-вості*, гаркавіння, гаркавлення, гаркавка.

КАРТАВЫЙ () 1.*/прикм./* гаркавий; 2.*/імен./* гаркавець, *-вця*, гарковець, *-вця*, гарківець, *-вця*, гаркава, гаркуша.

КАРТИЛЯГИНОЗНЫЙ (лат. cartilaginosus, *-a, -um*) хрящівний, хрящевий, хрястівний, хрястевий, картилягінозний.

КАРТИЛЯГО (лат. cartilago, *-inis, f*) хрящ, хрясть, хрястка, картиляґо.

КАРТИНА (лат. aspectus, *-us, m*) образ, вигляд, картина.

КАРТИНА КРОВИ (лат. haemogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) кровоопис, картина (образ, вигляд) крові.

КАРТОЧКА () картка.

КАРУНКУЛА (лат. caruncula, *-ae, f*) м'ясце, смочок, смочка, пиптик, пугарик, сосочок, карункула.

КАРЦИНОГЕНЕЗ (лат. carcinogenesis, *-is, f*; cancerogenesis, *-is, f*) пістрякотвір, пістрякотворення, карциногенез.

КАРЦИНОГЕННЫЙ (лат. carcinogenes, *G. -is*; cancerogenes, *G. -is*) пістрякотвірний, пістрякотворний, пістрякотворчий, карциноґенний.

КАРЦИНОЗ (лат. carcinosis, *-is, f*) пістрякопошир, пістрякопоширення, карциноз.

КАРЦИНОИД (лат. carcinoidum, *-i, n*) пістрякувата пухлина (опух), карциноїд.

КАРЦИНОМА (лат. carcinoma, *-atis, n /pl. -ata/*) пістряк, пістрякоопух, пістрякопухлина, рак, ракоопух, ракопухлина, покривозлоопух, покривозлопухлина, карцинома; (рос. рак; пол. rak).

КАРЦИНОМАТОЗ (лат. carcinomatosis, *-is, f*) зпістрячення, карциноматоз.

КАРЦИНОМАТОЗНЫЙ (лат. carcinomatosus, *-a, -um*) пістряковий, раковий, карциноматозний; (рос. раковый; пол. rakowy).

КАРЦИНОФОБИЯ (лат. carcinophobia, *-ae, f*) ракобоязнь, ракобоясть, ракобоязність, *-ності*, ракобоязкість, *-кості*, ракобояння, ракострах, ракоострах, ракожах, раколяк, раколячність, *-ності*, пістрякобоязнь, пістрякобоясть, пістрякобоязність, *-ності*, пістрякобоязкість, *-кості*, пістрякобояння, пістрякострах, пістрякоострах, пістрякожах, пістряколяк, пістряколячність, *-ності*, карцинофобія. Нав'язливий страх перед раком (пістряком).

КАСАЛКА () доторка, дотичка; (словац. dotýkadlo).

КАСАНИЕ (лат. tactus, *-us, m*; contactus, *-us, m*) доторк, торкання, дотик, дотикання.

КАСАТЕЛЬНЫЙ (лат. tactilis, *-е*) дотичний.

КАСАТЬСЯ (лат. tangere) 1. торкатись, дотикатись; 2. стосуватись.

КАСТОРКА; КАСТОРОВОЕ МАСЛО (лат. oleum Ricini; з рослини Ricinus communis *L.* – рицина [райдерево] звичайна */рос. клещевина обыкновенная/*) рицинова олія; (пол., olej rącznikowy).

КАСТРАТ (лат. castratus, *-i, m*; eunuchus, *-i, m*; anorchus, *-i, m*; spado, *-onis, m*: від гр.) валах, скіп, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*, вихолощений, халаштан, кастрат; (рос. скопец, выхолощенный; пол., trzebieniec).

КАСТРАТ, НЕПОЛНЫЙ (лат. spado, *-onis, m*: від гр.) напіввалах, напівскопець, *-пця*, напіввихолощенець, *-нця*, напівкастрат, неповний кастрат [валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*]; (рос. полускопец, полувыхолощенный).

КАСТРАТОР (лат. castrator, *-oris, m*) валашій, скопильник, вихолощувальник, холощій, холостій, халаштанник, кастратор.

КАСТРАТСТВО (лат. spadonismus, *-i, m*; spadonatus, *-us, m*: від гр.) валаство, скіпство, скопецтво, вихолощенецтво, вихолощенство, халаштанство, кастратство; (рос. скопчество); */див. тж **КАСТРИРОВАННОСТЬ**/.*

КАСТРАТСКИЙ () валаський, скіпський, скопецький, вихолощенецький, вихолощенський, халаштанський, кастратський; (рос. скопческий).

КАСТРАЦИЯ (лат. castratio, *-onis, f*) */докон./* вихолощення, холощіння, халаштання, валашіння; */недок./* вихолощування, холощення, халаштанення, валашення, кастрація; (рос. скопление).

КАСТРИРОВАНИЕ (лат. castratio, *-onis, f*) вихолощування, холощення, валашення, кастрування; (рос. скопление).

КАСТРИРОВАННЫЙ (лат. castratus, *-a, -um*; spadoninus, *-a, -um*; spadonius, *-a, -um*) валашений, оскоплений, вихолощений, вихалаштаний, кастрований; (рос. оскопленный, выхолощенный).

КАСТРИРОВАННОСТЬ (лат. spadonatus, *-us, m*; spadonismus, *-i, m*: від гр.) валашеність, *-ності*, оскопленість, *-ності*, вихолощеність, *-ності*, вихалаштаність, *-ності*, кастрованість, *-ності*; (рос. оскоплённость); */див. тж **КАСТРАТСТВО**/.*

КАСТРИРОВАТЬ () */недок./* вихолощувати, холощити, валашити, волошити, халашити, халаштати; */докон./* вихолощити, вивалашити, виволошити, вихалаштати, каструвати; (рос. скопить, оскоплять; оскопить).

КАТА- (лат. cata-, kata-) роз-, -розпад, зне-, ката-. Префікс (приросток), що означає рух униз, протидію, посилення, перехідність або завершення.

КАТАБОЛИЗМ (лат. catabolismus, *-i, m*) розжив, живорозпад, знесвоєння, знетворення, катаболізм.

КАТАЛЕПСИЯ (лат. catalepsia, *-ae, f*) схоп, схопень, *-пня*, спохват, заціп, заціпень, *-пня*, задерев'янілість, *-лості*, дубень, *-бня*, руховтрата, рухомовтрата, каталепсія.

КАТАЛЕПТИЧЕСКИЙ (лат. catalepticus, *-a, -um*) схопний, схопеневий, спохватний, заціпний, заціпеневий, задерев'янілісний, дубеневий, руховтратний, рухомовтратовий, каталептичний.

КАТАЛИЗ (лат. catalysis, *-is, f*; katalysis, *-is, f*; acceleratio, *-onis, f*) прискорення, прискорювання, пришвидшення, каталіз ; (рос. ускорение; пол. przyspieszenie).

КАТАЛИЗАТОР (лат. catalysator, *-oris, m*; katalysator, *-oris, m*; accelerator, *-oris, m*) прискорник, прискорювач, пришвидшувач, каталізатор ; (рос. ускоритель; словац. zrýchl'ovač).

КАТАЛИЗАТОР, БИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. biocatalysator, *-oris, m*; biokatalysator, *-oris, m*; fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, біолоґічний каталізатор; (рос. закваска; пол. zaczyn).

КАТАЛИЗАТОР, БИОХИМИЧЕСКИЙ (лат. biocatalysator, *-oris, m*; biokatalysator, *-oris, m*; fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, біох(і/е)мічний каталізатор; (рос. закваска; пол. zaczyn).

КАТАЛИЗАТОРНЫЙ (лат. catalysatori(c)us, *-a, -um*; katalysatori(c)us, *-a, -um*; acceleratori(c)us, *-a, -um*) прискорниковий, прискорювачевий, пришвидшувачевий, каталізатор ; (рос. ускорителевый).

КАТАЛИТИЧЕСКИЙ (лат. catalyticus, *-a, -um*; katalyticus, *-a, -um*; accelerati(c)us, *-a, -um*) прискорний, прискореннєвий, прискорювальний, пришвидшувальний, каталітичний ; (рос. ускорительный; пол. przyspieszny).

КАТАМНЕЗ (лат. catamnesis, *-is, f*) катамнез.

КАТАПЛАЗМА (лат. cataplasma, *-atis, n*) припарка, катаплазма; (рос. припарка).

КАТАПЛЕКСИЯ (лат. cataplexia, *-ae, f* cataplexis, *-is, f*) катаплексія.

КАТАР (лат. catarrhus, *-i, m*) слиз(н)івковиця, слиз(н)івкозапал, слиз(н)івкозапалення, нежить, нежит, запал, запалення, катар; (рос. воспаление).

КАТАРАКТА (лат. **cataracta**, *-ae, f*; **catarracta**, *-ae, f: від гр. katarrakta – загата, гребля; пороги*; **caligo lentis**; **gutta opaca**) полуда, налуда, луда, **більмо**, "сивий морок", сочкопомутніння, катаракта. Помутніння кришталика [сочки]; (рос. **бельмо**; пол. zaćma; словац., bel'mo, zákal šošovky; яп. hakunaisho).

КАТАРАКТИК (лат. **cataracticus**, *-i, m*; **catarracticus**, *-i, m: від гр. katarrakta – загата, гребля; пороги*) **більмак, більмач**, катарактик. Хворий на помутніння кришталика [сочки].

КАТАРАКТИЧЕСКИЙ (лат. **cataracticus**, *-a, -um*; **catarracticus**, *-a, -um: від гр. katarrakta – загата, гребля; пороги*) **більмовий**, катарактичний.
КАТАРАКТИЧКА (лат. **cataractica**, *-ae, f*; **catarractica**, *-ae, f: від гр. katarrakta – загата, гребля; пороги*) **більмачка**, катарактичка. Хвора на помутніння кришталика [сочки].
КАТАРАЛЬНЫЙ (лат. catarrhalis, *-e*) слиз(н)івковицевий, слиз(н)івкозапальний, слиз(н)івкозапаленнєвий, нежитєвий, нежитьовий, нежитний, катаральний; (пол., nieżytowy).
КАТАТОНИЯ (лат. catatonia, *-ae, f*) остовпіння, кататонія.
КАТАТЬ () катати, качати.
КАТЕТЕР (лат. catheter, *-eris, m*; katheter, *-eris, m*) цівник, катетер; (пол., cewnik, zgłębnik).
КАТЕТЕРИЗАЦИЯ (лат. catheterisatio, *-onis, f*; katheterisatio, *-onis, f*) цівникування, цівниковпровадження, цівникозасилення, цівникозасиляння, зацівничення, катетеризація; (пол. cewnikowanie).
КАТИОН (лат. cation, *-ii, n*; kation, *-ii, n*; cationum, *-i, n*; kationum, *-i, n*; ionum positivum) катіон. Позитивно заряджена частинка, яка в електроліті рухається до катоду (негативного заряду).
КАТИТЬ () котити.
КАТОД (лат. cathodum, *-i, n*; kathodum, *-i, m*; cathodus, *-i, f*; kathodus, *-i, f*: від гр. hodos – дорога; electrodus negativa) катод. Негативно заряджений електрод.
КАУДАЛЬНЫЙ (лат. caudalis, *-e*: від cauda, *-ae, f* - хвіст) хвістний, дохвістний, хвостовий, дохвостовий, задній, дозадній, каудальний; (рос. хвостовой, задний; пол. ogonowy).
КАУЗАЛГИЯ (лат. causalgia, *-ae, f*) пекучобіль, каузал(ь)ґія.
КАУЗАЛЬНЫЙ (лат. causalis, *-e*) причинний, причиновий, каузальний; (рос. причинный).
-КАУСТИКА (лат. -caustica, *-ae, f*) -їдь, -припікання, -каустика; (рос. -прижигание).
КАУСТИЧЕСКИЙ (лат. causticus, *-a, -um*) їдкий, припікальний, каустичний; (рос. едкий, прижигающий; пол. żrący, przyżegający).
-КАУТЕР (лат. -cauter, *-eris, m*: від гр. kauter, *-eros, m*) -припікач, -припікальник, -каутер; (рос. -прижигатель).
КАУТЕРИЗАЦИЯ (лат. cauterisatio, *-onis, f*) припікання, припечення, припалювання, каутеризація; (рос. прижигание; словац., vypal'ovanie).
КАФЕДРА (лат. cathedra, *-ae, f*) мовниця, засідня, катедра, кафедра; (анґ. chair, department; reading-desk, rostrum).
КАФЕДРАЛЬНЫЙ (лат. cathedralis, *-e*) мовницевий, засідний, засідневий, катедральний, кафедральний; (анґ. chair, departmental).
КАХЕКСИЯ (лат. cachexia, *-ae, f*) виснага, виснаження, виснаженість, *-ності*, чев'яда, хирлявість, *-вості*, хирність, *-ності*, хиренність, *-ності*, хирість, *-рості*, хирявість, *-вості*, миршавість, *-вості*, миршавіння, знизділість, *-лості*, знидіління, худосочність, *-ності*, кахексія; (рос. истощение, исхудание, худосочие).
КАХЕКТИК (лат. cachecticus, *-i, m*) виснаженець, *-нця*, хирлявець, *-вця*, хирявець, *-вця*, миршавець, *-вця*, кахектик.
КАХЕКТИЧЕСКИЙ (лат. cachecticus, *-a, -um*) виснажений, хирлявий, хирний, хиренний, хирий, хирявий, миршавий, знизділий, худосочний, кахектичний; (рос. истощённый, худосочный); */див. тж **КАХЕКТИЧНЫЙ**/.*
КАХЕКТИЧКА (лат. cachectica, *-ae, f*) виснаженка, хирлявка, хирявка, миршавка, кахектичка.
КАХЕКТИЧНЫЙ (лат. cachecticus, *-a, -um*) виснажений, хирлявий, хирний, хиренний, хирий, хирявий, миршавий, знизділий, худосочний, кахектичний; (рос. истощённый, худосочный); */див. тж **КАХЕКТИЧЕСКИЙ**/.*
КАЧАТЬ () хитати, гойдати, колисати, колихати.
КАЧЕСТВЕННЫЙ () якісний.
КАЧЕСТВО () якість, *-кості*.
КАША () каша.
КАШЕЛЬ (лат. tussis, *-is, f*) кашель, кашіль.
КАШИЦА () кашка.
КАШЛЯНИЕ () кашляння.
КАШЛЯНУТЬ () кашлянути.
КАШЛЯТЬ () кашляти.
КВАДРАНТ (лат. quadrans, *-antis, m*) четвертина, квадрант.
КВАДРАТНЫЙ (лат. quadratus, *-a, -um*) квадратовий, квадратний; (словац. štvoruhlý).
КВАДРИПЛЕГИЯ (лат. quadriplegia, *-ae, f*) квадриплеґія.
КВАЗИ- (лат. quasi - ніби, майже, немовби) ніби-, наче-, мов-, мовби-, немовби-, майже-, квазі-.
КВАЗИКЛИМАКС (лат. quasiclimax, *-acis, f*; quasiclimacterium, *-ii, n*: від лат. quasi - ніби, майже, немовби + гр. klimax – сходи, драбина; klimakter – сходинка, щабель драбини) нібиплиноспин, нібимісячкоспин, нібистатевозаник, нібистатевозаникання, нібистатевозгасання, нібиперецвітіння, нібиперерквітування, квазіклімакс.
КВАСЦОВЫЙ (лат. aluminosus, *-a, -um*; aluminatus, *-a, -um*; aluminiferosus, *-a, -um*) галуновий.
КВАСЦОВЫЙ КАМЕНЬ (лат. alumen, *-inis, n*) галуняк.
КВАСЦЫ (лат. alumen, *-inis, n*) галун, *-ну*, грецило.

КЕЛОИД (лат. keloidum, *-i, n*; cheloidum, *-i, n*: від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила; або від гр. κηλις kelis – рубець + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; keloma, *-atis, n*; cheloma, *-atis, n*; morbus Alibert-i) рубчук, пухлинчук, рубцепухлинчук, рубцерозріст, *-росту*, рубцерозросток, *-тку*, рубцерозростання, шраморозріст, *-росту*, шрамозбуялість, *-лості*, келоїд. Своєрідне пухлиноподібне фіброзне розростання сполучної тканини шкіри, переважно рубців, часто після хірурґічних втручань чи опіків; (пол., bliznowiec, blizna przerosła; нім., Narbenkeloid; анґ., cheloid; фр., chéloïde).

КЕЛОИДНЫЙ (лат. keloidalis, *-e*; cheloidalis, *-e*: від keloidum, *-i, n*; cheloidum, *-i, n* – рубчук, пухлинчук, рубцепухлинчук, келоїд: від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила; або від гр. κηλις kelis – рубець + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; morbus Alibert-i) рубчуковий, пухлинчуковий, рубцепухлинчуковий, рубцерозростовий, рубцерозростковий, рубцерозростальний, рубцерозростанневий, келоїдний.

КЕЛОИДОЗ (лат. keloidosis, *-is, f*; cheloidosis, *-is, f*: від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила; або від гр. κηλις kelis – рубець + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) рубчуків'я, рубчуковість, *-вості*, пухлинчуків'я, пухлинчуковість, *-вості*, рубцепухлинчуків'я, рубцепухлинчуковість, *-вості*, рубцерозрост(к)овість, *-вості*, рубцерозростання, рубцерозростальність, *-ності*, келоїдоз. Своєрідне пухлиноподібне фіброзне розростання сполучної тканини шкіри, переважно рубців, часто після хірурґічних втручань чи опіків; (пол., bliznowacenie).

КЕЛОТОМИЯ (лат. kelotomia, *-ae, f*; celotomia, *-ae, f*: від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати; herniotomia, *-ae, f*) грижорозтин, грижорозітнення, грижорозтинання, килорозтин, килорозітнення, килорозтинання, келотомія. Операція грижі; (рос. грыжесечение; нім., Bruchschnitt).

КЕРАТ- (лат. kerat-; kerato-: від гр. keras, *-atos* – ріг, рогова речовина) 1. рого-, рогово-; 2. зроговіло-; 3. рогівко-, керат-; (пол. 1. rogo-; 3. rogówkowo-).

КЕРАТИН (лат. keratinum, *-i, n*) рогобілок, кератин.

КЕРАТИНИЗАЦИЯ (лат. keratinisatio, *-onis, f*) рогівкошкір'я, шкірозроговичення, кератинізація; (пол. rogowaczenie).

КЕРАТИНИЧЕСКИЙ (лат. keratinicus, *-a, -um*) рогуватий, зроговілий, кератиничний; (пол. rogowaty, zrogowaciały).

КЕРАТИНОЗНЫЙ (лат. keratinosus, *-a, -um*) рогуватий, зроговілий, кератинозний; (пол. rogowaty).

КЕРАТИТ (лат. keratitis, *-tidis, f*) рогівниця, рогівковиця, рогівкозапал, рогівкозапалення, кератит. Запалення рогівки; (словац., zápal rohovky).

КЕРАТИЧЕСКИЙ (лат. keraticus, *-a, -um*) рогівковий, кератичний; (пол. rogówkowy).

КЕРАТО- (лат. kerato-; kerat-: від гр. keras, *-atos* – ріг, рогова речовина) 1. рого-, рогово-; 2. зроговіло-; 3. рогівко-, керато-; (пол. 1. rogo-; 3. rogówkowo-).

КЕРАТОГЛОБУС (лат. keratoglobus, *-i, m*) рогівковипуклина, рогівкокуля, кульорогівка, кулясторогівка, кератоглобус.

КЕРАТОДЕРМИЯ (лат. keratodermia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка) рогошкір'я, рогошкірість, *-рості*, рогошкірність, *-ності*, шкірозроговілість, *-лості*, кератодермія.

КЕРАТОЗ (лат. keratosis, *-is, f*; hyperkeratosis, *-is, f*; keratodermatosis, *-is, f*; keratodermia, *-ae, f*) зроговіння, ороговіння, шкірозроговіння, шкірозрогів'я, шкіророгівків'я, шкіророгівковість, *-вості*, кератоз; (рос. ороговение, превращение роговое; нім. Verhornung).

КЕРАТОЗНЫЙ (лат. keratosus, *-a, -um*; keratinosus, *-a, -um*; keratoticus, *-a, -um*) рогуватий, зроговілий, кератозний; (пол. rogowaty).

КЕРАТОКОНУС (лат. keratoconus, *-i, m*) рогівковістря, рогівкостіжок, стіжкорогівка, стіжковорогівка, кератоконус. Конічний [вістряний, стіжковий] випин [випинання] рогівки; (пол. stożek rogówki).

КЕРАТОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. keratolyticus, *-a, -um*) рогівкорозм'якний, рогівкорозм'якшувальний, рогівкорозм'якшуючий, кератолітичний.

КЕРАТОМА (лат. keratoma, *-atis, n /pl. -ata/*) рогів'як, роговець, *-гівця*, рого(во)опух, рого(во)пухлина, рого(во)здебелення, кератома; (пол. rogowiak, rogowiec).

КЕРАТОПЛАСТИКА (лат. keratoplastica, *-ae, f*) рогівкоштукарство, рогівкоштукування, кератопластика.

КЕРАТОТИЧЕСКИЙ (лат. keratoticus, *-a, -um*; keratinosus, *-a, -um*) рогуватий, зроговілий, кератотичний; (пол. rogowaty, rogowaciejący).

КЕРАТОТОМИЯ (лат. keratotomia, *-ae, f*) рогівкорозтин, рогівкорозтинання, рогівкорозріз, рогівкорозрізання, кератотомія.

КЕРАТОЦЕЛЕ (лат. keratocele, *-es, f*) рогівкокила, рогівкогрижа, кератоцеле.

КЕРОСИН () керосин; (словац. petrolej).

КЕСАРЕВО СЕЧЕНИЕ (лат. sectio caesarea) пологорозтин, цісарів (цісаревий, цісарський, цезарів, цезаревий, цезарський, кесарів, кесаревий, кесарський) розтин; (яп. shikyu sekkai, teio sekkai).

КЕСАРИТЬ (від лат. sectio caesarea) пологорозтинати, кесарити. Робити цісарів (цісаревий, цісарський, цезарів, цезаревий, цезарський, кесарів, кесаревий, кесарський) розтин.

КЕТГУТ (анґ. catgut) кишконить, кишконитка, кетґут.

КЕТОЗ (лат. ketosis, *-is, f*) кетоз.
КЕТОНУРИЯ (лат. ketonuria, *-ae, f*) кетонурія.
КЕФАЛ- (лат. kephal-; kephalo-; cephal-; cephalo-: від гр. κεφαλη kephale – голова) голово-, кефал-; */див. тж **КЕФАЛО-**, **ЦЕФАЛ-**, **ЦЕФАЛО-**/.*
-КЕФАЛ (лат. -kephalus, *-i, m*; -cephalus, *-i, m*: від гр. κεφαλη kephale – голова) -голівець, *-вця*, -головець, *-вця*, -головісник, -кефал; */див. тж **-ЦЕФАЛ**/.*
КЕФАЛГЕМАТОМА (лат. kephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. κεφαλη kephale – голова + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) головокров'як, головокрововилив, головокровоопух, головокровопухлина, кефалгематома. Кров'яна головна [голов'яна] пухлина [опух]; (рос. кровяная головная опухоль; пол. krwiak glowy); */див. тж **КЕФАЛОГЕМАТОМА**, **ЦЕФАЛГЕМАТОМА**, **ЦЕФАЛОГЕМАТОМА**/.*
-КЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. -kephalicus, *-a, -um*; -cephalicus, *-a, -um*: від гр. κεφαλη kephale – голова) -головий, -голівний, -головісний, -кефалічний; (рос. -головый; пол. -głowy); */див. тж **-ЦЕФАЛИЧЕСКИЙ**/.*
-КЕФАЛИЯ (лат. -kephalia, *-ae, f*; -cephalia, *-ae, f*: від гр. κεφαλη kephale – голова) -голів'я, -головість, *-вості*, -кефалія; (рос. -головость; пол. -głowie); */див. тж **-ЦЕФАЛИЯ**/.*
КЕФАЛО- (лат. kephalo-; kephal-; cephalo-; cephal-: від гр. κεφαλη kephale – голова) голово-, кефало-; */див. тж **КЕФАЛ-**, **ЦЕФАЛ-**, **ЦЕФАЛО-**/.*
КЕФАЛОГЕМАТОМА (лат. kephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. κεφαλη kephale – голова + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) головокров'як, головокрововилив, головокровоопух, головокровопухлина, кефалогематома. Кров'яна головна [голов'яна] пухлина [опух]; (рос. кровяная головная опухоль; пол. krwiak glowy); */див. тж **КЕФАЛГЕМАТОМА**, **ЦЕФАЛГЕМАТОМА**, **ЦЕФАЛОГЕМАТОМА**/.*
КЕФАЛОТРИПСИЯ (лат. kephalotripsia, *-ae, f*; cephalotripsia, *-ae, f*: від гр. κεφαλη kephale – голова) головокришіння, головоподрібнення, головодрібнення, головодробіння, цефалотрипсія; */див. тж **КЕФАЛОТРИПСИЯ**/.*
КЕФАЛОТРИПТОР (лат. kephalotriptor, *-oris, m*; cephalotriptor, *-oris, m*: від гр. κεφαλη kephale – голова) головокришильник, головоподрібник, головодрібник, головодробильник, кефалотриптор; */див. тж **ЦЕФАЛОТРИПТОР**/.*
КИВАТЬ () хитати, кивати.
КИЛЕВИДНАЯ [ПТИЧЬЯ, КУРИНАЯ] ГРУДЬ (лат. pectus /*-oris, n*/ carinatum [gallinaceum]) кільогруддя, кільогруди, кілюваті [кільоподібні, кілеподібні, пташині, курячі] груди.
КИЛЕВИДНЫЙ (лат. carinatus, *-a, -um*) кілюватий, кільоподібний, кілеподібний; */див. тж **КИЛЕПОДОБНЫЙ**, **КИЛЕОБРАЗНЫЙ**/.*
КИЛЕПОДОБНЫЙ (лат. carinatus, *-a, -um*) кілюватий, кільоподібний, кілеподібний; */див. тж **КИЛЕВИДНЫЙ**, **КИЛЕОБРАЗНЫЙ**/.*
КИЛЕОБРАЗНЫЙ (лат. carinatus, *-a, -um*) кілюватий, кільоподібний, кілеподібний; */див. тж **КИЛЕВИДНЫЙ**, **КИЛЕПОДОБНЫЙ**/.*
КИЛО- (фр. kilo-: від гр. chilioi тисяча) тисячо-, кіло-.
КИЛЬ (від гол. kiel; анг. keel [ki:l]; лат. carina, *-ae, f*) судновісь, дновісь, низовісь, грудовісь, кіль.
КИМОГРАФИЯ (лат. kymographia, *-ae, f*) кімоґрафія.
КИНЕЗ (лат. kinesis, *-is, f*) рух, кінез.
-КИНЕЗ, -КИНЕЗИЯ (лат. -kinesis, *-is, f*; -kinesia, *-ae, f*) -рух, -рушшя, -рушність, *-ності*, -переміща, -кінез, -кінезія.
КИНЕЗИТЕРАПИЯ (лат. kinesitherapia, *-ae, f*; kinetotherapia, *-ae, f*; kinesiatria, *-ae, f*) рухолікування, кінезитерапія. Лікувальна ґімнастика [руханка], лікування рухами.
КИНЕЗИАТРИЯ (лат. kinesiatria, *-ae, f*; kinesitherapia, *-ae, f*; kinetotherapia, *-ae, f*) рухолікування, кінезіатрія. Лікувальна ґімнастика [руханка], лікування рухами.
КИНЕСТЕЗИЯ (лат. kinaesthesia, *-ae, f*) м'язочуття, м'язовідчуття, кінестезія. М'язове чуття (відчуття).
КИНЕТИЧЕСКИЙ (лат. kineticus, *-a, -um*) руховий, кінетичний; (пол., ruchowy).
КИНЕТОЗ (лат. kinetosis, *-is, f*; kinesia, *-ae, f*) кінетоз.
КИНЕТОКАРДИОГРАММА (лат. kinetocardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) рухосерцезапис, кінетокардіоґрама.
КИНЕТОКАРДИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. kinetocardiographicus, *-a, -um*) рухосерцеписний, рухосерцеписниковий, рухосерцезаписувачевий, рухосерцезаписувальний, рухосерцезаписувальниковий, кінетокардіоґрафічний.
КИНЕТОКАРДИОГРАФИЯ (лат. kinetocardiographia, *-ae, f*) рухосерцепис, рухосерцезаписування, кінетокардіоґрафія.
КИНЕТОТЕРАПИЯ (лат. kinetotherapia, *-ae, f*; kinesitherapia, *-ae, f*; kinesiatria, *-ae, f*) рухолікування, кінетотерапія. Лікувальна ґімнастика [руханка], лікування рухами.
КИНОВАРЬ (лат. cinnabaris, *-is, f*) цинобра, кіновар, *-і*.

КИНОРЕКСИЯ (лат. kynorexia, *-ae, f*: від гр. kyon, *kynos* – собака + orexis – їжохіть, апетит; bulimia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + limos – голод) їстівець, *-вця*, їстовець, *-вця*, ненасить, ненаситтня, ненаситність, *-ності*, вовчий голод, кінорексія; (рос. волчий голод; пол. wilczy głód, żarłoczność chorobliwa); /*див. тж* ***ВОЛЧИЙ АППЕТИТ***/.

КИПЕНИЕ () кипіння.

КИПЕТЬ () кипіти.

КИПЯТИТЬ () кип'ятити.

КИПЯТОК () вар, окріп, кипень, кип'яток.

КИПЯЧЕНИЕ () кип'ятіння.

КИПЯЧЁНЫЙ (лат. fervidus, *-a, -um*) кип'ячений; /*вода*/ переварений.

КИСЕТНЫЙ () кисетний, гамановий.

КИСЛОВАТЫЙ (лат. acidilus, *-a, -um*) кислуватий, кислявий.

КИСЛОРОД (лат. oxygenium, *-ii, n*; O) кисень, *-сню*.

КИСЛОРОДНАЯ ТЕРАПИЯ (лат. oxygenotherapia, *-ae, f*) киснелікування, кисневе лікування (терапія).

КИСЛОРОДНЫЙ (лат. oxygenicus, *-a, -um*) кисневий.

КИСЛОТА (лат. acidum, *-i, n*) кислина, кислота.

КИСЛОТА, УГОЛЬНАЯ (лат. acidum carbonicum) вуглекислота, вугільна кислота; (словац. kyselina uhličitá).

КИСЛОТНОСТЬ (лат. aciditas, *-atis, f*) кислинність, *-ності*, кислотність, *-ності*.

КИСЛОТНЫЙ () кислинний, кислотний.

КИСЛОТОУПОРНЫЕ [КИСЛОТОУСТОЙЧИВЫЕ] БАКТЕРИИ (анг. acid-fast bacteria) кислототривкі [кислотостійкі] бактерії.

КИСЛЫЙ (лат. acidus, *-a, -um*) кислий.

КИСТА (лат. kysta, *-ae, f*; kystis, *-is, f*; cysta, *-ae, f*; cystis, *-is, f*: від гр. κυστη kyste – скриня) пухир, пухирковик, міхурковик, міховець, мішечковик, торбинковик, кіста. Пухир чи порожнина з ясно вираженою стінкою та рідким або напіврідким вмістом; (рос. пузырь).

КИСТАДЕНОМА (лат. kystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; adenocystoma, *-atis, n /pl. -ata/*) кістаденома. Залозиста пухлина, що містить кісти.

КИСТЕВИДНЫЙ (лат. acinosus, *-a, -um*; racemosus, *-a, -um*) китицюватий, китицеподібний, кетягуватий, кетягоподібний, ґронуватий, ґронистий, ґронастий, ґрончастий, ґрончатий, ґроноподібний.

КИСТЕВОЙ 1.(лат. carpalis, *-e*) 1. кистьовий; 2.(лат. acinosus, *-a, -um*; racemosus, *-a, -um*; botryosus, *-a, -um*) китицевий, китичний, кетяговий, ґроновий; 3. волотевий.

КИСТОАДЕНОМА (лат. kystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; adenocystoma, *-atis, n /pl. -ata/*) кістоаденома. Залозиста пухлина, що містить кісти.

КИСТОВИДНЫЙ (лат. cystoideus, *-a, -um*; cystiformis, *-e*) кістоподібний; /*див. тж* ***КИСТООБРАЗНЫЙ***/.

КИСТОЗНЫЙ (лат. cystosus, *-a, -um*; cysticus, *-a, -um*) кістозний; (словац. mechúrový).

КИСТОИД (лат. cystoidum, *-i, n*; cystois, *-idis, m*) кістоїд. Обмежене скупчення розм'якненої тканини, яке відрізняється від кісти відсутністю капсули.

КИСТОМА (лат. cystoma, *-atis, n /pl. -ata/*) міхурчак, торбинчак, кістома.

КИСТООБРАЗНЫЙ (лат. cystoideus, *-a, -um*; cystiformis, *-e*) кістоподібний; /*див. тж* ***КИСТОВИДНЫЙ***/.

КИСТОЧКА () 1. китичка, кетяжок, ґронце, ґроночко; 2. пензлик, пензельок; 3. помазок, квачик.

КИСТЬ 1.(лат. manus, *-i, m*) кисть; 2.(лат. acinus, *-i, m*) китиця, кетяг, ґроно; 3. пензель; 4. квач.

КИТ (лат. cetus, *-i, m*) кит.

КИФОЗ (лат. kyphosis, *-is, f*) згорблення, згорбленість, *-ності*, горбатість, *-тості*, задовигин, задньовигин, кіфоз; (рос. сгорбленность).

КИФОСКОЛИОЗ (лат. kyphoscoliosis, *-is, f*) бічногорбатість, *-тості*, задобоковигин, задньобічновигин, кіфосколіоз.

КИФОТИЧЕСКИЙ (лат. kyphoticus, *-a, -um*) згорбленісний, горбатісний, задовигнений, задовигнутий, кіфотичний.

КИШЕЧКА () кишечка.

КИШЕЧНИК (лат. intestinum, *-i, n*) кишківник, кишечник, *-у*.

КИШЕЧНЫЕ ГАЗЫ (лат. flatus, *-i, m*) вітри, кишкові ґази.

КИШЕЧНЫЙ (лат. intestinalis, *-e*; entericus, *-a, -um*) кишковий.

КИШЕЧНЫЙ АНАСТОМОЗ (лат. enteroanastomosis, *-is, f*) кишкозвустнення.

КИШЕЧНЫЙ КАМЕНЬ (лат. enterolithus, *-i, m*) кишкокамінь, *-меня*, кишковий камінь, *-меня*.

КИШКА (лат. intestinum, *-i, n*; enteron, *-i, n*) кишка.

КИШКА, ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНАЯ (лат. duodenum, *-i, n*; intestinum duodenum; dodecadactylon, *-i, n*) дванадцятка, дванадцятипала кишка.

КИШКА, ДЛИННАЯ ТОЛСТАЯ (лат. dolichocolon, *-i, n*) довга товста кишка.

КИШКА, ОБОДОЧНАЯ (ТОЛСТАЯ) (лат. colon, *-i, n*; intestinum crassum) богутень, *-тня*, ободова (товста) кишка.

КИШКА, ОБОДОЧНАЯ ВОСХОДЯЩАЯ (лат. colon ascendens) висхідна ободова кишка.
КИШКА, ОБОДОЧНАЯ НИСХОДЯЩАЯ (лат. colon descendens) низхідна ободова кишка.
КИШКА, ОБОДОЧНАЯ ПОПЕРЕЧНАЯ (лат. colon transversum) поперечна ободова кишка.
КИШКА, ПОДВЗДОШНАЯ (лат. ileum, *-i, n*) клубова (крута, здухвинна) кишка.
КИШКА, ПОДВЗДОШНАЯ КОНЕЧНАЯ (лат. ileum terminale) клубова (крута, здухвинна) кінцева кишка.
КИШКА, ПРЯМАЯ (лат. rectum, *-i, n*) кутня, кутниця, кутнянка, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка.
КИШКА, СИГМОВИДНАЯ (лат. colon sigmoideum) луква, сиґмувата (сиґмоподібна) кишка.
КИШКА, СЛЕПАЯ (лат. caecum, *-i, n*; intestinum caecum) однівка, контюх, сліпокишка, сліпа кишка.
КИШКА, ТОЛСТАЯ (ОБОДОЧНАЯ) (лат. colon, *-i, n*; intestinum crassum) богутень, *-тня*, товста (ободова) кишка.
КИШКА, ТОНКАЯ (лат. intestinum tenue) тенеса, тонка кишка.
КИШКА, ТОЩАЯ (лат. jejunum, *-i, n*; intestinum jejunum; nestis, *-is, f*) порожня кишка. Верхній відділ тонких кишок.
КЛАДБИЩЕ (лат. cemeterium, -i, n: від гр. κοιμητηριον koimeterion) кладовище, гробовище, цвинтар.
КЛАДОВАЯ; КЛАДОВКА () комора.
КЛАПАН (нім. Klappe; лат. valva, *-ae, f* /PNA/; valvula, *-ae, f* /BNA, JNA/) заслінка, хлипак, хлипавка, хлап, хлапка, клапан; (рос. заслонка; словац. chlopňa).
КЛАПАННЫЙ (лат. valvularis, *-e*) хлипаковий, клапанний; (рос. заслончатый; словац. chlopňový).
КЛАСС (лат. classis, *-is, f*) розряд, клас; (пол. rząd; словац. trieda).
КЛАССИФИКАЦИЯ (лат. classificatio, *-onis, f*) /*докон.*/ розрядорозподіл, розрядорозподілення, розрядування; /*недок.*/ розрядорозподіляння, розрядорозподілювання, розрядовування, класифікація.
КЛАССИФИЦИРОВАНИЕ (лат. classificatio, *-onis, f*) розрядорозподіляння, розрядорозподілювання, розрядовування, класифікування.
КЛАУСТРОФОБИЯ (лат. claustrophobia, *-ae, f*: від claustrum, *-i, n* – огорожа) закритобоязнь, закритобоясть, закритобоязніcть, *-ності*, закритобоязкість, *-кості*, закритобояння, закритострах, закритоострах, закритожах, закритоляк, закритолячність, *-ності*, клаустрофобія. Нав'язливий страх залишитись у закритому приміщенні.
КЛЕВЕР (лат. Trifolium, *-i, n L.*) конюшина.
КЛЕЙ (лат. colla, *-ae, f*; gummi) ґлей, карук, ліпило, клей.
КЛЕЙКИЙ () липучий, липкий, беручкий.
КЛЕПТОМАН (лат. cleptomaniacus, *-i, m*) крадопотягівець, *-вця*, крадопотяговець, *-вця*, крадонавіженець, *-нця*, крадіжкопотягівець, *-вця*, крадіжкопотяговець, *-вця*, крадіжконавіженець, *-нця*, клептоман.
КЛЕПТОМАНКА (лат. cleptomaniaca, *-ae, f*) крадопотягівка, крадопотяговиця, крадонавіженка, крадіжкопотягівка, крадіжкопотяговиця, крадіжконавіженка, крадіжконавіжениця, клептоманка.
КЛЕПТОМАНИЯ (лат. cleptomania, *-ae, f*: від гр. klepto - краду) крадопотяг, крадонавіж, крадіжкопотяг, крадіжконавіж, клептоманія.
КЛЕТКА 1.(лат. cella, *-ae, f*; cellula, *-ae, f*; cytus, *-i, m*; cytum, *-i, n*) клітина; 2.() клітка.
КЛЕТКА ГРУДНАЯ (лат. thorax, *-acis, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) огруддя, грудна клітка.
КЛЕТОЧКА 1. (лат. cellula, *-ae, f*) клітинка; 2. () кліточка.
КЛЕТОЧНЫЙ 1. (лат. cellularis, *-e*; cellulosus, *-a, -um*) клітинний; 2. () клітковий.
КЛЕТЧАТКА (лат. cellulosa, *-ae, f*; substantia cellularis; tela cellulosa; tela, *-ae, f*; textus, *-us, m*) клітковина, ніздра.
КЛЕТЧАТКА ЖИРОВАЯ (лат. panniculus adiposus) жировина,.жирова клітковина.
КЛЕШНЯ () клішня.
КЛЕЩ (лат. Acarus, *-i, m*) кліщ.
КЛЕЩ, ЧЕСОТОЧНЫЙ (лат. Sarcoptes scabiei) коростяник, коростяний [коростявий, короставий, коростовий] кліщ.
КЛЕЩЕВИНА (лат. Ricinus, *-i, m L.*) райдерево, рицина.
КЛИЗМА (лат. clysma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. klysma – промивання: від κλυζω klyzo – лромиваю, чищу; лромивати, чистити) промивка, промивання, кишкопромивка, кишкопромивання, заливка, леватива, клізма; (рос. промывание, промывательное; словац., nálev); /*див. теж* ***КЛИСТИР***/.
КЛИМАКС (лат. climax, *-acis, f*; climacterium, *-ii, n*: від гр. klimax – сходи, драбина; klimakter – сходинка, щабель драбини) статевозаник, статевозаникання, статевозгасання, перецвітіння, переквітування, клімакс; (пол. przekwitanie).
КЛИМАКТЕРИЙ (лат. climacterium, *-ii, n*; climax, *-acis, f*: від гр. klimakterikos – східчастий, klimakter – сходинка, щабель драбини; klimax – сходи, драбина) статевозаник, статевозаникання, статевозгасання, перецвітіння, переквітування, клімактерій; (пол. przekwitanie).
КЛИМАКТЕРИЧЕСКИЙ (лат. climactericus, *-a, -um*; menopausalis, *-e*) плиноспинний, місячкоспинний, статевозаниковий, статевозаникальний, статевозгасальний, клімактеричний.

КЛИМАТ (лат. clima, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. klima, *klimatos*) підсоння, клімат.
КЛИМАТОЛОГИЯ (лат. climatologia, *-ae, f*) підсоннівництво, підсоннезнавство, кліматологія.
КЛИМАТОТЕРАПИЯ (лат. climatotherapia, *-ae, f*: від гр. klima, *klimatos* – підсоння, клімат + therapeia – лікування) підсоннелікування, кліматотерапія.
КЛИНИКА (лат. clinica, *-ae, f*; clinice, *-es, f*: від гр. klinike – догляд за лежачим хворим, лікарювання; гр. klinikos – ліжковий; гр. kline – ліжко) лікарня, лічниця, навчальнолікарня, навчальнолічниця, учболікарня, учболічниця, клініка. Лікарня, де навчаються студенти-медики.
КЛИНИЦИСТ (лат. clinicus, *-i, m*) лікарник, лікарняник, лікарнівець, *-вця*, лічничник, лічницевик, навчальнолікар, навчальнолічничник, учболікар, учболічничник, клініцист.
КЛИНИЧЕСКИЙ (лат. clinicus, *-a, -um*; clinicalis, *-e*) лікарняний, лікарневий, лічничний, лічницевий, навчальнолікарняний, навчальнолічничний, учболікарняний, учболічничний, клінічний.
КЛИНОВИДНЫЙ (лат. cuneiformis, *-e*; sphenoidalis, *-e*) клинуватий, клинатий, клинчастий, клинцюватий, клиноподібний; */див. тж **КЛИНООБРАЗНЫЙ**/.*
КЛИНООБРАЗНЫЙ (лат. cuneiformis, *-e*; sphenoidalis, *-e*) клинуватий, клинатий, клинчастий, клинцюватий, клиноподібний; */див. тж **КЛИНОВИДНЫЙ**/.*
КЛИСТИР (нім. Klistier – промивання, клізма: від лат. clysterium, *-i, n*: від гр. κλυστηριον klysterion: від κλυζω klyzo – лромиваю, чищу; лромивати, чистити) промивка, промивання, кишкопромивка, кишкопромивання, клістир; */див. тж **КЛИЗМА**/.*
КЛИТОР (лат. clitoris, *-idis, f*: від гр. κλειτορις kleitoris: від κλειτοριζω kleitorizo – лоскотати; cunnus, *-i, m*) скоботень, *-тня*, шкворень, *-рня*, секінь, клітор; (рос. похотник; пол. łechtaczka; словац. dráždec; нім. Kitzler).
КЛИТОРИДИТ (лат. clitoriditis, *-tidis, f*; clitoritis, *-tidis, f*: від clitoris, *-idis, f* – скоботень, шкворень, клітор + -itis, *-tidis, f* – запалення) скоботнезапал, скоботнезапалення, шкворнезапал, шкворнезапалення, кліторидит. Запалення клітора (скоботня, шкворня).
КЛИТОРИТ (лат. clitoritis, *-tidis, f*; clitoriditis, *-tidis, f*: від clitoris, *-idis, f* – скоботень, шкворень, клітор + -itis, *-idis, f* – запалення) скоботнезапал, скоботнезапалення, шкворнезапал, шкворнезапалення, кліторит. Запалення клітора (скоботня, шкворня).
КЛИТОРНЫЙ (лат. clitorideus, *-a, -um*: від clitoris, *-idis, f* – скоботень, шкворень, клітор) скоботневий, шкворецевий, кліторний; (рос. похотниковый; пол. łechtachkowy).
КЛИТОРОМЕГАЛИЯ (лат. clitoromegalia, *-ae, f*: від clitoris, *-idis, f* – скоботень, шкворень, клітор) скоботнезбільша, скоботнезбільшення, шкворнезбільша, шкворнезбільшення, кліторомегалія.
КЛОК () косом, *-сма*; */див. тж **КЛОЧОК**/.*
КЛОКОТАТЬ () клекотіти, клекотати.
КЛОН (гр. klon – паросток, пагін) розпріст, *-росту*, розплід, *-лоду*, клон.
КЛОНОВЫЙ (від гр. klon – паросток, пагін) розрістний, розростовий, розплідний, розплодовий, клоновий.
КЛОНИЗМ (лат. clonismus, *-i, m*) клонізм.
КЛОНИТЬ () хилити.
КЛОНИЧЕСКИЙ (лат. clonicus, *-a, -um*) сіповий, сіпальний, сіпанинний, сіпаниновий, смиковий, смикальний, тіпальний, тріпальний, клонічний; (пол., drgawkowy).
КЛОНУС (лат. clonus, *-i, m*: від гр. klonos – замішання, сум'яття, метушня, штовханина, давка) сіп, сіпання, сіпанина, смик, смикання, тіп, тіпання, тіпанина, тріпа, клонус. Клонічна судома; (рос. дёргание; пол., drgawki).
КЛОП (лат. Cimex, *-icis, m*) блощиця.
КЛОЧОК () 1. жмутик; 2. клаптик; 3. космик, *-ка*, космок, *-сомка*; */див. тж **КЛОК**/.*
КЛУБЕНЬ () бульбак.
КЛУБОК (лат. glomus, *-i, m*) клубок.
КЛУБОЧЕК */**ПОЧЕЧНЫЙ**/* (лат. glomerulus, *-i, m*) клубочок */нирковий/.*
КЛУБОЧКОВЫЙ (лат. glomerulosus, *-a, -um*) клубочковий.
КЛЫК (лат. dens caninus, s. cuspidatus, s. angularis) ікло, кло, кливак, клевак.
КЛЮВ (лат. rostrum, *-i, n*) дзьоб.
КЛЮВОВИДНЫЙ (лат. coracoideus, *-a, -um*) дзьобуватий, дзьобоподібний.
КЛЮКА () костур, ковінька.
КЛЮКВА (лат. Oxycoccus) журавлина.
КЛЮЧИЦА (лат. clavicula, *-ae, f*) дужка, перепело, ключиця.
КЛЮЧИЧНЫЙ (лат. clavicularis, *-e*) ключицевий, перепельний.
КО-, КОМ-, КОН- (лат. co-, com-, con-) спів-, су-, с-, з-, ко-, ком-, кон-. Префікс (приросток), що означає об'єднання, спільність, сумісність; (рос. со-).
КОАГУЛИРОВАНИЕ (лат. coagulatio, *-onis, f*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) */недок./* згортання, зсідання, зціплювання, вурднення, вурдження, звурднювання, звурджування, коагулювання; (рос. свёртывание, сворачивание; пол., krzepnięcie).
КОАГУЛОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. coagulologicus, *-a, -um*: від coagulatio, *-onis, f*: від coagulo – згортаю, роблю твердим + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) згортівничий, згортознавчий, згортознавський, згортознавецький, коаґулоґічний.

КОАГУЛЯНТ (лат. coagulans, *-antis*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) згортник, зціпник, зсідник, вурдник, коаґулянт.
КОАГУЛЯТ (лат. coagulatum, *-i, n*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) згортень, *-тня*, зціпень, *-пня*, зціплень, *-леня*, вурдень, *-дня*, вурднень, *-неня*, коаґулят; (пол., skrzep).
КОАГУЛЯТОР (лат. coagulator, *-oris, m*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) згортальник, зціпильник, зсідальник, вурдильник, коаґулятор.
КОАГУЛЯЦИОННЫЙ (лат. coagulationis, *-e*; coagulativus, *-a, -um*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) згортальний, зціпильний, вурдний, вурджівний, коаґуляційний; (пол., krzepliwy).
КОАГУЛЯЦИЯ (лат. coagulatio, *-onis, f*: від coagulo – згортаю, роблю твердим) */докон./* згортнення, зціплення, звурднення, звурдження; */недок./* згортання, зсідання, зціплювання, вурднення, вурдження, звурднювання, звурджування, коаґуляція; (рос. свёртывание, сворачивание; пол., krzepnięcie).
КОАКСИАЛЬНЫЙ () співвісний, співвісьовий, коаксіальний.
КОАПТАЦИЯ (лат. coaptatio, *-onis, f*) коаптація.
КОАРКТАЦИЯ (лат. coarctatio, *-onis, f*) коарктація.
КОВЕРКАТЬ () псувати, калічити, перекручувати.
КОВЫРЯТЬ () колупати, копирсати.
КОГОРТА (лат. cohors, *-rtis* – підрозділ леґіону у Стародавньому Римі) ровесня, однолітня, однорічня, когорта. У патфізіолоґії – ґрупа [скупина, скупчення] орґанізмів, що народилися в один час.
КОГОТЬ (лат. **unguis**, *-is, m /pl.* ungues, *-ium/*; гр. **onyx**, *onichos*) кіготь, пазур.
КОД (фр. code: від лат. codex – звід законів) ключ, умовноключ, таємнопис, код.
КОДИРОВАННЫЙ () затаємничений, кодований.
КОДОВЫЙ () таємнописний, кодовий.
КОЖА (лат. cutis, *-is, f*; derma, *-atis, n /pl. -ata/*) шкіра.
КОЖА, ГУСИНАЯ (лат. cutis anserina) сироти, пасюрки, гусяча шкіра.
КОЖА, ИСТИННАЯ (лат. corium, *-ii, n*) шкірина, істинна (справжня, правдива) шкіра. Істинний (справжній) шар шкіри під епідермісом (надшкір'ям, нашкурнем).
КОЖИЦА (лат. cuticula, *-ae, f*) шкірка.
КОЖНЫЙ (лат. cutaneus, *-a, -um*) шкірний.
КОЗЕЛКОВЫЙ () козелковий; (пол. skrawkowy).
КОЗЕЛОК (лат. tragus, *-i, m*) козелець, *-льця*, козелок, *-лка*.
КОЗЫРЁК () дашок, *-шка*.
КОИТИРОВАТЬ (від лат. coitus, *-us, m*: від coire (co-eo), *pp. coitus* – з'єднуватись, сходитись, мати зносини) злягатись, сполувати(сь), коїтувати. Мати [здійснювати] статевий акт [дію, зносини, зношення, з'єднання]; (рос. сношать(ся), совокупляться).
КОИТУС (лат. coitus, *-us, m*: від coire (co-eo), *pp. coitus* – з'єднуватись, сходитись, мати зносини; coitio, *-onis, f*; copulatio, *-onis, f*; cohabitatio, *-onis, f*; concubitus, *-i, m*; congressus sexualis; pareunia, *-ae, f*) 1. злягання, сполування; 2.*/тварин/* спарювання, злучка, коїтус. Статевий акт [дія, зносини, зношення, з'єднання]; (рос. 1. сношение, совокупление, соитие; 2. спаривание, случка; пол. spółkowanie, stosunek płciowy; нім., 1. Beischlaf, Geschlechtsverkehr, Geschlechtsvereinigung; 2. Begattung, Paarung; анг., 2. coupling; фр., 2. accouplement).
КОЙКА () ліжко.
КОЙКА ДНЕВНОГО ПРЕБЫВАНИЯ () ліжко денного перебування.
КОЙКО-ДЕНЬ () ліжко-день.
КОЙКО-ДНИ () ліжко-дні.
КОЙЛОНИХИЯ (лат. coilonychia, *-ae, f*) койлоніхія.
КОКК (лат. coccus, *-i, m*: від гр. κοκκος kokkos – зерно, ягода. *Назву дав Більрот [Billroth] для кулястих [кулеподібних] бактерій*) кулець, *-льця*, кулівець, *-вця*, кок. Куляста [кулеподібна] бактерія [паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка]; (пол. ziarenkowiec, ziarniak).
-КОКК (лат. -coccus, *-i, m*: від гр. κοκκος kokkos – зерно, ягода) -кулець, *-льця*, -кулівець, *-вця*, -кок.
КОКЛЮШ (фр. coqueluche; лат. pertussis, *-is, f*) кашлюк, скуса, коклюш; (словац. čierny [dávivý] kašel').
КОКЛЮШЕПОДОБНЫЙ (від фр. coqueluche) кашлюкуватий, кашлюкоподібний, коклюшоподібний.
КОКСАЛГИЧЕСКИЙ (лат. coxalgicus, *-a, -um*: від coxa, *-ae, f*: 1.(os coxae) –кульша, тазова (мисова) кістка; 2. (articulatio coxae) – кульша, кульшовий суглоб) кульшобільний, кульшобольовий, коксал(ь)ґічний.
КОКСАЛГИЯ (лат. coxalgia, *-ae, f*) кульшобіль, *-болю*, коксал(ь)ґія.
КОКСАРТРОЗ (лат. coxarthrosis, *-is, f*) кульшів'я, кульшосуглоб'я, кульшохворість, *-рості*, кульшосуглобохворість, *-рості*, коксартроз. Артроз (суглоб'я, суглобість) кульші (кульшового суглобу).
КОКСИТ (лат. coxitis, *-tidis, f*) кульшиця, кульшовиця, кульшозапал, кульшозапалення, коксит.
КОКЦИГОДИНИЯ (лат. coccygodynia, *-ae, f*) куприкобіль, куприконервій, купронервій, купрій, гузівкобіль, кокциґодинія.
КОЛАТУРА (лат. colatura, *-ae, f*) колатура.
КОЛАЦИЯ (лат. colatio, *-onis, f*; filtratio, *-onis, f*) проціджування, колація.
КОЛБА (нім. Kolbe) колба.

КОЛБОВИДНАЯ БАКТЕРИЯ () колбоподібна бактерія (паличка); (пол. maczugowiec).
КОЛБОВИДНАЯ БАКТЕРИЯ ДИФТЕРИИ () колбоподібна бактерія, дифтерії; (пол. maczugowiec błonicy).
КОЛБОВИДНАЯ БАКТЕРИЯ, ПИОГЕННАЯ () колбоподібна бактерія піогенна (гнійна, гноєтвірна); (пол. maczugowiec ropny).
КОЛБОВИДНЫЙ () пляшчинкуватий, колбоподібний; */див. тж* ***КОЛБООБРАЗНЫЙ****/*.
КОЛБООБРАЗНЫЙ () пляшчинкуватий, колбоподібний; */див. тж* ***КОЛБОВИДНЫЙ****/*.
КОЛЕБАНИЕ () 1. коливання; 2. вагання.
КОЛЕННАЯ (НАКОЛЕННАЯ, НАДКОЛЕННАЯ) ЧАШЕЧКА (лат. patella, *-ae, f*) панівка, наколінець, *-нця*, наколінок, *-нка*, надколінок, *-нка*, надколінник, колінна (на(д)колінна, на(д)колінова) чашечка.
КОЛЕННЫЙ (лат. patellaris, *-e*) колінний, коліновий.
КОЛЕНО (лат. genu, *-us, n /pl. -nua/*; гр. gony) коліно.
КОЛЕНЦЕ (лат. geniculum, *-i, n*) колінце.
КОЛЕНЧАТЫЙ (лат. geniculatus, *-a, -um*) колінчастий.
КОЛЕЧКО (лат. annulus, *-i, m*) кілечко.
КОЛИКА (лат. colica, *-ae, f*) різачка, різь, коль, колька, коліка; (рос. резь; яп. fukutsu).
КОЛИКИ (лат. colicae) колоття, кольки, коліки; (рос. колотьё).
КОЛИТ (лат. colitis, *-tidis, f*) богутниця, богутовиця, богутозапал, богутозапалення, ободовиця, ободозапал, ободозапалення, товстокишковиця, товстокишкозапал, товстокишкозапалення, коліт. Запалення богутня [товстої [ободової] кишки].
КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ () кількісний.
КОЛИЧЕСТВО () кількість, *-кості*.
КОЛЛАГЕН (лат. collagenum, *-i, n*: від colla, *-ae, f*; гр. kolla – клей + -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від gignomai – народжуватись, походити) клейодай, колаґен.
КОЛЛАГЕНОВЫЙ (лат. collagenes, *-is*; collagenicus, *-a, -um*: від colla, *-ae, f*; гр. kolla – клей + -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від gignomai – народжуватись, походити) клеєдайний, колаґенний, колаґеновий; (рос. клейдающий).
КОЛЛАГЕНОЗНЫЙ (лат. collagenosus, *-a, -um*: від colla, *-ae, f*; гр. kolla – клей + -genes – -похідний, -вивідний) колаґенозний.
КОЛЛАПС (лат. collapsus, *-us, m*: від collabi (collbor), *pp. collapsus* – падати, низвергатись, спадати) спад, спадіння, спадання, тискоспад, тископад, тископадіння, занепад, колапс; (рос. упадок; пол. zapad, zapaść).
КОЛЛАПСОТЕРАПИЯ (лат. collapsotherapia, *-ae, f*: від collapsus, *-us, m*: від collabi (collbor), *pp. collapsus* – падати, низвергатись, спадати + гр. therapeia – лікування) спадолікування, легенеспадолікування, колапсотерапія; (пол. leczenie odmą). Метод (спосіб) лікування легеневого туберкульозу (горбковиці, сухот) за допомогою штучного спадіння уражених ділянок легенів; (нім., Lungenkollapstherapie).
КОЛЛАТЕРАЛЬ (лат. vas collaterale) обвідник, обхідник, побічник, побічня, колатераль.
КОЛЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. collateralis, *-e*) побічний, субічний, обхідний, обвідний, колатеральний; (рос. окольная; пол. boczny, oboczny, poboczny).
КОЛЛЕГА (лат. collega, *-ae, m*) товариш, співробітник, співпрацівник, співбрат, колеґа. Товариш за фахом [за спеціальністю]; (рос. товарищ, сотрудник, собрат; пол. towarzycz, współpracownik).
КОЛЛЕГИАЛЬНО (від collega, *-ae, m* – товариш, співробітник, співпрацівник, колеґа) спільно, разом, по-товариськи, по-товариському, колеґіально. Не одноосібно, а спільно, по-товариському, у групі (товаристві); (рос. сообща, по-товарищески).
КОЛЛЕГИАЛЬНОСТЬ (від collega, *-ae, m* – товариш, співробітник, співпрацівник, колеґа) спільність, *-ності*, товариськість, *-кості*, колеґіальність, *-ності*.
КОЛЛЕГИАЛЬНЫЙ (лат. collegialis, *-e*: від collega, *-ae, m* – товариш, співробітник, співпрацівник, колеґа) спільний, товариський, колеґіальний; (рос. товарищеский; пол. towarzyski). Не одноосібний, а товариський, спільний, ґруповий.
КОЛЛЕКТИВ (лат. collectivus, *-i, m*: від collectivus, *-a, -um* – збірний: від colligere - збирати) збір, колектив.
КОЛЛЕКТИВНЫЙ (лат. collectivus, *-a, -um*: від colligere – збирати) збірний, спільний, колективний; (рос. общий, совместный; пол. zbiorowy).
КОЛЛЕКТОР (лат. /пізньолат./ collector, *-oris, m* – збирач) збірник, збиральник, колектор; (рос. сборник; пол. zbiornik; zbieracz).
КОЛЛЕКЦИОНЕР (фр. collectionneur: від лат. collectio, *-onis, f* – збирання) збирач, колекціонер; (рос. собиратель).
КОЛЛЕКЦИОНЕРНЫЙ (від фр. collectionneur: від лат. collectio, *-onis, f* – збирання) збирачевий, колекціонерний; (рос. собирателевый).
КОЛЛЕКЦИОНЕРСКИЙ (від фр. collectionneur: від лат. collectio, *-onis, f* – збирання) збирацький, колекціонерський; (рос. собирательский, собирателевский).
КОЛЛЕКЦИОННЫЙ (лат. collectionis, *-e*: від collectio, *-onis, f* – 1. збирання; 2. збірка, збірня, зібрання, колекція) збірковий, збірневий, зібраннєвий, колекційний; (рос. собирательный, собирательский).

КОЛЛЕКЦИЯ (лат. collectio, *-onis, f* – збирання) збірка, збірня, зібрання, колекція; (рос. собрание; пол. zbiór).
КОЛЛИЗИЯ (лат. collisio, *-onis, f*) зчеплення, зчепність, *-ності*, колізія; (рос. сцепление).
КОЛЛИКВАЦИЯ (лат. colliquatio, *-onis, f*) */докон./* розм'якнення, розм'якшення; розтоплення; */недок./* розм'якшування, м'якшення; розтоплювання; коліквація.
КОЛЛОДИЙ () спаюн, колодій.
КОЛЛОИДНЫЙ () драглистий, драглюковий, клеюватий, клеювастий, клейчастий, колоїдний.
КОЛЛОИДЫ () драглі, драглюки, колоїди.
КОЛОБОМА (лат. coloboma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. koloboma – нівеч) щілина, колобома; (пол. ubytek, szpara, rozszczep, szczerba).
КОЛОДЕЦ () криниця, кирниця, колодязь.
КОЛОКОЛ () дзвін.
КОЛОЛКА () кололка; (словац. pichadlo).
КОЛОНИЯ () 1. скупчення, осада; 2. поселення, колонія.
КОЛОНКА () стовпець, *-пця*, колонка; (словац. stlpec).
КОЛОНЧАТЫЙ () стовпцевий, колончастий; (словац. stlpecovitý).
КОЛОПТОЗ (лат. coloptosis, *-is, f*) колоптоз.
КОЛОСТОМИЯ (лат. colostomia, *-ae, f*) колостомія.
КОЛОТОМИЯ (лат. colotomia, *-ae, f*) колотомія.
КОЛОТЬЁ (лат. colicae) колоття, кольки.
КОЛТУН (лат. trichoma; plica polonica) ковтун, ковтюх.
КОЛЫБЕЛЬ () колиска.
КОЛЮЩИЙ () кілкий, колючий.
КОЛЬПИТ (лат. colpitis, *-tidis, f*: від гр. κολπος kolpos – піхва; vaginitis, *-tidis, f*) піхвовиця, піхвозапал, піхвозапалення, кольпіт.
КОЛЬПО- (лат. colpo-: від гр. κολπος kolpos – піхва; vagino-) піхво-, кольпо-; (рос. влагалищно-).
КОЛЬПОГИСТЕРОТОМИЯ (лат. colpohysterotomia, *-ae, f*) піхвоматкорозтин, піхвоматкорозтинання, піхвоматкорозітнення, кольпогістеротомія.
КОЛЬПОПТОЗ (лат. colpoptosis, *-is, f*) піхвоопуст, піхвоопущення, кольпоптоз.
КОЛЬПОРРАФИЯ (лат. colporrhaphia, *-ae, f*) піхвозшив, піхвозшивання, піхвозашивання, піхвозашиття, кольпорафія.
КОЛЬПОС (лат. colpos: від гр. κολπος kolpos – пазуха, піхва; лат. vagina, *-ae, f*) піхва, кольпос; (рос. влагалище).
КОЛЬПОСКОПИЯ (лат. colposcopia, *-ae, f*: від гр. κολπος kolpos – піхва) піхвоогляд, піхвооглядання, кольпоскопія.
КОЛЬЦЕВИДНЫЙ (лат. anulatus, *-a, -um*; anularis, *-e*; annularis, *-e*) каблучкуватий, обручкуватий, кільцюватий; */див. тж* ***КОЛЬЦЕОБРАЗНЫЙ****/*.
КОЛЬЦЕВОЙ (лат. circinatus, orbicularis, *-e*) каблучківний, каблучковний, обручковий, кільцевий.
КОЛЬЦЕОБРАЗНЫЙ (лат. anulatus, *-a, -um*; anularis, *-e*; annularis, *-e*) каблучкуватий, обручкуватий, кільцюватий; */див. тж* ***КОЛЬЦЕВИДНЫЙ****/*.
КОЛЬЦО (лат. anulus, *-i, m*) каблучка, обручка, кільце.
КОЛЬЧАТЫЙ () кільчастий.
КОЛЯСКА () коляска, коляса, повіз, *-возу*.
КОЛЯСКА ИНВАЛИДНАЯ () інвалідний (каліковий) візок (коляска, коляса, повіз, *-возу*).
КОМ () грудка; клубок; */див. тж* ***КОМ****/*.
КОМ-, КО-, КОН- (лат. com-, co-, con-) спів-, су-, с-, з-, ком-, ко-, кон-. Префікс (приросток), що означає об'єднання, спільність, сумісність; (рос. со-).
КОМА 1.(лат. coma, *-atis, n /pl. -ata/*) безтяма, безтям, непритома, непритомність, *-ності*, кома. Повна (цілковита) втрата притомності; 2.() протинка, кома; (рос. 2. запятая; пол. 1. śpiączka; яп. 1. konsui).
КОМАТОЗНЫЙ (лат. comatosus, *-a, -um*) безтямний, непритомний, коматозний.
КОМБИНАЦИЯ (лат. combinatio, *-onis, f*) поєднання, комбінація; (рос. сочетание; пол. połączenie, związek).
КОМБУСТИОЛОГ (лат. combustiologus, *-i, m*) опіківник, опікознавець, *-вця*, комбустіолоґ; */жін./* опіківниця, опікознавиця, комбустіолоґиня.
КОМБУСТИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. combustiologus, *-i, m*) опіківничий, опіківницький, опікознавчий, опікознавський, комбустіолоґічний.
КОМБУСТИОЛОГИЯ (лат. combustiologia, *-ae, f*: від combustio, *-onis, f* - опік; ustio, *-onis, f* - паління, обпікання; uro - палю, печу) опіківництво, опікознавство, комбустіолоґія.
КОМЕДОНЫ (лат. comedo, *-onis, f*) чорні вугрі, комедони; (пол. zaskórnik).
КОМИССУРА (лат. commissura, *-ae, f*) сполука, сполучення, з'єднання, спайка, люта, злюта, комісура; (рос. соединение, спайка; словац. spojka).
КОМИССУРАЛЬНЫЙ (лат. commissuralis, *-e*) сполуковий, сполученнєвий, з'єднаннєвий, спайковий, лютовий, злютовий, комісуральний; (рос. соединительный, спайковый; словац. spojovací).
КОМИССУРОТОМИЯ (лат. commissurotomia, *-ae, f*) комісуротомія.
КОММЕРЧЕСКИЙ () прибутковий, торговельний, комерційний.

КОММОЦИЯ (лат. commotio, *-onis, f*) струс, стрясіння, потрус, комоція; (рос. сотрясение).
КОММУНИКАЦИЯ (лат. communicatio, *-onis, f*) сполучення, з'єднання, зв'язок, комунікація; (рос. соединение, связь).
КОМОК () грудка; */див. тж* ***КОМ****/*.
КОМОЧЕК () грудочка.
КОМПАКТНЫЙ (лат. compactus, *-a, -um*) щільний, убористий, стислий, негроміздкий, малооб'ємний, компактний; (рос. плотный, убористый, сжатый, негромоздкий, малообъёмный; словац., súdržný).
КОМПЕНСАТОРНЫЙ (лат. **compensatorius**, *-a, -um*; **vicarius**, *-a, -um*) 1. заміщувальний, замінювальний; 2. відшкодувальний; 3. винагородний; 4. врівноважний, зрівноважний, компенсаторний; (рос. 1. заместительный, заменительный; 2. возместительный).
КОМПЕНСАЦИЯ (лат. compensatio, *-onis, f*) 1. заміщення; 2. відшкодування; 3. винагорода, винагородження; 4. врівновага, врівноваження, зрівновага, зрівноваження, компенсація; (рос. 1. замещение, замена; 2. возмещение; пол., wyrównanie).
КОМПЕНСИРОВАНИЕ (лат. compensatio, *-onis, f*) 1. заміщування; 2. відшкодовування; 3. винагороджування; 4. врівноважування, зрівноважування, компенсування.
КОМПЕНСИРОВАННЫЙ (лат. compensatus, *-a, -um*) 1. заміщений; 2. відшкодований; 3. винагороджений; 4. врівноважений, компенсований; (рос. 1. замещённый, заменённый; 2. возмещённый; пол. wyrównany).
КОМПЕНСИРОВАТЬ (лат. compensare) */недок./* 1. заміщувати; 2. відшкодовувати; 3. винагороджувати; 4. врівноважувати, зрівноважувати; */докон./* 1. замістити; 2. відшкодувати; 3. винагородити; 4. врівноважити, зрівноважити, компенсувати.
КОМПЕНСИРУЮЩИЙ (лат. compensans, *-antis*) */прикм./* 1. заміщувальний, заміщуючий; 2. відшкодовувальний, відшкодовуючий; 3. винагороджувальний, винагороджуючий; 4. врівноважувальний, врівноважуючий, компенсувальний, компенсуючий; */дієприкм./* що заміщує; 2. що відшкодовує; 3. що винагороджує; 4. що врівноважує, що компенсує.
КОМПЕТЕНЦИЯ (лат. competentia, *-ae, f*) відання, повновідання, правообсяг, компетенція; (рос. ведение, сведущность; пол., umiejętność, przydatność).
КОМПЛЕКС (лат. complexus, *-i, m*) сукуп, зв'яз, комплекс.
КОМПЛЕКСНОСТЬ () сукупність, *-ності*, зв'язність, *-ності*, зв'язаність, *-ності*, комплексність, *-ності*.
КОМПЛЕКСНЫЙ () сукупний, зв'язний, зв'язаний, комплексний.
КОМПЛЕКТ () набір, добірка, комплект.
КОМПЛЕКЦИЯ () статура, комплекція.
КОМПЛЕМЕНТ (лат. complementum, *-i, n*) доповник, доповнень, *-нення*, доповнення, доповнювач, комплемент; (пол., dopełniacz).
КОМПЛЕМЕНТАРНЫЙ (лат. **complementaris**, *-e*; **complementalis**, *-e*) 1. доповниковий, доповненнєвий, доповнювачевий; 2. взаємодоповнювальний, комплементарний; (пол., dopełniający, uzupełniający).
КОМПЛИКАЦИЯ (лат. complicatio, *-onis, f*) ускладнення, комплікація; (рос. осложнение).
КОМПОНЕНТ (лат. **componentum**, *-i, n*; **ingrediens**) складник, складова, компонент. Складова частина.
КОМПОНИРОВАНИЕ () складання, компонування.
КОМПОНИРОВАТЬ () складати, компонувати.
КОМПОТ () узвар, компот.
КОМПРЕСС (фр. compresse: від лат. **compressus**, *-us, m*; **compressa**, *-ae, f*: від comprimo, com-pressi, com-primere, *pp. com-pressum* - стискати, притискати) обвинок, оклад, обтиск, компрес; (пол., okład; словац. obklad; нім., Umschlag).
КОМПРЕСС, СОГРЕВАЮЩИЙ () пригрівка.
КОМПРЕССИОННЫЙ (лат. **compressionis**, *-e*; **compressus**, *-a, -um*) стиснений, стисний, притисний, компресійний; (рос. сжатый, прижатый).
КОМПРЕССИЯ (лат. compressio, *-onis, f*) стиск, стискання, стиснення, стискування, притиснення, компресія; (рос. сжатие, сжимание, сдавление, сдавливание; пол., ucisk, ściskanie, ściśnienie, streszczenie; нім., Druck, Zusammendrückung, Zusammenpressung).
КОМПРЕССОР (лат. compressor, *-oris, m*) стискач, стискальник, стискувач, стискувальник, компресор; (рос. сжиматель; пол., uciskadło, zacisk, zwieracz).
КОМФОРТ () вигода, зручність, *-ності*, утул, комфорт.
КОМФОРТАБЕЛЬНЫЙ () зручний, комфортабельний; (рос. удобный).
КОМФОРТНЫЙ () вигідний, зручний, утульний, комфортний; (рос. удобный).
КОН-, КО-, КОМ- (лат. con-, co-, com-) спів-, су-, с-, з-, кон-, ко-, ком-. Префікс (приросток), що означає об'єднання, спільність, сумісність; (рос. со-).
КОНВЕРГЕНТНЫЙ (лат. convergens) східний, сходжувальний, збіжний, зближний, конвергентний.
КОНВЕРГЕНЦИЯ (лат. convergentia, *-ae, f*) сходження, зведення, збіг, збігання, зближення, конверґенція; (рос. схождение).
КОНВОЛЮТА (лат. convolutum, *-i, n*) конволюта.
КОНВУЛЬСАНТ (лат. convulsans, *-antis*) корчень, корчівень, скорчень, скорчівень, скорчок, судомень, судомок, конвульсант. Фактор [чинник], що викликає конвульсії [корчі, судоми].

КОНВУЛЬСИБИЛЬНОСТЬ (лат. **convulsibilitas**, *-atis, f*) корчовість, *-вості*, корчівність, *-ності*, скорчовість, *-вості*, судомність, *-ності*, конвульсибільність, *-ності*. Здатність викликати конвульсії [корчі, судоми]; (рос. судорожность).

КОНВУЛЬСИВНОСТЬ (лат. **convulsivitas**, *-atis, f*) корчовість, *-вості*, корчівність, *-ності*, скорчовість, *-вості*, судомність, *-ності*, конвульсивність, *-ності*. Здатність до конвульсій [корчів, судом]; (рос. судорожность).

КОНВУЛЬСИВНЫЙ (лат. **convulsivus**, *-a, -um*; **spasmodicus**, *-a, -um*; **spasticus**, *-a, -um*) корчовий, корчівний, скорчовий, судомний, конвульсивний; (рос. судорожный).

КОНВУЛЬСИИ (лат. convulsiones, */pl./*) корчі, судоми, перелоги, конвульсії; (рос. судороги).

КОНВУЛЬСИЯ (лат. convulsio, *-onis, f*) корч, судома, судомина, конвульсія; (рос. судорога).

КОНГЕЛЯЦИЯ (лат. congelatio, *-onis, f*) замерзання, конґеляція; (рос. замерзание).

КОНГЕНИТАЛЬНЫЙ (лат. **congenitalis**, *-e*; **congenitus**, *-a, -um*) вроджений, конґенітальний; (рос. врождённый).

КОНГЕСТИЯ (лат. congestio, *-onis, f*) кровоприлив, кровоприплив, кровонаплив, конґестія. Прилив (приплив, наплив) крові.

КОНГЛОМЕРАТ () сукуп, скупчень, зчіпляк, згромада, конґломерат.

КОНГЛОМЕРАЦИЯ (лат. conglomeratio, *-onis, f*) сукупчення, скупчення, зчіплення, зчіпляння, згромадження, конґломерація.

КОНГЛЮТИНАЦИЯ (лат. conglutinatio, *-onis, f*) конґлютинація.

КОНДЕНСАЦИЯ (лат. condensatio, *-onis, f*) скраплення, зріднення, зрідження, конденсація; (рос. сжижение).

КОНДЕНСИРОВАННЫЙ (лат. condensatus, *-a, -um*) скраплений, зріднений, зріджений, конденсований; (рос. сжиженный).

КОНДИЛОМА (лат. condyloma, *-atis, n /pl. -ata/*: від condylus, *-i, m* – виросток) татарка, нароста, кондилома.

КОНДОМ () напрутник, запобіжник, чепчик, кондом.

КОНЕЦ (лат. **extremitas**, *-atis, f*; **finis**, *-is, m*; **terminus**, *-i, m*; **ora**, *-ae, f*) кінець, *-нця*.

КОНЕЧНОСТЬ 1. (лат. **extremitas**, *-atis, f*; **membrum**, *-i, n*) кінцівка; 2. () скінченність, *-ності*.

КОНЕЧНЫЙ, КОНЦЕВОЙ (лат. terminalis, *-e*; ultimus, *-a, -um*) 1. кінцевий, кінцьовий, кінчастий; 2. скінченний; (пол. końcowy).

КОНИЧЕСКИЙ (лат. conicus, *-a, -um*) стожковий, конічний.

КОНКВАССАЦИЯ (лат. conquassatio, *-onis, f*) розміжчення, розмізчення, розчавлення, розчавлювання, конквасація.

КОНКРЕМЕНТ (лат. **concrementum**, *-i, n*; **calculus**, *-i, m*) камінь, *-меня*, камінець, *-нця*, конкремент; (рос. камень, *-мня*, камешек, *-шка*; пол. kamień, złogi, złogi wapienne, zwapienia).

КОНКУРЕНТ () змагач, змагальник, супротивник, суперник, конкурент; (рос. соперник).

КОНКУРЕНТНЫЙ () змагальний, супротивницький, суперницький, конкурентний; (рос. сопернический).

КОНКУРЕНЦИЯ () змаг, змагання, супротивництво, суперництво, конкуренція; (рос. соперничество).

КОНСЕРВАНТ (лат. conservantum, *-i, n*) зберігач, зберігальник, консервант.

КОНСЕРВАТИВНЫЙ (лат. conservativus, *-a, -um*) 1. зберігальний, неорудний, невтручальний; 2. протизмінний, консервативний; (пол., zachowawczy).

КОНСЕРВАЦИЯ (лат. conservatio, *-onis, f*) зберігання, збереження, узбереження, консервація; (пол., zachowanie, przechowanie).

КОНСЕРВИРОВАНИЕ (лат. conservatio, *-onis, f*) зберігання, збереження, узбережування, консервування.

КОНСИЛИУМ (лат. consilium, *-ii, n*) нарада, консиліум; (рос. совещание; пол., rada, narada, narada lekarska).

КОНСИСТЕНЦИЯ (лат. consistentia, *-ae, f*) стан, консистенція; (рос. состояние; пол. stan, stan zgęszczenia, spoistość).

КОНСКИЙ (лат. equinus, *-a, -um*) кінський, конячий.

КОНСОЛИДАЦИЯ (лат. consolidatio, *-onis, f*) скріплення, зрощення, зміцнення, консолідація; (пол. stężenie, wzmocnienie).

КОНСОЛИДИРОВАНИЕ (лат. consolidatio, *-onis, f*) скріплювання, зрощування, зміцнювання, консолідування.

КОНСОЛИДИРОВАТЬ (лат. consolidare) */докон./* скріпити, зростити, зміцнити, консолідувати; */недок./* скріплювати, зрощувати, зміцнювати, консолідовувати; (пол. wzmacniać, utwierdzać).

КОНСОНАНТНЫЙ (лат. consonans, *-antis*) дзвінкий, лункий; суголосний, співзвучний, консонантний.

КОНСТАНТА (від лат. constans, *-antis* – сталий, постійний, незмінний) стала, постійна, незмінна, константа.

КОНСТАНТНЫЙ (лат. constans, *-antis*) сталий, постійний, незмінний, константний; (рос. постояннный, неизменный).

КОНСТИПАЦИЯ (лат. **constipatio**, *-onis, f*; **obstipatio**, *-onis, f*; **coprostasis**, *-is, f*) закріп, закреп, запертя, калоспин, констипація; (рос. запор; яп. benpi).

КОНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЙ (лат. constitutionalis, *-e*) тілобудовний, конституціональний; (пол. ogólnoustrojowy).
КОНСТИТУЦИЯ (лат. constitutio, *-onis, f*) 1. будова, тілобудова, тілосклад, тілоскладення, устрій; 2. основозакон, основний закон, конституція; (рос. 1. строение, построение, телосложение; 2. основной закон; словац. 1. teloskladba).
КОНСТРИКТИВНЫЙ (лат. constrictivus, *-a, -um*) звузний, звужувальний, звужуючий, констриктивний; (рос. суживающий).
КОНСТРИКТОР (лат. constrictor, *-oris, m*) звузник, звужувач, звужувальник, стягувач, стискач, зворник, констриктор.
КОНСТРИКТОРНЫЙ (лат. constrictorius, *-a, -um*: від constrictor, *-oris, m* – звузник, звужувач, звужувальник) звузниковий, звужувачевий, звужувальниковий, констрикторний.
КОНСТРИКЦИОННЫЙ (лат. constrictivus, *-a, -um*) звузний, звужувальний, звужуючий, констрикційний; (рос. суживающий).
КОНСТРИКЦИЯ (лат. constrictio, *-onis, f*) звуз, звуження, звужування, звузіння, стягнення, стягування; стиск, стискання, стиснення, констрикція; (рос. сужение, стяжение).
КОНСУЛЬТАНТ 1.(лат. consiliarius, *-ii, m*: від consilium, *-ii, n* - нарада; від. consultans, *-antis* - той, що радить) радця, радник, дорадник, порадник, консультант; 2.*/жін./* () радця, радниця, дорадниця, порадниця, консультантка, консультант; (рос. советник).
КОНСУЛЬТАНТКА () радця, радниця, дорадниця, порадниця, консультантка.
КОНСУЛЬТАТИВНЫЙ (фр. consultatif: від лат. consultatio, *-onis, f* – рада, дорада, порада, консультація) радний, радчий, дорадний, дорадчий, порадчий, порадовий, порадневий, консультативний.
КОНСУЛЬТАЦИОННЫЙ (лат. consultationis, *-e*) радний, радчий, дорадний, дорадчий, порадчий, порадовий, порадневий, консультаційний.
КОНСУЛЬТАЦИЯ (лат. consultatio, *-onis, f*: від consultare - радитись, консультуватись; турбуватись) 1.*/дія, її наслідок/* рада, дорада, порада, консультація; 2.*/установа/* дорадня, порадня, консультація; (рос. совет; пол., 1. rada, porada; словац. 2., poradňa).
КОНСУЛЬТИРОВАТЬ (лат. consultare) радити, дораджувати, консультувати; (рос. советовать).
КОНСУЛЬТИРОВАТЬСЯ (лат. consultare) радитись, консультуватись; (рос. советоваться).
КОНТАГИЙ (лат. contagium, *-ii, n*; contagio, *-onis, f*) причіпа, причепа, заразок, зараза, контаґій. Збудник інфекційної (заразної) хвороби. Термін запроваджено в 16 столітті для позначення «заразного начала»; (рос. зараза; пол. zarazek).
КОНТАГИОЗНОСТЬ (лат. contagiositas, *-atis, f*) чіпкість, *-кості*, причіпливість, *-вості*, прилипливість, *-вості*, передаваність, *-ності*, заразність, *-ності*, заразливість, *-вості*, контаґіозність, *-ності*; (рос. прилипчивость, заразность, заразительность).
КОНТАГИОЗНЫЙ (лат. contagiosus, *-a, -um*) чіпкий, причіпливий, заразний, заразливий, контаґіозний; (рос. заразный, заразительный).
КОНТАКТ (лат. contactus, *-us, m*) 1. діткнення, стикання, зіткнення, контакт; 2. дотик, доторк, контакт; (рос. прикосновение, соприкосновение, касание, стык: пол. styk, stykanie się).
КОНТАКТИРОВАНИЕ (лат. contactio, *-onis, f*) дотикання, стикання, зіткнення, контактування; (рос. прикасание, соприкасание, касание, стыкание; пол., stykanie się).
КОНТАКТИРОВАТЬ (лат. contactare) дотикатись, стикатись, контактувати; (рос. прикасаться, соприкасаться, касаться, стыкаться).
КОНТАКТНЫЙ (лат. contactus, *-a, -um*) 1. стикальний, стиковий; 2. дотиковий, доторковий, контактний, контактовий.
КОНТАМИНАЦИЯ (лат. contaminatio, *-onis, f*) забруднення, занечищення, контамінація; (рос. загрязнение).
КОНТИНГЕНТ (лат. contingens, *-entis* – що дотикається, що дістається на долю) сукупність, -ность, континґент; (рос. совокупность).
КОНТИНГЕНТИРОВАННЫЙ (від лат. contingens, *-entis* – що дотикається, що дістається на долю) сукупністований, континґентований.
КОНТИНЕНТ (лат. continens, *-entis*) материк, суходіл, континент; (рос. материк).
КОНТИНЕНТАЛЬНЫЙ (лат. continentalis, *-e*) материковий, суходільний, континентальний; (рос. материковый).
КОНТОРСИЯ (лат. contorsio, *-onis, f*) вивертання, конторсія.
КОНТР- (лат. contr-) проти-, контр-; (рос. противо-).
КОНТРА- (лат. contra-) проти-, контра-; (рос. противо-).
КОНТРАКТИЛЬНЫЙ (лат. contractilis, *-e*) скоротний, скоротливий, скорочуваний, скорочувальний, контрактильний.
КОНТРАКТУРА (лат. contractura, *-ae, f*) зведення, сколінчення, стягнення, рухообмеження, контрактура.
КОНТРАКЦИЯ (лат. contractio, *-onis, f*) 1. скорочення; 2. протидія, протизахід, контракція; (нім., verkürzung).
КОНТРАЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. contralateralis, *-e*) перехрещений, контралатеральний.

КОНТРАСТ (фр. conrtaste) окресля, протилежність, *-ності*, супроть, контраст; (рос. противоположность).
КОНТРАЦЕПТИВ (лат. contraceptivum, *-i, n*; anticonceptivum, *-i, n*; anticoncipiens, *-ntis, n*) протизаплідник, контрацептив.
КОНТРАЦЕПТИВНЫЙ (лат. contraceptivus, *-a, -um*) протизаплідний, протизапліднювальний, протизачатковий, контрацептивний; (рос. противозачаточный).
КОНТРАЦЕПЦИЯ (лат. contraceptio, *-onis, f*) протизапліддя, протизаплідність, *-ності*, протизапліднення, протизаплідненість, *-ності*, протизачаття, контрацепція. Попередження запліддя (запліднення); (рос. противозачатие; яп. hinin).
КОНТРОЛЬ () перевірка, звірка; нагляд; контроль.
КОНТРОЛЬНЫЙ () перевірковий, звірковий; наглядовий; контрольний.
КОНТУЖЕННЫЙ (лат. contusus, *-a, -um*) забитий, контужений; (рос. ушибленный).
КОНТУЗИОННЫЙ (лат. contusionis, *-e*) забійний, забиттєвий, контузійний; (рос. ушибный).
КОНТУЗИЯ (лат. contusio, *-onis, f*) забій, забиття, контузія; (рос. ушиб; чеч. човхор).
КОНТУР (фр. contour) обрис, обвід, контур; (рос. очертание).
КОНТУРИРОВАНИЕ (від фр. contour) */докон./* обрисування, контурування; */недок./* обрисовування, контуровування; (рос. очертание; очерчивание).
КОНТУРНОСТЬ (від фр. contour) обрисність, *-ності*, обрисованість, *-ності*, окресленість, *-ності*, обведеність, *-ності*, контурність, *-ності*; (рос. очерченность).
КОНТУРНЫЙ (від фр. contour) обрисний, обрисований, окреслений, обведений, контурний; (рос. очерченный).
КОНУС (лат. conus, *-i, m*) стожок, шипка, конус; (словац. kužel').
КОНФАБУЛЯЦИЯ (лат. confabulatio, *-onis, f*) конфабуляція.
КОНФЕТА () цукерка.
КОНФИГУРАЦИЯ (лат. configuratio, *-onis, f*) обрис, окреслення, конфіґурація; (рос. очертание).
КОНФРОНТАЦИЯ (лат. confrontatio, *-onis, f*) протистояння, конфронтація.
КОНХОТОМИЯ (лат. conchotomia, *-ae, f*: від concha, *-ae, f* – мушля, раковина) конхотомія.
КОНЦЕВОЙ [КОНЕЧНЫЙ] (лат. terminalis, *-e*) кінцевий, кінцьовий; (пол. końcowy).
КОНЦЕНТРАТ (лат. concentratum, *-i, n*) згуст, зосереда, концентрат.
КОНЦЕНТРАТОР (лат. concentrator, *-oris, m*) згущувач, збагачувач, концентратор. Збагачувальний апарат.
КОНЦЕНТРАЦИЯ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1. */докон./* згущення; */недок./* згущування; */наслідок/* згущеність, *-ності*; 2.*/докон./* зосередження; */недок./* зосереджування; */наслідок/* зосередженість, *-ності*; 3.*/докон./* скупчення; */недок./* скупчування; */наслідок/* скупченість, *-ності*; 4.*/розчину алкоголю чи кислоти/* міцність, *-ності*, концентрація; (рос. 1. сгущение; сгущивание; 2. сосредоточение, сосредоточивание, сосредоточие; 3. скопление; скапливание; 4. крепость, крепкость).
КОНЦЕНТРИРОВАНИЕ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1. згущування; 2. зосереджування; 3. скупчування; концентрування; (рос. 1. сгущивание; 2. сосредоточивание; 3. скапливание).
КОНЦЕНТРИРОВАННОСТЬ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1. згущеність, *-ності*; 2. зосередженість, *-ності*; 3. скупченість, *-ності*; (рос. сосредоточенность).
КОНЦЕНТРИРОВАННЫЙ (лат. concentratus, *-a, -um*) 1. згущений; 2. зосереджений; 3. скупчений; 4.*/розчин алкоголю чи кислоти/* міцний, концентрований; (рос. сосредоточенный; крепкий).
КОНЦЕНТРИРОВАТЬ (лат concentrare) згущувати, зосереджувати, концентрувати; (рос. сосредоточивать, сосредотачивать).
КОНЦЕНТРИРОВАТЬСЯ (лат concentrare) згущуватись, зосереджуватись, концентруватись; (рос. сосредоточиваться, сосредотачиваться).
КОНЦЕНТРИЧЕСКИЙ (лат. concentricus, *-a, -um*) співосередний, спільноосерединний, спільноосередковий, концентричний.
КОНЧИК () кінчик.
КОНЧИК ПАЛЬЦА РУКИ () пучка, пучечка.
КОНЧИНА (лат. exitus letalis) сконання, кін, скін, кончина.
КОНЪЮГАТА (лат. conjugata, *-ae, f*) лучня, кон'юґата.
КОНЪЮГАЦИЯ (лат. conjugatio, *-onis, f*) кон'юґація.
КОНЪЮГИРОВАННЫЙ (анґ. conjugated [attached, complexed]) зв'язаний, кон'юґований; (рос. связанный).
КОНЪЮНКТИВА (лат. conjunctiva, *-ae, f*) спійня, споївка, сполучня, сполучнівка, сполучноокооболонка, сполучноочнооболонка, злучнівка, злучноокооболонка, злучноочнооболонка, кон'юнктива. Сполучна оболонка ока; (словац. spojivka očná, spojovka).
КОНЪЮНКТИВАЛЬНЫЙ (лат. conjunctivalis, *-e*) спійневий, споївковий, сполучнівковий, сполучноокооболонковий, злучнівковий, злучноокооболонковий, кон'юнктивальний.
КОНЪЮНКТИВИТ (лат. conjunctivitis, *-tidis, f*) спійниця, спійнезапал, спійнезапалення, сполучниця, сполучнезапал, сполучнезапалення, злучнівиця, злучнівковиця, злучнівкозапал, злучнівкозапалення, кон'юнктивіт; (словац. zápal spojiviek); */див. тж **БЛЕНОРЕЯ, БЛЕНОРРАГИЯ**/*.
КООРДИНАЦИЯ (лат. coordinatio, *-onis, f*) узгодження, координація; (рос. согласование).
КООРДИНИРОВАНИЕ (лат. coordinatio, *-onis, f*) узгоджування, координування; (рос. согласовывание).

КООРДИНИРОВАТЬ (лат. coordinare) узгоджувати, координувати; (рос. согласовывать).
КОПОФОБИЯ (лат. copophobia, *-ae, f*; kopophobia, *-ae, f*) утомострах, утомоострах, утоможах, утомоляк, утомолячніcть, *-ності*, утомобояння, утомобоясть, утомобоязнь, утомобоязніcть, *-ності*, утомобоязкість, *-кості*, копофобія. Острах утоми; (рос. боязнь усталости).
КОПРЕМЕЗ, КОПРЕМЕЗИС (лат. copremesis, *-is, f*) калоблювота, копремез, копремезис. Блювота калом, калова блювота.
КОПРОЛАЛИЯ (лат. coprolalia, *-ae, f*) лайка, бруднослів'я, лихослів'я, сквернослів'я, копролалія; (рос. сквернословие).
КОПРОЛИТ (лат. coprolithus, *-i, m*) калокамінь, *-меня*, копроліт. Каловий камінь, *-меня*.
КОПРОЛОГИЯ (лат. coprologia, *-ae, f*) калівництво, калознавство, копрологія.
КОПРОСТАЗ (лат. **coprostasis**, *-is, f*; **constipatio**, *-onis, f*; **obstipatio**, *-onis, f*) калоспин, калова незруха, калове запертя, запертя, закріп, закреп, копростаз; (рос. запор).
КОПРОФАГИЯ (лат. coprophagia, *-ae, f*) калоїддя, калоїдність, *-ності*, калоїдження, калопоїд, калопоїдання, копрофагія.
КОПУЛЯЦИЯ (лат. copulatio, *-onis, f*; coitus, *-us, m*) злягання, сполування, злучка, копуляція. Статеве з'єднання; (рос. сношение, совокупление, соитие; спаривание, случка; пол. spółkowanie; нім., Begattung, Paarung; анг., coupling; фр., accouplement).
КОПЧИК (лат. coccyx, *-igis, m*; **os coccygis**; os coccygeum) **куприк**, купер, гузівка, вихрець.
КОПЧИКОВАЯ БОЛЬ (лат. coccygodynia, *-ae, f*) куприкобіль, гузівкобіль.
КОПЧИКОВЫЙ (лат. coccygeus, *-a, -um*) **куприковий**, гузівковий.
КОПЬЁ (лат. scarificator, *-oris, m*) спис.
КОПЬЕВИДНЫЙ (лат. lanceolatus, *-a, -um*) списуватий, списоподібний.
КОРА (лат. cortex, *-icis, m/f /pl. -ices/*; crusta, *-ae, f*) кора.
КОРАБЕЛЬНЫЙ (лат. navalis, *-e*; navicularis, *-e*) судновий, корабельний; (рос. судовой; словац. člnkový).
КОРАБЛЕВИДНЫЙ (лат. scaphoideus, *-a, -um*) суднуватий, судноподібний, кораблюватий, кораблеподібний; (рос. судовой; словац. člnkovitý).
КОРАБЛЬ (лат. navicula, *-ae, f*; scapha) судно, корабель; (рос. судно).
КОРАКОИДНЫЙ (лат. coracoideus, *-a, -um*) дзьобуватий, дзьобоподібний, коракоїдний; (рос. клювовидный).
КОРАЛЛОВИДНЫЙ () коралуватий, коралюватий, коралоподібний.
КОРЕВАЯ КРАСНУХА (лат. rubeola, *-ae, f*) червінка, червоничка, триденний кір.
КОРЕВИДНЫЙ, КОРЕПОДОБНЫЙ (лат. morbilliformis, *-e*) коруватий, короподібний.
КОРЕВОЙ () коровий.
КОРЕКТОПИЯ (лат. corectopia, *-ae, f*) зіницезміст, зіницезміщення, коректопія. Зміщення зіниці (чоловічка).
КОРЕННОЙ (лат. radicalis, *-e*) 1. корінний; 2. докорінний.
КОРЕННОЙ ЗУБ, БОЛЬШОЙ (лат. **molaris**, *-is, m*; **dens molaris**: від molaris – жорновий; **dens multicuspidalis**) жорновик, чотиригорбець, кутнезуб, великий кутній зуб, задньокорінний зуб, великий корінний зуб; (пол. trzonowiec, ząb trzonowy; словац. stolička).
КОРЕННОЙ ЗУБ, МАЛЫЙ (лат. **premolaris**, *-is, m*; **dens premolaris**; **dens praemolaris**: від pre- + molaris – жорновий) переджорновик, двогорбець, малокутнезуб, малий кутній зуб, передньокорінний зуб, малий корінний зуб; (пол. przedtrzonowiec, ząb przedtrzonowy; словац. črenový zub).
КОРЕНЬ (лат. radix, *-icis, f*) корінь, *-реня*.
КОРЕШКОВЫЙ (лат. radicularis, *-e*) корінцевий.
КОРЕШКОВЫЙ НЕВРИТ (лат. radiculitis, *-tidis, f*) корінцевиця, корінцезапал, корінцезапалення, корінцевий неврит.
КОРЕШОК (лат. radiculus, *-i, m*) корінець, *-нця*.
КОРИУМ (лат. corium, *-ii, n*: від гр. chorion – оболонка: шкіра, ремінь; derma, *-atis, n /pl. -ata/*; corium, *-ii, n*; cutis, *-is, f*; cutis vera) шкірина, шкіровина, істинна (справжня, правдива) шкіра, коріум. Істинний (справжній, правдивий) шар шкіри під епідермісом (надшкір'ям, нашкурнем); (рос. кожа, собственно кожа; пол. skóra, skóra właściwa; нім., Lederhaut; анг., true skin).
КОРИЦА (лат. Cinnamomum, *-i, n*; Cinnamum, *-i, n*) кориця.
КОРКА (лат. scutulum, *-i, n*; crusta, *-ae, f*) кірка, скорина, шкорина, шкурина.
КОРКОВЫЙ (лат. corticalis, *-e*) кірковий, корковий.
КОРМИЛИЦА (лат. nutrix, *-icis, f*) годувальниця.
КОРМИТЬ () годувати, харчувати.
КОРМЛЕНИЕ (лат. alimentatio, *-onis, f*; nutritio, *-onis, f*) годування, годівля.
КОРНЕА (лат. cornea, *-ae, f*) рогівка, корнеа. Рогова оболонка ока ; (рос. роговица; словац. rohovka).
КОРНЕАЛЬНЫЙ (лат. cornealis, *-e*: від cornea, *-ae, f* – рогівка, рогова оболонка ока) рогівковий, корнеальний ; (рос. роговичный; словац. rohovkový).
КОРНЕВИДНЫЙ () коренюватий.
КОРНЕВИЩЕ (лат. rhizoma, *-atis, n /pl. -ata/*) коренище, кореневище.
КОРНЕВОЙ () кореневий.
КОРНЦАНГ (нім. Kornzange) хапок, хапка, схопник, схопень, *-пня*, клинці, щипці, зазубринці, зазуброщипці, зубощипці, корнцанґ.

КОРОБКА (лат. theca, *-ae, f*) коробка.
КОРОБОЧКА (лат. scatula, *-ae, f*) коробочка.
КОРОВИЙ (лат. vaccinus, *-a, -um*) коров'ячий.
КОРОВЬЯ ОСПА (лат. variola vaccina; vaccina, *-ae, f*: від vacca - корова) коров'яча віспа.
КОРОНА (лат. corona, *-ae, f* - вінок) вінець, *-нця*, корона; (рос. венец).
КОРОНАРИТ (лат. coronaritis, *-tidis, f*) вінцевиця, вінцезапал, вінцезапалення, коронарит.
КОРОНАРНЫЙ (лат. coronarius, *-a, -um*; coronalis, *-e*) вінцевий, коронарний; (рос. венечный).
КОРОНАРОГРАФИЯ (лат. coronarographia, *-ae, f*; angiographia [arteriographia] coronarius [coronalis]) коронарографія.
КОРОНАРОСКЛЕРОЗ (лат. coronarosclerosis, *-is, f*) вінцеущільнення, коронаросклероз.
КОРОНАРОТРОМБОЗ (лат. thrombosis coronaria) коронаротромбоз.
КОРОТКИЙ (лат. brevis, *-e*) короткий.
КОРОТКОГОЛОВОСТЬ (лат. brachycephalia, *-ae, f*) короткоголовість, *-вості*.
КОРОТКОГОЛОВЫЙ (лат. brachycephalus, *-a, -um*; brachykephalus, *-a, -um*) короткоголовий.
КОРОЧКА (лат. scutulum, *-i, n*) кірочка, коринка, скоринка, шкоринка, шкуринка.
КОРПИЯ (лат. corpia, *-ae, f*) понитчина, смиканина, шарпина, корпія.
КОРПУЛЕНТНЫЙ (лат. corpulentus, *-a, -um*) опасистий, гладкий, товстий, корпулентний.
КОРПУС (лат. corpus, *-oris, n* - тіло, суть, основа; soma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. soma) тіло; тулуб; остов; корпус; (рос. тело; туловище; пол. ciało; trzon; нім. Körper, Leib; анґ. body */pl. bodies/*).
КОРРЕКТИРОВАТЬ () виправляти, справляти, поліпшувати, покращувати, коректувати.
КОРРЕКТОР (лат. corrector, *-oris, m*) виправник, виправляч, коректор.
КОРРЕКЦИЯ (лат. correctio, *-onis, f*) правка, виправляння, виправлення, корекція; (рос. правка, исправление; словац., oprava).
КОРРЕЛЯЦИЯ (лат. correlatio, *-onis, f*) сувідповідність, *-ності*, співвідношення, співзалежність, *-ності*, співпоєднання, кореляція.
КОРРИГИРОВАТЬ (лат. corrigere – *виправляти*) виправляти, поправляти, спрямовувати, кориґувати; (рос. исправлять).
КОРРОЗИОННЫЙ (лат. corrosivus, *-a, -um*) їдкий, їдючий, ядучий, роз'їдний, роз'їдальний, роз'їдаючий, корозійний; (рос. едкий).
КОРРОЗИЯ (лат. **corrosio**, *-onis, f: від corrodere – роз'їдати*) роз'їд, роз'їдання, корозія.
КОРРУГАТОР (лат. **corrugator**, *-oris, m*; **musculus corrugator supercilii**: *від corrugatio, -onis, f: від corrugere – зморщувати: від co- + ruga, -ae, f – змошка*) моршник, зморщувач, коруґатор; (рос. сморщивающая мышца).
КОРРУГАЦИЯ (лат. **corrugatio**, *-onis, f: від corrugere – зморщувати: від co- + ruga, -ae, f – змошка) /докон./* зморщення; */недок./* морщення, зморщування, коруґація; (рос. сморщивание; пол. marszczenie; лит. susiraukšlėjmas; латис., saraukšana, sarakšana).
КОРРУГИРОВАНИЕ (лат. **corrugatio**, *-onis, f: від corrugere – зморщувати: від co- + ruga, -ae, f – змошка) /недок./* морщення, зморщування, коруґування; (рос. сморщивание).
КОРРУГИРОВАННЫЙ (лат. **corrugatus**, *-a, -um: від corrugatio, -onis, f: від corrugere – зморщувати: від co- + ruga, -ae, f – змошка*) зморщений, коруґований; (рос. сморщенный).
КОРРУГИРОВАТЬ (лат. **corrugere** – *зморщувати: від co- + ruga, -ae, f – змошка*) зморщувати, коруґувати; (рос. сморщивать).
КОРСЕТ () мотузівка, шнурівка, шнуровиці, підтримувач, корсет.
КОРТЕКС (лат. **cortex**, *-icis, mf /pl. -ices/*) кора, кортекс.
КОРТИКАЛЬНЫЙ (лат. corticalis, *-e*) кірковий, корковий, кортикальний; (рос. корковый).
КОРТИКОСПИНАЛЬНЫЙ (лат. corticospinalis, *-e*) короспинний, коркоспинномозковий, кортикоспінальний.
КОРТИКОСТЕРОИДЫ, КОРТИКОСТЕРОИДНЫЕ ГОРМОНЫ, АДРЕНОКОРТИКОСТЕРОИДЫ, АДРЕНОСТЕРОИДЫ, КОРТИКОИДЫ () кортикостероїди, кортикостероїдні гормони, адренокортикостероїди, адреностероїди, кортикоїди. Гормони кіркової речовини наднирників.
КОРТОЧКИ () почіпки, присішки; */НА КОРТОЧКАХ – навпочіпки (напочіпки, почіпки)/.*
КОРЧИ () корчі, перелоги.
КОРЧИТЬСЯ () карлючитися, коцюбитися, корчитися.
КОРЬ (лат. morbilli, *-orum, m /pl./*) кір */Р. кору/.*
КОСВЕННЫЙ () побічний, посередній, скісний.
КОСМАТЫЙ (лат. pilosus, *-a, -um*) кошлатий.
КОСМЕТИКА (лат. cosmetica, *-ae, f*) прикраша, прикрашення, прикрашання, косметика.
КОСМЕТИЧЕСКИЙ (лат. cosmeticus, *-a, -um*) прикрашальний, косметичний.
КОСНОСТЬ () зашкарублість, *-лості*.
КОСНОЯЗЫЧИЕ (лат. dyslalia, *-ae, f*) недорікуватість, *-тості*, недомовність, *-ностіі*, кривомовність, *-ності*, тяжкомовність, *-ності*.
КОСНОЯЗЫЧНЫЙ (лат. dyslalicus, *-a, -um*) недорікий, недорікуватий, недомовлий, недомовний, недомовнісний, кривомовий, кривомовнісний, тяжкомовний, тяжкомовнісний.
КОСНУТЬСЯ () торкнутися, дотикнутися, діткнутися.

КОСО (лат. oblique) косо, навкоси, навскоси, навскіс, ускісно.
КОСОГЛАЗИЕ (лат. **strabismus**, *-i, m: від гр. στραβος strabos – косий*; **heterotropia**, *-ae, f*) зиз, зизуватість, *-тості*, зизоокість, *-кості*, косоокість, *-кості*, кривоокість, *-кості*; (словац. škúlenie).
КОСОГЛАЗИЕ, РАСХОДЯЩЕЕСЯ (лат. **strabismus divergens; strabismus externus; exotropia**, *-ae, f*) розбіжна зизоокість (косоокість).
КОСОГЛАЗИЕ, СХОДЯЩЕЕСЯ (лат. **strabismus convergens; strabismus internus; rhinopia**, *-ae, f*) збіжна зизоокість (косоокість).
КОСОГЛАЗИЕ, СХОДЯЩЕЕСЯ СКРЫТОЕ (лат. **strabismus convergens latens; esophoria**, *-ae, f*) збіжна зизоокість (косоокість).
КОСОГЛАЗИЕ, СХОДЯЩЕЕСЯ ЯВНОЕ (лат. **strabismus convergens manifestus; esotropia**, *-ae, f*) явна збіжна зизоокість (косоокість).
КОСОГЛАЗЫЙ (лат. **strabismicus**, *-a, -um*; **strabisticus**, *-a, -um*) зизий, зизуватий, зизоокий, косоокий, кривоокий.
КОСОЙ (лат. obliquus, *-a, -um*) зизий, скісний, навкосий, навскісний, косинний, косий.
КОСОЛАПОСТЬ (лат. talipes) клишавість, *-вості*, клишоногість, *-гості*.
КОСОЛАПОСТЬ ВНУТРЕННЯЯ (лат. pes varus) клишавість, *-вості*, внутрішня клишоногість, *-гості*.
КОСОЛАПОСТЬ НАРУЖНАЯ (лат. pes valgus) шеверість, *-гості*, зовнішня клишоногість, *-гості*.
КОСОЛАПЫЙ () клишавий, клишоногий, чеверногий.
КОСОНОГИЙ () косоногий.
КОСОРУКОСТЬ (лат. talipomanus) косорукість, *-кості*, криворукість, *-кості*.
КОСОСМЕЩЁННЫЙ () косозміщений.
КОСОСУЖЕННЫЙ () косозвужений.
КОСТАЛЬНЫЙ (лат. costalis, *-e*) ребровий, реберний, костальний; (рос. рёберный).
КОСТЕВИДНЫЙ (лат. osteoideus, *-a, -um*) кісткуватий, кісткоподібний.
КОСТЕНЕТЬ (лат. ossificare) костеніти, кістчитись, кіщитись.
КОСТЕНЕЮЩИЙ 1./*прикм.*/ (лат. **osseo-induratus**, *-a, -um*) костеніючий; 2./*дієприкм.*/ (лат. **osseo-indurans**, *-antis*, **ossificans**, *-antis*) що кістчиться.
КОСТЕОБРАЗОВАНИЕ (лат. osteogenesis, *-is, f*) кісткотвір, кісткоутвір, кісткотворення, кісткоутворення.
КОСТИ, ОМЕРТВЕНИЕ (лат. osteonecrosis, *-is, f*) кісткозмертвіння, змертвіння [обмертвіння] кістки.
КОСТИСТЫЙ () кістявий, кощавий, окостуватий, костистий; /*див. тж* ***КОСТЛЯВЫЙ***/.
КОСТЛЯВЫЙ () кістявий, кощавий, окостуватий, кістлявий; /*див. тж* ***КОСТИСТЫЙ***/.
КОСТНОМОЗГОВОЙ (лат. medullaris, *-e*; myelogenes, *G. -is*; myeloides, *G. -is*) кісткомозковий.
КОСТНЫЙ (лат. osseus, *-a, -um*) кістковий.
КОСТНЫЙ МОЗГ (лат. medulla, *-ae, f*; medulla ossium; гр. myelos) костомозок, кісткомозок, кістковий мозок.
КОСТОЕДА (лат. caries, *-ei, f*; caries ossium; cariosis, *-is, f*; osteomyelitis, *-tidis, f*; ostitis rareficans; panostitis, *-tidis, f*) костоїда, кісткоїдь, костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, костожер, гостець, *-тця (-теця)*; (словац. kostižer).
КОСТОЕДА ЗУБОВ (лат. caries dentium) зубоїда, зубоїдь, зубокостоїда, зубокостоїдь, порохнавиця, порошнявиця, костоїда [костоїдь, костоїд, костоїдниця, костогриз, костогриза, костожир, костожер, гостець, *-тця (-теця)*] зубів.
КОСТОПРАВ (лат. orthopaedistus, *-i, m*) костоправ.
КОСТОЧКА (лат. ossiculum, *-i, n*) кісточка.
КОСТОЧКА ПАЛЬЦА (лат. phalanx) маслачок, кісточка пальця.
КОСТРЕЦ (лат. sacrum, *-i, n*; os sacrum) криж, крижі, кряж, хрестки; /*див. тж* ***КРЕСТЕЦ***/.
КОСТЫЛЬ () милиця, костур.
КОСТЯК (лат. skeleton) кістяк.
КОСТИ, ПЛЮСНЕВЫЕ (лат. ossa metatarsalis) плеснюки, плеснові кістки.
КОСТЬ (лат. os, *ossis, n*) кістка, кість /*Р. кості*/.
КОСТЬ, БЕДРЕННАЯ (лат. **femur**, *-oris, n [PNA, BNA]*; os femoris *[INA]*) стегнова [стегенна] кістка.
КОСТЬ, БЕЗЫМЯННАЯ, ТАЗОВАЯ (лат. coxa, *-ae, f*; os coxae) кульша, тазова [мисова] кістка.
КОСТЬ, БЕРЦОВАЯ БОЛЬШАЯ (лат. tibia, *-ae, f*) гомілка, великогомілкова [великоголінкова] кістка.
КОСТЬ, БЕРЦОВАЯ МАЛАЯ (лат. fibula, *-ae, f*) голінка, малогомілкова [малолінкова] кістка.
КОСТЬ, БОЛЬШАЯ () костомара, костомаха, велика кістка.
КОСТЬ, БОЛЬШЕБЕРЦОВАЯ (лат. tibia, *-ae, f*) гомілка, великогомілкова [великоголінкова] кістка.
КОСТЬ, ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНАЯ (лат. maxilla) верхньощелепна [верхньощелепова] кістка.
КОСТЬ, ВИСОЧНАЯ (лат. os temporale) скронева кістка.
КОСТЬ, ГРУДНАЯ (лат. sternum, *-i, n*) груднина, грудник; /*див. тж* ***ГРУДИНА***/.
КОСТЬ, ЗАТЫЛОЧНАЯ (лат. os occipitale) потилична кістка.
КОСТЬ, ЛОБКОВАЯ (лат. **os pubis** *[PNA, BNA, JNA]*; pubis,*-is, mf*) лонівка, лоннокість, *-кості*, лоннокістка, лоб(и)кокість, *-кості*, лоб(и)кокістка, лобкова [лобикова, лонна] кістка; /див. тж ***КОСТЬ, ЛОННАЯ***/.
КОСТЬ, ЛОКТЕВАЯ (лат. ulna, *-ae, f*) ліктівка, ліктекість, *-кості*, ліктекістка, ліктьова кістка.

КОСТЬ, ЛОННАЯ (лат. **os pubis** *[PNA, BNA, JNA]*; pubis,*-is, mf*) лонівка, лоннокість, *-кості*, лоннокістка, лоб(и)кокість, *-кості*, лоб(и)кокістка, лонна [лобкова, лобикова] кістка; /див. тж ***КОСТЬ, ЛОБКОВАЯ***/.
КОСТЬ, ЛУЧЕВАЯ (лат. radius, *-ii, m* – промінь) променекість, *-кості*, променекістка, променева кістка.
КОСТЬ, МАЛОБЕРЦОВАЯ (лат. fibula, *-ae, f*) голінка.
КОСТЬ, НАДПЯТОЧНАЯ [ТАРАННАЯ] (лат. talus, *-i, m*) надступак, надп'яткова [таранна] кістка; (пол. kość skokowa).
КОСТЬ, ПАЛЬЦЕВАЯ (лат. phalanx; os digitoris) маслачок, пальцева [пальцьова] кістка.
КОСТЬ, ПЛЕЧЕВАЯ (лат. humerus) плечова кістка.
КОСТЬ, ПЯТОЧНАЯ (лат. calcaneus) п'яткова кістка.
КОСТЬ, СЕДАЛИЩНАЯ (лат. ischium, *-i, n*; os ischii) сіднич(н)а кістка.
КОСТЬ, ТАЗОВАЯ (лат. coxa, *-ae, f*; os coxae; os pelvicum) кульша, кульшова [тазова, мисова] кістка.
КОСТЬ, ТАРАННАЯ [НАДПЯТОЧНАЯ] (лат. talus, *-i, m*) надступак, таранна [надп'яткова] кістка; (пол. kość skokowa).
КОСТЬ, ТЕМЕННАЯ (лат. os parietale) тім'яна кістка.
КОСЫНКА (лат. mitella, *-ae, f*) косинка.
КОТЁЛ () казан.
КОФЕРМЕНТ (лат. cofermentum, *-i, n*; coënzyma, *-ae, f*) співшумило, співбродило, співквасило, співзакваска, кофермент.
КОХЛЕАРНЫЙ (лат. cochlearis, *-e*) завитковий, кохлеарний.
КОЧЕНЕТЬ () клякнути, клякти, уклякати, дубіти.
КОШКА () кішка, кицька.
КОШМАР () страхіття, страховиння, кошмар.
КОЭНЗИМ (лат. coënzyma, *-ae, f*; cofermentum, *-i, n*) коензим.
КОЭФФИЦИЕНТ (лат. coefficiens, *-e*ntis: від лат. co – з, спів-, спільно + efficiens – що виробляє) сучинник, множник, відношення, співвідношення, коефіцієнт.
КПЕРЕДИ () наперед, уперед.
КРАЕВОЙ (лат. marginalis, *-e*; periphericus, *-a, -um*) краєвий; крайовий.
КРАЕУГОЛЬНЫЙ () наріжний.
КРАЙ (лат. margo, *-inis, f*; ora; limbus, *-i, m*) край.
КРАЙНЕ () надто, вельми, конче.
КРАЙНИЙ (лат. marginalis, *-e*; ultimus, *-a, -um*; extremus, *-a, -um*) крайній.
КРАЙНЯЯ НЕОБХОДИМОСТЬ () нагальна (доконечна) потреба.
КРАЙНЯЯ ПЛОТЬ (лат. praeputium, *-ii, n*) припрутня, пропонець, *-нця*, прутнева шкурка, крайня плоть.
КРАН () кран; (словац. kohútik).
КРАНИАЛЬНЫЙ (лат. cranialis, *-e*: від cranium, *-ii, n* – череп, лобина, мізківня: від гр. kranion – череп) 1. черепний; 2. головний, передній, допередній, краніальний; (рос. 1. черепной; 2. головной, передний).
КРАНИОВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ (лат. craniovertebralis, *-e*: від cranium, *-ii, n* – череп, лобина, мізківня: від гр. kranion – череп) черепнохребтовий, черепнохребетний, краніовертебральний; (рос. черепнопозвоночный).
КРАНИОЛОГИЯ (лат. craniologia, *-ae, f*: від cranium, *-ii, n* – череп, лобина, мізківня: від гр. kranion – череп + logos – слово, вчення, наука) черепництво, черепівництво, черепознавство, краніологія.
КРАНИОМЕТРИЯ (лат. craniometria, *-ae, f*: від cranium, *-ii, n* – череп, лобина, мізківня: від гр. kranion – череп) череповимір, череповимірення, череповимірювання, череповиміряння, краніометрія. Вимір (вимірення, вимірювання, виміряння) черепа.
КРАНИОТОМИЯ (лат. craniotomia, *-ae, f*: від cranium, *-ii, n* – череп, лобина, мізківня: від гр. kranion – череп) черепорозтин, черепорозтинання, черепорозітнення, краніотомія.
КРАНИОФАЦИАЛЬНЫЙ (лат. craniofacialis, *-e*: від cranium, *-ii, n* – череп, лобина, мізківня: від гр. kranion – череп) черепнолицьовий, черепнообличчевий, краніофаціальний; (рос. черепнолицевой).
КРАПИВА (лат. urtica, *-ae, f*) кропива, жалива.
КРАПИВНАЯ СЫПЬ (лат. urticaria, *-ae, f*; cnidosis, *-is, f*) кропив'янка, жалючка, жалівниця, жиговиця, кропив'яна висипка.
КРАПИВНИЦА (лат. urticaria, *-ae, f*; cnidosis, *-is, f*) кропив'янка, жалючка, жалівниця, жиговиця. Кропив'яна висипка.
КРАПЛЁНЫЙ () накраплений.
КРАСАВКА (лат. Atropa belladonna) сонник, отруйниця, матриган.
КРАСИВЫЙ () 1. гарний, красний; 2. вродливий.
КРАСИТЕЛЬ () барвник.
КРАСИТЬ () барвити, фарбувати.
КРАСКА () барва, фарба.
КРАСНЕТЬ (лат. rubesco, *-e*re) 1. червоніти; 2. шаріти, шарітися, жаріти.
КРАСНОВАТЫЙ (лат. rubicundus, *-a, -um*) червонуватий, червонавий, червонявий, червонистий, червонастий, червонястий, червонкуватий.
КРАСНОЕ КРОВЯНОЕ ТЕЛЬЦЕ (лат. erythrocytus, *-i, m*; erythrocytum, *-i, n*) червонокрівець, *-вця*.
КРАСНОТА (лат. rubor, *-oris, m*; rubedo, *-inis, f*) червоність, *-ності*.

КРАСНУХА (лат. rubeola, *-ae, f*) червінка, червоничка.
КРАСНЫЙ (лат. ruber, *-bra, -brum*) червоний.
КРАТКИЙ (лат. brevis, *-e*) короткий.
КРАТКОВРЕМЕННЫЙ (лат. ephemerus, *-a, -um*, transitorius, *-a, -um*) короткочасний, недовгочасний, короткотривалий.
КРАТКОСРОЧНЫЙ () короткотерміновий, недовготерміновий, короткостроковий.
КРАУРОЗ (лат. craurosis, *-is, f*) крауроз.
КРАХМАЛ (лат. amylum, *-i, n*) крохмаль.
КРАХМАЛ, ЖИВОТНЫЙ (лат. glycogenum, *-i, n*) солодень, *-дня*, тваринний крохмаль.
КРАХМАЛИСТЫЙ (лат. amylaceus, *-a, -um*) крохмалистий.
КРАХМАЛОВИДНЫЙ (лат. amylaceus, *-a, -um*) крохмалюватий, крохмалеподібний.
КРАХМАЛЬНЫЙ (лат. amylaceus, *-a, -um*) крохмальний.
КРАШ-СИНДРОМ (анг. crush-syndrome: від crush [краш] – стиснення, роздавлювання, розчавлювання: лат. toxicosis traumatica; syndromum myorenale) синдром (ознакосклад) (тривалого) роздавлювання (розчавлювання), синдром (ознакосклад) розміжчення (розмізчення), краш-синдром; (рос. синдром (длительного) раздавливания, синдром размозжения, травматическое сжатие).
КРЕМАСТЕР (лат. cremaster, *-eris, m /musculus/*) яєчкопідвісник, яйцепідвісник, яйкопідвісник, кремастер; (пол. dźwigacz jądra */mięsień/*).
КРЕМАСТЕРНЫЙ (лат. cremastericus, *-a, -um*) кремастерний.
КРЕМАТОР (лат. **cremator**, *-oris, m*) палій, тілопалій, трупопалій, трупопалільник, спалювач, тілоспалювач, трупоспалювач, крематор; (рос.сжигатель).
КРЕМАТОРИЙ (лат. **crematorium**, *-ii, n*; **incineratorium**, *-ii, n*) пальня, тілопальня, трупопальня, трупопалільня, крематорій.
КРЕМАЦИОННЫЙ (лат. **cremationis**, *-e*) пальний, **тілопальний**, трупопальний, спалювальний, тілоспалювальний, трупоспалювальний, трупопалільний, кремаційний; (рос. сжигательный).
КРЕМАЦИЯ (лат. **crematio**, *-onis, f*; **incineratio**, *-onis, f*) */докон./* спалення, тілоспалення, трупоспалення; */недок./* спалювання, тілоспалювання, тілопаління, трупоспалювання, трупопаління, кремація; (рос. сожжение; сжигание, испепеление */трупов/*; пол. spalenie */zwłok/*).
КРЕМЕНЬ (лат. silex, *-icis, m/f(com.)*) кремінь, *-меню*; (пол. krzem, krzemień).
КРЕМИРОВАНИЕ (лат. **crematio**, *-onis, f*; **incineratio**, *-onis, f*) */недок./* спалювання, тілоспалювання, тілопаління, трупоспалювання, трупопаління, кремування, кремірування, креміювання, кремаціювання; (рос. сжигание, испепеление */трупов/*; пол. spalenie */zwłok/*).
КРЕМИРОВАННЫЙ () */докон./* спалений, тілоспалений, трупоспалений; */недок./* палений, тілопалений, трупопалений, кремований, кремірований, кремійований, кремаційований; (рос. сожжённый).
КРЕМНЁВЫЙ () кремінний, крем'яний.
КРЕМНИЕВЫЙ () кремнієвий.
КРЕМНИЙ (лат. Silicium, *-ii, n*; Si) кремній.
КРЕМООБРАЗНЫЙ () кремоподібний, кремуватий, сметанкуватий, сметанистий; (рос. сметанистый).
КРЕНДЕЛЬ () крендель; (словац. rožtek).
КРЕНОТЕРАПИЯ (лат. crenotherapia, *-ae, f*) кренотерапія.
КРЕПАТУРА () камчук, крепатура.
КРЕПИТАЦИОННЫЙ (лат. crepitans, *-antis*) тріскучий, крепітаційний; (рос. трескучий; пол. trzeszczący).
КРЕПИТАЦИЯ (лат. crepitatio, *-onis, f*) тріск, потріск, тріскотнява, хрускіт, *-коту*, хряскіт, *-коту*, хрустіння, скрип, *-у*, скрипіт, *-поту*, скрепіт, *-поту*, скрипіння, поскрип, рип, рипіння, рипання, крепітація; (рос. треск, хруст, скрипение; пол. trzeszczenie).
КРЕПИТЕЛЬНЫЙ () закріпний, кріпильний, кріпучий.
КРЕПИТИРУЮЩИЙ (лат. crepitans, *-antis*) 1.*/прикм./* тріскучий, тріскотливий, потріскуючий, хрусткий, хрускотливий, хрумкий, хрумкотливий, хрумтливий, крепітуючий; 2.*/дієприкм./* що потріскує, що хрустить, що хрускотить, що крепітує; (рос. трескучий, потрескивающий, хрустящий).
КРЕПИТЬ () 1. кріпити; 2. міцнити.
КРЕПКИЙ (лат. durus, *-a, -um*; concentratus, *-a, -um*) міцний, дужий, кремезний.
КРЕПКОСТЬ (лат. concentratio, *-onis, f*) міцність, *-ності*.
КРЕПЛЕНИЕ () скріп, кріплення.
КРЕПОСТЬ () 1. міцність, *-ності*, міць, */Р.моці/*, кріпість, *-пості*, крепість, *-пості*; 2. кріпість, *-пості*, кріпость, твердиня, фортеця.
КРЕСТ (лат. crux) хрест.
КРЕСТЕЦ (лат. sacrum, *-i, n*; os sacrum) криж, крижі, кряж, хрестки; */див. тж КОСТРЕЦ/*.
КРЕСТ-НАКРЕСТ () навхрест, уперехрест, хрест-навхрест.
КРЕСТОВИДНЫЙ, КРЕСТООБРАЗНЫЙ (лат. cruciatus, *-a, -um*) хрещатий, хрестатий, хрестоподібний.
КРЕСТЦОВО- (лат. sacro-) крижово-.
КРЕСТЦОВЫЙ (лат. sacralis, *-e*; sacer, *-cra, -crum*) крижовий.
КРЕТИН (лат. cretinus, *-i, m*) слабоум, слабоумок, бевзь, бевзень, *-зня*, кретин; (рос. слабоумный; пол. matołek).

КРЕТИНИЗМ (лат. cretinismus, *-i, m*) слабоумство, кретинізм; (рос. слабоумие; пол. matołectwo). Олігофренія (малоумство) змішаної (спадково-екзогенної) етіології (причини).
КРИВАЯ (лат. **curva**, *-ae, f*) крива.
КРИВИЗНА (лат. **curvatura**, *-ae, f*; flexura, *-ae, f*) кривина, кривизна.
КРИВОШЕЙИЙ () кривошиїй, кривов'язий.
КРИВОШЕЯ (лат. torticollis, *-is, f*; caput obstiput) кривошия.
КРИЗ (лат. crisis, *-is, f*: від гр. krisis – закінчення, вихід) 1. скрут, криз; 2. швидкогарячкоспад, криз.
КРИЗИС (лат. crisis, *-is, f*: від гр. krisis – закінчення, вихід) скрута, криза.
КРИК () крик.
КРИМИНАЛЬНЫЙ АБОРТ (лат. abortus criminalis) кримінальний (злочинний, незаконний, протиправний, позалікарняний) урив (уровище, уривання, аборт); (рос. преступный (незаконный, противоправный, внебольничный) аборт (прерывание беременности); нім., Kindsabtreibung; анґ., illigal abortion).
КРИО- (лат. cryo-) морозо-, холодо-, кріо-.
КРИОПАТОЛОГИЯ (лат. cryopathologia, *-ae, f*) морозохворобівництво, морозохворобознавство, , холодохворобівництво, холодохворобознавство, холодохворобливознавство, кріопатологія.
КРИОТЕРАПИЯ (лат. cryotherapia, *-ae, f*) морозолікування, холодолікування, холодоприпікання, кріотерапія.
КРИОЭКСТРАКТОР (лат. cryoextractor, *-oris, m*) морозовитягач, заморозовитягач, холодовитягач, кріоекстрактор.
КРИОЭКСТРАКЦИЯ (лат. cryoextractio, *-onis, f*) морозовитягання, заморозовитягання, холодовитягання, кріоекстракція.
КРИПТА (лат. crypta, *-ae, f*: від гр. krypte) заглибина, заглиблення, мигдаликозаглибина, мигдаликозаглиблення, мигдалозаглибина, мигдалозаглиблення, крипта.
КРИПТОГЕННЫЙ (лат. cryptogenes, *G. -is*) криптогенний.
КРИПТОРХИЗМ (лат. cryptorchismus, *-i, m*: від гр. kryptos – таємний, прихований + orchis - яєчко) нутряцтво, яєчкоспин, яйцеспин, яйкоспин, шлунство, крипторхізм. Затримка опускання яєчка з черевної порожнини в мошонку.
КРИПТОРХИСТ (лат. cryptorchistus, *-i, m*: від гр. kryptos – таємний, прихований + orchis - яєчко) нутряк, нутрець, крипторхіст. Хворий на затримку опускання яєчка з черевної порожнини в мошонку.
КРИПТОФТАЛЬМУС (лат. cryptophthalmus, *-i, m*) криптофтальмус.
КРИПТЫ (лат. cryptae */pl./*: від гр. krypte) заглибини, заглиблення, мигдаликозаглибини, мигдаликозаглиблення, мигдалозаглибини, мигдалозаглиблення, крипти.
КРИСТА (лат. crista, *-ae, f*) гребінь, криста.
КРИСТАЛЛ (лат. crystallus, *-i, mf*; crystallum, *-i, n*: від гр. krystallos) рушець, кристал.
КРИСТАЛЛИЗАЦИЯ (лат. crystallisatio, *-onis, f*: від лат. crystallus, *-i, mf*; crystallum, *-i, n*: від гр. krystallos – кристал) кристалізація.
КРИСТАЛЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. crystallisatus, *-a, -um*) кристалізований.
КРИСТАЛЛИТ (лат. **crystallitis**, *-tidis, f*; **phakitis**, *-tidis, f*; **phacitis**, *-tidis, f*; **lentitis**, *-tidis, f*) сочковиця, сочкозапал, сочкозапалення, кристаліт. Запалення кришталика [сочки].
КРИСТАЛЛИЧЕСКИЙ (лат. crystallinus, *-a, -um*) кристалічний.
КРИСТАЛЬНОСТЬ (від лат. crystallus, *-i, mf*; crystallum, *-i, n*: від гр. krystallos - кристал) 1. прозорість, -*рості*, чистота, ясність, -*ності*, кристальність, -*ності*; 2. бездоганність, -*ності*, кристальність, -*ності*; (рос. 1. прозрачность, чистота, ясность; 2. безупречность).
КРИСТАЛЬНЫЙ (від лат. crystallus, *-i, mf*; crystallum, *-i, n*: від гр. krystallos - кристал) 1. прозорий, чистий, ясний, кристальний; 2. бездоганний, кристальний; (рос. 1. прозрачный, чистый, ясный; 2. безупречный).
КРИТЕРИЙ (лат. criterium, *-ii, n*: від гр. kriterion) мірило, мірильник, критерій; (рос. мерило).
КРИТИЧЕСКИЙ (лат. criticus, *-a, -um*) 1. скрутний; небезпечний; 2. вирішальний, переламний, переломний; 3./спад гарячки/ стрімкий, критичний; (рос. 1. опасный; 2. решающий, переломный; 3. стремительный; пол., rozstrzygający).
КРИЭСТЕЗИЯ (лат. cryaesthesia, *-ae, f*) кріестезія.
КРОВАВАЯ РВОТА (лат. haematemesis, *-is, f*) кровоблювота, кривавоблювота, кривава блювота.
КРОВАВИТЬ () кривавити.
КРОВАВИТЬСЯ () кривавитись.
КРОВАВО () криваво.
КРОВАВЫЙ (лат. haemorrhagius, *-a, -um*; sanguineus, *-a, -um*; sanguinolentus, *-a, -um*; cruentus, *-a, -um*) кривавий.
КРОВАВЫЙ ПОНОС (лат. dysenteria, *-ae, f*) різачка, червінка, кровопронос, кривавопронос, кривавий пронос.
КРОВАТЬ () ліжко.
КРОВЕЗАМЕНИТЕЛЬ () кровозамінник.
КРОВЕНЕТЬ () кривавіти, кривавитись.
КРОВЕНИТЬ () кривавити.

КРОВЕНОСНЫЙ (лат. sanguineus, *-a, -um*; circulatorius, *-a, -um*) кровоносний.
КРОВЕНОСНЫЙ СОСУД () кровожила, кровосудина, кровоносна судина.
КРОВЕОБРАЗУЮЩИЙ, КРОВЕТВОРНЫЙ (лат. haematogenes, *G. -is*; haematopoieticus, *-a, -um*) кровотвірний, кровотворний, кровоутворювальний, кровоутворюючий.
КРОВЕТВОРЕНИЕ (лат. haematogenesis, *-is, f*: haematopoiesis, *-is, f*; haemopoiesis, *-is, f*) кровотвір, кровотворення, кровотворіння, кровоутвір, кровоутворення; /*див. тж* ***КРОВООБРАЗОВАНИЕ***/.
КРОВЕТВОРНЫЙ (лат. haematogenus, *-a, -um*; haematogenes, *G. -is*; haematopoieticus, *-a, -um*; haemopoeticus, *-a, -um*) кровотвірний, кровотворний, кровотворчий.
КРОВНОРОДСТВЕННЫЙ () кровноспоріднений.
КРОВНЫЙ () кровний.
КРОВОИЗЛИЯНИЕ (лат. 1. haematorrhagia, *-ae, f*; haemorrhagia, *-ae, f*; extravasatio, *-onis, f*; 2. haematoma, *-atis, n /pl. -ata/*) крововилив.
КРОВОМАЖУЩИЙ () 1./*прикм.*/ кровомазальний, кровомажучий; 2./*дієприкм.*/ що маже кров'ю, що мастить кров'ю.
КРОВОМАЗАНИЕ () кровомазання.
КРОВОНАПОЛНЕНИЕ (лат. hyperaemia, *-ae, f*) кровонаповнення.
КРОВОНАПОЛНЕННЫЙ (лат. hyperaemicus, *-a, -um*) кровонаповнений.
КРОВООБРАЗОВАНИЕ (лат. haematogenesis, *-is, f*; haematopoiesis, *-is, f*; haemopoiesis, *-is, f*) кровотвір, кровотворення, кровотворіння, кровоутвір, кровоутворення; /*див. тж* ***КРОВЕТВОРЕНИЕ***/.
КРОВООБРАЩЕНИЕ (лат. haemocirculatio, *-onis, f*; circulatio sanguinis) кровообіг, *-у*, кровобіг, *-у*, крововорот, *-у*, кровокружба.
КРОВООСТАНАВЛИВАНИЕ (лат. haemostasis, *-is, f*) кровоспин, *-у*, кровоспинення, кровотамування, кровогамування.
КРОВООСТАНАВЛИВАЮЩИЙ (лат. haemostaticus, *-a, -um*) кровоспинний, кровотамівний, кровотамувальний, кровотамуючий, крівтамуючий, кровогамівний, кровогамувальний, кровогамуючий.
КРОВООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ () кровоочисний, кровоочищувальний.
КРОВОПОДТЁК (лат. ecchymosis, *-is, f*; suffusio, *-onis, f*; sugillatio, *-onis, f*) кровонаплив, *-у*, синяк, синець, *-нця*.
КРОВОПОДТЁЧНЫЙ () кровонапливний, синяковий, синцевий.
КРОВОПОТЕРЯ () крововтрата.
КРОВОПУСКАНИЕ (лат. missio sanguinis; phlebotomia, *-ae, f*) кровопуск, кровопускання.
КРОВОПУСКАТЕЛЬНЫЙ () кровопускальний.
КРОВОСМЕСИТЕЛЬ () 1. кровозмісник; 2. кровозмішувач.
КРОВОСМЕСИТЕЛЬНИЦА () кровозмісниця.
КРОВОСМЕСИТЕЛЬНЫЙ () кровозмісний, кровозмішувальний.
КРОВОСМЕШЕНИЕ, КРОВОСМЕСИТЕЛЬСТВО (лат. incestus, *-us, m* – блуд, кровозмішення: від in- + castus – чистий, непорочний) кровозмішення, кровомішення, кровомiство. Статеві відносини (зносини, стосунки) між близькими родичами: батьками та дітьми, братами та сестрами.
КРОВОСНАБЖЕНИЕ () кровопостачання, кровонадходження.
КРОВОСОС () 1. упир, вампір; 2. кровосмок, кровосисун, кровосос.
КРОВОСОСНАЯ БАНКА (лат. cucurbita, *-ae, f*; cucurbitula, *-ae, f*; sikya, *-ae, f*) кровососна (кровосисна, кровоссальна) банка.
КРОВОСОСНЫЙ () кровосисний, кровоссальний, кровососний.
КРОВОСОСНЫЙ АППАРАТ () кровосисень.
КРОВОСОСУЩИЕ НАСЕКОМЫЕ () кровопивчі (кровосисні, кровосмоктальні) комахи.
КРОВОСОСУЩИЙ () 1./*прикм.*/ кровосисний, кровосмоктальний, кровосмокчучий; 2./*дієприкм.*/ що смокче кров.
КРОВОТЕЧЕНИЕ (лат. haemorrhagia, *-ae, f*; haematorrhagia, *-ae, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати; profluvium sanguinis) кровотеча.
КРОВОТЕЧЕНИЕ, ЗНАЧИТЕЛЬНОЕ (лат. haemorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoë, *-es, f*: від гр. αιμορροις, *-ιδος* haimorrhois, *-idos* – кровотеча: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія) кровотіч, *-течі*, значна (сильна) кровотеча.
КРОВОТЕЧЕНИЕ, НОСОВОЕ (лат. epistaxis, *-is, f*: від гр. επιταζω epistazo – крапати, випускати по краплям) носокровотеча, носова кровотеча; (нім. Nasenbluten; анг., nosebleed; фр. saignement de nez).
КРОВОТЕЧЕНИЕ, НОСОВОЕ ЗНАЧИТЕЛЬНОЕ (ОБИЛЬНОЕ, СИЛЬНОЕ) (лат. rhinorrhagia, *-ae, f*: від гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс + ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати) носокровотіч, *-течі*, значна (рясна, сильна) носова кровотеча (кровотеча з носа).
КРОВОТЕЧЕНИЕ, ОБИЛЬНОЕ (лат. haemorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoë, *-es, f*: від гр. αιμορροις, *-ιδος* haimorrhois, *-idos* – кровотеча: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія) кровотіч, *-течі*, рясна (значна) кровотеча.
КРОВОТЕЧЕНИЕ, СИЛЬНОЕ (лат. haemorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoea, *-ae, f*; haematorrhoë, *-es, f*: від гр. αιμορροις, *-ιδος* haimorrhois, *-idos* – кровотеча: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + ροη rhoe – тіч, теча, течія) кровотіч, *-течі*, сильна (значна) кровотеча.

КРОВОТОК () кровоплин, кровобіг, кровотік, *-току*, крововток.
КРОВОТОЧАЩИЙ (лат. haemorrhagicus, *-a, -um*; cruentus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ кровотечний, кровоточивий; 2./*дієприкм.*/ що кровоточить.
КРОВОТОЧИВОСТЬ () кровотечність, *-ності*, кровоточивість, *-вості*.
КРОВОТОЧИВЫЙ (лат. haemorrhagicus, *-a, -um*; cruentus, *-a, -um*) кровотечний, кровоточивий.
КРОВОТОЧИТЬ () кровоточити.
КРОВОХАРКАНИЕ (лат. haemoptysis, *-is, f*; haemoptoë, *-es, f*) кровохаркання.
КРОВОХАРКАТЬ () кровохаркати.
КРОВЬ (лат. sanguis, *-inis, m*; haema: від гр. haima) кров, крів, /*Р. крові*/.
КРОВЯНАЯ ГОЛОВНАЯ ОПУХОЛЬ (лат. cephal(o)haematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephal(o)haematoma, *-atis, n /pl. -ata/*) головокров'як, головокрововилив, головокровоопух, головокровопухлина, кров'яна головна пухлина (опух).
КРОВЯНИСТОСТЬ () кров'янистість, *-тості*.
КРОВЯНИСТЫЙ (лат. sanguinolentus, *-a, -um*) кров'янистий.
КРОВЯНОЕ ДАВЛЕНИЕ () кровотиск, *-ку*, кров'яний тиск.
КРОВЯНОЙ () кров'яний.
КРОВЯНЫЕ ПЛАСТИНКИ (лат. thrombocyti, *-orum, m /pl./*) кровопластинки, кров'яні пластинки.
КРОЛИК (лат. cuniculus, *-i, m*) кріль.
КРОМЕ () крім, окрім, опріч.
КРОМКА () пруг, пружок, крайка, окрайка.
КРОМСАТЬ () шматувати, батувати.
КРОПОТЛИВЫЙ () копіткий, марудний, загайний.
КРОССИНГОВЕР (анг. crossing-over) перехрест, перехрещування, кросинґовер; (рос. перекрест).
КРОХОТНЫЙ, КРОШЕЧНЫЙ () крихітний.
КРОШЕНИЕ (лат. concisio, *-onis, f*) кришення.
КРОШИТЬ () кришити.
КРОШКА () крихта.
КРУГ (лат. cyclus, *-i, m*; circulus, *-i, m*; discus, *-i, m*) коло, круг, кружало.
КРУГЛОСУТОЧНЫЙ () цілодобовий.
КРУГЛЫЙ (лат. rotundus, *-a, -um*; circinatus, *-a, -um*) круглий.
КРУГОВОЙ (лат. anularis, *-e*; annularis, *-e*; circularis, *-e*; gyratus, *-a, -um*; orbicularis, *-e*) коловий, круговий, кружньовий.
КРУГОВОРОТ (лат. circulatio, *-onis, f*; circulus, *-i, m*) коловорот, круговорот.
КРУГООБОРОТ (лат. circulatio, *-onis, f*; circulus, *-i, m*) колооберт, кругооберт.
КРУГООБРАЗНЫЙ (лат. circinatus, *-a, -um*) колоподібний, кругоподібний, круглястий.
КРУГООБРАЩЕНИЕ (лат. circulatio, *-onis, f*; circulus, *-i, m*) колообіг, кругообіг.
КРУЖЕВНОЙ () мереживний, мережаний, мережений.
КРУЖОК (лат. discus, *-i, m*) 1. кружок, кружальце, кружалко; 2. () гурток.
КРУЖОЧЕК (лат. areola, *-ae, f*) кружечок.
КРУП (анг. croup; лат. laryngitis crouposa; laryngitis pseudomembranacea) блониця, слиногор, круп.
КРУП, ЛОЖНЫЙ [ПСЕВДОКРУП] (лат. laryngitis subglottica; pseudocroup) хибноблониця, хибнослиногор, лживоблониця, лживослиногор, несправжньоблониця, несправжньослиногор, нібиблониця, нібислиногор, псевдокруп, лживий [хибний, несправжній, ніби] круп [блониця, слиногор].
КРУПИНКА (лат. granulum, *-i, n*) крупинка.
КРУПНО- () велико-, грубо-, значно-.
КРУПНОПЯТНИСТЫЙ () великоплямистий.
КРУПНЫЙ () 1. великий; 2. визначний, видатний.
КРУПОЗНЫЙ (лат. crouposus, *-a, -um*; cruposus, *-a, -um*) крупозний.
КРУРАЛЬНЫЙ (лат. cruralis, *-e*: від crus, *cruris, n /pl. crura/* – гомілка, голінка) гомілковий, голінковий, круральний.
КРУСТА (лат. crusta, *-ae, f*) струп, кірка, круста; (рос. струп, корка).
КРУШИНА (лат. Rhamnus, *-i, m L.*) жостір, *-тіру*, жостелина.
КРУШИНА, СЛАБИТЕЛЬНАЯ (лат. Rhamnus cathartica *L.*) жостір проносний, хробост.
КРЫЛАТЫЙ (лат. alatus, *-a, -um*) крилатий.
КРЫЛО (лат. ala, *-ae, f*) крило.
КРЫЛОВИДНЫЙ (лат. alatus, *-a, -um*; pterygoideus, *-a, -um*) крилуватий, крилоподібний, крилястий.
КРЫЛОНЁБНЫЙ (лат. pterygopalatinus, *-a, -um*) крилопіднебінний, крилононіб'яний.
КРЫСА () щур, пацюк.
КРЫСИНЫЙ () щурячий, пацючий, пацюковий.
КРЫША (лат. tegmen) покрівля, дах, стріха.
КРЮК (лат. uncus, *-i, m*) гак, очепа, ключка.
КРЮКООБРАЗНЫЙ (лат. unciformis, *-e*; hamatus, *-a, -um*) гакуватий.
КРЮЧКОВАТЫЙ, КРЮЧКОВИДНЫЙ, КРЮЧКООБРАЗНЫЙ (лат. unciformis, *-e*; hamatus, *-a, -um*) гачкуватий, гачкоподібниії.

КРЮЧОК (лат. uncus, *-i, m*; hamus, *-i, m*; tenaculum, *-i, n*) гачок, ключка; закарлючка.
КРЮЧОЧЕК (лат. hamulus, *-i, m*) гачечок.
КСАНТЕЛАЗМА (лат. **xanthelasma**, *-atis, n /pl. -ata/: від гр. xantos – жовтий*) ксантелазма.
КСАНТО- (лат. **xantho-**: *від гр. xantos – жовтий*) жовто-, ксанто-.
КСАНТОДЕРМИЯ (лат. **xanthodermia**, *-ae, f: від гр. xantos – жовтий*) жовтошкір'я, жовтошкірість, -*рості*, жовтошкірність, -*ності*, ксантодермія.
КСАНТОЗ (лат. **xanthosis**, *-is, f: від гр. xantos – жовтий*) жовтяниця, ксантоз.
КСАНТОМА (лат. **xanthoma**, *-atis, n /pl. -ata/: від гр. xantos – жовтий*) ксантома.
КСАНТОМАТОЗ (лат. **xanthomatosis**, *-is, f: від гр. xantos – жовтий*) ксантоматоз.
КСАНТОПСИЯ (лат. **xanthopsia**, *-ae, f: від гр. xantos – жовтий + ops – погляд*) жовтозорість, -*рості*, жовтобаччя, жовтобачість, -*чості*, жовтобачність, -*ності*, жовтобачення, жовтовидячка, ксантопсія. *Бачення предметів у жовтому світлі.*
КСАНТОХРОМИЯ (лат. **xanthochromia**, *-ae, f: від гр. xantos – жовтий*) жовтявість, -*вості*, жовтяничність, -*ності*, жовтозабарвлення, жовтозабарвленість, -*ності*, ксантохромія.
КСЕНО- (лат. **xeno-**: *від гр. xenos – чужий*) чужо-, чужовидо-, ксено-.
КСЕНОБИОТИК (лат. **xenobioticum**, *-i, n: від гр. xenos – чужий*) ксенобіотик.
КСЕНОТРАНСПЛАНТАЦИЯ (лат. **xenotransplantatio**, *-onis, f: від гр. xenos – чужий + лат. transplantatio, -onis, f – пересад, пересадка, пересадження, пересаджування, трансплантація*) чужовидопересадка, ксенотрансплантація.
КСЕРО- (лат. **xero-**: *від гр. xeros – сухий*) сухо-, ксеро-.
КСЕРОДЕРМА (лат. **xeroderma**, *-atis, n /pl. -ata/: від гр. xeros – сухий + derma – шкіра*) сухошкіра, ксеродерма. *Сухість шкіри, слабка форма іхтіозу*; (нім., Pergamenthaut).
КСЕРОДЕРМИЯ (лат. **xerodermia**, *-ae, f: від гр. xeros – сухий + derma – шкіра*; **ichthyosis**, *-is, f*; **ichthyosis simplex**; **ichthyosis abortiva**) сухошкір'я, сухошкірість, -*рості*, сухошкірність, -*ності*, шкіросухість, -*хості*, ксеродермія. *Сухість шкіри, іхтіоз.*
КСЕРОЗ (лат. xerosis, *-is, f*) сухість, -*хості*, висихання, висхнення, ксероз. Патологічна (хвороблива) сухість; (рос. сухость, высыхание).
КСЕРОЗ КОНЪЮНКТИВЫ (лат. **xerosis conjunctivae**; **xerophthalmia**, *-ae, f: від гр. xeros – сухість + ophthalmos – око*) сухооччя, сухоочість, -*чості*, сухоочність, -*ності*, сухоокість, -*кості*, окосухість, -*хості*, сухість ока, ксероз [сухість, висихання, усихання] кон'юнктиви [спійні, споївки, сполучні, сполучнівки, сполучноокооболонки, сполучноочнооболонки, злучнівки, злучноокооболонки, злучноочнооболонки, сполучної оболонки ока]; (нім., Augendarre).
КСЕРОСТОМИЯ (лат. xerostomia, *-ae, f*) сухоротість, -*тості*, ротосухість, -*хості*, ксеростомія. *Сухість у роті.*
КСЕРОФТАЛЬМИЯ (лат. **xerophthalmia**, *-ae, f: від гр. xeros – сухість + ophthalmos – око*; **xerosis conjunctivae**) сухооччя, сухоочість, -*чості*, сухоочність, -*ності*, сухоокість, -*кості*, окосухість, -*хості*, ксерофтальмія. *Сухість ока, сухість [висихання, усихання, ксероз] кон'юнктиви [спійні, споївки, сполучні, сполучнівки, сполучноокооболонки, сполучноочнооболонки, злучнівки, злучноокооболонки, злучноочнооболонки, сполучної оболонки ока]*; (нім., Augendarre).
КСИФОДИНИЯ (лат. xiphodynia. *-ae, f*) ксифодинія.
КСИФОПАГ (лат. xiphopagus, *-i, m*) ксифопаґ.
КУБИТАЛЬНЫЙ (лат. cubitalis, *-e: від cubitus, -i, m; cubitum, -i, n – лікоть, -ктя*) ліктьовий, кубітальний; (рос. локтевой).
КУБ (лат. cubus, *-i, m*) шестистін, куб; (пол. sześcian).
КУБОВИДНАЯ КОСТЬ () гранівка, гранчаста кість, шестистінова [кубовидна, кубоподібна] кістка.
КУБОВИДНЫЙ (лат. cuboideus, *-a, -um: від cubus, -i, m – куб, шестистін*) шестистіновий, кубовидний, кубоподібний; (пол. sześcienny; словац. kockovitý).
КУБОК (лат. calix) чаша, кубок; (словац. kalich, pohár).
КУКЛА () лялька.
КУЛАК () п'ястук, кулак.
КУЛЬТЕПРИЁМНИК () куксовмістник, куксовміщувач, куксоложисько, куксопіхвина.
КУЛЬТИВАЦИЯ (лат. cultivatio, *-onis, f*) плекання, виплекування, вирощування, культивація; (рос. выращивание).
КУЛЬТИВИРОВАНИЕ (лат. cultivatio, *-onis, f*) плекання, виплекування, вирощування, культивування; (рос. выращивание).
КУЛЬТИВИРОВАННЫЙ () виплеканий, вирощений, культивований; (рос. вырощенный).
КУЛЬТИВИРОВАТЬ (лат. cultivare) плекати, виплекувати, ростити, вирощувати, культивувати; (рос. растить, выращивать).
КУЛЬТИВИРОВАТЬСЯ (лат. cultivare) плекатись, вирощуватись, культивуватись.
КУЛЬТИВИРУЕМЫЙ () 1./*прикм.*/ плеканий, виплекуваний, рощений, вирощуваний, культивований; 2./*дієприкм.*/ що плекається, що виплекується, що вирощується, що культивується;(рос. выращиваемый).
КУЛЬТУРА (лат. cultura, *-ae, f*) плека, плекання, ріст, /*Р. росту*/, виріст, -*росту*, поріст, -*росту*, пороста, культура.

КУЛЬТУРАЛЬНЫЙ (лат. culturalis, *-e*) плековий, плеканнєвий, виростовий, поростовий, культуральний.
КУЛЬТЯ () кукса.
КУЛЯ [КУЛИ] (МИШЕНЕВИДНОКЛЕТОЧНАЯ) АНЕМИЯ (лат. thalassaemia, *-ae, f*) анемія Куля [Кулі] (мішенюватоклітинна, мішеноподібноклітинна); (пол. niedokrwistość Cooleya; niedokrwistość docelowokomórkowa).
КУМУЛИРОВАНИЕ (лат. cumulatio, *-onis, f*) накопичування, нагромаджування, кумулювання; (рос. накапливание).
КУМУЛИРОВАТЬ (лат. cumulare) накопичувати, нагромаджувати, кумулювати; (рос. накапливать).
КУМУЛЯТИВНЫЙ (лат. cumulativus, *-a, -um*) накопичувальний, нагромаджувальний, кумулятивний; (рос. накопительный).
КУМУЛЯЦИЯ (лат. cumulatio, *-onis, f*) */докон./* нагромадження, накопичення; */недок./* накопичування, нагромаджування, кумуляція; (рос. накопление).
КУПАНИЕ () купання, купанка.
КУПАТЬ () купати.
КУПАТЬСЯ () купатись.
КУПИРОВАТЬ () */недок./* уривати, обривати; */докон./* увірвати, купірувати, купувати.
КУПОЛ (лат. cupula, *-ae, f*) баня, склепіння.
КУПОЛОВИДНЫЙ () банюватий, банеподібний, склепінчастий, куполоподібний.
КУПОЛООБРАЗНЫЙ () банюватий, банеподібний, склепінчастий, куполоподібний.
КУПОЛОВИДНЫЙ, КУПОЛООБРАЗНЫЙ () банюватий, банеподібний, склепінчастий, куполоподібний.
КУПОРОС (лат. vitriolum, *-i, n*) купервас.
КУПОРОС, ЖЕЛЕЗНЫЙ () сірчан заліза, залізний купервас.
КУПОРОС, МЕДНЫЙ () синій камінь, мідний купервас.
КУРАБЕЛЬНОСТЬ (лат. curabilitas, *-atis, f*) виліковність, *-ности*, вигойність, *-ности*, видужність, *-ности*, видужуваність, *-ности*, курабельність, *-ности*; (рос. излечимость; пол. uleczalność).
КУРАБЕЛЬНЫЙ (лат. curabilis, *-e*) зцілюваний, виліковний, вигойний, видужний, видужуваний, курабельний; (рос. излечимый; пол. uleczalny).
КУРАЦИЯ (лат. curatio, *-onis, f*) догляд, лікування, ведення, курація; (рос. лечение, уход, ведение */больного/*).
КУРВАТУРА () кривина, кривизна, курватура; (рос. кривизна).
КУРИЛЬЩИК () курець, *-рця*.
КУРИНАЯ СЛЕПОТА (лат. hemeralopia, *-ae, f*) луна, куряча сліпота.
КУРИНЫЙ () курячий.
КУРИРОВАНИЕ (лат. curatio, *-onis, f*) нагляд, наглядання, догляд, доглядання, турбота, дбання, піклування, опікування; лікування, ведення, курування.
КУРИРОВАТЬ (лат. curare) наглядати, доглядати, турбуватись, дбати, піклуватись, опікуватись; лікувати, вести, курувати.
КУРИТЬ () курити, палити.
КУРИЦА () курка, кура.
КУРОРТ (нім. **Kurort**: *від Kur – лікування + Ort – місце*) оздоровниця, уздоровниця, здоровщина, оздоровщина, лікувальщина, курорт. *Місцевість, що має природні лікувальні властивості, і в якій створені лікувально-профілактичні заклади – санаторії [оздоровні]*; (рос. здравница; пол. zdrojowisko; словац. kúpele).
КУРОРТНО-САНАТОРНЫЙ (лат. kurortico-sanatoricus, *-a, -um*) оздоровнич(н)о-оздоровний, оздоровницько-оздоровний, оздоровнице(во)-оздоровневий, оздоровщино(во)-оздоровняний, курортно-санаторний; (словац. kúpeľno-ozdravovný).
КУРОРТНЫЙ (лат. kurorticus, *-a, -um*) оздоровнич(н)ий, оздоровницький, оздоровницевий, здоровщинний, здоровщиновий, оздоровщинний, оздоровщиновий, лікувальщиновий, курортний; (словац. kúpeľný).
КУРОРТОЛОГ (лат. kurortologus, *-i, m*) оздоровницівник, оздоровницезнавець, *-вця*, здоровщинівник, здоровщинознавець, *-вця*, оздоровщинівник, оздоровщинознавець, *-вця*, лікувальщинівник, лікувальщинознавець, *-вця*, курортолоґ; */жін./* оздоровницівниця, оздоровницезнавиця, здоровщинівниця, здоровщинознавиця, оздоровщинівниця, оздоровщинознавиця, лікувальщинівниця, лікувальщинознавиця, курортолоґиня.
КУРОРТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. kurortologicus, *-a, -um*) оздоровницівничий, оздоровницезнавчий, оздоровницезнавський, здоровщинівничий, здоровщинознавчий, здоровщинознавський, оздоровщинівничий, оздоровщинознавчий, оздоровщинознавський, лікувальщинівничий, лікувальщинознавчий, лікувальщинознавський, курортолоґічний.
КУРОРТОЛОГИЯ (лат. kurortologia, *-ae, f*) оздоровницівництво, оздоровницезнавство, здоровщинівництво, здоровщинознавство, оздоровщинівництво, оздоровщинознавство, лікувальщинівництво, лікувальщинознавство, курортолоґія.
КУРС (лат. cursus, *-i, m*) хід, */Р. ходу/*, напрямок, шлях, курс.
КУСАЧКИ () гострозубці, кусачки.

КУСКОВАНИЕ () шматкування, шматування, батування.

КУСКОВАТЬ () шматкувати, шматувати, батувати.

КУСОК () шмат, шматок, *-тка*, кусень, *-сня*, кавалок, *-лка*.

КУТИС (лат. **cutis**, *-is, f*; **cutis vera**; **corium**, *-ii, n*; **derma**, *-atis, n /pl. -ata/*) шкіра, шкірина, шкіровина, істинна шкіра, кутис. *Істинний шар шкіри під епідермісом [надшкір'ям, нашкурнем]*; (рос. кожа, собственно кожа; пол. skóra, skóra właściwa; нім., Lederhaut; анг., true skin).

КУТИКУЛА (лат. cuticula, *-ae, f*) шкірка, надшкір'я, кутикула; (рос. кожица, надкожница).

КУШАТЬ () їсти.

КЩР */КИСЛОТНО-ЩЁЛОЧНОЕ РАВНОВЕСИЕ/* () КЛР */кислотно-лужна рівновага/*.

КЩС */КИСЛОТНО-ЩЁЛОЧНОЕ СОСТОЯНИЕ/* () КЛС */кислотно-лужний стан/*.

КЮВЕЗ (фр. couveuse) вигрівальня, дозрівальня, кювез.

КЮРЕТАЖ (фр. curettage; лат. abrasio, *-onis, f*) вишкрібання, вишкрябування, кюретаж; (рос. выскабливание).

КЮРЕТКА (фр. curette) шкрябачка, вишкрібачка, кюретка.

КЮРИТЕРАПИЯ (лат. **curitherapia**, *-ae, f: від фр. прізвища фізиків – засновників науки про радіоактивність подружжя П'єра Кюрі [Pierre Curie] (1859–1906) та Марії Склодовської-Кюрі (1867–1934) + гр. therapeia – лікування*) променелікування, опромінелікування, кюрітерапія. *Застосування радію з лікувальною метою.*

ЛАБИАЛЬНЫЙ (лат. labialis, *-e*) губний, лабіальний; (рос. губной).
ЛАБИЛЬНОСТЬ (лат. labilitas, *-atis, f*) мінливість, *-вості*, несталість, *-лості*, нестійкість, *-кості*, нетривкість, *-кості*, хиткість, *-кості*, хисткість, *-кості*, лабільність, *-ності*.
ЛАБИЛЬНЫЙ (лат. labilis, *-e*) мінливий, несталий, непостійний, нестійкий, нетривкий, хиткий, хисткий, лабільний.
ЛАБИРИНТ (лат. labyrinthus, *-i, m*; auris interna) плутанка, закрутос, лабіринт.
ЛАБИРИНТИТ (лат. labyrinthitis, *-tidis, f*) плутанковиця, плутанкозапал, плутанкозапалення, лабіринтит.
ЛАБИРИНТНЫЙ (лат. labyrinthicus, *-a, -um*) лабіринтовий, лабіринтний; (пол. błędnikowy).
ЛАБОРАНТ (від laborans, *-antis* – працюючий) дослідовець, *-вця*, лаборант.
ЛАБОРАТОРИЯ (лат. laboratorium, *-ii, m*: від laboro – працюю) дослідня, робітня, лабораторія.
ЛАБОРАТОРНЫЙ (лат. laboratorius, *-a, -um*) дослідний; досліднянний, лабораторний.
ЛАВАЖ (фр. lavage) промивання, лаваж.
ЛАГОФТАЛЬМ (лат. lagophthalmus, *-i, m*) заячооччя, заячоокість, *-кості*, заяче око, лаґофтальм; (рос. заячий глаз).
ЛАДОННЫЙ (лат. palmaris, *-e*) долоневий, долонний.
ЛАДОНЬ (лат. palma manus) долоня.
ЛАДЬЕВИДНАЯ КОСТЬ (лат. os naviculare) човенце, човноподібна [човнувата, човниста] кістка.
ЛАДЬЕВИДНЫЙ (лат. scaphoideus, *-a, -um*; navicularis, *-e*) човнуватий, човнистий, човноподібний.
ЛАЗАРЕТ (фр. lazaret: від іт. lazzaretto – лікарня для прокажених: від імені Святого Лазаря) лічниця, військлічниця, військолічниця, лазарет. Невеликий лікувальний заклад при військовій частині для нетривалого стаціонарного лікування хворих, які не потребують переведення до госпіталю; (рос. лечебница; словац., nemocnica).
ЛАЗАРЕТНЫЙ (від імені Святого Лазаря) лічницевий, військлічницевий, військолічницевий, лазаретний.
ЛАЗЕР (анг. laser; /*абревіатура (скорочення)*/ від Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation – посилення світла за допомогою індукованого (вимушеного) випромінювання) лазер.
ЛАКИРОВАННЫЙ () лакований.
ЛАКМУС (нім. Lackmus; гол. lakmoes; лат. lacmus, *-i, m*) лакмус.
ЛАКРИМАЛЬНЫЙ (лат. lacrimalis, *-e*: від lacrima, *-ae, f* – сльоза, сльозина) сльозовий, слізний, лакримальний.
ЛАКТАТ (лат. lactas, *-atis, m*: від lac, *lactis, n* – молоко) лактат. Сіль молочної кислоти; (пол. mleczan).
ЛАКТАЦИОННЫЙ (лат. lactationalis, *-e*: від lactatio, *-onis, f*: від lacto – годую молоком: від lac, *lactis, n* – молоко) 1. молоченнєвий, молокотвірний, молокотвореннєвий, молокоутвірний, молокоутворювальний, молоковидільний; 2. молочнівкогодувальний, грудогодувальний, лактаційний.
ЛАКТАЦИЯ (лат. lactatio, *-onis, f*: від lacto – годую молоком: від lac, *lactis, n* – молоко) 1. молочення, молокотвір, молокотворення, молокоутвір, молокоутворення, молокоутворювання, молоковиділення; 2. молочнівкогодування, грудогодування, лактація; (пол. 1. wydzielanie mleka; 2. karmienie piersią).
ЛАКТО- (лат. lacto-: від lac, *lactis, n* – молоко) молоко-, молочно-, лакто-; (рос. молоко-, молочно-; пол. mleko-).
ЛАКТОЗА (лат. lactosa, *-ae, f*; lactosum, *-i, n*) молокоцукор, молочний цукор, лактоза; (рос. молочный сахар; пол. cukier mleczny).
ЛАКТОЗУРИЯ (лат. lactosuria, *-ae, f*) лактозурія.
ЛАКТОРРЕЯ (лат. lactorrhoea, *-ae, f*) молокотіч, *-течі*, молокотеча, лакторея; (пол. mlekotok,
ЛАКТОСТАЗ (лат. lactostasis, *-is, f*) молокоспин, лактостаз.
ЛАКУНА (лат. lacuna, *-ae, f*) заглибина, заглиблення, западина, затока, лакуна; (словац. škára).
ЛАКУНАРНЫЙ (лат. lacunaris, *-e*) заглибинний, заглибистий, заглибленнєвий, западинний, западиновий, затоковий, затокуватий, лакунарний; (словац. škárový, škárovitý).
ЛАКУННЫЙ (лат. lacunaris, *-e*) заглибинний, затоковий, лакунний.
ЛАЛОПАТИЯ (лат. lalopathia, *-ae, f*) моворозлад, лалопатія. Розлад мови (мовлення).
ЛАЛОФОБИЯ (лат. lalophobia, *-ae, f*) лалофобія.

ЛАМБДАЦИЗМ (лат. lambdacismus, *-i, m*) елневимова, елневимовність, *-ності*, елневимовлення, елневимовляння, ламбдацизм.
ЛАМБДОВИДНЫЙ, ЛАМБДОИДНЫЙ (лат. lambdoideus, *-a, -um*) елподібний, ламбдоподібний, ламбдовидний, ламбдоїдний.
ЛАМЕЛЛА (лат. lamella, *-ae, f*) платівка, ламела; (рос. пластинка).
ЛАМЕЛЛЯРНЫЙ (лат. lamellatus, *-a, -um*; lamellosus, *-a, -um*) шаруватий, ламелярний.
ЛАМИНА (лат. lamina, *-ae, f*) платівка, ламіна; (рос. пластинка).
ЛАМИНОГРАФИЯ (лат. laminographia, *-ae, f*) ламінографія.
ЛАМИНЭКТОМИЯ (лат. laminectomia, *-ae, f*) хребцелуковитин, ламінектомія.
ЛАМПА () лампа.
ЛАМПОЧКА () лампочка; (словац. žiarovka).
ЛАНУГО (лат. lanugo, *-inis, f*) волоски, волосинки, лануго.
ЛАНЦЕТ (фр. lancette: від лат. lancea – спис; лат. lanceola, *-ae, f*) ланцет.
ЛАПАРОСКОП (лат. laparoscopium, *-ii, n*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) черевогляд, черевооглядник, лапароскоп.
ЛАПАРОСКОПИСТ (лат. laparoscopistus, *-i, m*; laparoscopista, *-ae, m*; laparoscopicus, *-i, m*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) черевооглядач, черевооглядувач, черевооглядовець, *-вця*, черевооглядальник, черевооглядувальник, лапароскопіст.
ЛАПАРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. laparoscopicus, *-a, -um*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) черевооглядний, черевооглядовий, черевооглядальний, лапароскопічний.
ЛАПАРОСКОПИЯ (лат. laparoscopia, *-ae, f*; abdominoscopia, *-ae, f*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) черевоогляд, черевооглядання, черевооглядування, лапароскопія.
ЛАПАРОТОМИЯ (лат. laparotomia, *-ae, f*) черевороздтин, лапаротомія; (рос. чревосечение).
ЛАПАРОЦЕНТЕЗ () черевопротин, лапароцентез.
ЛАРВИРОВАННЫЙ (лат. larvatus, *-a, -um*) прихований, притаєний, потайний, ларвований.
ЛАРИНГЕАЛЬНЫЙ (лат. laryngealis, *-e*; laryngeus, *-a, -um*) гортанний, гортанковий, горлянковий, ларинґеальний.
ЛАРИНГИТ (лат. laryngitis, *-tidis, f*) горлянковиця, горлянкозапал, горлянкозапалення, запалення горлянки, ларинґіт.
ЛАРИНГО-ОТО-РИНО- (лат. laryngo- – горло-, горлянко- + oto- – вухо- + rhino- – носо-: від larynx – гортань, гортанка, горлянка + гр. us, *otos* – вухо + гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс) горлянко-вухо-носо-, ларинго-ото-рино-.
ЛАРИНГОЛОГ (лат. laryngologus, *-i, m*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. logos – слово, вчення, наука) горлянковик, горлянківник, горлянкознавець, *-вця*, ларинґолог; */жін./* горлянковиця, горлянківниця, горлянкознавиця, ларинґологиня; (рос. горловик); /див. тж ***ЛОР, ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГ***/.
ЛАРИНГОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. laryngologicus, *-a, -um*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. logos – слово, вчення, наука) горлянковицький, горлянківничий, горлянкознавчий, горлянкознавський, ларинґологічний.
ЛАРИНГОЛОГИЯ (лат. laryngologia, *-ae, f*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. logos – слово, вчення, наука) горлянковицтво, горлянківництво, горлянкознавство, ларинґологія.
ЛАРИНГОРРАГИЯ (лат. laryngorrhagia, *-ae, f*) горлянкокровотеча, горлянкокровотіч, *-течі*, ларинґорагія.
ЛАРИНГОСКОП (лат. laryngoscopium, *-ii, n*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) горлянкогляд, горлянкооглядник, ларингоскоп.
ЛАРИНГОСКОПИСТ (лат. laryngoscopistus, *-i, m*; laryngoscopista, *-ae, m*; laryngoscopicus, *-i, m*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) горлянкооглядач, горлянкооглядувач, ларинґоскопіст.
ЛАРИНГОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. laryngoscopicus, *-a, -um*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) горлянкооглядний, горлянкооглядовий, горлянкооглядальний, ларинґоскопічний.
ЛАРИНГОСКОПИЯ (лат. laryngoscopia, *-ae, f*: від larynx, *-yngis, m* – горлянка, гортанка, гортань, ларинкс + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) горлянкоогляд, горлянкооглядання, ларинґоскопія.
ЛАРИНГОСПАЗМ (лат. laryngospasmus, *-i, m*) голосникостиски, горлянкостиск, горлянкоскорч, ларинґоспазм.
ЛАРИНГОСТЕНОЗ (лат. laryngostenosis, *-is, f*) горлянкозвуз, горлянкозвуження, горлянкозвуженість, *-ності*, ларинґостеноз. Стеноз (звуз, звуження, звуженість) горлянки (гортанки, гортані).
ЛАРИНГОСТОМИЯ (лат. laryngostomia, *-ae, f*) ларинґостомія.
ЛАРИНГОТОМИЯ (лат. laryngotomia, *-ae, f*) горлянкорозтин, горлянкорозтинання, горлянкорозітнення, ларинґотомія.
ЛАРИНГОТРАХЕИТ (лат. laryngotracheitis, *-tidis, f*) горлянкодихавковиця, горлянкодихавкозапал, горлянкодихавкозапалення, ларинґотрахеїт.

ЛАРИНГОФАРИНГИТ (лат. laryngopharingitis, *-tidis, f*) горлянкопролиговиця, горлянкопролигозапал, горлянкопролигозапалення, горловиця, горлозапал, горлозапалення, ларинґофаринґіт.
ЛАРИНГОФАРИНКС (лат. laryngopharynx) горлянкопролиг, ларинґофаринкс.
ЛАРИНГЭКТОМИЯ (лат. laryngectomia, *-ae, f*) горлянковитин, горлянковитинання, горлянковитнення, ларинґектомія.
ЛАРИНКС (лат. larynx, *-yngis, m*) горлянка, гортанка, гортань, ларинкс; (рос. гортань).
ЛАТЕНТНЫЙ (лат. latens, -entis; recessivus, *-a, -um*) прихований, притаєний, потайний, безсимптомний, латентний.
ЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. lateralis, *-e*: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) бічний, боковий, добічний, прибічний, латеральний; (рос. боковой; пол. boczny; словац. bočný).
ЛАТЕРО- (лат. latero-: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) боко-, бічно-, латеро-.
ЛАТЕРОВЕРСИЯ (лат. lateroversio, *-onis, f*: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) латероверсія.
ЛАТЕРОПОЗИЦИЯ (лат. lateropositio, *-onis, f*: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) бокозміст, бокозміщення, бічнозміст, бічнозміщення, латеропозиція. Бокове (бічне) зміщення.
ЛАТЕРОПУЛЬСИЯ (лат. lateropulsio, *-onis, f*: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) латеропульсія.
ЛАТЕРОФЛЕКСИЯ (лат. lateroflexio, *-onis, f*: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) бокозагин, бокоперегин, бічнозагин, бічноперегин, латерофлексія. Боковий (бічний) перегин.
ЛАТЕРОФОБИЯ (лат. laterophobia, *-ae, f*: від latus, *-eris, n* – бік, сторона) латерофобія.
ЛАЮЩИЙ () гавкучий, хивкаючий.
ЛЕВАТОР (лат. levator, *-oris, m*) підіймач, леватор; (рос. поднимающая мышца; пол. dźwigacz */mięsień/*).
ЛЕВИГАЦИЯ (лат. levigatio, *-onis, f*) левіґація.
ЛЕВУЛЁЗА (лат. laevulosa, *-ae, f*; fructosa, *-ae, f*: від fructus, *-us, m* – плід) плід(н)инка, плодовинка, плодо(во)солод, плодо(во)солодень, *-дня*, плодо(во)цукор, *-кру*, левульоза. Плодовий цукор [солод, солодень]; (рос. плодовый сахар).
ЛЕВША () лівша, лівшун, шульга.
ЛЕВЫЙ (лат. sinister) лівий.
ЛЁГКИЕ (лат. pulmones */pl./*) легені */Р. -гень* і *-генів/*.
ЛЁГКИЙ (лат. facilus, *-a, -um*; levis, *-e*; mitis, *-e*; blandus, *-a, -um*; ambulatorius, *-a, -um*) легкий.
ЛЕГКОВОСПЛАМЕНЯЮЩИЙСЯ () займистий, легкозаймистий, легкозапальний.
ЛЁГКОЕ (лат. pulmo, *-onis, m*) легеня.
ЛЕГКОРАСТВОРИМЫЙ () легкорозчинний.
ЛЕГКОУСВАИВАЕМЫЙ () легкозасвоюваний.
ЛЕГКОУТОМЛЯЕМОСТЬ () легковтомлюваність, *-ності*, легкостомлюваність, *-ності*.
ЛЕГКОУТОМЛЯЕМЫЙ () легковтомлюваний, легкостомлюваний.
ЛЁГОЧНЫЙ (лат. pulmonalis, *-e*; pulmonarius, *-a, -um*) легеневий.
ЛЁД () крига, лід, */Р. льоду/*.
ЛЕДНИК () 1. льодовня, льодівник, льодовник; 2. льодовик.
ЛЕДЯНОЙ () льодовий, крижаний.
ЛЕЖАТЬ () лежати.
ЛЕЖАТЬ НА ЖИВОТЕ () лежати долілиць.
ЛЕЖАТЬ НА СПИНЕ () лежати горілиць.
ЛЕЗВИЕ () лезо.
ЛЕЗИЯ (лат. laesio, *-onis, f* – пошкодження: від laedere, *pp. laesus* – пошкоджувати) пошкодження, ушкодження; ураження, враза; порушення, лезія; (рос. повреждение, поражение, нарушение; нім., Schädigung, Verletzung, Störung; анґ., hurt, injury, damage).
ЛЕЙК-, ЛЕЙКО- (лат. leuc-; leuco-; leuk-; leuko-: від гр. λευκος leukos – білий) біло-, лев/йк-, лев/йко-; (рос. бело-; пол. biało-).
ЛЕЙКАНЕМИЯ (лат. leucanaemia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) лев/йканемія.
ЛЕЙКЕМИЯ (лат. leukaemia, *-ae, f*; leucaemia, *-ae, f*; leukosis, *-is, f*; leucosis, *-is, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білачка, білокрів'я, білокровність, *-ності*, білокрівценадмір, лев/йкемія; (рос. белокровие; пол. białaczka; яп. kakketsubyo).
ЛЕЙКО-, ЛЕЙК- (лат. leuco-; leuc-; leuko-; leuk-: від гр. λευκος leukos – білий) біло-, лев/йко-, лев/йк-; (рос. бело-; пол. biało-).
ЛЕЙКОГРАММА (лат. leucogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. λευκος leukos – білий) білокрівцеопис, лев/йкограма.
ЛЕЙКОДЕРМА (лат. leucoderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. λευκος leukos – білий) білошкір'я, білошкірність, *-ності*, лев/йкодерма.
ЛЕЙКОЗ (лат. leucosis, *-is, f*; leukosis, *-is, f*; leucaemia, *-ae, f*; leukaemia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білачка, білокрів'я, білокровність, *-ності*, білокрівцеопух, білокрівцепухлина, білокрівцезлоопух, білокрівцезлопухлина, лев/йкоз; (рос. белокровие).
ЛЕЙКОЛИЗ (лат. leucolysis, *-is, f*; leucocytolysis, *-is, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білокрівцерозчин, лев/йколіз.

ЛЕЙКОМА (лат. leucoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. leukoma – біла дошка: від гр. λευκος leukos – білий) луда, налуда, полуда, більмо, лев/йкома. Біла пляма на рогівці; (рос. бельмо; пол. bielmo).

ЛЕЙКОНИХИЯ (лат. leuconychia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білонігтя, лев/йконіхія.

ЛЕЙКОПАТИЯ (лат. leucopathia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білокрівцехворість, *-рості*, лев/йкопатія.

ЛЕЙКОПЕНИЯ (лат. leucopenia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білокрівцебрак, білокрівценестача, білокрівцебідність, *-ності*, недобілокрівцевість, *-вості*, лев/йкопенія.

ЛЕЙКОПЛАКИЯ (лат. leucoplakia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) лев/йкоплакія.

ЛЕЙКОПЛАСТЫРЬ (від гр. λευκος leukos – білий + plastos – ліплений, виліплений) ліпник, ліпець, *-пця*, ліпило, липник, липець, *-пця*, липкопластир, лев/йкопластир. Липкий пластир.

ЛЕЙКОПОЭЗ (лат. leucopoiesis, *-is, f*: від гр. λευκος leukos – білий) білокрівцетвір, білокрівцетворення, білокрівцеутвір, білокрівцеутворення, лев/йкопоез.

ЛЕЙКОРРЕЯ (лат. leucorrhoea, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий; fluor albus) білотеча, білотеччя, білотіч, *-течі*, білі уплави, білі сплавні, білий цвіт, білі, лев/йкорея; (рос. бели).

ЛЕЙКОТОМИЯ (лат. leucotomia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) лев/йкотомія.

ЛЕЙКОТРИХИЯ (лат. leucotrichia, *-ae, f*: від гр. λευκος leukos – білий) сивина, сивизна, сивоволосся, лев/йкотрихія. Сиве волосся; (рос. седина).

ЛЕЙКОЦИТ (лат. leucocytus, *-i, m*; leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина; corpusculum sanguinis album) білокрівець, *-вця*, білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит. Біле кров'яне тільце; (рос. белый кровяной шарик; пол. krwinka biała; словац. biela krvinka; анґ. white cell, white corpuscle).

ЛЕЙКОЦИТ, БАЗОФИЛЬНЫЙ (лат. leucocytus basophilus [basophilicus]; leucocytum basophilum [basophilicum]; basophilocytus, *-i, m*; basophilocytum, *-i, n*; basocytus, *-i, m*; basocytum, *-i, n*) основозабарвень, *-вня*, основобарвень, *-вня*, основолюб, основолюбець, *-бця*, лугозабарвень, *-вня*, лугобарвень, *-вня*, луголюб, луголюбець, *-бця*, базофільний (основозабарвний, основозабарвлюваний, основозабарвлювальний, лугозабарвний, лугозабарвлюваний, лугозабарвлювальний) лев/йкоцит (білокрівець, білоклітинець); (анґ. basocyte, basophilocyte, basophilic leukocyte, mast leukocyte).

ЛЕЙКОЦИТАРНЫЙ (лат. leucocytaris, *-e*; leucocytalis, *-e*; leucocyticus, *-a, -um*; leukocytaris, *-e*; leukocytalis, *-e*; leukocyticus, *-a, -um*: від leucocytus, *-i, m* [leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) білокрівцевий, білоклітинцевий, лев/йкоцитарний; (пол. białokrwinkowy).

ЛЕЙКОЦИТОГЕНЕЗ (лат. leucocytogenesis, *-is, f*: від leucocytus, *-i, m* [leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) білокрівцеутвір, білокрівцетворення, лев/йкоцитогенез.

ЛЕЙКОЦИТОГРАММА (лат. leucocytogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від leucocytus, *-i, m* [leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) білокрівцеопис, лев/йкоцитоґрама.

ЛЕЙКОЦИТОЗ (лат. leucocytosis, *-is, f*) білокрівцев'я, білокрівцевість, *-вості*, надбілокрівцевість, *-вості*, білокрівцекрів'я, білокрівцекровність, *-ності*, лев/йкоцитоз.

ЛЕЙКОЦИТОЛИЗ (лат. leucocytolysis, *-is, f*: від leucocytus, *-i, m* [leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) білокрівцерозчин, білокрівцерозчинення, лев/йкоцитоліз.

ЛЕЙКОЦИТНЫЙ (лат. leucocytaris, *-e*; leucocytalis, *-e*; leucocyticus, *-a, -um*; leukocytaris, *-e*; leukocytalis, *-e*; leukocyticus, *-a, -um*: від leucocytus, *-i, m* [leucocytum, *-i, n*; leukocytus, *-i, m*; leukocytum, *-i, n*] – білокрівець, *-вця* [білоклітинець, *-нця*, лев/йкоцит]: від гр. λευκος leukos – білий + κυτος kytos – клітина) білокрівцевий, білоклітинцевий, лев/йкоцитний; (пол. białokrwinkowy).

ЛЕКАРСТВА (лат. medicamenta; remedia) ліки */мн./*.

ЛЕКАРСТВЕННОЕ ЛЕЧЕНИЕ (лат. pharmacotherapia, *-ae, f*) ліколікування, лікове лікування.

ЛЕКАРСТВЕННЫЙ 1.(лат. medicamentosus, *-a, -um*) ліковий, лічний; 2.(medicinalis, *-e*) */про рослини/* лікарський.

ЛЕКАРСТВО (лат. medicamentum, *-i, n*; remedium, *-ii, n*; pharmacum, *-i, n*; pharmacon, *-i, n*; гр. pharmakon) лік, */мн. ліки/*, ліки.

ЛЕКАРСТВОВЕД 1.(лат. pharmaceuta, *-ae, f*) ліківник, лікознавець; */жін./* ліківниця, лікознавиця; 2.(лат. pharmacologus, *-i, m*) лікодієзнавець, *-вця*, лікознавець, *-вця*; */жін./* лікодієзнавиця, лікознавиця.

ЛЕКАРСТВОВЕДЕНИЕ 1.(лат. pharmacia, *-ae, f*) ліківництво, лікознавство, лікосправа, ліківнесправа, аптекарська справа (наука); (рос., аптечное дело [наука]; чес. lékárnictví); 2.(лат. pharmacologia, *-ae, f* від гр. pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + logos – слово, наука, вчення, знання) лікодієзнавство, лікознавство; 3.(лат. pharmacognosia, *-ae, f*; materia medica) лікосировинознавство, лікознавство; (рос., врачебное веществословие; пол. lekoznawstwo).

ЛЕКАРСТВОВЕДЧЕСКИЙ 1.(лат. pharmaceuticus, *-a, -um*) ліківневий, ліківничий, лікознавчий; 2.(лат. pharmacologicus, *-a, -um*: від гр. pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + logos – слово, наука, вчення, знання) лікодієзнавчий, лікознавчий.

ЛЕКАРЬ (д-рус. лѣкаръ: лат. medicus, *-i, m*; aesculapius, *-ii, m*) лікар. Лікар у старій Російській імперії.
ЛЕЛЕЯТЬ () плекати, пестити.
ЛЕМНИСК (лат. lemniscus, *-i, m*) лемніск.
ЛЕНТА (лат. lemniscus, *-i, m*; taenia, *-ae, f*) стрічка, бинда; */вузька/* стьожка, стяжка.
ЛЕНТЕЦ () стьожковець, *-ківці*.
ЛЕНТЕЦ, ШИРОКИЙ (лат. Diphyllobothrium latum) широкий стьожак. Вид цестод класу стьожкових червів. Збудник дифілоботріозу людини; (анг. broad [fish, Swiss] tapeworm).
ЛЕНТЕЦЫ (лат. Diphyllobothria, *-orum, n /pl./*) стьожаки. Загальна назва цестод родини Diphyllobothriidae ряду Pseudophyllidae. Паразити кишок ссавців та птахів; (анг. tapeworms).
ЛЕНТИГО (лат. lentigo, *-inis, f /pl. lentigines/* – сочевицеподібна плямистість, веснянка: від lens, *-entis, f* – сочевиця; сочка; naevus simplex; naevus lenticularis) веснянки, ластовиння, ряботиння, */одн.: веснянка, ластовинка, ряботинка/*, лентиго; (рос. веснушки; пол. piegi, piegowatoњж).
ЛЕНТИКУЛЯРНЫЙ (лат. lenticularis, *-e*; lentiformis, *-e*: від lenticula, *-ae, f* – сочевичне зерно, зеренце; *зменшувальне* від lens, *-entis, f* – сочевиця; сочка, лінза) сочкуватий, сочкоподібний, сочевицеподібний, лентикулярний; (рос. 1. чечевицеобразный; 2. хрусталиковый; пол. 1. soczewkowaty; 2. soczewkowy).
ЛЕНТИКОНУС (лат. lenticonus, *-i, m*: від lens, *-entis, f* – сочевиця; сочка, лінза) лентиконус; (пол. soczewka stoїkowata).
ЛЕНТИТ (лат. lentitis, *-tidis, f*: від lens, *-entis, f* – сочевиця; сочка, лінза; phakitis, *-tidis, f*; phacitis, *-tidis, f*; crystallitis, *-tidis, f*) сочковиця, сочкозапал, сочкозапалення, лентит. Запалення кришталика [сочки].
ЛЕНТОВИДНЫЙ, ЛЕНТООБРАЗНЫЙ () стрічкуватий, стрічкоподібний, стьожкуватий, стьожкоподібний.
ЛЕНТОЧНИК () 1. стрічкар, биндар; стьожкар, стьожковик; 2.*/ентом./* стьожківка.
ЛЕНТОЧНИЦА () 1. стрічкарка, биндарка; стьожкарка; 2.*/ентом./* стягівка.
ЛЕНТОЧНЫЕ [ПЛОСКИЕ] ЧЕРВИ (лат. Plathelminthes; Platodes; Platdaria; Plathalmia) стьожкові [плоскі] черви [хробаки]. Тип червів, що об'єднує вісім класів (Turbellaris, Temnocephala, Udonellida, Mesozoa, Trematoda, Monogenea, Gyrocitylida, Cestoda).
ЛЕНТОЧНЫЙ () стрічковий, стьожковий.
ЛЕНТОЧНЫЙ ГЛИСТ, СОЛИТЁР (лат. Taenia solium) стрічкарець, *-рця*, стьожковець, *-вця*, стрічковий (стьожковий) глист (глистюк), солітер.
ЛЕНТОЧНЫЙ ЧЕРВЬ (лат. Taenia solium) стрічкарець, *-рця*, стьожковець, *-вця*, стрічковий (стьожковий) хробак.
ЛЕОНТИАЗИС (лат. leoniasis, *-is, f*; facies leonica [leonina]: від гр. leon, *leontos* – лев) левовість, *-вості*, леонтіазис; (рос. львиное лицо, "морда льва", львиность).
ЛЕПЕСТОК () пелюстка, пелюсток.
ЛЕПЕТ, ЛЕПЕТАНИЕ (лат. lallatio, *-onis, f*) белькіт, белькотання, белькотіння, жеботіння, жебоніння, бубоніння.
ЛЕПЁШКА (лат. pastillus, *-i, m*; trochiscus, *-i, m*) 1. корж, плескач; 2. перепічка, балабуха, підпалок.
ЛЕПРА (лат. lepra, *-ae, f*) трудій, проказа, кримка, лепра; (рос. проказа; пол. trNєd; словац., malomocenstvo; тур. cьzzam; яп. raibyo).
ЛЕПРОЗНЫЙ (лат. leprosus, *-a, -um*) 1. трудійний, прокозний, кримковий, лепровий; 2. прокажений, кримкуватий, лепрявий, лепрозний; (рос. 1. проказный; 2. прокажённый; пол. trkdowaty; словац., malomocnэ; тур. cьzzamli).
ЛЕПРОЗОРИЙ (лат. leprosorium, *-ii, n*) трудійня, проказня, проказник, прокаженівня, лепрозорій; (пол., schronisko trkdowatych).
ЛЕПРОМА */ЛЕПРОЗНЫЙ УЗЕЛ/* (лат. leproma, *-atis, n /pl. -ata/*) лепрома.
ЛЕПТО- (лат. lepto-: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький) вузько-, лепто-; (рос. узко-).
ЛЕПТОМЕНИНГИТ (лат. leptomeningitis, *-tidis, f*: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький) мозком'якооponниця, мозком'якооponнозапал, мозком'якооponнозапалення, лептоменінгіт.
ЛЕПТОСПИРА (лат. Leptospira, *-ae, f*: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький + σπειρα speira – звивина, завиток, закруток, спіраль) лептоспіра. Рід мікроорганізмів родини Spirochaetaceae, що викликають лептоспіроз; (пол. krktek).
ЛЕПТОСПИРОЗ (лат. leptospirosis, *-is, f*: від Leptospira, *-ae, f*: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький + σπειρα speira – звивина, завиток, закруток, спіраль) лептоспіроз. Захворювання, що спричинюється лептосрірами виду Leptospira interrogans; (пол. krktkowica).
ЛЕПТОСПИРОЗ, ГРИППОТИФОЗНЫЙ (лат. leptospirosis grippotyphosa [anicterica]; febris aquatilis [paludalis]) болотна [водна, покісно-лугова, далекосхідна] гарячка [лихоманка], грипотифозний [безжовтяничний] лептоспіроз. Хвороба Буше – Гзелля; (рос. болотная [водная, покосно-луговая, дальневосточная] лихорадка, безжелтушный лептоспироз; анг., swamp fever).
ЛЕПТОСПИРОЗ, ДАЛЬНЕВОСТОЧНЫЙ (лат. leptospirosis grippotyphosa [anicterica]; febris aquatilis [paludalis]) болотна [водна, покісно-лугова, далекосхідна] гарячка [лихоманка], далекосхідний

[безжовтяничний] лептоспіроз. Хвороба Буше – Гзелля; (рос. болотная [водная, покосно-луговая, дальневосточная] лихорадка, безжелтушный лептоспироз; анг., swamp fever).

ЛЕПТОСПИРОЗ, БЕЗЖЕЛТУШНЫЙ (лат. leptospirosis anicterica [grippotyphosa]; febris aquatilis [paludalis]) болотна [водна, покісно-лугова, далекосхідна] гарячка [лихоманка], безжовтяничний лептоспіроз. Хвороба Буше – Гзелля; (рос. болотная [водная, покосно-луговая, дальневосточная] лихорадка; анг., swamp fever).

ЛЕПТОСПИРОЗ, ЖЕЛТУШНЫЙ (лат. leptospirosis icterica [icterohaemorrhagica]) жовтяничний лептоспіроз. Лептоспірозна жовтяниця. Хвороба (Васильєва) -- Вейля.

ЛЕПТОСПИРОЗ, ИКТЕРОГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. leptospirosis icterohaemorrhagica [icterica]) іктерогеморагічний [жовтяничний] лептоспіроз. Лептоспірозна жовтяниця. Хвороба (Васильєва) – Вейля; (рос. желтушный лептоспироз).

ЛЕПТОЦЕФАЛ (лат. leptocephalus, *-i, m*: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький) вузькоголівець, *-вця*, вузькоголовець, *-вця*, лептоцефал; (рос. узкоголовый; нім., Schmalkopf).

ЛЕПТОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. leptocephalicus, *-a, -um*: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький) вузькоголовий, вузькоголовісний, лептоцефалічний; (рос. узкоголовый).

ЛЕПТОЦЕФАЛИЯ (лат. leptocephalia, *-ae, f*: від гр. λεπτος leptos – тонкий, ніжний, слабкий, вузький) вузькоголів'я, вузькоголовість, *-вості*, лептоцефалія; (рос. узкоголовость; пол. małogłowie).

ЛЕСБИЯНКА () жінколюбка, жінколюбиця, жінколюбниця, жінкоперелюбниця, лесбійка, лесбіянка.

ЛЕСБИЯНСТВО, ЛЕСБИЙСКАЯ ЛЮБОВЬ (лат. lesbinismus, *-i, m*; sapphismus, *-i, m*) жінколюб'я, жінколюбство, жінколюбність, *-ності*, жінколюбництво, жінкоперелюб, жіночоодностатеволюбність, *-ності*, жіночоодностатеволюбство, лесбійство, лесбіянство, лесбійське кохання. Жіночий гомосексуалізм (одностатеволюбність, *-ності*, одностатеволюбство).

ЛЕСТНИЦА (лат. scala, *-ae, f*) 1. драбина; 2. сходи.

ЛЕСТНИЧНЫЙ () 1.*/м'яз/* драбинчастий, драбинчатий; 2. сходовий, східчастий.

ЛЕТАЛЬНОСТЬ (лат. letalitas, *-atis, f*: від letum, *-i, n* – смерть) смертельність, *-ності*, смертенність, *-ності*, летальність, *-ності*; (рос. смертельность).

ЛЕТАЛЬНЫЙ (лат. letalis, *-e*: від letum, *-i, n* – смерть) смертельний, смертенний, летальний; (рос. смертельный).

ЛЕТАЛЬНЫЙ ИСХОД (лат. exitus letalis) кін, скін, сконання, кончина, безворотя, летальний (смертельний) кінець, *-нця*.

ЛЕТАРГИЧЕСКИЙ (лат. lethargicus, *-a, -um*: від гр. lethe – забуття + argia – бездіяльність) сплячковий, завмиральний, обміральний, нібисмертевий, нібисмертний, нібисмертельний, летаргічний.

ЛЕТАРГИЧЕСКИЙ СОН (лат. lethargia, *-ae, f*: від гр. lethe – забуття + argia – бездіяльність) сплячка, завмирання, обмірання, нібисмерть, летаргічний сон; (рос. спячка, мнимая смерть).

ЛЕТАРГИЮ, ПАДАТЬ В () обмирати, падати в летаргію; (рос. обмирать).

ЛЕТАРГИЮ, УПАВШИЙ В () обмерлий, упалий в летаргію; (рос. обмерший).

ЛЕТАРГИЮ, УПАСТЬ В () обмерти, обмертвіти, упасти в летаргію; (рос. обмереть).

ЛЕТАРГИЯ (лат. lethargia, *-ae, f*: від гр. lethe – забуття + argia – бездіяльність) сплячка, завмирання, обмірання, нібисмерть, летаргія. Летаргічний сон; (рос. спячка, мнимая смерть).

ЛЕТНИЙ (лат. aestivus, *-a, -um*) літній.

ЛЕТУЧИЙ (лат. vlatilis, *-e*) леткий.

ЛЕЧЕБНАЯ ГИМНАСТИКА (лат. kinesitherapia, *-ae, f*) рухолікування.

ЛЕЧЕБНИК () 1.*/книга – лікарський порадник/* лікувальник; 2.*/студент лікувального факультету/* лікувальник.

ЛЕЧЕБНИЦА () 1. */лікувальний заклад/* лічниця; 2.*/жін. від «ЛЕЧЕБНИК 2.», студентка лікувального факультету/* лікувальниця.

ЛЕЧЕБНОЕ ПИТАНИЕ (лат. diaetotherapia, *-ae, f*) харчолікування, лікувальне харчування.

ЛЕЧЕБНОЕ СРЕДСТВО (лат. remedium, *-i, n*) лік, лікувальний (лікарський) засіб.

ЛЕЧЕБНЫЙ (лат. curativus, *-a, -um*; medicinalis, *-e*; therapeuticus, *-a, -um*; salutaris, *-e*) 1. лікувальний; 2. гойний, гоїстий.

ЛЕЧЕНИЕ 1.(лат. curatio, *-onis, f*; medicatio, *-onis, f*; therapia, *-ae, f*; cura, *-ae, f*) лікування; 2.*/рани/*() гоїння.

ЛЕЧЕЦ (д-рус. лѣчецъ; лат. medicus, *-i, m*; aesculapius, *-ii, m*) лічець, *-чця*. Лікар у стародавній Русі – Київській імперії [великодержаві].

ЛЕЧИТЬ (лат. curare) 1. лікувати; 2.*/рану/* гоїти.

ЛЕЧЬ () лягти.

ЛЖЕ-, ЛОЖНО- (лат. pseudo-) лже-, лживо-, хибно-, ніби-, наче-, мов-, несправжньо-, неправдиво.

ЛИБИДНОСТЬ (лат. libiditas, *-atis, f*) хтивість, *-вості*, похітливість, *-вості*, лібідність, *-ності*; (рос. похотливость).

ЛИБИДНЫЙ (лат. libidinosus, *-a, -um*) хтивий, похітливий, лібідний; (рос. похотливый).

ЛИБИДО (лат. libido, *-inis, f*; libido sexualis) хіть, */Р. хоті, О. хіттю/*, похіть, *-хоті*, статевопотяг, лібідо; (рос. похоть, вожделение).

ЛИВЕДО (лат. livedo, *-inis, f*) ліведо.

ЛИВИДНЫЙ (лат. lividus, *-a, -um*) синяво-блідий, лівідний.

ЛИВОР (лат. livor, *-oris, m*) синець, *-нця*, посиніння, лівор. Синя пляма.
ЛИГАМЕНТ (лат. ligamentum, *-i, n* - зав'язка, перев'язь) зв'язка, в'язло, ліґамент; (рос. связка; пол. więzadło).
ЛИГАМЕНТОЗНЫЙ (лат. ligamentosus, *-a, -um*) зв'язковий, в'язловий, ліґаментозний; (рос. связочный).
ЛИГАТУРА (лат. ligatura, *-ae, f*: від ligo - зв'язую) перев'яз, ліґатура. Нитка для перев'язування кровоносних судин або для з'єднання тканин; (словац., podviazanie).
ЛИГАТУРНЫЙ () перев'язний, ліґатурний.
ЛИГИРОВАТЬ () перев'язувати, ліґірувати, ліґувати.
ЛИЕНАЛЬНЫЙ (лат. lienalis, *-e*: від lien – селезінка, сележінь, коса; splenalis, *-e*) селезінковий, сележінний, косовий, лієнальний; (рос. селезёночный).
ЛИЕНИТ (лат. lienitis, *-tidis, f*: від lien – селезінка, сележінь, коса; splenitis, *-tidis, f*) селезінниця, селезінковиця, селезінкозапал, селезінкозапалення, сележінниця, сележінезапал, сележінезапалення, косиця, косаниця, косозапал, косозапалення, лієніт. Запалення селезінки (сележіні, сележені, коси).
-ЛИЗ (лат. -lysis, *-is, f*: від гр. λυσις lysis – розчинення) -розпад, -розчин, -розчинення, -розчиняння, -розчинювання, -розклад, -розкладання, -розкладення, -розкладнення, -ліз.
ЛИЗ- (лат. lys-; lyso-: від гр. λυσις lysis – розчинення) розпадо-, розчино-, -розпад, -розчин, -розчинення, -розчиняння, -розчинювання, ліз-; */див. тж **ЛИЗО-**/.*
-ЛИЗИН (лат. -lysinum, *-i, n*: від lysis, *-is, f* – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від гр. λυσις lysis – розчинення: від гр. λυω lyo – розчиняти) -розчинник, -лізин.
ЛИЗИС (лат. lysis, *-is, f*: від гр. λυσις lysis – розчинення) 1. розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис; 2. повільногарячкоспад, повільний [поступовий] гарячкоспад, лізис; (рос. 1. раствовение).
ЛИЗО- (лат. lyso-; lys-: від гр. λυσις lysis – розчинення) розпадо-, розчино-, -розпад, -розчин, -розчинення, -розчиняння, -розчинювання, лізо-; */див. тж **ЛИЗ-**/.*
ЛИЗЭНЦЕФАЛИЯ (лат. lissencephalia, *-ae, f*: від гр. lissos – гладенький + enkephalos – головний мозок; agyria, *-ae, f*: від гр. a – не, без + лат. gyri cerebri – звивини великого мозку) беззвивиння, беззвивинність, *-ності*, лісенцефалія, лізенцефалія; */див. тж **ЛИССЭНЦЕФАЛИЯ**/.*
ЛИКВОР (лат. liquor cerebrospinalis; liquor encephalorhachidialis: від liquor - рідина, волога, ліквор) спинномозкорідина, ліквор. Спинномозкова рідина; (рос. спинномозговая жидкость; пол. płyn mózgowo-rdzeniowy).
ЛИКВОРЕЯ (лат. liquorrhoea, *-ae, f*) спинномозкотіч, *-течі*, спинномозкотеча, лікворея.
ЛИКОПОДИЙ () п'ядич, лікоподій.
ЛИМБ (лат. limbus, *-i, m*) кільце, обручка, обідок, *-дка*, обвідка, облямівка, кайма, вінець, *-нця*, вінчик, лімб.
ЛИМИТ (лат. limes, *-itis, m* – межа, границя) межа, обмежа, обмеження, ліміт; (рос. ограничение, предел).
ЛИМИТНЫЙ (від лат. limes, *-itis, m* – межа, границя) граничний, межовий, лімітний; (рос. предельный).
ЛИМИТИРУЮЩИЙ (лат. limitans, *-antis*: від limes, *-itis, m* – межа, границя) 1.*/прикм./* обмежуючий, обмежувальний, лімітуючий, лімітувальний; 2.*/дієприкм./* що обмежує, що лімітує; (рос. предельный).
ЛИМФ- (лат. lymph-; lympho-: від гр. lympha – */букв.* – прозора джерельна вода/) пасоко-, лімф-; */див. тж **ЛИМФО-**/.*
ЛИМФА (лат. lympha, *-ae, f*: від гр. lympha – прозора джерельна вода) пасока, лімфа; (пол., chłonka).
ЛИМФАДЕНИТ (лат. lymphadenitis, *-tidis, f*) пасоковузлиця, пасоковузлозапал, пасоковузлозапалення, пасокозалозиця, пасокозалозозапал, пасокозалозозапалення, лімфаденіт.
ЛИМФАДЕНИЯ (лат. lymphadenia, *-ae, f*) пасоковузлів'я, пасоковузловість, *-вості*, лімфаденія.
ЛИМФАДЕНОЗ (лат. lymphadenosis, *-is, f*) пасоковузлів'я, пасоковузловість, *-вості*, лімфаденоз.
ЛИМФАДЕНОИДНЫЙ (лат. lymphadenoideus, *-a, -um*) пасоковузлуватий, пасоковузлистий, лімфаденоїдний.
ЛИМФАНГИОМА (лат. lymphangioma, *-atis, n /pl. -ata/*) пасокосудиняк, пасокосудиноопух, пасокосудинопухлина, лімфанґіома.
ЛИМФАНГИТ (лат. lymphangitis, *-tidis, f*; lymphangoitis, *-tidis, f*) пасокосудинниця, пасокосудинозапал, пасокосудинозапалення, лімфанґіт.
ЛИМФАНГИЭКТАЗИЯ (лат. lymphangiectasia, *-ae, f*) пасокосудинорозшир, пасокосудинорозширення, лімфанґіектазія.
ЛИМФАНГОИТ (лат. lymphangoitis, *-tidis, f*; lymphangitis, *-tidis, f*) пасокосудинниця, пасокосудинозапал, пасокосудинозапалення, лімфанґоїт.
ЛИМФАТИЗМ (лат. lymphatismus, *-i, m*: від гр. lympha – */букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа; diathesis exudativocatarrhalis) пасоківство, лімфатизм. Ексудативно-катаральний діатез, атопічний діатез.
ЛИМФАТИК (лат. lymphaticus, *-i, m*: від гр. lympha – */букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа) пасоковець, *-ківця*, лімфатик.
ЛИМФАТИЧЕСКИЙ (лат. lymphaticus, *-a, -um*: від гр. lympha – */букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа) пасоковий, лімфатичний; (пол. chłonny).

ЛИМФАТИЧЕСКИЙ УЗЕЛ (лат. nodus lymphaticus) пасоковузол, лімфовузол, лімфатичний (пасоковий) вузол.

ЛИМФО- (лат. lympho-; lymph-: від гр. lympha – /*букв.* – прозора джерельна вода/) пасоко-, лімфо-; / *див. тж ЛИМФ-*/.

ЛИМФОГРАНУЛЁМА (лат. lymphogranuloma, *-atis, n /pl. -ata/*) пасокозерняк, пасокозерноопух, пасокозернистоопух, пасокозернопухлина, пасокозернистопухлина, лімфоґранульома; (пол. ziarniniak limfatyczny).

ЛИМФОГРАНУЛОМАТОЗ (лат. lymphogranulomatosis, *-is, f*) пасокозерняків'я, пасокозерняковість, *-вості*, пасокозерноопуховість, *-вості*, пасокозернистоопуховість, *-вості*, пасокозернопухлиновість, *-вості*, пасокозернистопухлиновість, *-вості*, лімфогранул(ь)оматоз; (пол. ziarnica).

ЛИМФОИДНЫЙ (лат. lymphoides, *G. -is*; lymphoideus, *-a, -um*: від гр. lympha – /*букв.* – *прозора джерельна вода*/ пасока, лімфа + eides – подібний) пасокуватий, пасочистий, пасокоподібний, лімфоїдний.

ЛИМФОМА (лат. lymphoma, *-atis, n /pl. -ata/*) пасочняк, пасокоопух, пасокопухлина, лімфома; (пол. chłoniak).

ЛИМФОМА МНОЖЕСТВЕННАЯ, ЛИМФОМАТОЗ (лат. lymphomatosis, *-is, f*) пасокоопуховість, *-вості*, пасокопухлинність, *-ності*, множинна лімфома, лімфоматоз.

ЛИМФОМАТОЗ (лат. lymphomatosis, *-is, f*) пасокоопуховість, *-вості*, пасокопухлинність, *-ності*, лімфоматоз. Множинна лімфома.

ЛИМФООБРАЩЕНИЕ (лат. lymphocirculatio, *-onis, f*) пасокообіг, лімфообіг.

ЛИМФОПЕНИЯ (лат. lymphopenia, *-ae, f*) пасококрівцеобмаль, пасококрівцезменша, пасококрівцезменшення, лімфопенія.

ЛИМФОРРЕЯ (лат. lymphorrhoea, *-ae, f*) пасокотеча, пасокотіч, *-течі*, лімфорея.

ЛИМФОСАРКОМА (лат. lymphosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*) пасоком'ясак, пасоком'ясоопух, пасоком'ясопухлина, лімфосаркома.

ЛИМФОСТАЗ (лат. lymphostasis, *-is, f*) пасокоспин, пасокостій, пасокозастій, лімфостаз.

ЛИМФОЦИТ (лат. lymphocytus, *-i, m*; lymphocytum, *-i, n*: від гр. lympha – /*букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа + κυτος kytos – клітина) пасококрівець, *-вця*, пасокобілокрівець, *-вця*, лімфоцит. Одна з форм [видів) лев/йкоцитів [білокрівців].

ЛИМФОЦИТАРНЫЙ (лат. lymphocytaris, *-e*; lymphocytalis, *-e*; lymphocyticus, *-a, -um*: від lymphocytus, *-i, m* [lymphocytum, *-i, n*] – пасококрівець, *-вця* [пасокобілокрівець, *-вця*, лімфоцит]: від гр. lympha – /*букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа + κυτος kytos – клітина) пасококрівцевий, пасокобілокрівцевий, лімфоцитарний.

ЛИМФОЦИТНЫЙ (лат. lymphocytaris, *-e*; lymphocytalis, *-e*; lymphocyticus, *-a, -um*: від lymphocytus, *-i, m* [lymphocytum, *-i, n*] – пасококрівець, *-вця* [пасокобілокрівець, *-вця*, лімфоцит]: від гр. lympha – /*букв.* – прозора джерельна вода/ – пасока, лімфа + κυτος kytos – клітина) пасококрівцевий, пасокобілокрівцевий, лімфоцитний.

ЛИМФОЦИТОЗ (лат. lymphocytosis, *-is, f*) пасококрівців'я, пасококрівцевість, *-вості*, пасококрівценадмір, лімфоцитоз.

ЛИМФОЦИТОЗНЫЙ (лат. lymphocytosus, *-a, -um*) пасококрівцівний, пасококрівцевісний, пасококрівценадмірний, лімфоцитозний.

ЛИНГВАЛЬНЫЙ (лат. lingualis, *-e*: від lingua, *-ae, f* – 1. язик; 2. мова) язиковий, лінґвальний.

ЛИНЕАРНЫЙ (лат. linearis, *-e*) рисковий, кресовий, лінеарний.

ЛИНЕЙНЫЙ (лат. linearis, *-e*) рисковий, кресовий, лінійний.

ЛИНЗА (нім. Linse – сочевиця; лат. lens, *-entis, f* – 1./*бот.*/ сочевиця; 2./*фіз.*/ сочка, лупа, лінза) сочка, лупа, лінза.

ЛИНИМЕНТ (лат. linimentum, *-i, n*) мазь, змазка, натирання, лінімент.

ЛИНИЯ (лат. linea, *-ae, f*) риска, риса, креса, лінія; (рос. черта: пол., kresa).

ЛИОДЕРМИЯ (лат. liodermia, *-ae, f*) ліодермія.

ЛИПАЗА (лат. lipasa, *-ae, f*) ліпаза.

ЛИПЕМИЯ (лат. lipaemia, *-ae, f*: від гр. lipos – жир + haima – кров: hyperlipaemia, *-ae, f*; lipidaemia, *-ae, f*) жирокрів'я, жирокровність, *-ності*, ліпемія. Збільшення кількості жиру (ліпідів) у крові.

ЛИПИДЕМИЯ (лат. lipidaemia, *-ae, f*: від гр. lipos – жир + haima – кров; lipaemia, *-ae, f*; hyperlipaemia, *-ae, f*) жирокрів'я, жирокровність, *-ності*, ліпідемія. Збільшення кількості жиру (ліпідів) у крові.

ЛИПИДЫ (лат. lipida /*pl.*/) жири, лої, ліпіди.

ЛИПКИЙ (лат. adhaesivus, *-a, -um*) липучий, липкий, беркий, беручкий; (лат. gummosus, *-a, -um*) глейкий, глеюватий.

ЛИПОБЛАСТОМА (лат. lipoblastoma, *-atis, n /pl. -ata/*) ліпобластома.

ЛИПОДИСТРОФИЯ (лат. lipodystrophia, *-ae, f*) жирообмінорозлад, ліподистрофія. Розлад жирового обміну.

ЛИПОИДОЗ (лат. lipoidosis, *-is, f*) ліпоїдоз.

ЛИПОМА (лат. lipoma, *-atis, n /pl. -ata/*: steatoma, *-atis, n /pl. -ata/*) жировик, жиряк, жироопух, жиропухлина, жиродоброопух, жиродобропухлина, товщак, товщовик, лойовик, ліпома; (рос. жировик).

ЛИПОМАТОЗ (лат. lipomatosis, *-is, f*) ліпоматоз.
ЛИПОФИЛЬНЫЙ (лат. lipophilus, *-a, -um*; lipophilicus, *-a, -um*) жиролюбний, жировбирний, ліпофільний; (пол. tłuszczochłonny).
ЛИПОХОНДРОДИСТРОФИЯ (лат. lipochondrodystrophia, *-ae, f*; gargoylismus, *-i, m*) ліпохондродистрофія.
ЛИПОЦЕЛЕ (лат. lipocele, *-es, f*) ліпоцеле.
ЛИПУРИЯ (лат. lipuria, *-ae, f*) жиросеччя, жиросечість, *-чості*, жиросечність, *-ності*, ліпурія.
ЛИССОФОБИЯ (лат. lyssophobia, *-ae, f*) сказоострах, сказожах, сказобоязнь, сказобояння, лісофобія.
ЛИССЭНЦЕФАЛИЯ (лат. lissencephalia, *-ae, f*: від гр. lissos – гладенький + enkephalos – головний мозок; agyria, *-ae, f*: від гр. a – не, без + лат. gyri cerebri – звивини великого мозку) беззвивиння, беззвивинність, *-ності*, лісенцефалія; */див. тж* ***ЛИЗЭНЦЕФАЛИЯ/****.*
ЛИСТ (лат. folium, *-ii, n*) 1. лист; 2. листок, аркуш.
ЛИСТАТЬ () гортати, перегортати.
ЛИСТОВИДНЫЙ (лат. foliatus, *-a, -um*) лист(к)уватий, лист(к)оподібний.
ЛИСТОВОЙ (лат. foliatus, *-a, -um*) листовий.
ЛИСТОК () листок.
-ЛИТ (лат. -lithus, *-i, m*: від гр. λιθος lithos – камінь) -камінь, *-меня*, -літ.
ЛИТИАЗ (лат. lithiasis, *-is, f*: від гр. λιθος lithos – камінь; calculosis, *-is, f*) каменів'я, каменевість, *-вості*, камінність, *-ності*, каменехворість, *-рості*, каміннохворість, *-рості*, літіаз. Каменева хвороба; (рос. каменная болезнь).
-ЛИТИАЗ (лат. -lithiasis, *-is, f*: від гр. λιθος lithos – камінь) -каменів'я, -каменевість, *-вості*, -камінність, *-ності*, -каменехворість, *-рості*, -каміннохворість, *-рості*, -літіаз.
-ЛИТИК (лат. -lyticum, *-i, n*: від гр. λυτικος lytikos: від гр. λυσις lysis – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від гр. λυω lyo – розчиняти) -розчинник, -літик.
ЛИТИЧЕСКИЙ 1.(лат. lithicus, *-a, -um*: від гр. λιθος lithos – камінь; calculosus, *-a, -um*) літичний; 2.(лат. lyticus, *-a, -um*: від гр. λυτικος lytikos: від гр. λυσις lysis – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від гр. λυω lyo – розчиняти) розчинний, літичний; 3. (лат. lyticus, *-a, -um*: від lysis, *-is, f* – повільногарячкоспад, повільний [поступовий] гарячкоспад, лізис) повільногарячкоспадний, повільногарячкоспадовий, літичний; (пол. 1. kamicowy).
-ЛИТИЧЕСКИЙ (лат. -lyticus, *-a, -um*: від гр. λυτικος lytikos: від гр. λυσις lysis – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від гр. λυω lyo – розчиняти) -розчинний, -літичний.
ЛИТО- (лат. litho-: від гр. λιθος lithos – камінь) камене-, літо-; (рос. камне-).
ЛИТОГЕНЕЗ (лат. lithogenesis, *-is, f*: від гр. lithos – камінь) каменеутвір, каменеутворення, каменеутворювання, літоґенез; (рос. камнеобразование; камнеобразовывание).
ЛИТОГЕНЕЗИС (лат. lithogenesis, *-is, f*: від гр. lithos – камінь) каменеутвір, каменеутворення, каменеутворювання, літоґенезис; (рос. камнеобразование; камнеобразовывание).
ЛИТОГЕННЫЙ (лат. lithogenes, *-is*; lithogenicus, *-a, -um*: від гр. lithos – камінь) каменетвірний, каменеутворний, каменеутворювальний, каменеутворюючий, літоґенний; (рос. камнеобразовательный, камнеобразующий; пол. kamieniorodny, kamieniotwórczy).
ЛИТОПЕДИОН (лат. lithopaedion: від гр. lithos – камінь) кам'яноплід, *-лоду*, плодозакам'янілість, *-лості*, літопедіон. Закам'янілий плід.
ЛИТОТОМИЯ (лат. lithotomia, *-ae, f*: від гр. lithos – камінь) каменерозтин, каменерозтинання, каменерозітнення, каменерозсікання, каменевитин, каменевитинання, літотомія; (рос. камнесечение).
ЛИТОТРИПСИЯ (лат. lithotripsia, *-ae, f*: від гр. lithos – камінь + tripsis) каменерозбій, каменерозбивання, каменерозбиття, каменекришіння, каменедробіння, каменедрібнення, каменеподрібнення, каменедроблення, каменероздроблення, каменероздроблювання, літотрипсія; (рос. камнедробление).
ЛИТОТРИПТОР (лат. lithotriptor, *-oris, m*: від гр. lithos – камінь) каменедробильник, літотриптор; (рос. камнедробитель).
ЛИТЬ () лити.
ЛИХЕН (лат. lichen: від гр. leichen – лишай: від leicho – лизати) обрісник, лишай, ліхен.
ЛИХЕНИЗАЦИЯ (лат. lichenisatio, *-onis, f*: від гр. leichen – лишай: від leicho – лизати) ліхенізація.
ЛИХЕНИФИКАЦИЯ (лат. lichenificatio, *-onis, f*: від гр. leichen – лишай: від leicho – лизати) ліхеніфікація.
ЛИХЕНОВИДНЫЙ (лат. lichenoides, *G. -is*: від гр. leichen – лишай: від leicho – лизати + eides – подібний) обрісникуватий, обрісникоподібний, лишаюватий, лишаєподібний, ліхеноподібний.
ЛИХЕНОИДНЫЙ (лат. lichenoides, *G. -is*: від гр. leichen – лишай: від leicho – лизати + eides – подібний) обрісникуватий, обрісникоподібний, лишаюватий, лишаєподібний, ліхеноподібний, ліхеноїдний.
ЛИХОРАДИТЬ () лихоманити.
ЛИХОРАДКА (лат. febris, *-is, f*) лихоманка, гарячка, палючка, трясця.
ЛИХОРАДКА, БОЛОТНАЯ [ВОДНАЯ, ПОКОСНО-ЛУГОВАЯ, ДАЛЬНЕВОСТОЧНАЯ] (лат. leptospirosis anicterica [grippotyphosa]; febris aquatilis [paludalis]) болотна [водна, покісно-лугова,

далекосхідна] гарячка [лихоманка]. Безжовтяничний лептоспіроз. Хвороба Буше – Гзелля; (анг., swamp fever); /див. тж *ЛЕПТОСПИРОЗ, БЕЗЖЕЛТУШНЫЙ*/.

ЛИХОРАДОЧНОЕ СОСТОЯНИЕ (лат. pyrexia, *-ae, f*; status febrilis; febris, *-is, f*) гарячка.

ЛИХОРАДОЧНЫЙ (лат. febrilis, *-e*; pyreticus, *-a, -um*) гарячковий, лихоманний.

ЛИЦЕВОЙ 1.(лат. facialis, *-e*; anticus, *-a, -um*) обличчєвий, лицевий, лицьовий; 2./*рахунок*/ (лат. personalis, *-e*) особовий.

ЛИЦО (лат. facies, *-ei, f*) 1. обличчя, лице; 2. (лат. persona, *-ae, f*) особа.

ЛИЦО, ДОЛЖНОСТНОЕ () посадовець.

ЛИЦО, ПТИЧЬЕ (лат. retrognathia, *-ae, f*) пташине обличчя.

ЛИЦОМ ВВЕРХ () горілиць, догори обличчям (лицем).

ЛИЦОМ ВНИЗ () долілиць, донизу (вниз) обличчям (лицем).

ЛИЧНЫЙ (лат. personalis, *-e*; proprius, *-a, -um*; subjectivus, *-a, -um*) особистий.

ЛИШАЙ (лат. lichen) обрісник, лишай.

ЛИШАЙ ОПОЯСЫВАЮЩИЙ (лат. zona, *-ae, f*; herpes zoster) обрісник (лишай) кружлястий.

ЛИШАТЬ () позбавляти.

ЛИШНИЙ () зайвий.

ЛИЭНТЕРИЯ (лат. lienteria, *-ae, f*) нестравопронос, лієнтерія.

ЛОБ (лат. frons, *-ntis, fm*; metopon, *-i, n*) чоло, лоб.

ЛОБАРНЫЙ (лат. lobaris, *-e*) частинний, частиновий, частковий, лобарний; (рос. долевой).

ЛОБКОВАЯ ВОШЬ, ПЛОЩИЦА (лат. Phthirus pubis) лобикова (лобкова) воша, площиця.

ЛОБКОВАЯ КОСТЬ (лат. **os pubis** *[PNA, BNA, JNA]*; pubis,*-is, mf*) лонівка, лоннокість, *-кості*, лоннокістка, лоб(н)кокість, *-кості*, лоб(и)кокістка, лобкова [лобикова, лонна] кістка; /див. тж *ЛОННАЯ КОСТЬ* /.

ЛОБКОВЫЕ ВОЛОСЫ (лат. pubes,*-is, mf [PNA, BNA, JNA] – /дослівно/ змужнілість, зрілість*) лобкове [лобикове] волосся.

ЛОБКОВЫЙ (лат. pubicus, *-a, -um*) лобковий, лобиковий.

ЛОБНЫЙ (лат. frontalis, *-e*) чільний, лобний.

ЛОБОВОЙ (лат. frontalis, *-e*) чоловий, лобовий.

ЛОБОК (лат. mons pubis) лобок, лобик.

ЛОБОТОМИЯ (лат. lobotomia, *-ae, f*) часткорозтин, часткорозтинання, часткорозітнення, лоботомія.

ЛОБУЛЯРНЫЙ (лат. lobularis, *-e*) часточковий, лобулярний; (рос. дольчатый, дольковый).

ЛОБУЛЮС (лат. lobulus, *-i, m*) часточка, лобулюс; (рос. долька).

ЛОБУС (лат. lobus, *-i, m*) частина, частка, лобус; (рос. доля).

ЛОБЭКТОМИЯ (лат. lobectomia, *-ae, f*) частковитин, частковитинання, частковитнення, часткалегеневитин, часткалегеневитинання, часткалегеневитнення, часткалегеневиріз, часткалегеневидалення, лобектомія.

-ЛОГ (лат. 1. -logus, *-i, m*; -logista, *-ae, mf(com.)*; 2. -logum, *-i, m*: від гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) 1. -івник, -знавець, *-вця*, -лікар, -лог; /*жін.*/ -івниця, -знавиця, -лікарка, -логиня; 2. -слово, -мова, -промова; (рос. 1. -вед; 2. -словие).

-ЛОГИЧЕСКИЙ (лат. -logicus, *-a, -um*: від гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) -івничий, -знавчий, -знавський, -знавецький, -лікарський, -логічний; (рос. -ведческий).

-ЛОГИЯ (лат. -logia, *-ae, f*: від гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) -івництво, -знавство, -лікарство, -лікарювання, -логія; (рос. -ведение, -знание).

ЛОГОПЕДИЯ (лат. logopaedia, *-ae, f*) мововиправлення, логопедія.

ЛОДЫЖКА (лат. malleolus, *-i, m*) кісточка, чиколоток, щиколотка.

ЛОДЫЖКОВЫЙ (ЛОДЫЖЕЧНЫЙ) (лат. malleolaris, *-e*) кісточковий, чиколотковий, щиколотковий.

ЛОДЫЖНЫЙ () кісточковий, чиколотковий, щиколотковий, щиколодковий.

ЛОЖБИНА () улоговина, балка, вибалок, виярок; лощина, лощовина.

ЛОЖЕЧКА (лат. scrobiculum cordis) ложечка; /*ПОД ЛОЖЕЧКОЙ БОЛЬ () біль під грудьми; (пол. ból w dołku sercowym)*/.

ЛОЖИТЬСЯ () лягати.

ЛОЖКА (лат. cochlear) ложка.

ЛОЖНО-, ЛЖЕ- (лат. pseudo-) лже-, лживо-, хибно-, ніби-, наче-, мов-, несправжньо-, неправдиво.

ЛОЖНООТРИЦАТЕЛЬНЫЙ (лат. pseudonegativus, *-a, -um*) лживонеґативний, хибнонеґативний, несправжньонеґативний.

ЛОЖНОПЕРЕПОНЧАТЫЙ (лат. pseudomembranaceus, *-a, -um*) лживоперетинковий, хибноперетинковий, несправжньоперетинковий.

ЛОЖНОПЛЁНОЧНЫЙ (лат. pseudomembranosum, *-a, -um*) хибноплівковий, несправжньоплівковий; (пол. rzekomo-błoniczy).

ЛОЖНОПЛЁНЧАТЫЙ (лат. pseudomembranosum, *-a, -um*) хибноплівчастий, несправжньоплівчастий; (пол. rzekomo-błoniczy).

ЛОЖНОПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ (лат. pseudopositivus, *-a, -um*) лживопозитивний, хибнопозитивний, несправжньопозитивний.

ЛОЖНЫЙ (лат. artificialis, *-e*; falsus, *-a, -um*; spurius, *-a, -um*) лживий, хибний, несправжній, неправдивий, позірний.
ЛОЖНЫЙ КРУП, ПСЕВДОКРУП (лат. laryngitis subglottica; pseudocroup) хибноблониця, хибнослиногор, лживоблониця, лживослиногор, несправжньоблониця, несправжньослиногор, нібиблониця, нібислиногор, псевдокруп, лживий (хибний, несправжній, ніби) круп (блониця, слиногор).
ЛОЖЬ () лжа, олжа, брехня.
ЛОКАЛИЗАЦИЯ (лат. localisatio, *-onis, f*: від locus, *-i, m* – місце) 1. місцезнаходження, розміщення; 2. умісцевлення, змісцевлення, змісцевлювання, замісцення, обмеження, обмежування; локалізація; (рос. размещение).
ЛОКАЛИЗОВАННЫЙ () розміщений, умісцевлений, змісцевлений; знепоширений, обмежений; локалізований; (рос. размещённый).
ЛОКАЛИЗОВАТЬ () розмістити, умісцевити, змісцевити; знепоширити, обмежити; локалізувати; (рос. разместить).
ЛОКАЛИЗОВЫВАТЬ, ЛОКАЛИЗИРОВАТЬ () розміщувати, умісцевлювати, змісцевлювати; знепоширювати, обмежувати; локалізовувати; (рос. размещать).
ЛОКАЛЬНЫЙ (лат. localis, *-e*: від locus, *-i, m* – місце; topicus, *-a, -um*) місцевий, локальний; (рос. местный).
ЛОКОМОТОРНЫЙ (лат. locomotorius, *-a, -um*: від locus, *-i, m* – місце + motor, *-oris, m* – двигун, рушій, мотор; musculoskeletalis, *-e*) 1. пересувний, рухомий; 2. руховий; 3. опорно-руховий, кістково-м'язовий, локомоторний; (рос. 1. передвижной, движимый, подвижной; 2. двигательный; 3. опорно-двигательный, костно-мышечный; пол. 2. ruchowy).
ЛОКОМОТОРНЫЙ АППАРАТ (лат. apparatus locomotorius [musculoskeletalis]; locomotorium, *-ii, n*) локомоторный [опорно-руховий, кістково-м'язовий] апарат; (рос. опорно-двигательный [костно-мышечный] аппарат).
ЛОКОМОЦИЯ (лат. locomotio, *-onis, f*) пересування; рух; рухосукупність, *-ності*, локомоція; (рос. передвижение; движение).
ЛОКОТЬ (лат. cubitus, *-i, m*) лікоть.
ЛОКТЕВАЯ КОСТЬ (лат. ulna, *-ae, f*) ліктівка, ліктекість, *-кості*, ліктекістка, ліктьова кістка.
ЛОКТЕВОЙ (лат. cubitalis, *-e*; ulnaris, *-e*) ліктьовий.
ЛОКУЛЯРНЫЙ (лат. locularis, *-e*; loculatus, *-a, -um*: від loculus, *-i, m* – місцинка) огниськовий, гніздовий, кубловий, локулярний; (рос. гнёздный; пол. wielokomórkowy).
ЛОКУС (лат. locus, *-i, m*) місце, локус; (рос. место; пол. miejsce, położenie).
ЛОМАТЬ () ламати.
ЛОМИТЬ () крутити, ломити; ламати.
ЛОМКИЙ () крихкий, ламкий, ламучий.
ЛОМКОСТЬ (лат. fragilitas, *-atis, f*) ламкість, *-кості*.
ЛОМОТА () гризь, ломота.
ЛОМЯЩИЙ () 1.*/прикм./* ломлючий, ламівний, ламлючий, ламаючий; 2.*/дієприкм./* що ломе, що ломить, що ламає; (пол. łamiący).
ЛОНГИТУДИНАЛЬНЫЙ (лат. longitudinalis, *-e*: від longus, *-a, -um* – довгий) поздовжній, подовжній, лонгітудинальний.
ЛОННАЯ КОСТЬ (лат. **os pubis** *[PNA, BNA, JNA]*; pubis,*-is, mf*) лонівка, лоннокість, *-кості*, лоннокістка, лоб(и)кокість, *-кості*, лоб(и)кокістка, лонна [лобкова, лобикова] кістка; /див. тж ***ЛОБКОВАЯ КОСТЬ*** /.
ЛОННЫЙ (лат. pubicus, *-a, -um*) лонний.
ЛОПАТКА (лат. scapula, *-ae, f*) лопатка.
ЛОПАТОЧНЫЙ (лат. scapularis, *-e*) лопатковий.
ЛОПАТЬСЯ () лускатися.
ЛОР (лат. LOR: від лат. laryngo- – горло-, горлянко- + oto- – вухо- + rhino- – носо-: від larynx – гортань, гортанка, горлянка + гр. us, *otos* – вухо + гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс; otorhinolaryngologia, *-ae, f*) вухоносогорлянківництво, вухоносогорлянкознавство, ЛОР; */див. тж* ***ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЯ****/*.
ЛОР */лікар/* (лат. LOR: від лат. laryngo- – горло-, горлянко- + oto- – вухо- + rhino- – носо-: від larynx – гортань, гортанка, горлянка + гр. us, *otos* – вухо + гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс; otorhinolaryngologus, *-i, m*) вухогорлоніс, вухоносогорлянківник, вухоносогорлянкознавець, *-вця*, горловик, горлянковик, ЛОР; (рос. ухогорлонос); */див. тж* ***ГОРЛОВИК, УШНИК, ЛОР-ВРАЧ, ЛОРИК*** */розм./*/.
ЛОР */прикм./* (лат. LOR: від лат. laryngo- – горло-, горлянко- + oto- – вухо- + rhino- – носо-: від larynx – гортань, гортанка, горлянка + гр. us, *otos* – вухо + гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс; otorhinolaryngologicus, *-a, -um*) вухогорлоносовий, вухоносогорлянківничий, вухоносогорлянкознавчий, ЛОР; */див. тж* ***ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЧЕСКИЙ****/*.
ЛОР-ВРАЧ (лат. LOR: від лат. laryngo- – горло-, горлянко- + oto- – вухо- + rhino- – носо-: від larynx – гортань, гортанка, горлянка + гр. us, *otos* – вухо + гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс;

otorhinolaryngologus, *-i, m*) вухогорлоніс, вухоносогорлянківник, вухоносогорлянкознавець, *-вця*, горловик, горлянковик, ЛОР-лікар; (рос. ухогорлонос); */див. тж* ***ГОРЛОВИК, УШНИК, ЛОР, ЛОРИК*** */розм./*/.

ЛОРИК */розм./* (від лат. LOR: від лат. laryngo- – горло-, горлянко- + oto- – вухо- + rhino- – носо-: від larynx – гортань, гортанка, горлянка + гр. us, *otos* – вухо + гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс; otorhinolaryngologus, *-i, m*) вухогорлоніс, вухоносогорлянківник, вухоносогорлянкознавець, *-вця*, горловик, горлянковик, лорик */розм./*; (рос. ухогорлонос); */див. тж* ***ГОРЛОВИК, УШНИК, ЛОР, ЛОР-ВРАЧ***/.

ЛОРДОЗ () передоскривлення, лордоз.

ЛОРДОСКОЛИОЗ (лат. lordoscoliosis, *-is, f*) лордосколіоз.

ЛОСКУТ () клапоть, лоскут, шмат.

ЛОСНИТЬСЯ () лисніти, лиснитися, лищитися, вилискувати.

ЛОСНЯЩИЙСЯ () лискучий, лиснючий, вилискуючий.

ЛОХАНКА (лат. pelvis, *-is, f*) цебер, цебрик, цеберце, мисочка, миска; балія.

ЛОХИИ (лат. lochia: від гр. lochia: від lochios – родовий, пологовий) пологовиділення, лохії.

ЛОХИОМЕТРА (лат. lochiometra, *-ae, f*) пологовиділозатрим, лохіометра.

ЛОХИОРЕЯ (лат. lochiorrhoea, *-ae, f*) пологовиділотеча, пологовиділотіч, *-течі*, лохіорея.

ЛОХМОТЬЯ () лахміття, хламіття.

ЛОШАДИНАЯ (КОНСКАЯ) СТОПА (лат. pes equinus) коняча (кінська) стопа.

ЛОШАДИНЫЙ () конячий, кінський.

ЛУБОК (лат. ferula) лубок.

ЛУЖЕНИЕ () лудіння, лудження, біління.

ЛУКОВИЦА (лат. bulbus, *-i, m*) цибулина.

ЛУКОВИЧНЫЙ (лат. bulbarius, *-a, -um*) цибулинний.

ЛУНА (лат. luna, *-ae, f*) місяць.

ЛУНАРНЫЙ (лат. lunaris, *-e*) 1. місячний, місяцевий; 2. місяцюватий, місяцеподібний; 3. */застар./* срібний, лунарний; (рос. 1. лунный; 2. лунообразный, лунoвидный; 3. */застар./* серебряный; пол. 1. księżycowy; 3. */застар./* srebrny).

ЛУНАТИЗМ (лат. lunatismus, *-i, m*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*; somnambulismus, *-i, m*; somnambulatio, *-onis, f*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; noctambulismus, *-i, m*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulismus, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь) сновиддя, *-я*, */Р.мн. -идь/*, снохіддя, сноходність, *-ності*, лунатизм. Ходіння уві сні, автоматичне блукання; (рос. снохождение, автоматическое блуждание; пол., sennowłóctwo; анг., sleepwalking).

ЛУНАТИК (лат. lunaticus, *-i, mf(com.)*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*; somnambulus, *-i, m*; somnambulator, *-oris, m*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; noctambulus, *-i, m*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulus, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь) сновида */ч.* і *ж./*, сновидець, *-дця*, снохода, лунатик; (анг., sleepwalker).

ЛУНАТИЧЕСКИЙ (лат. lunaticus, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*; somnambulicus, *-a, -um*; somnambulisticus, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; noctambulicus, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulicus, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, лунатичний.

ЛУНАТИЧКА (лат. lunaticus, *-i, mf(com.)*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*; somnambula, *-ae, f*; somnambulista, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; noctambula, *-ae, f*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambula, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь) сновида, сновидиця, снохода, лунатичка, */Д., М. -чці/*; (анг., sleepwalker).

ЛУНКА () дучка, чарунка, комірка.

ЛУННЫЙ (лат. lunaris, *-e*: від luna, *-ae, f* – Місяць) місячний, місяцевий.

ЛУНОВИДНЫЙ (лат. lunaris, *-e*: від luna, *-ae, f* – Місяць) місяцюватий, місяцеподібний.

ЛУНООБРАЗНЫЙ (лат. lunaris, *-e*: від luna, *-ae, f* – Місяць) місяцюватий, місяцеподібний.

ЛУНОЧКА (лат. alveolus, *-i, m*) луночка, ямочка, дучечка.

ЛУНОЧКА ЗУБНАЯ (лат. alveolus dentalis) зубна луночка (ямочка, дучечка).

ЛУНОЧКОВЫЙ (лат. alveolaris, *-e*) луночковий, ямочковий, дучечковий.

ЛУНОЧНЫЙ (лат. alveolaris, *-e*) дучковий, лунковий, ямковий.

ЛУЧ () промінь.

ЛУЧЕВАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. morbus radiationis) променехвороба, променева хвороба.

ЛУЧЕВАЯ КОСТЬ (лат. radius, *-ii, m* - промінь) променекість, *-кості*, променекістка, променева кістка.

ЛУЧЕВАЯ ТЕРАПИЯ (лат. radiotherapia, *-ae, f*) променелікування, опромінолікування, променеве лікування (терапія).

ЛУЧЕВОЙ (лат. radialis, *-e*) променевий.

ЛУЧЕЗАПЯСТНЫЙ () променезап'ястковий, променевозап'ястковий.

ЛУЧЕИСПУСКАНИЕ (лат. radiatio, *-onis, f*) випромінення, випромінювання, промінювання.
ЛУЧЕИСПУСКАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ випромінювальний, випромінюючий; 2./*дієприкм.*/ що випромінює.
ЛУЧЕОБРАЗНЫЙ (лат. radialis, *-e*) променюватий, променеподібний.
ЛУЧИСТЫЙ (лат. radialis, *-e*) променистий, променястий.
ЛУЧШЕ () краще, ліпше.
ЛЫСИНА () лисина, гиря.
ЛЫСЫЙ (лат. 1./*прикм.*/ calvus, *-a, -um*; alopecicus, *-a, -um*; glaber; 2./*імен.*/ alopecicus, *-i, m*) лисий, гирявий, голомшивий, голомозий.
ЛЮБИМЫЙ () 1. улюблений; 2. коханий; 3. любимий.
ЛЮБОПЫТСТВО () цікавість, *-вості*, допитливість, *-вості*.
ЛЮДОЕД (лат. anthropophagus, *-i, m*) людожер, людоїд.
ЛЮДОЕДКА () людожерка, людоїдка.
ЛЮДОЕДСКИЙ (лат. anthropophagicus, *-a, -um*) людожерський, людоїдський.
ЛЮДОЕДСТВО (лат. anthropophagia, *-ae, f*; cannibalizmus, *-i, m*: від фр. cannibalisme: від ісп. canibal – людожер) людожерство, людоїдство.
ЛЮЛЬКА () колиска.
ЛЮМБАГО (лат. lumbago, *-inis, f*; lumbodynia, *-ae, f*: від lumbus, *-i, m (PNA, BNA, JNA)*; lumbi, *-orum, m /pl./* – поперек, поясниця; myalgia lumbalis; osphyalgia, *-ae, f*) охват, прострїл, поперечниця, поперекобіль, поперековий біль, люмбаґо. Біль у попереку; (рос. прострел; анґ., backache; нім., Hexenschuss, Lendenweh, Lendenschmerz).
ЛЮМБАЛЬНЫЙ (лат. lumbalis, *-e*) поперековий, люмбальний; (рос. поясничный).
ЛЮМБО- (лат. lumbo-: від lumbus, *-i, m (PNA, BNA, JNA)*; lumbi, *-orum, m /pl./* – поперек, поясниця) попереко-, люмбо-; (рос. пояснично-).
ЛЮМБОДИНИЯ (лат. lumbodynia, *-ae, f*; lumbago, *-inis, f*: від lumbus, *-i, m (PNA, BNA, JNA)*; lumbi, *-orum, m /pl./* – поперек, поясниця; myalgia lumbalis; osphyalgia, *-ae, f*) охват, прострїл, поперечниця, поперекобіль, поперековий біль, люмбодинія. Біль у попереку.
ЛЮМБОИШИАЛГИЯ (лат. lumboischialgia, *-ae, f*; ischias, *-atis, f*) люмбоі(сх/ш)іал(ь)ґія.
ЛЮМБОСАКРАЛЬНЫЙ (лат. lumbosacralis, *-e*) поперекокрижовий, люмбосакральний; (рос. поясничнокрестцовый).
ЛЮМЕН (лат. lumen) люмен.
ЛЮМИНИСЦЕНТНЫЙ () світлосяйний, відсвічувальний, люмінісцентний; (рос. светящийся).
ЛЮПОЗНЫЙ (лат. luposus, *-a, -um*; lupinus, *-a, -um*) вовчаковий, люпозний; (рос. волчаночный; пол. toczniowy).
ЛЮПОЗОРИЙ (лат. luposorium, *-ii, n*) вовчаківня, вовчаколічниця, вовчаколікарня, люпозорій. Медичний (лікувальний) заклад, який здійснює профілактику (запобігання), лікування та вивчення люпусу (вовчака, вовчого лишаю).
ЛЮПОМА (лат. lupoma, *-atis, n /pl. -ata/*) люпома.
ЛЮПУС (лат. lupus, *-i, m* – /*букв.*/ вовк) вовчак, вовчий лишай, люпус; (рос. волчанка; пол. toczeń).
ЛЮПУСНЫЙ (лат. lupinus, *-a, -um*; luposus, *-a, -um*: від lupus, *-i, m* – /*букв. – вовк*/ – вовчак, вовчий лишай) вовчаковий, люпусний; (рос. волчаночный; пол. toczniowy).
ЛЮЭС (лат. lues, *-is, f* – заразна хвороба, пошесть, мор, лихо, загибель; syphilis, *-is/-idis, f*) пранці, люес; (пол. kiła).
ЛЯГУШКА (лат. rana, *-ae, f*) жаба.
ЛЯЗГ () брязкіт, *-коту*.
ЛЯПИС () ляпіс; (рос. адский камень).
ЛЬГОТА () пільга.
ЛЬГОТНЫЙ () пільговий.

МАГИСТРАЛЬНЫЙ (лат. magistralis, *-e*) великошляховий, маґістральний.
МАГНЕЗИАЛЬНЫЙ (лат. magnesialis, *-e*) маґнезіальний.
МАГНЕЗИЯ (лат. magnesia, *-ae, f*; гр. magnesia: від magnesia lithos /*прикм. magnesia – жін., чол. – magnesios (magnetes, magnetis)*/ – маґнесійський камінь, із Маґнесії – гористої місцини в східній Ґреції (півострова в Еґейському морі) та її головного міста (у Фессалії, Тессалії – ґр. Thessalia) або однойменних міст у Малій Азії: в Лідії /*тепер тур. м.Manica*/ чи в Карії (на р.Меандрі /*тепер тур. р.Великий Мендерес*/)) оксид (окис, окисень) маґнію (маґну, маґнецю, маґнезію), маґнезія.
МАГНЕЗИЯ ЖЖЁНАЯ /***ОКИСЬ МАГНИЯ***/ (лат. magnesia usta; magnesii oxydum; magnesium oxydatum; magnium oxydatum; MgO) палена маґнезія /*оксид (окис, окисень) маґнію (маґну, маґнецю, маґнезію)*/.
МАГНЕТИЗМ (лат. magnetismus, *-i, m*: від лат. magnetum, *-i, n*; magnes, *-etis, m*; гр. magnes, *-etos*: від magnesios (magnetes, magnetis) /*lithos*/ – маґнесійський /*камінь*/, із Маґнесії – гористої місцини в східній Ґреції (півострова в Еґейському морі) та її головного міста (у Фессалії, Тессалії – ґр. Thessalia), або однойменних міст у Малій Азії: в Лідії /*тепер тур. м.Manica*/ чи в Карії (на р.Меандрі /*тепер тур. р.Великий Мендерес*/)) притягацтво, притягальництво, притягувацтво, притягувальництво, тягунецтво, маґнетизм. Маґнетова (маґнітна, притягачева, притягальникова, притягувачева, притягувальникова, тягунцева) сила.
МАГНИЙ (лат. magnesium, *-ii, n*: Mg: від гр. magnes – маґнес, маґнет, маґніт – маґнесійський /*камінь*/, із Маґнесії – гористої місцини в східній Ґреції (півострова в Еґейському морі) та її головного міста (у Фессалії, Тессалії – ґр. Thessalia) або однойменних міст у Малій Азії: в Лідії /*тепер тур. м.Manica*/ чи в Карії (на р.Меандрі /*тепер тур. р.Великий Мендерес*/). Анґлійський хімік Г.Деві утворюючи новолатинську назву елемента (первня) від слова «magnesia» свій перший (1808р.) варіант (видозміну) «Magnium» пізніше виправив на «Magnesium». У Росії назву не виправили.) маґн, маґнець, маґній, маґнезій; (словац. horčík).
МАГНИТ (лат. magnetum, *-i, n*; magnes, *-etis, m*; гр. magnes, *-etos*: від magnesios (magnetes, magnetis) /*lithos*/ – маґнесійський /*камінь*/, із Маґнесії – гористої місцини в східній Ґреції (півострова в Еґейському морі) та її головного міста (у Фессалії, Тессалії – ґр. Thessalia) або однойменних міст у Малій Азії: в Лідії /*тепер тур. м.Manica*/ чи в Карії (на р.Меандрі /*тепер тур. р.Великий Мендерес*/)) притягач, притягальник, притягувач, притягувальник, тягунець, *-нця*, морське залізо, маґнес, маґнет, маґніт; (анґ., lodestone).
МАГНИТНОСТЬ () притягальність, *-ності*, притягувальність, *-ності*, тягунечість, *-чості*, маґнетність, *-ності*, маґнітність, *-ності*.
МАГНИТНЫЙ () притягальний, притягувальний, тягунечий, маґнетний, маґнітний.
МАДАРОЗ (лат. madarosis, *-is, f*) мадароз.
МАЖУЩИЙ () 1./*прикм.*/ мазальний, мажучий; 2./*дієприкм.*/ що маже, що мастить.
МАЗОХИЗМ (лат. masochismus, *-i, m*: від імені львівського (австрійського та українського) письменника Леопольда фон Захера-Мазоха /L. von Sacher-Masoch/, 1836–1895; algophilia, *-ae, f*; algolagnia passiva) муколюбство, болелюбство, бичувальнолюбство, батожнолюбство, катувальнолюбство, мазохізм.
МАЗОХИСТ (лат. masochistus, *-i, m*; masochista, *-ae, mf(com.)*: від імені львівського (австрійського та українського) письменника Леопольда фон Захера-Мазоха /L. von Sacher-Masoch/, 1836–1895) муколюб, муколюбець, *-бця*, болелюб, болелюбець, *-бця*, бичувальнолюб, батожнолюб, катувальнолюб, мазохіст.
МАЗЬ (лат. unguentum, *-i, n*; linimentum, *-i, n*; enchrisma, *-atis, n* /*pl. -ata*/) масть, мазь.
МАЙ (лат. Maius, *-ii, m*; Majus, *-i, m*; mensis Maius [Majus] – місяць Майї – римської богині природи, «великої богині», матері Меркурія) травень, *-вня*; (чес. květen; лит. geguše, gegužes menesis від gegužе – зозуля; фр./*револ.*/ преріаль – місяць луків).
МАКАТЬ () у/вмочувати, у/вмочати.
МАКНУТЬ () у/вмокнути.
МАКРО- (лат. macro-: від гр. makros – великий, довгий) велико-, макро-; (рос. больше-).
МАКРОГАМЕТА (лат. macrogamete, *-es, f*; macrogameta, *-ae, f*) великостатевоклітина, макроґамета.
МАКРОГЛОССИЯ (лат. macroglossia, *-ae, f*) великоязиччя, великоязикість, *-кості*, великоязиковість, *-вості*, макроґлосія.

МАКРОКЕФАЛ (лат. macrokephalus, *-i, m*; macrocephalus, *-i, m*: від гр. makros – великий, довгий + kephale – голова; megalokephalum, *-i, n*; megalocephalum, *-i, n*; megalokephalus, *-i, m*; megalocephalus, *-i, m*) головань, головач, головко, великоголівець, *-вця*, великоголовець, *-вця*, макрокефал; */див. тж* ***МАКРОЦЕФАЛ, МЕГАЛОКЕФАЛ, МЕГАЛОЦЕФАЛ****/*.

МАКРОКЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. macrocephalicus, *-a, -um*; macrokephalicus, *-a, -um*: від гр. makros – великий, довгий + kephale – голова; megalocephalicus, *-a, -um*; megalokephalicus, *-a, -um*) голованевий, голованський, головачевий, головацький, головківський, великоголовий, великоголівний, великоголівський, великоголовісний, макрокефалічний; (рос. большеголовый; пол. wielkogłowy); */див. тж* ***МАКРОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ, МЕГАЛОКЕФАЛИЧЕСКИЙ, МЕГАЛОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ****/*.

МАКРОКЕФАЛИЯ (лат. macrokephalia, *-ae, f*; macrocephalia, *-ae, f*: від гр. makros – великий, довгий + kephale – голова; megalokephalia, *-ae, f*; megalocephalia, *-ae, f*) великоголів'я, великоголовість, *-вості*, макрокефалія; (рос. большеголовость; пол. wielkogłowie; нім., Großköpfigkeit); */див. тж* ***МАКРОЦЕФАЛИЯ, МЕГАЛОКЕФАЛИЯ, МЕГАЛОЦЕФАЛИЯ****/*.

МАКРОМАСТИЯ (лат. macromastia, *-ae, f*) великогруддя, великогрудість, *-дості*, великогрудність, *-ності*, великоперся, великоперсість, *-сості*, великоперсевість, *-вості*, макромастія.

МАКРОПСИЯ (лат. macropsia, *-ae, f*) макропсія.

МАКРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. macroscopicus, *-a, -um*) видимий, макроскопічний.

МАКРОФАГ (лат. macrophagus, *-i, m*) макрофаг.

МАКРОХЕЙЛИЯ (лат. macrocheilia, *-ae, f*) великогуб'я, великогубість, *-бості*, великогубність, *-ності*, макрохейлія.

МАКРОЦЕФАЛ (лат. macrocephalus, *-i, m*; macrokephalus, *-i, m*: від гр. makros – великий, довгий + kephale – голова; megalokephalum, *-i, n*; megalocephalum, *-i, n*; megalokephalus, *-i, m*; megalocephalus, *-i, m*) головань, головач, головко, великоголівець, *-вця*, великоголовець, *-вця*, великоголовісник, макроцефал; */див. тж* ***МАКРОКЕФАЛ, МЕГАЛОКЕФАЛ, МЕГАЛОЦЕФАЛ****/*.

МАКРОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. macrocephalicus, *-a, -um*; macrokephalicus, *-a, -um*: від гр. makros – великий, довгий + kephale – голова; megalocephalicus, *-a, -um*; megalokephalicus, *-a, -um*) голованевий, голованський, головачевий, головацький, головківський, великоголовий, великоголівний, великоголівський, великоголовісний, макроцефалічний; (рос. большеголовый; пол. wielkogłowy); */див. тж* ***МАКРОКЕФАЛИЧЕСКИЙ, МЕГАЛОКЕФАЛИЧЕСКИЙ, МЕГАЛОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ****/*.

МАКРОЦЕФАЛИЯ (лат. macrocephalia, *-ae, f*; macrokephalia, *-ae, f*: від гр. makros – великий, довгий + kephale – голова; megalokephalia, *-ae, f*; megalocephalia, *-ae, f*) великоголів'я, великоголовість, *-вості*, макроцефалія; (рос. большеголовость; пол. wielkogłowie; нім., Großköpfigkeit); */див. тж* ***МАКРОКЕФАЛИЯ, МЕГАЛОКЕФАЛИЯ, МЕГАЛОЦЕФАЛИЯ****/*.

МАКРОЦИТ (лат. macrocytum, *-i, n*; macrocytus, *-i, m*; megalocytus, *-i, m*; megalocytum, *-i, n*) великоклітинець, *-нця*, макроцит.

МАКРОЦИТАРНЫЙ (лат. macrocytaris, *-e*; macrocytalis, *-e*; macrocyticus, *-a, -um*; megalocytaris, *-e*; megalocytalis, *-e*; megalocyticus, *-a, -um*) великоклітинцевий, макроцитарний.

МАКРОЦИТОЗ (лат. macrocytosis, *-is, f*) великоклітиння, великоклітинність, *-ності*, макроцитоз.

МАКРОЭНЦЕФАЛ (лат. macroencephalus, *-i, m*: від гр. makros – великий, довгий + εγκεφαλος enkephalos – мозок) великомозковець, *-вця*, великомозковісник, макроенцефал.

МАКРОЭНЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. macroencephalicus, *-a, -um*: від гр. makros – великий, довгий + εγκεφαλος enkephalos – мозок) великомозковий, великомозківний, великомозковісний, макроенцефалічний.

МАКРОЭНЦЕФАЛИЯ (лат. macroencephalia, *-ae, f*: від гр. makros – великий, довгий + εγκεφαλος enkephalos – мозок) великомозків'я, великомозковість, *-вості*, макроенцефалія.

МАКСИЛЛА (лат. maxilla, *-ae, f*) верхньощелепа, максила. Верхня щелепа, верхньощелепна (верхньощелепова) кістка; (рос. верхняя челюсть; пол. szczęka, szczęka górna).

МАКСИЛЛИТ (лат. maxillitis, *-tidis, f*; sinusitis maxillaris; sinuitis maxillaris; highmoritis, *-tidis, f*: від N.Highmore (1613 – 1685) англійський анатом) щелепонадриця, щелепонадрозапал, щелепонадрозапалення, щелепозатоковиця, щелепозатокозапал, щелепозатокозапалення, щелепопазуховиця, щелепопазухозапал, щелепопазухозапалення, максиліт. Запалення слизової оболонки придаткової порожнини носа – гайморової [щелепної, щелепової, верхньощелепної, верхньощелепової] порожнини [дуплини, пазухи, надра]. Верхньощелепний синусит/синуїт [пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення].

МАКСИЛЛЯРНЫЙ (лат. maxillaris, *-e*) верхньощелепний, верхньощелеповий, максилярний; (рос. верхнечелюстной; пол. szczękowy, górnoszczękowy).

МАКСИМАЛИЗАЦИЯ (лат. maximalisatio, *-onis, f*) унайбільшення, ущонайбільшення, уякнайбільшення, максималізація.

МАКСИМАЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. maximalisatus, *-a, -um*) унайбільшений, ущонайбільшений, уякнайбільшений, максималізований.

МАКСИМАЛИЗИРОВАТЬ (лат. maximalisare) */докон./* унайбільшити, ущонайбільшити, уякнайбільшити, максималізувати; */недок./* унайбільшувати, ущонайбільшувати, уякнайбільшувати, максималізовувати.

МАКСИМАЛЬНО (лат. maximum, *-i, n*) найбільше, щонайбільше, якнайбільше, максимально; (рос. наиболее; анґ., at most).

МАКСИМАЛЬНОСТЬ (лат. maximum, *-i, n*) найбільшість, *-шості*, щонайбільшість, *-шості*, якнайбільшість, *-шості*, максимальність, *-ності*.

МАКСИМАЛЬНЫЙ (лат. maximalis, *-e*; maximus, *-a, -um*) величезний, найбільший, щонайбільший, якнайбільший, максимальний; (рос. большущий, наибольший; пол., największy; анґ., greatest).

МАКСИМИЗАЦИЯ (лат. maximisatio, *-onis, f*) унайбільшення, ущонайбільшення, уякнайбільшення, максимізація.

МАКСИМИЗИРОВАННЫЙ (лат. maximisatus, *-a, -um*) унайбільшений, ущонайбільшений, уякнайбільшений, максимізований.

МАКСИМИЗИРОВАТЬ (лат. maximisare) */докон./* унайбільшити, ущонайбільшити, уякнайбільшити, максимізувати; */недок./* унайбільшувати, ущонайбільшувати, уякнайбільшувати, максимізовувати.

МАКСИМУМ (лат. maximum, *-i, n*) 1. найбільшість, *-шості*, щонайбільшість, *-шості*, якнайбільшість, *-шості*; 2. найбільше, щонайбільше, якнайбільше, максимум; (рос. 2. наиболее; анґ., at most).

МАКУЛА (лат. macula, *-ae, f*) плямка, цятка, макула.

МАКУЛЁЗНЫЙ (лат. maculosus, *-a, -um*) плямистий, макульозний.

МАКУШКА (лат. vertex, *-icis, m*) маківка.

МАЛАКСАЦИЯ (лат. malaxatio, *-onis, f*) розминання, малаксація.

МАЛЕЙШИЙ (лат. minimalis, *-e*) найменший.

МАЛЕНЬКИЙ (лат. minutus, *-a, -um*) маленький.

МАЛИГНИЗАЦИЯ (лат. malignisatio, *-onis, f*: від malignus – згубний, лихий, злосливий) */докон./* озлосливлення, озлоякіснення, опістрячення, спістрячення, злопереродження; */недок./* злосливлення, озлосливлювання, озлоякіснювання, опістрячування, спістрячування, злопереродживання, маліґнізація. Пістрякове (ракове) переродження; (рос. озлокачествление; пол. zezłośliwienie).

МАЛИГНИЗИРОВАНИЕ (лат. malignisatio, *-onis, f*: від malignus – згубний, лихий, злосливий) злосливлення, озлосливлювання, озлоякіснювання, опістрячування, спістрячування, злопереродживання, маліґнізування. Пістрякове (ракове) перероджування; (рос. озлокачествление).

МАЛИГНИЗИРОВАННЫЙ () озлосливлений, озлоякіснений, опістрячений, злопереродженнй, маліґнізований; (рос. озлокачествлённый).

МАЛИГНИЗОВАННЫЙ () озлосливлений, озлоякіснений, опістрячений, злопереродженнй, маліґнізований; (рос. озлокачествлённый).

МАЛЛЕОЛЯРНЫЙ (лат. malleolaris, *-e*) кісточковий, чиколотковий, щиколотковий, малеолярний.

МАЛОБЕРЦОВАЯ КОСТЬ (лат. fibula, *-ae, f*) голінка, голінкова (малогомілкова, мала гомілкова) кістка.

МАЛОБЕРЦОВЫЙ (лат. fibularis, *-e*; peroneus, *-a, -um*) голінковий, малоголінковий, малогомілковий, малий гомілковий.

МАЛОВОДИЕ (лат. oligohydramnion; oligohydramnia, *-ae, f*) маловіддя, маловоддя, маловодність, *-ності*.

МАЛОГОЛОВОСТЬ (лат. microcephalia, *-ae, f*; microkephalia, *-ae, f*) малоголовість, *-вості*.

МАЛОИНВАЗИВНЫЙ (лат. miniinvasivus, *-a, -um*) маловтручальний, малоінвазивний.

МАЛОКРОВИЕ (лат. anaemia, *-ae, f*) малокрів'я, малокрівність, *-ності*, малокровність, *-ності*.

МАЛОКРОВИЕ, МЕСТНОЕ (лат. ischaemia, *-ae, f*; anaemia localis) місцеве малокрів'я (малокрівність, малокровність).

МАЛОПОДВИЖНЫЙ () малорухливий, малорухомий.

МАЛОРАЗВИТЫЙ () малорозвинений.

МАЛОЧИСЛЕННЫЙ () нечисленний, малолічний.

МАЛЫЙ (лат. parvus, *-a, -um*) малий.

МАЛЫЙ КОРЕННОЙ ЗУБ (лат. **premolaris**, *-is, m*; **dens premolaris; dens praemolaris**: від pre- + molaris – жорновий) переджорновик, двогорбець, малокутнезуб, малий кутній зуб, передньокорінний зуб, малий корінний зуб; (пол. przedtrzonowiec, ząb przedtrzonowy; словац. črenový zub).

МАЛЫШ () малюк, маля, *-ляти*, малюта.

МАЛЯРИЙНЫЙ (лат. malaricus, *-a, -um*; malarialis, *-e*) пропасницевий, малярійний; (пол. zimniczy; анґ., paludian; чеч. хоршин; інг. хорший).

МАЛЯРИОЦИДНЫЙ (лат. malariocidus, *-a, -um*; malaricidus, *-a, -um*) пропасницезнищувальний, протипропасницевий, маляріоцидний; (пол. zimnicobójczy, przeciwzimniczy).

МАЛЯРИЦИДНЫЙ (лат. malaricidus, *-a, -um*; malariocidus, *-a, -um*) пропасницезнищувальний, протипропасницевий, маляріцидний; (пол. zimnicobójczy, przeciwzimniczy).

МАЛЯРИЯ (лат. */новолат./* malaria, *-ae, f*: від іт. mala aria (mal'aria) – погане повітря */рос. дурной [скверный] воздух/*; paludismus, *-i, m*; febris intermittens) пропасниця, болотна пропасниця, малярія; (рос. болотная лихорадка; пол., zimnica; чеч. хорша */букв. гаряча лихоманка/*; інг. хорша).

МАЛЯЦИЯ (лат. malacia, *-ae, f*: від гр. μαλασσω malasso – пом'якшую; malacosis, *-is, f*) 1. */докон./* розм'як, розм'якнення, розм'якшення; */недок./* розм'якшування, м'якшення, маляція; 2. примхи */вагітних*

істеричок/, маляція; (рос. 1. размягчение; 2. прихоти /*беременных истеричек*/; пол. 1. rozmiękanie. rozmięknienie; 2. zachcianki /*ciężarnych histeryczek*/).

-**МАЛЯЦИЯ** (лат. -malacia, *-ae, f*: від гр. μαλασσω malasso – пом'якшую) /*докон.*/ -розм'як, -розм'якнення, -розм'якшення, -зм'якшення; /*недок.*/ -розм'якшування, -м'якшення, -маляція; (рос. -размягчение).

МАЛЬТОЗА (лат. maltosa, *-ae, f*) крохмалецукор, *-кру*, солодосолодень, *-дня*, солодоцукор, *-кру*, солодовий цукор [солод, солодень], мальтоза; (рос. солодовый сахар).

МАЛЬФОРМАЦИЯ (лат. malformatio, *-onis, f*) мальформація.

МАЛЬЧИК () хлопчик, хлопець, *-пця*.

МАММИЛЛЯРНЫЙ (лат. mammillaris, *-e*) 1. пипковий, смочковий, сосковий; 2. пипкуватий, пипкоподібний, смочкуватий, соскоподібний, мамілярний; (рос. сосковый, сосковидный; пол. sutkowy, sutkowaty, suteczkowaty).

МАММО- (лат. mammo-: від mamma, *-ae, f*; glandula mammaria – молочівка, молочнівка, молочна (грудна) залоза, перса, перси, груди, грудь) персо-, грудо-, груднозалозо-, молочівко-, молочнівко-. молочнозалозо-, мамо-.

МАММОЛОГ (лат. mammologus, *-i, m*) грудовик, грудівник, грудознавець. *-вця*, мамолог; /*жін.*/ грудовичка, грудовниця, грудівниця, грудознавиця, мамологиня.

МАММОПЛАСТИКА (лат. mammoplastica, *-ae, f*: від mamma, *-ae, f*; glandula mammaria - молочівка, молочнівка, молочна (грудна) залоза, перса, перси, груди, грудь + plastica, *-ae, f*: від гр. plastike – ваяння, скульптура: від plasso – утворювати, оформляти, оформлювати) персоштукування, грудоштукування, груднозалозоштукування, молочівкоштукування, молочнівкоштукування, молочнозалозоштукування, мамопластика.

-**МАН** (лат. -maniacus, *-i, m*) -потягівець, *-вця*, -потяговець, *-вця*, -навіженець, *-нця*, -навіснець, *-нця*, -навіснівець, *-нця*, -пристрастець, *-тця*, -пристрасник, -ман.

МАНДИБУЛА (лат. mandibula, *-ae, f*) нижньощелепа, нижня щелепа, мандибула; (рос. нижняя челюсть; пол. żuchwa, szczęka dolna).

МАНДИБУЛЯРНЫЙ (лат. mandibularis, *-e*) нижньощелепний, нижньощелеповий, мандибулярний; (рос. нижнечелюстной; пол. żuchwowy, dolnoszczękowy).

МАНЕР () роб, кшталт, манер.

МАНЖЕТА, МАНЖЕТ () чохла, манжета, манжет; (якут. бэлэнньик).

МАНЖЕТКА () 1./*тех.*/ чохлинка, чохлиця, манжетка; 2./*бот.*/ (лат. Alchimilla L.) приворотень, *-тня*.

МАНИАКАЛЬНАЯ ИДЕЯ (лат. idea maniacalis) думка-дурійка, нав'язлива думка, маніакальна [навіжна, навіжена, навіженська, навіженісна, навісна, навіснеча, біснувата] ідея [думка]; (рос. навязчивая мысль; фр. idée fixe).

МАНИАКАЛЬНОСТЬ () навіженість, *-ності*, навіженськість, *-кості*, навіженісність, *-ності*, навісність, *-ності*, навіснечість, *-ності*, біснуватість, *-тості*, маніакальність, *-ності*; (рос. одержимость).

МАНИАКАЛЬНЫЙ (лат. maniacalis, *-e*) навіжний, навіжений, навіженський, навіженісний, навісний, навіснечий, біснуватий, маніакальний; (рос. одержимый).

МАНИАКАЛЬНЫЙ СИНДРОМ (лат. mania, *-ae, f*) навіж, навіженство, навіжений ознакосклад, маніакальний синдром.

МАНИПУЛЯЦИЯ (лат. manipulatio, *-onis, f*) оруда, орудування, захід, маніпуляція.

МАНИПУЛЯЦИОННАЯ () /*імен.*/ орудня, маніпуляційня, маніпуляційна.

МАНИПУЛЯЦИОННЫЙ (лат. manipulationis, *-e*) /*прикм.*/ орудневий, заходовий, маніпуляційний.

МАНИФЕСТАЦИЯ (лат. manifestatio, *-onis, f*) вияв, виявлення, виявляння, прояв, проявлення, проявляння, показ, показування, маніфестація; (рос. проявление; словац. prejav).

МАНИФЕСТИРОВАНИЕ (лат. manifestatio, *-onis, f*) виявляння, проявляння, показування, маніфестування.

МАНИФЕСТИРУЮЩИЙ () виявляльний, виявляючий, проявляльний, проявляючий, показовий, показувальний, показуючий, маніфестуючий.

МАНИФЕСТНЫЙ (лат. manifestus, *-a, -um*) виявний, виявовий, проявний, явний, наочний, показний, маніфестний.

МАНИЯ (лат. mania, *-ae, f*) навіж, навіженство, навіженість, *-ності*, навіснеча, пристрасть, *-сті*, біснуватість, *-тості*, манія. Маніакальний синдром (навіжений ознакосклад); (рос. одержимость).

-**МАНИЯ** (лат. -mania, *-ae, f*) -потяг, -навіж, -навіженство, -навіженість, *-ності*, -навіснеча, -пристрасть, *-сті*, -манія.

МАНИЯ ВЕЛИЧИЯ (лат. megalomania, *-ae, f*) величонавіж, манія (навіж) величі.

-**МАНКА** (лат. -maniaca, *-ae, f*) -потягівка, -потяговиця, -навіженка, -навіжениця, -навісниця, -навіснівиця, -пристрасниця, -манка.

МАНОМЕТР (лат. manometer, *-tri, m*; manometrum, *-i, n*; manometrium, *-ii, n*: від гр. manos – рідкий, нещільний + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тискомір, тискомірник, тисковимірник, манометр; (пол. ciśnieniomierz).

МАНУАЛЬНЫЙ (лат. manualis, *-e*) ручний, мануальний.

МАНУБРИУМ (лат. manubrium, *-ii, n*) держак, держало, держалко, *-a*, /*Р.мн. -лок*/, держално. *-a*, /*Р.мн. -алн*/, манубріум.

МАНЬЯК (фр. maniaque: від лат. maniacus, *-i, m*: від гр. mania) навіженець, *-нця*, навіжений, навіснець, *-нця*, навіснівець, *-нця*, навісний, пристрастець, *-тця*, пристрасник, біснуватець, *-тця*, біснуватий, маніяк, маньяк; (рос. одержимый).

МАНЬЯЧКА (лат. maniaca, *-ae, f*: від фр. maniaque: від лат. maniacus, *-i, m*: від гр. mania) навіженка, навіжениця, пристрасниця, маніячка, маньячка; (рос. одержимая).

МАРАЗМ (лат. marasmus, *-i, m*) виселення, маразм.

МАРАТЬ () бруднити.

МАРГАНЕЦ (нім. Manganerz - марґанцева (манґанова) руда; Mangan – марґанець, манґан + Erz – руда; лат. manganum, *-i, n*; Mn) манґан, марґанець, *-нцю*.

МАРГАНЦЕВЫЙ (лат. manganus, *-a, -um*) манґановий, марґанцевий. Містить манґан (марганець).

МАРГАНЦОВКА () марґанцівка. Перманґанат калію.

МАРГАНЦОВЫЙ () марґанцьовий. Містить марґанцівку (перманґанат калію).

МАРГИНАЛЬНЫЙ (лат. marginalis, *-e*) скрайній, межовий, межинний, граничний, боковий, бічний, прибічний, марґінальний.

МАРГО (лат. margo, *-inis, f*) край, межа, вінця, кордон, границя, марґо.

МАРЕОТИТ (лат. mareotitis, *-tidis, f*) мареотит.

МАРКЕР () значник, позначник, значка, мітчик, маркер.

МАРЛЯ (фр. marli – серпанок */рос. кисея/*) сівка, намітка, марля.

МАРТ (лат. Martius, *-ii, m*; mensis Martius, mensis Martis – Марсів місяць, місяць Марса (на честь Марса /лат. Mars, *-rtis*/, давньоримського бога війни, батька Ромула та Рема) – перший місяць римського року до Юлія Цезаря) березень, *-зня*, березіль, *-золя*; (д-рус. березозоль; білор. сакавік; чес. březen; лит. kovas).

МАСКА (фр. masque; з іт. maschera [маскера]: від араб. [масхара] – насмішка; лат. larva, *-ae, f*) личина, наличина, обличина, обличчя, маска; (рос. личина).

МАСКИРОВАТЬ (фр. masquer – приховувати) приховувати, личинити, личкувати, маскувати; (рос. скрывать).

МАСКИРОВКА (від фр. masquer – приховувати) приховування, личинення, личкування, маскування.

МАСКИРУЮЩИЙ (від фр. masquer – приховувати) 1.*/прикм./* приховувальний, приховуючий, маскувальний, маскуючий; 2.*/дієприкм./* що приховує, що маскує; (рос. скрывающий).

МАСКИРУЮЩИЙСЯ (від фр. masquer - приховувати) 1.*/прикм./* приховальний, приховівний, приховний, масківний; 2.*/дієприкм./* що приховується, що маскується; (рос. скрывающийся).

МАСКУЛИНИЗАЦИЯ (лат. masculinisatio, *-onis, f*: virilisatio, *-onis, f*; androgenisatio, *-onis, f*) */докон./* зчоловічення, очоловічення, маскулінізування, маскулінізація; */недок./* зчоловічування, очоловічування, маскулінізовування, маскулінізація.

МАСКУЛИНИЗИРОВАНИЕ (лат. masculinisatio, *-onis, f*; virilisatio, *-onis, f*; androgenisatio, *-onis, f*) зчоловічування, очоловічування, маскулінізування.

МАСКУЛИНИЗМ (лат. masculinismus, *-i, m*; virilismus, *-i, m*) чоловічість, *-чості*, очоловіцтво, очоловіченство, маскулінізм.

МАСЛО 1.*/рослинне/* (лат. oleum, *-i, n*) олія; 2. (лат. butyrum, *-i, n*) масло; 3.*/технічне/* мастило.

МАСЛО, РАСТИТЕЛЬНОЕ (лат. oleum, *-i, n*) олія, рослинний жир; */див. тж* ***РАСТИТЕЛЬНЫЙ ЖИР****/*.

МАСЛЯНИСТЫЙ (лат. oleosus, *-a, -um*) масткий, маслянистий, оліїстий.

МАСЛЯНЫЙ (лат. oleosus, *-a, -um*) масний, масляний, олійний.

МАССА (лат. massa, *-ae, f* – шматок, брила: від гр. maxa – тісто) загал, маса; (словац. hmota; чес. hmota).

МАССАЖ (фр. massage: від masser – розтирати; лат. chirapsia, *-ae, f*; cheirapsia, *-ae, f*) розтирання, розминання, розмин, масаж, *-у*; (рос. растирание, разминание).

МАССАЖ, ВИБРАЦИОННЫЙ (від фр. massage; лат. pallotherapia, *-ae, f*) вібраційний масаж (розтирання, розминання).

МАССАЖ, ФРИКЦИОННЫЙ (від фр. massage; лат. frictio, *-onis, f*) втирання, фрикційний масаж; (рос. втирание).

МАССАЖЁР (фр. massageur) розтирач, розминач, масажер. Електричний прилад для масажу (розтирання, розминання).

МАССАЖИРОВАНИЕ (від фр. massage: від masser – розтирати) розтирання, розминання, масажування; (рос. растирание, разминание); */див. тж* ***МАССИРОВАНИЕ****/*.

МАССАЖИРОВАТЬ (від фр. massage: від masser – розтирати) розтирати, розминати, масажувати; (рос. растирать, разминать, мять); */див. тж* ***МАССИРОВАТЬ****/*.

МАССАЖИСТ (фр. massagist) розтиральник, розминальник, масажист. Спеціаліст (фахівець, знавець) із масажу; (анг. kneader ['ніде:]).

МАССАЖИСТКА () розтиральниця, розминальниця, масажистка. Спеціалістка (фахівиця, фахівння, фахівчиня, знавиця, знавиня, знавчиня) із масажу.

МАССЕТЕР (лат. masseter) жувач, жувальник, жувальний м'яз, масетер.

МАССИРОВАНИЕ (фр. massage: від masser – розтирати) розтирання, розминання, масування, масирування; (рос. растирание, разминание); */див. тж* ***МАССАЖИРОВАНИЕ****/*.

МАССИРОВАТЬ (від фр. masser – розтирати) розтирати, розминати, масувати, масирувати; (рос. растирать, разминать, мять); */див. тж* ***МАССАЖИРОВАТЬ****/*.

МАСТ- (лат. mast-; masto-: від гр. mastos – груди; сосок, смочок; mammo-; mamm-) грудо-, персо-, молочівко-, маст-; /*див. тж МАСТО-*/.
МАСТАЛГИЯ (лат. mastalgia, *-ae, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок + гр. αλγος algos – біль; mastodynia, *-ae, f*: від mast- + гр. odyne – біль) грудобіль, *-болю*, грудобілля, грудоболість, *-лості*, грудоболісність, *-ності*, грудоболючість, *-чості*, персобіль, *-болю*, персобілля, персоболість, *-лості*, персоболісність, *-ності*, персоболючість, *-чості*, молочівкобіль, *-болю*, молочівкобілля, молочівкоболість, *-лості*, молочівкоболісність, *-ності*, молочівкоболючість, *-чості*, мастал(ь)гія.
МАСТЕР (нім. Meister: від лат. ma(g)ister – учитель, керівник, начальник) умілець, *-льця*, майстер; (рос. умелец).
МАСТЕРСКАЯ (від нім. Meister: від лат. ma(g)ister – учитель, керівник, начальник) робітня, майстерня.
МАСТИТ (лат. mastitis, *-tidis, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок) грудниця, грудозапал, грудозапалення, персовиця, персозапал, персозапалення, молочнівковиця, молочнівкозапал, молочнівкозапалення, мастит. Запалення грудей (перс (персів), молочнівки, молочної (грудної) залози); (рос. грудница; словац. zápal prsníka).
-МАСТИЯ (лат. -mastia, *-ae, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок) -груддя, -грудість, *-дості*, -грудність, *-ності*, -перся, -персість, *-сості*, -персевість, *-вості*, -мастія.
МАСТО- (лат. masto-; mast-: від гр. mastos – груди; сосок, смочок; mammo-; mamm-) грудо-, персо-, молочівко-, масто-; /*див. тж МАСТ-*/.
МАСТОДИНИЯ (лат. mastodynia, *-ae, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок + гр. odyne – біль; mastalgia, *-ae, f*: від mast- + гр. αλγος algos – біль) грудобіль, *-болю*, грудобілля, грудоболість, *-лості*, грудоболісність, *-ності*, грудоболючість, *-чості*, персобіль, *-болю*, персобілля, персоболість, *-лості*, персоболісність, *-ності*, персоболючість, *-чості*, молочівкобіль, *-болю*, молочівкобілля, молочівкоболість, *-лості*, молочівкоболісність, *-ності*, молочівкоболючість, *-чості*, мастодинія.
МАСТОИДИТ (лат. mastoiditis, *-tidis, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок) смочковиця, смочкозапал, смочкозапалення, мастоїдит; (; словац. zápal hlávkového výbežku; яп. nyuyotokkien, nyutotsuen).
МАСТОИДНЫЙ (лат. mastoideus, *-a, -um*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок) смочкуватий, смочкоподібний, соскоподібний, мастоїдний; (рос. сосковидный, сосцевидный).
МАСТОПАТИЯ (лат. mastopathia, *-ae, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок) грудохворість, *-рості*, персохворість, *-рості*, молочівкохворість, *-рості*, мастопатія.
МАСТОТОМИЯ (лат. mastotomia, *-ae, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок; mammotomia, *-ae, f*) грудорозтин, грудорозтинання, грудорозітнення, грудорозріз, грудорозрізання, персорозтин, персорозтинання, персорозітнення, молочівкорозтин, молочівкорозтинання, молочівкорозітнення, мастотомія.
МАСТУРБАТОР (лат. masturbator, *-oris, m*; onanistus, *-i, m*: від імені Онана, сина Іуди (Юди)) солодій, рукоблуд, рукоблудник, мастурбатор; (рос. рукоблудник, малакейчик /*від рос. малафья – сперма*/).
МАСТУРБАЦИЯ (лат. masturbatio, *-onis, f*: від masturbari – забруднитись; солодіяти, рукоблудити; manustupration, *-onis, f*; onanismus, *-i, m*; onania, *-ae, f*: від імені Онана, сина Іуди [Юди]; ipsismus, *-i, m*; mentulomania, *-ae, f*; chiromania, *-ae, f*) солодійство, рукоблудство, трусійство, малахвія, мастурбація; (рос. рукоблудие, рукоблудство, самоутоление, малакия, малахвия /*від рос. малафья – сперма*/; пол., samogwałt; нім., Selbstbefleckung, Selbstbefriedigung, Ipsation; анг., self-abuse, self-pollution).
МАСТУРБИРОВАТЬ (лат. masturbare; onanire: від імені Онана, сина Іуди [Юди]) солодіяти, солодити, рукоблудити, рукоблудникувати, мастурбувати; (рос. рукоблудничать).
МАСТЭКТОМИЯ (лат. mastectomia, *-ae, f*: від гр. mastos – груди; сосок, смочок; mammectomia, *-ae, f*) грудовитин, грудовитинання, грудовитнення, грудовидалення, грудовиріз, грудовирізання, персовитин, персовитинання, персовитнення, молочівковитин, молочівковитинання, молочівковитнення, мастектомія.
МАСШТАБ (нім. Maßstab: від Maß – міра, розмір + Stab – палиця; лат. modulus, *-i, m*) мірило, масштаб; (словац. meradlo).
МАТЕРИАЛ (лат. materia, *-ae, f*; materies, *-ei, f*: від mater – матір, мати) 1. знадіб, знадібок, знадоби, знадібки, матеріал; 2. сировина, речовинець, *-нця*, матеріал.
МАТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. materialis, *-e*) речовинний, матеріальний; (рос. вещественный).
МАТЕРИНСКИЙ (лат. maternus, *-a, -um*) материнський.
МАТЕРИНСТВО (лат. maternitas, *-atis, f*) материнство.
МАТЕРИЯ (лат. materia, *-ae, f*; materies, *-ei, f*: від mater – матір, мати; substantia, *-ae, f*) речовина, твориво, матерія; (рос. вещество; словац. vec).
МАТКА (лат. uterus, *-i, m*; metra, *-ae, f*; matrix, *-icis, f*; гр. hystera, *-ae, f*; delphys, *f*) матка, матиця, родниця, ураз, дитинник; (словац. maternica).
МАТОВЫЙ () тьмяний, матовий.
МАТОЧНО-ПЛАЦЕНТАРНЫЙ (лат. utero-placentaris, *-e*; utero-placentalis, *-e*) матково-плацентарний.
МАТОЧНЫЙ (лат. uterinus, *-a, -um*; metricus, *-a, -um*) матковий, уразовий, дитинниковий.
МАТРАЦ (лат. culcita, *-ae, f*) сінник, матрац; (рос. тюфяк).
МАЦЕРАЦИЯ (лат. maceratio, *-onis, f*) вимочення, мацерація.
МАЦЕРИРОВАНИЕ (лат. maceratio, *-onis, f*) вимочування, мацерування.

МАЦЕРИРОВАННЫЙ (лат. maceratus, *-a, -um*) вимочений, мацерований.

МАШИНАЛЬНО () саморушно, самодійно, самочинно, самовільно, мимовільно, довільно, мимохіть, самособом, саме собою, ненароком, машинально; (пол., samoczynnie); /*див. тж* ***АВТОМАТИЧЕСКИ***/.

МАЯТНИК () вагало, коливало, коливальце, маятник.

МГНОВЕНИЕ () мить, миттєвість, *-вості*.

МЕГА- (лат. mega-; megalo-: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*) 1. веле-, велико-, величезно-, велето-, велетенсько-, збільшо-; 2. величо-, мега-; /*див. тж* ***МЕГАЛО-***/.

МЕГАКАРИОЦИТ (лат. megacaryocytus, *-i, m*; megacaryocytum, *-i, n*; megakaryocytum, *-i, n*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*) великоядрівець, *-вця*, великоядроклітинець, *-нця*, меґакаріоцит.

МЕГАКОЛОН (лат. megacolon, *-i, n*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*) великокишка, збільшокишка, кишкозбільша, кишкозбільшення, меґаколон.

МЕГАЛО- (лат. megalo-; mega-: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*) 1. веле-, велико-, величезно-, велето-, велетенсько-, збільшо-; 2. величо-, меґало-; /*див. тж* ***МЕГА-***/.

МЕГАЛОБЛАСТ (лат. megaloblastus, *-i, m*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*) меґалобласт.

МЕГАЛОКЕФАЛ (лат. megalokephalum, *-i, n*; megalokephalus, *-i, m*; megalocephalum, *-i, n*; megalocephalus, *-i, m*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е* + kephale – голова; macrokephalus, *-i, m*; macrocephalus, *-i, m*) головань, головач, головко, великоголівець, *-вця*, великоголовець, *-вця*, великоголовісник, меґалокефал; /*див. тж* ***МЕГАЛОЦЕФАЛ, МАКРОЦЕФАЛ, МАКРОКЕФАЛ***/.

МЕГАЛОКЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. megalokephalicus, *-a, -um*; megalocephalicus, *-a, -um*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е* + kephale – голова; macrocephalicus, *-a, -um*; macrokephalicus, *-a, -um*) великоголівний, великоголовий, великоголовісний, меґалокефалічний; (рос. большеголовый; пол. wielkogłowy); /*див. тж* ***МЕГАЛОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ, МАКРОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ, МАКРОКЕФАЛИЧЕСКИЙ***/.

МЕГАЛОКЕФАЛИЯ (лат. megalokephalia, *-ae, f*; megalocephalia, *-ae, f*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е* + kephale – голова; macrokephalia, *-ae, f*; macrocephalia, *-ae, f*) великоголів'я, великоголовість, *-вості*, меґалокефалія; (рос. большеголовость; пол. wielkogłowie; нім., Großköpfigkeit); /*див. тж* ***МЕГАЛОЦЕФАЛИЯ, МАКРОЦЕФАЛИЯ, МАКРОКЕФАЛИЯ***/.

МЕГАЛОМАН (лат. megalomaniacus, *-i, m*) величонавіженець, *-нця*, меґаломан. Хворий на манію (навіж) величі; (рос. больной бредом величия).

МЕГАЛОМАНИЯ (лат. megalomania, *-ae, f*) величонавіж, меґаломанія. Манія (навіж) величі; (рос. бред величия).

МЕГАЛОЦЕФАЛ (лат. megalocephalum, *-i, n*; megalocephalus, *-i, m*; megalokephalum, *-i, n*; megalokephalus, *-i, m*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е* + kephale – голова; macrocephalus, *-i, m*; macrokephalus, *-i, m*) головань, головач, головко, великоголівець, *-вця*, великоголовець, *-вця*, великоголовісник, меґалоцефал; /*див. тж* ***МЕГАЛОКЕФАЛ, МАКРОКЕФАЛ, МАКРОЦЕФАЛ***/.

МЕГАЛОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. megalocephalicus, *-a, -um*; megalokephalicus, *-a, -um*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е* + kephale – голова; macrocephalicus, *-a, -um*; macrokephalicus, *-a, -um*) великоголівний, великоголовий, великоголовісний, меґалоцефалічний; (рос. большеголовый; пол. wielkogłowy); /*див. тж* ***МЕГАЛОКЕФАЛИЧЕСКИЙ, МАКРОКЕФАЛИЧЕСКИЙ, МАКРОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ***/.

МЕГАЛОЦЕФАЛИЯ (лат. megalocephalia, *-ae, f*; megalokephalia, *-ae, f*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е* + kephale – голова; macrocephalia, *-ae, f*; macrokephalia, *-ae, f*) великоголів'я, великоголовість, *-вості*, меґалоцефалія; (рос. большеголовость; пол. wielkogłowie; нім., Großköpfigkeit); /*див. тж* ***МЕГАЛОКЕФАЛИЯ, МАКРОКЕФАЛИЯ, МАКРОЦЕФАЛИЯ***/.

МЕГАЛОЦИТ (лат. megalocytus, *-i, m*; megalocytum, *-i, n*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*; macrocytum, *-i, n*; macrocytus, *-i, m*) великоклітинець, *-нця*, меґалоцит.

МЕГАЛОЦИТАРНЫЙ (лат. megalocytaris, *-e*; megalocytalis, *-e*; megalocyticus, *-a, -um*: від гр. megas, *megale, mega* – великий, *-а, -е*; macrocytaris, *-e*; macrocytalis, *-e*; macrocyticus, *-a, -um*) великоклітинцевий, меґалоцитарний.

МЕДИА (лат. media, *-ae, f*) медіа.

МЕДИАЛЬНЫЙ (лат. medialis, *-e*) середній, серединний, досередній, досерединний, присередній, присерединний, відбічний, медіальний; (рос. срединный; пол. przyśrodkowy; словац. prístredný).

МЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ (лат. mediastinalis, *-e*) межистінний, межистіннєвий, межистінковий, медіастинальний; (рос. средостенный; словац. medzihrudný, medzipl'úcny).

МЕДИАСТИНИТ (лат. mediastinitis, *-tidis, f*) межистінниця, межистіннозапал, межистіннозапалення, медіастиніт; (словац. zápal medzipl'úcia).

МЕДИАСТИНУМ (лат. mediastinum, *-i, n*) межистіння, межистінок, медіастій, медіастинум; (рос. средостение; словац. medzihrudie, medzipl'úcie).

МЕДИАТОР (лат. mediator, *-oris, m*) посередник, передатник, зведенник, медіатор; (рос. посредник).

МЕДИК (лат. medicus, *-i, m* – лікар: від medicare – лікувати) лічник, лікарювач, лікарювальник, лікпрацівник, здоровпрацівник, медпрацівник, медичний [лікувальний] працівник, медик; (рос. лечец, лечитель, лекарь, врачеватель, здравработник, медработник, медицинский [лечебный] работник; пол. lekarz; словац. lekár; нім. Artz; анґ. physician, medical man; н.-гр. ιατρος iatros; чеч.

лор; інг., лор); /жін./ лічниня, лікарювачка, лікарювальниця, лікпрацівниця, здоровпрацівниця, медпрацівниця, медична [лікувальна] працівниця, медичка; (рос. лечея, лечейка, лечуха, лекарка, лечительница, врачевательница, здравработница, медработница, медицинская [лечебная] работница).

МЕДИКАМЕНТ (лат. medicamentum, *-i, n*: від medicamen, *-entis*: від medicare (medicor) – лікувати; remedium, *-ii, n*; pharmacum, *-i, n*; pharmacon, *-i, n*; гр. pharmakon) лік /*мн. ліки*/, ліки, медикамент. Ліковий (лікарський) засіб; (рос. лекарство, лека, лекуба; пол. lek, lekarstwo; нім., Artznei, Artzneimittel; анг. drug; чеч., молханаш; інг., молхаш).

МЕДИКАМЕНТОЗНЫЙ (лат. medicamentosus, *-a, -um*) ліковий, лічний, медикаментозний; (рос. лекарственный; нім., arzneilich).

МЕДИКАМЕНТЫ (лат. medicamenta; remedia /*pl.*/) ліки, медикаменти; (рос. лекарства; чеч., молханаш; інг., молхаш).

МЕДИКАЦИЯ (лат. medicatio, *-onis, f*) лікування, медикація; (рос. лечение; пол. leczenie).

МЕДИЦИНА (лат. medicina, *-ae, f*; ars medicina – лікувальне мистецтво; гр. iatria; iatrike) лічництво, лікарство, лікарництво, лікарювання, лікарність, *-ності*, лікувальність, *-ності*, лікарське мистецтво, лікувальне мистецтво, наука лікувати, медицина; (рос. врачевание, врачевство, врачебное искусство (художество), лечебное искусство, лекарничество; словац. lekárstvo; н.-гр. ιατρικι iatriki; нім., Heikunde; фін. lääketieteessä).

МЕДИЦИНАЛЬНЫЙ (лат. medicinalis, *-e*; medicalis, *-e*; medicus, *-a, -um*: від medicare - лікувати; гр. iatrikos) лічний, лічничий, лічницький, лікарювальний, лікарський, лікувальний, медицинальний; (рос. врачебный, лечебный, лечительный, целебный, целительный; пол. lekarski; нім. arzneilich, Artznei-, heilsam, heilkräftig, Heil-; н.-гр. ιατρικος iatrikos).

МЕДИЦИНБОЛ (анг. medicine ball [медсін бол] /*букв.*/ лікувальний м'яч) лікувальном'яч, лікувальний м'яч, медицинбол.

МЕДИЦИНСКАЯ СЕСТРА () піклунка, жалібниця, медсестра, медична сестра; /*чол.*/ піклун, жалібник, медбрат, медичний брат; (анґ. nurse; чеч. лорйиша); /*див. тж* ***МЕДСЕСТРА***/.

МЕДИЦИНСКИЙ (лат. medicalis, *-e*; medicinalis, *-e*; medicus, *-a, -um*: від medicare - лікувати; гр. iatrikos) лічний, лічничий, лічницький, лікарювальний, лікарський, лікувальний, медичний; (рос. врачебный, врачевский, лечебный, лечительный, целебный, целительный; пол. lekarski; нім. ärzlich; н.-гр. ιατρικος iatrikos; чеч., лоьраллин; інг. лорий).

МЕДИЧКА /*жін. від «МЕДИК» лат. medicus, -i, m – лікар*/ (лат. medica, *-ae, f* – лікарка) лічниня, лікарювачка, лікарювальниця, лікпрацівниця, здоровпрацівниця, медпрацівниця, медична (лікувальна) працівниця, медичка; (рос. лечея, лечейка, лечуха, лекарка, лечительница).

МЕДЛЕННО () повільно, поволі.

МЕДЛЕННЫЙ (лат. lentus, *-a, -um*; indolens; tardus, *-a, -um*) повільний.

МЕДНЫЙ () мідний, мідяний.

МЕДСЕСТРА () піклунка, жалібниця, медсестра. Медична сестра; /*чол.*/ піклун, жалібник, медбрат. Медичний брат; (анґ. nurse; чеч. лорйиша); /*див. тж* ***МЕДИЦИНСКАЯ СЕСТРА***/.

МЕДУЛЛЯРНЫЙ (лат. medullaris, *-e*: від medulla, *-ae, f* - спинний або кістковий мозок) мозковий, мізковий: 1. (від лат. medulla spinalis - спинний мозок) спинномозковий, медулярний; 2. (від лат. medulla ossium; гр. myelos - кістковий мозок) кісткомозковий, медулярний; 3. /м'якої консистенції/ мозкуватий, медулярний; (рос. мозговой: 1. спинномозговой; 2. костномозговой).

МЕЖ-, МЕЖДУ- (лат. inter-) між-, поміж-.

МЕЖДОЛЕВОЙ (лат. interlobaris, *-e*) міжчастковий.

МЕЖДОЛЬКОВЫЙ (лат. interlobularis, *-e*) міжчасточковий.

МЕЖДОЛЬЧАТЫЙ (лат. interlobularis, *-e*) міжчасточковий.

МЕЖДУ-, МЕЖ- (лат. inter-) між-, поміж-.

МЕЖДУНАРОДНЫЙ (лат. internationalis, *-e*) міжнародний.

МЕЖКЛЕТОЧНЫЙ (лат. intercellularis, *-e*) міжклітинний.

МЕЖКОСТНЫЙ (лат. interosseus, *-a, -um*) міжкістковий.

МЕЖЛОПАТОЧНЫЙ (лат. interscapularis, *-e*) міжлопатковий.

МЕЖМЕНСТРУАЛЬНЫЙ (лат. intermenstrualis, *-e*) міжмісячковий, міжменструальний; (рос. межмесячный).

МЕЖПОЗВОНОЧНЫЙ (лат. intervertebralis, *-e*) міжхребцевий.

МЕЖПОЗВОНКОВЫЙ (лат. intervertebralis, *-e*) міжхребцевий.

МЕЖРЁБЕРНЫЙ (лат. intercostalis, *-e*) міжреберний, міжребровий.

МЕЖСУСТАВНЫЙ (лат. interarticularis, *-e*) міжсуглобовий.

МЕЖТЕМЕННОЙ (лат. interparietalis, *-e*) міжтім'яний.

МЕЖУТОЧНЫЙ (лат. intercalaris, *-e*) межинний, проміжний.

МЕЖУТОЧНЫЙ МОЗГ (лат. diencephalon, *-i, n*; thalamencephalon, *-i, n*) межимозок, проміжний мозок.

МЕЖЪЯГОДИЧНЫЙ (лат. interglutealis, *-e*) міжсідничний.

МЕЗ-, МЕЗО- (лат. mes-; meso-: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) між-, середньо-, проміж-, проміжно-, помірно-, мез-, мезо-; (рос. средне-, срединно-, промежуточно-).

МЕЗАОРТИТ (лат. mesaortitis, *-tidis, f*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) мезаортит.

МЕЗАРТЕРИИТ (лат. mesarteriitis, *-tidis, f*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) мезартериїт.

МЕЗЕНТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. mesenterialis, *-е*; mesentericus, *-а, -um*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) оточинний, оточиновий, оточневий, брижовий, мезартеріальний; (рос. брыжеечный).

МЕЗЕНТЕРИЙ, МЕЗЕНТЕРИУМ (лат. mesenterium, *-ii, n*; mesenterion, *-ii, n*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) оточина, оточня, отоки, брижа, */Р.мн. бриж* і *брижів/*, брижі, */Р. бриж* і *брижів/*, мезентерій, мезентеріум; (рос. брыжейка; пол. krezka).

МЕЗЕНХИМА (лат. mesenchyma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний + гр. εγχυμα enchyma – */букв.* налите/ – тканина) міжвміст, міжуміст, міжтканина, мезенхіма.

МЕЗО-, МЕЗ- (лат. meso-; mes-: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) між-, середньо-, проміж-, проміжно-, помірно-, мез-, мезо-; (рос. средне-, срединно-, промежуточно-).

МЕЗОАДЕНИТ (лат. mesoadenitis, *-tidis, f*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) мезоаденіт.

МЕЗОБЛАСТ (лат. mesoblastus, *-i, m*; mesoderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) середньозарод(н)ень, мезобласт.

МЕЗОВАРИЙ, МЕЗОВАРИУМ (лат. mesovarium, *-ii, n*; mesoovarium, *-ii, n*; mesoophoron, *-i, n*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) яєчникооточина, яєчникооточня, яєчникобрижа, мезоварій, мезоваріум. Брижа (оточина, оточня) яєчника; (пол. krezka jajnika).

МЕЗОГАСТРИЙ, МЕЗОГАСТРИУМ (лат. mesogastrium, *-ii, n*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) шлункооточина, шлункооточня, шлункобрижа, мезоґастрій, мезоґастріум. Брижа (оточина, оточня) шлунку; (рос. брыжейка желудка; пол. 1. krezka żołądka; 2. śródbrzusze).

МЕЗОДЕРМА (лат. mesoderma, *-atis, n /pl. -ata/*; mesoblastus, *-i, m*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) середньозарод(н)ень, мезодерма.

МЕЗОКЕФАЛИЯ, МЕЗОЦЕФАЛИЯ (лат. mesokephalia, *-ae, f*; mesocephalia, *-ae, f*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) середньоголів'я, середньоголовість, *-вості*, мезокефалія, мезоцефалія.

МЕЗОКОЛОН (лат. mesocolon, *-i, n*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) богутнеоточина, богутнеоточня, богутнебрижа, мезоколон. Брижа (оточина, оточня) богутня (товстої кишки); (пол. krezka okrężnicy).

МЕЗОНЕФРОС (лат. mesonephros, *-i, m*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) середньонирка, проміжнирка, проміжнонирка, пранирка, першонирка, первонирка, первинна нирка, тулубова нирка, мезонефрос; (рос. средняя почка, первичная почка, туловищная почка; пол. śródnercze; pranercze).

МЕЗООВАРИЙ, МЕЗООВАРИУМ (лат. mesoovarium, *-ii, n*; mesovarium, *-ii, n*; mesoophoron, *-i, n*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) яєчникооточина, яєчникооточня, яєчникобрижа, мезооварій, мезооваріум. Брижа (оточина, оточня) яєчника; (пол. krezka jajnika).

МЕЗОСАЛЬПИНКС (лат. mesosalpinx: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) маткотрубооточина, маткотрубооточня, маткотрубобрижа, мезосальпінкс. Брижа (оточина, оточня) маткової труби.

МЕЗОТЕЛИЙ (лат. mesothelium, *-ii, n*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний + гр. θηλη thele – сосок, смочок; *або* від лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа */тканини/*; навій: від лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт) нутропокрив, мезотелій.

МЕЗОФАРИНКС (лат. mesopharynx: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) мезофаринкс.

МЕЗОЦЕФАЛИЯ, МЕЗОКЕФАЛИЯ (лат. mesocephalia, *-ae, f*; mesokephalia, *-ae, f*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) середньоголів'я, середньоголовість, *-вості*, мезоцефалія, мезокефалія.

МЕЗЭНЦЕФАЛИТ (лат. mesencephalitis, *-tidis, f*: від гр. mesos – середній, серединний, проміжний) мезенцефаліт.

МЕЗЭНЦЕФАЛОН (лат. mesencephalon, *-i, n*; mesocephalon, *-i, n*) середомозок, середній мозок, мезенцефалон; (пол. śródmózgowie).

МЕКОНИЙ, МЕКОНИУМ (лат. meconium, *-ii, n*) смілка, першокал, першорідний кал, меконій, мекониум; (рос. первородный кал).

МЕЛ (лат. creta, *-ae, f*) крейда.

МЕЛАНЖЕР (фр. mélangeur) змішувач, меланжер.

МЕЛАНИН (лат. melaninum, *-i, n*; melanina, *-ae, f*) чорнобарвень, *-вня*, меланін.

МЕЛАНОЗ (лат. melanosis, *-is, f*) меланоз.

МЕЛАНОМА (лат. melanoma, *-atis, n /pl. -ata/*) чорняк, чорноопух, чорнопухлина, меланома; (пол. czerniak, czerniak złośliwy).

МЕЛАНОСАРКОМА (лат. melanosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*) чорном'ясак, чорном'ясоопух, чорном'ясопухлина, меланосаркома.

МЕЛАНУРИЯ (лат. melanuria, *-ae, f*) меланурія.

МЕЛАНХОЛИК (лат. melancholicus, *-i, m*) туг(о/і)вець, *-гівця*, туговик, смутк(о/і)вець, *-вця*, смутковик, сумівець, *-тця*, сумник, сумовик, сумовитець, *-тця*, сумовитісник, журець, *-рця*, журник, журовик, зажурець, *-рця*, зажурник, зажуреник, зажуренісник, нудьгівець, *-вця*, нудьговик, меланхолік; (рос. тоскливец).

МЕЛАНХОЛИЧЕСКИЙ (лат. melancholicus, *-a, -um*) туговий, смутковий, сумний, сумовитий, сумовитісний, журний, зажурний, зажурений, зажуренісний, нудьговий, меланхолічний; (рос. тоскливый).

МЕЛАНХОЛИЯ (лат. melancholia, *-ae, f*) туга, смуток, сум, сумовитість, *-тості*, жура, зажура, зажуреність, *-ності*, нудьга, меланхолія; (рос. тоска, тоскливость, тоскование).

МЕЛАНЭМИЯ () чорнокрів'я, чорнокровність, *-ності*, меланемія.

МЕЛАСИКТЕРУС (лат. melasicterus, *-i, m*: від гр. melas, *-anos* – чорний, темний + лат. icterus, *-i, m* – жовтяниця: від гр. ikteros – жовтяниця; melanicterus, *-i, m*; icterus melas; icterus viridis) меласіктерус. Жовтяниця з темно-оливковим відтінком, що пов'язано з окисленням білірубіну до білівердину при її тривалому перебігу; (анґ., black jaundice; фр., ictère noir).

МЕЛЕНА (лат. melaena, *-ae, f*) чорнокал, чорновипорожнення, чорнопронос, мелена. Дьогтьоподібні випорожнення.

МЕЛИТУРИЯ (лат. melituria, *-ae, f*; glycosuria, *-ae, f*: від гр. glykys - солодкий + uron - сеча; glycuria, *-ae, f*) солодосеччя, солодосечність, *-ності*, цукросеччя, цукросечність, *-ності*, мелітурія. Наявність у сечі цукрів (солодів) у високих концентраціях; (пол., cukromocz).

МЕЛКИЙ (лат. subtilis, *-e*) 1.*/невеликий/* дрібний, дрібчастий; 2.*/неглибокий/* мілкий.

МЕЛКО- (лат. micro-) дрібно-.

МЕЛКООЧАГОВЫЙ (лат. microfocalis, *-e*) дрібновогнищевий.

МЕЛОЧЬ () дріб'язок, дрібниця.

МЕЛЬКАТЬ () мигтіти, миготіти.

МЕМБРАНА (лат. membrana, *-ae, f*) перетинка, облямівка, плівка, */мн. плівки/*, плівa, оболонка, мембрана; (рос. перепонка, оболочка, плева; словац. blana).

МЕМБРАННЫЙ (лат. membranaceus, *-a, -um*) перетинковий, облямівковий, плівковий, мембранний.

МЕМБРАНОЗНЫЙ (лат. membranosus, *-a, -um*) перетинкуватий, перетинчастий, облямівкуватий, плівкуватий, плівчастий. мембранозний.

МЕНАРХЕ (лат. menarche) менархе.

МЕНЕЕ () менше, менш.

МЕНЗИС (лат. mensis, *-is, m* – місяць; menses, *-ium, m /pl/*; menstruatio, *-onis, f*) місячка, місячне, місячні, сплав, сплави, сплавні, сплавня, червоносплавня, пола, мензис; (рос. месячные; пол. miesiączka).

МЕНЗУРКА (від лат. mensura, *-ae, f* – міра, вимірювання) мірка, мензурка.

МЕНИНГЕАЛЬНЫЙ (лат. meningealis, *-e*; meningeus, *-a, -um*; meningicus, *-a, -um*) опоннуватий, менінґеальний.

МЕНИНГИЗМ (лат. meningismus, *-i, m*) опонництво, менінґізм.

МЕНИНГИТ (лат. meningitis, *-tidis, f*) опонниця, опоннозапал, опоннозапалення, менінґіт; (яп. nomakuen).

МЕНИНГОКОКК (лат. Meningococcus, *-i, m*; Neisseria meningitidis) опоннокулець, *-льця*, опоннокулівець, *-вця*, менінґокок.

МЕНИНГОКОККОВЫЙ (лат. meningococcicus, *-a, -um*) опоннокульцевий, опоннокулівцевий, менінґококовий.

МЕНИНГОМИЕЛИТ (лат. meningomyelitis, *-tidis, f*) опонномозковиця стрижева, опонностриживиця, опоннострижезапал, опоннострижезапалення, менінґомієліт.

МЕНИНГОЦЕЛЕ (лат. meningocele, *-es, f*) опоннокила, опонновипин, менінґоцеле.

МЕНИНГОЭНЦЕФАЛИТ (лат. meningoencephalitis, *-tidis, f*) опонномозковиця, опонномозкозапал, опонномозкозапалення, менінґоенцефаліт.

МЕНИНГОЭНЦЕФАЛОМИЕЛОПОЛИРАДИКУЛОНЕВРИТ () опонномозкострижекорінценервиця, опонномозкострижекорінценервозапал, опонномозкострижекорінценервозапалення, менінґоенцефаломієлополірадикулоневрит.

-МЕНИНКС (лат. -meninx, *-ngis, f*: від гр. μηνιγξ, *-γγος* meninx, *-ngos* – оболонка) -инівка, -оболонка, -мозкооболонка, -менінкс.

МЕНИСК */СУСТАВНОЙ/* (лат. meniscus, *-i, m*: від гр. μηνισκος meniskos – місячний серп, півколо) серпохрящ, меніск; (словац. kosáčik).

МЕНОПАУЗА (лат. menopausa, *-ae, f*; menopausis, *-is, f*) місячкоспин, менопауза; (яп. gekkei heishiki).

МЕНОРРАГИЯ (лат. menorrhagia, *-ae, f*) місячкотіч, *-течі*, місячкотеча, менораґія.

МЕНОСТАЗ (лат. menostasis, *-is, f*; menostasia, *-ae, f*; amenorrhea, *-ae, f*; amenorrhoea, *-ae, f*) безмісяччя, безмісячків'я, безмісячковість, *-вості*, місячкобрак, безплав'я, безплавність, *-ності*, сплавобрак, меностаз.

МЕНОСТАЗИЯ (лат. menostasia, *-ae, f*; menostasis, *-is, f*; amenorrhea, *-ae, f*; amenorrhoea, *-ae, f*) безмісяччя, безмісячків'я, безмісячковість, *-вості*, місячкобрак, безплав'я, безплавність, *-ності*, сплавобрак, меностазія.

МЕНОСТАЗНЫЙ (лат. menostasus, *-a, -um*; amenorrhealis, *-e*; amenorrhoealis, *-e*) безмісячковий, безмісячків'євий, безмісячковісний, місячкобраковий, місячкобракуючий, безплав'євий, безплавнісний, сплавобраковий, сплавобракуючий, меностазний.

МЕНСИС (лат. mensis, *-is, m* – місяць; menses, *-ium, m /pl./*; menstruatio, *-onis, f*) місячка, місячне, місячні, сплав, сплави, сплавні, сплавня, червоносплавня, пола, менсис; (рос. месячные; пол. miesiączka; яп. gekkei).

МЕНСТРУАЛЬНЫЙ (лат. menstrualis, *-e*) місячковий, менструальний; (рос. месячный; нім., monatlich; анг., catamenial).

МЕНСТРУАЦИЯ (лат. menstruatio, *-onis, f*: від menstruus, *-a, -um* – місячний, щомісячний: від mensis, *-is, m* – місяць: від гр. men, *-nos* – місяць; menses, *-ium, m /pl./*) місячка, місячне, місячні, сплав, сплави, сплавні, сплавня, червоносплавня, пола, менструація; (рос. месячные, месячные очищения, (месячные) крови, регулы; пол. miesiączka; нім., Monatsblutung, monatliche Regelblutung, Regel, Katamenien; анг., catamenia, monthlies, monthly period, monthly sickness, flowers; фр., mois, ordinaires, règies, flux menstruel; яп. gekkei).

МЕНСТРУИРОВАТЬ () місячкувати, спливати, менструювати.

МЕНСТРУУМ (лат. menstruum, *-i, n*: від menstruus, *-a, -um* – місячний, щомісячний: від mensis, *-is, m* – 1. місяць: 2. місячка, місячне, місячні, сплав, сплави, сплавні, сплавня, червоносплавня, пола, менструація. Вважали, що вони мають розчинні властивості; dissolventum, *-i, n*) розчинник, менструум; (рос. растворитель; нім. Lösingsmittel; анг., solvent; фр. solvant, dissolvant).

МЕНЮ (фр. menu – */букв./* малий, дрібний: від лат. menuo – подрібнюю) стравосписок, стравоопис, стравоперелік, стравниця, меню; (пол. jadłospis).

МЕНЯЮЩИЙСЯ () мінливий.

МЕРА () міра, мірка; захід; */ПРИНЯТЬ МЕРЫ – вжити заходів/*.

МЕРЕЩИТЬСЯ () ввижатись, привиджуватись, верзтися.

МЕРИТЬ () міряти, вимірювати.

МЕРКУРИАЛИЗМ (лат. mercurialismus, *-i, m*; hydrargyrismus, *-i, m*) меркуріалізм.

МЕРОПРИЯТИЕ () захід, міроприємство.

МЕРТВЕННОСТЬ () мертвотність, *-ності*, мертовність, *-ності*, мертвота.

МЕРТВЕННЫЙ (лат. mortuosus, *-a, -um*) мертвотний, мертовний.

МЕРТВЕТЬ () мертвіти.

МЕРТВЕЦ (лат. cadaver, *-eris, m*; cadaver, *-eris, n*) мрець */Р. мерця/*, мертвяк, мертвець, мерляк, умерчик, умерелець.

МЁРТВОЕ ТЕЛО (лат. cadaver, *-eris, m*; cadaver, *-eris, n*) мрець */Р. мерця/*, мертвяк, мертвець, мерляк, умерчик, умерелець, мертве тіло.

МЁРТВОРОЖДАЕМОСТЬ () мертвонароджуваність, *-ності*.

МЁРТВОРОЖДЕНИЕ () мертвонародження.

МЕРТВОРОЖДЁННОСТЬ () мертвонародженість, *-ності*.

МЕРТВОРОЖДЁННЫЙ (лат. natus mortuus) 1.*/імен./* мерчук; 2.*/прикм./* мертвонароджений.

МЁРТВЫЙ (лат. mortuus, *-a, -um*; necros, *-on*) мертвий.

МЕРЦАНИЕ (лат. fibrillatio, *-onis, f*) мерехтіння, миготіння.

МЕРЦАТЕЛЬНЫЙ, МЕРЦАЮЩИЙ (лат. scintillans) миготливий, мерехтливий.

МЕРЦАТЬ (лат. fibrillare) мигтіти, мерехтіти, блимати.

МЕСТЕЧКО 1.(лат. loculus, *-i, m*) місцинка; 2.*/невеличке місто/* () містечко.

МЕСТНОСТЬ () місцевість, *-вості*.

МЕСТНЫЙ (лат. topicus, *-a, -um*; localis, *-e*; endemicus, *-a, -um*) місцевий.

МЕСТО (лат. locus, *-i, m*; sedes, *-is, f*; spatium, *-ii, n*) місце.

МЕСТО, ДЕТСКОЕ (лат. placenta, *-ae, f*) ложисько, дитяче місце.

МЕСТО, СУЖЕННОЕ (лат. isthmus, *-i, m*) вузина, звужене місце.

МЕСЯЧНЫЕ (лат. menstruatio, *-onis, f*; mensis, *-is, m* – місяць; menses, *-ium, m /pl./*) місячка, місячні.

МЕСЯЧНЫЙ (лат. lunaris, *-e*) місячний.

МЕТА- (лат. meta-) пере-, -обмін, -виміна, мета-. Префікс (приросток), що означає проміжне становище, рух у просторі або у часі, зміну, перетворення, переміщення, звільнення від чогось.

МЕТАБОЛИЗМ (лат. metabolismus, *-i, m*; metabolia, *-ae, f*: від гр. metabole – зміна, перетворення) речовинообмін, речообмін, життєобмін, живообмін, живовиміна, речовиноперетворення, метаболізм. Обмін речовин.

МЕТАБОЛИЗМ, СИНТЕТИЧЕСКИЙ (лат. metabolismus syntheticus; anabolismus, *-i, m*) синтетичний метаболізм.

МЕТАБОЛИТ (лат. metabolitum, *-i, n*) обмінець, *-нця*, обмінок, обмінник, речовинообмінець, *-нця*, речовинообмінок, речовинообмінник, речовиноперетворець, *-рця*, речовиноперетворень, *-рня*, метаболіт.

МЕТАБОЛИТЫ (лат. metabolita */pl./*) обмінці, обмінки, обмінники, речовинообмінці, речовинообмінки, речовинообмінники, речовиноперетворці, речовиноперетворні, метаболіти.

МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ (лат. metabolicus, *-a, -um*) обмінний, речовинообмінний, речовинообміновий, живообмінний, життєобмінний, речовиноперетворний, речовиноперетвірний, метаболічний; (рос. обменный).

МЕТАКАРПАЛЬНЫЙ (лат. metacarpalis, *-e*) п'ястковий, п'ястовий, середручний, середруччевий, метакарпальний; (рос. пястный).

МЕТАКАРПУС (лат. metacarpus, *-i, m*) п'ясток, п'ястя, п'ясть, середруччя, метакарпус; (рос. пясть; пол. śródręcze).
МЕТАКИНЕЗ (лат. metakinesis, *-is, f*; metaphasis, *-is, f*) перерух, метакінез. Період поділу клітини, під час якого відбувається переміщення хромосом у площину екватора клітини.
МЕТАЛЛ (лат. metallum, *-i, n*: від гр. metalleion: від metalleyo – викопую, видобуваю з землі) ков, кованъ, метал; (чес. kov).
МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ (лат. metallicus, *-a, -um*) ковoвий, кованевий, металевий, металічний; (чес. kovový; plechový).
МЕТАЛЮЭС (лат. metalues, *-is, f*; metasyphilis, *-is/-idis, f*) металюес.
МЕТАМИЕЛОЦИТ (лат. metamyelocytus, *-i, m*; metamyelocytum, *-i, n*) метамієлоцит.
МЕТАМОРФОЗ (лат. metamorphosis, *-is, f*: від гр. metamorphosis – перетворення) перетворення, перевтілення, переінакшення, обернення, видозмінення, метаморфоз; (рос. превращение, перевоплощение).
МЕТАМОРФОЗА (лат. metamorphosis, *-is, f*: від гр. metamorphosis – перетворення) перетворення, перевтілення, переінакшення, обернення, видозмінення, метаморфоза; (рос. превращение, перевоплощение).
МЕТАНЕФРОС, МЕТАНЕФРОН (лат. metanephros, *-i, n*; metanephron, *-i, n*: від гр. meta- + nephros - нирка) нирка, вториннонирка, вторинна нирка, метанефрос, метанефрон; (рос. почка, вторичная почка; пол. nerka właściwa).
МЕТАНИЕ () метання.
МЕТАНОЛ (лат. methanol, *-is, m*; methanolum, *-i, n*; alcohol [alkohol] methylicus; spiritus methylicus; carbinol, *-is, m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, метанол. Метиловий [деревний] алкоголь [спирт]; (рос. древесный спирт; пол. alkohol drzewny; анг., wood naphtha; wood [pyroxylic, pyroligneous] spirit).
МЕТАПЛАЗИЯ (лат. metaplasia, *-ae, f*) метаплазія.
МЕТАСИФИЛИС (лат. metasyphilis, *-is/-idis, f*; metalues, *-is, f*;) метасифіліс.
МЕТАСТАЗ (лат. metastasis, *-is, f*) переніс, перенесення, переміщення, іншостій, метастаз.
МЕТАСТАТИЧЕСКИЙ (лат. metastaticus, *-a, -um*) переносний, перемісний, метастатичний.
МЕТАТАЛАМУС (лат. metathalamus, *-i, m*: від meta- – за- + thalamus, *-i, m*; thalamus opticus: від гр. thalamos – спальня, покій; thalame - логовище, нора) зазгір'я, метаталамус.
МЕТАТАРЗАЛЬНЫЙ (лат. metatarsalis, *-e*: від metatarsus, *-i, m* – плесно) плесновий, метатарзальний; (рос. плюсневой).
МЕТАТЬ () кидати, викидати.
МЕТАТЬСЯ () борсатись, кидатись, метатись.
МЕТЕОРИЗМ (лат. meteorismus, *-i, m*; tympania, *-ae, f*; tympanismus, *-i, m*; flatulentia, *-ae, f*) дмучка, надма, надим, обдим, обдимання, здимання, здуття, метеоризм. Здуття живота; (рос. пучение, вспучивание, вздутие, вздувание; пол. wzdęcie, bębnica, odma brzuszna; словац., plynotost': від plyn – ґаз).
МЕТЕОРИЗМОМ, БОЛЬНОЙ () обдемок, обдемкуватий, хворий на метеоризм.
МЕТИЛОВЫЙ (лат. methylicus, *-a, -um*) деревний, метиловий; (рос. древесный; пол. drzewny; анґ., wood).
МЕТИЛОВЫЙ АЛКОГОЛЬ (лат. alcohol methylicus; spiritus methylicus; methanol, *-is, m*; methanolum, *-i, n*; carbinol, *-is, m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, деревний [метиловий] алкоголь; (рос. древесный спирт; пол. alkohol drzewny; анґ., wood naphtha; wood [pyroxylic, pyroligneous] spirit).
МЕТИЛОВЫЙ СПИРТ (лат. spiritus methylicus; alcohol [alkohol] methylicus; methanol, *-is, m*; methanolum, *-i, n*; carbinol, *-is, m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, деревний [метиловий] спирт; (рос. древесный спирт; пол. alkohol drzewny; анг., wood spirit).
МЕТКА () позначка, міта, мітка.
МЕТКИЙ () влучний.
МЕТОД (лат. methodus, *-i, f*; methodos, *-i, f*) спосіб, прийом, підхід, метода, метод; (рос. способ, приём, подход; пол. sposób, podstęp).
-МЕТР (лат. -meter, *-tri, m*; -metrum, *-i, n*; -metrium, *-ii, n*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) -мір, -мірник, -вимірник, -метр; (рос. -мер; пол. -mierz).
МЕТРЕЙРИЗ (лат. metreurysis, *-is, f*) метревйриз.
-МЕТРИЙ (лат. -metrium, *-ii, n*) -матка, -ураз, -метрій.
-МЕТРИСТ (лат. -metrista, *-ae, fm(com.)*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) -вимірювач, -вимірювальник, -метрист; */жін./* -вимірювачка, -вимірювальниця, -метристка.
МЕТРИТ (лат. metritis, *-tidis, f*; hysteritis, *-tidis, f*) матковиця, маткозапал, маткозапалення, уразниця, уразовиця, уразозапал, уразозапалення, дитинниковиця, дитинникозапал, дитинникозапалення, метрит. Запалення матки (уразу, дитинника); (словац. zápal maternice).
-МЕТРИЧЕСКИЙ (лат. -metricus, *-a, -um*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) 1. -мірний, -вимірний, -вимірювальний; 2. -обмірний, -обмірювальний, -метричний; (рос. -измерительный).

-МЕТРИЯ (лат. -metria, *-ae, f*: від гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) 1. -вимір, -вимірення; -виміряння, -вимірювання; 2. -обмір, -обмірювання, -метрія; (рос. -измерение).
МЕТРО- (лат. metro-; гр. hystero-; hyster-) матко-, уразо-, дитинника-, метро-.
МЕТРОГРАФИЯ (лат. metrographia, *-ae, f*: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; hysterographia, *-ae, f*) маткозображання, маткозображування, уразозображання, уразозображування, метрографія. Рентгенографія порожнини матки після заповнення її контрастною речовиною через канал шийки матки.
МЕТРОПАТИЯ (лат. metropathia, *-ae, f*) маткохворість, *-рості*, метропатія.
МЕТРОРРАГИЯ (лат. metrorrhagia, *-ae, f*) маткокровотеча, маткокровотіч, *-течі*, уразокровотеча, уразокровотіч, *-течі*, метрораґія; (словац. krvácanie maternice).
МЕТРОТРОМБОФЛЕБИТ (лат. metrothrombophlebitis, *-tidis, f*) метротромбофлебіт.
МЕТРОЭНДОМЕТРИТ (лат. metroendometritis, *-tidis, f*) метроендометрит.
МЕТЭНЦЕФАЛОН (лат. metencephalon, *-i, n*) задомозок, задній мозок, метенцефалон. Відділ головного мозку, що міститься між довгастим та середнім мозком і складається з мосту та мозочка (мізочка).
МЕЧЕВИДНЫЙ (лат. xiphoideus, *-a, -um*) мечуватий, мечоподібний.
МЕЧЕННЫЙ */ПРИЧ./* () значений, мічений.
МЕЧЕНЫЙ */ПРИЛ./* () значений, позначений, мічений.
МЕХАНИЗМ (лат. mechanismus, *-i, m*: від гр. mechane – знаряддя, пристрій) 1. знаряддя, пристрій, механізм; 2. механізм; (чес., ústrojí).
МЕХАНО- (лат. mechano-: від гр. mechane – знаряддя, пристрій) 1. знарядо-, знарядде-, пристроє-; 2. рухо-, механо-.
МЕХАНОРЕЦЕПТОР (лат. mechanoreceptor, *-oris, m*; mechanoceptor, *-oris, m*) рухосприймач, рухочуй, рухочуйник, механорецептор.
МЕХАНОРЕЦЕПЦИЯ (лат. mechanoreceptio, *-onis, f*; mechanoceptio, *-onis, f*) рухосприймання, рухосприйняття, механорецепція.
МЕХАНОТЕРАПИЯ (лат. mechanotherapia, *-ae, f*: від гр. mechane – знаряддя, пристрій + therapeia – лікування) знарядолікування, знаряддєлікування, пристроєлікування, механотерапія; (пол., mechanolecznictwo).
МЕХАНОЦЕПТОР (лат. mechanoceptor, *-oris, m*; mechanoreceptor, *-oris, m*) рухосприймач, рухочуй, рухочуйник, механоцептор.
МЕХАНОЦЕПЦИЯ (лат. mechanoceptio, *-onis, f*; mechanoreceptio, *-onis, f*) рухосприймання, рухосприйняття, механоцепція.
МЕШКОВИДНЫЙ (лат. sacciformis, *-e*) мішкуватий, мішкоподібний.
МЕШКООБРАЗНЫЙ (лат. sacciformis, *-e*) мішкуватий, мішкоподібний.
МЕШОК (лат. bursa, *-ae, f*; saccus, *-i, m*) лантух, мішок.
МЕШОТЧАТЫЙ (лат. saccularis, *-e*) мішечкуватий.
МЕШОЧЕК (лат. sacculus, *-i, m*) лантушок, мішечок.
МИ-, МИО- (лат. my-, myo-: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язо-, мі-, міо-.
МИАЗ (лат. myiasis, *-is, f*; myiosis, *-is, f*: від myia, *-ae, f* - муха) мухохвороба, міаз. Хвороба, спричинена мухами, розвиток личинок мух у тілі; (пол. muszyca).
МИАЛГИЯ (лат. myalgia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз; myodynia, *-ae, f*) м'язобіль, *-болю*, міал(ь)гія. М'язовий біль.
МИАСТЕНИЯ (лат. myasthenia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язобезсил, м'язобезсилля, м'язобезсилість, *-лості*, м'язослабкість, *-кості*, м'язокволість, *-лості*, міастенія.
МИАТОНИЯ (лат. myatonia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + лат. a-, an-: від гр. α a-, αν an- – без-, не-, зне-, -брак, -відсутність + лат. -tonia, *-ae, f*: від tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг; amyotonia, *-ae, f*) м'язоослаба, м'язокволість, *-лості*, м'язобезнапружжя, м'язобезнапружність, *-ності*, міатонія. Недостатність тонусу м'язів [м'язового напруження].
МИАТРОФИЯ (лат. myatrophia, *-ae, f*) м'язозаник, міатрофія. М'язова атрофія, атрофія м'язів.
МИГ () мить.
МИГАНИЕ (лат. nictatio, *-onis, f*; nictitatio, *-onis, f*) блимання, кліпання, миґання; мигтіння.
МИГАТЕЛЬНЫЙ () блимальний, кліпальний, миґальний.
МИГАТЬ () блимати, кліпати, мигати; мигтіти.
МИГОМ () миттю, умить.
МИГРАЦИЯ (лат. migratio, *-onis, f*) 1. блукання, переміщення, міґрація; 2. переїзд, міґрація; (рос. 1. блуждание); (словац., st'ahovanie).
МИГРЕНЬ (фр. migraine: від гр. hemikrania – половина черепа; лат. hemicrania, *-ae, f*) головобіль, головний біль */звичайно однієї половини голови, приступами/*, півголовобіль, міґрень; (ц-слов. главоболhнїя).
МИГРИРУЮЩИЙ (лат. migrans) 1.*/прикм./* перемісний, мандрівний, мандрувальний, мандруючий, блудний, блукальний, блукаючий, міґруючий, міґрувальний, „летючий"; 2.*/дієприкм./* що переміщується, що/який мандрує, що/який блукає, що міґрує; (рос. „летучий"; пол. wędrujący).
МИДРИАЗ (лат. mydriasis, *-is, f*) зіницерозшир, зіницерозширення, мідріаз. Розширення зіниці.
МИЕЛИН (лат. myelinum, *-i, n*) м'якуш, міелін.

МИЕЛИНОВЫЙ (лат. myelinosus, *-a, -um*) м'якушевий, мієліновий.
МИЕЛИТ (лат. myelitis, *-tidis, f*) стрижиця, стрижозапал, стрижозапалення, стрижниця, стрижнозапал, стрижнозапалення, спинномозковиця, спинномозкозапал, спинномозкозапалення, мієліт.
МИЕЛОБЛАСТ (лат. myeloblastus, *-i, m*) мієлобласт.
МИЕЛОГЕННЫЙ (лат. myelogenes, *G. -is*) мієлоґенний.
МИЕЛОГРАММА (лат. myelogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) мієлоґрама.
МИЕЛОГРАФИЯ (лат. myelographia, *-ae, f*) мієлоґрафія.
МИЕЛОЗ (лат. myelosis, *-is, f*) стриж(н)окрів'я, стриж(н)окровність, *-ності*, мієлоз.
МИЕЛОИДНЫЙ (лат. myeloides, *G. -is*) мієлоїдний.
МИЕЛОМА (лат. myeloma, *-atis, n /pl. -ata/*) мієлома.
МИЕЛОМАЛЯЦИЯ (лат. myelomalacia, *-ae, f*) мієломаляція.
МИЕЛОМАТОЗ (лат. myelomatosis, *-is, f*) мієломатоз.
МИЕЛОМЕНИНГОЦЕЛЕ (лат. myelomeningocele, *-es, f*) мієломенінґоцеле.
МИЕЛОПАТИЯ (лат. myelopathia, *-ae, f*) стрижохворість, *-рості*, спинномозкохворість, *-рості*, мієлопатія.
МИЕЛОЦЕЛЕ (лат. myelocele, *-es, f*) мієлоцеле.
МИЕЛОЦИТ (лат. myelocytus, *-i, m*; myelocytum, *-i, n*) стриж(н)івець, *-вця*, стриж(н)оклітинець, *-нця*, спинномозківець, *-вця*, спинномозкоклітинець, *-нця*, мієлоцит.
МИЗИНЕЦ (лат. digitus minimus) мізинок, *-нка*, мізинець, *-нця*. Мізинний (п'ятий) палець.
МИКОЗ (лат. mycosis, *-is, f*: від гр. mykes – грибок + -osis – незапальне захворювання) пліснявиця, грибків'я, грибковість, *-вості*, грибчастість, *-тості*, мікоз; (пол. grzybica).
МИКОТЕРАПИЯ (лат. mycotherapia, *-ae, f*: від гр. mykes – грибок + therapia – лікування) пліснявколікування, грибколікування, дріжджолікування, мікотерапія; (пол., leczenie drożdżami).
МИКОТИЧЕСКИЙ (лат. mycoticus, *-a, -um*: від гр. mykes – грибок) пліснявковий, грибковий, дріжджовий, мікотичний; (пол. grzybowy, grzybkowy).
МИКРО- (лат. micro-: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) мало-; дрібно-, мікро-; (рос. мало-; мелко-; пол. mało-; drobno-).
МИКРОБ (фр. microbe; лат. microbion, *-ii, n*; microbium, *-ii, n*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. bios – життя; microorganismus, *-i, m*) дрібноживець, *-вця*, дрібноживень, *-вня*, мікроб.
МИКРОБИОЛОГ (лат. microbiologus, *-i, m*; лат. microbiologista, *-ae, fm*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. bios – життя + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) дрібноживцівник, дрібноживцезнавець, *-вця*, дрібноживознавець, *-вця*, мікробіолоґ; */жін./* дрібноживцівниця, дрібноживцезнавиця, дрібноживознавиця, мікробіолоґ.
МИКРОБИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. microbiologicus, *-a, -um*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. bios – життя + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) дрібноживцівничий, дрібноживцезнавчий, дрібноживознавчий, мікробіолоґічний.
МИКРОБИОЛОГИЯ (лат. microbiologia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. bios – життя + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) дрібноживцівництво, дрібноживцезнавство, дрібноживознавство, мікробіолоґія.
МИКРОБНЫЙ (лат. microbicus, *-a, -um*; microbialis, *-e*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. bios – життя; bacterialis, *-e*) дрібноживцевий, мікробний.
МИКРОБЫ () дрібноживці, мікроби.
МИКРОИНСУЛЬТ (лат. microinsultus, *-us, m*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + лат. insultus, *-us, m* – грець) дрібногрець, мікроінсульт.
МИКРОКЕФАЛ (лат. microkephalus, *-i, m*; microcephalus, *-i, m*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + kephale – голова) малоголівець, *-вця*, малоголовець, *-вця*, малоголовісник, мікрокефал; */див. тж **МИКРОЦЕФАЛ**/*.
МИКРОКЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. microkephalicus, *-a, -um*; microcephalicus, *-a, -um*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + kephale – голова) малоголовий, малоголівний, малоголовісний, мікрокефалічний; (рос. малоголовый; пол. małogłowy); */див. тж **МИКРОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ**/*.
МИКРОКЕФАЛИЯ (лат. microkephalia, *-ae, f*; microcephalia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + kephale – голова) малоголів'я, малоголовість, *-вості*, мікрокефалія; (рос. малоголовость; пол. małogłowie); */див. тж **МИКРОЦЕФАЛИЯ**/*.
МИКРОМЕЛИЯ (лат. micromelia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) мікромелія.
МИКРООРГАНИЗМ (лат. microorganismus, *-i, m*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібноустрій, дрібноістота, мікроорґанізм.
МИКРОПСИЯ (лат. micropsia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) мікропсія.
МИКРОСВЁРТЫВАНИЕ */крові/* () мікрозсідання, мікрозгортання.
МИКРОСКОП (лат. microscopium, *-ii, n*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібногляд, дрібнорозглядник, мікроскоп.
МИКРОСКОПИСТ (лат. microscopistus, *-i, m*; microscopista, *-ae, m*; microscopicus, *-i, m*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібнорозглядач, дрібнорозглядувач, дрібнорозглядальник, дрібнорозглядувальник, дрібнорозглядовець, *-вця*, мікроскопіст.

МИКРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. microscopicus, *-a, -um*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) 1. дрібний, дрібненький, дрібнесенький, дрібнюсінький, найдрібніший; 2. дрібнорозглядний, дрібнорозглядовий, дрібнорозглядальний, мікроскопічний.

МИКРОСКОПИРОВАНИЕ (лат. microscopia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) */недок./* дрібнорозглядування, мікроскопування.

МИКРОСКОПИЯ (лат. microscopia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) */докон./* дрібнорозгляд, дрібнорозглядання; */недок./* дрібнорозглядування, мікроскопія.

МИКРОСОМИЯ (лат. microsomia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний; nanosomia, *-ae, f*; nanismus, *-i, m*) низькорослість, *-лості*. малорослість, *-лості*, малюків'я, малюковість, *-вості*, карликів'я, карликовість, *-вості*, мікросомія. Карликовий (малюковий) зріст.

МИКРОСОМЫ (лат. microsomata */pl./*; */одн./* microsoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + soma – тіло) дрібнотільця, мікросоми. Субмікроскопічні білковоліпоїдні тільця клітини.

МИКРОСФИГМИЯ (лат. microsphygmia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) мікросфігмія.

МИКРОТОМ (лат. microtomus, *-i, m*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібнозрізник, тонкозрізник, мікротом.

МИКРОФЛОРА (лат. microflora, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібножив'я, дрібноживність, *-ності*, дрібноживцевість, *-вості*, дрібноживцерослинність, *-ності*, дрібнорослинність, *-ності*. мікрофлора.

МИКРОФОКАЛЬНЫЙ (лат. microfocalis, *-e*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібновогнищевий, мікрофокальний; (рос. мелкоочаговый; пол. drobnoogniskowy).

МИКРОФТАЛ (лат. microphthalus, *-i, m*; microphthalmicus, *-i, m*: від гр. mikrophthalmos: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. ophthalmos – око) малоочець, *-чця*, малоок, мікрофтал; */див. тж* ***МИКРОФТАЛЬМИК****/*.

МИКРОФТАЛЬМ (лат. microphthalmus, *-i, m*: від гр. mikrophthalmos: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. ophthalmos – око: microphthalmia, *-ae, f*; ophthalmomicria, *-ae, f*) малоочча, малоокість, *-кості*, мікрофтальм; */див. тж* ***МИКРОФТАЛЬМИЯ, ОФТАЛЬМОМИКРИЯ****/*.

МИКРОФТАЛЬМИК (лат. microphthalmicus, *-i, m*; microphthalus, *-i, m*: від гр. mikrophthalmos: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. ophthalmos – око) малоочець, *-чця*, малоок, мікрофтальмік; */див. тж* ***МИКРОФТАЛ****/*.

МИКРОФТАЛЬМИЧЕСКИЙ (лат. microphthalmicus, *-a, -um*: від гр. mikrophthalmikos: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. ophthalmos – око; ophthalmomicricus, *-a, -um*) малоочний, малооччевий, малоокий, малоокістний, мікрофтальмічний; */див. тж* ***ОФТАЛЬМОМИКРИЧЕСКИЙ****/*.

МИКРОФТАЛЬМИЯ (лат. microphthalmia, *-ae, f*; microphthalmus, *-i, m*: від гр. mikrophthalmos: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + гр. ophthalmos – око; ophthalmomicria, *-ae, f*) малоочча, малоокість, *-кості*, мікрофтальмія; */див. тж* ***МИКРОФТАЛЬМ, ОФТАЛЬМОМИКРИЯ****/*.

МИКРОЦЕФАЛ (лат. microcephalus, *-i, m*; microkephalus, *-i, m*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + kephale – голова) малоголівець, *-вця*, малоголовець, *-вця*, малоголовісник, мікроцефал; */див. тж* ***МИКРОКЕФАЛ****/*.

МИКРОЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. microcephalicus, *-a, -um*; microkephalicus, *-a, -um*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + kephale – голова) малоголовий, малоголівний, малоголовісний, мікроцефалічний; (рос. малоголовый; пол. małogłowy); */див. тж* ***МИКРОКЕФАЛИЧЕСКИЙ****/*.

МИКРОЦЕФАЛИЯ (лат. microcephalia, *-ae, f*; microkephalia, *-ae, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний + kephale – голова) малоголів'я, малоголовість, *-вості*, мікроцефалія; (рос. малоголовость; пол. małogłowie); */див. тж* ***МИКРОКЕФАЛИЯ****/*.

МИКРОЦИТ (лат. microcytus, *-i, m*; microcytum, *-i, n*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібночервонокрівець, *-вця*, дрібнокрівець, *-вця*, дрібноклітинець, *-нця*, мікроцит. Еритроцит (червонокрівець) малої порівняно з нормальною (звичайною) величини.

МИКРОЦИТОЗ (лат. microcytosis, *-is, f*: від гр. mikros – малий, маленький, дрібний) дрібночервонокрівців'я, дрібночервонокрівцевість, *-вості*, дрібнокрівців'я, дрібнокрівцевість, *-вості*, дрібноклітиння, дрібноклітинність, *-ності*, мікроцитоз. Поява в периферичній крові мікроцитів (дрібночервонокрівців, дрібнокрівців, дрібноклітинців) – еритроцитів (червонокрівців) малої порівняно з нормальною (звичайною) величини.

МИКСАДЕНИТ (лат. myxadenitis, *-tidis, f*) міксаденіт.

МИКСЕДЕМА (лат. myxoedema, *-atis, n /pl. -ata/*) слизонабряк, слизовий набряк, мікседема.

МИКСОМА (лат. myxoma, *-atis, n /pl. -ata/*) слизак, слизнівчак, слизоопух, слизопухлина, міксома. Слизова пухлина.

МИКСОМАТОЗНЫЙ (лат. myxomatosus, *-a, -um*) слизовий, міксоматозний.

МИКСТУРА (лат. mixtura, *-ae, f*: від mixtus, *-a, -um* – змішаний: potio, *-onis, f*) суміш, сумішка, лікосуміш, водолікосуміш, водосуміш, мішанка, мішанина, мішка, мікстура; (рос. смесь; словац., smes).

МИЛИАРИЯ (лат. miliaria, *-ae, f*) просовисип, просовисипка, міліарія. Просоподібна висипка [висип]; (рос. потница; пол. 1. potówka; 2. prosówka).

МИЛИАРНЫЙ (лат. miliaris, *-e*) просяний, просовидний, просоподібний, дрібномножинний, множинновогнищевий, міліарний; (рос. просовидный).

МИМИКА (від гр. mimikos – наслідуваний) виразозміна, виразозмінність, *-ності*, обличчевираз, обличчерух, обличчспорух, лицевираз, лицерух, лицепорух, миги, міміка. Рух м'язів обличчя, зміна виразу обличчя.

МИМИЧЕСКИЙ () виразозмінний, мімічний.

МИМОЛЁТНЫЙ (лат. fugax) швидкоплинний, перебіжний.

МИНДАЛЕВИДНЫЙ () миґдалюватий, миґдалеподібний.

МИНДАЛИНА (лат. tonsilla, *-ae, f*) миґдалик, миґдалина.

МИНДАЛЬ (лат. amygdalus, *-i, f*: від гр. amygdalos) миґдаль.

МИНЕРАЛ (лат. minerale, *-is, n*: від minera – руда) копалина, круш, мінерал; (рос. ископаемое).

МИНЕРАЛИЗАЦИЯ (лат. mineralisatio, *-onis, f*) 1. соленасичення; 2. скам'яніння, окам'яніння, мінералізація; (рос. окаменение).

МИНЕРАЛЬНЫЙ (лат. mineralis, *-e*) копалиновий, копалинний, копалинський, копальний, крушовий, мінеральний; (рос. ископаемый).

МИНИИНВАЗИВНЫЙ (лат. miniinvasivus, *-a, -um*) маловтручальний, малоінвазивний, мініінвазивний; (рос. малоинвазивный).

МИНИМАЛЬНО (лат. minimum, *-i, n*) найменше, щонайменше, якнайменше, мінімально; (рос. малейше, наименее).

МИНИМАЛЬНОСТЬ (лат. minimum, *-i, n*) найменшість, *-шості*, щонайменшість, *-шості*, якнайменшість, *-шості*, мінімальність, *-ності*.

МИНИМАЛЬНЫЙ (лат. minimalis, *-e*; minimus, *-a, -um*) найменший, щонайменший, якнайменший, мінімальний; (рос. малейший, наименьший; пол., najmniejszy).

МИНИМИЗАЦИЯ (лат. minimisatio, *-onis, f*) унайменшення, ущонайменшення, уякнайменшення, мінімізація.

МИНИМИЗИРОВАННЫЙ (лат. minimisatus, *-a, -um*) унайменшений, ущонайменшений, уякнайменшений, мінімізований.

МИНИМИЗИРОВАТЬ (лат. minimisare) унайменшувати, ущонайменшувати, уякнайменшувати, мінімізувати.

МИНИМУМ (лат. minimum, *-i, n*) 1. найменшість, *-шості*, щонайменшість, *-шості*, якнайменшість, *-шості*, мінімальність, *-ності*, мінімум; 2. найменше, щонайменше, якнайменше, мінімально, мінімум; (рос. 1. меньшенство; 2. малейше, наименее).

МИНОВАТЬ () минати, минути, обминати, обминути.

МИНУТА () 1./*часу*/ хвилина; 2./*кутова*/ мінута.

МИО-, МИ- (лат. myo-, my-: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язо-, міо-, мі-.

МИОГЕЛОЗ (лат. myogelosis, *-is, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міогелоз.

МИОГЕННЫЙ (лат. myogenes, *G. -is*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язопохідний, міоґенний.

МИОГРАММА (лат. myogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) м'язозапис, м'язоскоротозапис, міоґрама.

МИОГРАФ (лат. myographus, *-i, m*; myographum, *-i, n*; myographium, *-ii, n*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) м'язописець, *-сця*, м'язописник, м'язозаписник, м'язозаписувач, м'язозаписувальник, міоґраф.

МИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. myographicus, *-a, -um*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) м'язописний, м'язописниковий, м'язозаписний, м'язозаписниковий, м'язозаписувачевий, м'язозаписувальний, м'язозаписувальниковий, міоґрафічний.

МИОГРАФИЯ (лат. myographia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) м'язопис, м'язозаписування, м'язоскоротозаписування, міоґрафія.

МИОДИНИЯ (лат. myodynia, *-ae, f*; myalgia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) камчук, м'язобіль, міодинія. М'язовий біль.

МИОЗ (лат. miosis, *-is, f*) зіницезвуз, зіницезвуження, зіницезменша, зіницезменшення, міоз. Звуження (зменшення) зіниці (чоловічка).

МИОЗИН (лат. myosinum, *-i, n*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язин, міозин.

МИОЗИТ (лат. myositis, *-tidis, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язовиця, м'язозапал, м'язозапалення, міозит.

МИОИДНЫЙ (лат. myoides, *G. -is*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міоїдний.

МИОКАРД (лат. myocardium, *-ii, n*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) серцем'яз, серцем'язень, *-зня*, міокард. Серцевий м'яз; (словац., srdcový sval).

МИОКАРДИО- (лат. myocardio-: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) серцем'язо-, міокардіо-.

МИОКАРДИОДИСТРОФИЯ (лат. myocardiodystrophia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) серцем'язорозживлення, серцем'язоживлерозлад, міокардіодистрофія.

МИОКАРДИОСКЛЕРОЗ (лат. myocardiosclerosis, *-is, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міокардіосклероз.

МИОКАРДИОФИБРОЗ (лат. myocardiofibrosis, *-is, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міокардіофіброз.

МИОКАРДИТ (лат. myocarditis, *-tidis, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) серцем'язовиця, серцем'язозапал, серцем'язозапалення, міокардит.

МИОКАРДОЗ (лат. myocardosis, *-is, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міокардоз.

МИОКЛОНИЗМ (лат. myoclonismus, *-i, m*; myoclonia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + κλονεω kloneo – розтрясати) м'язосудома, м'язосудомина, м'язосудомість, *-мості*, м'язосудомність, *-ності*, м'язокорчавість, *-вості*, міоклонія. Судомне сіпання м'язів при невралгії.

МИОКЛОНИЯ (лат. myoclonia, *-ae, f*; myoclonismus, *-i, m*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + κλονεω kloneo – розтрясати) м'язосудома, м'язосудомина, м'язосудомість, *-мості*, м'язосудомність, *-ності*, м'язокорчавість, *-вості*, міоклонія. Судомне сіпання м'язів при невралгії.

МИОЛОГИЯ (лат. myologia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язівництво, м'язознавство, міологія.

МИОМА (лат. myoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язак, м'язоопух, м'язопухлина, міома. М'язовий опух (пухлина).

МИОМЕТРИЙ, МИОМЕТРИУМ (лат. myometrium, *-ii, n*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) матком'яз, міометрій, міометріум.

МИОПАТИЯ (лат. myopathia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язохворість, *-рості*, міопатія.

МИОП (лат. myopus, *-i, m*; myops, *-is, m*: від гр. μυωψ, *μυωπος* myops, *myopos* – короткозорий: від гр. μυω myo – зажмурюватися + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір) короткозорець, *-рця*, короткозорий, міоп; (рос. близорукий; пол. krótkowidz).

МИОПИЧЕСКИЙ (лат. myopicus, *-i, m*; myopus, *-a, -um*: від гр. μυωψ, *μυωπος* myops, *myopos* – короткозорий: від гр. μυω myo – зажмурюватися + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір) короткозорий, міопічний; (рос. близорукий; пол. krótkowzroczny).

МИОПИЯ (лат. myopia, *-ae, f*: від гр. μυωψ, *μυωπος* myops, *myopos* – короткозорий: від гр. μυω myo – зажмурюватися + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір) короткозір, *-зору*, короткозір'я, короткозорість, *-рості*, міопія; (рос. близорукость; пол. krótkowzroczność; словац. krátkozrakost').

МИОРЕКСИС (лат. myorrhexis, *-is, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міорексис.

МИОРЕЛАКСАНТ (лат. myorelaxans, *-antis*: від myo- – м'язо-: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + лат. relaxans, *-antis*– той, що зменшує, послаблює, розслаблює, розслаблюючий) м'язорозслабник, м'язорозслабляч, м'язорозслаблювач, міорелаксант.

МИОРЕЛАКСАЦИЯ (лат. myorelaxatio, *-onis, f*: від myo- – м'язо-: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + лат. relaxatio, *-onis, f* – зменшення, ослаблення) м'язорозслаб, м'язорозслаблення, м'язорозслаблювання, міорелаксація.

МИОСАРКОМА (myosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язом'ясак, м'язом'ясоопух, м'язом'ясопухлина, міосаркома.

МИОСПАЗМ (лат. myospasmus, *-i, m*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язокорч, м'язоскорч, м'язостиск, м'язосудома, міоспазм. М'язова судома; (рос. мышечная судорога; пол. skurcz mięśnia).

МИОТОМИЯ (лат. myotomia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язорозтин, м'язорозтинання, м'язорозітнення, міотомія.

МИОТОНИЯ (лат. myotonia, *-ae, f*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) міотонія. М'язове напруження.

МИОФИБРОМА (лат. myofibroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз) м'язоволокняк, м'язоволокноопух, м'язоволокнопухлина, міофіброма.

МИРИНГИТ (лат. myringitis, *-tidis, f*: від myringa, *-ae, f*: від myrinx, *-ingis, f*: від гр. myrigx – перетинка; membrana [membranum] tympani бубноперетинка, барабаноперетинка, бубоннева [бубенна, барабанна] перетинка) мірингіт.

МИТАЦИЗМ (лат. mytacismus, *-i, m*) мітацизм.

МИТИГАЦИЯ (лат. mitigatio, *-onis, f*) зменшення, ослаблення, пом'якшення, мітигація.

МИТОЗ (лат. mitosis, *-is, f*: від гр. mitos – нитка; caryokinesis, *-is, f*; karyokinesis, *-is, f*) ниткоподіл, ниткоядроподіл, ниткоядерцеподіл, непрямоядроподіл, непрямоядроділення, непрямоядерцеподіл, непрямоядерцеділення, ядроперешнурівка, ядроперешнурування, перешнурування, перениткування, перенитчення, мітоз. Непрямий (непростий, складний) поділ (ділення) клітинного ядра (ядерця).

МИТОЗНЫЙ (лат. mitosus, *-a, -um*; caryokinesus, *-a, -um*; karyokinesus, *-a, -um*) непрямоядроподільний, непрямоядродільний, непрямоядерцеподільний, непрямоядерцедільний, ядроперешнурівковий, ядроперешнурувальний, перешнурувальний, перениткувальний, мітозний.

МИТОТИЧЕСКИЙ (лат. mitoticus, *-a, -um*; caryokineticus, *-a, -um*; karyokineticus, *-a, -um*) непрямоядроподільний, непрямоядродільний, непрямоядерцеподільний, непрямоядерцедільний, ядроперешнурівковий, ядроперешнурувальний, мітотичний.

МИТОХОНДРИИ (лат. mitochondria, *-orum, n /pl./*: від гр. mitos – нитка, тканина + chondros – зерно, зеренце, зернятко, хрящ; chondriomata */pl./*) ниткозернівці, мітохондрії. Орґаноїди клітини.
МИТОХОНДРИЯ (лат. mitochondrium, *-ii, n*: від гр. mitos – нитка, тканина + χονδριον chondrion – зерно, зеренце, зернятко, хрящ; chondriomitum, *-i, n*; chondriocontum, *-i, n*; chondriosoma, *-atis, n /pl. -ata/*; chondrioma. *-atis, n /pl. -ata/*) ниткозернівець, *-вця*, мітохондрія. Орґаноїд клітини.
МИТРА (лат. mitra, *-ae, f*: від гр. mitra – стрічка для голови, хустка, тюрбан, шапка, головний убір єпископа [біскупа]) 1.*/мед./* шапка, пов'язка, мітра; 2.*/церк./* митра; (пол. czapka; анґ. capelline bandage; фр. bandage de la tête).
МИТРАЛЬНЫЙ (лат. mitralis, *-e* – подібний до єпископського [біскупського] головного убору) двостулковий, дволядовий, мітральний; (рос. двустворчатый; пол. dwudzielny).
МИЦЕЛИЙ (лат. mycelium, *-ii, n*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) грибниця, міцелій. Веґетативне (живке, рослове, рослинне) тіло грибів, що складається з розгалужених найтонших ниток – гіф */гр. hyphe – тканина, павутина/*; (рос. грибница; пол. grzybnia)..
МИЦЕТ (лат. myces, *-etis, m*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) гриб, грибок, міцет; (рос. грибок; пол. grzybek).
-МИЦЕТ (лат. -myces, *-etis, m*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) - гриб, -грибок, -міцет.
МИЦЕТИЗМ (лат. mycetismus, *-i, m*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) грибоотруя, грибоотруєння, міцетизм. Отруя (отруєння) грибами.
МИЦЕТЫ (лат. mycetes, *-um, m /pl./*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) гриби, грибки, міцети; (рос. грибки; пол. 1. grzyby; 2. grzybica).
-МИЦЕТЫ (лат. -mycetes, *-um, m /pl./*: від гр. mykes, *-etos* – гриб) -гриби, -грибки, -міцети.
МИШЕНЬ () мішень.
МИШЕНЕВИДНОКЛЕТОЧНАЯ (КУЛЯ) АНЕМИЯ (лат. talasemia, *-ae, f*) мішенюватоклітинна [мішенеподібноклітинна] анемія (Куля); (пол. niedokrwistość docelowokomórkowa, niedokrwistość Cooleya).
МИШЕНЕВИДНОКЛЕТОЧНЫЙ () мішенюватоклітинний, мішенеподібноклітинний.
МИЭСТЕЗИЯ (лат. myaesthesia, *-ae, f*: від my-, myo-: від гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. αισθησις aisthesis – відчуття; bathyaesthesia, *-ae, f*) м'язочуття, м'язовідчуття, міестезія. М'язове чуття, відчуття скорочення м'язу; (рос. мышечное чувство; пол. czucie głębokie; анґ., proprioceptive [deep] sensibility).
МЛАДЕНЕЦ (лат. infans) немовля, немовлятко.
МЛАДЕНЕЦ ГРУДНОЙ (лат. lactens) грудне немовля.
МЛАДЕНЧЕСТВО (лат. infantia, *-ae, f*) немовляцтво.
МЛАДШИЙ () молодший.
МЛЕКОПИТАЮЩЕЕ () ссавець, *-вця*.
МЛЕЧНЫЙ (лат. lacteus, *-a, -um*) молочний.
МЛЕЧНЫЙ СОК (лат. chylus, *-i, m*) молочина.
МНЕМАСТЕНИЯ (лат. mnemasthenia, *-ae, f*) пам'ятеслабкість, *-кості*, мнемастенія. Слабкість пам'яті.
МНЕМОДЕРМИЯ (лат. mnemodermia, *-ae, f*) мнемодермія.
МНЕНИЕ () думка.
МНИМАЯ СМЕРТЬ (лат. lethargia, *-ae, f*) нібисмерть, несправжня смерть.
МНИМОБОЛЬНОЙ (лат. simulans, *-antis*; simulator, *-oris, m*) удаванохворий, нібитохворий.
МНИМОУМЕРШИЙ () уявновмерлий, нібитовмерлий.
МНИМЫЙ (лат. spurius, *-a, -um*) уявний, помисливий, надуманий, удаваний, уданий, позірний, вигаданий, гаданий, несправжній.
МНИТЕЛЬНОСТЬ () помисливість, *-вості*, надумливість, *-вості*.
МНИТЕЛЬНЫЙ () помисливий, надумливий.
МНОГО () багато.
МНОГОВОДИЕ (лат. hydramnion; polyhydramnion; polihydramnia, *-ae, f*) багатовіддя, багатоводдя, багатоводість, *-дості*, багатоводність, *-ності*.
МНОГОГНЁЗДНЫЙ (лат. multilocularis, *-e*) багатогніздовий.
МНОГОГРАННЫЙ () гранчастий, гранистий, гранястий, багатогранний.
МНОГОДОЛЬЧАТЫЙ (лат. multilobularis, *-e*) багаточасточковий.
МНОГОКАМЕРНЫЙ (лат. multilocularis, *-e*) багатокомірковий, багатокамерний.
МНОГОКЛЕТОЧНЫЙ (лат. multicellularis, *-e*) багатоклітинний.
МНОГОКРАТНЫЙ (лат. multiplex, *-icis*) багаторазовий, кількаразовий, кількакротний, багатократний.
МНОГОКРОВИЕ */ОБЩЕЕ/* (лат. plethora, *-ae, f*; hypervolaemia, *-ae, f*; hypervolhaemia, *-ae, f*) багатокрів'я */загальне/*, багатокровність, *-ності /загальна/*.
МНОГОКРОВИЕ, МЕСТНОЕ (лат. hyperaemia, *-ae, f*) місцеве багатокрів'я, місцева багатокровність, *-ності*.
МНОГОКРОВНЫЙ (лат. hyperaemicus, *-a, -um*) багатокровний, кровуватий.
МНОГОЛЕТНИЙ () багаторічний, багатолітній.
МНОГООБРАЗИЕ (лат. polymorphia, *-ae, f*) різноманіття, розмаїття.
МНОГООБРАЗНОСТЬ () різноманітність, *-ності*, розмаїтість, *-тості*.
МНОГООБРАЗНЫЙ (лат. polymorphus, *-a, -um*) різноманітний.
МНОГООПЫТНЫЙ () предосвідчений.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

МНОГОПАЛОСТЬ (лат. polydactylia, *-ae, f*) багатопалість, *-лості*, багатопальчість, *-чості*.
МНОГОПАЛЫЙ () пальчастий, багатопалий.
МНОГОПЛОДИЕ (лат. gemelli; gemini) близнів'я, близневість, *-вості*, багатопліддя, багатоплідність, *-ності*.
МНОГОПЛОДНЫЙ () багатоплідний; (пол. wielopłodowy).
МНОГОРАЗОВЫЙ (лат. multiplex, *-icis*) багаторазовий, кількаразовий.
МНОГОРОЖАВШАЯ () багатоповіжна, багатородивна.
МНОГОСИСТЕМНЫЙ (лат. multisystematicus, *-a, -um*) багатоукладний, багатосистемний; (рос. многоукладный).
МНОГОСЛОЙНЫЙ () багатошарний, багатошаровий.
МНОГОСТОРОННИЙ () різнобічний, багатосторонній.
МНОГОУГОЛЬНЫЙ (лат. multangulus, *-a, -um*) багатокутний, багатокутовий, кутастий.
МНОГОЦВЕТНЫЙ () барвистий.
МНОГОЧИСЛЕННЫЙ (лат. multiplex, *G. -icis*; multus, *-a, -um*) численний, багаточисельний.
МНОГОЯДЕРНЫЙ (лат. polynuclearis, *-e*) багатоядровий, багатоядерний.
МНОЖЕСТВЕННЫЙ (лат. multiplex, *G. -icis*) численний, множинний.
МНОЖЕСТВО () безліч, численність, *-ності*, множина.
МОБИЛИЗАЦИЯ () рухоуможливлення, розрушення, розрухування; мобілізація.
МОБИЛИЗИРОВАТЬ () урухомлювати, розрушувати, мобілізувати.
МОБИЛЬНОСТЬ (лат. mobilitas, *-atis, f*; motilitas, *-atis, f*; motorica, *-ae, f*) рухливість, *-вості*, рухомість, *-мості*, жвавість, *-вості*, рухоздатність, *-ності*, мобільність, *-ності*; (рос. подвижность).
МОБИЛЬНЫЙ (лат. mobilis, *-e*; locomotorius, *-a, -um*) 1. рухливий, рухомий, жвавий, рухоздатний; 2. пересувний, переносний, мобільний; (рос. 1. подвижный; 2. передвижной; носимый, переносной; возимый; словац. pohyblivý; анґ. moving).
МОГИЛАЛИЯ (лат. mogilalia, *-ae, f*) моґілалія.
МОДИФИКАЦИЯ (лат. modificatio, *-onis, f*) зміна, відміна, одміна, видозміна, переінакшення, модифікація.
МОЗГ (лат. 1.*/головний/* encephalon, *-i, n*; 2.*/великий/* cerebrum, *-i, n*; 3.*/спинний/* medulla, *-ae, f*; medulla spinalis; 4.*/кістковий/* medulla ossium; гр. myelos) мозок, *-зку*, мізок, *-зку*; (словац. mozog).
МОЗГ, БОЛЬШОЙ (лат. cerebrum, *-i, n*) великомозок, великий мозок. Частина головного мозку, що складається з двох півкуль, з'єднаних мозолистим тілом.
МОЗГ, ГОЛОВНОЙ (лат. encephalon, *-i, n*) головомозок, головний мозок. Мозок, що міститься в порожнині черепа (голови).
МОЗГ, ЗАДНИЙ (лат. metencephalon, *-i, n*) задомозок, задній мозок. Відділ головного мозку, що міститься між довгастим та середнім мозком і складається з мосту та мозочка (мізочка).
МОЗГ, КОНЕЧНЫЙ (КОНЦЕВОЙ), БОЛЬШОЙ (лат. telencephalon, *-i, n*) кінцемозок, кінцевий мозок.
МОЗГ, КОСТНЫЙ (лат. medulla, *-ae, f*; medulla ossium; гр. myelos) костомозок, кісткомозок, кістковий мозок (мізок).
МОЗГ, МЕЖУТОЧНЫЙ (ПРОМЕЖУТОЧНЫЙ) (лат. diencephalon, *-i, n*; thalamencephalon, *-i, n*) межимозок, проміжний мозок.
МОЗГ, ПЕРЕДНИЙ (лат. prosencephalon, *-i, n*) передомозок, передній мозок.
МОЗГ, ПРОДОЛГОВАТЫЙ (лат. myelencephalon, *-i, n*; medulla oblongata, *-ae, f*) довгомозок, довгастий мозок.
МОЗГ, СПИННОЙ (лат. medulla spinalis) стриж, стрижень, спинномозок, спинний мозок, *-зку*, спинний мізок, *-зку*; (словац. miecha).
МОЗГ, СРЕДНИЙ (лат. mesencephalon, *-i, n*) середомозок, середній мозок; (пол. śródmózgowie).
МОЗГА, РАЗМЯГЧЕНИЕ (лат. encephalomalacia, *-ae, f*) мозкорозм'як, мозкорозм'якнення, мозкорозм'якшення, розм'якнення (розм'якшення) мозку.
МОЗГОВОЙ 1.(лат. cerebralis, *-e*) 1. мозковий, мізковий, черепномозковий, головномозковий; 2.(лат. medullaris, *-e*) мозковий, мізковий, спинномозковий; 3.(лат. medullaris, *-e*) мозковий, мізковий, кісткомозковий.
МОЗЖЕЧКОВЫЙ (лат. cerebellaris, *-e*) мозочковий, мізочковий.
МОЗЖЕЧОК (лат. cerebellum, *-i, n*) мозочок, *-чка*, мізочок, *-чка*.
МОЗОЛИСТОСТЬ (лат. callositas, *-atis, f*; callus, *-i, m*) мозолистість, *-тості*, мозолястість, *-тості*.
МОЗОЛИСТЫЙ (лат. callosus, *-a, -um*) мозолистий, мозолястий.
МОЗОЛЬ (лат. callus, *-i, m*) нагнітка, муль, мозоля, мозоль.
МОКНУЩИЙ (лат. madidans) мокрявий, мокнучий.
МОКРОТА (лат. sputum, *-i, n*; expectoratio, *-onis, f*) харковина, харкотиння, мокротиння.
МОЛА (лат. mola, *-ae, f*) замет, завал; занос, занесок, *-ску*, занесення, мола; (рос. занос).
МОЛЕКУЛА (фр. molécule; лат. molecula, *-ae, f*: від moles – шматок) молекула. Найменша частинка речовини. У простих речовин складається з атомів одного елемента, а у складних – із різних; (фін. hiuke).
МОЛЛЮСК (лат. molluscum, *-i, n*) м'якуш, молюск.
МОЛНИЕНОСНЫЙ (лат. fulminans) блискавичний.
МОЛОДОЙ (лат. juvenilis, *-e*) молодий.

МОЛОДОСТЬ () молодість, *-дості.*
МОЛОЖАВОСТЬ () молодявість, *-вості.*
МОЛОЖАВЫЙ () молодявий.
МОЛОЖЕ () молодше.
МОЛОЗИВО (лат. colostrum, *-i, n*) молозиво.
МОЛОКА, ОТСУТСТВИЕ (лат. agalactia, *-ae, f*) безмолоччя, безмолочність, *-ності.* Відсутність молока.
МОЛОКО (лат. lac, *lactis, n*) молоко.
МОЛОКОВЫДЕЛЯЮЩИЙ (лат. lactans, *-antis*) 1.*/прикм./* молоковидільний, молоковиділяючий; 2.*/дієприкм./* що виділяє молоко.
МОЛОКОГОННЫЙ (лат. lactifer, *-era, -erum*) молокогінний.
МОЛОКОНОСНЫЙ (лат. lactifer, *-era, -erum*) молоконосний.
МОЛОКООТСОС (лат. lactisugium, *-ii, n*) молоковідсмок, молоковідсмокт, молоковідсмоктувач.
МОЛОТОЧЕК (лат. malleus, *-i, m*) молоточок.
МОЛОЧНАЯ [ГРУДНАЯ] ЖЕЛЕЗА (лат. glandula mammaria, *-ae, f*; mamma, *-ae, f PNA, BNA, JNA, LNH*) молочівка, молочнівка, персь, перса, перси, груди, грудь, молочна [грудна] залоза; */див. тж **ГРУДЬ-3, ЖЕНСКАЯ ГРУДЬ** /.*
МОЛОЧНИЦА 1.(лат. stomatomycosis, *-is, f*) пліснявка, висплявка; 2.*/продавиций (продавиця, продавчиня) молока/* () молочниця; 3.*/жінка, що займається молочною справою/* () молочарка.
МОЛОЧНЫЙ (лат. lacteus, *-a, -um*; lacticus, *-a, -um*) молочний.
МОЛЧА () мовчки.
МОЛЧАТЬ () мовчати.
МОЛЬ */хім./* (від mol(ecula) – мол(екула) – ґрам-молекула) моль.
МОЛЬ (від іт. molle – м'який, мінорний) моль.
МОЛЯР (лат. **molaris**, *-is, m*; **dens molaris**: від molaris – жорновий; **dens multicuspidalis**) жорновик, чотиригорбець, кутнезуб, великий кутній зуб, задньокорінний зуб, великий корінний зуб, моляр; (рос. большой коренной зуб; пол. trzonowiec, ząb trzonowy; словац. stolička).
МОЛЯРНЫЙ (лат. molaris, *-e*) 1. жорновиковий, кутнезубовий, молярний; 2.*/хім. від "моль" – ґрам-молекула/* молярний.
МОМЕНТ () мить, момент; */В ДАННЫЙ МОМЕНТ () на разі/.*
МОНАРТРИТ (лат. monarthritis, *-tidis, f*) односуглобиця, односуглобозапал, односуглобозапалення, монартрит.
МОНГОЛИЗМ (лат. mongolismus, *-i, m*) монґолізм.
МОНГОЛОИДНОСТЬ (лат. mongolismus, *-i, m*) монґолоїдність, *-ності.*
МОНИЛИАЗ (лат. moniliasis, *-is, f*; candidamycosis, *-is, f*; candidiasis, *-is, f*; candidosis, *-is, f*) моніліаз; (пол. bielnica, drożdżyca, pleśnica).
МОНИЛИФОРМНЫЙ (лат. moniliformis, *-e*) моніліформний.
МОНИТОР () стежник, спостережник, спостерігач, показувач, монітор.
МОНИТОРИНГ (анг. monitoring) стеження, відстежування, спостереження, спостерігання, слідкування, моніторинґ; (рос. слежение, отслеживание, наблюдение).
МОНО- (лат. mono-: від гр. monos – один, єдиний) одно-, єдино-, моно-; (рос. одно-, едино-).
МОНОГРАФИЯ (лат. monographia, *-ae, f*) однопис, одноопис, моноґрафія.
МОНОКУЛЯРНЫЙ (лат. monocularis, *-e*) одноокий, одноочний, однооковий, одновічний, монокулярний; (рос. одноглазый).
МОНОНУКЛЕАР (лат. mononuclearum, *-i, n*; virocytus, *-i, m*; virocytum, *-i, n*) одноядрець, *-реця*, одноядрівець, *-вця*, одноядер(н)ець, *-р(н)ця*, одноядерник, мононуклеар.
МОНОНУКЛЕАРНЫЙ (лат. mononuclearis, *-e*) одноядровий, одноядерний, мононуклеарний; (рос. одноядерный; пол. jednojądrowy).
МОНОНУКЛЕОЗ (лат. mononucleosis, *-is, f*) одноядрецтво, одноядрів'я, одноядровість, *-вості*, одноядрівність, *-ності*, одноядрівство, одноядерство, одноядерність, *-ності*, одноядернів'я, одноядерництво, мононуклеоз.
МОНОПЛЕГИЯ (лат. monoplegia, *-ae, f*) однооcлаб, моноплеґія.
МОНОРХИЗМ (лат. monorchismus, *-i, m*) одноєчч'я, одноєчків'я, одноєчковість, *-вості*, монорхізм; */**БОЛЬНОЙ С МОНОРХИЗМОМ** () ґилун/.*
МОНОТЕРАПИЯ (лат. monotherapia, *-ae, f*) однолікування, монотерапія. Лікування одним препаратом (засобом), медикаментом (ліком).
МОНОФОБИЯ (лат. monophobia, *-ae, f*) самот(нь)острах, самот(нь)оострах, самот(нь)ожах, самот(нь)оляк, самот(нь)олячність, *-ності*, самот(нь)обоясть, самот(нь)обоязнь, самот(нь)обояння, самот(нь)обоязність, *-ності*, самот(нь)обоязкість, *-кості*, монофобія.
МОНОФТАЛЬМИЯ (лат. monophthalmia, *-ae, f*) одновіччя, однооччя, одноочність, *-ності*, однооокість, *-кості*, однооковість, *-вості*, монофтальмія.
МОНОХРОМНЫЙ () однобарвний, одноколірний, монохромний.
МОНОЦИТ (лат. monocytus, *-i, m*; monocytum, *-i, n*: від гр. monos – один, єдиний + kytos – клітина; virocytus, *-i, m*; virocytum, *-i, n*) моноцит.
МОНОЦИТОЗ (лат. monocytosis, *-is, f*) моноцитоз. Моноцитарний лейкоцитоз.

МОНСТР (лат. monstrum, *-i, n*) виродок, *-дка*, потвора, почвара; чудовисько, монстр; (рос. урод; чудовище; пол. potworek).
МОРБИДНОСТЬ (лат. morbiditas, *-atis, f*) хворобливість, *-вості*, хворовитість, *-тості*, хворуватість, *-тості*, слабовитість, *-тості*, слабуватість, *-тості*, хворобність, *-ності*, хоровитість, *-тості*, морбідність, *-ності*. Хворобливий стан; захворюваність, *-ності*; (рос. болезненность; заболеваемость).
МОРБИДНЫЙ (лат. morbidus, *-a, -um*) хворобливий, хворобний, хворовитий, хоровитий, морбідний; (рос. болезненный).
МОРБИЛЛИ (лат. morbilli, *-orum, m /pl./*) кір */Р. кору/*, морбілі; (рос. корь; пол. odra).
МОРБИЛЛИФОРМНЫЙ (лат. morbilliformis, *-e*) коруватий, короподібний, морбіліформний; (рос. кореобразный; пол. odrowaty, odropodobny).
МОРГ (фр. morgue) трупарня, покійницька, морг; (рос. покойницкая).
МОРГАНИЕ () кліпання, блимання.
МОРСКАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. nausea, *-ae, f*; naupathia. *-ae, f*) захитування, морехворість, *-рості*, морехвороба, морська хвороба; (рос. укачивание).
МОРУЛА (лат. morula, *-ae, f*: від morum, *-i, n* - шовковиця) морула.
-МОРФ (лат. -morphus, *-i, m*; -morphum, *-i, n*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма) -вид, -видник, -подібник, -куватець, *-тця*, -ківець, *-вця*, -морф.
-МОРФИЗМ (лат. -morphismus, *-i, m*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма) -видність, *-ності*, -ківність, *-ності*, -морфізм.
-МОРФИЯ (лат. -morphia, *-ae, f*: від гр. morphe - вид, вигляд, форма) -видність, *-ності*, -ківність, *-ності*, -морфія.
-МОРФНЫЙ (лат. -morphus, *-a, -um*; -morphicus, *-a, -um*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма) -видний, -подібний, -куватий, -морфний.
-МОРФОЗ (лат. -morphosis, *-is, f*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма) -виддя, -видність, *-ності*, -подібність, *-ності*, -куватість, *-тості*, -ків'я, -ковість, *-вості*, -морфоз.
МОРФОЛОГ (лат. morphologus, *-i, m*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) будівець, будовик, будовівник, будовознавець, *-вця*, морфолог; */жін./* будівиця, будовиця, будовівниця, будовознавиця, морфологиня; (рос. строениевед).
МОРФОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. morphologicus, *-a, -um*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) будівський, будовицький, будовівничий, будовознавчий, будовознавський, будовзнавецький, морфологічний; (рос. строениеведческий).
МОРФОЛОГИЯ (лат. morphologia, *-ae, f*: від гр. morphe – вид, вигляд, форма + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) будівство, будовицтво, будовівництво, будовознавство, морфологія; (рос. строениеведение).
МОРЩИНА (лат. ruga. *-ae, f*) зморшка.
МОРЩИНИСТЫЙ (лат. laciniatus, *-a, -um*) зморшкуватий.
МОСТ (лат. pons) міст, */Р. мосту/*.
МОСТИК (лат. ponticulus, *-i, m*) місток, *-тка*.
МОТОР (лат. motor, *-oris, m*) двигун, рушій, мотор; (рос. двигатель).
-МОТОР (лат. -motor, *-oris, m*) -рушник, -рухач, -мотор.
МОТОРИКА (лат. motorica, *-ae, f*) рухомість, *-мості*, рухливість, *-вості*, моторика; (рос. подвижность).
МОТОРНЫЙ (лат. motorius, *-a, -um*) 1. руховий, моторний; 2. рухливий, жвавий, моторний; (рос. 1. двигательный; 2. подвижный, резвый).
-МОТОРНЫЙ (лат. -motorius, *-a, -um*) 1. -рушний, -руховий; 2. -рушниковий, -рухачевий, -моторний; (рос. -двигательный).
МОХНАТЫЙ () волохатий, кошлатий.
МОЦИОН (нім. Motion: від лат. motio, *-onis, f* - рух) пішохідка, прохідка, проруханка; (рос. проходка).
МОЧА (лат. urina, *-ae, f*) сеча, сеч; (пол. mocz).
МОЧИ, НЕДЕРЖАНИЕ (лат. enuresis, *-is, f*) сечонетрим, сечонетримання, нетримання сечі.
МОЧИ, ОБРАЗОВАНИЕ (лат. uropoësis, *-is, f*) сечоутвір, сечоутворення, утворення сечі.
МОЧИ, ОТСУТСТВИЕ (лат. anuria, *-ae, f*) безсеччя, безсечність, *-ності*, сечовідсутність, *-ності*, відсутність сечі.
МОЧЕВЫЕ ПУТИ (лат. viae urinaria, *-ae, f*) сечошляхи, сечові шляхи.
МОЧЕВИНА (лат. urea, *-ae, f*; carbamidum, *-i, n*) сечовина.
МОЧЕВИНООБРАЗОВАНИЕ (лат. ureogenesis, *-is, f*) сечовиноутвір, сечовиноутворення.
МОЧЕВИННЫЙ () сечовинний.
МОЧЕВОЙ (лат. urinarius, *-a, -um*) сечовий.
МОЧЕВОЙ ПЕСОК (лат. uropsammus, *-i, m*) сечопісок, сечовий пісок.
МОЧЕВОЙ ПРОТОК (лат. urachus, *-i, m*; LNE) сечопротока, сечова протока; */див. тж **МОЧЕВОЙ ХОД**/*.
МОЧЕВОЙ ПУЗЫРЬ (лат. vesica urinaria) сечник, сечоміхур, сечовий міхур.
МОЧЕВОЙ ХОД (лат. urachus, *-i, m*; LNE) сечохід, *-ходу*, сечовий хід; */див. тж **МОЧЕВОЙ ПРОТОК**/*.
МОЧЕВЫВЕДЕНИЕ (лат. diuresis, *-is, f*) сечовиведення.

МОЧЕВЫДЕЛЕНИЕ (лат. diuresis, *-is, f*) сечовиділення, сечовиділяння.
МОЧЕВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. diuresis, *-is, f*) сечовидільний.
МОЧЕВЫНОСЯЩИЙ (лат. uriniferus, *-a, -um*) сечовиносний; (словац. močovodný).
МОЧЕГОННОЕ СРЕДСТВО (лат. diureticum, *-i, n*) сечогінець, *-нця*, сечогонець, *-нця*, сечогінний засіб.
МОЧЕГОННЫЙ (лат. diureticus, *-a, -um*) сечогінний; (словац. močopudný).
МОЧЕИЗНУРЕНИЕ (лат. diabetes, *-ae, m*: від гр. diabaino – проходити, оскільки цукор проходить крізь нирки: від dia – через + baino – йти) сечовиснага, сечовиснаження.
МОЧЕИЗНУРЕНИЕ, НЕСАХАРНОЕ (лат. diabetes insipidus) несолодосечовиснага (нецукросечовиснага), несолодосечовиснаження (нецукросечовиснаження), несолодова (нецукрова) сечовиснага (сечовиснаження); (словац. močová úplavica).
МОЧЕИЗНУРЕНИЕ, САХАРНОЕ (лат. diabetes mellitus) солодосечовиснага (цукросечовиснага), солодосечовиснаження (цукросечовиснаження), солодова (цукрова) сечовиснага (сечовиснаження).
МОЧЕИСПУСКАНИЕ (лат. uresis, *-is, f*; mictio, *-onis, f*) сечопуск, сечопускання, сечовипуск, сечовипускання, сечовилив, сечовиливання.
МОЧЕИСПУСКАТЕЛЬНЫЙ () сечовипускний, сечовипускальний.
МОЧЕИСПУСКАТЕЛЬНЫЙ КАНАЛ (лат. urethra, *-ae, f*) сечівник, сечовипускний канал (протока).
МОЧЕКАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. urolithiasis, *-is, f*) сечокаміння, сечокамінність, *-ності*, сечокаменевість, *-вості*, сечокам'яна хвороба.
МОЧЕКАМЕННЫЙ () сечокам'яний.
МОЧЕКИСЛЫЙ (лат. uricus, *-a, -um*) сечокислий.
МОЧЕКРОВИЕ (лат. uraemia, *-ae, f*) сечокрів'я, сечокровність, *-ності*.
МОЧЕОБРАЗОВАНИЕ (лат. uropoësis, *-is, f*) сечоутвір, сечоутворення; (словац. močotvorba).
МОЧЕОБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ (лат. uropoieticus, *-a, -um*) сечотвірний, сечотворний, сечоутворювальний.
МОЧЕОТДЕЛЕНИЕ (лат. diuresis, *-is, f*) 1. сечовиділ, сечовиділення; 2. сечовиділяння, сечовиділювання.
МОЧЕПОЛОВОЙ (лат. urogenitalis, *-e*) сечостатевий; (словац. močopohlavný).
МОЧЕПРИЁМНИК; УТКА (лат. urinalum, *-i, n*; urinale, *-is, n*) сечоприймач, сечозбірник.
МОЧЕПУЗЫРНЫЙ () сечоміхурний, сечоміхуровий, сечовоміхурний, сечовоміхуровий.
МОЧЕТОЧНИК (лат. ureter, *-eris, m*) сечовід, *-воду*; (словац. močovod).
МОЧЕТОЧНИКОВЫЙ (лат. uretericus, *-a, -um*) сечовідний, сечоводовий.
МОЧИ НЕДЕРЖАНИЕ () сечонетримання, сечонестримання, нетримання (нестримання) сечі.
МОЧИТЬСЯ () мочитись, сц...; (словац. močit')
МОЧКА УХА, УШНАЯ МОЧКА, ДОЛЬКА УШНОЙ РАКОВИНЫ (лат. lobulus auriculae; lobus auris; auricula, *-ae, f*) мочка вуха, вушна мочка, часточка вушної раковини.
МОЧЬ () могти.
МОШОНКА (лат. scrotum, *-i, n*) калитка, капшук, мошна, мошонка.
МОШОНОЧНЫЙ (лат. scrotalis, *-e*) калитковий, капшуковий, мошонковий.
МОЩНЫЙ () потужний, могутній.
МРАМОРНОСТЬ () мармуровість, *-вості*.
МРАМОРНЫЙ () мармуровий.
МРАЧНЫЙ () похмурий, хмурний.
МУЖ () 1. чоловік; 2. муж.
МУЖЕЛОЖСТВО (лат. paederastia, *-ae, f*; paedicatio, *-onis, f*; sodomia, *-ae, f*) чоловікозлягання, чоловіколюбство, чоловіколюб'я, чоловіколюбність, *-ності*, чоловікоперелюб, мужолозтво.
МУЖСКОЙ (лат. masculinus, *-a, -um*; virilis, *-e*) чоловічий.
МУЖЧИНА () чоловік, мужчина.
МУКА () борошно.
МУКА () мука, нестерпність, *-ності*.
МУКОВИСКОИДОЗ (лат. mucoviscoidosis, *-is, f*; mucoviscidosis, *-is, f*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) муковіскоїдоз.
МУКОВИСЦИДОЗ (лат. mucoviscidosis, *-is, f*; mucoviscoidosis, *-is, f*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) муковісцидоз.
МУКОЗА (лат. mucosa, *-ae, f*; tunica mucosa: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) слиз(н)івка, слизова, мукоза. Слизова оболонка; (рос. слизистая; пол. śluzówka). Слизова оболонка.
МУКОЗНЫЙ (лат. mucosus, *-a, -um*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) слизовий, мукозний.
МУКОИДНЫЙ (лат. mucoides, *G. -is*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) слизуватий, слизоподібний, мукоїдний; (рос. слизеобразный, слизеподобный).
МУКОЛИЗ (лат. mucolysis, *-is, f*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота + гр. λυσις lysis – розчинення) слизорозчин, слизорозчинення, слизорозчиняння, слизорозчинювання, муколіз.
МУКОЛИТИК (лат. mucolyticum, *-i, n*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота + гр. λυτικος lytikos: від гр. λυσις lysis – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від гр. λυω lyo – розчиняти) слизорозчинник, муколітик.

МУКОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. mucolyticus, *-a, -um*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота + гр. λυτικος lytikos: від гр. λυσις lysis – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від гр. λυω lyo – розчиняти) слизорозчинний, муколітичний.
МУКОПУРУЛЕНТНЫЙ (лат. mucopurulentus, *-a, -um*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) слизовогнійний, мукопурулентний; (рос. слизистогнойный).
МУКОЦЕЛЕ (лат. mucocele, *-es, f*: від mucus, *-i, m* – слиз, слизота) мукоцеле.
МУЛЬТИГОСПИТАЛЬНЫЙ (лат. multihospitalis, *-e*) багатолікарняний, мультигоспітальний.
МУЛЬТИЛОБУЛЯРНЫЙ (лат. multilobularis, *-e*) багаточастинний, багаточастковий, багаточасточковий, мультилобулярний; (рос. многодольчатый).
МУЛЬТИЛОКУЛЯРНЫЙ (лат. multilocularis, *-e*) багатогніздний, багатогніздовий, багатокомірковий, багатокамерний, мультилокулярний; (рос. многогнёздный, многоячеечный).
МУЛЬТИМОРБИДНОСТЬ (лат. multimorbiditas, *-atis, f*) багатохворобність, *-ності*, мультиморбідність, *-ності*.
МУЛЬТИМОРБИДНЫЙ (лат. multimorbidus, *-a, -um*) багатохворобний, мультиморбідний.
МУЛЬТИСИСТЕМНЫЙ (лат. multisystematicus, *-a, -um*) багатоукладний, багатосистемний, мультисистемний; (рос. многоукладный).
МУЛЬТИЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. multicellularis, *-e*) багатоклітинний, багатоклітиновий, мультицелюлярний.
МУЛЯЖ (фр. moulage) подіб, подоба, муляж.
МУМИФИКАЦИЯ (лат. mumificatio, *-onis, f*) змощення, змощівлення, всихання, висихання, труповисихання, муміфікація. Висихання трупа; (пол., zeschnięcie).
МУМИФИЦИРОВАНИЕ (лат. mumificatio, *-onis, f*) змощування, всихання, висихання, муміфікування.
МУМИФИЦИРОВАННЫЙ (лат. mumificatus, *-a, -um*) змощений, всохлий, висохлий, муміфікований.
МУМИЯ (лат. mumia, *-ae, f*) мощі, мумія.
МУРАВЬИНЫЙ () мурашиний.
МУСКУЛ (лат. musculus, *-i, m* – мишеня; *зменшувальне* від mus – миша) м'яз, м'ясень, *-сня*, мускул; (рос. мышца; пол., mięsień; словац. sval; якут. былчыӊ).
МУСКУЛ, МАЛЕНЬКИЙ () м'язок, *-зка*, мускулок, *-лка*, маленький мускул [м'яз].
МУСКУЛАТУРА (лат. musculatura, *-ae, f*; musculatio, *-onis, f*) м'яззя, м'язів'я, м'яснів'я, мускулля, мускулатура; (пол., umięśnienie; словац. svalstvo).
МУСКУЛИСТЫЙ (лат. musculosus, *-a, -um*) м'язистий, мускулистий; (пол., umięśniony).
МУСКУЛЬНЫЙ (лат. muscularis, *-e*) м'язовий, м'язевий, м'ясневий, мускульний; (рос. мышечный; пол., mięśniowy).
МУСОР () сміття.
МУСОРИТЬ () смітити.
МУСОРКА () смітник.
МУСОРНИК () смітник.
МУСОРНЫЙ () сміттєвий.
МУСОРЩИК () сміттяр.
МУСОРЩИЦА () сміттярка.
МУССИТАЦИЯ (лат. mussitatio, *-onis, f*) мимрення, бубоніння, бурмотіння, мурмотіння, муситація; (рос. бормотание).
МУТАГЕН (лат. mutagenum, *-i, n*) зміночинець, *-нця*, змінопричинець, *-нця*, спадкозмінотворець, *-рця*, мутаґен.
МУТАГЕНЕЗ (лат. mutagenesis, *-is, f*) зміночинність, *-ності*, змінопричинність, *-ності*, спадкозміноутвір, *-вору*, спадкозміновиник, мутаґенез.
МУТАГЕННЫЙ (лат. mutagenus, *-a, -um*) зміночинний, змінопричинний, спадкозмінотвірний, спадкозміновиниковий, спадкозміновиникальний, мутаґенний.
МУТАНТ () потвора, мутант.
МУТАЦИЗМ (лат. mutacismus, *-i, m*; mutismus, *-i, m*) німота, мутацизм. Затримка мови (мовлення); (пол. niemota).
МУТАЦИОННЫЙ () зміновий, міньбовий, мутаційний.
МУТАЦИЯ (лат. mutatio, *-onis, f*) зміна, міньба, мутація.
МУТИЗМ (лат. mutismus, *-i, m*; mutacismus, *-i, m*) німота, мутизм. Затримка мови (мовлення); (пол. niemota).
МУТИРОВАТЬ () змінюватись, мінятись, мутувати.
МУТНЫЙ () каламутний.
МУТЬ () каламуть.
МУЦИН (лат. mucinum, *-i, n*) слизина, муцин. Слизова речовина.
МУЧИТЕЛЬНЫЙ () нестерпний, лютий, болісний, болючий, муковий; (пол. męczą).
МУЧИТЬСЯ () мучитись; катуватись.
МУЧНОЙ () борошняний, борошенний.
МЫЛО (лат. sapo, *-onis, m*) мило.
МЫЛЬНЫЙ () мильний.

МЫЛЬЦЕ (лат. suppositorium, *-ii, n*) мильце.
МЫС () пригірок; мис, *-у*, виступ, *-у*.
МЫСЛИТЕЛЬНЫЙ () 1. міркувальний; 2. розумовий.
МЫСЛИТЕЛЬНЫЙ ПРОЦЕСС () процес мислення.
МЫСЛИТЬ () мислити, міркувати, думати, гадати, гадкувати.
МЫСЛЬ () думка, мисль.
МЫСЛЯЩИЙ () мислячий, мислящий; думаючий.
МЫТЬ () мити.
МЫТЬЁ () миття.
МЫТЬСЯ () митись.
МЫЧАТЬ () мукати.
МЫШЕЧНАЯ БОЛЬ (лат. myalgia, *-ae, f*) м'язобіль, *-болю*, м'язовий біль, */Р. болю/*.
МЫШЕЧНАЯ ГИПЕРТРОФИЯ () м'язоперерісТ, м'язоперерість, *-рості*, м'язоперерощення, м'язовибуялість, *-лості*, м'язова гіпертрофія (переріст, перерість, *-рості*, перерощення, вибуялість).
МЫШЕЧНАЯ ОПУХОЛЬ (лат. myoma, *-atis, n /pl. -ata/*) м'язоопух, м'язопухлина, м'язовий опух (пухлина).
МЫШЕЧНОЕ ЧУВСТВО (лат. kinaesthesia, *-ae, f*).м'язовідчуття, м'язове відчуття.
МЫШЕЧНЫЙ (лат. muscularis, *-e*) м'язовий, м'язевий, м'ясневий.
МЫШЕЧНЫЙ СПАЗМ () м'язоскорч, м'язостиск, м'язовий спазм (скорч, стиск).
МЫШЛЕНИЕ () мислення, думання.
МЫШКА () пахва; */ПОД МЫШКАМИ () під пахвами; ПОД МЫШКОЙ () під пахвою/*.
МЫШЦА (лат. musculus, *-i, m* – мишеня; *зменшувальне* від mus – миша) м'яз, м'ясень, *-сня*; (словац. sval).
МЫШЦА, ДВУБРЮШНАЯ (лат. biventer, *-is(-tris), m*; musculus digastricus) двочеревний [двочеревцевий] м'яз.
МЫШЦА, ДВУГЛАВАЯ (лат. biceps, *-cipitis, m*; musculus biceps: від лат. biceps, *-ipis*; biceps, *-ipitis*; biceps, *-itis* – двоголовий: від bis – два + caput – голова) двоголовець, *-вця*, двоголовень, *-вня*, двоголовок, *-вка*, двоголівник, двоголовий м'яз.
МЫШЦА, ИКРОНОЖНАЯ (лат. musculus gastrocnemius) литком'яз, литковий м'яз.
МЫШЦА, МАЛЕНЬКАЯ () м'язок, *-зка*, маленький м'яз.
МЫШЦА, ТРЁХГЛАВАЯ (лат. triceps, *-cipitis, m*; musculus triceps: від лат. triceps, *-cipitis* – триголовий: від tres, *tria* – три + caput – голова) триголовець, *-вця*, триголовень, *-вня*, триголовок, *-вка*, триголівник, триголовий м'яз.
МЫШЦЫ, ПРИВОДЯЩИЕ () привідні м'язи; (пол. przywodziciele).
МЫШЬ (лат. mus, *muris, m*) миша.
МЫШЬЯК (лат. Arsenicum, *-i, n*; As) мишак, миш'як.
МЫЩЕЛОК (лат. condylus, *-i, m*) виросток.
МЯГКИЙ (лат. lenis, *-e*; mitis, *-e*; pius. *-a, -um*) м'який.
МЯГКОСТЬ () м'якість, *-кості*, м'якота.
МЯГЧИТЕЛЬНЫЙ (лат. lenitivus, *-a, -um*) пом'якшуючий, пом'якшувальний.
МЯКОТНЫЙ (лат. pulposus, *-a, -um*) м'якушний, м'якушевий.
МЯКОТЬ (лат. pulpa, *-ae, f*) м'якуш.
МЯСИСТЫЙ (лат. pulposus, *-a, -um*) м'ясистий, м'яский.
МЯСЦО (лат. caruncula, *-ae, f*) м'ясце.
МЯТА (лат. Mentha *L.*) м'ята.
МЯТА ПЕРЕЧНАЯ (лат. Mentha piperita *L.*) м'ята перцева.
МЯТА УКРАИНСКАЯ (лат. Mentha ucrainica *Klok.*) м'ята українська.

абвгдеёжзийклм

Н н

опрстуфхцчшщъыьэюя

НАБЛЮДАЕМЫЙ () спостережуваний.
НАБЛЮДАТЕЛЬНОСТЬ () 1. спостережність, *-ності*; 2. спостережливість, *-вості*, примітливість, *-вості*.
НАБЛЮДАТЕЛЬНЫЙ () 1./*тактика, підхід, пост*/ спостережний; 2./*лікар*/ спостережливий, примітливий.
НАБЛЮДЕНИЕ (лат. expectatio, *-onis, f*; observatio, *-onis, f*) спостереження, спостерігання, стеження; нагляд, пильнування.
НАБОЛЕВШИЙ () 1./*прикм.*/ наболілий; 2./*дієприкм.*/ що наболів.
НАБОР () набір, *-бору*.
НАБУХАНИЕ (лат. erectio, *-onis, f*) розпукання, розпуклення, набубнявіння, набубнявлення, набухання.
НАБУХАТЬ () розпукати, бубнявіти, набухати.
НАБУХНУТЬ () розпукнути, набубнявіти, набухнути.
НАБУХШИЙ () розпуклий, набубнявілий, набухлий.
НАВЕРНО () напевно, певно.
НАВЕРХ () нагору, наверх.
НАВЕЩАТЬ () відвідувати, навідувати, перевідувати.
НАВЗНИЧЬ () навзнак, горілиць.
НАВОДЯЩИЙ () навідний.
НАВРЕДИТЬ () нашкодити.
НАВСЕГДА () назавжди.
НАВЫК () навичка.
НАВЫЛЕТ () наскрізь, наскрізно.
НАВЯЗЧИВАЯ ИДЕЯ (фр. idee fixe) думка-дурійка, нав'язлива ідея [думка]; (рос. навязчивая мысль).
НАВЯЗЧИВЫЙ () настирливий, причіпливий, невідчепний, нав'язливий.
НАВЯЗЧИВЫЙ СТРАХ (лат. phobia, *-ae, f*) нав'язливий страх.
НАГИБАТЬ () нагинати, нахиляти.
НАГЛЯДНЫЙ () наочний.
НАГНАИВАТЬСЯ () загноюватись, нагноюватись.
НАГНЕТАТЕЛЬНЫЙ (анг. injection) нагнітальний.
НАГНОЕНИЕ (лат. suppuratio, *-onis, f*) нагній, нагноєння.
НАГНОИВШИЙСЯ () 1./*прикм.*/ нагнійний, нагноєний; 2./*дієприкм.*/ що нагноївся, що нагнив.
НАГРАДИТЬ () нагородити.
НАГРЕВАНИЕ (лат. calorisatio, *-onis, f*) нагрівання.
НАГРЕВАТЕЛЬ () нагрівник, нагрівач.
НАДАВЛИВАНИЕ () натиск, натискування, натискання, натиснення.
НАДБАРАБАННОЕ УГЛУБЛЕНИЕ [КАРМАН, ПРОСТРАНСТВО] (лат. atticus, *-i, m*: від гр. Attikos – той, що походить з Аттіки (область Стародавньої Греції) – стінка над карнизом або поверх, що увінчує споруду, найчастіше тріумфальну арку; recessus epitympanicus; epitympanum, *-i, n*; epitympanon, *-i, n*) надбарабання, надбарабанне заглиблення [кишеня, простір].
НАДБРОВНЫЙ (лат. superciliaris, *-e*) надбровний, надбрівний.
НАДБРОВЬЕ () надбрів'я.
НАДБРЮШНОЙ () надчеревний.
НАДВЕРТЛУЖНЫЙ () надпанівковий, надкульшовий.
НАДВЛАГАЛИЩНЫЙ (лат. supravaginalis, *-e*) надпіхвовий.
НАДГЛАЗНИЧНЫЙ (лат. supraorbitalis, *-e*) надочневий, надочноямковий.
НАДГЛОТОЧНЫЙ () надпролиговий, надглотковий.
НАДГОРТАННИК (лат. epiglottis, *-idis, f*) надгорляник.
НАДЕЖДА () надія.
НАДЗОР () нагляд.
НАДКЛЮЧИЧНЫЙ (лат. supraclavicularis, *-e*) наддужковий, надключицевий, надключичний.
НАДКОЖИЦА (лат. epidermis, *-is, f*) надшкір'я, нашкірень, *-рня*, надшкірень, *-рня*.
НАДКОЖНИЦА 1. (лат. epidermis, *-is, f*) надшкір'я, нашкірень, *-рня*, надшкірень, *-рня*; 2. (лат. cuticula, *-ae, f*) надшкір'я.
НАДКОЗЕЛКОВЫЙ () надкозелковий; (пол. nadskrawkowy).

НАДКОЛЕННАЯ [НАКОЛЕННАЯ, КОЛЕННАЯ] ЧАШЕЧКА, НАДКОЛЕННИК (лат. patella, *-ae, f*) панівка, наколінець, *-нця*, наколінок, *-нка*, надколінок, *-нка*, надколінник, на(д)колінна [на(д)колінова, колінна] чашечка.
НАДКОЛЕННИК, НАДКОЛЕННАЯ [НАКОЛЕННАЯ, КОЛЕННАЯ] ЧАШЕЧКА (лат. patella, *-ae, f*) панівка, наколінець, *-нця*, наколінок, *-нка*, надколінок, *-нка*, надколінник, колінна [на(д)колінна, на(д)колінова] чашечка.
НАДКОЛЕННИКОВЫЙ (лат. patellaris, *-e*) панівковий, наколінцевий, на(д)колінковий, надколінниковий.
НАДКОЛЕННЫЙ (лат. suprapatellaris, *-e*) надколінний, надколіновий.
НАДКОСТНИЦА (лат. periosteum, *-i, n*) окістя, надкісниця.
НАДКОСТНИЧНЫЙ (лат. periostalis, *-e*) окісний, надкісничний.
НАДКОСТНЫЙ () надкістковий.
НАДЛОБКОВЫЙ (лат. suprapubicus, *-a, -um*) надлобиковий.
НАДЛОБНЫЙ () надчоловий.
НАДЛОКОТНЫЙ () надліктьовий.
НАДЛОМ */КОСТИ/* (лат. infractio, *-onis, f*) надлам */кістки/*.
НАДЛОПАТОЧНЫЙ (лат. suprascapularis, *-e*) надлопатковий.
НАДМЫЩЕЛКОВЫЙ () надвиростковий.
НАДМЫЩЕЛОК (лат. epicondilus, *-i, m*) надвиросток, *-тка*.
НАДО () треба.
НАДОРБИТАЛЬНЫЙ (лат. supraorbitalis, *-e*) надочицевий, надочневий, надочноямковий, надорбітальний; (рос. надглазничный).
НАДПЕРЕНОСЬЕ (лат. glabella, *-ae, f*) надперенісся.
НАДПИСЬ (лат. inscriptio, *-onis, f*) напис.
НАДПЛЕЧЬЕ () надрам'я, надрамення, надпліччя.
НАДПОЧЕЧНАЯ ЖЕЛЕЗА () наднирок, наднирник, надниркова залоза.
НАДПОЧЕЧНИК () наднирник.
НАДПОЧЕЧНИКОВЫЙ () наднирниковий.
НАДПОЧЕЧНЫЙ (лат. adrenalis, *-e*; suprarenalis, *-e*) наднирковий.
НАДПЯТОЧНАЯ [ТАРАННАЯ] КОСТЬ (лат. talus, *-i, m*) надступак, надп'яткова [таранна] кістка; (пол. kość skokowa).
НАДПЯТОЧНЫЙ () надступаковий, надп'ятковий.
НАДРЕЗ (лат. incisio, *-onis, f*) надріз.
НАДСЕКАНИЕ () насікання, надсікання.
НАДСУСТАВНОЙ () надсуглобовий, надсуглобний.
НАДУВАНИЕ () надимання, надування.
НАДУТЫЙ () надутий.
НАДХРЯЩЕВОЙ () надхрящовий.
НАДХРЯЩНИЦА (лат. perichondrium, *-ii, n*) охрястя.
НАДЧЕЛЮСТНОЙ () надщелепний.
НАДЧРЕВНЫЙ (лат. epigastralis, *-e*; epigastricus, *-a, -um*) надчеревний.
НАДЧРЕВЬЕ (лат. regio epigastrica) надчерев'я.
НАЖАТЬ () натиснути.
НАЗАЛЬНЫЙ (лат. nasalis, *-e*: від nasus, *-i, m* – ніс, */Р. носа/*) носовий, назальний; (рос. носовой).
НАЗВАНИЕ () назва.
НАЗНАЧЕНИЕ (лат. destinatio, *-onis, f*; applicatio, *-onis, f*) призначення.
НАЗНАЧЕНИЯ */мн./* () призначення.
НАЗНАЧИТЬ () призначити.
НАЗОФАРИНГИТ (лат. nasopharyngitis, *-tidis, f*; rhinopharyngitis, *-tidis, f*) носопролиговиця, носопролигозапал, носопролигозапалення, носоглотковиця, носоглоткозапал, носоглоткозапалення, назофарингіт.
НАЗРЕВАНИЕ () вистигання, назрівання.
НАИБОЛЕЕ () найбільш.
НАИЗУСТЬ () напам'ять.
НАИЛУЧШИЙ (лат. optimalis, *-e*) найкращий, найліпший.
НАИСКОСЬ () навскіс, навскоси.
НАЙДЁНЫШ (лат. infans expositus) найда, знайда.
НАЙТИ () знайти, віднайти.
НАКАЛИВАТЬ () розжарювати, розпікати.
НАКАНУНЕ () напередодні.
НАКАПЛИВАНИЕ (лат. cumulatio, *-onis, f*; accumulatio, *-onis, f*) нагромаджування, накопичування.
НАКАПЛИВАТЬ (лат. cumulare) нагромаджувати, накопичувати.
НАКАЧИВАТЬ () накачувати, напомповувати.
НАКЛАДЫВАТЬ () накладати.
НАКЛЕЙКА () наліпка.

НАКЛОН (лат. inclinatio, *-onis, f*) нахил, похил.
НАКЛОНЕНИЕ (лат. inclinatio, *-onis, f*) нахил, нахилення.
НАКЛОННОСТЬ () схильність, *-ності*, нахил.
НАКОВАЛЬНЯ (лат. incus, *-i, m*) ковадло.
НАКОЖНИК 1.(лат. dermatologus, *-i, m*) шкірник, шкіряник; 2.() нашкірник.
НАКОЖНЫЙ () нашкірний.
НАКОПИТЕЛЬНЫЙ (лат. cumulativus, *-a, -um*) накопичувальний, нагромаджувальний.
НАКОПЛЕНИЕ (лат. cumulatio, *-onis, f*; accumulatio, *-onis, f*) нагромадження, накопичення.
НАКОПЛЕННЫЙ (лат. cumulativus, *-a, -um*) нагромаджений, накопичений.
НАКОПЛЯЮЩИЙ (лат. cumulativus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* нагромаджуючий, нагромаджувальний, накопичуючий, накопичувальний; 2.*/дієприкм./* що нагромаджує, що накопичує.
НАКОСТНИЦА (лат. periosteum, *-i, n*?) накістень, *-тня*.
НАЛАДИТЬ () наладнати, налагодити.
НАЛЁТ () поволока, падь, наліт, */Р. нальоту/*.
НАЛЁТ НА ГУБАХ (лат. indumentum, *-i, n*) смага.
НАЛИЧИЕ () наявність, *-ності*.
НАЛОБНЫЙ () начільний.
НАЛОЖЕНИЕ (лат. applicatio, *-onis, f*) накладання.
НАМЕРЕНИЕ () намір.
НАМНОГО () набагато, значно.
НАНИЗМ (лат. nanismus, *-i, m*; nanosomia, *-ae, f*) малорослість, *-лості*, низькорослість, *-лості*, малюків'я, малюковість, *-вості*, карликів'я, карликовість, *-вості*, нанізм. Карликовий [малюковий] зріст; (рос. малорослость, низкорослость).
НАНОСОМИЯ (лат. nanosomia, *-ae, f*; nanismus, *-i, m*) малорослість, *-лості*, низькорослість, *-лості*, малюків'я, малюковість, *-вості*, карликів'я, карликовість, *-вості*, наносомія. Карликовий [малюковий] зріст; (рос. малорослость, низкорослость).
НАОБОРОТ () навпаки.
НАОЩУПЬ () навпомацки, надотик.
НАПИТОК () напій, *-пою*.
НАПОЛНЕНИЕ (лат. repletio, *-onis, f*) наповнення, виповнення.
НАПОЛНЕННЫЙ (лат. plenus, *-a, -um*) наповнений.
НАПОМИНАТЬ () нагадувати.
НАПРАВЛЕНИЕ () напрям, напрямок, *-мку*.
НАПРАВЛЕНИЕ КОСОЕ (лат. obliquitas) косонапрям, косий напрямок, *-мку*.
НАПРАСНЫЙ (лат. frustrans, *-antis*) даремний.
НАПРОТИВ () навпроти, напроти.
НАПРЯГАТЕЛЬ (лат. tensor, *-oris, m*) напружувач.
НАПРЯГАТЬ () напружувати.
НАПРЯГАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* напружний, напружувальний, напружуючий; 2.*/дієприкм./* що напружує.
НАПРЯЖЕНИЕ (лат. erectio, *-onis, f*; intentio, *-onis, f*; tensio, *-onis, f*; tonus, *-i, m*) напруга; напруження.
НАПРЯЖЁННОСТЬ () напруженість, *-ності*.
НАПРЯЖЁННЫЙ (лат. tensus, *-a, -um*) напружений.
НАРАСТАНИЕ (лат. accretio, *-onis, f*; appositio, *-onis, f*; incrementum, *-i, n*) наростання.
НАРАСТАЮЩИЙ (лат. progrediens, *-entis*) 1.*/прикм./* наростальний, наростаючий; 2.*/дієприкм./* що наростає.
НАРЕЗАНИЕ (лат. concisio, *-onis, f*) нарізання.
НАРКОЗ (лат. narcosis, *-is, f*: від гр. narkosis – заціпеніння; anaesthesia generalis) снодія, лікосон, штучносон, усип, усиплення, заснів'я, наркоз. Загальне знеболення (знеболювання, знечулення, знечулювання); (рос. усыпление, общее обезболивание; пол. uśpienie, znieczulenie ogólne); */ВВЕСТИ В НАРКОЗ () усипити, увести в наркоз; (рос. усыпить)/*.
НАРКОЛЕПСИЯ (лат. narcolepsia, *-ae, f*) сплячка, нарколепсія; (рос. спячка).
НАРКОМАН (лат. narcomanus, *-i, m*) дурманолюб, наркоман; (анг. drug user).
НАРКОМАНИЯ (лат. narcomania, *-ae, f*; euphoricomania, *-ae, f*; narcotismus, *-i, m*) дурманолюбство, дурманолюбність, *-ності*, наркоманія; (анг. drug habit).
НАРКОТЕРАПИЯ (лат. narcotherapia, *-ae, f*) наркотерапія; (; словац. liečenie spánkom).
НАРКОТИЗАТОР (лат. narcotisator, *-oris, m*) усипляч, наркотизатор.
НАРКОТИЗАЦИЯ (лат. narcotisatio, *-onis, f*) усипляння, наркотизація.
НАРКОТИЗИРОВАТЬ () нечулити, занечулювати, наркотизувати, занаркотизовувати.
НАРКОТИК (лат. narcoticum, *-i, n*: від гр. narkotikos – приголомшуючий; stupefaciens) дурман, одур, наркотик; (рос. дурман, одурь; анг. drug; яп. masuiseino, masuizai, mayaku, joyosha).
НАРКОТИЧЕСКИЙ (лат. narcoticus, *-a, -um*: від гр. narkotikos – приголомшуючий) усипний, снодійний, снодієвий, сночинний, знечульний, знечулюючий, знечулювальний, болезаспокійливий, одурманюючий, наркотичний; (рос. усыпительный, болеутоляющий, одурманивающий, одуревающий, одурный; пол., nasenny).
НАРОЖДАТЬСЯ () народжуватись.

НАРОСТ () наростень, *-тня*, наріст, *-росту*.
НАРОЧНЫЙ () навмисний, умисний.
НАРУЖНО () зовні.
НАРУЖНОЕ () зовнішнє.
НАРУЖНОСТЬ () зовнішність, *-ності*.
НАРУЖНЫЕ ЖЕНСКИЕ ПОЛОВЫЕ ОРГАНЫ (лат. vulva, *-ae, f*) соромка, соромітня, стулина, зовнішні жіночі статеві органи [знарядки, орудки, оруддя].
НАРУЖНЫЙ 1. (лат. externus, *-a, -um*) зовнішній; 2. (лат. superficialis, *-e*) зверхній.
НАРУЖУ () назовні.
НАРУШАТЬ () порушувати.
НАРУШЕНИЕ (лат. laesio, *-onis, f*) порушення.
НАРУШЕННЫЙ (лат. laesus, *-a, -um*) порушений.
НАРЫВ (лат. abscessus, *-us, m*) гнояк, гноянка, гнійник, нарив, нарва.
НАРЫВАТЬ () гноїтись, наривати.
НАСАЖДАТЬ () насаджувати.
НАСАСЫВАТЬ () насмоктувати, насисати.
НАСЕКОМОЕ (від лат. */калька/* insectum: від secare - сікти: від гр. */калька/* εντομον entomon: від εντομη entome - надріз: від τομη tome - різати, сікти) комаха.
НАСИЛИЕ () силування, насильство.
НАСИЛОВАНИЕ () ґвалт, силування.
НАСИЛОВАТЬ () ґвалтувати, силувати.
НАСИЛЬСТВЕННЫЙ (лат. violentus, *-a, -um*) ґвалтовний, насильницький, насильний.
НАСЛЕДИЕ () спадок, *-дку*.
НАСЛЕДОВАТЬ () спадкувати.
НАСЛЕДСТВЕННОСТЬ () спадковість, *-вості*.
НАСЛЕДСТВЕННЫЙ (лат. hereditarius, *-a, -um*) спадковий.
НАСЛЕДСТВО () спадщина.
НАСЛЕДУЕТСЯ () спадкується, успадковується.
НАСЛОЕНИЕ (лат. appositio, *-onis, f*) нашарування.
НАСМЕРТЬ () до смерті, насмерть.
НАСМОРК (лат. rhinitis, *-tidis, f*; coryza, *-ae, f*) нежить */Р.-тю, О.-тем, ч.*, або *Р.-ті, ж./*, нежит */Р.-ту, О.-тем, ч./*.
НАСМОРКОВЫЙ, НАСМОРОЧНЫЙ () нежиттьовий, нежиттєвий.
НАСОС () смок, насос.
НАСТАИВАНИЕ (лат. infusio, *-onis, f*) 1. настоювання; 2. наполягання.
НАСТАИВАТЬ () 1. настоювати; 2. наполягати.
НАСТОЙ () настій, *-тою*.
НАСТОЙКА (лат. tinctura, *-ae, f*) настоянка, настойка, настійка.
НАСТОЙЧИВЫЙ () наполегливий.
НАСТОЯЩИЙ (лат. verus, *-a, -um*) справжній, правдивий, правдешній; теперешній, нинішній.
НАСТРОЕНИЕ () настрій.
НАСТУПИВШИЙ () 1.*/прикм./* насталий; 2.*/дієприкм./* що настав.
НАСТУПИТЬ () 1. настати; 2.*/на ногу/* наступити.
НАСЫЩЕНИЕ (лат. saturatio, *-onis, f*) насичення.
НАТАЛКИВАТЬ () наштовхувати.
НАТАПТЫВАТЬ () 1. натоптувати; 2. натупувати, набруднювати.
НАТЁК () наплив, натік.
НАТЕКАТЬ () напливати, натікати.
НАТИВНЫЙ (лат. nativus, *-a, -um*; naturalis, *-e*) природний; природжений; цільний, цілісний, нативний; (рос. цельный).
НАТИРАНИЕ (лат. inunctio, *-onis, f*) натирання.
НАТОПТЫШ () натоптень */мозоля на нозі/*.
НАТОПТАННЫЙ () 1. натоптаний; 2. натупаний, набруднений.
НАТОПТАТЬ () 1. натоптати; 2. натупати, набруднити.
НАТОЩАК () натще, натщесерце.
НАТРИЙ (лат. natrium, *-ii, n*; Na) натрій; (словац. sodík).
НАТУРА 1.(лат. natura, *-ae, f* – природа) природа; єство; 2.(гр. χαρακτηρ charakter – ознака, риса, особливість) притама, вдача, норов, натура; (рос. 1. природа; естество; 2. нрав).
НАТУРАЛИСТ (лат. naturalista, *-ae, mf*) природознавець, *-вця*, природодослідник, натураліст; */жін./* природознавиця, природодослідниця, натуралістка; (рос. естествовед, естествоиспытатель).
НАТУРАЛИСТИКА (лат. naturalistica, *-ae, f*) природознавство, натуралістика; (рос. естествоведение, естествознание).
НАТУРАЛИСТКА (лат. naturalista, *-ae, f*) */жін./* природознавиця, природодослідниця, натуралістка; (рос. естествовед, естествоиспытатель, естествоиспытательница).

НАТУРАЛИСТИЧЕСКИЙ (лат. naturalisticus, *-a, -um*) природознавчий, природничий, натуралістичний; (рос. естествоведческий).
НАТУРАЛЬНАЯ ОСПА, ОСПА (лат. variola, *-ae, f*) віспа, натуральна [природна] віспа.
НАТУРАЛЬНО () природно, натурально; (рос. естественно).
НАТУРАЛЬНОСТЬ () природність, *-ності*, натуральність, *-ності*; (рос. естественность).
НАТУРАЛЬНЫЙ (лат. naturalis, *-e*; nativus, *-a, -um*) природний, натуральний; (рос. естественный).
НАТЯЖЕНИЕ () натяг, натягнення, натягання.
НАТЯНУТЫЙ (лат. tensus, *-a, -um*) натягнений.
НАУЧНЫЙ () науковий.
НАХЛЫНУТЬ () наринути, налинути.
НАХОДИТЬ () 1. знаходити; 2. находити.
НАХОДКА () знахідка.
НАЧАЛА () засади, початки, витоки.
НАЧАЛО (лат. origo, *-inis, f*) початок, *-тку*.
НАЧАЛЬНИК (лат. primarius, *-ii, m*) старшинник, начальник.
НАЧАЛЬНЫЙ (лат. initialis, *-e*) початковий.
НАЧАТЬ () розпочати, почати.
НАЧИНАТЬ () розпочинати, починати.
НАШАТЫРНЫЙ СПИРТ (лат. ammonium, *-ii, n*; ammonium causticum; ammonium causticum solutum; solutio ammonii caustici; liquor ammonii caustici; ammoniacum, *-i, n*; $NH_3+H_20= NH_40H$) смородець, *-дця*, нашатирний спирт. Водний 10% розчин смородця [амоняку, амоніаку, аміаку].
НАШАТЫРЬ () салом'як, сальмяк, нашатир.
НАЩУПАТЬ () намацати.
НАЩУПАННЫЙ () намацаний.
НАЩУПЫВАТЬ () намацувати.
НЕАКТИВНЫЙ (лат. inactivus, *-a, -um*; indolens, *-entis*; passivus, *-a, -um*) недіяльний, неактивний.
НЕБЕЗОПАСНЫЙ () небезпечний.
НЕБЕЗРАЗЛИЧНЫЙ (лат. differens, *-entis*) небайдужий.
НЕБЛАГОДАРНЫЙ () невдячний.
НЕБЛАГОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ () недоброзичливий, незичливий.
НЕБЛАГОПРИЯТНЫЙ (лат. infaustus, *-a, -um*; sinister) несприятливий.
НЁБНЫЙ (лат. palatinus, *-a, -um*) піднебінний.
НЁБО (лат. palatum, *-i, n*) піднебіння, підніб'я, поніб'я.
НЕБРЕЖНОСТЬ () недбалість, *-лості*.
НЕБРЕЖНЫЙ () недбалий.
НЕВЕЖЕСТВО () невігластво, неуцтво.
НЕВЕРНЫЙ () хибний, невірний.
НЕВЕРОЯТНЫЙ () неймовірний.
НЕВЕТВЯЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* негілчастий, негалузистий; 2.*/дієприкм./* що не галузиться.
НЕВЗРАЧНЫЙ () непоказний.
НЕВИДИМЫЙ (лат. invisibilis, *-e*) невидимий, небачний.
НЕВИДЯЩИЙ (лат. invisibilis, *-e*) 1.*/прикм./* невидющий, небачучий, незрячий; 2.*/дієприкм./* що не баче.
НЕВИННЫЙ (лат. innocens, *-entis*) невинний.
НЕВИРУЛЕНТНЫЙ (лат. avirulentus, *-a, -um*) невірулентний.
НЕВМЕНЯЕМОСТЬ () несамовитість, *-тості*, неосудність, *-ності*.
НЕВНИМАТЕЛЬНОСТЬ () неуважність, *-ності*.
НЕВНЯТНЫЙ () невиразний, нерозбірливий.
НЕВОЗДЕРЖАННОСТЬ () нестриманість, *-ності*, нестримливість, *-вості*, нестримуваність, *-ності*, нездержливість, *-вості*.
НЕВОЗМОЖНОСТЬ () неможливість, *-вості*, неспроможність, *-ності*.
НЕВОЗМОЖНЫЙ (лат. impossibilis, *-e*) неможливий.
НЕВОЗМУТИМЫЙ () незворушний.
НЕВОЛЬНО () мимоволі, мимохіть.
НЕВОЛЬНЫЙ (лат. involuntarius, *-a, -um*; inscius, *-a, -um*) мимовільний.
НЕВООБРАЗИМЫЙ () неймовірний, неуявленний.
НЕВООРУЖЕННЫЙ () неозброєний.
НЕВОСПРИИМЧИВОСТЬ () несприйнятливість, *-вості*.
НЕВОСПРИИМЧИВЫЙ (лат. immunis, *-e*; insensibilis, *-e*; refractarius, *-a, -um*) несприйнятливий.
НЕВОССТАНОВИМЫЙ (лат. irreparabilis, *-e*) невідновлюваний, невідновний.
НЕВПРАВИМЫЙ (лат. irreponibilis, *-e*) незаправний.
НЕВР-, НЕВРИ-, НЕВРО- (лат. neur-, neuri-, neuro-: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нерво-, невр-, неври-, невро-; */див. тж **НЕЙРО-**/*.
НЕВРАЛГИЧЕСКИЙ (лат. neuralgicus, *-a, -um*) неврал(ь)ґічний.
НЕВРАЛГИЯ (лат. neuralgia, *-ae, f*) підвій, нервій, нервець, нервобіль, *-болю*, неврал(ь)ґія. Нервовий біль.

НЕВРАЛЬНЫЙ (лат. neuralis, *-e*) невральний.

НЕВРАСТЕНИК (лат. neurasthenicus, *-i, m*) слаб(к)одух, слаб(к)одухий, слаб(к)одушник, слаб(к)одушний, нервослабень, *-бня*, нервослабець, *-бця*, нервослаб(к)ий, нервокволень, *-льня*, нервокволець, *-льця*, нервознеможець, *-жця*, нервознеміжник, нервознеможенець, *-нця*, нервобезсилень, *-льня*, нервобезсилець, *-льця*, неврастенік.

НЕВРАСТЕНИЧЕСКИЙ (лат. neurasthenicus, *-a, -um*) слаб(к)одухий, слаб(к)одуховий, слаб(к)одушний, нервознеміжний, нервознеможний, нервознеможений, нервослаб(к)ий, нервобезсилий, неврастенічний.

НЕВРАСТЕНИЯ (лат. neurasthenia, *-ae, f*) слаб(к)одухість, *-хості*, слаб(к)одушшя, слаб(к)одушність, *-ності*, нервознемога, нервознеміг, нервознеміж, *-можу*, нервознеможення, нервознеможеність, *-ності*, нервослабкість, *-кості*, нервокволість, *-лості*, нервобезсил, нервобезсилля, неврастенія; (пол., nerwica).

НЕВРЕДИМОСТЬ () непошкодність, *-ності*, непошкодженість, *-ності*.

НЕВРЕДИМЫЙ (лат. intactus, *-a, -um*) непошкодний.

НЕВРИ-, НЕВРО-, НЕВР- (лат. neuri-, neuro-, neur-: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нерво-, неври-, невро-, невр-; */див. тж **НЕЙРО-**/.*

НЕВРИЛЕММА (лат. neurilemma, *-atis, n /pl. -ata/*) неврилема.

НЕВРИТ (лат. neuritis, *-tidis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервовиця, нервозапал, нервозапалення, неврит.

НЕВРИТ КОРЕШКОВЫЙ (лат. radiculitis, *-tidis, f*) корінцевиця, корінцезапал, корінцезапалення, корінцевий неврит.

НЕВРО-, НЕВРИ-, НЕВР- (лат. neuro-, neuri-, neur-: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нерво-, невро-, неври-, невр-; */див. тж **НЕЙРО-**/.*

НЕВРОГЕННЫЙ (лат. neurogenes, *G. -is*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервопохідний, неврогенний.

НЕВРОГЛИОМА (лат. neuroglioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв + гр. glia – клей + -oma, *-atis, n /pl. -ata/* - опух, пухлина) нервоосновоопух, нервоосновопухлина, нервтканиноопух, нервтканинопухлина, неврогліома; (пол. glejak, neuroglejak).

НЕВРОГЛИЯ (лат. neuroglia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв + гр. γλια glia – клей; glia, *-ae, f*) зліпня, зліпень, *-пня*, неврозліпня, неврозліпень, *-пня*, нервооснова, нервтканина, невроґлія; (пол. glej, neuroglej); */див. тж **НЕЙРОГЛИЯ, ГЛИЯ**/.*

НЕВРОДЕРМАТИТ (лат. neurodermatitis, *-idis, f*; neurodermitis, *-idis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервошкір(н)иця, нервошкіровиця, нервошкірозапал, нервошкірозапалення, невродерматит; (пол. świerzbiączka).

НЕВРОДЕРМАТОЗ (лат. neurodermatosis, *-is, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервошкір'я, нервошкірість, *-рості*, нервошкіророзлад, невродерматоз. Неврогенні зміни в шкірі.

НЕВРОДЕРМИТ (лат. neurodermitis, *-idis, f*; neurodermatitis, *-idis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервошкір(н)иця, нервошкіровиця, нервошкірозапал, нервошкірозапалення, невродерміт; (пол. świerzbiączka).

НЕВРОЗ (лат. neurosis, *-is, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нерворозлад, невроз.

НЕВРОЛИЗ (лат. neurolysis, *-is, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) невроліз.

НЕВРОЛОГ (лат. neurologus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервник, нервовик, нервівник, нервознавець, *-вця*, невролоґ; */жін./* нервниця, нервовиця, нервівниця, нервознавиця, невролоґиня.

НЕВРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. neurologicus, *-a, -um*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервничий, нервницький, нервовичий, нервовицький, нервівничий, нервівницький, нервознавчий, нервознавський, неврологічний.

НЕВРОЛОГИЯ (лат. neurologia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервництво, нервовицтво, нервівництво, нервознавство, неврологія.

НЕВРОМА (лат. neuroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νευρον neuron – жила, нерв) нерв'як, нервоопух, нервопухлина, неврома.

НЕВРОН, НЕЙРОН (лат. neuron, *-onis, n*; neuronum, *-i, n*; neurocytum, *-i, n*; neurocytus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервоклітина, неврон, нейрон. Нервова клітина; (рос. нервная клетка).

НЕВРОПАТ (лат. neuropathicus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервохворець, *-рця*, нерво(во)хворий, нервохворісник, невропат; (рос. нервнобольной).

НЕВРОПАТИЧЕСКИЙ (лат. neuropathicus, *-a, -um*: від гр. νευρον neuron – жила, нерв) нерво(во)хворий, нервохворісний, невропатичний; (рос. нервнобольной).

НЕВРОПАТИЯ (лат. neuropathia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервохворість, *-рості*, невропатія.
НЕВРОПАТОЛОГ (лат. neuropathologus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервохворобник, нервохворобовик, нервохворобівник, нервохворобознавець, *-вця*, невропатолоґ; */жін./* нервохворобниця, нервохворобовиця, нервохворобівниця, нервохворобознавиця, невропатолоґиня.
НЕВРОПАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. neuropatologicus, *-a, -um*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервохворобничий, нервохворобницький, нервохворобовичий, нервохворобовицький, нервохворобівничий, нервохворобівницький, нервохворобознавчий, нервохворобознавський, невропатолоґічний.
НЕВРОПАТОЛОГИЯ (лат. neuropathologia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервохворобництво, нервохворобовицтво, нервохворобівництво, нервохворобознавство, невропатолоґія.
НЕВРОРАФИЯ (лат. neurorrhaphia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) неврорафія.
НЕВРОТОМИЯ (лат. neurotomia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) невротомія.
НЕВРЭКЗЕРЕЗ (лат. neurexaeresis, *-is, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) неврекзерез.
НЕВРЭКТОМИЯ (лат. neurectomia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) невректомія.
НЕВУС (лат. naevus, *-i, m*) родимка, родима пляма, невус; (рос. родинка, родимое пятно; пол. znamię, znamię macierzyste).
НЕВЫНАШИВАНИЕ (лат. infertilitas, *-atis, f*) невиношування, плодоневиношування. Безпліддя, зумовлене невиношуванням вагітності.
НЕВЫНОСИМЫЙ () нестерпний, нестерпучий.
НЕВЫНОСЛИВОСТЬ () невитривалість, *-лості*.
НЕВЫЯСНЕННЫЙ () нез'ясований.
НЕГАТИВИЗМ (лат. negativismus, *-i, m*) заперечність, *-ності*, заперечливість, *-вості*, неґативізм.
НЕГАТИВНЫЙ (лат. negativus, *-a, -um*) заперечний, заперечливий, неґативний; (рос. отрицательный).
НЕГИБКИЙ (лат. inflexibilis, *-e*; rigidus, *-a, -um*) негнучкий, негинкий.
НЕГОДНЫЙ () непридатний, негожий, негодящий.
НЕГР (лат. niger, *-gra, -grum* – чорний) мурин, негр; (пол. murzyn; чес. mouřenín, černoch).
НЕГРУППИРОВАННЫЙ (лат. sporadicus, *-a, -um*) неуґрупований.
НЕДАВНИЙ (лат. recens, *-entis*) недавній, нещодавній.
НЕДАВНО (лат. recenter) недавно, нещодавно.
НЕДВИЖИМЫЙ () нерухомий, нерушний, непорушний.
НЕДЕЙСТВИТЕЛЬНЫЙ () недійсний.
НЕДЕЙСТВУЮЩИЙ (лат. inactivus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* нечинний, недіючий; 2.*/дієприкм./* що не діє.
НЕДЕЛИМЫЙ () неподільний.
НЕДЕЛЯ () тиждень, *-жня*.
НЕДЕРЖАНИЕ (лат. incontinentia, *-ae, f*) нетримання.
НЕДЕРЖАНИЕ МОЧИ () сечонетримання, сечонестримання, нетримання (нестримання) сечі.
НЕДОБРОСОВЕСТНЫЙ () несумлінний.
НЕДОВЕРИЕ () недовір'я, недовіра.
НЕДОМОГАНИЕ (лат. indispositio, *-onis, f*; molestia, *-ae, f*) нездужання, слабування.
НЕДОМОГАТЬ () нездужати, нездужувати, слабувати.
НЕДОНАШИВАНИЕ () недоношування.
НЕДОНАШИВАТЬ () недоношувати.
НЕДОНОШЕННОСТЬ () недоношеність, *-ності*, нечасність, *-ності*.
НЕДОНОШЕННЫЙ () недоношений, нечасний.
НЕДОПУСТИМЫЙ () неприпустимий, неприпущенний, недопущенний.
НЕДОРАЗВИТИЕ () недорозвиненість, *-ності*.
НЕДОРАЗВИТОСТЬ (лат. infantilismus, *-i, m*) недорозвиненість, *-ності*.
НЕДОРАЗВИТЫЙ (лат. rudimentarius, *-a, -um*) недорозвинений.
НЕДОСМОТРЕТЬ () недоглянути, недоглядіти, недогледіти, недодивитися, недобачити.
НЕДОСТАТОК () 1. недолік; 2. брак, нестача, недостача.
НЕДОСТАТОЧНОСТЬ (лат. insufficientia, *-ae, f*) недостатність, *-ності*; (словац. nedostatočnost').
НЕДОСТАТОЧНЫЙ (лат. deficiens, *-entis*) недостатній.
НЕДОУМЕНИЕ () подив, нерозуміння.
НЕДУГ (лат. indispositio, *-onis, f*) недуга.
НЕЕСТЕСТВЕННЫЙ (лат. factitius, *-a, -um*; facticius, *-a, -um*; artificialis, *-e*) неприродний.
НЕЖДАННЫЙ () несподіваний, неспогаданий.
НЕЖЕЛАНИЕ () небажання.

НЕЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ () небажаний.
НЕЖИЗНЕСПОСОБНОСТЬ () нежиттєздатність, *-ності.*
НЕЖИЗНЕСПОСОБНЫЙ () нежиттєздатний.
НЕЖНЫЙ (лат. gracilis, *-e*; lenis, *-e*; mitis. *-e*; subtilis, *-e*; tenius, *-a, -um*; pius, *-a, -um*) ніжний, тендітний.
НЕЗАВИСИМЫЙ () незалежний.
НЕЗАКОНЧЕННЫЙ (лат. imperrectus, *-a, -um*) незакінчений.
НЕЗАЛУПА (лат. phimosis, *-is, f*) незалупа, незалуп'я, незалупність, *-ності*, припутнезвуз, припутнезвуження.
НЕЗАМЕНИМЫЙ () незамінний.
НЕЗАРАЗНЫЙ (лат. incontagiosus, *-a, -um*) незаразний.
НЕЗАРАЩЕНИЕ () */докон./* незарощення; */недок./* незарощування.
НЕЗАРАЩЁННЫЙ () незарослий.
НЕЗАТРОНУТЫЙ () незачеплений, непорушений.
НЕЗДОРОВЫЙ () нездоровий.
НЕЗДОРОВИТСЯ */МНЕ/* () */я/* нездужаю, слабую, */мені/* зле.
НЕЗДОРОВИТЬСЯ () нездужатися, слабувати.
НЕЗДОРОВЬЕ (лат. indispositio, *-onis, f*) нездоров'я.
НЕЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ (лат. innocens, *-entis*) незлоякісний.
НЕЗРЕЛЫЙ (лат. crudus, *-a, -um*; immaturus, *-a, -um*) нестиглий, недостиглий; недорозвинений, недійшлий.
НЕИЗБЕЖНЫЙ () неминучий.
НЕИЗВЕСТНЫЙ (лат. incertus, *-a, -um*) невідомий, незнаний.
НЕИЗЛЕЧИМЫЙ (лат. incurabilis, *-e*) невиліковний; */рани/* невигойний, незагійний.
НЕИЗМЕННЫЙ (лат. constans, *-antis*; fixus, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*; permanens, *-entis*) незмінний.
НЕИЗМЕРИМЫЙ () незмірний.
НЕИМЕНОВАННЫЙ (лат. innominatus, *-a, -um*) нейменований.
НЕИНДИФФЕРЕНТНЫЙ (лат. differens, *-entis*) небайдужий, неіндиферентний.
НЕИСПОЛНИМЫЙ () нездійсненний, незробний.
НЕИСПРАВИМЫЙ (лат. irreparabilis, *-e*) невиправний.
НЕИССЛЕДОВАННЫЙ () недосліджений.
НЕИССЛЕДУЕМЫЙ () недосліджуваний.
НЕИССЯКАЕМЫЙ () невичерпний.
НЕИСТОВЫЙ (лат. furibundus, *-a, -um*) шалений, несамовитий.
НЕИСЦЕЛЁННЫЙ () незцілений.
НЕИСЦЕЛИМЫЙ (лат. incurabilis, *-e*) незцілюваний, незціленний, незцілимий.
НЕЙРИТ (лат. neuritum, *-i, n*; axon, *-onis, m*) вісьник, осьовик, аксон. Осьовий циліндр (валок, валець); (пол. wypustka osiowa).
НЕЙРО- (лат. neuro-, neuri-, neur-: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нерво -, невро-, неври-, невр-, нейро-. Вимова через «й» пов'язана з німецьким впливом; */див. тж* ***НЕВРО-, НЕВРИ-, НЕВР-****/.*
НЕЙРОБЛАСТ (лат. neuroblastus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йробласт.
НЕЙРОБЛАСТОМА (лат. neuroblastoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йробластома.
НЕЙРОВАСКУЛЯРНЫЙ (лат. neurovascularis, *-e*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервосудинний, нервовосудинний, нев/йроваскулярний; (рос. нервососудистый, нервнососудистый).
НЕЙРОГЕННЫЙ (лат. neurogenes, *G. -is*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервопохідний, нев/йроґенний.
НЕЙРОГЛИОМА (лат. neuroglioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йроґліома.
НЕЙРОГЛИЯ (лат. neuroglia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв + гр. γλια glia – клей; glia, *-ae, f*) зліпня, зліпень, *-пня*, неврозліпня, неврозліпень, *-пня*, нервооснова, нервотканина, нев/йроґлія; (пол. glej, neuroglej); */див. тж* ***НЕВРОГЛИЯ, ГЛИЯ****/.*
НЕЙРОДЕРМАТОЗ (лат. neurodermatosis, *-is, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йродерматоз.
НЕЙРОДЕРМИТ (лат. neurodermitis, *-tidis, f*; neurodermatitis, *-tidis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервошкір(н)иця, нервошкіровиця, нервошкірозапал, нервошкірозапалення, нев/йродерміт.
НЕЙРОИНФЕКЦИОНИСТ (лат. neuroinfectionista, *-ae, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервозаразівник, нервозаразнівець, *-вця*, нервозаразливець, *-вця*, нервозаразознавець, *-вця*, нев/йроінфекціоніст; */жін./* нервозаразівниця, нервозаразнівиця, нервозаразливиця, нервозаразознавиця, нев/йроінфекціоністка.

НЕЙРОН (лат. neuron, *-onis, n*; neuronum, *-i, n*; neurocytum, *-i, n*; neurocytus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервоклітина, неврон, нейрон. Нервова клітина; (рос. нервная клетка).
НЕЙРОПАПИЛЛИТ (лат. neuropapillitis, *-tidis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йропапіліт.
НЕЙРОПАТИЯ (лат. neuropathia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервохворість, *-рості*, нев/йропатія.
НЕЙРОРЕТИНИТ (лат. neuroretinitis, *-tidis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йроретиніт.
НЕЙРОСИФИЛИС (лат. neurosyphilis, *-is/-idis, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йросифіліс.
НЕЙРОТОНИЯ (лат. neurotonia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йротонія.
НЕЙРОТРОПИЗМ (лат. neurotropismus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йротропізм.
НЕЙРОТРОПНЫЙ (лат. neurotropus, *-a, -um*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йротропний.
НЕЙРОТРОФИЧЕСКИЙ (лат. neurotrophicus, *-a, -um*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йротрофічний.
НЕЙРОФИБРОМА (лат. neurofibroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йрофіброма.
НЕЙРОФИБРОМАТОЗ (лат. neurofibromatosis, *-is, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йрофіброматоз.
НЕЙРОХИРУРГ (лат. neurochirurgus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йрохірурґ.
НЕЙРОХИРУРГИЧЕСКИЙ (лат. neurochirurgicus, *-i, m*: від гр. νευρον neuron – жила, нерв) нев/йрохірурґічний.
НЕЙРОХИРУРГИЯ (лат. neurochirurgia, *-ae, f*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йрохірурґія.
НЕЙРОЦИТ (лат. neurocytum, *-i, n*; neurocytus, *-i, m*; neuron, *-onis, n*; neuronum, *-i, n*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервоклітина, нев/йроцит. Нервова клітина; (рос. нервная клетка).
НЕЙРОЭПИТЕЛИОМА (лат. neuroepithelioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νευρον neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нев/йроепітеліома.
НЕЙТРАЛИЗАЦИЯ (лат. neutralisatio, *-onis, f*) нев/йтралізація.
НЕЙТРАЛИЗИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ унедієвлювальний, унедієвлюючий, нейтралізуючий; 2./*дієприкм.*/ що унедієвлює, що нейтралізує.
НЕЙТРАЛЬНЫЙ (лат. neutralis, *-e*; indifferens, *-entis*) безсторонній, байдужий, незацікавлений, нев/йтральний.
НЕЙТРОПЕНИЯ (лат. neutropenia, *-ae, f*) нев/йтропенія.
НЕЙТРОФИЛ (лат. neutrophilus, *-i, m*: від neuter - нічий, ніякий) ніякобілокрівець, *-вця*, нев/йтрофіл.
НЕЙТРОФИЛЁЗ (лат. neutrophilosis, *-is, f*: від neuter - нічий, ніякий) ніякобілокрівців'я, ніякобілокрівцевість, *-вості*, нев/йтрофільоз.
НЕЙТРОФИЛЬНЫЙ (лат. neutrophilus, *-a, -um*) нев/йтрофільний.
НЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ (лат. incompensatus, *-a, -um*) некомпенсований.
НЕКОМПЕНСИРОВАННОСТЬ (лат. incompensatio, *-onis, f*) некомпенсованість, *-ності*.
НЕКООРДИНИРОВАННОСТЬ (лат. incoordinatio, *-onis, f*) 1./*недок.*/ неузгоджуваність, *-ності*, некоординованість, *-ності*; 2./*докон.*/ (*НЕСКООРДИНИРОВАННОСТЬ*) неузгодженість, *-ності*, нескоординованість, *-ності*.
НЕКООРДИНИРОВАННЫЙ (лат. incoordinatus, *-a, -um*) 1./*недок.*/ неузгоджуваний, некоординований; 2./*докон.*/ (*НЕСКООРДИНИРОВАННЫЙ*) неузгоджений, нескоординований; (рос. несогласованный).
НЕКОТОРЫЙ () якийсь, деякий, певний.
НЕКРО- (лат. necro-) мертво-, змертво-, змертвіло-, некро-.
НЕКРОБИОЗ (лат. necrobiosis, *-is, f*) некробіоз.
НЕКРОЗ (лат. necrosis, *-is, f*; mortificatio, *-onis, f*) змертвіння, змертвілість, *-лості*, мертвиця, некроз. Місцева смерть; (рос. омертвение).
НЕКРОСПЕРМИЯ (лат. necrospermia, *-ae, f*) некроспермія.
НЕКРОТИЗАЦИЯ (лат. necrotisatio, *-onis, f*) змертвлення, змертвління, змертвляння, омертвлення, омертвління, омертвляння, некротизація; (рос. омертвление).
НЕКРОТИЧЕСКИЙ (лат. necroticus, *-a, -um*) змертвілий, обмертвілий, некротичний.
НЕКРОТОМИЯ (лат. necrotomia, *-ae, f*) некротомія.

НЕКРОФИЛ (лат. necrophilus, *-i, m*) труполюб, труполюбець, *-бця*, мерцелюб, мерцелюбець, *-бця*, мертвяколюб, мертвяколюбець, *-бця*, мертволюб, мертволюбець, *-бця*, некрофіл.
НЕКРОФИЛИЯ (лат. necrophilia, *-ae, f*; necrophilismus, *-i, m*) труполюбство, мерцелюбство, мертвяколюбство, мертволюбство, некрофілія.
НЕКРОФИЛЬНЫЙ (лат. necrophilus, *-a, -um*) труполюбний, мерцелюбний, мертвяколюбний, мертволюбний, некрофільний.
НЕКУРАБЕЛЬНЫЙ (лат. incurabilis, *-e*) неліковний, невиліковний, незцілюваний, незцілений, незцілимий, некурабельний; (рос. неисцелимый).
НЕЛИХОРАДЯЩИЙ (лат. afebrilis, *-e*) 1.*/прикм./* негарячкий, негарячківний, негарячкувальний, негарячкуючий; 2.*/дієприкм./* що не гарячкує; (пол. nie gorączkujący).
НЕЛЮДИМЫЙ () відлюдний.
НЕМАТОДЫ (лат. Nemathodes) струнці, круглі хробаки (черви, черв'яки), нематоди; (рос. круглые черви).
НЕМЕДИЦИНСКИЙ () нелікарський, нелікувальний, немедичний.
НЕМЕДЛЕННО (лат. statim) негайно.
НЕМЕДЛЕННЫЙ (лат. immediatus, *-a, -um*) негайний.
НЕМЕТЬ () терпнути, німіти.
НЕМНОГО () небагато, трохи.
НЕМОЙ (лат. mutus, *-a, -um*) німий.
НЕМОТА (лат. mutitas, *-atis, f*) німота.
НЕМОЩНЫЙ (лат. debilis, *-e*) немічний.
НЕМОЩЬ (лат. infirmitas, *-atis, f*) неміч.
НЕНАДЁЖНЫЙ (лат. dubiosus, *-a, -um*; incertus, *-a, -um*) ненадійний.
НЕНАИМЕНОВАННЫЙ (лат. innominatus, *-a, -um*) ненайменований.
НЕНАСЫТНОСТЬ (лат. acoria, *-ae, f*) ненаситність, *-ності*.
НЕНОРМАЛЬНЫЙ (лат. abnormalis, *-e*; anormalis, *-e*; abnormis, *-e*; anomalis, *-e*) неправильний, незвичний, незвичайний, незвичневий, поганий, ненормальний; (рос. необычный; пол. nieprawidłowy; яп. ijo (da), byoteki, hentai).
НЕНОРМАЛЬНОСТЬ (лат. abnormalitas, *-atis, f*; anomalia, *-ae, f*) неправильність, *-ності*, незвичність, *-ності*, незвичайність, *-ності*, незвичневість, *-вості*, ненормальність, *-ності*.
НЕОАРТРОЗ (лат. neoarthrosis, *-is, f*; nearthrosis, *-is, f*) новосуглоб'я, неоартроз.
НЕОБРАТИМЫЙ (лат. irreversibilis, *-e*) необоротний.
НЕОБСЛЕДОВАННЫЙ () необстежений.
НЕОБУЗДАННЫЙ () невгамовний, неприборканий, нестриманий.
НЕОБХОДИМОСТЬ (лат. neccessitas, *-atis, f*) необхідність, *-ності*.
НЕОБХОДИМЫЙ (лат. necessarius, *-a, -um*; essentialis, *-e*) конечний, доконечний, необхідний.
НЕОБЩИТЕЛЬНЫЙ () відлюдний, нетовариський.
НЕОБЪЯСНИМЫЙ () непояснюваний, непояснимий, непоясненний.
НЕОБЫКНОВЕННЫЙ (лат. extraordinarius, *-a, -um*) незвичайний.
НЕОБЫЧАЙНЫЙ (лат. paradoxus, *-a, -um*) незвичайний.
НЕОБЫЧНЫЙ (лат. extraordinarius, *-a, -um*) незвичний.
НЕОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ (лат. facultativus, *-a, -um*; voluntarius, *-a, -um*) необов'язковий.
НЕОГРАНИЧЕННЫЙ () необмежений, необмежований.
НЕОДИНАКОВЫЙ (лат. differens, *-entis*; dispar; inaequalis, *-e*) неоднаковий.
НЕОДОБРЕНИЕ () несхвалення, несхвала.
НЕОДОЛИМЫЙ () нездоланний.
НЕОЖИДАННО () несподівано, зненацька, раптово, нагло.
НЕОЖИДАННЫЙ (лат. paradoxus, *-a, -um*; praecepitatus, *-a, -um*; subitus, *-a, -um*) несподіваний, неочікуваний.
НЕОКАЗАНИЕ () ненадання, неподання.
НЕОКРЕПШИЙ () незміцнілий.
НЕОЛОГИЗМ (лат. neologismus, *-i, m*) новотвір, *-вору*, новослово, неологізм.
НЕОНАТАЛЬНЫЙ (лат. neonatalis, *-e*) новонародженцевий, неонатальний.
НЕОНАТОЛОГ (лат. neonatologus, *-i, m*) новонародженівник, новонародженезнавець, *-вця*, новонародженцівник, новонародженцезнавець, *-вця*, неонатолог; */жін./* новонароджівниця, новонародженезнавиця, новонародженцівниця, новонародженцезнавиця, неонатологиня.
НЕОНАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. neonatologicus, *-a, -um*) новонародженівничий, новонародженезнавчий, новонародженцівничий, новонародженцезнавчий, неонатологічний.
НЕОНАТОЛОГИЯ (лат. neonatologia, *-ae, f*) новонародженівництво, новонародженезнавство, новонародженцівництво, новонародженцезнавство, неонатологія.
НЕОПЕРАБЕЛЬНЫЙ, НЕОПЕРИРУЕМЫЙ (лат. inoperabilis, *-e*) невтручальний, неоперабельний.
НЕОПЛАЗИЯ (лат. neoplasia, *-ae, f*) новотворення, новоутворювання, нововиникнення, неоплазія; (рос. новообразовывание).
НЕОПЛАЗМА (лат. neoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; tumor, *-oris, m*) новотвір, *-вору*, новоутвір, *-вору*, новоутворення, нововиник, пухлина, опух, неоплазма; (рос. новообразование; пол. nowotwór, guz).

НЕОПЛАЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. neoplasmaticus, *-a, -um*; tumorosus, *-a, -um*) пухлинний, пухлиновий, опуховий, неоплазматичний; (рос. опухолевый).
НЕОПЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. neoplasticus, *-a, -um*) новоутворений, неопластичний; (рос. новообразованный; пол. nowotworowy).
НЕОПРЕДЕЛЁННЫЙ (лат. incertus, *-a, -um*) невизначений, непевний.
НЕОПРОВЕРЖИМЫЙ () неспростовний, незаперечний.
НЕОПРЯТНЫЙ () неохайний, нечепурний.
НЕОСВЕДОМЛЁННЫЙ () необізнаний.
НЕОСЛОЖНЁННЫЙ () неускладнений.
НЕОСМОТРИТЕЛЬНЫЙ () необачний.
НЕОСПОРИМЫЙ () незаперечний.
НЕОСЯЗАЕМЫЙ (лат. impalpabilis, *-e*) дотиконевідчутний, дотиконесприйнятний. Невідчутний на дотик.
НЕОТВРАТИМЫЙ () невідворотний, неминучий.
НЕОТЛОЖНЫЙ (лат. urgens, *-entis*) невідкладний.
НЕОТЯГОЩЁННЫЙ () необтяжений, необважчений.
НЕОЧИЩЕННЫЙ (лат. crudus, *-a, -um*; impurus, *-a, -um*) неочищений.
НЕПАРНЫЙ (лат. impar) непаристий, непарний.
НЕПЕРЕВАРЕННЫЙ () нестравлений, неперетравлений.
НЕПЕРЕВАРИВАЕМЫЙ (лат. indigestibilis, *-e*) неперетравлюваний.
НЕПЕРЕНОСИМОСТЬ () непереносність, *-ності*.
НЕПЛОТНЫЙ () нещільний.
НЕПОВРЕЖДЁННЫЙ (лат. intactus, *-a, -um*) непошкоджений, неушкоджений.
НЕПОДАТЛИВЫЙ (лат. rigidus, *-a, -um*) неподатний, неподатливий.
НЕПОДВИЖНОСТЬ (лат. akinesia, *-ae, f*) незрушність, *-ності*, непорушність, *-ності*, нерухомість, *-ності*, нерухливість, *-ності*.
НЕПОДВИЖНЫЙ (лат. fixus, *-a, -um*; immobilis, *-e*; rigidus, *-a, -um*; staticus, *-a, -um*; stationarius, *-a, -um*) незрушний, непорушний, нерухомий, нерухливий, нездвижений, нездвижний.
НЕПОДДЕЛЬНЫЙ (лат. genuinus, *-a, -um*) непідробний.
НЕПОЛНЫЙ (лат. deficiens; incompletus, *-a, -um*; imperfectus, *-a, -um*; partialis, *-e*) неповний.
НЕПОЛОВОЗРЕЛЫЙ () статевонезрілий, статевонедозрілий.
НЕПОНЯТНЫЙ () незбагненний, незрозумілий.
НЕПОСРЕДСТВЕННО () безпосередньо.
НЕПОСРЕДСТВЕННЫЙ (лат. immediatus, *-a, -um*) безпосередній.
НЕПОСТОЯННЫЙ (лат. inconstans; instabilis, *-e*; labilis, *-e*; mutabilis, *-e*; temporarius, *-a, -um*; fugax) непостійний, несталий.
НЕПРАВИЛЬНОСТЬ (лат. aberratio, *-onis, f*; abnormitas, *-atis, f*; anomalia, *-ae, f*) неправильність, *-ності*.
НЕПРАВИЛЬНЫЙ (лат. abnormalis, *-e*; anomalis, *-e*; arhythmicus, *-a, -um*; atypicus, *-a, -um*; irregularis, *-e*; vitiosus, *-a, -um*) неправильний.
НЕПРЕВЗОЙДЁННО () неперевершено.
НЕПРЕВЗОЙДЁННЫЙ () неперевершений.
НЕПРЕДВИДЕННЫЙ () непередбачений.
НЕПРЕКРАЩАЮЩИЙСЯ () безугавний, безупинний, безперестанний, неперестанний, нескінченний.
НЕПРЕОДОЛИМЫЙ () непереборний, незборний, незборимий, нездоланний.
НЕПРЕРЫВНОСТЬ (лат. continuitas, *-atis, f*) безперервність, *-ності*.
НЕПРЕРЫВНЫЙ (лат. continuus, *-a, -um*; perpetuus, *-a, -um*) безперервний.
НЕПРИВЫЧНЫЙ () незвичний.
НЕПРИГОДНЫЙ () непридатний.
НЕПРИЧАСТНЫЙ () непричетний.
НЕПРИЯТНЫЙ () неприємний.
НЕПРОГРЕССИРУЮЩИЙ (лат. nonprogrediens, *-entis*; stationarius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* непоступний, непоступовий, непоступальний, непоступувальний, непоступуючий, непоступовуючий, непроґресувальний, непроґресуючий; 2.*/дієприкм./* що не поступує, що не проґресує.
НЕПРОДОЛЖИТЕЛЬНЫЙ () нетривалий, недовгочасний.
НЕПРОЗРАЧНОСТЬ (лат. opacitas, *-atis, f*) непрозорість, *-рості*.
НЕПРОИЗВОЛЬНО () мимовільно, мимоволі, мимохіть.
НЕПРОИЗВОЛЬНЫЙ (лат. inscius, *-a, -um*; involuntarius, *-a, -um*; reflexus, *-a, -um*) мимовільний.
НЕПРОНИЦАЕМОСТЬ () непроникність, *-ності*.
НЕПРОХОДИМОСТЬ (лат. obstructio, *-onis, f*; occlusio, *-onis, f*) непрохідність, *-ності*.
НЕПРОХОДИМЫЙ (лат. impermeabilis, *-e*) непрохідний.
НЕПРЯМОЙ (лат. indirectus, *-a, -um*) непрямий.
НЕРАБОТОСПОСОБНОСТЬ () непрацездатність, *-ності*.
НЕРАВНОМЕРНЫЙ (лат. irregularis, *-e*) нерівномірний.
НЕРАВНЫЙ (лат. inaequalis, *-e*; dispar) нерівний.
НЕРАЗРЕШИМЫЙ () нерозв'язний.

НЕРАСПОЛОЖЕННЫЙ () неприхильний, несхильний.
НЕРАСТВОРИМЫЙ (лат. insolubilis, *-e*) нерозчинний.
НЕРВ (лат. nervus, *-i, m* – жила, проводожила, провідножила, нерв: від гр. neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) проводожила, провідножила, збудножила, нерв: 1.*/чутливий/* чутливожила, чутложила, чутножила; 2.*/руховий, секреторний/* діежила; (рос. 1. чувственная жила; яп. shinkei).
НЕРВИЗМ (лат. nervismus, *-i, m*) нервізм.
НЕРВИРОВАТЬ () дратувати, лютити, нервувати; (рос. раздражать).
НЕРВНАЯ КЛЕТКА (лат. neuron, *-onis, n*; neuronum, *-i, n*; neurocytum, *-i, n*; neurocytus, *-i, m*: від гр. neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервоклітина, нервова клітина.
НЕРВНАЯ СИСТЕМА () нервова система; (яп. shinkeikei).
НЕРВНИЧАТЬ () дратуватись, хвилюватись, нервуватись; (рос. раздражаться, волноваться).
НЕРВНОБОЛЬНОЙ 1.*/прикм./* (лат. neuropathicus, *-a, -um*: від гр. neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нерво(во)хворий, нервохворісний; 2.*/імен./* (лат. neuropathicus, *-i, m*: від гр. neuron – жила, нерв) нервохворець, *-рця*, нерво(во)хворий, нервохворісник.
НЕРВНОСОСУДИСТЫЙ (лат. neurovascularis, *-e*: від гр. neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) нервовосудинний.
НЕРВНОСТЬ, НЕРВОЗНОСТЬ (лат. nervositas, *-atis, f*: від гр. neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) дратливість, *-вості*, дратівливість, *-вості*, нервовість, *-вості*, нервозність, *-ності*.
НЕРВНЫЙ (лат. nervosus, *-a, -um*: від гр. neuron – жила, проводожила, провідножила, нерв) 1.*/про людину/* дратівний, дратливий, дратівливий, нервовий, нервозний; 2.*/про нерв/* нервовий; (рос. 1. раздражённый, раздражительный, легкораздражимый, нервозный).
НЕРЕГУЛЯРНЫЙ (лат. irregularis, *-e*; inconstans; arhythmicus, *-a, -um*) нерівномірний, неправильний, нерегулярний; (рос. неравномерный, неправильный).
НЕРЖАВЕЮЩИЙ () 1.*/прикм./* нержавний, неіржавний, нержавійний, нержавіючий, неіржавіючий, неокисний; 2.*/дієприкм./* що не іржавіє.
НЕРОВНЫЙ (лат. tuberosus, *-a, -um*) нерівний.
НЕСАХАРНЫЙ (лат. incipidus, *-a, -um*) безцукровий, нецукровий.
НЕСВАРЕНИЕ */ЖЕЛУДКА/* () нестравлення, нестравність */шлунку/*.
НЕСВОЕВРЕМЕННЫЙ () невчасний, несвоєчасний.
НЕСГИБАЮЩИЙСЯ (лат. inflexibilis, *-e*) 1.*/прикм./* незгинальний; 2.*/дієприкм./* що не згинається.
НЕСКОЛЬКО () декілька, кілька, скількись.
НЕСКООРДИНИРОВАННЫЙ (лат. incoordinatus, *-a, -um*) неузгоджений, нескоординований.
НЕСКООРДИНИРОВАННОСТЬ (лат. incoordinatio, *-onis, f*) неузгодженість, *-ності*, нескоординованість, *-ності*.
НЕСЛОЖНЫЙ (лат. simplex, *G. -icis*) нескладний.
НЕСМОТРЯ () незважаючи.
НЕСНОСНЫЙ () нестерпний, нестерпучий.
НЕСОБЛЮДЕНИЕ () недотримання.
НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИЙ () неповнолітній, недолітній.
НЕСОВЕРШЕННЫЙ (лат. imperfectus, *-a, -um*) недосконалий.
НЕСОВМЕСТИМОСТЬ (лат. incompatibilitas, *-atis, f*) несумісність, *-ності*.
НЕСОВМЕСТИМЫЙ (лат. incompatibilis, *-e*) несумісний.
НЕСОВПАДАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* незбіжний, неспівпадний, неспівпадаючий; 2.*/дієприкм./* що не збігається.
НЕСОГЛАСИЕ () незгода, незлагода, нелагода.
НЕСОГЛАСНО () всупереч.
НЕСОЗНАТЕЛЬНЫЙ (лат. inscius, *-a, -um*; involuntarius, *-a, -um*) несвідомий.
НЕСОЗРЕВШИЙ (лат. immaturus, *-a, -um*) недозрілий, недостиглий.
НЕСОИЗМЕРИМЫЙ () несумірний, неспівмірний.
НЕСОМНЕННЫЙ () безсумнівний.
НЕСООТВЕТСТВИЕ () невідповідність, *-ності*.
НЕСОРАЗМЕРНЫЙ () несумірний, неспівмірний.
НЕСОРАЗМЕРНОСТЬ () несумірність, *-ності*, неспівмірність, *-ності*.
НЕСОСТАВНОЙ (лат. simplex, *G. -icis*) нескладовий.
НЕСОСТОЯТЕЛЬНОСТЬ () неспроможність, *-ності*.
НЕСПОКОЙНЫЙ (лат. inquietus, *-a, -um*) неспокійний.
НЕСПОСОБНОСТЬ (лат. impotentia, *-ae, f*) нездатність, *-ності*.
НЕСРОДНОСТЬ () неспорідненість, *-ності*.
НЕСТАБИЛЬНЫЙ (лат. instabilis, *-e*) непостійний, нестійкий, несталий, нестабільний.
НЕСТОЙКИЙ () нестійкий, нетривкий.
НЕСУРАЗИЦА () нісенітниця, безглуздя, дурниця.
НЕСЧАСТНЫЙ () нещасний.
НЕСЧАСТНЫЙ СЛУЧАЙ (лат. accidens, *-entis, m*) лиховина, нещасний випадок [трапунок].

НЕТ () 1. ні; 2. нема, немає.
НЕТЕМПЕРАТУРЯЩИЙ |НЕТЕМПЕРАТУРНЫЙ| () 1./*прикм.*/ негарячківний, негарячкувальний, негарячкуючий, нетемпературний; 2./*дієприкм.*/ що не гарячкує, що не температурить; (рос. нелихорадящий; пол. nie gorączkujący).
НЕТРАНСПОРТАБЕЛЬНЫЙ () неперевізний, неперевозівний, нетранспортабельний.
НЕТРОНУТЫЙ (лат. intactus, *-a, -um*) незайманий, недоторканий, нерушений.
НЕТРУДНЫЙ (лат. facilis, *-e*) неважкий.
НЕТРУДОСПОСОБНОСТЬ () непрацездатність, *-ності.*
НЕУДЕРЖАНИЕ () нестрим.
НЕУДЕРЖИМЫЙ () нестримний, невтримний.
НЕУДОБОВАРИМЫЙ (лат. indigestibilis, *-e*) нестравний.
НЕУДОВЛЕТВОРЁННОСТЬ () незадоволеність, *-ності*, невдоволеність, *-ності.*
НЕУДОВЛЕТВОРИТЕЛЬНЫЙ () незадовільний.
НЕУЖИВЧИВОСТЬ () незлагідність, *-ності.*
НЕУКЛЮЖЕ () незграбно.
НЕУКОСНИТЕЛЬНЫЙ () неухильний.
НЕУКРОТИМЫЙ () неприборканий; невгамовний, непогамовний, невпинний, невтихомирний.
НЕУМЕРЕННОСТЬ () непомірність, *-ності*, непоміркованість, *-ності.*
НЕУМЕСТНЫЙ () недоречний, недоладний.
НЕУМОЛКАЕМЫЙ () безугавний, невгамовний, невмовчний.
НЕУМЫШЛЕННЫЙ () ненавмисний.
НЕУСОВЕРШЕНСТВОВАННОСТЬ () невдосконаленість, *-ності.*
НЕУСТАННЫЙ () невпинний, безупинний, безустанний.
НЕУСТОЙЧИВОСТЬ (лат. labilitas, *-atis, f*) нестійкість, *-кості*, хиткість, *-кості*, хитливість, *-вості*, хисткість, *-кості*, нетривкість, *-кості.*
НЕУСТОЙЧИВЫЙ (лат. instabilis, *-e*; labilis, *-e*) нестійкий, хиткий, хитливий, хисткий, нетривкий.
НЕУСЫПНЫЙ () невсипущий.
НЕУТОЛЁННЫЙ () непогамований.
НЕУТОЛИМЫЙ () непогамовний, невситимий.
НЕУТОМИМЫЙ () невтомний, невтомливий.
НЕУЯЗВИМЫЙ () невразливий.
НЕФЕЛОМЕТРИЯ (лат. nephelometria, *-ae, f*) нефелометрія.
НЕФИБРИЛЛЯРНЫЙ () неволокнинний, нефібрилярний; (рос. неволокнистый).
НЕФР- (лат. nephr-; nephro-: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирко-, нефр-.
НЕФРИТ (лат. nephritis, *-tidis, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирковиця, ниркозапал, ниркозапалення, нефрит; (словац., zápal obličiek).
НЕФРО- (лат. nephro-; nephr-: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирко-, нефро-.
НЕФРОСТОМИЯ (лат. nephrostomia, *-ae, f*; nephrotresis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркозвустя, ниркозвустнення, нефростомія.
НЕФРОАНГИОСКЛЕРОЗ (лат. nephroangiosclerosis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркосудиноущільнення, ниркосудиноствердження, ниркосудиноствердіння, ниркосудиностужавіння, ниркосудиностужавлення, нефроангіосклероз.
НЕФРОГЕННЫЙ (лат. nephrogenes, *G. -is*: від гр. νεφρος nephros – нирка; renalis, *-e*) нирковий; ниркопохідний, нефроґенний; (рос. почечный; словац. obličkový).
НЕФРОЗ (лат. nephrosis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирків'я, нирковість, *-вості*, нефроз; (пол. nerczyca).
НЕФРОЗОНЕФРИТ (лат. nephrosonephritis, *-tidis, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирків'єнирчиця, нирків'єнирковиця, нирковісниркозапал, нирковісниркозапалення, нефрозонефрит.
НЕФРОКАЛЬЦИНОЗ (лат. nephrocalcinosis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркозвапнення, нефрозокальциноз.
НЕФРОЛИТИАЗ (лат. nephrolithiasis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирко(во)каміння, нирко(во)камінність, *-ності*, нирко(во)каменевість, *-вості*, нефролітіаз. Нирко(во)кам'яна (нирко(во)камінна, нирко(во)каменева) хвороба; (рос. почечнокаменная болезнь).
НЕФРОЛИТОТОМИЯ (лат. nephrolithotomia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркокаменерозтин, ниркокаменерозтинання, ниркокаменерозітнення, нефролітотомія.
НЕФРОЛОГ (лат. nephrologus, *-i, m*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирківник, ниркознавець, *-вця*, нефролог; /*жін.*/ нирківниця, ниркознавиця, нефролоґиня.
НЕФРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. nephrologicus, *-a, -um*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирківничий, ниркознавчий, нефролоґічний.
НЕФРОЛОГИЯ (лат. nephrologia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нирківництво, ниркознавство, нефролоґія.
НЕФРОМА (лат. nephroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркоопух, ниркопухлина, нефрома.

НЕФРОН (лат. nephronum, *-i, n*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркоодиниця, нефрон.
НЕФРОПАТИЧЕСКИЙ (лат. nephropathicus, *-a, -um*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркохвор'євий, ниркохвор'їсний, ниркохворісний, нефропатичний.
НЕФРОПАТИЯ (лат. nephropathia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркохвор'я, ниркохворість, -*рості*, нефропатія.
НЕФРОПЕКСИЯ (лат. nephropexia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркозакріп, ниркозакріплення, нефропексія.
НЕФРОПТОЗ (лат. nephroptosis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркоопуст, ниркоопущення, ниркоопускання, нефроптоз. Опущення нирки.
НЕФРОРРАГИЯ (лат. nephrorrhagia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркокровотіч, *-течі*, ниркокровотеча, нефрораґія.
НЕФРОСКЛЕРОЗ (лат. nephrosclerosis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркоущільнення, ниркостверділня, ниркостужавіння, ниркостужавлення, нефросклероз.
НЕФРОТОМ (лат. nephrotomum, *-i, n*: від гр. νεφρος nephros – нирка + tome – відрізок) ниркозародок, -*дка*, ниркозачаток, *-тка*, нефротом.
НЕФРОТОМИЯ (лат. nephrotomia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) ниркорозтин, ниркорозтинання, ниркорозітнення, нефротомія.
НЕФРОЦИРРОЗ (лат. nephrocirrhosis, *-is, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нефроцироз.
НЕФРОЦИРРОЗНЫЙ (лат. nephrocirrhosus, *-a, -um*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нефроцирозний.
НЕФРОЦИРРОТИЧЕСКИЙ (лат. nephrocirrhoticus, *-a, -um*: від гр. νεφρος nephros – нирка) нефроциротичний.
НЕФРЭКТОМИЯ (лат. nephrectomia, *-ae, f*: від гр. νεφρος nephros – нирка гр. εκτομη ektom<u>e</u> – вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temn<u>o</u> – різати) нирковитин, нирковитинання, нирковитнення, нирковидалення, нефректомія. Видалення (екстирпація) нирки.
НЕХВАТКА () нестача, недостача, брак.
НЕЧАЯННО () ненавмисно, ненароком.
НЕЧИСТОПЛОТНОСТЬ () неохайність, *-ності*.
НЕЧИСТЫЙ (лат. impurus, *-a, -um*) нечистий.
НЕЧЛЕНОРАЗДЕЛЬНЫЙ () невиразний, нерозбірливий, нечленоподільний.
НЕЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ (лат. insensibilitas, *-atis, f*) нечутливість, *-вості*.
НЕЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ (лат. insensibilis, *-e*) нечутливий.
НЕЭНДЕМИЧЕСКИЙ (лат. nonendemicus, *-a, -um*; sporadicus, *-a, -um*) поодинокий, немісциннопошесний, немісцевопошесний, неендемічний.
НЕЭПИДЕМИЧЕСКИЙ (лат. nonepidemicus, *-a, -um*; sporadicus, *-a, -um*) поодинокий, непошесний, неповальний, неепідемічний.
НЕЯСНОСТЬ () неясність, *-ності*.
НЕЯСНЫЙ (лат. incertus, *-a, -um*; obscurus, *-a, -um*; amphibolicus, *-a, -um*) неясний.
НИГИЛИЗМ (лат. nihilismus, *-i, m*: від nihil – ніщо; нічого) заперечність, *-ності*, ніщівство, нігілізм.
НИГИЛИТ (лат. nihilitis, *-tidis, f*) нігіліт.
НИЖНЕ- () нижньо-.
НИЖНЕЧЕЛЮСТНЫЙ (лат. mandibularis, *-e*) нижньощелепний.
НИЖНИЙ (лат. caudalis, *-e*; inferior) долішній, доліський, дольній, спідній, нижній.
НИЗ () діл, спід, низ.
НИЗВЕДЕНИЕ (лат. deductio, *-onis, f*) зведення, низведення.
Н<u>И</u>ЗКИЙ () низьк<u>и</u>й.
НИКОТИНИЗМ (лат. nicotinismus, *-i, m*) нікотинізм.
НИКТ- (лат. nyct-; nycto-: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч; noct-; nocto-: від лат. nox, *noctis, f* – ніч) ночо-, нічно-, нікт-.
НИКТАЛОП (лат. nyctalopus, *-i, m*; nyctalops, *-is, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + гр. ωψις <u>o</u>psis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* <u>o</u>ps, *<u>o</u>pos* – око) ночозорець, *-рця*, ночозорий, нікталоп.
НИКТАЛОПИЧЕСКИЙ (лат. nyctalopicus, *-i, m*; nyctalopus, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + гр. ωψις <u>o</u>psis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* <u>o</u>ps, *<u>o</u>pos* – око) ночозорий, нікталопічний.
НИКТАЛОПИЯ (лат. nyctalopia, *-ae, f*; nyctopia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + гр. ωψις <u>o</u>psis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* <u>o</u>ps, *<u>o</u>pos* – око; hesperanopia, *-ae, f*; caecitas diurna) ночозір, *-зору*, ночозір'я, ночозорість, *-рості*, нікталопія. Нічний зір, денна сліпота.
НИКТАМБУЛ (лат. nyctambulus, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; noctambulus, *-i, m*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч + ambulo – прогулююсь; somnambulus, *-i, m*; somnambulator, *-oris, m*; somnambulista, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохода, сновида */ч.* і *ж./*, сновидець, *-дця*, ніктамбул; (анг., sleepwalker).

НИКТАМБУЛА (лат. nyctambula, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; noctambula, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч + ambulo – прогулююсь; somnambula, *-ae, f*; somnambulista, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохода, сновида /*ч.* і *ж.*/, сновидиця, ніктамбула; (анг., sleepwalker).

НИКТАМБУЛИЗМ (лат. nyctambulismus, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; noctambulismus, *-i, m*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч + ambulo – прогулююсь; somnambulismus, *-i, m*; somnambulatio, *-onis, f*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunatismus, *-i, m*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохіддя, сноходність, *-ності*, ніктамбулізм. Ходіння уві сні, автоматичне блукання; (рос. снохождение, автоматическое блуждание; пол., sennowłóctwo; анг., sleepwalking).

НИКТАМБУЛИСТИЧЕСКИЙ (лат. nyctambulisticus, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; noctambulisticus, *-a, -um*; noctambulicus, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; somnambulisticus, *-a, -um*; somnambulicus, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, ніктамбулістичний.

НИКТАМБУЛИЧЕСКИЙ (лат. nyctambulicus, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; noctambulicus, *-a, -um*; noctambulisticus, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; somnambulicus, *-a, -um*; somnambulisticus, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, ніктамбулічний.

НОКТО- (лат. nocto-; noct-: від лат. nox, *noctis, f* – ніч; nyct-; nycto-: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч) ночо-, нічно-, нокто-.

НИКТО- (лат. nycto-; nyct-: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч; noct-; nocto-: від лат. nox, *noctis, f* – ніч) ночо-, нічно-, нікто-.

НИКТОПИЯ (лат. nyctopia, *-ae, f*; nyctalopia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око; hesperanopia, *-ae, f*; caecitas diurna) ночозір, *-зору*, ночозір'я, ночозорість, *-рості*, ніктопія. Нічний зір, денна сліпота.

НИКТОФОБИЯ (лат. nyctophobia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч; noctiphobia, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч; scotophobia, *-ae, f*: від гр. σκοτος – темрява) ночобоязнь, ночобоясть, ночобояння, ночобоязність, *-ності*, ночобоязкість, *-кості*, ночострах, ночоострах, ночожах, ночоляк, ночолячність, *-ності*, темрявобоязнь, темрявобоясть, темрявобояння, темрявобоязність, *-ності*, темрявобоязкість, *-кості*, темрявострах, темрявоострах, темрявожах, темряволяк, темряволячність, *-ності*, темнобоязнь, темнобоясть, темнобояння, темнобоязність, *-ності*, темнобоязкість, *-кості*, темнострах, темноострах, темножах, темноляк, темнолячність, *-ності*, ніктофобія.

НИКТУРИЯ (лат. nycturia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч; nocturia, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч) ночосеччя, ночосечність, *-ності*, нічносеччя, нічносечність, *-ності*, ніктурія.

НИМФОМАНИЯ (лат. nymphomania, *-ae, f*) німфоманія.

НИСТАГМ (лат. nystagmus, *-i, m*) очетремтіння, очебіг, очебігання, ністагм.

НИСХОДЯЩИЙ (лат. descendens, *-entis*) 1./*прикм.*/ спадний, низхідний, доземний, додільний; 2./*дієприкм.*/ що спадає, що сходить, що сходить униз, що низходить.

НИСХОЖДЕНИЕ (лат. descensus, *-i, m*) нисхідність, *-ності*, нисходження.

НИТЕВИДНЫЙ (лат. filamentosus, *-a, -um*; filiformis, *-e*) ниткуватий, ниткоподібний.

НИТКА (лат. filamentum, *-i, n*; filum, *-i, n*) нитка.

НИТОЧКА (лат. fibrilla, *-ae, f*) ниточка.

НИТРИФИЦИРУЮЩИЕ БАКТЕРИИ (анг. nitrifying [nitrate, nitrite] bacteria, nitrobacteria) нітрифікуючі [нітрифікувальні] бактерії.

НИТЧАСТОСТЬ () нитчастість, *-тості*.

НИТЧАСТЫЙ () нитчастий.

НИТЬ (лат. filamentum, *-i, n*; filum, *-i, n*; fibra, *-ae, f*) нитка.

НИФАБЛЕПСИЯ (лат. niphablepsia, *-ae, f*) ніфаблепсія.

НИЧЕГО (лат. nihil) нічого.

НИЧТО (лат. nihil) ніщо.

НИЧТОЖНЫЙ () нікчемний.

НИША (фр. niche: від nicher - розміщати, вити гніздо; лат. recessus, *-us, m*) закамарок, *-рка*, закапелок, *-лка*, заглибина, заглиблення, ніша.

НОВООБРАЗОВЫВАНИЕ (лат. neoplasia, *-ae, f*) новотворення, новоутворювання.

НОВООБРАЗОВАНИЕ (лат. neoplasma, *-atis, n* /*pl. -ata*/; tumor, *-oris, m*) новотвір, *-вору*, новоутвір, *-вору*, новоутворення.

НОВООБРАЗОВАННЫЙ (лат. neoplasticus, *-a, -um*) новоутворений.

НОВОРОЖДЕННЫЙ 1./*прикм.*/ (лат. neonatus, *-a, -um*) новонароджений; 2./*імен.*/ (лат. neonatus, *-i, m*) народженець, *-нця*, новородець, *-дця*, новонароджений.

НОВЫЙ (лат. novus, *-a, -um*; recens, *-entis*) новий.
НОГА [нагa] (лат. membrum inferium) нога. Нижня кінцівка.
НОГИ, О-ОБРАЗНЫЕ (лат. genu varum) О-подібні ноги.
НОГИ, Х-ОБРАЗНЫЕ (лат. genu valgum) Х-подібні ноги.
НОГОТЬ (лат. unguis, *-is, m /pl.* ungues, *-ium/*; гр. onyx, *onichos*) ніготь.
НОГТЕВОЙ () нігтьовий.
НОГТЕЕДА (лат. onychia, *-ae, f*; panaritium, *-ii, n*) нігтьоїда, нігтьоїдь.
НОДАЛЬНЫЙ (лат. nodalis, *-e*: від nodus, *-i, m* – вузол, ґудз) вузловий, ґудзовий, нодальний.
НОДОЗНЫЙ (лат. nodosus, *-a, -um*: від nodus, *-i, m* – вузол, гудз) вузлуватий, нодозний; (рос. узловатый).
НОДУЛЯРНЫЙ (лат. nodularis, *-e*: від nodulus, *-i, m* – вузлик, ґудзок) вузликовий, ґудзковий, нодулярний.
НОЖ () ніж.
НОЖКА (лат. crus, *cruris, n /pl. crura/*; pediculus, *-i, m*; pedunculus, *-i, m*) ніжка.
НОЖНИЦЫ (лат. forfex, *-icis, f*) ножиці.
НОЖНОЙ () ножний.
НОЗДРЕВАТЫЙ (лат. spongiosus, *-a, -um*) ніздрюватий.
НОЗДРЯ (лат. naris, *-is, f*) ніздря, ніздро.
НОЗО- (лат. noso-: від гр. νοσος nosos – хвороба) хворобо-, нозо-; (рос. болезне-).
НОЗОКОМИАЛЬНЫЙ (лат. nosocomialis, *-e*: від nosocomium, *-ii, n* – лікарня: від гр. νοσος nosos – хвороба + κομεω komeo – піклуватись; hospitalis, *-e*) лікарняний, нозокоміальний; (рос. больничный).
НОЗОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. nosologicus, *-a, -um*: від гр. νοσος nosos – хвороба) хворобничий, хворобівничий, хворобознавчий, нозологічний.
НОЗОЛОГИЯ (лат. nosologia, *-ae, f*: від гр. νοσος nosos – хвороба) хворобництво, хворобівництво, хворобознавство, нозологія. Вчення про хвороби.
НОЗОФОБИЯ (лат. nosophobia, *-ae, f*: від гр. νοσος nosos – хвороба) хворобобоязнь, хворобобоясть, хворобобояння, хворобобоязність, *-ності*, хворобобоязкість, *-кості*, хворобострах, хворобоострах, хворобожах, хвороболяк, хвороболячність, *-ності*, нозофобія.
НОКСА (лат. noxa, *-ae, f*) шкода, шкодич, позна, нокса. Шкідливий аґент [чинник]; (рос. вред).
НОКТ- (лат. noct-; nocto-: від лат. nox, *noctis, f* – ніч; nyct-; nycto-: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч) ночо-, нічно-, нокт-.
НОКТАМБУЛ (лат. noctambulus, *-i, m*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulus, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; somnambulus, *-i, m*; somnambulator, *-oris, m*: somnambulista, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохода, сновида */ч. і ж./*, сновидець, *-дця*, ноктамбул; (анг., sleepwalker).
НОКТАМБУЛА (лат. noctambula, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambula, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; somnambula, *-ae, f*; somnambulista, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохода, сновида */ч. і ж./*, сновидиця, ноктамбула; (анг., sleepwalker).
НОКТАМБУЛИЗМ (лат. noctambulismus, *-i, m*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulismus, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; somnambulismus, *-i, m*; somnambulatio, *-onis, f*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunatismus, *-i, m*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохіддя, сноходність, *-ності*, ноктамбулізм. Ходіння уві сні, автоматичне блукання; (рос. снохождение, автоматическое блуждание; пол., sennowłóctwo; анг., sleepwalking).
НОКТАМБУЛИСТИЧЕСКИЙ (лат. noctambulisticus, *-a, -um*; noctambulicus, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulisticus, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; somnambulisticus, *-a, -um*; somnambulicus, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, ноктамбулістичний.
НОКТАМБУЛИЧЕСКИЙ (лат. noctambulicus, *-a, -um*; noctambulisticus, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; nyctambulicus, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; somnambulicus, *-a, -um*; somnambulisticus, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; lunaticus, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, ноктамбулічний.
НОКТО- (лат. nocto-; noct-: від лат. nox, *noctis, f* – ніч; nyct-; nycto-: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч) ночо-, нічно-, нокто-.

НОКТИФОБИЯ (лат. noctiphobia, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч; nyctophobia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч; scotophobia, *-ae, f*: від гр. σκοτος – темрява) ночобоязнь, ночобоясть, ночобояння, ночобоязність, *-ності*, ночобоязкість, *-кості*, ночострах, ночоострах, ночожах, ночоляк, ночолячність, *-ності*, темрявобоязнь, темрявобоясть, темрявобояння, темрявобоязність, *-ності*, темрявобоязкість, *-кості*, темрявострах, темрявоострах, темрявожах, темряволяк, темряволячність, *-ності*, темнобоязнь, темнобоясть, темнобояння, темнобоязність, *-ності*, темнобоязкість, *-кості*, темнострах, темноострах, темножах, темноляк, темнолячність, *-ності*, ноктифобія.

НОКТУРИЯ (лат. nocturia, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч; nycturia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч) ночосеччя, ночосечність, *-ності*, нічносеччя, нічносечність, *-ності*, ноктурія.

НОМА (лат. noma, *-atis, n /pl. -ata/*; cancer aquaticus) водяк, водняк, нома. Водяний пістряк (рак).

НОМЕН, НОМЕНТ () назва, назвень, *-зивня*, називень, *-вня*, імень, іменувальник, наймення, найменування, номен, номент; (рос. наименование; пол. miano, nazwa).

НОМЕНКЛАТУРА (лат. nomenclatura, *-ae, f* – розпис [список, перелік] імен (назв, найменувань): від nomen – ім'я + calare – звати, називати, іменувати; nomina, *-ae, f*; terminologia, *-ae, f*) найменування, перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво, номенклатура. Перелік [список, система, повний упорядкований список] наукових назв за системним, а не алфавітним [азбучним, абетковим] принципом [засадою]; (рос. наименование; пол. mianownictwo, nazewnictwo, słownictwo; словац. názvoslovie; чес. názvosloví; нім., Bezeichnungssystem).

НОМЕНКЛАТУРА БОЛЕЗНЕЙ () номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво] хвороб [хворіб]; (пол. mianownictwo chorób).

НОМЕНКЛАТУРА ВРАЧЕБНЫХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ () номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво] лікарських спеціальностей [фахів].

НОМЕНКЛАТУРА ОПЕРАЦИЙ () номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво] операцій [оруд, орудувань, втручань]; (пол. mianownictwo operacyjne).

НОМЕНКЛАТУРА ПРИЧИН СМЕРТИ () номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво] причин смерті; (пол. mianownictwo przyczyn zgonu).

НОМЕНКЛАТУРА, АНАТОМИЧЕСКАЯ (лат. nomina anatomica; NA) */міжнародна/* анатомічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво]; (пол. mianownictwo anatomiczne).

НОМЕНКЛАТУРА, АНАТОМИЧЕСКАЯ БАЗЕЛЬСКАЯ (лат. nomina anatomica baseliana; BNA) Базельська анатомічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво]; (пол. mianownictwo anatomiczne bazylejskie; нім. Baseler [Basler] Nomina Anatomica; анг. Basle Nomina Anatomica). Для упорядкування і систематизації анатомічних назв уперше комісію було створено на першому з'їзді Німецького анатомічного товариства у 1887 році, а 1895 року конґресом Німецького анатомічного товариства у м.Базелі (Німеччина) перша систематизована анатомічна термінологія за системно-орґанним принципом була затверджена і дістала назву Базельської анатомічної номенклатури. Її переклали українською мовою та опублікували (оприлюднили) у 1925 році у Києві проф.Ф.О.Цешківський (ред.), О.Г.Черняхівський та О.Курило під назвою «Nomina Anatomica Ucrainica» (перевидана у Детройті (США),1971).

НОМЕНКЛАТУРА, АНАТОМИЧЕСКАЯ ИЕНСКАЯ [ЙЕНСКАЯ] (лат. nomina anatomica ienaiensia [jenaiensia]; INA [JNA]) Єнська */за попередніми правописами – Ієнська, Йєнська/* анатомічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво]; (пол. mianownictwo anatomiczne jenajskie; нім. Jenaer [Jenenser] Nomina Anatomica; анг. Jena Nomina Anatomica). У 1923 році Німецьке анатомічне товариство відновило роботу по впорядкуванню анатомічних назв. Новий список термінів був прийнятий у м.Єні */за попередніми правописами – Ієна, Йєна/* (Німеччина) 1935 року Німецьким анатомічним товариством на його з'їзді і виданий 1936 року, але у зв'язку з Другою світовою війною вона не набула широкого визнання.

НОМЕНКЛАТУРА, АНАТОМИЧЕСКАЯ ПАРИЖСКАЯ (лат. nomina anatomica parisiensia [parisiana]; PNA) Паризька анатомічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво]; (пол. mianownictwo anatomiczne paryskie; анг. Paris Nomina Anatomica). Прийнята у м.Парижі (Франція) 1955 року на VI-му Міжнародному федеративному конґресі анатомів. Потім і вона удосконалювалась та уточнювалась: зміни й доповнення до неї вносилися на VII-му Міжнародному конґресі анатомів у Нью-Йорку (1960р.), на VIII-му конґресі у Вісбадені (1965р.), на IX-му в Ленінграді [Лєнінґраді] (1970р.), X-му в Токіо (1975р.), XI-му в Мехіко (1980р.), XII-му в Лондоні (1985р.) та на міжнародних конференціях (Монреаль,1987; Будапешт,1988) й остаточно відтворена у її шостому виданні (Нью-Йорк,1989). На основі PNA М.А.Нетлюхом був створений «Латинсько-український анатомічний словник» (Київ, 1972); О.В.Федотовим, О.М.Очкуренком та К.М.Фенчиним – тримовний латинсько - українсько -

російський «Морфологічний словник медичної термінології» (Київ, 1985); проф.К.А.Дюбенком – український переклад «Міжнародна анатомічна номенклатура (Nomina anatomica)» (Київ,1997) та «Анатомічний українсько-латинсько-англійський словник-довідник» (Київ,1997).

НОМЕНКЛАТУРА, ГИСТОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. Nomina Histologica; NH) */міжнародна/* гістолоґічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво].

НОМЕНКЛАТУРА, ГИСТОЛОГИЧЕСКАЯ, ЛЕНИНГРАДСКАЯ (лат. Nomina Histologica L(j)eningradica [L(j)eninopoliensia]; LNH) */міжнародна/* Ленінґрадська гістолоґічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво]. 1970р. в м.Ленінґраді на IX Всесвітньому конґресі анатомів вперше в історії гістолоґії був офіційно затверджений міжнародний список гістолоґічних термінів.

НОМЕНКЛАТУРА, ЭМБРИОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. Nomina Embriologica; NE) */міжнародна/* ембріолоґічна номенклатура [перелік, назвоперелік, називництво, назвознавство, іменорозпис, іменство, іменувальництво].

НОМЕНКЛАТУРНЫЙ () назвопереліковий, називничий, назвознавчий, іменорозписовий, іменський, іменувальницький, номенклатурний.

НОМЕР () число, номер.

НОМЕРНОЙ () числовий, номерний.

НОМИНАТИВНЫЙ () називний, іменувальний, номінативний.

НОМИНИРОВАННЫЙ () названий, обізваний, іменований, номінований.

НОМОТОПНЫЙ (лат. nomotopus, *-a, -um*) номотопний.

НОРМА (лат. norma, *-ae, f*) правило, звича, звичня; взірець, *-рця*; міра, норма; (пол. prawidło, wzór, prawo).

НОРМАЛИЗАЦИЯ (лат. normalisatio, *-onis, f*) */докон./* управильнення, узвичнення, узвичайнення, узвичневлення, ухорошення, поліпшення, покращення, увзірцевлення; */недок./* узвичайнювання, поліпшування, покращання, покращування, увзірцевлювання, нормалізація; (рос. улучшение).

НОРМАЛИЗОВАННЫЙ (лат. normalisatus, *-a, -um*) управильнений, узвичнений, узвичайнений, узвичневлений, ухорошений, поліпшений, покращений, увзірцевлений, нормалізований; (рос. улучшенный).

НОРМАЛИЗУЕМЫЙ () управильнюваний, узвичнюваний, узвичайнюваний, узвичневлюваний, ухорошуваний, поліпшуваний, покращуваний, увзірцевлюваний, нормалізовуваний; (рос. улучшаемый).

НОРМАЛЬНЫЙ (лат. normalis, *-e*; physiologicus, *-a, -um*) правильний, звичний, звичайний, звичневий, хороший, добрий, взірцевий, нормальний; (рос. правильный, обычный; пол. prawidłowy, prosty; яп. seijo (da)).

НОРМАЦИДНОСТЬ (лат. normaciditas, *-atis, f*) звичнокислотність, *-ності*, нормацидність, *-ності*.

НОРМОБЛАСТ (лат. normoblastus, *-i, m*) ядрочервонокрівець, *-вця*, нормобласт. Одна з стадій розвитку еритроцитів (червонокрівців), яка характеризується наявністю ядра.

НОРМОТЕНЗИЯ (лат. normotensio, *-onis, f*) правильнотиснення, звичнотиснення, звичайнотиснення, звичнетиснення, хорошотиснення, добротиснення, ліпшетиснення, кращетиснення, нормотензія.

НОРМОЦИТ (лат. normocytus, *-i, m*; normocytum, *-i, n*) нормоцит.

НОС (лат. nasus, *-i, m*) ніс, */Р. носа/*.

НОСИЛКИ () ноші, носила.

НОСИТЕЛЬ (лат. vector, *-oris, m*; gestator, *-onis, f*; gerulus, *-i, m*) носій.

НОСИТЕЛЬСТВО (лат. vectitas, *-atis, f*; vectio, *-onis, f*; gestatio, *-onis, f*) носійство.

НОСОВОЙ (лат. nasalis, *-e*) носовий.

НОСОВОЙ ВОЛОС (лат. vibrissae */pl./*) носоволос, носовий волос.

НОСОВОЙ КАМЕНЬ (лат. rhinolithus, *-i, m*) носокамінь, *-меня*, носовий камінь, *-меня*.

НОСОГЛОТКА (лат. cavum pharyngonasale; cavum nasopharyngeale) носоковтка, носопролиг, носоглотка.

НОСОГЛОТОЧНЫЙ (лат. nasopharyngeus, *-a, -um*; retronasalis, *-e*) носоковтковий, носопролиговий, носоглотковий.

НОЧНОЙ (лат. nocturnus, *-a, -um*) нічний.

НОЧЬ (лат. nox, *noctis, f*) ніч, */Р. ночі/*.

НОЮЩИЙ () ниючий; скиглячий, скімлячий.

НОЯБРЬ (лат. November, *-bris, m* - дев'ятий: від mensis november - дев'ятий місяць давньоримського календаря, що починався з березня: від числа novem – дев'ять) листопад; (білор. лістапад; пол. listopad; чес. listopad; серб.,[хорв.,] студени; н-луж., listopad; лит. lapkritis від lapas – листя + kritis – падіння; тур. kasim).

НРАВ (гр. χαρακτηρ charakter – ознака, риса, особливість) притама, вдача, норов.

НРАВОУЧИТЕЛЬНЫЙ () повчальний.

НРАВСТВЕННОСТЬ () доброзвичність, *-ності*.

НУБЕКУЛА (лат. nubecula, *-ae, f*) нубекула.

НУБЕКУЛЯРНЫЙ (лат. nubecularis, *-e*) нубекулярний.

НУЖДАТЬСЯ () потребувати, мати потребу.

НУЖНО () потрібно, треба.

НУЖНЫЙ (лат. necessarius, *-a, -um*) потрібний.

НУКЛЕАРНЫЙ (лат. nuclearis, *-e*; nucleatus, *-a, -um*: від nucleus, *-i, m* – ядро) ядерний, ядровий, нуклеарний; (рос. ядерный; пол., jądrowy).

НУКЛЕО- (лат. nucleo-: від nucleus, *-i, m* – ядро; caryo-; karyo-) ядро-, ядерце-, нуклео-.

НУКЛЕОПЛАЗМА (лат. nucleoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від nucleus, *-i, m* – ядро; caryoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; karyoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; caryolympha, *-ae, f*; karyolympha, *-ae, f*) ядропасок, ядропасока, ядерцепасок, ядерцепасока, нуклеоплазма.

НУТРИЦИОЛОГ (лат. nutritiologus, *-i, m*) харчівник, харчувальнівник, харчувальнознавець, *-вця*, нутриціолог; */жін./* харчівниця, харчувальнівниця, харчувальнознавиця, нутриціологиня; (анґ. nutritionist).

НУТРИЦИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. nutritiologus, *-a, -um*; nutritiologicus, *-a, -um*) харчівничий, харчувальнівничий, харчувальнознавчий, харчувальнознавський, нутриціолоґічний.

НУТРИЦИОЛОГИЯ (лат. nutritiologia, *-ae, f*; nutrilogia, *-ae, f*: від лат. nutritio, *-onis, f* – харчування, живлення) харчівництво, харчувальнівництво, харчувальнознавство, нутриціолоґія.

НЫРЯТЬ () пірнати, поринати.

НЫТЬ () 1.*/про біль/* нити; 2.*/про людину/* скиглити, скімлити.

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМН

О о

ПРСТУФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

ОБА () обидва.
ОБВЕВАТЬ () обдувати, овівати.
ОБВИВАТЬ () обвивати, оповивати.
ОБВИНЯТЬ () винуватити, звинувачувати.
ОБВИТИЕ (лат. circumvolutio, *-onis, f*) обвиття, обповиття.
ОБВОЛАКИВАТЬ () обволокувати, обволікати.
ОБВОЛАКИВАЮЩИЙ (лат. mucigalinosum, *-i, n*) 1.*/прикм./* обволічний, обволікальний, обволікаючий, обволокний, обволокуючий; 2.*/дієприкм./* який/що обволокує, який/що обволікає.
ОБЕДНЁННЫЙ () збіднілий, збіднений.
ОБЕЗБОЛЕННЫЙ () знеболений.
ОБЕЗБОЛИВАНИЕ (лат. analgesia, *-ae, f*; anaesthesia, *-ae, f*) 1.*/докон./* знеболення; 2.*/недок./* знеболювання.
ОБЕЗБОЛИВАНИЕ ОБЩЕЕ (лат. narcosis, *-is, f*; anaesthesia generalis) снодія, лікосон, усип, усиплення, загальне знеболення (знеболювання, знечулення).
ОБЕЗБОЛИВАЮЩИЙ () знеболювальний, знеболюючий.
ОБЕЗВОДИТЬ () зневодити, збезводити.
ОБЕЗВОЖЕННЫЙ () зневоднений, збезводнений, збезвіднений, збезвожений, обезводнений.
ОБЕЗВОЖИВАНИЕ (лат. dehydratatio, *-onis, f*; desiccatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* зневоднення; 2.*/недок./* зневоднювання.
ОБЕЗВОЖИВАНИЕ ОРГАНИЗМА (лат. exsiccosis, *-is, f*) тілозневоднення, зневоднення тіла (організму).
ОБЕЗВОЖИВАТЬ () зневоджувати. збезводжувати, збезвіднювати.
ОБЕЗВРЕДИТЬ () знешкодити.
ОБЕЗВРЕЖЕННЫЙ () знешкоджений.
ОБЕЗВРЕЖИВАНИЕ (лат. decontaminatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* знешкодження; 2.*/недок./* знешкоджування.
ОБЕЗВРЕЖИВАТЬ () знешкоджувати.
ОБЕЗВРЕЖИВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* знешкоджуючий, знешкоджувальний; 2.*/дієприкм./* що знешкоджує.
ОБЕЗГЛАВЕТЬ (лат. decapitare) */докон./* головостятись, голововідтятись, знеголовитись; */див тж ОБЕЗГЛАВИТЬСЯ/.*
ОБЕЗГЛАВИТЬ (лат. decapitare) */докон./* головостяти, голововідтяти, знеголовити.
ОБЕЗГЛАВИТЬСЯ (лат. decapitare) */докон./* головостятись, голововідтятись, знеголовитись; */див тж ОБЕЗГЛАВЕТЬ/.*
ОБЕЗГЛАВЛЕННЫЙ (лат. decapitatus, *-a, -um*) головостятий, голововідтятий, знеголовлений. З відтятою головою.
ОБЕЗГЛАВЛИВАЕМЫЙ () головостинуваний, голововідтинуваний, знеголовлюваний. Кому відтинають голову.
ОБЕЗГЛАВЛИВАНИЕ, ОБЕЗГЛАВЛЕНИЕ (лат. decapitatio, *-onis, f*; decollatio, *-onis, f*; detruncatio, *-onis, f*) головостин. голововідтин, голововідтинання, знеголовлення. Відтинання голови.
ОБЕЗГЛАВЛИВАТЬ (лат. decapitare) */недок./* головостинати, голововідтинати, знеголовлювати.
ОБЕЗГЛАВЛИВАТЬСЯ (лат. decapitare) */недок./* головостинатись, голововідтинатись, знеголовлюватись.
ОБЕЗГЛАВЛИВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* головостинальний, головостинаючий, голововідтинальний, голововідтинаючий, знеголовлювальний, знеголовлюючий; 2.*/дієприкм./* що відтинає голову, що знеголовлює. Той, що відтинає голову.
ОБЕЗДВИЖЕНИЕ (лат. immobilisatio, *-onis, f*) */докон./* знерухомлення, унерухомлення.
ОБЕЗДВИЖЕННОСТЬ () знерухомленість, *-ності*, унерухомленість, *-ності.*
ОБЕЗДВИЖЕННЫЙ () знерухомлений, унерухомлений.
ОБЕЗДВИЖИВАЕМОСТЬ () знерухомлюваність, *-ності*, унерухомлюваність, *-ності.*
ОБЕЗДВИЖИВАЕМЫЙ () знерухомлюваний, унерухомлюваний.
ОБЕЗДВИЖИВАНИЕ (лат. immobilisatio, *-onis, f*) */недок./* знерухомлювання, унерухомлювання.
ОБЕЗДВИЖИВАТЬ () */недок./* знерухомлювати, унерухомлювати.
ОБЕЗДВИЖИТЬ () */докон./* знерухомити, унерухомити.
ОБЕЗЗАРАЖИВАНИЕ (лат. desinfectio, *-onis, f*; sterilisatio, *-onis, f*; decontaminatio, *-onis, f*) 1. знезараження; 2. знезаражування.

ОБЕЗЗАРАЖИВАТЬ () знезаражувати.
ОБЕЗЗАРАЖИВАЮЩИЙ (лат. antisepticus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ знезаражуючий, знезаражувальний; 2./*дієприкм.*/ що знезаражує.
ОБЕЗОБРАЖЕННЫЙ (лат. difformis, *-e*) спотворений, знівечений.
ОБЕЗОБРАЖИВАНИЕ (лат. deformatio, *-onis, f*) спотворення, спотворювання, нівечення, знівечення, знівечування.
ОБЕЗОБРАЖИВАЮЩИЙ (лат. deformans, *-antis*) 1./*прикм.*/ спотворюючий, спотворювальний, нівечний; 2./*дієприкм.*/ що спотворює, що нівечить.
ОБЕЗУМЕТЬ () збожеволіти, збезумитися, знавісніти.
ОБЕЗЬЯНА () мавпа.
ОБЕЗЬЯНИЙ () мавп'ячий.
ОБЁРНУТЫЙ () загорнений, обгорнутий.
ОБЁРТЫВАТЬ () загортати, обгортати.
ОБЕСКРОВЛЕННЫЙ (лат. exsanguis, *-e*) знекровлений.
ОБЕСКРОВЛИВАНИЕ () знекровлення.
ОБЕСПЕЧЕНИЕ () забезпечення.
ОБЕСПЕЧИВАНИЕ () забезпечування.
ОБЕСПЛОЖЕННЫЙ (лат. sterilis, *-e*) знепліднений.
ОБЕСПЛОЖИВАНИЕ (лат. sterilisatio, *-onis, f*) 1./*докон.*/ знепліднення; 2./*недок.*/ знепліднювання.
ОБЕСПОКОЕННЫЙ () стурбований, занепокоєний.
ОБЕССИЛЕВШИЙ () 1./*прикм.*/ знесилений; 2./*дієприкм.*/ що знесилився, що знесилів.
ОБЕССИЛЕННЫЙ () знесилений.
ОБЕСЦВЕЧЕННЫЙ () знебарвлений.
ОБЕСЦВЕЧИВАНИЕ (лат. decoloratio, *-onis, f*) знебарвлення.
ОБЖИГАНИЕ () обпікання, обпалювання.
ОБЖОРЛИВОСТЬ () ненаситність, *-ності*, ненажерливість, *-вості*, пожерливість, *-вості*.
ОБЖОРСТВО () ненасить, ненасит, ненажир, ненаїсть, проїсть.
ОБИЛИЕ () рясноτа, рясота, численність, *-ності*, велика кількість, *-кості*.
ОБИЛЬНЫЙ (лат. abundans; profusus, *-a, -um*) рясний.
ОБИТАТЕЛЬ () мешканець, *-нця*.
ОБИХОДНЫЙ () повсякденний.
ОБКРАДЫВАНИЕ () обкрадання, обікрадення.
ОБЛАДАТЬ () володіти, мати.
ОБЛАДАЮЩИЙ () володіючий, що володіє, що має.
ОБЛАМЫВАТЬ () обломлювати.
ОБЛАСТНОЙ (лат. regionaris, *-e*) обласний.
ОБЛАСТЬ (лат. regio, *-onis, f*) область, обшир, царина; ділянка.
ОБЛАТКА (лат. capsula, *-ae, f*) облатка.
ОБЛЕГЧАТЬ () полегшувати.
ОБЛЕГЧАЮЩИЙ (лат. leniens, *-entis*) 1. полегшуючий, полегшувальний; 2. що полегшує.
ОБЛЕЗАТЬ () облазити.
ОБЛИВАНИЕ (лат. lotio, *-onis, f*) обливання.
ОБЛИГАТНЫЙ (лат. obligatus, *-a, -um*; obligatorius, *-a, -um*) обов'язковий, постійний, облігатний.
ОБЛИК () вигляд, подоба.
ОБЛИТЕРАЦИЯ (лат. obliteratio, *-onis, f*) заріст, зарощення, заростання, заткнення, закупорення, закупорювання, закриття, облітерація.
ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ (лат. obliterans, *-antis*) заростний, заростаючий, закривний, закриваючий, облітерувальний, облітеруючий; (пол. zwężający).
ОБЛОЖЕННЫЙ () обкладений, обложений.
ОБЛОКАЧИВАТЬСЯ () спиратись, обпиратись.
ОБЛОМОК (лат. fragmentum, *-i, n*) уламок, *-мку*, вломок, *-мку*, зламок, *-мку*, зломок, *-мку*, відламок, *-мку*, відломок, *-мку*.
ОБЛУЧЕНИЕ (лат. irradiatio, *-onis, f*) опромінення.
ОБЛЫСЕНИЕ (лат. calvities; allopetia, *-ae, f*) вилисіння, полисіння, облисіння.
ОБМАКИВАНИЕ () умочування.
ОБМАН () обман.
ОБМАНЧИВЫЙ () підрадливий, оманливий, манливий, облудний, облудливий.
ОБМЕН () обмін, виміна.
ОБМЕН ВЕЩЕСТВ (лат. metabolismus, *-i, m*) речовинообмін, обмін речовин.
ОБМЕР () помір, обмір.
ОБМОРОЖЕНИЕ () обмороження, приморожения, приморозки, зашпари.
ОБМОРОК (лат. lipothymia, *-ae, f*; syncopa, *-ae, f*; syncope, *-es, f*) непритома, непритомність, *-ності*, умлівання, зомління, зімлість, *-лості*.
ОБМОРОК, ПАДАТЬ В () непритомніти, зомлівати.
ОБМОРОК, УПАВШИЙ В () непритомний, знепритомнілий, зомлілий.

ОБМОРОК, УПАСТЬ В () знепритомніти, зомліти.
ОБМЫВАНИЕ (лат. lotio, *-onis, f*) обмивання.
ОБНАДЁЖИВАНИЕ () обнадіювання, подання надії.
ОБНАДЁЖИВАЮЩИЙ () обнадійливий.
ОБНАЖАТЬ () оголювати.
ОБНАЖЕНИЕ (лат. denudatio, *-onis, f*; exhibitionismus, *-i, m*) оголення.
ОБНАЖЁННЫЙ () оголений.
ОБНАРУЖЕНИЕ (лат. manifestatio, *-onis, f*) виявлення, виявляння, знаходження, знайдення, розкриття, розкривання, викриття.
ОБНОВЛЁННЫЙ () оновлений.
ОБОБЩЕНИЕ () узагальнення.
ОБОВШИВЕТЬ () завошивіти.
ОБОГАЩАТЬ () збагачувати, багатшити.
ОБОГРЕВАТЕЛЬ () огрівач, огрівник, обігрівач, огрійник.
ОБОДОК (лат. anulus, *-i, m*; limbus, *-i, m*) облямівка, обвідка, обідок, *-дка*.
ОБОДОЧНАЯ КИШКА (лат. colon, *-i, n*; intestinum crassum) богутень, *-тня*, ободова (товста) кишка.
ОБОДОЧНЫЙ () обводовий.
ОБОЕПОЛЫЙ () двостатевий.
ОБОЖДАТЬ () зачекати.
ОБОЖЖЁННЫЙ () обпечений, обпалений, попечений.
ОБОЗНАЧАТЬ () позначати, відзначати, зазначати, зазначувати.
ОБОЗРЕВАТЬ () оглядати, озирати.
ОБОЛОЧЕЧНЫЙ (лат. velamentosus, *-a, -um*) оболонковий.
ОБОЛОЧКА (лат. velamentum, *-i, n*; tunica, *-ae, f*; membrana, *-ae, f*; involucrum, *-i, n*; integumentum, *-i, n*; indumentum, *-i, n*; theca, *-ae, f*) оболонка, тулубець, *-бця*.
ОБОЛОЧКА ГЛАЗА, БЕЛОЧНАЯ (лат. sclera, *-ae, f*; sclerotica, *-ae, f*) білчанка, білочня, білкова оболонка ока; (пол. twardówka).
ОБОЛОЧКА ГЛАЗА, РАДУЖНАЯ (лат. iris, *-idis, f*) веселка, райдужка, веселкова (райдужна) оболонка ока.
ОБОЛОЧКА ГЛАЗА, РОГОВАЯ (лат. cornea, *-ae, f*) рогівка, рогова оболонка ока.
ОБОЛОЧКА ГЛАЗА, СОЕДИНИТЕЛЬНАЯ (лат. conjunctiva, *-ae, f*) спійня, споївка, сполучня, сполучнівка, сполучноокооболонка, сполучноочнооболонка, злучнівка, злучноокооболонка, злучноочнооболонка, сполучна оболонка ока.
ОБОЛОЧКА ГЛАЗА, СОСУДИСТАЯ (лат. uvea, *-ae, f*) судин(н)івка, судинна оболонка ока.
ОБОЛОЧКА МАТКИ (лат. perimetrium, *-ii, n*) оматків'я, оматковість, *-вості*, навколоматків'я, навколоматковість, *-вості*, обураззя, обуразів'я, обуразовість, *-вості*, навколоураззя, навколоуразів'я, навколоуразовість, *-вості*, оболонка матки (уразу).
ОБОЛОЧКА МАТКИ, СЛИЗИСТАЯ (лат. endometrium, *-ii, n*: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньоматка, внутрішньоураз, слизова (внутрішня) оболонка уразу [матки].
ОБОЛОЧКА МОЗГА (лат. meninx, *-ngis, f*: від гр. μηνιγξ, *-γγος* meninx, *-ngos* – оболонка) оболонка мозку */сполучнотканинна/*.
ОБОЛОЧКА МОЗГА, МЯГКАЯ (лат. meninx vasculosa; pia mater) м'яківка, м'якооболонка, м'якомозкооболонка, м'яка оболонка мозку.
ОБОЛОЧКА МОЗГА, ПАУТИННАЯ (лат. meninx serosa; arachnoidea, *-ae, f*: від αραχνη arachne – павутина + ειδος eidos – вид, вигляд) павутинівка, павутинооболонка, павутиномозкооболонка, павутинна оболонка мозку.
ОБОЛОЧКА МОЗГА, ТВЁРДАЯ (лат. meninx fibrosa; pachymeninx, *-ngis, f*: від гр. παχυς pachys – товстий, щільний, твердий + гр. μηνιγξ, *-γγος* meninx, *-ngos* – оболонка; endocranium, *-ii, n*; mater dura; dura mater; dura, *-ae, f*: від durus, *-a, -um* – твердий) твердинівка, твердооболонка, твердомозкооболонка, тверда оболонка мозку; (пол. opona twarda).
ОБОЛОЧКА, СЛИЗИСТАЯ (лат. mucosa, *-ae, f*) слиз(н)івка, слизова, слизова оболонка.
ОБОНЯНИЕ (лат. olfactus, *-i, m*) нюх.
ОБОНЯТЕЛЬНЫЙ (лат. olfactorius, *-a, -um*) нюховий.
ОБОРАЧИВАТЬ () обертати.
ОБОРОТ () оберт; зворот, обертак.
ОБОРОТНЫЙ () зворотний, обіговий.
ОБОРУДОВАНИЕ () устаткування, обладнання; обладнування.
ОБОСНОВАНИЕ () обґрунтування.
ОБОСНОВАННЫЙ () обґрунтований, ґрунтовний.
ОБОСОБЛЕНИЕ () виокремлення, відособлення.
ОБОСТРЕНИЕ () загострення, загострювання.
ОБОСТРЁННЫЙ (лат. exacerbatus, *-a, -um*) загострений.
ОБОЮДНЫЙ () обопільний, взаємний, двобічний.
ОБОЮДООСТРЫЙ () дволезовий, двулезий, двосічний.

ОБРАБАТЫВАНИЕ () обробляння, опрацьовування.
ОБРАБАТЫВАТЬ () обробляти, опрацьовувати.
ОБРАБОТАТЬ () обробити, опрацювати.
ОБРАБОТКА () оброба, обробка, опрацювання.
ОБРАДОВАТЬСЯ () зрадіти.
ОБРАЗ (лат. configuratio, *-onis, f*) подоба, образ.
ОБРАЗЕЦ (лат. specimen) зразок, *-зка*, кшталт, взірець, *-рця*; */ПО ОБРАЗЦУ () на кшталт, на зразок/.*
ОБРАЗОВАНИЕ (лат. formatio, *-onis, f*) 1. утвір, утворення, створення; 2. освіта.
ОБРАЗОВАНИЕ ЗУБОВ (лат. dentificatio, *-onis, f*) зубоутворення, утворення зубів.
ОБРАЗОВАНИЕ, ИСКУССТВЕННОЕ (лат. artefactum, *-i, n*) штучноутвір, штучний утвір (утворення).
ОБРАЗУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* твірний, створювальний, створюючий, утворювальний, утворюючий; 2.*/дієприкм./* що створює, що утворює.
ОБРАЗЦОВЫЙ () зразковий, взірцевий, взоровий.
ОБРАТИМЫЙ (лат. reversibilis, *-e*) зворотний, оборотний.
ОБРАТНО () назад, зворотньо, навідворіт.
ОБРАТНЫЙ (лат. inversus, *-a, -um*) зворотний.
ОБРАЩАЕМОСТЬ () 1. звертальність, *-ності*; 2. оборотність, *-ності*, обертаність, *-ності*.
ОБРАЩАТЬ () 1. звертати, повертати, спрямовувати; 2. перетворювати, обертати.
ОБРАЩЕНИЕ () 1. звернення, звертання; 2. поводження.
ОБРАЩЁННЫЙ () повернений, обернений; звернений.
ОБРЕЗАНИЕ (лат. circumcisio, *-onis, f*) обрізання; (словац. obriezka).
ОБРЕЗАТЬ () обтинати, окраювати, обрізати.
ОБРЕЗОК () утинок, *-нка*, окрайок, *-йка*, обрізок, *-зка*.
ОБРЕМЕНЁННЫЙ () обтяжений.
ОБРЕТЁННЫЙ () 1. набутий; 2. знайдений.
ОБРЕЧЁННЫЙ () приречений.
ОБРИВАНИЕ () обголювання, оббривання.
ОБРЫВАНИЕ () обривання.
ОБРЮЗГЛОСТЬ () збрезклість, *-лості*, брезклість, *-лості*, забрезклість, *-лості*, обрезклість, *-лості*, одутлість, *-лості*, одутість, *-тості*.
ОБРЮЗГЛЫЙ (лат. pastosus, *-a, -um*) брезклий, забрезклий, обрезклий, одутлий, одутий.
ОБРЮЗГНУТЬ () забрезкнути, обрезкнути, одутлитись, одутись.
ОБРЮЗГШИЙ (лат. pastosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* брезклий, забрезклий, обрезклий, одутлий, одутий; 2.*/дієприкм./* що забрезк, що обрезк.
ОБСЕМЕНЯТЬ () засіменяти.
ОБСЕРВАЦИОННЫЙ () спостережний, чатовий, обсерваційний.
ОБСЕРВАЦИЯ (лат. observatio, *-onis, f*) 1.*/обсерваційне відділення/* спостережня; 2.*/процес, дія/* спостереження, спостерігання, стеження; нагляд, пильнування, обсервація.
ОБСЛЕДОВАНИЕ (лат. revisio, *-onis, f*) */докон./* обстеження; */недок./* обстежування.
ОБСЛЕДОВАННОСТЬ () обстеженість, *-ності*.
ОБСЛЕДОВАННЫЙ () обстежений.
ОБСЛЕДОВАТЕЛЬ () обстежувач.
ОБСЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ () обстежувальний, обстежувацький.
ОБСЛЕДОВАТЬ () */докон./* обстежити; */недок./* обстежувати.
ОБСЛЕДОВАТЬСЯ () */докон./* обстежитись; */недок./* обстежуватись.
ОБСЛЕДУЕМЫЙ () обстежуваний.
ОБСЛЕДУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* обстежний, обстежувальний, обстежуючий; 2.*/дієприкм./* що обстежує.
ОБСЛУЖИВАТЬ () обслуговувати.
ОБСТАНОВКА () оточення.
ОБСТИНАЦИЯ (лат. obstinatio, *-onis, f*) впертість, *-тості*, обстинація.
ОБСТИПАЦИЯ (лат. obstipatio, *-onis, f*) запертя, закріп, обстипація.
ОБСТОЯТЕЛЬНЫЙ () докладний, грунтовний.
ОБСТОЯТЕЛЬСТВО () обставина.
ОБСТРУКЦИЯ (лат. obstructio, *-onis, f*) запертя, запирання, перешкода, перепона, завада, непрохідність, *-ності*, обструкція.
ОБСУЖДЕНИЕ () обговорення, обговорювання, обміркування, обрада, обраджування, обмірковування, обдум, обдумування.
ОБТУРАТОР (лат. obturator, *-oris, m*) затуляч, затульник, затинач, затикач, затикальник, заткнчк, обтуратор; (пол. 1.*/mandryn/* zatyczka; 2. zasłaniacz, mięsień zasłaniający).
ОБТУРАТОРНЫЙ (лат. obturatorius, *-a, -um*) затульний, затинальний, затикальний, обтураторний; (пол. zatykający, zasłonowy).
ОБТУРАЦИОННЫЙ (лат. obturatorius, *-a, -um*) затульний, затинальний, затикальний, обтураційний.
ОБТУРАЦИЯ (лат. obturatio, *-onis, f*) затул, затулення, затинання, заткання, заткнення, закупорення, закупорювання, обтурація; (пол. zatkanie, zatykanie, zasłanianie).
ОБУВАТЬ () взувати.

ОБУВЬ () взуття.
ОБУГЛИВАНИЕ () звуглювання, звуглення, обвуглювання, обвуглення.
ОБУСЛОВЛЕННЫЙ () зумовлений, обумовлений.
ОБУЧАТЬ () навчати.
ОБУЧЕНИЕ () навчання, вишкіл.
ОБХВАТ () охоплення; охоплювання; обіймище.
ОБХВАТЫВАТЬ () обхоплювати.
ОБХОД () обхід; обмин.
ОБХОДИТЕЛЬНЫЙ () гречний, ввічливий, привітний, обіхідливий.
ОБШЕЛУШЕННЫЙ () облущений, полущений.
ОБШИРНЫЙ () розлогий, розложистий, простяжний, обширий.
ОБЩАТЬСЯ () спілкуватись.
ОБЩЕ- () загально-.
ОБЩЕЖИТИЕ () 1. гуртожиток, *-тка*; 2. співжиття, гуртожит, *-у*.
ОБЩЕИЗВЕСТНЫЙ () загальновідомий, загальнознаний.
ОБЩЕНЕВРОТИЧЕСКИЙ () загальноневротичний.
ОБЩЕПРИНЯТЫЙ () загальноприйнятий.
ОБЩЕСТВЕННЫЙ () суспільний, громадський.
ОБЩЕСТВО () 1. суспільство; 2. товариство; 3 громада, спілка.
ОБЩЕСУЖЕННЫЙ (лат. justominor) загальнозвужений.
ОБЩЕТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ () загальнолікувальний, загальнотерапевтичний.
ОБЩЕУПОТРЕБИТЕЛЬНЫЙ () загальновживаний, загальноуживаний.
ОБЩИЙ 1.(лат. generalis, *-e*) загальний; 2.(лат. communis, *-e*) спільний.
ОБЩНОСТЬ () спільність, *-ності*, загал.
ОБЪЕДАНИЕ () об'їдання, обжирання, налигання.
ОБЪЕДИНЕНИЕ () об'єднання, з'єднання, злука.
ОБЪЕКТ (лат. objectum, *-i, n*) предмет, об'єкт; (рос. предмет; пол. przedmiot).
ОБЪЕКТИВ (лат. objectivum, *-i, n*) предметолупа, предметосочка, об'єктив.
ОБЪЕКТИВИЗАЦИЯ () */докон./* 1. упредметнення; 2. унеупередження, убезсторонення, об'єктивізування; */недок./* 1. упредметнювання; 2. унеупереджування, убезсторонювання, об'єктивізовування, об'єктивізація.
ОБЪЕКТИВИЗИРОВАНИЕ () 1. упредметнювання; 2. унеупереджування, убезсторонювання, об'єктивізовування.
ОБЪЕКТИВИЗИРОВАННЫЙ () 1. упредметнений; 2. унеупереджуваний, убезсторонений, об'єктивізований.
ОБЪЕКТИВИЗИРОВАТЬ () 1. упредметнювати; 2. унеупереджувати, убезсторонювати, об'єктивізовувати.
ОБЪЕКТИВИЗОВАТЬ () 1. упредметнити; 2. унеупереджити, убезсторонити, об'єктивізувати.
ОБЪЕКТИВНЫЙ (лат. objectivus, *-a, -um*) 1. предметовий; 2. неупереджений, безсторонній, об'єктивний; (рос. 2. непредубеждённый; пол. 1. przedmiotowy).
ОБЪЕКТНЫЙ (лат. objectus, *-a, -um*; objecticus, *-a, -um*) предметний, об'єктний.
ОБЪЁМ (лат. volumen, *-inis, n*; dimensio, *-onis, f*) об'єм, *-у*, обсяг, *-у*, обшир, *-у*.
ОБЪЁМИСТЫЙ (лат. voluminosus, *-a, -um*) об'ємистий, обсяжистий, обсягуватий, обширистий, обшируватий.
ОБЪЁМНЫЙ () об'ємний, обсяжний, обсяговий.
ОБЪЯВЛЕНИЕ () оголошення, об'ява.
ОБЪЯСНЕНИЕ () пояснення.
ОБЫДЕННЫЙ () буденний, повсякчасний.
ОБЫЗВЕСТВИТЬ () звапнувати, обвапнувати.
ОБЫЗВЕСТВИТЬСЯ () звапнуватись, обвапнуватись.
ОБЫЗВЕСТВЛЕНИЕ (лат. calcificatio, *-onis, f*; calcinosis, *-is, f*) звапнення, обвапнення, обвапнування.
ОБЫЗВЕСТВЛЁННЫЙ (лат. calcificationis, *-e*; calcinosus, *-a, -um*) звапнований, обвапнований.
ОБЫЗВЕСТВЛЯТЬ () звапновувати, обвапновувати.
ОБЫЗВЕСТВЛЯТЬСЯ () звапновуватись, обвапновуватись.
ОБЫКНОВЕННЫЙ (лат. normalis, *-e*; simplex, *-icis*; vulgaris, *-e*; communis, *-e*) звичайний, призвичаєний.
ОБЫЧНЫЙ (лат. habitualis, *-e*; normalis, *-e*; vulgaris, *-e*) звичний, звичайний.
ОБЯЗАННОСТЬ () обов'язок, *-зку*, повинність, *-ності*.
ОБЯЗАННЫЙ () зобов'язаний, повинний.
ОБЯЗАТЕЛЬНО () обов'язково, неодмінно, конче, конечно, доконечно.
ОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ (лат. obligatus, *-a, -um*; obligatorius, *-a, -um*) обов'язковий.
ОВАЛОЦИТОЗ (лат. ovalocytosis, *-is, f*; elliptocytosis, *-is, f*; anaemia haemolytica ovalocytica [elliptocytaria, elliptocytica, elliptocytotica]; syndromum Dresbach-i) овалоцитоз. Еліптоцитозна анемія. Еліптоцитарна [овалоклітинна] гемолітична анемія. Гемолітична еліптоцитарна [овалоклітинна] анемія.

ОВАЛ (лат. ovalum, *-i, n*; ovoidum, *-i, n*; ovoideus, *-i, m*: від лат. ovum, *-i, n* – яйце + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) яйчук, яйцеподіб, яйцеподібець, *-бця*, яйцеподібник, овал.

ОВАЛЬНЫЙ (лат. ovalis, *-e*; ovoideus, *-a, -um*: від ovum, *-i, n* – яйце) кругловитягнутий, кругловитягнений, яйцевий, яйчастий, яйцюватий, яйцеподібний, овальний; (рос. яйцевидный, яйцеобразный).

ОВАРИАЛГИЯ (лат. ovarialgia, *-ae, f*: від ovarium, *-ii, n* – яєчник, жіноча статева залоза + гр. algos αλγος – біль) яєчникобіль, *-болю*, яєчникоболість, *-лості*, яєчникоболючість, *-чості*, яєчникоболісність, *-ності*, оваріал(ь)ґія.

ОВАРИАЛЬНЫЙ (лат. ovarialis, *-e*: від ovaricus, *-a, m*: від ovarium, *-ii, n* – яєчник, жіноча статева залоза) яєчниковий, оваріальний.

ОВАРИОТОМИЯ (лат. ovariotomia, *-ae, f*: від ovarium, *-ii, n* – яєчник, жіноча статева залоза) яєчникорозтин, яєчникорозтинання, яєчникорозітнення, оваріотомія.

ОВАРИПРИВНЫЙ (лат. ovariprivus, *-a, -um*: від ovarium, *-ii, n* – яєчник, жіноча статева залоза) оварипривний.

ОВАРИЭКТОМИЯ (лат. ovariectomia, *-ae, f*: від ovarium, *-ii, n* – яєчник, жіноча статева залоза) яєчниковитин, яєчниковитинання, яєчниковитнення, оваріектомія.

ОВЛАДЕВАТЬ () оволодівати, опановувати.

ОВОГЕНЕЗ (лат. ovogenesis, *-is, f*: від ovum, *-i, n* /PNA/ – яйце; яйцеклітина; ovulum, *-i, n* /BNA, JNA/ – яйцеклітина, жіноча статева клітина; oogenesis, *-is, f*: від гр. oon – яйце) яйцеклітиноутвір, *-вору*, яйцеклітиноутворення, яйцеутворення, овоґенез; */див. тж* ***ООГЕНЕЗ****/*.

ОВОИД (лат. ovoidum, *-i, n*; ovoideus, *-i, m*; ovalum, *-i, n*: від лат. ovum, *-i, n* – яйце + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) яйчук, яйцеподіб, яйцеподібець, *-бця*, яйцеподібник, овоїд.

ОВОИДИЗМ (лат. ovoidismus, *-i, m*: від лат. ovum, *-i, n* – яйце + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; -oidia, *-ae, f*) яйцеподоба, яйцеподіб'я, яйцеподібність, *-ності*, овоїдизм.

ОВОИДНЫЙ (лат. ovoideus, *-a, -um*; ovalis, *-e*: від лат. ovum, *-i, n* – яйце + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) яйцеподібний, яйцеподібниковий, овоїдний; (рос. яйцевидный, яйцеобразный).

ОВОЛОСЕНИЕ () зволошення, оволошення, оволошеність, *-ності*, оволосіння, обволосіння, оволосся, оволосність, *-ності*.

ОВОЦИТ (лат. ovocytus, *-i, m*; ovocytum, *-i, n*; oocytus, *-i, m*; oocytum, *-i, n*) яйцеклітина, овоцит; (рос. яйцеклетка; пол. komórka jajowa).

ОВОЩИ () городина, овочі.

ОВУЛЯ (лат. ovula, *-ae, f*) кулька, овуля.

ОВУЛЯЦИЯ (лат. ovulatio, *-onis, f*) яйцевикид, яйцевихід, *-ходу*, яйцеклітиновикид, яйцеклітиновихід, *-ходу*, овуляція; (яп. hairan).

ОГИБАТЬ () огинати, обгинати, оминати, обходити.

ОГИБАЮЩИЙ (лат. circumflexus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* огинальний, огинаючий, обгинальний, обгинаючий; 2.*/дієприкм./* що огинає, що обгинає.

ОГЛОХНУТЬ () оглухнути, поглухнути.

ОГЛУШАЮЩИЙ () оглушливий.

ОГЛУШЕНИЕ () приголомшення, оглушення.

ОГЛУШИТЕЛЬНЫЙ () оглушний, оглушливий.

ОГЛЯДЕТЬ () оглянути, озирнути, обдивитись.

ОГЛЯДЫВАНИЕ () оглядання, озирання.

ОГНЕННЫЙ () вогненний, вогняний.

ОГНЕСТРЕЛЬНЫЙ (лат. sclopetarius, *-a, -um*) вогнепальний, стрільний.

ОГНЕТУШИТЕЛЬ () вогнегасник.

ОГНЕУПОРНЫЙ () вогнетривкий.

ОГОЛЕНИЕ (лат. denudatio, *-onis, f*) */докон./* огоління; */недок./* оголювання.

ОГОНЬ () вогонь.

ОГОРАЖИВАТЬ () огороджувати, обгороджувати.

ОГОРЧИТЕЛЬНЫЙ () прикрий, сумний.

ОГРАДА (лат. claustrum, *-i, n*) огорожа.

ОГРАДИТЬ () обгородити, відгородити, убезпечити.

ОГРАНИЧЕНИЕ (лат. localisatio, *-onis, f*) обмеження, обмежування.

ОГРАНИЧЕННЫЙ */В ПРОСТРАНСТВЕ/* (лат. circumscriptus, *-a, -um*) обмежений */у просторі/*.

ОГРАНИЧИВАТЬ () обмежувати, обмежовувати.

ОГРАНИЧИВАЮЩИЙ (лат. limitans, *-antis*) 1.*/прикм./* обмежуючий, обмежувальний; 2.*/дієприкм./* що обмежує.

ОГРАНИЧИТЕЛЬ () обмежник, обмежувач.

ОГРОМНЫЙ () величезний, здоровенний.

ОГРУБЕВАТЬ () огрубівати, огрубати, грубнути, грубшати, грубішати.

ОГРУБЕВШИЙ () 1.*/прикм./* згрубілий, огрублий; 2.*/дієприкм./* що згрубів, що огруб.

ОГРУБЕЛЫЙ () згрубілий, огрублий.
ОГУРЕЦ () огірок, *-рка*, гірок, *-рка*.
ОГУРЕЧНИК (ОГУРЕЧНАЯ ТРАВА, БУРАЧНИК) ЛЕКАРСТВЕННЫЙ (лат. Borago officinalis *L.*) огірочник лікарський; (пол. ogórecznik lekarski).
ОДАРЁННОСТЬ () обдарованість, *-ності*.
ОДЕВАТЬ () одягати, вдягати, вбирати.
ОДЕЖДА () одяг, одіж, вбрання.
ОДЁРГИВАТЬ () обсмикувати, осмикувати; спиняти, осаджувати.
ОДЕРЕВЕНЕЛОСТЬ () заклеклість, *-лості*, затерплість, *-лості*, потерплість, *-лості*, задерев'янілість, *-лості*.
ОДЕРЖИМЫЙ () захоплений, охоплений, одержимий.
ОДЕЯЛО () ковдра, укривало, ліжник.
ОДИНАКОВЫЙ (лат. aequalis, *-e*) однаковий.
ОДИН- (лат. odyn-; odyno-: від гр. odyne – біль; algo-; algesi-: від гр. αλγος algos – біль) больо-, один-.
ОДИНАКУЗИС (лат. odynacusis, *-is, f*) одинакузис.
ОДИНОКИЙ (лат. solitarius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* самітний, самотній, одинокий, поодинокий; 2.*/імен./* самітник, одинак, одинець, *-нця*.
-ОДИНИЯ (лат. -odynia, *-ae, f*: від гр. odyne – біль; -algia, *-ae, f*: від гр. αλγος algos – біль) -біль, *-болю*, -білля, -болість, *-лості*, -болісність, *-ності*, -болючість, *-чості*, -одинія; */див. тж* ***-АЛГИЯ, -АЛЬГИЯ*** */.*
ОДИНО- (лат. odyno-; odyn-: від гр. odyne – біль; algo-; algesi-: від гр. αλγος algos – біль) больо-, одино-.
ОДИНОФАГИЯ (лат. odynophagia, *-ae, f*) одинофагія.
ОДИНОФОБИЯ (лат. odynophobia, *-ae, f*) болебоязнь, болебоясть, болебоязність, *-ності*, болебоязкість, *-кості*, болебояння, болестрах, болеострах, болежах, болеляк, болелячність, *-ності*, одинофобія. Нав'язливий страх болю (перед болем).
ОДИНОЧНЫЙ (лат. solitarius, *-ii, m*) поодинокий.
ОДНОВРЕМЕННО () одночасно, рівночасно, водночас, воднораз.
ОДНОВРЕМЕННЫЙ (лат. isochronus, *-a, -um*; simultaneus, *-a, -um*; synchronus, *-a, -um*) одночасний, рівночасний.
ОДНОГЛАЗЫЙ (лат. monocularis, *-e*) одноокий.
ОДНОГНЁЗДНЫЙ (лат. unilocularis, *-e*) одногніздовий.
ОДНОДНЕВНЫЙ (лат. diurnus, *-a, -um*; ephemerus, *-a, -um*) одноденний.
ОДНОЗНАЧНЫЙ (лат. synonymus, *-a, -um*) однозначний.
ОДНОИМЁННЫЙ (лат. homonymus, *-a, -um*; synonymus, *-a, -um*) однойменний.
ОДНОКАМЕРНЫЙ (лат. unilocularis, *-e*) однопорожнинний, однокомірний, однокомірковий, однокамерний; (рос. одноподостной).
ОДНОКЛЕТОЧНЫЙ (лат. unicellularis, *-e*) одноклітинний.
ОДНОКРАТНЫЙ () одноразовий.
ОДНООБРАЗНЫЙ () одноманітний.
ОДНОПЛОДНЫЙ () одноплідний, одноплодовий; (пол. jednopłodowy).
ОДНОПОЛОСТНОЙ (лат. unilocularis, *-e*) однопорожнинний.
ОДНОПОЛЫЙ (лат. unisexualis, *-e*) одностатевий.
ОДНОПОЛЮСНЫЙ (лат. unipolaris, *-e*) однополюсний.
ОДНОРОГИЙ (лат. unicornis, *-e*) однорогий.
ОДНОРОДНЫЙ (лат. homogenes, *G. -is*) однорідний.
ОДНОСЛОЙНЫЙ () одношаровий.
ОДНОСТОРОННИЙ (лат. unilateralis, *-e*) однобічний.
ОДНОЦВЕТНЫЙ () однобарвний, однобарвий, одноколірний.
ОДНОЯДЕРНЫЙ (лат. mononuclearis, *-e*) одноядерний, одноядровий.
ОДОБРЕНИЕ () схвалення, схвалювання; похвала.
ОДОЛЕВАТЬ () долати, подужувати.
ОДОЛЕТЬ () подолати, здолати, подужати.
ОДОЛЖИТЬ () позичити.
ОДОЛИМЫЙ () здоланний.
ОДОНТАЛГИЯ (лат. odontalgia, *-ae, f*) зубобіль, зубний біль, одонтал(ь)ґія.
ОДОНТИАЗ (лат. odontiasis, *-is, f*) одонтіаз.
ОДОНТИТ (лат. odontitis, *-tidis, f*) одонтит.
ОДОНТОГЕННЫЙ (лат. odontogenes, *G. -is*) зубопохідний, одонтоґенний.
ОДОНТОЛИТ (лат. odontolithus, *-i, m*) винник, винний камінь, *-меня*, зубокамінь, *-меня*, зубний камінь, *-меня*, одонтоліт.
ОДОНТОЛОГ (лат. odontologus, *-i, m*) зубник, зубівник, зубознавець, *-вця*, одонтолоґ; */жін./* зубничка, зубниця, зубівниця, зубознавиця, одонтолоґиня.
ОДОНТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. odontologicus, *-a, -um*) зубничий, зубницький, зубівничий, зубознавчий, зубознавський, одонтолоґічний.

ОДОНТОЛОГИЯ (лат. odontologia, *-ae, f*) зубництво, зубівництво, зубознавство, одонтологія; (нім. Zahnheilkunde).
ОДОНТОМА (лат. odontoma, *-atis, n /pl. -ata/*) зубчак, зубоопух, зубопухлина, одонтома.
ОДОНТОРРАГИЯ (лат. odontorrhagia, *-ae, f*) зубокровотіч, *-течі*, зубокровотеча, одонторагія.
ОДУРЯЮЩИЙ () дурманний, дурманливий.
ОДУТЛОВАТОСТЬ (лат. pastositas, *-atis, f*) брезкливість, *-вості*, брязкливість, *-вості*, одутливість, *-вості*, одутлість, *-лості*, одутість, *-тості*.
ОДУТЛОВАТЫЙ (лат. pastosus, *-a, -um*) брезкливий, набрезкливий, брезклюватий, брязкливий, брязклюватий, одутливий, одутлуватий.
ОДУТЛОСТЬ () брезклість, *-лості*, брязклість, *-лості*, одутість, *-тості*, одутлість, *-лості*, одутність, *-ності*.
ОДУТЛЫЙ () брезклий, набрезклий, брязклий, одутий, одутний, одутлий.
ОДУШЕВЛЁННЫЙ () 1. живий; 2. натхненний, захоплений, піднесений.
ОДЫШКА (лат. dyspnoë, *-es, f*; dyspnoea, *-ae, f*: від гр. dys – вада, розлад, утруднення + pneo – дути, дихати) задих, задишка.
ОЖЕРЕЛЬЕ () намисто, нашийниця.
ОЖИВЛЕНИЕ (лат. reanimatio, *-onis, f*; revivificatio, *-onis, f*; vivificatio, *-onis, f*) 1. оживлення, оживляння; 2. пожвавлення.
ОЖИВЛЁННО () жваво.
ОЖИВЛЁННЫЙ () відживлений, оживлений; жвавий.
ОЖИВЛЯТЬ () оживляти, відживлювати; пожвавлювати.
ОЖИДАНИЕ () чекання, очікування; сподівання.
ОЖИДАТЬСЯ () передбачатись, очікуватись.
ОЖИРЕВШИЙ (лат. adiposus, *-a, -um*) зажирілий.
ОЖИРЕНИЕ (лат. adipositas, *-atis, f*) отовщення, ожиріння, зажирілість, *-лості*, опасистість, *-тості*, гладкість, *-кості*.
ОЖИРЕНИЕ, ОБЩЕЕ (лат. obesitas, *-atis, f*; adipositas, *-atis, f*) загальноожиріння, загальне ожиріння.
ОЖОГ (лат. combustio, *-onis, f*) опік, обпікання, обпечення, опал, опалення.
ОЖОГ КОЖИ (лат. combustio, *-onis, f*) опік, шкіроопік, опік шкіри.
ОЖОГОВЫЙ () опіковий.
-ОЗ (лат. -osis, *-is, f*: від гр. -osis – незапальне захворювання) -ів'я, -овість, *-вості*, -евість, *-вості*, -астість, *-тості*, -оз; (пол. -ica).
-ОЗА (лат. -osa, *-ae, f*) -ковина, -оза; (рос. -чатка).
ОЗАБОЧЕННЫЙ () стурбований, занепокоєний, заклопотаний, заклопочений.
ОЗДОРОВИТЕЛЬНЫЙ (лат. sanitarius, *-a, -um*) оздоровчий.
ОЗДОРОВЛЕНИЕ (лат. sanatio, *-onis, f*; assanatio, *-onis, f*) оздоровлення.
ОЗЕНА (лат. ozaena, *-ae, f*) смородонежить */Р.-тю, О.-тем, ч.*, або *Р.-ті, ж./*, смородонежит */Р.-ту, О.-тем, ч./*, смердючий [сморідний] нежить [нежит], смердюча [смерідна] нежить, озена.
ОЗНАКОМИТЬ () ознайомити.
ОЗНОБ (лат. frigus, *-oris, n*; frigor, *-oris, m*) мороз, холод, змох, дриж, дрижаки, дрощ, трясця, тіпанка; */див.тж ЗНОБ/*.
ОЗОКЕРИТ () земновіск, озокерит.
ОЗЯБАНИЕ (лат. refrigeratio, *-onis, f*) захолонення, захолодження.
ОЗЯБАТЬ () промерзати, померзати, мерзти, мерзнути, захолоджуватись.
ОЗЯБНУТЬ () промерзти, промерзнути, померзти, померзнути, захолодитись.
ОЗЯБШИЙ () 1.*/прикм./* промерзлий, померзлий, захолоджений; 2.*/дієприкм./* що промерз, що захолодився.
-ОИД (лат. -oidum, *-i, n*; -oideus, *-i, m*: від гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) -чук; -подіб, *-добу*, -подібець, *-бця*, -подібник, ніби-, -оїд.
-ОИДИЗМ (лат. -oidismus, *-i, m*: від гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд; -oidia, *-ae, f*) -подоба, -подіб'я, -подібність, *-ності*, -оїдизм.
-ОИДНЫЙ (лат. -oideus, *-a, -um*: від гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) -подібний, -подібниковий, ніби-, -оїдний.
-ОИДЫ (лат. -oides, *-um, f /pl./*) -оїди.
ОКАЗАНИЕ () подання, подавання, надання; виявлення.
ОКАЗЫВАТЬ () подавати, надавати.
ОКАЗЫВАТЬСЯ () опинятись; виявлятись, показуватись.
ОКАЗЫВАЮЩИЙ () що робить, впливаючий, що впливає, подаючий, що подає, сприяючий, що сприяє.
ОКАЙМЛЁННЫЙ (лат. marginatus, *-a, -um*; vallatus, *-a, -um*) облямований.
ОКАЙМЛЯТЬ () обводити, облямовувати, обрамлювати, оточувати.
ОКАМЕНЕВАТЬ () кам'яніти.
ОКАМЕНЕВШИЙ (лат. petrosus, *-a, -um*) закам'янілий, скам'янілий.
ОКАМЕНЕЛОСТЬ (лат. petrificatum, *-i, n*) закам'янілість, *-лості*, скам'янілість, *-лості*.

ОКАМЕНЕЛЫЕ ОБОЛОЧКИ (лат. lithokelyphos) закам'янілі оболонки.
ОКАМЕНЕЛЫЙ (лат. petrosus, *-a, -um*) закам'янілий, скам'янілий; */див. тж ЗАКАМЕНЕЛЫЙ/.*
ОКАМЕНЕЛЫЙ ПЛОД (лат. lithopaedion) закам'янілий плід.
ОКАМЕНЕЛЫЙ ПЛОД И ПОСЛЕД (лат. lithokelyphospaedion) закам'янілий плід та послід.
ОКАМЕНЕНИЕ (лат. petrificatio, *-onis, f*) закам'яніння, скам'яніння.
ОКАМЕНЕТЬ () закам'яніти, скам'яніти.
ОКАНЧИВАТЬ () кінчати, закінчувати, скінчати.
ОКИ */ОСТРАЯ КИШЕЧНАЯ ИНФЕКЦИЯ/* () ГКІ */гостра кишкова інфекція/.*
ОКИСЕЛ (лат. oxydum, *-i, n*) окисень, *-сню*, окисел, *-слу*, окис, *-у /ч./*; (рос. окись */ж./*; пол. tlenek).
ОКИСЛЕНИЕ (лат. oxydatio, *-onis, f*; oxydisatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* окиснення, окислення; 2.*/недок./* окиснювання, окислювання.
ОКИСЛЁННЫЙ (лат. oxydatus, *-a, -um*) окиснений, окислений.
ОКИСЛИВАНИЕ (лат. oxydatio, *-onis, f*; oxydisatio, *-onis, f*) окиснювання, окислювання.
ОКИСЛИТЕЛЬ (лат. oxydator, *-oris, m*) окисник, окиснювач, окислювач.
ОКИСЛИТЕЛЬНО-ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫЙ () окисно-відновний.
ОКИСЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. oxydativus, *-a, -um*; oxydatiosus, *-a, -um*) окисний, окиснювальний, окислювальний.
ОКИСЛИТЬ (лат. oxydare) окиснити, окислити.
ОКИСЛИТЬСЯ () окиснитись, окислитись.
ОКИСЛЯТЬ (лат. oxydare; oxygenare) окисняти, окиснювати, окисляти, окислювати.
ОКИСЛЯТЬСЯ () окислятись, окиснюватись, окислятись, окислюватись.
ОКИСНЫЙ (лат. oxydatus, *-a, -um*) окисний.
ОКИСЬ */ж./* (лат. oxydum, *-i, n*) окисень, *-сню*, окис, *-у /ч./*, окисел, *-слу*; (рос. окисел; пол. tlenek).
ОККЛЮЗИОННЫЙ () оклюзійний.
ОККЛЮЗИЯ (лат. occlusio, *-onis, f*) 1.*/зубів/* прикус, *-у*, змикання; 2. перекривання, зарощення, заростання, закупорка, закриття, затулення, заткнення, закупорення, закупорювання, непрохідність, *-ності*, оклюзія.
ОККУЛЬТНЫЙ (лат. occultus, *-a, -um*) прихований, притаєний, потайний, потаємний, окультний; (рос. скрытый).
ОКНО (лат. fenestra, *-ae, f*) вікно.
ОКОЛО- 1.(лат. para-) при-, коло-; 2.(лат. peri-) о-, об-, навколо-.
ОКОЛОАОРТАЛЬНЫЙ (лат. periaortalis, *-e*) навколоаортальний.
ОКОЛОВЕРХУШЕЧНЫЙ (лат. periapicalis, *-e*) навколоверхівковий.
ОКОЛОВЛАГАЛИЩНЫЙ (лат. paravaginalis, *-e*) припіхвовий, припіхвинний.
ОКОЛОГЛОТОЧНЫЙ () навкологлотковий.
ОКОЛОГРУДИННЫЙ (лат. parasternalis, *-e*) навкологруднинний.
ОКОЛОКРЕСТЦОВЫЙ 1.(лат. parasacralis, *-e*) прикрижовий; 2.(лат. perisacralis, *-e*) навколокрижовий.
ОКОЛОМАТОЧНЫЙ 1.(лат. parametralis, *-e*; parauteralis, *-e*) приуразовий, приматковий; 2.(лат. perimetricus, *-a, -um*; periuterinus, *-a, -um*) обуразовий, оматковий, навколоуразовий, навколоматковий, навколодитинниковий.
ОКОЛОНОГТЕВОЙ () навколонігтьовий.
ОКОЛОНОСОВОЙ 1.(лат. paranasalis, *-e*) приносовий; 2.(лат. perinasalis, *-e*) навколоносовий.
ОКОЛОПАХОВЫЙ () припахвинний.
ОКОЛОПЛОДНЫЙ () навколоплідний.
ОКОЛОПОЗВОНОЧНЫЙ 1.(лат. paravertebralis, *-e*) прихребетний; 2.(лат. perivertebralis, *-e*) навколохребетний, навколохребтовий.
ОКОЛОПОЧЕЧНЫЙ (лат. pararenalis, *-e*; paranephralis, *-e*) принирковий.
ОКОЛОПРЯМОКИШЕЧНЫЙ 1.(лат. pararectalis, *-e*) прикутній, прикутневий, припрямокишковий; 2.(лат. perirectalis, *-e*) навколокутній, навколокутневий, навколопрямокишковий.
ОКОЛОПУЗЫРНЫЙ (лат. paravesicalis, *-e*) приміхуровий.
ОКОЛОПУПОЧНЫЙ 1.(лат. paraumbilicalis, *-e*) припупковий, припупцевий; 2.(лат. periumbilicalis, *-e*) навколопупковий, навколопупцевий.
ОКОЛОРОТОВОЙ () навколоротовий.
ОКОЛОСЕРДЕЧНАЯ СУМКА (лат. pericardium, *-ii, n*) осердя, серцева сорочка, навколосерцева сумка.
ОКОЛОСЕРДЕЧНЫЙ (лат. pericardialis, *-e*; pericardiacus, *-a, -um*) навколосерцевий.
ОКОЛОСОСКОВЫЙ () навколопипковий, колопипковий.
ОКОЛОСОСУДИСТЫЙ (лат. perivascularis, *-e*) навколосудинний.
ОКОЛОСУСТАВНОЙ () навколосуглобовий.
ОКОЛОУШНАЯ ЖЕЛЕЗА (лат. parotis, *-idis, f*) привушня, привухівка, привухозалоза, привушнозалоза, привушна залоза; (пол. przyusznica (ślinianka przyuszna)).
ОКОЛОУШНЫЙ (лат. paroticus, *-a, -um*; parotideus, *-a, -um*) привушний.
ОКОЛОХРЯЩЕВОЙ (лат. perichondralis, *-e*) навколоохрясний, навколоохрящовий.
ОКОЛОШЕЕЧНЫЙ 1.(лат. paracervicalis, *-e*) пришийковий, колошийковий; 2.(лат. pericervicalis, *-e*) навколошийковий.

ОКОЛОЩИТОВИДНЫЙ 1.(лат. parathyreoideus, *-a, -um*) прищитуватий, прищитоподібний, прищитовидний, колощитуватий; 2.(лат. perithyreoideus, *-a, -um*) навколощитуватий, навколощитоподібний, навколощитовидний.
ОКОЛЬНЫЙ () кружний.
ОКОНЕЧНОСТЬ () край, кінець, *-нця*.
ОКОНЧАНИЕ (лат. terminus, *-i, m*) закінчення, скінчення, приконеччя.
ОКОНЧАТЕЛЬНЫЙ () остаточний.
ОКОСТЕНЕВШИЙ (лат. ossificans, *-antis*) закостенілий.
ОКОСТЕНЕНИЕ (лат. ossificatio, *-onis, f*) скостеніння, закостеніння, скістчення, окістчення.
ОКОСТЕНЕТЬ () скостеніти, закостеніти.
ОКОЧЕНЕВАТЬ () клякнути, заклякати, оклякати, дубіти, коцюбнути, коліти.
ОКОЧЕНЕВШИЙ (лат. rigidus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* закляклий, окляклий, покляклий, задублий, задубілий, одублий, одубілий, одубенілий, подубілий, закоцюблий, околілий; 2.*/дієприкм./* що закляк, що заклякнув, що задуб, що задубів.
ОКОЧЕНЕЛОСТЬ (лат. rigiditas, *-atis, f*; rigor, *-oris, m*) закляклість, *-лості*, задубілість, *-лості*, одубілість, *-лості*.
ОКОЧЕНЕЛЫЙ (лат. rigidus, *-a, -um*) закляклий, окляклий, покляклий, задублий, задубілий, одублий, одубілий, одубенілий, подубілий, закоцюблий, околілий.
ОКОЧЕНЕНИЕ (лат. rigiditas, *-atis, f*; rigor, *-oris, m*) заклякання, дубіння, задубіння, одубіння.
ОКОЧЕНЕНИЕ, ТРУПНОЕ (лат. rigor mortis) трупне заклякання (задубіння, одубіння).
ОКОЧЕНЕТЬ () поклякнути, заклякнути, заклякти, позаклякати, оклякнути, пооклякати, задубти, задубнути, задубіти, одубти, одубнути, одубіти, одубеніти, подубіти, подубнути, закоцюбнути, закоцюбти, околіти.
ОКОШКО () віконце.
ОКРАСКА (лат. color, *-oris, m*; pigmentatio, *-onis, f*) забарва, забарвлення, зафарбування.
ОКРАШЕННЫЙ () забарвлений, зафарбований.
ОКРАШИВАНИЕ () барвлення, фарбування.
ОКРАШИВАТЬ () забарвлювати, зафарбовувати.
ОКРЕПНУТЬ () зміцніти, подужчати.
ОКРЕПНУТЬ ПОСЛЕ БОЛЕЗНИ () остербнути.
ОКРЕСТНЫЙ () околишній, навколишній.
ОКРОВАВЛЕННЫЙ () закровлений, закривавлений, скривавлений, заюшений.
ОКРУГЛЁННЫЙ () заокруглений, закруглений.
ОКРУГЛИТЬ () заокруглити, закруглити.
ОКРУГЛЫЙ () круглястий, круглуватий, круглявий.
ОКРУГЛЯТЬ () заокруглювати, округлювати, викругляти, скругляти.
ОКРУЖАТЬ () оточувати, обступати, облягати, обгортати.
ОКРУЖАЮЩАЯ СРЕДА () довкілля; (словац. okolie).
ОКРУЖАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* навколишній, довколишній, оточувальний, оточуючий; 2.*/дієприкм./* що оточує.
ОКРУЖЁННЫЙ () оточений.
ОКРУЖНОСТЬ 1. (лат. circumferentia, *-ae, f*) кружина, окружність, *-ності*, обвід, *-воду*; 2. (лат. cyclus, *-i, m*) коло.
ОКСАЛУРИЯ (лат. oxaluria, *-ae, f*) оксалурія.
ОКСИ- (лат. oxy-) кисне-, накисне-, окисно-, окисло-, окси-; (рос. кислородо-; пол. tlenowo-).
ОКСИБИОЗ (лат. oxybiosis, *-is, f*; aërobiosis, *-is, f*) кисенність, *-ності*, кисенство, киснівість, *-вості*, киснівство, киснеживність, *-ності*, киснеживство, повітроживність, *-ності*, повітроживство, оксибіоз.
ОКСИБИОНТ (лат. oxybion, *-ntis, m*; aërobium, *-ii, n*; aërobion, *-i, n*; aërobus, *-i, m*; aëromicrobium, *-ii, n*) кисенець, *-нця*, киснівець, *-вця*, киснеживець, *-вця*, повітроживець, *-вця*, оксибіонт; (пол. tlenowiec).
ОКСИГЕМОГЛОБИН (лат. oxyhaemoglobinum, *-i, n*) оксигемоґлобін.
ОКСИГЕН (лат. oxygenium, *-ii, n*; O) кисень, *-сню*, оксиґен ; (рос. кислород; пол. tlen; словац. kyslík).
ОКСИГЕНАТОР (лат. oxygenator, *-oris, m*) накисник, накиснювач, накисенник, оксиґенатор.
ОКСИГЕНАЦИЯ (лат. oxygenatio, *-onis, f*) накиснення, */недок./* накиснювання, накисеннення, оксиґенація.
ОКСИГЕННЫЙ, ОКСИГЕНИЧЕСКИЙ (лат. oxygenicus, *-a, -um*) кисневий, оксиґенний, оксиґенічний; (рос. кислородный; пол. tlenowy).
ОКСИГЕНОТЕРАПИЯ (лат. oxygenotherapia, *-ae, f*) киснелікування, оксиґенотерапія. Кисневе лікування, лікування киснем; (рос. кислородолечение).
ОКСИД (лат. oxydum, *-i, n*) окисень, *-сню*, окисел, *-слу*, окис, *-у /ч./*, оксид; (рос. окись */ж./*, окисел; пол. tlenek; словац., kysličník).
ОКСИДАТОР (лат. oxydator, *-oris, m*) окисник, окиснювач, окислювач, оксидатор; (рос. окислитель).
ОКСИДАЦИОННЫЙ (лат. oxydativus, *-a, -um*; oxydatiosus, *-a, -um*) окисний, окиснювальний, окислювальний, оксидаційний; (рос. окислительный).

ОКСИДАЦИЯ (лат. oxydatio, *-onis, f*; oxydisatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* окиснення, окислення; 2.*/недок./* окиснювання, окислювання, окисання, оксидація; (рос. 1. окисление; 2. окисливание; пол. 1. utlenienie; 2. utlenianie; словац., okysličenie).
ОКСИДИМЕТРИЯ (лат. oxydimetria, *-ae, f*) оксидиметрія. Окисно-відновний аналіз; (рос. окислительно-восстановительный анализ).
ОКСИДИРОВАНИЕ (лат. oxydatio, *-onis, f*; oxydisatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* окиснення, окислення; 2.*/недок./* окиснювання, окислювання, оксидування, оксидання; (рос. 1. окисление; 2. окисливание; пол. 1. utlenienie; 2. utlenianie).
ОКСИДИРОВАННЫЙ (лат. oxydatus, *-a, -um*; oxygenatus, *-a, -um*) окиснений, окислений, оксидований; (рос. окисленный, окислённый; пол. utleniony).
ОКСИДИРОВАТЬ (лат. oxydare; oxygenare) */докон./* окиснити, окислити; */недок./* окиснювати, окисняти, окислювати, окисляти, оксидувати; (рос. */докон./* окислить; */недок./* окислять; словац., okysličovat').
ОКСИДИРОВАТЬСЯ () */докон./* окиснитись, окислитись; */недок./* окиснюватись, окиснятись, окислюватись, окислятись, оксидуватись; (рос. */докон./* окислиться; */недок./* окисляться).
ОКСИДИРОВКА (лат. oxydatio, *-onis, f*; oxydisatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* окиснення, окислення; 2.*/недок./* окиснювання, окислювання, оксидування, оксидання; (рос. 1. окисление; 2. окисливание; пол. 1. utlenienie; 2. utlenianie).
ОКСИДИРУЕМОСТЬ () окиснюваність, *-ності*, окислюваність, *-ності*, оксидованість, *-ності*.
ОКСИДИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* окиснюючий, окиснювальний, окислюючий, окислювальний, оксидуючий, оксидувальний; 2.*/дієприкм./* що окиснює, що окислює, що оксидує.
ОКСИДНЫЙ (лат. oxydatus, *-a, -um*) окисний, оксидний; (рос. окисный).
ОКСИДОЗ (лат. oxydosis, *-is, f*) оксидоз; (пол. kwasnica).
ОКСИДУЛЯТНЫЙ (лат. oxydulatus, *-a, -um*) закисний; (рос. закисный; пол. zakwaszony).
ОКСИДУЛЮМ (лат. oxydulum, *-i, n*) закис, *-су*, недокис, *-су*; (рос. закись; пол. podtlenek).
ОКСИОПИЯ (лат. oxyopia, *-ae, f*) надзір, понадзір, оксіопія. Надмірна гострота зору.
ОКСИУРИАЗ, ОКСИУРОЗ (лат. oxyuriasis, *-is, f*; oxyurosis, *-is, f*; enterobiosis, *-is, f*) оксіуріаз, оксіуроз. Гельмінтоз із ґрупи [скупини] кишкових нематодозів, що спричинюється гостриком (рос. острица; лат. Oxyuris vermicularis; Enterobius vermicularis); (пол. zakażenie owsikami).
ОКСИЦЕФАЛИЯ (лат. oxycephalia, *-ae, f*) оксицефалія. Високий череп конічної форми (вигляду).
ОКТЯБРЬ (лат. October, *-bris, m* – восьмий: від mensis october – восьмий місяць давньоримського календаря, що починався з березня: від числа octo – вісім) жовтень, *-тня*; (білор. кастрычнік; пол. październik; чес. říjen; в-луж.+н-луж., winowc; лит. spalis; тур. ekim).
ОКУЛИСТ (лат. oculista, *-ae, mf(com.)*; ocularius, *-ii, m*; ophthalmologus, *-i, m*; ophthalmiater, *-tri, m*) очник, очівник, очолікар, очнолікар, околікарк, окуліст; */жін./* очниця, очничка, очівниця, очолікарка, очнолікарка, околікарка, окулістка. Очний лікар [лікарка], спеціаліст [фахівець, знавець] з очних хвороб [хворіб]; (рос. глазник; яп. meisha, ganka'i).
ОКУЛОКУТАННЫЙ (лат. oculocutaneus, *-a, -um*) окошкірний, окулокутанний; (рос. глазокожный).
ОКУЛОМОТОРНЫЙ (лат. oculomotorius, *-a, -um*) окорушний, окоруховий, окуломоторний; (рос. глазодвигательный; пол. okoruchowy).
ОКУЛЯР (лат. ocular, *-aris, n*: від ocularis, *-e*; ocularius, *-a, -um* - очний: від oculus, *-i, m* - око) очик, очко, вічко, прозурка, околупа, окосочка, окуляр; (рос. глазок).
ОКУЛЯРНЫЙ (лат. 1. ocularis, *-e*; 2. ocularius, *-a, -um*) 1. очний; 2. очиковий, очковий, вічковий, околуповий, окосочковий, окулярний; (рос. 1. глазной; 2. глазковый; пол. 1. oczny).
ОКУНАТЬ () занурювати, зануряти.
ОКУРИВАНИЕ (лат. fumigatio, *-onis, f*) окурювання.
ОКУТАТЬ () обгорнути, загорнути, завинути, оповити, обкутати.
ОКУТЫВАТЬ () обгортати, обгортувати, загортати, загортувати, завивати, оповивати, обкутувати, вкутувати.
ОКЦИПИТАЛЬНЫЙ (лат. occipitalis, *-e*) потиличний, окципітальний; (рос. затылочный).
ОЛЕКРАНОН (лат. olecranon) олекранон.
ОЛЕОГРАНУЛЁМА (лат. oleogranuloma, *-atis, n /pl. -ata/*) олеоґранульома.
ОЛЕОТОРАКС (лат. oleothorax, *-acis, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) олеоторакс.
ОЛИВА (лат. oliva, *-ae, f*) 1. маслина; 2. оливина, олива.
ОЛИГ-, ОЛИГО- (лат. olig-, oligo-: від гр. oligos – малий, нечисленний, незначний) мало-, оліґ-, оліґо-.
ОЛИГАКИУРИЯ (лат. oligakiuria, *-ae, f*; oligakisuria, *-ae, f*) оліґакіурія.
ОЛИГЕМИЯ (лат. oligaemia, *-ae, f*: від гр. oligos – малий, нечисленний, незначний + гр. haima – кров; hypovolaemia, *-ae, f*; hypovolhaemia, *-ae, f*) малокрів'я, малокровність, *-ності*, малооб'ємокрів'я, малооб'ємокровність, *-ності*, недооб'ємокрів'я, недооб'ємокровність, *-ності*, кровооб'ємонестача, кровооб'ємонедостатність, *-ності*, кровооб'ємобрак, кровонестача, кровонедостатність, *-ності*, кровобрак, зменшокрів'я, зменшокровність, *-ності*, кровозменша, кровозменшення, кровозменшеність, *-ності*, оліґемія. Зменшення (недостатність) об'єму циркулюючої крові.
ОЛИГО-, ОЛИГ- (лат. oligo-, olig-: від гр. oligos – малий, нечисленний, незначний) мало-, оліґо-, оліґ-.
ОЛИГОГАЛАКТИЯ (лат. oligogalactia, *-ae, f*) маломолоччя, маломолочність, *-ності*, молокобрак, оліґоґалактія.

ОЛИГОГИДРАМНИОН (лат. oligohydramnion; oligohydramnia, *-ae, f*) маловіддя, маловоддя, маловодність, *-ності*, оліґогідрамніон; (рос. маловодие).
ОЛИГОЗООСПЕРМИЯ (лат. oligozoospermia, *-ae, f*) оліґозооспермія.
ОЛИГОМЕНОРЕЯ (лат. oligomenorrhoea, *-ae, f*) маломісячка, маломісячкотіч, *-течі*, маломісячкотеча, оліґоменорея.
ОЛИГОСИАЛГИЯ (лат. oligosialgia, *-ae, f*) оліґосіал(ь)ґія.
ОЛИГОФРЕН (лат. oligophrenus, *-i, m*: від гр. oligos – малий, нечисленний, незначний + гр. phren – ум, розум) малоум, малоумок, оліґофрен; (рос. малоумный, слабоумный).
ОЛИГОФРЕНИЯ (лат. oligophrenia, *-ae, f*: від гр. oligos – малий, нечисленний, незначний + гр. phren – ум, розум) малоумство, оліґофренія; (рос. малоумие, слабоумие). Усі форми зниження розумового рівня: I. набута – деменція (знеумство, знерозумство, розумоспад); II. вроджені: 1. легка – дебільність (недоумство), 2. середня – імбецильність (тупоумство), 3. важка – ідіотія (неумство, безумство, безрозумство); III. змішані (спадково-екзоґенні): 1. краніостеноз, 2. мікроцефалія (малоголів'я, малоголовість), 3. кретинізм (слабоумство).
ОЛИГОХРОМЕМИЯ (лат. oligochromaemia, *-ae, f*) оліґохромемія.
ОЛИГОЦИТЕМИЯ (лат. oligocythaemia, *-ae, f*) оліґоцитемія.
ОЛИГУРИЯ (лат. oliguria, *-ae, f*: від гр. oligos – малий, нечисленний, незначний + гр. uron – сеча) малосеччя, малосечність, *-ності*, сечобрак, сечозаник, оліґурія; (пол. skąpomocz).
ОЛОВО (лат. stanum, -i, n; Sn) цина, цінь, олово; (пол. cyna; словац. cín; чес. cín; болг. калай; серб. калај; хорв. kositar; словен. kositer; н.-луж. cen). */Українською назва "олово", "оливо" /д-рус. олово, оловъ/ (та й іншими слов'янськими мовами: пол. ołów, словац. olovo, чес. olovo, в.-луж. і н.-луж. wołoj, болг. олово, серб. ồлово, хорв. olovo) /оскільки з нього лили (відливали) кулі для вогнепальної зброї/ означає російський* ***"СВИНЕЦ"*** */лат.* ***plumbum****, -i, n; Pl/.*
-ОМА (лат. -oma, *-atis, n /pl. -ata/* – пухлина) -ак, -опух, -пухлина, -ома.
ОМАГРА (лат. omagra, *-ae, f*) омаґра.
ОМАЛГИЯ (лат. omalgia, *-ae, f*) омал(ь)ґія.
ОМАРТРИТ (лат. omarthritis, *-tidis, f*) омартрит.
ОМЕНТИТ (лат. omentitis, *-tidis, f*) оментит.
ОМЕНТОКАРДИОПЕКСИЯ (лат. omentocardiopexia, *-ae, f*) оментокардіопексія.
ОМЕРТВЕВАТЬ () мертвіти.
ОМЕРТВЕВШИЙ, ОМЕРТВЕЛЫЙ (лат. necroticus, *-a, -um*; gangraenosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* змертвілий, обмертвілий; 2.*/дієприкм./* що змертвів.
ОМЕРТВЕЛОСТЬ (лат. necrosis, *-is, f*) змертвілість, *-лості*, обмертвілість, *-лості*.
ОМЕРТВЕНИЕ (лат. necrosis, *-is, f*; mortificatio, *-onis, f*) змертвіння, обмертвіння.
ОМЕРТВЕНИЕ КОСТИ (лат. osteonecrosis, *-is, f*) кісткозмертвіння, змертвіння (обмертвіння) кістки.
ОМЕРТВЕТЬ () змертвіти, обмертвіти.
ОМЕРТВЛЕНИЕ (лат. necrotisatio, *-onis, f*) омертвлення, омертвляння.
ОМЕРТВЛЁННЫЙ (лат. necrotisationicus, *-a, -um*) омертвлений.
ОМОЗОЛЕЛОСТЬ (лат. callositas, *-atis, f*; callus, *-i, m*) нагніченість, *-ності*, мулявість, *-вості*, змозолілість, *-лості*.
ОМОЗОЛЕЛЫЙ (лат. callosus, *-a, -um*) змозолілий.
ОМОЗОЛЕНИЕ () змозоління.
ОМОЛАЖИВАНИЕ () відмолодження, відмолоджування, змолодження.
ОМОЛАЖИВАТЬ () омолоджувати.
ОМРАЧАТЬ () затьмарювати, потьмарювати; засмучувати.
ОМФАЛИТ (лат. omphalitis, *-tidis, f*) пупковиця, пупкозапал, пупкозапалення, пупцевиця, пупцезапал, пупцезапалення, омфаліт.
ОМФАЛОМЕЗЕНТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. omphalomesenterialis, *-e*; omphalomesentericus, *-a, -um*) омфаломезентеріальний.
ОМФАЛОРРАГИЯ (лат. omphalorrhagia, *-ae, f*) омфалораґія.
ОМФАЛОТАКСИС (лат. omphalotaxis, *-is, f*) омфалотаксис.
ОМФАЛОТОМИЯ (лат. omphalotomia, *-ae, f*) пуповиноперетин, пуповиноперетинання, пуповиноперетнення, пуповинопереріз, пуповиноперерізання, пуповиноперерізування, омфалотомія. Переріз (перерізання, перерізування) пуповини; (рос. пуповиноперерезка, перерезка пуповины).
ОМФАЛОФЛЕБИТ (лат. omphalophlebitis, *-tidis, f*) омфалофлебіт.
ОМФАЛОЦЕЛЕ (лат. omphalocele, *-es, f*) пупцекила, омфалоцеле.
ОМЫЛЕНИЕ (лат. saponificatio, *-onis, f*) омилення.
ОМЫТЬ () обмити.
ОНАНИЗМ (лат. onanismus, *-i, m*; onania, *-ae, f*: від імені Онана, сина Іуди [Юди]; masturbatio, *-onis, f*: від masturbari – забруднитись; солодіяти, рукоблудити; manustupration, *-onis, f*; ipsismus, *-i, m*; mentulomania, *-ae, f*; chiromania, *-ae, f*) солодійство, рукоблудство, трусійство, малахвія, онанізм; (рос. рукоблудие, рукоблудство, самоутоление, малакия, малахвия */від рос. малафья – сперма/*; пол.,

samogwałt; словац., samoprznenie; нім., Selbstbefleckung, Selbstbefriedigung, Ipsation; анґ., self-abuse, self-pollution).

ОНАНИРОВАТЬ (лат. onanire: від імені Онана, сина Іуди [Юди]; masturbare) солодіяти, солодити, рукоблудити, рукоблудникувати, онаніювати; (рос. рукоблудничать).

ОНАНИСТ (лат. onanistus, *-i, m*: від імені Онана, сина Іуди [Юди]; masturbator, *-oris, m*) солодій, рукоблуд, рукоблудник, онаніст; (рос. рукоблудник, малакейчик */від рос. малафья – сперма/*).

ОНАНИСТКА (лат. onanista, *-ae, f*: від імені Онана, сина Іуди [Юди]) солодійниця, рукоблудниця, онаністка; (рос. рукоблудница).

ОНАНИЯ (лат. onania, *-ae, f*; onanismus, *-i, m*: від імені Онана, сина Іуди [Юди]; masturbatio, *-onis, f*: від masturbari – забруднитись; солодіяти, рукоблудити; manustupration, *-onis, f*; ipsismus, *-i, m*; mentulomania, *-ae, f*; chiromania, *-ae, f*) солодійство, рукоблудство, трусійство, малахвія, онанія; (рос. рукоблудие, рукоблудство, самоутоление, малакия, малахвия */від рос. малафья – сперма/*; пол., samogwałt; нім., Selbstbefleckung, Selbstbefriedigung, Ipsation; анґ., self-abuse, self-pollution).

ОНЕМЕЛОСТЬ () оніміліcть, *-лості*, заніміліcть, *-лості*.

ОНЕМЕЛОСТЬ КОНЕЧНОСТИ (лат. obdormitio, *-onis, f*) кінцівкозаніміліcть, *-лості*.

ОНЕМЕНИЕ () затерплість, *-лості*, заніміння, оніміння, поніміння.

ОНИХИЯ (лат. onychia, *-ae, f*; panaritium, *-ii, n*) нігтеїда, нігтеїдь, нігтьоїда, нігтьоїдь, занігтиця, нігтезапал, нігтезапалення, оніхія; (рос. ногтееда; пол. zanokcica).

ОНИХОГРИПОЗ (лат. onychogryposis, *-is, f*; onychogryphosis, *-is, f*) оніхоґрипоз.

ОНИХОГРИФОЗ (лат. onychogryphosis, *-is, f*; onychogryposis, *-is, f*) оніхоґрифоз.

ОНИХОЗ (лат. onychosis, *-is, f*) оніхоз.

ОНИХОЛИЗ (лат. onycholysis, *-is, f*) оніхоліз.

ОНИХОПТОЗ (лат. onychoptosis, *-is, f*) оніхоптоз.

ОНИХОРЕКСИС (лат. onychorrhexis, *-is, f*) оніхорексис.

ОНИХОФАГИЯ (лат. onychophagia, *-ae, f*) оніхофаґія.

ОНИХОШИЗИС (лат. onychoschysis, *-is, f*) оніхо(сх/ш)изис.

ОНКО- (лат. onco-: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух) пухлино-, опухо-, онко-.

ОНКОГЕН (лат. oncogenum, *-i, n*; oncogenium, *-ii, n*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух + genos – рід, народження, походження; -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) пухлинотворець, *-рця*, пухлинопричинник, пухлиноспричинець, *-нця*, пухлиночинець, *-нця*, пухлиночинник, онкоген.

ОНКОГЕННЫЙ (лат. oncogenes, *G. -is*; oncogenus, *-a, -um*; oncogenicus, *-a, -um*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух + -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) пухлинорідний, пухлинотворчий, пухлинотворний, пухлинотвірний, пухлиноутвірний, пухлиноутворювальний, пухлинопохідний, пухлиновиниковий, пухлиновиникальний, пухлинопричинний, пухлинопричиновий, пухлиноспричинювальний, онкоґенний; (пол. nowotworotwórczy).

ОНКОГРАФИЯ (лат. oncographia, *-ae, f*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм) онкоґрафія. Ґрафічна реєстрація */за допомогою спеціального апарата – онкоґрафа/* об'ємних коливань внутрішніх орґанів, які настають при коливаннях притоку крові до орґану чи відтоку від нього.

ОНКОЛОГ (лат. oncologus, *-i, m*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух) пухлинник, пухлинівник, пухлинознавець, *-вця*, опухівник, опухознавець, *-вця*, онколог; */жін./* пухлинниця, пухлинівниця, пухлинознавиця, опухівниця, опухознавиця, онкологиня.

ОНКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. oncologus, *-a, -um*; oncologius, *-a, -um*; oncologicus, *-a, -um*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух) пухлинничий, пухлинницький, пухлинівничий, пухлинознавчий, пухлинознавський, опухівничий, опухівницький, опухознавчий, опухознавський, онколоґічний.

ОНКОЛОГИЯ (лат. oncologia, *-ae, f*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух) пухлинництво, пухлинівництво, пухлинознавство, опухівництво, опухознавство, онколоґія.

ОНКОХИРУРГ (лат. oncochirurgus, *-i, m*: від гр. гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух + χειρουργος cheirurgos – рукодільник, той, що діє рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) пухлинорізальник, пухлиногостровтручальник, опухорізальник, опухогостровтручальник, хірурґ; */жін./* пухлинорізальниця, пухлиногостровтручальниця, опухорізальниця, опухогостровтручальниця, хірурґиня.

ОНКОХИРУРГИЧЕСКИЙ (лат. oncochirurgicus, *-a, -um*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух + гр. χειρουργικος cheirurgikos – рукодільний, той, що діє рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) пухлинорізальний, пухлинорізальничий, пухлинорізальницький, пухлиногостровтручальний, пухлиногостровтручальничий,

пухлиногостровтручальницький, опухоопухорізальний, опухорізальничий, опухорізальницький, опухогостровтручальний, опухогостровтручальничий, опухогостровтручальницький, хірургічний.

ОНКОХИРУРГИЯ (лат. oncochirurgia, *-ae, f*: від гр. ογκος onkos – 1. розмір, об'єм, купка; 2. припухлість, здутість; 3. пухлина, опух + гр. χειρουργια cheirurgia – рукоділля, те, що діється [робиться] рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) пухлинорізальництво, пухлиногостровтручальництво, опухорізальництво, опухогостровтручальництво, хірургія.

ОНОМАТОЛАЛИЯ (лат. onomatolalia, *-ae, f*) ономатолалія.

ОНОМАТОМАНИЯ (лат. onomatomania, *-ae, f*) ономатоманія.

ОНТОГЕНЕЗ (лат. ontogenesis, *-is, f*) онтоґенез.

ОО- (лат. oo-: від гр. oon – яйце; лат. ovo-: від ovum, *-i, n* /PNA/ – яйце; яйцеклітина; ovulum, *-i, n* /BNA, JNA/ – яйцеклітина, жіноча статева клітина) яйце-, яйцеклітино-, оо-.

ООГЕНЕЗ (лат. oogenesis, *-is, f*: від гр. oon – яйце; ovogenesis, *-is, f*: від ovum, *-i, n* /PNA/ – яйце; яйцеклітина; ovulum, *-i, n* /BNA, JNA/ – яйцеклітина, жіноча статева клітина) яйцеклітиноутвір, *-вору*, яйцеклітиноутворення, яйцеутворення, ооґенез; */див. тж **ОВОГЕНЕЗ**/*.

ООФОРИТ (лат. oophoritis, *-tidis, f*: від oophoron, *-i, n* – яєчник: від гр. ωιον oon – яйце + гр. φορεω phoreo – носити) яєчниковиця, яєчникозапал, яєчникозапалення, оофорит.

ООЦИТ (лат. oocytum, *-i, n*; oocytus, *-i, m*: від гр. oon – яйце; ovocytum, *-i, n*; ovocytus, *-i, m*) яйцеклітина, ооцит; (рос. яйцеклетка; пол. komórka jajowa).

-ОП (лат. -opus, *-i, m*; -ops, *-is, m*: від гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) -зорець, *-рця*, -зорий, -оп; (рос. 1. -зоркий; 2. -рукий; пол. -widz).

ОПАДАТЬ () спадати, стухати.

ОПАЗДЫВАТЬ () спізнюватись, запізнюватись.

ОПАИВАТЬ () обпоювати.

ОПАЛИТЬ () обпалити, попалити, підсмалити.

ОПАСАТЬСЯ () побоюватись.

ОПАСКА () побоювання, острах.

ОПАСНОСТЬ () небезпека.

ОПАСНЫЙ (лат. periculosus, *-a, -um*; gravis, *-e*; fulminans, *-antis*) небезпечний.

ОПЕКАТЬ () опікати, опікувати, опікуватись.

ОПЕРАБЕЛЬНОСТЬ, ОПЕРАБИЛЬНОСТЬ (лат. operabilitas, *-atis, f*) зорудність, *-ності*, втрутність, *-ності*, операбельність, *-ності*, операбільність, *-ності*. Придатність для операції (оруди, орудування, втручання).

ОПЕРАБЕЛЬНЫЙ, ОПЕРАБИЛЬНЫЙ (лат. operabilis, *-e*) зорудний, втрутний, виконливий, операбельний, операбільний. Придатний для операції (оруди, орудування, втручання).

ОПЕРАТИВНЫЙ (лат. operativus, *-a, -um*) орудний, втручальний, викональний, діяльний, оперативний.

ОПЕРАТОР (лат. operator, *-oris, m*: від operari, *operor, pp. operatus* – робити, виконувати) орудувач, орудувальник, втручальник, виконач, виконувач, виконавець, *-вця*, оперувач, оперувальник, оператор.

ОПЕРАЦИОННАЯ (лат. camera operationis) */імен./* орудня, втручальня, викональня, оперувальня, оперувальна, операційна.

ОПЕРАЦИОННЫЙ (лат. operationis, *-e*) */прикм./* орудневий, втрутневий, втручальневий, викональний, викональчий, оперувальний, операційний.

ОПЕРАЦИЯ (лат. operatio, *-onis, f*: від operari, *operor, pp. operatus* – робити, виконувати) interventio, *-onis, f*; interventio chirurgica) оруда, орудування, втрута, втручання, викона, виконання, дія, діяння, операція; (яп. shujutsu).

ОПЕРЕДИТЬ () випередити.

ОПЕРИРОВАНИЕ () орудування; втручання, виконування, оперування.

ОПЕРИРОВАННЫЙ (лат. operabilis, *-e*; operatus, *-a, -um*) оперований.

ОПЕРИРОВАТЬ (лат. operare) орудувати; втручатись, оперувати.

ОПЕРИРУЕМЫЙ (лат. operabilis, *-e*) оперовуваний.

ОПЕРИРУЮЩИЙ (лат. operatus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* оперувальний, оперуючий; 2.*/дієприкм./* що оперує; 3.*/імен./* (лат. operator, *-oris, m*) оперувач, оперувальник, оператор.

ОПЕЧАЛИТЬ () засмутити, посмутити, зажурити.

ОПЕЧЕНЕНИЕ (лат. hepatisatio, *-onis, f*) спечінкування. Ущільнення паренхиматозного (м'якушного, м'якушевого) орґану.

ОПЕЧЕНЕНИЕ ЛЁГКИХ (лат. pneumohepatisatio, *-onis, f*) легенеспечінкування, спечінкування легень (легенів). Ущільнення легень (легенів).

ОПИЙ (лат. opium, *-ii, n*) андріяк, опій; (яп. ahen).

ОПИЛКИ () тирса, пиловини, пиловиння, різовини, трина, трачиння.

ОПИЛКИ ДРЕВЕСНЫЕ () тротовина, ґедзилля.

ОПИЛКИ МЕТАЛЛИЧЕСКИЕ () ошурки.

ОПИРАТЬСЯ () спиратись.

ОПИСАНИЕ () опис.

ОПИСТОТОНУС (лат. opisthotonus, *-i, m*) опістотонус.

-ОПИЧЕСКИЙ (лат. -opicus, *-i, m*; -opus, *-a, -um*: від гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) -зорий, -опічний; (рос. 1. -зоркий; 2. -рукий; пол. -wzroczny; анґ., -sighted).
-ОПИЯ (лат. -opia, *-ae, f*: від гр. ωψις opsis – зір: від гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око) -зір, *-зору*, -зір'я, -зорість, *-рості*, -опія; (рос. 1. -зоркость 2. -рукость; пол. -wzroczność; анґ., -sightedness).
ОПЛОДОТВОРЕНИЕ (лат. fecundatio, *-onis, f*; inseminatio, *-onis, f*) запліднення.
ОПЛОДОТВОРЁННЫЙ (лат. fertilis, *-e*) запліднений.
ОПЛОДОТВОРЯТЬ () запліднювати.
ОПЛОДОТВОРЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* запліднювальний, запліднюючий; 2.*/дієприкм./* що запліднює.
ОПЛОШНОСТЬ () помилка, похибка, хиба.
ОПЛЫВАТЬ () запливати; спливати.
ОПОВЕЩАТЬ () сповіщати.
ОПОВЕЩЕНИЕ () сповіщення, сповіщання, оповістка.
ОПОЗДАНИЕ () запізнення, спізнення.
ОПОЗНАНИЕ () пізнання, розпізнання.
ОПОЛАСКИВАТЕЛЬ () ополіскувач. Фітопрепарат (рослин(н)овиготовень, *-вня*, рослин(н)оприготовень, *-вня*, рослин(н)оприготова, рослин(н)озасіб, *-собу*, рослин(н)олік) для волосся.
ОПОМНИТЬСЯ () отямитись, опритомніти, очуматись, схаменутись.
ОПОРА (лат. sustentaculum, *-i, n*) опертя, опора.
ОПОРАЖНИВАНИЕ () спорожнювання, випорожнювання.
ОПОРОЖНЕНИЕ (лат. evacuatio, *-onis, f*) спорожнення, випорожнення.
ОПОСРЕДОВАННЫЙ () опосередкований.
ОПОЯСЫВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* оперізувальний, оперізуючий; 2.*/дієприкм./* що оперізує; (пол. opasujący; obręczowy).
ОППОНЕНТ () суперечник, суперечувач, противник, супротивник, опонент.
ОПРАВЛЯТЬСЯ () 1. опоряджатись; 2. одужувати; 3. заспокоюватись.
ОПРАШИВАНИЕ () опитування.
ОПРЕВАТЬ () запрівати.
ОПРЕДЕЛЕНИЕ () */докон./* визначення; */недок./* визначання.
ОПРЕДЕЛЁННЫЙ () певний, визначений.
ОПРЕДЕЛИТЬ () визначити.
ОПРЕДЕЛЯЕМЫЙ () визначуваний.
ОПРЕДЕЛЯТЬ () визначати, упевнювати.
ОПРЕЛОСТЬ (лат. intertrigo, *-inis, f*) попрілість, *-лост.*
ОПРОВЕРГАТЬ () спростовувати.
ОПРОВЕРЖЕНИЕ () спростування.
ОПРОКИДЫВАНИЕ () перевертання, перекидання.
ОПРОМЕТЧИВЫЙ () необачний, нерозважливий.
ОПРОС () опит, опитування.
ОПРЫСКИВАНИЕ () обпорскування, обпирскування, оббризкування.
-ОПСИЯ (лат. -opsia, *-ae, f*: від гр. ops – погляд) -баччя, -бачість, *-чості*, -бачність, *-ності*, -бачення, -видячка, -опсія.
ОПТИМАЛЬНЫЙ (лат. optimalis, *-e*) найкращий, найліпший, оптимальний; (рос. наилучший, благоприятный).
ОПТИМИЗАЦИЯ (лат. optimisatio, *-onis, f*) унайкращення, унайліпшення, оптимізація.
ОПТИМУМ (лат. optimum, *-i, n*) найкращість, *-щості*, найліпшість, *-шості*, оптимум; (рос. наилучшее).
ОПТИЧЕСКИЙ (лат. opticus, *-a, -um*) світловий, зоровий, оптичний.
ОПТОМЕТРИСТ (лат. optometrista, *-ae, mf(com.)*) оптометрист; */жін./* оптометристка; (яп. kenga'i, shiryoku sokutei'i).
ОПУСКАНИЕ (лат. descensus, *-i, m*) опускання.
ОПУСКАТЕЛЬ (лат. depressor, *-oris, m*) опускач.
ОПУСТЕВШИЙ () спустілий.
ОПУСТОШЕНИЕ () спустошення.
ОПУТЫВАНИЕ () обплутування.
ОПУХАНИЕ (лат. intumescentia, *-ae, f*; tumor, *-oris, m*) спухання.
ОПУХАТЬ () спухати.
ОПУХНУТЬ () спухнути, опухти.
ОПУХНУТЬ ОТО СНА () заспатися.
ОПУХОЛЬ (лат. neoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; tumor, *-oris, m*) пухлина, опух.
ОПУХОЛЬ, КРОВЯНАЯ ГОЛОВНАЯ (лат. cephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*) кров'яна головна пухлина.
ОПУХОЛЬ, ХРЯЩЕВАЯ (лат. chondroma, *-atis, n /pl. -ata/*) хрястчак, хрясткоопух, хрясткопухлина, хрящак, хрящоопух, хрящопухлина, хрящовик, хрящова пухлина.
ОПУХОЛЕВЫЙ (лат. neoplasmaticus, *-a, -um*; tumorosus, *-a, -um*) пухлинний, пухлиновий, опуховий.

ОПУХШИЙ (лат. oedematosus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ набряклий, спухлий; 2./*дієприкм.*/ що набряк, що спух.
ОПУЩЕНИЕ (лат. descensus, *-i, m*) опуст, опущення.
ОПУЩЕНИЕ БРЮШНЫХ ОРГАНОВ (лат. visceroptosis, *-is, f*; splanchnoptosis, *-is, f*) нутрощеопуст, нутрощеопущення, опущення черевних орґанів (членів, знарядків, орудків).
ОПУЩЕНИЕ ВЕКА /*ВЕРХНЕГО*/ (лат. ptosis, *-is, f*) повікоопуст, повікоопущення, верхньоповікоопуст. верхньоповікоопущення.
ОПУЩЕНИЕ ВЛАГАЛИЩА (лат. colpoptosis, *-is, f*) піхвоопуст, піхвоопущення.
ОПУЩЕНИЕ МАТКИ (лат. hysteroptosis, *-is, f*) маткоопуст, маткоопущення, уразоопуст, уразоопущення.
ОПУЩЕНИЕ ПЕЧЕНИ (лат. hepatoptosis, *-is, f*) печінкоопуст, печінкоопущення.
ОПУЩЕНИЕ ПОЧКИ (лат. nephroptosis, *-is, f*) ниркоопуст, ниркоопущення.
ОПУЩЕНИЕ СЕЛЕЗЁНКИ (лат. splenoptosis, *-is, f*) селезінкоопуст, селезінкоопущення.
ОПЫТ 1.(лат. experimentum, *-i, n*; testum, *-i, n*) дослід; 2.(лат. empiria, *-ae, f*; expirientia, *-ae, f*) досвід.
ОПЫТНОСТЬ (лат. expirientia, *-ae, f*; peritia, *-ae, f*) досвідченість, *-ності*.
ОПЫТНЫЙ 1.(лат. experimentalis, *-e*; investigatorius, *-a, -um*) дослідний; 2.(лат. empiricus, *-a, -um*) досвідний; 3.(лат. expertus, *-a, -um*; peritus, *-a, -um*) досвідчений.
ОПЬЯНЕТЬ () сп'яніти.
ОРАЛЬНЫЙ (лат. oralis, *-e*) ротовий, оральний; (рос. ротовой).
ОРБИКУЛЯРНЫЙ (лат. orbicularis, *-e*; circularis, *-e*) каблучковий, каблучківний, обручковий, кільцевий, коловий, круговий, орбікулярний.
ОРБИТА (лат. orbita, *-ae, f* – слід від колеса) очня, оч(н)иця, очноямка. очна ямка, орбіта; (рос. глазница).
ОРБИТАЛЬНЫЙ (лат. orbitalis, *-e*) очневий, оч(н)ицевий, очноямковий, орбітальний; (рос. глазничный).
ОРВИ /*ОСТРАЯ РЕСПИРАТОРНАЯ ВИРУСНАЯ ИНФЕКЦИЯ*/ () ГРВІ /*гостра респіраторна вірусна інфекція*/.
ОРГАЗМ (лат. orgasmus, *-i, m*) злет, орґазм.
ОРГАЗМИРОВАТЬ (лат. orgasmare) злетувати, орґазмувати.
ОРГАН (лат. organum, *-i, n*) член, знаряд, оруддя, природження, орґан.
ОРГАН, ДЕТОРОДНЫЙ ЖЕНСКИЙ ВНЕШНИЙ (лат. vulva, *-ae, f*; cunnus, *-i, m*) соромка, соромітня, стулина, стулень, *-льня*, блягузниця, жіночий зовнішній дітородний (статевий) орґан (знарядок, орудок, оруддя).
ОРГАН, ДЕТОРОДНЫЙ МУЖСКОЙ (лат. penis, *-is, m*; phallus, *-i, m*: від гр. phallos) прутень, *-тня*, чоловічий дітородний (статевий) орґан (член).
ОРГАН, ПОЛОВОЙ ЖЕНСКИЙ ВНЕШНИЙ (лат. vulva, *-ae, f*; cunnus, *-i, m*) соромка, соромітня, стулина, стулень, *-льня*, блягузниця, жіночий зовнішній статевий (дітородний) орґан (знарядок, орудок, оруддя).
ОРГАН, ПОЛОВОЙ МУЖСКОЙ (лат. penis, *-is, m*; phallus, *-i, m*: від гр. phallos) прутень, *-тня*, чоловічий статевий (дітородний) орґан (член).
ОРГАНА, ОТСУТСТВИЕ ВРОЖДЁННОЕ (лат. aplasia, *-ae, f*) недорозвій, *-вою*, недорозвиток, *-тку*, вроджена відсутність орґана (члена).
ОРГАНИЗАЦИЯ (лат. organisatio, *-onis, f*) 1. влаштування, впорядкування, лад, ладунок; 2. заклад, установа; 3. згурт, орґанізація; (рос. 1. устройство, устраивание; 2. учреждение, заведение).
ОРГАНИЗМ (лат. organismus, *-i, m*; corpus, *-oris, n*) істота, тіло, устрій, *-рою*, орґанізм; (рос. существо, тело).
ОРГАНИЗМЕННЫЙ (лат. organismicus, *-a, -um*) істотовий, тілесний, устроєвий, орґанізменний.
ОРГАНИЧЕСКИЙ (лат. organicus, *-a, -um*) природний, живоприродний, орґанічний.
ОРГАНОИД (лат. organoidum, *-i, n*) членок, знарядок, *-дка*, орудок, *-дка*, природок, *-дка*, орґаноїд.
ОРГАННЫЙ (лат. organus, *-a, -um*; organosus, *-a, -um*; visceralis, *-e*) членовий, знарядовий, оруддєвий, природженнєвий, орґанний.
ОРДИНАРНЫЙ (лат. ordinarius, *-a, -um*; ordinaris, *-e*; simplex, *G. -icis*) звичайний, пересічний, простий, ординарний; (рос. обычный, простой).
ОРДИНАТОР (лат. ordinator, *-oris, m*) ординатор.
ОРЕХОВИДНЫЙ () горіхуватий, горіхоподібний.
ОРЗ /*ОСТРОЕ РЕСПИРАТОРНОЕ ЗАБОЛЕВАНИЕ*/ () ГРЗ /*гостре респіраторне захворювання*/.
ОРИГИНАЛ () 1. першотвір, первотвір; 2./*людина*/ чудасій, ориґінал.
ОРНИТОЗ (лат. ornithosis, *-is, f*) птахохвороба, птахохворість, *-рості*, птахопереносохвороба, птахопереносохворість, *-рості*, відптахохвороба, відптахохворість, *-рості*, орнітоз.
ОРОГОВЕВАЮЩИЙ (анг. keratinizing) 1./*прикм.*/ ороговівальний, ороговіваючий; 2./*дієприкм.*/ що ороговівається.
ОРОГОВЕЛОСТЬ () зроговілість, *-лості*.
ОРОГОВЕНИЕ (лат. keratosis, *-is, f*) ороговіння, зроговіння.
ОРОСИТЕЛЬ () зрошувач.
ОРТ- (лат. orth-, ortho-: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний) прямо-, правильно-, орт-; (рос. прямо-, правильно-).

ОРТО- (лат. ortho-, orth-: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний) прямо-, правильно-, орто-; (рос. прямо-, правильно-).
ОРТОДОНТ () ортодонт.
ОРТОДОНТИЧЕСКИЙ (лат. orthodonticus, *-a, -um*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний + odus, *odontos* – зуб) прямозубівничий, правильнозубівничий, ортодонтичний.
ОРТОДОНТИЯ (лат. orthodontia, *-ae, f*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний + odus, *odontos* – зуб) прямозубівництво, правильнозубівництво, ортодонтія. Розділ стоматолоґії, що вивчає діаґностику, профілактику й лікування аномалій розвитку та деформацій зубів, зубних рядів і щелеп.
ОРТОПЕД (лат. orthopaedistus, *-i, m*; orthopaedista, *-ae, mf(com.)*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний + paideia – виховання, навчання) костоправ, випрямник, прямник, прямівник, ортопед; */жін./* костоправка, костоправиця, костоправиня, випрямниця, прямниця, прямівниця, ортопедка, ортопедиця, ортопединя; (рос. костоправ).
ОРТОПЕДИЧЕСКИЙ (лат. orthopaedicus, *-a, -um*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний + paideia – виховання, навчання) костоправний, випрямничий, випрямницький, прямничий, прямівничий; ортопедичний; (рос. костоправный).
ОРТОПЕДИЧЕСКИЙ ВКЛАДНОЙ БАШМАЧОК () ортопедичний вкладний черевичок; (анґ. inner wedge, calcaneus bar).
ОРТОПЕДИЯ (лат. orthopaedia, *-ae, f*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний + paideia – виховання, навчання) костоправство, випрямництво, прямництво, прямівництво, ортопедія; (яп. seikei geka).
ОРТОПНОЭ (лат. orthopnoë; orthopnoea, *-ae, f*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний + pnoë – дихання) прямодихання, прямосидодихання, ортопное. Вимушене положення сидячи, котре набирає хворий для полегшення дихання при вираженій задишці.
ОРТОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. orthostaticus, *-a, -um*: від гр. orthos – прямий, прямостоячий, сторчовий, вертикальний; правильний) прямостійний, прямостоячий, ортостатичний.
ОРУДИЕ () знаряддя.
ОРУЖИЕ () зброя.
ОРХИАЛГИЯ (лат. orchialgia, *-ae, f*) орхіал(ь)ґія.
ОРХИТ (лат. orchitis, *-tidis, f*; testitis, *-tidis, f*) ячковиця, ячкозапал, ячкозапалення, шулятковиця, шуляткозапал, шуляткозапалення, орхіт.
ОРХИЭПИДИДИМИТ (лат. orchiepididymitis, *-tidis, f*) орхіепідидиміт.
ОСАДОК (лат. praecipitatum, *-i, n*; sedimentum, *-i, n*) 1. осад, гуща, зціпи, хуси, хвус, фуси; 2. опад; (словац. usadenina).
ОСАДОЧНЫЙ (лат. praecipitatus, *-a, -um*) осадовий.
ОСАЖДАТЬ () 1.*/хім./* осаджувати; 2.*/військ./* облягати.
ОСАЖДЕНИЕ (лат. praecipitatio, *-onis, f*; sedimentatio, *-onis, f*) осадження.
ОСАЖДЁННЫЙ (лат. praecipitatus, *-a, -um*) осаджений.
ОСАНКА () постава, статура.
ОСВАИВАТЬ () освоювати.
ОСВЕТИТЕЛЬ () освітлювач.
ОСВЕТЛЯТЬ () освітлювати.
ОСВЕЩЕНИЕ () освітлення, освітлювання, присвітка.
ОСВИДЕТЕЛЬСТВОВАНИЕ () освідчування, освідування, огляд.
ОСВОБОЖДАТЬ () звільняти, звільнювати, визволяти.
ОСВОБОЖДЕНИЕ () визвіл, визволення, визволювання, звільнення, звільнювання.
ОСЕВОЙ (лат. axialis, *-e*) вісьний, вісьовий, осьовий; (пол. osiowy).
ОСЕДАНИЕ (лат. sedimentatio, *-onis, f*) осідання.
ОСЕМЕНЕНИЕ (лат. inseminatio, *-onis, f*) осіменіння.
ОСИПЛЫЙ () охриплий.
ОСКАБЛИВАНИЕ () обскрібання, обшкрібання.
ОСКАЛ () вищір, *-у*.
ОСКАЛИВАНИЕ () вищірювання, ощирювання.
ОСКОЛОК (лат. fragmentum, *-i, n*) 1. уламок, *-мка*, зламок, *-мку*; 2. скалка, скалок.
ОСКОЛЬЧАТЫЙ () скалковий.
ОСКОМИНА () оскома.
ОСКОПЛЕНИЕ () валашіння, холощіння, вихолощення.
ОСКОРБЛЕНИЕ () образа, ураза, шваба.
ОСЛАБЕВАТЬ () підупадати, слабнути, слабшати, хлянути, хляти.
ОСЛАБЛЕНИЕ (лат. attenuatio, *-onis, f*; mitigatio, *-onis, f*; relaxatio, *-onis, f*; decrementum, *-i, n*) ослаблення.
ОСЛАБЛЕННЫЙ (лат. attenuatus, *-a, -um*; mitigatis, *-e*) підупалий, ослаблений.
ОСЛАБЛЯТЬ () послабляти, попускати.

ОСЛЕПИТЕЛЬНЫЙ () сліпучий.
ОСЛЕПЛЕНИЕ () засліплення.
ОСЛЕПНУТЬ () осліпнути.
ОСЛЕПШИЙ (лат. caecus, *-a. -um*) 1.*/прикм./* осліплий; 2.*/дієприкм./* що осліп.
ОСЛОЖНЕНИЕ (лат. complicatio, *-onis, f*) ускладнення.
ОСЛОЖНЁННЫЙ (лат. complicatus, *-a, -um*) ускладнений.
ОСМ(Г)ИДРОЗ (лат. osmidrosis, *-is, f*; osmhydrosis, *-is, f*) осм(г)ідроз.
ОСМАТРИВАТЬ () оглядати, обглежувати.
ОСМАТРИВАТЬСЯ () обдивлятись.
ОСМОС (лат. osmosis, *-is, f*: від гр. osmos – штовханина, тиснява) просяк, просякання, просякнення, просочення, просочування, протиск, протиснення, переділкопросяк, переділкопросякнення, осмос.
ОСМОТЕРАПИЯ (лат. osmotherapia, *-ae, f*) просяколікування, осмотерапія.
ОСМОТИЧЕСКИЙ (лат. osmoticus, *-a, -um*) просяковий, просякальний, просочувальний, протисковий, протискальний, переділкопросяковий, переділкопросякальний, осмотичний.
ОСМОТР (лат. inspectio, *-onis, f*) огляд.
ОСМОТР НОСОВОЙ ПОЛОСТИ (лат. rhinoscopia, *-ae, f*) носоогляд, огляд носової порожнини.
ОСМОТРЕТЬ () оглянути, огледіти, оглядіти.
ОСМОТРЕТЬСЯ () обдивитись.
ОСМОТРИТЕЛЬНЫЙ () обачний.
ОСМЫСЛЕННО () усвідомлено.
ОСНОВА (лат. stroma, *-atis, n /pl. -ata/*) основа.
ОСНОВАНИЕ (лат. basis, *-is, f*) 1. підвалина, підстава, засада; 2. заснування.
ОСНОВАННЫЙ () заснований.
ОСНОВАТЕЛЬНЫЙ () засадний, ґрунтовний.
ОСНОВНОЙ (лат. basalis, *-e*; basialis, *-e*; basilaris, *-e*; cardinalis, *-e*; essentialis, *-e*; princeps) основний, підставовий; словац. základný.
ОСНОВНОСТЬ () основність, *-ності.*
ОСНОВНЫЙ () основний.
ОСОБЕННЫЙ (лат. specialis, *-e*; specificus, *-a, -um*; particularis, *-e*) особливий.
ОСОБЬ () особина.
ОСОЗНАВАТЬ () усвідомлювати.
ОСПА [НАТУРАЛЬНАЯ ОСПА] (лат. variola, *-ae, f*) віспа, натуральна [природна] віспа.
ОСПА, ВЕТРЯНАЯ [ВЕТРЯНКА] (лат. varicella, *-ae, f*) вісп'янка, вітрянка, вітряна віспа.
ОСПА, КОРОВЬЯ (лат. variola vaccina; vaccina, *-ae, f*: від vacca – корова) коров'яча віспа.
ОСПАРИВАТЬ () заперечувати.
ОСПЕННЫЙ (лат. variolosus, *-a, -um*) віспяний, вісповий.
ОСПИНА (лат. pustula variolae) віспина, рябoтина. Окремий гнійник віспи чи шрам від нього.
ОСПИНКА (лат. pustula variolae) віспинка, рябoтинка. Окремий гнійничок віспи чи шрамик від нього
ОСПОВАТЫЙ () віспуватий, віспований. Покритий шрамами від віспи, рябий.
ОСПОПОДОБНЫЙ (лат. varioliformis, *-e*; varioloformis, *-e*) віспуватий, віспоподібний.
ОСПОПРИВИВАНИЕ (лат. vaccinatio antivariolica, *-ae, f*) віспощеплення. Щеплення (прищеплювання) віспи.
ОСПОПРИВИВАТЕЛЬ () віспар, віспощепій, *-пія*, віспощепник, щепій, *-пія*, щепильник.
ОСПОПРИВИВАТЕЛЬНИЦА () віспощепійка.
ОСПОПРИВИВАТЕЛЬНЫЙ () віспощепильний, віспощепний.
ОССЕИН (лат. osseinum, *-i, n*: від os, *ossis, n* – кістка; scleroproteinum, *-i, n*; protenoidum, *-i, n*) осеїн.
ОССИФИКАЦИЯ (лат. ossificatio, *-onis, f*) скістнення, скістчення, скостеніння, скостеніювання, закостеніння, окістчення, осифікація; (рос. окостенение).
ОССИФИЦИРОВАВШИЙСЯ (лат. ossificans, *-antis*: від os, *ossis, n* – кістка) 1.*/прикм./* скістнений, скостенілий, закостенілий, осифікований; 2.*/дієприкм./* що скістнився, що скостенів, що закостенів, що осифікувався; (рос. окостеневший).
ОССИФИЦИРОВАННЫЙ (лат. ossificans, *-antis*: від os, *ossis, n* – кістка) скістнений, скостенілий, скостенійований, закостенілий, осифікований; (рос. окостеневший).
ОССИФИЦИРУЮЩИЙ (лат. ossificans, *-antis*: від os, *ossis, n* – кістка) 1.*/прикм./* скістнювальний, скістнюючий, скостеніювальний, скостеніюючий, закостеніювальний, закостеніюючий, осифікувальний, осифікуючий; 2.*/дієприкм./* що скістнює, що скостеніває, що скостеніює, що закостеніює, що закостеніває, що осифікує; (рос. окостеневающий).
ОССИФИЦИРУЮЩИЙСЯ (лат. ossificans, *-antis*: від os, *ossis, n* – кістка) 1.*/прикм./* скістнюваний, скостенійовуваний, закостенійовуваний, осифіковуваний; 2.*/дієприкм./* що скістнюється, що скостеніває(ться), що скостеніює(ться), що закостеніює(ться), що закостеніває(ться), що осифікується; (рос. костенеющий).
ОСТ- (лат. ost-; osteo-: від гр. οστεον osteon – кістка) кістко-, косто-, ост-.
ОСТАВАТЬСЯ () залишатись.
ОСТАВЛЕННЫЙ () облишений, залишений, полишений.

ОСТАЛГИЯ (лат. ostalgia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка + гр. algos αλγος – біль) кісткобіль, *-болю*, кісткоболість, *-лості*, кісткоболючість, *-чості*, кісткоболісність, *-ності*, остал(ь)ґія. Біль кістки чи кісток.

ОСТАНАВЛИВАТЬ () зупиняти, спиняти, тамувати.

ОСТАНОВКА () зупинка, спин.

ОСТАТОК () залишок, *-шку*.

ОСТАТОЧНЫЙ (лат. residualis, *-e*; rudimentarius, *-a, -um*) лишковий, залишковий.

ОСТЕИТ (лат. osteitis, *-tidis, f*; ostitis, *-tidis, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістковиця, кісткозапал, кісткозапалення, гостець, *-тця*(*-теця*), остеїт; (нім., Knochenmarkentzündung).

ОСТЕО- (лат. osteo-; ost-: від гр. οστεον osteon – кістка) кістко-, косто-, остео-.

ОСТЕОАРТРИТ (лат. osteoarthritis, *-tidis, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткосуглобиця, кісткосуглобозапал, кісткосуглобозапалення, остеоартрит.

ОСТЕОАРТРОЗ (лат. osteoarthrosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon -- кістка) кісткосуглоб'я, кісткосуглобість, *-бості*, остеоартроз.

ОСТЕОАРТРОПАТИЯ (лат. osteoarthropathia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткосуглобохвор'я, кісткосуглобохворість, *-рості*, остеоартропатія.

ОСТЕОАРТРОТОМИЯ (лат. osteoarthrotomia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткосуглоборозтин, кісткосуглоборозтинання, кісткосуглоборозітнення, остеоартротомія.

ОСТЕОБЛАСТ (лат. osteoblastus, *-i, m*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткотворець, *-рця*, остеобласт.

ОСТЕОГЕНЕЗ (лат. osteogenesis; *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткотвір, кісткотворення, кісткоутвір, кісткоутворення, кісткоутворювання, кістковиник, остеоґенез.

ОСТЕОДИСТРОФИЯ (лат. osteodystrophia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткопереродження, кістковиродження, кісткозаник, кісткозаникання, кісткозаникнення, остеодистрофія.

ОСТЕОИДНЫЙ (лат. osteoideus, *-a, -um*: від гр. οστεον osteon – кістка + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) кісткуватий, кісткоподібний, остеоїдний; (рос. костевидный).

ОСТЕОИДОСТЕОМА (лат. osteoidosteoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістчатокістчак, кістчатокістковик, кістчатокісткоопух, кістчатокісткопухлина, остеоїдостеома.

ОСТЕОИДХОНДРОМА (лат. osteoidchondroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістчастохрястчак, кістчастохрящак, кістчастохрящовик, кістчатохрящоопух, кістчатохрящопухлина, остеоїдхондрома.

ОСТЕОКЛАЗИЯ (лат. osteoclasia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) остеоклазія.

ОСТЕОКЛАСТ (лат. osteoclastus, *-i, m*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістконищівник, кісткоруїнник, остеокласт.

ОСТЕОЛИЗ (лат. osteolysis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткорозчин, кісткорозчинення, остеоліз.

ОСТЕОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. osteologicus, *-a, -um*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістничий, кістківничий, кістківницький, кісткознавчий, кісткознавський, остеолоґічний.

ОСТЕОЛОГИЯ (лат. osteologia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістництво, кістківництво, кісткознавство, остеолоґія.

ОСТЕОМА (лат. osteoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістчак, кіщак, кістняк, кісткоопух, кісткопухлина, остеома.

ОСТЕОМАЛЯТИЧЕСКИЙ (лат. osteomalaticus, *-a, -um*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткорозм'яковий, кісткорозм'якнений, кісткорозм'якшенневий, остеомалятичний.

ОСТЕОМАЛЯЦИЯ (лат. osteomalacia, *-ae, f*; osteomalacosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткорозм'як, кісткорозм'якнення, кісткорозм'якшення, розм'якнення (розм'якшення) кісток, остеомаляція.

ОСТЕОМИЕЛИТ (лат. osteomyelitis, *-tidis, f*: від гр. οστεον osteon – кістка + myelos – кістковий мозок (костомозок) + -itis – запалення; panostitis, *-tidis, f*) костоїда, костоїдь, кісткокостомозковиця, кісткокостомозкозапал, кісткокостомозкозапалення, остеомієліт. Інфекційний запальний процес у кістковому мозку (кісткомозку, костомозку), що переходить на кістку (губчасту і компактну (щільну) речовину) та окістя; (нім., Knochenmarkentzündung).

ОСТЕОНЕКРОЗ (лат. osteonecrosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткозмертвіння, кісткозмертвілість, *-лості*, остеонекроз. Змертвіння (змертвілість, обмертвіння) кістки.

ОСТЕОПАТ (лат. osteopathus, *-i, m*: від гр. οστεον osteon – кістка + гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) кістколікар, кістколікувач, кісткохворівник, кісткохворібник, кісткохворобівник, остеопат; (яп. seikotsu senmon'i).

ОСТЕОПАТИЧЕСКИЙ (лат. osteopathicus, *-a, -um*: від гр. οστεον osteon – кістка + παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) кісткохворобний, кісткохворісний, остеопатичний.

ОСТЕОПАТИЯ (лат. osteopathia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка + παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) кісткохвороба, кісткохворість, *-рості*, остеопатія.

ОСТЕОПЕРИОСТИТ (лат. osteoperiostitis, *-tidis, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткоокістниця, кісткоокістнезапал, кісткоокістнезапалення, остеоперіостит.

ОСТЕОПЕТРОЗ (лат. osteopetrosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) остеопетроз.
ОСТЕОПЛАСТИКА (лат. osteoplastica, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткопересадка, костепересадка, кісткоштукарство, кісткоштукування, остеопластика. Пересадка кістки (кості).
ОСТЕОПОРОЗ (лат. osteoporosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка + гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) кісткорозрід, кісткорозрідження, кістконіздрюватість, *-тості*, кісткодірчастість, *-тості*, кісткодіркуватість, *-тості*, кісткошпаристість, *-тості*, остеопороз. Пористість (ніздрюватість, дірчастість, діркуватість, шпаристість) кістки.
ОСТЕОПОРОЗНЫЙ (лат. osteoporosus, *-a, -um*: від гр. οστεον osteon – кістка + гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) кістконіздрюватий, кісткошпаристий, остеопорозний.
ОСТЕОПСАТИРОЗ (лат. osteopsathyrosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) остеопсатироз.
ОСТЕОСАРКОМА (лат. osteosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістком'ясак, кістком'ясоопух, кістком'ясопухлина, остеосаркома.
ОСТЕОСИНТЕЗ (лат. osteosynthesis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткосполука, кісткосполучення, кісткоз'єднання, остеосинтез.
ОСТЕОСКЛЕРОЗ (лат. osteosclerosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) остеосклероз.
ОСТЕОТОМИЯ (лат. osteotomia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткорозтин, кісткорозтинання, кісткорозітнення, остеотомія.
ОСТЕОФИБРОМА (лат. osteofibroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. οστεον osteon – кістка) остефіброма.
ОСТЕОФИТ (лат. osteophyton: від гр. οστεον osteon – кістка) остеофіт.
ОСТЕОХОНДРИТ (лат. osteochondritis, *-tidis, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткохрящиця, кісткохрящовиця, кісткохрящозапал, кісткохрящозапалення, остеохондрит.
ОСТЕОХОНДРОЗ (лат. osteochondrosis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткохрящів'я, кісткохрящевість, *-вості*, хрящескістнення, хрящескостеніння, остеохондроз.
ОСТЕОХОНДРОЛИЗ (лат. osteochondrolysis, *-is, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) остеохондроліз.
ОСТЕОХОНДРОМА (лат. osteochondroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткохрящак, кісткохрящовик,. кісткохрящоопух, кісткохрящопухлина, кісткохрястчак, кісткохрясткоопух, кісткохрясткопухлина, остеохондрома.
ОСТЕОХОНДРОПАТИЯ (лат. osteochondropathia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кісткохрящохвор'я, кісткохрящохворість, *-рості*, остеохондропатія.
ОСТЕОЭКТОМИЯ (лат. osteoectomia, *-ae, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістковитин, кістковитинання, кістковитнення, остеоектомія.
ОСТИСТЫЙ (лат. spinosus, *-a, -um*) остюковий, остюкуватий.
ОСТИТ (лат. ostitis, *-tidis, f*; osteitis, *-tidis, f*: від гр. οστεον osteon – кістка) кістковиця, кісткозапал, кісткозапалення, гостець, *-тця(-теця)*, остит; (нім., Knochenmarkentzündung).
ОСТОВ (лат. skeleton; stroma, *-atis, n /pl. -ata/*) кістяк.
ОСТОЛБЕНЕНИЕ (лат. stupor, *-oris, m*) остовпіння.
ОСТОРОЖНЫЙ () обережний, сторожкий.
ОСТРИЕ () вістря, гостряк, шпичак.
ОСТРИТЬ () 1. гострити, загострювати; 2. дотепувати, казати дотепи.
ОСТРИЦА (лат. Oxyuris vermicularis; Enterobius vermicularis) гострик, гострюк, починок, *-нка*.
ОСТРОВ (лат. insula, *-ae, f*) острів, *-рова*.
ОСТРОВКОВЫЙ (лат. insularis, *-e*) острівцевий.
ОСТРОВНОЙ (лат. insularis, *-e*) острівний.
ОСТРОВОК (лат. insula parva */-ae, f/*) острівець, *-вця*.
ОСТРОВЧАТЫЙ (лат. insularis, *-e*) острівчастий.
ОСТРОГНОЙНЫЙ () гострогнійний.
ОСТРОКОНЕЧНЫЙ (лат. acuminatus, *-a, -um*; acutus, *-a, -um*; cuspidatus, *-a, -um*) гострий, загострений, шпилястий, шпичастий, кінчастий.
ОСТРОТА () 1. гострість, *-рості*, гострота; 2. дотеп.
ОСТРОТА ЗРЕНИЯ (лат. visus, *-us, m*) зіркість, *-кості*, зорість, *-рості*, зорогострість, *-рості*, зорогострота, гострозорість, *-рості*, гострість [гострота] зору; */див. тж **ЗОРКОСТЬ**/*.
ОСТРЫЙ (лат. acutus, *-a, -um*) гострий.
ОСТЫВАТЬ () вистигати, вихолоняти, охолоняти, холонути.
ОСТЫНУТЬ () вистигнути, вихолонути, охолонути.
ОСТЫТЬ () вистигти, вихолонути, охолонути.
ОСТЬ (лат. spina, *-ae, f*) остюк, остяк.
ОСУМКОВАННЫЙ (лат. incapsulatus, *-a, -um*) осумкований.
ОСУНУТЬСЯ () 1. зсунутись; 2. змарніти.
ОСУЩЕСТВЛЕНИЕ () здійснення, справдження.
ОСЦИЛЛЯЦИЯ (лат. oscillatio, *-onis, f*) тріпотіння, тріпотання, трепетання, коливання, осциляція.
ОСЫПАНИЕ () обсипання.
ОСЯЗАЕМО () дотикально, відчутно дотиком (доторком), сприйнятно на дотик (доторк).

ОСЯЗАЕМОСТЬ () дотикальність, *-ності*, відчутність дотиком (доторком), сприйнятність на дотик (доторк).
ОСЯЗАЕМЫЙ (лат. palpabilis, *-e*; sensibilis, *-e*) дотикальний, що сприймається дотиком (доторком).
ОСЯЗАНИЕ (лат. tactus, *-us, m*) дотик, доторк.
ОСЯЗАТЕЛЬНОСТЬ (лат. tactilitas, *-atis, f*) дотиковість, *-вості*, дотиковність, *-ності*, дотиковідчутність, *-ності*, доторковідчутність, *-ності*. Відчутність дотиком (доторком).
ОСЯЗАТЕЛЬНЫЙ (лат. tactilis, *-e*) дотиковий, дотиковний, дотиковідчутний, доторковідчутний. Відчутний дотиком (доторком).
ОСЬ (лат. axis, *-is, f*) вісь, */Р. осі/*.
ОТ- (лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо) вухо-, вушно-, от-.
ОТАЛГИЯ (лат. otalgia, *-ae, f*) вухобіль, вухоболість, *-лості*, вухоболісність, *-ності*, отал(ь)гія.
ОТБАВЛЯТЬ () відбавляти.
ОТБЕЛИВАНИЕ () вибілювання.
ОТБЛЕСК () відблиск.
ОТБОР () відбір, *-бору*, добір, *-бору*, добирання.
ОТБРОСЫ () покидьки.
ОТБРОШЕННЫЙ () відкинутий.
ОТБЫВАНИЕ () відбування, відбуток, відбутка, відбуча.
ОТВАЖИТЬСЯ () зважитись, наважитись.
ОТВАР (лат. decoctum, *-i, n*) вивар, відвар, юшка.
ОТВЕДЕНИЕ (лат. abductio, *-onis, f*; */ЕКГ/* derivatio, *-onis, f*) відведення; (словац. odtiahnutie).
ОТВЕРДЕВШИЙ (лат. scleroticus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* затверділий, стверділий, отверділий, затвердлий, ствердлий, отвердлий; 2.*/дієприкм./* що затвердів (ствердів, отвердів, затверднув, ствердпув, отверднув, затверд, стверд, отверд).
ОТВЕРДЕЛЫЙ (лат. induratus, *-a, -um*) затверділий, стверділий, отверділий, затвердлий, ствердлий, отвердлий.
ОТВЕРДЕНИЕ () ствердіння, стверднення, затвердіння, стужавіння, тужавіння.
ОТВЕРСТИЕ (лат. foramen; ostium, *-ii, n*; orificium, *-ii, n*; apertura, *-ae, f*; hiatus, *-i, m*; porus, *-i, m*; fenestra, *-ae, f*) отвір, відтулина.
ОТВЕРСТИЕ, ЗАДНЕПРОХОДНОЕ (лат. anus, *-i, m*) відхідник.
ОТВЁРТКА () викрутка.
ОТВЕСНЫЙ () сторчовий, звислий, прямовисний.
ОТВЕТ () відповідь.
ОТВЕТВЛЕНИЕ () відгалуження, відгалужування.
ОТВЕТСТВЕННОСТЬ () відповідальність, *-ності*.
ОТВИСАТЬ () звисати, відвисати.
ОТВИСЛЫЙ (лат. pendulus, *-a, -um*) звислий, відвислий.
ОТВИСШИЙ ()1.*/прикм./* звислий, відвислий; 2.*/прикм./* що звис, що відвис.
ОТВЛЕКАТЬ (лат. derivare) відволікати, відвертати.
ОТВЛЕКАЮЩЕЕ */імен./* (лат. derivans, *-antis, n*; revulsans, *-antis, n*) відволічник, відволікальник, відволікаюче, відвертач, відвертальник, відвертальне, відвертаюче.
ОТВЛЕКАЮЩИЕ (лат. derivantia */pl./*; revulsiva */pl./*) відволічні, відволікаючі, що відволікають, відвертаючі.
ОТВЛЕКАЮЩИЙ (лат. derivans, *-antis*; revulsans, *-antis*) 1.*/прикм./* відволічний, відволікальний, відволікаючий, відвертальний, відвертаючий; 2.*/дієприкм./* що відволікає, що відвертає.
ОТВЛЕЧЕНИЕ (лат. revulsio, *-onis, f*; derivatio, *-onis, f*) відволікання, відвернення, відвертання.
ОТВОДЯЩИЙ (лат. abducens, *-entis*; deferens, *-entis*) 1.*/прикм./* відвідний; 2.*/дієприкм./* що відводить; 3.*/імен./* (лат. abductor, *-oris, m*) відводич, відвідник, відтягач; (словац. 1., 2. odt'ahovací; 3. odt'ahovač).
ОТВОРОТ () 1. закіт, закот, одворот; 2.*/в одязі на грудях/* вилога.
ОТВОРЯТЬ () відчиняти.
ОТВРАЩЕНИЕ () відраза, нехіть, огида, обрида, відвертання.
ОТВЫКАНИЕ () відвикання, відзвичаювання.
ОТГЕМАТОМА (лат. othaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*) отгематома.
ОТГИБ () відгин.
ОТГОВАРИВАНИЕ () відмовляння, відраджування.
ОТГОЛОСОК () відгомін, *-мону*, відгук.
ОТГУЛ () відгул.
ОТГРАНИЧЕНИЕ (лат. demarcatio, *-onis, f*) відмежування.
ОТГРАНИЧЕННЫЙ (лат. circumscriptus, *-a, -um*) відмежований.
ОТДАВАТЬСЯ () віддаватись; відбиватись.
ОТДАВЛИВАТЬ () відтискати, відтискувати.
ОТДАЛЁННЫЙ (лат. distalis, *-e*) віддалений; (словац. vzdialený).
ОТДАЧА () віддача.

ОТДЕЛ () відділ, *-лу, -лові*, відділок, *-лку*.
ОТДЕЛЕНИЕ 1.*/дія/* (лат. separatio, *-onis, f*; seclusio, *-onis, f*) відділення, відокремлення; */недок./* відділяння, відокремлювання; 2. (лат. secretio, *-onis, f*) відділення; 3. () відділення, відділок, *-лку*; 4.*/військ./* рій, */Р. роюl*.
ОТДЕЛЁННЫЙ () 1. відділений, відокремлений; 2.*/військ./* ройовий.
ОТДЕЛЕНЧЕСКИЙ, ОТДЕЛЕНСКИЙ() відділовий, відділковий.
ОТДЕЛИМОСТЬ () віддільність, *-ності*, відокремність, *-ності*, відокремлюваність, *-ності*.
ОТДЕЛИМЫЙ () віддільний, відокремний, відокремлюваний.
ОТДЕЛИТЕЛЬ (лат. separator, *-oris, m*) віддільник, відокремник, відокремлювач.
ОТДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () віддільний, відділювальний, відокремний, відокремлювальний.
ОТДЕЛИТЬ () відділити, відокремити.
ОТДЕЛИТЬСЯ () відділитись, відокремитись.
ОТДЕЛЯЕМОЕ () відділок, *-лку*, відходи.
ОТДЕЛЯЕМОСТЬ () віддільність, *-ності*, відокремність, *-ності*, відокремлюваність, *-ності*, відокремлювальність, *-ності*.
ОТДЕЛЯЕМЫЙ () віддільний, відділюваний, відокремний, відокремлюваний.
ОТДЕЛЯТЬ () відділяти, відокремлювати.
ОТДЕЛЯТЬСЯ () відділятись, відокремлюватись.
ОТДЕЛЯЮЩИЙ (лат. apocrinus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* відділювальний, відділяючий, відокремлювальний, відокремлюючий; 2.*/дієприкм./* що відділяє, що відокремлює.
ОТДЕЛЬНО () окремо, осібно, нарізно.
ОТДЕЛЬНЫЙ (лат. separatus, *-a, -um*; particularis, *-e*; solitarius, *-a, -um*) окремий, окремішний, осібний, нарізний.
ОТДИРАТЬ () віддирати.
ОТДИФФЕРЕНЦИРОВАТЬ () вирізнити, відрізнити, відиференціювати; (словац., odlíšit').
ОТДИФФЕРЕНЦИРОВЫВАТЬ () вирізняти, вирізнювати, віддиференційовувати.
ОТДУШКА () віддушка. Ароматична чи смакова добавка до ліків.
ОТДУШИНА () душник, продух, продухвина, продуховина.
ОТДЫХ (лат. quies, *-etis, f*) відпочинок, *-нку*, спочивання.
ОТЁК (лат. oedema, *-atis, n /pl. -ata/*) набряк, набрезк.
ОТЁК ОБЩИЙ (лат. anasarca, *-ae, f*) тілонабряк.
ОТЕКАНИЕ () набрякання, набрезкання.
ОТЕКАТЬ () набрякати, набрезкати.
ОТЁКШИЙ () 1.*/прикм./* набряклий, набрезклий; 2.*/дієприкм./* що набряк, що набрезк.
ОТЁРПЛОСТЬ () замлілість, *-лості*, затерплість, *-лості*.
ОТЕЦ () 1. батько, тато; 2.*/церк./* вітець, *-тця*, отець, *-тця*.
ОТЁЧНОСТЬ () набряклість, *-лості*, набрезклість, *-лості*.
ОТЁЧНЫЙ (лат. oedematosus, *-a, -um*; succulentus, *-a, -um*) набряклий, набрезклий.
ОТЖАТИЕ () віджимання, вичавлення, витискування, видушення.
ОТЖИВШИЙ () віджилий.
ОТЖИГАНИЕ () відпалювання.
ОТЗВУК () відгук, відгомін, відголос.
ОТЗЫВ () відклик, відкликання, відгук.
ОТИАТР (лат. otiater, *-tri(s), m*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + гр. iatros – лікар; otologus, *-i, m*) вушник, вухолікар, вушнолікар, отіатр; (рос. ушник).
ОТИАТРИЧЕСКИЙ (лат. otiatricus, *-a, -um*: від лат: ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + гр. iatros – лікар: від гр. iatreia – лікування) вухолікарський, вухолікувальний, вушнолікарський, вушнолікувальний, отіатричний.
ОТИАТРИЯ (лат. otiatria, *-ae, f*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + гр: iatreia – лікування; otologia, *-ae, f*) вушництво, вухівництво, вухознавство, вухохворознавство, вухохворобознавство, вухолікарство, вухолікарювання, вушнолікарство, вушнолікарювання, отіатрія.
ОТИТ (лат. otitis, *-tidis, f*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + лат. -itis, *-tidis, f* – запалення) вушниця, вуховиця, вухозапал, вухозапалення, отит.
ОТИТНЫЙ (лат. otiticus, *-a, -um*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + лат. -itis, *-tidis, f* – запалення) вушницевий, вуховицевий, вухозапальний, вухозапаленнєвий, отитний.
ОТКАЗ () відмова, відмовлення, відмовляння.
ОТКАРМЛИВАТЬ () відгодовувати.
ОТКАШЛИВАНИЕ () відкашлювання.
ОТКАШЛИВАНИЕ КРОВИ (лат. haemoptoë, *-es, f*: від лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. ptyo – плювати; haemoptysis, *-es, f*) кровохаркання, відкашлювання крові.
ОТКЛОНЕНИЕ (лат. aberratio, *-onis, f*; derivatio, *-onis, f*; deviatio, *-onis, f*; inclinatio, *-onis, f*; variatio, *-onis, f*) відхилення, відхил, збочення.

ОТКЛОНЕНИЕ КЗАДИ (лат. reclinatio, *-onis, f*) назадвідхил, назадвідхилення, назадвідхиляння, назадзбочення.
ОТКОРМЛЕННЫЙ () відгодований, вигодуваний, опасистий.
ОТКРОВЕННЫЙ () відвертий, щирий, щиросердий.
ОТКРЫТИЕ () відкриття.
ОТКРЫТЫЙ (лат. apertus, *-a, -um*) відкритий.
ОТЛИВ () 1. відлив, відливання; 2. полиск, вилискування.
ОТЛИЧИЕ () відміна, відмінність, *-ності*, відзнака, відрізнення, вирізнення.
ОТЛИЧИТЕЛЬНЫЙ () відмінний, відмітний, відрізняльний; прикметний.
ОТЛОЖЕНИЕ () відклад, відкладення, відкладання, хвус, фус.
ОТЛОМОК () уламок, *-мку*, зламок, *-мку*, відламок, *-мку*.
ОТЛУЧЕНИЕ () відлука, відлучення, відлучання, відлучування.
ОТМЕНА () скасування.
ОТМЕРШИЙ () відмерлий.
ОТМЕТКА () позначка.
ОТМИРАНИЕ () відмирання.
ОТМОРОЖЕНИЕ () відмороження.
ОТНИМАНИЕ () віднімання, забирання, відбирання.
ОТНИМАТЬ () віднімати, забирати, відбирати, уймати.
ОТНОСИТЕЛЬНО () стосовно, відносно, щодо.
ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ (лат. relativus, *-a, -um*) відносний.
ОТНОСИТЬСЯ () ставитись; належати, стосуватись.
ОТНОСЯЩИЙСЯ () що належить; що стосується.
ОТНОШЕНИЕ () відношення, ставлення; причетність, *-ності*.
ОТНОШЕНИЯ () відносини, стосунки, ставлини, взаємини.
ОТНЯТИЕ ОТ ГРУДИ () віднімання від груді (грудей).
ОТО- (лат. oto-; ot-: від гр. us, *otos* – вухо) вухо-, вушно-, ото-.
ОТОБЛЕННОРЕЯ (лат. otoblennorrhoea, *-ae, f*; otoblennorrhoë, *-es, f*: від гр. us, *otos* – вухо + гр. blennos – слиз, слизові виділення + гр. -ρροις, *-ιδος* -rrhois, *-idos* – -теча: від гр. ροη rhoe – тіч, теча, течія) вухослизогнойотіч, *-течі*, вухослизогнойотеча, вуховмістотеча, отобленорея.
ОТОБРАЖЕНИЕ () відображення, віддзеркалення, відбиток, *-тка*, відбиття.
ОТОГЕННЫЙ (лат. otogenes, *G. -is*) вухопохідний, вушнопохідний, вухопричинний, вушнопричинний, отоґенний.
ОТОДВИГАТЬ () відсувати, посувати.
ОТОКОНИЯ (лат. otoconia, *-ae, f*; statoconia, *-ae, f*) отоконія.
ОТОЛИТ (лат. otolithus, *-i, m*; statolithus, *-i, m*) вухокамінь, *-меня*, вухокамінець, *-нця*, вушнокамінь, *-меня*, вушнокамінець, *-нця*, отоліт. Вуховий (вушний) камінь (камінець).
ОТОЛИТИАЗ (лат. otolithiasis, *-is, f*) вухокамінність, *-ності*, вухокаменів'я, вухокаменевість, *-вості*, отолітіаз.
ОТОЛИТОВЫЙ (лат. otolithicus, *-ae, f*; otoconicus, *-ae, f*; statoconicus, *-ae, f*) вухокаменевий, отолітовий.
ОТОЛИТОВЫЙ АППАРАТ (лат. apparatus otolithicus [otoconicus, statoconicus]; otolithi; otoconia [BNA]; statolithi; statoconia, *-orum, n /pl./* [PNA, JNA]; crystalli auris) вухокамені, вухокамінці, вушнокамені, вушнокамінці, отолітовий [вухокаменевий] апарат.
ОТОЛИТЫ (лат. otolithi; otoconia [BNA]; statolithi; statoconia, *-orum, n /pl./* [PNA, JNA]; crystalli auris; apparatus statoconicus [otoconicus, otolithicus]) вухокамені, вухокамінці, вушнокамені, вушнокамінці, отоліти. Отолітовий [вухокаменевий] апарат.
ОТОЛОГ (лат. otologus, *-i, m*; otiater, *-tri, m*) вушник, вухівник, вухознавець, *-вця*, вухохворознавець, *-вця*, вухохворобознавець, *-вця*, отолоґ; */жін./* вушниця, вухівниця, вухознавиця, вухохворознавиця, вухохворобознавиця, отолоґиня.
ОТОЛОГИЯ (лат. otologia, *-ae, f*; otiatria, *-ae, f*) вушництво, вухівництво, вухознавство, вухохворознавство, вухохворобознавство, отолоґія.
ОТОПЛЕНИЕ () опалення.
ОТОРВАННЫЙ () відірваний, увірваний, відчахнутий, віддертий.
ОТОРЕЯ (лат. otorrhoea, *-ae, f*; otorrhoë, *-es, f*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + гр. -ρροις, *-ιδος* -rrhois, *-idos* – -теча: від гр. ροη rhoe – тіч, теча, течія) вухотіч, *-течі*, вухотеча, вуховмістотеча, вухогнойотіч, *-течі*, вухогнойотік, вухогнойотеча, оторея. Тіч (теча, течія) з вуха, вушна гнойотеча [гнойотіч, *-течі*, гнойотік]; (рос. ушное гноетечение); */див. тж* ***ОТОРРЕЯ****/*.
ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГ (лат. otorhinolaryngologus, *-i, m*) вухогорлоніс, вухоносогорлянківник, вухоносогорлянкознавець, *-вця*, оториноларинґолоґ; */жін./* вухоносогорлянківниця, вухоносогорлянкознавиця, оториноларинґолоґиня.
ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. otorhinolaryngologicus, *-a, -um*) вухогорлоносовий, вухоносогорлянківничий, вухоносогорлянкознавчий, оториноларинґолоґічний.
ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЯ (лат. otorhinolaryngologia, *-ae, f*) вухоносогорлянківництво, вухоносогорлянкознавство, оториноларинґолоґія.

ОТОРОЧКА () облямівка.
ОТОРРАГИЯ (лат. otorrhagia, *-ae, f*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + гр. ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати) вухокрововилив, вухокровотіч, *-течі*, вухокровотеча, оторагія.
ОТОРРЕЯ (лат. otorrhoea, *-ae, f*; otorrhoë, *-es, f*: від лат. ot-; oto-: від гр. us, *otos* – вухо + гр. -ρροις, *-ιδος* - rrhois, *-idos* – -теча: від гр. ροη rhoe – тіч, теча, течія) вухотіч, *-течі*, вухотеча, вуховмістотеча, вухогнойотіч, *-течі*, вухогнойотік, вухогнойотеча, оторея. Тіч (теча, течія) з вуха, вушна гнойотеча [гнойотіч, *-течі*, гнойотік]; (рос. ушное гноетечение); */див. тж* ***ОТОРЕЯ****/*.
ОТОСКЛЕРОЗ (лат. otosclerosis, *-is, f*) вухостужавіння, вухостужавілість, *-лості*, отосклероз.
ОТОСКОПИЯ (лат. otoscopia, *-ae, f*) вухоогляд, вухооглядання, отоскопія.
ОТОЩАТЬ () охляти, захляти.
ОТПАДЕНИЕ () відпадання.
ОТПЕЧАТОК (лат. impressio, *-onis, f*) відбиток, *-тка*.
ОТПОР () відсіч.
ОТПРАВЛЕНИЕ () 1. відправа, відправлення, відправляння; 2. рушання, вирушання, вирушення; відбуток, *-тку*, відбуття.
ОТПУСК () відпуск, відпускання; відпустка.
ОТРАБАТЫВАТЬ () відробляти, відпрацьовувати.
ОТРАВА (лат. venenum, *-i, n*; virus, *-i, n*; toxinum, *-i, n*: від гр. toxon, toxikon) отруя, отрута, трута, трутка, трутина, трутизна, трійло.
ОТРАВИТЕЛЬ () отруювач, отруйник, отрутник.
ОТРАВИТЕЛЬНИЦА () отруювачка, отруйниця, отрутниця.
ОТРАВИТЕЛЬНЫЙ () отруйний, отруйливий, отруювальний.
ОТРАВИТЬ () отруїти, потруїти, поотруювати, затруїти, струїти.
ОТРАВИТЬСЯ () отруїтись, потруїтись, поотруюватись, затруїтись, струїтись.
ОТРАВЛЕНИЕ (лат. intoxicatio, *-onis, f*) отруєння, отруя, затрута, затрут; */недок./* отруювання, труїння.
ОТРАВЛЕННЫЙ () отруєний, потруєний, струєний.
ОТРАВЛИВАТЬ () отруювати, труїти.
ОТРАВЛИВАТЬСЯ () отруюватись, труїтись.
ОТРАВЛЯТЬ () отруювати, труїти.
ОТРАВЛЯТЬСЯ () отруюватись, труїтись.
ОТРАВЛЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* отруйний, отруйливий, отруюючий; 2.*/дієприкм./* що отруює.
ОТРАВНЫЙ () 1.*/від «ОТРАВА»/* отрутний; 2.*/ОТРАВЛЯЮЩИЙ/* отруйний, отруйливий.
ОТРАЖАЕМЫЙ () відбиваний, відображуваний, віддзеркалюваний.
ОТРАЖАТЕЛЬ () відбивач.
ОТРАЖАТЬ () відбивати.
ОТРАЖЕНИЕ () відбиття, відбивання, віддзеркалення, віддзеркалювання.
ОТРАЖЁННЫЙ (лат. reflexus, *-a, -um*) відбитий.
ОТРАСЛЬ () галузь.
ОТРЕЗАНИЕ () відрізування, відтинання, відкраювання.
ОТРЕЗАТЬ () відрізувати, відрізати, відтинати, відкраювати.
ОТРЕЗАТЬ () відрізати, відтяти, відкраяти.
ОТРЕЗОК (лат. segmentum, *-i, n*) відтинок, *-нка*, утинок, *-нка*, відрізок, *-зка*, урізок, *-зка*.
ОТРЕШЁННОСТЬ () відчуженість, *-ності*.
ОТРИЦАНИЕ () заперечення.
ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ (лат. negativus, *-a, -um*) від'ємний, заперечний, заперечувальний, заперечливий, негативний.
ОТРОДУ () зроду.
ОТРОК () хлоп'я, хлопчина, отрок.
ОТРОКОВИЦА () дівча, дівчина, отроковиця.
ОТРОСТОК (лат. processus, *-us, m*) паросток, *-тка*, відросток, *-тка*.
ОТРОЧЕСТВО () хлоп'яцтво, отроцтво.
ОТРУБЕВИДНЫЙ (лат. furfuraceus, *-a, -um*) висівкуватий, висівкоподібний, висівковидний.
ОТРУБИ () висівки, ґрис.
ОТРЫВ () відрив.
ОТРЫВ МАТКИ ОТ СВОДОВ (лат. colporrhexis, *-is, f*) відрив матки від склепінь.
ОТРЫВАНИЕ (лат. avulsio, *-onis, f*) відривання, відчахування.
ОТРЫВИСТЫЙ () уривистий, уривчастий.
ОТРЫВОК () уривок, *-вка*.
ОТРЫГИВАТЬ () відригувати, відбльовувати.
ОТРЫЖКА (лат. eructatio, *-onis, f*; regurgitatio, *-onis, f*) відриг, відригання, натха, надха.
ОТРЯД () 1. загін; 2.*/зоологічний/* ряд.
ОТРЯХИВАНИЕ () обтрушування.
ОТСАСЫВАНИЕ () відсмоктування, відсисання.
ОТСВЕТ () відблиск.
ОТСЕВ () відсів, відсівання.

ОТСЕИВАНИЕ () відсіювання.
ОТСЕЧЕНИЕ () утинання, відтинання, усікання, відсікання.
ОТСЛАИВАНИЕ () відшаровування.
ОТСЛАИВАЮЩИЙСЯ (лат. exfoliativus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ відшарівний; 2./*діеприкм.*/ що відшаровується.
ОТСЛОЕНИЕ (лат. exfoliatio, *-onis, f*) відшарування.
ОТСЛОЙКА (лат. abruptio, *-onis, f*; separatio, *-onis, f*) відшарування.
ОТСОС () відсисник, відсисач, смок, відсмок, відсмоктувач, висмоктувач.
ОТСРОЧИВАТЬ () відкладати, відстрочувати.
ОТСТАВАНИЕ () відставання.
ОТСТАИВАНИЕ () 1./*рідини*/ відстоювання; 2./*думки*/ обстоювання.
ОТСТОЙ (лат. sedimentum, *-i, n*) гуща, хвуси, фуси, відстій.
ОТСТРАНЕНИЕ () відсунення, відсторонення,
ОТСУТСТВИЕ () відсутність, *-ності*, брак.
ОТСЧИТЫВАНИЕ () відраховування, відлічування.
ОТСЫРЕВАНИЕ () відволожування.
ОТТАИВАНИЕ () відтанення, відтаювання.
ОТТАИВАТЬ () відтавати, відтаювати.
ОТТАЛКИВАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ відразливий, відворотний, відштовхуючий; 2./*дієприкм.*/ що відштовхує.
ОТТЕКАНИЕ () відтікання, відпливання.
ОТТЕНОК () відтінок, *-нку*.
ОТТИСК (лат. impressio, *-onis, f*) відбиток, *-тка*, відтиск, *-у*.
ОТТОК () відтік, *-току*, відплив, *-у*.
ОТТОПЫРИВАНИЕ () відстовбурчення, випинання.
ОТТОРЖЕНИЕ () відторгнення.
ОТТЯГИВАНИЕ (лат. retractio, *-onis, f*) відтягування.
ОТТЯГИВАТЕЛЬ () відтягач.
ОТУПЕНИЕ (лат. hebetudo, *-inis, f*) отупіння.
ОТХАРКИВАНИЕ (лат. expectoratio, *-onis, f*) відхаркування.
ОТХАРКИВАЮЩЕЕ () /*імен.*/ відхаркувальне.
ОТХАРКИВАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ відхаркувальний; 2./*дієприкм.*/ що відхаркує.
ОТХЛЫНУТЬ () відринути, відхлянути.
ОТХОЖДЕНИЕ (лат. efluvium, *-ii, n*) відходження.
ОТХОЖЕЕ МЕСТО () відходок.
ОТЦВЕТШИЙ () 1./*прикм.*/ відцвілий; 2./*дієприкм.*/ що відцвів.
ОТЦЕЖИВАНИЕ () відціджування.
ОТЦОВСТВО () батьківство.
ОТЧАЯНИЕ () відчай, розпач, розпука.
ОТЧАЯННО () 1. розпачливо, несамовито; 2. відчайдушно, заповзято.
ОТЧЁТ () звіт, звідомлення, справоздання.
ОТЧЁТЛИВЫЙ () виразний, чіткий, розбірливий, ясний.
ОТЧИСЛЕНИЕ () відрахування.
ОТЧУЖДЕНИЕ () відчуження, вивлащення.
ОТЯГОЩЁННЫЙ () обтяжений, обважчений.
ОТЯГЧАЮЩИЕ ОБСТОЯТЕЛЬСТВА () обставини, що збільшують провину, обтяжні (обтяжувальні, обтяжуючі) обставини.
ОТЯЖЕЛЕВШИЙ () 1./*прикм.*/ обважнілий, зважнілий, отяжнілий, отяжілий, потяжчений; 2./*дієприкм.*/ що обважнів, що поважчав, що потяжчав.
ОФИДИАЗ (лат. ophidiasis, *-is, f*; ophidismus, *-i, m*;від гр. οφιδιον ophidion – змійка; /*зменшувальне*/ від οφις ophis – змія) змієотруєння, зміїноотруєння, офідіаз. Отруєння зміїною отрутою; (нім., Schlagengiftvergiftung).
ОФИДИЗМ (лат. ophidismus, *-i, m*; ophidiasis, *-is, f*: від гр. οφιδιον ophidion – змійка; /*зменшувальне*/ від οφις ophis – змія) змієотруєння, зміїноотруєння, офідизм. Отруєння зміїною отрутою; (нім., Schlagengiftvergiftung).
ОФИЦИАЛЬНЫЙ (лат. officialis, *-e*) урядовий; офіційний.
ОФИЦИНАЛЬНЫЙ (лат. officinalis, *-e*: від officina, *-ae, f* – ліківня, аптека) ліківневий, ліківничий, аптекарський, офіцинальний; (чес. lekarnicky; словац. lekarensky; хорв., ljekarnicki).
ОФОРМЛЕНИЕ (лат. configuratio, *-onis, f*; formatio, *-onis, f*) оформлення.
-ОФТАЛ (лат. -ophthalus, *-i, m*; -ophthalmicus, *-i, m*: від гр. ophthalmos – око) -очець, *-чця*, -ок, -офтал; /*див. тж* ***-ОФТАЛЬМИК***/.
ОФТАЛЬМ- (лат. ophthalm-; ophthalmo-) око-, очно-, офтальм-.
-ОФТАЛЬМ (лат. -ophthalmus, *-i, m*: від гр. ophthalmos – око; -ophthalmia, *-ae, f*; ophthalmo-) -оччя, -окість, *-кості*, -офтальм; /*див. тж* ***-ОФТАЛЬМИЯ, ОФТАЛЬМО...ИЯ***/.

-ОФТАЛЬМИК (лат. -ophthalmicus, *-i, m*; -ophthalus, *-i, m*: від гр. ophthalmos – око) -очець, *-чця*, -ок, -офтальмік; */див. тж* ***-ОФТАЛ****/*.
ОФТАЛЬМИТ (лат. ophthalmitis, *-tidis, f*; ophthalmia, *-ae, f*) оковиця, окозапал, окозапалення, офтальміт.
-ОФТАЛЬМИЧЕСКИЙ (лат. -ophthalmicus, *-a, -um*: від гр. ophthalmikos: від гр. ophthalmos – око; ophthalmo-) -очний, -оччевий, -окий, -окістний, -офтальмічний; */див. тж* ***ОФТАЛЬМО...ИЧЕСКИЙ****/*.
ОФТАЛЬМИЯ (лат. ophthalmia, *-ae, f*; ophthalmitis, *-tidis, f*) оковиця, окозапал, окозапалення, офтальмія.
-ОФТАЛЬМИЯ (лат. -ophthalmia, *-ae, f*; -ophthalmus, *-i, m*: від гр. ophthalmos – око; ophthalmo-) -оччя, -окість, *-кості*, -офтальмія; */див. тж* ***-ОФТАЛЬМ, ОФТАЛЬМО...ИЯ****/*.
ОФТАЛЬМО- (лат. ophthalmo-; ophthalm-) око-, очно-, офтальмо-.
ОФТАЛЬМОБЛЕННОРЕЯ (лат. ophthalmoblennorrhoea, *-ae, f*; blennorrhoea, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhoia – теча, витікання; blennorrhagia, *-ae, f*: від гр. blennos – слиз, слизові виділення + rhagos – розірваний, прорваний) ококапанка, окоспійниця, окослизогнойотеча, офтальмобленорея. Гостре гнійне запалення кон'юнктиви.
ОФТАЛЬМОДИНАМОМЕТРИЯ (лат. ophthalmodynamometria, *-ae, f*) офтальмодинамометрія.
ОФТАЛЬМОЛОГ (лат. ophthalmologus, *-i, m*; ophthalmiater, *-tri, m*; oculista, *-ae, mf(com.)*; ocularius, *-ii, m*) очник, очівник, очолікар, очнолікар, околікар, окознавець, *-вця*, очезнавець, *-вця*, очнознавець, *-вця*, очнохворобознавець, *-вця*, офтальмолог; */жін./* очничка, очниця, очівниця, очолікарка, очнолікарка, околікарка, окознавиця, очезнавиця, очнознавиця, очнохворобознавиця, офтальмологиня. Очний лікар [лікарка], спеціаліст [фахівець, знавець] з очних хвороб [хворіб]; (рос. глазник; яп. meisha, ganka'i).
ОФТАЛЬМОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. ophthalmologicus, *-a, -um*) очничий, очівничий, очнолікарський, околікарський, окознавчий, окознавський, очезнавчий, очезнавський, очнохворобознавчий, очнохворобознавський, офтальмологічний.
ОФТАЛЬМОЛОГИЯ (лат. ophthalmologia, *-ae, f*; oculistica, *-ae, f*) очництво, очівництво, очнолікарство, очнолікарювання, околікарство, околікарювання, окознавство, очезнавство, очнохворобознавство, офтальмологія; (нім. Augenheilkunde).
ОФТАЛЬМОМЕТР (лат. ophthalmometrum, *-i, n*) офтальмометр.
ОФТАЛЬМОПЛЕГИЯ (лат. ophthalmoplegia, *-ae, f*) офтальмоплеґія.
ОФТАЛЬМОРРАГИЯ (лат. ophthalmorrhagia, *-ae, f*) ококровотіч, *-течі*, ококровотеча, очнокровотіч, *-течі*, очнокровотеча, офтальморагія.
ОФТАЛЬМОСКОП (лат. ophthalmoscopium, *-ii, n*) окогляд, окооглядник, офтальмоскоп.
ОФТАЛЬМОСКОПИСТ (лат. ophthalmoscopistus, *-i, m*; ophthalmoscopista, *-ae, m*; ophthalmoscopicus, *-i, m*) окооглядач, окооглядувач, окооглядальник, окооглядувальник, окооглядовець, *-вця*, офтальмоскопіст.
ОФТАЛЬМОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. ophthalmoscopicus, *-a, -um*) окооглядний, окооглядовий, окооглядальний, офтальмоскопічний.
ОФТАЛЬМОСКОПИЯ (лат. ophthalmoscopia, *-ae, f*) окоогляд, окооглядання, офтальмоскопія.
ОФТАЛЬМОТОНОМЕТРИЯ (лат. ophthalmotonometria, *-ae, f*) око(очно)тисковимір, око(очно)тисковимірення, око(очно)тисковимірювання, офтальмотонометрія. Вимір (вимірення, вимірювання) очного (внутрішньоочного) тиску (тиску ока).
ОХВАТ () охоплення.
ОХВАТЫВАТЬ () охоплювати, обсягати.
ОХЛАДЕВАТЬ () холодіти, холонути.
ОХЛАЖДАТЬ () 1. охолоджувати, остуджувати; 2. збайдужувати.
ОХЛАЖДАТЬСЯ () 1. охолоджуватись, остуджуватись; 2. збайдужуватись, байдужіти.
ОХЛАЖДЕНИЕ (лат. refrigeratio, *-onis, f*) 1. охолодження, остудження; 2. */докон./* збайдужіння; */недок./* байдужіння.
ОХОТНО () охоче, з охотою, залюбки.
ОХРИПЛОСТЬ (лат. raucitas, *-atis, f*) охриплість, *-лості*.
ОХРИПШИЙ () 1.*/прикм./* охриплий, захриплий; 2.*/дієприкм./* що захрип.
ОХРОМЕТЬ () окривіти.
ОХРОНОЗ (лат. ochronosis, *-is, f*: від гр. ochros – блідожовтий, жовтуватий) охроноз. Темна пігментація (коричнева чи чорна) хрящів, а інколи й інших тканин (зв'язок, сухожиль, склер, слизових оболонок губ, тощо) при хронічному (тривалому) отруєнні карболовою кислотою чи ендогенна (внутрішньопохідна) внаслідок порушення обміну білків.
ОЦЕНИВАТЬ () оцінювати.
ОЦЕНКА () оцінка.
ОЦЕПЕНЕВШИЙ (лат. torpidus, *-a, -um*) заціплий, заціплений, заціпенілий, закляклий.
ОЦЕПЕНЕЛОСТЬ (лат. rigiditas, *-atis, f*) заціплість, *-пості*, заціпленість, *-ності*, заціпенілість, *-лості*, закляклість, *-лості*.
ОЦЕПЕНЕНИЕ (лат. torpor, *-oris, m*; rigor, *-oris, m*; rigiditas, *-atis, f*) заціп, заціпеніння, закляк.
ОЦЕПЛЕНИЕ () оточення.

ОЧАГ (лат. focus, *-i, m*) вогнище.
ОЧАГОВЫЙ (лат. focalis, *-e*) вогнищевий.
ОЧАЖКОВЫЙ (лат. areolaris, -e) вогнищковий.
ОЧЕВИДНЫЙ () наочний, очевидний.
ОЧЕРЕДНОЙ () черговий, чережний.
ОЧЕРЕДЬ () черга.
ОЧЕРК () 1. обрис, обвід; 2. нарис.
ОЧЕРТАНИЕ (лат. configuratio, *-onis, f*) зарис, обрис, окреслення.
ОЧИСТИТЕЛЬНОЕ */ОЧИСТИТЕЛЬНОЕ СРЕДСТВО/* () проносне */проносний засіб/*.
ОЧИСТИТЕЛЬНЫЙ () очисний, очищувальний.
ОЧИЩЕНИЕ (лат. purgatio, *-onis, f*) 1. очищення; 2. очищання.
ОЧИЩЕННЫЙ (лат. depuratus, *-a, -um*) очищений.
ОЧКИ (від укр. «очі» */рос. «глаза»; лат. «oculi»/*; лат. perspicillum, *-i, n*; vitrum oculare bipartitum) окуляри, очки.
ОЧКО () вічко, очко.
ОЧНУТЬСЯ () отямитись, очуматись.
ОЧУМЕЛЫЙ () очманілий, зачумлений.
ОШЕЛОМЛЕНИЕ () приголомшення, пришоломлення.
ОШЕЛОМЛЕННЫЙ () приголомшений, пришоломлений.
ОШИБКА () помилка, хиба.
ОШИБОЧНЫЙ () помилковий, хибний.
ОШПАРИВАНИЕ () обпарювання, обшпарювання.
ОЩЕЛАЧИВАТЬ () олужнювати, визолювати.
ОЩЕЛАЧИВАЮЩИЙ (лат. antiacidoticus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* олужнювальний, олужнюючий протикислівний, протикислів'євий, протикисловий, протикисловісний, протикислотівний, протикислотів'євий, протикислотовісний, протикислокрівний, протикислокрів'євий, протикислокровний, протикислокровнісний, протикровокислинний, протикровокислиннісний, протизакислювальний; 2.*/дієприкм./* що олужнює.
ОЩЕТИНЕННЫЙ () наїжачений.
ОЩУПАТЬ () обмацати.
ОЩУПЫВАНИЕ (лат. palpatio, *-onis, f*) обмацування.
ОЩУПЫВАТЬ () обмацувати.
ОЩУПЫВАТЬСЯ () обмацуватись.
ОЩУПЬ () дотик, обмац, полап.
ОЩУПЬЮ () навпомацки, помацки, обмацки, омацки, омаць.
ОЩУТИМО [ОЩУТИТЕЛЬНО] () відчутно.
ОЩУТИМЫЙ [ОЩУТИТЕЛЬНЫЙ] 1.(лат. palpabilis, *-e*; sensibilis, *-e*) відчутний; 2.() дошкульний.
ОЩУТИТЕЛЬНЫЙ 1.(лат. palpabilis, *-e*; sensibilis, *-e*) відчутний, відчувальний; 2.() дошкульний.
ОЩУТИТЬ () відчути.
ОЩУЩАЕМЫЙ () відчуваний.
ОЩУЩАТЬ () відчувати.
ОЩУЩЕНИЕ (лат. sensatio, *-onis, f*; sensus, *-i, m*) відчуття, відчування.
ОЩУЩЕНИЕ, ВКУСОВОЕ (лат. gustus, *-i, m*) смак, посмак, смакове відчуття.

абвгдеёжзийклмно

П п

рстуфхцчшщъыьэюя

ПАГУБНО () згубно.
ПАГУБНЫЙ (лат. perniciosus, *-a, -um*) згубний.
ПАДАТЬ () падати.
ПАДАТЬ В ОБМОРОК () непритомніти, зомлівати.
ПАДЕНИЕ () падіння.
ПАДЕНИЕ В ОБМОРОК () непритомніння, зомлівання.
ПАДУЧАЯ (БОЛЕЗНЬ) (лат. epilepsia, *-ae, f*) падуча, падавка, падуча хвороба.
ПАЗУХА (лат. sinus, *-us, m*; recessus, *-us, m*; antrum, *-i, n*) пазуха, затока, скойка.
ПАЗУШНЫЙ (лат. sinuosus, *-a, -um*; sinosus, *-a, -um*) пазуховий.
ПАЛАТА () покій, *-кою*, палата.
ПАЛАТКА (лат. tentorium, *-ii, n*) намет.
ПАЛАТО- (лат. palato-: від palatum, *-i, n* – піднебіння, підніб'я, поніб'я) піднебіннє-, палато-; (рос. нёбно-).
ПАЛАТОШИЗИС (лат. palatoschisis, *-is, f*: від palatum, *-i, n* – піднебіння, підніб'я, поніб'я; palatum fissum; uranoschisis, *-is, f*) піднебіннєвродорозколина, палато(сх/ш)изис. Вроджена розколина піднебіння; (нім., Gaumenspalte).
ПАЛЕЦ (лат. digitus, *-i, m*; dactylus, *-i, m*) палець, *-льця*.
ПАЛЕЦ, (I) БОЛЬШОЙ, ПЕРВЫЙ НОГИ (лат. hallex, *-icis, m*; hallux, *-ucis, m*) палюх, кавурник, лавурник, великий (перший) палець ноги.
ПАЛЕЦ. (I) БОЛЬШОЙ, ПЕРВЫЙ РУКИ (лат. pollex, *-icis, m*) палюх, великий (перший) палець руки.
ПАЛЕЦ, (II) УКАЗАТЕЛЬНЫЙ (лат. index, *-icis, m*) вказівник, вказівець, *-вця*, вказівний (пузвеликий) палець, *-льця*.
ПАЛЕЦ, (III) СРЕДНИЙ (лат. digitus medius) середній палець, *-льця*.
ПАЛЕЦ, (IV) БЕЗЫМЯННЫЙ () безіменець, *-нця*, підмізинець, *-нця*, підмізинок, *-нка*, каблучковець, *-(кі)вця*, безіменний (підмізинний, каблучковий) палець, *-льця*.
ПАЛЕЦ, (V) (лат. digitus minimus) мізинок, *-нка*, мізинець, *-нця*, мізинний палець, *-льця*.
ПАЛЕЦ НОГИ (лат. digitus pedis; ortillus, *-i, m*) палець ноги.
ПАЛЕЦ ПЕРЧАТКИ () напалок, палець перчатки (пальчатки).
ПАЛЕЦ, ЛИШНИЙ ШЕСТОЙ ПЕРЕД БОЛЬШЫМ (ПЕРВЫМ) ПАЛЬЦЕМ НОГИ (лат. praehallex, *-icis, m*; praehallux, *-ucis, m*) препалюх, зайвий шостий палець перед великим (першим) пальцем ноги.
ПАЛЕЦ, ЛИШНИЙ ШЕСТОЙ ПЕРЕД БОЛЬШЫМ (ПЕРВЫМ) ПАЛЬЦЕМ РУКИ (лат. praepollex, *-icis, m*) препалюх, зайвий шостий палець перед великим (першим) пальцем руки.
ПАЛИЛАЛИЯ (лат. palilalia, *-ae, f*) палілалія.
ПАЛЛИАТИВ (фр. palliatif: â'ä лат. palliatus) півзахід, напівзахід, полегша, паліатив.
ПАЛЛИАТИВНЫЙ (лат. palliativus, *-a, -um*) полегшувальний, полегшуючий, паліативний.
ПАЛОЧКА (лат. Bacillum, *-i, n*; Bacillus, *-i, m*; Bacterium, *-ii, n*) паличка. Паличкоподібна бактерія (тоїжка, дріб'янка).
ПАЛОЧКА, ЛЕКАРСТВЕННАЯ (лат. stilus, *-i, m*) лікарська (лікова) паличка.
ПАЛЬМАРНЫЙ (лат. palmaris, *-e*: від palma manus – долоня) долонний, долоневий, пальмарний; (рос. ладонный).
ПАЛЬМО- (лат. palmo-: від palma manus – долоня) долоне-, пальмо-; (рос. ладоне-).
ПАЛЬМОСПАЗМ (лат. palmospasmus, *-i, m*: від palma manus – долоня + гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) долонестиск, долонесудома, пальмоспазм.
ПАЛЬПАЦИЯ (лат. palpatio, *-onis, f*) мацання, обмацування, промацування, пальпація; (рос. щупанье, ощупывание).
ПАЛЬПЕБРАЛЬНЫЙ (лат. palpebralis, *-e*: від palpebra, *-ae, f* – повіка) повіковий, пальпебральний.
ПАЛЬПИРОВАТЬ () обмацувати, промацувати, пальпувати; (рос. ощупывать, прощупывать).
ПАЛЬПИРУЕМЫЙ (лат. palpabilis, *-e*) обмацуваний, промацуваний, пальпований; (рос. ощупываемый, прощупываемый).
ПАЛЬПИРУЕТСЯ () промацується, пальпується; (рос. прощупывается).
ПАЛЬПИТАЦИЯ (лат. palpitatio, *-onis, f*) тріпотіння, тріпотання, трепетання, пальпітація.
ПАЛЬЦА РУКИ, КОНЧИК() пучка, пучечка.
ПАЛЬЦЕВИДНЫЙ, ПАЛЬЦЕОБРАЗНЫЙ (лат. digitatus, *-a, -um*) пальцюватий, пальцевидний, пальцеподібний.

ПАЛЬЦЕВОЙ (лат. digitalis, *-e*) пальцевий, пальцьовий.
ПАЛЬЦЕВОЙ КОНЧИК */РУКИ/* () пучка, пучечка.
ПАЛЮДИЗМ (лат. paludismus, *-i, m*; malaria, *-ae, f /новолат./*: від іт. mala aria (mal'aria) – погане повітря */рос. дурной [скверный] воздух/*; febris intermittens) пропасниця, болотна пропасниця, палюдизм; (рос. болотная лихорадка; пол., zimnica; чеч. хорша */букв. гаряча лихоманка/*).
ПАМПИНИФОРМНЫЙ (лат. pampiniformis, *-e*) пампініформний.
ПАМЯТЬ () пам'ять.
ПАН- (лат. pan-) все-, всеохопно-, пан-; (рос. всё-, все-).
ПАНАРИЦИЙ (лат. panaritium, *-ii, n*: від гр. παρανυχια; onychia, *-ae, f*) нігтеїда, нігтеїдь, нігтьоїда, нігтьоїдь, нігтевиця, нігтезапал, нігтезапалення, заніґтиця, пальцевиця, пальцезапал, пальцезапалення, панарицій; (рос. ногтееда; пол. zanokcica).
ПАНАРТЕРИИТ (лат. panarteriitis, *-tidis, f*; panarteritis, *-tidis, f*) всеб'ючковиця, всеб'ючкозапал, всеб'ючкозапалення, всеб'ючожилиця, всеб'ючожилозапал, всеб'ючожилозапалення, всечервоножилиця, всечервоножилозапал, всечервоножилозапалення, панартеріїт. Запалення всіх артерій (б'ючок, б'ючожил, червоножил).
ПАНАЦЕЯ (лат. panacea, *-ae, f*) вселік, всезціл, всецілюща, панацея.
ПАНГИДРОЗ (лат. panhidrosis, *-is, f*; panidrosis, *-is, f*) пангідроз.
ПАНДЕМИЯ (лат. pandemia, *-ae, f*) всепошесть, пандемія.
ПАНКАРДИТ (лат. pancarditis, *-tidis, f*) всесерцевиця, всесерцезапал, всесерцезапалення, панкардит.
ПАНКРЕАС (лат. pancreas, *-atis, f*) черевослинка, підшлункозалоза, підшлункова залоза, панкреас; (рос. поджелудочная железа; яп. suizo).
ПАНКРЕАТИТ (лат. pancreatitis, *-tidis, f*) черевослинниця, черевослинковиця, черевослинкозапал, черевослинкозапалення, підшлунковиця, підшлунковозапал, підшлунковозапалення, підшлунковозалозиця, підшлунковозалозозапал, підшлунковозалозозапалення, панкреатит.
ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ (лат. pancreaticus, *-a, -um*) черевослинковий, підшлунковозалозний, підшлунковозалозовий, панкреатичний.
ПАНКРЕАТОЛОГ (лат. pancreatologus, *-i, m*) 1. черевослинківник, черевослинкознавець, *-вця*, підшлунківник, підшлунко(во)знавець, *-вця*, панкреатолоґ; 2.*/жін./* черевослинківниця, черевослинкознавиця, підшлунківниця, підшлунко(во)знавиця, панкреатолоґиня.
ПАНКРЕАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. pancreatologicus, *-i, m*) черевослинківничий, черевослинкознавчий, підшлунківничий, підшлунко(во)знавчий, панкреатолоґічний.
ПАНКРЕАТОЛОГИЯ (лат. pancreatologia, *-ae, f*) черевослинківництво, черевослинкознавство, підшлунківництво, підшлунко(во)знавство, панкреатолоґія.
ПАНМИЕЛОФТИЗ (лат. panmyelophthisis, *-is, f*) панмієлофтиз. Аплазія кісткового мозку.
ПАННИКУЛИТ (лат. panniculitis, *-tidis, f*: від panniculus adiposus – жировина, підшкірна жирова клітковина) панікуліт.
ПАННУС (лат. pannus, *-i, m* – шматок тканини, паволока) розпливистожиляста (розпливчастожиляста) рогівковиця, розпливистожилястий (розпливчастожилястий) рогівкозапал, розпливистожилясте (розпливчастожилясте) рогівкозапалення, плівка рогівки, панус. Спричинюється найчастіше трахомою.
ПАНОТИТ (лат. panotitis, *-tidis, f*) всевушниця, всевуховиця, всевухозапал, всевухозапалення, панотит.
ПАНОФТАЛЬМИТ (лат. panophthalmitis, *-tidis, f*; panophthalmia, *-ae, f*) всеочиця, всеочезапал, всеочезапалення, всеоковиця, всеокозапал, всеокозапалення, панофтальміт.
ПАНПЛЕГИЯ (лат. panplegia, *-ae, f*) панплегія.
ПАНСИНУИТ (лат. pansinuitis, *-idis, f*; pansinusitis, *-idis, f*) всепазушниця, всепазуховиця, всепазухозапал, всепазухозапалення, пансинуїт.
ПАНСИНУСИТ (лат. pansinusitis, *-idis, f*; pansinuitis, *-idis, f*) всепазушниця, всепазуховиця, всепазухозапал, всепазухозапалення, пансинусит.
ПАПИЛЛА (лат. papilla, *-ae, f*) смочок, пипка, пиптик, пугарик, сосок, сосочок, папіла; (рос. сосочек; пол. brodawka).
ПАПИЛЛИТ (лат. papillitis, *-tidis, f*) папіліт.
ПАПИЛЛИФЕРНЫЙ (лат. papilliferus, *-a, -um*) папіліферний; (пол. brodaweczkowy, brodawkowy, brodawczakowy).
ПАПИЛЛИФОРМНЫЙ (лат. papilliformis, *-e*) смочкуватий, смочкоподібний, пипкуватий, пипкоподібний, пиптикоподібний, пугарикоподібний, папіліформний; (рос. сосочковидный; пол. brodawkopodobny).
ПАПИЛЛОМА (лат. papilloma, *-atis, n /pl. -ata/*) пипчак, бородавчак, папілома.
ПАПИЛЛОМАТОЗНЫЙ (лат. papillomatosus, *-a, -um*) пипчакуватий, бородавчастий, папіломатозний; (рос. бородавчатый).
ПАПИЛЛОРЕТИНИТ (лат. papilloretinitis, *-tidis, f*) папілоретиніт.
ПАПИЛЛЯРНЫЙ (лат. papillaris, *-e*) смочковий, пипковий, пиптиковий, пугариковий, сосочковий, папілярний; (рос. сосочковый; пол. brodawkowy, brodawkowaty).
ПАПУЛА (лат. papula, *-ae, f*) прищ, вузлик, ґудзок, шкіровипна, шкіровипнень, *-пненя*, папула. Шкірний вузлик, утвір, що підноситься над поверхнею шкіри; (рос. прыщ, узелок).

ПАПУЛЁЗНЫЙ (лат. papulosus, *-a, -um*) вузликовий, вузликуватий, папульний, папульозний; (рос. узелковый).

ПАР- (лат. par-; para-: від гр. παρα- para-) при-, коло-, біля-, поза-, пара-. Префікс (приросток), що означає "1. розміщений поруч, поблизу, біля чого-небудь; 2. відступ, відхилення від чого-небудь, помилкове ототожнення з чим-небудь; 3. невідповідність зовнішніх проявів суті явища".

ПАР (лат. vapor, *-oris, m*) пара.

ПАРА- (лат. para-; par-: від гр. παρα- para-) при-, коло-, біля-, поза-, пара-. Префікс (приросток), що означає "1. розміщений поруч, поблизу, біля чого-небудь; 2. відступ, відхилення від чого-небудь, помилкове ототожнення з чим-небудь; 3. невідповідність зовнішніх проявів суті явища".

ПАРА (лат. secunda, *-ae, f*) пара.

ПАРАБИОЗ (лат. parabiosis, *-is, f*) парабіоз.

ПАРАВАГИНАЛЬНЫЙ (лат. paravaginalis, *-e*) припіхвовий, припіхвинний, параваґінальний; (рос. околовлагалищный).

ПАРАВЕЗИКАЛЬНЫЙ (лат. paravesicalis, *-e*) приміхуровий, паравезикальний; (рос. околопузырный).

ПАРАВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ (лат. paravertebralis, *-e*) прихребетний, прихребтовий, паравертебральний; (рос. околопозвоночный).

ПАРАГАНГЛИЙ (лат. paraganglion, *-ii, n /pl.-ia/*) параґанґлій.

ПАРАГАНГЛИОМА (лат. paraganglioma, *-atis, n /pl. -ata/*; phaeochromocytoma, *-atis, n /pl. -ata/*) параґанґліома; (пол. przyzwojak, nerwiak przyzwojowy).

ПАРАГЕВЗИЯ (лат. parageusia, *-ae, f*) параґевзія.

ПАРАГЛЮТИНАЦИЯ (лат. paragglutinatio, *-onis, f*) параґлютинація.

ПАРАГРИПП (лат. paragrippus, *-i, m*; paragrippa, *-ae, f*; paragrippe: від гр. παρα- para- – при-, коло-, біля-, поза + фр. grippe – ґрип: від рос. хрип) нібихрипень, *-пня*, начехрипень, *-пня*, нібихрипка, начехрипка, параґрип.

ПАРАДЕНТОЗ (лат. paradentosis, *-is, f*; parodontosis, *-is, f*; amphodontosis, *-is, f*) призубів'я, призубі'в'я, призубовість, *-вості*, призуб'євість, *-вості*, призубозаник, призубозаникання, парадентоз.

ПАРАДОКС (лат. paradoxum, *-i, n*: від гр. paradoxos – неймовірний, невірогідний, дивний, неочікуваний: від para – проти + doxa – думка, мисль) дивовижа, парадокс.

ПАРАДОКСАЛЬНЫЙ (лат. paradoxalis, *-e*; paradoxus, *-a, -um*: від гр. paradoxos – неймовірний, невірогідний, дивний, неочікуваний: від para – проти + doxa – думка, мисль) дивовижний, неймовірний, невірогідний, дивний, неочікуваний, парадоксальний; (рос. невероятный, необычайный, странный, неожиданный, бессмысленный).

ПАРАДОНТОПАТИЯ (лат. paradontopathia, *-ae, f*; parodontosis, *-is, f*) парадонтопатія.

ПАРАЗИТ (лат. parasitus, *-i, m*; parasitum, *-i, n*: від гр. παρασιτος parasitos – нахлібник, дармоїд: від гр. παρα- para- – при-, коло-, біля-, поза + σιτος sitos – хліб, їжа, їдло) чужоїд, ґалапас, паразит; (пол. pasożyt).

ПАРАЗИТАРНЫЙ (лат. parasitaris, *-e*; parasitarius, *-a, -um*; parasiticus, *-a, -um*) чужоїдневий, ґалапасневий, ґалапасовий, паразитарний; (пол. pasożytniczy).

ПАРАЗИТИЗМ (лат. parasitismus, *-i, m*) чужоїдність, *-ності*, чужоїдство, ґалапасність, *-ності*, ґалапасневість, *-вості*, ґалапасовість, *-вості*, паразитизм; (пол. pasożytnictwo).

ПАРАЗИТИЧЕСКИЙ (лат. parasiticus, *-a, -um*; parasitaris, *-e*; parasitarius, *-a, -um*) чужоїдний, ґалапасний, паразитичний; (пол. pasożytniczy).

ПАРАЗИТНЫЙ (лат. parasitarius, *-a, -um*; parasitaris, *-e*; parasiticus, *-a, -um*) чужоїдний, ґалапасний, паразитний; (пол. pasożytniczy).

ПАРАЗИТОЛОГИЯ (лат. parasitologia, *-ae, f*) чужоїдознавство, ґалапасознавство, паразитологія.

ПАРАКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. paracardialis, *-e*; paracordialis, *-e*) присерцевий, паракардіальний; (рос. присердечный).

ПАРАКЕРАТОЗ (лат. parakeratosis, *-is, f*) паракератоз.

ПАРАКОРДИАЛЬНЫЙ (лат. paracordialis, *-e*; paracardialis, *-e*) присерцевий, паракордіальний; (рос. присердечный).

ПАРАКУЗИС (лат. paracusis, *-is, f*) паракузис.

ПАРАЛАЛИЯ (лат. paralalia, *-ae, f*) моворозлад, паралалія. Розлад мови.

ПАРАЛЕЛЛИЗМ (лат. paralelIismus, *-i, m*) залежність, *-ності*, взаємозалежність, *-ності*, рівнобіжність, *-ності*, паралелізм; (рос. взаимозависимость).

ПАРАЛИЗАТОР (лат. paralysator, *-oris, m*) знедійник, знедійнісник, знедіяльник, убездіяльнювач, розслаблювач, розслабник, підвійник, паралізатор.

ПАРАЛИЗОВАННОСТЬ () знедієність, *-ності*, знедійненість, *-ності*, знедіяльненість, *-ності*, бездіяльність, *-ності*, розслабленість, *-ності*, розслабованість, *-ності*, підвієність, *-ності*, віднятість, *-тості*, паралізованість, *-ності*.

ПАРАЛИЗОВАННЫЙ (лат. paralyticus, *-a, -um*) знедіяний, знедійнений, знедіяльнений, бездіяльний, розслаблений, розслабований, підвієний, віднятий, паралізований.

ПАРАЛИЗОВАТЬ () знедіяти, знедійнити, знедіяльнити, бездіяльнити, розслабити, розсла́бовити, підвіяти, відняти, паралізувати.

ПАРАЛИЗОВЫВАТЬ () знедіювати, знедійнювати, знедіяльнювати, бездіяльнювати, розслаблювати, розслабовувати, підвіювати, віднімати, паралізовувати.

ПАРАЛИТИЧЕСКИЙ (лат. paralyticus, *-a, -um*) знедійний, знедійнісний, знедіяльнівний, бездіяльнісний, бездіяльнівний, розслабний, розслабовий, підвійний, паралізний, паралізовий, параліжний, паралітичний.

ПАРАЛИЧ (лат. paralysis, *-is, f*: від гр. paralyo – розв'язувати, розслабляти: від para – при, біля + lyo – розв'язувати, знищувати; plegia, *-ae, f*) знедія, розслаб, розслаба, підвій, віднім, відняття, паралізa, параліж, параліч; (пол. porażenie, bezwład, paraliż; нім., Lähmung; яп. mahi).

ПАРАЛИЧ АККОМОДАЦИИ (лат. cycloplegia, *-ae, f*) зоронеприміна, примінорозслаб, примінозаник, зоронепристосування, параліч акомодації.

ПАРАЛИЧ, НЕПОЛНЫЙ (лат. paresis, *-is, f*) напівзнедія, напіврозслаб, напіврозслаба, ослаб, ослаба, напівпідвій, над(від)нім, напіввіднім, над(від)няття, напіввідняття, напівпаралізa, напівпараліж, напівпараліч, півпараліч, неповнопараліч, неповний параліч; (рос. полупаралич; пол. niedowład).

ПАРАМЕДИЦИНСКИЙ */персонал (особосклад)/* (лат. paramedicalis, *-e*; paramedicinalis, *-e*) прилічничий, прилічницький, нелікарювальний, нелікувальний, допоміжний, парамедичний; (рос. вспомогательный).

ПАРАМЕТР (лат. parametrum, *-i, n*) розмір, величина, параметр.

ПАРАМЕТРАЛЬНАЯ КЛЕТЧАТКА (лат. parametrium, *-ii, n*) приматків'я, приураззя, приматкова (приуразова, параметральна) клітковина.

ПАРАМЕТРАЛЬНЫЙ (лат. parametralis, *-e*; parauteralis, *-e*) приматковий, приуразовий, параметральний; (рос. околоматочный; пол. przymaciczny, okołomaciczny).

ПАРАМЕТРИЙ (лат. parametrium, *-ii, n*) приматків'я, приураззя, параметрій. Параметральна (приматкова, приуразова) клітковина; (пол. przymacicze).

ПАРАМЕТРИТ (лат. parametritis, *-tidis, f*) приматковиця, приматкозапал, приматкозапалення, приуразиця, приуразозапал, приуразозапалення, придитинниковиця, придитинникозапал, придитинникозапалення, параметрит.

ПАРАМНЕЗИЯ (лат. paramnesia, *-ae, f*) хибноспогад, хибноспомини, лживоспомини, несправжньоспомини, псевдоспомини, парамнезія. Хибний (помилковий) спогад.

ПАРАНАЗАЛЬНЫЙ (лат. paranasalis, *-e*) приносовий, параназальний; (рос. околоносовой).

ПАРАНЕКРОЗ (лат. paranecrosis, *-is, f*) примертвіння, паранекроз.

ПАРАНЕФРИТ (лат. paranephritis, *-tidis, f*) принирковиця, принирκозапал, принирκозапалення, паранефрит.

ПАРАНОЙЯ (лат. paranoia, *-ae, f*) помішання, параноя; (рос. помешательство; пол. pomieszanie, obłęd).

ПАРАПЛЕГИЯ (лат. paraplegia, *-ae, f*) параплеґія.

ПАРАПРОКТИТ (лат. paraproctitis, *-tidis, f*; periproctitis, *-tidis, f*) прикутневиця, прикутнезапал, прикутнезапалення, припрямокишковиця, припрямокишкозапал, припрямокишкозапалення, парапроктит.

ПАРАПРОТЕИНЫ () парапротеїни. Змінені ґлобуліни.

ПАРАПСИС (лат. parapsis, *-is, f*) парапсис.

ПАРАРЕКТАЛЬНЫЙ (лат. pararectalis, *-e*) прикутній, прикутневий, припрямокишковий, параректальний; (рос. околопрямокишечный).

ПАРАРЕНАЛЬНЫЙ (лат. pararenalis, *-e*; paranephralis, *-e*) принирковий, параренальний; (рос. околопочечный).

ПАРАСАКРАЛЬНЫЙ (лат. parasacralis, *-e*) прикрижовий, парасакральний; (рос. околокрестцовый).

ПАРАСИМПАТИКОТОНИЯ (лат. parasympathicotonia, *-ae, f*) парасимпатикотонія.

ПАРАСИМПАТИКУС (лат. parasympathicus, *-i, m*) парасимпатикус.

ПАРАСИМПАТИЧЕСКИЙ (лат. parasympathicus, *-a, -um*) приспівчуйний, приспівчульний, парасимпатичний.

ПАРАСИФИЛИТИЧЕСКИЙ (лат. parasyphiliticus, *-a, -um*) парасифілітичний; (пол. metakilowy).

ПАРАСПАЗМ (лат. paraspasmus, *-i, m*) параспазм.

ПАРАСТЕРНАЛЬНЫЙ (лат. parasternalis, *-e*) пригруднинний, пригрудинний, парастернальний; (рос. пригрудинный, окологрудинный).

ПАРАТИРЕОИДНЫЙ (лат. parathyreoideus, *-a, -um*: від гр. παρα- para- – при-, коло-, біля-, поза + гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) прищитуватий, прищитоподібний, прищитовидний, колощитуватий, колощитоподібний, колощитовидний, паратиреоїдний; (рос. околощитовидный, паращитовидный).

ПАРАТИФ (лат. paratyphus, *-i, m*) нібитиф, начетиф, паратиф.

ПАРАТИФЛИТ (лат. paratyphlitis, *-tidis, f*: від гр. παρα- para- – при-, коло-, біля-, поза + гр. typhlon – сліпа кишка) присліпокишковиця, присліпокишкозапал, присліпокишкозапалення, колосліпокишковиця, колосліпокишкозапал, колосліпокишкозапалення, паратифліт.

ПАРАТОНЗИЛЛИТ (лат. paratonsillitis, *-tidis, f*) паратонзиліт.

ПАРАТРИХОЗ (лат. paratrichosis, *-is, f*) паратрихоз.

ПАРАУМБИЛИКАЛЬНЫЙ (лат. paraumbilicalis, *-e*) припупковий, припупцевий, параумбілікальний; (рос. околопупочный).

ПАРАФАЗИЯ (лат. paraphasia, *-ae, f*) моворозлад, парафазія. Розлад мови.
ПАРАФИМОЗ (лат. paraphimosis, *-is, f*) припунцевозаклещення, припунцевоудавка, парафімоз. Припунцеве заклещення, припунцева удавка.
ПАРАФРАЗИЯ (лат. paraphrasia, *-ae, f*) парафразія.
ПАРАЦЕНТЕЗ (лат. paracentesis, *-is, f*: від гр. παρακεντησις – прокол) прокол, парацентез.
ПАРАЦЕРВИКАЛЬНЫЙ (лат. paracervicalis, *-e*) пришийковий, колошийковий, парацервікальний; (рос. околошеечный).
ПАРАЩИТОВИДНЫЙ (лат. parathyreoideus, *-a, -um*: від гр. παρα- para- – при-, коло-, біля-, поза + гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) прищитуватий, прищитоподібний, прищитовидний, колощитуватий, колощитоподібний, колощитовидний, паратиреоподібний; (рос. околощитовидный).
ПАРЕЗ (лат. paresis, *-is, f*) слута, слуток, напівзнедія, напіврозслаб, напіврозслаба, ослаб, ослаба, напівпідвій, над(від)нім, напіввіднім, над(від)няття, напіввідняття, напівпаралізa, напівпараліж, напівпараліч, півпараліч, неповнопараліч, парез. Неповний параліч; (рос. полупаралич; пол. niedowład).
ПАРЕНТЕРАЛЬНЫЙ (лат. parenteralis, *-e*) некишковий, позакишковий, позашлункокишковий, парентеральний.
ПАРЕНХИМА (лат. parenchyma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. par + εγχυμα enchyma – /*букв.* налите/ – тканина) м'якуш, паренхіма; (рос. мякоть; пол. miąższ).
ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ (лат. parenchymatosus, *-a, -um*) м'якушний, губчастий, м'якушевий, паренхімальний, паренхіматозний; (рос. мякотный, губчатый).
ПАРЕСТЕЗИЯ (лат. paraesthesia, *-ae, f*) трудиш, причуття, привідчуття, позачуття, позавідчуття, неподразовідчуття, парестезія.
ПАРЕТИЧЕСКИЙ (лат. pareticus, *-a, -um*) слутий, слутавий, слутяний, ослабний, ослабовий, напіврозслабний, напіврозслабовий, неповнорозслабовий, напівзнедійний, напівпідвійний, напівпаралізовий, напівпаралiжний, напівпаралічний, півпаралічевий, неповнопаралічний, неповнопаралічевий, паретичний.
ПАРИЕТАЛЬНЫЙ (лат. parietalis, *-e*) пристінний, пристінковий, парієтальний; (рос. пристеночный).
ПАРНЫЙ (лат. bigeminus, *-a, -um*; gemellus, *-a, -um*) парний.
ПАРОВАЯ ВАННА (лат. balneum vaporis) парня, парова ванна (купіль, купеля).
ПАРОВОЙ () паровий.
ПАРОДОНТ (лат. parodontium, *-ii, n*; parodentium, *-ii, n*) призуб'я, пародонт.
ПАРОДОНТИТ (лат. parodontitis, *-tidis, f*) призубиця, призубозапал, призубозапалення, пародонтит.
ПАРОДОНТОЗ (лат. parodontosis, *-is, f*; paradentosis, *-is, f*; amphodontosis, *-is, f*) призубів'я, призуб'ів'я, призубовість, *-вості*, призуб'євість, *-вості*, призубохворість, *-рості*, колозубохворість, *-рості*, призубозаник, призубозаникання, пародонтоз.
ПАРОДОНТОПАТИЯ (лат. parodontopathia, *-ae, f*) призуб'єхворість, *-рості*, пародонтопатія.
ПАРОКСИЗМ (лат. paroxysmus, *-i, m*) напад, приступ, надприступ, пароксизм; (пол. napad; словац., záchvat).
ПАРОКСИЗМАЛЬНЫЙ (лат. paroxysmalis, *-e*) нападний, нападовий, надприступний, надприступовий, приступоподібний, пароксизмальний; (рос. приступообразный).
ПАРОНИХИЯ (лат. paronychia, *-ae, f*) принігтевиця, принігтезапал, принігтезапалення, пароніхія.
ПАРООФОРОН (лат. paroophoron, *-i, n*: від par-; para-: від гр. παρα- para- – при-, коло-, біля-, поза- + гр. ωιον oon – яйце + гр. φορεω phoreo – носити) прияєчник, пароофорон. Рудиментарний залишок канальців первинної нирки, розміщений у брижі маткової туби медіальніше від придатка яєчника.
ПАРОРЕКСИЯ (лат. parorexia, *-ae, f*) парорексія.
ПАРОТИДНЫЙ (лат. parotideus, *-a, -um*; paroticus, *-a, -um*) привушний, паротидний; (пол. przyuszniczy).
ПАРОТИС (лат. parotis, *-idis, f*) привушня, привухівка, привухозалоза, привушнозалоза, паротис. Привушна залоза; (рос. околоушная железа; пол. przyusznica (ślinianka przyuszna)).
ПАРОТИТ (лат. parotitis, *-idis, f*) завушниця, привушниця, привушнозапал, привушнозапалення, паротит. Запалення привушної залози або привушних залоз; (рос. заушница; пол. zapalenie przyusznicy [ślinianki przyusznej]; словац. príušnice, zápal príušníc).
ПАРОТИТ, ЭПИДЕМИЧЕСКИЙ (лат. parotitis epidemica) свинка, епідемічна (пошесна) завушниця (привушниця, привушнозапал, привушнозапалення, паротит); (рос. свинка; пол. świnka).
ПАРТЕНОГЕНЕЗ (лат. partenogenesis, *-is, f*) партеноґенез.
ПАРТИКУЛЯРНЫЙ (лат. particularis, *-e*: від particula, *-ae, f* – частинка, частка) частковий, випадковий, поодинокий, партикулярний; (рос. частичный).
ПАРТО- (лат. parto-: від лат. partus, *-us, m* – пологи) полого-, парто-.
ПАРТОГРАММА (лат. partogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від лат. partus, *-us, m* – пологи + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) пологозапис, пологозображення, партограма. Ґрафічна відображення процесу [перебігу] пологів.
ПАРУС (від гр. φαρος; лат. velum, *-i, n*) вітрило, парус; (словац. kosák; plachta).
ПАРУСООБРАЗНЫЙ (від гр. φαρος; лат. veliformis, *-e*) вітрилоподібний, парусоподібний; (словац. kosákovitý).

ПАРЦИАЛЬНЫЙ (лат. partialis, *-e*: від pars, *partis, f* – частина) частинний, частковий, питомий, парціальний; (рос. удельный).
ПАРША (лат. favus, *-i, m*) парх, пархи, парші, шолуді.
ПАРШИВЕЦ () пархач, паршивець, *-вця*, шолудивець, *-вця*.
ПАРШИВЫЙ () пархатий, паршивий, шолудивий, торавий, шіпавий.
ПАРЭНЦЕФАЛОН (лат. parencephalon, *-i, n*) паренцефалон; (пол. móżdżek).
ПАССАЖ (фр. passage) прохід, *-ходу*, перехід, *-ходу*, пасаж; (рос. проход).
ПАССИВНЫЙ (лат. passivus, *-a, -um*) бездіяльний, недіяльний, безчинний, пасивний; (рос. бездеятельный, недеятельный; словац., trpný).
ПАСТА (лат. pasta, *-ae, f*) паста.
ПАСТЕРИЗАЦИЯ (лат. pasterisatio, *-onis, f*) пастеризація.
ПАСТИЛКА (лат. pastillus, *-i, m*) пастилка.
ПАСТОЗНОСТЬ (лат. pastositas, *-atis, f*) брезклість, *-лості*, забрезклість, *-лості*, обрезклість, *-лості*, брезкливість, *-вості*, брязкливість, *-вості*, одутливість, *-вості*, одутлість, *-лості*, одутість, *-тості*, тістуватість, *-тості*, тістоподібність, *-ності*, пастозність, *-ності*; (рос. обрюзглость, одутловатость, тестообразность).
ПАСТОЗНЫЙ (лат. pastosus, *-a, -um*) брезклий, забрезклий, обрезклий, брезкливий, набрезкливий, брезклюватий, брязкливий, брязклюватий, одутлий, одутий, одутливий, одутлуватий, тістуватий, тістоподібний, пастозний; (рос. обрюзглый, обрюзгший, одутловатый, тестообразный).
-ПАТ (лат. -pathus, *-i, m*: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) 1.*/хворий/* -хворець, *-рця*; 2.*/лікар/* -лікар, -лікувач, -хворівник, -хворібник, -хворобівник, -пат.
ПАТЕЛЛЯ (лат. patella, *-ae, f*) панівка, наколінець, *-нця*, наколінок, *-нка*, надколінок, *-нка*, надколінник, колінна [на(д)колінна, на(д)колінова] чашечка, пателя; (рос. надколенник, надколенная [наколенная, коленная] чашечка; словац. jablčko).
ПАТЕЛЛЯРНЫЙ (лат. patellaris, *-e*) панівковий, наколінцевий, на(д)колінковий, на(д)колінний, на(д)коліновий, надколінниковий, пателярний; (рос. надколенный, надколенниковый).
ПАТЕРГИЯ (лат. pathergia, *-ae, f*) патерґія.
-ПАТИЧЕСКИЙ (лат. -pathicus, *-a, -um*: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) -хворобний, -хворісний, -патичний.
-ПАТИЯ (лат. -pathia, *-ae, f*: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) -хвороба, -хворість, -*рості*, -патія.
ПАТО- (лат. patho-: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість) хворобо-, пато-; (рос. болезне-).
ПАТОГЕНЕЗ (лат. pathogenesis, *-is, f*: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість + genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити) хворобовиник, хвороборозвій, *-вою*, хвороборозвиток, *-тку*, патоґенез; (нім., Krankheitsentstehung).
ПАТОГЕННОСТЬ (лат. pathogenitas, *-atis, f*: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість + genesis, *-is, f* – походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити; morbificus, *-a, -um*) хворототвірність, *-ності*, хворототворність, *-ності*, хворототворчість, *-чості*, хворобовиниковість, *-вості*, хворобовиникальність, *-ності*, хворобочинність, *-ності*, хворобопричинність, *-ності*, хворобопричиновість, *-вості*, хворобоспричинювальність, *-ності*, патоґенність, *-ності*; (рос. болезнетворность, вредоносность; пол. chorobotwórczość).
ПАТОГЕННЫЙ (лат. pathogenes, *G. -is*; pathogenus, *-a, -um*; pathogenicus, *-a, -um*: від гр. παθος pathos – страждання, хвороба, хворість + genesis, *-is, f* – походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити; morbificus, *-a, -um*) хворототвірний, хворототворний, хворототворчий, хворобовиниковий, хворобовиникальний, хворобочинний, хворобопричинний, хворобопричиновий, хворобоспричинювальний, патоґенний; (рос. болезнетворный, вредоносный; пол. chorobotwórczy; словац., choroboplodný; нім., krankheitserregend).
ПАТОГНОМОНИЧЕСКИЙ (лат. pathognomonicus, *-a, -um*) хвороборозпізнавний, хвороборозпізнавчий, хвороборозпізнавальний, хворобовизначний, хворобовизначальний, патоґномонічний.
ПАТОГНОМОНИЧНЫЙ (лат. pathognomonicus, *-a, -um*) хвороборозпізнавний, хвороборозпізнавчий, хвороборозпізнавальний, хворобовизначний, хворобовизначальний, патоґномонічний.
ПАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. pathologicus, *-a, -um*; morbidus, *-a, -um*) хворний, хворивний, хворобливий, хворовитий, хворобистий, хворобовий, хворісний, хворобовісний, слабовитий, слабуватий, патолоґічний; (рос. болезненный; нім., krankhaft; анґ., diseased).
ПАТОЛОГИЯ (лат. pathologia, *-ae, f*) 1. хвороба, хворість, *-рості*, хворність, *-ності*, хворивість, *-вості*, хворобовина, хворобовість, *-вості*; 2. хворобництво, хворобівництво, хворобознавство, патолоґія.
ПАТОМОРФОЗ (лат. pathomorphosis, *-is, f*) патоморфоз.
ПАТОФИЗИОЛОГИЯ (лат. pathophysiologia, *-ae, f*) патофізіолоґія.
ПАТОФОБИЯ (лат. pathophobia, *-ae, f*) хворобобоязнь, хворобобоясть, хворобобоязкість, *-кості*, хворобобояння, хвороболяк, хворобожах, хворобострах, хворобоострах, патофобія. Страх хворіб (хвороб), страх перед хворобами, страх захворіти.
ПАТРОНАЖ (фр. patronage) піклування, патронаж.

ПАУТИННЫЙ (лат. arachnoidealis, *-e*) павутинний.

ПАХ */ПОДВЗДОШНАЯ ОБЛАСТЬ/* (лат. ile, *-is, n*; ilia, *-ium /pl./*; inguen, *-inis, n*; regio inguinalis) пах, *-у*, пахвина */клубова ділянка/*.

ПАХИ- (лат. pachy-: від гр. παχυς pachys – товстий, щільний, твердий) твердо-, пахі-.

ПАХИДЕРМИЯ (лат. pachydermia, *-ae, f*) товстошкір'я, товстошкірість, *-рості*, шкіростовщення, шкіропотовщення, пахідермія.

ПАХИМЕНИНКС (лат. pachymeninx, *-ngis, f*: від гр. παχυς pachys – товстий, щільний, твердий + гр. μηνιγξ, *-γγος* meninx, *-ngos* – оболонка; meninx fibrosa; endocranium, *-ii, n*; mater dura; dura mater; dura, *-ae, f*: від durus, *-a, -um* – твердий) твердинівка, твердооболонка, твердомозкооболонка, тверда оболонка мозку, пахіменінкс; (рос. твёрдая оболочка мозга; пол. opona twarda).

ПАХИМЕНИНГИТ (лат. pachymeningitis, *-tidis, f*) твердоопонниця, твердоопоннозапал, твердоопоннозапалення, твердомозкооболонниця, твердомозкооболонковиця, твердомозкооболонкозапал, твердомозкооболонкозапалення, пахіменінгіт.

ПАХОВЫЙ, ПАХОВОЙ (лат. inguinalis, *-e*) пахвинний.

ПАХОВОМОШОНОЧНЫЙ (лат. inguinoscrotalis, *-e*) пахвинномошонковий.

ПАХУЧИЙ (лат. odorans, *-antis*) пахучий, запашний, духмяний, духовитий.

ПАЦИЕНТ (лат. patiens, *-entis* – страждаючий, потерпаючий, терплячий; що страждає (потерпає, терпить): aegrotus, *-i, m*) хворий, хворець, *-рця*, потерпілий, терпник, пацієнт; (рос. больной; пол. chory; яп. kanja).

ПАЧКАНЬЕ () бруднення, забруднювання, мазання.

ПЕДЕРАСТ (лат. paederastus, *-i, m*) чоловікозляганець, *-нця*, чоловікозлягальник, чоловіколюб, чоловіколюбець, *-бця*, чоловіколюбник, чоловікоперелюбник, мужоложець, *-жця*, мужоложник, педераст; (рос. мужеложец).

ПЕДЕРАСТИЧЕСКИЙ (лат. paederasticus, *-a, -um*; sodomitanus, *-a, -um*: від Sodoma, *-ae, f*; Sodoma, *-orum, n* - Содом, місто в стародавній Пелестині, яке за біблійною легендою [переказом] було знищене за гріхи розпусти) чоловікозлягальний, чоловікоперелюбний, чоловіколюбний, чоловіколюбський, чоловіколюбнісний, хлопчиколюбський, хлоп'ячолюбнісний, мужолозький, педерастичний; (рос. мужеложский).

ПЕДЕРАСТИЯ (лат. paederastia, *-ae, f*; paedicatio, *-onis, f*; sodomia, *-ae, f*) чоловікозлягання, чоловікоперелюб, чоловіколюб'я, чоловіколюбство, чоловіколюбність, *-ності*, хлопчиколюбство, хлоп'ячолюбність, *-ності*, мужолозтво, педерастія. Чоловічий гомосексуалізм; (рос. мужеложство).

ПЕДИАТР (лат. paediater, *-tri(s), m*: від гр. iatros – лікар) дітолікар, дитячолікар, педіатр. Дитячий лікар.

ПЕДИАТРИЧЕСКИЙ (лат. paediatricus, *-a, -um*) дітолікарський, дітолікувальний, дитячолікарський, дитячолікувальний, педіатричний.

ПЕДИАТРИЯ (лат. paediatria, *-ae, f*: від гр. iatreia – лікування) дітолікарство, дитячолікарство, дитячолікарювання, педіатрія.

ПЕДИКАЦИЯ (лат. paedicatio, *-onis, f*; paederastia, *-ae, f*; sodomia, *-ae, f*) чоловікозлягання, чоловікоперелюб, чоловіколюб'я, чоловіколюбство, чоловіколюбність, *-ності*, хлопчиколюбство, хлоп'ячолюбність, *-ності*, мужолозтво, педикація; (рос. мужеложство).

ПЕДИКУЛЁЗ (лат. pediculosis, *-is, f*: від pediculus, *-i, m* – воша; phthiriosis, *-is, f*; phthiriasis, *-is, f*) вошивість, *-вості*, завошивлення, завошивленість, *-ності*, педикульоз; (рос. вшивость, завшивленность; пол. wsszawica; латис., utainiba; анг., lousiness; нім., Läusebefall, Läusesucht, Verlausung).

ПЕДИКУЛЁЗНЫЙ (лат. pediculosus, *-a, -um*; pedicularis, *-e*: від pediculus, *-i, m* – воша) вошивий, вошивісний, завошивлений; вошиний, педикульозний; (рос. вшивый, завшивленный; вшиный).

ПЕДИКУЛЯРНЫЙ 1.(лат. pedicularis, *-e*; pediculatus, *-a, -um*: від pediculus, *-i, m* – 1. ніжка; 2. стеблина: від pes, *pedis, m* – нога; pedicellatus, *-a, -um*; pedunculatus, *-a, -um*; peduncularis, *-e*) стеблинний, стеблиновий, стеблистий, педикулярний; 2.(лат. pedicularis, *-e*; pediculosus, *-a, -um*: від pediculus, *-i, m* – воша) вошивий, вошивісний, завошивлений; вошиний, педикулярний; (рос. 1. стеблевый, стеблевой, стебельчатый; 2. вшивый, завшивленный; вшиный; анг., 1. stalked; нім. 1. gestielt).

ПЕДОФИЛИЯ (лат. paedophilia, *-ae, f*) дітозлягання, дитячозлягання, дітоперелюб, дитячоперелюб, дітоложство, дитячоложство, дитячоперелюб, педофілія.

ПЕДУНКУЛЯРНЫЙ (лат. peduncularis, *-e*; pedunculatus, *-a, -um*: від pedunculus, *-i, m* – 1. ніжка; 2. стеблина: від pes, *pedis, m* – нога; pediculatus, *-a, -um*; pedicularis, *-e*; pedicellatus, *-a, -um*) стеблинний, стеблиновий, стеблистий, педункулярний.

ПЕКТОРАЛЬНЫЙ (лат. pectoralis, *-e*: від pectus, *-oris, n* – груди) грудний, пекторальний.

ПЕКТОРИЛОКВИЯ (лат. pectoriloquia, *-ae, f*) пекторилоквія.

ПЕЛЕНА () поволока.

ПЕЛЕНАНИЕ () сповивання, сповиття.

ПЕЛЁНКА () пелюшка, пелюха.

ПЕЛЛАГРА (лат. pellagra, *-ae, f*: від іт. pelle agra – шершава шкіра) сухошкір'я, сухошкірість, *-рості*, пелагра.

ПЕЛЛИКУЛА (лат. pellicula, *-ae, f*) пелікула.

ПЕЛОТЕРАПИЯ (лат. pelotherapia, *-ae, f*: від гр. pelos – грязь, грязюка, багно, болото + гр. therapeia – лікування; fangotherapia, *-ae, f*; balneum limi) грязелікування, грязеуздоровлення, пелотерапія; (рос. грязелечение; нім. Moorbehandlung, Moorbäder, Schlammbäder; анг., mud bath; фр. bains de boue).
ПЕЛЬВИ- (лат. pelvi-; pelvio-: від pelvis, *-is, f* – таз, миса, миска) тазо-, пельві-; */див. тж* ***ПЕЛЬВИО-****/*.
ПЕЛЬВИМЕТРИЯ (лат. pelvimetria, *-ae, f*: від pelvis, *-is, f* – таз, миса, миска) тазовимір, тазовимірювання, пельвіметрія.
ПЕЛЬВИО- (лат. pelvio-; pelvi-: від pelvis, *-is, f* – таз, миса, миска) тазо-, пельві-; */див. тж* ***ПЕЛЬВИ-****/*.
ПЕЛЬВИОПЕРИТОНИТ (лат. pelvioperitonitis, *-tidis, f*; pelveoperitonitis, *-tidis, f*) тазоочеревинниця, тазоочеревинозапал, тазоочеревинозапалення, мискоочеревинниця, мискоочеревинозапал, мискоочеревинозапалення, пельвіоперитоніт.
ПЕМФИГУС (лат. pemphigus, *-i, m*) міхурчатка, пухирчатка, пемфіґус; (рос. пузырчатка).
ПЕНА () піна, шумовина, шумовиння.
ПЕНЕТРАЦИЯ (лат. penetratio, *-onis, f*) проникнення, проникання, продірявлення, пенетрація; (рос. проникание, проникновение, прободение).
ПЕНЕТРИРУЮЩИЙ (лат. penetrans, *-antis*) 1.*/прикм./* проникний, проникальний, проникаючий, продірявлювальний, продірявлюючий, пенетрувальний, пенетруючий; 2.*/дієприкм./* що проникає, що продірявлює, що пенетрує; (рос. проникающий, прободной).
ПЕНИС (лат. penis, *-is, m (Abl. -e/-i)*; phallus, *-i, m*: від гр. φαλλος phallos; membrum virile) прутень, *-тня*, пеніс. Чоловічий статевий (дітородний) орґан (член); (рос. член; пол., prącie, członek; нім., Rute, männliches Glied; фр., verge; яп. inkei).
ПЕНИСТЫЙ () пінистий, пінястий, пінявий, шумливий.
ПЕНИТ (лат. penitis, *-tidis, f*; phallitis, *-tidis, f*; priapitis, *-tidis, f*) прутниця, прутневиця, прутнезапал, прутнезапалення, пеніт. Запалення прутня [чоловічого статевого [дітородного] орґану [члена], пеніса].
-ПЕНИЯ (лат. -penia, *-ae, f*) -нестача, -обмаль, недо-...-ів'я, недо-...-евість, *-вості*, -пенія.
ПЕНТАВАКЦИНА (лат. pentavaccina, *-ae, f*; pentavaccinum, *-i, n*: від variola vaccina; vaccina, *-ae, f* – коров'яча віспа: від vacca – корова) п'ятищепа, п'ятищепина, пентавакцина; (рос. пятипрививка; пол. pięcioszczepionka).
ПЕПЕЛЬНЫЙ () попелястий.
ПЕПСИН (лат. pepsinum, *-i, n*) травнень, стравень, перетравень, пепсин.
ПЕПТИЧЕСКИЙ (лат. pepticus, *-a, -um*) травний, пептичний.
ПЕПТОН (лат. peptonum, *-i, n*) білконедотравок, пептон.
ПЕРАКУТНЫЙ (лат. peracutis, *-e*) перакутний.
ПЕРВЕНЕЦ () первісток, *-тка*.
ПЕРВЕНСТВО () першість, *-шості*.
ПЕРВЕРСИЯ (лат. perversio, *-onis, f*) збочення, збочування, спотворення, спотворювання, перекручення, перекручування, перверсія; (рос. извращение).
ПЕРВИЧНЫЙ (лат. primarius, *-a, -um*; essentialis, *-e*; genuinus, *-a, -um*; idiopathicus, *-a, -um*; primordialis, *-e*) первинний, первісний, первітній.
ПЕРВОНАЧАЛЬНО () насамперед, спершу, сперш.
ПЕРВОНАЧАЛЬНЫЙ (лат. initialis, *-e*) початковий, первинний, первісний.
ПЕРВОРОДЯЩАЯ (лат. primipara, *-ae, f*; unipara, *-ae, f*) 1.*/імен./* першороділля, першородка, першородна; 2.*/прикм./* першородна, першонароджувальна, першонароджуюча; 3.*/дієприкм./* яка народжує вперше (перший раз), яка народжує первістка.
ПЕРВЫЙ (лат. primus, *-a, -um*) перший.
ПЕРЕАМИНИРОВАНИЕ () переамінування.
ПЕРЕБОЙ () б'ючкозбій, перебій.
ПЕРЕБОЛЕВАЕМОСТЬ () перехворюваність, *-ності*; (словац. prechorenosť).
ПЕРЕБОЛЕВШИЙ () 1.*/прикм./* перехворілий; 2.*/дієприкм./* що перехворів.
ПЕРЕБОЛЕТЬ () перехворіти.
ПЕРЕБРАСЫВАТЬ () перекидати.
ПЕРЕВАРИВАНИЕ (ПИЩИ) (лат. digestio, *-onis, f*) */недок./* травлення, перетравлювання; */докон./* перетравлення (їжі); */див. тж* ***ПИЩЕВАРЕНИЕ****/*.
ПЕРЕВЁРНУТЫЙ (лат. inversus, *-a, -um*) перегорнений, перевернений.
ПЕРЕВЕС () перевага, переважування.
ПЕРЕВИВАЕМОСТЬ () перещеплюваність, *-ності*.
ПЕРЕВИВАЕМЫЙ () перещеплюваний.
ПЕРЕВИВАЛЬНЫЙ () перещепний.
ПЕРЕВИВАЛЬЩИК (лат. revaccinator, *-oris, m*) перещепій, *-пія*.
ПЕРЕВИВАЛЬЩИЦА () перещепійка.
ПЕРЕВИВАНИЕ, ПРИВИВАНИЕ ВТОРИЧНОЕ 1.(лат. revaccinatio, *-onis, f*) */докон./* перещеплення, повторнощеплення, повторне щеплення; */недок./* перещеплювання; 2.*/ПЕРЕПЕЛЕНАНИЕ; ПЕРЕПЕЛЁНЫВАНИЕ/* () переповивання.
ПЕРЕВИВАТЬ (лат. revaccinare) перещеплювати, перещепляти.

ПЕРЕВИВКА (лат. revaccinatio, *-onis, f*) перещеплення, перещеплювання.
ПЕРЕВИВОЧНЫЙ () перещепний, перещеплювальний.
·**ПЕРЕВИТОЙ** (лат. revaccinatus, *-a, -um*) перещеплений.
ПЕРЕВИТЬ (лат. revaccinare) перещепити.
ПЕРЕВОД () 1. перевід, переведення; 2. переклад.
ПЕРЕВОРАЧИВАНИЕ (лат. inversio, *-onis, f*) 1. перевертання; 2. перегортання.
ПЕРЕВОРОТ (лат. inversio, *-onis, f*) переворот, переверт.
ПЕРЕВЯЗАННЫЙ () перев'язаний.
ПЕРЕВЯЗАТЬ () перев'язати.
ПЕРЕВЯЗКА (лат. fascia, *-ae, f*; involucrum, *-i, n*) перев'язка; */недок./* перев'язування.
ПЕРЕВЯЗКА СОСУДА (лат. vasoligatura, *-ae, f*) судиноперев'яз, судиноперев'язка.
ПЕРЕВЯЗОЧНАЯ () */імен./* перев'язна, перев'язня, перев'язувальна, перев'язувальня, перев'язочна.
ПЕРЕВЯЗОЧНЫЙ () */прикм./* перев'язний, перев'язувальний.
ПЕРЕГИБ (лат. flexio, *-onis, f*) перегин.
ПЕРЕГИБ, БОКОВОЙ (лат. lateroflexio, *-onis, f*) бокоперегин, бічноперегин, боковий (бічний) перегин.
ПЕРЕГИБ ВПЕРЁД, КПЕРЕДИ (лат. anteflexio, *-onis, f*) передоперегин, перегин наперед.
ПЕРЕГИБ НАЗАД (лат. retroflexio, *-onis, f*) задоперегин, перегин назад.
ПЕРЕГИБАНИЕ (лат. flexio, *-onis, f*) перегинання.
ПЕРЕГНАТЬ */ЖИДКОСТЬ/* (лат. destillare) перегнати, перекрапити.
ПЕРЕГОН */ЖИДКОСТИ/* (лат. destillatum, *-i, n*) перегін, перекрап.
ПЕРЕГОНКА */ЖИДКОСТИ/* (лат. destillatio, *-onis, f*) перегонка, переганяння, перекраплення.
ПЕРЕГОНЯТЬ */ЖИДКОСТЬ/* (лат. destillare) переганяти, перекраплювати.
ПЕРЕГОРОДКА (лат. septum, *-i, n*) перетинка, перепона, переділка.
ПЕРЕГОРОДОЧКА (лат. septulum, *-i, n*) перетиночка, перепоночка, переділочка.
ПЕРЕГРЕВ */ОРГАНИЗМА/* (лат. hyperthermia, *-ae, f*) перегрів, перегріття.
ПЕРЕГРЕВАНИЕ */ОРГАНИЗМА/* (лат. hyperthermia, *-ae, f*) перегрівання.
ПЕРЕГРУЗКА () перевантаження, переобтяження.
ПЕРЕД (лат. ante; pro) перед.
ПЕРЕДАТЧИК () передавач, передатник.
ПЕРЕДАЧА */БОЛЕЗНИ/* (лат. transmissio, *-onis, f*) передача, передання; */недок./* передавання.
ПЕРЕДАЮЩИЙСЯ (лат. transmissibilis, *-e*) 1.*/прикм./* передавальний, передатний; 2.*/дієприкм./* що/який передається.
ПЕРЕДВИГАНИЕ () пересування.
ПЕРЕДВИЖЕНИЕ (лат. migratio, *-onis, f*) пересування.
ПЕРЕДВИЖНОЙ (лат. locomotorius, *-a, -um*) пересувний.
ПЕРЕДЕЛКА () переробка, перероблення.
ПЕРЕДЁРГИВАНИЕ () пересмик, пересмикування.
ПЕРЕДНЕГОЛОВНОЙ () передньоголовний.
ПЕРЕДНИЙ (лат. anterior, *-ius /G. -oris/*; anticus, *-a, -um*; primus, *-a, -um*) передній.
ПЕРЕДНИЙ МОЗГ (лат. prosencephalon, *-i, n*) передомозок, передній мозок.
ПЕРЕДЫШКА () перепочинок.
ПЕРЕЖАТИЕ () перетиск, перетискання.
ПЕРЕЖЁВЫВАНИЕ () пережовування.
ПЕРЕКИСЬ (лат. peroxydum, *-i, n*; hyperoxydum, *-i, n*; superoxydum, *-i, n*) перекис.
ПЕРЕКЛАДИНА (лат. trabecula, *-ae, f*) 1. перекладка, перечка, поперечка, поперечина; 2.*/в драбині/* щабель; (словац. trámec).
ПЕРЕКЛАДИННЫЙ (лат. trabecularis, *-e*) 1. перекладковий, поперечковий; 2.*/в драбині/* щабелевий; (словац. trámcový).
ПЕРЕКРЕСТ (лат. decussatio, *-onis, f*) перехрест.
ПЕРЕКРЕСТНЫЙ (лат. cruciatus, *-a, -um*) перехресний.
ПЕРЕКРЁСТОК () перехрестя, хрещатик.
ПЕРЕКРЕЩЕННЫЙ (лат. contralateralis, *-e*) перехрещений.
ПЕРЕКРЕЩИВАНИЕ (лат. decussatio, *-onis, f*) перехрещування.
ПЕРЕКРУЧИВАНИЕ (лат. torsio, *-onis, f*) перекручування.
ПЕРЕЛИВАНИЕ (лат. transfusio, *-onis, f*) переливання.
ПЕРЕЛОЙ (лат. gonorrhoea, *-ae, f*) збур, збуриця, капанка, капачка, капавка; (нім. Tripper: від tropfen – крапати; яп. rinbyo).
ПЕРЕЛОМ (лат. fractura, *-ae, f*) перелам, злам; (словац. zlomenina).
ПЕРЕЛОМ, НЕПОЛНЫЙ [ЧАСТИЧНЫЙ] (лат. infractio, *-onis, f*) надлам.
ПЕРЕМЕЖАЮЩИЙСЯ (лат. intermittens, *-entis*) 1.*/прикм./* переміжний, перемежований; 2.*/дієприкм./* що чергується; (пол. okresowy).
ПЕРЕМЕНА () 1. переміна, зміна; 2. перерва.
ПЕРЕМЕННОСТЬ () змінність, *-ності*.
ПЕРЕМЕННЫЙ (лат. variabilis, *-e*) змінний.
ПЕРЕМЕНЧИВОСТЬ (лат. mutabilitas, *-atis, f*) мінливість, *-вості*, змінюваність, *-ності*.

ПЕРЕМЕНЧИВЫЙ (лат. mutabilis, *-e*) мінливий.
ПЕРЕМЕЩАЮЩИЙСЯ (лат. migrans, *-antis*) перемісний, що/який переміщується.
ПЕРЕМЕЩЕНИЕ (лат. migratio, *-onis, f*) переміщення.
ПЕРЕМЫЧКА (лат. inscriptio, *-onis, f*; isthmus, *-i, m*) перечка, поперечка, поперечина, перетинка.
ПЕРЕНАПРЯЖЕНИЕ () перенапруження.
ПЕРЕНАШИВАНИЕ () переношування.
ПЕРЕНАШИВАТЬ () переношувати.
ПЕРЕНЕСЁННЫЙ () перенесений.
ПЕРЕНЕСТИ () перенести.
ПЕРЕНИМАНИЕ () запозичення, запозичання, переймання.
ПЕРЕНОС (лат. transmissio, *-onis, f*) переніс, перенесення.
ПЕРЕНОСИМОСТЬ (лат. tolerantia, *-ae, f*) переносимість, *-мості*.
ПЕРЕНОСИТЬ () переносити.
ПЕРЕНОСИЦА (лат. radix nasi – корінь носа) перенісся.
ПЕРЕНОСЧИК (лат. vector, *-oris, m*) переносник.
ПЕРЕНОСЧИЦА () переносниця.
ПЕРЕНОСЬЕ (лат. radix nasi – корінь носа) перенісся.
ПЕРЕНОШЕННЫЙ (лат. protractus, *-a, -um*) переношений.
ПЕРЕОСВИДЕТЕЛЬСТВОВАНИЕ () переосвідчування, переосвідування, повторноогляд. Повторний огляд.
ПЕРЕОХЛАЖДЕНИЕ () переохолодження, остуда.
ПЕРЕПЕЛ /*РИТМ ПЕРЕПЕЛА*/ () перепелиця.
ПЕРЕПЛЕТЁННЫЙ (лат. plexiformis, *-e*) переплетений.
ПЕРЕПОЛНЕНИЕ (лат. repletio, *-onis, f*) переповнення.
ПЕРЕПОЛНЕННЫЙ () переповнений, виповнений.
ПЕРЕПОНКА (лат. membrana, *-ae, f*) перетинка.
ПЕРЕПОНОЧНЫЙ (лат. membranaceus, *-a, -um*; membranosus, *-a, -um*) перетинковий.
ПЕРЕПОНЧАТЫЙ (лат. membranaceus, *-a, -um*; membranosus, *-a, -um*) перетинчастий.
ПЕРЕПУГАННЫЙ () переляканий, перестрашений, переполоханий, переполошений.
ПЕРЕРАЗГИБАНИЕ (лат. hyperextensio, *-onis, f*: від гр. υπερ- hyper- – над-, понад-, надто-, пере-, -надмір, -зріст) надрозгин, понадрозгин, перерозгин, перерозгинання. Надмірний розгин.
ПЕРЕРОДИВШИЙСЯ (лат. degenerativus, *-a, -um*) перероджений, що/який переродивсь/ся.
ПЕРЕРОЖДАЮЩИЙСЯ (лат. degenerativus, *-a, -um*) перородний, що/який перероджується.
ПЕРЕРОЖДЕНИЕ (лат. degeneratio, *-onis, f*) перерід, переродження.
ПЕРЕРОЖДЕНИЕ, РАКОВОЕ (лат. malignisatio, *-onis, f*) спістрячення, пістрякове (ракове) переродження.
ПЕРЕРЫВ (лат. intervallum, *-i, n*; interruptio, *-onis, f*) перерва.
ПЕРЕСАДИТЬ (лат. transplantare: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересадити.
ПЕРЕСАДКА (лат. transplantatio, *-onis, f*: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересад, пересадка, пересадження.
ПЕРЕСАДКА КОСТИ (лат. osteoplastica) кісткопересадка, костепересадка, пересадка кістки (кості).
ПЕРЕСАЖИВАНИЕ (лат. transplantatio, *-onis, f*: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересаджування.
ПЕРЕСАЖИВАТЬ (лат. transplantare: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересаджувати.
ПЕРЕСЕКАНИЕ () перетинання, пересікання, перерізування.
ПЕРЕСТРОЙКА () перебудова.
ПЕРЕСТРОЙКА, ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ () хворноперебуд, хворивоперебуд, хворноперебудова, хворивоперебудова, патологічна (хвороблива) перебудова.
ПЕРЕУБЕЖДАТЬ () переконувати.
ПЕРЕУТОМЛЕНИЕ () надутома, перевтома, перевтомлення.
ПЕРЕУЧЁТ () переоблік.
ПЕРЕХОД () перехід, *-ходу*.
ПЕРЕХОДНЫЙ (лат. transitorius, *-a, -um*) перехідний.
ПЕРЕХОДЯЩИЙ (лат. transitorius, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ перехідний; 2./*дієприкм.*/ що/який переходить.
ПЕРЕЧЕНЬ () перелік.
ПЕРЕЧНЫЙ () перцевий.
ПЕРЕЧУВСТВОВАННЫЙ () пережитий, зазнаний.
ПЕРЕШАГИВАТЬ () переступати.
ПЕРЕШАГНУТЬ () переступити.
ПЕРЕШЕЕК (лат. isthmus, *-i, m*) перешийок.
ПЕРИ- (лат. peri-: від гр. περι- peri- – біля, навколо) о-, об-, навколо-, пері- /*перед голосними*/, пери- /*перед приголосними*/. Префікс (приросток), що означає "розміщений довкола, ззовні чого-небудь".
ПЕРИАДЕНИТ (лат. periadenitis, *-tidis, f*) озалозиця, озалозозапал, озалозозапалення, навколозалозиця, навколозалозозапал, навколозалозозапалення, періаденіт.

ПЕРИАНАЛЬНЫЙ (лат. perianalis, *-e*) навколовідхідниковий, періанальний.
ПЕРИАПИКАЛЬНЫЙ (лат. periapicalis, *-e*) навколовершковий, навколовершечковий, навколоверхівковий, періапікальний; (рос. околоверхушечный; пол. okołoszczytowy, okołowierchołkowy).
ПЕРИАРТЕРИИТ (лат. periarteriitis, *-tidis, f*) осудинниця, осудинозапал, осудинозапалення, навколосудинниця, навколосудинозапал, навколосудинозапалення, періартеріїт.
ПЕРИАРТРИТ (лат. periarthritis, *-tidis, f*) осуглобиця, осуглобозапал, осуглобозапалення, навколосуглобиця, навколосуглобозапал, навколосуглобозапалення, періартрит.
ПЕРИБРОНХИАЛЬНЫЙ (лат. peribronchialis, *-e*) навколодишковий, перибронхіальний; (пол. okołooskrzelowy).
ПЕРИБРОНХИТ (лат. peribronchitis, *-tidis, f*) одишковиця, одишкозапал, одишкозапалення, навколодишковиця, навколодишкозапал, навколодишкозапалення, перибронхіт.
ПЕРИВАСКУЛЯРНЫЙ (лат. perivascularis, *-e*) навколосудинний, периваскулярний; (рос. околососудистый).
ПЕРИГАСТРИТ (лат. perigastritis, *-tidis, f*) ошлунковиця, ошлункозапал, ошлункозапалення, навколошлунковиця, навколошлункозапал, навколошлункозапалення, периґастрит.
ПЕРИГЕПАТИТ (лат. perihepatitis, *-tidis, f*) опечінковиця, опечінкозапал, опечінкозапалення, навколопечінковиця, навколопечінкозапал, навколопечінкозапалення, перигепатит.
ПЕРИДУОДЕНИТ (лат. periduodenitis, *-tidis, f*) одванадцятковиця, одванадцяткозапал, одванадцяткозапалення, навколодванадцятковиця, навколодванадцяткозапал, навколодванадцяткозапалення, перидуоденіт.
ПЕРИКАРД (лат. pericardium, *-ii, n*: від гр. περι- peri- – біля, навколо + гр. καρδια kardia – серце) осерд, осердя, перикард. Серцева сорочка, навколосерцева сумка; (рос. околосердие, околосердечная сумка, сердечная сорочка; пол. osierdzie); */див. тж **ПЕРИКАРДИЙ**/.*
ПЕРИКАРДА, ВОДЯНКА (лат. hydropericardium, *-ii, n*) водоосердя, водянка перикарду (осердя).
ПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. pericardialis, *-e*; pericardiacus, *-a, -um*: від гр. περι- peri- – біля, навколо + гр. καρδια kardia – серце) осердний, навколосерцевий, перикардіальний; (рос. околосердечный; пол. osierdziowy).
ПЕРИКАРДИЙ (лат. pericardium, *-ii, n*: від гр. περι- peri- – біля, навколо + гр. καρδια kardia – серце) осерд, осердя, перикардій. Серцева сорочка, навколосерцева сумка; (рос. околосердие, околосердечная сумка, сердечная сорочка; пол. osierdzie); */див. тж **ПЕРИКАРД**/.*
ПЕРИКАРДИТ (лат. pericarditis, *-tidis, f*: від гр. περι- peri- – біля. навколо + гр. καρδια kardia – серце) осердниця, осердозапал, осердозапалення, перикардит.
ПЕРИКОРНЕАЛЬНЫЙ (лат. pericornealis, *-e*) перикорнеальний.
ПЕРИКРАНИЙ (лат. pericranium, *-ii, n*) очереп'я, перикраній. Зовнішнє окістя черепа; (рос. внешняя надкостница черепа; пол. oczaszna, okostna czaszki).
ПЕРИЛА () поруччя, поручні.
ПЕРИЛИМФА (лат. perilympha, *-ae, f*; liquor cotunnii) перилімфа; (пол. przychłonka */ciecz przybłędnikowa, ciecz błędnikowa zewnętrna/*).
ПЕРИЛИМФАТИЧЕСКИЙ (лат. perilymphaticus, *-a, -um*) перилімфатичний; (пол. przychłonkowy).
ПЕРИМЕТРИЙ (лат. perimetrium, *-ii, n*) оматків'я, оматковість, *-вості*, навколоматків'я, навколоматковість, *-вості*, обураззя, обуразів'я, обуразовість, *-вості*, навколоураззя, навколоуразів'я, навколоуразовість, *-вості*, периметрій. Оболонка матки (уразу, дитинника); (пол. omacicze).
ПЕРИМЕТРИТ (лат. perimetritis, *-tidis, f*) оматковиця, оматкозапал, оматкозапалення, навколоматковиця, навколоматкозапал, навколоматкозапалення, обураз(н)иця, обуразовиця, обуразозапал, обуразозапалення, навколоуразиця, навколоуразовиця, навколоуразозапал, навколоуразозапалення, периметрит.
ПЕРИМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. perimetricus, *-a, -um*; periuterinus, *-a, -um*) оматковий, навколоматковий, обуразовий, навколоуразовий, навколодитинниковий, периметричний; (рос. околоматочный; пол. okołomaciczny).
ПЕРИМЕТРОСАЛЬПИНГИТ (лат. perimetrosalpingitis, *-tidis, f*) оматкотруб(н)иця, оматкотрубовиця, оматкотрубозапал, оматкотрубозапалення, навколоматкотруб(н)иця, навколоматкотрубовиця, навколоматкотрубозапал, навколоматкотрубозапалення, обуразотруб(н)иця, обуразотрубовиця, обуразотрубозапал, обуразотрубозапалення, навколоуразотруб(н)иця, навколоуразотрубовиця, навколоуразотрубозапал, навколоуразотрубозапалення, периметросальпінґіт.
ПЕРИМИЗИЙ (лат. perimysium, *-ii, n*) ом'яззя, перимізій.
ПЕРИНЕАЛЬНЫЙ (лат. perinealis, *-e*) промежинний, переміжжевий, межниковий, перинеальний; (рос. промежностный; пол. kroczowy; словац. hrádzový).
ПЕРИНЕВРАЛЬНЫЙ (лат. perineuralis, *-e*) периневральний.
ПЕРИНЕВРИЙ (лат. perineurium, *-ii, n*) онерв'я, навколонерв'я, периневрій.
ПЕРИНЕВРИТ (лат. perineuritis, *-tidis, f*) онервиця, онервозапал, онервозапалення, навколонервиця, навколонервозапал, навколонервозапалення, периневрит.

ПЕРИНЕОРРАФИЯ (лат. perineorrhaphia, *-ae, f*) промежинозшив, промежинозшивання, промежинозшиття, промежинозашив, промежинозашивання, промежинозашиття, перинеорафія. Зашивання розриву (чи розрізу) промежини (переміжжя, межника).

ПЕРИНЕОТОМИЯ (лат. perineotomia, *-ae, f*) промежинорозтин, промежинорозтинання, промежинорозітнення, перинеотомія. Розтин (розріз) промежини (переміжжя, межника).

ПЕРИНЕФРИТ (лат. perinephritis, *-tidis, f*) онирковиця, онирковзапал, онирковзапалення, перинефрит.

ПЕРИНЕУМ (лат. perineum, *-i, n*; perinaeum, *-i, n*) промежина, переміжжя, межник, перинеум; (рос. промежность; пол. krocze; словац. hrádza).

ПЕРИОД (лат. periodus, *-i, f*: від гр. περιοδος periodos – обертання, чергування, кругооберт, кружний шлях, обхід) час, проміжок, часопроміжок, період. Часовий проміжок, проміжок часу.

ПЕРИОД ПОЛУВЫВЕДЕНИЯ [ПОЛУПЕРИОД ВЫВЕДЕНИЯ] (лат. semiperiodus, *-i, f*: від semi- + гр. περιοδος periodos – обертання, чергування, кругооберт, кружний шлях, обхід) час напіввиведення, піввиводопроміжок, період (часопроміжок) напіввиведення, напівперіод виведення.

ПЕРИОД ПОЛУРАСПАДА [ПОЛУПЕРИОД РАСПАДА] (лат. semiperiodus, *-i, f*: від semi- + гр. περιοδος periodos – обертання, чергування, кругооберт, кружний шлях, обхід) час напіврозпаду, піврозпадопроміжок, період (часопроміжок) напіврозпаду, напівперіод розпаду.

ПЕРИОД, ПРЕДМЕНСТРУАЛЬНЫЙ (лат. praemenstrualis) передмісяччя, передменструальний (передмісячковий) період (час, часопроміжок).

ПЕРИОДИЧЕСКИ (від лат. periodicus, *-a, -um*: від гр. περιοδικος periodikos; intermittens, *-entis*) часвідчасово, черезчасово, черезпроміжково, почергово, переміжно, перемежовано, періодично. Час від часу; (рос. время от времени).

ПЕРИОДИЧЕСКИЙ (лат. periodicus, *-a, -um*: від гр. περιοδικος periodikos; intermittens, *-entis*) часвідчасовий, черезчасовий, черезпроміжковий, почерговий, переміжний, перемежований, періодичний; (рос. чередующийся, перемежающийся; пол. okresowy).

ПЕРИОДОНТ (лат. periodontium, *-ii, n*) озуб'я, періодонт.

ПЕРИОДОНТИТ (лат. periodontitis, *-tidis, f*) озубиця, озубозапал, озубозапалення, періодонтит.

ПЕРИОДОНТОЗ (лат. periodontosis, *-is, f*; parodontosis, *-is, f*) озубів'я, озуб'їв'я, озубовість, *-вості*, озуб'євість, *-вості*, періодонтоз.

ПЕРИОСТ (лат. periosteum, *-i, n*) окістя, періост; (рос. надкостница; словац. okostica).

ПЕРИОСТАЛЬНЫЙ (лат. periostalis, *-e*) окістний, окістневий, періостальний; (рос. надкостничный).

ПЕРИОСТИТ (лат. periostitis, *-tidis, f*) окістиця, окістозапал, окістозапалення, періостит; (словац. zápal okostice).

ПЕРИПРОКТИТ (лат. periproctitis, *-tidis, f*; paraproctitis, *-tidis, f*) окутневиця, окутнозапал, окутнезапалення, навколокутневиця, навколокутнезапал, навколокутнезапалення, огузнівковиця, огузнівкозапал, огузнівкозапалення, навкологузнівковиця, навкологузнівкозапал, навкологузнівкозапалення, навколопрямокишковиця, навколопрямокишкозапал, навколопрямокишкозапалення, перипроктит.

ПЕРИСАЛЬПИНГИТ (лат. perisalpingitis, *-tidis, f*) отруб(н)иця, отрубовиця, отрубозапал, отрубозапалення, навколотруб(н)иця, навколотрубовиця, навколотрубозапал, навколотрубозапалення, перисальпінґіт.

ПЕРИСИГМОИДИТ (лат. perisigmoiditis, *-tidis, f*) олуквиця, олукровиця, олуквозапал, олуквозапалення, навкололуквиця, навкололуквозапал, навкололуквозапалення, перисиґмоїдит. Запалення олукви (навколо лукви (сиґмуватої (сиґмоподібної) кишки)).

ПЕРИСПЛЕНИТ (лат. perisplenitis, *-tidis, f*) оселезінниця, оселезінковиця, оселезінкозапал, оселезінкозапалення, навколоселезінниця, навколоселезінковиця, навколоселезінкозапал, навколоселезінкозапалення, периспленіт.

ПЕРИСТАЛЬТИКА (лат. peristaltica, *-ae, f*: від гр. περισταλτικος) коливорух, хвилерух, хвилескорочення, перистальтика.

ПЕРИСТАЛЬТИЧЕСКИЙ () коливорушний, хвилерушний, хвилеруховий, перистальтичний.

ПЕРИТЕЛИЙ (лат. perithelium, *-ii, n*) перителій.

ПЕРИТИФЛИТ (лат. perityphlitis, *-tidis, f*: від лат. peri- + гр. typhlon – сліпа кишка) осліпокишковиця, осліпокишкозапал, осліпокишкозапалення, навколосліпокишковиця, навколосліпокишкозапал, навколосліпокишкозапалення, перитифліт.

ПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ (лат. peritonealis, *-e*; peritonaealis, *-e*) очеревинний, перитонеальний; (рос. брюшинный; пол. otrzewnowy; словац. pobrušnicový).

ПЕРИТОНЕОПЛАСТИКА (лат. peritoneoplastica, *-ae, f*; peritonisatio, *-onis, f*) очеревинення, очеревиноштукування, перитонеопластика.

ПЕРИТОНЕОСКОП (лат. peritoneoscopium, *-i, n*) очеревиноoглядник, перитонеоскоп; (пол. wziernik otrzewnowy).

ПЕРИТОНЕОСКОПИЯ (лат. peritoneoscopia, *-ae, f*; laparoscopia, *-ae, f*) очеревиноогляд, очеревиноoглядання, перитонеоскопія.

ПЕРИТОНЕУМ (лат. peritoneum, *-i, n*; peritonaeum, *-i, n*) очерев'я, очеревня, очеревина, черевина, перитонеум; (рос. брюшина; пол. otrzewna; словац. pobrušnica).

ПЕРИТОНИЗАЦИЯ (лат. peritonisatio, *-onis, f*; peritoneoplastica, *-ae, f*) очеревинення, очеревиноштукування, перитонізація.
ПЕРИТОНЗИЛЛИТ (лат. peritonsillitis, *-tidis, f*) омиґдаликовиця, омиґдаликозапал, омиґдаликозапалення, навколомиґдаликовиця, навколомиґдаликозапал, навколомиґдаликозапалення, перитонзиліт.
ПЕРИТОНЗИЛЛЯРНЫЙ (лат. peritonsillaris, *-e*) перитонзилярний.
ПЕРИТОНИЗМ (лат. peritonismus, *-i, m*; pseudoperitonitis, *-tidis, f*) хибноочерев(инн)иця, хибноочерев(ин)озапал, хибноочерев(ин)озапалення, лжизоочерев(инн)иця, лживоочерев(ин)озапал, лживоочерев(ин)озапалення, нібиочерев(инн)иця, нібиочерев(ин)озапал, нібиочерев(ин)озапалення, начеочерев(инн)иця, начеочерев(ин)озапал, начеочерев(ин)озапалення, несправжньоочерев(инн)иця, несправжньоочерев(ин)озапал, несправжньоочерев(ин)озапалення, перитонізм.
ПЕРИТОНИТ (лат. peritonitis, *-tidis, f*) очеревиця, очеревозапал, очеревозапалення, очеревинниця, очеревинозапал, очеревинозапалення, перитоніт; (словац. zápal pobrušnice).
ПЕРИУРЕТРАЛЬНЫЙ (лат. periurethralis, *-e*) навколосечівниковий, періуретральний.
ПЕРИФАКИТ (лат. periphakitis, *-tidis, f*; periphacitis, *-tidis, f*) перифакіт.
ПЕРИФЕРИЙНЫЙ (лат. periphericus, *-a, -um*; distalis, *-e*) крайній, скрайній, окрайній, окраїнний, красвий, крайовий, межовий, межинний, граничний, околичний, периферійний; (пол. obwodowy).
ПЕРИФЕРИЧЕСКИЙ (лат. periphericus, *-a, -um*; distalis, *-e*) крайній, скрайній, окрайній, окраїнний, краєвий, крайовий, межовий, межинний, граничний, околичний, периферичний; (пол. obwodowy).
ПЕРИФЕРИЯ (лат. peripheria, *-ae, f*) обвід, окрай, окраїна, околиця, периферія; (рос. окружность, оконечность; пол. obwód, okręg).
ПЕРИФОЛЛИКУЛИТ (лат. perifolliculitis, *-tidis, f*) перифолікуліт.
ПЕРИХОЛАНГИТ (лат. pericholangitis, *-tidis, f*) ожовчосудинниця, ожовчосудинозапал, ожовчосудинозапалення, навколожовчосудинниця, навколожовчосудинозапал, навколожовчосудинозапалення, перихоланґіт.
ПЕРИХОЛЕЦИСТИТ (лат. pericholecystitis, *-tidis, f*) ожовчниковиця, ожовчникозапал, ожовчникозапалення, навколожовчниковиця, навколожовчникозапал, навколожовчникозапалення, перихолецистит.
ПЕРИХОНДР (лат. perichondrium, *-ii, n*) охрястя, надхрящщя, перихондр. Надхрящова пліва (плівка); (рос. надхрящница).
ПЕРИХОНДРИЙ (лат. perichondrium, *-ii, n*) охрястя, надхрящщя, перихондрій. Надхрящова пліва (плівка); (рос. надхрящница).
ПЕРИХОНДРИТ (лат. perichondritis, *-tidis, f*) охрястиця, охрястезапал, охрястезапалення, надхрящовиця, надхрящезапал, надхрящезапалення, перихондрит.
ПЕРИЦЕМЕНТ (лат. pericementum, *-ii, n*; periodontium, *-ii, n*) оцемент, навколоцемент, перицемент.
ПЕРИЦЕМЕНТИТ (лат. pericementitis, *-tidis, f*; periodontitis, *-tidis, f*) оцементиця, оцементозапал, оцементозапалення, навколоцементиця, навколоцементозапал, навколоцементозапалення, перицементит. Запалення оболонки кореня зуба.
ПЕРКОЛЯЦИЯ (лат. percolatio, *-onis, f*) просочування, перколяція.
ПЕРКУССИЯ (лат. percussio, *-onis, f*) вистук, вистукування, простукування, постукування, перкусія; (рос. выстукивание, простукивание; словац. preklepávanie).
ПЕРКУТАННЫЙ (лат. percutaneus, *-a, -um*) черезшкірний, крізьшкірний, перкутанний; (рос. чрезкожный).
ПЕРКУТИРОВАТЬ (лат. percutare) вистукувати, перкутувати; (рос. выстукивать).
ПЕРКУТОРНЫЙ () вистуковий, вистукуваний, вистукувальний, перкуторний.
ПЕРЛАМУТРОВЫЙ () перлистий.
ПЕРЛИНГВАЛЬНЫЙ (лат. perlingualis, *-e*) через'язиковий, перлінґвальний.
ПЕРМАНЕНТНЫЙ (лат. permanens, *-entis*) постійний, невпинний, безупинний, безперервний, безперестанний, перманентний.
ПЕРНИЦИОЗНЫЙ (лат. perniciosus, *-a, -um*) злоякісний, згубний, лихий, лихоносний, шкідливий, перніціозний; (рос. злокачественный, пагубный, гибельный, вредоносный).
ПЕРОКСИД (лат. peroxydum, *-i, n*; hyperoxydum, *-i, n*; superoxydum, *-i, n*) перекис, пероксид; (рос. перекись).
ПЕРОРАЛЬНО (лат. per os) черезротово, через рот, перорально.
ПЕРОРАЛЬНЫЙ (лат. peroralis, *-e*) черезротовий, пероральний.
ПЕРПЕНДИКУЛЯР () сторчовець, *-вця*, прямовисень, *-сня*, простопадень, *-дня*, перпендикуляр.
ПЕРПЕНДИКУЛЯРНЫЙ (лат. perpendicularis, *-e*) сторчовий, прямовисний, простопадний, перпендикулярний; (словац. svislý).
ПЕРСЕВЕРАЦИЯ (лат. perseveratio, *-onis, f*) персеверація.
ПЕРСИСТЕНТНОСТЬ (лат. persistentia, *-ae, f*) наполегливість, *-вості*, завзятість, *-тості*, завзяття, персистентність, *-ності*.
ПЕРСИСТЕНТНЫЙ (лат. persistens, *-entis*) постійний, сталий, стійкий, тривкий, персистентний.
ПЕРСИСТИРУЮЩИЙ (лат. persistens, *-entis*) постійний, сталий, стійкий, тривкий, персистуючий, що/який персистує.

ПЕРСОНА (лат. persona, *-ae, f*) особа, персона; (рос. лицо).
ПЕРСОНАЛ () особосклад, персонал. Особовий склад; (рос. личный состав).
ПЕРСОНАЛЬНЫЙ (лат. personalis, *-e*) особистий; особовий, персональний; (рос. личный).
ПЕРСПИРАЦИЯ (лат. perspiratio, *-onis, f*) випіт, випотина, перспірація; (яп. ase).
ПЕРСТНЕВИДНЫЙ (лат. cricoideus, *-a, -um*; anularis, *-e*; annularis, *-e*) каблучкуватий, перснюватий.
ПЕРТУБАЦИЯ (лат. pertubatio, *-onis, f*) трубопродув, трубопродування, пертубація. Продування маткових труб.
ПЕРТУРБАЦИЯ (лат. perturbatio, *-onis, f*) 1. розлад, розладження, розладнення, розладнання, розлагодження; 2. збентеження, зніяковіння, зніяковілість, *-лості*, ніяковість, *-вості*, пертурбація.
ПЕРФЛЯЦИЯ (лат. perflatio, *-onis, f*) перфляція.
ПЕРФОРАЦИЯ (лат. perforatio, *-onis, f*) протин, проткнення, протикання, проколення, простромлення, прорив, проривання, просвердління, просвердлювання, продірявлення, продірявлювання, перфорація.
ПЕРФОРИРУЮЩИЙ (лат. perforans, *-antis*) 1.*/прикм./* протинальний, протинаючий, протикальний, протикаючий, проколювальний, проколюючий, простромлювальний, простромлюючий, пробивний, пробивальний, пробиваючий, проривний, проривальний, прориваючий, перфорувальний, перфоруючий; 2.*/дієприкм./* що протинає, що протикає, що проколює, що простромлює, що пробиває, що прориває, що перфорує.
ПЕРФУЗИЯ (лат. perfusio, *-onis, f*) налив, наливання, перфузія.
ПЕРХОТЬ (лат. pityriasis, *-is, f*) лупа.
ПЕРЦЕПЦИЯ (лат. perceptio, *-onis, f*) сприйняття, сприймання, перцепція.
ПЕРЧАТКА () пальчатка, рукавичка, рукавиця.
ПЕРЧАТКИ () пальчата, пальчатки, рукавички, рукавиці.
ПЕРЧАТОЧНЫЙ () пальчатковий, руковичковий, руковичний.
ПЕРШЕНИЕ () дертя, першіння */в горлі/*.
ПЕСОК (лат. psammus, *-i, m*) пісок.
ПЕСОК, МОЧЕВОЙ (лат. uropsammus, *-i, m*) сечопісок, сечовий пісок.
ПЕСОЧНЫЙ () пісковий, пісочний.
ПЕССАРИЙ (лат. pessarium, *-ii, n*) песарій.
ПЁСТРЫЙ () строкатий, барвистий, пістрявий, рябий.
ПЕТЕХИЯ (лат. petechia, *-ae, f*) петехія.
ПЕТЛЯ (лат. ansa, *-ae, f*; lemniscus, *-i, m*) 1. петля; 2.*/на шиї, що затягується/* зашморг; 3.*/дверна/*() завіса.
ПЕТРИФИКАТ (лат. petrificatum, *-i, n*) скам'янілість, *-лості*, закам'янілість, *-лості*, окам'янілість, *-лості*, петрифікат; (рос. окаменелость).
ПЕТРИФИКАЦИЯ (лат. petrificatio, *-onis, f*) скам'яніння, закам'яніння, окам'яніння, петрифікація; (рос. окаменение).
ПЕТРИФИЦИРОВАНИЕ () кам'яніння, закам'янівання, петрифікування; (рос. каменение, окаменевание).
ПЕТРИФИЦИРОВАННЫЙ () закам'янілий, скам'янілий, петрифікований; (рос. окаменевший, окаменелый).
ПЕТРИФИЦИРОВАТЬСЯ () кам'яніти, закам'янівати, петрифікуватись; (рос. каменеть, окаменевать).
ПЕТУШИНЫЙ (лат. galus, *-a, -um*) півнячий.
ПЕТУШИНЫЙ ГРЕБЕНЬ (лат. crista galli) півнячий [півньовий] гребінь.
ПЕЧЕНИ ЗАБОЛЕВАНИЕ (лат. hepatopathia, *-ae, f*) печінкохворість, *-рості*, захворювання печінки.
ПЕЧЕНИ ОПУЩЕНИЕ (лат. hepatoptosis, *-is, f*) печінкоопуст, печінкоопущення, опущення печінки.
ПЕЧЕНИ УВЕЛИЧЕНИЕ (лат. hepatomegalia, *-ae, f*) печінкозбільша, печінкозбільшення, збільшення печінки.
ПЕЧЁННЫЙ */ПРИЧАСТИЕ/* () */дієприкметник/* печений.
ПЕЧЁНОЧНАЯ БОЛЬ (лат. hepatalgia, *-ae, f*) печінкобіль, печінковий біль.
ПЕЧЁНОЧНАЯ БОЛЬНАЯ, ПЕЧЁНОЧНИЦА () печінковиця, хвора на печінку.
ПЕЧЁНОЧНАЯ ИНТОКСИКАЦИЯ (лат. hepatargia, *-ae, f*) печінкоотруя, печінкозатруя, печінкоотруєння, печінкове отруєння, печінкова інтоксикація; (рос. печёночное отравление).
ПЕЧЁНОЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ (лат. hepatargia, *-ae, f*) печінконедостатність, *-ності*, печінкова недостатність, *-ності*.
ПЕЧЁНОЧНИК 1.*/ПЕЧЁНОЧНЫЙ БОЛЬНОЙ/* () печінковик, печінковець, *-ківця*, хворий на печінку; 2.*/гриб/* (лат. Festulina hepatica) глива, печіночник; 3.*/мох/* (лат. Hepaticospida) печіночник.
ПЕЧЁНОЧНИЦА 1.*/ПЕЧЁНОЧНАЯ БОЛЬНАЯ/* () печінковиця, хвора на печінку; 2.*/бот./* (лат. Hepatica Mill.) переліска, печіночниця.
ПЕЧЁНОЧНО- (лат. hepato-) печінково-.
ПЕЧЁНОЧНОЕ ОТРАВЛЕНИЕ (лат. hepatargia, *-ae, f*) печінкоотруя, печінкозатруя, печінкоотруєння, печінкове отруєння.
ПЕЧЁНОЧНОКЛЕТОЧНЫЙ (лат. hepatocellularis, *-e*) печінковоклітинний, печінковоклітиновий.
ПЕЧЁНОЧНОПОЧЕЧНЫЙ (лат. hepatorenalis, *-e*) печінковонирковий.
ПЕЧЁНОЧНЫЙ (лат. hepaticus, *-a, -um*) печінковий; (словац. pečeňový).
ПЕЧЁНОЧНЫЙ БОЛЬНОЙ [ПЕЧЁНОЧНИК] () печінковик, печінковець, *-ківця*, хворий на печінку.

ПЕЧЁНОЧНЫЙ КАМЕНЬ (лат. hepatolithus, *-i, m*) печінкокамінь, *-меня*, печінковий камінь, *-меня*.
ПЕЧЁНЫЙ */ИМЯ ПРИЛАГАТЕЛЬНОЕ/* () */прикметник/* печений.
ПЕЧЕНЬ (лат. hepar,*-atis, n*; jecur) печінка; (словац. pečeň).
ПЕЩЕРА (лат. caverna, *-ae, f*) печера.
ПЕЩЕРИСТЫЙ (лат. cavernosus, *-a, -um*) печеристий, печеруватий.
ПИ- (лат. py-; pyo-: від гр. pyon – гній, */Р. гною/*) гноє-, гнойо-, пі-.
ПИГМЕНТ (лат. pigmentum, *-i, n*) барвень, *-вня*, барвник, пігмент; (рос. краситель; пол., barwa, barwnik, farba).
ПИГМЕНТ, ЖЁЛЧНЫЙ ЗЕЛЁНЫЙ (лат. biliverdinum, *-i, n*) жовчозелень, *-i*, жовчозеленобарвень, *-вня*, зеленожовчобарвень, *-вня*, зелений жовчний (жовчевий, жовчовий) барвень, *-вня* (барвник, пігмент).
ПИГМЕНТ, ЖЁЛЧНЫЙ КРАСНЫЙ (лат. bilirubinum, *-i, n*) жовчочервінь, */Р.-вені, О.-вінню, ж., або Р.-веню, О.-венем, ч./*, жовчочервонобарвень, *-вня*, червоножовчобарвень, *-вня*, червоний жовчний (жовчевий, жовчовий) барвень, *-вня* (барвник, пігмент).
ПИГМЕНТ, ЖЁЛЧНЫЙ СИНИЙ (лат. bilicyaninum, *-i, n*) жовчосинь, жовчосинень, жовчосиньобарвень, *-вня*, синьожовчобарвень, *-вня*, синій жовчний (жовчевий, жовчовий) пігмент (барвник, барвень, *-вня*).
ПИГМЕНТА, ИСЧЕЗНОВЕНИЕ (лат. depigmentatio, *-onis, f*) знебарвлення.
ПИГМЕНТА, ОТСУТСТВИЕ ВРОЖДЁННОЕ (лат. albinismus, *-i, m*) біляків'я, біляковість, *-вості*, білявість, *-вості*, білякуватість, *-тості*, білість, *-лості*, вроджена відсутність барвника (барвня, пігменту).
ПИГМЕНТАЦИЯ (лат. pigmentatio, *-onis, f*; nigrities, *-ei, f*) забарва, забарвлення, забарвленість, *-ності*, барвинність, *-ності*, барвлення, барвнення, збарвнення, зафарбування, пігментація; (пол. przebarwienie, zabarwienie, ubarwienie).
ПИГМЕНТИРОВАННЫЙ (лат. pigmentatus, *-a, -um*) барвневий, барвлений, барвнений, пігментований; (пол. barwiony, maliowany, farbowany).
ПИГМЕНТНЫЙ (лат. pigmentosus, *-a, -um*; pigmentarius, *-a, -um*) барвневий, барвниковий, пігментний; (пол. barwnikowy, barwikowy).
ПИЕЛИТ (лат. pyelitis, *-tidis, f*: від гр. πυελος pyelos – миска) мисочковиця, мисочкозапал, мисочкозапалення, цеберковиця, цеберкозапал, цеберкозапалення, ниркомисочковиця, ниркомисочкозапал, ниркомисочкозапалення, мисочковиця ниркова, мисочкозапал нирковий, мисочкозапалення ниркове, пієліт. Запалення ниркових мисочок.
ПИЕЛО- (лат. pyelo-: від гр. πυελος pyelos – миска) мисочко-, цеберко-, ниркомисочко-, пієло-; (рос. лоханко-).
ПИЕЛОГРАФИЯ (лат. pyelographia, *-ae, f*) ниркомисочкозображення, ниркомисочкозображання, ниркомисочкозображування, пієлографія.
ПИЕЛОЛИТОТОМИЯ (лат. pyelolithotomia, *-ae, f*) ниркомисочкокаменерозтин, ниркомисочкокаменерозтинання, пієлолітотомія.
ПИЕЛОНЕФРИТ (лат. pyelonephritis, *-tidis, f*: від гр. πυελος pyelos – миска + νεφρος nephros – нирка) мисочконирчиця, мисочконирковиця, мисочкониркозапал, мисочкониркозапалення, пієлонефрит. Запалення ниркових мисочок, ускладене запаленням нирок.
ПИЕЛОНЕФРОЗ (лат. pyelonephrosis, *-is, f*) мисочконирчів'я, мисочконирків'я, мисочконирковість, *-вості*, пієлонефроз.
ПИЕЛОТОМИЯ (лат. pyelotomia, *-ae, f*) мисочкорозтин, мисочкорозтинання, мисочкорозітнення, ниркомисочкорозтин, ниркомисочкорозтинання, ниркомисочкорозітнення, пієлотомія.
ПИЕЛОЦИСТИТ (лат. pyelocystitis, *-tidis, f*) пієлоцистит.
ПИЕЛЭКТАЗИЯ (лат. pyelectasia, *-ae, f*) пієлектазія.
ПИЕМИЯ (лат. pyaemia, *-ae, f*: від гр. pyon гній, */Р. гною/*) гноєкрів'я, гноєкровність, *-ності*, піємія.
ПИЗИФОРМНЫЙ (лат. pisiformis, *-e*) горохуватий, горохоподібний, пізиформний; (рос. гороховидный).
ПИКНИЧЕСКИЙ (гр. πυκνος) кремезний, огрядний, пікнічний.
ПИКНОГЕВЗИЯ (лат. pycnogeusia, *-ae, f*) пікногевзія.
ПИКНОЗ (лат. pycnosis, *-is, f*) пікноз.
ПИКНОЛЕПСИЯ (лат. pycnolepsia, *-ae, f*) пікнолепсія.
ПИЛЕТРОМБОЗ (лат. pylethrombosis, *-is, f*) пілетромбоз.
ПИЛЕФЛЕБИТ (лат. pylephlebitis, *-tidis, f*) пілефлебіт.
ПИЛИТЬ () пиляти.
ПИЛОМОТОРНЫЙ (лат. pilomotorius, *-a, -um*: від pilum, *-i, n* – волос) піломоторний.
ПИЛООБРАЗНЫЙ (лат. serratus, *-a, -um*) пилкуватий, пилкоподібний.
ПИЛОРИЧЕСКИЙ (лат. pyloricus, *-a, -um*: від pylorus, *-i, m* – воротар, заворітник, брамник, прибрамник, дверник, пілорус) воротарний, заворітниковий, брамниковий, прибрамниковий, дверниковий, пілоричний; (рос. привратниковый; словац. vrátnikový).
ПИЛОРО- (лат. pyloro-: від pylorus, *-i, m* – воротар, заворітник, брамник, прибрамник, дверник, пілорус) воротаро-, заворітнико-, брамнико-, прибрамнико-, пілоро-.

ПИЛОРОСПАЗМ (лат. pylorospasmus, *-i, m*: від pylorus, *-i, m* – воротар, заворітник, брамник, прибрамник, дверник, пілорус) воротаростиск, заворітникоскорч, брамникостиск, прибрамникоскорч, пілороспазм.

ПИЛОРОСТЕНОЗ (лат. pylorostenosis, *-is, f*: від pylorus, *-i, m* – воротар, заворітник, брамник, прибрамник, дверник, пілорус) воротарозвуз, заворітникозвуження, брамникозвуз, прибрамникозвуження, пілоростеноз. Звуз (звуження) воротаря (заворітника, брамника, прибрамника).

ПИЛОРУС (лат. pylorus, *-i, m*) воротар, заворітник, брамник, прибрамник, дверник, пілорус; (рос. привратник; словац. vrátnik).

ПИЛЮЛЯ (лат. pilula) пігулка, пілюля.

ПИНГВЕКУЛА (лат. pinguecula, *-ae, f*; pinguicula, *-ae, f*) пінґвекула.

ПИНЕАЛЬНЫЙ (лат. pinealis, *-e*) шишкуватий, шишкоподібний, пінеальний; (рос. шишковидный).

ПИНЦЕТ (фр. pincette) пружнотрим, пружнотримач, пружнотримачка, пінцет.

ПИО- (лат. pyo-; py-: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноє-, гнойо-, піо-.

ПИОГЕННЫЙ (лат. pyogenes, *G. -is*; pyogenicus, *-a, -um*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєтвірний, гнойотворчий, гноєпричинний, гноєспричинюючий, гнойочинний, піоґенний.

ПИОДЕРМИТ (лат. pyodermitis, *-tidis, f*; pyodermia, *-ae, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєшкір(н)иця, гноєшкірозапал, гноєшкірозапалення, піодерміт.

ПИОДЕРМИЯ (лат. pyodermia, *-ae, f*; pyodermitis, *-tidis, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєшкір'я, гноєшкір(н)ість, *-р(н)ості*, піодермія.

ПИОКОЛЬПОС (лат. pyocolpos: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєпіхва, гноєпіхвинність, *-ності*, гноєпіхвовість, *-вості*, піокольпос.

ПИОКОЛЬПОЦЕЛЕ (лат. pyocolpocele, *-es, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєпіхвокила, піокольпоцеле.

ПИОМЕТРА (лат. pyometra, *-ae, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєматка, гноєматків'я, гноєматковість, *-вості*, гноєураз, гноєураззя, гноєуразість, *-зості*, гноєуразність, *-ності*, піометра.

ПИОНЕФРОЗ (лат. pyonephrosis, *-is, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєнирків'я, гноєнирковість, *-вості*, піонефроз.

ПИООВАРИЙ (лат. pyoovarium, *-ii, n*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєяєчник, піооварій.

ПИОПЕРИКАРД (лат. pyopericardium, *-ii, n*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєосердя, піоперикард.

ПИОПНЕВМОТОРАКС (лат. pyopneumothopax, *-acis, m*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/ + гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) гноєповітрогруддя, гноєповітрогрудість, *-дості*, гноєповітрогрудність, *-ності*, піопневмоторакс.

ПИОПОЭЗ (лат. pyopoësis, *-is, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєутвір, *-вору*, гнойоутворення, гнойоутворювання, піопоез; (рос. гноеобразование; гноеобразовывание; пол. ropienie).

ПИОПТИЗ (лат. pyoptysis, *-is, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєкашель, *-шлю*, гноєкашляння, гнойовикашлювання, піоптиз.

ПИОРЕЯ (лат. pyorrhoea, *-ae, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєтеча, гнойотеча, гнойотіч, *-течі*, гнойотік, піорея; (рос. гноетечение).

ПИОСАЛЬПИНКС (лат. pyosalpinx, *-ingis, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/ + гр. salpinx, *salpingos* – труба) гноєтруб'я, гноєтрубність, *-ності*, піосальпінкс. Яйцепроводове гнойоскупчення.

ПИОФТАЛЬМИЯ (лат. pyophthalmia, *-ae, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєоччя, гноєокість, *-кості*, піофтальмія.

ПИОЦЕЛЕ (лат. pyocele, *-es, f*: від гр. pyon – гній, /*Р. гною*/) гноєкила, гнойокила, піоцеле.

ПИПЕТКА () крапільничка, крапельничка, піпетка.

ПИРАМИДА (лат. pyramis, *-idis, f*) піраміда; (словац., ihlan).

ПИРАМИДАЛЬНЫЙ (лат. pyramidalis, *-e*) пірамідальний; (словац. ihlanovitý).

ПИРАМИДНЫЕ КЛЕТКИ (БЕЦА) (лат. celullae pyramidales) пірамідні клітини (Беця). /*Професор Володимир Бець – український київський морфолоґ, українофіл, співавтор праці "Историческіе дѣятели Юго-Западной Россіи въ біографіяхъ и портретахъ". Саме слово "бець, -ця" Грінченків "Словар української мови" перекладає російською, як "родъ большого хлѣба", тому невірно писати його прізвище без м'якого знаку (знаку м'якшення), неначе він неукраїнець. Російською ж цілком правильно «БЕЦ» (за подібністю: укр. «Швець» – рос. «ШВЕЦ»)*/.

ПИРАМИДНЫЙ (лат. pyramidalis, *-e*) пірамідний; (словац. ihlanovitý).

ПИРАМИДНЫЙ ПУТЬ (лат. tractus corticospinalis s. pyramidalis) пірамідний шлях.

ПИРЕКСИЯ (лат. pyrexia, *-ae, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь; febris, *-is, f*; status febrilis) гарячка, пірексія. Гарячковий стан; (рос. лихорадка).

ПИРЕТИЧЕСКИЙ (лат. pyreticus, *-a, -um*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячковий, піретичний; (рос. лихорадочный).

ПИРЕТОТЕРАПИЯ (лат. pyretotherapia, *-ae, f*; pyrotherapia, *-ae, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячколікування, піретотерапія. Піроґенна (гарячкова) терапія (лікування).

ПИРИФОРМНЫЙ (лат. piriformis, *-e*: від pirum, *-i, n* – груша) ґрушуватий, грушоподібний, пiриформний; (рос. грушевидный).

ПИРО- (лат. pyro-: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячко-, піро-.

ПИРОГЕН (лат. pyrogenum, *-i, m*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячкотворець, *-рця*, гарячкопричина, гарячкопричинник, гарячкоспричинець, *-нця*, піроген.

ПИРОГЕННАЯ ТЕРАПИЯ [ПИРОТЕРАПИЯ] (лат. pyrotherapia, *-ae, f*; pyretotherapia, *-ae, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячколікування, піроґенна терапія.

ПИРОГЕННЫЙ (лат. pyrogenes, *G. -is*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячкотвірний, гарячкопричинний, гарячкопричиновий, гарячкоспричинювальний, гарячкоспричинюючий, піроґенний.

ПИРОЗ (лат. pyrosis, *-is, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь; ebullitio stomachi) печія, печійка, зга, згага, зага, піроз; (рос. изжога, жжение); */див. тж* ***ПИРОЗИС****/*.

ПИРОЗИС (лат. pyrosis, *-is, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь; ebullitio stomachi) печія, печійка, зга, згага, зага, пірозис; (рос. изжога, жжение); */див. тж* ***ПИРОЗ****/*.

ПИРОТЕРАПИЯ */ПИРОГЕННАЯ ТЕРАПИЯ/* (лат. pyrotherapia, *-ae, f*; pyretotherapia, *-ae, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) гарячколікування, піротерапія. Піроґенна (гарячкотвірна, гарячкопричинна, гарячкоспричинювальна, гарячкоспричинююча) терапія (лікування).

ПИРОФОБИЯ (лат. pyrophobia, *-ae, f*: від гр. πυρ, *πυρος* pyr, *pyros* – вогонь) вогнестрах, вогнеострах, вогнежах, -вогнеляк, вогнелячність, *-ності*, вогнебоясть, вогнебоязнь, -вогнебояння, вогнебоязність, *-ності*, вогнебоязкість, *-кості*, пірофобія.

ПИСЧИЙ СПАЗМ (лат. graphospasmus, *-i, m*) писальнокорч, писальноскорч, писальностиск, писальносудома, писарокорч, писаростиск, писаросудома, писальний (писарський) спазм (скорч, судома); (рос. писчая судорога; пол. kurcz pisarski).

ПИТАНИЕ (лат. alimentatio, *-onis, f*; nutritio, *-onis, f*) 1. харчування; 2. живлення.

ПИТАНИЕ, ЛЕЧЕБНОЕ (лат. diaetotherapia, *-ae, f*) харчолікування, лікувальне харчування.

ПИТАТЕЛЬНЫЙ (лат. nutricus, *-a, -um*; nutrius, *-a, -um*; trophicus, *-a, -um*) поживний.

ПИТАЮЩИЙ (лат. nutriens; trophicus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* живильний, живлючий; 2.*/дієприкм./* що/який живить.

ПИТИРИАЗ (лат. pityriasis, *-is, f*) лупа, пітиріаз; (рос. перхоть); */див.тж* ***ПИТИРИАЗИС****/*.

ПИТИРИАЗИС (лат. pityriasis, *-is, f*) лупа, пітиріазис; (рос. перхоть); */див.тж* ***ПИТИРИАЗ****/*.

ПИТОМНИК () розсадник, розплідник.

ПИТЬ () пити, питки, питоньки.

ПИТЬЁ () 1.*/дія/* питтЯ; 2.*/напій/* питвО.

ПИТЬЕВОЙ () питнИй.

ПИУРИЯ (лат. pyuria, *-ae, f*: від гр. pyon – гній, */Р. гною/* + гр. ουρον uron – сеча) гноєсеччя, гноєсеч(н)ість, *-ч(н)ості*, піурія.

ПИЩА (лат. alimentum, *-i, n*; cibus, *-i, m*; nutrimentum, *-i, n*) харч, пожива, їжа, їдло.

ПИЩЕВАРЕНИЕ (лат. digestio, *-onis, f*) травлення, травління; */див. тж* ***ПЕРЕВАРИВАНИЕ (ПИЩИ)****/*.

ПИЩЕВАРЕНИЯ, НАРУШЕНИЕ (лат. dispepsia; indigestio) нестравність, *-ності*, порушення травлення.

ПИЩЕВАРИТЕЛЬНЫЙ (лат. digestivus, *-a, -um*; pepticus, *-a, -um*) травнИй.

ПИЩЕВОД (лат. oesophagus, *-i, m*; esophagus, *-i, m*) стравохІд, *-ходу*, їжник; (словац. pažerák).

ПИЩЕВОДО- (лат. oesophago-; esophago-) стравоходо-, їжнико-.

ПИЩЕВОДНО- (лат. oesophageo-; esophageo-) стравохідно-, їжниково-.

ПИЩЕВОДНЫЙ (лат. oesophageus, *-a, -um*; esophageus, *-a, -um*) стравохідний, їжниковий; (словац. pažerákový).

ПИЩЕВОЙ (лат. alimentarius, *-a, -um*) харчовий; (словац. pokrmový).

ПИЩЕВЫЕ ПРОДУКТЫ (лат. alimentum, *-i, n*) харчі, харчові продукти (вироби).

ПИЩЕПРОВОДНИК (лат. oesophagus, *-i, m*; esophagus, *-i, m*) стравохід, їжник; (словац. pažerák).

ПИЯВКА (лат. Hirudo, *-inis, f*) п'явка.

ПЛАГИОЦЕФАЛИЯ (лат. plagiocephalia, *-ae, f*) плаґіоцефалія.

ПЛАЗМА (лат. plasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πλασμα plasma – виліплене, створене: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) сировать, плазма. Рідка частина крові; (пол. osocze).

-ПЛАЗМА (лат. -plasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πλασμα plasma – виліплене, створене: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) -утвір, *-вору*, -створ, *-вору*, плазма.

ПЛАЗМАТИЧНЫЙ (лат. plasmaticus, *-a, -um*) плазматичний.

ПЛАЗМЕННЫЙ (лат. plasmaticus, *-a, -um*) плазмовий.

ПЛАЗМИН (лат. plasminum, *-i, m*; fibrinolysinum, *-i, m*; fibrinasa, *-ae, f*) волокникорозчинник, плазмін.

ПЛАЗМОЗАМЕНЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* плазмозамінний, плазмозамінювальний, плазмозамінюючий; 2.*/дієприкм./* що замінює плазму.

ПЛАЗМОЗАМЕЩАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* плазмозамісний, плазмозаміщувальний, плазмозаміщуючий; 2.*/дієприкм./* що заміщує плазму.

ПЛАЗМОЦИТ (лат. plasmocytus, *-i, m*; plasmocytum, *-i, n*) плазмоцит.

ПЛАЗМОЦИТОМА (лат. plasmocytoma, *-atis, n /pl. -ata/*; myeloma, *-atis, n /pl. -ata/*) плазмоцитома.

ПЛАМЕНЬ () плОмінь, *-меню*.

ПЛАМЕННЫЙ (лат. flammeus, *-a, -um*) пОлум'яний.

ПЛАМЯ (лат. flamma, *-ae, f*) полум'я.
ПЛАНИГРАФИЯ (ТОМОГРАФИЯ) (лат. tomographia, *-ae, f*) планіграфія.
ПЛАНТАРНЫЙ (лат. plantaris, *-e*: від planta, *-ae, f* – підошва, ступня) підошвовий, підошовний, плантарний; (рос. подошвенный).
-ПЛАНТАТ (лат. -plantatum, *-i, n*: від plantatus, *-a, -um* – саджений: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) -садок, *-дка*, -садень, *-дня*, -садець, *-дця*, -садження, *-дження*, -саджененець, *-нця*, -плантат; (пол. -szczep).
-ПЛАНТАЦИЯ (лат. -plantatio, *-onis, f*: від planto – саджаю: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) -сад, -садка, -садження, -саджування, -плантація; (рос. -садка; -саживание; пол. -szczepianie, -sadzenie).
-ПЛАНТИРОВАННЫЙ (лат. plantatus, *-a, -um* – саджений: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) -саджений, -плантований; (рос. -саженный).
ПЛАСТ (лат. stratum, *-i, n*) шар, пласт, верства.
ПЛАСТИКА (лат. plastica, *-ae, f*: від гр. πλαστικη plastike – ліплення, різьблення, ваяння, скульптура: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти; operatio reparativa) штукування, штукарство, ліпка, ліплення, творення, відтворення, пластика.
-ПЛАСТИКА (лат. -plastica, *-ae, f*: від гр. πλαστικη plastike – ліплення, різьблення, ваяння, скульптура: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) -ліпка, -ліплення, -творення, -утворення, -відтворення, -створювання, -штучноутворення, -штукування, -штукарство, -пластика.
ПЛАСТИНКА (лат. lamella, *-ae, f*; lamina, *-ae, f*; scutulum, *-i, n*; tabula, *-ae, f*) 1. пластинка; 2. платівка.
ПЛАСТИНКИ, КРОВЯНЫЕ (лат. thrombocyti, *-orum, m /pl./*) кровопластинки, кров'яні пластинки.
ПЛАСТИНОЧКА (лат. lamella, *-ae, f*; lamina, *-ae, f*; scutulum, *-i, n*; tabula, *-ae, f*) 1. пластиночка; 2. платівочка.
ПЛАСТИНОЧНЫЙ () 1. пластинковий; 2. платівковий.
ПЛАСТИЧЕСКАЯ ХИРУРГИЯ (лат. chirurgia plastica) пластична (штукарська, штуківна, ліпна, ліпильна, твірна) хірургія; (яп. seikeigeka).
ПЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. plasticus, *-a, -um*: від гр. πλαστικος plastikos) штукарський, штуківний, ліпний, ліпильний, твірний, пластичний.
ПЛАСТОМ, ЛЕЖАТЬ () лежати крижем.
ПЛАСТЫРЬ (лат. emplastrum, *-i, n*: від гр. εμπλαστρον emplastron – мазь) наліпка, ліпило, ліпник, липник, ліконаліпка, ліконаклейка, пластир; (словац. náplast').
ПЛАТГЕЛЬМИНТЫ (лат. Plathelminthes; Platyhelminthes: від гр. πλατυς platys – плоский + ελμινς, -*ινθος* helmins, *-inthos* – глист, паразитичний черв; Plathalmia; Platdaria; Platodes, *-um, f /pl./*) плоскоглисти, плоскі глисти, платоди. Плоскі [стьожкові] черви [хробаки]. Тип червів, що об'єднує вісім класів (Turbellaris, Temnocephala, Udonellida, Mesozoa, Trematoda, Monogenea, Gyrocitylida, Cestoda); (нім. Plattwürmer; анг., flatworm; фр., vers plats).
ПЛАТИЗМА (лат. platysma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πλατυς platys – плоский; platysma myoides; musculus platysma myoides; musculus subcutaneus colli) платизма. Підшкірний м'яз шиї.
ПЛАТИКЕФАЛИЯ (лат. platykephalia, *-ae, f*; platycephalia, *-ae, f*: від гр. πλατυς platys – плоский + гр. κεφαλη kephale – голова) плоскоголів'я, плоскоголовість, *-вості*, платикефалія; (нім., Flachkopf); */див. тж **ПЛАТИЦЕФАЛИЯ**/.*
ПЛАТИЦЕФАЛИЯ (лат. platycephalia, *-ae, f*; platykephalia, *-ae, f*: від гр. πλατυς platys – плоский + гр. κεφαλη kephale – голова) плоскоголів'я, плоскоголовість, *-вості*, платицефалія; */див. тж **ПЛАТИКЕФАЛИЯ**/*; (нім., Flachkopf).
ПЛАТОДЫ (лат. Platodes, *-um, f /pl./*; Plathelminthes; Platyhelminthes; Plathalmia; Platdaria: від гр. πλατυς platys – плоский) плоскоглисти, плоскі глисти, платоди. Плоскі [стьожкові] черви [хробаки]. Тип червів, що об'єднує вісім класів (Turbellaris, Temnocephala, Udonellida, Mesozoa, Trematoda, Monogenea, Gyrocitylida, Cestoda); (нім. Plattwürmer; анг., flatworm; фр., vers plats).
ПЛАЦЕБО (лат. placebo – сподобаюсь, задовільню, від лат. placeo – подобаюсь, placere – подобатись) пустушка, плацебо; (рос. пустышка).
ПЛАЦЕНТА (лат. placenta, *-ae, f* – пиріг: від гр. plakus – корж, плескач, перепічка, балабуха; secundinae) послід, зчисток, чистило, ложисько, містище, плацента. Дитяче місце; (рос. послед, детское место).
ПЛАЦЕНТАРНЫЙ (лат. placentaris, *-e*; placentalis, *-e*) послідовий, зчистковий, чистиловий, ложиськовий, містищевий, плацентарний; (рос. последовый).
ПЛАШМЯ () плиском, плазом.
ПЛЕВА (лат. membrana, *-ae, f*; tunica, *-ae, f*) пліва.
ПЛЕВА, ДЕВСТВЕННАЯ (лат. hymen) дівинка.
ПЛЕВА, НАДХРЯЩЕВАЯ (лат. perichondrium, *-ii, n*) охрястя, надхрящщя, надхрящова пліва (плівка).
ПЛЕВАНИЕ (лат. ptysis, *-is, f*) плювання.
ПЛЕВАНИЕ, ПОСТОЯННОЕ ДУШЕВНОБОЛЬНЫХ [ИСТЕРИЧНЫХ, БЕРЕМЕННЫХ] (лат. stupatio, *-onis, f*) постійне плювання душевнохворих [істеричних, вагітних].
ПЛЕВАТЕЛЬНИЦА () плювальниця.
ПЛЕВОК () плювок, *-вка*.

ПЛЕВРА (лат. pleura, *-ae, f*: від гр. πλευρα – ребро, бік) олегня, олегочня, плевра; (словац. pohrudnica).
ПЛЕВРАЛЬНЫЙ (лат. pleuralis, *-e*) олегневий, олегочневий, плевральний.
ПЛЕВРИТ (лат. pleuritis, *-tidis, f*) олегниця, олегнезапал, олегнезапалення, олегочниця, олегочнезапал, олегочнезапалення, плеврит; (словац. zápal pohrudnice).
ПЛЕВРИТНЫЙ (лат. pleuriticus, *-a, -um*) олегничний, олегнезапальний, олегницевий, олегнезапаловий, олегочничний, олегочнезапальний, олегочницевий, олегочнезапаловий, плевритний.
ПЛЕВРОДИНИЯ (лат. pleurodynia, *-ae, f*) плевродинія.
ПЛЕВРОЛИЗ (лат. pleurolysis, *-is, f*) плевроліз.
ПЛЕВРОПЕРИКАРДИТ (лат. pleuropericarditis, *-tidis, f*) олегноосердиця, олегнеосердозапал, олегнеосердозапалення, олегочнеосердиця, олегочнеосердозапал, олегочнеосердозапалення, плевроперикардит.
ПЛЕВРОПНЕВМОНИЯ (лат. pleuripneumonia, *-ae, f*) олегнолегенниця, олегнолегенезапал, олегнолегенезапалення, олегочнолегенниця, олегочнолегенезапал, олегочнолегенезапалення, плевропневмонія.
ПЛЕВРОТОМИЯ (лат. pleurotomia, *-ae, f*) олегнерозтин, олегнерозтинання, олегнерозітнення, олегочнерозтин, олегочнерозтинання, олегочнерозітнення, плевротомія.
ПЛЕКСИТ (лат. plexitis, *-tidis, f*: від plexus, *-i, m* – сплетіння, плетиво) плексит.
ПЛЕКСИФОРМНЫЙ (лат. plexiformis, *-e*: від plexus, *-i, m* – сплетіння, плетиво) сплетений; переплетений; плексиформний.
ПЛЁНКА (лат. membrana, *-ae, f*) плівка.
ПЛЁНКА, ЛОЖНАЯ (лат. pseudomembrana, *-ae, f*) хибноперетинка, лживоперетинка, нібиперетинка, несправжньоперетинка, несправжня плівка.
ПЛЁНОЧКА (лат. membrana, *-ae, f*) плівочка.
ПЛЁНОЧНЫЙ (лат. membranosus, *-a, -um*) плівковий.
ПЛЁНЧАТЫЙ (лат. membranosus, *-a, -um*) плівчастий.
ПЛЕОМОРФИЗМ (лат. pleomorphismus, *-i, m*) плеоморфізм.
ПЛЕОЦИТОЗ (лат. pleocytosis, *-is, f*) плеоцитоз.
ПЛЕСЕННЫЙ () плісенний.
ПЛЕСЕНЬ () плісня, пліснява, *-ви*, пліснячка, плісень, *-ні*, цвіль, *-лі*.
ПЛЕСК () плескіт, *-коту*, плюскіт, *-коту*, плюскота, хлюпіт, *-поту*, хлепіт, *-поту*.
ПЛЕСНЕВЕЛОСТЬ () пліснявість, *-вості*, цвілість, *-лості*.
ПЛЕСНЕВЕЛЫЙ () пліснявий, цвілий.
ПЛЕСНЕВЕНИЕ () пліснявіння.
ПЛЕСНЕВЕТЬ () пліснявіти, цвісти, зацвітати
ПЛЕСНЕВИДНЫЙ () цвілеподібний.
ПЛЕСНЕВИЦА () пліснявка.
ПЛЕСНЕВОЙ () плісеневий, цвілевий.
ПЛЕССИМЕТР (лат. plessimetrum, *-i, n*: від гр. πλησσω – стукаю) стукальце, плесиметр.
ПЛЕТИЗМОГРАФ (лат. plethysmographium, *-ii, n*) плетизмограф. Прилад для записування змін об'єму досліджуваної частини тіла.
ПЛЕТИЗМОГРАФИЯ (лат. plethysmographia, *-ae, f*) плетизмографія.
ПЛЕТОРА (лат. plethora, *-ae, f*: від гр. πληθωρη plethore – наповнення, переповнення; hypervolaemia, *-ae, f*; hypervolhaemia, *-ae, f*) кровопереповнення, кровонадмір, кровозбільша, кровозбільшення, повнокрів'я [багатокрів'я] */загальне/*, повнокровність, *-ності* [багатокровність, *-ності*] */загальна/*, плетора; (рос. полнокровие [многокровие] */общее/*; словац. prekrvenost').
ПЛЕТЬ */ПЛЕТЬЮ РУКА СВИСАЕТ ПРИ ПАРАЛИЧЕ/* () нагай, нагайка, канчук, батіг, *-тога*.
ПЛЕЧЕВАЯ КОСТЬ (лат. humerus) плечокість, *-кості*, раменокістка, плечова (раменна, раменова) кістка.
ПЛЕЧЕВОЙ (лат. brachialis, *-e*; humeralis, *-e*) плечовий, раменний, раменовий; (словац. ramenný).
ПЛЕЧЕВОЙ ОТРОСТОК (лат. acromion, *-ii, n*) барковець, *-ківця*, плечовий (раменний, раменовий) відросток.
ПЛЕЧО (лат. brachium, *-ii, n*) рамено, рам'я, плече; (словац. rameno).
ПЛЕШИВЕТЬ () плішивіти; лисіти.
ПЛЕШИВЕЦ () плішивець, *-вця*; лисак, лисун.
ПЛЕШИВОСТЬ (лат. alopecia, *-ae, f*; cavities, *-ei, f*; psilosis, *-is, f*) плішивість, *-вості*.
ПЛЕШИВЫЙ (лат. glaber) плішивий; лисий.
ПЛЕШИНА () плішина; лисина.
ПЛЕШЬ () пліш; лисина.
ПЛОД (лат. fructus, *-us, m*; fetus, *-us, m*; foetus, *-us, m*) плід, *-лоду*.
ПЛОДНЫЙ 1.*/щодо плоду людини/* (лат. fetalis, *-e*; foetalis, *-e*) плодовий; 2.*/здатність давати плід/* () плідний, плодючий.
ПЛОДОВИТОСТЬ (лат. fertilitas, *-atis, f*; fecunditas, *-atis, f*) плодючість, *-чості*, плідність, *-ності*.
ПЛОДОВИТОСТЬ МУЖЧИН (лат. polygonia, *-ae, f*) плодючість чоловіків.
ПЛОДОВМЕСТИЛИЩЕ () плодовмістилище, плодовмістище.

ПЛОДОВЫЙ () плодовий.
ПЛОДОНОСНЫЙ (лат. fertilis, *-e*) плодоносний, родючий.
ПЛОДОРАЗРУШАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* плодоруйнівний, плодоруйнувальний, плодоруйнуючий; 2.*/дієприкм./* що руйнує плід.
ПЛОСКИЕ [ЛЕНТОЧНЫЕ] ЧЕРВИ (лат. Plathelminthes; Platodes; Platdaria; Plathalmia) плоскі [стьожкові] черви [хробаки]. Тип червів, що об'єднує вісім класів (Turbellaris, Temnocephala, Udonellida, Mesozoa, Trematoda, Monogenea, Gyrocitylida, Cestoda).
ПЛОСКИЙ (лат. planus, *-a, -um*) плаский, плескатий, плеский, плюский.
ПЛОСКОКЛЕТОЧНЫЙ (лат. planocellularis, *-e*) плоскоклітинний; (словац. plochobunečný).
ПЛОСКОЛИЦЫЙ () плосколиций, пласколиций.
ПЛОСКОНОСЫЙ () плосконосий, пласконосий.
ПЛОСКОРАХИТИЧЕСКИЙ (лат. planus rachiticus (rhachiticus) */-a, -um/*) плоскорахітичний.
ПЛОСКОСТОПИЕ, ПЛОСКОСТУПИЕ () плоскостопість, *-пості.*
ПЛОСКОСТОПНЫЙ () плоскостопий.
ПЛОСКОСТЬ (лат. planum, *-i, n*) площина, плосінь, *-сені.*
ПЛОТНО () щільно, щитно.
ПЛОТНОСТЬ () щільність, *-ності.*
ПЛОТНЫЙ (лат. compactus, *-a, -um*; densus, *-a, -um*; solidus, *-a, -um*) 1. щільний, щитний; 2.*/папір, тканина/* цупкий; 3.*/тілобудова/* дебелий, опасистий, огрядний, тілистий; 4.*/обід/* ситний, ситий.
ПЛОТЬ () плоть.
ПЛОТЬ, КРАЙНЯЯ (лат. praeputium, *-ii, n*) припрутня, пропонець, *-нця*, прутнева шкурка, крайня плоть.
ПЛОХО () погано, негаразд, зле, кепсько.
ПЛОЩАДКА () майданець, *-нця*, майданчик, площадка.
ПЛОЩАДЬ (лат. planum, *-i, n*) площа; майдан; (словац. plocha).
ПЛОЩИЦА [ВОШЬ ЛОБКОВАЯ] (лат. Phthirus pubis) площиця [лоб(и)кова воша].
ПЛЫТЬ () плисти, пливти, плинути.
ПЛЮРИГЛАНДУЛЯРНЫЙ (лат. pluriglandularis, *-e*) плюриґландулярний.
ПЛЮСНА (лат. metatarsus, *-i, m*) плесно.
ПЛЮСНЕВОЙ (лат. metatarsalis, *-e*) плесновий.
ПЛЮСНЕВЫЕ КОСТИ (лат. ossa metatarsalis) плеснюки, плеснові кістки.
ПНЕВМАТИЧЕСКИЙ (лат. pneumaticus, *-a, -um*: від гр. πνευματικος – надутий, повітряний: від πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) повітряний, пневматичний; (рос. воздушный).
ПНЕВМАТО- (лат. pneumato-: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) повітро-, пневмато-; (рос. воздухо-).
ПНЕВМАТОЗ (лат. pneumatosis, *-is, f*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) повітрів'я, повітровість, *-вості*, повітряність, *-ності*, тканинороздут, тканинороздуття, тканинороздутливість, *-вості*, пневматоз. Емфізема (роздут, роздуття, роздутливість) орґана (члена, орудка, оруддя), емфізема тканини.
ПНЕВМАТОТЕРАПИЯ (лат. pneumatotherapia, *-ae, f*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) повітролікування, пневматотерапія; (рос. воздухолечение).
ПНЕВМО- (лат. pneumo-: від гр. 1. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря; 2. від гр. πνευμων pneumon – легеня) 1. повітро-; 2. легене-, пневмо-.
ПНЕВМОГЕМОТОРАКС (лат. pneumohaemothorax, *-acis, m*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) повітрокровогруддя, повітрокровогруд(н)ість, *-д(н)ості*, пневмогемоторакс.
ПНЕВМОГЕПАТИЗАЦИЯ (лат. pneumohepatisatio, *-onis, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня) легенеспечінкування, спечінкування легень (легенів), пневмогепатизація. Ущільнення легень (легенів); (рос. опеченение лёгких).
ПНЕВМОГИНЕКОГРАММА (лат. pneumogynecogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) пневмоґінекоґрама.
ПНЕВМОГРАММА (лат. pneumogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря; або від πνευμων pneumon – легеня) дихальнозапис, пневмоґрама. Крива запису дихальних рухів.
ПНЕВМОГРАФ (лат. pneumographus, -i, m; pneumographum, -i, n; pneumographium, -ii, n: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря; або від πνευμων pneumon – легеня) дихальнописець, *-сця*, дихальнописник, пневмоґраф.
ПНЕВМОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. pneumographicus, *-a, -um*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря; або від πνευμων pneumon – легеня) дихальнописний, дихальнописниковий, пневмоґрафічний.
ПНЕВМОГРАФИЯ (лат. pneumographia, *-ae, f*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря; або від πνευμων pneumon – легеня) дихальнопис, дихальнозаписування, пневмоґрафія.

ПНЕВМОКОКК (лат. Pneumococcus, *-i, m*: від гр. πνευμων pneumon – легеня; або від гр. πνευμονια pneumonia – легенниця, легенезапал, легенезапалення, запалення легень (легенів), пневмонія + κοκκος kokkos – зерно, ягода) легенекулець, *-льця*, легенекулівець, *-вця*, легенницекулець, *-льця*, легенницекулівець, *-вця*, легенезапалокулець, *-льця*, легенезапалокулівець, *-вця*, пневмокок. Бактерія (паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка) з роду диплококів (двокульців, двокулівців), що є збудником крупозної пневмонії (легенниці, легенезапалу, легенезапалення, запалення легень (легенів)); /*див. тж* ***ПНЕЙМОКОКК****/*.

ПНЕВМОКОНИОЗ (лат. pneumoconiosis, *-is, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня + κονια konia – пил) легенезапил, легенезапилення, легенезапювання, пневмоконіоз; (словац. zaprášenie pl'úc).

ПНЕВМОЛИЗ (лат. pneumolysis, *-is, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня) пневмоліз.

ПНЕВМОЛИТ (лат. pneumolithus, *-i, m*: від гр. πνευμων pneumon – легеня) пневмоліт.

ПНЕВМОН- (лат. pneumon-: від гр. πνευμων pneumon – легеня) легене-, пневмон-.

ПНЕВМОНИТ (лат. pneumonitis, *-tidis, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня) пневмоніт. Доброякісна пневмонія, обмежене запалення легень [легенів].

ПНЕВМОНИЧЕСКИЙ (лат. pneumonicus, *-a, -um*: від гр. πνευμονια: від πνευμων pneumon – легеня) легенницевий, легенезапаловий, легенезапаленнєвий, пневмонічний. Стосується запалення легень [легенів].

ПНЕВМОНИЯ (лат. pneumonia, *-ae, f*: від гр. πνευμονια: від πνευμων pneumon – легеня; pulmonitis, *-tidis, f*) легенниця, легенезапал, легенезапалення, пневмонія. Запалення легень [легенів]; (рос. воспаление лёгких; словац. zápal pl'úc; яп. haien).

ПНЕВМОНЭКТОМИЯ (лат. pneumonectomia, *-ae, f*; pneumoectomia, *-ae, f*; pneumectomia, *-ae, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня + гр. εκτομη ektom<u>e</u> – виріз, вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temn<u>o</u> – різати) -витин, -витинання, -витнення, -відтин, -відітнення, -відтинання, -видалення,) легеневиріз, легеневитин, легеневитинання, легеневитнення, легеневидалення, пневмонектомія. Повне видалення однієї легені; /*див. тж* ***ПНЕВМОЭКТОМИЯ, ПНЕВМЭКТОМИЯ****/*.

ПНЕВМОПЕРИКАРД (лат. pneumopericardium, *-ii, n*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря + pericardium, *-ii, n* – осерд, осердя, перикард: від гр. περι- peri- – біля, навколо + гр. καρδια kardia – серце) повітроосерд, повітроосердя, пневмоперикард.

ПНЕВМОПЕРИТОНЕУМ (лат. pneumoperitoneum, *-i, n*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) повітроочеревина, пневмоперитонеум.

ПНЕВМОСУПРАРЕНОГРАФИЯ (лат. pneumosuprarenographia, *-ae, f*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) пневмосупраренографія.

ПНЕВМОТОМИЯ (лат. pneumotomia, *-ae, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня) легенерозтин, легенерозтинання, легенерозітнення, пневмотомія.

ПНЕВМОТОРАКС (лат. pneumothorax, *-acis, m*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря + θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) повітрогруддя, повітрогруд(н)ість, *-д(н)ості*, пневмоторакс.

ПНЕВМОЭКТОМИЯ (лат. pneumoectomia, *-ae, f*; pneumonectomia, *-ae, f*; pneumectomia, *-ae, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня + гр. εκτομη ektom<u>e</u> – виріз, вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temn<u>o</u> – різати) -витин, -витинання, -витнення, -відтин, -відітнення, -відтинання, -видалення,) легеневиріз, легеневитин, легеневитинання, легеневитнення, легеневидалення, пневмоектомія. Повне видалення однієї легені; /*див. тж* ***ПНЕВМОНЭКТОМИЯ, ПНЕВМЭКТОМИЯ****/*.

ПНЕВМОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ (лат. pneumoencephalographia, *-ae, f*: від гр. πνευμα, *-ατος* pneuma, *-atos* – подув, вітер, повітря) повітромозкозображання, повітромозкозображування, пневмоенцефалографія. Енцефалографія з уведенням повітря до шлуночків головного мозку.

ПНЕВМЭКТОМИЯ (лат. pneumectomia, *-ae, f*; pneumoectomia, *-ae, f*; pneumonectomia, *-ae, f*: від гр. πνευμων pneumon – легеня + гр. εκτομη ektom<u>e</u> – виріз, вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temn<u>o</u> – різати) -витин, -витинання, -витнення, -відтин, -відітнення, -відтинання, -видалення,) легеневиріз, легеневитин, легеневитинання, легеневитнення, легеневидалення, пневмектомія. Повне видалення однієї легені; /*див. тж* ***ПНЕВМОЭКТОМИЯ, ПНЕВМОНЭКТОМИЯ****/*.

ПНЕЙМОКОКК (лат. Pneumococcus, *-i, m*: від гр. πνευμων – легеня; або від гр. πνευμονια pneumonia – легенниця, легенезапал, легенезапалення, запалення легень (легенів), пневмонія + κοκκος kokkos – зерно, ягода) легенекулець, *-льця*, легенекулівець, *-вця*, легенницекулець, *-льця*, легенницекулівець, *-вця*, легенезапалокулець, *-льця*, легенезапалокулівець, *-вця*, пнеймокок. Бактерія (паличка, тоїжка, дріб'янка, заживка) з роду диплококів (двокульців, двокулівців), що є збудником крупозної пневмонії (легенниці, легенезапалу, легенезапалення, запалення легень (легенів)); /*див. тж* ***ПНЕВМОКОКК****/*.

-ПНОЭ (лат. -pnoë, *-es, f*; -pnoea, *-ae, f*: від гр. -pnoia: від гр. πνοη pnoe – дуття, подув, повів, повівання, подмух, подих: від гр. πνεω pneo – дути, дихати) -дих, -дишка, -дихання, -дишність, *-ності*, -дишшя, -диханність, *-ності*, -дихальність, *-ності*, дихо-, -пное */с./*; (рос. -дышка, -дыханность; пол. -dech).
ПОБЛЕДНЕТЬ () зблімнути, побліднути, пополотніти, сполотніти.
ПОБОЧНЫЙ (лат. indirectus, *-a, -um*; secundarius, *-a, -um*) побічний.
ПОБУДИТЕЛЬ (лат. stimulator, *-oris, m*) спонукач.
ПОБУДИТЕЛЬНЫЙ () спонукальний.
ПОБУЖДАЮЩИЙ (лат. stimulans, *-antis*) спонукаючий, спонукуючий, спонукувальний, що/який спонукає, що/який спонукує.
ПОБУЖДЕНИЕ (лат. impulsus, *-i, m*; stimulatio, *-onis, f*; stimulus, *-i, m*) спонукання, спонукування.
ПОВАЛЬНЫЙ */про хворобу/* (лат. epidemicus, *-a, -um*) повальний, пошесний.
ПОВЕДЕНИЕ () поведінка.
ПОВЁРНУТЫЙ () повернений, обернений, обернутий.
ПОВЁРНУТЫЙ ВНУТРЬ (лат. varus, *-a, -um*) всерединузвернений, повернений досередини.
ПОВЁРНУТЫЙ НАРУЖУ (лат. valgus, *-a, -um*) назовнізвернений, повернений назовні.
ПОВЁРТЫВАНИЕ () повертання, повернення.
ПОВЁРТЫВАНИЕ ВНУТРЬ (лат. pronatio, *-onis, f*; varisatio, *-onis, f*) увертання, повертання досередини.
ПОВЁРТЫВАНИЕ НАРУЖУ (лат. supinatio, *-onis, f*) вивертання, повертання назовні.
ПОВЕРХНОСТНЫЙ (лат. superficialis, *-e*; sumlimis, *-e*) 1. поверхневий; 2. поверховий.
ПОВЕРХНОСТЬ (лат. facies, *-ei, f*; superficies, *-ei, f*) поверхня.
ПОВИВАЛЬНАЯ БАБКА (лат. obstetrix, *-icis, f*; maea, *-ae, f*) повитуха, бабка-повитуха, повивальна бабка; */див. тж **ПОВИТУХА**/*.
ПОВИВАЛЬНЫЙ (лат. obstetricus, *-a, -um*; obstetricius, *-a, -um*) повивальний.
ПОВИВАНИЕ (лат. 1. ars obstetricia; 2. ?) повивання.
ПОВИТУХА (лат. obstetrix, *-icis, f*; maea, *-ae, f*) повитуха, бабка-повитуха, повивальна бабка; */див. тж **ПОВИВАЛЬНАЯ БАБКА**/*.
ПОВОРАЧИВАНИЕ () повертання, обертання; завертання.
ПОВОРОТ (лат. versio, *-onis, f*; inversio, *-onis, f*) поворот.
ПОВРЕДИТЬ 1.() ушкодити, пошкодити; 2.(лат. nocere) зашкодити, повередити.
ПОВРЕЖДАТЬ 1.() ушкоджувати, пошкоджувати; 2.(лат. nocere) зашкоджувати.
ПОВРЕЖДЕНИЕ (лат. laesio, *-onis, f*; trauma, *-atis, n /pl. -ata/*) 1. пошкодження, ушкодження; 2. псування.
ПОВРЕЖДЁННЫЙ (лат. laesus, *-a, -um*) пошкоджений.
ПОВТОРИТЬ (лат. repetatur) повторити.
ПОВТОРНОРОДЯЩАЯ [РОДЯЩАЯ ВТОРОЙ РАЗ] 1.*/імен./* (лат. duipara, *-ae, f*; secundipara, *-ae, f*) повторнородка; 2.*/прикм./* () повторнополіжна, повторнородна, повторнонароджувальна, повторнонароджуюча; 3.*/дієприкм./* що народжує другий раз (вдруге, повторно).
ПОВТОРНОРОЖАВШАЯ [РОЖАВШАЯ ВТОРОЙ РАЗ] 1.*/імен./* (лат. duipara, *-ae, f*; secundipara, *-ae, f*) повторнородка; 2.*/прикм./* () повторнополіжна, повторнородна, повторнонароджувальна; 3.*/дієприкм./* що народжувала другий раз (вдруге, повторно).
ПОВТОРНЫЙ (лат. repetatus, *-a, -um*) повторний.
ПОВЫШЕНИЕ () підвищення.
ПОВЯЗКА (лат. fascia, *-ae, f*) пов'язка.
ПОГИБАТЬ () гинути.
ПОГИБНУТЬ () загинути.
ПОГИБШИЙ () 1.*/прикм./* загиблий; 2.*/дієприкм./* що загинув.
ПОГЛОЩАЕМОСТЬ () поглинальність, *-ності*, вбиранність, *-ності*.
ПОГЛОЩАТЬ (лат. resorbere, imbibere) поглинати, вбирати, вглитати, глитати, вглитувати.
ПОГЛОЩЕНИЕ (лат. absorptio, *-onis, f*; adsorbtio, *-onis, f*; resorptio, *-onis, f*; imbibitio, *-onis, f*) поглинання.
ПОГРАНИЧНЫЙ (лат. limitans, *-antis*) 1. межовий, межинний, поміжний, пригpаничний, узграничний; 2. прикордонний.
ПОГРЕШНОСТЬ () похибка, охиба, огріх, прогріх.
ПОГРУЖАЕМЫЙ () занурюваний.
ПОГРУЖАТЬ () занурювати, зануряти.
ПОГРУЖАТЬСЯ () занурюватись, занурятись; поринати.
ПОГРУЖЕНИЕ (лат. submersio, *-onis, f*) занурення, занурювання.
ПОГРУЖЁННЫЙ () занурений.
ПОД- (лат. sub-) під-.
ПОД (лат. sub) під, попід.
ПОД ЛОЖЕЧКОЙ () під грудьми; (пол. w dołku sercowym).
ПОД РУКОЙ () напохваті, напохопі, під рукою.
ПОДАВИТЬ () 1. пригнітити; 2. придушити; 3. притлумити.
ПОДАВИТЬСЯ () подавитися, вдавитися.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

ПОДАВЛЕНИЕ (лат. suppresio, *-onis, f*) 1. пригнічення; 2. придушення; 3. притлум, притлума, притлумлення.
ПОДАВЛЕННЫЙ (лат. depressivus, *-a, -um*) 1. пригнічений; 2. придушений; 3. притлумлений.
ПОДАВЛЯТЬ () 1. пригнічувати; 2. придушувати; 3. притлумлювати, притлумляти.
ПОДАГРА (лат. podagra, *-ae, f*: від гр. ποδαγρα: від πους, *ποδος* + αγρα – жертва, здобич; arthritis urica) гостець, *-тця*(*-теця*), ногосечоквасся, ногосуглобосечоквасся, сечоквасся ноги, сечокислоногосуглобиця, сечокисла суглобиця ноги, подагра; (пол. dna; анґ. gout).
ПОДАГРИК (лат. podagricus, *-i, m*) гост(е)цевець, *-вця*, ногосечоквасець, *-сця*, сечокислоногосуглобицевець, *-вця*, подаґрик; (анґ. gouty person).
ПОДАГРИЧЕСКИЙ (лат. podagricus, *-a, -um*) гост(е)цевий, ногосечоквасний, сечокислоногосуглобицевий, подаґричний; (пол. dnawy; анґ. gouty).
ПОДАГРИЧЕСКИЙ ДИАТЕЗ () гостецевий (ногосечоквасний, сечокислоногосуглобицевий, подаґричний) діатез; (анґ. goutiness).
ПОДАЛГИЯ (лат. podalgia, *-ae, f*) ногобіль, ноголість, *-лості*, ноголісність, *-ності*, подал(ь)гія.
ПОДБАДРИВАТЬ () підбадьорювати.
ПОДБОР (лат. selectio, *-onis, f*) підбір, *-бору*.
ПОДБОРОДОК () підборіддя.
ПОДБОРОДОЧНЫЙ (лат. mentalis, *-e*) підборідний, підборідневий, підборіддевий.
ПОДБРЮШИНА (лат. subperitoneum, *-i, n*) підчеревина, підочеревина.
ПОДБРЮШИННЫЙ (лат. subperitonealis, *-e*) підочеревинний.
ПОДБРЮШНЫЙ () підчеревний.
ПОДБРЮШЬЕ () підчерев'я.
ПОДБУГОРНЫЙ, ПОДЗРИТЕЛЬНОБУГОРНЫЙ (лат. hypothalamicus, *-a, -um*) підзорогорбовий, підзоровогорбовий, підзгіровий, підзгір'євий, зоропідгірісний, зоропідгір'їсний, підгорбівний, підгорб'їівний.
ПОДБУГОРЬЕ (лат. hypothalamus, *-i, m*: від гр. hypo- – під- + thalamus, *-i, m*; thalamus opticus: від гр. thalamos – кімната, спальня, спочивальня, покій; thalame – логовище, лігвище, лігвисько, нора) підзгір'я, підгір'я, підгорб'я, підзорогорб'я, зоропідгір'я, підпалац.
ПОДВЕРГАТЬ () 1. піддавати; 2. наражати */на що/*.
ПОДВЕРГАТЬСЯ () 1. піддаватись; 2. наражатись */на що/*; 3. підпадати.
ПОДВЕРНУТЬ () підгорнути, підібгати, підвернути.
ПОДВЕШИВАНИЕ (лат. suspensio, *-onis, f*) підвішування.
ПОДВЗДОШНАЯ КИШКА (лат. ileum, *-i, n*) здухвинна [клубова, крута] кишка; (словац. bedrovník).
ПОДВЗДОШНАЯ ОБЛАСТЬ */ПАХ/* (лат. ile, *-is, n*; ilia, *-ium /pl./*; inguen, *-inis, n*; regio inguinalis) пахвина. здухвинна [клубова] ділянка.
ПОДВЗДОШНЫЙ (лат. iliacus, *-a, -um*) здухвинний, клубовий; (словац. bedrový).
ПОДВЗДОШЬЕ (лат. ile, *-is, n*; ilia, *-ium /pl./*) здухвина, голоднівка, голоднянка, голодниця. Здухвинна [клубова] ділянка.
ПОДВИЖНОЙ (лат. mobilis, *-e*; locomotorius, *-a, -um*) рухомий.
ПОДВИЖНОСТЬ (лат. mobilitas, *-atis, f*; motilitas, *-atis, f*; motorica, *-ae, f*) рухливість, *-вості*, рухомість, *-мості*, жвавість, *-вості*.
ПОДВИЖНЫЙ (лат. mobilis, *-e*; locomotorius, *-a, -um*) рухливий, ворухливий, рушний; 2. жвавий, меткий; (словац. pohyblivý).
ПОДВЫВИХ (лат. subluxatio, *-onis, f*) підзвих, підвивих, неповнозвих.
ПОДГЛАЗНИЧНЫЙ (лат. infraorbitalis, *-e*) підочневий, підоч(н)ицевий, підочноямковий; */див. тж* ***ПОДОРБИТАЛЬНЫЙ****/*.
ПОДГОТОВЛЯЮЩИЙ (лат. praeparantis, *-e*) 1.*/прикм./* підготувальний, підготовляючий, підготовлюючий; 2.*/дієприкм./* що підготовляє, що підготовлює.
ПОДДЕРЖИВАНИЕ () підтримування.
ПОДДЕРЖКА (лат. sustentaculum, *-i, n*) підтримка.
ПОДДИАФРАГМАЛЬНЫЙ (лат. subdiaphragmalis, *-e*; subphrenicus, *-a, -um*) підперепновий, піддіафраґмальний; (словац. podbránicový).
ПОДЕЙСТВОВАТЬ () подіяти.
ПОДЁРГИВАНИЕ () посмик, посмикування, посіп, посіпування.
ПОДЖЕЛУДОЧНАЯ ЖЕЛЕЗА (лат. pancreas, *-atis, f*) черевослинка, підшлункозалоза, підшлункова залоза.
ПОДЖЕЛУДОЧНЫЙ () підшлунковий.
ПОДЖИМАТЬ ()підтискати; підтискувати.
ПОДЗАТЫЛОЧНЫЙ (лат. suboccipitalis, *-e*) підпотиличний.
ПОДЗРИТЕЛЬНОБУГОРНЫЙ, ПОДБУГОРНЫЙ (лат. hypothalamicus, *-a, -um*) підзорогорбовий, підзоровогорбовий, підзгіровий, підзгір'євий, зоропідгірісний, зоропідгір'їсний, підгорбівний, підгорб'їівний.
ПОДКИДЫШ (лат. infans expositus) підкидьок, підкидько.
ПОДКЛЮЧАТЬ () підмикати, підключати.
ПОДКЛЮЧЁННЫЙ () підімкнений, підключений.

ПОДКЛЮЧИЧНЫЙ (лат. infraclavicularis, *-e*; subclavius, *-a, -um*) підключичний, підключицевий.
ПОДКОЖНАЯ КЛЕТЧАТКА (лат. subcutis, *-is, f*) підшкіра, підшкір'я, підшкірна клітковина.
ПОДКОЖНО () підшкірно, зашкірно, зашкурно.
ПОДКОЖНОЖИРОВОЙ () підшкірножировий, зашкірножировий, зашкурножировий.
ПОДКОЖНЫЙ (лат. subcutaneus, *-a, -um*) підшкірний, зашкірний, зашкурний.
ПОДКОЛЕННЫЙ (лат. popliteus, *-a, -um*) підколінний.
ПОДКОРКА () підкірка.
ПОДКОРКОВЫЙ (лат. subcorticalis, *-e*) підкірковий.
ПОДКОСТНЫЙ () підкістковий.
ПОДКРЫЛЬЦОВЫЙ (лат. axillaris, *-e*) пахвовий.
ПОДЛЕЖАТЬ () підлягати.
ПОДЛЕЖАЩИЙ () 1. підлеглий; 2. підлежний; 3.*/дієприкм./* що підлягає.
ПОДЛИННЫЙ () справжній.
ПОДЛОЖЕЧНЫЙ (лат. epigastralis, *-e*; epigastricus, *-a, -um*) надчеревний.
ПОДЛОПАТОЧНЫЙ (лат. subscapularis, *-e*) підлопатковий.
ПОДМЫШЕЧНЫЙ (лат. axillaris, *-e*) пахвовий.
ПОДМЫШКА ***/ПОМЫШЕЧНАЯ ЯМКА [ОБЛАСТЬ]/*** (лат. axilla, *-ae, f*; fossa axillaris; regio axillaris) пахва, паха.
ПОДНАДКОСТНИЧНЫЙ (лат. subperiostalis, *-e*) підокістний, підокістовий.
ПОДНИМАНИЕ () підіймання, піднімання.
ПОДНИМАТЕЛЬ (лат. arrector, *-oris, m*) підіймач, піднімач.
ПОДНИМАТЬ () підіймати, піднімати, здіймати; */див. тж* ***ПОДЫМАТЬ/***.
ПОДНИМАТЬСЯ () підійматись, підніматись, здійматись; */див. тж* ***ПОДЫМАТЬСЯ/***.
ПОДНИМАЮЩИЙ (лат. ascendens, *-entis*) 1.*/прикм./* підіймаючий, піднімаючий; 2.*/дієприкм./* що підіймає, що піднімає.
ПОДНОГТЕВОЙ (лат. subungualis, *-e*) піднігтьовий.
ПОДНЯТИЕ () підняття.
ПОДНЯТЬ () підійняти, підняти.
ПОДНЯТЬСЯ () підійнятись, піднятись.
ПОДОБИЕ () подоба, подібність, *-ності.*
ПОДОБНЫЙ (лат. homologus, *-a, -um*; similus, *-a, -um*; analogicus, *-a, -um*) подібний.
ПОДОДЕЯЛЬНИК () підковдра, наковдра, наковдрник, накоцник, підукривало.
ПОДОЖДАТЬ () зачекати, почекати.
ПОДОЗРИТЕЛЬНЫЙ (лат. dubiosus, *-a, -um*; suspectus, *-a, -um*) 1. підозрілий; 2.*/той, хто підозрює/* підозріливий.
ПОДОРБИТАЛЬНЫЙ (лат. infraorbitalis, *-e*) підочневий, підоч(н)ицевий, підочноямковий, підорбітальний; (рос. подглазничный).
ПОДОСТРЫЙ (лат. subacutus, *-a, -um*) підгострий.
ПОДОШВА (лат. planta, *-ae, f*) підошва.
ПОДОШВЕННЫЙ (лат. plantaris, *-e*) підошвовий, підошовний.
ПОДПАУТИННЫЙ (лат. subarachnoidealis, *-e*) підпавутинний.
ПОДПОРА (лат. sustentaculum, *-i, n*) підпора, підпертя.
ПОДПОРКА (лат. sustentaculum, *-i, n*) підпірка, підпертя.
ПОДПОЯСЫВАНИЕ () підперізування.
ПОДПУЗЫРНЫЙ (лат. retrovesicalis, *-e*) підміхурний, підміхуровий.
ПОДПЯТОЧНИК () підп'яток.
ПОДРАГИВАНИЕ () подриг, подригування, посіп, посіпування.
ПОДРАЗДЕЛЕНИЕ () підрозділ.
ПОДРАЗУМЕВАТЬ () мати на увазі, на думці, припускати, домислювати.
ПОДРЁБЕРНЫЙ (лат. infracostalis, *-e*; hypochondriacus, *-a, -um*) підреберний, підребровий.
ПОДРЕБЕРЬЕ (лат. hypochondrium, *-ii, n*; regio hypochondriaca */f/*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo – під + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) підребір'я, підребер'я, підребрів'я.
ПОДРЕЗКА () підтинка, підтинання, підрізка, підрізування.
ПОДРОСТОК () підліток.
ПОДРЯД () 1. підряд, поспіль; 2.*/бригадний/* підряд.
ПОДСЕРОЗНЫЙ (лат. subserosus, *-a, -um*) підсполучнотканинний, підсерозний.
ПОДСЛИЗИСТЫЙ (лат. submucosus, *-a, -um*) підслизовий.
ПОДСОБНЫЙ () допоміжний.
ПОДСОЕДИНЁННЫЙ () під'єднаний.
ПОДСОЕДИНИТЬ () під'єднати.
ПОДСТАВКА (лат. basis, *-is, f*) підставка.
ПОДСЧЁТ () підрахунок.
ПОДСЧИТЫВАНИЕ () підраховування.
ПОДУТЬ () 1. повіяти, подути, подунути; 2. подмухати.

ПОДУШКА (лат. pulvinar, *-aris, n*) подушка.
ПОДХОД () підхід, *-ходу*.
ПОДЧЕЛЮСТНОЙ (лат. 1. submandibularis, *-e*; 2. submaxillaris, *-e*) підщелепний, підщелеповий.
ПОДЧИНЕНИЕ () підлягання, підпорядкування; підкорення.
ПОДЧРЕВИЕ (лат. hypogastrium, *-ii, n*; regio hypogastrica) підчерев'я.
ПОДЧРЕВНЫЙ (лат. hypogastricus, *-a, -um*) підчеревний.
ПОДЪЁМ () підіймання, піднімання, підняття.
ПОДЪЁМНИК () 1.*/техн./* підіймач; 2.*/анат./* підніймач.
ПОДЪЯЗЫЧНЫЙ (лат. hyoideus, *-a, -um*; hypoglossus, *-a, -um*; hypoglossicus, *-a, -um*; hypoglossalis, *-e*; sublingualis, *-e*) під'язиковий.
ПОДЫМАТЬ () підіймати, піднімати, здіймати; */див. тж **ПОДНИМАТЬ**/*.
ПОДЫМАТЬСЯ () підійматись, підніматись, здійматись; */див. тж **ПОДНИМАТЬСЯ**/*.
ПОДЫТОЖИВАТЬ () підсумовувати, робити (підбивати) підсумки.
ПОЖАЛОВАТЬСЯ () поскаржитись.
ПОЖАТИЕ () потиск, потискання.
ПОЖЕЛАНИЕ () побажання.
ПОЖИЛОЙ () літній, постарий, пристарий, пристаркуватий.
ПОЗА (фр. pose: від poser – класти, ставити) постава, положення, поза; (рос. стойка, положение; пол. położenie).
ПОЗАДИ (лат. post) позаду.
ПОЗАДИСЕРДЕЧНЫЙ (лат. retrocardialis, *-e*; retrocardiacus, *-a, -um*) засерцевий.
ПОЗВАТЬ () покликати.
ПОЗВОНКИ, ШЕЙНЫЕ () шийні хребці, в'язи, *-зів*.
ПОЗВОНКОВЫЙ (лат. vertebralis, *-e*; spondylicus, *-a, -um*) хребцевий, ководковий.
ПОЗВОНОК (лат. vertebra, *-ae, f*; spondylus, *-i, m*) хребець, *-бця*, хреб, ководка, в'яз, в'язок, *-зка*; (словац. stavec).
ПОЗВОНОК, ШЕЙНЫЙ ВТОРОЙ (лат. epistropheus, *-i, m*) вертун, зворотник, другий шийний хребець.
ПОЗВОНОК, ШЕЙНЫЙ ПЕРВЫЙ (лат. atlas, *-antis, m*; atlantus, *-i, m*; Атлант – титан (велет), який за старогрецькими переказами тримав на собі небосхил) двигач, двигар, ошийок, *-йка*, кобилка, перший шийний хребець.
ПОЗВОНОК, ШЕЙНЫЙ СЕДЬМОЙ, ВЫСТУПАЮЩИЙ (лат. vertebra prominens) картавина, сьомий шийний хребець, виступаючий хребець.
ПОЗВОНОЧНИК (лат. columna vertebralis) хребет, *-бта*, хребетина, похребетина, ководник; (словац. chrbtica, chrbtová kost').
ПОЗВОНОЧНИКОВЫЙ () хребтовий, ководниковий.
ПОЗВОНОЧНЫЙ (лат. vertebralis, *-e*; spinalis, *-e*) хребетний, ководковий; (словац. stavcový).
ПОЗВОНОЧНЫЙ СТОЛБ [ПОЗВОНОЧНИК] (лат. columna vertebralis) хребет, хребетина, похребетина, ководник, хребетний стовп; (словац. chrbtica, chrbtová kost').
ПОЗДНИЙ (лат. tardus, *-a, -um*) пізній.
ПОЗЖЕ () пізніше.
ПОЗИТИВНЫЙ (лат. positivus, *-a, -um*) додатний, ствердний, стверджувальний, позитивний; (рос. положительный).
ПОЗИЦИОНИРОВАНИЕ () розміщення, умісцевлення, позиціонування; (рос. расположение).
ПОЗИЦИЯ (лат. positio, *-onis, f*) 1. положення, становище; 2.*/поза/* постава, положення; 3. ставлення, відношення, позиція; (рос. 1. положение; 2. стойка; 3. отношение; пол. 1. położenie, ułożenie, ustawienie; 2. postawa).
ПОЗОЛОГИЯ (лат. posologia, *-ae, f*: від гр. posos - скільки; dosiologia, *-ae, f*) 1. даткування, дозування; 2. датківництво, даткознавство, позологія. Галузь фармакології, присвячена дозуванню (даткуванню) ліків.
ПОЗЫВ () позив, *-у*, потяг, *-у*.
ПОИСК () пошук.
ПОЙКИЛОЦИТ (лат. poikilocytus, *-i, m*; poikilocytum, *-i, n*) різновидокрівець, *-вця*, різноформокрівець, *-вця*, пойкілоцит.
ПОЙКИЛОЦИТОЗ (лат. poikilocytosis, *-is, f*) різновидокрівців'я, різновидокрівцевість, *-вості*, різноформокрівців'я, різноформокрівцевість, *-вості*, пойкілоцитоз.
ПОКАЗАНИЕ (лат. indicatio, *-onis, f*) показання.
ПОКАЗАТЕЛЬ () показник.
ПОКАЗЫВАНИЕ (лат. manifestatio, *-onis, f*) показування.
ПОКАЗЫВАЮЩИЙ (лат. indicans, *-antis*) 1.*/прикм./* показувальний, показуючий; 2.*/дієприкм./* що/який показує.
ПОКАТЫЙ () спадистий, опадистий, похилий.
ПОКАЧИВАНИЕ () похит, похитування, погойдування.
ПОКАШЛИВАНИЕ (лат. tussiculatio, *-onis, f*) кахикання, покахикування.
ПОКАШЛИВАТЬ () кахикати.
ПОКЛАДИСТЫЙ () поступливий.

ПОКОЙ () 1.*/стан/* спокій, *-кою*, супокій, *-кою*; 2.*/приміщення/* покій, *-кою*.
ПОКОЙНИК (лат. cadaver, *-eris, m*; cadaver, *-eris, n*) небіжчик, покійник, померщленик.
ПОКОЛЕНИЕ (лат. generatio, *-onis, f*) покоління, ґенерація.
ПОКРАСНЕНИЕ (лат. rubor, *-oris, m*) почервоніння.
ПОКРОВ (лат. indumentum, *-i, n*; integumentum, *-i, n*; involucrum, *-i, n*; tegmen; tunica, *-ae, f*) покрив, покрівець, *-вця*, криття, застил.
ПОКРОВНЫЙ (лат. tectorius, *-a, -um*; tegmentalis, *-e*) покривний, покриттєвий.
ПОКРОЙ (лат. obduce) покрій.
ПОКРЫВАЛО (лат. tegmen) покривало, покривайло, укрівля.
ПОКРЫВАЮЩИЙ (лат. tectorius, *-a, -um*) покривний, покриваючий, що/який покриває.
ПОКРЫТИЕ () покриття.
ПОКРЫШКА () накривка, накриття, покрива; покришка.
ПОКУШАТЬ () поїсти, попоїсти.
ПОКУШЕНИЕ () замах, замір.
ПОЛ 1.(лат. sexus, *-us, m*) стать; 2.() підлога, долівка.
ПОЛДНИК () ловранок, підвечірок, полудання, полуденок.
ПОЛЕ (лат. area, *-ae, f*; campus, *-i, m*; planum, *-i, n*) поле.
ПОЛЕЗНЫЙ (лат. utilis, *-e*) корисний.
ПОЛЗАТЬ () плазувати, повзати, суватися.
ПОЛЗКОМ () плазом, плазьма, навплаз, поповзом.
ПОЛЗУЧИЙ (лат. serpens, *-entis*) повзучий, плазовитий.
ПОЛИ- (лат. poly-) багато-, кілька-, множинно-, полі-.
ПОЛИАРТРИТ (лат. polyarthritis, *-tidis, f*) багатосуглобиця, багатосуглобозапал, багатосуглобозапалення, запалення суглобів, поліартрит. Множинний артрит (гостець, *-тця*(*-теця*), суглобиця, суглобозапал, суглобозапалення); (рос. множественный артрит).
ПОЛИГИДРАМНИОН (лат. polyhydramnion, *-ii, n*; hydramnion, *-ii, n*; polyhydramnia, *-ae, f*) багатовіддя, багатоводдя, багатоводість, *-дості*, багатоводність, *-ності*, полігідрамніон; (рос. многоводие).
ПОЛИГЛОБУЛИЯ (лат. polyglobulia, *-ae, f*; erythrocytosis, *-is, f*) поліґлобулія; (пол. czerwienica).
ПОЛИДАКРИЯ (лат. polydacrya, *-ae, f*) плаксивість, *-вості*, полідакрія; (рос. плаксивость; пол. płaczliwość).
ПОЛИДАКТИЛИЯ (лат. polydactylia, *-ae, f*; hyperdactylia, *-ae, f*) багатопалість, *-лості*, багатопальчість, *-чості*, багатопальчатість, *-тості*, понадпалість, *-лості*, понадпальчість, *-чості*, понадпальчатість, *-тості*, полідактилія; (рос. многопалость).
ПОЛИДИПСИЯ (лат. polydipsia, *-ae, f*) полідипсія.
ПОЛИКЛИНИКА (лат. policlinica, *-ae, f*; policlinicum, *-i, n*: від гр. polis – місто + klinike (techne) – мистецтво лікарювання; astyclinica, *-ae, f*) прихідня, поліклініка; (пол. przychodnia).
ПОЛИМАСТИЯ (лат. polymastia, *-ae, f*) багатогруддя, багатогруд(н)ість, *-д(н)ості*, багатоперся, багатоперсість, *-сості*, багатоперсевість, *-вості*, полімастія.
ПОЛИМЕНОРЕЯ (лат. polymenorrhoea, *-ae, f*) багатомісячків'я, багатомісячковість, *-вості*, поліменорея.
ПОЛИМИОЗИТ (лат. polymyositis, *-tidis, f*) кількам'язиця, кількам'язовиця, кількам'язозапал, кількам'язозапалення, поліміозит.
ПОЛИМОРФНОСТЬ () різноманітність, *-ності*, різновидність, *-ності*, поліморфність, *-ності*.
ПОЛИМОРФНЫЙ (лат. polymorphus, *-a, -um*) різноманітний, різновидний, поліморфний.
ПОЛИНЕВРИТ (лат. polyneuritis, *-tidis, f*) кільканервиця, кільканервовиця, кільканервозапал, кільканервозапалення, поліневрит.
ПОЛИНУКЛЕАРНЫЙ (лат. polynuclearis, *-e*) багатоядерний, багатоядровий, полінуклеарний.
ПОЛИНУКЛЕОЗ (лат. polynucleosis, *-is, f*) багатоядер'я, багатоядрів'я, багатоядерність, *-ності*, багатоядровість, *-вості*, полінуклеоз.
ПОЛИОМИЕЛИТ (лат. poliomyelitis, *-tidis, f*) поліомієліт; (яп. sekizui kaihakushitsuen).
ПОЛИОЭНЦЕФАЛИТ (лат. polioencephalitis, *-tidis, f*) поліоенцефаліт.
ПОЛИП (лат. polypus, *-i, m*) причіпок, стебляк, поліп.
ПОЛИПНОЭ (лат. polypnoea, *-ae, f*; polypnoë, *-es, f*; tachypnoea, *-ae, f*; tachypnoë, *-es, f*) поліпное.
ПОЛИПОЗ (лат. polyposis, *-is, f*) причіпків'я, стебляків'я, причіпковість, *-вості*, стебляковість, *-вості*, поліпоз.
ПОЛИПРАГМАЗИЯ (лат. polypragmasia, *-ae, f*) багатопризначання, багатопризначування, поліпраґмазія.
ПОЛИРАДИКУЛОНЕВРИТ (лат. polyradiculoneuritis, *-tidis, f*) кількакорінценервиця, кількакорінценервовиця, кількакорінценервозапал, кількакорінценервозапалення, полірадикулоневрит.
ПОЛИРЕЗИСТЕНТНОСТЬ (лат. polyresistentia, *-ae, f*: від poly – багато, кілька, множинно + resistens, *-entis* – протидіючий) множинностійкість, *-кості*, множинноопірність, *-ності*, множинновідпірність, *-ності*, множиннотривкість, *-кості*, множинновитривалість, *-лості*, полірезистентність, *-ності*; (рос. множественная устойчивость).

ПОЛИРЕЗИСТЕНТНЫЙ () множинностійкий, множиннотривкий, множинновитривалий, полірезистентний; (рос. множественно устойчивый).
ПОЛИСАХАРИД (лат. polysaccharidum, *-i, n*) багатоцукор, багатоцукрець, поліцукрид, полісахарид, *-у*; (пол. wielocukier).
ПОЛИСАХАРИДНЫЙ () багатоцукровий, багатоцукрецевий, поліцукридний, полісахаридний; (пол. wielocukrowy).
ПОЛИСЕРОЗИТ (лат. polyserositis, *-tidis, f*) полісерозит.
ПОЛИСПЕРМИЯ (лат. polyspermia, *-ae, f*) поліспермія.
ПОЛИТРИХИЯ (лат. polytrichia, *-ae, f*) волохатість, *-тості*, волосатість, *-тості*, кошлатість, *-тості*, поліспермія; (рос. волосатость).
ПОЛИУРИЯ (лат. polyuria, *-ae, f*) багатосеччя, багатосеч(н)ість, *-ч(н)ості*, сечонадмір, сечозбільша, поліурія.
ПОЛИФАГИЯ (лат. polyphagia, *-ae, f*) поліфаґія.
ПОЛИХРОМАЗИЯ (лат. polychromasia, *-ae, f*; polychromatophilia, *-ae, f*) поліхромазія.
ПОЛИХРОМАТОФИЛИЯ (лат. polychromatophilia, *-ae, f*; polychromasia, *-ae, f*) поліхроматофілія; (пол. wielobarwliwość).
ПОЛИЦИТЕМИЯ (лат. polycythaemia, *-ae, f*) багатокрівців'я, багатокрівцевість, *-вості*, багатокровоклітиння, багатокровоклітинність, *-ності*, багатоклітинокрів'я, багатоклітинокров(н)ість, *-в(н)ості*, поліцитемія.
ПОЛЛАКИЗУРИЯ (лат. pollakisuria, *-ae, f*; pollakiuria, *-ae, f*) полакізурія.
ПОЛЛАКИУРИЯ (лат. pollakiuria, *-ae, f*; pollakisuria, *-ae, f*) полакіурія.
ПОЛЛЮЦИЯ (лат. pollutio, *-onis, f*) полюція.
ПОЛНОКРОВИЕ */ОБЩЕЕ/* (лат. plethora, *-ae, f*; hypervolaemia, *-ae, f*; hypervolhaemia, *-ae, f*) повнокрів'я */загальне/*, повнокровність, *-ності /загальна/*; (словац. prekrvenost').
ПОЛНОКРОВИЕ, МЕСТНОЕ (лат. hyperaemia, *-ae, f*) місцеве повнокрів'я, місцева повнокровність, *-ності*].
ПОЛНОКРОВНЫЙ (лат. 1. hyperaemicus, *-a, -um*; 2. sanguinicus, *-a, -um*) повнокровний; (словац. prekrvený).
ПОЛНОТА () повність, *-ності*, повнота.
ПОЛНЫЙ (лат. absolutus, *-a, -um*; plenus, *-a, -um*; totalis, *-e*; completus, *-a, -um*) 1. повний, цілковитий; 2. опасистий, огрядний, тілистий.
ПОЛОВАЯ ЖЕЛЕЗА, ЖЕНСКАЯ (лат. ovarium, *-ii, n*) яєчник, жіноча статева залоза; (рос. яичник).
ПОЛОВАЯ ЖЕЛЕЗА, МУЖСКАЯ (лат. testis) яйце, яєчко, сім'яник, шулятко, мудо, чоловіча статева залоза; (рос. яичко, семенник).
ПОЛОВАЯ КЛЕТКА, МУЖСКАЯ (лат. spermatozoon, *-zoi, n*; spermatozoidum, *-i, n*) верчик, заплідок, чоловіча статева клітина.
ПОЛОВАЯ СЛАБОСТЬ (лат. impotentia, *-ae, f*) статевонеспромога, статевонеспроможність, *-ності*, статева слабкість, *-кості*.
ПОЛОВАЯ СПОСОБНОСТЬ (лат. potentia, *-ae, f*) статевоздатність, *-ності*, статева здатність, *-ності*.
ПОЛОВАЯ ХОЛОДНОСТЬ, ЖЕНСКАЯ (лат. frigiditas, *-atis, f*) холодність, *-ності*, статевохолодність, *-ності*, жіночостатевохолодність, *-ності*, жіноча статева холодність, *-ності*.
ПОЛОВИНА (лат. dimidium, *-i, n*; semis, *-issis, m*: від semi- – пів- + as – мідна монета; */скорочено/* ss.) половина.
ПОЛОВИННЫЙ (лат. dimidius, *-a, -um*) половинний.
ПОЛОВОЕ БЕССИЛИЕ (лат. impotentia, *-ae, f*) статевонеспромога, статевонеспроможність, *-ності*, статеве безсилля (безсилість, *-лості*).
ПОЛОВОЕ СНОШЕНИЕ (лат. coitus, *-us, m*) злягання, статеві зносини (зношення).
ПОЛОВОЕ СОЗРЕВАНИЕ (лат. pubertas) статеводозрівання, статеве дозрівання.
ПОЛОВОЙ 1.(лат. genitalis, *-e*; sexualis, *-e*) статевий; 2.() підлоговий; (словац. 1. pohlavný).
ПОЛОВОЙ АКТ (лат. coitus, *-us, m*: від coire (coëo), *pp. coitus* – з'єднуватись, сходитись, мати зносини; coitio, *-onis, f*; copulatio, *-onis, f*; cohabitatio, *-onis, f*; concubitus, *-i, m*; congressus sexualis; pareunia, *-ae, f*) злягання, сполування, статевий акт (дія, зносини, зношення).
ПОЛОВОЙ ЧЛЕН (лат. penis, *-is, m*; phallus, *-i, m*: від гр. phallos) прутень, *-тня*, статевий (дітородний) член.
ПОЛОВЫЕ ОРГАНЫ, НАРУЖНЫЕ ЖЕНСКИЕ (лат. vulva, *-ae, f*) соромітня, жіночі зовнішні статеві орґани (знарядки).
ПОЛОЖЕНИЕ (лат. positio, *-onis, f*; situs, *-i, m*) положення, становище.
ПОЛОЖЕНИЕ, КОСОЕ [НАКЛОННОЕ] (лат. obliquitas) косе [скісне, скосисте, похиле, похилисте] положення.
ПОЛОЖЕНИЕ ПЛОДА В МАТКЕ (лат. positio, *-onis, f*; situs foetus in uteri) положення плоду в матці.
ПОЛОЖЕНИЕ, ПОРОЧНОЕ (лат. aberratio, *-onis, f*) вадне (вадливе, хибне) положення.
ПОЛОЖЕНИЕ, СОСЕДНЕЕ [СМЕЖНОЕ] (лат. juxtapositio, *-onis, f*) сусіднє [суміжне] положення.
ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ (лат. positivus, *-a, -um*) додатний, ствердний, стверджувальний, позитивний.
ПОЛОЖИТЬ () покласти.
ПОЛОПАТЬСЯ () потріскатися, полускатися.

ПОЛОСА (лат. stria, *-ae, f*; taenia, *-ae, f*) смуга.
ПОЛОСАТЫЙ (лат. striatus, *-a, -um*) смугастий.
ПОЛОСКАНИЕ (лат. gargarisma, *-atis, n /pl. -ata/*) полоскання, полощення.
ПОЛОСТНОЙ (лат. cavatus, *-a, -um*) порожнинний, дуплинний, яминний.
ПОЛОСТЬ (лат. cavum, *-i, n*; cavitas, *-atis, f*; caverna, *-ae, f*; sinus, *-us, m*; antrum, *-i, n*; camera, *-ae, f*) порожнина, дуплина, ямина.
ПОЛОСТЬ БРЮШНАЯ (лат. cavitas abdominalis) середовина, нутрина, нутровина, черевна порожнина.
ПОЛОУМИЕ () недоумство.
ПОЛОУМНЫЙ () 1./*прикм.*/ недоумкуватий; 2./*імен.*/ недоумок, *-мка*.
ПОЛОУМСТВО () недоумство.
ПОЛУ- (лат. semi-) пів-, напів-.
ПОЛУГОДИЕ () півріччя.
ПОЛУЗРЕЛЫЙ () напівстиглий, напівзрілий.
ПОЛУКАНАЛ (лат. semicanalis, *-is, m /рідко f/*) рівчак, жолоб, напівпротік, півпротік, напівпротока, півпротока, напівканал, півканал.
ПОЛУКРУГЛЫЙ (лат. semiteres, *-e*) півкруглий, напівкруглий.
ПОЛУКРУЖНЫЙ (лат. semicircularis, *-e*) півколовий.
ПОЛУЛУННЫЙ (лат. semilunaris, *-e*; lunaris, *-e*; lunatus, *-a, -um*) молодиковий, півмісяцевий.
ПОЛУПАРАЛИЧ (лат. paresis, *-is, f*) напівзнедія, напіврозслаб, напіврозслаба, ослаб, ослаба, напівпідвій, напівпараліза, напівпараліж, напівпараліч, півпараліч; (пол. niedowład). Неповний параліч (знедія, розслаб, розслаба, підвій, параліза, параліж).
ПОЛУПЕРЕПОНОЧНЫЙ (лат. semimembranosus, *-a, -um*; semimembranaceus, *-a, -um*) напівперетинковий.
ПОЛУПЕРЕПОНЧАТЫЙ (лат. semimembranosus, *-a, -um*; semimembranaceus, *-a, -um*) напівперетинчастий.
ПОЛУПЕРИОД (лат. semiperiodus, *-i, f*: від semi- + гр. περιοδος periodos – обертання, чергування, кругооберт, кружний шлях, обхід) півчас, півчасопроміжок, півперіод, напівчас, напівчасопроміжок, напівперіод.
ПОЛУПРОНИЦАЕМЫЙ (лат. semipermeabilis, *-e*) напівпроникний.
ПОЛУПРОХОДИМЫЙ (лат. semipermeabilis, *-e*) напівпрохідний.
ПОЛУПУСТОЙ () напівпорожній.
ПОЛУРАЗЛОЖИВШИЙСЯ () 1./*прикм.*/ напіврозкладений; 2./*дієприкм.*/ що напіврозклався.
ПОЛУСОЗРЕЛЫЙ, ПОЛУСОЗРЕВШИЙ () напівдостиглий, напівдозрілий.
ПОЛУСОН (лат. semisomnus, *-i, m*) напівсон.
ПОЛУСУХОЖИЛЬНЫЙ (лат. semitendinosus, *-a, -um*; semitendineus, *-a, -um*) напівсухожилковий.
ПОЛУЧЕНИЕ () одержування, діставання, отримування.
ПОЛУШАРИЕ (лат. hemisphaerium, *-ii, n*; hemispherium, *-ii, n*; hemisphaera, *-ae, f*; hemisphera, *-ae, f*) півкуля; (словац. polguľa).
ПОЛЫЙ (лат. cavus, *-a, -um*) порожнистий.
ПОЛЫХАТЬ () палахкотіти.
ПОЛЬЗА () користь.
ПОЛЬЗОВАНИЕ () 1. користування, пожиткування; 2. лікування.
ПОЛЬЗОВАТЬ () лікувати.
ПОЛЬЗОВАТЬСЯ () 1. користуватись, користатись, користати, послуговуватись; 2. лікуватись.
ПОМЕНЯТЬ () замінити.
ПОМЕСТИТЬ () помістити.
ПОМЕТКА () позначка.
ПОМЕХА () перешкода, завада.
ПОМЕШАННЫЙ 1.(лат. insanus, *-a, -um*) божевільний, несповна розуму, причинний; 2.() помішаний, перемішаний, поколочений.
ПОМЕШАТЕЛЬСТВО (лат. alienatio mentis) божевілля.
ПОМЕШАТЬ 1.() перешкодити, завадити; 2.() помішати, перемішати, поколотити.
ПОМЕШАТЬСЯ () збожеволіти, спричинитись, схибнутись.
ПОМЕШИВАНИЕ () помішування.
ПОМЕЩАТЬ () поміщувати, поміщати.
ПОМЕЩАТЬСЯ () поміщуватись, поміщатись, міститись.
ПОМЕЩЕНИЕ 1./*дія*/() поміщення, поміщання; 2./*будівля, кімната*/ приміщення.
ПОМОЧЬ () допомогти, зарадити.
ПОМОЩЬ (лат. auxilium, *-ii, n*) допомога, підмога, поміч, *-мочі*.
ПОМРАЧЕНИЕ (лат. obnubilatio, *-onis, f*) потьмарення, затьмарення, засліп, засліплення, заморока.
ПОМРАЧНЕТЬ () спохмурніти.
ПОМУТНЕНИЕ (лат. opacitas, *-atis, f*) помутніння.
ПОМУТНЕНИЕ ХРУСТАЛИКА (лат. cataracta, *-ae, f*) полуда, "сивий морок", помутніння кришталика [сочки].
ПОНЕВОЛЕ () мимоволі, мимохіть.

ПОНЕМНОГУ () потроху, потрохи, помалу, спроквола.
ПОНИЖЕНИЕ () зниження.
ПОНИКШИЙ () пониклий, никлий, що поникнув.
ПОНИМАНИЕ () розуміння, зрозуміння, порозуміння.
ПОНОС (лат. diarrhoea, *-ae, f*) пронос, бігунка, бігучка, бігуха, бігавка, бігавиця, побігачка, розвільнення, свистуха, отроба, дрисля; (словац. hnačka).
ПОНОС, КРОВАВЫЙ (лат. dysenteria, *-ae, f*) різачка, червінка, кровопронос, кривавопронос, кривавий пронос.
ПОНУРЫЙ () похнюплений, понурий.
ПОНЯТИЕ () поняття, розуміння, тяма, тямок.
ПОНЯТНЫЙ () зрозумілий.
ПООЩРЕНИЕ (лат. stimulatio, *-onis, f*) заохота, заохочення, заохочування.
ПООЩРЯЮЩИЙ (лат. stimulans, *-antis*) 1./*прикм.*/ заохочувальний, заохочуючий; 2./*дієприкм.*/ що (який) заохочує.
ПОПАСТЬ () втрапити, потрапити; влучити, поцілити.
ПОПЕРЁК () упоперек, навпоперек, уперек.
ПОПЕРЕМЕННО () впереміж, упереміжку, напереміну, навпереміну, навперемінку, навперемінки, навперемін.
ПОПЕРЕМЕННЫЙ (лат. alternans, *-antis*) поперемінний, почерговий.
ПОПЕРЕЧНОПОЛОСАТЫЙ () посмугований, поперечносмугастий, пересмужистий.
ПОПЕРЕЧНЫЙ (лат. transversus, *-a, -um*; transversalis, *-e*) поперечний.
ПОПЕРХНУТЬСЯ () похлинутись, заглитнутись.
ПОПЕЧЕНИЕ () піклування, опікування, старунок.
ПОПРАВИВШИЙСЯ () 1./*прикм.*/ розсптілий, розгладчілий, розгладлий, погладлий; 2./*дієприкм.*/ що поправився.
ПОПРАВКА () поправлення, поправляння; поправка.
ПОПЫТКА (лат. tentamen) спроба, спробунок, намагання.
-ПОР (лат. -porus, *-i, m*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) -вуста, -вустя, -отвір, -пор.
ПОРА (лат. porus, *-i, m /pl.pori/*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара; osculum, *-i, n*; stoma, *-atis, n /pl. -ata/*) дірка, дірча, діринка, шпара, пора.
ПОРАЖАТЬ () уражати; вражати.
ПОРАЖЕНИЕ (лат. laesio, *-onis, f*) 1. враза, ураження; 2. поразка.
ПОРЕЗ (лат. vulnus incisum) поріз.
ПОРИОМАНИЯ (лат. poriomania, *-ae, f*; dromomania, *-ae, f*) волоцюжництво, побридництво, бурлакування, бродяжництво, поріоманія. Імпульсивне бродяжництво; (рос. бродяжничество).
ПОРИСТОСТЬ (лат. porositas, *-atis, f*; porosis, *-is, f*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) ніздрюватість, *-тості*, дірчастість, *-тості*, діркуватість, *-тості*, шпаристість, *-тості*, пористість, *-тості*; (рос. ноздреватость).
ПОРИСТОСТЬ КОСТИ (лат. osteoporosis, *-is, f*) кісткорозрідження, кістконіздрюватість, *-тості*, кісткодірчастість, *-тості*, кісткодіркуватість, *-тості*, кісткошпаристість, *-тості*, пористість (ніздрюватість, дірчастість, діркуватість, шпаристість) кістки.
ПОРИСТЫЙ (лат. porosus, *-a, -um*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара; spongiosus, *-a, -um*) ніздрюватий, дірчастий, діркуватий, шпаристий, пористий; (рос. ноздреватый).
ПОРОГ (лат. limen, *-inis, n*) поріг, *-рогу*.
ПОРОДИТЬ () породити.
ПОРОЖДЕНИЕ () наплід, породження.
ПОРОЗ (лат. porosis, *-is, f*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) ніздрюватість, *-тості*, шпаристість, *-тості*, пористість, *-тості*, пороз; (рос. ноздреватость).
-ПОРОЗ (лат. -porosis, *-is, f*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) -ніздрюватість, *-тості*, -дірчастість, *-тості*, -діркуватість, *-тості*, -шпаристість, *-тості*, -пористість, *-тості*, -пороз.
ПОРОЗНОСТЬ (лат. porositas, *-atis, f*; porosis, *-is, f*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара) ніздрюватість, *-тості*, дірчастість, *-тості*, діркуватість, *-тості*, шпаристість, *-тості*, пористість, *-тості*, порозність, *-ності*; (рос. ноздреватость, пористость).
ПОРОЗНЫЙ (лат. porosus, *-a, -um*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара; spongiosus, *-a, -um*) ніздрюватий, дірчастий, діркуватий, шпаристий, пористий, порозний; (рос. ноздреватый, пористый).
-ПОРОЗНЫЙ (лат. -porosus, *-a, -um*: від гр. πορος poros – прохід, шлях, вихід, отвір, шпара; spongiosus, *-a, -um*) -ніздрюватий, -дірчастий, -діркуватий, -шпаристий, -пористий, -порозний.
ПОРОЗНЬ () окремо, осібно, зосібно, відрубно, нарізно.
ПОРОК (лат. vitium, *-ii, n*) вада, ґандж, хиба.
ПОРОЧЕНИЕ () ганення, ганьблення, паплюження, знеславлення.
ПОРОЧНЫЙ (лат. vitiosus, *-a, -um*) 1. вадний, вадливий; 2. хибний; 3. порочний.
ПОРОШОК (лат. pulvis, *-eris, m /pl. pulveres/*) порошок.

ПОРРИГО (лат. porrigo, *-inis, f*) пориґо.
ПОРТАЛЬНЫЙ (лат. portalis, *-e*: від porta, *-ae, f* – ворота, брама) ворітний, воротяний, брамний, портальний.
ПОРТАТИВНЫЙ (лат. portativus, *-a, -um*: від porto – ношу) переносний, перемісний, портативний; (рос. переносной; носимый; возимый, перемещаемый; анґ. moving, carrying).
ПОРТИТЬ () псувати, пошкоджувати.
ПОРТНЯЖНЫЙ () кравецький.
ПОРФИРИНУРИЯ (лат. porphyrinuria, *-ae, f*) порфіринурія.
ПОРЦИЯ (лат. portio, *-onis, f* - частина) пайка, частка, частина, порція.
ПОРЧЕНЫЙ () попсований, зіпсований.
ПОРШЕНЬ () толок, поршень; (словац. piest).
ПОРЯДОК () лад, устрій, порядок.
ПОСЕВ () засів, присівок, сіянка, сівба, сівбина.
ПОСЁЛОК () селище.
ПОСЕТИТЕЛЬ () відвідувач, одвідач, завітальник.
ПОСЕЩЕНИЕ (лат. visitatio, *-onis, f*) відвідування, відвідини, навідини, завітання.
ПОСКОРЕЕ () мерщій, хутчій, хутчіш, чимшвидше.
ПОСЛАБЛЕНИЕ () 1. послаблення; 2. попуст, попуск, попускання.
ПОСЛАБЛЯЮЩИЙ (лат. remittens, *-entis*) 1.*/прикм./* послаблювальний, послаблюючий; 2.*/дієприкм./* що послаблює.
ПОСЛЕ (лат. post) після, опісля, відтак.
ПОСЛЕД (лат. placenta, *-ae, f* – пиріг: від гр. plakus – корж, плескач, перепічка, балабуха; secundinae) зчисток, чистило, ложисько, містище, послід.
ПОСЛЕДНИЙ (лат. ultimus, *-a, -um*; extremus, *-a, -um*; terminalis, *-e*) останній.
ПОСЛЕДОВАТЕЛЬ () наслідувач, послідовник.
ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНЫЙ () послідовний, поступовий.
ПОСЛЕДОВАТЬ () 1. попрямувати, попростувати; 2. настати, статися; 3. наслідувати.
ПОСЛЕДОВЫЙ (лат. placentaris, *-e*; placentalis, *-e*) зчистковий, чистиловий, ложиськовий, містищевий, послідовий.
ПОСЛЕДСТВИЕ () наслід, наслідок.
ПОСЛЕДУЮЩИЙ (лат. succedaneus, *-a, -um*) наступний, дальший, подальший.
ПОСЛЕЛИХОРАДОЧНЫЙ (лат. postfebrilis, *-e*) післягарячковий.
ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЙ (лат. postoperativus, *-a, -um*) післяопераційний.
ПОСЛЕРОДОВОЙ, ПОСЛЕРОДОВЫЙ (лат. postnatalis, *-e*; puerperalis, *-e*) післяпологовий, післяродовий.
ПОСЛЕРОДОВЫЕ ВЫДЕЛЕНИЯ (лат. lochia) породовий очисток, породові уплави.
ПОСЛЕСЫПНОТИФОЗНЫЙ () післявисипнотифозний, післяплямистотифозний, післяплямковотифозний.
ПОСЛЕЭКСТРАКЦИОННЫЙ () післяекстракційний; (пол. po usunięciu */zęba/*).
ПОСЛОЙНЫЙ () пошаровий.
ПОСМЕРТНЫЙ (лат. postmortalis, *-e*) посмертний.
ПОСОБИЕ (лат. auxilium, *-ii, n*; subsidium, *-ii, n*) 1.*/дія/* допомога, підмога, поміч, *-мочі*, зарада; 2.*/книга/* посібник.
ПОСОВЕТОВАТЬ () порадити, зарадити, пораяти.
ПОСОДЕЙСТВОВАТЬ () допомогти, стати в допомозі (у пригоді).
ПОСПЕШНО () швидкома, нашвидку, похапки, похапцем, хапком, хватькома, поквапно, скваплиréво.
ПОСПЕШНОСТЬ () квап, поквап, скваплитвість, *-вості*, хапкість, *-кості*, спіх, поспіх.
ПОСПЕШНЫЙ () сквапний, поквапний, скваплитвий, хапкий, спішливий, спіховий, поспіховий.
ПОСРЕДНИК (лат. mediator, *-oris, m*) посередник, зведенник.
ПОСРЕДСТВЕННЫЙ () посередній, абиякий.
ПОСРЕДСТВОМ () за допомогою, шляхом.
ПОСТ- (лат. post-) після-, пост-; (рос. после-).
ПОСТ (фр. poste: від лат. positus – поставлений) поставня, пост; (словац. stanovište).
ПОСТАРЕВШИЙ () 1.*/прикм./* постарілий, остарілий; 2.*/дієприкм./* що постарів, що постарівся.
ПОСТАРЕЛЫЙ () постарілий, остарілий.
ПОСТАРЕНИЕ (лат. senescentia, *-ae, f*) постаріння, остаріння.
ПОСТАРЕТЬ () постаріти, постарітись, остаріти, постарітись, постарішати.
ПОСТГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ (лат. posthaemorrhagicus, *-a, -um*) постгеморагічний, післягеморагічний, післякровотечний; (рос. послегеморрагический; пол. pokrwotoczny).
ПОСТГЕПАТИТНЫЙ (лат. posthepatiticus, *-a, -um*) післяпечінковицевий, післяпечінковичний, післяпечінкозапальний, післяпечінкозапаловий, післяпечінкозапаленнєвий, постгепатитний.
ПОСТЕПЕННЫЙ () поступовий.
ПОСТИНФЕКЦИЯ (лат. postinfectio, *-onis, f*) післязараза, постінфекція.
ПОСТИТ (лат. posthitis, *-tidis, f*) постит.

ПОСТНАТАЛЬНЫЙ (лат. postnatalis, *-e*) післяпологовий, післяродовий, післянароджений, післянародженнєвий, постнатальний; (рос. послеродовой, послеродовый; пол. poporodowy).
ПОСТНЫЙ () пісний.
ПОСТОПЕРАТИВНЫЙ (лат. postoperativus, *-a, -um*) післявтручальний, післяоперативний, постоперативний.
ПОСТОРОННИЙ (лат. alienus, *-a, -um*; indirectus, *-a, -um*) сторонній.
ПОСТОЯННО () постійно, повсякчас.
ПОСТОЯННЫЙ (лат. constans; continuus, *-a, -um*; fixus, *-a, -um*; permanens; perpetuus, *-a, -um*; persistens; stationarius, *-a, -um*) постійний, сталий.
ПОСТОЯНСТВО () постійність, *-ності*, сталість, *-лості*.
ПОСТРАДАВШИЙ () 1./*прикм.*/ постраждалий; 2./*дієприкм.*/ що постраждав.
ПОСТРЕНАЛЬНЫЙ (лат. postrenalis, *-e*) післянирковий, постренальний; (рос. послепочечный).
ПОСТРОЕНИЕ () 1. побудова, будування; 2./*військ.*/ шикування /*від «шикуйсь» = рос. "РАВНЯЙСЬ"*/.
ПОСТТРАВМАТИЧЕСКИЙ (лат. posttraumaticus, *-a, -um*) післяпошкодний, післяушкодний, післяуразковий, посттравматичний.
ПОСТУЛАТ (лат. postulatum, *-i, n* – вимога) твердження, постулат.
ПОСТУПАТЕЛЬНЫЙ () поступальний.
ПОСТУПАТЬ () 1./*з кимось*/ учиняти, поводитися, обходитися; 2./*кудись, хто*/ поступати, вступати; 3./*кудись, що*/ надходити.
ПОСТУПИТЬ () 1. учинити, повестися, обійтися; 2. поступити, вступити; 3. надійти.
ПОСТУПЛЕНИЕ () 1. поступання, вступання; вступ; 2. надходження.
ПОСТУПОК () вчинок.
ПОСТУПЬ () хода, ступа.
ПОСТУЧАТЬ () постукати, постукотіти.
ПОСТФЕБРИЛЬНЫЙ (лат. postfebrilis, *-e*) післягарячковий, постфебрильний; (рос. послелихорадочный).
ПОСТЭКСТРАКЦИОННЫЙ () післяекстракційний, постекстракційний; (рос. послеэкстракционный; пол. po usunięciu /zęba/).
ПОСТЭМБРИОНАЛЬНЫЙ (лат. postembrionalis, *-e*) післязародковий, постембріональний; (рос. послезародышевый).
ПОСУДА () посуд.
ПОСУТОЧНЫЙ () подобовий.
ПОСЧИТАННЫЙ () полічений, порахований.
ПОСЯГАТЕЛЬСТВО () замах, посягання, замір, зазіхання.
ПОТ (лат. sudor, *-oris, m*) піт.
ПОТАКАТЬ () потурати, попускати.
ПОТАМОФОБИЯ (лат. potamophobia, *-ae, f*) рі(ч)кострах, рі(ч)коострах, рі(ч)кожах, рі(ч)коляк, рі(ч)колячність, *-ності*, рі(ч)кобояння, рі(ч)кобоясть, рі(ч)кобоязнь, рі(ч)кобоязність, *-ності*, рі(ч)кобоязкість, *-кості*, потамофобія. Острах рік (річок); (рос. боязнь рек; пол. lęk przed rzekami).
ПОТЁК () патьок.
ПОТЁМКИ () сутінки, присмерки.
ПОТЕМНЕВШИЙ () стемнілий, потьмарений.
ПОТЕМНЕТЬ () стемніти, посутеніти, поночіти, затемрітися.
ПОТЕНИЕ (лат. sudatio, *-onis, f*) потіння, употівання, упрівання.
ПОТЕНИЕ, ОБИЛЬНОЕ (лат. diaphoresis, *-is, f*) надпітливість, *-вості*, потіння рясне.
ПОТЕНИЕ, УСИЛЕННОЕ [ЧРЕЗМЕРНОЕ] (лат. hyperhidrosis, *-is, f*) понадпітливість, *-вості*, потіння посилене [надмірне].
ПОТЕНТНОСТЬ (лат. potentia, *-ae, f*) спроможність, *-ності*, спроможнісність, *-ності*, потентність, *-ності*.
ПОТЕНЦИАЛ () сильник, силень, *-льня*, силець, *-льця*, спроможник, спроможень, *-жня*, спроможець, *-жця*, потенціал.
ПОТЕНЦИАЛ, БИОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ [БИОЛОГИЧЕСКИЙ] () життєзарядоспроможень, *-жня*, життєзарядоспроможець, *-жця*, життєзарядоспроможник, життєзарядосилень, *-льня*, життєзарядосилець, *-льця*, життєзарядосильник, біопотенціал, потенціал біоелектричний [біологічний].
ПОТЕНЦИАЛЬНЫЙ (лат. potentialis, *-e*) 1./*від "потенція"*/ можливий, уможливлений, спроможний, потенційний; 2./*від "потенціал"*/ сильниковий, силенневий, сильцевий, спроможниковий, спроможенневий, спроможцевий, потенціальний; (рос. 1. возможный).
ПОТЕНЦИРОВАНИЕ (від нім. potenzieren – підносити до степеня) підсилення, підсилювання, посилення, посилювання, успроможення, успроможування, потенціювання.
ПОТЕНЦИРОВАННЫЙ () підсилений, потенційований.
ПОТЕНЦИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ підсилювальний, підсилюючий, потенціювальний, потенціюючий; 2./*дієприкм.*/ що підсилює, що потенціює.

ПОТЕНЦИЯ (лат. potentia, *-ae, f* – сила) 1. сила, міць, змога, спромога, спроможність, *-ності*, здатність, *-ності*, здібність, *-ності*; 2. статевоспромога, статевоспроміг, статевоспроміж, статевоспроможність, *-ності*, статевоздатність, *-ності*, потенція. Статева спроможність (здатність).
ПОТЕРИ () втрати.
ПОТЕРПЕВШИЙ () потерпілий, що потерпів.
ПОТЕРЯ () втрата, згуба, гаяння.
ПОТЕРЯ СОЗНАНИЯ () непритома, знепритомнення, зомління.
ПОТЕТЬ (лат. exsudare) потіти, пітніти, пріти, упрівати.
ПОТЕЧЬ () потекти.
ПОТЛИВОСТЬ (лат. hyperhidrosis, *-is, f*) пітнявість, *-вості*, пітливість, *-вості*.
ПОТЛИВОСТЬ, ЧРЕЗМЕРНАЯ (лат. hyperhidrosis, *-is, f*) надпітнявість, *-вості*, надпітливість, *-вості*, надмірна пітнявість (пітливість).
ПОТНИЦА (лат. sudamen, *-inis, n*; sudamina, *-um (-orum, -arum), n /pl./*; miliaria, *-ae, f*; miliaria cristalina) пітниця. Виснажливі поти.
ПОТНЫЙ () спітнілий, запітнілий, упрілий.
ПОТОВАЯ ЖЕЛЕЗА () пітнівка, потівка, потова залоза.
ПОТОВОЙ () потовий.
ПОТОВЫДЕЛЕНИЕ () потовиділ, потовиділення.
ПОТОВЫДЕЛЕНИЕ, ЧРЕЗМЕРНОЕ (лат. hyperhidrosis, *-is, f*) пітнявість, *-вості*, пітливість, *-вості*, надпітнявість, *-вості*, надпітливість, *-вості*, надмірне потовиділення; */див. тж* ***ПОТЛИВОСТЬ, ЧРЕЗМЕРНАЯ ПОТЛИВОСТЬ, ЧРЕЗМЕРНОЕ ПОТООТДЕЛЕНИЕ****/*.
ПОТОГОННЫЙ () потовигінний, потогінний, упрівний, упрівальний.
ПОТОК () потік, *-току*.
ПОТОЛОК () стеля.
ПОТОМ () потім.
ПОТОМОК () нащадок.
ПОТОМСТВЕННЫЙ () родовий, спадковий.
ПОТОМСТВО () нащадки.
ПОТООТДЕЛЕНИЕ (лат. diaphoresis, *-is, f*) потовідділ, потовідділення.
ПОТООТДЕЛЕНИЕ, НЕНОРМАЛЬНОЕ (лат. dyshidrosis, *-is, f*) поторозлад.
ПОТООТДЕЛЕНИЕ, ЧРЕЗМЕРНОЕ (лат. hyperhidrosis, *-is, f*) пітнявість, *-вості*, пітливість, *-вості*, надпітнявість, *-вості*, надпітливість, *-вості*, надмірне потовиділення; */див. тж* ***ПОТЛИВОСТЬ, ЧРЕЗМЕРНАЯ ПОТЛИВОСТЬ, ЧРЕЗМЕРНОЕ ПОТОВЫДЕЛЕНИЕ****/*.
ПОТООТДЕЛЕНИЯ, ОТСУТСТВИЕ (лат. anhidrosis, *-is, f*) непітність, *-ності*, непітливість, *-вості*, непотіння, безпітність, *-ності*, безпітливість, *-вості*, безпотіння, безпіття, бепотів'я, безпотовість, *-вості*, відсутність потовиділення.
ПОТООТДЕЛЕНИЯ, РАССТРОЙСТВО (лат. dyshidrosis, *-is, f*) поторозлад, розлад потовиділення (потовідділення).
ПОТООТДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () потовіддільний.
ПОТРЕБЛЕНИЕ () спожиток, спожиття, споживок, споживання.
ПОТРЕБНОСТЬ () потреба.
ПОТРЁПАННЫЙ () пошарпаний.
ПОТРЕСКАВШИЙСЯ () порепаний, потрісканий.
ПОТРЯСЕНИЕ () потрус, потрясіння; зворушення.
ПОТУГИ (лат. labores parturientium) потуги.
ПОТУЖНОЙ () потуговий.
ПОТУСКНЕНИЕ () потьмарення.
ПОТУХАНИЕ () погасання, згасання.
ПОХОДКА [ПОСТУПЬ] (лат. incessus, *-us, m*; ingressus, *-us, m*; gressio, *-onis, f*) хода, похода, хідня.
ПОХОДКА, ГОРДАЯ () горда хода.
ПОХОДКА, ОСТОРОЖНАЯ ТАБЕТИКОВ (лат. basophobia, *-ae, f*) обережна хода табетиків.
ПОХОДКА, УТИНАЯ () качина хода.
ПОХОДКА, ШАТКАЯ (лат. titubatio, *-onis, f*) хитка хода.
ПОХОЖИЙ () подібний, схожий, що скидається.
ПОХОТЛИВОСТЬ (лат. libiditas, *-atis, f*) хтивість, *-вості*, похітливість, *-вості*.
ПОХОТЛИВЫЙ (лат. libidinosus, *-a, -um*) хтивий, похітливий.
ПОХОТНИК (лат. clitoris, *-idis, f*) скоботень, *-тня*; (словац. dráždec).
ПОХОТЬ (лат. libido, *-inis, f*) хіть, */Р. хоті, О. хіттю/*, похіть, *-хоті*.
ПОХУДАНИЕ () схуднення.
ПОХУДЕТЬ () схуднути.
ПОЦЕЛУЙ () цілунок, поцілунок.
ПОЧВА () ґрунт; підстава.
ПОЧЕСУХА (лат. prurigo, *-inis, f*) свербець, *-бця*, свербійка, чухачка. Сверблячий висип.
ПОЧЕЧНАЯ БОЛЬНАЯ [ПОЧЕЧНИЦА] () нирковиця, хвора на нирки.
ПОЧЕЧНИК ***/ПОЧЕЧНЫЙ БОЛЬНОЙ/*** () нирковик, нирковець, *-вця*, нирківець, *-вця /хворий на нирки/*.

ПОЧЕЧНИЦА */ПОЧЕЧНАЯ БОЛЬНАЯ/* () нирковиця */хвора на нирки/.*
ПОЧЕЧНОКАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. nephrolithiasis, *-is, f*) нирко(во)каміння, нирко(во)камінність, *-ності*, нирко(во)каменевість, *-вості*, нирковокам'яна (нирковокамінна, нирковокаменева) хвороба.
ПОЧЕЧНОКАМЕННЫЙ () нирковокам'яний, нирковокамінний, нирковокаменевий.
ПОЧЕЧНЫЙ 1.*/анат./* (лат. renalis, *-e*; nephrogenes, *G. -is*) нирковий; 2.*/бот./* бруньковий; (словац. 1. obličkový).
ПОЧЕЧНЫЙ БОЛЬНОЙ [ПОЧЕЧНИК] () нирковик, нирковець, *-вця*, нирківець, *-вця*, хворий на нирки.
ПОЧЕЧУЙ (лат. haemorrhoides) почечуї, *-чуїв*, почечуя, оходовиння.
ПОЧЕЧУЙНЫЙ (лат. haemorrhoidalis, *-e*) почечуйний, оходовий.
ПОЧКА 1.*/людини/* (лат. ren, *renis, m*; nephros, *-i, m*) нирка */мн.* нирки, *-нирок/*; 2.*/рослини/* (лат. gemma, *-ae, f*; germen, *-inis, n*) брунька, брость; (словац. 1. oblička).
ПОЧКИ, ОПУЩЕНИЕ (лат. nephroptosis, *-is, f*) ниркоопуст, ниркоопущення, ниркоопускання, опущення нирки.
ПОЧКОВАНИЕ (лат. gemmatio, *-onis, f*) брунькування.
ПОЧУВСТВОВАТЬ () відчути.
ПОШЕВЕЛИТЬ () ворухнути, поворухнути, поворушити.
-ПОЭЗ (лат. -poesis, *-is, f*; -poësis, *-is, f*; -poiesis, *-is, f*) -утвір, -утворення, -утворювання, -поез; (рос. -образование).
ПОЭТАПНЫЙ () поперехідний, поетапний.
-ПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. -poeticus, *-a, -um*; -poëticus, *-a, -um*; -poieticus, *-a, -um*; -formativus, *-a, -um*) -твірний, -творний, -утворювальний, -поетичний; (рос. -образовательный).
ПОЯВЛЕНИЕ () появ, поява, з'ява.
ПОЯВЛЯТЬСЯ () з'являтися.
ПОЯС (лат. cingulum, *-i, n*; zona, *-ae, f*) пояс, поясина, смуга; пас, пасок, підперіз, підперізок, оперезка, стяга.
ПОЯСНИЦА (лат. lumbus, *-i, m (PNA, BNA, JNA)*; lumbi, *-orum, m /pl./*) поперек.
ПОЯСНИЧНО- (лат. lumbo-) попереково-.
ПОЯСНИЧНО-КРЕСТЦОВЫЙ (лат. lumbosacralis, *-e*) попереково-крижовий.
ПОЯСНИЧНОКРЕСТЦОВЫЙ (лат. lumbosacralis, *-e*) поперекокрижовий.
ПОЯСНИЧНЫЙ (лат. lumbalis, *-e*) поперековий.
ПОЯСОК (лат. zonula, *-ae, f*) поясок.
ПРАВИЛЬНЫЙ (лат. regularis, *-e*; normalis, *-e*; verus, *-a, -um*) правильний.
ПРАВОЛЕЖАЩИЙ () праволіжний.
ПРАВЫЙ (лат. dexter, *-tra, -trum*) правий.
ПРАКТИКА (лат. practica, *-ae, f*: від гр. πρακτικα praktika – діяльність) 1. діяльність, *-ності*; 2. вправність, *-ності*; 3. вправнонабуття; 4. ужиток, практика.
ПРАКТИКАНТ (лат. practicantus, *-i, m*: від гр. πρακτικα praktika – діяльність) учень, вправник, вправляльник, вправнонабувач, вправнонабувалець, *-льця*, вправнонабувальник, ужитковець, практикант; (рос. упражняющийся).
ПРАКТИКОВАТЬ (від лат. practica, *-ae, f*: від гр. πρακτικα praktika – діяльність) 1. діяльнити; 2. вправувати; 3. вправ(н)онабувати; 4. ужиткувати, практикувати; (рос. пользовать).
ПРАКТИКОВАТЬСЯ (від лат. practica, *-ae, f*: від гр. πρακτικα praktika – діяльність) 1. діяльнитись; 2. вправуватись, вправлятись; 3. вправ(н)онабуватись; 4. ужиткуватись, практикуватись; (рос. упражняться).
ПРАКТИКУЮЩИЙ (лат. practicans: від гр. πρακτικα praktika – діяльність) 1.*/прикм./* діючий, вправникувальний, вправникуючий, ужиткувальний, ужиткуючий, практикувальний, практикуючий; 2.*/дієприкм./* що вправникує, що ужиткує, що практикує, що має практику.
ПРАКТИЧЕСКИЙ (лат. practicus, *-a, -um*: від гр. πρακτικος praktikos) 1. вправний; 2. діловий; 3. діловитий; 4. доцільний; 5. зручний; 6. ужитковий, практичний; (рос. прикладной).
ПРЕ- (лат. prae- – попереду) перед-, поперед-, до-, пре-. Префікс (прирісток), що означає передування; (рос. пред-).
ПРЕВЕНТИВНЫЙ (лат. praeventivus, *-a, -um*; prophylacticus, *-a, -um*) запобіжний, запобіговий, запобігальний, попереджувальний, попереджуючий, упереджувальний, упереджуючий, убережний, уберігальний, превентивний; (рос. предупредительный, предупреждающий, упреждающий, предохранительный).
ПРЕВРАЩЕНИЕ (лат. metamorphosis, *-is, f*; transformatio, *-onis, f*) перетворення.
ПРЕВРАЩЕНИЕ, РОГОВОЕ (лат. keratosis, *-is, f*) зроговіння, ороговіння.
ПРЕГРАДА () перешкода.
ПРЕГРАДА, ГРУДОБРЮШНАЯ (лат. diaphragma, *-atis, n /pl. -ata/*) перепно.
ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЙ (лат. praeliminarius, *-a, -um*; praeliminaris, *-e*) попередній, заздалегідний.
ПРЕДВЕСТНИК (лат. aura, *-ae, f*) віщун, провісник, передвісник.
ПРЕДВЕЩАТЬ () віщувати, провіщати, провіщувати, провіснювати, призвіщати, призвіснювати.

ПРЕДВЕЩАЮЩИЙ (лат. praemonitorius, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ віщувальний, віщуючий, провіщальний, провіщувальний, провіснювальний, призвіщальний, призвіщувальний, призвіснювальний, призвісний, призвісливий; 2./*дієприкм.*/ що/який віщує, що провіщує.
ПРЕДВЗЯТЫЙ () упереджений.
ПРЕДВИДЕТЬ () завбачити, завбачати, завбачувати, передбачити, передбачати, передбачувати.
ПРЕДДВЕРИЕ (лат. vestibulum, *-i, n*; atrium, *-ii, n*) присінок, переддвер'я.
ПРЕДДВЕРИЕВЫЙ (лат. atrialis, *-e*) присінковий.
ПРЕДДВЕРНЫЙ (лат. atrialis, *-e*) присінковий.
ПРЕДЕЛ (лат. limes, *-itis, m*; limen, *-inis, n*) межа.
ПРЕДЕЛЬНО () гранично.
ПРЕДЕЛЬНОСТЬ () граничність, *-ності*.
ПРЕДЕЛЬНЫЙ () межовий, граничний.
ПРЕДЖЕЛТУШНЫЙ () передждовтяничний.
ПРЕДИСПОЗИЦИЯ (лат. praedispositio, *-onis, f*: від prae- – перед- + dis-ponere, *pp. dispositus* – розміщувати, впорядковувати; dispositio, *-onis, f*) схильність, *-ності*, предиспозиція; (рос. предрасположение, предрасположенность, восприимчивость, склонность, наклонность; пол., skłonność, podatność, pociąg; нім., Veranlagung).
ПРЕДКЛИМАКТЕРИЧЕСКИЙ (лат. praeclimactericus, *-a, -um*; praemenopausalis, *-e*) передклімактеричний.
ПРЕДКЛИН, ПРЕДКЛИНЬЕ (лат. precuneus) передклин, передклиння.
ПРЕДЛАГАТЬ () пропонувати.
ПРЕДЛЕЖАНИЕ (лат. praesentatio, *-onis, f*) передліг, передлога, передлежання.
ПРЕДЛЕЖАЩИЙ (лат. praevius, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ передліжний, передлоговий, передлежачий; 2./*дієприкм.*/ що передлежить.
ПРЕДЛОГ () привід, зачіпка.
ПРЕДЛОЖЕНИЕ () 1. подання, пропозиція, пропонування; 2. речення.
ПРЕДЛОЖИТЬ () запропонувати.
ПРЕДНАДКОЛЕННИКОВЫЙ (лат. praepatellaris, *-e*) передпанівковий, переднаколінцевий, переднаколінковий, переднадколінковий, переднадколінниковий.
ПРЕДНАМЕРЕННО () навмисно, умисне, умисно.
ПРЕДОПРЕДЕЛЁННЫЙ () визначений наперед.
ПРЕДОСТАВЛЯТЬ () надавати.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНИЕ () пересторога, осторога, застереження.
ПРЕДОСТОРОЖНОСТЬ () обережність, *-ності*, оберега.
ПРЕДОТВРАЩЕНИЕ () відвернення, відвертання.
ПРЕДОТВРАЩЁННЫЙ () відвернений, відвернутий, запобіжений.
ПРЕДОХРАНЕНИЕ () 1. запобігання, запобіження; 2. вбереження, убереження, оберега.
ПРЕДОХРАНЁННЫЙ () 1. запобіжений; 2. вбережений.
ПРЕДОХРАНИТЕЛЬ (лат. praeservativum, *-i, n*) 1. запобіжник, запобігач; 2. убережник, уберігач.
ПРЕДОХРАНИТЕЛЬНЫЙ (лат. prophylacticus, *-a, -um*; praeventivus, *-a, -um*; praeservativus, *-a, -um*) запобіжний, запобігальний.
ПРЕДОХРАНИТЬСЯ () 1. запобігти; 2. уберегтись.
ПРЕДОХРАНЯТЬСЯ () 1. запобігати; 2. уберігатись.
ПРЕДОХРАНЯЮЩИЙ (лат. prophylacticus, *-a, -um*; praeventivus, *-a, -um*; praeservativus, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ запобіжний, запобігальний; 2./*дієприкм.*/ що запобігає; 3./*прикм.*/ убережний, уберігальний; 4./*дієприкм.*/ що уберігає.
ПРЕДПИСАНИЕ (лат. praescriptio, *-onis, f*) припис.
ПРЕДПЛЕЧЬЕ (лат. antebrachium, *-ii, n*) передпліччя, передрам'я, передрамення.
ПРЕДПЛЮСНА (лат. tarsus, *-i, m*) заплесно, передплесно.
ПРЕДПЛЮСНЕВОЙ (лат. tarsalis, *-e*) заплесновий, передплесновий.
ПРЕДПЛЮСНЕВЫЙ (лат. tarsalis, *-e*) заплесновий, передплесновий.
ПРЕДПОЛАГАЕМЫЙ () гаданий, припустимий.
ПРЕДПОЛОЖЕНИЕ () гадка, здогад, здогадка, припущення.
ПРЕДПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ () гаданий, припустимий, припускальний.
ПРЕДПОСЫЛКА () передумова.
ПРЕДПОЧТЕНИЕ () перевага.
ПРЕДРАК (лат. praecancer, *-cri, m*) передпістряк, передрак, *-у*.
ПРЕДРАКОВЫЙ (лат. praecancerosus, *-a, -um*) передпістряковий, передраковий; (пол. przedrakowy).
ПРЕДРАСПОЛОЖЕНИЕ (лат. praedispositio, *-onis, f*) схильність, *-ності*.
ПРЕДРАСПОЛОЖЕННОСТЬ (лат. praedispositio, *-onis, f*) схильність, *-ності*.
ПРЕДРАСПОЛОЖЕННЫЙ () схильний.
ПРЕДРОДОВОЙ (лат. praenatalis, *-e*) передпологовий, передродовий.
ПРЕДСЕРДЕЧНЫЙ (лат. praecardialis, *-e*; praecordialis, *-e*) передсерцевий.
ПРЕДСЕРДИЕ (лат. atrium cordis) передсердя.
ПРЕДСЕРДИЕВЫЙ (лат. atrialis, *-e*) передсердієвий.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

ПРЕДСКАЗАНИЕ (лат. prognosis, *-is, f*) передрікання, пророкування, провість, провіщення, провіщування, віщування; (словац. predpoved').
ПРЕДСТАВИТЕЛЬ () відпоручник, представник, речник.
ПРЕДСТАВИТЬ () 1. представити; 2. уявити.
ПРЕДСТАВЛЕНИЕ () 1. представлення; 2. уявлення, уява; 3. вистава.
ПРЕДСТАВЛЯТЬ () 1. представляти; 2. уявляти.
ПРЕДСТАРЧЕСКИЙ (лат. praesenilis, *-e*) передстаречий.
ПРЕДСТАТЕЛЬНАЯ ЖЕЛЕЗА (лат. prostata, *-ae, f*) передсечник, припрутня; (словац. predstojnica).
ПРЕДСТАТЕЛЬНЫЙ (лат. prostaticus, *-a, -um*) передміхуровий, передсечниковий, передсечнич(н)ий, передсечницький, припрутневий; (словац. predstojnicový).
ПРЕДСТОЯЩИЙ () наступний, прийдешній.
ПРЕДУБЕЖДЕНИЕ () упередження.
ПРЕДУПРЕДИТЕЛЬНЫЙ (лат. prophylacticus, *-a, -um*; praeventivus, *-a, -um*) попереджувальний, упереджувальний.
ПРЕДУПРЕДИТЬ () попередити, запобігти.
ПРЕДУПРЕЖДАТЬ () попереджувати, запобігати.
ПРЕДУПРЕЖДАЮЩИЙ (лат. praemonitorius, *-a, -um*) попереджуючий, що/який попереджує.
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ () попередження; попереджування, запобігання.
ПРЕДУСМОТРИТЕЛЬНЫЙ () передбачливий.
ПРЕДЧУВСТВИЕ () передчуття.
ПРЕДШЕСТВЕННИК () попередник.
ПРЕДШЕСТВОВАТЬ () передувати, йти попереду.
ПРЕЖДЕВРЕМЕННО () передчасно, завчасно, дочасно.
ПРЕЖДЕВРЕМЕННЫЙ (лат. praematurus, *-a, -um*) передчасний.
ПРЕЖНИЙ () колишній, давніший, давній.
ПРЕЗЕРВАТИВ (лат. praeservativum, *-i, n*) запобіжник, запобігач, убережник, уберігач, чепчик, презерватив; (рос. предохранитель).
ПРЕИМУЩЕСТВЕННО (лат. praecipue) переважно.
ПРЕКАНЦЕР (лат. praecancer, *-cri, m*) передпістряк, передрак, *-у*, преканцер; (рос. предрак)
ПРЕКАНЦЕРОЗНЫЙ (лат. praecancerosus, *-a, -um*) передпістряковий, передраковий, преканцерозний; (рос. предраковый; пол. przedrakowy).
ПРЕКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. praecardialis, *-e*; praecordialis, *-e*) передсерцевий, прекардіальний; (рос. предсердечный).
ПРЕКЛОННЫЙ () похилий.
ПРЕКОМА (лат. praecoma, *-atis, n /pl. -ata/*) передбезтям, передбезтяма, передзнетяма, переднестяма, прекома. Передкоматозний (переднестямний, переднепритомний) стан.
ПРЕКОРДИАЛЬНЫЙ (лат. praecordialis, *-e*; praecardialis, *-e*) передсерцевий, прекордіальний; (рос. предсердечный).
ПРЕКРАЩЕНИЕ (лат. intermissio, *-onis, f*: suppressio, *-onis, f*) припин, припинення, припиняння, перестанок.
ПРЕКУНЕУС (лат. precuneus) передклин, передклиння, прекунеус; (рос. предклин, предклиние).
ПРЕЛОМЛЕНИЕ () залім, залом, заломлення, зламина.
ПРЕМЕДИКАЦИЯ (лат. praemedicatio, *-onis, f*) передлікування, премедикація.
ПРЕМОЛЯР (лат. **premolaris**, *-is, m*; **dens premolaris**; **dens praemolaris**: від pre- + molaris – жорновий)' передждорновик, двогорбець, малокутнезуб, малий кутній зуб, передньокорінний зуб, малий корінний зуб, премоляр; (рос. малый коренной зуб; przedtrzonowiec, ząb przedtrzonowy; словац. črenový zub).
ПРЕМОРБИДНОСТЬ (лат. praemorbiditas, *-atis, f*) дохворобність, *-ності*, передхворобовість, *-вості*, преморбідність, *-ності*. Патологічні (хворобливі) нахили; (рос. предболезненность, патологические (болезненные) задатки (склонности)).
ПРЕМОРБИДНЫЙ (лат. praemorbidus, *-a, -um*) дохворобний, передхворобовий, преморбідний; (рос. предболезненный; пол. przedchorobowy).
ПРЕНАТАЛЬНЫЙ (лат. praenatalis, *-e*) утробний, внутрішньоутробний, передпологовий, передродовий, пренатальний; (рос. внутриутробный, предродовый, предродовой).
ПРЕНЕБРЕЖЕНИЕ () зневага, зневажання.
ПРЕНИЯ () суперека, перемова.
ПРЕОБЛАДАТЬ () переважати, мати перевагу.
ПРЕОБЛАДАЮЩИЙ (лат. dominans, *-antis*) переважний, переважальний, переважаючий, що/який переважає.
ПРЕОБРАЗОВАНИЕ (лат. metamorphosis, *-is, f*; transformatio, *-onis, f*) перетворення.
ПРЕОДОЛЕНИЕ () подолання, переборення.
ПРЕПАРАТ (лат. praeparatum, *-i, n*: від praeparatus – виготовлений) 1. виготовень, *-вня*, приготовень, *-вня*, приготова; 2. засіб, *-собу*, лік, препарат; (пол. przetwór).
ПРЕПАРАТОР (лат. praeparator, *-oris, m*: від praeparatus – виготовлений) приготівник, приготувальник, препаратор.

ПРЕПАРАЦИЯ (лат. praeparatio, *-onis, f*; sectio, *-onis, f*) готування, приготування, препарація.
ПРЕПАРИРОВАНИЕ (лат. praeparatio, *-onis, f*; sectio, *-onis, f*) готування, приготування, препарування.
ПРЕПАРИРОВАННЫЙ (лат. praeparatus, *-a, -um*) приготований, приготовлений, препарований.
ПРЕПАРИРОВАТЬ (лат. praeparare) готувати, приготовляти, приготовлювати, приготовувати, препарувати.
ПРЕПАТЕЛЛЯРНЫЙ (лат. praepatellaris, *-e*) передпанівковий, переднаколінцевий, переднаколінковий, переднадколінковий, переднадколінниковий, препателярний; (рос. преднадколенниковый).
ПРЕПОДАВАТЕЛЬ () викладач.
ПРЕПУЦИАЛЬНЫЙ (лат. praeputialis, *-e*) припрутневий, пропонцевий, крайньоплотський, препуціальний; (рос. крайнеплотский; пол. napletkowy).
ПРЕПУЦИУМ (лат. praeputium, *-ii, n*) припрутня, пропонець, *-нця*, крайня плоть, препуціум. Прутнева шкурка; (рос. крайняя плоть, залупа; пол. napletek; словац. predkožka).
ПРЕПЯТСТВИЕ (лат. obstructio, *-onis, f*) перешкода, перепона, завада.
ПРЕРВАННЫЙ (лат. interruptus, *-a, -um*) перерваний.
ПРЕРЕКАНИЕ () перерік, перерікання, суперечка.
ПРЕРЕНАЛЬНЫЙ (лат. praerenalis, *-e*) переднирковий, преренальний; (рос. предпочечный).
ПРЕРОГАТИВА () перевага, першоправо, прероґатива.
ПРЕРЫВАНИЕ (лат. interruptio, *-onis, f*) переривання.
ПРЕРЫВИСТЫЙ (лат. intermittens, *-entis*) переривливий, переривистий, переривчастий.
ПРЕСБИАКУЗИС (лат. presbyacusis, *-is, f*) старечоглухість, *-хості*, старечоприглухуватість, *-тості*, пресбіакузис. Стареча глухість [приглухуватість].
ПРЕСБИОПИЯ (лат. presbyopia, *-ae, f*: від гр. πρεσβυς presbys – старий + οψις opsis – зір) старечозір, *-зору*, старечодалекозорість, *-рості*, пресбіопія. Старечий зір, стареча далекозорість.
ПРЕСЕКАТЬ () класти край, спиняти, припиняти.
ПРЕСЕНИЛЬНЫЙ (лат. praesenilis, *-e*) передстаречий, пресенільний; (рос. предстарческий).
ПРЕСЕНИУМ (лат. praesenium, *-ii, n*) передстаречість, *-чості*, пресеніум. Передстаречий вік.
ПРЕСИСТОЛА (лат. praesystole, *-es, f*) досерцескорот, досерцескорочення, пресистола.
ПРЕСИСТОЛИЧЕСКИЙ (лат. praesystolicus, *-a, -um*) досерцескоротний, досерцескорочний, пресистолічний.
ПРЕСМЫКАЮЩИЙСЯ (лат. serpens, *-entis*) плазун, гад.
ПРЕСС () гніт, нагніт, пригніток, чави, давило, прес; (словац., lis).
ПРЕСС, БРЮШНОЙ (лат. prelum amdominale; prelum amdominis; cingulum Halleri) черевний гніт [прес]; (пол. tłocznia brzuszna).
ПРЕССОВАТЬ () гнітити, нагнітати, пригнічувати, чавити, давити, пресувати; (словац., lisovat').
ПРЕСТУПЛЕНИЕ () злочин; злочинство.
ПРЕСТУПНЫЙ (лат. criminalis, *-e*) злочинний.
ПРЕСЫЩЕНИЕ () пересит, пересичення.
ПРЕТЕНЗИЯ () ремст, нарікання, претензія.
ПРЕУВЕЛИЧЕНИЕ () прибільшення, прибільшування, перебільшення, перебільшування.
ПРЕУМЕНЬШЕНИЕ () применшення, применшування, переменшення, переменшування.
ПРЕУМНОЖЕНИЕ () збільшення, збільшування.
ПРЕХОДЯЩИЙ (лат. temporarius, *-a, -um*; transitorius, *-a, -um*; fugax) перебутний, минучий, скороминучий, що переходить, що минає.
ПРЕЦИПИТАТ (лат. praecipitatum, *-i, n*: від praecipitatus – скинутий униз; sedimentum, *-i, n*) осад, преципітат; (рос. осадок; словац. usadenina).
ПРЕЦИПИТАТНЫЙ (лат. praecipitatus, *-a, -um* – скинутий униз) осадовий, преципітатний; (рос. осадочный).
ПРЕЦИПИТАЦИЯ (лат. praecipitatio, *-onis, f* – скидання, невтримне падіння; sedimentatio, *-onis, f*) осадження, осаджування, преципітація; (рос. осаждение).
ПРЕЦИПИТИН (лат. praecipitinum, *-i, n*) осаджанець, *-нця*, осаджалець, *-льця*, преципітин.
ПРЕЦИПИТИРОВАННЫЙ (лат. praecipitatus, *-a, -um*) осаджений, преципітований.
ПРЕЭКЛАМПСИЯ (лат. praeeclampsia, *-ae, f*; eclampsismus, *-i, m*) передцитинець, *-нця*, прееклампсія.
ПРЕЭКЛАМПТИЧЕСКИЙ (лат. praeeclampticus, *-a, -um*) передцитинецький, прееклямптичний.
ПРЕЭКЛАМПТИЧЕСКОЕ СОСТОЯНИЕ (лат. praeeclampsia, *-ae, f*; eclampsismus, *-i, m*) передцитинецький (прееклямптичний) стан.
ПРИАПИЗМ (лат. priapismus, *-i, m*) пріапізм.
ПРИБАВЛЕНИЕ (лат. appositio, *-onis, f*) додавання.
ПРИБАВЛЕННЫЙ (лат. accessorius, *-a, -um*; intercalaris, *-e*) доданий.
ПРИБАВЛЯЮЩИЙСЯ (лат. intercurrens, *-entis*) 1./*прикм.*/ додаваний; 2./*дієприкм.*/ що додається.
ПРИБЕГАТЬ () надбігати; удаватися.
ПРИБЛИЖЕНИЕ () наближення.
ПРИБОР 1.(лат. apparatus, *-us, m*) прилад, *-у*, приладдя, пристрій, *-рою*; 2./*столовий*/ набір, *-бору*.
ПРИБЫЛЬ () зиск, набіжка, прибуток.
ПРИВЕДЕНИЕ (лат. adductio, *-onis, f*) приведення, припровід, *-воду*.

ПРИВЕРЕДЛИВЫЙ () вередливий, примхливий.
ПРИВЕС () довага, доваж.
ПРИВЕСОК (лат. appendix, *-icis, f*) доважок.
ПРИВИВАЕМОСТЬ () прищеплюваність, *-ності.*
ПРИВИВАЕМЫЙ () прищеплюваний.
ПРИВИВАЛЬНЫЙ () щепний.
ПРИВИВАЛЬЩИК (лат. vaccinator, *-oris, m*) щепій, *-пія.*
ПРИВИВАЛЬЩИЦА () щепійка.
ПРИВИВАНИЕ (лат. vaccinatio, *-onis, f*) щеплення, прищеплювання; (словац. očkovanie).
ПРИВИВАНИЕ ВТОРИЧНОЕ [ПЕРЕВИВАНИЕ] (лат. revaccinatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* перещеплення, знов(у)щеплення, повторнощеплення, повторне щеплення; 2.*/недок./* перещеплювання.
ПРИВИВАТЬ (лат. vaccinare) щепити, прищеплювати, прищепляти; (словац. očkovat').
ПРИВИВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* щеплячий, щепильний, прищеплюючий, прищеплювальний; 2.*/дієприкм./* що щепить, що прищеплює.
ПРИВИВКА 1.*/дія/* (лат. vaccinatio, *-onis, f*) щеплення, щепіння, прищеплювання, прищеплення; 2.*/щепиновий (щепний, прищепний, прищеплювальний) засіб/* (лат. vaccina, *-ae, f*) щепина, щепа; 3.*/прищеплена рослина/* прищепа, щепа; (словац. očkovanie).
ПРИВИВНОЙ (лат. vaccinicus, *-a, -um*) прищепний.
ПРИВИВОК 1.*/щепиновий (щепний, прищепний, прищеплювальний) засіб/* (лат. vaccina, *-ae, f*) щепина, щепа; 2.*/прищеплена рослина/* прищепа, щепа; (словац. štep).
ПРИВИВОЧНЫЙ () щепиновий, щепний, щеповий, щепленнєвий, прищепний, прищеплювальний.
ПРИВИТИЕ (лат. vaccinatio, *-onis, f*) щеплення, щепіння, прищеплювання, прищеплення.
ПРИВИТОЙ, ПРИВИТЫЙ (лат. vaccinatus, *-a, -um*) щеплений, прищеплений.
ПРИВИТЫЙ, ПРИВИТОЙ (лат. vaccinatus, *-a, -um*) щеплений, прищеплений.
ПРИВИТЬ (лат. vaccinare) прищепити.
ПРИВКУС () присмак.
ПРИВЛЕКАТЕЛЬНЫЙ () привабливий, принадний.
ПРИВОДЯЩАЯ МЫШЦА (лат. adductor, *-oris, m*) привідник, приводич, привідний м'яз; (пол. przywodziciel; словац. prit'ahovač).
ПРИВОДЯЩИЙ (лат. adductorius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* привідний; 2.*/дієприкм./* що приводить; (словац. prit'ahujúci).
ПРИВРАТНИК (лат. pylorus, *-i, m*) воротар, заворітник, брамник, прибрамник, дверник; (словац. vrátnik).
ПРИВРАТНИКОВЫЙ (лат. pyloricus, *-a, -um*) воротарний, заворітниковий, брамниковий, прибрамниковий, дверниковий; (словац. vrátnikový).
ПРИВСТАВАТЬ () підводитися.
ПРИВСТАТЬ () підвестися.
ПРИВЫЧКА () звик, звичка, призвичайка.
ПРИВЫЧНЫЙ (лат. habitualis, *-e*) звичний, призвичаєний.
ПРИВЯЗАННОСТЬ () прихилля, прихильність, *-ності.*
ПРИВЯЗЧИВЫЙ () учепистий, причіпливий.
ПРИВЯЗЫВАТЬ () прив'язувати.
ПРИГЛАСИТЬ () запрохати, запросити, припросити.
ПРИГЛАШЕНИЕ () запросини, запрохання, запрошення.
ПРИГЛУШАТЬ () приглушувати, притлумлювати, притлумляти.
ПРИГЛУШЕНИЕ () приглушення, притлумлення.
ПРИГЛУШЁННЫЙ () приглушений, притлумлений.
ПРИГЛУШИТЬ () приглушити, притлумити.
ПРИГОВОР () вирок, присуд.
ПРИГОДНЫЙ () придатний.
ПРИГОТОВЛЕННЫЙ (лат. praeparatus, *-a, -um*) приготовлений.
ПРИДАТОК (лат. appendix, *-icis, f*) додаток, придаток.
ПРИДАТОК ЯИЧКА (лат. epididymis, *-idis, f*: від гр. επιδιδυμις epididymis: від гр. επι epi – на, над, зверху + διδυμιος didymos – близнюк; didymoi */pl./* – яєчки) над'яєчко, надшулятко, надмудо, надсім'яник, придаток яєчка [шулятка, муда, сім'яника]; (словац. nadsemenník).
ПРИДАТОЧНЫЙ (лат. accessorius, *-a, -um*; appendicularis, *-e*; succenturiatus, *-a, -um*) додатковий, придатковий.
ПРИДАТОЧНЫЙ ОРГАН (лат. appendix, *-icis, f*) додаток, придаток, додатковий (придатковий) орган (знаряд, знарядок).
ПРИДЕРЖИВАТЬСЯ () дотримуватися.
ПРИЁМ 1.(лат. dosis, *-is, f*) приймання, прийняття, прийнятини, прийом; 2.(лат. methodus, *-i, f*; methodos, *-i, f*) спосіб, прийом.
ПРИЁМ ПИЩИ () поїдка, приймання їжі.
ПРИЁМНАЯ () 1.*/імен./* приймальня; 2.*/прикм., ж./* прийомна.

ПРИЁМНИК () 1. приймач; 2. приймальник.
ПРИЁМНЫЙ () приймальний.
ПРИЖАТИЕ () притиск, притиснення.
ПРИЖАТЫЙ (лат. compressus, *-a, -um*) притиснутий, притиснений.
ПРИЖИВЛЕНИЕ (лат. reimplantatio, *-onis, f*: від planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) приживлення.
ПРИЖИГАНИЕ (лат. cauterisatio, *-onis, f*) припікання, припечення, припалювання; (словац., vypal'ovanie).
ПРИЖИЗНЕННЫЙ (лат. intravitalis, *-e*) прижиттєвий.
ПРИЖИМ () притиск.
ПРИЖИМАНИЕ () притискання, притискування.
ПРИЖМУРИВАНИЕ () примружування.
ПРИЗМА (лат. prisma) призма; (словац., hranol).
ПРИЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. prismaticus, *-a, -um*) призматичний.
ПРИЗНАК (лат. signum, *-i, n*; symptoma, *-atis, n /pl. -ata/*; phaenomenum, *-i, n*) ознака; (словац., príznak).
ПРИЗНАНИЕ () визнання.
ПРИЗЫВ () 1./військ./ призов; 2. призивання; 3. заклик; 4. кликання.
ПРИКАЗ () наказ.
ПРИКАСАТЬСЯ () дотикатися, доторкатися.
ПРИКЛАДЫВАНИЕ (лат. appositio, *-onis, f*) прикладання, прикладування.
ПРИКЛАДЫВАТЬ () прикладати, прикладувати.
ПРИКОСНОВЕНИЕ (лат. contactus, *-us, m*; contiguitas, *-atis, f*; tactus, *-us, m*) дотик, доторк.
ПРИКРЕПЛЕНИЕ (лат. fixatio, *-onis, f*; insertio, *-onis, f*) прикріплення, прикріпляння, прикріплювання.
ПРИКРЕПЛЁННЫЙ () прикріплений.
ПРИЛАЖИВАНИЕ (лат. adaptatio, *-onis, f*; appositio, *-onis, f*) приладнення, приладнання, приладнювання, приладження, приладжування, прилагоджування.
ПРИЛИВ () наплив, доплив; приплив.
ПРИЛИВ КРОВИ (лат. congestio, *-onis, f*) кровоприплив, приплив крові.
ПРИЛИПАНИЕ (лат. adhaesio, *-onis, f*) прилипання.
ПРИЛИПАЮЩИЙ (лат. adhaesivus, *-a, -um*) прилипальний, прилипаючий, що/який прилипає.
ПРИЛИПЧИВОСТЬ (лат. contagiositas, *-atis, f*) прилипливість, *-вості*, причіпливість, *-вості*.
ПРИЛИПЧИВЫЙ (лат. contagiosus, *-a, -um*) прилипливий, причіпливий.
ПРИЛОЖЕНИЕ (лат. applicatio, *-onis, f*) додаток, прикладення, прикладання.
ПРИМЕНЕНИЕ (лат. applicatio, *-onis, f*; usus, *-i, m*) застосування.
ПРИМЕР () приклад, зразок, *-зка*, взірець, *-рця*.
ПРИМЕРНО () 1. приблизно; 2. зразково.
ПРИМЕРНЫЙ () 1. приблизний; 2. зразковий.
ПРИМЕСЬ () домішка.
ПРИМЕТА (лат. signum, *-i, n*) прикмета.
ПРИМЕЧАНИЕ () заувага, примітка.
ПРИМИТИВНЫЙ (лат. primitivus, *-a, -um*; primordialis, *-e*) найпростіший, простецький, простакуватий, спрощений, нерозвинений, низьковлаштований, примітивний; (рос. простейший, простоватый, неразвитой, низкоустроенный).
ПРИМОЧКА () примочка.
ПРИМОЧКА, ГЛАЗНАЯ (лат. collyrium) окопримочка, очнопримочка, очна примочка.
ПРИМОЧКА, ГОРЯЧАЯ (лат. fomentum) гарячопримочка, гаряча примочка.
ПРИНАДЛЕЖАТЬ () належати.
ПРИНОСЯЩИЙ (лат. afferens, *-entis*) 1.*/прикм./* приносний, приносячий; 2.*/дієприкм./* що приносить.
ПРИНУЖДЕНИЕ () примус, принука, (при)силування, приневолення.
ПРИНУЖДЁННЫЙ () вимушений.
ПРИОБРЕТЁННЫЙ (лат. acquisitus, *-a, -um*) набутий, придбаний, надбаний, здобутий.
ПРИОРИТЕТ (нім. Priorität; prior – перший) першість, *-шості*, пріоритет; (рос. первенство).
ПРИОСТАНАВЛИВАНИЕ () припин, припинення, припиняння.
ПРИПАДОК (лат. accessus, *-i, m*) припадок.
ПРИПАДОК, СИЛЬНЫЙ (лат. paroxysmus, *-i, m*) напад, приступ.
ПРИПАРИВАНИЕ (лат. fomentatio, *-onis, f*) припарювання.
ПРИПАРКА (лат. cataplasma, *-atis, n /pl. -ata/*; fomentum, *-i, n*) припарка.
ПРИПОДНИМАНИЕ () підводження; */див. тж **ПРИПОДЫМАНИЕ**/.*
ПРИПОДНИМАТЬ () підводити; */див. тж **ПРИПОДЫМАТЬ**/.*
ПРИПОДНИМАТЬСЯ () підводитись; */див. тж **ПРИПОДЫМАТЬСЯ**/.*
ПРИПОДНЯТИЕ () підведення.
ПРИПОДНЯТЬ () підвести.
ПРИПОДНЯТЬСЯ () підвестись.
ПРИПОДЫМАНИЕ () підводження; */див. тж **ПРИПОДНИМАНИЕ**/.*
ПРИПОДЫМАТЬ () підводити; */див. тж **ПРИПОДНИМАТЬ**/.*

ПРИПОДЫМАТЬСЯ () підводитись; /*див. тж ПРИПОДНИМАТЬСЯ*/.
ПРИПУХАНИЕ (лат. intumescentia, *-ae, f*) припухання, спухання.
ПРИПУХЛОСТЬ (лат. tumor, *-oris, m*) припухлість, *-лості*, набряклість, *-лості*.
ПРИРАСТАНИЕ (лат. accretio, *-onis, f*) приростання.
ПРИРАЩЕНИЕ (лат. accretio, *-onis, f*) прирощення.
ПРИРОЖДЁННЫЙ (лат. nativus, *-a, -um*) природжений.
ПРИРОСТ (лат. incrementum, *-i, n*) приріст.
ПРИРОСШИЙ (лат. accretus, *-a, -um*; adhaerens, *-entis*) прирослий.
ПРИСВАИВАТЬ () 1./*назву*/ надавати; 2. привласнювати, присвоювати, собічити.
ПРИСЕРДЕЧНЫЙ (лат. paracardialis, *-e*; paracordialis, *-e*) присерцевий.
ПРИСЛОНЁННЫЙ () притулений.
ПРИСМОТР () догляд, нагляд.
ПРИСОЕДИНЕНИЕ (лат. appositio, *-onis, f*; incorporatio, *-onis, f*) прилука, прилучення; прилучання, приєднання; приєднування.
ПРИСОЕДИНЁННЫЙ () приєднаний.
ПРИСОЕДИНИМЫЙ () приєднуваний.
ПРИСОЕДИНИТЕЛЬНЫЙ (лат. accessorius, *-a, -um*) приєднувальний.
ПРИСОЕДИНЯЕМЫЙ (лат. accessorius, *-a, -um*) приєднуваний.
ПРИСОЕДИНЯЮЩИЙ (лат. accessorius, *-a, -um*) приєднуючий, що/який приєднує.
ПРИСОЕДИНЯЮЩИЙСЯ (лат. accessorius, *-a, -um*) що/який приєднується.
ПРИСПОСАБЛИВАЕМОСТЬ (лат. adaptabilitas, *-atis, f*) пристосовуваність, *-ності*, примінюваність, *-ності*.
ПРИСПОСОБИТЕЛЬНЫЙ (лат. adaptivus, *-a, -um*; accom(m)odativus, *-a, -um*) пристосувальний.
ПРИСПОСОБЛЕНИЕ 1./*дія*/ (лат. adaptatio, *-onis, f*; accom(m)odatio, *-onis, f*) /*докон.*/ пристосування, прилаштування, припасування; /*недок.*/ пристосовування, прилаштовування, припасовування; 2.(лат. apparatus, *-us, m*) прилад, *-у*, пристрій, *-рою*; (словац. 1. prispôsobenie).
ПРИСПОСОБЛЕННОСТЬ (лат. adaptationitas, *-atis, f*; accom(m)odationitas, *-atis, f*) пристосованість, *-ності*, приміненість, *-ності*.
ПРИСПОСОБЛЕННЫЙ (лат. adaptatus, *-a, -um*; accom(m)odatus, *-a, -um*) пристосований.
ПРИСПОСОБЛЯЕМОСТЬ (лат. adaptabilitas, *-atis, f*) пристосовність, *-ності*, применність, *-ності*; (словац. prispôsobivosť).
ПРИСТЕНОЧНЫЙ (лат. parietalis, *-e*) пристінний, пристінковий.
ПРИСТРАСТИЕ () пристрасть.
ПРИСТУП (лат. accessus, *-i, m*; insultus, *-us, m*; ictus, *-i, m*) приступ.
ПРИСТУП, СИЛЬНЫЙ (лат. paroxysmus, *-i, m*) напад, сильний приступ.
ПРИСТУП СИЛЬНЫХ БОЛЕЙ (лат. crisis, *-is, f*) скрута, скрут, білля, приступ сильних болів.
ПРИСУТСТВИЕ () присутність, *-ності*.
ПРИСУЩНОСТЬ () притаманність, *-ності*.
ПРИСЫПКА (лат. pulvis adspersorius) присипка.
ПРИТВОРНЫЙ (лат. spurius, *-a, -um*) удаваний.
ПРИТОРНЫЙ () нудотносолодкий, засолоджений.
ПРИТУПЛЕНИЕ () притуплення.
ПРИТУПЛЕННЫЙ (лат. obtusus, *-a, -um*) притуплений.
ПРИТУПЛЁННЫЙ (лат. obtusus, *-a, -um*) притуплений.
ПРИТУХАНИЕ () пригасання.
ПРИТЯГИВАНИЕ (лат. adductio, *-onis, f*) притягання.
ПРИУМНОЖЕНИЕ () примноження.
ПРИХЛЫНУТЬ () прилинути, наринути.
ПРИХОДЯЩИЙ (лат. ambulatorius, *-a, -um*) 1./*прикм.*/ прихідний, прихожий, приходячий; 2./*дієприкм.*/ що (який) приходить.
ПРИХОДЯЩИЙ БОЛЬНОЙ (лат. ambulatorius, *-ii, m*) приходько, прихідний (прихожий, приходячий) хворий, хворий який приходить.
ПРИХОТЛИВЫЙ () примхливий, забагливий.
ПРИХОТЬ () примха, забаганка.
ПРИХРАМЫВАНИЕ (лат. claudicatio, *-onis, f*; dysbasia, *-ae, f*) шкутильгання, кульгання, накульгування.
ПРИХРАМЫВАТЬ () шкутильгати, кульгати, накульгувати, налягати на ногу.
ПРИЧИНА (лат. causa, *-ae, f*) причина.
ПРИЧИНЁННЫЙ () заподіяний, завданий.
ПРИЧИННАЯ СВЯЗЬ (лат. causalitas, *-atis, f*) причинозв'язок, причинний (причиновий) зв'язок.
ПРИЧИННОСТЬ (лат. causalitas, *-atis, f*) причинність, *-ності*, причиновість, *-вості*.
ПРИЧИННЫЙ (лат. causalis, *-e*) причинний, причиновий.
ПРИЩУРИВАНИЕ () примружування, прищулювання, прищурювання.
ПРИЮТ () притулок, *-лка*, прихисток, *-тка*, захисток, *-тка*, зогріток, *-тка*.
ПРИЯТНЫЙ () приємний.

ПРО- (лат. pro- – на боці, в інтересах [зацікавленнях]; або від гр. προ pro – вперед) 1. до-, для-; 2. перед-, про-.
ПРОБА (лат. reactio, *-onis, f*; testum, *-i, n*; tentamen; specimen) проба.
ПРОБА, КОЖНАЯ (лат. cutireactio) шкіропроба, шкірнопроба, шкірна проба.
ПРОБЕЛ () прогалина.
ПРОБИВАЮЩИЙ (лат. perforans, *-antis*) 1.*/прикм./* пробивний, пробивальний, пробиваючий; 2.*/дієприкм./* що пробиває.
ПРОБИОТИК (лат. probioticum, *-i, n*) дляживок, *-вка*, дляживень, *-вня*, дляживник, пробіотик.
ПРОБИОТИЧЕСКИЙ (лат. probioticus, *-a, -um*) пробіотичний.
ПРОБИРКА () пробівка, пробірка.
ПРОБКА () корок, заткалка.
ПРОБКООБРАЗНЫЙ (лат. emboliformis, *-e*) коркоподібний, заткалкоподібний; (словац. zátkovitý).
ПРОБЛЕМА (гр. προβλημα – задача, утруднення) 1. питання; 2. задача; 3. складність, *-ності*, утруднення, трудність, *-ності*, проблема; (рос. 1. вопрос; 2. задача; сложность, трудность).
ПРОБЛЕМАТИКА (гр. προβληματικα) питальність, -ності, питальництво, проблематика. Сукупність, коло проблем (питань).
ПРОБЛЕМАТИЧЕСКИЙ (гр. προβληματικος) 1.питальний, сумнівний, малоймовірний, маловірогідний, труднісний, труднощевий; 2. недоведений, імовірний, проблематичний; (рос. сомнительный, маловероятный).
ПРОБЛЕСК () проблиск.
ПРОБНЫЙ (лат. exploratorius, *-a, -um*) пробний, спробовий.
ПРОБОДЕНИЕ (лат. perforatio, *-onis, f*) прорив, проривання.
ПРОБОДЁННЫЙ () прорваний.
ПРОБОДНОЙ (лат. perforans, *-antis*) проривний.
ПРОБУРАВЛИВАНИЕ (лат. perforatio, *-onis, f*) просвердління, просвердлювання.
ПРОВАЛ () провалина, провалля.
ПРОВЕДЫВАТЬ () відвідувати, перевідувати.
ПРОВЕРКА () перевірка, перевірення, перевіряння.
ПРОВЕТРИВАНИЕ (лат. aëratio, *-onis, f*; ventilatio, *-onis, f*) провітрювання.
ПРОВИЗИЯ, ПРОВИАНТ (лат. provisio – передбачливість, турбота) окорм, харчі, пожива, спожива, продовольство, провізія, провіант. Їстівні припаси; (рос. продовольствие).
ПРОВИЗОР (лат. provisor – передбачливий) ліківничник, лікознавець, *-вця*, провізор; */жін./* ліківничниця, лікознавиця, провізорка. Аптечний працівник (фармацевт, ліківник, лікознавець) вищої кваліфікації; (рос. лекарствовед).
ПРОВИЗОРНЫЙ */ШОВ/* (від нім. provisorisch: від лат. provisor – передбачливий) 1. попередній; 2. тимчасовий, провізорний; (рос. 1. предварительный; 2. временный).
ПРОВИТАМИН (лат. provitaminum, *-i, n*: provitamin) дожиттєдай, дожиттєдаєць, *-йця*, дожитівець, *-вця*, дожитівник, провітамін.
ПРОВОД () провід, *-воду*, дріт, *-роту*.
ПРОВОДИМОСТЬ () провідність, *-ності*.
ПРОВОДИТЬ () проводити, провадити.
ПРОВОДЯЩИЙ () 1.*/прикм./* провідний, проводячий; 2.*/дієприкм./* що проводить.
ПРОВОКАТИВНЫЙ (лат. provocativus, *-a, -um*) викликовий, провокативний; (рос. вызывающий).
ПРОВОКАЦИОННЫЙ (лат. provocationis, *-e*) викличний, провокаційний; (рос. вызывной).
ПРОВОКАЦИЯ (лат. provocatio, *-onis, f* – виклик) виклик, провокація; (рос. вызов).
ПРОВОЦИРОВАНИЕ (лат. provocatio, *-onis, f*) викликання, провокування; (рос. вызывание).
ПРОВОЦИРОВАННЫЙ () викликаний, провокований; (рос. вызванный).
ПРОВОЦИРОВАТЬ () викликати, кидати виклик, провокувати; (рос. вызывать, бросать вызов).
ПРОВОЦИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* викликальний, викликаючий, провокувальний, провокуючий; 2.*/дієприкм./* що викликає. що провокує; (рос. вызывающий).
ПРОВОЛОКА () дротина.
ПРОВОЛОЧКА () зволікання.
ПРОВОЛОЧНЫЙ () дротяний.
ПРОГЕНЕЗ (лат. progenesis, *-is, f*) проґенез.
ПРОГЕНИЯ (лат. progenia, *-ae, f*: від гр. προ – вперед + γενειον – підборіддя) нижньощелепповиступ, проґенія. Виступ нижньої щелепи і недорозвиток верхньої. Медіальний прикус; (пол. przodozgryz, przodozwarcie).
ПРОГЕРИЯ (лат. progeria, *-ae, f*) проґерія.
ПРОГЕСТЕРОН (лат. progesteronum, *-i, n*: від pro – для + gestatio, *-onis, f* – носіння, вагітність) длявагітень, *-тня*, проґестерон.
ПРОГИБ () прогин, прогнуття, угнуття.
ПРОГЛАТЫВАНИЕ (лат. deglutitio, *-onis, f*) проковтування.
ПРОГЛОТИТЬ () проковтнути.

ПРОГНАТИЗМ (лат. prognathismus, *-i, m*: від гр. προ – вперед + γναθος – щелепа) щелеповиступ, щелеповиступання, щелеповипин, щелеповипин, проґнатизм. Виступання щелеп уперед.

ПРОГНАТИЯ (лат. prognathia, *-ae, f*: від гр. προ – вперед + γναθος – щелепа) верхньощелеповиступ, проґнатія. Виступ верхньої щелепи і недорозвиток нижньої. Дистальний прикус; (пол. przodozgryz).

ПРОГНОЗ (лат. prognosis, *-is, f*: від гр. προγνωσις – передбачення) 1. передбача, передбачення, завбача, завбачення; 2. передрікання, пророкування, віщування, проґноз; (рос. 1. предвидение; 2. предсказание: словац. 2. predpoved').

ПРОГНОЗИРОВАНИЕ () передбачення, передбачання, передбачування, проґнозування.

ПРОГНОЗИРОВАННЫЙ () передбачений, проґнозований.

ПРОГНОЗИРУЕМЫЙ () передбачуваний, проґнозовуваний.

ПРОГНОЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* передбачальний, передбачувальний, передбачуючий, проґнозуючий; 2.*/дієприкм./* що передбачає, що передбачує, що проґнозує.

ПРОГНОСТИЧЕСКИЙ (лат. prognosticus, *-a, -um*) передбачний, передбачуваний, передбачувальний, проґностичний.

ПРОГРАММА (лат. programma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. προγραμμα – об'ява, розпорядження, указ) розпис, дієрозпис, проґрама.

ПРОГРЕДИЕНТНОСТЬ () проґредієнтність, *-ності*.

ПРОГРЕДИЕНТНЫЙ (лат. progrediens, *-entis*) наростальний, наростаючий, поступний, поступальний, поступувальний, поступуючий, проґредієнтний.

ПРОГРЕСС (лат. progressus, *-i, m* – рух уперед) поступ, проґрес; (словац. vývoj).

ПРОГРЕССИВНЫЙ (лат. progressivus, *-a, -um*) поступний, поступовий, поступальний, проґресивний.

ПРОГРЕССИРОВАТЬ () поступати, поступувати, поступовувати, проґресувати.

ПРОГРЕССИРУЮЩИЙ (лат. progrediens, *-entis*) 1.*/прикм./* наростальний, наростаючий, поступний, поступовий, поступальний, поступувальний, поступуючий, поступовуючий, проґресуючий, 2.*/дієприкм./* що наростає, що поступує, що проґресує.

ПРОГУЛКА () прогулянка, прогуляння, прогулька.

ПРОДВИГАТЬ () просувати, просовувати.

ПРОДЕСТИЛЛИРОВАТЬ, ПРОДИСТИЛЛИРОВАТЬ (лат. destillare) */докон./* перегнати, перекрапити, продестилювати, продистилювати ; (рос. перегнать).

ПРОДИСТИЛЛИРОВАТЬ, ПРОДЕСТИЛЛИРОВАТЬ (лат. destillare) */докон./* перегнати, перекрапити, продестилювати, продистилювати ; (рос. перегнать).

ПРОДЛЕВАТЬ () продовжувати.

ПРОДОВОЛЬСТВИЕ () окорм, харчі, продовольство.

ПРОДОЛГОВАТЫЙ (лат. oblongatus, *-a, -um*) довгастий, подовжній.

ПРОДОЛЖАТЬ () продовжувати.

ПРОДОЛЖАТЬСЯ () тривати.

ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТЬ () тривалість, *-лості*.

ПРОДОЛЖИТЕЛЬНЫЙ (лат. continuus, *-a, -um*; lentus, *-a, -um*) тривалий.

ПРОДОЛЖИТЬ () продовжити.

ПРОДОЛЬНЫЙ (лат. longitudinalis, *-e*) поздовжній, подовжній.

ПРОДРОМ (лат. prodromus, *-i, m*: від гр. προδρομος – предтеча, попередник) провісник, передвісник, віщун, продром; (рос. предвестник).

ПРОДРОМАЛЬНЫЙ (лат. prodromalis, *-e*) провісниковий, передвісниковий, віщувальний, продромальний; (рос. предвестниковый).

ПРОДУВАНИЕ () продув, продування.

ПРОДУВАНИЕ МАТОЧНЫХ ТРУБ (лат. pertubatio, *-onis, f*; perflatio, *-onis, f*) трубопродув, трубопродування, продування маткових труб.

ПРОДУКТ (лат. productum, *-i, n*: від productus, *-a, -um* – вироблений) 1. виріб, *-робу*, вироблень; 2. утворення, продукт; (рос. 1. изделие; 2. образование).

ПРОДУКТИВНЫЙ (лат. productivus, *-a, -um*) виробний, плідний, продуктивний; (рос. плодотворный).

ПРОДУКТЫ, ПИЩЕВЫЕ (лат. alimentum, *-i, n*) харчі, харчові продукти (вироби).

ПРОДУКЦИЯ (лат. productio, *-onis, f*: від produco – виробляю) 1.*/наслідок/* вироба; 2.*/дія/ /докон./* вироблення, утворення: */недок./* виробляння, виробництво, утворювання, продукція.

ПРОДУЦЕНТ (лат. producens, *-entis* – той, що виробляє) виробник, продуцент; (рос. производитель).

ПРОДУЦИРОВАНИЕ (лат. productio, *-onis, f*: від produco – виробляю) */недок./* виробляння, виробництво, утворювання, продукування.

ПРОДУЦИРОВАТЬ () виробляти, продукувати.

ПРОДУЦИРУЮЩИЙ () виробний, що виробляє, виробляючий, що продукує, продукуючий.

ПРОДЫРЯВЛЕННЫЙ (лат. cribrosus, *-a, -um*) продірявлений.

ПРОДЫРЯВЛИВАНИЕ (лат. perforatio, *-onis, f*) продірявлювання.

ПРОЖЕЧЬ () пропекти, пропалити.

ПРОЖЖЁННЫЙ () пропалений.

ПРОЖИГАНИЕ () пропалювання.

ПРОЖОРЛИВОСТЬ () ненажерливість, *-вості*.

ПРОЗЕКТОР (лат. prosector, *-oris, m* – розтинаючий) 1. розтинач, розтинальник, прозектор. Лікар-патологоанатом; 2. розтинівнезавідувач, прозектор. Лікар, що очолює прозектуру (розтинівню), завідувач прозектури (розтинівні).
ПРОЗЕКТОРИУМ (лат. prosectorium, *-ii, n: від* proseco – розтинаю) розтинальня, прозекторіум. Секційна (розтинальна) зала (світлиця).
ПРОЗЕКТУРА (лат. prosectura, *-ae, f: від* proseco – розтинаю) розтинівня, прозектура. Патологоанатомічне відділення при лікувальних закладах.
ПРОЗОПАЛГИЯ (лат. prosopalgia, *-ae, f*) прозопал(ь)ґія.
ПРОЗРАЧНЫЙ (лат. lusidus, *-a, -um*; pellucidus, *-a, -um*) прозорий.
ПРОЗЭНЦЕФАЛОН (лат. prosencephalon, *-i, n*) передомозок, передній мозок, прозенцефалон.
ПРОИЗВОДИТЬ () 1. учиняти, виробляти; 2.*/дослідження/* виконувати, провадити.
ПРОИЗВОДСТВЕННЫЙ () виробничий.
ПРОИЗВОДСТВО () виробництво.
ПРОИЗВОЛЬНЫЙ (лат. voluntarius, *-a, -um*) довільний, самовільний.
ПРОИЗНОСИТЬ () вимовляти, виголошувати.
ПРОИЗНОШЕНИЕ () вимова.
ПРОИНФОРМИРОВАННОСТЬ () обізнаність, *-ності*, проінформованість, *-ності*; (рос. осведомлённость).
ПРОИСХОДИТЬ () відбуватися; виникати.
ПРОИСХОДЯЩИЙ () що відбувається; похідний, що походить, виникаючий, що виникає.
ПРОИСХОЖДЕНИЕ (лат. genesis, *-is, f*; origo, *-inis, f*) походження.
ПРОИСШЕСТВИЕ (лат. accidens, *-entis*) подія, пригода.
ПРОКАЖЁННЫЙ (лат. leprosus, *-a, -um*) прокажений, кримкуватий; (словац., malomocný).
ПРОКАЗА (лат. lepra, *-ae, f*) проказа, кримка; (словац., malomocenstvo).
ПРОКАЗНЫЙ (лат. leprosus, *-a, -um*) проказний, кримковий; (словац., malomocný).
ПРОКАЛЫВАНИЕ () проколювання.
ПРОКАЛЫВАТЬ () проколювати.
ПРОКАЛЫВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* проколювальний, проколюючий, простромлювальний, простромлюючий; 2.*/дієприкм./* що проколює, що простромлює.
ПРОКЕСАРИТЬ (від лат. sectio caesarea) пологорозтяти, пологорозітнути, прокесарити. Зробити цісарів (цісаревий, цісарський, цезарів, цезаревий, цезарський, кесарів, кесаревий, кесарський) розтин.
ПРОКОЛ (лат. punctio, *-onis, f*; paracentesis, *-is, f*) прокол, проколення.
ПРОКОЛ ВЕНЫ (лат. venaepunctio, *-onis, f*) жилопрокол, жилопроколення, синьожилопрокол, синьожилопроколення, венопрокол, венопроколення, прокол (проколення) вени (жили, синьожили).
ПРОКОЛ СЕРДЦА (лат. cardiocentesis, *-is, f*) серцепрокол, серцепроколення, прокол (проколення) серця.
ПРОКОНСУЛЬТИРОВАТЬ () порадити, проконсультувати.
ПРОКОНСУЛЬТИРОВАТЬСЯ () порадитись, проконсультуватись.
ПРОКСИМАЛЬНЫЙ (лат. proximalis, *-e*) ближній, найближчий, наближений, відкінцевий, проксимальний; (рос. ближний, ближайший, приближённый).
ПРОКТАЛГИЯ (лат. proctalgia, *-ae, f*: від гр. πρoκτος – відхідник, відхідниковий отвір) кутнебіль, кутneболість, *-лості*, кутneболісність, *-ності*, гузнівкобіль, гузнівкоболість, *-лості*, гузнівкоболісність, *-ності*, прямокишкобіль, прямокишкоболість, *-лості*, прямокишкоболісність, *-ності*, проктал(ь)ґія.
ПРОКТИТ (лат. proctitis, *-tidis, f*: від гр. πρoκτος – відхідник, відхідниковий отвір) кутневиця, кутнезапал, кутнезапалення, гузниця, гузнівковиця, гузнівкозапал, гузнівкозапалення, прямокишковиця, прямокишкозапал, прямокишкозапалення, проктит. Запалення слизової оболонки прямої кишки.
ПРОКТО- (лат. procto-: від гр. πρoκτος – відхідник, відхідниковий отвір) кутне-, гузнівко-, прямокишко-, прокто-.
ПРОКТОЛОГ (лат. proctologus, *-i, m*) кутнезнавець, *-вця*, кутнівник, гузнівкознавець, *-вця*, гузнівківник, прямокишкознавець, *-вця*, прямокишківник, проктолог; */жін./* кутнезнавиця, кутнівниця, гузнівкознавиця, гузнівківниця, прямокишкознавиця, прямокишківниця, проктологиня.
ПРОКТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. proctologicus, *-a, -um*) кутнезнавчий, кутнезнавський, кутнезнавецький, кутнівничий, гузнівкознавчий, гузнівкознавський, гузнівкознавецький, гузнівківничий, прямокишкознавчий, прямокишкознавський, прямокишкознавецький, прямокишківничий, проктолоґічний.
ПРОКТОЛОГИЯ (лат. proctologia, *-ae, f*) кутнезнавство, кутнівництво, гузнівкознавство, гузнівківництво, прямокишкознавство, прямокишківництво, проктолоґія.
ПРОКТОСПАЗМ (лат. proctospasmus, *-i, m*) кутнестиск, кутнескорч, гузнівкостиск, гузнівкоскорч, прямокишкостиск, прямокишкоскорч, проктоспазм.

ПРОКТОСТАЗ (лат. proctostasis, *-is, f*) запертя, закріп, закреп, кутнезастій, кутнеспин, гузнівкозастій, гузнівкоспин, прямокишкозастій, прямокишкоспин, проктостаз; (рос. запор).
ПРОКТОСТЕНОЗ (лат. proctostenosis, *-is, f*) кутнезвуз, кутнезвуження, кутнезвуженість, *-ності*, гузнівкозвуз, гузнівкозвуження, гузнівкозвуженість, *-ності*, гузнянкозвуз, гузнянкозвуження, гузнянкозвуженість, *-ності*, прямокишкозвуз, прямокишкозвуження, прямокишкозвуженість, *-ності*, проктостеноз. Стеноз (звуз, звуження, звуженість) кутні (гузнівки, гузнянки, прямої кишки).
ПРОЛАКТИН (лат. prolactinum, *-i, n*: від pro – для + lac, *lactis* – молоко) длямолочень, *-чня*, пролактин.
ПРОЛАПС (лат. prolapsus, *-i, m*: від prolapsio – падіння) випад, випадіння, випадання, випаднення, пролапс; (рос. выпадение).
ПРОЛЕЖЕНЬ (лат. decubitus, *-i, m*) переліж, переліжок, пролежина.
ПРОЛИФЕРАЦИЯ (лат. proliferatio, *-onis, f*: від proles – потомство + fero – несу) розріст, розростання, розрощення, проліферація; (рос. разрастание).
ПРОЛОЖЕННЫЙ () прокладений, проторований.
ПРОЛОМ () пролам, проламина, пролом, проломина.
ПРОЛОНГАЦИЯ (лат. prolongatio, *-onis, f*: від prolongo – продовжую) затягування, продовження, подовження, пролонґація; (рос. затягивание, продление, удлинение).
ПРОМЕДЛЕНИЕ () прогаяння, загаяння, загайка, забара.
ПРОМЕДЛИТЬ () забаритися, загаятися.
ПРОМЕЖНОСТНЫЙ (лат. perinealis, *-e*) межниковий, переміжжєвий, промежинний; (пол. kroczowy; словац. hrádzový).
ПРОМЕЖНОСТЬ (лат. perineum, *-i, n*) межник, переміжжя, промежина; (пол. krocze; словац. hrádza).
ПРОМЕЖУТОК (лат. spatium, *-ii, n*; intermissio, *-onis, f*; intervallum, *-i, n*; interstitium, *-ii, n*) проміжок.
ПРОМЕЖУТОЧНЫЙ (лат. intermedius, *-a, -um*; intercalaris, *-e*) проміжний.
ПРОМЕЖУТОЧНЫЙ [МЕЖУТОЧНЫЙ] МОЗГ (лат. diencephalon, *-i, n*; thalamencephalon, *-i, n*) межимозок, проміжний мозок.
ПРОМИЕЛОЦИТ (лат. promyelocytus, *-i, m*; promyelocytum, *-i, n*) промієлоцит.
ПРОМИЛЛЕ (лат. pro mille – на тисячу; ‰) тисячина, відтисячок, відтисячник, проміль, проміле, промілле. Тисячна частка, 1/10 процента (відсотка, %).
ПРОМИНЕНС (лат. prominens, *-entis*) висталий, виступний, виступлений, виступальний, виступаючий, вип'ятий, стирчний, стирчливий, проміненс.
ПРОМИНЕНЦИЯ (лат. prominentia, *-ae, f*) вип'ят, вип'ячення, виступ, виступлення, випуклина, пуклавина; пукатість, *-тості*, проміненція.
ПРОМИСКУИТЕТ (лат. promiscuitas, *-atis, f*: від promiscuus, *-a, -um* – змішаний, спільний) проміскуїтет. Нічим не обмежені статеві зносини в первісному суспільстві до виникнення норм шлюбу та сім'ї.
ПРОМОКШИЙ () 1.*/прикм./* змоклий, промоклий; 2.*/дієприкм./* що змок.
ПРОМОНТОРИЙ (лат. promontorium, *-ii, n*) виступ, мис, пригірок, промонторій; (рос. выступ, мыс).
ПРОМОНТОРИУМ (лат. promontorium, *-ii, n*) виступ, мис, пригірок, промонторіум; (рос. выступ, мыс).
ПРОНАТОР (лат. pronator, *-oris, m*) привертач, увертач, пронатор.
ПРОНАЦИЯ (лат. pronatio, *-onis, f*: від гр. προνευω – нахиляюсь; varisatio, *-onis, f*) привернення, привертання, увертання, пронація. Повертання досередини.
ПРОНЕФРОС (лат. pronephros: від гр. προ – перед +νεφρος – нирка) донирка, пронефрос. Рання стадія ембріонального (зародкового) розвитку органів виділення вищих хребетних тварин і людини. Передня нирка. Головна нирка.
ПРОНЗАТЬ () простромлювати, проколювати, пронизувати.
ПРОНЗИТЕЛЬНЫЙ () пронизливий, проникливий.
ПРОНЗИТЬ () простромити, проколоти, пронизати.
ПРОНИЗЫВАЮЩИЙ (лат. terebrans, *-antis*) 1.*/прикм./* пронизливий, пронизувальний, пронизуючий; 2.*/дієприкм./* що/який пронизує.
ПРОНИКАНИЕ (лат. penetratio, *-onis, f*) проникання.
ПРОНИКАЮЩИЙ (лат. penetrans, *-antis*) проникний, проникальний, проникаючий, що/який проникає.
ПРОНИКНОВЕНИЕ (лат. penetratio, *-onis, f*) проникнення.
ПРОНИЦАЕМОСТЬ (лат. permeabilitas, *-atis, f*) проникність, *-ності*, проникливість, *-вості*.
ПРОНИЦАЕМЫЙ (лат. permeabilis, *-e*) проникний.
ПРОПАГАНДА (лат. propaganda, *-ae, f*: від propagare – поширювати, розповсюджувати; propago – поширюю, розповсюджую) поширення, розповсюдження, роз'яснення, пропаґанда.
ПРОПАГАНДИРОВАТЬ (лат. propagare – поширювати, розповсюджувати; propago – поширюю, розповсюджую) ширити, поширювати, розповсюджувати, роз'яснювати, пропаґувати.
ПРОПАГАЦИЯ (лат. propagatio, *-onis, f*) 1. поширення, розповсюдження; */недок./* поширювання, розповсюджування; 2. розширення; розширяння, розширювання, пропаґація.
ПРОПЕДЕВТИКА (лат. propaedeutica, *-ae, f*: від гр. προπαιδευω – попередньо навчаю) підготова, підготовка, введення, вступ, вступа, вступонавча, вступонаука, переднаука, переднавчання, пропедевтика; (рос. введение).
ПРОПЕДЕВТИЧЕСКИЙ (лат. propaedeuticus, *-a, -um*) ввідний, вступний, підготовчий, переднавчальний, пропедевтичний; (рос. вводный, подготовительный).

ПРОПИСАННЫЙ */ПРЕПАРАТ/* (лат. magistralis, *-e*) приписаний.
ПРОПИСЬ */ВРАЧЕБНАЯ/* (лат. praescriptio, *-onis, f*; receptum, *-i, n*) припис.
ПРОПИТАННЫЙ () просочений, просяклий.
ПРОПИТАТЬ () просякти.
ПРОПИТАТЬСЯ () 1. просякнути; 2. прохарчуватись.
ПРОПИТЫВАЕТСЯ () просякає.
ПРОПИТЫВАНИЕ (лат. imbibitio, *-onis, f*) просяк, просякнення, просякання.
ПРОПИТЫВАТЬ (лат. imbibere) просякати, просякувати.
ПРОПИТЫВАТЬСЯ () просякатись, просякуватись.
ПРОПОЛАСКИВАТЬ () прополіскувати.
ПРОПОЛИС () прополіс, *-су*.
ПРОПОЛОСКАННЫЙ () прополосканий.
ПРОПОЛОСКАТЬ () прополоскати.
ПРОПОЛОСНУТЬ () прополоснути.
ПРОПОРЦИОНАЛЬНО () співвідносно, співмірно, співрозмірно, пропорційно; (рос. соразмерно).
ПРОПОРЦИОНАЛЬНОСТЬ () співвідносність, *-ності*, співмірність, *-ності*, співрозмірність, *-ності*, пропорційність, *-ності*; (рос. соразмерность).
ПРОПОРЦИОНАЛЬНЫЙ (лат. proportionalis, *-e*) співвідносний, співмірний, співрозмірний, пропорційний; (рос. соразмерный).
ПРОПОРЦИЯ (лат. proportio, *-onis, f*) співвідношення, співмір'я, співрозмір'я, пропорція; (рос. соразмерность).
ПРОПРИОРЕЦЕПТОР (лат. proprioreceptor, *-oris, m*; proprioceptor, *-oris, m*) пропріорецептор.
ПРОПРИОЦЕПТОР (лат. proprioceptor, *-oris, m*; proprioreceptor, *-oris, m*) пропріоцептор.
ПРОПУЛЬСИЯ (лат. propulsio, *-onis, f*) пропульсія.
ПРОПУСК () пропуск.
ПРОПУСКАНИЕ (лат. permeabilitas, *-atis, f*) пропускання.
ПРОПУСКАЮЩИЙ (лат. permeabilis, *-e*) пропускаючий, що/який пропускає.
ПРОРАСТАНИЕ (лат. germinatio, *-onis, f*) проростання.
ПРОРЕЗАНИЕ (лат. incisio, *-onis, f*) прорізання.
ПРОРЕЗЫВАНИЕ (лат. incisio, *-onis, f*) прорізування.
ПРОРЕЗЫВАНИЕ ЗУБОВ (лат. dentitio, *-onis, f*; incisio, *-onis, f*) зубопрорізування, прорізування зубів.
ПРОРЫВ (лат. ruptura, *-ae, f*; perforatio, *-onis, f*) прорив.
ПРОСАЧИВАЕТСЯ () просочується.
ПРОСАЧИВАНИЕ (лат. percolatio, *-onis, f*) просочування.
ПРОСАЧИВАТЬ () просочувати.
ПРОСАЧИВАТЬСЯ () просочуватись.
ПРОСВЕРЛИВАНИЕ (лат. perforatio, *-onis, f*) просвердлювання.
ПРОСВЕТЛЕНИЕ () просвітлість, *-лості*, просвітлення, просвітління; прояснення.
ПРОСКАЛЬЗЫВАТЬ () прослизати; проковзувати.
ПРОСКВОЗИТЬ () продути.
ПРОСЛЕЖИВАТЬ () простідковувати, простежувати, простіджувати.
ПРОСЛОЙКА () прошарок.
ПРОСМАТРИВАТЬ () проглядати, продивлятися.
ПРОСМОТР () перегляд.
ПРОСНУТЬСЯ () прокинутись.
ПРОСОВИДНЫЙ (лат. miliaris, *-e*) просовидний, просоподібний.
ПРОСОЧИТЬСЯ () просочитись.
ПРОСРОЧЕННЫЙ (лат. protractus, *-a, -um*) прострочений.
ПРОСРОЧИВАТЬ () прострочувати.
ПРОСРОЧИВАТЬСЯ () прострочуватись.
ПРОСРОЧИТЬ () прострочити.
ПРОСРОЧКА () прострочення, прострочування.
ПРОСТАТА (лат. prostata, *-ae, f*: від гр. προστατης prostates – той, що попереду) припрутня, припрутник, передсечня, передсечник, передміхурня, передміхурник, простата; (рос. предстательная железа; словац. predstojnica; яп. zenritsusen).
ПРОСТАТИЗМ (лат. prostatismus, *-i, m*) припрутнівство, припрутнів'я, припрутневість, *-вості*, припрутність, *-ності*, передсечництво, передсечників'я, передсечниковість, *-вості*, передсечнич(н)ість, *-ч(н)ості*, простатизм.
ПРОСТАТИТ (лат. prostatitis, *-tidis, f*) припрутниця, припрутниковиця, припрутнезапал, припрутнезапалення, передсечниковиця, передсечникозапал, передсечникозапалення, простатит.
ПРОСТАТИЧЕСКИЙ (лат. prostaticus, *-a, -um*) припрутневий, передсечниковий, передсечнич(н)ий, передсечницький, передміхуровий, простатичний; (рос. предстательный; словац. predstojnicový).
ПРОСТАТОРЕЯ (лат. prostatorrhoea, *-ae, f*) припрутнетеча, припрутнетіч, *-течі*, передсечникотеча, передсечникотіч, *-течі*, простаторея.

ПРОСТАТЭКТОМИЯ (лат. prostatectomia, *-ae, f*) припрутневитин, припрутневитинання, припрутневитнення, передсечниковитин, передсечниковитинання, передсечниковитнення, простатектомія.
ПРОСТЕЙШИЕ (лат. Protozoa) найпростіші.
ПРОСТЕЙШИЙ (лат. primitivus, *-a, -um*; primordialis, *-e*) найпростіший.
ПРОСТЁРТЫЙ () простягнений, простягнутий, простяжений, простертий.
ПРОСТИМУЛИРОВАННЫЙ (від лат. stimulare: від stimulo – збуджую, заохочую) проспонукований, спонукнений, заохочений, простимульований; (рос. побуждённый, поощрённый); */див. тж* ***СТИМУЛИРОВАННЫЙ/***.
ПРОСТИМУЛИРОВАТЬ (від лат. stimulare: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукати, спонукнути, заохотити, простимулювати; (рос. побудить, поощрить).
ПРОСТИРАТЬСЯ () простягатися, простяжуватися, сягати.
ПРОСТИТУИРОВАТЬ (лат. prostituo, *-tui, -tutum, -ere*: від лат. pro + statuo – ставити спереду, виставляти на безчестя) повійничати, блудити, блудувати, перелюбничати, проституватн, проституювати; (рос. развратничать).
ПРОСТИТУТКА (лат. prostituta, *-ae, f*; prostibilis, *-is, f*; prostibula, *-ae, f*; prostibulum, *-i, n*) повія, повійниця, блудниця, перелюбка, перелюбниця, шльондра, проститутка. Публічна жінка; (рос. блудница, уличная, шлюха); */див. тж* ***ПУБЛИЧНАЯ ЖЕНЩИНА/***.
ПРОСТИТУЦИЯ (лат. prostitutio, *-onis, f*) повійництво, блуд, перелюб, проституція.
ПРОСТОЙ (лат. communis, *-e*; simplex, *-icis*; vulgaris, *-e*) простий.
ПРОСТРАННЫЙ (лат. diffusus, *-a, -um*) просторий, розлогий.
ПРОСТРАНСТВО (лат. area, *-ae, f*; spatium, *-ii, n*) простір, *-тору*, обшир, розлог, розліг.
ПРОСТРАЦИЯ (лат. prostratio, *-onis, f* – повалення) затьмара, знемога, виснага, виснаження, знемощіння, прострація.
ПРОСТРЕЛ (лат. lumbago, *-inis, f*) прострілл.
ПРОСТУДА (лат. refrigeratio, *-onis, f*) застуда, остуда.
ПРОСТУДИТЬ () застудити.
ПРОСТУДИТЬСЯ () застудитись.
ПРОСТЫНЯ () простирадло, простирало, простирядно, простиня.
ПРОСЫПАТЬСЯ () прокидатись.
ПРОСЬБА () прохання, просьба.
ПРОТАЛКИВАТЬ () проштовхувати.
ПРОТАНОПИЯ (лат. protanopia, *-ae, f*) протанопія. Часткова кольорова (барвна, барвова, барвиста) сліпота.
ПРОТЕАЗЫ (лат. proteasum, *-i, n*: від proteinum, *-i, n* – білок, протеїн) білківки, білкорозчинники, білкорозщепники, протеази. Пептидази. Протеолітичні (білкорозчинні, білкорозчинові, білкорозщепні) ферменти: пепсин, трипсин та ін.
ПРОТЕЗ (лат. prothesis, *-is, f*: від гр. prosthesis προσθεσις – додання, приєднання, прикріплення) заміщень, замістень, заміщувач, заміщалень, штучноорудок, штучночлен, протез.
ПРОТЕЗИРОВАНИЕ (від лат. prothesis, *-is, f*: від гр. prosthesis προσθεσις – додання, приєднання, прикріплення) заміщення, заміщування, штучноорудкування, штучночленотворення, протезування.
ПРОТЕИНЫ (лат. proteinum, *-i, n*: від гр. protos πρωτος – перший; proteion πρωτειον – перше місце; scleroproteinum, *-i, n*; osseinum, *-i, n*) білки, першобілки, первобілки, первиннобілки, простобілки, протеїни. Прості білки: альбуміни, ґлобуліни, гістони та ін.
ПРОТЕИНОГРАММА (лат. proteinogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) білкоопис, білкорозпис, протеїнограма.
ПРОТЕИНООБРАЗУЮЩИЙ () білкоутворювальний, білкоутворюючий, протеїноутворювальний, протеїноутворюючий.
ПРОТЕИНОТЕРАПИЯ (лат. proteinotherapia, *-ae, f*, albuminotherapia, *-ae, f*) білколікування, білководікування, протеїнотерапія.
ПРОТЕИНУРИЯ (лат. proteinuria, *-ae, f*, albuminuria, *-ae, f*) білкосеччя, білкосечність, *-ності*, протеїнурія.
ПРОТЕКТИВНЫЙ (анг. protective) захисний, протективний; (рос. защитный; пол. ochronny).
-ПРОТЕКТОР (лат. -protector, *-oris, m*; -protectorium, *-ii, n*) -захисник, -захищувач, -захищувальник, -протектор.
ПРОТЕОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. proteolyticus, *-a, -um*) білкорозчинний, білкорозчиновий, білкорозщепний, протеолітичний.
ПРОТИВИТЬСЯ () опиратися, чинити опір.
ПРОТИВНЫЙ () 1. огидний, гидкий; 2.*/думка/* інший, супротивний.
ПРОТИВОБАКТЕРИАЛЬНЫЙ (лат. antibacterialis, *-e*) протитоїжковий, протидрібноживцевий, протипаличковий, протибактерійний, протибактеріальний.
ПРОТИВОБАКТЕРИЙНЫЙ (лат. antibacterialis, *-e*) протитоїжковий, протидрібноживцевий, протипаличковий, протибактерійний.
ПРОТИВОВЕС () противага.
ПРОТИВОВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. antiphlogisticus, *-a, -um*) протизапальний.

ПРОТИВОГРИБКОВЫЙ (лат. antimycoticus, *-a, -um*; antifungalis, *-e*) протигрибковий.
ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ () протидія, перека.
ПРОТИВОЕСТЕСТВЕННЫЙ (лат. praeternaturalis, *-e*) протиприродний, неприродний.
ПРОТИВОЗАЧАТИЕ (лат. contraceptio, *-onis, f*) протизачаття, протизапліддя, протизаплідність, *-ності*, протизапліднення, протизапліденість, *-ності*. Попередження запліддя (запліднення).
ПРОТИВОЗАЧАТОЧНЫЙ (лат. contraceptivus, *-a, -um*) протизачатковий, протизаплідний, протизапліднювальний.
ПРОТИВОПЕЧЁНОЧНЫЙ (лат. antihepaticus, *-a, -um*) протипечінковий.
ПРОТИВОПОКАЗАНИЕ (лат. contraindicatio, *-onis, f*) протипоказання.
ПРОТИВОПОЛОЖНЫЙ (лат. contrarius, *-a, -um*; alter, *-era, -erum*) протилежний, супротивний.
ПРОТИВОПОСТАВЛЕНИЕ (лат. oppositio, *-onis, f*) протиставлення.
ПРОТИВОПОСТАВЛЯЮЩИЙ (лат. opponens, *-entis*) 1./*прикм.*/ протиставний; 2./*дієприкм.*/ що протистає.
ПРОТИВОРЕЧАЩИЙ () суперечливий.
ПРОТИВОРЕЧИТЬ () суперечити.
ПРОТИВОТЕЛО (лат. amboceptor, *-oris, m*) протитіло.
ПРОТИВОЯДИЕ (лат. antidotum, *-i, n*) протиотрута; (словац. protijed).
ПРОТО- (лат. proto-) пра-, перво-, первинно-, першо-, перед-, про-, прото-.
ПРОТОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ (лат. protodiastolicus, *-a, -um*) передсерцерозширний, передсерцерозслабний, протодіастолічний.
ПРОТОК /*ч.*/ (лат. ductus, *-us, m*; canalis, *-is, m* /*рідко f*/) протока /*ж.*/.
ПРОТОК, БОТАЛЛОВ (від імені лікаря L.Botallo (1530 – 1600)) боталлова [артеріальна] протока.
ПРОТОК, МАЛЕНЬКИЙ [ПРОТОЧЕК] (лат. ductulus, *-i, m*) проточка /*ж.*/, проточок /*ч.*/.
ПРОТОКОЛ () опис, протокол.
ПРОТОПЛАЗМА (лат. protoplasma, *-atis, n*; plasma, *-atis, n*) праутвір, *-вору*, первоутвір, *-вору*, першоутвір, *-вору*, протоплазма.
ПРОТОТИП () прообраз, першообраз, прототип.
ПРОТОЧЕК /*ч.*/ (лат. ductulus, *-i, m*) проточка /*ж.*/, проточок /*ч.*/.
ПРОТРАГИРОВАННЫЙ (лат. protractus, *-a, -um*) уповільнений, затяжний, довготривалий; переношений; простроченний, протрагований.
ПРОТРАКЦИЯ (лат. protractio, *-onis, f*) протракція.
ПРОТРОМБИН (лат. prothrombinum, *-i, n*; thrombogenum, *-i, n*) протромбін.
ПРОТРУЗИЯ (лат. protrusio, *-onis, f*) випин, вип'яття, випинання, опуклість, *-лості*, пуклавина; вирячування, протрузія.
ПРОТЫКАТЬ () простромлювати.
ПРОТЯЖЕНИЕ () протяг, /*М. на протязі*/, протяжина.
ПРОТЯНУТЬ () протягти, протягнути.
ПРОФАЗА (лат. prophasis, *-is, f*: від гр. προ – попереду + φασις – поява) передступінь, передпоява, передпроява, профаза. Перша фаза (ступінь) поділу клітини.
ПРОФЕРМЕНТ (лат. profermentum, *-i, n*) передзбродень, *-дня*, профермент.
ПРОФЕССИОНАЛ () професіонал.
ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ (лат. professionalis, *-e*) 1./*від "професія"*/ заняттєвий, професійний; 2./*від "професіонал"*/ професіональний; (пол. zawodowy; анґ., occupational).
ПРОФЕССИЯ (лат. professio, *-onis, f*) заняття, професія; (рос. занятие; пол. zawód; анґ., occupation).
ПРОФИЛАКТИКА (лат. prophylaxis, *-is, f*: від гр. προφυλακτικος – запобіжний) попередження, запобігання, профілактика; (рос. предупреждение).
ПРОФИЛАКТИЧЕСКИЙ (лат. prophylacticus, *-a, -um*: від гр. προφυλακτικος – запобіжний; praeventivus, *-a, -um*) попереджувальний, попереджуючий, упереджувальний, упереджуючий, убережний, уберігальний, запобіжний, запобіговий, запобігальний, профілактичний; (рос. предупредительный, предупреждающий, упреждающий, предохранительный).
ПРОФИЛАКТИРОВАТЬ () попереджувати, запобігати, профілактувати; (рос. предупреждать).
ПРОФИЛАКТОР (лат. prophylactor, *-oris, m*) попереджувач, попереджувальник, запобіжник, запобігач, запобігальник, профілактор; (рос. предупредитель, предохранитель).
ПРОФИЛАКТОРИЙ (лат. prophylactorium, *-ii, m*) попереджувальня, запобіжня, запобігальня, профілакторій.
ПРОФКОЙКА /*ПРОФИЛАКТИЧЕСКАЯ КОЙКА*/ () попередоліжко, упередоліжко, попереджоліжко, упереджоліжко, запобіжноліжко, запобіголіжко, профліжко /*профілактичне (попереджувальне, попереджуюче, упереджувальне, упереджуюче, убережне, уберігальне, запобіжне, запобігове, запобігальне) ліжко*/.
ПРОФУЗНЫЙ (лат. profusus, *-a, -um*) рясний, профузний; (рос. обильный; пол. obfity).
ПРОХОД (лат. meatus, *-i, m*; canalis, *-is, mf*; via, *-ae, f*) прохід.
ПРОХОД ЗАДНИЙ (лат. anus, *-i, m*) гузиця, гузник, відхідник, анус.
ПРОХОДИМОСТЬ (лат. permeabilitas, *-atis, f*) прохідність, *-ності*.
ПРОХОДИМЫЙ (лат. permeabilis, *-e*) прохідний.

ПРОЦЕДУРА (фр. procédure: від лат. procedo – просуваюсь, проходжу; лат. manipulatio, *-onis, f*) прохода, лічнопрохода, лікувальнопрохода, захід, лічнозахід, лікувальнозахід, оздоров(ч)озахід, процедура.

ПРОЦЕДУРНЫЙ (лат. manipulationis, *-e*) проходовий, лічнопроходовий, лікувальнопроходовий, заходовий, лічнозаходовий, лікувальнозаходовий, оздоров(ч)озаходовий, процедурний.

ПРОЦЕЖЕННЫЙ () проціджений.

ПРОЦЕЖИВАНИЕ (лат. colatio, *-onis, f*; filtratio, *-onis, f*) проціджування.

ПРОЦЕНТ (від лат. pro centum – на сто) відсоток, процент; (якут. бырыһыан).

ПРОЦЕНТНЫЙ (від лат. pro centum – на сто) відсотковий, процентний.

ПРОЦЕСС (лат. processus, *-us, m* – проходження, просування вперед) перебіг, послідова, процес; (рос. течение, протекание; пол. przebieg, postęp).

ПРОЦЕССУС (лат. processus, *-us, m*) паросток, процесус; (рос. отросток; пол. wyrostek).

ПРОЧНОСТЬ () 1. міцність, *-ності*; 2. тривкість, *-кості*.

ПРОЧНЫЙ () 1. міцний; 2. тривкий.

ПРОШЛЫЙ () минулий.

ПРОШЛОГОДНИЙ () торішній, минулорічний.

ПРОЩУПЫВАЕМЫЙ (лат. palpabilis, *-e*) промацуваний.

ПРОЩУПЫВАНИЕ (лат. palpatio, *-onis, f*) промацування.

ПРОЩУПЫВАТЬ (лат. palpare) промацувати.

ПРОЩУПЫВАТЬСЯ () промацуватись.

ПРОЯВЛЕНИЕ (лат. manifestatio, *-onis, f*) вияв, прояв, проявлення; (словац. prejav).

ПРОЯВЛЯТЬ () проявляти.

ПРОЯВЛЯТЬСЯ () проявлятись.

ПРУРИГИНОЗНЫЙ (лат. pruriginosus, *-a, -um*) 1. свербцевий, свербійковий; 2. сверблячий, свербучий, пруригінозний; (рос. зудящий).

ПРУРИГО (лат. prurigo, *-inis, f*) свербець, *-бця*, свербійка, чухачка, пруриго. Сверблячий висип; (рос. почесуха, зудящая сыпь).

ПРУРИГОЗНЫЙ (лат. prurigosus, *-a, -um*) свербцевий, свербійковий, пруригозний.

ПРУРИТУС (лат. pruritus, *-i, m*; cnesmus, *-i, m*) сверб, свербіж, *-бежу*, свербіння, сверблячка, чесучка, чос, *-у*, перечос, *-у*, чухачка, лоптяки, пруритус; (рос. зуд).

ПРЫГАТЬ () стрибати, скакати.

ПРЫСКАТЬ () пирскати, порскати.

ПРЯДЬ () пасмо, прядка.

ПРЯМАЯ КИШКА (лат. rectum, *-i, n*) кутня, кутниця, кутнянка, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка; (словац. konečník).

ПРЯМОЙ (лат. rectus, *-a, -um*) прямий.

ПРЯМОКИШЕЧНЫЙ (лат. rectalis, *-e*) кутневий, гузнівковий, гузнянковий, прямокишковий; (словац. konečníkový).

ПРЯТАТЬ () ховати.

ПСАММОМА (лат. psammoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від psammus, *-i, m* – пісок) псамома.

ПСАММОТЕРАПИЯ (лат. psammotherapia, *-ae, f*: від psammus, *-i, m* – пісок) псамотерапія.

ПСЕВДО- (лат. pseudo-: від гр. ψευδος – обман, вигадка, помилка) лже-, лживо-, хибно-, ніби-, наче-, мов-, мовби-, несправжньо-, неправдиво-, псевдо-; (рос. ложно-, лже-).

ПСЕВДОАНЕМИЯ (лат. pseudoanaemia, *-ae, f*) хибнонедокрів'я, лживонедокрів'я, нібинедокрів'я, наченедокрів'я, несправжньонедокрів'я, псевдоанемія.

ПСЕВДОАРТРОЗ (лат. pseudoarthrosis, *-is, f*; dysarthrosis, *-is, f*) лживосуглоб, несправжньосуглоб, нібисуглоб, хибносуглоб'я, хибносуглобість, *-бості*, лживосуглоб'я, лживосуглобість, *-бості*, нібисуглоб'я, нібисуглобість, *-бості*, начесуглоб'я, начесуглобість, *-бості*, несправжньосуглоб'я, несправжньосуглобість, *-бості*, псевдоартроз. Лживий (несправжній, неправдивий) суглоб; (рос. ложный сустав).

ПСЕВДОБУЛЬБАРНЫЙ (лат. pseudobulbaris, *-e*) хибноцибулинний, лживоцибулинний, нібицибулинний, начецибулинний, мов(би)цибулинний, несправжньоцибулинний, псевдобульбарний.

ПСЕВДОВОСПОМИНАНИЯ (лат. paramnesia, *-ae, f*) хибноспомини, лживоспомини, несправжньоспомини, псевдоспомини.

ПСЕВДОГЕРМАФРОДИТИЗМ (лат. pseudohermaphroditismus, *-i, m*) хибнодівчурство, лживодівчурство, нібидівчурство, начедівчурство, мов(би)дівчурство, несправжньодівчурство, псевдогермафродитизм.

ПСЕВДОИКТЕРУС (лат. pseudoicterus, *-i, m*) хибножовтяниця, лживожовтяниця, нібижовтяниця, начежовтяниця, мов(би)жовтяниця, несправжньожовтяниця, псевдоіктерус.

ПСЕВДОКРУП [ЛОЖНЫЙ КРУП] (лат. laryngitis subglottica; pseudocroup) хибноблониця, хибнослиногор, лживоблониця, лживослиногор, несправжньоблониця, несправжньослиногор, нібиблониця, нібислиногор, псевдокруп [лживий (хибний, несправжній, ніби) круп (блониця, слиногор)].

ПСЕВДОЛЕЙКЕМИЯ (лат. pseudoleukaemia, *-ae, f*; aleukaemia, *-ae, f*) хибнобілокрів'я, лживобілокрів'я, нібибілокрів'я, начебілокрів'я, мов(би)білокрів'я, несправжньобілокрів'я, псевдолев/йкемія.

ПСЕВДОМЕМБРАНА (лат. pseudomembrana, *-ae, f*) хибноперепонка, лживоперепонка, нібиперепонка, начеперепонка, мов(би)перепонка, несправжньоперепонка, хибноперетинка, лживоперетинка, нібиперетинка, несправжньоперетинка, псевдомембрана.

ПСЕВДОМЕМБРАНОЗНЫЙ (лат. pseudomembranosum, *-a, -um*; pseudomembranaceus, *-a, -um*) хибноплівковий, несправжньоплівковий, псевдоплівковий, хибноплівчастий, несправжньоплівчастий, псевдоплівчастий, хибноперепонковий, лживоперепонковий, нібиперепонковий, начеперепонковий, мов(би)перепонковий, несправжньоперепонковий, псевдоперепонковий, лживоперетинковий, хибноперетинковий, несправжньоперетинковий, псевдоперетинковий, псевдомембранозний; (рос. ложноплёночный, ложноплёнчатый, ложноперепончастый, псевдоплёнчатый; пол. rzekomobłoniczy).

ПСЕВДОМЕНСТРУАЦИЯ (лат. pseudomenstruatio, *-onis, f*) хибномісячка, лживомісячка, нібимісячка, начемісячка, мов(би)місячка, несправжньомісячка, псевдоменструація.

ПСЕВДОПЕРИТОНИТ (лат. pseudoperitonitis, *-tidis, f*; peritonismus, *-i, m*) хибноочерев(инн)иця, хибноочерев(ин)озапал, хибноочерев(ин)озапалення, лживоочерев(инн)иця, лживоочерев(ин)озапал, лживоочерев(ин)озапалення, нібиочерев(инн)иця, нібиочерев(ин)озапал, нібиочерев(ин)озапалення, начеочерев(инн)иця, начеочерев(ин)озапал, начеочерев(ин)озапалення, несправжньоочереви(нни)ця, несправжньоочерев(ин)озапал, несправжньоочерев(ин)озапалення, псевдоперитоніт.

ПСЕВДОПЛЁНЧАТЫЙ (лат. pseudomembranosum, *-a, -um*; pseudomembranaceus, *-a, -um*) хибноплівчастий, несправжньоплівковий, хибноперепонковий, лживоперепонковий, нібиперепонковий, начеперепонковий, мов(би)перепонковий, несправжньоперепонковий, лживоперетинковий, хибноперетинковий, псевдоплівчастий; (рос. ложноплёнчатый, ложноплёночный, ложноперепончастый; пол. rzekomobłoniczy).

ПСЕВДОТУБУЛИ (лат. pseudotubuli */pl./*) лжетрубочки, лживотрубочки, хибнотрубочки, нібитрубочки, начетрубочки, мов(би)трубочки, несправжньотрубочки, неправдивотрубочки, псевдотубулі.

ПСЕВДОТУМОР (лат. pseudotumor, *-oris, m*) хибнопухлина, лживопухлина, нібипухлина, начепухлина, мов(би)пухлина, несправжньопухлина, псевдотумор; (пол. guz rzekomy).

ПСЕВДОУРЕМИЯ (лат. pseudouraemia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) хибносечокрів'я, лживосечокрів'я, нібисечокрів'я, начесечокрів'я, мов(би)сечокрів'я, псевдоуремія. Лжива (хибна, нібн, наче, мов, мовби) уремія; (рос. ложномочекровие; пол. mocznica rzekoma).

ПСИЛОЗ (лат. psilosis, *-is, f*) голомозість, *-зості*, плішивість, *-вості*, вилисіння, облисіння, псилоз; (рос. плешивость).

ПСИТАКОЗ (лат. psittacosis, *-is, f*: від гр. ψιττακος psittakos – папуга) відпапугохвороба, відпапугохворість, *-рості*, пситакоз. Вид орнітозу (відптахохвороби, відптахохворості).

ПСИХ */розм./* (лат. psychicus, *-i, m*: від гр. ψυχη psyche – душа) божевільний, душевнохворий, душевнохворець, *-рця*, душевник, псих. Хворий на психічні (душевні) розлади; (рос. сумасшедший).

ПСИХ- (лат. psych-; psycho-: від гр. ψυχη psyche – душа) духо-, душо-, душе-, душевно-, псих-; */див. тж ПСИХО-/.*

ПСИХАСТЕНИЯ (лат. psychasthenia, *-ae, f*) душ(е(вн)о)слабкість, *-кості*, душ(е(вн)о)кволість, *-лості*, психастенія.

ПСИХИАТР (лат. psychiater, *-tri(s), m*: від гр. ψυχη psyche – душа + iatros – лікар) душолікар, душелікар, душевнолікар, психіатр. Лікар – спеціаліст (фахівець, знавець) із психічних (душевних) хвороб; (анг., alienist; фр., aliéniste; нім., Irrenarzt).

ПСИХИАТРИЧЕСКАЯ БОЛЬНИЦА, ПСИХБОЛЬНИЦА () божевільня, душолікарня, душелікарня, душевнолікарня, лікарня для душевнохворих, психіатрична (душевнолікарська, душевнолікувальна) лікарня, психлікарня.

ПСИХИАТРИЧЕСКИЙ (лат. psychiatricus, *-a, -um*) душевнолікарський, душевнолікувальний, психіатричний.

ПСИХИАТРИЯ (лат. psychiatria, *-ae, f*: від гр. ψυχη psyche – душа + iatreia – лікування) душолікарство, душевнолікарство, душолікарювання, психіатрія; (фр., médecine mentale; нім., Irrenheilkunde; яп. seishin igaku).

ПСИХИКА (лат. psychica, *-ae, f*: від гр. ψυχικος psychikos – душевний) душев'я, душість, *-шості*, психіка.

ПСИХИЧЕСКИЙ (лат. psychicus, *-a, -um*: від гр. ψυχικος psychikos – душевний; mentalis, *-e*) 1. душевний, душісний; 2. божевільний, психічний; (рос. 1. душевный; 2. душевнобольной, сумасшедший; словац. duševný; анг., mental; фр. mental; нім., seelisch).

ПСИХО- (лат. psycho-; psych-: від гр. ψυχη psyche – душа) духо-, душо-, душе-, душевно-, психо-; */див. тж ПСИХ-/.*

ПСИХОАНАЛИЗ (лат. psychoanalysis, *-is, f*) душорозклад, душерозбір, *-бору*, душедослідження, психоаналіз.

ПСИХОВАННЫЙ */розм./* () дратівний, дратівливий, роздратований, нервовий, знервований, психований; (рос. раздражённый, нервный).

ПСИХОВАТЬ */розм./* () дратуватись, роздратовуватись, злитись, розлютовуватись, нервувати, нервуватись, психувати; (рос. раздражаться, нервничать).

ПСИХОГЕНИЯ (лат. psychogenia, *-ae, f*) психогенія.

ПСИХОГЕННЫЙ(лат. psychogenes, *G. -is*) душевнопохідний, душевнопричинний, душевнопричиновий, психогенний.

ПСИХОЗ (лат. psychosis, *-is, f*: від гр. ψυχη psyche – душа) душорозлад, душ(евн)охвороба, душ(евн)охворість, *-рості*, психоз; (пол., choroba umysłowa; нім., Geisteskrankheit; анг., mental illness, mental disease, insanity; фр. maladie mentale; чеч. джинийн цамгар */букв. хвороба від джинів, тобто злих духів/*).

-ПСИХОЗ (лат. -psychosis, *-is, f*: від гр. ψυχη psyche – душа) -душорозлад, -душ(евн)охвороба, -душ(евн)охворість, *-рості*, -психоз.

ПСИХОЛОГ (лат. psychologus, *-i, m*: від гр. ψυχη psyche – душа + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) душівник, душознавець, *-вця*, лог; */жін./* душівниця, душознавиця, психологиня.

ПСИХОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. psychologicus, *-a, -um*: від гр. ψυχη psyche – душа + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) душівничий, душознавчий, душознавський, душознавецький, психологічний.

ПСИХОЛОГИЯ (лат. psychologia, *-ae, f*: від гр. ψυχη psyche – душа + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) душівництво, душознавство, психологія.

ПСИХОМОТОРНЫЙ (лат. psychomotorius, *-a, -um*; psychomotoricus, *-a, -um*) душ(евн)оруховий, психомоторний.

ПСИХОНЕВРОЗ (лат. psychoneurosis, *-is, f*) душ(евн)онервів'я, душ(евн)онервовість, *-вості*, психоневроз.

ПСИХОПАТИЧЕСКИЙ (лат. psychopathicus, *-a, -um*) душ(евн)охворний, душ(евн)охворісний, психопатичний.

ПСИХОПАТИЯ (лат. psychopathia, *-ae, f*: від гр. ψυχη psyche – душа + pathos – страждання) душ(евн)охвор'я, душ(евн)охворість, *-рості*, розумохворобливість, *-вості*, психопатія; (анг., disorder of the mind).

ПСИХОПАТОЛОГИЯ (лат. psychopathologia, *-ae, f* від гр. ψυχη psyche – душа + pathos – страждання + logos – наука, вчення) душ(евн)охвороба, душ(евн)охворобливість, *-вості*, душ(евн)охворобництво, душ(евн)охворобівництво, психопатологія.

ПСИХОПАТОПОДОБНЫЙ () душ(евн)охворoccподібний, душ(евн)охворісноподібний, психопатоподібний.

ПСИХОСОМАТИКА (лат. psychosomatica, *-ae, f*: від гр. ψυχη psyche – душа + σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло; σωματικος somatikos – тілесний) душ(евн)отілість, *-лості*, душ(евн)отіловість, *-вості*, душ(евн)отілесність, *-ності*, психосоматика.

ПСИХОСОМАТИЧЕСКИЙ (лат. psychosomaticus, *-a, -um*: від гр. ψυχη psyche – душа + σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло; σωματικος somatikos – тілесний) душ(евн)отілий, душ(евн)отіловий, душ(евн)отілесний, психосоматичний.

ПСИХОТЕРАПИЯ (лат. psychotherapia, *-ae, f*) душолікування, психотерапія.

ПСИХОЭНЕРГИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* душ(евн)опосилювальний, душ(евн)опосилюючий, психоенеґізувальний, психоенеґізуючий; 2.*/дієприкм./* що душ(евн)опосилює, що психоенеґізує.

ПСИХУШКА */розм./*, **ПСИХБОЛЬНИЦА, ПСИХИАТРИЧЕСКАЯ БОЛЬНИЦА** () божевільня, дурка, психушка. Психлікарня, психіатрична (душевнолікарська, душевнолікувальна) лікарня, душолікарня, душелікарня, душевнолікарня, лікарня для душевнохворих; (рос. дурдом).

ПСОИТ (лат. psoitis, *-tidis, f*) псоїт.

ПСОРИАЗ (лат. psoriasis, *-is, f*: від гр. ψωριαω – страждаю шкірним захворюванням) лушпинець, *-нця*, лушпій, лускатець, *-тця*, лускатий (лускуватий) обрісник (лишай), псоріаз.

ПСОРИОЛОГ (лат. psoriologus, *-i, m*: від psoriasis, *-is, f* – лушпинець, *-нця*, лушпій, лускатець, *-тця*, лускатий (лускуватий) обрісник (лишай), псоріаз: від гр. ψωριαω – страждаю шкірним захворюванням) лушпинечівник, лушпійничівник, лускатечівник, псоріолоґ.

ПСОРИОЛОГИЯ (лат. psoriologia, *-ae, f*: від psoriasis, *-is, f* – лушпинець, *-нця*, лушпій, лускатець, *-тця*, лускатий (лускуватий) обрісник (лишай), псоріаз: від гр. ψωριαω – страждаю шкірним захворюванням) лушпинечівництво, лушпійничівницво, лускатечівництво, псоріологія.

ПТЕРИГИЙ (лат. pterygium, *-ii, n*) птеригій.

ПТЕРИГОИДНЫЙ (лат. pterygoideus, *-a, -um*: від гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) крилуватий, крилоподібний, птериґоїдний.

ПТИАЛИЗМ (лат. ptyalismus, *-i, m*; ptyalorrhoea, *-ae, f*; sialorrhoea, *-ae, f*) слинотеча, слинотіч, *-течі*, птіалізм; (рос. слюнотечение; пол. ślinotok, ślinienie się; словац., slinenie).

ПТИАЛИН (лат. ptyalinum, *-i, n*) птіалін. Фермент слини.

ПТИЛОЗ (лат. ptilosis, *-is, f*) віевипад, віевипадіння, птилоз. Випадіння вій.

ПТИЧИЙ () пташиний.

ПТИЧЬЕ ЛИЦО (лат. retrognathia, *-ae, f*) пташине обличчя.

-ПТИЗ (лат. -ptysis, *-es, f*: від гр. ptysis, *-es. f* – плювання, відхаркування: від гр. ptyo – плювати; -ptoë, *-es, f*) -харкання, -птиз; (рос. -харканье).

-ПТОЗ (лат. -ptosis, *-is, f*: від гр. πτωσις ptosis – падіння) -опуст, -опущення, -птоз.

ПТОЗ (лат. ptosis, *-is, f*: від гр. πτωσις ptosis – падіння) опуст, опущення, птоз; (рос. опущение).

-ПТОЭ (лат. -ptoë, *-es, f*; -ptysis, *-es, f*: від гр. ptyo – плювати) -харкання, -птое; (рос. -харканье).

ПУБЕРТАТНЫЙ (від лат. pubertas, *-atis, f* – статева зрілість, змужнілість; puber, *-eris*) статеводозрівальний, статеводозрілий, статевозрілий, станівний; змужнілий, зматерілий, пубертатний.

ПУБИОТОМИЯ (лат. pubiotomia, *-ae, f*) пубіотомія.

ПУБЛИЧНЫЙ ДОМ () будинок розпусти, повійницький будинок, нерядний дім, публічний дім; (рос. дом терпимости).

ПУБЛИЧНАЯ ЖЕНЩИНА (лат. prostituta, *-ae, f*; prostibilis, *-is, f*; prostibula, *-ae, f*; prostibulum, *-i, n*) повія, повійниця, блудниця, перелюбка, перелюбниця, шльондра, публічна жінка; (рос. блудница, уличная, шлюха); */див. тж **ПРОСТИТУТКА**/*.

ПУГАТЬ () лякати, полохати.

ПУГОВИЦА () гудзик.

ПУГОВЧАТЫЙ () гудзикуватий.

ПУДЕНДАЛЬНЫЙ (лат. pudendalis, *-e*; pudendus, *-a, -um*) соромітний, пудендальний; (рос. срамный, срамной).

ПУДЕНДНЫЙ (лат. pudendus, *-a, -um*; pudendalis, *-e*) соромітний, пудендний; (рос. срамный, срамной).

ПУЗЫРЁК (лат. vesicula, *-ae, f*) 1. міхурець, *-рця*; 2. пухирець, *-рця*; (словац. mechúrik).

ПУЗЫРНОВЛАГАЛИЩНЫЙ (лат. vesicovaginalis, *-e*) міхуропіхвовий, міхуропіхвинний.

ПУЗЫРНОПРЯМОКИШЕЧНЫЙ (лат. vesicorectalis, *-e*) міхурокутневий, міхурогузнівковий, міхурогузнянковий, міхуропрямокишковий.

ПУЗЫРНЫЙ (лат. cysticus, *-a, -um*; vesicalis, *-e*) міхуровий; (словац. mechúrový).

ПУЗЫРНЫЙ ЗАНОС (лат. mola hydatidosa) міхуровий занесок, *-ска*, пухирний занесок, *-ска*.

ПУЗЫРЧАТКА 1.(лат. pemphigus, *-i, m*) міхурчатка, пухирчатка; 2.*/бот./* (лат. Utricularia, *-ae, f L.*) пухирник.

ПУЗЫРЧАТЫЙ (лат. bullosus, *-a, -um*; vesicularis, *-e*; vesiculosus, *-a, -um*) 1. міхурчастий; 2. пухирчатий, пухирчастий, пухиристий; (словац. mechúrikovitý).

ПУЗЫРЬ 1.(лат. vesica, *-ae, f*) міхур; 2.() пухир.

ПУЗЫРЬ, ЖЁЛЧНЫЙ (лат. vesica fellea; cholecystis, *-is, f*: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний (жовчовий, жовчевий) міхур.

ПУЗЫРЬ, МОЧЕВОЙ (лат. vesica urinaria; cystis, *-is, f*: від гр. κυστις kystis – міхур) сечник, сечоміхур, сечовий міхур.

ПУЗЫРЬКОВЫЙ (лат. bullosus, *-a, -um*; vesicularis, *-e*; vesiculosus, *-a, -um*) 1. міхурцевий; 2. пухирцевий.

ПУЗЫРЬКОВЫЙ ЛИШАЙ (лат. herpes, *-etis, m*) пухирчатка, осипка пухирчата, обрісник (лишай) пухирчатий.

ПУЛЯ () куля.

ПУЛЬВЕРИЗАЦИЯ (лат. pulverisatio, *-onis, f*) розпорошення, розпиляння, розпилювання, розпилення, пульверизація.

ПУЛЬВИНАР (лат. pulvinar, *-aris, n*) подушка, пульвінар.

ПУЛЬМО- (лат. pulmo-: від pulmo, *-onis, m* – легеня) легене-, легенево-, пульмо-; (рос. лёгочно-).

ПУЛЬМОНАЛЬНЫЙ (лат. pulmonalis, *-e*: від pulmo, *-onis, m* – легеня) легеневий, пульмональний; (рос. лёгочный).

ПУЛЬМОНОЛОГ (лат. pulmonologus, *-i, m*: від pulmo, *-onis, m* – легеня) легеневик, легенівник, легенезнавець, *-вця*, легенелікар, пульмонолог; */жін./* легеневиця, легенівниця, легенезнавиця, легенелікарка, пульмонологиня.

ПУЛЬМОНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. pulmonologicus, *-a, -um*: від pulmo, *-onis, m* – легеня) легеневичий, легеневицький, легенівничий, легенівницький, легенезнавчий, легенезнавський, пульмонологічний.

ПУЛЬМОНОЛОГИЯ (лат. pulmonologia, *-ae, f*: від pulmo, *-onis, m* – легеня) легеневицтво, легенівництво, легенезнавство, пульмонологія.

ПУЛЬМОНЭКТОМИЯ (лат. pulmonectomia, *-ae, f*: від pulmo, *-onis, m* – легеня; pneumonectomia, *-ae, f*) легеневитин, легеневитинання, легеневитнення, пульмонектомія.

ПУЛЬПА (лат. pulpa, *-ae, f* – м'якуш) 1. мезга, м'якуш, м'якоть, пульпа; 2.*/зуба/* зубом'якуш, зубом'якоть; 3.*/селезінки/* селезінком'якуш, селезінком'якоть; 4. кисіль, пульпа; (рос. мякоть).

ПУЛЬПИТ (лат. pulpitis, *-tidis, f*) зуб(н)ом'якушниця, зуб(н)ом'якушезапал, зуб(н)ом'якушезапалення, зуб(н)ом'якотниця, зуб(н)ом'якотезапал, зуб(н)ом'якотезапалення, зубна м'якушниця (м'якотниця), зубний м'якушезапал (м'якотезапал), зубне м'якушезапалення (м'якотезапалення), пульпіт.

ПУЛЬПОЗНЫЙ (лат. pulposus, *-a, -um*) м'якушний, м'якушевий, м'якотний, м'якотневий, зуб(н)ом'якушний, зуб(н)ом'якушевий; м'ясистий, м'яский, пульпозний; (рос. мякотный, мясистый).

ПУЛЬС (лат. pulsus, *-us, m* – удар, поштовх: від pellere, *pp. pulsus* – ударяти, бити, штовхати; sphygmus, *-i, m*) гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс; (пол. tętno; словац., tep; чес. tep: від tepati – вдаряти, чеканити; нім., Pulsschlag; гр. σφυγμος sphygmos; яп. myaku).

ПУЛЬС, НОРМАЛЬНЫЙ [РИТМИЧНЫЙ, РАВНОМЕРНЫЙ] (лат. eurhythmia, *-ae, f*) рівнобиття, рівнобій, рівнобійність, *-ності*, нормальний [звичайний, звичневий, ритмічний [рівномірний, рівнобійний]] пульс [гоп'як, живець, живчик, бійник].

ПУЛЬСА, ОТСУТСТВИЕ [НЕОСЯЗАЕМОСТЬ] (лат. acrotismus, *-i, m*) небиття, безбій, безбійність, *-ності*, відсутність [невідчутність] пульсу [гоп'яка, живця, живчика, бійника].

ПУЛЬСАЦИЯ (лат. pulsatio, *-onis, f* – удари, биття; palpitatio, *-onis, f*; sphyxis, *-is, f*) биття, постук, стукіт, стукотіння, токіт, пульсація; (рос. биение; гр. sphyxis).

ПУЛЬСИРОВАТЬ (лат. pulsare) бити, пульсувати.

ПУЛЬСИРУЮЩИЙ (лат. pulsans, *-antis*) 1./*прикм.*/ б'ючий, пульсувальний, пульсуючий; 2./*дієприкм.*/ що б'є, що пульсує.

ПУНКТ (від лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка) точка, місце, пункт; (словац. stanica, bod).

ПУНКТ, САНИТАРНЫЙ () оздоровня, здоровня, санітарний пункт; (словац. ošetrovňa, zdravotné stredisko).

ПУНКТИРОВАНИЕ (лат. punctio, *-onis, f*: від лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка; paracentesis, *-is, f*) проколення, проколювання, протинання, протнення, протикання, проткнення, пунктування.

ПУНКТИРОВАТЬ (лат. punctare: від лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка) проколювати, протинати, протикати, протнути, протктнути, пунктувати.

-ПУНКТУРА (лат. -punctura, *-ae, f*: від лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка) -крапкування, -вколювання, -пунктура; (рос. -укалывание).

ПУНКЦИОННЫЙ () прокольний, проколювальний, протиновий, протинальний, протиковий, протикальний, пункційний.

ПУНКЦИЯ (лат. punctio, *-onis, f* – укол: від лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка; paracentesis, *-is, f*) прокол, проколення, проколювання, протин, протинання, протнення, протик, протикання, проткнення, пункція; (рос. прокол; пол. kłucie, nakłucie, przekłucie, przebicie).

-ПУНКЦИЯ (лат. -punctio, *-onis, f* – укол: від лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка; -centesis, *-is, f*) -прокол, -проколення, -проколювання, -протин, -протинання, -протнення, -протик, -протикання, -проткнення, -пункція.

ПУНКЦИЯ ВЕНЫ (лат. venaepunctio, *-onis, f*; venaepunctura, *-ae, f*) (синьо)жилопрокол, (синьо)жилопроколення, (синьо)жилопроколювання,(синьо)жилопротик, (синьо)жилопротикання, (синьо)жилопроткнення, венепункція, пункція вени.

ПУНКЦИЯ СЕРДЦА (лат. cardiocentesis, *-is, f*) серцепрокол, серцепроколення, серцепроколювання, серцепроти(к/н), серцепроти(к/н)ання, серцепрот(к)нення, пункція (прокол, проколення, проколювання, протин, протинання, протнення, протик, протикання, проткнення) серця.

ПУП () пуп.

ПУПИЛЛЯРНЫЙ (лат. pupillaris, *-e*: від pupilla, *-ae, f* – зіниця, зінка, зрінка, зрівка, суйок, чоловічок: від *зменш.* від pupa – дівчинка, лялька) зіничний, пупілярний; (рос. зрачковый).

ПУПОВИНА, ПУПОЧНЫЙ КАНАТИК (лат. funiculus umbilicalis) пуповина, пуповиння, пупковий канатик (тяжик, проводець, *-дця*).

ПУПОВИНЫ, ПЕРЕРЕЗКА (лат. omphalotomia, *-ae, f*) пуповиноперетин, пуповиноперетинання, пуповиноперетнення, пуповинопереріз, пуповиноперерізання, пуповиноперерізування, переріз (перерізання, перерізування) пуповини.

ПУПОК (лат. umbilicus, *-i, m*; omphalus, *-i, m*) пупець, *-вця*, пупок, *-пка*.

ПУПОЧЕК () пупчик, пупочок, *-чка*.

ПУПОЧНЫЙ (лат. umbilicalis, *-e*) пупцевий, пупковий.

ПУПОЧНЫЙ КАНАТИК, ПУПОВИНА(лат. funiculus umbilicalis) пуповина, пупковий канатик (тяжик, проводець, *-дця*).

ПУРПУРА (лат. purpura, *-ae, f* – червоний колір (барва): від гр. πορφυρα porphyra – багряниця) червонянка, червоновисип, крововисип, кров'яновисип, багрянка, багряниця, пурпура. Висип у вигляді численних крововиливів у товщу шкіри та слизових оболонок.

ПУСТОЙ (лат. vacuus, *-a, -um*; cavus, *-a, -um*) порожній, пустий.

ПУСТУЛА (лат. pustula, *-ae, f* – пухир, гнійник, гнояк, гноячок, гнояночка: від pus, *puris, n* – гній) гноячок, *-чка*, гнояночка, гноєвисип, пустула. Пухирець з гнійним вмістом.

ПУСТУЛЁЗНЫЙ (лат. pustulosus, *-a, -um*) гноячковий, гнояночковий, пустульозний.

ПУТАМЕН (лат. putamen) лузга, лушпина, лушпиння, шкаралупа, путамен.

ПУТАТЬ () плутати.

ПУТРИДНЫЙ (лат. putridus, *-a, -um*) гнилий, гнильний, гнилявий, путридний.

ПУТЬ (лат. via, *-ae, f*; tractus, *-i, m*) шлях; дорога; колія.

ПУЧЕГЛАЗИЕ (лат. exophthalmus, *-i, m*; exophthalmia, *-ae, f*) вирлоокість, *-кості*, виряченість, *-ності*, вирячкуватість, *-тості*, витрішкуватість, *-тості*, /*розм.*/ банькатість, *-тості*.

ПУЧЕГЛАЗЫЙ (лат. exophthalmicus, *-a, -um*) вирлоокий, витрячений, вирячкуватий, витрішкуватий, /*розм.*/ банькатий.

ПУЧЕНИЕ 1. (лат. meteorismus, *-i, m*) дмучка, надим, обдимання, здимання, здуття; 2. витріщання, вирячування.

ПУЧИТЬ () 1./*живіт*/ обдимати, здимати, здувати; 2./*очі*/ витріщати, вирячувати, лупити.

ПУЧКИ () жмутки.
ПУЧКОВЫЙ (лат. fasciculatus, *-a, -um*) жмутковий.
ПУЧОК (лат. fasciculus, *-i, m*; funiculus, *-i, m*; tractus, *-i, m*) жмуток.
ПУШОК (лат. lanugo, *-inis, f*) пушок, мохначка, мохначок.
ПУШКОВЫЙ (лат. lanuginosus, *-a, -um*) пушковий, мохначковий.
ПУЭРИЛИЗМ (лат. puerilismus, *-i, m*: від puerilis, *-e* – дитячий: від puer – дитина) дитячість, *-чості*, пуерилізм; (рос. детскость, ребячество; пол. dziecięcość).
ПУЭРИЛЬНЫЙ (лат. puerilis, *-e*: від puer – дитина; infantilis, *-e*) дитячий, дитинний, дитинячий, дитинницький, пуерильний; (рос. детский, ребяческий).
ПУЭРПЕРАЛЬНЫЙ (лат. puerperalis, *-e*: від puergera, *-ae, f* – породілля: від puergerium, *-ii, n* – пологи: від puer – дитина + pario – народжувати) післяпологовий, пуерперальний; (рос. послеродовый; пол. połogowy).
ПУЭРПЕРИЙ (лат. puerperium, *-ii, n* – пологи: від puer – дитина + pario – народжувати) післяположжя, пуерперій. Післяпологовий період (часопроміжок); (пол. połóg).
ПЧЕЛА () бджола.
ПЫЛЬ () пил, порох.
ПЫЛЬНЫЙ () порошний.
ПЫЛЬЦА (лат. pollen) пилок.
ПЫТАТЬСЯ () намагатися.
ПЯСТНЫЙ (лат. metacarpalis, *-e*) п'ястковий, п'ястовий, середручний, середруччевий.
ПЯСТЬ (лат. metacarpus, *-i, m*) п'ясток, п'ястя, п'ясть, середруччя.
ПЯТА (лат. calx, *-icis, f*) п'ята.
ПЯТИУГОЛЬНИК () п'ятикутник.
ПЯТКА (лат. calx, *-icis, f*) п'ятка.
ПЯТНИСТЫЙ (лат. maculatus, *-a, -um*; maculosus, *-a, -um*) плямистий.
ПЯТНО (лат. macula, *-ae, f*; kelis, *-is, f*) пляма, цятка.
ПЯТНО, БЕЛОЕ, НА РОГОВИЦЕ [БЕЛЬМО] (лат. leucoma, *-atis, n /pl. -ata/*) більмо, полуда, біла пляма на рогівці.
ПЯТНО, РОДИМОЕ [РОДИНКА] (лат. naevus, *-i, m*) родимка, родима пляма.
ПЯТНО, СИНЕЕ (лат. livor) синюха, синець, *-нця*, посиніння, синя пляма.
ПЯТОЧНАЯ КОСТЬ (лат. calx, *-icis, f*) п'яткова кістка.
ПЯТОЧНЫЙ (лат. calcaneus, *-a, -um*) п'ятковий.
ПЯТЫЙ (лат. quintus, *-a, -um*) п'ятий.
ПЬЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ питущий; 2./*дієприкм.*/ що п'є; 3./*імен.*/ питець, *-тця*.
ПЬЯНЕТЬ () п'яніти, п'янішати.
ПЬЯНИТЬ () п'янити.
ПЬЯНИЦА (лат. potator, *-oris, m*; alcoholicus, *-i, m*; alkoholicus, *-i, m*) п'яниця, пияк, пияка, питець, *-тця*.
ПЬЯНОЕ СОСТОЯНИЕ; ОПЬЯНЕНИЕ (лат. ebrietas, *-atis, f*) сп'яніння, стан сп'яніння, п'яний стан.
ПЬЯНСТВО (лат. ebriositas, *-atis, f*) пияцтво, п'янство, пиятика.
ПЬЯНСТВО, ХРОНИЧЕСКОЕ (лат. alcoholismus, *-i, m*) хронічне (тривале, довготривале) пияцтво (п'янство).
ПЬЯНСТВОВАТЬ () пиячити.
ПЬЯНЫЙ () п'яний; п'яницький.
ПЬЯНЯЩИЙ () 1./*прикм.*/ п'янкий, п'янливий, п'янючий; 2./*дієприкм.*/ що п'янить.

абвгдеёжзийклмноп

Р р

стуфхцчшщъыьэюя

РАБДОМИОМА (лат. rhabdomyoma, *-atis, n /pl. -ata/*) рабдоміома.
РАВНИНА */РОВНОЕ МЕСТО/* (лат. campus, *-i, m*; planum, *-i, n*) рівнина.
РАВНОВЕСИЕ () рівновага.
РАВНОДУШИЕ () байдужжя, байдужість, *-жості*.
РАВНОДУШНЫЙ (лат. indifferens, *-entis*) байдужий.
РАВНОМЕРНОСТЬ (лат. rhythmus, *-i, m*) рівномірність, *-ності*, рівномір'я.
РАВНОМЕРНООБЩЕСУЖЕННЫЙ (лат. aequabiliter justominor) рівномірнозагальнозвужений.
РАВНОМЕРНЫЙ (лат. rhythmicus, *-a, -um*) рівномірний.
РАВНОМЕРНЫЙ ПУЛЬС (лат. eurhythmia, *-ae, f*) рівнобиття, рівнобій, рівнобійність, *-ності*, рівномірний пульс (гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник).
РАВНЫЙ (лат. aequalis, *-e*) рівний.
РАГАДЫ (лат. rhagades) раґади.
РАДИАЛЬНЫЙ (лат. radialis, *-e*: від radius, *-ii, m* – промінь) променевий, промінний, променистий, променястий, променюватий, променеподібний, радіальний; (рос. лучевой, лучистый, лучевидный, лучеобразный; пол. 1. promieniowy, szprychowy; 2. promieniujący).
РАДИАЦИОННЫЙ (лат. radiationis, *-e*: від radius, *-ii, m* – промінь) випромінний, випромінювальний, променевий, променевісний, промінний, променистий, радіаційний; (рос. лучевой, излучающий, лучеиспускающий).
РАДИАЦИЯ (лат. radiatio, *-onis, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) випромінення, випромінювання, промінювання, променевість, *-вості*, промінність, *-ності*, променистість, *-тості*, променевисилання, радіація; (рос. излучение, лучеиспускание; пол. promienistość, promieniowanie).
РАДИКАЛ (лат. radical, *-is, m*; radicale, *-is, n*: від radix, *-icis, f* – корінь) залишок, корінь, радикал, *-лу*; (пол. rodnik, grupa rodnikowa).
РАДИКАЛЬНЫЙ (лат. radicalis, *-e*: від radix, *-icis, f* – корінь) корінний, докорінний, ґрунтовний, радикальний; (рос. коренной, основательный; пол., korzeniowy).
РАДИКОТОМИЯ (лат. radicotomia, *-ae, f*: від radix, *-icis, f* – корінь) радикотомія.
РАДИКУЛИТ (лат. radiculitis, *-tidis, f*: від radiculus, *-i, m* – корінець, *-нця*: від radix, *-icis, f* – корінь) корінцевиця, корінцезапал, корінцезапалення, радикуліт. Корінцевий неврит.
РАДИКУЛЯРНЫЙ (лат. radicularis, *-e*: від radiculus, *-i, m* – корінець, *-нця*: від radix, *-icis, f* – корінь) корінцевий, радикулярний; (рос. корешковый).
РАДИО- (лат. radio-: від radius, *-ii, m* – промінь) промене-, випроміно-, випромінювально-, радіо-; (рос. луче-; пол. promienio-).
РАДИОАКТИВНОСТЬ (лат. radioactivitas, *-atis, f*; radioactivatio, *-onis, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) випромінність, *-ності*, випромінювальність, *-ності*, випромінюваність, *-ності*, випроміноздатність, *-ності*, променездатність, *-ності*, променетворчість, *-чості*, радіоактивність, *-ності*; (пол. promieniotwórczość).
РАДИОАКТИВНЫЙ (лат. radioactivus, *-a, -um*: від radius, *-ii, m* – промінь) випромінний, випромінювальний, випромінюючий, випроміноздатний, променездатний, променетворчий, радіоактивний; (пол. promieniotwórczy).
РАДИОГРАФИЯ (лат. radiographia, *-ae, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променезображення, променезображання, променезображування, радіоґрафія.
РАДИОДЕРМИТ (лат. radiodermitis, *-tidis, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променешкірниця, променешкірозапал, променешкірозапалення, радіодерміт.
РАДИОИММУНОАНАЛИЗ (лат. radioimmunoanalysis, *-is, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променеопородослідження, радіоімуноаналіз.
РАДИОЛОГ (лат. radiologus, *-i, m*: від radius, *-ii, m* – промінь) промінник, променівець, *-вця*, променівник, променезнавець, *-вця*, радіолоґ; */жін./* промінниця, променівиця, променівниця, променезнавиця, радіолоґиня.
РАДИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. radiologicus, *-a, -um*: від radius, *-ii, m* – промінь) промінничий, променівський, променівничий, променезнавчий, радіолоґічний.
РАДИОЛОГИЯ (лат. radiologia, *-ae, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) промінництво, променівство, променівництво, променезнавство, радіолоґія.
РАДИОМЕЧЕНЫЙ (анґ. radiolabeled: від radius, *-ii, m* – промінь) радіомічений.

РАДИОПРОТЕКТОР (лат. radioprotector, *-oris, m*: від radius, *-ii, m* – промінь) променезахисник, променезахищувач, випромінезахисник, випромінезахищувач, радіопротектор. Радіозахисний засіб.
РАДИОРЕЗИСТЕНТНОСТЬ (лат. radioresistentitas, *-atis, f*; radioresistentia, *-ae, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променестійкість, *-кості*, променевитрим, променеопір, променеопірність, *-ності*, випроміновитрим, випроміноопір, випроміноопірність, *-ності*, радіостійкість, *-ності*, радіорезистентність, *-ності*; (рос. радиостойкость; пол. promienioodporność).
РАДИОРЕЗИСТЕНТНЫЙ (лат. radioresistent(i)us, *-a, -um*: від radius, *-ii, m* – промінь) променестійкий, променевитримний, променеопірний, випроміновитримний, випроміноопірний, радіостійкий, радіорезистентний; (рос. радиостойкий; пол. promienioodporny).
РАДИОСЕНСИБИЛИЗАТОР (лат. radiosensibilisator, *-oris, m*: від radio-: від radius, *-ii, m* – промінь + sensus – відчуття) променезчутливлювач, променеучутливлювач, випромінезчутливлювач, випромінеучутливлювач, радіосенсибілізатор. Радіосенсибілізаційний засіб.
РАДИОСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ (лат. radiosensibilisatio, *-onis, f*: від radio-: від radius, *-ii, m* – промінь + sensus – відчуття) променезчутливлення, променеучутливлення, випромінезчутливлення, випромінеучутливлення, радіосенсибілізація; (пол. promienioczulenie).
РАДИОСЕНСИБИЛИЗИРОВАННОСТЬ (лат. radiosensibilisatitas, *-atis, f*: від radio-: від radius, *-ii, m* – промінь + sensus – відчуття) променеучутливленість, *-ності*, випромінеучутливленість, *-ності*, радіосенсибілізованість, *-ності*; (пол. promieniouczulość).
РАДИОСЕНСИБИЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. radiosensibilisatus, *-a, -um*: від radio-: від radius, *-ii, m* – промінь + sensus – відчуття) променеучутливлений, випромінеучутливлений, радіосенсибілізований; (пол. promieniouczulony).
РАДИОСТОЙКОСТЬ (лат. radioresistentitas, *-atis, f*; radioresistentia, *-ae, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променестійкість, *-кості*, променевитрим, променеопір, променеопірність, *-ності*, випроміновитрим, випроміноопір, випроміноопірність, *-ності*, радіостійкість, *-ності*; (пол. promienioodporność).
РАДИОСТОЙКИЙ (лат. radioresistent(i)us, *-a, -um*: від radius, *-ii, m* – промінь) променестійкий, променевитримний, променеопірний, випроміновитримний, випроміноопірний, радіостійкий; (пол. promienioodporny).
РАДИОТЕРАПИЯ (лат. radiotherapia, *-ae, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променелікування, опромінолікування, радіотерапія. Променева терапія (лікування), лікування опроміненням; (рос. лучевая терапия).
РАДИОФОБИЯ (лат. radiophobia, *-ae, f*: від radius, *-ii, m* – промінь) променестрах, променеострах, променежах, променеляк, променебояння, променебоязність, *-ності*, променебоязнь, радіофобія.
РАДИОЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ (лат. radiosensibilitas, *-atis, f*; radiosensitivitas, *-atis, f*: від radio-: від radius, *-ii, m* – промінь + sensus – відчуття) променечутливість, *-вості*, випромінечутливість, *-вості*, радіочутливість, *-вості*; (пол. promienioczułość).
РАДИОЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ (лат. radiosensibilis, *-e*; radiosensitivus, *-a, -um*: від radio-: від radius, *-ii, m* – промінь + sensus – відчуття) променечутливий, випромінечутливий, радіочутливий; (пол. promienioczuły).
РАДИУМТЕРАПИЯ (лат. radiumtherapia, *-ae, f*) радіумтерапія.
РАДИУС (лат. radius, *-ii, m*) промінь, радіус; (словац. polomer).
РАДОН (лат. radiumemanatio, *-onis, f*) радон.
РАДУЖКА (лат. iris, *iridis, f*: від гр. iris, *iridos* – веселка, райдуга; Іріс, Іріда – вістителька (вісниця, вістівниця, вістунка) богів в "Іліаді") веселка, райдужка. Веселкова (райдужна) оболонка ока; (словац. dúhovka).
РАДУЖНАЯ ОБОЛОЧКА ГЛАЗА (лат. iris, *-idis, f*: від гр. iris, *iridos* – веселка, райдуга; Іріс, Іріда – вістителька (вісниця, вістівниця, вістунка) богів в "Іліаді") веселка, райдужка, райдужна (веселкова) оболонка ока.
РАДУЖНЫЙ () веселковий, веселчаний, веселчастий, райдужний, райдужковий.
РАЗБАВЛЕННЫЙ (лат. dilutus, *-a, -um*) розведений, розбавлений.
РАЗБАВЛЯТЬ () розводити, розбавляти.
РАЗБИНТОВАННЫЙ () розбинтований.
РАЗБИНТОВАТЬ () розбинтувати.
РАЗБИНТОВАТЬСЯ () розбинтуватись.
РАЗБИНТОВЫВАНИЕ () розбинтовування.
РАЗБИНТОВЫВАТЬ () розбинтовувати.
РАЗБИНТОВЫВАТЬСЯ () розбинтовуватись.
РАЗБОЛТАННОСТЬ () розхитаність, *-ності*, розхлябаність, *-ності*.
РАЗБОР (лат. analysis, *-is, f*) розбір, розгляд.
РАЗБУЖЕННЫЙ () пробуджений.
РАЗВЕДЕНИЕ (лат. attenuatio, *-onis, f*) розведення.
РАЗВЕДЁННЫЙ (лат. dilutus, *-a, -um*) розведений.
РАЗВЕТВЛЕНИЕ () розгалуження, розгалудження.
РАЗВЕТВЛЁННЫЙ (лат. arborescens, *-entis*) розгалужений, розгалуджений.
РАЗВИВАЮЩИЙСЯ () що має розвиток, що розвивається.

РАЗВИТИЕ (лат. decursus, *-i, m*; germinatio, *-onis, f*) розвиток.
РАЗВИТЬ () розвинути.
РАЗВИТЬСЯ () розвинутись.
РАЗГИБАНИЕ (лат. extensio, *-onis, f*) розгинання.
РАЗГИБАНИЕ ЧРЕЗМЕРНОЕ (лат. hyperextensio, *-onis, f*) надрозгин, понадрозгин, надмірний розгин.
РАЗГИБАТЕЛЬ (лат. extensor, *-oris, m*) розгинач.
РАЗГОВАРИВАТЬ розмовляти.
РАЗГОВОРЧИВОСТЬ балакучість, *-чості*, говірливість, *-вості*.
РАЗГРАНИЧЕНИЕ (лат. demarcatio, *-onis, f*) розмежування.
РАЗГРУЗОЧНЫЙ розвантажувальний.
РАЗДАВАНИЕ () */недок./* роздавання; */див. тж **РАЗДАЧА**/*.
РАЗДАВАТЬ () роздавати.
РАЗДАВАТЬСЯ () 1. роздаватись; 2. лунати, розходитись.
РАЗДАВЛИВАНИЕ (лат. conquassatio, *-onis, f*) розчавлювання.
РАЗДАВЛИВАНИЯ (ДЛИТЕЛЬНОГО) СИНДРОМ (лат. toxicosis traumatica; syndromum myorenale) синдром (ознакосклад) (тривалого) розчавлювання, синдром (ознакосклад) розміжчення (розмізчення); (рос. синдром размозжения, травматическое сжатие; анг. crush-syndrome: від crush [краш] - стиснення, розчавлювання).
РАЗДАТКА () роздатка; */див. тж **РАЗДАТОЧНАЯ**/*.
РАЗДАТОЧНАЯ */імен./*() роздавальня, роздавальна; */див. тж **РАЗДАТКА**/*.
РАЗДАТОЧНЫЙ () роздавальний.
РАЗДАТЧИК () роздавальник, роздавач.
РАЗДАТЧИЦА () роздавальниця, роздавачка, роздатниця.
РАЗДАТЬ () роздати.
РАЗДАТЬСЯ () роздатись.
РАЗДАЧА () роздача; */недок./* роздавання; */див. тж **РАЗДАВАНИЕ**/*.
РАЗДВАИВАНИЕ (лат. bifurcatio, *-onis, f*) роздвоювання.
РАЗДВИГАТЬ () розсувати, розсовувати.
РАЗДВОЕНИЕ (лат. bifurcatio, *-onis, f*) роздвоєння; (словац. rozdvojenie).
РАЗДВОЕННЫЙ (лат. bifidus, *-a, -um*; dicrotus, *-a, -um*) роздвоєний.
РАЗДЕВАЛКА () роздягальня.
РАЗДЕВАТЬ () роздягати.
РАЗДЕЛ () розділ.
РАЗДЕЛЕНИЕ (лат. separatio, *-onis, f*) розділення, розділяння.
РАЗДЕЛЕНИЕ ВИЛООБРАЗНОЕ (лат. bifurcatio, *-onis, f*; dichotomia, *-ae, f*) роздвій, роздвоя, роздвоєння, розвилка, розвилення, розділення вилоподібне (вилувате).
РАЗДЕЛЁННЫЙ (лат. divisus, *-a, -um*) розділений.
РАЗДЕЛЁННЫЙ НА ДВЕ ЧАСТИ (лат. bipartitus, *-a, -um*) роздвоєний, розділений на дві частини.
РАЗДЕЛИТЕЛЬ (лат. separator, *-oris, m*) розділяч, розділювач, роздільник.
РАЗДЕЛЯЮЩИЙ (лат. dissecans, *-antis*) розділювальний, розділюючий, що/який розділює (розділяє).
РАЗДЕЛЬНЫЙ окремий, роздільний.
РАЗДРАЖАТЬ () 1.*/фізіол./* подразнювати; 2.*/ нерви, апетит/* дратувати, роздратовувати, роздражнювати; 3.*/рану/* ятрити, роз'ятрювати, троюдити.
РАЗДРАЖАТЬСЯ () 1.*/фізіол./* подразнюватись; 2.*/нерви, апетит/* дратуватись, роздратовувати, роздражнювати; 3.*/рану/* ятрити, роз'ятрювати, троюдити.
РАЗДРАЖАЮЩЕ () 1. подразно, подразнююче; 2. дразливо, дратівливо, дратливо, дратуюче.
РАЗДРАЖАЮЩЕЕ */імен./* () 1. подразне, подразнююче; 2. дратівне.
РАЗДРАЖАЮЩИЙ (лат. irritans, *-antis*) 1.*/прикм./* подразний; дратівний, дражливий, дразливий; 2.*/дієприкм./* що подразнює, подразнюючий; що дратує, дратуючий, що роздратовує, роздратовуючий, що роздражнює, роздражнюючий, що роздрочує, роздрочуючий; 3.*/рану/* що роз'ятрює, роз'ятрюючий, що троюдить.
РАЗДРАЖЕНИЕ (лат. irritatio, *-onis, f*; stimulus, *-i, m*) 1.*/фізіол., нерва електр. струмом/* подразнення; */недок./* подразнювання; 2. роздратування, роздражнення; роздрочення; */недок./* дратування, роздратовування; роздрочування; 3.*/рани/* роз'ятрення; */недок./* ятріння, роз'ятрювання, троюдження. */ПРИЙТИ В РАЗДРАЖЕНИЕ () роздратуватись./*
РАЗДРАЖЁННО () роздратовано, роздражнено, дразливо.
РАЗДРАЖЁННОСТЬ (лат. erethismus, *-i, m*) роздратованість, *-ності*.
РАЗДРАЖЁННЫЙ () 1. подразнений; 2. роздратований, роздражнений; роздрочений; 3. роз'ятрений.
РАЗДРАЖИМОСТЬ (лат. irritabilitas, *-atis, f*; excitabilitas, *-atis, f*) 1. подразність, *-ності*, подразливість, *-вості*; 2. дратливість, *-вості*.
РАЗДРАЖИМЫЙ () 1. подразливий; 2. дратливий.
РАЗДРАЖИТЕЛЬ (лат. stimulus, *-i, m*) подразник, дратівник.
РАЗДРАЖИТЕЛЬНО () дратівливо, дратливо, дражливо, дразливо.
РАЗДРАЖИТЕЛЬНОСТЬ (лат. irritabilitas, *-atis, f*; excitabilitas, *-atis, f*) 1.*/фізіол./* подразнювальність, *-ності*; 2. дратівливість, *-вості*, дражливість, *-вості*, дразливість, *-вості*.

РАЗДРАЖИТЕЛЬНЫЙ (лат. irritabilis, *-e*; nervosus, *-a, -um*) 1./*фізіол.*/ подразнювальний; 2. дратівливий, дражливий, дразливий.
РАЗДРАЖИТЬ () 1./*фізіол.*/ подразнити; 2./*нерви, апетит*/ роздратувати, роздражнити; 3./*рану*/ роз'ятрити, розтроюдити.
РАЗДРАЖИТЬСЯ () 1./*фізіол.*/ подразнитись; 2./ *нерви, апетит*/ роздратуватись, роздражнитись; 3./*рану*/ роз'ятритись, розтроюдитись.
РАЗДРАЗНЁННЫЙ () роздражнений; роздрочений.
РАЗДРАЗНИВАТЬ () роздражнювати, дражнити; роздрочувати, дрочити.
РАЗДРАЗНИТЬ () роздражнити; роздрочити.
РАЗДРОБЛЕНИЕ (лат. concisio, *-onis, f*; contusio, *-onis, f*; fragmentatio, *-onis, f*) розтрощення /*кістки*/, роздроблення.
РАЗДРОБЛЕННЫЙ (лат. diminutus, *-a, -um*; contusus, *-a, -um*) розтрощений, роздроблений.
РАЗЖАТЫЙ () розтиснутий.
РАЗЖИЖАТЬ () розріджувати.
РАЗЖИЖАЮЩИЙ (лат. liquefaciens, *-entis*) 1./*прикм.*/ розріджувальний, розріджуючий; 2./*дієприкм.*/ що (який) розріджує.
РАЗЖИЖЕНИЕ (лат. attenuatio, *-onis, f*; liquefactio, *-onis, f*) розрідження.
РАЗЖИЖЕННЫЙ (лат. liquefactus, *-a, -um*) розріджений.
РАЗИТЬ /*ЗАПАХ*/ () тхнути.
РАЗЛАГАТЬСЯ () розкладатися.
РАЗЛАМЫВАНИЕ (лат. fragmentatio, *-onis, f*) розламування, розломлювання.
РАЗЛАМЫВАТЬ () розламувати, розломлювати.
РАЗЛИТОЙ (лат. diffusus, *-a, -um*) поширений.
РАЗЛИЧАТЬ () розрізняти.
РАЗЛИЧИЕ () різниця, відмінність, *-ності*.
РАЗЛИЧНЫЙ (лат. differens, *-entis*; dispar; varius, *-a, -um*) різний, відмінний, неоднаковий, несхожий, різноманітний, всілякий.
РАЗЛОЖЕНИЕ (лат. dissolutio, *-onis, f*) розклад, розкладання, розкладення.
РАЗЛОМАТЬ () розламати.
РАЗЛОМИТЬ () розломити.
РАЗМЕЛЬЧЁННЫЙ () подрібнений.
РАЗМЕР (лат. dimensio, *-onis, f*) розмір.
РАЗМЕЩЕНИЕ (лат. dislocatio, *-onis, f*) розміщення, розташування.
РАЗМИНАНИЕ (лат. malaxatio, *-onis, f*) розминання.
РАЗМНОЖАТЬСЯ () розмножуватись.
РАЗМНОЖЕНИЕ (лат. reproductio, *-onis, f*) /*докон.*/ розмноження; /*недок.*/ розмножування.
РАЗМОЗЖАТЬ () розміжчувати, розмізчувати, розтрощувати.
РАЗМОЗЖАТЬСЯ () розміжчуватись, розмізчуватись, розтрощуватись.
РАЗМОЗЖЕНИЕ (лат. conquassatio, *-onis, f*) розміжчення, розмізчення.
РАЗМОЗЖЕНИЯ СИНДРОМ (лат. toxicosis traumatica; syndromum myorenale) синдром (ознакосклад) (тривалого) розчавлювання, синдром (ознакосклад) розміжчення (розмізчення); (рос. синдром (длительного) раздавливания, травматическое сжатие; анг. crush-syndrome: від crush [краш] - стиснення, розчавлювання).
РАЗМОЗЖЁННЫЙ () розміжчений, розмізчений, розтрощений, розчереплений.
РАЗМОЗЖИТЬ () розміжчити, розмізчити, розтрощити.
РАЗМОЗЖИТЬСЯ () розміжчитись, розмізчитись, розтрощитись.
РАЗМЯГЧЕНИЕ (лат. colliquatio, *-onis, f*; malacia, *-ae, f*) розм'якнення, розм'якшення; /*недок.*/ розм'якшування, м'якшення.
РАЗМЯГЧЕНИЕ КОСТЕЙ (лат. osteomalacia, *-ae, f*; osteomalacosis, *-is, f*) кісткорозм'як, кісткорозм'якнення, кісткорозм'якшення, розм'якнення (розм'якшення) кісток.
РАЗМЯГЧЕНИЕ МОЗГА (лат. encephalomalacia, *-ae, f*) мозкорозм'як, мозкорозм'якнення, мозкорозм'якшення, розм'якнення (розм'якшення) мозку.
РАЗМЯГЧЁННОСТЬ () розм'якненість, *-ності*, розм'якшеність, *-ності*.
РАЗМЯГЧЁННЫЙ () розм'якнений, розм'якшений.
РАЗМЯГЧИВШИЙСЯ () 1./*прикм.*/ розм'яклий; 2./*дієприкм.*/ що (який) розм'як (розм'якнув, розм'якшився).
РАЗМЯГЧИТЕЛЬНЫЙ () розм'якшувальний.
РАЗМЯКШИЙ () 1./*прикм.*/ розм'яклий; 2./*дієприкм.*/ що (який) розм'як (розм'якнув).
РАЗНОВИДНОСТЬ (лат. varietas, *-atis, f*) різновид.
РАЗНОВИДНЫЙ (лат. heteromorphus, *-a, -um*) різноманітний.
РАЗНОГЛАСИЕ () суперечність, *-ності*.
РАЗНОИМЕННЫЙ (лат. heteronymus, *-a, -um*) різнойменний.
РАЗНООБРАЗИЕ () різноманіття, різноманітність, *-ності*.
РАЗНООБРАЗНЫЙ (лат. varius, *-a, -um*) різноманітний.
РАЗНОПОЛЫЙ () різностатевий.

РАЗНОРОДНЫЙ (лат. heterogenes, *G. -is*) різнорідний.
РАЗНОЦВЕТНЫЙ (лат. versicolor) барвистий, різнобарвний, різноколірний, різнокольоровий.
РАЗНЫЙ (лат. varius, *-a, -um*) різний.
РАЗОБЩАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* роз'єднувальний; відокремний, відокремлювальний, відокремлюючий; 2.*/дієприкм./* що роз'єднує; що відокремлює.
РАЗОБЩЕНИЕ (лат. isolatio, *-onis, f*) */докон./* роз'єднання; відокремлення; */недок./* роз'єднування; відокремлювання.
РАЗОБЩЁННЫЙ (лат. isolatus, *-a, -um*) роз'єднаний; відокремлений.
РАЗОГНУТЫЙ (лат. extensus, *-a, -um*; extentus, *-a, -um*) розігнений, розігнутий.
РАЗОГНУТЬ () розігнути, випростати.
РАЗОРВАННЫЙ (лат. lacer, *-era, -erum*; lacerus, *-a, -um*; laciniatus, *-a, -um*) розірваний.
РАЗРАБАТЫВАНИЕ () розробляння, розроблення, розроблювання, опрацювання, опрацьовування.
РАЗРАБОТКА розробка, розроблення, розробляння, розроблювання, опрацювання, опрацьовування.
РАЗРАСТАНИЕ (лат. vegetatio, *-onis, f*) розростання.
РАЗРАЩЕНИЕ (лат. vegetatio, *-onis, f*) розрощення.
РАЗРЕЖЕНИЕ (лат. rarefectio, *-onis, f*; rareficatio, *-onis, f*) розріднення, розрідження.
РАЗРЕЗ (лат. discisio, *-onis, f*; incisio, *-onis, f*) розтин, розріз.
РАЗРЕЗ ПРОМЕЖНОСТИ (лат. perineotomia, *-ae, f*) промежинорозтин, промежинорозтинання, промежинорозітнення, розтин (розріз) промежини.
РАЗРЕЗ ПРОМЕЖНОСТИ ВНЕСРЕДИННЫЙ (лат. episiotomia, *-ae, f*; perineotomia extramedialis) позасерединний розріз (розтин) промежини.
РАЗРЕЗ ПРОМЕЖНОСТИ СРЕДИННЫЙ (лат. perineotomia mediana) серединний промежинорозтин (промежинорозтинання, промежинорозітнення, розтин (розріз) промежини).
РАЗРЕЗАНИЕ (лат. sectio, *-onis, f*; incisio, *-onis, f*) розтинання, розрізування.
РАЗРЕШЕНИЕ (лат. resolutio, *-onis, f*) дозвіл, дозволяння, розв'язання, розв'язування, вирішення, вирішування.
РАЗРЕШЕНИЕ ОТ БРЕМЕНИ () розродження.
РАЗРУШАЮЩИЙ (лат. destructivus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* нищачий, нищівний, руйнуючий, руйнувальний, руйнівний; 2.*/дієприкм./* що нищить, що знищує, що руйнує, що зруйновує.
РАЗРУШЕНИЕ (лат. destructio, *-onis, f*; lysis, *-is, f*) */докон./* знищення, зруйнування; */недок./* нищення, руйнування, руйнація.
РАЗРУШЕННЫЙ () зруйнований.
РАЗРУШИТЕЛЬНЫЙ (лат. destructivus, *-a, -um*) руйнівний, руйнувальний, руїнний, руїнницький, руївничий, руйнівничий.
РАЗРЫВ (лат. laceratio, *-onis, f*; rhexis, *-is, f*; ruptura, *-ae, f*; diruptio, *-onis, f*) розрив.
РАЗРЫВ ВЕНЫ (лат. phleborrhexis) синьожилорозрив, розрив вени (синьожили).
РАЗРЫВ СЕРДЦА (лат. cardiorrhexis) серцерозрив, розрив серця).
РАЗРЫВАНИЕ (лат. laceratio, *-onis, f*; rhexis, *-is, f*; ruptura, *-ae, f*) розривання.
РАЗРЫХЛЕНИЕ розпушення, розпушування.
РАЗЪЕДАНИЕ (лат. arrosio, *-onis, f*) роз'їдання.
РАЗЪЕДАЮЩИЙ (лат. corrosivus, *-a, -um*; phagedaenicus, *-a, -um*; rodens, *-entis*) роз'їдаючий, що/який роз'їдає.
РАЗЪЕДИНИТЬ () роз'єднати.
РАЙОН () округ, повіт, район; (рос. округ, уезд; пол. powiat; словац. okres; анг. county, district).
РАЙОННЫЙ () окружний, повітовий, районний; (рос. окружной, уездный; пол. powiatowy; анг. county, district).
РАК (лат. carcinoma, *-atis, n /pl. -ata/*) пістряк, рак.
РАК ПЕЧЕНИ ПЕРВИЧНЫЙ ИЛИ ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ (лат. hepatoma, *-atis, n /pl.-ata/*) печінкоопух, печінкопухлина, печінкорак, печінкопістряк, рак (пістряк) печінки первинний чи (або) паренхіматозний (м'якушний, м'якушевий).
РАКОВИНА (лат. concha, *-ae, f*) мушля, раковина; (словац. mušl'a).
РАКОВИНА УШНАЯ (лат. auricula) вушна скойка [раковина]; (словац. ušnica).
РАКОВИННЫЙ (лат. conchalis, *-e*) мушлевий, раковиновий, раковинний; (словац. mušl'ový).
РАКОВЫЙ (лат. carcinomatosus, *-a, -um*) пістряковий, раковий.
РАМКА () рамка, обрамлення, облямівка.
РАНА (лат. vulnus, *-eris, f*) рана.
РАНЕВОЙ () рановий.
РАНЕНИЕ (лат. vulneratio, *-onis, f*) поранення.
РАНЕНЫЙ (лат. vulneratus, *-a, -um*) поранений.
РАНИМОСТЬ (лат. vulnerabilitas, *-atis, f*) у/вразливість, *-вості.*
РАНИМЫЙ (лат. vulnerabilis, *-e*) у/вразливий.
РАНИМЫЙ ЛЕГКО (лат. vulnerabilis, *-e*) легковразливий.
РАНКА () ранка, уразка, вавка.
РАННИЙ (лат. matutinus, *-a, -um*; praecox) ранній.

РАНУЛА (лат. ranula, *-ae, f* – жабка; */зменшувальне/* від rana – жаба) під'язикоопух, ранула. Під'язиковий опух; (фр., grenouillette; нім., Fröschleingeschwulst).
РАНЬШЕ () раніше, раніш.
РАПТУС (лат. raptus, *-us, m*: від rapere, *rapio, pp raptus* – швидко схоплювати, ловити) вибух, раптус. Гострий стан збудження, викликаний надзвичайно сильним чинником; (рос. 1. хватание, поимка; исступление; 2. возбуждение, взрыв, буйство).
РАСКАЛЁННЫЙ () розпечений, розжарений.
РАСКАЛЫВАНИЕ (лат. discisio, *-onis, f*) розколювання.
РАСКАЛЫВАЮЩИЙ (лат. dissecans, *-antis*) розколюючий, що/який розколює.
РАСКРЫВАНИЕ () розкриття, розтуляння, розкривання.
РАСКРЫТЫЙ (лат. apertus, *-a, -um*) розкритий.
РАСПАД () розпад.
РАСПАД ЯЗВЕННЫЙ (лат. exulceratio) виразкування, виразковий розпад.
РАСПИСАНИЕ () розклад.
РАСПЛАВЛЕНИЕ (лат. lysis, *-is, f*) розплавлення.
РАСПЛЫТЬСЯ () розпливтися, розплистися.
РАСПОЛНЕТЬ () розтовстіти, погладшати, розповніти.
РАСПОЛОЖЕНИЕ (лат. situs, *-i, m*) розташування, розміщення.
РАСПРЕДЕЛЕНИЕ () розподіл.
РАСПРОС */БОЛЬНОГО/* (лат. anamnesis, *-is, f*) розпит */хворого/*.
РАСПРОСТРАНЕНИЕ (лат. propagatio, *-onis, f*) поширення, розповсюдження; */недок./* поширювання, розповсюджування.
РАСПРОСТРАНЁННОСТЬ () поширеність, *-ності*, розповсюдженість, *-ності*.
РАСПРОСТРАНЁННЫЙ (лат. generalisatus, *-a, -um*; disseminatus, *-a, -um*) поширений, розповсюджений; широковживаний.
РАСПРЯМИТЬ () розпростати, розпрямити.
РАСПУХАТЬ () набрякати, розпливатися.
РАСПЫЛЕНИЕ (лат. pulverisatio, *-onis, f*) розпорошення, розпиляння, розпилювання, розпилення.
РАСПЫЛИТЕЛЬ () розпорошник, розпилювач.
РАССАСЫВАНИЕ (лат. resorptio, *-onis, f*) розсмоктування.
РАССАСЫВАТЬСЯ () розсмоктуватися, розсисатися.
РАССЕКАЮЩИЙ (лат. dissecans, *-antis*) 1.*/прикм./* розтинальний, розтинаючий, розсікальний, розсікаючий; 2.*/дієприкм./* що (який) розтинає, що (який) розсікає.
РАССЕЧЕНИЕ (лат. discisio, *-onis, f*; dissectio, *-onis, f*; sectio, *-onis, f*) розтин, розтинання, розсічення, розсікання.
РАССЕЧЕНИЕ ЗЕВА МАТКИ (лат. hysterostomatomia, *-ae, f*) маткозіворозтин, маткозіворозтинання, маткозіворозітнення, розтин (розтинання, розітнення, розсічення, розсікання) зіву матки.
РАССЕЧЬ () розітнути, розтяти, розсікти.
РАССЕЯННОСТЬ () неуважність, *-ності*, неуважливість, *-вості*, розсіяність, *-ності*.
РАССЕЯННЫЙ (лат. diffusus, *-a, -um*; disseminatus, *-a, -um*; sporadicus, *-a, -um*) неуважний, розсіяний.
РАССКАЗАТЬ () розповісти, розказати, оповісти.
РАССЛАБИТЬ () розслабити.
РАССЛАБЛЕНИЕ (лат. relaxatio, *-onis, f*) розслаблення.
РАССЛАИВАНИЕ () розшаровування.
РАССЛАИВАЮЩИЙ (лат. dissecans, *-antis*) 1.*/прикм./* розшарувальний, розшаровувальний, розшаровуючий, 2.*/дієприкм./* що/який розшаровує.
РАССЛОЕНИЕ () розшарування.
РАССЛЫШАТЬ () розчути, дочути, розслухати.
РАССМАТРИВАНИЕ () розглядання, розглядування; роздивляння.
РАССМАТРИВАТЬ () розглядати; роздивлятися.
РАССМОТРЕНИЕ (лат. exploratio, *-onis, f*) розгляд.
РАССМОТРЕТЬ розглянути; роздивитися.
РАССОЛ () ропа, розсіл.
РАССОСАТЬСЯ () розсмоктатись; розіссатись.
РАССРЕДОТОЧИВАТЬ () розосереджувати.
РАССРЕДОТОЧИТЬ () розосередити.
РАССТАВИТЬ () розставити.
РАССТЕГНУТЬ () розстібнути.
РАССТИЛАТЬ () розстилати, розстеляти.
РАССТОЯНИЕ () відстань, віддалення, віддаль.
РАССТРАИВАТЬ () розладнувати, розладжувати; розстроювати, засмучувати.
РАССТРОЙСТВО (лат. perturbatio, *-onis, f*; molestia, *-ae, f*) розлад, розладження, розлагодження, розладнення, розладнання.
РАССТРОЙСТВО РЕЧИ (лат. paralalia, *-ae, f*) моворозлад, розлад мови (мовлення).
РАССУДОК () розум, глузд.

РАССУЖДЕНИЕ () міркування, розумування.
РАССЧИТАТЬ () розрахувати.
РАСТАИВАТЬ () розтавати, розтаювати.
РАСТАЛКИВАТЬ () розштовхувати.
РАСТАПЛИВАНИЕ (лат. colliquatio, *-onis, f*) розтоплювання.
РАСТАЯТЬ () розтати, розтанути.
РАСТВОР (лат. solutio, *-onis, f*) розчин, *-ну*.
РАСТВОРЕНИЕ (лат. dissolutio, *-onis, f*) розчинення.
РАСТВОРЁННЫЙ (лат. dissolutus, *-a, -um*; solutus, *-a, -um*) розчинений.
РАСТВОРИМОСТЬ () розчинність, *-ності*.
РАСТВОРИТЕЛЬ (лат. menstruum, *-i, n*; dissolventum, *-i, n*) розчинник.
РАСТВОРЯЮЩИЙ (лат. solvens, *-entis*; lyticus, *-a, -um*) розчинювальний, розчинюючий, що/який розчинює.
РАСТЕНИЕ (лат. planta, *-ae, f*) рослина.
РАСТЁРТЫЙ (лат. tritus, *-a, -um*) розтертий.
РАСТЕЧЬСЯ () розтектись.
РАСТИ () рости.
РАСТИРАНИЕ (лат. trituratio, *-onis, f*; pulverisatio, *-onis, f*; frictio, *-onis, f*) розтирання.
РАСТИТЕЛЬНОЕ МАСЛО (лат. oleum, *-i, n*) олія, рослинний жир; */див. тж* ***РАСТИТЕЛЬНЫЙ ЖИР****/*.
РАСТИТЕЛЬНОСТЬ () рослинність, *-ності*.
РАСТИТЕЛЬНЫЙ (лат. vegetabilis, *-e*) рослинний.
РАСТИТЕЛЬНЫЙ ЖИР (лат. oleum, *-i, n*) олія, рослинний жир; */див. тж* ***РАСТИТЕЛЬНОЕ МАСЛО****/*.
РАСТИТЕЛЬНЫЙ ТОКСИН (лат. phytotoxinum, *-i, n*) рослиноотруя, рослиноотрута, рослинний токсин (отруя, отрута).
РАСТИТЬ () ростити.
РАСТОЛОЧЬ () розтовкти.
РАСТОРМАЖИВАНИЕ () розгальмовування.
РАСТРАВИТЬ () 1.*/рану/* роз'ятрити, розразити, розтроюдити; */РАЗБЕРЕДИТЬ/* розвередити; 2.*/РАЗДРАЗНИТЬ/* роздратувати, роздражнити, роздрочити; 3.*/техн., кислотою/* розтравити.
РАСТРАВЛЯТЬ () 1.*/рану/* ятрити, роз'ятрювати, троюдити, розтроюджувати, розражати; */БЕРЕДИТЬ/* розвереджувати; 2.*/ДРАЗНИТЬ/* дражнити, роздражнювати, дратувати, роздратовувати, дрочити, роздрочувати; 3.*/техн., кислотою/* травити, розтравлювати.
РАСТЯГИВАНИЕ (лат. ectasia, *-ae, f*; distensio, *-onis, f*; distentio, *-onis, f*) розтягування.
РАСТЯЖЕНИЕ (лат. ectasia, *-ae, f*; distensio, *-onis, f*; distentio, *-onis, f*) розтяг, розтягнення.
РАСТЯЖЕНИЕ СУХОЖИЛЬНОЕ (лат. aponeurosis, *-is, f*) розтужень, *-жня*, розтяг, сухожильне розтягнення.
РАСТЯЖИМОСТЬ () розтяжність, *-ності*.
РАСТЯНУТЫЙ (лат. extensus, *-a, -um*; extentus, *-a, -um*) розтягнений.
РАСХОД () витрата, витрачання, видаток.
РАСХОДЯЩИЙСЯ (лат. divergens, *-entis*) розбіжний, розхідний.
РАСХОЖДЕНИЕ () розходження.
РАСЧЁС () розчух, розчіс, *-чосу*, роздряпина.
РАСЧЁСЫВАТЬ () розчухувати; розчісувати.
РАСШАТАННОСТЬ () розхитаність, *-ності*.
РАСШЕВЕЛИТЬ () розворушити, розрухати.
РАСШИРЕНИЕ (лат. dilatatio, *-onis, f*; distensio, *-onis, f*; intumescentia, *-ae, f*; propagatio, *-onis, f*; ectasia, *-ae, f*) розшир, розширення, розширяння, розширювання.
РАСШИРЕНИЕ ВЕН (лат. varicosis, *-is, f*; phleboectasia, *-ae, f*; phlebectasia, *-ae, f*) (синьо)жилорозшир, (синьо)жилорозширення, (синьо)жилорозширювання, розшир [розширення, розширяння, розширювання] вен [жил, синьожил].
РАСШИРЕНИЕ ЗРАЧКА (лат. mydriasis, *-is, f*) зіницерозшир, зіницерозширення, зіницерозширювання, розшир [розширення, розширяння, розширювання] зіниці.
РАСШИРЕНИЕ КРОВЕНОСНЫХ СОСУДОВ (лат. vasodilatatio, *-onis, f*; angiectasia, *-ae, f*; angioectasia, *-ae, f*) судинорозшир, судинорозширення, судинорозширювання, розшир [розширення, розширяння, розширювання] кровоносних судин.
РАСШИРЕНИЕ СЛЕПОЙ КИШКИ (лат. typhlectasia, *-ae, f*) однівкорозшир, контюхорозшир, сліпокишкорозшир, розшир [розширення, розширяння, розширювання] сліпої кишки [однівки, контюха]; (пол. rozszerzenie kątnicy).
РАСШИРИТЕЛЬ (лат. dilatator, *-oris, m*) розширювач, розширник; (словац. rozširovač).
РАСШИРИТЕЛЬ ВЛАГАЛИЩА (лат. colpeurynter, *-eris, m*) піхворозширювач, піхворозширник.
РАСЩЕЛИНА () розколина, ущілина, розщілина.
РАСЩЕЛИНА НЁБА ВРОЖДЁННАЯ (лат. palatum fissum; palatoschisis, *-is, f*; uranoschisis, *-is, f*) піднебіннєвродорозколина, вроджена розколина піднебіння.
РАСЩЕЛИНА ПОЗВОНОЧНИКА (лат. spina bifida) хребторозколина, розколина хребта.

РАСЩЕЛИНА ПОЗВОНОЧНИКА ВРОЖДЁННАЯ (лат. rachischisis, *-is, f*; rhachischisis, *-is, f*) хребтовродорозколина, вроджена розколина хребта.
РАСЩЕПЛЕНИЕ () розщеплення.
РАСЩЕПЛЕНИЕ ЧЕЛЮСТИ (лат. gnathoschisis, *-is, f*) щелепорозколина, щелепорозщеплення, розколина (розщеплення) щелепи.
РАСЩЕПЛЁННЫЙ (лат. laciniatus, *-a, -um*) розщеплений.
РАФИНИРОВАННЫЙ (лат. depuratus, *-a, -um*) очищений, рафінований.
-РАФИЯ (лат. -rrhaphia, *-ae, f*: від rhaphis, *-is, f* – голка: від гр. ραφη rhaphe – шов, шво) 1. -зшив, -зшиття, -зшивання; 2. -шов, -шво, -рафія; (пол. zeszycie); */див. т ж* ***-РРАФИЯ/***.
РАХИАЛГИЯ (лат. rachialgia, *-ae, f*; rhachialgia, *-ae, f*) рахіал(ь)ґія.
РАХИАНЕСТЕЗИЯ (лат. rachianaesthesia, *-ae, f*; rhachianaesthesia, *-ae, f*) рахіанестезія.
РАХИОТОМИЯ (лат. rachiotomia, *-ae, f*; rhachiotomia, *-ae, f*) рахіотомія.
РАХИТ (лат. rachitis, *-tidis, f*; rhachitis, *-tidis, f*: від ραχιτης rhachites – хребетний: від ραχις rhachis – хребет, хребетний стовп) кривуха, рахіт. Анґлійська хвороба.
РАХИТИЧЕСКИЙ (лат. rachiticus, *-a, -um*; rhachiticus, *-a, -um*) кривушний, кривуховий, рахітичний.
РАХИШИЗИС (лат. rachischisis, *-is, f*; rhachischisis, *-is, f*) хребтовродорозколина, рахі(сх/ш)изис. Вроджена розколина хребта.
РВАНЫЙ (лат. lacer, *-era, -erum*; lacerus, *-a, -um*; laciniatus, *-a, -um*) рваний.
РВАТЬ 1.(лат. emetare) блювати, ригати; 2.(лат. avullere) рвати.
РВОТА (лат. emesis, *-is, f*; vomitus, *-i, m*) блювота, блювання, блювачка, ригачка, ригання.
РВОТА КАЛОМ (лат. copremesis, *-is, f*) калоблювота, блювота калом.
РВОТА КРОВЬЮ (лат. haematemesis, *-is, f*) кровоблювота, блювота кров'ю.
РВОТА, ЧРЕЗМЕРНАЯ [НЕУКРОТИМАЯ, НЕУДЕРЖИМАЯ] (лат. hyperemesis, *-is, f*) надблювота, надмірна [невгамовна, нестримна] блювота.
РВОТНЫЕ () блювотні.
РВОТНЫЕ МАССЫ () блювотина, блювотні маси.
РВОТНЫЙ () блювотний.
РВУЩИЙ () 1.*/прикм./* рвучий; 2.*/дієприкм./* що рве; (пол. rwący).
РДЕТЬ () шаріти, шарітися, червоніти, рум'яніти.
РЕ- (лат. re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо-) повторно-, знов-, знову-, зворотньо-, пере-, від-, ре-; (рос. воз-).
РЕАБИЛИТАЦИЯ (лат. rehabilitatio, *-onis, f*) регабілітація, реабілітація; (яп. kaifuku, shakkai fukku).
РЕАБСОРБИРОВАНИЕ (лат. reabsorbtio, *-onis, f*) повторновбирання, зновусмоктування, зновувсмоктування, повторнопоглинання, зновпоглинання, реабсорбування.
РЕАБСОРБИРОВАННЫЙ () повторновбраний, зновувібраний, повторновсмоктаний, зновувсмокчений, повторнопоглинений, зновпоглинений, реабсорбований.
РЕАБСОРБИРОВАТЬ (лат. reabsorbere; readsorbere) */недок./* повторновбирати, знову(в)смоктувати, повторновсисати. знову(в)сякувати, повторнопоглинати, зновпоглинати; */докон./* зновувібрати, реабсорбувати.
РЕАБСОРБИРОВАТЬСЯ () зновувсмоктуватись, реабсорбуватись.
РЕАБСОРБИРУЕМЫЙ () 1.*/прикм./* повторновбираний, зновувсмоктуваний, повторновсмокчуваний, зновпоглинуваний, реабсорбовуваний; 2.*/дієприкм./* що повторно вбирається, що знову всмоктується, що повторно всмокчується, що знов поглинається, що реабсорбується.
РЕАБСОРБИРУЕТСЯ () зновувсмоктується, реабсорбується.
РЕАБСОРБИРУЮЩИЙ (лат. reabsorbens, *-entis*: від re- – повторно, знову, зворотньо + absorbeo – поглинаю: від ab – до, в, при + sorbens, *-entis* – поглинаючий) 1.*/прикм./* повторновбирний, зновувбиральний, повторновбираючий, зновувсмоктний, повторновсмоктувальний, зновувсмоктуючий, повторновсмокчувальний, зновувсмокчуючий, повторнопоглинальний, зновпоглинаючий, реабсорбуючий; 2.*/дієприкм./* що повторно вбирає, що знову всмоктує, що повторно всмокчує, що знов поглинає, що реабсорбує.
РЕАБСОРБИРУЮЩИЙСЯ () зновувсмоктувальний, зновувсмокчувальний, реабсорбувальний.
РЕАБСОРБЦИОННЫЙ () знову(в)биральний, повторновсмоктувальний, зновпоглинальний, повторновглитальний, зновухлонний, реабсорбційний.
РЕАБСОРБЦИЯ (лат. reabsorptio, *-onis, f*; reabsorbtio, *-onis, f*: від re- – повторно, знову, зворотньо + absorbeo – поглинаю: від ab – до, в, при + sorbtio, *-onis, f* – поглинання) зновубирання, зновувбирання, повторновбирання, повторносуцільновбирання, зновусмоктування, зновувсмоктування, повторнопоглинання, зновпоглинання, повторновглитання, зновухлонення, зновувхлонення, зворотнохлонення, реабсорбція. Повторне (зворотне) вбирання (всмоктування) ґазів або рідин, а також світла і звуку всім об'ємом твердого тіла чи рідини, на відміну від адсорбції.
РЕАГЕНТ (лат. reagens, *-entis*: від re- – повторно, знову, зворотньо + ago – дію) реаґент; (словац. činidlo).
РЕАГИРОВАТЬ (лат. reagere: від re- – повторно, знову, зворотньо + ago – дію) віддіювати, реаґувати.
РЕАДАПТАЦИЯ (лат. readaptatio, *-onis, f*) */докон./* повторнопристосування, повторнопризвичаєння, повторноприладжування, повторноприладнання; */недок./* повторнопристосовування, реадаптація. Повторна адаптація.
РЕАКТИВ (лат. reagens, *-entis*) реактив; (словац. činidlo).

РЕАКТИВАЦИЯ (лат. reactivatio, *-onis, f*) */докон./* віддієння; */недок./* віддіювання, реактивація.
РЕАКТИВНОСТЬ (лат. reactivitas, *-atis, f*) віддійність, *-ності*, віддійовість, *-вості*, віддіянність, *-ності*, віддіяльність, *-ності*, реактивність, *-ності*. Здатність до реакції (віддії).
РЕАКТИВНЫЙ (лат. reactivus, *-a, -um*: від re- – повторно, знову, зворотньо + activus, *-a, -um* – діяльний) віддійний, віддійовий, віддіянний, віддіяльний, реактивний.
РЕАКЦИОННЫЙ () віддійний, віддійовий, відповідний, відповідневий, реакційний; (рос. ответный).
РЕАКЦИЯ (лат. reactio, *-onis, f*: від re- – повторно, знову, зворотньо, взаємо, проти + actio, *-onis, f* – дія) 1. віддія; 2.*/хім./* взаємодія; 3.*/політ./* протидія, реакція; (рос. ответная деятельность; словац. odpoveď; яп. hanno).
РЕАЛЬНОСТЬ (лат. realitas, *-atis, f*) дійсність, *-ності*, яв, *-у*, ява, реальність, *-ності*; (рос. действительность, явь).
РЕАЛЬНЫЙ (лат. realis, *-e*) дійсний, явний, реальний; (рос. действительный, явный).
РЕАМПУТАЦИЯ (лат. reamputatio, *-onis, f*: від re- – повторно, знову, зворотньо + amputo – відрізаю; відрізую) повторноутин, перевідтинання, зноввідтинання, зновувідтинання, реампутація. Повторна ампутація.
РЕАНИМАТОЛОГ (лат. reanimatologus, *-i, m*) оживник, оживлівник, оживлівничник, оживознавець, *-вця*, оживлознавець, *-вця*, ожив(л)олікар, реаніматолог; */жін./* оживниця, оживлівниця, оживлівничниця, оживознавиця, оживлознавиця, ожив(л)олікарка, реаніматологиня.
РЕАНИМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. reanimatologicus, *-a, -um*) оживничий, оживлівничий, оживлівничничий, оживлівничницький, оживлознавчий, оживлознавський, оживознавчий, оживознавський, ожив(л)олікарський, реаніматологічний.
РЕАНИМАТОЛОГИЯ (лат. reanimatologia, *-ae, f*) оживництво, оживлівництво, оживлівничництво, оживлознавство, оживознавство, ожив(л)олікарство, реаніматологія.
РЕАНИМАТОР (лат. reanimator, *-oris, m*) оживляч, оживлювач, оживлювальник, реаніматор; */жін./* оживлячка, оживлювачка, оживлювальниця, реаніматорка.
РЕАНИМАТОРША () оживлячка, оживлювачка, оживлювальниця, реаніматорка.
РЕАНИМАТОРНЫЙ (лат. reanimatorius, *-a, -um*) оживниковий, оживлячевий, оживлювачевий, оживлювальниковий, реаніматорний.
РЕАНИМАТОРСКИЙ (лат. reanimatori(c)us, *-a, -um*) оживничий, оживницький, оживляцький, оживлювацький, оживлювальницький, реаніматорський.
РЕАНИМАЦИОННЫЙ (лат. reanimationis, *-e*; revivificationis, *-e*) 1. оживний, оживовий, оживленнєвий, оживлювальний, оживляльний, відживлювальний; 2. оживничий, оживлячий, оживляцький, оживлювачий, оживлювацький, оживлювальничий, оживлювальницький, реанімаційний.
РЕАНИМАЦИЯ (лат. reanimatio, *-onis, f*: від лат. re – знову, повторення, відновлення + animatio – оживлення, одушевлення, одушевляння: від animare – оживляти: від animo – вдихаю життя (душу): від anima, *-ae, f* – життя, життєве начало, душа; resuscitatio, *-onis, f*; revivificatio, *-onis, f*; vivificatio, *-onis, f*) 1.*/дія/* ожива, оживлення, оживляння, відживлення, реанімація; 2.*/відділення/* оживництво, оживляцтво, оживлювацтво, оживлювальництво, реанімація; (рос. 1. оживление; пол., 1. ożywianie, resuscytacja; нім. 1. Belebung, Wiederbelebung, Vivifikation; анг. 1. resuscitation, reviviscence; фр., 1. revivescence).
РЕАНИМИРОВАННЫЙ () оживлений, відживлений, реанімований.
РЕАНИМИРУЕМЫЙ () оживлюваний, відживлюваний, реанімовуваний.
РЕАНИМИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* оживлювальний, оживлюючий, відживлювальний, відживлюючий, реанімувальний, реанімуючий; 2.*/дієприкм./* що оживлює, що відживлює, що реанімує.
РЕАНИМОБИЛЬ () оживоїзд, оживосамоїзд, оживосамохід, оживлеїзд, оживлесамоїзд, оживлесамохід, реанімобіль.
РЕБЁНОК (лат. infans; puer, *-eri, m /pl. pueri/*) дитина, дитинча.
РЕБЁНОК, НОВОРОЖДЁННЫЙ (лат. neonatus, *-i, m*) новонароджененець, *-нця*, новонароджений, новонароджена дитина.
РЁБЕРНЫЙ (лат. costalis, *-e*) ребровий, реберний; (словац. rebrový).
РЕБРО 1. (лат. costa, *-ae, f*) ребро; 2. (лат. margo, *-inis, f*) ребро, край.
РЕВАКЦИНАТОР (лат. revaccinator, *-oris, m*) перещепій, *-пія*, перещепник, ревакцинатор; (рос. перевивальщик); */жін./* () перещепійка, перещепниця, ревакцинаторка; (рос. перевивальщица).
РЕВАКЦИНАЦИЯ (лат. revaccinatio, *-onis, f*) */докон./* перещеплення, перещепіння, повторнощеплення, повторне щеплення, знов(у)щеплення, ревакцинування, ревакцинація; */недок./* перещеплювання, ревакциновування, ревакцинація; (рос. перевивка, перевивание, прививание вторичное).
РЕВАКЦИНИРОВАЛЬНЫЙ () перещепний, ревакцинувальний; (рос. перевивальный).
РЕВАКЦИНИРОВАНИЕ (лат. revaccinatio, *-onis, f*) */докон./* перещеплення, перещепіння, повторнощеплення, повторне щеплення, знов(у)щеплення, ревакцинування; */недок./* перещеплювання, ревакциновування; (рос. перевивка, перевивание, прививание вторичное).
РЕВАКЦИНИРОВАННЫЙ (лат. revaccinatus, *-a, -um*) перещеплений, ревакцинований; (рос. перевитой).
РЕВАКЦИНИРОВАТЬ (лат. revaccinare) */докон./* перещепити, ревакцинувати; */недок./* перещеплювати, перещепляти, ревакциновувати; (рос. */докон./* перевить; */недок./* перевивать).
РЕВАКЦИНИРОВОЧНЫЙ () перещепний, перещеплювальний, ревакцинувальний; (рос. перевивочный).

РЕВАКЦИНИРУЕМОСТЬ () перещеплюваність, *-ності*, ревакциновуваність, *-ності*; (рос. перевиваемость).

РЕВАКЦИНИРУЕМЫЙ () перещеплюваний, ревакциновуваний; (рос. перевиваемый).

РЕВИЗИЯ (лат. revisio, *-onis, f* - перегляд) 1. перегляд; 2. перевірка; 3. обстеження, ревізія; (рос. 1. пересмотр; 2. проверка; 3. обследование).

РЕВМАТИЗМ (лат. rheumatismus, *-i, m*; rheumatismus verus; rheuma, *-ae, f*: від гр. ρευματισμος rheumatismos – розтікання: від гр. ρευμα rheuma, *-atos* – тіч, течія, витікання, потік, течиво, слиз, наплив, ревматичне страждання) ломець, *-мця*, голець, *-льця*, гостець, *-тця* (*-теця*), гризь, ламанина, ревматизм; (рос. костолома; пол. gościec; чес. hostec, revma, reuma; словац. lámka, lámanisko, reuma; чеч. знаш).

РЕВМАТИК (лат. rheumaticus, *-i, m*) ломцевець, *-вця*, гольцевець, *-вця*, гостцевець, *-вця*, ревматик; (пол. chory na gościec; словац. lámkový, lámaniskový).

РЕВМАТИЧЕСКАЯ РОЗОВАЯ СЫПЬ (лат. rheumatokelis, *-is, f*) ревматичний (ломцевий, гольцевий, гостцевий) рожевий висип; (пол. plamica gośćcowa)..

РЕВМАТИЧЕСКИЙ (лат. rheumaticus, *-a, -um*: від гр. ρευματικος rheumatikos – текучий; що тече: від гр. ρευμα rheuma, *-atos* – тіч, течія, витікання, потік, течиво, слиз, наплив, ревматичне страждання) ломцевий, гольцевий, гостцевий, гостецевий, ревматичний; (пол., gośćcowy; словац. lámkový, lámaniskový).

РЕВМАТОИД (лат. rheumatoidum, *-i, n*: від гр. ρευματισμος rheumatismos – розтікання: від гр. ρευμα rheuma, *-atos* – тіч, течія, витікання, потік, течиво, слиз, наплив, ревматичне страждання + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) ломчук, ломцеподіб, *-добу*, ломцеподібець, *-бця*, ломцеподібник, гольчук, гольцеподіб, *-добу*, ломцеподібець, *-бця*, ломцеподібник, гост(е)чук, гост(е)цеподіб, *-добу*, гост(е)цеподібець, *-бця*, гост(е)цеподібник, нібиломець, *-мця*, нібиголець, *-льця*, нібигостець, *-тця*(*-теця*), ревматоїд.

РЕВМАТОИДНЫЙ (лат. rheumatoideus, *-a, -um*: від гр. ρευματισμος rheumatismos – розтікання: від гр. ρευμα rheuma, *-atos* – тіч, течія, витікання, потік, течиво, слиз, наплив, ревматичне страждання + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) ломчуковий, ломцеподібний, ломцеподібцевий, ломцеподібниковий, гольчуковий, гольцеподібний, ломцеподібцевий, ломцеподібниковий, гост(е)чуковий, гост(е)цеподібний, гост(е)цеподібцевий, гост(е)цеподібниковий,нібиломцевий, нібигольцевий, нібигостцевий, нібигостецевий, ревматоїдний.

РЕВМАТОИДНЫЙ АРТРИТ (лат. infectarthritis, *-tidis, f*) нібиломцесуглобиця, нібиломцесуглобозапал, нібиломцесуглобозапалення, нібигольцесуглобиця, нібигольцесуглобозапал, нібигольцесуглобозапалення, нібигост(е)цесуглобиця, нібигост(е)цесуглобозапал, нібигост(е)цесуглобозапалення, ревматоїдний артрит.

РЕВМАТОКЕЛИС (лат. rheumatokelis, *-is, f*) ревматокеліс. Ревматичний (ломцевий, гольцевий, гост(е)цевий) рожевий висип; (пол. plamica gośćcowa).

РЕВМАТОЛОГ (лат. rheumatologus, *-i, m*) ломцівник, ломцезнавець, *-вця*, гольцівник, гольцезнавець, *-вця*, гост(е)цівник, гост(е)цезнавець, *-вця*, гост(е)целікар, ревматолог; */жін./* ломцівниця, ломцезнавиця, гольцівниця, гольцезнавиця, гост(е)цівниця, гост(е)цезнавиця, гост(е)целікарка, ревматологиня.

РЕВМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. rheumatologicus, *-a, -um*) ломцівничий, ломцезнавчий, гольцівничий, гольцезнавчий, гост(е)цівничий, гост(е)цезнавчий, гост(е)целікарський, ревматологічний.

РЕВМАТОЛОГИЯ (лат. rheumatologia, *-ae, f*) ломцівництво, ломцезнавство, гольцівництво, гольцезнавство, гост(е)цівництво, гост(е)цезнавство, гост(е)целікарство, ревматологія.

РЕВМОКАРДИТ (лат. rheumocarditis, *-tidis, f*; endomyocarditis rheumatica) ломцесерцевиця, ломцесерцезапал, ломцесерцезапалення, гольцесерцевиця, гольцесерцезапал, гольцесерцезапалення, гост(е)цесерцевиця, гост(е)цесерцезапал, гост(е)цесерцезапалення, ревмокардит.

РЕВУЛЬСИВНЫЙ (лат. revulsivus, *-a, -um*) відволікальний, відвернівний, відвертальний, ревульсивний.

РЕВУЛЬСИЯ (лат. revulsio, *-onis, f*; derivatio, *-onis, f*) відволікання, відвернення, відвертання, ревульсія; (рос. отвлечение).

РЕГЕНЕРАТИВНЫЙ (лат. regenerativus, *-a, -um*) відроджувальний, відтвірний, відтворний, відтворювальний, відтворюючий, відновлювальний, реґенеративний; (рос. возрождающий, возобновляющий, возобновительный).

РЕГЕНЕРАЦИЯ (лат. regeneratio, *-onis, f*; reproductio, *-onis, f*) відродження, відтворення, відновлення, реґенерація; (рос. возрождение, возобновление).

РЕГИОНАЛЬНЫЙ (лат. regionalis, *-e*; regionaris, *-e*: від regio, *-onis* – область, обшир, округ, ділянка) 1. ділянковий; 2. обласний, краєвий, місцевий, реґіональний.

РЕГИОНАРНЫЙ (лат. regionaris, *-e*; regionalis, *-e*: від regio – область, обшир, округ, ділянка) 1. ділянковий; 2. обласний, краєвий, місцевий, реґіонарний.

РЕГИСТР (лат. registrum, *-i, n* – список, перелік) 1. список, перелік, реєстр; 2. записник, записокнига, книга для записів, реєстр */від пол. rejestr: від лат. regesta – списки, перелік/*; 3. реґістр; (рос. 1. список, перечень).

РЕГИСТРАТОР (лат. registrator, *-oris, m*: від registrum, *-i, n* – список, перелік) спискувач, спискувальник, записувач, записувальник, книгозаписувач, книгозаписувальник, реєстратор.
РЕГИСТРАТОРСКИЙ () спискувачевий, спискувальниковий, записувачевий, записувальниковий, книгозаписувачевий, книгозаписувальниковий, реєстраторський.
РЕГИСТРАТУРА () спискувальня, записувальня, книгозаписувальня, реєстратура.
РЕГИСТРАТУРНЫЙ () спискувальневий, записувальневий, записувальняний, книгозаписувальневий, книгозаписувальняний, реєстратурний.
РЕГИСТРАЦИОНЫЙ () списковий, записний, записовий, записувальний, книгозаписний, книгозаписовий, книгозаписувальний, реєстраційний.
РЕГИСТРАЦИЯ (лат. registratio, *-onis, f*: від registrum, *-i, n* - список, перелік) спискування, запис, записування, книгозапис, реєстрація; (рос. запись, записывание; пол., zapisywanie).
РЕГИСТРИРОВАНИЕ (лат. registratio, *-onis, f*: від registrum, *-i, n* - список, перелік) спискування, списковування, записування, книгозаписування, реєстрування; (рос. записывание; пол., zapisywanie).
РЕГИСТРИРОВАТЬ () спискувати, записувати, книгозаписувати, реєструвати; (рос. записывать).
РЕГИСТРИРОВАТЬСЯ () спискуватись, записуватись, книгозаписуватись, реєструватись; (рос. записываться).
РЕГИСТРИРУЕМЫЙ () списковуваний, записуваний, книгозаписуваний, реєстровуваний; (рос. записываемый).
РЕГИСТРИРУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ спискувальний, спискуючий, записувальний, записуючий, книгозаписувальний, книгозаписуючий, реєструвальний, реєструючий; 2./*дієприкм.*/ що спискує, що записує, що книгозаписує, що реєструє; (рос. записывающий).
РЕГРЕСС (лат. regressus, *-us, m*) зворот, звороторозвиток, реґрес.
РЕГРЕССИВНЫЙ (лат. regressivus, *-a, -um*) зворотний, реґресивний.
РЕГРЕССИЯ (лат. regressio, *-onis, f*) зворочення, звернення, звертання, реґресія.
РЕГУЛИРОВАНИЕ (лат. regulatio, *-onis, f*: від regulo – впорядковую) /*недок.*/ налагоджування, наладнювання, відладнювання, впорядковування, реґулювання; (рос. настраивание, упорядочивание).
РЕГУЛИРОВАТЬ (лат. regulare: від regulo – впорядковую) /*недок.*/ налагоджувати, наладнювати, відладнювати, впорядковувати, реґулювати; (рос. настраивать, упорядочивать).
РЕГУЛЫ (лат. menstruatio, *-onis, f*: від mensis, *-is, m* - місяць; menses, *-ium, m /pl/*; menstrua, *-orum, n /pl/*; emmenia, *-ae, f*) місячка, місячне, місячні, реґули.
РЕГУЛЯРНЫЙ (лат. regularis, *-e*: від regulo – впорядковую) мірний, рівномірний, розмірений, черезпроміжковий, впорядкований, правильний, реґулярний; (рос. мерный, размеренный, упорядоченный, правильный; (словац. pravidelný).
РЕГУЛЯТИВНЫЙ (лат. regulativus, *-a, -um*: від regula – правило, норма: від regulo – впорядковую) впорядний, впорядковий, впорядкувальний, правилодавчий, реґулятивний.
РЕГУЛЯЦИЯ (лат. regulatio, *-onis, f*: від regulo – впорядковую) /*докон.*/ налагодження, наладнання, наладнення, відладнення, впорядкування, реґуляція; (рос. настройка, упорядочение).
РЕГУРГИТАЦИЯ (лат. regurgitatio, *-onis, f*) відриг, відригання, нахта, реґурґітація; (рос. отрыжка).
РЕДУКЦИОННЫЙ (лат. reductionis, *-e*: від reductio, *-onis, f* – повернення, відновлення: від reducere, *pp. reductus* – повертати, відновлювати: від re-ducere, *pp. re-ductus*: від reduco – відводжу) 1. зменшений; 2. ослаблений; 3./*хім.*/ відновний, редукційний.
РЕДУКЦИЯ (лат. reductio, *-onis, f* – повернення, відновлення: від reducere, *pp. reductus* – повертати, відновлювати: від re-ducere, *pp. re-ductus*: від reduco – відводжу) /*докон.*/ 1. зменшення; 2. ослаблення; 3./*хім.*/ відновлення; /*недок.*/ 1. зменшування; 2. ослаблювання; 3./*хім.*/ відновлювання, редукція.
РЕДУПЛИКАЦИЯ (лат. reduplicatio, *-onis, f* – подвоєння, повторення: від re-duplicare, *pp. re-duplicatus* – подвоювати, повторювати: від reduplico – подвоюю) /*докон.*/ подвоєння, повторення; /*недок.*/ подвоювання, повторювання; редуплікація.
РЕДУЦИРОВАНИЕ (лат. reductio, *-onis, f* – повернення, відновлення: від reducere, *pp. reductus* – повертати, відновлювати: від re-ducere, *pp. re-ductus*: від reduco – відводжу) /*недок.*/ 1. зменшування; 2. ослаблювання; 3./*хім.*/ відновлювання, редукування.
РЕДУЦИРОВАННЫЙ () 1. зменшений; 2. ослаблений; 3./*хім.*/ відновлений, редукований.
РЕДУЦИРОВАТЬ (лат. reducere, *pp. reductus* – повертати, відновлювати: від re-ducere, *pp. re-ductus*: від reduco – відводжу) /*докон.*/ 1. зменшити; 2. ослабити; 3./*хім.*/ відновити; /*недок.*/ 1. зменшувати; 2. ослаблювати; 3./*хім.*/ відновлювати, редукувати.
РЕЖИМ (фр. régime; regimen – правління) порядок, розпорядок, режим; (рос. порядок, распорядок; словац. správanie).
РЕЖУЩИЙ () 1./*прикм.*/ ріжучий, різальний;2./*дієприкм.*/ що/який ріже.
РЕЗЕКЦИЯ (лат. resectio, *-onis, f* – зрізання) витин, видалення, вилучення, вирізання; вирізування, резекція; (рос. удаление).
РЕЗЕРВ (фр. réserv – запас: від лат. reservo – зберігаю, reservare – зберігати) запас, резерв; (рос. запас).
РЕЗЕРВНЫЙ (від фр. réserv – запас: від лат. reservo – зберігаю, reservare – зберігати) запасний, резервний; (рос. запасной).

РЕЗЕРВУАР (фр. réservoir: від лат. reservo – зберігаю; reservare – зберігати; лат. reservator, *-oris, m*; cisterna, *-ae, f*; conceptaculum, *-i, n*) збережня, зберігальня, вмістище, умістище, вмістилище, умістилище, містилище, резервуар; (рос. вместилище).
РЕЗЕЦ (лат. dens incisivus) різець, *-зця*, сміюнець, *-нця*, січний зуб.
РЕЗИДУАЛЬНЫЙ (лат. residualis, *-e*) лишковий, залишковий, резидуальний.
РЕЗИНА (лат. resina, *-ae, f* – смола; gummi elasticum: від gummi – камедь, глей) ґума.
РЕЗИНОВЫЙ (від лат. resina, *-ae, f* – смола; gummi elasticum: від gummi – камедь, глей) ґумовий.
РЕЗИСТЕНТНОСТЬ (лат. resistentia, *-ae, f*: від resistens, *-entis* – протидіючий) стійкість, *-кості*, опірність, *-ності*, відпірність, *-ності*, тривкість, *-кості*, витривалість, *-лості*, резистентність, *-ності*; (рос. стойкость, сопротивляемость, устойчивость; словац. odolnost').
РЕЗИСТЕНТНЫЙ () стійкий, тривкий, витривалий, резистентний; (рос. стойкий, устойчивый).
РЕЗОНИРУЮЩИЙ (лат. tympanicus, *-a, -um*) відзвучуючий, резонуючий.
РЕЗОННЫЙ () слушний, резонний.
РЕЗОРБЦИОННЫЙ () вбирний, вбиральний, всисний, всисальний, всмоктувальний, резорбційний.
РЕЗОРБЦИЯ (лат. resorptio, *-onis, f*; resorbtio, *-onis, f*: від re-sorbere, *pp. resorptus* – поглинати, всмоктувати: від resorbeo – поглинаю, всмоктую) всмоктування, всисання, вбирання, всякання, поглинання, резорбція; */див. тж* ***РЕСОРБЦИЯ****/*.
РЕЗУЛЬТАТ () наслідок, вислід, результат, *-у*.
РЕЗУС-ПРИНАДЛЕЖНОСТЬ () резус-належність, *-ності*.
РЕЗЦЫ () різці, сміюнці, січні зуби.
РЕЗЬ (лат. colica, *-ae, f*) різачка, різь.
РЕИМПЛАНТАЦИЯ (лат. reimplantatio, *-onis, f*; replantatio, *-onis, f*) пересадження, приживлення, реімплантація; (рос. пересаживание, приживление).
РЕИМПЛАНТИРОВАНИЕ (лат. reimplantatio, *-onis, f*; replantatio, *-onis, f*) пересаджування, реімплантування.
РЕИНВЕРСИЯ (лат. reinversio, *-onis, f*) реінверсія.
РЕИНФЕКЦИЯ (лат. reinfectio, *-onis, f*) зновзараза, зновзараження, зновузараза, зновузараження, повторнозараза, повторнозараження, реінфекція.
РЕИНФИЦИРОВАНИЕ (лат. reinfectio, *-onis, f*) */недок./* зновзаражання, зновзаражування, зновузаражання, зновузаражування, повторнозаражання, повторнозаражування, реінфікування.
РЕИНФУЗИЯ (лат. reinfusio, *-onis, f*) зновувлив, зноввливання, повторновлив, повторновливання, реінфузія.
РЕИНФУЗИЯ КРОВИ (лат. autotransfusio, *-onis, f*) власноперелив [власнопереливання, зновувлив, зноввливання, повторновлив, повторновливання, реінфузія] крові.
РЕКАЛЬЦИФИКАЦИЯ (лат. recalcificatio, *-onis, f*) зновзвапнення, зновузвапнення, рекальцифікація.
РЕКОМЕНДОВАТЬ () раяти, радити, рекомендувати; (рос. советывать).
РЕКОНВАЛЕСЦЕНТ (лат. reconvalescens, *-entis*) одужень, *-жня*, одужник, одужувальник, видужень, *-жня*, видужник, видужувальник, виздоровник, виздоровлювальник, реконвалесцент; (рос. выздоравливающий).
РЕКОНВАЛЕСЦЕНТЫЙ (лат. reconvalescens, *-entis*) одужний, одужувальний, одужуючий, видужний, видужувальний, виздоровний, виздоровлювальний, реконвалесцентний; (рос. выздоравливающий).
РЕКОНВАЛЕСЦЕНЦИЯ (лат. reconvalescentia, *-ae, f*: від re- – повторно, знову, зворотньо + convalescentia, *-ae, f* – одужання) одужання, одужування, видужання, видужування, виздоровлення, виздоровляння, виздоровлювання, реконвалесценція; (рос. выздоровление, выздоравливание).
РЕКОНСТРУИРОВАНИЕ () 1. перебудовування, реконструйовування; 2. перебудування, реконструювання.
РЕКОНСТРУИРОВАТЬ () 1. перебудовувати, реконструйовувати; 2. перебудувати, реконструювати.
РЕКОНСТРУКЦИЯ () перебудова, реконструкція.
РЕКРУДЕСЦЕНЦИЯ (лат. recrudescentia, *-ae, f*; recidivum, *-i, n*) повернення, поворот, зворот, наворот, вороття, рекрудесценція.
РЕКТАЛЬНЫЙ (лат. rectalis, *-e*: від rectum, *-i, n* – кутня, кутниця, кутнянка, гузня, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка, ректум) кутневий, гузневий, гузнівковий, гузнянковий, прямокишковий, ректальний; (рос. прямокишечный; словац. konečníkový).
РЕКТИФИКАЦИЯ (лат. rectificatio, *-onis, f*) очищення, ректифікація; (рос. очищение).
РЕКТИФИЦИРОВАННЫЙ (лат. rectificatus, *-a, -um*) очищений, ректифікований.
РЕКТОСКОП (лат. rectoscopium, *-ii, n*: від rectum, *-i, n* – кутня, кутниця, кутнянка, гузня, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка, ректум + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) кутнегляд, кутнеоглядник, прямокишкогляд, прямокишкооглядник, ректоскоп.
РЕКТОСКОПИСТ (лат. rectoscopistus, *-i, m*; rectoscopista, *-ae, m*; rectoscopicus, *-i, m*: від rectum, *-i, n* – кутня, кутниця, кутнянка, гузня, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка, ректум + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) кутнеоглядач, кутнеоглядувач, кутнеоглядальник, кутнеоглядувальник, кутнерозглядовець, *-вця*, прямокишкооглядач, прямокишкооглядувач, прямокишкооглядальник, прямокишкооглядувальник, прямокишкорозглядовець, *-вця*, ректоскопіст.

РЕКТОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. rectoscopicus, *-a, -um*: від rectum, *-i, n* – кутня, кутниця, кутнянка, гузня, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка, ректум + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) кутнеоглядний, кутнеоглядовий, кутнеоглядальний, -оглядний, -оглядовий, -оглядальний, ректоскопічний.

РЕКТОСКОПИЯ (лат. rectoscopia, *-ae, f*: від rectum, *-i, n* – кутня, кутниця, кутнянка, гузня, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка, ректум + гр. skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) кутнеогляд, кутнеоглядання, кутнеоглядування, прямокишкоогляд, прямокишкооглядання, прямокишкооглядування, ректоскопія.

РЕКТУМ (лат. rectum, *-i, n*) кутня, кутниця, кутнянка, гузня, гузнівка, гузнянка, заднянка, прямокишка, пряма [кутня, гузична] кишка, ректум; (рос. прямая кишка; словац. konečník; яп. chokucho).

РЕКУРРЕНТНЫЙ (лат. recurrens, *-entis*; recidivus, *-a, -um*) поворотний, зворотний, наворотний, навертальний, повертальний, повторювальний, повертовий, повторний, рекурентний; (рос. возвратный).

РЕЛАКСАНТ (лат. relaxans, *-antis* – той, що зменшує, послаблює, розслаблює, розслаблюючий; myorelaxans, *-antis*) розслабник, розслабляч, розслаблювач, релаксант.

РЕЛАКСАЦИОННЫЙ (лат. relaxationis, *-e*: від relaxatio, *-onis, f* – зменшення, ослаблення) розслабний, розслабовий, розслаблювальний, релаксаційний; (рос. расслабляющий, расслабливающий, расслабительный).

РЕЛАКСАЦИЯ (лат. relaxatio, *-onis, f* – зменшення, ослаблення) розслаб, розслаблення, розслаблювання, релаксація; (рос. расслабление).

РЕЛАКСИРУЮЩИЙ (лат. relaxans, *-antis* – той, що зменшує, послаблює, розслаблює, розслаблюючий: від relaxatio, *-onis, f* – зменшення, ослаблення) 1.*/прикм./* розслабний, розслабовий, розслаблювальний, розслаблюючий, релаксувальний, релаксуючий; 2.*/дієприкм./* що розслаблює, що розслабляє, що релаксує; (рос. расслабляющий, расслабливающий).

РЕЛАПАРОТОМИЯ (лат. relaparotomia, *-ae, f*) зновчереворозтин, зновчереворозтинання, зновчереворозітнення, зновучереворозтин, зновучереворозтинання, зновучереворозітнення, релапаратомія.

РЕЛЯТИВНЫЙ (лат. relativus, *-a, -um*) відносний, відношувальний, релятивний; (рос. относительный).

РЕМИССИЯ (лат. remissio, *-onis, f* – зниження, ослаблення) хворобоспад, хворобозниз, хворобознижа, хворобозниження, хворобоослаб, хворобоослаба, хворобоослаблення, ремісія.

РЕМИТТИРУЮЩИЙ (лат. remittens, *-entis*) 1.*/прикм./* послаблювальний, послаблюючий, ремітувальний, ремітуючий; 2.*/дієприкм./* що послаблює, що ремітує; (рос. послабляющий).

РЕНАЛЬНЫЙ (лат. renalis, *-e*: від ren, *renis, m* – нирка */мн.* нирки, *-ирок/*; nephrogenes, *G. -is*) нирковий, ренальний; (рос. почечный; словац. obličkový).

РЕНОВАСКУЛЯРНЫЙ (лат. renovascularis, *-e*; renovasculosus, *-a, -um*: від ren, *renis, m* – нирка */мн.* нирки, *-ирок/* + vasculum, *-i, n* – судинка, маленька судина: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина; vasorenalis, *-e*: від vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/* – судина + ren, *renis, m* – нирка */мн.* нирки, *-ирок/*) нирко(во)судинковий, нирко(во)судинний, нирко(во)судиновий, реноваскулярний; (рос. почечнососудистый).

РЕНТГЕН (лат. roentgenum, *-i, n*; Rö) променеобраз, променезнімок, променевідбиток, променезображення, проміннообраз, проміннознімок, промінновідбиток, проміннозображення, рентґенобраз, рентґензнімок, рентґенвідбиток, рентґензображення, рентґен. Багатьма як зарубіжними, так і українськими істориками науки заперечується пріоритет (першість) німецького вченого з Вюрцбурзького університету Вільгельма Конрада Рентґена (Wilhelm Konrad Röntgen (1845-1923)) у відкритті нових, невідомих раніше, невидимих проникаючих променів названих його ім'ям у німецькомовній (на відміну від анґло- та франкомовної!) науковій літературі (письменстві). Рентґен, за його ж власними словами, виявив їх цілком випадково 8 листопада 1895р., у той час як набагато раніше ними займався проф. Іван Павлович Пулюй (Полюй) (2.2.1845-31.1.1918) – відомий на Заході український науковець – фізик, електротехнік, теолоґ (богослов) та філолоґ (словесник), перекладач Біблії українською мовою, якого інколи ще називають чеським, австрійським чи німецьким ученим, бо він довго працював у Празі, Відні та інших европейських наукових центрах. Пулюя Рентґен знав особисто, як і його дослідження. Пулюй був також відомим винахідником, який створив 1882 року т. зв. "рентґенівську трубку" (за 14! років до "випадкових"! дослідів Рентґена). Це був один із різновидів загальновідомих у тогочасній науці та техніці "Пулюєвих ламп, ламп Пулюя" (електросвітляних апаратів). На великодні канікули 1893р. проф. Іван Пулюй зробив світлину кістяка живої руки і показав проф.І.Горбачевському (1854-1942), згадував про це під час своїх лекцій, ознайомлював студентів з невидимими променями та послідовно інформував про наслідки своїх експериментів проф.В.К.Рентґена, з яким вів кореспонденцію (листування, переписку). На час публічно розрекламованих виступів Рентґена у пресі про "випадкове" відкриття невидимих "Х"-променів праці проф.І.Пулюя присвячені цій тематиці в різних наукових журналах Віденської Академії наук нараховували вже зо дві сотні сторінок. Замовчування імені українського науковця у нас зумовлене, з одного боку, політичними факторами (чинниками), тому що він іще за існування Російської Імперії разом з Пантелеймоном Кулішем та, частково, Іваном Нечуєм-Левицьким переклав Біблію українською мовою. З іншого боку, возвеличенню Рентґена у нас спричинилось також те, що засновник радянської (совітської, советської) школи фізиків, у якій була

ціла плеяда відомих усьому світові імен, в тому числі й лауреатів (лявреатів, достойників, удостоєнців) Нобелівської премії, академік А.Ф.Йоффе, був учнем Рентгена. Івана Пулюя якщо і згадували в СССР (СРСР), то як австрійського, німецького чи чеського вченого (працював у Відні та в Німецькій політехніці (технічній вищій школі, інституті /*нім. Hochschule*/) в Празі /*вул.Гусова№5*/ професором, а потім її ректором) або зовсім перекручували його прізвище до невпізнання: "Пулуа". Франкомовна (французькомовна) та найпоширеніша зараз у всьому світі англомовна (англійськомовна) /*global English*!/ наукова література (письменство) уникають неправомірного вживання термінів (назв, позначень), похідних від прізвища В.К.Рентгена; (пол., radiogram; анг. X-ray [екс-рей]; фр., rayons X. *m. pl* [ ]).

РЕНТГЕНОВСКИЙ АППАРАТ ВЫСОКОГО НАПРЯЖЕНИЯ () рентґенівський апарат високої напруги; (анг. hard X-ray machine).

РЕНТГЕНОВСКИЙ АППАРАТ НИЗКОГО НАПРЯЖЕНИЯ () рентґенівський апарат низької напруги; (анг. soft X-ray machine).

РЕНТГЕНОГРАФИЯ (лат. roentgenographia, *-ae, f*; actinographia, *-ae, f*) рентґенографія.

РЕНТГЕНОЛОГ (лат. roentgenologus. *-i. m*; radiologus. *-i. m*) промінник, променівець, *-вця*, променевик, променівник, променезнавець, *-вця*, промінnознавець, *-вця*, променерозпізнавач, променерозпізнавальник, променевий діагност (розпізнавач, розпізнавальник), променелікар, рентґенолог; (рос. лучевой диагност; пол., radiolog; анг., radiologist; фр. radiologue. *m*, radiologiste. *m*).

РЕНТГЕНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. roentgenologicus. *-a, -um*; radiologicus, *-a, -um*) промінничий, променівський, променевицький, променівничий, променезнавчий, промінnознавчий, променерозпізнавальний, променерозпізнавальницький, променедіагностичний, променелікарський, рентґенологічний; (рос. лучедиагностический; пол., radiologiczny; анг., X-ray [ікс-рей], radiologic, radiological; фр. radiologique).

РЕНТГЕНОЛОГИЯ (лат. roentgenologia, *-ae. f*; radiologia, *-ae. f*) промінництво, променівство, променевицтво, променівництво, променезнавство, промінnознавство, променерозпізнавання, променерозпізнавацтво, променерозпізнавальництво, променева діагностика (розпізнавання, розпізнавальництво), променелікарство, рентґенологія; (рос. лучевая диагностика; пол., radiologia; анг., radiology; фр. radiologie. *f*).

РЕОБАЗА (лат. rheobasa. *-ae. f*) реобаза.

РЕО- (лат. rheo-: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік) текучо-, рео-.

РЕОГРАММА (лат. rheogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) текучозапис, реограма.

РЕОГРАФ (лат. rheographus. *-i, m*; reographum, *-i, n*; reographium, *-ii, n*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) текучописець, *-сця*, текучописник, текучозаписник, текучозаписувач, текучозаписувальник, реограф.

РЕОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. rheographicus, *-a. -um*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) текучописний, текучозаписувальний, реографічний.

РЕОГРАФИЯ (лат. rheographia. *-ae, f*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) текучопис, текучозаписування, реографія.

РЕОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. rheologicus, *-a, -um*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + λογος – слово, вчення, наука, знання) 1. текучий; 2. текучівничий, текучознавчий, реологічний.

РЕОЛОГИЯ (лат. rheologia, *-ae, f*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + λογος – слово, вчення, наука, знання) 1. текучість; 2. текучівництво, текучознавство, реологія.

РЕОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ (лат. rheoencephalographia, *-ae, f*: від гр. ρεω rheo – течу: від ρεως rheos – течія, потік + εγκεφαλος enkephalos – мозок + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) текучомозкопис, текучомозкозаписування, реоенцефалографія.

РЕПАРАЦИЯ (лат. reparatio, *-onis. f*) репарація.

РЕПЛАНТАЦИЯ (лат. replantatio, *-onis, f*: від re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо- + plantatio, *-onis, f* – висаджения; reimplantatio. *-onis, f*) /*докон.*/ пересада, пересадка, пересадження, повторнопересад(к)а, повторнопересадження, зворотнопересад(к)а, зворотнопересадження; /*недок.*/ пересаджування, повторнопересаджування, зворотнопересаджування, реплантація; (рос. пересадка, пересаживание, пересаждение).

РЕПЛАНТИРОВАНИЕ (лат. replantatio, *-onis, f*: від re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо- + plantatio, -*onis, f* – висадження; reimplantatio, *-onis, f*) пересада, пересадка, пересаджування, повторнопересаджування, зворотнопересаджування, реплантування; (рос. пересадка, пересаживание, пересаждение).

РЕПОЗИЦИЯ (лат. repositio, *-onis, f*: від reposo – ставлю на місце; reductio, *-onis, f*) зіставлення, співставлення, вправлення, вправляння, репозиція; (рос. сопоставление, вправление).

РЕПРОДУКТИВНЫЙ (лат. reproductivus. *-a, -um*) відтвірний, відтворний, відтворювальний, репродуктивний; (рос. воспроизводимый).

РЕПРОДУКТОЛОГ (лат. reproductologus, *-i, m*: від reproductio, *-onis, f* – відтворення, розмноження: від re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо- + produco – створюю + гр. λογος logos – слово, вчення,

наука, знання) відтвірник, відтворівник, відтворювалівник, відтворознавець, *-вця*, відтворолікар, розмножознавець, *-вця*, розмножолікар, репродуктолог; */жін./* відтвірниця, відтворівниця, відтворювалівниця, відтворознавиця, відтворолікарка, розмножознавиця, розмножолікарка, репродуктологиня.

РЕПРОДУКТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. reproductologicus, *-a, -um*: від reproductio, *-onis, f* – відтворення, розмноження: від re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо- + produco – створюю + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) відтвірницький, відтворівничий, відтворювалівничий, відтворознавчий, відтворолікарський, розмножознавчий, розмножолікарський, репродуктологічний.

РЕПРОДУКТОЛОГИЯ (лат. reproductologia, *-ae, f*: від reproductio, *-onis, f* – відтворення, розмноження: від re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо- + produco – створюю + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) відтвірництво, відтворівництво, відтворювалівництво, відтворознавство, відтворолікарство, розмножознавство, розмножолікарство, репродуктологія.

РЕПРОДУКТОР (лат. reproductor, *-oris, m*) відтворник, відтворювач; (рос. воспроизводитель).

РЕПРОДУКЦИЯ (лат. reproductio, *-onis, f*: від re- – повторно-, знов-, знову-, зворотньо- + produco – створюю) */докон./* відтворення, розмноження; */недок./* відтворювання, розмножування, репродукція: (рос. воспроизведение, воспроизводство; яп. seishoku (sayo)).

РЕПРОДУЦИРОВАНИЕ (лат. reproductio, *-onis, f*) відтворювання, репродукування, репродукціювання.

РЕСНИТЧАТЫЙ (лат. ciliaris, *-e*)*/має вії (війки)/* війчастий.

РЕСНИЦ ВЫПАДЕНИЕ (лат. ptilosis, *-is, f*) вієвипадіння, випадіння вій.

РЕСНИЦА (лат. cilium, *-ii, n*) вія, мигучка; (словац. riasnica, obrva).

РЕСНИЧКА () війка, мигучка.

РЕСНИЧНЫЕ () війчасті.

РЕСНИЧНЫЙ (лат. ciliaris, *-e*) 1.*/відноситься до вії (війки)/* війковий; 2.*/має вії (війки)/* війчастий; (словац. riasnicový, obrvový).

РЕСОРБЦИЯ (лат. resorptio, *-onis, f*; resorbtio, *-onis, f*: від re-sorbere, *pp. resorptus* – поглинати, всмоктувати: від resorbeo – поглинаю, всмоктую) всмоктування, всисання, вбирання, всякання, поглинання, ресорбція: */див. теж **РЕЗОРБЦИЯ**/*.

РЕСПИРАТОР (лат. respirator, *-oris, m*: від respiro – дихаю) вдишник, вдихозахисник, вдихальнозахисник, дихальнозахисник, вдихоцідник, респіратор.

РЕСПИРАТОРНЫЙ (лат. respiratorius, *-a, -um*: від respiro – дихаю) дихальний, дишний, віддиховий, респіраторний; (рос. дыхательный; яп. kokyuki).

РЕСПИРАЦИЯ (лат. respiratio, *-onis, f* – дихання: від respiro – дихаю) дихання, респірація; (рос. дыхание).

РЕТЕНЦИЯ (лат. retentio, *-onis, f*) затрим, затримка, запинка, невихід, ретенція */плаценти, яєчка/*; (рос. задержка).

РЕТИКУЛЁЗ (лат. reticulosis, *-is, f*; reticuloendotheliosis, *-is, f*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) ретикульоз; (пол. siatkowica).

РЕТИКУЛЁМА, РЕТИКУЛОМА (лат. reticuloma, *-atis, n /pl. -ata/*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) ретикульома, ретикулома; (пол. siatkowiak).

РЕТИКУЛОПЛАЗМОЦИТОЗ (лат. reticuloplasmocytosis, *-is, f*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа; plasmocytoma, *-atis, n /pl. -ata /*; myeloma, *-atis, n /pl. -ata /*; myelomatosis, *-is, f*) ретикулоплазмоцитоз.

РЕТИКУЛОЦИТ (лат. reticulocytus, *-i, m*; reticulocytum, *-i, n*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) ретикулоцит.

РЕТИКУЛОЦИТОЗ (лат. reticulocytosis, *-is, f*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) ретикулоцитоз; (пол. siatkowica).

РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИОЗ (лат. reticuloendotheliosis, *-is, f*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа; reticulosis, *-is, f*) ретикулоендотеліоз; (пол. siatkowico-śródbłonkowica).

РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИОМА (лат. reticuloendothelioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) ретикулоендотеліома; (пол. siateczkowo-śródbłoniak).

РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИОСАРКОМА (лат. reticuloendotheliosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) ретикулоендотеліосаркома; (пол. mięsak siateczkowo-śródbłonkowy).

РЕТИКУЛЯРНЫЙ (лат. reticularis, *-e*: від reticulum, *-i, n* – сітка: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) сітчастий, сітюватий, сітьовидний, сітьоподібний, сіткуватий, сітковидний, сіткоподібний, ретикулярний; (рос. сетчатый, сетевидный, сетеобразный; словац. siet'kový).

РЕТИНА (лат. retina, *-ae, f*: від rete, *-is, n* – 1. сіть, сітка; 2. мережа) сітківка, сітчанка, сітничка, ретина; (рос. сетчатка; пол. siatkówka; словац. siet'ovka).

РЕТИНИТ (лат. retinitis, *-tidis, f*) сітківковиця, сітківкозапал, сітківкозапалення, ретиніт.

РЕТИНОПАТИЯ (лат. retinopathia, *-ae, f*) сітківкохворість, *-рості*, ретинопатія.

РЕТРАКТОР (лат. retractor, *-oris, m*) відтягач, ретрактор.

РЕТРАКЦИЯ (лат. retractio, *-onis, f*) витягання, витягування, витягнення, відтягування, скорочення; зморщення, зморщування, ретракція; (рос. оттягивание, сокращение, сморщивание).

РЕТРАНСФУЗИЯ (лат. retransfusio, *-onis, f*) переливання, перелиття, знովпереливання, зновперелиття, зновупереливання, зновуперелиття, ретрансфузія.

РЕТРО- (лат. retro-) за-, задо-, задньо-, назадо-, назазад-, ретро-.

РЕТРОАУРИКУЛЯРНЫЙ (лат. retroauricularis, *-e*) завушний, ретроаурикулярний.

РЕТРОБУЛЬБАРНЫЙ (лат. retrobulbaris, *-e*; retrobulbarius, *-a, -um*) зацибулинний, ретробульбарний; (рос. залуковичный).

РЕТРОВЕЗИКАЛЬНЫЙ (лат. retrovesicalis, *-e*) підміхурний, підміхуровий, ретровезикальний; (рос. подпузырный).

РЕТРОВЕРЗИЯ (лат. retroversio, *-onis, f*) задньонахил, ретроверзія.

РЕТРОГНАТИЯ (лат. retrognathia, *-ae, f*) птахолик, птахолице, птахообличчя, пташинолик, пташинолице, пташинообличчя, пташине обличчя, ретроґнатія; (рос. птичье лицо).

РЕТРОГРАДНЫЙ (лат. retrogradus. *-a, -um*) висхідний, ретроґрадний; (рос. восходящий).

РЕТРОКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. retrocardialis, *-e*; retrocardiacus, *-a, -um*) засерцевий, ретрокардіальний; (рос. позадисердечный).

РЕТРОМАНДИБУЛЯРНЫЙ (лат. retromandibularis, *-e*) защелепний, защелеповий, ретромандибулярний; (рос. зачелюстной).

РЕТРОНАЗАЛЬНЫЙ (лат. retronasalis, *-e*) ретроназальний.

РЕТРОПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ (лат. retroperitonealis, *-e*) заочеревинний, ретроперитонеальний; (рос. забрюшинный).

РЕТРОПОЗИЦИЯ (лат. retropositio, *-onis, f*) ретропозиція.

РЕТРОПУЛЬСАЦИЯ () ретропульсація.

РЕТРОПУЛЬСИЯ (лат. retropulsio, *-onis, f*) ретропульсія.

РЕТРОСТЕРНАЛЬНЫЙ (лат. retrosternalis, *-e*) загруднинний, загрудниновий, загрудинний, загрудиновий, ретростернальний; (рос. загрудинный; пол. za mostkiem).

РЕТРОУТЕРИННЫЙ (лат. retrouterinus, *-a, -um*) заматковий, зауразовий, ретроутеринний; (рос. заматочный).

РЕТРОФАРИНГЕАЛЬНЫЙ (лат. retropharyngealis, *-e*; retropharyngeus, *-a, -um*) заглотковий, запролиговий, ретрофаринґеальний; (рос. заглоточный).

РЕТРОФИКСАЦИЯ (лат. retrofixatio, *-onis, f*) ретрофіксація.

РЕТРОФЛЕКСИЯ (лат. retroflexio, *-onis, f*) задозгин, задозагин, задньозгин, задньозагин, задоперегин, ретрофлексія. Перегин (згин, згинання) назад.

РЕТРОЦЕКАЛЬНЫЙ (лат. retrocaecalis, *-e*; retrocoecalis, *-e*) ретроцекальний; (пол. zakątniczy).

РЕФЕРАТ (лат. referatus, *-i, m*: від referens, *-entis* – той,що доповідає: від refero – доповідаю) доповідь, реферат: (словац., prednáška).

РЕФЕРЕНТ (лат. referentus, *-i, m*: від referens, *-entis* – той,що доповідає: від refero – доповідаю) доповідач, референт: (рос. докладчик).

РЕФЛЕКС (лат. reflexus, *-us, m* – згин, вигин, звертання назад, відбиття: від лат. reflecto, *reflexum* – повертати, звертати назад: від лат. re- + flecto – згинати) відрух, віддія, відповідка, відбиття, рефлекс. Реакція-відповідь на подразнення: (пол. odruch; яп. hansha).

РЕФЛЕКСА ОТСУТСТВИЕ (лат. areflexia, *-ae, f*) безвідрушшя, безвідрушність, *-ності*, безвідрухість, *-хості*, безвідруховість, *-вості*, відрухобрак, відсутність рефлексу (відруху).

РЕФЛЕКСОГЕННЫЙ (лат. reflexogenes, *G. -is*; reflexogenus, *-a, -um*; reflexogenicus, *-a, -um*: від reflexus, *-us, m* – відрух, віддія, відповідка, відбиття, рефлекс */букв. згин, вигин, звертання назад/* + -genes, *G. -is*; -genus, *-a, -um*; -genicus, *-a, -um*: від гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* - походження: від gignomai - народжуватись, походити) відрухотвірний, відрухотворний, відрухопохідний, рефлексогенний.

РЕФЛЕКТОР (лат. reflector, *-oris, m*: від reflecto – вигинаю, відбиваю) відбивач, світловідбивач, віддзеркалювач, рефлектор; (пол. zwierciadło).

РЕФЛЕКТОРНЫЙ (лат. reflectorius, *-a, -um*; reflexus, *-a, -um*) 1.*/про рефлекс/* відрушний, відруховий, віддійний, віддієвий, відповідковий; 2.*/про біль/* відбитий, повернений; 3.*/про рух/* мимовільний, рефлекторний: (рос. 2. отражённый, возвращённый; 3. самопроизвольный; пол. 1. odruchowy; 2. odbity, zwrócony).

РЕФЛЮКС (лат. refluxus, *-i, m*: від лат. refluo, *refluxum* – текти зворотньо: від лат. re- + fluo – текти) зворотнення, зворотозатікання, затікання, рефлюкс; (рос. затекáние; пол. odpływ, zaciek).

РЕФРАКТЕРНЫЙ (від фр. réfractaire: від лат. refractarius, *-a, -um*; refractorius, *-a, -um*; refractoris, *-e* – впертий, непокірний) несприйнятливий, нечутливий, рефрактерний; (рос. невосприимчивый, невоспринимающий, нечувствительный; стойкий, устойчивый, упорный).

РЕФРАКЦИЯ (лат. refractio, *-onis, f*) 1.*/світла/* заломлення, заломлювальність, *-ності*, рефракція. Заломлювальна здатність; 2.*/кісток, що погано зрослися/* злам, перелам, рефракція; (рос. 1. преломление; лучепреломление; 2. перелом).

РЕЦЕПТ (лат. receptum, *-i, n* – сприйняте, прийняте, взяте: від recipe – візьми; formula, *-ae, f*; praescriptio, *-onis, f*) припис, рецепт; (рос. предписание, пропись; яп. shohosen).

РЕЦЕПТОР (лат. receptor, *-oris, m* – той, що сприймає) сприймач, чуй, чуйник, чутливоутвір, рецептор.

-РЕЦЕПТОР, -ЦЕПТОР (лат. -receptor, *-oris, m*; -ceptor, *-oris, m*) -сприймач, -чуй, -чуйник, -рецептор, -цептор.

РЕЦЕПТОРНЫЙ (лат. receptorius, *-a, -um* – сприймальний) сприймальний, сприймачевий, чуйовий, чуйниковий, чутливоутвірний, рецепторний; (рос. воспринимающий).

РЕЦЕПТУРА (лат. receptura, *-ae, f*: від receptum, *-i, n* – сприйняте, прийняте, взяте: від recipe – візьми) приписництво, рецептура.

РЕЦЕПТУРНИК (від лат. receptura, *-ae, f*: від receptum, *-i, n* – сприйняте, прийняте, взяте: від recipe – візьми) приписник, рецептурник.

РЕЦЕПТУРНЫЙ (від лат. receptura, *-ae, f*: від receptum, *-i, n* – сприйняте, прийняте, взяте: від recipe – візьми) приписний. приписовий, приписничий, рецептурний.

РЕЦЕПЦИЯ (лат. receptio, *-onis, f* – прийняття: від receptum, *-i, n* – сприйняте, прийняте, взяте: від recipe – візьми) 1.*/докон./* сприйняття, відчуття; */недок./* сприймання, відчування; 2. запозичення, рецепція.

-РЕЦЕПЦИЯ, -ЦЕПЦИЯ (лат. -receptio, *-onis, f*; -ceptio, *-onis, f*: від receptum, *-i, n* – прийняте, сприйняте) */докон./* -сприйняття; */недок./* -сприймання, -рецепція, -цепція.

РЕЦЕССИВНЫЙ (лат. recessivus, *-a, -um*: від recessus – відступ, закамарок, *-рка*, закапелок, *-лка*, заглибина, заглиблення, кишеня) невиявний, прихований, рецесивний; (рос. непроявляющийся, скрытый).

РЕЦИДИВ (лат. recidivum, *-i, n* – той, що відновлюється; recrudescentia, *-ae, f*) поворот, зворот, наворот, наверт, вороття, повернення, повторення, рецидив; (рос. возврат).

РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* поворотний, зворотний, наворотний, навертальний, повертальний, повторювальний, рецидивний, рецидивувальний, рецидивуючий; 2.*/дієприкм./* що/який повторюється, що рецидивує; (анґ. recurrent).

РЕЦИДИВНЫЙ (лат. recidivus, *-a, -um*; recurrens, *-entis*) поворотний, зворотний, наворотний, навертальний, повертальний, повторювальний, повертовий, повторний, рецидивний; (рос. возвратный).

РЕЦИПИЕНТ (лат. recipiens, *-entis* – той, що отримує (одержує)) отримувач, одержувач, реципієнт; (рос. получатель).

РЕЦИПРОКНЫЙ (лат. reciprocus. *-a, -um* – той, що повертається) повертний, повертовий, повертальний, реципрокний.

РЕЧИ АРТИКУЛЯЦИЯ (лат. articulatuio, *-onis, f*) вимова, артикуляція мови (мовлення).

РЕЧИ ЗАДЕРЖКА (лат. mutismus, *-i, m*; mutacismus, *-i, m*) німота, затримка мови (мовлення); (пол. niemota).

РЕЧИ ЗАМЕДЛЕНИЕ (лат. bradyarthria, *-ae, f*) мовосповільнення, сповільнення мови (мовлення).

РЕЧИ РАССТРОЙСТВО (лат. dysarthria, *-ae, f*; lalopathia, *-ae, f*; paralalia, *-ae, f*; paraphasia, *-ae, f*) моворозлад, розлад мови (мовлення).

РЕЧЬ 1. (лат. lingua, *-ae, f*) мова; 2. промова; 3. мовлення.

РЕШЕТОПОДОБНЫЙ (лат. cribriformis, *-e*) решетоподібний, решетуватий, ґратоподібний, ґратчастий.

РЕШЁТЧАТЫЙ (лат. ethmoidalis, *-e*; ethmoides, *G. -is*) решітчастий, ґратчастий, решетяний; (словац. riečicovitý, riečicový.

РЖАВАЯ МОКРОТА (лат. sputum rubiginosum) іржаве мокротиння (харкотиння, харковина).

РЖАВЫЙ (лат. rubiginosus, *-a, -um*) іржавий, поіржавілий.

РИГИДНОСТЬ (лат. rigiditas, *-atis, f*) заціп, заціпеніння, заціпленість, *-ності*, заціпенілість, *-лості*, закляк, закляклість, *-лості*, задеревенілість, *-лості*, задерев'янілість, *-лості*, задубілість, *-лості*, задублість, *-лості*, негнучкість, *-кості*, важкорухомість, *-мості*, риґідність, *-ності*; (рос. оцепенение, оцепенелость, окоченение, окоченелость, тугоподвижность).

РИГИДНЫЙ (лат. rigidus, *-a, -um* – заціпенілий, закляклий, негнучкий; inflexibilis, *-e*) заціпенілий, закляклий, окляклий, задеревенілий, задерев'янілий, задубілий, задублий, закоцюблий, околілий, негнучкий, незгинальний, неподатний, неподатливий, риґідний; (рос. неподатливый).

РИМСКОЕ S (лат. S romanum) римське S; (словац. esovitník).

РИНИТ (лат. rhinitis, *-tidis, f*: від гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс) нежить */Р.-тю, О.-тем, ч.*, або *Р.-ті, ж./.* нежит */Р.-ту, О.-тем, ч./*, нісниця, носиця, носовиця, носозапал, носозапалення, риніт. Запалення носової слизниці (слиз(н)івки, слизової, слизової оболонки); (рос. насморк).

РИНИТНЫЙ () нежитьовий, нежитевий, ринітний; (рос. насморковый, насморочный).

РИНО- (лат. rhino-: від гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс) носо-, рино-.

РИНОБЛЕННОРЕЯ (лат. rhinoblennorrhoea, *-ae, f*) ринобленорея.

РИНОГЕННЫЙ (лат. rhinogenes, *G. -is*) носопричинний, носопохідний, риноґенний.

РИНОЛАЛИЯ (лат. rhinolalia, *-ae, f*) гунявість, *-вості*, гугнявість, *-вості*, гундосість, *-сості*, носоговоріння, внісговоріння, ринолалія; (рос. гнусавость, гнусливость).

РИНОЛИТ (лат. rhinolithus, *-i, m*) носокамінь, *-меня*, риноліт. Носовий камінь.

РИНОЛИТИАЗ (лат. rhinolithiasis, *-is, f*) носокаменів'я, носокаменевість, *-вості* носокамінність, *-ності*, ринолітіаз; (пол. kamica nosa).

РИНОРРАГИЯ (лат. rhinorrhagia, *-ae, f*: від гр. ρις, *ρινος* rhis, *rhinos* – ніс + ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати) носокровотіч, *-течі*, ринорагія. Сильна (значна) носова кровотеча, кровотеча з носа.

РИНОСКЛЕРОМА (лат. rhinoscleroma, *-atis, n /pl. -ata/*) риносклерома.

РИНОСКОПИЯ (лат. rhinoscopia, *-ae, f*) носоогляд, носооглядання, риноскопія. Огляд носової порожнини.

РИНОФАРИНГИТ (лат. rhinopharyngitis, *-tidis, f*; nasopharyngitis, *-tidis, f*) носопроликовиця, носопроликозапал, носопроликозапалення, носоглотковиця, носоглоткозапал, носоглоткозапалення, ринофарингіт.
РИНОФИМА (лат. rhinophyma, *-atis, n /pl. -ata/*) ринофіма.
РИСК () ризик.
РИСУНОК () малюнок, візерунок.
РИТМ (лат. rhythmus, *-i, m*: від гр. ρυθμος rhythmos – розмірність, узгодженість) мірність, *-ності*, розміреність, *-ності*, рівномір'я, рівномірність, *-ності*, ритм; (рос. мерность, размеренность, равномерность; пол. równomierność, miarowość).
РИТМИЧЕСКИЙ (лат. rhythmicus, *-a, -um*: від ρυθμικος rhythmikos – розмірений) мірний, розмірений, рівномірний, ритмічний; (рос. мерный, размеренный, равномерный; пол. równomierny).
РИТМИЧНЫЙ (лат. rhythmicus, *-a, -um*: від ρυθμικος rhythmikos – розмірений) мірний, розмірений, рівномірний, ритмічний; (рос. мерный, размеренный, равномерный; пол. równomierny).
РОВ () рів.
РОВИК () рівчак.
РОВНЫЙ (лат. planus, *-a, -um*; levis, *-e*) рівний.
РОГ (лат. cornu) ріг.
РОГАТЫЙ (лат. cornutus, *-a, -um*) рогатий.
РОГОВЕЮЩИЙ (анг. keratinizing) 1.*/прикм./* рогувальний, роговільний, роговівальний, роговіючий; 2.*/дієприкм./* що роговіє.
РОГОВИЦА (лат. cornea, *-ae, f*) рогівка. Рогова оболонка ока; (словац. rohovka).
РОГОВИЦЫ КОНИЧЕСКОЕ ВЫПЯЧИВАНИЕ (лат. keratoconus, *-i, m*) рогівковістря, рогівкостіжок, конічний (вістряний, стіжковий) випин (випинання) рогівки.
РОГОВИЦЫ РАЗРЕЗ (лат. keratotomia, *-ae, f*) рогівкорозріз, розріз рогівки.
РОГОВИЧНЫЙ (лат. cornealis, *-e*) рогівковий; (словац. rohovkový).
РОД () рід.
РОДДОМ */РОДИЛЬНЫЙ ДОМ/* () пологодім, пологобудинок */пологовий будинок/*.
РОДЗАЛ */РОДИЛЬНЫЙ ЗАЛ/* () родільня, родильня, родилка, родильна, родзал, родзала, пологозал */родильний (пологовий) зал (зала)/*; (рос. родильная).
РОДИЛЬНАЯ */імен./* () родільня, родильня, родилка, родильна.
РОДИЛЬНИЦА, РОДИВШАЯ (лат. puerpera, *-ae, f*: від puer, *-eri, m* - 1. дитина, дитя; 2. хлопчик) породілля.
РОДИЛЬНЫЙ (лат. puerperalis, *-e*; obstetricus, *-a, -um*; obstetricius, *-a, -um*) пологовий, поліжний, родильний.
РОДИМЕЦ (лат. eclampsia, *-ae, f*) родимець, *-мця*, родимчик, дитинець, *-нця*.
РОДИМОЕ ПЯТНО, РОДИНКА (лат. naevus, *-i, m*) родимка, родима пляма.
РОДИМЧИК (лат. eclampsia, *-ae, f*) родимець, *-мця*, родимчик, дитинець, *-нця*.
РОДИМЫЙ (лат. natalis, *-e*) 1. родимий, вроджений; 2. рідний.
РОДИНКА, РОДИМОЕ ПЯТНО (лат. naevus, *-i, m*) родимка, родима пляма.
РОДИТЕЛИ () батьки, *-ків*, батько-мати, */Р.батька-матері/*, отець(вітець)-ненька, */Р.отця(вітця)-неньки/*.
РОДИТЕЛЬ () батько, родитель.
РОДИТЕЛЬНИЦА () мати, */Р. матері/*, родителька, породжениця.
РОДИТЕЛЬСКИЙ () батьківський.
РОДИТЬ () 1.*/докон./* народити, породити, спородити, зродити, уродити; 2.*/недок./* народжувати; 3.*/рослини/* родити.
РОДИТЬСЯ () 1.*/докон./* народитись, зродитись, уродитись; 2.*/недок./* народжуватись; 3./рослини/ родитись.
РОДНИК () джерело.
РОДНИКОВЫЙ () джерельний.
РОДНИЧОК (лат. fonticulus, *-i, m*; fontanella, *-ae, f*) 1.*/зменш.від «РОДНИК»/* джерельце; 2.*/анат./* тім'ячко.
РОДОВОЗБУЖДЕНИЕ () пологозбудження.
РОДОВОЙ (лат. puerperalis, *-e*) 1. пологовий; 2. родовий.
РОДОВОЙ КАНАЛ, РОДОВЫЕ ПУТИ (лат. viae partus) родовий канал (провід), родові шляхи.
РОДОВСПОМОГАТЕЛЬНЫЙ () родопомічний, рододопоміжний, пологопомічний, пологодопоміжний.
РОДОВСПОМОЖЕНИЕ (лат. locheumologia, *-ae, f*) родопоміч, *-мочі*, родозапомога, рододопомога, пологопоміч, *-мочі*, пологозапомога, пологодопомога. Поміч (запомога, допомога) при пологах.
РОДОРАЗРЕШЕНИЕ (лат. partus, *-us, m*; locheuma, *-atis, n /pl. -ata/*) розродження, родиво, порід, *-роду*, полог, злоги.
РОДОСЛОВНАЯ (лат. genealogia, *-ae, f*) родовід, *-воду*.
РОДОСЛОВНЫЙ (лат. genealogicus, *-a, -um*) родовідний, родоводовий.
РОДСТВЕННИК () родич.
РОДСТВЕННИЦА () родичка.

РОДСТВЕННОСТЬ () 1. родинність, *-ності*; 2. спорідненість, *-ності*.
РОДСТВЕННЫЙ () 1. родинний, родичівський; 2. споріднений.
РОДЫ (лат. partus, *-us, m*; locheuma, *-atis, n /pl. -ata/*) пологи, *-гів*, злоги, полог, пopід */Р.породу/*, родини, родіння, родження, родиво, роди, *-дів*.
РОДЯЩАЯ ВПЕРВЫЕ (ПЕРВЫЙ РАЗ), ПЕРВОРОДЯЩАЯ 1.*/імен./* (лат. primipara, *-ae, f*; primapara, *-ae, f*; unipara, *-ae, f*) першороділля, першородка, першородна; 2.*/прикм./* першородна, першонароджувальна, першонароджуюча; 3.*/дієприкм./* яка народжує вперше (перший раз) */первістка/*.
РОЖА 1.(лат. erysipelas, *-atis, f*) бешиха; 2.() пика, мармиза; (словац. 1. ruža).
РОЖАВШАЯ () народжувальна, що народжувала.
РОЖАВШАЯ ВТОРОЙ РАЗ, ПОВТОРНОРОЖАВШАЯ 1.*/імен./* (лат. duipara, *-ae, f*; secundipara, *-ae, f*) повторнородка; 2.*/прикм./* повторнородна, повторнонароджувальна, повторнонароджуюча; 3.*/дієприкм./* що народжувала другий раз (вдруге, повторно).
РОЖАТЬ (лат. pario; parturio, *-ire*) народжувати.
РОЖАЮЩАЯ 1.*/дієприкм./* (лат. parturiens, *-entis*: від parturio, *-ire* - мучитись пологами, народжувати) народжуюча, що/яка народжує; 2.*/імен./ /РОЖЕНИЦА/* (лат. parturiens, *-entis, f*) роділля. Жінка, яка в пологах, яка народжує.
РОЖАЮЩАЯ ВПЕРВЫЕ (ПЕРВЫЙ РАЗ), ПЕРВОРОДЯЩАЯ 1.*/імен./* (лат. primipara, *-ae, f*; primapara, *-ae, f*; unipara, *-ae, f*) першороділля, першородка, першородна; 2.*/прикм./* першородна, першонароджувальна, першонароджуюча; 3.*/дієприкм./* яка народжує вперше (перший раз) */первістка/*.
РОЖДАЕМОСТЬ (лат. natalitas, *-atis, f*) народжуваність, *-ності*.
РОЖДАТЬ () народжувати.
РОЖДАТЬСЯ () народжуватись.
РОЖДЕНИЕ (лат. partus, *-us, m*) */докон./* народження, уродини; */недок./* народжування.
РОЖДЕННИК () народженик.
РОЖДЕННИЦА () народжениця.
РОЖДЁННЫЙ (лат. natus, *-a, -um*) народжений.
РОЖЕНИЦА, РОЖАЮЩАЯ (лат. parturiens, *-entis, f*: від parturio, *-ire* – мучитись пологами, народжувати) роділля. Жінка, яка в пологах, яка народжує.
РОЖИСТЫЙ () бешиховий.
РОЖОК (лат. corniculum, *-i, n*) ріжок.
РОЖКИ */СПОРЫНЬЯ/* () ріжки, *-ків*.
РОЗЕОЛА (лат. roseola, *-ae, f*: від roseus, *-a, -um* – рожевий) рожівка, рожевопляма, червонопляма, розеола.
РОЗЕОЛЁЗНЫЙ (лат. roseolosus, *-a, -um*) рожівкуватий, рожевоплямний, рожевоплямовий, рожевоплямистий, червоноплямистий, розеольозний.
РОЗОВАТОСТЬ () рожевість, *-вості*.
РОЗОВАТЫЙ () рожевісний, рожевуватий, блідо-рожевий.
РОЗОВОЩЁКИЙ () рожевощокий.
РОЗОВЫЙ () 1.*/колір, барва/* рожевий; 2.*/від рослини (квітки)/* трояндовий, троянднний.
РОМБИЧЕСКИЙ (лат. rhomboides, *G. -is*) косопрямокут(ник)овий, ромбічний.
РОМБОВИДНЫЙ (лат. rhomboides, *G. -is*) косопрямокут(ник)уватий, косопрямокут(ник)оподібний, ромбуватий, ромбоподібний.
РОСЛОСТЬ () рослість, *-лості*, рославість, *-вості*, рослявість, *-вості*, гінкість, *-кості*, високість, *-кості*. Високий зріст.
РОСЛЫЙ () рослий, рославий, рослявий, гінкий, високий. Високий на зріст.
РОСТ (лат. germinatio, *-onis, f*) 1. зріст, */Р. зросту/*; 2. ріст, */Р. росту/*; 3. зростання.
РОСТ ГИГАНТСКИЙ (лат. gigantismus, *-i, m*; macrosomia, *-ae, f*) велетенство, велетневість, *-вості*, високорослість, *-лості*, зріст ґігантський (велетовий, велетневий, велетенський).
РОСТ КАРЛИКОВЫЙ (лат. nanismus, *-i, m*; nanosomia, *-ae, f*) низькорослість, *-лості*, малорослість, *-лості*, малюків'я, малюковість, *-вості*, карликів'я, карликовість, *-вості*, зріст карликовий (малюковий); (рос. малорослость, низкорослость).
РОТ (лат. os, *-oris, n*; stoma, *-atis, n /pl. -ata/*) рот.
РОТАТОР (лат. rotator, *-oris, m*) обертач, обертальник, ротатор; (рос. вращатель).
РОТАЦИЗМ (лат. rhotacismus, *-i, m*) гаркавість, *-вості*, гаркавлення, картавість, *-вості*, р[ер]-невимовність, *-ності*, ротацизм; (рос. картавость).
РОТАЦИОННЫЙ (лат. rotationis, *-e*; rotativus, *-a, -um*) обертовий, обертальний, колоруховий, колообертовий, прокрутковий, ротаційний; (рос. кругодвижущийся, кругооборотный, круговоротный, вращательный, прокручивательный).
РОТАЦИЯ (лат. rotatio, *-onis, f*; versio, *-onis, f*) оберт, обертання, колорух, колооберт, крутіння, кружляння, прокрутка, ротація; (рос. вращение, кругодвижение, кругооборот, круговорот, прокрутка).
РОТОВОЙ (лат. oralis, *-e*; buccalis, *-e*) ротовий.
РОТОГЛОТКА (лат. faux, *-cis, f*; fauces, *-ium, f /pl./*) ротоковтка, ротопролиг, ротоглотка.

РОТОГЛОТОЧНЫЙ () ротоковтковий, ротопролиговий, ротоглотковий.
-РРАГИЯ (лат. -rrhagia, *-ae, f*: від гр. ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати) -крововилив, -кровотеча, -кровотіч, *-течі*, -рагія; (рос. -кровоизлияние, -кровотечение; пол. krwawienie, krwotok; нім., Blutung; анг., bleeding; фр., saignement).
-РРАФИЯ (лат. -rrhaphia, *-ae, f*: від rhaphis, *-is, f* – голка: від гр. ραφη rhaphe – шов, шво) 1. -зшив, -зшиття, -зшивання; 2. -шов, -шво, -рафія; (пол. zeszycie); */див. тж **-РАФИЯ**/*.
-РРЕЯ (лат. -rrhoea, *-ae, f*; -rrhoë, *-es, f*: від гр. -ρροις, *-ιδος* -rrhois, *-idos* – -теча: від гр. ροη rhoe – тіч, теча, течія) -тіч, *-течі*, -теча, -сокотеча, -вмістотеча, -рея; (пол. sokotok).
РТУТНЫЙ (лат. mercurialis, *-e*) ртутний, живосрібний, живосрібловий; (словац. ortut'ový).
РТУТЬ (лат. hydrargyrum, *-i, n*; Hg: від hydr-: від гр. hydor – вода, рідина + argentum, *-i, n*; Ag – срібло; mercurium, *-i, n*) ртуть, живосрібло, живе срібло; (словац. ortut').
РУБАШКА () сорочка.
РУБЕОЛА (лат. rubeola, *-ae, f*; *модифіковане лат. змени.* від rubeus – ожиновий, червоний: від Rubus – ожина: від ruber, *-bra, -brum* – червоний) червінка, червоничка, триденний кір, рубеола; (рос. краснуха, коревая краснуха; нім., Röteln; анг., roetheln, German measles, epidemic roseola).
РУБЕЦ (лат. cicatrix, *-icis, f*) пруг, близна, рубець, *-бця*.
РУБЛЕННЫЙ */дієприкм./* () рубаний, січений.
РУБЛЕНЫЙ */прикм./* (лат. caesus, *-a, -um*; scissus, *-a, -um*) рубаний, січений.
РУБЦЕВАНИЕ (лат. cicatrisatio, *-onis, f*) пругування, близнення, рубцювання.
РУБЦОВЫЙ (лат. cicatrialis, *-e*; cicatriceus, *-a, -um*) рубцевий.
РУДИМЕНТ (лат. rudimentum, *-i, n* – початок, перший ступінь) пережиток, недорозвиток, рудимент. Рудиментарний (пережитковий, залишковий, лишковий, недорозвинений) орган (член).
РУДИМЕНТАРНЫЙ (лат. rudimentarius, *-a, -um* – початковий, зачатковий: від rudimentum, *-i, n* – початок, перший ступінь) пережитковий, залишковий, лишковий, недорозвинений, зникаючий, рудиментарний.
РУДИМЕНТАРНЫЙ ОРГАН (лат. rudimentum, *-i, n*) пережиток, недорозвиток, рудимент, рудиментарний орган (член).
РУКА (лат. membrum superior) рука. Верхня кінцівка.
РУКА */КИСТЬ/* (лат. manus, *-i, m*) рука */кисть/*.
РУКОБЛУДИЕ (лат. onanismus, *-i, m*) рукоблудство.
РУКОВОДСТВО () 1. провід, керівництво, керування; 2. посібник, підручник, порадник.
РУКОМОЙНИК () умивальник, рукомийник.
РУКОПОЖАТИЕ () ручкання, рукостискання, потиск руки.
РУКОЯТКА (лат. manubrium, *-ii, n*) рукоять, руків'я, держално, держальце, держак, чепіга.
РУМИНАЦИЯ (лат. ruminatio, *-onis, f*) румінація; (словац. prežúvanie).
РУПИЯ (лат. rupia, *-ae, f*) струпень, *-пня*, струпка, струпна висипка, рупія; (рос. струпная высыпь; пол. brudziec, brud, strup).
РУПТУРА (лат. ruptura, *-ae, f*) розрив, розірва, розривання, руптура; (рос. разрыв; пол. rozdarcie, pęknięcie, rozerwanie).
РУПТУРА СОСУДА (лат. angiorrhexis, *-is, f*) судинорозрив, руптура (розрив) судини.
РУЧКА (лат. manubrium, *-ii, n*) ручка.
РУЧКИ (лат. brachia, *-ae, f*) ручки.
РУЧНОЙ (лат. manualis, *-e*) ручний.
РЫБИЙ () риб'ячий.
РЫБИЙ ЖИР (лат. oleum jecoris Aselli) трін, риб'ячий жир.
РЫБЬЯ КОЖА (лат. ichthyosis, *-is, f*) рибошкіра, риб'яча шкіра, рибний роговець, *-гівця*, шкіролускатість, *-тості*. Лускатість шкіри.
РЫЖИЙ () рудий.
РЫЛЬЦЕ () 1.*/рослини/* приймочка; 2.*/тварини/* писочок, пичка, рильце.
РЫХЛЫЙ () пухкий, сипкий, розсипчастий.
РЫЧАГ () важіль, підойма.
РЮМКА () чарка.
РЯБИТЬ () миготіти, мигтіти, рякотіти.
РЯБОЙ () рябий, віспуватий, повісплений, подзьобаний.
РЯД () ряд.
РЯД, ЗУБНОЙ (лат. dentura, *-ae, f*) зубroom, зубний ряд.

абвгдеёжзийклмнопр
С с
туфхцчшщъыьэюя

САБЛЕВИДНЫЙ () шаблюватий, шаблеподібний.
САГИТТАЛЬНЫЙ (лат. sagittalis, *-e*: від sagitta – стріла) стрілуватий, стрілкуватий, стрілоподібний, саґітальний; (рос. стреловидный, стрелообразный; пол. strzałkowy; словац. šípový, predozadný).
САДИЗМ (лат. sadismus, *-i, m*) знущальництво, садизм; (рос. издевательство).
САДИТЬ () саджати, садити, садовити.
САДНИТЬ () дерти, деренчати, саднити.
САКРАЛИЗАЦИЯ (лат. sacralisatio, *-onis, f*) сакралізація. Повне чи часткове злиття п'ятого поперекового хребця з крижем (крижами).
САКРАЛЬНЫЙ (лат. sacralis, *-e*: від os sacrum – крижі: від sacrum, *-i, n* – криж, крижі, кряж, хрестки; святиня: від sacer, *-cra, -crum* – священний) крижовий, сакральний; (рос. крестцовый; пол. krzyżowy; нім., Kreuzbein-).
САКРОДИНИЯ (лат. sacrodynia, *-ae, f*) крижобіль, сакродинія.
САКРОКОКСИТ (лат. sacrocoxitis, *-tidis, f*) сакрококсит.
САКРОКОКЦИГЕАЛЬНЫЙ (лат. sacrococcygealis, *-e*; sacrococcygeus, *-a, -um*) крижокуприковий, крижовокуприковий, сакрококцигеальний; (рос. крестцовокопчиковый).
САКРОЛЮМБАЛЬНЫЙ (лат. sacrolumbalis, *-e*) крижопопereковий, крижовопоперековий, сакролюмбальний; (рос. крестцовопоясничный).
САКРОСПИНАЛЬНЫЙ (лат. sacrospinalis, *-e*) крижоостюковий, крижовоостюковий, сакроспінальний; (рос. крестцовоостистый).
САКТОСАЛЬПИНКС (лат. sactosalpinx, *-ingis, f*: від σακτος saktos – повний + гр. salpinx, *salpingos* – труба) повнотруб'я, повнотруб(н)ість, *-б(н)ості*, повноруp'я, повноруpість, *-рості*, сактосальпінкс. Роздутість яйцепроводів, мішкувате чи кулясте розширення фаллопієвих труб (яйцепроводів) з водянистим – **гідросальпінкс** (водотруб'я, водотрубність, *-ності*), кров'янистим – **гематосальпінкс** / гемосальпінкс (кровотруб'я, кровотруб(н)ість, *-б(н)ості*, кровоpуp'я, кроворурість, *-рості*) чи гнійним – піосальпінкс (гноєтруб'я, гноєтрубність, *-ності*) вмістом; (нім., Tubensack).
САЛАЗОЧНЫЙ, САЛАЗКОВЫЙ () полозковий.
САЛИВАЦИЯ (лат. salivatio, *-onis, f*: від salivo – виділяю слину: від saliva, *-ae, f* – слина) слиновиділення; */недок./* слиновиділяння, слинотворення, слиноутворення, салівація; (рос. слюновыделение, слюнообразование, слюноотделение; пол. ślinienie, ślinotok; словац., slinenie).
САЛО (лат. adeps) 1. сало; 2.*/яловиче, бараняче, свічкове/* лій */Р.лою/*.
САЛФЕТКА () рушничка, витирачка, серветка; (анґ. nepkin).
САЛФЕТОЧНЫЙ () рушничковий, витирачковий, серветковий.
САЛЬНАЯ ЖЕЛЕЗА (лат. glandula sebacea) лоївка, лойова [сальна] залоза.
САЛЬНИК (лат. omentum, *-i, n*) 1.*/анат./* чепець, */Р.чіпця/*, сальник; 2.*/техн./* сальник.
САЛЬНИКОВЫЙ (лат. omentalis, *-e*; epiploicus, *-a, -um*) чепцевий, сальниковий; (пол. sieciowy).
САЛЬНОСТЬ () сальність, *-ності*, масність, *-ності*.
САЛЬНЫЙ (лат. sebaceus, *-a, -um*) 1. сальний, саловий; 2. лойовий; 3. масний; 4. засмальцьований.
САЛЬПИНГ- (лат. salping-; salpingo-: від гр. salpinx, *salpingos* – труба 1.*/слухова, євстахієва/*; 2.*/маткова/*; tubo-: від лат. tuba, *-ae, f* – труба) трубо-, сальпінґ-.
САЛЬПИНГИТ (лат. salpingitis, *-tidis, f*) трубниця, труб(н)озапал, труб(н)озапалення, яйцепровідниця, яйцепроводозапал, яйцепроводозапалення, сальпінґіт.
САЛЬПИНГО- (лат. salpingo-; salping-: від гр. salpinx, *salpingos* – труба 1.*/слухова, євстахієва/*; 2.*/маткова/*; tubo-: від лат. tuba, *-ae, f* – труба) трубо-, сальпінґо-.
САЛЬПИНГОГРАФИЯ (лат. salpingographia, *-ae, f*) трубозображання, трубозображування, яйцепроводозображання, яйцепроводозображування, сальпінґоґрафія.
САЛЬПИНГООФОРИТ (лат. salpingooophoritis, *-tidis, f*) трубояєчниковиця, трубояєчникозапал, трубояєчникозапалення, яйцепроводояєчниковиця, яйцепроводояєчникозапал, яйцепроводояєчникозапалення, сальпінґоофорит.
САЛЬПИНГООТИТ (лат. salpingootitis, *-tidis, f*: від гр. salpinx, *salpingos* – труба */слухова, євстахієва/* + гр. us, *otos* – вухо + лат. -itis, *-tidis, f* – запалення; tubootitis, *-tidis, f*: від tuba auditiva [eustachii] – слухова [євстахієва] труба + гр. us, *otos* – вухо + лат. -itis, *-tidis, f* – запалення; eustachiitis, *-tidis, f*: від імені іт. лікаря та анатома B.Eustachio (бл.1520 – 1574)) трубовушниця, трубовуховиця, трубовухозапал, трубовухозапалення, сальпінґоотит.

САЛЬПИНГЭКТОМИЯ (лат. salpingectomia, *-ae, f*) трубовитин, трубовитинання, трубовитнення, яйцепроводовитин, яйцепроводовитинання, яйцепроводовитнення, сальпінґоектомія.
-САЛЬПИНКС (лат. -salpinx, *-ingis, f*: від гр. salpinx, *salpingos* – труба) -труб'я, -труб(н)ість, *-б(н)ості*, -рур'я, -рурість, *-рості*, -сальпінкс.
САМЕЦ () самець, *-мця*; */невеликий/* самчик.
САМКА () самиця, самка.
САМОВНУШЕНИЕ (лат. autosuggestio, *-onis, f*) самонавія, самонавіювання.
САМОДВИГАЮЩИЙСЯ () саморушний.
САМОДЕЙСТВУЮЩИЙ () самочинний.
САМОИЗВОРОТ, САМОПОВОРОТ (лат. versio spontanea) самоповорот.
САМОЛЕЧЕНИЕ () самолікування.
САМОЛЕЧИТЬ () самолікувати.
САМОЛЕЧИТЬСЯ () самолікуватись.
САМООБНОВЛЕНИЕ () самоонова, самооновлення.
САМООТРАВЛЕНИЕ (лат. autointoxicatio, *-onis, f*) самоотруєння. Отруєння власними продуктами обміну речовин, що скупчуються в орґанізмі (тілі): кишкове (копремічне), уремія, холемія, діабетична сплячка.
САМООХРАНИТЕЛЬНЫЙ () самозбережний ; (словац. sebazáchvný).
САМООЧИЩАЮЩИЙСЯ () самоочисний.
САМОПЕРЕВАРИВАНИЕ (лат. autolysis, *-is, f*) самоперетравлення, самопереварювання.
САМОПОВОРОТ (лат. versio spontanea) самоповорот.
САМОПРИВИВКА (лат. autoinoculatio, *-onis, f*) самощеплення, самоприщеплення. Перенесення зарази з одного місця орґанізму (тіла) на інше.
САМОПРОИЗВОЛЬНОСТЬ () самочинність, *-ності*, самовільність, *-ності*, мимовільність, *-ності*.
САМОПРОИЗВОЛЬНЫЙ (лат. spontaneus, *-a, -um*) самочинний, самохітний, самовільний, мимовільний.
САМОРАСТВОРЕНИЕ (лат. autolysis, *-is, f*) саморозчинення.
САМОРОДНЫЙ (лат. autogenes, *G. -is*; genuinus, *-a, -um*; idiopathicus, *-a, -um*) самородний.
САМОСОХРАНЕНИЕ () самозбереження.
САМОСОХРАНИТЕЛЬНЫЙ () самозбережний.
САМОСТОЯТЕЛЬНО () самостійно.
САМОСТОЯТЕЛЬНЫЙ (лат. idiopathicus, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*) самостійний.
САМОТЁК () самоплив.
САМОУБИЙСТВО (лат. suicidum, *-i, n*) самогубство, самовбивство. */ПОКОНЧИТЬ ЖИЗНЬ САМОУБИЙСТВОМ () накласти на себе руки, заподіяти собі смерть, покінчити життя самогубством, покінчити з собою/*; (словац. sebavražda).
САМОУБИЙЦА () самогубець, *-бця*, самовбивця.
САМОЧУВСТВИЕ () самопочуття, самопочування.
САН- (лат. san-; sano-: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я: від sanus, *-a, -um* – здоровий: від sano – оздоровлювати) здоров-, здорово-, оздоров-, оздорово-, сан-.
САНАТОРИЙ (лат. sanatorium, *-ii, n*: від sanatio, *-onis, f* – оздоровлення, оздоровлювання: від sano – оздоровлюю, зцілюю) оздоровня, санаторій, санаторія. Лікувально-профілактичний заклад; (пол. uzdrowisko; анґ., sanitarium).
САНАТОРНЫЙ (лат. sanatoricus, *-a, -um*) оздоровний, оздоровневий, оздоровняний, санаторний.
САНАТОРНО-КУРОРТНЫЙ (лат. sanatorico-kurorticus, *-a, -um*) оздоровно-оздоровнич(н)ий, оздоровне-оздоровницький, оздоровнево-оздоровницевий, оздоровняно-здоровщинний, оздоровняно-здоровщиновий, оздоровняно-оздоровщиновий, оздоровняно-лікувальщиновий, санаторно-курортний; (анґ. sanitory-resort).
САНАЦИОННЫЙ (лат. sanationis, *-e*; assanationis, *-e*) оздоровчий, оздоровлювальний, санаційний; (рос. оздоровительный).
САНАЦИЯ (лат. sanatio, *-onis, f* – оздоровлення, оздоровлювання: від sano – оздоровлюю, зцілюю: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я; assanatio, *-onis, f*) 1.*/докон./* оздоровлення, зцілення; 2.*/недок./* оздоровлювання, оздоровляння, зцілювання, санація; (рос. оздоровление, исцеление, излечение; оздоравливание, исцеливание, излечивание; пол. wyzdrowienie, wyleczenie, wygojenie; словац. ozdravenie).
САНГВИНИК (лат. sanguinicus, *-i, m*: від sanguis, *-inis, m* – кров, крів, життєва сила) повнокровець, *-вця*, санґвінік.
САНГВИНИЧЕСКИЙ (лат. sanguinicus, *-a, -um*) повнокровний, санґвінічний; (рос. полнокровный).
САНГВИНОЛЕНТНЫЙ (лат. sanguinolentus, *-a, -um*) кривавий; кров'янистий, санґвінолентний.
САНГВИС (лат. sanguis, *-inis, m*) кров, крів, крівця, санґвіс; (рос. кровь; пол. 1. krew; 2. rześkość, siła; 3. pokrewieństwo).
САНИНСПЕКЦИЯ () оздоровоперевірка, санперевірка, санінспекція.
САНИНСТРУКТОР */САНИТАРНЫЙ ИНСТРУКТОР/* () оздоровонаставник, оздоровонастановник, оздорововказівник, санінструктор */санітарний інструктор (наставник, настановник, вказівник)/*.

САНИРОВАНИЕ (лат. sanatio, *-onis, f* – оздоровлення, оздоровлювання: від sano – оздоровлюю, зцілюю: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я; assanatio, *-onis, f*) оздоровлювання, оздоровляння, санування; (рос. оздоровление, оздоравливание).

САНИРОВАННЫЙ (лат. sanatus, *-a, -um*: від sanatio, *-onis, f* – оздоровлення, оздоровлювання: від sano – оздоровлюю, зцілюю: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я) оздоровлений, санований.

САНИРОВАТЬ (лат. sanare – оздоровлювати, оздоровляти, зцілювати, лікувати) 1.*/недок./* оздоровлювати, оздоровляти, санувати, просановувати; 2.*/докон./* оздоровити, просанувати; (рос. 1. оздоровлять; 2. оздоровить; анг. treat; cure).

САНИРОВАТЬСЯ () 1.*/недок./* оздоровлюватись, оздоровлятись, сануватись, просановуватись; 2.*/докон./* оздоровитись, просануватись; (рос. 1. оздоровляться; 2. оздоровиться).

САНИРУЕМЫЙ () оздоровлюваний, сановлюваний; (рос. оздоровляемый, оздоравливаемый).

САНИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* оздоровлюючий, оздоровлювальний, санувальний, сануючий; 2.*/дієприкм./* що оздоровлює, що санує.

САНИТАР (лат. sanitarius, *-ii, m*: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я; nosocomus, *-ii, m*: від гр. νοσος nosos – хвороба + κομεω komeo – піклуватись) 1.*/психіатрія, швидка допомога/* здоровець, *-вця*, здоровник, санітар; 2.*/чоловік на посаді санітарки (няні)/* нянь, санітар. Молодший медичний працівник; (словац. zdravotník, ošetrovatel'; анг. orderly; hospital attendant).

САНИТАРИЯ (лат. sanitaria, *-ae, f*: від sanitarius, *-a, -um* – той, що стосується здоров'я: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я) 1. здоровство, здоровництво, оздоровництво; 2. чистота, охайність, *-ності*, санітарія. Галузь гігієни (здоровнівства, здоровівництво, здоровознавства), спрямована на оздоровлення умов побуту і праці. Сукупність практичних заходів, спрямованих на проведення у життя вимог гігієни (здоровнівства, здоровівництво, здоровознавства); (рос. 2. чистота, чистоплотность; (словац. zdravotníctvo, zdravoveda; анг., practical hygiene).

САНИТАРКА (лат. sanitarina, *-ae, f*: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я) 1. няня, нянька; 2. прибиральниця; 3. молодша медсестра (медична сестра), санітарка. Молодша медична працівниця; (словац. ošetrovatel'ka; анг. nurse).

САНИТАРКА-БУФЕТЧИЦА () роздатниця, санітарка-буфетниця; (рос. раздатчица).

САНИТАРНО-ВЕТЕРИНАРНЫЙ (лат. sanitario-veterinarius, *-a, -um*) здоровно-тваринолікарський, здоровничо-тваринолікувальний, санітарно-ветеринарний; (словац., zdravotnícko-zverolekársky).

САНИТАРНО-ГИГИЕНИЧЕСКИЙ () здоровничо-здоровнівський, здоровничо-здоровівничий, здоровничо-здоровознавчий, здоровничо-хворобозапобіжний, оздоровничо-здоровнівський, оздоров(ни)чо-хворобозапобіжни(чи)й, оздоровницько-хворобозапобіжницький, санітарно-гігієнічний.

САНИТАРНО-КУРОРТНЫЙ (лат. sanitario-kurorticus, *-a, -um*) здоровничо-оздоровнич(н)ий, здоровничо-оздоровницький, здоровничо-оздоровницевий, здоровничо-здоровщинний, оздоровничо-здоровщиновий, оздоров(ни)чо-оздоровщинний, оздоровницько-оздоровщиновий, оздоровницько-лікувальщиновий, санітарно-курортний; (словац. zdravotno-kúpeľný; zdravotnícko-kúpeľný).

САНИТАРНО-ПРОПУСКНОЙ () здоровно-пропускний, здоровничо-пропускний, санітарно-пропускний.

САНИТАРНО-ТЕХНИЧЕСКИЙ () здоровно-технічний, здоровничо-технічний, санітарно-технічний; (словац. zdravotno-technický).

САНИТАРНО-ХИМИЧЕСКИЙ () здоровно-хе/імічний, здоровничо-хе/імічний, санітарно-хе/імічний.

САНИТАРНЫЙ (лат. sanitarius, *-a, -um* – той, що стосується здоров'я: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я) оздоровний, оздоровчий, здоровний, здоровничий, оздоровничий, оздоровницький, санітарний; (рос. оздоровительный; словац. zdravotnícky, zdravotný; нім., gesundheitlich).

САНИТАРНЫЙ ВРАЧ () санітарний лікар; (словац. zdravotník).

САНИТАРНЫЙ ПУНКТ () оздоровня, здоровня, санітарний пункт; (словац. ošetrovňa, zdravotné stredisko).

САНИТАЦИЯ (лат. sanitatio, *-onis, f*; assanatio, *-onis, f*) санітація. Проведення санітарних заходів; (пол. uzdrowotnienie).

САНКОМИССИЯ */САНИТАРНАЯ КОМИССИЯ/* () санкомісія */санітарна комісія/*.

САНО- (лат. sano-; san-: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я: від sanus, *-a, -um* – здоровий: від sano – оздоровлювати) здоров-, здорово-, оздоров-, оздорово-, сано-.

САНОБРАБОТКА */САНИТАРНАЯ ОБРАБОТКА/* () здоровообробка, здоровничообробка, санобробка */санітарна обробка/*.

САНОГЕНЕЗ (лат. sanogenesis, *-is, f*: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я: від sanus, *-a, -um* – здоровий: від sano – оздоровлювати + genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – рід, народження: від gignomai – народжуватись, походити; hygieogenesis, *-is, f*) -зарід, *-роду*, -зародження, -виник, -виникнення, -утвір, *-вору*, -утворення, -порід, *-роду*, -породження, -походження, -розвій, *-вою*, -розвиток, *-тку*, саногенез. Механізм видужання. Механізми відновлення саморегуляції організму, порушеної внаслідок хвороби.

САНОЛОГИЯ (лат. sanologia, *-ae, f*: від sanitas, *-atis, f* – здоров'я: від sanus, *-a, -um* – здоровий: від sano – оздоровлювати + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) здоровознавство, санологія.

САНПРОСВЕТРАБОТА */САНИТАРНАЯ ПРОСВЕТИТЕЛЬНАЯ [ПРОСВЕТИТЕЛЬСКАЯ] РАБОТА/* () здоровопросвітробота, здоровничопросвітробота, санпросвітробота */санітарна просвітницька [просвітянська] робота/.*

САНПРОСВЕЩЕНИЕ */САНИТАРНОЕ ПРОСВЕЩЕНИЕ/* () здоровопросвіта, здоровничопросвіта, санпросвіта */санітарна просвіта (просвітництво)/.*

САНПУНКТ */САНИТАРНЫЙ ПУНКТ/* () оздоровня, здоровня, санпункт */санітарний пункт/*; (словац. ošetrovňa, zdravotné stredisko).

САП (лат. malleus, *-i, m*) носатизна, сап.

САПОНИНЫ (лат. saponina, *-ae, f*) сапоніни.

САПОНИФИКАЦИЯ (лат. saponificatio, *-onis, f*: від sapo, *-onis, m* - мило) омилення, сапоніфікація.

САПРЕМИЯ (лат. sapraemia, *-ae, f*; septicaemia, *-ae, f*; sepsis, *-is, f*) гнилокрів'я, гнилокровність, *-ності*, сапремія; (рос. гнилокровие).

САПРОФИТ (лат. saprophytum, *-i, n*) сапрофіт.

САПРОФИТИРУЮЩИЙ () сапрофітуючий.

САРДОНИЧЕСКИЙ (лат. sardonicus, *-a, -um*) сардонічний.

САРКО- (лат. sarco-: від гр. σαρξ, *σαρκος* sarx, *sarkos* – м'ясо, плоть) м'ясо-, сарко-.

САРКОИД (лат. sarcoidum, *-i, n*: від гр. σαρξ, *σαρκος* sarx, *sarkos* – м'ясо, плоть) саркоїд.

САРКОЛЕММА (лат. sarcolemma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σαρξ, *σαρκος* sarx, *sarkos* – м'ясо, плоть + λεμμα – шкірка) м'язооболонка, сарколема.

САРКОМА (лат. sarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σαρξ, *σαρκος* sarx, *sarkos* – м'ясо, плоть + -oma, *-atis, n /pl. -ata/* = пухлина) м'ясак, м'ясоопух, м'ясопухлина, саркома.

САРКОМАТОЗ (лат. sarcomatosis, *-is, f*: від гр. σαρξ, *σαρκος* sarx, *sarkos* – м'ясо, плоть + -oma, *-atis, n /pl. -ata/* – пухлина + -osis, *-is, f*: від гр. -osis – незапальне захворювання) м'ясаків'я, м'ясаковість, *-вості*, м'ясоопухів'я, м'ясоопуховість, *-вості*, м'ясопухлиння, м'ясопухлинів'я, м'ясопухлиновість, *-вості*, саркоматоз. Множинні саркоми.

САРКОЦЕЛЕ (лат. sarcocele, *-es, f*: від гр. σαρξ, *σαρκος* sarx, *sarkos* – м'ясо, плоть) саркоцеле.

САРЦИНА (лат. sarcina, *-ae, f*) сарцина.

САТИРИАЗ (лат. satyriasis, *-is, f*) сатиріаз.

САТУРНИЗМ (лат. saturnismus, *-i, m*; plumbismus, *-i, m*) оливо(олово)затруя, оливо(олово)затруєння, оливо(олово)отруя, оливо(олово)отруєння, свинцеотруя, свинцеотруєння, сатурнізм. Свинцеве (олив'яне, олов'яне) отруєння. Важкий метал, який росіяни називають "*СВИНЕЦ*" */lat. plumbum, -i, n; Pl/*, українською має назву "олово", "оливо" /д-рус. олово, оловъ/ (та й іншими слов'янськими мовами: пол. ołów, словац. olovo, чес. olovo, в.-луж. і н.-луж. wołoj, болг. олово, серб. ŏлово, хорв. olovo), оскільки з нього лили (відливали) кулі для вогнепальної зброї, російська назва зовсім іншого металу "*ОЛОВО*" */lat. stanum, -i, n; Sn/* відповідає українському "цина" (в усіх словниках до сталінського "зближення народів", у Шевченка також: "цинові ґудзики"). В інших слов'янських мовах по-різному: пол. cyna; словац. cín; чес. cín; болг. калай; серб. калај; хорв. kositar; словен. kositer; н.-луж. cen).

САХАР (лат. saccharum, *-i, n*: від гр. σακχαρ sakchar – цукор; carbohydratum, *-i, n*) солод, солодень, вуглевод, *-ду*, вуглеводан, цукор; (рос. углевод).

САХАР, ВИНОГРАДНЫЙ (лат. glucosum, *-i, n*; glucosa, *-ae, f*; glycosum, *-i, n*; dextrosum, *-i, n*) виносолод, виносолодень, *-дня*, виноцукор, *-кру*, виноградосолод, виноградосолодень, *-дня*, виноградоцукор, *-кру*, виноградний цукор [солод, солодень].

САХАР, ПЛОДОВЫЙ (лат. fructosa, *-ae, f*; laevulosa, *-ae, f*) плодо(во)солод, плодо(во)солодень, *-дня*, плодо(во)цукор, *-кру*, плодовий цукор [солод, солодень].

САХАР, СОЛОДОВЫЙ (лат. maltosa, *-ae, f*) крохмалецукор, *-кру*, солодосолодень, *-дня*, солодоцукор, *-кру*, солодовий цукор [солод, солодень].

САХАР, ТРОСНИКОВЫЙ () тростинний цукор [солод, солодень].

САХАРИН (лат. saccharinum, *-i, n*) солодин, цукрин, сахарин.

САХАРИСТЫЙ () солодистий, цукристий.

САХАРНАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. diabetes mellitus) солодиця (цукриця), солодівка (цукрівка), солодівниця (цукрівниця), солодосеччя (цукросеччя), солодосечовиснага (цукросечовиснага), солодосечовиснаження (цукросечовиснаження), сечовиснага (сечовиснаження) солодова (цукрова), солодова (цукрова) хвороба; (рос. сахарное мочеизнурение; словац. cukrovka).

САХАРНОЕ МОЧЕИЗНУРЕНИЕ (лат. diabetes mellitus) солодиця (цукриця), солодівка (цукрівка), солодівниця (цукрівниця), солодосечовиснага (цукросечовиснага), солодосечовиснаження (цукросечовиснаження), сечовиснага (сечовиснаження) солодова (цукрова). Солодова (цукрова) хвороба; (рос. сахарная болезнь; словац. cukrovka).

САХАРНЫЙ (лат. mellitus, *-a, -um*) солодовий, цукровий.

САХАРНЫЙ ДИАБЕТ (лат. diabetes mellitus) солодиця (цукриця), солодівка (цукрівка), солодівниця (цукрівниця), солодосечовиснага (цукросечовиснага), солодосечовиснаження (цукросечовиснаження), сечовиснага (сечовиснаження) солодова (цукрова), солодовий (цукровий) діабет. Солодова (цукрова) хвороба; (рос. сахарная болезнь, сахарное мочеизнурение).

САХАРОЗА (лат. saccharosa, *-ae, f*) солодоза, цукроза, сахароза.

СБИВЧИВОСТЬ () плутаність, *-ності*, плутанина.
СБЛИЖАЮЩИЙСЯ (лат. convergens, *-entis*) зближний.
СБЛИЖЕНИЕ (лат. convergentia, *-ae, f*; appositio, *-onis, f*) зближення.
СБОР */ТРАВ/* (лат. species, *-ei, f*) збір, */Р. збору/*.
СБОРКА 1. (лат. plica, *-ae, f*) зборка, складка; 2. () збирання, складання, складення.
СБОРЧАТЫЙ (лат. plicatus, *-a, -um*) збірчастий, збористий, складчастий.
СВЕДЕНИЕ () корчі, зведення.
СВЕДЕНИЯ () відоми, відомини, відомості.
СВЕЖИЙ (лат. recens, *-entis*) свіжий.
СВЕРКАЮЩИЙ (лат. scintillans, *-antis*) 1.*/прикм./* виблискуючий, блискотливий; 2.*/дієприкм./* блискаючий, що блискає, що виблискує; що блищить.
СВЕРЛИТЬ () свердлити.
СВЕРЛЯЩИЙ (лат. terebrans, *-antis*) 1.*/прикм./* свердлувальний, свердлячий */біль/*; 2.*/дієприкм./* що свердлить, що свердлус; (пол. świdrujący).
СВЕРНУВШИЙСЯ () 1. зсілий; 2. згорнений.
СВЁРНУТЫЙ (лат. contortus, *-a, -um*; convolutus, *-a, -um*) згорнений.
СВЁРТОК () зсідок, згорток.
СВЁРТЫВАЕМОСТЬ () зсідність, *-ності*, згортність, *-ності*, згортуваність, *-ності*.
СВЁРТЫВАЕМОСТЬ КРОВИ, ПОНИЖЕННАЯ (лат. hypinosis, *-is, f*) кровонезгортальність, *-ності*, знижена згортальність крові.
СВЁРТЫВАНИЕ (лат. coagulatio, *-onis, f*) зсідання, згортування.
СВЕРХЗАЧАТИЕ (лат. superfetatio, *-onis, f*) надзачаття.
СВЕРХОПЛОДОТВОРЕНИЕ (лат. superfecundatio, *-onis, f*) надзапліднення.
СВЕРХЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ (лат. anaphylaxia, *-ae, f*) надчутливість, *-вості*.
СВЕРХЪЕСТЕСТВЕННЫЙ () надприродний.
СВЕТ () світло.
СВЕТЛЫЙ (лат. lucidus, *-a, -um*) світлий.
СВЕТОБОЯЗНЬ (лат. photophobia, *-ae, f*) світлобоязнь, світлобояння, світлобоязність, *-ності*, світлоляк, світлолячність, *-ності*, світлострах, світлоострах, світложах.
СВЕТОВОЙ () світловий.
СВЕТОЛЕЧЕНИЕ (лат. phototherapia, *-ae, f*; lucotherapia, *-ae, f*; luxotherapia, *-ae, f*) світлолікування.
СВЕТООЩУЩЕНИЕ () світловідчуття, світловідчування.
СВЕТОЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ () світлочутливий.
СВЕТЯЩИЕСЯ БАКТЕРИИ (анґ. luminescent [luminous, photogenic] bacteria) світні [світляні] бактерії.
СВЕТЯЩИЙСЯ 1.*/прикм./* світний; 2.*/дієприкм./* що світиться.
СВЕЧА () свіча, свічка.
СВЕЧКА ЛЕКАРСТВЕННАЯ (лат. suppositorium, *-ii, n*) лікосвічка, лікова (лікарська) свічка.
СВИДЕТЕЛЬСТВО */МЕДИЦИНСКОЕ/* (лат. relatio, *-onis, f /medical/*) свідоцтво.
СВИДЕТЕЛЬСТВОВАТЬ () свідчити.
СВИНЕЦ (лат. plumbum, *-i, n*; Pl) оливо, олово, свинець, *-нцю*; (д-рус. олово, оловъ; пол. ołów, словац. olovo, чес. olovo, в.-луж. і н.-луж. wołoj, болг. олово, серб. ȍлово, хорв. olovo). */Російська назва зовсім іншого металу "ОЛОВО" /лат. stanum, -i, n; Sn/ відповідає українському "цина" (в усіх словниках до сталінського "зближення народів", у Шевченка також: "цинові гудзики"). В інших слов'янських мовах по-різному: пол. cyna; словац. cín; чес. cín; болг. калай; серб. калај; хорв. kositar; словен. kositer; н.-луж. cen)/.*
СВИНКА 1.*/ЗАУШНИЦА/* (лат. parotitis, *-idis, f*; parotitis epidemica) свинка, завушниця, привушниця, привушнозапал, привушнозапалення, запалення привушної залози; 2.*/ зменшувально тварина «свиня»/* () свинка.
СВИНКА, МОРСКАЯ () мурчак, морська свинка.
СВИНЦОВОЕ ОТРАВЛЕНИЕ (лат. saturnismus, *-i, m*; plumbismus, *-i, m*) оливо(олово)затруя, оливо(олово)затруєння, оливо(олово)отруя, оливо(олово)отруєння, свинцеотруя, свинцеотруєння, свинцеве (олив'яне, олов'яне) отруєння.
СВИНЦОВЫЙ (лат. saturninus, *-a, -um*) олив'яний, олов'яний, свинцевий.
СВИРЕПСТВОВАТЬ () лютувати, шаліти, шаленіти.
СВИСЛЫЙ () звислий.
СВИСТЯЩИЙ (лат. sibilans; stridulosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* свистючий, свистячий; 2.*/дієприкм./* що свистить, що свище.
СВИЩ (лат. fistula, *-ae, f*) нориця; (словац. píšťal'a).
СВИЩЕВОЙ () норицевий.
СВОБОДНЫЙ (лат. liber, *-era, -erum*) вільний.
СВОД (лат. arcus, *-i, m*; cupula, *-ae, f*; fornix, *-icis, f*) склепіння.
СВОДЧАТЫЙ (лат. arcuatus, *-a, -um*; convexus, *-a, -um*) склепінчастий.
СВОЕВРЕМЕННЫЙ () вчасний, своєчасний.
СВОЕОБРАЗНЫЙ () своєрідний.
СВОЙСТВЕННЫЙ (лат. essentialis, *-e*) властивий.

СВОЙСТВО () властивість, *-вості.*
СВОРАЧИВАНИЕ (лат. coagulatio, *-onis, f*) зсідання, згортання.
СВЯЗКА (лат. ligamentum, *-i, n*; retinaculum, *-i, n*; vinculum, *-i, n*) в'язло, зв'язка.
СВЯЗКА, ГОЛОСОВАЯ (лат. plica vocalis) голосник, голосова зв'язка.
СВЯЗОЧНЫЙ (лат. ligamentosus, *-a, -um*) зв'язковий.
СВЯЗЫВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зв'язний; 2.*/дієприкм./* що зв'язує.
СВЯЗЬ (лат. commissura, *-ae, f*; junctura, *-ae, f*) зв'язок.
СВЯЗЬ, ПРИЧИННАЯ (лат. causalitas, *-atis, f*) причинозв'язок, причиновий зв'язок.
СГИБ (лат. flexura, *-ae, f*; plica, *-ae, f*) згин.
СГИБАНИЕ (лат. flexio, *-onis, f*) згинання.
СГИБАНИЕ ВПЕРЁД (лат. anteflexio, *-onis, f*) передозгин, передньозгин, згин (згинання) наперед.
СГИБАНИЕ НАЗАД (лат. retroflexio, *-onis, f*) задозгин, задньозгин, згин (згинання) назад.
СГИБАТЕЛЬ (лат. flexor, *-oris, m*) згинач; (словац. ohýbač).
СГИБАТЕЛЬНЫЙ () згинальний.
СГОРАНИЕ () згоряння.
СГОРБЛЕННОСТЬ (лат. kyphosis, *-is, f*) згорбленість, *-ності.*
СГОРБЛЕННЫЙ () згорблений.
СГРУППИРОВЫВАТЬ(СЯ) скупчувати(сь), скуплювати(сь); */див. тж* ***ГРУППИРОВАТЬ(СЯ)****/.*
СГУСТИВШИЙСЯ () згуслий, затужавілий.
СГУСТОК (лат. coagulum, *-i, n*) згусток.
СГУСТОК КРОВИ (лат. thrombus, *-i, m*) кровозгусток, згусток крові.
СГУЩАЕМОСТЬ () згусність, *-ності*, згущуваність, *-ності.*
СГУЩЕНИЕ (лат. concentratio, *-onis, f*) згущення.
СГУЩЕННЫЙ (лат. concentratus, *-a, -um*; condensatus, *-a, -um*; spissus, *-a, -um*) згущений.
СДАВЛЕНИЕ () стиск, стиснення.
СДАВЛИВАНИЕ (лат. compressio, *-onis, f*) стискання, стискування.
СДВИГ (лат. dislocatio, *-onis, f*) зсув, зсунення, зрушення.
СДВИГАНИЕ () зсування, зрушування.
СДВОЕННЫЙ (лат. duplex, *G. -icis*) здвоєний.
СДЕРЖИВАТЬ () стримувати.
СЕБОЛИТ (лат. sebolithus, *-i, m*) себоліт.
СЕБОРЕЙНЫЙ (лат. seborrhoicus, *-a, -um*) лойотечний, себорейний.
СЕБОРЕЯ (лат. seborrhoea, *-ae, f*: від sebum – сало, лій + гр. ρεω rrhoeo – течу) лойотеча, лойотіч, *-течі*, себорея.
СЕГМЕНТ (лат. segmentum, *-i, n* – відрізок, смуга: від seco – ріжу, розсікаю) відтинок, *-нка*, відрізок, *-зка*, урізок, *-зка*, уламок, відділок, шмат, шматок, частина, сегмент; (рос. отрезок, осколок, кусок).
СЕГМЕНТАЛЬНОСТЬ (від лат. segmentalis, *-e*: від segmentum, *-i, n* – відрізок, смуга: від seco – ріжу, розсікаю) відтинкуватість, *-тості*, відрізкуватість, *-тості*, урізкуватість, *-тості*, уламкуватість, *-тості*, відділкуватість, *-тості*, шматуватість, *-тості*, шматкуватість, *-тості*, частинуватість, *-тості*, сегментальність, *-ності.*
СЕГМЕНТАЛЬНЫЙ (лат. segmentalis, *-e*: від segmentum, *-i, n* – відрізок, смуга: від seco – ріжу, розсікаю) відтинкуватий, відрізкуватий, урізкуватий, уламкуватий, відділкуватий, шматуватий, шматкуватий, частинуватий, сегментальний.
СЕГМЕНТАРНЫЙ (лат. segmentalis, *-e*) сегментарний.
СЕГМЕНТАЦИЯ (лат. segmentatio, *-onis, f*) відділкування, відрізкування, пошматування, сегментація.
СЕГМЕНТНЫЙ (від лат. segmentum, *-i, n* – відрізок, смуга: від seco – ріжу, розсікаю) відтинковий, відрізковий, урізковий, уламковий, відділковий, шматовий, шматковий, частиновий, сегментний.
СЕДАЛИЩЕ (лат. natis, *-is, f*; nates, *-ium, f /pl./*) сідниця, сідниці, сидня.
СЕДАЛИЩНАЯ КОСТЬ (лат. ischium, *-i, n*; os ischii) сідни́ч(н)а кістка.
СЕДАЛИЩНЫЙ (лат. ischiadicus, *-a, -um*; ischiaticus, *-a, -um*; sciaticus, *-a, -um*) **сідни́чий**, сідничний.
СЕДАТИВНЫЙ (лат. sedativus, *-a, -um*) заспокійний, заспокійливий, заспокоювальний, заспокоюючий, седативний; (рос. успокоительный, успокаивающий; словац. upokojujúcý; яп. chinseizai).
СЕДАТИК (лат. sedaticum, *-i, n*; tranquillizator, *-oris, m*; tranquillizatorium, *-ii, n*; tranquil(l)isantium, *-ii, n*: від tranquillare, tranquillo – заспокоювати: від tranquillum, *-i, n* – спокій, тиша; ataracticum, *-i, n*; ataraxicum, *-i, n*; anxiolyticum, *-i, n* від anxietas – страх + гр. lytikos – розчинювальний, розчиняючий, ослаблювальний ослабляючий) заспокійник, заспокоювальник, седатик; (рос. успокаивающее; яп. chinseizai).
СЕДАЦИЯ (лат. sedatio, *-onis, f*) заспокоєння, заспокоювання, седація; (рос. успокоение, успокаивание).
СЕДЕТЬ () сивіти, сивішати.
СЕДИМЕНТ (лат. sedimentum, *-i, n*; praecipitatum, *-i, n*) 1. осад, гуща, зціпи, хуси, хвус, фуси; 2. опад; (рос. осадок; словац. usadenina).
СЕДИМЕНТАЦИЯ (лат. sedimentatio, *-onis, f*; praecipitatio, *-onis, f*) осідання, осадження, осаджування, седиментація; (рос. осаждение).
СЕДЛО, ТУРЕЦКОЕ (лат. sella turcica, *-ae, f*) турецьке сідло.

СЕДЛОВИДНЫЙ (лат. selliformis, *-e*) сідлуватий, сідлоподібний.
СЕДОЙ () сивий.
СЕДЫЕ ВОЛОСЫ (лат. leucotrichia, *-ae, f*) сивоволосся, сиве волосся.
СЕКВЕСТР (лат. sequestrum, *-i, n* – заборона) мертвокістя, мертвокістка, мертвокість, *-кості*, секвестр.
СЕКВЕСТРАЦИЯ (лат. sequestratio, *-onis, f*: від sequestrum, *-i, n* – заборона: від sequestro – ставлю поза, відділяю) змертвокістчення, секвестрація.
СЕКЛЮЗИЯ (лат. seclusio, *-onis, f*) секлюзія.
СЕКРЕТ (лат. secretum, *-i, n*: від secretus, *-a, -um* – виділений) 1. виділ, виділень, *-льня*, виділець, *-льця/-льцю*, виділення, секрет; 2. таємниця, тайна, таїна, секрет; (рос. 1. выделения, отделяемое; 2. тайна).
СЕКРЕТИРОВАНИЕ (лат. secretio, *-onis, f*) виділяння, виділювання, секретування.
СЕКРЕТНЫЙ (лат. secreticus, *-a, -um*) таємний, таємничий, потайний, секретний; (рос. тайный).
СЕКРЕТОРНЫЙ (лат. secretorius, *-a, -um* – видільний) видільний, секреторний.
СЕКРЕЦИЯ (лат. secretio, *-onis, f* – виділення, відокремлення) виділення, виділяння, виділювання, секреція.
СЕКРЕЦИЯ ВНЕШНЯЯ (лат. secretio externa) зовнівиділення, зовнівиділяння, зовнівиділювання, зовнішньовиділення, зовнішньовиділяння, зовнішньовиділювання, зовнішня секреція (виділення, виділяння, виділювання).
СЕКРЕЦИЯ ВНУТРЕННЯЯ (лат. secretio interna) внутрішньовиділення, внутрішньовиділяння, внутрішньовиділювання, внутрішня секреція (виділення, виділяння, виділювання).
СЕКРЕЦИЯ ПОВЫШЕННАЯ (лат. hypersecretio, *-onis, f*) надвиділення, надвиділяння, надвиділювання, підвищена секреція (виділення, виділяння, виділювання).
СЕКС (лат. sexus, *-us, m* – стать) 1. стать; 2. хіть, похіть, любострастя; 3. любощі, любування, перелюб, секс; (рос. 1. пол; 2. сладострастие; 3. прелюбодеяние; пол. płeć; нім. Geschlecht).
СЕКСОЛОГ (лат. sexologus, *-i, m*: від sexus, *-us, m* – стать + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) статевознавець, *-вця*, сексолог.
СЕКСОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. sexologicus, *-a, -um*: від sexus, *-us, m* – стать + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) статевознавчий, сексологічний.
СЕКСОЛОГИЯ (лат. sexologia, *-ae, f*: від sexus, *-us, m* – стать + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) статевознавство, сексологія.
СЕКСОПАТОЛОГ (лат. sexopathologus, *-i, m*: від sexus, *-us, m* – стать + гр. παθος pathos – біль, страждання, хвороба + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) стате(во)хворобівник, стате(во)хворо(бо)знавець, *-вця*, сексопатолог.
СЕКСОПАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. sexopathologicus, *-a, -um*: від sexus, *-us, m* – стать + гр. παθος pathos – біль, страждання, хвороба + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) стате(во)хворобівничий, стате(во)хворо(бо)знавчий, сексопатологічний.
СЕКСОПАТОЛОГИЯ (лат. sexopathologia, *-ae, f*: від sexus, *-us, m* – стать + гр. παθος pathos – біль, страждання, хвороба + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) стате(во)хворобівництво, стате(во)хворо(бо)знавство, сексопатологія.
СЕКСУАЛЬНОСТЬ (від лат. sexualis, *-e* – статевий: від sexus, *-us, m* – стать) хтивість, *-вості*, похітливість, *-вості*, сласність, *-ності*, сластолюбність, *-ності*, чуттєвість, *-вості*, сексуальність, *-ності*; (рос. вожделенность, сладострастность, сластолюбивость, любвеобильность, чувственность).
СЕКСУАЛЬНЫЙ (лат. sexualis, *-e* – статевий: від sexus, *-us, m* – стать; genitalis, *-e*) 1. статевий; 2. хтивий, похітливий, сласний, сластолюбний, чуттєвий; 3. любовний, любощевий, любувальний, перелюбний, сексуальний; (рос. 1. половой; 2. вожделенный, сладострастный, сластолюбивый, любвеобильный, чувственный; 3. любовный; пол. płciowy; словац. pohlavný; нім., geschlechtlich, Geschlechts-).
СЕКУНДА (лат. secunda, *-ae, f*) мить, митьтина, секунда.
СЕКЦИЯ (лат. sectio, *-onis, f* – розсікання, розчленування; autopsia, *-ae, f*) 1. розтин, розтинання, розітнення, розсікання, розсічення, розріз, розрізання, розрізування, секція; 2. відділ, відділення, секція; (рос. 1. вскрытие; 2. отдел, отделение).
СЕЛЕЗЁНКА (лат. lien, *lienis, m*; splen, *splenis, m*) селезінка, сележінь, коса.
СЕЛЕЗЁНКА, ДОБАВОЧНАЯ (лат. splenculus, *-i, m*) селезіночка, селезінчик, додаткова селезінки.
СЕЛЕЗЁНКИ ОПУЩЕНИЕ (лат. splenoptosis, *-is, f*) селезінкоопуст, селезінкоопущення, селезінкоопускання. Опущення селезінки.
СЕЛЕЗЁНОЧНЫЙ (лат. lienalis, *-e*; splenicus, *-a, -um*) косовий, сележінний, селезінковий.
СЕЛЕКТИВНЫЙ (лат. selectivus, *-a, -um*) вибірний, вибірковий, відбірковий, добірний, доборовий, селективний; (рос. избирательный, выборочный, отборочный).
СЕЛЕКЦИЯ (лат. selectio, *-onis, f*) відбір, *-бору*, добір, *-бору*, селекція; (рос. отбор).
СЕМЕЙСТВО () родина.
СЕМЕННАЯ ЖИДКОСТЬ (лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*; semen) спорз, рідження, насіння, сім'я, сім'яна рідина.
СЕМЕННИК (лат. testis, *-is, m /pl. testes/*; гр. orchis) сім'яник, яєчко, шулятко; */див. тж* ***ЯИЧКО****/*.
СЕМЕННОЙ (лат. seminalis, *-e*) сім'яний.
СЕМЕННОЙ ПУЗЫРЁК (лат. vesicula seminalis) сім'яний пухирець, *-рця*.

СЕМЕСТР (лат. semestris – шестимісячний: від sex – шість + mensis – місяць) півpік, *-року*, півріччя, шестимісячник, шестимісяччя, семестр; (рос. полугодие).
СЕМИНОМА (лат. seminoma, *-atis, n /pl. -ata/*) семінома.
СЕМИОЛОГИЯ (лат. semiologia, *-ae, f*; semeiologia, *-ae, f*: від гр. semeiotikos – на підставі ознак + λογος logos – слово, вчення, наука, знання; semiotica, *-ae, f*; symptomatica, *-ae, f*; symptomatologia, *-ae, f*) означництво, ознаківництво, ознакознавство, семіологія. Вчення про симптоми (ознаки) хворіб (хвороб), їхнє походження, тощо; (нім., Krankhaitszeichenlehre).
СЕМИОТИКА (лат. semiotica, *-ae, f*: від гр. semeiotikos – на підставі ознак; semiologia, *-ae, f*; semeiologia, *-ae, f*; symptomatica, *-ae, f*; symptomatologia, *-ae, f*) означництво, ознаківництво, семіотика. Вчення про симптоми (ознаки) хворіб (хвороб), їхнє походження, тощо; (нім., Krankhaitszeichenlehre).
СЕМЯ 1.(лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*) спорз, рідження, сім'я; 2.(лат. semen, *-inis, n*) насіння.
СЕМЯВЫНОСЯЩИЙ (лат. seminifer, *-fera, -ferum*; seminiferus, *-a, -um*) сім'явиносний.
СЕМЯИЗВЕРЖЕНИЕ (лат. ejaculatio, *-onis, f*) сім'явикид, сім'явикидання, сім'явиверження, сім'явипорскування.
СЕМЯИСТЕЧЕНИЕ виспорзнення, спорзовилив, спорзотіч, *-течі*, спорзотеча, вирідження, винасінення, насіннєвиплив.
СЕНИЛИЗМ (лат. senilismus, *-i, m*) сенілізм.
СЕНИЛЬНОСТЬ (лат. senilitas, *-atis, f*) старечість, *-чості*, сенільність, *-ності*.
СЕНИЛЬНЫЙ (лат. senilis, *-e*) старечий, сенільний; (рос. старческий).
СЕННОЙ (лат. aestivus, *-a, -um*) сінний.
СЕНСИБИЛИЗАЦИЯ (лат. sensibilisatio, *-onis, f*: від sensibilis, *-e* – чутливий) учутливлення, зчутливлення, чутливлення, чутливопідвищення, сенсибілізація.
СЕНСИБИЛИЗИРОВАНИЕ (лат. sensibilisatio, *-onis, f*: від sensibilis, *-e* – чутливий) учутливлювання, зчутливлювання, чутливлювання, чутливопідвищування, сенсибілізування.
СЕНСИБИЛИЗИРОВАННЫЙ () учутливлений, сенсибілізований.
СЕНСИБИЛИЗИРУЕМЫЙ () учутливлюваний, сенсибілізовуваний.
СЕНСИБИЛИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* учутливлювальний, сенсибілізувальний, учутливлюючий, сенсибілізуючий; 2.*/дієприкм./* що учутливлює, що сенсибілізує.
СЕНСОРНЫЙ (лат. sensorius, *-a, -um* – чутливий: від sensorium, *-ii, n* – орґан (знарядок) чуттів: від sensus, *-us, m* – відчуття) чутливий, чуттєвий, почуттєвий, відчувальний, відчуваючий, сенсорний.
СЕНТЯБРЬ (лат. September, *-bris, m* - сьомий: від mensis september - сьомий місяць давньоримського календаря, що починався з березня: від числа septem – сім) вересень, *-сня /від рослини "верес", яка цвіте (порівн. лит. viržiu mėnuo – місяць вересу), або від ст.-слов'ян. "врещати" – молотити/*; (д-рус. врѣсень; білор. верасень; пол. wrzesień; чес. září */ст.-чес. vřesen/*; лит. rugsėjis */від rugsejo – житосій, сіючий жито від rugys, rugiai – жито/*; тур. eylül; якут. балаҕан ыйа).
СЕПАРАТОР (лат. separator, *-oris, m*) розділяч, розділювач, роздільник, відділяч, віддільник, відокремник, відокремлювач, сепаратор; (рос. разделитель, отделитель).
СЕПАРАЦИЯ (лат. separatio, *-onis, f* – відокремлення: від separo – відокремлюю) розділення, розділяння, відділення, відділяння, відділювання, відокремлення, відокремлювання, сепарація; (рос. отделение).
СЕПСИС (лат. sepsis, *-is, f*: від гр. σηψις sepsis – гниття) гниття, гнилля, загниль, гнилокрів'я, гнилокровність, *-ності*, сепсис.
СЕПТИКОПИЕМИЯ (лат. septicopyaemia, *-ae, f*: від гр. σηπτικος septikos – гнильний; sepsis, *-is, f*: від гр. σηψις sepsis – гниття) гнилогноєкрів'я, гнилогноєкровність, *-ності*, септикопіємія.
СЕПТИЦЕМИЯ (лат. septicaemia, *-ae, f*: від гр. σηπτικος septikos – гнильний; sepsis, *-is, f*: від гр. σηψις sepsis – гниття) гнилокрів'я, гнилокровність, *-ності*, найгнилокрів'я, надгнилокрів'я, септицемія. Токсична (отруйна, отруйлива, отрутна) форма (вид) сепсису; (рос. гнилокровие).
СЕПТИЧЕСКИЙ (лат. septicus, *-a, -um*: від гр. σηπτικος septikos – гнильний) гнильний, гнилявий, гнилогноєкрівний, гнилогноєкровнісний, септичний; (рос. гнилостный).
СЕРА (лат. sulfur, *-uris, n*; S) сірка; (пол. siarka).
СЕРА УШНАЯ (лат. cerumen) вушна сірка.
СЕРДЕЧНАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. cardiopathia, *-ae, f*) серцехворість, *-рості*, серцехвороба, серцева хвороба.
СЕРДЕЧНАЯ МЫШЦА (лат. myocardium, *-i, n*) серцем'яз, серцевий м'яз.
СЕРДЕЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ (лат. insufficientia cordis) серцева недостатність, *-ності*.
СЕРДЕЧНАЯ СЛАБОСТЬ (лат. debilitas cordis; insufficientia cordis) серцева слабкість, *-кості*.
СЕРДЕЧНАЯ СОРОЧКА (лат. pericardium, *-ii, n*) осердя, серцева сорочка.
СЕРДЕЧНИК 1.(лат. cardiologus, *-i, m*) */лікар серцевих хвороб (хворіб)/* серцівник, серцезнавець, *-вця*, серцелікар; */жін./* серцівниця, серцезнавиця, серцелікарка; 2.(лат. cardiopathus, *-i, m*) */хворий на серце/* серцевик, серцехворець, *-рця*, сердечник; */жін./* серцевиця, серцехвориця, сердечниця; 3.*/техн./*() осердя, осердник; 4.*/бот./*(лат. Cardamine *L.*) жеруха; 5.() закоханець, *-нця*, влюбливець, *-вця*.
СЕРДЕЧНИЦА (лат. cardiopatha, *-ae, f*) */хвора на серце/* серцевиця, серцехвориця, сердечниця.
СЕРДЕЧНОЛЁГОЧНЫЙ (лат. cardiopulmonalis, *-e*) серцеволегеневий.
СЕРДЕЧНОСОСУДИСТЫЙ (лат. cardiovascularis, *-e*) серцевосудинний.

СЕРДЕЧНЫЙ (лат. cardiacus, *-a, -um*; cardialis, *-e*) 1. серцевий; 2./*привіт, друг*/ сердечний, щиросердий, щиросердний.
СЕРДЦА ПОРОК (лат. vitium cordis) вада серця.
СЕРДЦА ПУНКЦИЯ ИЛИ ПРОКОЛ (лат. cardiocentesis, *-is, f*) серцепротин, серцепрокол, пункція (протин, протик, прокол) серця.
СЕРДЦА РАЗРЫВ (лат. cardiorrhexis) серцерозрив, розрив серця.
СЕРДЦА СОКРАЩЕНИЕ (лат. systole, *-es, f*) серцескорот, серцескорочення, скорочення серця.
СЕРДЦЕ (лат. cor, *cordis, n*) серце.
СЕРДЦЕ, "БЫЧЬЕ" (лат. bucardia, *-ae, f*: від гр. bus – бик + гр. καρδια kardia – серце; cor bovinum) волосердя, волосерце, волосерців'я, волосерцевість, *-вості*, бичосердя, бичосерце, бичосерців'я, бичосерцевість, *-вості*, серцевибуялість, *-лості*, серцерозширеність, *-ності*, букардія. „Бичаче [воляче, волове] серце".
СЕРДЦЕБИЕНИЕ (лат. palpitatio cordis) серцебиття.
СЕРДЦЕБИЕНИЕ, УЧАЩЁННОЕ (лат. tachycardia, *-ae, f*) серцеприскорення, прискорене серцебиття.
СЕРЕБРО (лат. argentum, *-i, n*; Ag) срібло; (словац. striebro).
СЕРЕДИННЫЙ (лат. medius, *-a, -um*) серединний; (словац. stredový, prístredný).
СЕРНЫЙ () сірчаний.
СЕРОАЛЬБУМИНУРИЯ (лат. seroalbuminuria, *-ae, f*; serumuria, *-ae, f*; albuminuria, *-ae, f*; albuminorrhea, *-ae, f*; proteinuria, *-ae, f*) сироваткобілкосеччя, сироваткобілкосечність, *-ності*, сироваткобілковиносеччя, сироваткобілковиносечність, *-ності*, сероальбумінурія. Білок [білковина] сироватки у сечі.
СЕРОЗИТ (лат. serositis, *-tidis, f*) серозит.
СЕРОЗНО-ГНОЙНЫЙ (лат. seropurulentus, *-a, -um*: від serum, *-i, n* – сироватка) сироватно-гнійний, сироватко-гнійний, серозно-гнійний.
СЕРОЗНЫЙ (лат. serosus, *-a, -um*: від serum, *-i, n* – сироватка) сироватний, сироватковий, серозний.
СЕРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. serologicus, *-a, -um*: від serum, *-i, n* – сироватка + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) сироватківничий, сироватківницький, сироваткознавчий, сироваткознавський, серологічний.
СЕРОЛОГИЯ (лат. serologia, *-ae, f*: від serum, *-i, n* – сироватка + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) сироватківництво, сироваткознавство, серологія.
СЕРОПРОФИЛАКТИКА (лат. seroprophylaxis, *-is, f*: від serum, *-i, n* – сироватка) сироваткоупередження, сироваткопопередження, сироваткозапобігання, сироваткозапобіжництво, серопрофілактика.
СЕРОПУРУЛЕНТНЫЙ (лат. seropurulentus, *-a, -um*: від serum, *-i, n* – сироватка) сироватно-гнійний, сироватко-гнійний, серозно-гнійний, серопурулентний; (рос. серозно-гнойный).
СЕРОТЕРАПИЯ (лат. serotherapia, *-ae, f*: від serum, *-i, n* – сироватка) сироватколікування, серотерапія.
СЕРОФИБРИНОЗНЫЙ (лат. serofibrinosus, *-a, -um*: від serum, *-i, n* – сироватка) серофібринозний.
СЕРП (лат. falx, *falcis, f*) серп.
СЕРПОВИДНОКЛЕТОЧНЫЙ () серпуватоклітинний, серповидноклітинний, серподібноклітинний.
СЕРПОВИДНЫЙ (лат. falciformis, *-e*; lunatus, *-a, -um*) серпуватий, серповидний, серподібний.
СЕРУМИНЪЕКЦИЯ (лат. seruminjectio, *-onis, f*) сироватковпорск, сироватковпорска, сироватковпорскування, серумін'єкція. Ін'єкція (впорскування, укол) сироватки.
СЕРУМУРИЯ (лат. serumuria, *-ae, f*; seroalbuminuria, *-ae, f*; albuminuria, *-ae, f*; albuminorrhea, *-ae, f*; proteinuria, *-ae, f*) сироваткосеччя, сироваткосечність, *-ності*, серумурія. Білок [білковина] сироватки у сечі.
СЕРЫЙ (лат. cinereus, *-a, -um*) сірий.
СЕСАМОВИДНЫЙ (лат. sesamoideus, *-a, -um*) сочевицюватий, сесамуватий, сесамовидний.
СЕСТРА () сестра; (анґ. sister).
СЕСТРА, МЕДИЦИНСКАЯ () піклунка, жалібниця, медсестра, медична сестра; /*чол.*/ піклун, жалібник, медбрат, медичний брат; (анґ. nurse; чеч. лорийиша); /*див. тж* ***МЕДСЕСТРА***/.
СЕТЕВИДНЫЙ (лат. reticularis, *-e*) сітюватий, сітьовидний, сітьоподібний, сіткуватий, сітковидний, сіткоподібний.
СЕТКА (лат. rete; reticulum, *-i, n*) сітка.
СЕТЧАТАЯ ОБОЛОЧКА ГЛАЗА; СЕТЧАТКА (лат. retina, *-ae, f*) сітківка, сітчанка, сітничка; (пол. siatkówka).
СЕТЧАТКА (лат. retina, *-ae, f*) сітківка, сітчанка, сітничка; (пол. siatkówka; словац. siet'ovka).
СЕТЧАТЫЙ (лат. reticularis, *-e*) сітчастий; (словац. siet'kový).
СЕТЬ (лат. rete) 1. сіть, сітка; 2. мережа; (словац. siet').
СЕЧЕНИЕ (лат. sectio, *-onis, f*) розтин, розтинання, перетин, переріз; січення; шмагання.
СЕЧЕНИЕ, КЕСАРЕВО (лат. sectio caesarea) пологорозтин, пологовий (цісарів, цісаревий, цісарський, цезарів, цезаревий, цезарський, кесарів, кесаревий, кесарський) розтин.
СЕЧЕНИЕ, КРУГОВОЕ (лат. circumcisio, *-onis, f*) колорозтин, кругорозтин, коловий (круговий) розтин.
СЕЧЕНИЕ СОСУДА () перетин судини.
СЖАТИЕ (лат. compressio, *-onis, f*; constrictio, *-onis, f*) 1. стиск, стискання, стиснення; 2./*зубів*/ зціплення.
СЖАТЫЙ (лат. compressus, *-a, -um*) стиснений.

СЖИГАНИЕ (лат. combustio, *-onis, f*) спалювання.
СЖИЖЕНИЕ (лат. liquefactio, *-onis, f*) зрідження, скраплення.
СЖИЖЕННЫЙ (лат. liquefactus, *-a, -um*; dissolutus, *-a, -um*) зріджений, скраплений.
СЖИМАЕМЫЙ (лат. compressibilis, *-e*) стискуваний.
СЖИМАНИЕ (лат. compressio. *-onis, f*) стиск, стискання, стиснення, стискування; (пол., ucisk, ściskanie, ściśnienie, streszczenie).
СЖИМАТЕЛЬ (лат. 1. compressor, *-oris, m*; 2. constrictor, *-oris, m*; sphincter, *-eris, m*) стискач.
СЖИМАТЕЛЬНЫЙ (лат. compressivus, *-a, -um*) стискальний, стискувальний.
СЖИМАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ стискальний, стискаючий, стискувальний стискуючий; 2./*дієприкм.*/ що стискає, що стискує; (словац. stĺskajúci).
СИАЛ- (лат. sial-; sialo-) слино-, сіал-; (рос. слюно-).
СИАЛАДЕНИТ (лат. sialadenitis, *-tidis, f*; sialoadenitis, *-tidis, f*) сіаладеніт.
СИАЛО- (лат. sialo-; sial-) слино-, сіало-; (рос. слюно-).
СИАЛОАДЕНИТ (лат. sialoadenitis, *-tidis, f*; sialadenitis, *-tidis, f*) сіалоаденіт.
СИАЛОАЭРОФАГИЯ (лат. sialoaerophagia, *-ae, f*; sialoaërophagia, *-ae, f*; aerosialophagia, *-ae, f*; aërosialophagia, *-ae, f*) слиноповітрополик, слиноповітрополикання, слиноповітрозаковт, слиноповітрозаковтування, сіалоаерофаґія.
СИАЛОГРАФИЯ (лат. sialographia, *-ae, f*) сіалоґрафія.
СИАЛОЛИТИАЗ (лат. sialolithiasis, *-is, f*) слинокамені, слинні камені; слинокаміння, слинокаменевість, -*вості*, сіалолітіаз; (рос. слюнные камни).
СИАЛОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. sialolithicus, *-a, -um*; ptyalolithicus, *-a, -um* слинокам'яний, сіалолітичний; (рос. слюннокаменный).
СИАЛОР(Р)ЕЯ (лат. sialorrhoea, *-ae, f*; ptyalorrhoea, *-ae, f*; ptyalismus, *-i, m*; hypersalivatio, *-onis, f*) слинотеча, слинотіч, *-течі*, сіалорея; (рос. слюнотечение; пол. ślinotok, ślinienie się).
СИБИРЕЯЗВЕННЫЙ (лат. anthracicus, *-a, -um*) телійовий, жабуровий, сибірковий; (пол. wąglikowy).
СИБИРСКАЯ ЯЗВА (лат. anthrax, *-acis, m*: від гр. anthrax, *-akos* - вугілля) телій, жабур, гербарець, *-рця*, сибірка; (пол. wąglik).
СИГМОВИДНАЯ КИШКА (лат. colon sigmoideum) луква, сиґмувата (сиґмоподібна) кишка.
СИГМОВИДНЫЙ (лат. sigmoideus, *-a, -um*) 1. лукговий; 2. сиґмуватий, сиґмоподібний.
СИГМОИДИТ (лат. sigmoiditis, *-tidis, f*) луквиця, лукговиця, луквозапал, луквозапалення, запалення лукви (сиґмуватої (сиґмоподібної) кишки), сиґмоїдит.
СИГНАЛ (нім. Signal: від лат. signum, *-i, n* – знак) знак, сиґнал; (рос. знак).
СИГНАЛИЗАЦИЯ (лат. signalisatio, *-onis, f*: від signum, *-i, n* – знак) знакування, знакоподання, оповіщення, сиґналізація.
СИГНАЛЬНЫЙ (лат. signalis, *-e*: від signum, *-i, n* – знак) знаковий, знакований, оповісний, оповіщувальний, сиґнальний.
СИГНАТУРА (лат. signatura, *-ae, f*: від signum, *-i, n* – знак: від signo – визначаю, позначаю, позначую) позначальництво, приписництво, сиґнатура.
СИДЕЛКА () доглядниця, доглядальниця.
СИДЕРОЗ (лат. siderosis, *-is, f*) залізопорошення, залізозапорошеність, *-ності*, залізопорошливість, -*вості*, легенезалізопорошення, легенезазалізнення, зазалізнення, сидероз.
СИДЕРОФИЛИЯ (лат. siderophilia, *-ae, f*; haemomelanosis, *-is, f*; haemochromatosis, *-is, f*) сидерофілія. Бронзовий [брондзовий, спіжовий, спижевий] діабет.
СИКОЗ (лат. sycosis, *-is, f*: від гр. συκον – бородавка) волосець, *-сця*, сикоз. Гнійне запалення волосяних мішечків.
СИЛА (лат. potentia, *-ae, f*; vis, *-is, f*) сила, міць, /*Р. моці*/.
СИЛИКОЗ (лат. silicosis, *-is, f*: від silex, *-icis, mf(com.)* – кремінь) закремнення, закремінення, закременіння, легенезакремнення, легенезакремінення, легенезакременіння, силікоз.
СИЛИКОТУБЕРКУЛЁЗ (лат. silicotuberculosis, *-is, f*) силікотуберкульоз.
СИЛЬНОДЕЙСТВУЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ сильнодійний, сильнодіючий; 2./*дієприкм.*/ що сильно діє.
СИЛЬНЫЙ (лат. fortis, *-e*) сильний.
СИМБИОЗ (лат. symbiosis, *-is, f*: від гр. συμβιωσις symbiosis – співжиття) співжиття, симбіоз; (рос. сожитие).
СИМБЛЕФАРОН (лат. symblepharon, *-i, n*) симблефарон. Зрощення повік з очним яблуком.
СИММЕТРИЧЕСКИЙ (лат. symmetricus, *-a, -um*: від гр. συμμετρος symmetros – сумірний) рівнобічний, рівнобокість, *-кості*, рівномірний, сумірний, сумірнісний, помірний, симетричний.
СИММЕТРИЧНЫЙ (лат. symmetricus, *-a, -um*: від гр. συμμετρος symmetros – сумірний) рівнобічний, рівнобокість, *-кості*, рівномірний, сумірний, сумірнісний, помірний, симетричний.
СИММЕТРИЯ (лат. symmetria, *-ae, f*: від гр. συμμετρια symmetria – сумірність) рівнобіччя, рівнобічність, *-ності*, рівнобокість, *-кості*, рівномірність, *-ності*, сумірність, *-ності*, помірність, -*ності*, симетрія; (пол. umiar).
СИМПАТИКОТОНИЯ (лат. sympathicotonia, *-ae, f*) симпатикотонія.
СИМПАТИКУС (лат. sympathicus, *-i, m*) симпатикус.

СИМПАТИЧЕСКИЙ (лат. sympathicus, *-a, -um*) співчуйний, співчульний, співчутливий, симпатичний; (рос. сочувственный; словац. útrobný).
СИМПАТИЧНЫЙ (лат. sympathicus, *-a, -um*) приємний, симпатичний; (рос. приятный).
СИМПАТИЯ (лат. sympathia, *-ae, f*) співчуття, симпатія; (рос. сочувствие).
СИМПАТОЗ (лат. sympathosis, *-is, f*; sympathicotonia, *-ae, f*; neurosis vegetativa, *-ae, f*) симпатоз; (фр., adrénergie).
СИМПАТОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. sympatholyticus, *-a, -um*; antiadrenergicus, *-a, -um*) симпалолітичний.
СИМПАТЭКТОМИЯ (лат. sympathectomia, *-ae, f*) симпатектомія.
СИМПЛЕКС (лат. simplex, *G. -icis*) звичайний, прост̲и̲й, симплекс.
СИМПОЗИУМ (лат. symposium, *-ii, n* – пир) симпозіум.
СИМПТОМ (від фр. symptôme: від гр. συμπτωμα symptoma, *-atis, n /pl. -ata/* – збіг обставин, випадок, нещасний випадок, хворобливий приступ, ознака; лат. symptomum, *-i, n*; phaenomenum, *-i, n*; signum morbi) ознака, хворобоознака, познака, прояв, вияв, симптом; (рос. признак, проявление; словац., príznak; нім., Krankheitszeichen; анг., subjective sign of disease; фр., signe; яп. shojo, choko).
СИМПТОМАТИКА (лат. symptomatica, *-ae, f*; symptomatologia, *-ae, f*; semiotica, *-ae, f*; semiologia, *-ae, f*; semeiologia, *-ae, f*) 1. означність. *-ності*, ознаковість, *-вості*, ознаківство, симптоматика. Сукупність симптом (ознак) хворіб (хвороб); 2. означництво, ознаківництво, симптоматика. Вчення про симптоми (ознаки) хворіб (хвороб), їхнє походження, тощо; (нім., Krankhaitszeichenlehre).
СИМПТОМАТИЧЕСКИЙ (лат. symptomaticus, *-a, -um*) означний, означнісний, ознаковий, показовий, притаманний, симптоматичний; (рос. показательный, присущий; словац., príznakový).
СИМПТОМАТИЧНЫЙ (лат. symptomaticus, *-a, -um*) означний, означнісний, ознаковий, показовий, притаманний, симптоматичний; (рос. показательный, присущий; словац., príznakový).
СИМПТОМАТОЛОГИЯ (лат. symptomatologia, *-ae, f*: від фр. symptôme; гр. συμπτωμα symptoma, *-atis, n /pl. -ata/* – збіг обставин, випадок, нещасний випадок, хворобливий приступ, ознака + λογος logos – слово, вчення, наука, знання; symptomatica, *-ae, f*; semiotica, *-ae, f*; semiologia, *-ae, f*; semeiologia, *-ae, f*) означництво, ознаківництво, симптоматологія. Вчення про симптоми (ознаки) хворіб (хвороб), їхнє походження, тощо; (нім., Krankhaitszeichenlehre).
СИМПТОМОКОМПЛЕКС (лат. syndroma, *-atis, n /pl. -ata/*; syndroma, *-ae, f*; syndromum, *-i, n*: від syndrome – злиття, скупчення: від гр. συνδρομος syndromos – той, що біжить разом, зливається, зіштовхусться: від συν syn – з, разом + δρομος dromos – біг) ознакóсклад, ознакозбіг, ознакосполука, ознакосполучення, познакосклад, познакозбіг, симптомокомплекс; (фр., complex morbide; нім., Zeichengruppe); */див. тж* ***СИНДРОМ****/*.
СИМУЛИРОВАНИЕ (лат. simulatio, *-onis, f*; mimesis, *-is, f*) удавання, прикидання, прикидування, прикидливість, *-вості*, симулювання; (рос. притворство).
СИМУЛИРОВАННЫЙ (лат. spurius, *-a, -um*) удаваний, симульований.
СИМУЛИРОВАТЬ (лат. simulare) удавати, прикидатись, симулювати; (рос. притворяться).
СИМУЛЯНТ (лат. simulans, *-antis*) удавач, прикидько, удаванохв̲о̲рий, нібитохв̲о̲рий, симулянт; (рос. притворщик, мнимобольн̲о̲й).
СИМУЛЯТОР (лат. simulator, *-oris, m*) удавальник, симулятор. Пристрій для удавання певних умов.
СИМУЛЯЦИЯ (лат. simulatio, *-onis, f* – удавання; mimesis, *-is, f*) удавання, прикидання, симуляція; (рос. притворство).
СИМУЛЬТАННЫЙ (лат. simultaneus, *-a, -um*: від simul – одночасно; synchronus, *-a, -um*: від συν syn – з, разом; isochronus, *-a, -um*) одночасний, симультанний; (рос. одновременный; латис., vienlaicīgs).
СИМФИЗ (лат. symphysis, *-is, f*: від гр. συμφυσις symphysis – зрощеність, *-ності*, неперервність, *-ності*: від συμ sym – з, разом) зрощення, зчленування, лоб(и)козчленування, симфіз. Лоб(и)кове зчленування; (рос. сращение, сочленение).
СИНАПИЗМ (лат. sinapismus, *-i, m*: від Sinapis – гірчиця) гірчичник, синапізм; (рос. горчичник; нім., Senfteig, Senfplaster; анг., mustard plaster, mustard paste).
СИНАПС (лат. synaps, *-is, f*; synapsis, *-is, f*: від гр. συναψις synapsis – з'єднання, поєднання: від συν syn – з, разом) з'єднень, з'єднань, поєднань, сполучень, синапс.
СИНАРТРОЗ (лат. synarthrosis, *-is, f*: від συν syn – з, разом) синартроз.
СИНГАМИЯ (лат. syngamia, *-ae, f*: від гр. συγγαμος syngamos – з'єднаний шлюбом: від συν syn – з, разом) синґамія.
СИНДАКТИЛИЯ (лат. syndactylia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом + δακτυλος – палець) пальцезріст, пальцезрощення, пальцезрощеність, *-ності*, зростопальчість, *-чості*, зростопалість, *-лості*, синдактилія.
СИНДЕСМОЗ (лат. syndesmosis, *-is, f*: від συνδεσμος syndesmos – зв'язок, поєднання: від συν syn – з, разом) зв'язлення, зв'язленість, *-ності*, синдесмоз; (нім., Bandhaft).
СИНДЕСМОЛОГИЯ (лат. syndesmologia, *-ae, f*: від гр. συνδεσμος syndesmos – сухожилля: від συν syn – з, разом + λογος logos – слово, вчення, наука, знання; desmologia, *-ae, f*) в'язлівництво, в'язлознавство, зв'язківництво, зв'язкознавство, синдесмологія; (нім., Bänderlehre).
СИНДРОМ (лат. syndroma, *-atis, n /pl. -ata/*; syndroma, *-ae, f*; syndromum, *-i, n*: від syndrome – злиття, скупчення: від гр. συνδρομος syndromos – той, що біжить разом, зливається, зіштовхується: від συν

syn – з, разом + δρομος dromos – біг) ознакосклад, ознакозбіг, ознакосполука, ознакосполучення, познакосклад, познакозбіг, синдром. Симптомокомплекс; (фр., complex morbide; нім., Zeichengruppe).

СИНЕРГИЗМ (лат. synergismus, *-i, m*; synergia, *-ae, f*: від гр. συνεργος synergos – діючий разом: від συν syn – з, разом) співдія, співдійність, *-ності*, синерґізм; (рос. содействие, содружественное действие).

СИНЕРГИСТ (лат. synergista, *-ae, m*: від гр. συνεργος synergos – діючий разом: від συν syn – з, разом) співдійник, сучинник, синерґіст.

СИНЕРГИЧЕСКИЙ (лат. synergicus, *-a, -um*; synergisticus, *-a, -um*: від гр. συνεργος synergos – діючий разом: від συν syn – з, разом) співдійний, синерґічний; (рос. содействующий, содружественный; пол. współdziałający).

СИНЕРГИЯ (лат. synergia, *-ae, f*; synergismus, *-i, m*: від гр. συνεργος synergos – діючий разом: від συν syn – з, разом) співдія, синерґія; (рос. содействие, содружественное действие).

СИНЕХИЯ (лат. synechia, *-ae, f*) синехія.

СИНИЙ (лат. caeruleus, *-a, -um*) синій.

СИНКАНТ (лат. syncanthus, *-i, m*; synkinesia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом) повікозріст, *-росту*, повікозрощення, синкант. Зрощення повік.

СИНКИНЕЗ (лат. synkinesis, *-is, f*; synkinesia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом) співрух, синкінез. Співдружній рух; (рос. содружественное движение; пол. współruch, wspólny ruch; нім., Mitbewegung; фр., mouvement associé).

СИНКИНЕЗИЯ (лат. synkinesia, *-ae, f*; synkinesis, *-is, f*: від συν syn – з, разом) співрух, синкінезія. Співдружній рух; (рос. содружественное движение; пол. współruch, wspólny ruch; нім., Mitbewegung; фр., mouvement associé).

СИНКЛИТИЗМ (лат. synclitismus, *-i, m*: від συν syn – з, разом) синклітизм.

СИНКОПЕ (лат. syncope, *-es, f*; syncopa, *-ae, f*: від гр. συγκοπη synkope – обрубання, вкорочення, скорочення: від гр. synkopto – розбивати, знищувати, виснажувати, знесилювати) зомління, умлівання, непритома, непритомність, *-ності*, синкопе; (рос. обморок, глубокий обморок, потеря сознания; анґ., fainting, fainting-fit, swoon; нім., Zusammenfallen, kurz dauernder Ohnmachtsanfall, tiefe Ohnmacht).

СИНОВИАЛЬНАЯ ОБОЛОЧКА (лат. bursa synovialis) омасня, синовіальна (суглобова) оболонка.

СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] ЖИДКОСТЬ (лат. synovia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом + лат. ovum, *-i, n* – яйце, яєчна речовина) омастка, змасня, змаща, суглобозмазка, суглобомастка, суглобомастило, суглобомастиво, суглоборідина, синовіальна [суглобова] рідина; /*див. тж* ***СИНОВИЯ, СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] СМАЗКА***/.

СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] СМАЗКА (лат. synovia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом + лат. ovum, *-i, n* – яйце, яєчна речовина) омастка, змасня, змаща, суглобозмазка, суглобомастка, суглобомастило, суглобомастиво, суглоборідина, синовіальна [суглобова] рідина, суглобова змазка [омастка, омаста, мастило]; /*див. тж* ***СИНОВИЯ, СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] ЖИДКОСТЬ***/.

СИНОВИАЛЬНЫЙ (лат. synovialis, *-e*) омасний, омасневий, омастковий, суглобозмазковий, суглобомастковий, суглобомастильний, синовіальний.

СИНОВИИТ (лат. synoviitis, *-tidis, f*; synovitis, *-tidis, f*) омасниця, омаснозапал, омаснозапалення, омасносуглобиця, омасносуглобозапал, омасносуглобозапалення, синовіїт.

СИНОВИТ (лат. synovitis, *-tidis, f*; synoviitis, *-tidis, f*) омасниця, омаснозапал, омаснозапалення, омасносуглобиця, омасносуглобозапал, омасносуглобозапалення, синовіт.

СИНОВИЯ (лат. synovia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом + лат. ovum, *-i, n* – яйце, яєчна речовина) омастка, змасня, змаща, суглобозмазка, суглобомастка, суглобомастило, суглобомастиво, суглоборідина, синовія. Синовіальна [суглобова] рідина, суглобова змазка [омастка, омаста, мастило]; (рос. суставная жидкость, суставная смазка; словац. shybový maz).

СИНОНИМ (лат. synonymon; synonymum, *-i, n*: від συν syn – з, разом) тотожник, однозначник, однозначень, *-чня*, однозначець, *-чця*, синонім.

СИНОНИМИЧЕСКИЙ (лат. synonymus, *-a, -um*: від συν syn – з, разом) тотожний, однозначний, однойменний, синонімічний; (рос. тождественный, однозначный, соимённый, одноимённый; пол. jednoznaczny, jednoimienny).

СИНОСТОЗ (лат. synostosis, *-is, f*: від συν syn – з, разом + οστεον – кістка) скістчення, скістнення, синостоз.

СИНТЕЗ (лат. synthesis, *-is, f*: від гр. συνθεσις – з'єднання, складання: від συν syn – з, разом) утворення, утворювання, створення, створювання, синтез.

СИНТЕТИЧЕСКИЙ (лат. syntheticus, *-a, -um*: від συν syn – з, разом) штучний, створений, штучностворений, синтетичний.

СИНУЗИТ (лат. sinusitis, *-tidis, f*; sinuitis, *-tidis, f*) пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення, синузит.

СИНУИТ (лат. sinuitis, *-idis, f*; sinusitis, *-idis, f*) пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення, синуїт.

СИНУИТ, ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНОЙ (лат. sinuitis maxillaris; sinusitis maxillaris; maxillitis, *-tidis, f*; highmoritis, *-tidis, f*: від N.Highmore (1613 – 1685) англійський анатом) щелепонадриця, щелепонадрозапал, щелепонадрозапалення, щелепозатоковиця, щелепозатокозапал, щелепозатокозапалення, щелепопазуховиця, щелепопазухозапал, щелепопазухозапалення, верхньощелепний синуїт [пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення]. Запалення слизової оболонки придаткової порожнини носа – гайморової [щелепної, щелепової, верхньощелепної, верхньощелепової] порожнини [дуплини, пазухи, надра].

СИНУС (лат. sinus, *-us, m* – вигнутість, кривизна) пазуха, затока, заточня, синус; (словац. zátoka, záliv, záhyb, splav).

СИНУСИТ (лат. sinusitis, *-tidis, f*; sinuitis, *-tidis, f*) пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення, синусит.

СИНУСИТ, ВЕРХНЕЧЕЛЮСТНОЙ (лат. sinusitis maxillaris; sinuitis maxillaris; maxillitis, *-tidis, f*; highmoritis, *-tidis, f*: від N.Highmore (1613 – 1685) англійський анатом) щелепонадриця, щелепонадрозапал, щелепонадрозапалення, щелепозатоковиця, щелепозатокозапал, щелепозатокозапалення, щелепопазуховиця, щелепопазухозапал, щелепопазухозапалення, верхньощелепний синусит [пазуховиця, пазухозапал, пазухозапалення, затоковиця, затокозапал, затокозапалення, заточниця, заточнезапал, заточнезапалення]. Запалення слизової оболонки придаткової порожнини носа – гайморової [щелепної, щелепової, верхньощелепної, верхньощелепової] порожнини [дуплини, пазухи, надра].

СИНУСНЫЙ (лат. sinuosus, *-a, -um*; sinosus, *-a, -um*) пазуховий, синусний; (рос. пазушный).

СИНУСТРОМБОЗ (лат. sinusthrombosis, *-is, f*) синустромбоз.

СИНУСФЛЕБИТ (лат. sinusphlebitis, *-tidis, f*) синусфлебіт.

СИНХОНДРОЗ (лат. synchondrosis, *-is, f*: від συν syn – з, разом + χονδρος chondros – хрящ) схрящення, схрящування, схрященість, *-ности*, синхондроз.

СИНХРОНИЗАЦИЯ (лат. synchronizatio, *-onis, f*: від συν syn – з, разом) одночаснення, уодночаснення, синхронізація.

СИНХРОНИЗИРОВАННЫЙ (лат. synchronizatus, *-a, -um*; synchronizativus, *-a, -um*; synchronizationis, *-e*: від συν syn – з, разом) уодночаснений, синхронізований.

СИНХРОННЫЙ (лат. synchronus, *-a, -um*: від συν syn – з, разом; simultaneus, *-a, -um*: від simul – одночасно) одночасний, синхронний; (рос. одновременный; латис., vienlaicīgs).

СИНЦИТИЙ (лат. syncytium, *-ii, n*: від лат. cytum, *-i, n*; cytus, *-i, m* – клітина: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) суклиття, синцитій; (рос. соклетие).

СИНЭСТЕЗИЯ (лат. synaesthesia, *-ae, f*: від гр. συναισθησις synaisthesis – одночасне відчуття: від συν syn – з, разом) одночасовідчуття, синестезія.

СИНЮХА (лат. cyanosis, *-is, f*) синюха.

СИНЮШНО-БЛЕДНЫЙ (лат. lividus, *-a, -um*) синяво-блідий.

СИНЮШНОСТЬ (лат. cyanosis, *-is, f*) синявість, *-вості*.

СИНЮШНЫЙ (лат. cyanoticus, *-a, -um*) синявий.

СИНЯК (лат. ecchymosis, *-is, f*; livor, *-oris, m*; sugillatio, *-onis, f*) синець, *-нця*, кровнячок.

СИПЛЫЙ () хрипкий, хриплий.

СИРИНГОБУЛЬБИЯ (лат. syringobulbia, *-ae, f*) сиринґобульбія.

СИРИНГОМИЕЛИЯ (лат. syringomyelia, *-ae, f*) сиринґомієлія.

СИРОП (лат. sirupus, *-i, m*) сироп.

СИСТЕМА (лат. systema, *-atis, n /pl. -ata/* – з'єднання, зв'язування: від гр. συστημα systema – утворення, складення) уклад, сукупність, *-ності*, впорядкованість, *-ності*, система; (рос. уклад, совокупность, упорядоченность; словац., sústava).

СИСТЕМАТИЗАЦИЯ (лат. systematisatio, *-onis, f*: від systema, *-atis, n /pl. -ata/* – з'єднання, зв'язування: від гр. συστημα systema – утворення, складення) впорядковування, систематизація. Приведення до системи (правильного укладу); (рос. упорядочиние, упорядочивание).

СИСТЕМАТИЗИРОВАННЫЙ (лат. systematisatus, *-a, -um*: від systematisatio, *-onis, f* – впорядковування: від гр. συστηματικος systematikos – впорядкований) впорядкований, систематизований.

СИСТЕМАТИЗИРУЕМЫЙ (лат. systematisatus, *-a, -um*: від systematisatio, *-onis, f* – впорядковування: від гр. συστηματικος systematikos – впорядкований) впорядковуваний, систематизовуваний. Той, що систематизується (впорядковується).

СИСТЕМАТИЗИРУЮЩИЙ (лат. systematisans, *-antis*: від systematisatio, *-onis, f* – впорядковування: від гр. συστηματικος systematikos – впорядкований) впорядк(ов)увальний, впорядк(ов)уючий, систематиз(ов)увальний, систематиз(ов)уючий. Той, що систематиз(ов)ує (впорядковує).

СИСТЕМАТИЧЕСКИЙ (лат. systematicus, *-a, -um*: від гр. συστηματικος systematikos – впорядкований) послідовний, систематичний.

СИСТЕМНЫЙ (лат. systemicus, *-a, -um*: від гр. συστηματικος systematikos – впорядкований) укладний, системний; (пол. układowy; словац., sústavný).

СИСТОЛА (лат. systole, *-es, f*: від гр. συστολη systole – скорочення, стискання) скорот, скорота, серцескорот, серцескорота, серцескорочення, бійня, систола. Скорочення серця.

СИСТОЛА СЛАБАЯ ИЛИ НЕПОЛНАЯ (лат. hyposystolia, *-ae, f*) недосерцескоротність, *-ності*, серценедоскоротність, *-ності*, слабкосерцескоротність, *-ності*, неповносерцескоротність, *-ності*, слабка чи неповна систола (серцескорот, серцескорочення).

СИСТОЛИЧЕСКИЙ (лат. systolicus, *-a, -um*) серцескоротний, серцескоротовий, серцескорочувальний, систолічний.

СИТИОМАНИЯ (лат. sitiomania, *-ae, f*; sitomania, *-ae, f*) ситіоманія.

СИТИОФОБИЯ (лат. sitiophobia, *-ae, f*; sitophobia, *-ae, f*) ситіофобія. Острах їжі.

СИТОВИДНЫЙ (лат. cribriformis, *-e*) ситоподібний.

СИТОФОБИЯ (лат. sitophobia, *-ae, f*; sitiophobia, *-ae, f*) ситофобія. Острах їжі.

СИТУАЦИОННЫЙ (лат. situationis, *-e*) обстановковий, ситуаційний; (рос. обстановочный).

СИФИЛИДОЛОГ (лат. syphilidologus, *-i, m*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцівник, пранцьознавець, *-вця*, пранцьолікар, сифілідолог; */жін./* пранцівниця, пранцьознавиця, пранцьолікарка, сифілідологиня; (пол. znawca kiły)

СИФИЛИДОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. syphilidologicus, *-i, m*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцівничий, пранцьознавчий, пранцьолікарський, сифілідологічний.

СИФИЛИДОЛОГИЯ (лат. syphilidologia, *-ae, f*; syphilidographia, *-ae, f*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) пранцівництво, пранцезнавство, пранцьознавство, пранцьолікарство, сифілідологія.

СИФИЛИДЫ (лат. syphilides: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцьовисипки, сифіліди.

СИФИЛИС (лат. syphilis, *-is/-idis, f*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо; lues, *-is, f*) пранці, сифіліс; (пол. kiła; яп. baidoku).

СИФИЛИС, АРАБСКИЙ (лат. syphilis arabica; syphilis endemica; syphilis nonvenerica) арабські пранці, арабський сифіліс; (араб. bejel; беджель, баляш, зухрія, ньювера, сіті, таір, франгі).

СИФИЛИС, ВТОРИЧНЫЙ (лат. syphilis secundaria) другоступневі [другоступеневі] пранці, пранцьова друговиява, вторинний сифіліс.

СИФИЛИС, НЕВЕНЕРИЧЕСКИЙ, ДЕТСКОГО ВОЗРАСТА (лат. syphilis nonvenerica; syphilis arabica; syphilis endemica) невенеричний сифіліс [пранці] дитячого віку; (араб. bejel; беджель, баляш, зухрія, ньювера, сіті, таір, франгі).

СИФИЛИС, ПЕРВИЧНЫЙ (лат. syphilis primaria) первісні пранці, пранцьовий первак, первинний сифіліс.

СИФИЛИС, ТРЕТИЧНЫЙ (лат. syphilis tertiaria) третьоступневі [третьоступеневі] пранці, пранцьовий третяк, третинний сифіліс. Ґумові [гумозні] пранці.

СИФИЛИС, ЭНДЕМИЧЕСКИЙ [ЭНДЕМИЧНЫЙ] (лат. syphilis endemica; syphilis arabica; syphilis nonvenerica) ендемічний сифіліс [пранці]; (араб. bejel; беджель, баляш, зухрія, ньювера, сіті, таір, франгі).

СИФИЛИТИЧЕСКАЯ ГУММА (лат. gumma syphilitica; syphiloma, *-atis, n /pl. -ata/*) вузлястий [третневий, третинний] пранцьовик, сифілітична [пранцьова] ґума.

СИФИЛИТИЧЕСКИЙ (лат. syphiliticus, *-a, -um*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцьовий, сифілітичний.

СИФИЛОГЕННЫЙ (лат. syphilogenes, *G. -is*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцьопричинний, пранцьопричинюваний, пранцьопричинювальний, пранцьоспричинюваний, пранцьоспричинювальний, сифілогенний.

СИФИЛОДЕРМА (лат. syphiloderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцьошкіра, сифілодерма.

СИФИЛОМА (лат. syphiloma, *-atis, n /pl. -ata/*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо; gumma syphilitica) пранцяк, пранцеопух, пранцепухлина, сифілома. Вузлястий (третневий, третинний) пранцьовик, ґума пранцьова (сифілітична).

СИФИЛОФОБИЯ (лат. syphilophobia, *-ae, f*: від імені Сіфілуса (Syphilus; вірогідно від гр. sys – свиня + philos – друг), персонажу поеми італійського лікаря Дж.Фракасторо) пранцебоязнь, пранцебоясть, пранцебоязність, *-ності*, пранцебоязкість, *-кості*, пранцебояння, пранцестрах, пранцеострах, пранцежах, пранцеляк, пранцелячність, *-ності*, сифілофобія. Нав'язливий страх сифілісу (пранців).

СИФОНОМА (лат. syphonoma, *-atis, n /pl. -ata/*) сифонома; (пол. oblak).

СКАБИЕС (лат. scabies, *-ei, f*: від scabiosus, *-a, -um* – шершавий) короста, чухачка, скабієс; (рос. чесотка).

СКАБИОЗНЫЙ (лат. scabiosus, *-a, -um* – шершавий) коростний, коростовий, коростяний, коростявий, короставий, чухачковий, скабіозний; (рос. чесоточный).

СКАЛЬПЕЛЬ (лат. scalpellum, *-i, n* – ножик, ножичок) скальпель.

СКАНДИРУЮЩАЯ РЕЧЬ (від лат. scando – розмірено читаю; bradyarthria, *-ae, f*) словокарбування, складокарбування, скандуюча мова.

СКАНЕР (анг. scanner [скене:]: від to scan [ту скен] – уважно розглядати) сканер; */див. тж* ***СКЕНЕР****/.*

СКАНИРОВАНИЕ (від анг. scanner [скене:]: від to scan [ту скен] – уважно розглядати) сканування; */див. тж* ***СКЕНИРОВАНИЕ****/.*

СКАНОГРАММА (від анг. scanner [скене:]: від to scan [ту скен] – уважно розглядати) сканограма; */див. тж* ***СКЕНОГРАММА****/.*

СКАПУЛЯРНЫЙ (лат. scapularis, *-e*: від scapula, *-ae, f* – лопатка) лопатковий, скапулярний; (рос. лопаточный).

СКАРИФИКАТОР (лат. scarificator, *-oris, m*) насікач, насічник, скарифікатор; (рос. копьё).

СКАРИФИКАЦИЯ (лат. scarificatio, *-onis, f*: від scarifo – дряпаю) насікання, насічення, насічування, скарифікація; (рос. насекание, надрезывание).

СКАРЛАТИНА (лат. scarlatina, *-ae, f*: від іт. scarlattina: від іт. scarlatto – криваво-червоний; /лат. scarlatum, *-i, n* – яскраво-червоний колір [барва]/) гариця, скарлатина, шкарлятина; (словац. šarlach; чеч. кхартанаш */букв. лущавий висип/*; анґ. scarlet fever; яп. shokonetsu).

СКАРЛАТИННЫЙ (лат. scarlatinosus, *-a, -um*) гарицевий, с/шкарлатинний.

СКАРЛАТИНОЗНЫЙ (лат. scarlatinosus, *-a, -um*) гарицевий, с/шкарлатинозний; (словац. šarlachový).

СКАРЛАТИНОПОДОБНЫЙ (лат. scarlatinoformis, *-e*) гарицюватий, гарицеподібний, с/шкарлатиноподібний.

СКАРЛАТИНОФОРМНЫЙ (лат. scarlatinoformis, *-e*) гарицюватий, гарицеподібний, с/шкарлатиноподібний, с/шкарлатиноформний; (рос. скарлатиноподобный).

СКАТ 1. (лат. declive) схил, *-лу*, схилок, *-лку*; 2.*/дія/* скочування; 3.*/риба/* (норв., швед. scata – риба) скат.

СКАТЫВАНИЕ */БИНТА/* () звивання.

СКАЧКООБРАЗНЫЙ (лат. saltatorius, *-a, -um*) стрибкуватий.

СКВАМОЗНЫЙ (лат. squamosus, *-a, -um*: від squama, *-ae, f* – луска; лусочка, віпса) лускатий, віпсуватий, сквамозний; (рос. чешуйчатый).

СКВОЗНОЙ () крізний, наскрізний, прохідний.

СКВОЗНЯК () протяг.

СКВОЗЬ () крізь.

СКЕЛЕТ (лат. sceleton, *-i, n*; sceletum, *-i, n*; sceletus, *-i, m*; skeleton, *-i, n*; skeletum, *-i, n*; skeletus, *-i, m*: від гр. σκελετος – висохлий) кістяк, скелет; (рос. костяк; остов; пол., kościec).

СКЕЛЕТНЫЙ (лат. sceletalis, *-e*; skeletalis, *-e*: від гр. σκελετος – висохлий) кістяковий, скелетний.

СКЕНЕР (анг. scanner [скене:]: від to scan [ту скен] – уважно розглядати) скенер; */див. тж* ***СКАНЕР****/.*

СКЕНИРОВАНИЕ (від анг. scanner [скене:]: від to scan [ту скен] – уважно розглядати) скенування; */див. тж* ***СКАНИРОВАНИЕ****/.*

СКЕНОГРАММА (від анґ. scanner [скене:]: від to scan [ту скен] – уважно розглядати) скенограма; */див. тж* ***СКАНОГРАММА****/.*

СКИАСКОПИЯ (лат. skiascopia, *-ae, f*: від гр. σκια – тінь + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) тіньоогляд, тіньоглядання, тіньооглядування, скіаскопія.

СКИРР (лат. skirrhus, *-i, m*; scirrhus, *-i, m*; scirrhoma, *-atis, n /pl. -ata/*; scirrhosis, *-is, f*: від гр. skirrhos – твердий; carcinoma scirrhosum; carcinoma fibrosum) твердопістряк, твердорак, скір. Твердий пістряк (рак); (рос. твёрдый рак; пол. rak twardy, rak lity, rak włóknisty).

СКИРРОЗНЫЙ (лат. skirrhosus, *-a, -um*; scirrhosus, *-a, -um*: від гр. skirrhos – твердий) твердий, твердопістряковий, твердораковий, скірозний; (пол. twardy, włóknisty).

СКИСАТЬ () квасніти, кваснути, киснути.

СКЛАДКА (лат. plica, *-ae, f*; ruga, *-ae, f*) згортка, зборка, складка.

СКЛАДКА, МОНГОЛЬСКАЯ (лат. epicanthus, *-i, m*) монгольська складка.

СКЛАДЧАТОСТЬ збористість, *-тості*.

СКЛАДЧАТЫЙ (лат. plicatus, *-a, -um*) збористий.

СКЛЕИВАНИЕ (лат. adhaesio, *-onis, f*) склеювання.

СКЛЕР- (лат. scler-: від гр. σκληρος skleros – твердий) твердо-, -твердя, -твердість, *-дості*, -затверд, -затвердіння, -ущільнення, склер-.

СКЛЕРА (лат. sclera, *-ae, f*: від гр. σκληρος skleros – твердий; sclerotica, *-ae, f*) білчанка, білочня, склера. Білкова очна оболонка, білкова оболонка ока; (рос. белочная оболочка глаза; пол. twardówka).

СКЛЕРАДЕНИТ (лат. scleradenitis, *-tidis, f*; scleroadenitis, *-tidis, f*) склераденіт.

СКЛЕРЕМА (лат. sclerema, *-atis, n /pl. -ata/*) склерема; (пол. twardzina).

СКЛЕРИТ (лат. scleritis, *-tidis, f*) білчанковиця, білчанкозапал, білчанкозапалення, білочниця, білочнозапал, білочнозапалення, склерит.

СКЛЕРО- (лат. sclero-: від гр. σκληρος skleros – твердий) твердо-, -твердя, -тверд(н)ість, *-д(н)ості*, -затверд, -затвердіння, -ущільнення, склеро-.

СКЛЕРОАДЕНИТ (лат. scleroadenitis, *-tidis, f*; scleradenitis, *-tidis, f*) склероаденіт.
СКЛЕРОДЕРМА (лат. scleroderma, *-atis, n /pl. -ata/*; sclerodermia, *-ae, f*) твердошкір'я, твердошкір(н)ість, *-р(н)ості*, шкіротвердя, шкіротверд(н)ість, *-д(н)ості*, шкірозатверд, шкірозатвердіння, шкіроущільнення, склеродерма; (пол. twardzina).
СКЛЕРОДЕРМИЯ (лат. sclerodermia, *-ae, f*; scleroderma, *-atis, n /pl. -ata/*) твердошкір'я, твердошкір(н)ість, *-р(н)ості*, шкіротвердя, шкіротверд(н)ість, *-д(н)ості*, шкірозатверд, шкірозатвердіння, шкіроущільнення, склеродермія; (пол. twardzina).
СКЛЕРОЗ (лат. sclerosis, *-is, f*: від гр. σκληρωσις sklerosis – твердення) */недок./* твердення; */докон./* затвердіння, ствердіння, ствердненя, стужавіння, стужавілість, *-лості*, ущільнення, склероз; (пол., stwardnienie; zwłóknienie, zwyrodnienie włókniste).
-СКЛЕРОЗ (лат. -sclerosis, *-is, f*: від гр. σκληρωσις sklerosis – твердення) -ствердя; */недок./* -твердення; */докон./* -затвердіння, -ствердіння, -ствердне́ння, -стужавіння, -стужавілість, *-лості*, -ущільнення, -склероз.
СКЛЕРОМА (лат. scleroma, *-atis, n /pl. -ata/*) склерома.
СКЛЕРОПРОТЕИН (лат. scleroproteinum, *-i, n*; protenoidum, *-i, n*; osseinum, *-i, n*) склеропротеїн.
СКЛЕРОТИК (лат. scleroticus, *-i, m*) забудько, забувайло, склеротик.
СКЛЕРОТИЧЕСКИЙ (лат. scleroticus, *-a, -um*) затверділий, ствердiлий, отверділий, затвердлий, ствердлий, отвердлий, ущільнений, склеротичний; (рос. затверделый, затвердевший, отвердевший, уплотнённый).
СКЛЕРОТОМИЯ (лат. sclerotomia, *-ae, f*) білчанкорозтин, білчанкорозтинання, білчанкорозітнення, білочнерозтин, білочнерозтинання, білочнерозітнення, склеротомія.
СКЛЕРЭКТАЗИЯ (лат. sclerectasia, *-ae, f*) білчанкорозшир, білчанкорозширення, білчанкорозширювання, білочнерозшир, білочнерозширення, білочнерозширювання, склеректазія.
СКЛЕРЭКТОМИЯ (лат. sclerectomia, *-ae, f*) білчанковитин, білчанковитинання, білчанковитнення, білочневитин, білочневитинання, білочневитнення, склеректомія.
СКЛОННОСТЬ () нахил, схильність, *-ності*.
СКОБКА () клямра, скобка.
СКОБЛИТЬ () шкребти.
СКОВАННОСТЬ () скутість, *-тості*.
СКОЛЕКС (лат. scolex, *-icis, m*) сколекс.
СКОЛИОЗ (лат. scoliosis, *-is, f*: від гр. σκολιωσις skoliosis – викривлення) кривобокість, *-кості*, скривобочення, сколіоз.
СКОЛИОТИЧЕСКИЙ (лат. scolioticus, *-a, -um*) кривобокісний, скривобоченнєвий, сколіотичний.
СКОЛЬЖЕНИЕ () ковзання, ковз.
СКОЛЬЗЯЩИЙ () 1.*/прикм./* ковзний; 2.*/дієприкм./* що ковзає.
СКОНЦЕНТРИРОВАННОСТЬ () зосередженість, *-ності*, сконцентрованість, *-ності*; (рос. сосредоточенность).
СКОНЦЕНТРИРОВАННЫЙ () зосереджений, сконцентрований; (рос. сосредоточенный).
СКОНЦЕНТРИРОВАТЬ (лат concentrare) зосередити, сконцентрувати; (рос. сосредоточить).
СКОНЦЕНТРИРОВАТЬСЯ (лат concentrare) зосередитись, сконцентруватись; (рос. сосредоточиться).
-СКОП (лат. -scopium, *-ii, n*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) -гляд, -оглядник, -розглядник, -скоп.
СКОПЕЦ (лат. eunuchus, *-i, m*; castratus, *-i, m*; anorchus, *-i, m*) валах, скопець, *-пця*, вихолощенець, *-нця*; (пол., trzebieniec).
-СКОПИСТ (лат. -scopistus, *-i, m*; -scopista, *-ae, m*; -scopicus, *-i, m*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) -оглядач, -оглядувач, -оглядовець, *-вця*, -оглядальник, -оглядувальник, -розглядовець, *-вця*, -скопіст.
-СКОПИЧЕСКИЙ (лат. -scopicus, *-a, -um*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) -оглядний, -оглядовий, -оглядальний, -розглядальний, -скопічний.
-СКОПИЯ (лат. -scopia, *-ae, f*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) -огляд, -оглядання, -оглядування, -розгляд, -скопія.
СКОПИЯ (лат. scopia, *-ae, f*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) огляд, оглядання, оглядування, розгляд, скопія; (рос. осмотр; пол., oglądanie).
СКОПЛЕНИЕ (лат. agmen; concentratio, *-onis, f*; accumulatio, *-onis, f*) скупчення, нагромадження.
СКОПТОФИЛИЯ (лат. scoptophilia, *-ae, f*: від гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) оглядацтво, оглядальництво, скоптофілія; (пол. oglądactwo */zboczenie płciowe/*).
СКОРБУТ (лат. scorbutus, *-i, m*: від нім. skorbut: від гол. scheurbuik) гнилець, *-льця*, цинга, скорбут; (рос. цинга).
СКОРЛУПА (лат. putamen) шкаралупа.
СКОРНЯЖНЫЙ () кушнірський.
СКОРО (лат. cito) швидко, негайно.
СКОРОПОРТЯЩИЙСЯ () швидкопсувний.
СКОРОПОСТИЖНЫЙ () раптовий, наглий.
СКОРОПРЕХОДЯЩИЙ (лат. transitorius, *-a, -um*) скороминущий, перехідний.

СКОРОСПЕЛЫЙ (лат. praecox; praematurus, *-a, -um*) скороспілий.
СКОРОСТЬ () швидкість, *-кості.*
СКОРОТЕЧНЫЙ (лат. acutus, *-a, -um*; floridus, *-a, -um*; fulminans, *-antis*) швидкоплинний.
СКОРЫЙ (лат. celer, *-eris, -ere*) швидкий.
СКОТОЛОЖЕЦ (лат. zoophilus, *-i, m*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю; sodomita, *-ae, m*; sodomus, *-i, m*) тваринолюб, тваринолюбець, *-бця*, тваринолюбник, твариноперелюбець, *-бця*, твариноперелюбник, тваринοсхильник, тваринοсхильнісник, скотоложець, *-жця*.
СКОТОЛОЖИЦА (лат. zoophila, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю; sodomita, *-ae, f*; sodoma, *-ae, f*) тваринолюбка, тваринолюбиця, тваринолюбниця, твариноперелюбка, твариноперелюбиця, твариноперелюбниця, тваринοсхильниця, тваринοсхильнісниця, скотоложиця.
СКОТОЛОЖСТВО, СКОТОЛОЖЕСТВО (лат. zoophilia, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + philia – потяг, любов, кохання, прихильність, схильність: від гр. φιλεω phileo – люблю: bestialismus, *-i, m*; sodomia, *-ae, f*) тваринолюбство, твариноперелюб, скотолозтво, зоофілія. Статеві зносини з тваринами, любов з тваринами.
СКОТОЛОЖСКИЙ, СКОТОЛОЖЕСКИЙ (лат. zoophilus, *-a, -um*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλεω phileo – люблю; sodomitanus, *-a, -um*) тваринолюбний, тваринолюбський, твариноперелюбний, твариноперелюбський, тваринοсхильний, тваринοсхильнісний, скотолозький.
СКОТОМА (лат. scotoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σκοτος – темрява) незоропляма, скотома.
СКОТОФОБИЯ (лат. scotophobia, *-ae, f*: від гр. σκοτος – темрява; nyctophobia, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч; noctiphobia, *-ae, f*: від лат. nox, *noctis, f* – ніч) темнострах, темноострах, темножах, темноляк, темнолячність, *-ності*, темнобояння, темнобоясть, темнобоязнь, темнобоязність, *-ності*, темнобоязкість, *-кості*, темрявострах, темрявоострах, темрявожах, темряволяк, темряволячність, *-ності*, темрявобояння, темрявобоясть, темрявобоязнь, темрявобоязність, *-ності*, темрявобоязкість, *-кості*, скотофобія. Острах темряви; (рос. боязнь темноты; пол., lęk przed ciemnością).
СКРЕБУЩИЙ () скребучий, шкребучий.
СКРЕЖЕТАНИЕ () скреготання, скреготіння.
СКРЕПЛЯЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ скріпний, скріплювальний, скріплюючий; 2./*дієприкм.*/ що скріплює.
СКРЕСТИ () скребти, шкребти, шкрябати.
СКРЕСТИТЬ () схрестити.
СКРЕСТИТЬСЯ () схреститись.
СКРЕЩЕНИЕ () 1./*докон.*/ схрещення; /*недок.*/ схрещування; 2./*місце перетину*/ схрестя.
СКРЕЩЁННЫЙ () схрещений.
СКРЕЩИВАЕМОСТЬ () схрещуваність, *-ності.*
СКРЕЩИВАНИЕ () схрещування.
СКРЕЩИВАТЬ () схрещувати.
СКРЕЩИВАТЬСЯ () схрещуватись.
СКРЕЩИВАЮЩИЙСЯ () 1./*прикм.*/ перехресний; 2./*дієприкм.*/ що схрещується.
СКРИП (лат. crepitatio, *-onis, f*) скрип, *-у*, скрипіт, *-поту*, рип, поскрип.
СКРИПЕНИЕ (лат. crepitatio, *-onis, f*) скрипіння, рипіння, рипання.
СКРОТАЛЬНЫЙ (лат. scrotalis, *-e*) калитковий, капшуковий, мошонковий, скротальний; (рос. мошоночный).
СКРОТУМ (лат. scrotum, *-i, n*) калитка, капшук, мошна, мошонка, скротум; (рос. мошонка).
СКРОФУЛЁЗ (лат. scrofulosis, *-is, f*: від scrofula, *-ae, f* – свиня, свинка; scrophulosis, *-is, f*: від scrophulum, *-i, n* – жовно, жовник, ґуля) золотуха, жовна, жовниця, жовнозапал, жовнозапалення, скрофульоз; (рос. золотуха).
СКРОФУЛОДЕРМА (лат. scrofuloderma, *-atis, n /pl. -ata/*) скрофулодерма.
СКРУЧИВАНИЕ (лат. torsio, *-onis, f*) скручування.
СКРУЧИВАЮЩИЙ () закрутний.
СКРЫТЫЙ (лат. larvatus, *-a, -um*; latens; obscurus, *-a, -um*; occultus, *-a, -um*; saphenus, *-a, -um*) прихований, притаєний, потайний.
СКУДНЫЙ () мізерний, убогий.
СКУЛА (лат. zygoma, *-atis, n /pl. -ata/*) вилиця.
СКУЛАСТЫЙ () вилицюватий.
СКУЛОВОЙ (лат. zygomaticus, *-a, -um*) виличний, вилицевий.
СЛАБЕТЬ () слабшати, слабнути, кволішати.
СЛАБИТЕЛЬНОЕ () проносне.
СЛАБИТЕЛЬНЫЕ (лат. laxantia; aperientia; aperitiva; cathartica) проносні.
СЛАБОВОЛИЕ (лат. abulia, *-ae, f*) слабовілля, слабоволість, *-лості.*
СЛАБОРОЖДЁННОСТЬ (лат. debilitas vitae) слабконародженість, *-ності*, кволонароджeність, *-ності.*
СЛАБОСТЬ (лат. debilitas, *-atis, f*; inertia, *-ae, f*; infirmitas, *-atis, f*; impotentia, *-ae, f*) слабкість, *-кості*, кволість, *-лості.*
СЛАБОСТЬ, ОБЩАЯ (лат. asthenia, *-ae, f*) загальна слабкість, *-кості.*

СЛАБОСТЬ ПАМЯТИ (лат. mnemasthenia, *-ae, f*) пам'ятеслабкість, *-кості*, слабкість пам'яті.
СЛАБОСТЬ, ПОЛОВАЯ (лат. impotentia, *-ae, f*; impotentia coëundi; debilitas sexualis) статевослабкість, *-кості*, статева слабкість, *-кості*.
СЛАБОСТЬ, СЕРДЕЧНАЯ (лат. debilitas cordis; insufficientia cordis) серцева слабкість, *-кості*.
СЛАБОСТЬ, ЧРЕЗВЫЧАЙНАЯ (лат. adynamia, *-ae, f*) надзвичайна слабкість, *-кості*.
СЛАБОУМИЕ (лат. dementia, *-ae, f*) недоумство, слабоумство.
СЛАБОУМИЕ ВРОЖДЁННОЕ (лат. oligophrenia, *-ae, f*) недоумство (слабоумство) вроджене.
СЛАБОУМНЫЙ 1./*імен.*/ (лат. debilis; idiota, *-ae, mf(com.)*; idiot(es), *-ae, m*) недоумок; 2./*прикм.*/ (лат. imbecillis, *-e*; debilis, *-e*; amens, *G. -entis*) недоумкуватий.
СЛАБЫЙ (лат. debilis, *-e*; gracilis, *-e*; mitis, *-e*) слабкий, кволий.
СЛАДКИЙ () солодкий.
СЛАДОСТРАСТИЕ ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ (лат. salacitas) любострастя (сластолюбство, хтивість, *-вості*, похітливість, *-вості*, похіть) патологічне (хворобливе).
СЛАДОСТЬ () солодкість, *-кості*; солодощі.
СЛАЙД (анг. slide [слайд]) прозірка, слайд.
СЛЕВА () зліва, ліворуч.
СЛЕДСТВИЕ () 1. наслідок; 2. розслідування.
СЛЕДУЮЩИЙ (лат. secundarius, *-a, -um*; sequens; succedaneus, *-a, -um*) наступний.
СЛЕЗА (лат. lacrima, *-ae, f*; dacryon) сльоза, сльозина; (словац. slza).
СЛЕЗИТЬСЯ () сльозитись; слезитись, слизити.
СЛЁЗКА () слізка.
СЛЕЗЛИВЫЙ () 1. слізливий; 2. тонкосльозий.
СЛЁЗНАЯ ЖЕЛЕЗА () сльознівка, слізна залоза.
СЛЕЗНИК () 1./*анат.*/ слізник; 2. слізниця.
СЛЁЗНЫЙ (лат. lacrimalis, *-e*) слізний, сльозовий; (словац. slzný).
СЛЕЗОГОННЫЙ () сльозогінний.
СЛЕЗООБРАЗОВАНИЕ () сльозотворення, сльозоутворення.
СЛЕЗООТДЕЛЕНИЕ () сльозовиділення; /*недок.*/ сльозовиділяння.
СЛЕЗООТДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () сльозовидільний.
СЛЕЗОТЕЧЕНИЕ (лат. lacrimatio, *-onis, f*) сльозотеча, сльозотіч, *-течі*.
СЛЕЗОТОЧАЩИЙ () 1./*прикм.*/ сльозотеч(н)ий, сльозоточивий; 2./*дієприкм.*/ що сльозоточить.
СЛЕЗОТОЧИВОСТЬ (лат. epiphora, *-ae, f*) сльозотеч(н)ість, *-ч(н)ості*, сльозоточивість, *-вості*.
СЛЕЗОТОЧИВЫЙ () сльозотеч(н)ий, сльозоточивий.
СЛЕЗОТОЧИТЬ () сльозотекти, сльозоточити.
СЛЕПАЯ КИШКА (лат. caecum, *-i, n*; intestinum caecum) однівка, контюх, сліпокишка, сліпа кишка.
СЛЕПОЕ ДУОДЕНАЛЬНОЕ ЗОНДИРОВАНИЕ, БЕЗЗОНДОВЫЙ ТЮБАЖ () сліпе дуоденальне зондування, беззондовий тюбаж.
СЛЕПОЙ (лат. caecus, *-a, -um*) сліпий.
СЛЕПОТА (лат. caecitas, *-atis, f*) сліпота.
СЛЕПОТА, ПОЛНАЯ (лат. amaurosis, *-is, f*) повна (цілковита) сліпота.
СЛЕПОТА, ПОЛОВИННАЯ (лат. hemianopsia, *-ae, f*; hemianopia, *-ae, f*) половинна сліпота.
СЛЕПОТА, ЦВЕТОВАЯ (лат. daltonismus, *-i, m*) барвосліпота, кольоросліпота, колірносліпота, колірна [барвна, барвова, барвиста] сліпота, сліпота на кольори.
СЛИВАЮЩИЙСЯ () зливний.
СЛИВКИ () вершки.
СЛИЗЕПОДОБНЫЙ (лат. mucoides, *G. -is*) слизуватий, слизоподібний.
СЛИЗИСТАЯ /*імен.*/ (лат. mucosa, *-ae, f*) слиз(н)івка, слизова. Слизова оболонка; (словац. sliznica).
СЛИЗИСТАЯ ЖЕЛЕЗА (лат. glandula mucosa) слизівка, слизова залоза.
СЛИЗИСТАЯ ОБОЛОЧКА (лат. mucosa, *-ae, f*; tunica mucosa) слиз(н)івка, слизова, слизова оболонка.
СЛИЗИСТАЯ ОБОЛОЧКА МАТКИ (лат. endometrium, *-ii, n*) середньоураз, слизова оболонка уразу (матки).
СЛИЗИСТАЯ ОПУХОЛЬ (лат. myxoma, *-atis, n /pl. -ata/*) слизак, слизнівчак, слизоопух, слизопухлина, слизова пухлина.
СЛИЗИСТОГНОЙНЫЙ (лат. mucopurulentus, *-a, -um*) слизовогнійний.
СЛИЗИСТОЕ ВЕЩЕСТВО (лат. mucinum, *-i, n*) слизина, слизова речовина.
СЛИЗИСТЫЕ ВЫДЕЛЕНИЯ () слизоти.
СЛИЗИСТЫЙ (лат. mucosus, *-a, -um*; myxomatosus, *-a, -um*) 1. слизовий; 2. слизнястий, слизуватий.
СЛИЗЫВАТЬ () злизувати.
СЛИЗЬ /*ж.*/ (лат. mucus, *-i, m*) слиз, *-зу /ч./*, слизота.
СЛИПАНИЕ (лат. adhaesio, *-onis, f*) злипання.
СЛИПЧИВЫЙ (лат. adhaesivus, *-a, -um*) злипний, злипливий, зліпливий.
СЛИПШИЙСЯ (лат. adhaerens, *-entis*) 1./*прикм.*/ злиплий; 2./*дієприкм.*/ що/який злипся.
СЛИЯНИЕ (лат. confluens, *-entis*) злиття, зливання.
СЛОЖНЫЙ (лат. compositus, *-a, -um*) складний.
СЛОИСТЫЙ (лат. lamellatus, *-a, -um*; lamellosus, *-a, -um*) шаруватий.

СЛОЙ (лат. stratum, *-i, n*) шар.
СЛОЙ ТКАНЕВОЙ (лат. tela, *-ae, f*) шар тканинний.
СЛОНОВОСТЬ (лат. elephantiasis, *-is, f*) слоновість, *-вості*, слонуватість, *-тості*.
СЛУЖЕБНЫЙ () службовий.
СЛУХ () слух.
СЛУХОВОЙ (лат. acusticus, *-a, -um*; auditivus, *-a, -um*) слуховий.
СЛУЧАЙ (лат. casus, *-us, m*) випадок.
СЛУЧАЙ, БЕЗНАДЁЖНЫЙ (лат. casus desperatus) безнадійний випадок.
СЛУЧАЙ, НЕСЧАСТНЫЙ (лат. accidens, *-entis, m*) лиховина, нещасний випадок (трапунок).
СЛУЧАЙНЫЙ (лат. accidens, *-entis*; facultativus, *-a, -um*; intercurrens, *-entis*) випадковий.
СЛУШАНИЕ (лат. auditus, *-i, m*) слухання.
СЛУШАТЬ () слухати.
СЛУЩИВАНИЕ (лат. exfoliatio, *-onis, f*) злуплювання, злущування.
СЛУЩИВАТЬСЯ () злуплюватись, злущуватись.
СЛЫШАТЬ () чути.
СЛЮНА (лат. saliva, *-ae, f*) слина.
СЛЮННАЯ ЖЕЛЕЗА () слинівка, слинна залоза.
СЛЮННОЙ (лат. salivalis, *-e*) слинний.
СЛЮННОЙ КАМЕНЬ (лат. calculus salivalis) слинокамінь, *-меня*, слинний камінь, *-меня*.
СЛЮННОКАМЕННЫЙ (лат. sialolithicus, *-a, -um*; ptyalolithicus, *-a, -um*) слинокам'яний.
СЛЮННЫЕ КАМНИ (лат. sialolithiasis, *-is, f*) 1. слинокамені, слинні камені; 2. слинокаміння, слинокаменевість, *-вості*.
СЛЮННЫЙ (лат. salivalis, *-e*) слинний.
СЛЮНОВЫДЕЛЕНИЕ (лат. salivatio, *-onis, f*) слиновиділення; */недок./* слиновиділяння.
СЛЮНОГОННЫЙ () слиногінний.
СЛЮНООБРАЗОВАНИЕ (лат. salivatio, *-onis, f*) слинотворення, слиноутворення.
СЛЮНООТДЕЛЕНИЕ (лат. salivatio, *-onis, f*) слиновиділення; */недок./* слиновиділяння.
СЛЮНООТДЕЛИТЕЛЬНЫЙ () слиновидільний.
СЛЮНОТЕЧЕНИЕ (лат. sialorrhoea, *-ae, f*; ptyalismus, *-i, m*; ptyalorrhoea, *-ae, f*; hypersalivatio, *-onis, f*) слинотеча, слинотіч, *-течі*.
СМАЗКА 1.*/речовина/* (лат. vernix, *-icis, f*; smegma, *-atis, n /pl. -ata/*) омастка, омаста, мастило; 2.*/дія/* (лат. unctio, *-onis, f*; chrisis, *-is, f*) */недок./* змащування, змазування; */докон./* змащення, змазання.
СМАЗКА, СУСТАВНАЯ (лат. synovia, *-ae, f*: від σύν syn – з, разом + лат. ovum, *-i, n* – яйце, яєчна речовина) омастка, змасня, змаща, суглобозмазка, суглобомастка, суглобомастило, суглобомастиво, суглоборідина, синовіальна [суглобова] рідина, суглобова змазка [омастка, омаста, мастило]; */див. тж* ***СИНОВИЯ, СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] СМАЗКА [ЖИДКОСТЬ]****/.*
СМАЗКА, СЫРОВИДНАЯ НОВОРОЖДЕННЫХ (лат. vernix caseosa) сирувата [сироподібна] омастка [омаста, мастило] новонароджених [новонародженців].
СМАЗЫВАНИЕ (лат. unctio, *-onis, f*; chrisis, *-is, f*) */недок./* змащування, змазування.
СМАЗЫВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* змащувальний, змащуючий, змазувальний, змазуючий; 2.*/дієприкм./* що змащує, що змазує.
СМЕГМА (лат. smegma, *-atis, n /pl. -ata/*) омастка, омаста, мастило, смеґма; (рос. смазка).
СМЕЖНОСТЬ (лат. contiguitas, *-atis, f*) суміжність, *-ності*.
СМЕЖНЫЙ () суміжний.
СМЕНЯТЬСЯ () змінюватися.
СМЕНЯЮЩИЙСЯ (лат. alternans, *-antis*) 1.*/прикм./* змінюваний; 2.*/дієприкм./* що/який змінюється.
СМЕРИТЬ () зміряти, виміряти.
СМЕРТЕЛЬНО БОЛЬНОЙ () смертенний, смертельно хворий.
СМЕРТЕЛЬНОСТЬ (лат. letalitas, *-atis, f*) смертельність, *-ності*, смертенність, *-ності*.
СМЕРТЕЛЬНЫЙ (лат. letalis, *-e*) смертельний, смертенний.
СМЕРТНОСТЬ (лат. mortalitas, *-atis, f*) смертність, *-ності*.
СМЕРТНЫЙ (лат. mortalis, *-e*) смертний.
СМЕРТОНОСНЫЙ (лат. mortalis, *-e*) смертяний, смертоносний.
СМЕРТЬ (лат. mors, *-tis, f*; letum, *-i, n*) смерть, скін.
СМЕРТЬ МЕСТНАЯ (лат. necrosis, *-is, f*) змертвіння, місцева смерть; (рос. омертвение).
СМЕСИТЕЛЬ () змішувач.
СМЕСЬ (лат. mixtura, *-ae, f*) суміш, мішанина.
СМЕХ () сміх.
СМЕШАННЫЙ (лат. mixtus, *-a, -um*) змішаний.
СМЕШИВАНИЕ (лат. mixtura, *-ae, f*) змішування.
СМЕЩЕНИЕ (лат. dislocatio, *-onis, f*) зміщення.
СМЕЩЕНИЕ БОКОВОЕ (лат. lateropositio, *-onis, f*) бокозміст, бокозміщення, бокове (бічне) зміщення.
СМИРИТЕЛЬНАЯ РУБАШКА () гамівна сорочка.
СМИРИТЕЛЬНЫЙ () гамівний.
СМИРИТЕЛЬНЫЙ ДОМ () гамівня, гамівний дім [будинок]; (словац. polepšovňa).

СМОЛА (лат. resina, *-ae, f*) смола.
СМОРКАТЬСЯ () сякатись, шмаркатись.
СМОРЩИВАНИЕ (лат. contractio, *-onis, f*; retractio, *-onis, f*) зморщення, зморщування.
СМОТРОВОЙ () оглядовий.
СМРАД () сморід, *-роду*.
СМРАДНЫЙ () смердючий.
СМУГЛОСТЬ (лат. helioxanthosis, *-is, f*) смаглявість, *-вості*.
СМУЩЕНИЕ (лат. perturbatio, *-onis, f*; molestia, *-ae, f*) збентеження, зніяковіння, зніяковілість, *-лості*, ніяковість, *-вості*.
СМЫВ () змив.
СМЫСЛ () зміст, рація.
СМЯГЧАЮЩИЙ (лат. leniens, *-entis*; emolliens, *-entis*: від e-molliere – розм'якшувати) 1./*прикм.*/ пом'якшувальний, пом'якшуючий; 2./*дієприкм.*/ що (який) пом'якшує.
СМЯГЧЕНИЕ (лат. mitigatio, *-onis, f*) пом'якшення.
СМЯГЧЁННЫЙ (лат. mitigatus, *-a, -um*) пом'якшений.
СМЯГЧИТЕЛЬ (лат. emollientum, *-i, n*: від e-molliere – розм'якшувати) пом'якшувач.
СНАБЖЕНИЕ () постачання.
СНАДОБЬЕ () знадіб'я.
СНАРУЖИ () ззовні, іззовні.
СНИЖАТЬ () знижувати.
СНИЖЕНИЕ (лат. decrementum, *-i, n*) зниження.
СНИМАТЬ () знімати.
СНИМОК () знімок, знимка, зняток, здійма.
СНИМОК, ФОТОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. photographia, *-ae, f*) світлина, знімок, фотоґрафічний знімок.
СНОТВОРНОЕ (лат. hypnagoga; hypnotica) снодійне, снотворне.
СНОТВОРНЫЕ (лат. hypnagoga; hypnotica) снодійні, снотворні.
СНОТВОРНЫЙ () снодійний, сновійний, снотворний.
СНОШЕНИЕ /*ПОЛОВОЕ*/ (лат. coitus, *-us, m*; copulatio, *-onis, f*) злягання, сполування.
СНОШЕНИЯ () зносини.
СОБИРАТЕЛЬНЫЙ () збірний.
СОБИРАТЬ () збирати.
СОБЛЮДЕНИЕ () дотримання.
СОБОЛЕЗНОВАНИЕ () співчуття.
СОБСТВЕННОРУЧНЫЙ () власноручний.
СОБСТВЕННЫЙ (лат. proprius, *-a, -um*; genuinus, *-a, -um*; autochthonus, *-a, -um*) власний.
СОВЕРШЕННОЛЕТИЕ () повноліття.
СОВЕРШЕНСТВО () досконалість, *-лості*.
СОВЕТОВАТЬ () радити.
СОВЕЩАНИЕ () нарада.
СОВМЕСТИМОСТЬ (лат. compabilitas, *-atis, f*) сумісність, *-ності*.
СОВОКУПИТЕЛЬНЫЙ () злягальний, сполувальний.
СОВОКУПЛЕНИЕ (лат. coitus, *-us, m*; copulatio, *-onis, f*) злягання, сполування.
СОВОКУПЛЯТЬСЯ () злягатися, сполуватися.
СОВОКУПНОСТЬ () сукупність, *-ності*.
СОВПАДАТЬ () збігатися, співпадати.
СОВРАЩЕНИЕ () зваба, зваблення, зваблювання.
СОГЛАСИЕ () згода.
СОГЛАСОВЫВАНИЕ () погоджування.
СОГЛАСОВАНИЕ () погодження.
СОГНУТЬ () зігнути.
СОГРЕВАЮЩИЙ () огрівний, зігрівальний, зігріваючий, що зігріває.
СОДЕЙСТВИЕ () сприяння.
СОДЕРЖАНИЕ () зміст.
СОДЕРЖИМОЕ () вміст, мístиво.
СОДОМИТ (лат. sodomita, *-ae, m*; sodomitus, *-i, m*; sodomus, *-i, m*: від Sodoma, *-ae, f*; Sodoma, *-orum, n* - Содом, місто в стародавній Пелестині, яке за біблійною легендою [переказом] було знищене за гріхи розпусти; 1. zoophilus, *-i, m*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю; 2. paederastus, *-i, m*) 1. тваринолюб, тваринолюбець, *-бця*, тваринолюбник, тваринoперелюбець, *-бця*, тваринoперелюбник, тваринoсхильник, тваринoсхильнісник, скотоложець, *-жця*, содоміт; 2. чоловікозляганець, *-нця*, чоловікозлягальник, чоловіколюб, чоловіколюбець, *-бця*, чоловіколюбник, чоловікоперелюбник, мужоложець, *-жця*, мужоложник, содоміт; (рос. 1. скотоложец; 2. мужеложец; анг., 1. bugger).
СОДОМИТКА (лат. sodomita, *-ae, f*; sodoma, *-ae, f*; zoophila, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю) тваринолюбка,

тваринолюбиця, тваринолюбниця, тваринoперелюбка, тваринoперелюбиця, тваринoперелюбниця, тваринoсхильниця, тваринoсхильнісниця, скотоложиця, содомітка; (рос. скотоложица; анг., bugger).

СОДОМИТЬ (лат. sodomare; sodomitare: від Sodoma, *-ae, f*; Sodoma, *-orum, n* - Содом, місто в стародавній Пелестині, яке за біблійною легендою [переказом] було знищене за гріхи розпусти) 1. тваринолюбити. тваринолюбчити, тваринолюбникувати, тваринoперелюбчити, тваринoперелюбникувати, тваринoсхильникувати, тваринoсхильнісникувати, скотоложити, содомити; 2. чоловікозлягати, чоловікозлягальникувати, чоловіколюбити, чоловіколюбчити, чоловіколюбникувати, чоловікoперелюбникувати, мужоложити, мужоложникувати, содомити; (рос. 1. скотоложить; 2. мужеложить; анг., 1. to bugger).

СОДОМИТЬСЯ (лат. sodomare; sodomitare: від Sodoma, *-ae, f*; Sodoma, *-orum, n* - Содом, місто в стародавній Пелестині, яке за біблійною легендою [переказом] було знищене за гріхи розпусти) 1. тваринолюбитись, тваринолюбчитись, тваринолюбникуватись, тваринoперелюбчитись, тваринoперелюбникуватись, тваринoсхильникуватись, тваринoсхильнісникуватись, скотоложитись, содомитись; 2. чоловікозлягатись, чоловікозлягальникуватись, чоловіколюбитись, чоловіколюбчитись, чоловіколюбникуватись, чоловікoперелюбникуватись, мужоложитись, мужоложникуватись, содомитись; (рос. 1. скотоложиться; 2. мужеложиться; анг., 1. to bugger).

СОДОМСКИЙ (лат. sodomitanus, *-a, -um*: від Sodoma, *-ae, f*; Sodoma, *-orum, n* - Содом, місто в стародавній Пелестині, яке за біблійною легендою [переказом] було знищене за гріхи розпусти; 1. zoophilus, *-a, -um*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + гр. φιλεω phileo – люблю; 2. paederasticus, *-a, -um*) 1. тваринолюбний, тваринолюбський, тваринoперелюбний, тваринoперелюбський, тваринoсхильний, тваринoсхильнісний, скотолозький, содомський; 2. чоловікозлягальний, чоловікoперелюбний, чоловіколюбний, чоловіколюбський, чоловіколюбнісний, хлопчиколюбський, хлоп'ячолюбнісний, мужолозький, содомський; (рос. 1. скотоложский, скотоложеский; 2. мужеложский; анг., 1. bugger).

СОДОМИЯ (лат. sodomia, *-ae, f*: від Sodoma, *-ae, f*; Sodoma, *-orum, n* - Содом, місто в стародавній Пелестині, яке за біблійною легендою [переказом] було знищене за гріхи розпусти; 1. zoophilia, *-ae, f*: від гр. zoon – жива істота, тварина: від zoe – життя + philia – потяг, любов, кохання, прихильність, схильність: від гр. φιλεω phileo – люблю; zoophilia erotica; bestialismus, *-i, m*; 2. paederastia, *-ae, f*; paedicatio, *-onis, f*) 1. тваринолюбство, тваринoперелюб, скотолозтво, содомія. Любов [любощі] з тваринами, статеві зносини з тваринами; 2. чоловікозлягання, чоловікoперелюб, чоловіколюб'я, чоловіколюбство, чоловіколюбність, *-ності*, хлопчиколюбство, хлоп'ячолюбність, *-ності*, мужолозтво, содомія. Чоловічий гомосексуалізм; (рос. 1. скотоложство, скотоложество; 2. мужеложство; анг., 1. buggery).

СОДРУЖЕСТВЕННЫЙ () співдружній.

СОЕДИНЕНИЕ (лат. commissura, *-ae, f*; communicatio, *-onis, f*; junctura, *-ae, f*) з'єднання, сполука, сполучення.

СОЕДИНЕНИЕ ПОЛОВОЕ (лат. copulatio, *-onis, f*) статеве з'єднання.

СОЕДИНИТЕЛЬ () з'єднувач.

СОЕДИНИТЕЛЬНАЯ ОБОЛОЧКА ГЛАЗА (лат. conjunctiva, *-ae, f*) спійня, сполучня, споївка, злучнівка, злучноокооболонка, злучноочнооболонка, сполучна оболонка ока.

СОЕДИНИТЕЛЬНАЯ ТКАНЬ (лат. tela conjunctiva) сполучнотканина, злучнотканина, сполучна (злучна) тканина.

СОЕДИНИТЕЛЬНОТКАННЫЙ (лат. fibrosus, *-a, -um*) сполучнотканинний.

СОЕДИНИТЕЛЬНЫЙ (лат. conjunctivus, *-a, -um*) сполучний, злучний, з'єднувальний, єднальний.

СОЕДИНИТЬ () сполучити, з'єднати, поєднати, злучити, сточити.

СОЕДИНИТЬСЯ () сполучитись, з'єднатись, поєднатись, злучитись, сточитись.

СОЕДИНЯЕМЫЙ () 1./*прикм.*/ сполучуваний, з'єднуваний; 2./*дієприкм.*/ що сполучається, що сполучується, що з'єднується.

СОЕДИНЯТЬ () сполучати, з'єднувати, поєднувати, злучати, лучити, сточувати.

СОЕДИНЯТЬСЯ () сполучатись, з'єднуватись, поєднуватись, злучатись, лучитись, сточуватись.

СОЕДИНЯЮЩИЙ (лат. communicans, *-entis*; reuniens, *-entis*) 1./*прикм.*/ сполучний, сполучувальний, сполучуючий, з'єднувальний, з'єднуючий; 2./*дієприкм.*/ що сполучає, що сполучує, що з'єднує.

СОЖЖЕНИЕ () спалення, спалювання.

СОЖИТЕЛЬ () співмешканець, *-нця*.

СОЖИТЕЛЬНИЦА () співмешканка.

СОЖИТЕЛЬСТВО () співжиття.

СОЗВУЧНЫЙ (лат. consonans, *-antis*) суголосний, співзвучний.

СОЗДАНИЕ (лат. formatio, *-onis, f*) 1. створення; 2. створіння.

СОЗНАНИЕ (лат. sensorium, *-ii, n*) 1. свідомість, *-мості*; 2. притомність, *-ності*.

СОЗНАНИЯ ПОТЕРЯ ПОЛНАЯ (лат. coma, *-atis, n /pl. -ata/*) нестяма, повна (цілковита) втрата притомності.

СОЗРЕВАНИЕ () достигання, дозрівання.

СОЗРЕВАНИЕ, ПОЛОВОЕ (лат. pubertas) статеводозрівання, статеве дозрівання.

СОЗРЕВАНИЕ, ПОЛОВОЕ РАННЕЕ ИЛИ ПРЕЖДЕВРЕМЕННОЕ (лат. pubertas praecox) раннє чи передчасне статеве дозрівання.

СОЗРЕВАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* достижний, достигаючий, доспіваючий, дозріваючий; 2.*/дієприкм./* що достигає, що дозріває.
СОЗРЕВШИЙ (лат. maturus, *-a, -um*) достиглий, дозрілий.
СОИМЁННЫЙ (лат. synonymus, *-a, -um*) однойменний.
СОИТИЕ (лат. coitus, *-us, m*) злягання, сполування.
СОК (лат. succus, *-i, m*) сік, */Р. соку/.*
СОК, МЛЕЧНЫЙ (лат. chylus, *-i, m*) молочина.
СОКРАТИМОСТЬ () скоротність, *-ності*, скоротливість, *-вості*, скорочуваність, *-ності.*
СОКРАТИМЫЙ (лат. contractilis, *-e*) скоротний, скоротливий, скорочуваний.
СОКРАТИТЕЛЬ () скорочувач.
СОКРАТИТЕЛЬНЫЙ (лат. contractilis, *-e*) скорочувальний.
СОКРАЩЕНИЕ (лат. contractio, *-onis, f*; diminutio, *-onis, f*; retractio, *-onis, f*) скорочення.
СОКРАЩЕНИЕ СЕРДЦА (лат. systole, *-es, f*) серцескорот, серцескорочення, скорочення серця.
СОКРАЩЁННЫЙ () скорочений.
СОЛАНИЗМ (лат. solanismus, *-i, m*) соланізм.
СОЛЕВОЙ (лат. salinus, *-a, -um*) сольовий.
СОЛЁНЫЙ (лат. salinus, *-a, -um*) солоний.
СОЛЕТЕРЯЮЩИЙ СИНДРОМ () ознакосклад (синдром) сольовтрати (солевтрати).
СОЛИТАРНЫЙ (лат. solitarius, *-a, -um*) одинокий, поодинокий, окремий, осібний, нарізний; самітний. самотній, усамітнений, солітарний; (рос. одиночный).
СОЛИТЁР (лат. Taenia, *-ae, f*; Taenia solium) ціп'як, стрічкарець, *-рця*, стьожковець, *-вця*, солітер. Стрічковий (стьожковий) глист (глистюк); (рос. цепень, лентец, ленточный глист; пол. tasiemiec samotny).
СОЛНЕЧНАЯ ВАННА (лат. insolatio, *-onis, f*; heliotherapia, *-ae,*) насоння, насонення, сонячна ванна (купіль, купеля); (пол. nasłonecznienie, leczenie słońcem).
СОЛНЕЧНЫЙ (лат. solaris, *-e*) сонячний.
СОЛНЕЧНЫЙ УДАР (лат. heliosis, *-is, f*) сонцеудар, сонячний удар.
СОЛНЦЕЛЕЧЕНИЕ (лат. heliotherapia, *-ae, f*) сонцелікування.
СОЛЯНОЙ (лат. salinus, *-a, -um*) соляний.
СОЛЯРИЙ (лат. solarium, *-ii, n*: від solaris, *-e* – сонячний) солярій.
СОЛЯРИТ (лат. solaritis, *-tidis, f*: від solaris, *-e* – сонячний) солярит. Ґанґліоневрит (ґудзонервиця, ґудзонервозапал, ґудзонервозапалення, вузлонервиця, вузлонервозапал, вузлонервозапалення) сонячного сплетіння (плетива).
СОЛЬ () сіль, */Р. солі/.*
СОМА (лат. soma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло; лат. corpus, *-oris, n*) тіло, сома; (рос. тело; пол., ciało).
-СОМА (лат. -soma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло) -тільце, -сома.
СОМАТИЧЕСКИЙ (лат. somaticus, *-a, -um*: від гр. σωματικος somatikos – тілесний) тілесний, соматичний; (рос. телесный).
СОМАТО- (лат. somato-: від гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло) тіло-, тілесно-, сомато-.
СОМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. somatologicus, *-a, -um*: від гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло + λογος – слово. вчення, наука) тілівничий, тільничий, тілесничий, тілознавчий, соматологічний.
СОМАТОЛОГИЯ (лат. somatologia, *-ae, f*: від гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло + λογος – слово, вчення, наука, знання) тілівництво, тільництво, тілесництво, тілознавство, соматологія.
СОМАТОТРОПНЫЙ (лат. **somatotropus**, *-a, -um*; **somatotropius**, *-a, -um*; **somatotropicus**, *-a, -um*: від гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло + τροπη – зміна; τροπος – поворот, напрям) тілоростовий, соматотропний.
СОМНАМБУЛ (лат. **somnambulus**, *-i, m*; **somnambulator**, *-oris, m*; **somnambulista**, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambulus**, *-i, m*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь: **nyctambulus**, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) сновида */ч.* і *ж./*, сновидець, *-дця*, снохода, сомнамбул; (анг., sleepwalker).
СОМНАМБУЛА (лат. **somnambula**, *-ae, f*; **somnambulista**, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambula**, *-ae, f*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambula**, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) сновида */ч.* і *ж./*, сновидиця, снохода, сомнамбула; (анг., sleepwalker).
СОМНАМБУЛИЗМ (лат. **somnambulismus**, *-i, m*; **somnambulatio**, *-onis, f*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambulismus**, *-i, m*: від nox. *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambulismus**, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* nyx, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunatismus**, *-i, m*: від luna – Місяць */назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину/*) снохіддя, сноходність. *-ності*, сомнамбулізм. Ходіння уві сні, автоматичне блукання; (рос. снохождение, автоматическое блуждание; пол., sennowłóctwo; анг., sleepwalking).

СОМНАМБУЛИСТ (лат. **somnambulista**, *-ae, mf(com.)*; **somnambulistus**, *-i, m*; **somnambulus**, *-i, m*; **somnambulator**, *-oris, m*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambulus**, *-i, m*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambulus**, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць /*назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину*/) сновида /*ч.* і *ж.*/, сновидець, *-дця*, снохода, сомнамбуліст; (анг., sleepwalker).

СОМНАМБУЛИСТКА (лат. **somnambulista**, *-ae, mf(com.)*; **somnambula**, *-ae, f*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambula**, *-ae, f*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambula**, *-ae, f*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць /*назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину*/) сновида /*ч.* і *ж.*/, сновидиця, снохода, сомнамбулістка; (анг., sleepwalker).

СОМНАМБУЛИСТИЧЕСКИЙ (лат. **somnambulisticus**, *-a, -um*; **somnambulicus**, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambulisticus**, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambulisticus**, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць /*назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину*/) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, сомнамбулістичний.

СОМНАМБУЛИЧЕСКИЙ (лат. **somnambulicus**, *-a, -um*; **somnambulisticus**, *-a, -um*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambulicus**, *-a, -um*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambulicus**, *-a, -um*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-a, -um*: від luna, *-ae, f* – Місяць /*назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину*/) сновидний, сновидовий, снохідний, сноходовий, сомнамбулічний.

СОМНАМБУЛЯТОР (лат. **somnambulator**, *-oris, m*; **somnambulus**, *-i, m*; **somnambula**, *-ae, f*: від somnus – сон + ambulo – ходжу, прогулююсь; **noctambulus**, *-i, m*: від nox, *noctis* – ніч + ambulo – прогулююсь; **nyctambulus**, *-i, m*: від гр. νυξ, *νυκτος* пух, *nyctos* – ніч + лат. ambulo – прогулююсь; **lunaticus**, *-i, mf(com.)*: від luna – Місяць /*назва походить від неправильних уявлень про вплив місячного світла на людину*/) сновида /*ч.* і *ж.*/, сновидець, *-дця*, снохода, сомнамбулятор; (анг., sleepwalker).

СОМНЕНИЕ () сумнів.

СОМНИЛОКВИЯ (лат. somniloquia, *-ae, f*) сомнілоквія.

СОМНИТЕЛЬНЫЙ (лат. amphibolicus, *-a, -um*; dubiosus, *-a, -um*; incertus, *-a, -um*; suspectus, *-a, -um*) сумнівний.

СОМНОГРАММА (лат. **somnogramma**, *-atis, n /pl.-ata/*: від somnus – сон + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) снозапис, сонозапис, сомнограма.

СОМНОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. **somnographicus**, *-a, -um*: від somnus – сон + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) снописний, снозаписний, снозаписувальний, сонописний, сонозаписний, сонозаписувальний, сомнографічний.

СОМНОГРАФИЯ (лат. **somnographia**, *-ae, f*: від somnus – сон + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) снопис, снозаписування, сонопис, сонозаписування, сомнографія.

СОМНОЛЕНТНОСТЬ (лат. **somnolentia**, *-ae, f*: від somnus – сон) сонливість, *-вості*, сомнолентність, *-ності* ; (рос. сонливість; пол. senność, ospałość).

СОМНОЛЕНТНЫЙ (лат. **somnolentus**, *-a, -um*: від somnus – сон) сонливий, сомнолентний; (рос. сонливый; пол. senny, ospały, rozespany).

СОМНОЛОГ (лат. **somnologus**, *-i, m*; **somnologista**, *-ae, mf(com.)*: від somnus – сон + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) снівник, снознавець, *-вця*, снолікар, сонівник, сонознавець, *-вця*, сонолікар, сомнолог; /*жін.*/ снівниця, снознавиця, снолікарка, сонівниця, сонознавиця, сонолікарка, сомнологиня.

СОМНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. **somnologicus**, *-a, -um*: від somnus – сон + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) снівничий, снознавчий, снознавський, снознавецький, снолікарський, сонівничий, сонознавчий, сонознавський, сонознавецький, сонолікарський, сонологічний.

СОМНОЛОГИЯ (лат. **somnologia**, *-ae, f*: від somnus – сон + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) снівництво, снознавство, снолікарство, снолікарювання, сонівництво, сонознавство, сонолікарство, сонолікарювання, сомнологія.

СОН (лат. somnus, *-i, m*) сон /*Р. сну*/.

СОН, ВНУШЁННЫЙ (лат. hypnosis, *-is, f*) навія, навіяння, навієння, навіювання, навіяний сон.

СОН, ЛЕТАРГИЧЕСКИЙ [ЛЕТАРГИЯ] (лат. lethargia, *-ae, f*) сплячка, завмирання, нібисмерть, летаргічний сон [летаргія]; (рос. спячка, мнимая смерть).

СОНЛИВОСТЬ (лат. somnolentia, *-ae, f*) сонливість, *-вості*.

СОНЛИВЫЙ (лат. somniculosus, *-a, -um*) сонливий.

СОННЫЙ (лат. somnolentus, *-a, -um*) сонний.

СОНОРНЫЙ (лат. sonorus, *-a, -um*: від sonor – 1. звук; 2. дзвін; 3. шум: від sonitus, *-i, m* – 1. звук; 2. дзвін; 3. шум: від sonus, *-i, m* – 1. звук; 2. дзвін; 3. шум: від sonare – 1. звучати; 2. гудіти; 3. шуміти) звучний, гучний, дзвінкий, сонорний; (рос. звучный, громкий, звонкий; нім., klingend, tönend; анг., sounding, resounding, resonant).

СООБРАЖЕНИЕ () міркування, розуміння; тяма.
СООБРАЗИТЕЛЬНОСТЬ () кмітливість, *-вості.*
СООБЩАТЬСЯ () сполучатися.
СООБЩЕНИЕ 1.(лат. communicatio, *-onis, f*) сполучення, сполука; 2.() повідомлення.
СООТВЕТСТВЕННЫЙ (лат. homologus, *-a, -um*) відповідний.
СООТВЕТСТВИЕ () відповідність, *-ності.*
СООТВЕТСТВУЮЩИЙ (лат. adaequatus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* відповідний; 2.*/дієприкм./* що/який відповідає.
СООТНОШЕНИЕ () співвідношення.
СОПОР (лат. sopor, *-oris, m*) заціп, заціпеніння, сплячка, сопор.
СОПОРОЗНЫЙ (лат. soporosus, *-a, -um*) заціплений, сплячковий, сопорозний.
СОПОСТАВЛЕНИЕ () порівняння.
СОПРИКАСАЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* стичний; 2.*/дієприкм./* що стикається.
СОПРИКОСНОВЕНИЕ (лат. contactus, *-us, m*; contiguitas, *-atis, f*; juxtapositio, *-onis, f*) стик, стикання, зіткнення, сутик.
СОПРОВОЖДАТЬ () супроводити, супроводжувати.
СОПРОВОЖДАТЬСЯ () супроводити, супроводжуватись.
СОПРОВОЖДАЮЩИЙ (лат. concomitans; collateralis, *-e*) 1.*/прикм./* супровідний; 2.*/дієприкм./* що супроводить, що супроводжує.
СОПРОТИВЛЕНИЕ (лат. resistentia, *-ae, f*) опір, */Р. опору/.*
СОПРОТИВЛЯЕМОСТЬ (лат. resistentia, *-ae, f*) опірність, *-ності*, відпірність, *-ності.*
СОПРОТИВЛЯТЬСЯ () опиратись, чинити опір.
СОПРОТИВЛЯЮЩИЙСЯ () опірний, що опирається, відпірний.
СОПУТСТВУЮЩИЙ (лат. concomitans, *-antis*) супутній, супровідний.
СОРБЕНТ (лат. sorbens, *-entis* – вбирний) вбирач, сорбент.
СОРБЦИЯ (лат. sorptio, *-onis, f*; sorbtio, *-onis, f* – вбирання: від sorbeo – вбираю, поглинаю) вбир, вбирання, всмоктування, всисання, всякування, поглинання, вглитання, хлонення, сорбція; */Абсорбція – вбирання ґазів або рідин, а також світла і звуку всім об'ємом твердого тіла чи рідини. Адсорбція – вбирання ґазів або рідин поверхневим шаром твердого тіла/*; (рос. всасывание, поглощение; пол. wchłanianie).
СОРИНКА () порошинка.
СОСАЛЬЩИКИ () сисуни.
СОСАНИЕ () ссання, смоктання.
СОСАТЕЛЬНЫЙ () сисний, смоктальний.
СОСКА () мізюк, соска.
СОСКАБЛИВАНИЕ () зшкрібання, зішкрібання.
СОСКАЛЬЗЫВАНИЕ () зісковзування.
СОСКОБ () зішкряб, зішкрябок, *-бка*, зішкреб, зішкребок, *-бка*, зшкребок, *-бка.*
СОСКОВИДНЫЙ (лат. mammillaris, *-e*) пипкуватий, пипкоподібний, смочкуватий, смочкоподібний, соскоподібний.
СОСКОВЫЙ (лат. mammillaris, *-e*) пипковий, смочковий, сосковий.
СОСОК (лат. papilla, *-ae, f*) пипка, смочок, сосок.
СОСОЧЕК (лат. caruncula, *-ae, f*; papilla, *-ae, f*) пиптик, пугарик, сосочок.
СОСОЧКОВИДНЫЙ () пиптикуватий, пиптикоподібний, пугарикуватий, пугарикоподібний, сосочкоподібний.
СОСОЧКОВЫЙ () пиптиковий, пугариковий, сосочковий.
СОСРЕДОТОЧЕНИЕ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1.*/докон./* зосередження; */недок./* зосереджування; 2.*/докон./* скупчення; */недок./* скупчування.
СОСРЕДОТОЧЕННОСТЬ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1. зосередженість, *-ності*; 2. скупченість, *-ності.*
СОСРЕДОТОЧЕННЫЙ (лат. concentratus, *-a, -um*) 1. зосереджений; 2. скупчений.
СОСРЕДОТОЧИВАНИЕ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1.*/докон./* зосередження; */недок./* зосереджування; 2.*/докон./* скупчення; */недок./* скупчування.
СОСРЕДОТОЧИВАТЬ (лат. concentrare) 1. зосереджувати; 2. скупчувати, скуплювати.
СОСРЕДОТОЧИВАТЬСЯ (лат. concentrare) 1. зосереджуватись; 2. скупчуватись, скуплюватись.
СОСРЕДОТОЧИЕ (лат. concentratio, *-onis, f*) 1.*/докон./* зосередження; */недок./* зосереджування; 2.*/докон./* скупчення; */недок./* скупчування; 3.(лат. centrum, *-i, n*) осередок, *-дку*, осереддя.
СОСРЕДОТОЧИТЬ (лат. concentrare) 1. зосередити; 2. скупчити, скупити.
СОСРЕДОТОЧИТЬСЯ (лат. concentrare) 1. зосередитись; 2. скупчитись, скупитись.
СОСТАВ () склад.
СОСТАВНАЯ */імен./* (лат. componentum, *-i, n*) складник, складова.
СОСТАВНАЯ ЧАСТЬ (лат. componentum, *-i, n*) складник, складова, складова частина.
СОСТАВНОЙ (лат. compositus, *-a, -um*) складовий.
СОСТАРИТЬСЯ () постаріти.
СОСТОЯНИЕ (лат. status, *-us, m*) стан, становище.

СОСТОЯНИЕ БЕЗЛИХОРАДОЧНОЕ (лат. apyrexia, *-ae, f*) безгарячків'я, безгарячковість, *-вості*, безгарячковий стан.
СОСТОЯНИЕ БЕССОЗНАТЕЛЬНОЕ (лат. coma, *-atis, n /pl. -ata/*) нестяма, непритомний стан.
СОСТОЯНИЕ БОЛЕЗНЕННОЕ (лат. affectio, *-onis, f*; morbiditas, *-atis, f*; morbus, *-i, m*) хворобливий стан.
СОСТОЯНИЕ БРЕДОВОЕ (лат. delirium, *-ii, n*) маячня, маячення, маячіння, марево, марення, маячний (маревний) стан.
СОСТОЯНИЕ КОМАТОЗНОЕ (лат. coma, *-atis, n /pl. -ata/*) нестяма, коматозний (нестямний, непритомний) стан.
СОСТОЯНИЕ ЛИХОРАДОЧНОЕ (лат. pyrexia, *-ae, f*; status febrilis; febris) гарячка, гарячковий стан.
СОСТОЯНИЕ ПРЕКОМАТОЗНОЕ (лат. praecoma, *-atis, n /pl. -ata/*) переднестяма, передкоматозний (переднестямний, переднепритомний) стан.
СОСТРАДАНИЕ () співчуття, жаль.
СОСТРАДАТЕЛЬНОСТЬ () співчутливість, *-вості*, жалісливість, *-вості*.
СОСУД 1.(лат. vas, *-is, n; /pl. vasa, -orum/*) судина; 2.(лат. vitrum, *-i, n*) посудина.
СОСУД, КРОВЕНОСНЫЙ () кровожила, **кровосудина**, кровоносна судина.
СОСУД, МАЛЕНЬКИЙ (лат. vasculum, *-i, n*) судинка, маленька судина.
СОСУД, СТЕКЛЯННЫЙ (лат. vitrum, *-i, n*) склянка, скляниця, скляна посудина.
СОСУДЕЦ (лат. vasculum, *-i, n*) судинка.
СОСУДИК (лат. vasculum, *-i, n*) судинка.
СОСУДИСТО-ТКАНЕВЫЙ () судинно-тканинний; (пол. naczyniowo-tkankowy).
СОСУДИСТЫЙ (лат. vascularis, *-e*; vasculosus, *-a, -um*) судинний, судиновий.
СОСУДОДВИГАТЕЛЬНЫЙ (лат. vasomotorius, *-a, -um*) судинноруховий.
СОСУДОРАСШИРИТЕЛЬ (лат. vasodilatator, *-oris, m*) судинорозтяжник, судинорозтягач, судинорозширювач, **судинорозширник**.
СОСУДОРАСШИРЯЮЩИЙ () 1.*/прикм./* судинорозширювальний, судинорозширюючий; 2.*/дієприкм./* що розширює судини.
СОСУДОСУЖИВАЮЩИЙ (лат. vasoconstrictivus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* судинозвужувальний, судинозвужуючий; 2.*/дієприкм./* що звужує судини.
СОСУДОСУЖИВАЮЩИЙ НЕРВ (лат. vasoconstrictor, *-oris, m*) судинозвузник, судинозвужувач, судинозвужувальник, судинозвужуючий (судинозвужувальний) нерв.
СОСУН () сисун, смоктун.
СОСУЩИЙ () 1.*/прикм./* сисний, смоктальний; 2.*/дієприкм./* що смокче.
СОСЦЕВИДНЫЙ (лат. mastoideus, *-a, -um*; mammillaris, *-e*; papilliformis, *-e*; papillaris, *-e*) пипкуватий, смочкуватий, соскоподібний; (пол. sutkowy).
СОТРЯСЕНИЕ (лат. commotio, *-onis, f*; succussio, *-onis, f*) струс, стрясіння, потрус.
СОУСТИЕ () звустя, співустя.
СОХРАНЕНИЕ () збереження, зберігання.
СОХРАННЫЙ () збережний, збережений.
СОЦИАЛЬНЫЙ (лат. socialis, *-e* – товариський, громадський) суспільний, соціальний; (рос. общественный).
СОЧЕТАНИЕ (лат. coordinatio, *-onis, f*) поєднання, сполучення.
СОЧЕТАТЬСЯ () поєднуватися, сполучатися.
СОЧИТЬСЯ () точитися.
СОЧЛЕНЕНИЕ (лат. symphysis, *-is, f*) зчленування.
СОЧНЫЙ (лат. succulentus, *-a, -um*) соковитий.
СОЧУВСТВЕННЫЙ (лат. sympathicus, *-a, -um*) співчутливий.
СОЧУВСТВИЕ (лат. sympathia, *-ae, f*) співчуття.
СОЧУВСТВОВАТЬ () співчувати.
СОЧУВСТВУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* співчувальний, співчуваючий; 2.*/дієприкм./* що співчуває.
СОШНИК (лат. vomer, *-eris, m*) леміш, *-меша*.
СПАДЕНИЕ () спадання, спадіння, стухання.
СПАЕЧНЫЙ () лютовий, спайковий.
СПАЗМ (лат. spasmus, *-i, m*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) стиск, корч, скорч, спазм. Мимовільне корчове скорочення гладких м'язів, що звичайно супроводжується болем; (рос. корча; словац., krč); */див. тж* ***СПАЗМА****/*.
СПАЗМА (лат. spasmus, *-i, m*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) стиск, корч, скорч, спазма. Мимовільне корчове скорочення гладких м'язів, що звичайно супроводжується болем; (рос. корча; словац., krč); */див. тж* ***СПАЗМ****/*.
СПАЗМАТИЧЕСКИЙ (лат. spasmaticus, *-a, -um*; spasmodicus, *-a, -um*; spasticus, *-a, -um*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) стисний, стисковий, корчовий, корчівний, скорчний, скорчовий, скорчувальний, скорчуючий, спазматичний.
СПАЗМО- (лат. spasmo-: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) стиско-, корчо-, скорчо-, спазмо-.

СПАЗМОГЕННЫЙ (лат. spasmogenes, *G. -is*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) стископричинний, стископричиновий, стископохідний, корчопричинний, корчопричиновий, корчопохідний, скорчопричинний, скорчопричиновий, скорчопохідний, спазмогенний.

СПАЗМОЛИЗ (лат. spasmolysis, *-is, f*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую + lysis, *-is, f* – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис: від λυω – послаблюю) стискорозслаб, стискорозслаблення, стискорозслабляння, стискорозслаблювання, спазмоліз.

СПАЗМОЛИТИК (від лат. spasmolyticus, *-i, m*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую + λυω – послаблюю; antispasmaticus, *-i, m*; antispasmodicus, *-i, m*: від гр. anti- – проти + σπασμος spasmos – стиск, спазм; судома; antispasticus, *-i, m*) стискорозслабник, стискорозслабовець, *-вця*, стискорозслаблювальник, корчорозслабник, корчорозслабовець, *-вця*, корчорозслаблювальник, скорчорозслабник, скорчорозслабовець, *-вця*, скорчорозслаблювальник, протикорчовик, спазмолітик. Спазмолітичний (антиспазматичний, протиспазматичний) засіб.

СПАЗМОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. spasmolyticus, *-a, -um*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую + λυω – послаблюю; antispasmaticus, *-a, -um*; antispasmodicus, *-a, -um*: від гр. anti- – проти + σπασμος spasmos – стиск, спазм; судома; antispasticus, *-a, -um*) стискорозслабний, стискорозслабовий, стискорозслаблювальний, корчорозслабний, корчорозслабовий, корчорозслаблювальний, скорчорозслабний, скорчорозслабовий, скорчорозслаблювальний, спазмолітичний.

СПАЗМОФИЛИЯ (лат. spasmophilia, *-ae, f*: від гр. σπασμος, σπασμα spasmos – стиск, спазм; судома: від σπαω – стягую) стисконахил, стискосхильність, *-ності*, корчонахил, корчосхильність, *-ності*, скорчонахил, скорчосхильність, *-ності*, спазмофілія.

СПАЙКА (лат. commissura, *-ae, f*) люта, спайка; (словац. spojka).

СПАРЖА (лат. Asparagus, *-i, m L.*) холодок, *-дку*; */див. тж* ***АСПАРАГ, АСПАРАГУС****/*.

СПАРИВАНИЕ (лат. coitus, *-us, m*; copulatio, *-onis, f*) спарювання.

СПАСАТЬ () рятувати.

СПАСТИКА (лат. spastica, *-ae, f*) стисковість, *-вості*, корчавість, *-вості*, спастика.

СПАСТИЧЕСКИЙ (лат. spasticus, *-a, -um*; spasmaticus, *-a, -um*; spasmodicus, *-a, -um*) стисний, стисковий, корчавий, спастичний; словац. kŕčový).

СПАЯННЫЙ злютований, спаяний.

СПЕЛЫЙ (лат. maturus, *-a, -um*) стиглий, достиглий.

СПЕРЕДИ () попереду, спереду.

СПЕРМ- (лат. sperm-; spermat-; spermato-; spermio-; spermo-: від лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, ріджения, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію) спорзо-, рідженнє(во)-, насіннє(во)-, сім'є(во)-, сперм-.

СПЕРМА (лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію; semen, *-inis, n*) спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма. Сім'яна рідина; (рос. семя, семенная жидкость, малафья).

СПЕРМАТ- (лат. spermat-; spermato-; sperm-; spermio-; spermo-: від лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію) спорзо-, рідженнє(во)-, насіннє(во)-, сім'є(во)-, спермат-.

СПЕРМАТО- (лат. spermato-; spermat-; sperm-; spermio-; spermo-: від лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію) спорзо-, рідженнє(во)-, насіннє(во)-, сім'є(во)-, сперматo-.

СПЕРМАТОГЕНЕЗ (лат. spermatogenesis, *-is, f*: від sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію) сперматогенез.

СПЕРМАТОЗОИД (лат. spermatozoidum, *-i, n*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію + ζωον zoon – жива істота, тварина + ειδος eidos – вид, вигляд; spermatozoon, *-zoi, n*; spermium, *-ii, n*; spermatofilum, *-i, n*) верчик, заплідок, заплідник, насінник, сперматозоїд. Чоловіча статева клітина; (рос. живчик, семенная нить; пол. plemnik).

СПЕРМАТОРЕЯ (лат. spermatorrhoea, *-ae, f*) спорзотіч, *-течі*, спорзотеча, сім'ятіч, *-течі*, сім'ятеча, насіннєтіч, *-течі*, насіннєтеча, сперматорея; (рос. семятечение, семяистечение, малафья).

СПЕРМАТОЦЕЛЕ (лат. spermatocele, *-es, f*; spermatocoele, *-es, f*) сперматоцеле.

СПЕРМАТОЦИСТИТ (лат. spermatocystitis, *-tidis, f*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма + гр. kystis – міхур; пухир + -itis – запалення; vesiculitis, *-tidis, f*) сперматоцистит; (нім., Samenblasenentzündung).

СПЕРМАТУРИЯ (лат. spermaturia, *-ae, f*) спорзосеччя, рідженнєсеччя, насіннєсеччя, сім'ясеччя, сперматурія. Наявність сперми (спорзу, рідження, насіння, сім'я) у сечі.

СПЕРМИЙ (лат. spermium, *-ii, n*; spermatozoon, *-zoi, n*; spermatozoidum, *-i, n*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію + ζωον zoon – жива істота, тварина + ειδος eidos – вид, вигляд; spermatofilum, *-i, n*) верчик, заплідок, заплідник, насінник,

спермій. Чоловіча статева клітина; (рос. живчик, семенная нить; пол. plemnik); */див. тж СПЕРМИЯ/.*

СПЕРМИО- (лат. spermio-; spermo-; sperm-; spermat-; spermato-: від лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma. *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію) спорзо-, рідженнє(во)-, насіннє(во)-, сім'є(во)-, спермiо-.

СПЕРМИЯ (лат. spermium, *-ii, n*; spermatozoon, *-zoi, n*; spermatozoidum, *-i, n*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію + ζωον zoon – жива істота, тварина + ειδος eidos – вид, вигляд; spermatofilum, *-i, n*) верчик, заплідок, заплідник, насінник, спермія. Чоловіча статева клітина; (рос. живчик, семенная нить; пол. plemnik); */див. тж СПЕРМИЙ/.*

СПЕРМО- (лат. spermo-; spermio-: sperm-; spermat-; spermato-: від лат. sperma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. σπερμα, *-ατος* sperma, *-atos* – спорз, рідження, насіння, сім'я, сперма: від σπειρω – сію) спорзо-, рідженнє(во)-, насіннє(во)-, сім'є(во)-, спермо-.

СПЁРТОСТЬ () затхлість, *-лості.*

СПЕЦИАЛИСТ () фахівець, *-вця*, знавець, *-вця*, спеціаліст; */жін./* фахівиця, фахівиня, фахівчиня, знавиця, знавиня, знавчиня, спеціалістка.

СПЕЦИАЛИСТКА () фахівиця, фахівиня, фахівчиня, знавиця, знавиня, знавчиня, спеціалістка.

СПЕЦИАЛЬНОСТЬ () фах, знавецтво, знавство, знавність, *-ності*, спеціальність, *-ності.*

СПЕЦИАЛЬНЫЙ (лат. specialis, *-e*) 1. особливий, спеціальний; 2. фаховий, за фахом, знавецький, знавський, знавчий, спеціальний; (рос. 1. особый, особенный).

СПЕЦИФИЧЕСКИЙ (лат. specificus, *-a, -um*; particularis, *-e*) притаманний, специфічний.

СПЕЦОВКА */СПЕЦИАЛЬНАЯ ОДЕЖДА/* () особоодяг, особливоодяг, спецівка; (рос. особоодежда).

СПЕЦОДЕЖДА */СПЕЦИАЛЬНАЯ ОДЕЖДА/* () особоодяг, особливоодяг, спецодяг; (рос. особоодежда).

СПЕШНО () нагально, спішно.

СПИКА (лат. spica, *-ae, f*) спіка.

СПИНА (лат. dorsum, *-i, n*) спина.

СПИНА (лат. spina, *-ae, f*) гребінь, остяк, остюк, шпичак, колючка, шип, спіна.

СПИНАЛГИЯ (лат. spinalgia, *-ae, f*) спінал(ь)гія.

СПИНАЛЬНЫЙ (лат. spinalis, *-e*) 1. стрижевий, стриженевий, хребтомозковий, спиномозковий; 2. остюковий; 3. хребетний, спінальний; (рос. 1. спинномозговой; 2. остистый; пол. 1.rdzeniowy; 2. kolczysty, ościsty, kolcowy; 3. kręgowy).

СПИННАЯ СУХОТКА (лат. tabes dorsalis) стрижосухоти, стрижнесухоти.

СПИННОЙ (лат. dorsalis, *-e*) спинний.

СПИННОЙ МОЗГ (лат. medulla spinalis) стриж, стрижень, *-жня*, спинний мозок.

СПИННОМОЗГОВОЙ (лат. cerebrospinalis, *-e*; intraspinalis, *-e*; medullaris, *-e*; spinalis, *-e*) стрижевий, стрижневий, спинномозковий.

СПИРАЛЬ (фр. spirale: від гр. σπειρα – звив, вигин) звива, звивка, скрутинець, *-нця*, змійовик, спіраль; (рос. змеевик).

СПИРАЛЬНЫЙ (лат. spiralis, *-e*; contortus, *-a, -um*) звивний, звивовий, звивистий, скручений, шрубуватий, ґвинтуватий, ґвинтоподібний, спіральний; (рос. винтообразный).

СПИРАНИЕ () спирання.

СПИРО- (лат. spiro-: від spiro – дую, дихаю) дихо-, дихально-, спіро-.

СПИРОГРАММА (лат. spirogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від spiro – дую, дихаю + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) дихозапис, дихальнозапис, спірограма.

СПИРОГРАФИЯ (лат. spirographia, *-ae, f*: від spiro – дую, дихаю + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) дихопис, дихальнопис, спірографія.

СПИРОМЕТР (лат. spirometer, *-tri, m*; spirometrum, *-i, n*; spirometrium, *-ii, n*: від spiro – дую, дихаю + гр. metron – міра; metreo – міряю) видихомір, видихомірка, видихомірник, видиховимірник, спірометр.

СПИРОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. spirometricus, *-a, -um*: від spiro – дую, дихаю + гр. metron – міра; metreo – міряю) видихомірний, видиховимірний; видиховимірювальний, спірометричний.

СПИРОМЕТРИЯ (лат. spirometria, *-ae, f*: від spiro – дую, дихаю + гр. metron – міра; metreo – міряю) видиховимір, видиховимірення; видиховиміряння, видиховимірювання, спірометрія.

СПИРОХЕТА (лат. Spirochaeta, *-ae, f*: від гр. σπειρα speira – звив, звивина, завиток, вигин + χαιτη chaite – волосся) звивець, *-вця*, звивоволосець, *-сця*, спірохета.

СПИРОХЕТОЗ (лат. spirochaetosis, *-is, f*: від гр. σπειρα speira – звив, звивина, завиток, вигин + χαιτη chaite – волосся + -osis, *-is, f*) звивців'я, звивцевість, *-вості*, звивоволосців'я, звивоволосцевість, *-вості*, спірохетоз.

СПИРТ (лат. spiritus, *-us, m*; alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*) винець, *-нцю*, спирт; (рос. извинь).

СПИРТ, ВИННЫЙ (лат. spiritus vini; spiritus aethylicus [ethylicus]; alcohol [alkohol] aethylicus; aethanol, *-is, m*; aethanolum, *-i, n*; ethanol, *-is, m*; ethanolum, *-i, n*; alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*) винець, *-нцю*, винний спирт; (рос. извинь; анг. wine spirit, grain alcohol).

СПИРТ, ДРЕВЕСНЫЙ (лат. spiritus methylicus; alcohol [alkohol] methylicus; methanol. *-is. m*; methanolum. *-i. n*; carbinol, *-is, m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, деревний [деревовий] спирт; (пол. alkohol drzewny; анг., wood spirit).

СПИРТ, МЕТИЛОВЫЙ (лат. spiritus methylicus; alcohol [alkohol] methylicus; methanol. *-is. m*; methanolum, *-i. n*; carbinol. *-is. m*; carbinolum, *-i, n*) деревовинець, *-нцю*, деревоспирт, деревний [метиловий] спирт; (рос. древесный спирт; пол. alkohol drzewny; анг., wood spirit).

СПИРТ, НАШАТЫРНЫЙ (лат. ammonium, *-ii. n*; ammonium causticum; ammonium causticum solutum; solutio ammonii caustici; liquor ammonii caustici; ammoniacum. *-i, n*; $NH_3+H_20= NH_40H$) смородець, *-дця*, нашатирний спирт. 10% водний розчин смородця (амоняку, амоніаку, аміаку).

СПИРТ, ЭТИЛОВЫЙ (лат. spiritus aethylicus; spiritus vini; alcohol [alkohol] aethylicus; alcohol. *-is, m*; alkohol, *-is. m*; aethanol. *-is, m*; aethanolum, *-i, n*; ethanol, *-is, m*; ethanolum, *-i, n*) винець, *-нцю*, винний [етиловий] спирт; (рос. извинь; анг., wine spirit, grain alcohol).

СПИРТОВЫЙ (лат. spirituosus, *-a, -um*) винцевий, спиртовий.

СПИРТОМЕР (лат. alcoholemeter, *-tri, m*; alcoholemetrum, *-i, n*; alcoholemetrium, *-ii, n*; alcoholimeter, *-tri, m*; alcoholometer, *-tri, m*; alkoholometer, *-tri, m*: від alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m* – винець, *-нця*, винний (етиловий) спирт: від араб. al-kuhl [аль-кухль] – тонкий порошок + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) винцемір, винцемірник, винцевимірник, спиртомір, спиртомірник, спиртовимірник.

СПИСОК А () список А. Отруйні речовини, препарати (ліки) ґрупи «А». Потребують спеціальних (особливих) умов зберігання.

СПИСОК Б () список Б. Сильнодіючі (сильнодійні) речовини, препарати (ліки) ґрупи «Б». Потребують спеціальних (особливих) умов зберігання.

СПЛАНХНО- (лат. splanchno-: від гр. σπλαγχνον splanchnon – нутрощі; viscero-: від viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia – нутрощі, середнина, внутрішні органи [члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя]) нутроще-, спланхно-.

СПЛАНХНОЛОГИЯ (лат. splanchnologia, *-ae. f*: від гр. σπλαγχνον splanchnon – нутрощі + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) нутрощівництво, нутрощезнавство, спланхнолоґія.

СПЛАНХНОПТОЗ (лат. splanchnoptosis, *-is, f*: від гр. σπλαγχνον splanchnon – нутрощі + πτωσις – падіння; visceroptosis, *-is, f*: від viscera, *-ae, f*; viscera intestinalia – нутрощі, середнина, внутрішні органи [члени, знаряди, знарядки, орудки, оруддя]) нутрощеопуст, нутрощеопущення, спланхноптоз. Опущення черевних органів (членів, знарядків, орудків).

СПЛЕНИЗАЦИЯ (лат. splenisatio, *-onis, f*) спленізація.

СПЛЕНИТ (лат. splenitis, *-tidis, f*; lienitis, *-tidis, f*) селезінниця, селезінковиця, селезінкозапал, селезінкозапалення, сележінниця, сележінезапал, сележінезапалення, косиця, косаниця, косозапал, косозапалення, спленіт. Запалення селезінки (коси).

СПЛЕНОМЕГАЛИЯ (лат. splenomegalia, *-ae, f*) селезінкозбільша, селезінкозбільшення, спленомеґалія.

СПЛЕНОПТОЗ (лат. splenoptosis. *-is, f*) селезінкоопуст, селезінкоопущення, селезінкоопускання, спленоптоз. Опущення селезінки.

СПЛЕНОТОМИЯ (лат. splenotomia, *-ae, f*) селезінкорозтин, селезінкорозтинання, селезінкорозітнення, спленотомія.

СПЛЕНЭКТОМИЯ (лат. splenectomia, *-ae, f*) селезінковитин, селезінковитинання, селезінковитнення, спленектомія.

СПЛЕТЕНИЕ 1. (лат. plexus, *-i, m*) сплетіння, плетиво; 2.*/дія/* сплетення, сплітання.

СПЛЕТЁННЫЙ (лат. plexiformis, *-e*) сплетений.

СПЛИН (анг. **spleen** [спли:н]: від гр. splen – селезінка; */візантійською, середньовічною грекою та новогрецькою – splin/*; у передмові до «Лексикона» П.Беринди 1627р.на XVIII стор.: "**СПЛИНАВЪ** – меланхолікъ"; лат. **hypochondria**, *-ae, f*: від гр. hypochondrion – підребір'я (підребер'я, підребрів'я), ділянка під хрящами ребер: від hypo – під + chondos – хрящ */реберний, ребровий/*) нудьга, хандра, пригніченість, *-ності*, дражливість, *-вості*, дратівливість, *-вості*, сплін, сплин. Раніше це пояснювали захворюванням селезінки; (рос. хандра, уныние, тоскливость, угнетённость, раздражённость).

СПЛИННЫЙ (анг. **spleen** [спли:н]: від гр. splen – селезінка; */візантійською, середньовічною грекою та новогрецькою – splin/*; у передмові до «Лексикона» П.Беринди 1627р.на XVIII стор.: "**СПЛИНАВЪ** - меланхолікъ") нудьговий, нудьгівний, пригнічений, пригніченісний, дражливий, дражливісний, дратівливий, дратівливісний, сплiновий, сплиновий. Раніше це пояснювали захворюванням селезінки; (рос. тоскливый, угнетённый, раздражённый).

СПЛОШНОЙ () суцільний.

СПОКОЙНЫЙ () спокійний, лагідний.

СПОКОЙСТВИЕ () спокій.

СПОЛЗАТЬ () сповзати, злазити.

СПОНГИОЗНЫЙ (лат. spongiosus, *-a. -um*: від spongia, *-ae. f* – губка) губчастий, губкуватий, ніздратий, ніздрюватий, пористий, спонґіозний; (рос. губчатый).

СПОНДИЛАРТРИТ (лат. spondylarthritis, *-tidis, f*; spondyloarthritis, *-tidis, f*) спондилартрит.

СПОНДИЛЁЗ [СПОНДИЛОЗ] (лат. spondylosis. *-is. f*) хребцескістчення, спондил(ь)оз.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

СПОНДИЛИТ (лат. spondylitis, *-tidis, f*) хребцевиця, хребцезапал, хребцезапалення, спондиліт; (словац. zápal stavca).
СПОНДИЛОАРТРИТ (лат. spondyloarthritis, *-tidis, f*; spondylarthritis, *-tidis, f*) спондилоартрит.
СПОНДИЛОЛИСТЕЗ (лат. spondylolisthesis, *-is, f*) спондилолістез; (словац. sklznutie stavca).
СПОНТАННЫЙ (лат. spontaneus, *-a, -um*) самочинний, самохітний, самовільний, мимовільний, спонтанний; (рос. самопроизвольный, невольный).
СПОРА (лат. spora, *-ae, f*) спора.
СПОРАДИЧЕСКИЙ (лат. sporadicus, *-a, -um*) поодинокий, одиничний, непошесний, неепідемічний, спорадичний; (рос. единичный).
СПОРОВИКИ (лат. Sporozoa) споровики; (словац. výtrusovce).
СПОРООБРАЗОВАНИЕ () */докон./* спороутворення; */недок./* спороутворювання.
СПОРООБРАЗУЮЩИЕ БАКТЕРИИ (анг. spore-forming: bacteria) спороутворювальні бактерії.
СПОСОБ (лат. modus, *-i, f*) спосіб, *-собу*.
СПОСОБНОСТЬ (лат. potentia, *-ae, f*) здатність, *-ності*, здібність, *-ності*, спроможність, *-ності*.
СПОСОБНОСТЬ ПОЛОВАЯ (лат. potentia, *-ae, f*) статевоспромога, статевоспроміг, статевоспроміж, статевоспроможність, *-ності*.
СПОСОБНЫЙ () здатний, здібний, спроможний.
СПОСОБСТВОВАТЬ () сприяти.
СПРАВА () праворуч.
СПРАШИВАТЬ () питати, запитувати.
СПРИНЦЕВАНИЕ (від нім. sprintzen – бризкати) вчвирк, убризкування, спринцювання; (словац. vyplakovanie).
СПРИНЦОВКА (від нім. sprintzen – бризкати) бризкавка, спринцівка.
СПРОС () попит.
СПРУ */АФТЫ ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЕ (ТРОПИЧЕСКИЕ)/* (анг. sprue; лат. psilosis, *-is, f*) спру */афти злоякісні (тропічні)/*.
СПУТАННОСТЬ () поплутаність, *-ності*, сплутаність, *-ності*, плутанина.
СПЯЧКА () сплячка.
СПЯЧКА ЗИМНЯЯ (лат. hibernatio, *-onis, f*) зимова сплячка.
СПЯЩИЙ () сплячий, що спить.
СРАВНЕНИЕ () порівняння.
СРАВНИВАТЬ () порівнювати, зрівнювати.
СРАВНИТЕЛЬНЫЙ () порівняльний.
СРАМНЫЙ [СРАМНОЙ] (лат. pudendus, *-a, -um*; pudendalis, *-e*) соромітний; (словац. ohanbový).
СРАСТАНИЕ () зростання.
СРАСТАТЬСЯ () зростатись.
СРАСТИТЬ () зростити.
СРАЩЕНИЕ (лат. accretio, *-onis, f*; adhaesio, *-onis, f*; concretio, *-onis, f*; symphysis, *-is, f*) зрощення.
СРАЩЕНИЕ ВЕК (лат. syncanthus, *-i, m*) повікозріст, *-росту*, повікозрощення, зрощення повік.
СРАЩЕНИЕ ВЕК С ГЛАЗНЫМ ЯБЛОКОМ (лат. symblepharon, *-i, n*) зрощення повік з очним яблуком.
СРАЩЕНИЯ, ЛИНИЯ (лат. rhaphe) лінія (риска, креса) зрощення.
СРАЩЁННЫЙ (лат. accretus, *-a, -um*) зрощений.
СРАЩИВАНИЕ () зрощування.
СРАЩИВАТЬ () зрощувати.
СРЕАГИРОВАТЬ () віддіяти, зреагувати.
СРЕДА () 1. середовище; 2. оточення; 3.*/день тижня/* середа.
СРЕДИННЫЙ () серединний.
СРЕДНИЙ (лат. intermedius, *-a, -um*; medialis, *-e*; medianus, *-a, -um*; medius, *-a, -um*) середній; пересічний.
СРЕДНИЙ МОЗГ (лат. mesencephalon, *-i, n*) середомозок, середній мозок; (пол. śródmózgowie).
СРЕДОВАРОЧНАЯ () */імен./* середовищеварильня.
СРЕДОВАРОЧНЫЙ () */прикм./* середовищеварильний.
СРЕДОСТЕНИЕ (лат. mediastinum, *-i, n*) межистіння, межистінок; (словац. medzihrudie, medzipl'úcie).
СРЕДОСТЕННЫЙ (лат. mediastinalis, *-e*) межистінний, межистінковий; (словац. medzihrudný, medzipl'úcny).
СРЕДСТВА () засоби.
СРЕДСТВО () засіб, *-собу*.
СРЕДСТВО ЛЕКАРСТВЕННОЕ (лат. medicamentum, *-i, n*) лік, ліковий (лікарський) засіб.
СРЕДСТВО ЛЕЧЕБНОЕ (лат. remedium, *-i, n*) лікувальний засіб.
СРЕДСТВО ПОСЛЕДНЕЕ (лат. ultima ratio) останній засіб.
СРЕЗ () зріз, зрізок.
СРОДСТВО () споріднення, спорідненість, *-ності*.
СРОК (лат. terminus, *-i, m*) реченець, *-нця*, строк, термін.
СРОСШИЙСЯ () 1.*/прикм./* зрослий; 2.*/дієприкм./* що зрісся.
СРОЧНО () негайно, терміново.

СРОЧНЫЙ () негайний, нагальний, терміновий.
СРЫВ () зрив.
СРЫГИВАНИЕ () зригування, збльовування.
СРЫГИВАТЬ () зригувати, збльовувати.
ССАДИНА (лат. erosio, *-onis, f*; excoriatio, *-onis, f*) садно.
СТАБИЛИЗАЦИЯ (лат. stabilisatio, *-onis, f*: від stabilis, *-e* – стійкий, незмінний) */докон./* усталення, устійнення, унезмінення; */недок./* усталювання, устійнювання, унезмінювання, стабілізація.
СТАБИЛИЗИРОВАНИЕ (лат. stabilisatio, *-onis, f*: від stabilis, *-e* – стійкий, незмінний) усталювання, устійнювання, унезмінювання, стабілізування.
СТАБИЛИЗИРОВАННЫЙ () усталений, устійнений, стабілізований.
СТАБИЛИЗИРОВАТЬ (лат. stabilisare: від stabilis, *-e* – стійкий, незмінний) */докон./* усталити, устійнити, унезмінити; */недок./* усталювати, устійнювати, унезмінювати, стабілізувати.
СТАБИЛИЗИРОВАТЬСЯ (лат. stabilisare: від stabilis, *-e* – стійкий, незмінний) */докон./* усталитись, устійнитись, унезмінитись; */недок./* усталюватись, устійнюватись, унезмінюватись, стабілізуватись.
СТАБИЛИЗИРУЕМЫЙ () усталюваний, устійнюваний, стабілізовуваний.
СТАБИЛИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* усталювальний, усталюючий, устійнювальний, устійнюючий, стабілізувальний, стабілізуючий; 2.*/дієприкм./* що усталює, що устійнює, що стабілізує.
СТАБИЛЬНОСТЬ (лат. stabilitas, *-atis, f*) сталість, *-лості*, постійність, *-ності*, незмінність, *-ності*, стабільність, *-ності*.
СТАБИЛЬНЫЙ (лат. stabilis, *-e* – стійкий, незмінний) сталий, постійний, стійкий, незмінний, стабільний.
СТАГНАЦИЯ (лат. stagnatio, *-onis, f*: від stagnum, *-i, n* – болото, стояча вода) застій, спин, стагнація; (рос. застой).
СТАДИЯ (лат. stadium, *-ii, n*: від гр. σταδιον stadion – стадій, антична (старовинна) одиниця виміру віддалей (відстаней); */Вавілонський = 195 метрів. Аттічний = 185 метрів./*) ступінь, *-пеня*, стадія.
-СТАЗ (лат. -stasis, *-is, f*: від гр. στασις stasis – стояння, нерухомість) 1. -стій, -застій, -спин; 2. -стан, -стаз.
СТАЗ (лат. stasis, *-is, f*: від гр. στασις stasis – стояння, нерухомість) стій, застій, спин, стаз; (рос. застой).
-СТАЗИЯ (лат. -stasia, *-ae, f*: від гр. στασις stasis – стояння, нерухомість) 1. -стій, -застій, -спин; 2. -стан, -стазія.
СТАЗОБАЗОФОБИЯ (лат. stasobasophobia, *-ae, f*) стоєходострах, стоєходоострах, стоєходожах, стоєходоляк, стоєходолячність, *-ності*, стоєходобояння, стоєходобоязть, стоєходобоязнь, стоєходобоязність, *-ності*, стоєходобоязкість, *-кості*, стазобазофобія. Острах стояти і ходити; (рос. боязнь стоять и ходить).
СТАЛКИВАТЬ () зіштовхувати.
СТАНДАРТ (анг. standard – зразок, мірило) зразок, мірило, стандарт.
СТАНДАРТНЫЙ (від анг. standard – зразок, мірило) зразковий, міриловий, мірильний, стандартний.
СТАНЦИЯ (лат. statio, *-onis, f* – стояння, зупинка) станиця, стація, станція.
СТАРЕНИЕ (лат. senescentia, *-ae, f*) старіння.
СТАРЕТЬ () старіти.
СТАРИК (лат. senex, *senis, m*) старик. Чоловік старше 60 років.
СТАРОСТЬ (лат. senium, *-ii, n*; senecta, *-ae, f*; senectus, *-utis, f*) старість, *-рості*. Похилий вік
СТАРУХА (лат. senex, *senis, f*) старуха. Жінка старше 60 років.
СТАРЧЕСКИЙ (лат. senilis, *-e*) старечий.
СТАРЧЕСКАЯ ГЛУХОТА (лат. presbyacusis, *-is, f*) старечоглухість, *-хості*, стареча глухість, *-хості*.
СТАРЫЙ (лат. senex, *senis*; senectus, *-a, -um*) старий.
СТАСКИВАТЬ () стягати, стягувати.
СТАТИСТИК (від анг. statistics: від лат. status – стан, становище) станівник, станознавець, *-вця*, становищник, становищівник, становищезнавець, *-вця*, статистик; */жін./* станівниця, станознавиця, становищниця, становищівниця, становищезнавиця, статистиця.
СТАТИСТИКА (анг. statistics: від лат. status – стан, становище) станівництво, станознавство, становищництво, становищівництво, становищезнавство, статистика.
СТАТИСТИЧЕСКИЙ (від анг. statistics: від лат. status – стан, становище) станівничий, станознавчий, становищничий, становищівничий, становищезнавчий, статистичний.
СТАТИЧЕСКИЙ (лат. staticus, *-a, -um*: від гр. στατος – ваговий, нерухомий) сталий, нерушний, незрушний, непорушний, нерухомий, нерухливий, застійний, статичний; (рос. неподвижный, недвижимый, застойный).
СТАТОКОНИИ (лат. statoconia, *-orum, n /pl./* [PNA, JNA]; statolithi, *-orum, m /pl./*; otolithi, *-orum, m /pl./*; otoconia, *-orum, n /pl./* [BNA]; crystalli auris; apparatus statoconicus [otoconicus, otolithicus]) статоконії. Отолітовий апарат.
СТАТОКОНИЙ (лат. statoconium, *-ii, n* [PNA, JNA]; statolithus, *-i, m*; otolithus, *-i, m*; otoconium, *-ii, n* [BNA]; crystallus auris) статоконій. Мікроскопічний кристал карбонату кальцію в білковій масі, включені в желатинозну масу статолітної [отолітної] мембрани в присінку лабіринта.
СТАТОКОНИЯ (лат. statoconia, *-ae, f* [PNA, JNA]: від στατος statos – стоячий + κονια konia – пил; otoconia, *-orum, n /pl./* [BNA]) статоконія. желатинозну масу статолітної [отолітної] мембрани разом зі включенными в нього статолітами [отолітами].

СТАТОЛИТ (лат. statolithus, *-i, m*; otolithus, *-i, m*) вухокамінь, *-меня*, вушнокамінь, *-меня*, статоліт. Вуховий (вушний) камінь, *-меня*.

СТАТОЛИТЫ (лат. statolithi; otolithi) вухокамені, вушнокамені, статоліти.

СТАТУС (лат. status, *-us, m* – стан, становище: від stare – стояти) стан, становище, положення, статус; (рос. состояние, положение; пол. stan, położenie; нім. Zustand; фр. état).

СТАФИЛИТ (лат. staphylitis, *-tidis, f*; uvulitis, *-tidis, f*; kionitis, *-tidis, f*; cionitis, *-tidis, f*) язичковиця, язичкозапал, язичкозапалення, стафіліт; (нім., Entzündung des Gaumenzäpfchens).

СТАФИЛО- (лат. staphylo-: від Staphylococcus, *-i, m* – ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ґроно-, ґронокульце-, стафіло-.

СТАФИЛОДЕРМИЯ (лат. staphylodermia, *-ae, f*: від Staphylococcus, *-i, m* – ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ґроновикошкір'я, ґроновикошкір(н)ість, *-р(н)ості*, ґронокульцешкір'я, ґронокульцешкір(н)ість, *-р(н)ості*, стафілодермія.

СТАФИЛОКОКК (лат. Staphylococcus, *-i, m*: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: (пол. gronkowiec; яп. budojokyukin).

СТАФИЛОКОККОВАЯ ФЛЕГМОНА (лат. phlegmona staphylococcica; phlegmona staphylogenes; staphylococcia phlegmonosa) ґроновиковий (ґронокульчий, ґронокульцевий) бех (гнійниця, гнойовиця), стафілококова флеґмона; (пол. ropowica gronkowcowa); /*див. тж* ***СТАФИЛОКОКЦИЯ, ФЛЕГМОНОЗНАЯ***/.

СТАФИЛОКОККОВЫЙ (лат. staphylococcicus, *-a, -um*: від Staphylococcus, *-i, m* – ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ґроновиковий, ґронокульчий, ґронокульцевий, стафілококовий; (пол. gronkowcowy).

СТАФИЛОКОККОЗ (лат. staphylococcosis, *-is, f*; staphylococcia, *-ae, f*: від Staphylococcus, *-i, m* – ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ґроновиків'я, ґроновиковість, *-вості*, ґронокульчів'я, ґронокульцевість, *-вості*, стафілококоз; (пол. zakażenie gronkowcowe).

СТАФИЛОКОКЦЕМИЯ (лат. staphylococcaemia, *-ae, f*: від Staphylococcus, *-i, m* – ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно. ягода) ґроновикокрів'я, ґроновикокровність, *-ності*, ґронокульчокрів'я, ґронокульцекровність, *-ності*, стафілококцемія; (пол. posocznica gronkowcowa).

СТАФИЛОКОКЦИЯ (лат. staphylococcia, *-ae, f*: від Staphylococcus, *-i, m* – ґроновик, ґронокулець, *-льця*, стафілокок: від staphyla, *-ae, f* – ґроно, кетяг, кетях, китиця: від гр. σταφυλη staphylē – виноградне ґроно + κοκκος kokkos – зерно, ягода: staphylococcosis, *-is, f*) ґроновиків'я, ґроновиковість, *-вості*, ґронокульчів'я, ґронокульцевість, *-вості*, стафілококція; (пол. zakażenie gronkowcowe).

СТАФИЛОКОКЦИЯ, ФЛЕГМОНОЗНАЯ (лат. staphylococcia phlegmonosa; phlegmona staphylococcica; phlegmona staphylogenes) бехове (гнійницеве, гнойовицеве) ґроновиків'я (ґроновиковість, *-вості*, ґронокульчів'я, ґронокульцевість, *-вості*), флеґмонозна стафілококція; (пол. ropowica gronkowcowa); /*див. тж* ***СТАФИЛОКОККОВАЯ ФЛЕГМОНА***/.

СТАФИЛОМА (лат. staphyloma, *-atis, n /pl. -ata/*) стафілома.

СТАЦИОНАР (від лат. stationarius, *-a, -um* – нерухомий, постійний) лікарня, нерухівня, постійня, стаціонар; (рос. больница; пол., szpital).

СТАЦИОНАРНЫЙ (лат. stationarius, *-a, -um* – нерухомий, постійний) 1. нерухомий, непереносний, непереміснний, стаціонарний; 2. лікарняний, стаціонарний; 3./*навчання*/ очний, стаціонарний; (рос. 1. неподвижный; 2. больничный; 3. очный; пол., 1. stały; 2. szpitalny; анґ. 2. inpatient).

СТВОЛ (лат. truncus, *-i, m*; scapus, *-i, m*) стовбур.

СТВОРАЖИВАТЬСЯ вурдитися, звурдитися, звурджуватися, зсістися, зсідатися.

СТВОРКА (лат. valvula, *-ae, f*; cuspis, *-is, f*) стулка, ляда, заслінка.

СТВОРЧАТЫЙ (лат. valvularis, *-e*) стулковий, лядовий.

СТЕАТО- (лат. steato-: від гр. stear, steatos – жир) жирно-, масно-, масляно-, стеато-; (рос. жирно-, масляно-).

СТЕАТОЗ (лат. steatosis, *-is, f*) стеатоз.

СТЕАТОМА (лат. steatoma, *-ae, f*) стеатома.

СТЕАТОПИГИЯ (лат. steatopygia, *-ae, f*) стеатопігія.

СТЕАТОР(Р)ЕЯ (лат. steatorrhoea, *-ae, f*: від гр. stear, steatos – жир + rhoia – тіч, *-течі*, теча, витікання) жирновипорожнення, масновипорожнення, масляновипорожнення, стеаторея. Жирне (масляне) випорожнення: (рос. жирный [масляный] стул).

СТЕБЕЛЁК (лат. pediculus, *-i, m*) стеблинка.

СТЕБЕЛЬ (лат. pedunculus, *-i, m*; scapus, *-i, m*; stipex, *-icis, m*) стебло.

СТЕБЕЛЬЧАТЫЙ (лат. pedicularis, *-e*) стеблистий.

СТЕБЛЕВОЙ (лат. pedicularis, *-e*) стеблинний, стеблиновий.
СТЕКЛО () шкло, скло.
СТЕКЛОВИДНОЕ ТЕЛО (лат. corpus vitreum */-oris, n/*) прозорівка, склівка, склисте (скловидне, склоподібне) тіло; (словац. sklovec).
СТЕКЛОВИДНЫЙ (лат. vitreus, *-a, -um*; hyaloides, *G. -is*) склистий, скловидний, склоподібний.
СТЁКЛЫШКО () скельце.
СТЕКЛЯННЫЙ (лат. vitreus, *-a, -um*; hyaloides, *G. -is*) скляний.
СТЕНКА (лат. paries, *-etis, m*) стінка.
СТЕНО- (лат. steno-: від гр. στενος stenos – вузький, обмежений) звузо-, -звуз, -звуження, -звуженість, -*ності*, стено-.
-СТЕНОЗ (лат. -stenosis, *-is, f*: від гр. στενωσις stenosis – звуження: від гр. στενος stenos – вузький, обмежений) -звуз, -звуження, -звуженість, *-ності*, -стеноз.
СТЕНОЗ (лат. stenosis, *-is, f*: від гр. στενωσις stenosis – звуження: від гр. στενος stenos – вузький, обмежений) звуз, звузіння, звуження, звуженість, *-ності*, стеноз; (словац., zúženie).
СТЕНОЗ ГОРТАНИ (лат. laryngostenosis, *-is, f*) горлянкозвуз, горлянкозвуження, горлянкозвуженість, -*ності*, стеноз (звуз, звуження, звуженість) горлянки (гортанки, гортані).
СТЕНОЗ ПИЩЕВОДА (лат. oesophagostenosis, *-is, f*) стравоходозвуз, стравоходозвуження, стравоходозвуженість, *-ності*, стеноз (звуз, звуження, звуженість) стравоходу.
СТЕНОЗ ПРЯМОЙ КИШКИ (лат. proctostenosis, *-is, f*) кутнезвуз, кутнезвуження, кутнезвуженість, -*ності*, гузнівкозвуз, гузнівкозвуження, гузнівкозвуженість, *-ності*, гузнянкозвуз, гузнянкозвуження, гузнянкозвуженість, *-ності*, прямокишкозвуз, прямокишкозвуження, прямокишкозвуженість, -*ності*, стеноз (звуз, звуження, звуженість) кутні (гузнівки, гузнянки, прямої кишки).
СТЕНОКАРДИЧЕСКИЙ () стенокардичний.
СТЕНОКАРДИЯ (лат. stenocardia, *-ae, f*: від гр. στενος stenos – вузький, обмежений; angina pectoris) серцебіль, грудна жаба, грудна дава, задавлячка, стенокардія.
СТЕПЕНЬ */ж./* (лат. gradus, *-us, m*) ступінь, *-пеня / ч./*.
СТЕРЕО- (лат. stereo-: від гр. στερεος stereos – твердий, просторовий, об'ємний) триміро-, тримірно-, просторо-, просторово-, об'ємно-, стерео-; (рос. трёхмерно-).
СТЕРЕОАГНОЗИЯ (лат. stereoagnosia, *-ae, f*; astereognosia, *-ae, f*; astereognosis, *-is, f*) дотиконерозпізнавання, дотикосліпота, об'єм(н)онесприйняття, стереоаґнозія.
СТЕРЕОТАКСИЙ (від лат. stereotaxis, *-is, f*: від гр. στερεος – твердий, просторовий, об'ємний + ταξις – впорядковане розміщення) тримір(н)орозміст, тримір(н)орозміщення, просторо(во)розміст, просторо(во)розміщення, об'ємнорозміст, об'ємнорозміщення, стереотаксій. Метод (спосіб) введення електродів, канюль, піпеток тощо у тканину мозку для реєстрації біопотенціалів нервових клітин або нервових центрів (осередків), а також подразнення чи руйнування (нищення, знищування) їх.
СТЕРЖЕНЬ (лат. scapus, *-i, m*) стрижень, *-жня*.
СТЕРИЛИЗАТОР (лат. sterilisator, *-oris, m*) знеплідник, знепліднювач, знепліднят, знезаразник, знезаражувач, стерилізатор.
СТЕРИЛИЗАТОРСКАЯ (лат. sterilisatorium, *-ii, n*) */імен./* знеплідня, знеплідньовальня, знезаразня, знезаражувальня, стерилізаторня, стерилізаторська.
СТЕРИЛИЗАТОРСКИЙ (лат. sterilisatorius, *-a, -um*) знеплідниковий, знеплідньовачевий, знеплідрячевий, знезаразниковий, знезаражувачевий, стерилізаторський.
СТЕРИЛИЗАЦИОННАЯ (лат. sterilisatorium, *-ii, n*) */імен./* знеплідня, знеплідньовальня, знезаразня, знезаражувальня, стерилізаційня, стерилізаційна.
СТЕРИЛИЗАЦИОННЫЙ (лат. sterilisationis, *-e*: від sterilisatio, *-onis, f* – 1.*/докон./* знепліднення; */недок./* знепліднювання, стерилізація; 2. */докон./* знезараження; */недок./* знезаражування, стерилізація: від sterilisare, pp. sterilisatus – не давати плоду) знеплідневий, знепліднювальний, знезаразневий, знезаразнювальний, знезаражувальний, стерилізаційневий, стерилізаційний.
СТЕРИЛИЗАЦИЯ (лат. sterilisatio, *-onis, f*: від sterilisare, *pp. sterilisatus* – не давати плоду) 1.*/докон./* знепліднення; */недок./* знепліднювання; 2. */докон./* знезараження, знезаразнення; */недок./* знезаражування, знезаразнювання, стерилізація; (рос. 1. обеспложивание; 2. обеззараживание).
СТЕРИЛИЗАЦИЯ ПОЛОВАЯ (лат. sterilisatio, *-onis, f*) знепліднення, статевознепліднення, статеве знепліднення (стерилізація).
СТЕРИЛИЗИРОВАНИЕ (лат. sterilisatio, *-onis, f*) 1. знепліднювання; 2. знезаражування, знезаразнювання, стерилізування; (рос. обеспложивание).
СТЕРИЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. sterilisatus, *-a, -um*) 1. знеплідений; 2. знезаражений, знезаразнений, стерилізований; (рос. обеспложенный).
СТЕРИЛИЗИРОВАТЬ (лат. sterilisare) 1.*/докон./* знеплідити; */недок./* знепліднювати; 2. */докон./* знезаразити; */недок./* знезаражувати, знезаразнювати, стерилізувати; (рос. обеспложивать).
СТЕРИЛИЗИРОВАТЬСЯ (лат. sterilisare) 1.*/докон./* знепліднитись; */недок./* знепліднюватись; 2. */докон./* знезаразитись; */недок./* знезаражуватись, знезаразнюватись, стерилізуватись.
СТЕРИЛИЗОВАННЫЙ (лат. sterilisatus, *-a, -um*) 1. знеплідений; 2. знезаражений, знезаразнений, стерилізований.

СТЕРИЛИЗОВАТЬ (лат. sterilisare) 1./*докон.*/ знепліднити: /*недок.*/ знепліднювати; 2. /*докон.*/ знезаразити: /*недок.*/ знезаражувати, знезаразнювати, стерилізувати; (рос. обеспложить; обеспложивать).

СТЕРИЛИЗОВАТЬСЯ (лат. sterilisare) 1./*докон.*/ знепліднитись; /*недок.*/ знепліднюватись; 2. /*докон.*/ знезаразитись: /*недок.*/ знезаражуватись, знезаразнюватись, стерилізуватись.

СТЕРИЛЬНОСТЬ (лат. sterilitas, *-atis, f*; impotentia generandi) неплідця, неплідність, *-ності*, безпліддя, безплідність, *-ності*; знеплідність, *-ності*, знеплідненість, *-ності*, беззараззя, беззаразність, *-ності*, стерильність, *-ності*; (рос. бесплодие; пол. niepłodność; bezpłodność; яп. funinsho).

СТЕРИЛЬНЫЙ (лат. sterilis, *-e* – безплідний; infertilis, *-e*) знеплідний, знепліднений, неплідний, безплідний, беззаразний, знезаразнений, знезаражений, стерильний; (рос. бесплодный; пол. bezpłodny; niepłodny; jałowy).

СТЕРИНЫ (лат. sterina) стерини.

СТЕРКОБИЛИН (лат. stercobilinum, *-i, n*) стеркобілін.

СТЕРНАЛЬНЫЙ (лат. sternalis, *-e*: від sternum, *-i, n* – груднина) груднинний, стернальний; (рос. грудинный).

СТЕРОИДЫ (лат. steroida) стероїди.

СТЕРТОР (лат. stertor, *-oris, m*) хрипіння, стертор; (рос. хрипение).

СТЕРТОРОЗНЫЙ (лат. stertorosus, *-a, -um*) 1. хриплячий; що/який хрипить; 2. хроплячий; що/який хропе, стерторозний; (рос. 1. хрипящий; 2. храпящий).

СТЁРТЫЙ (лат. tritus, *-a, -um*) стертий.

СТЕСНЕНИЕ () стиснення, стискання.

СТЕТОСКОП (лат. stethoscopium, *-ii, n*: від гр. στηθος stethos – груди + skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) слухавка, стетоскоп.

СТЕЧЕНИЕ () збіг.

СТИГМА (лат. stigma, *-atis, n /pl. -ata/*) ознака, стигма.

СТИГМАТЫ (лат. stigmata) стиґмати.

СТИЛЕТ (фр. stylet: від іт. stiletto) пробій, пробійник, стилет.

СТИМУЛ (лат. stimulus, *-i, m* – стрекало, загострена підганяльна палиця) спонука, заохота, стимул; (рос. побуждение, поощрение).

СТИМУЛИРОВАНИЕ (лат. stimulatio, *-onis, f*: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукування, заохочування, стимулювання; (рос. побуждание, поощряние).

СТИМУЛИРОВАННЫЙ (від лат. stimulare: від stimulo – збуджую, заохочую) спонуканий, спонукований, заохочуваний, стимульований; (рос. побудимый, поощряемый); /*див. тж* ***ПРОСТИМУЛИРОВАННЫЙ***/.

СТИМУЛИРОВАТЬ (лат. stimulare: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукати, спонукувати, заохочувати, стимулювати; (рос. побуждать, поощрять).

СТИМУЛИРУЕМЫЙ (від лат. stimulare: від stimulo – збуджую, заохочую) 1./*прикм.*/ спонукуваний, заохочуваний, стимульовуваний; 2./*дієприкм.*/ що спонукається, що спонукується, що заохочується, що стимулюється; (рос. побуждаемый, поощряемый).

СТИМУЛИРУЮЩИЙ (лат. stimulans, *-antis*) 1./*прикм.*/ спонукальний, спонукувальний, спонукаючий, спонукуючий, заохочувальний, заохочуючий, стимулювальний, стимулюючий; 2./*дієприкм.*/ що спонукає, що спонукує, що заохочує, що стимулює; (рос. 1. побудительный, поощрительный; 2. побуждающий, поощряющий).

СТИМУЛЬНЫЙ (від лат. stimulus, *-i, m* – стрекало, загострена підганяльна палиця) спонукний, спонуковий, заохотний, заохотовий, стимульний.

СТИМУЛЯНТ (анг. stimulant; лат. stimulator, *-oris, m*: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукач, заохочувач, заохотник, стимулянт; (рос. побудитель).

СТИМУЛЯТИВНЫЙ (лат. stimulativus, *-a, -um*: від stimulus, *-i, m* – стрекало, загострена підганяльна палиця) стимулятивний.

СТИМУЛЯТОР (лат. stimulator, *-oris, m*: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукач, заохочувач, заохотник, стимулятор; (рос. побудитель).

СТИМУЛЯТОРНЫЙ (від лат. stimulator, *-oris, m*: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукачевий, заохочувачевий, заохотниковий, стимуляторний; (рос. побудителевый).

СТИМУЛЯЦИОНЫЙ (від лат. stimulatio, *-onis, f*: від stimulo – збуджую, заохочую) спонукний, спонукливий, спонуканнєвий, заохотний, заохотливий, заохоченнєвий, стимуляційний; (рос. побудительный, поощрительный).

СТИМУЛЯЦИЯ (лат. stimulatio, *-onis, f*: від stimulo – збуджую, заохочую) /*докон.*/ спонука, спонукання, заохота, заохочення; /*недок.*/ спонукування, заохочування, стимулювання, стимуляція; (рос. /*докон.*/ побуждение, поощрение; /*недок.*/ побуждание, поощряние).

СТИРАНИЕ (лат. trituratio, *-onis, f*) 1. стирання; 2. прання.

СТИРКА () прання.

СТИСКИВАНИЕ () стискування.

СТОИТ () варто, вартує.

СТОИТ () стоїть.

СТОЙКИЙ (лат. perpetuus, *-a, -um*; persistens, *-entis*) стійкий.

СТОК () стік, *-току*, стікання.

СТОЛБ (лат. columna, *-ae, f*) стовп.

СТОЛБНЯК (лат. tetanus, *-i, m*) правець, *-вця.*

СТОЛБНЯЧНЫЙ (лат. tetanicus, *-a, -um*) правцевий.

СТОЛКНУТЬ () зштовхнути, зіштовхнути.

СТОЛОВАЯ () 1./*іменник*/ їдальня; 2./*прикм.*/ столова /*вода*/.

-СТОМА (лат. -stoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід) -звуст, -звустя, -співсполука, -співсполучення, -стома.

СТОМАТ- (лат. stomat-, stomato-: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід) рото-, стомат-; /*див. тж* ***СТОМАТО-***/.

СТОМАТИТ (лат. stomatitis, *-tidis, f*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста, вустя; отвір, прохід) ротовиця, ротозапал, ротозапалення, стоматит; (словац. zápal ústnej sliznice).

СТОМАТИТ, АФТОЗНЫЙ (лат. stomatitis aphthosa) висплявиця, афтозний [висплявковий] стоматит [ротовиця, ротозапал, ротозапалення].

СТОМАТО- (лат. stomato-, stomat-: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід) рото-, стомато-; /*див. тж* ***СТОМАТ-***/.

СТОМАТОЛОГ (лат. stomatologus, *-i, m*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід + λογος logos – слово, вчення, наука, знання; medicus dentium) зубар, зубник, зубівник, зуболікар, ротник, ротівник, ротознавець, *-вця*, ротолікар, стоматолог; /*жін.*/ зубарка, зубниця, зубівниця, зуболікарка, ротниця, ротівниця, ротознавиця, ротолікарка, стоматологиня; (рос. зубник; анґ. dentist; яп. haisha, shika'i (shi)).

СТОМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. stomatologicus, *-a, -um*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) зубарський, зубничий, зубівничий, зуболікарський, зуболікувальний, ротничий, ротівничий, ротознавчий, ротолікарський, стоматолоґічний.

СТОМАТОЛОГИЯ (лат. stomatologia, *-ae, f*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) зубарство, зубництво, зубівництво, зуболікарство, зуболікарювання, зуболікування, ротництво, ротівництво, ротознавство, ротолікарство, ротолікарювання, стоматолоґія; (анґ. dentistry).

СТОМАТОЛОГ-ХИРУРГ (лат. stomatologus-chirurgus) зубар-різальник, зубник-різальник, зубівник-різальник, зуболікар-різальник, ротник-різальник, ротівник-різальник, ротознавець-різальник, стоматолоґ-хірург; /*жін.*/ зубарка-різальниця, зубниця-різальниця, зубівниця-різальниця, зуболікарка-різальниця, ротниця-різальниця, ротівниця-різальниця, ротознавиця-різальниця, стоматолоґиня-хіруґиня; (анґ. surgeon-dentist [се:дж(е)н-дентіст]).

СТОМАТОМИКОЗ (лат. stomatomycosis, *-is, f*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід) пліснявка, висплявка, ротопліснявка, ротовисплявка, стоматомікоз; (рос. молочница).

СТОМАТОРРАГИЯ (лат. stomatorrhagia, *-ae, f*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід) стоматораґія.

-СТОМИЯ (лат. -stomia, *-ae, f*: від гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вуста; вустя, отвір, прохід) -звустнення, -звустнювання, -співсполучення, -співсполучування, -стомія.

СТОН () стогін, *гону*.

СТОПА (лат. pes, *pedis, m*; planta, *-ae, f*) стопа, ступа, ступня; /*див. тж* ***СТУПНЯ***/.

СТОПА, КОНСКАЯ (лат. pes equinus) кінська (коняча) ступня (стопа).

СТОПА, ПЛОСКАЯ (лат. pes planus) пласка ступня (стопа).

СТОПА, ПОЛАЯ (лат. pes excavatus; s. arcuatus; s. cavus) порожниста (порожнинна) ступня (стопа).

СТОРОНА (лат. latus, *-eris, n*) бік, сторона.

СТОШНИТЬ () знудити.

СТРАБИЗМ (лат. strabismus, *-i, m*: від гр. στραβος strabos – косий; heterotropia, *-ae, f*) зиз, зизоочча, зизокість, *-кості*, косоочча, косоокість, *-кості*, кривоочча, кривоокість, *-кості*, страбізм; (рос. косоглазие; словац. škúlenie).

СТРАБИЗМ, ДИВЕРГЕНТНЫЙ (лат. strabismus divergens; strabismus externus; exotropia, *-ae, f*) розбіжна зизоокість [косоокість] диверґентний страбізм; (рос. расходящееся косоглазие).

СТРАБИЗМ, КОНВЕРГЕНТНЫЙ(лат. strabismus convergens; rhinopia, *-ae, f*) збіжна зизоокість [косоокість], конверґентний страбізм; (рос. сходящееся косоглазие).

СТРАБИЗМ, КОНВЕРГЕНТНЫЙ ЛАТЕНТНЫЙ (лат. strabismus convergens latens; esophoria, *-ae, f*) збіжна зизоокість [косоокість], латентний конверґентний страбізм; (рос. скрытое сходящееся косоглазие).

СТРАБИЗМ, КОНВЕРГЕНТНЫЙ МАНИФЕСТИРУЮЩИЙ (лат. strabismus convergens manifestus; esotropia, *-ae, f*) явна збіжна зизоокість [косоокість], маніфестуючий [маніфестувальний] конверґентний страбізм; (рос. явное сходящееся косоглазие).

СТРАБИЗМИЧЕСКИЙ (лат. strabismicus, *-a, -um*; strabisticus, *-a, -um*) зизий, зизоокий, косоокий, кривоокий, страбізмічний; (рос. косоглазый).

СТРАБИСТИЧЕСКИЙ (лат. strabisticus, *-a, -um*; strabismicus, *-a, -um*) зизий, зизоокий, косоокий, кривоокий, страбістичний; (рос. косоглазый).

СТРАДАЛЬЧЕСКИЙ () страдницький, страждальний, страждальницький.

СТРАДАНИЕ (лат. affectio, *-onis, f*; mallum, *-i, n*) страждання.

СТРАДАТЬ () страждати, потерпати.

СТРАНГУЛЯЦИОННЫЙ (лат. strangulationis, *-e*: від strangulatio, *-onis, f* – защемлення, здушення, задушення: від strangulo – душу, давлю) защемний, защемлювальний, здушний, здушувальний, задушівний, задушувальний, задавлівний, задавлювальний, странгуляційний; (рос. ущемляющий, удушающий).

СТРАНГУЛЯЦИЯ (лат. strangulatio, *-onis, f*: від strangulo – душу, давлю) защемлення, здушення, задушення, задавлення, странгуляція; (рос. ущемление, удушение).

СТРАНГУРИЯ (лат. stranguria, *-ae, f*) странґурія.

СТРАНСТВИЕ (лат. migratio, *-onis, f*) мандри, мандрівка.

СТРАНСТВОВАНИЕ (лат. migratio, *-onis, f*) мандрування.

СТРАНСТВУЮЩИЙ (лат. migrans, *-antis*) мандрівний, мандрувальний, мандруючий, що/який мандрує.

СТРАТИГРАФИЯ (лат. stratigraphia, *-ae, f*; tomographia, *-ae, f*: від stratum, *-i, n* – шар, пласт, верства) стратиґрафія.

СТРАТИФИКАЦИЯ (лат. stratificatio, *-onis, f*: від stratum, *-i, n* – шар, пласт, верства) розшарування, стратифікація; (рос. расслоение; пол. nawarstwienie, uwarstwienie).

СТРАХ (лат. pavor, *-oris, m*) страх, острах.

СТРАХ БОЛЕЗНЕЙ (лат. pathophobia, *-ae, f*) хворобострах, хворобоострах, хворобобояння, хворобобоязкість, *-кості*, страх хворіб (хвороб).

СТРАХ, БОЛЕЗНЕННЫЙ (лат. phobia, *-ae, f*) хворобливострах, хворобливий страх.

СТРАХ БОЛЕЗНИ СЕРДЦА (лат. cardiophobia, *-ae, f*) серцехворо(бо)боязнь, серцехворо(бо)боясть, серцехворо(бо)боязніcть, *-ності*, серцехворо(бо)боязкість, *-кості*, серцехворо(бо)бояння, серцехворо(бо)страх, серцехворо(бо)острах, серцехворо(бо)жах, серцехворо(бо)ляк, серцехворо(бо)лячність, *-ності*, страх хвороби серця.

СТРАХ БОЛИ */ПЕРЕД БОЛЬЮ/* (лат. odynophobia, *-ae, f*) болебоязнь, болебоясть, болебоязність, *-ності*, болебоязкість, *-кості*, болебояння, болестрах, болеострах, болежах, болеляк, болелячність, *-ності*, нав'язливий страх болю */перед болем/*.

СТРАХ ЛЮДЕЙ (лат. anthropophobia, *-ae, f*) людобоязнь, людобоясть, людобоязність, *-ності*, людобоязкість, *-кості*, людобояння, людострах, людоострах, людожах, людоляк, людолячність, *-ності*, страх людей.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ (лат. phobia, *-ae, f*) нав'язливий страх.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ ВЫСОКИХ МЕСТ (лат. acrophobia, *-ae, f*) висотобоязнь, висотобоясть, висотобоязність, *-ності*, висотобоязкість, *-кості*, висотобоячність, *-ності*, висотобояння, висотострах, висотоострах, висотожах, висотоляк, висотолячність, *-ності*, нав'язливий страх високих місць.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ ЖИВОТНЫХ (лат. zoophobia, *-ae, f*) тваринобоязнь, тваринобоясть, тваринобоязність, *-ності*, тваринобоязкість, *-кості*, тваринобояння, тваринострах, тваринoострах, тваринoжах, тваринoляк, тваринолячність, *-ності*, нав'язливий страх тварин.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ МОРЯ (лат. thalassophobia, *-ae, f*) моребоязнь, моребоясть, моребоязність, *-ності*, моребоязкість, *-кості*, моребояння, морестрах, мореострах, морежах, мореляк, морелячність, *-ності*, нав'язливий страх моря.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ ОСТАТЬСЯ В ЗАКРЫТОМ ПОМЕЩЕНИИ (лат. claustrophobia, *-ae, f*) закритобоязнь, закритобоясть, закритобоязність, *-ності*, закритобоязкість, *-кості*, закритобояння, закритострах, закритоострах, закритожах, закритоляк, закритолячність, *-ності*, нав'язливий страх залишитись у закритому приміщенні.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ ОТРАВЛЕНИЯ (лат. toxicophobia, *-ae, f*) отруєбоязнь, отруєбоясть, отруєбоязність, *-ності*, отруєбоязкість, *-кості*, отруєбояння, отруєстрах, отруєострах, отруєжах, отруєляк, отруєлячність, *-ності*, нав'язливий страх отруєння.

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ РАКА (лат. carcinophobia, *-ae, f*) ракобоязнь, ракобоясть, ракобоязність, *-ності*, ракобоязкість, *-кості*, ракобояння, ракострах, ракоострах, ракожах, раколяк, раколячність, *-ності*, пістрякобоязнь, пістрякобоясть, пістрякобоязність, *-ності*, пістрякобоязкість, *-кості*, пістрякобояння, пістрякострах, пістрякоострах, пістрякожах, пістряколяк, пістряколячність, *-ності*, нав'язливий страх рака (пістряка).

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ СИФИЛИСА (лат. syphilophobia, *-ae, f*) пранцебоязнь, пранцебоясть, пранцебоязність, *-ності*, пранцебоязкість, *-кості*, пранцебояння, пранцестрах, пранцеострах, пранцежах, пранцеляк, пранцелячність, *-ності*, нав'язливий страх сифілісу (пранців).

СТРАХ, НАВЯЗЧИВЫЙ СМЕРТИ (лат. thanatophobia, *-ae, f*) смертебоязнь, смертебоясть, смертебоязність, *-ності*, смертебоязкість, *-кості*, смертебояння, смертестрах, смертеострах, смертежах, смертеляк, смертелячність, *-ності*, нав'язливий страх смерті.

СТРАХ, НОЧНОЙ (лат. pavor nocturnus) нічний страх.

СТРАХ, ПАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. phobia, *-ae, f*) патолоґічний (хворобливий) страх.

СТРАХОВАНИЕ () убезпечення, страхування.
СТРЕЛОВИДНЫЙ (лат. sagittalis, *-e*) стрілуватий, стрілоподібний.
СТРЕЛЯЮЩИЙ () стріляючий; (пол. strzelający).
СТРЕМИТЕЛЬНЫЙ (лат. praecipitatus, *-a, -um*) стрімкий.
СТРЕМЛЕНИЕ () потяг, поривання.
СТРЕМЯ (лат. stapes, *-edis, m*) стремено.
СТРЕМЯННЫЙ, СТРЕМЕННОЙ (лат. stapedius, *-a, -um*) стременний.
СТРЕПТО- (лат. strepto-: від Streptococcus, *-i, m* – ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ланцюжнико-, ланцюгокульце-, стрепто-.
СТРЕПТОДЕРМИЯ (лат. streptodermia, *-ae, f*: від Streptococcus, *-i, m* – ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода + лат. -dermia, *-ae, f*: від гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, оболонка, плівка) ланцюжникошкір'я, ланцюжникошкірість, *-рості*, ланцюжникошкірність, *-ності*, ланцюгокульцешкір'я, ланцюгокульцешкірість, *-рості*, ланцюгокульцешкірність, *-ності*, стрептодермія.
СТРЕПТОКОКК (лат. Streptococcus, *-i, m*: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок; (пол. paciorkowiec; яп. rensajokyukin).
СТРЕПТОКОККОВАЯ ФЛЕГМОНА (лат. phlegmona streptococcica; phlegmona streptogenes; streptococcia phlegmonosa; streptococcosis phlegmonosa) ланцюжниковий (ланцюгокульчий, ланцюгокульцевий) бех (гнійниця, гнойовиця), стрептококова флеґмона; (пол. ropowica paciorkowcowa); /*див. тж* ***СТРЕПТОКОКЦИЯ, ФЛЕГМОНОЗНАЯ***/.
СТРЕПТОКОККОВЫЙ (лат. streptococcicus, *-a, -um*: від Streptococcus, *-i, m* – ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ланцюжниковий, ланцюгокульчий, ланцюгокульцевий, стрептококовий; (пол. paciorkowcowy).
СТРЕПТОКОККОЗ (лат. streptococcosis, *-is, f*: від Streptococcus, *-i, m* – ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода; streptococcia, *-ae, f*) ланцюжників'я, ланцюжниковість, *-вості*, ланцюгокульчів'я, ланцюгокульцевість, *-вості*, стрептококоз; (пол. zakażenie paciorkowcowe).
СТРЕПТОКОКЦЕМИЯ (лат. streptococcaemia, *-ae, f*: від Streptococcus, *-i, m* – ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода) ланцюжникокрів'я, ланцюжникокровність, *-ності*, ланцюгокульчокрів'я, ланцюгокульцекровність, *-ності*, стрептококцемія; (пол. posocznica paciorkowcowa).
СТРЕПТОКОКЦИЯ (лат. streptococcia, *-ae, f*: від Streptococcus, *-i, m* – ланцюжник, ланцюгокулець, *-льця*, стрептокок: від гр. στρεπτος streptos – ланцюг, ланцюжок + κοκκος kokkos – зерно, ягода; streptococcosis, *-is, f*) ланцюжників'я, ланцюжниковість, *-вості*, ланцюгокульчів'я, ланцюгокульцевість, *-вості*, стрептококція; (пол. zakażenie paciorkowcowe).
СТРЕПТОКОКЦИЯ, ФЛЕГМОНОЗНАЯ (лат. streptococcia phlegmonosa; streptococcosis phlegmonosa; phlegmona streptococcica; phlegmona streptogenes) бехове (гнійницеве, гнойовицеве) ланцюжників'я (ланцюжниковість, *-вості*, ланцюгокульчів'я, ланцюгокульцевість, *-вості*), флеґмонозна стрептококція; (пол. ropowica paciorkowcowa); /*див. тж* ***СТРЕПТОКОККОВАЯ ФЛЕГМОНА***/.
СТРЕСС (анґ. stress – напруга) напряг, напруг, напруга, напружжя, напруження, напруженість, *-ності*, стрес.
СТРЕССИРОВАТЬ (від анґ. stress – напруга) напряжитись, напруговіти, напружніти, напружжіти, напруженіти, напруженісніти, стресувати; /*див. тж* ***СТРЕССОВАТЬ***/.
СТРЕССОВАТЬ (від анґ. stress – напруга) напряжитись, напруговіти, напружніти, напружжіти, напруженіти, напруженісніти, стресувати; /*див. тж* ***СТРЕССИРОВАТЬ***/.
СТРЕССОВЫЙ (від анґ. stress – напруга) напряжний, напряговий, напружний, напруговий, напружний, напруженнєвий, напруженісний, стресовий.
СТРЕССОР (від анґ. stress – напруга) напрягач, напругувач, напруговик, напружник, напруженник, напруженісник, стресор.
СТРИАРНЫЙ (лат. striaris, *-e*: від stria, *-ae, f* – смуга) смуговий, стріарний.
СТРИГУЩИЙ (лат. tonsurans, *-antis*) стригучий.
СТРИГУЩИЙ ЛИШАЙ () стрижець, *-жця*.
СТРИДУЛЁЗНЫЙ (лат. stridulosus, *-a, -um*) свистючий, свистячий, шиплячий, шипучий, сичавий, стридульозний; (рос. свистящий, шипящий).
СТРИКТУРА (лат. strictura, *-ae, f*: від strigo – стискаю; coarctatio, *-onis, f*) стягнення, звуження, звузіння, стриктура.
СТРИХНИЗМ (лат. strychnismus, *-i, m*) стрихнізм.
СТРОЕНИЕ (лат. structura, *-ae, f*) будова; будівля.
СТРОЙНЫЙ (лат. gracilis, *-e*) стрункий.

СТРОМА (лат. stroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. στρωμα – підстилка) кістяк, основа, підстава, строма; (рос. остов, основа).
СТРОМАЛЬНЫЙ (лат. stromalis, *-e*) стромальний.
СТРОНЦИЙ (лат. strontium, *-ii, n*; Sr: від стронціантит – мінерал класу карбонатів: від назви села [містечка] Strontian [Стронціан, Строншен] у Шотландії) стронцій.
СТРОФУЛЮС (лат. strophulus, *-i, m*) строфулюс.
СТРУЙНО () струменево, струминно, струминово.
СТРУЙНЫЙ () струменевий, струминний.
СТРУКТУРА (лат. structura, *-ae, f* – будова, побудова, розміщення: від struo – будую, зводжу) будова, побудова, устрій, влаштування, структура; (рос. строение, устройство; словац., skladba).
СТРУКТУРАЛЬНЫЙ (лат. structuralis, *-e*) будівний, будовний, будововий, структуральний.
СТРУКТУРНЫЙ (лат. structuralis, *-e*) будівний, будовний, будововий, структурний.
СТРУМА (лат. struma, *-ae, f* – залозна [залозова] пухлина) воло, зоб, струма; (рос. зоб; словац. hrvol').
СТРУМИТ (лат. strumitis, *-tidis, f*) струміт.
СТРУМОЗНЫЙ (лат. strumosus, *-a, -um*) воловий, зобний, струмозний; (рос. зобный).
СТРУМЭКТОМИЯ (лат. strumectomia, *-ae, f*) воловитин, воловитинання, воловитнення, струмектомія.
СТРУНА (лат. chorda, *-ae, f*) струна.
СТРУНЕЦ (лат. Ascaris lumbricoideus) гострюк, аскарида; (пол. glista; словац. hlísta).
СТРУП (лат. crusta, *-ae, f*; eschara, *-ae, f*; sphacelus, *-i, m*) струп.
СТРУПНЫЙ () струпний.
СТРУЯ () струмінь, струмина.
СТРУЯ СИЛЬНАЯ () струм.
СТРУЯ ТОНКАЯ () цівка.
СТРЯХИВАТЬ струшувати, стріпувати.
СТУДЕНИСТЫЙ (лат. gelatinosus, *-a, -um*) драглистий; (словац. huspeninový).
СТУДЕНЬ () драглі.
СТУДНЕВИДНЫЙ (лат. gelatinosus, *-a, -um*) драглюватий, драглеподібний; (словац. huspeninovitý).
СТУК () стукіт, *-коту*, стук.
СТУЛ 1.(лат. defaecatio, *-onis, f*; sedes, *-is, f*) випорожнення; 2.() стілець, *-льця*.
СТУЛ ДЁГТЕОБРАЗНЫЙ (лат. melaena, *-ae, f*) дьогтьоподібні випорожнення.
СТУЛ ЖИРНЫЙ, МАСЛЯНЫЙ (лат. steatorrhoea, *-ae, f*) жирні (масляні) випорожнення.
СТУПЕНЧАТОСТЬ () східчастість, *-тості*.
СТУПНЯ (лат. planta, *-ae, f*; pes, *pedis, m*) ступня; */див. тж* ***СТОПА****/*.
СТУПОР (лат. stupor, *-oris, m* – заціпеніння) безчуть, безчуття, безчутність, *-ності*, остовпіння, заціпеніння, оціпеніння, оглушення, оглушеність, *-ності*, ступор; (рос. безчувствие, остолбенение, оцепенение, оглушение, отупение, неподвижность; пол. osłupienie, odrętwienie, odurzenie, ogłuszenie).
СТЫД () сором.
СТЯГИВАНИЕ (лат. constrictio, *-onis, f*) стягнення, стягування.
СТЯГИВАЮЩИЙ (лат. adstrigens, *-entis*) 1.*/прикм./* стягувальний, стягуючий; 2.*/дієприкм./* що (який) стягує, що (який) стягає.
СУБ- (лат. sub-) під-, неповно-, суб-.
СУБАКВАЛЬНЫЙ (лат. subaqualis, *-e*; subaquaticus, *-a, -um*) підводний, субаквальний; (рос. подводный).
СУБАКУТНЫЙ (лат. subacutus, *-a, -um*) підгострий, субакутний; (рос. подострый).
СУБАРАХНОИДАЛЬНЫЙ (лат. subarachnoid(e)alis, *-e*) підпавутинний, субарахноїдальний; (рос. подпаутинный).
СУБАЦИДИТАС (лат. subaciditas, *-atis, f*; hypochlorhydria, *-ae, f*) недокислотність, *-ності*, кислотозниженість, *-ності*, субацидитас. Зменшення соляної кислоти у шлунковому сокові.
СУБАЦИДНОСТЬ (лат. subaciditas, *-atis, f*; hypochlorhydria, *-ae, f*) недокислотність, *-ності*, кислотозниженість, *-ності*, субацидність, *-ності*. Зменшення соляної кислоти у шлунковому сокові.
СУБДИАФРАГМАЛЬНЫЙ (лат. subdiaphragmalis, *-e*; subphrenicus, *-a, -um*) підперепновий, піддіафраґмальний, субдіафраґмальний; (рос. поддиафрагмальный; словац. podbránicový).
СУБДУРАЛЬНЫЙ (лат. subduralis, *-e*) субдуральний.
СУБИКТЕРИЧНОСТЬ (лат. subicterus, *-i, m*) жовтавість, *-вості*, жовтявість, *-вості*, жовтуватість, *-тості*, жовтяничність, *-ності*, ледьжовтяничність, *-ності*, дожовтяничність, *-ності*, недожовтяничність, *-ності*, піджовтяничність, *-ності*, субіктеричність, *-ності*.
СУБИКТЕРИЧНЫЙ (лат. subictericus, *-a, -um*) жовтавий, жовтявий, жовтуватий, ледьжовтяничний, дожовтяничний, недожовтяничний, піджовтяничний, субіктеричний.
СУБИКТЕРУС (лат. subicterus, *-i, m*) жовтавість, *-вості*, жовтявість, *-вості*, жовтуватість, *-тості*, ледьжовтяниця, дожовтяниця, недожовтяниця, піджовтяниця, субіктерус.
СУБИЛЕУС (лат. subileus, *-i, m*: від sub- – під- + ileus, *-i, m*: від гр. eileos – непрохідність кишечника (кишківника): від eileo – закривати, згортати) неповнокишконепрохідність, *-ності*, субілеус. Неповнонепрохідність кишечника (кишківника).
СУБИНВОЛЮЦИЯ (лат. subinvolutio, *-onis, f*) недозворотнення, недознерозвиток, недозвороторозвиток, субінволюція.

СУБКЛИНИЧЕСКИЙ (лат. subclinicus, *-a*, *-um*; subclinicalis, *-e*) недолікарняний, недолікарневий, недолічничний, недолічницевий, субклінічний.
СУБКОРТИКАЛЬНЫЙ (лат. subcorticalis, *-e*: від sub – під + cortex, *-icis* – кора) підкірковий, субкортикальний; (рос. подкорковый).
СУБЛЕЙКЕМИЯ (лат. subleukaemia, *-ae, f*) сублев/йкемія.
СУБЛИМАЦИЯ (лат. sublimatio, *-onis, f*: від sub-limare, *pp sublimatus* – піднімати) перегін, *-гону*, взгін, *-гону*, сублімація; (рос. возгонка).
СУБЛИМИРОВАТЬ (лат. sublimare: від sub-limare, *pp sublimatus* – піднімати) переганяти(сь), взганяти(сь), сублімувати.
СУБЛИНГВАЛЬНО () під'язиково, під язик, сублінґвально; (рос. подъязычно, под язык).
СУБЛИНГВАЛЬНЫЙ (лат. sublingualis, *-e*) під'язиковий, сублінґвальний; (рос. подъязычный).
СУБЛЮКСАЦИЯ (лат. subluxatio, *-onis, f*) підзвих, підвивих, неповнозвих, сублюксація; (рос. подвывих).
СУБМАКСИЛЛЯРНЫЙ (лат. submaxillaris, *-e*) під(верхньо)щелепний, під(верхньо)щелеповий, субмаксилярний; (рос. подверхнечелюстной).
СУБМАНДИБУЛЯРНЫЙ (лат. submandibularis, *-e*) підщелепний, підщелеповий, піднижньощелепний, піднижньощелеповий, субмандибулярний; (рос. подчелюстной, поднижнечелюстной).
СУБМУКОЗНЫЙ (лат. submucosus, *-a*, *-um*) підслизовий, субмукозний; (рос. подслизистый).
СУБОКЦИПИТАЛЬНЫЙ (лат. suboccipitalis, *-e*) підпотиличний, субокципітальний; (рос. подзатылочный).
СУБПЕРИОСТАЛЬНЫЙ (лат. subperiostalis, *-e*) підокістний, підокістевий, субперіостальний; (рос. поднадкостничный).
СУБПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ (лат. subperitonealis, *-e*: від subperitoneum, *-i, n* – підчеревина, підочеревина) підочеревинний, підочеревиновий, субперитонеальний; (рос. подбрюшинный).
СУБСЕРОЗНЫЙ (лат. subserosus, *-a*, *-um*) підсполучнотканинний, підсполучнотканиновий, підсерозний, субсерозний; (рос. подсоединительнотканный, подсерозный).
СУБСКАПУЛЯРНЫЙ (лат. subscapularis, *-e*) підлопатковий, субскапулярний; (рос. подлопаточный).
СУБСКРИПЦИЯ (лат. subscriptio, *-onis, f*) субскрипція.
СУБСТАНЦИЯ (лат. substantia, *-ae, f* – наявність, сутність) основа, сутність, *-ності*, утвір, утворення, твориво, речовина, субстанція; (рос. основа, образование, вещество; словац. vec).
СУБСТИТУЦИЯ (лат. substitutio, *-onis, f*) замісноліковування, субституція. Замісна терапія (лікування).
СУБСТРАТ (від лат. substratum – підстилка) живина, речовина, субстрат. Живильна речовина.
СУБУНГВАЛЬНЫЙ (лат. subungualis, *-e*) піднігтьовий, субунґвальний; (рос. подногтевой; пол. podpaznokciowy).
СУБФЕБРИЛИТЕТ (нім. Subfebrilität; лат. subfebrilitas, *-atis, f*) догарячка, догарячковість, *-вості*, недогарячка, недогарячковість. *-вості*, підгарячка, підгарячковість, *-вості*, субфебрилітет.
СУБФЕБРИЛЬНОСТЬ (лат. subfebrilitas, *-atis, f*) догарячковість, *-вості*, недогарячковість, *-вості*, підгарячковість, *-вості*, субфебрильність, *-ності*.
СУБФЕБРИЛЬНЫЙ (лат. subfebrilis, *-e*) догарячковий, недогарячковий, підгарячковий, субфебрильний; (пол. podgorączkowy).
СУБЪЕКТ (від лат. subjectum – підкладене) 1. підмет; 2. особа, особистість, *-ності*, суб'єкт; (рос. 1. подлежащее; 2. лицо, личность).
СУБЪЕКТИВНЫЙ (лат. subjectivus, *-a*, *-um* – підметовий) особистий, особистісний, суб'єктивний; (рос. личный, личностный).
СУГГЕСТИБИЛЬНОСТЬ (лат. suggestibilitas, *-atis, f*) навійність, *-ності*, навіюваність, *-ності*, суґестибільність, *-ності*; (рос. внушаемость).
СУГГЕСТИБИЛЬНЫЙ (лат. suggestibilis, *-e*) навійний, навіюваний, суґестибільний. Той, що піддається навіюванню, впливу; (рос. внушаемый).
СУГГЕСТИВНОСТЬ (лат. suggestivitas, *-atis, f*) 1. навіяність, *-ності*; 2. навіювальність, *-ності*, суґестивність, *-ності*; (рос. внушённость).
СУГГЕСТИВНЫЙ (лат. suggestivus, *-a*, *-um*) 1. навіяний, вселений, викликаний; 2. навіювальний, навіюючий, суґестивний; (рос. 1. внушённый; 2. внушающий).
СУГГЕСТИЯ (лат. suggestio, *-onis, f*: від suggero навчаю, навіюю) навій, навія, навіяння, навівання, навіювання, вселяння, вплив, суґестія; (рос. внушение).
-СУДАТ (лат. -sudatum, *-i, n*: від sudare – сочитись, просочуватись; потіти, пропотівати: від sudo – потію) -піт, *-поту*, -сік, -судат; (пол. -sięk).
-СУДАЦИЯ (лат. -sudatio, *-onis, f*: від sudare – сочитись, просочуватись; потіти, пропотівати: від sudo – потію) -пітнення, -потівання, -сікання, -сочування, -судація; (рос. -потевание; пол. -sączanie, -siąkanie).
СУДЕБНОМЕДИЦИНСКИЙ (лат. forensis, *-e*) судоволікарський, судовомедичний.
СУДЕБНЫЙ (лат. forensis, *-e*) судовий.
СУДОВОЙ (лат. navicularis, *-e*) судновий; (словац. člnkový; člnkovitý).
СУДОРОГА (лат. convulsio, *-onis, f*) судома, перелога, корч, скорч.

СУДОРОГА МЫШЕЧНАЯ (лат. myospasmus, *-i, m*) м'язокорч, м'язоскорч, м'язостиск, м'язосудома, м'язова судома.
СУДОРОГА ПИСЧАЯ (лат. graphospasmus, *-i, m*) писальнокорч, писальноскорч, писальностиск, писальносудома, писароскорч, писаростиск, писаросудома, писальна (писарська) судома.
СУДОРОГИ () судоми, судомлення, перелоги, корчі, скорчі.
СУДОРОЖНЫЙ (лат. convulsivus, *-a, -um*; spasmodicus, *-a, -um*; spasticus, *-a, -um*) судомний, скорчовий, корчовий, корчівний.
СУЖЕНИЕ (лат. stenosis, *-is, f*; strictura, *-ae, f*; coarctatio, *-onis, f*; constrictio, *-onis, f*) звуження.
СУЖЕНИЕ */КАНАЛОВ ИЛИ ОТВЕРСТИЙ/* (лат. stenosis, *-is, f*) звуз, звузіння, звуження */каналів (проток) чи отворів/*.
СУЖЕНИЕ БРОНХА (лат. bronchostenosis, *-is, f*) дишкозвуз, дишкозвузіння, дишкозвуження, звуження бронху (дишки).
СУЖЕНИЕ КРОВЕНОСНЫХ СОСУДОВ (лат. vasoconstrictio, *-onis, f*) судинозвуз, судинозвузіння, судинозвуження, звуження кровоносних судин.
СУЖЕНИЕ ПИЩЕВОДА (лат. oesophagostenosis, *-is, f*) стравоходозвуз, стравоходозвузіння, стравоходозвуження, звуження стравоходу.
СУЖЕНИЕ ПРИВРАТНИКА ЖЕЛУДКА (лат. pylorostenosis, *-is, f*) воротарозвуз, заворітникозвуження, брамникозвуз, прибрамникозвуження, звуз (звуження) воротаря (заворітника, брамника, прибрамника).
СУЖЕНИЕ ТРАХЕИ (лат. tracheostenosis, *-is, f*) дишникозвуз, дишникозвуження, дишникозвужування, дишнезвуз, дишнезвуження, дишнезвужування, дихавкозвуз, дихавкозвуження, дихавкозвужування, звуз (звуження, звужування) дишника (дишні, дихавки, дихального горла, трахеї).
СУИЦИД (лат. suicidum, *-i, n*) самогубство, самовбивство, суїцид; (рос. самоубийство).
СУИЦИДАЛЬНЫЙ (лат. suicidalis, *-e*) самогубський, самовбивчий, суїцидальний; (рос. самоубийственный).
СУККУЛЕНТНЫЙ (лат. succulentus, *-a, -um*: від succus, *-i, m* – сік, */Р. соку/*) набряклий, набрезклий, соковитий, сукулентний; (рос. набухший, отёчный, сочный).
СУКРОВИЦА (лат. ichor, *-oris, m*) сукроватиця, сукровиця.
СУКРОВИЧНЫЙ (лат. ichorosus, *-a, -um*) сукроватицевий, сукровичний.
СУЛЬКУС (лат. sulcus, *-i, m*) борозна, борозенка, борозонька, скорода, рівчак, рівчик, рівчачок, сулькус; (рос. борозда).
СУМАСШЕДШИЙ 1.*/прикм./* (лат. insanus, *-a, -um*) божевільний; 2.*/імен./* (лат. insanus, *-i, m*) божевільний.
СУМАСШЕДШИЙ ДОМ () божевільня.
СУМАСШЕСТВИЕ (лат. alienatio mentis) божевілля.
СУМЕРЕЧНЫЙ () сутінковий.
СУМКА (лат. bursa, *-ae, f*; capsula, *-ae, f*) торба, сумка.
СУММА (лат. summa – сукупність) добуток, сукупність, *-ності*, сума.
СУММАЦИЯ (лат. summatio, *-onis, f*: від summa – сукупність) */докон./* добуток, усукупнення; */недок./* додавання, сукупнення, усукупнювання, підсумовування, сумація.
СУММИРОВАНИЕ (лат. summatio, *-onis, f*: від summa – сукупність) */недок./* додавання, сукупнення, усукупнювання, підсумовування; (словац. sčitanie).
СУММИРОВАННЫЙ (від лат. summatio, *-onis, f*: від summa – сукупність) */докон./* доданий, усукупнений, підсумований; */недок./* додаваний, сукупнений, усукупнюваний, підсумовуваний.
СУММИРОВАТЬ (лат. summare: від summa – сукупність) */докон./* додати, усукупнити, підсумувати; */недок./* додавати, сукупнити, усукупнювати, підсумовувати; (словац. sčítat').
СУММИРОВАТЬСЯ (лат. summare: від summa – сукупність) */докон./* додатись, усукупнитись, підсумуватись; */недок./* додаватись, сукупнитись, усукупнюватись, підсумовуватись; (словац. sčítat' sa).
СУММИРУЕМЫЙ (від лат. summatio, *-onis, f*: від summa – сукупність) 1.*/прикм./* додавуваний, сукупнюваний, усукупнюваний, підсумовуваний; 2.*/дієприкм./* що додається, що усукупнюється, що підсумовується.
СУМРАЧНОСТЬ () хмурість, *-рості*, похмурість, *-рості*, понурість, *-рості*.
СУПЕР- (лат. super-) над-, понад-, супер-. Префікс (прирісток), що означає зверхність, найвищу якість, посилену дію.
СУПЕРАКУТНЫЙ (лат. superacutis, *-e*) суперакутний.
СУПЕРИНФЕКЦИЯ (лат. superinfectio, *-onis, f*) надзараза, понадзараза, суперінфекція.
СУПЕРФЕКУНДАЦИЯ (лат. superfecundatio, *-onis, f*) надзапліднення, суперфекундація; (рос. сверхоплодотворение).
СУПЕРФЕТАЦИЯ (лат. superfetatio, *-onis, f*) надзачаття, суперфетація; (рос. сверхзачатие).
СУПЕРФИЦИАЛЬНЫЙ (лат. superficialis, *-e*: від superficies, *-ei, f* – поверхня) поверхневий, поверховий, суперфіціальний; (рос. поверхностный).
СУПЕРЦИЛИАРНЫЙ (лат. superciliaris, *-e*: від supercilium, *-i, n* – брова) надбрівний, надбровний, суперциліарний; (рос. надбровный).

СУПИНАТОР (лат. supinator, *-oris, m*: від supinare, *pp. supinatus* – перекидати, перевертати, відкидати назад: від supino – перекидаю, перевертаю, відкидаю назад) відвертач, вивертач, вивертувач, супінатор. 1. М'яз; 2. Устілка для взуття при плоскостопості.

СУПИНАЦИЯ (лат. supinatio, *-onis, f*: від supinare, *pp. supinatus* – перекидати, перевертати, відкидати назад: від supino – перекидаю, перевертаю, відкидаю назад) відвертання, вивертання, вивернення, супінація. Повертання назовні.

СУППОЗИТОРИЙ (лат. suppositorium, *-ii, n* – те, що міститься внизу: від supponere, *pp. suppositus* – ставити під) мильце, свічка, лікосвічка, супозиторій. Лікова (лікарська) свічка; (рос. мыльце, свечка; нім., Stuhlzäpfchen).

СУППРЕССИЯ (лат. suppresio, *-onis, f*: від sup-primere, pp. sup-presus - притискати, затримувати, зупиняти) затрим, затримка, придушення, пригнічення, гальмування, припин, припинення; припиняння, супресія; (рос. задержка, подавление, торможение, прекращение; нім., Unterdrückung).

СУППУРАТИВНЫЙ (лат. suppurativus, *-a, -um*: від sup-purare, *pp. sup-puratus* – нагноюватись, гноїтися) гнійний, гнойовий, гнояний, гнійливий супуративний. Утворюючий або виділяючий гній; (рос. гнойный, гнойливый, гноящийся; нім., eitrig, eiterig).

СУППУРАЦИЯ (лат. suppuratio, *-onis, f*: від sup-purare, *pp. sup-puratus* – нагноюватись, гноїтися) 1. нагній, нагноєння; 2. гноїння, гноєння; 3. гнойотіч, *-течі*, гнойотік, гнойотеча, супурація. Утворення або виділення гною; (рос. нагноение; гноение; гноетечение; нім., Eiterung, Vereiterung).

СУППУРИРУЮЩИЙ (лат. suppurativus, *-a, -um*: від sup-purare, *pp. sup-puratus* – нагноюватись, гноїтися) 1.*/прикм./* гнійний, гнойовий, гнояний, гнійливий супуруючий; 2.*/дієприкм./* що гноїться. Утворюючий або виділяючий гній; (рос. гнойный, гнойливый, гноящийся; нім., eitrig, eiterig).

СУПРАВАГИНАЛЬНЫЙ (лат. supravaginalis, *-e*) надпіхвовий, надпіхвинний, суправаґінальний; (рос. надвлагалищный).

СУПРАКЛАВИКУЛЯРНЫЙ (лат. supraclavicularis, *-e*) надключицевий, надключичний, супраклавікулярний; (рос. надключичный).

СУПРАМАЛЛЕОЛЯРНЫЙ (лат. supramalleolaris, *-e*) супрамалеолярний.

СУПРАМАРГИНАЛЬНЫЙ (лат. supramarginalis, *-e*) надкрайовий, надкрайковий, супрамарґінальний; (рос. надкраевой).

СУПРАОРБИТАЛЬНЫЙ (лат. supraorbitalis, *-e*) надочицевий, надочневий, надочноямковий, надорбітальний, супраорбітальний; (рос. надглазничный).

СУПРАПАТЕЛЛЯРНЫЙ (лат. suprapatellaris, *-e*) надколінний, надколіновий; надпанівковий, наднаколінний, понаднадколінний, наднаколіновий, понаднадколіновий, наднаколінцевий, наднаколінковий, понаднадколінковий, понаднадколінниковий, супрапателярний; (рос. надколенный).

СУПРАРЕНАЛЬНЫЙ (лат. suprarenalis, *-e*) наднирковий, супраренальний; (рос. надпочечный)

СУПРАСКАПУЛЯРНЫЙ (лат. suprascapularis, *-e*) надлопатковий, супраскапулярний; (рос. надлопаточный)

СУПРАСПИНАЛЬНЫЙ (лат. supraspinalis, *-e*) надостюковий, надостюкуватий, супраспінальний.

СУПРУГ () чоловік, муж.

СУПРУГА () дружина, жінка.

СУРДОЛОГИЯ (лат. surdologia, *-ae, f*: від surdus – глухий + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) глухівництво, глухознавство, слухівництво, слухознавство, розладослухівництво, розладослухознавство, нечуївництво, нечуєзнавство, сурдологія. Розділ медицини, що вивчає розлади слуху.

СУРОВЫЙ (лат. severus, *-a, -um*) суворий.

СУРЬМА (лат. stibium, *-ii, n*; Sb) сурма; (словац. antimón).

СУСПЕКТНЫЙ (лат. suspectus, *-a, -um*) сумнівний, підозрілий, суспектний; (рос. сомнительный, подозрительный).

СУСПЕНЗИЯ (лат. suspensio, *-onis, f*: від suspendo – підвішую) завись, каламутина, суспензія; (рос. взвесь).

СУСПЕНЗОРИЙ (лат. suspensorium, *-ii, n*: від suspensus – підвішений) підвіс, підвісник, підвішувач, підтримувач, суспензорій.

СУСТАВ (лат. articulatio, *-onis, f*) суглоб; (словац. shyb).

СУСТАВ, БЕДРЕННЫЙ (лат. coxa, *-ae, f*) кульша, кульшовий суглоб.

СУСТАВ, ЛОЖНЫЙ (лат. pseudoarthrosis, *-is, f*; dysarthrosis, *-is, f*) лживосуглоб, несправжньосуглоб, нібисуглоб, лживий (несправжній, неправдивий) суглоб.

СУСТАВ, ТАЗОБЕДРЕННЫЙ (лат. coxa, *-ae, f*) кульша, кульшовий суглоб.

СУСТАВА, НЕПОДВИЖНОСТЬ (лат. ankylosis, *-is, f*) суглобонерухомість, *-мості*, нерухомість суглобу.

СУСТАВНАЯ БОЛЬ (лат. arthralgia, *-ae, f*) суглобобіль, *-болю*, суглобовий біль.

СУСТАВНАЯ ЖИДКОСТЬ (лат. synovia, *-ae, f*: від συν syn – з, разом + лат. ovum, *-i, n* – яйце, яєчна речовина) омастка, змасня, змаща, суглобозмазка, суглобомастка, суглобомастило, суглобомастиво, суглоборідина, синовіальна [суглобова] рідина; */див. тж* ***СИНОВИЯ, СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] СМАЗКА****/*.

СУСТАВНАЯ СМАЗКА (лат. synovia, *-ae, f*: від σύν syn – з, разом + лат. ovum, *-i, n* – яйце, яєчна речовина) омастка, змасня, змаща, суглобозмазка, суглобомастка, суглобомастило, суглобомастиво, суглоборідина, синовіальна [суглобова] рідина, суглобова змазка [омастка, омаста, мастило]; */див. тж* ***СИНОВИЯ, СИНОВИАЛЬНАЯ [СУСТАВНАЯ] ЖИДКОСТЬ/.***
СУСТАВНОЙ (лат. articularis, *-e*) суглобовий, суглобний; (словац. shybový).
СУТКИ () доба.
СУТОЧНЫЙ () добовий.
СУТУЛОСТЬ () сутулість, *-лості.*
СУТУРА (лат. sutura, *-ae, f*) шов, шво, сутура; (рос. шов).
СУФФОКАЦИЯ (лат. suffocatio, *-onis, f*) ядуха, задуха, задух, задушення, суфокація; (рос. удушье; удушение, задушение).
СУФФУЗИЯ (лат. suffusio, *-onis, f*) кровонаплив, синяк, синець, *-нця*, суфузія; (рос. кровоподтёк).
СУХОВОЗДУШНЫЙ () сухоповітряний.
СУХОЖИЛИЕ (лат. tendo, *-inis, m*) тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля; (словац. šl'acha).
СУХОЖИЛИЕ ПЛОСКОЕ ШИРОКОЕ (лат. aponeurosis, *-is, f*) розтужень, *-жня*, розтяг, плоске широке сухожилля [сухожилок, *-лка*, тужень, *-жня*]; (словац. šl'achovina).
СУХОЖИЛИЯ СШИВАНИЕ ИЛИ ШОВ (лат. tenorrhaphia, *-ae, f*) сухожилозшиття, зшивання чи шов сухожилля (сухожилка, тужня).
СУХОЖИЛЬНОЕ РАСТЯЖЕНИЕ (лат. aponeurosis, *-is, f*) розтужень, *-жня*, розтяг, сухожильне [сухожилкове, тужневе] розтягнення; (словац. šl'achovina).
СУХОЖИЛЬНЫЙ (лат. tendineus, *-a, -um*) тужневий, сухожилковий, сухожильний; (словац. šl'achový).
СУХОЙ (лат. siccus, *-a, -um*) сухий.
СУХОСТЬ (лат. xerosis, *-is, f*) сухість, *-хості.*
СУХОСТЬ ВО РТУ (лат. xerostomia, *-ae, f*) сухоротість, *-тості*, сухість у роті.
СУХОСТЬ ГЛАЗА (лат. xerophthalmia, *-ae, f*) сухоокість, *-кості*, сухість ока.
СУХОСТЬ КОЖИ (лат. xeroderma, *-atis, n /pl. -ata/*; xerodermia, *-ae, f*) сухошкіра, сухошкір'я, сухошкірість, *-рості*, шкіросухість, *-хості*, сухість шкіри.
СУХОСТЬ ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ (лат. xerosis, *-is, f*) сухість, патологічна (хворобива).
СУХОТКА (лат. tuberculosis, *-is, f*; phthisis, *-is, f*; tabes, *-is, f*) сухоти, сухотка, горбковиця; (словац. suchoty).
СУХОТКА СПИННАЯ (лат. tabes dorsalis) стрижосухоти, стрижнесухоти.
СУХОЩАВЫЙ () худорлявий, сухорлявий.
СУШИЛКА, СУШИЛО */пристрій/* () сушарка.
СУШИЛЬНЯ */приміщення/* () сушарня.
СУЩЕСТВЕННЫЙ (лат. essentialis, *-e*) істотний, суттєвий, посутній, сутній.
СУЩЕСТВО (лат. organismus, *-i, m*) істота.
СУЩЕСТВОВАНИЕ (лат. existentia, *-ae, f*) існування.
СУЩНОСТЬ () сутність, *-ності.*
СФЕНОИДАЛЬНЫЙ (лат. sphenoidalis, *-e*; sphenoides, *G. -is*; cuneiformis, *-e*) клинуватий, клинчастий, клинцюватий, клиноподібний, сфеноїдальний; (рос. клиновидный, клинообразный).
СФЕРА (лат. sphaera, *-ae, f*; sphera, *-ae, f*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля) 1. куля; 2. обшир, коло, область, сфера; (рос. шар).
СФЕРИЧЕСКИЙ (лат. sphaericus, *-a, -um*; sphericus, *-a, -um*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля; spheroideus, *-a, -um*; globosus, *-a, -um*) 1. кульовий; 2. кулястий, кулеподібний, сферичний; (рос. 1. шаровой; 2. шарообразный, шаровидный).
СФЕРО- (лат. sphaero-; sphero-: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля) кулясто-, куле-, сферо-.
СФЕРОИДНЫЙ (лат. sphaeroidus, *-a, -um*; sphaeroideus, *-a, -um*; spheroideus, *-a, -um*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля; sphericus, *-a, -um*; sphaericus, *-a, -um*; globosus, *-a, -um*) кулястий, кулеподібний, сфероїдний; (рос. шарообразный, шаровидный).
СФЕРОЦИТ (лат. sphaerocytum, *-i, n*; sphaerocytus, *-i, m*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина; anaemia sphaerocytica) кулясточервонокрівець, *-вця*, кулеклітинець, *-нця*, сфероцит. Еритроцит (червонокрівець) сферичної (кулястої) форми (вигляду).
СФЕРОЦИТАРНЫЙ (лат. sphaerocytaris, *-e*; sphaerocytalis, *-e*; sphaerocyticus, *-a, -um*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кулясточервонокрівцевий, кулеклітинцевий, сфероцитарний.
СФЕРОЦИТНЫЙ (лат. sphaerocytaris, *-e*; sphaerocytalis, *-e*; sphaerocyticus, *-a, -um*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кулясточервонокрівцевий, кулеклітинцевий, сфероцитний.
СФЕРОЦИТОЗ (лат. sphaerocytosis, *-is, f*: від гр. σφαιρα sphaira – м'яч, куля + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. -osis – незапальне захворювання; anaemia sphaerocytica) кулясточервонокрівців'я, кулясточервонокрівцевість, *-вості*, кулеклітинців'я, кулеклітинцевість, *-вості*, кулеклітиння, кулеклітинність, *-ності*, кулеклітинство, сфероцитоз.

СФИГМО- (лат. sphygmo-: від лат. sphygmus, *-i, m*: від гр. σφυγμος sphygmos – гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс */лат. pulsus, -us, m – удар, поштовх: від pellere, pp. pulsus – ударяти, бити, штовхати/*) гоп'яко-, живце-, живчико-, бійнико-, сфіґмо-.

СФИГМОГРАММА (лат. sphygmogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від лат. sphygmus, *-i, m*: від гр. σφυγμος sphygmos – гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс */лат. pulsus, -us, m – удар, поштовх: від pellere, pp. pulsus – ударяти, бити, штовхати/* + лат. -gramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) гоп'якозапис, живцезапис, живчикозапис, бійникозапис, сфіґмограма.

СФИГМОГРАФ (лат. sphygmographus, *-i, m*; sphygmographum, *-i, n*; sphygmographium, *-ii, n*: від лат. sphygmus, *-i, m*: від гр. σφυγμος sphygmos – гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс */лат. pulsus, -us, m – удар, поштовх: від pellere, pp. pulsus – ударяти, бити, штовхати/* + гр. γραφώ grapho – пишу, креслю, зображую) гоп'якописець, *-сця*, живцеписець, *-сця*, живчикописець, *-сця*, бійникописець, *-сця*, гоп'якописник, живцеписник, живчикописник, бійникописник, гоп'якозаписник, живцезаписник, живчикозаписник, бійникозаписник, гоп'якозаписувач, живцезаписувач, живчикозаписувач, бійникозаписувач, гоп'якозаписувальник, живцезаписувальник, живчикозаписувальник, бійникозаписувальник, сфіґмоґраф.

СФИГМОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. sphygmographicus, *-a, -um*: від лат. sphygmus, *-i, m*: від гр. σφυγμος sphygmos – гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс */лат. pulsus, -us, m – удар, поштовх: від pellere, pp. pulsus – ударяти, бити, штовхати/* + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) гоп'якописний, гоп'якописниковий, гоп'якозаписний, гоп'якозаписниковий, гоп'якозаписувачевий, гоп'якозаписувальний, гоп'якозаписувальниковий, живцеписний, живцеписниковий, живцезаписний, живцезаписниковий, живцезаписувачевий, живцезаписувальний, живцезаписувальниковий, живчикописний, живчикописниковий, живчикозаписний, живчикозаписниковий, живчикозаписувачевий, живчикозаписувальний, живчикозаписувальниковий, бійникописний, бійникописниковий, бійникозаписний, бійникозаписниковий, бійникозаписувачевий, бійникозаписувальний, бійникозаписувальниковий, сфіґмоґрафічний.

СФИГМОГРАФИЯ (лат. sphygmographia, *-ae, f*: від лат. sphygmus, *-i, m*: від гр. σφυγμος sphygmos – гоп'як, живець, *-вця*, живчик, бійник, пульс */лат. pulsus, -us, m – удар, поштовх: від pellere, pp. pulsus – ударяти, бити, штовхати/* + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) гоп'якопис, гоп'якозаписування, живцепис, живцезаписування, живчикопис, живчикозаписування, бійникопис, бійникозаписування, сфіґмоґрафія.

СФИНКТЕР (лат. sphincter, *-eris, m*: від гр. σφιγκτηρ sphinkter – стискач: від гр. σφιγγο sphingo – стискаю) стягач, стяжник, стискач, затягач, замикач, сфінктер; (рос. сжиматель, жом; словац. svierač).

СФОКУСИРОВАННЫЙ () зосереджений, сфокусований; (рос. сосредоточенный).

СФОКУСИРОВАТЬ (лат. focusare) зосередити, сфокусувати; (рос. сосредоточить).

СФОКУСИРОВАТЬСЯ (лат. focusare) зосередитись, сфокусуватись; (рос. сосредоточиться).

СФОРМИРОВАННЫЙ () сформований.

СХЕМА (лат. schema, *-atis, n*: від гр. σχημα schema – образ, вид, форма) обрис, креслення, накрес, накреслення, спроща, спрощення, схема; (рос. чертёж, набросок, намётка, упрощённость; пол. schemat, wzór, wzorzec, zarys).

СХЕМАТИЗМ (лат. schematismus, *-i, m*: від гр. σχηματισμος schematismos – обриси, форма: від schema, *-atis, n*: від гр. σχημα schema – образ, вид, форма) обрисність, *-ності*, накресленість, *-ності*, спрощеність, *-ності*, схематизм; (рос. упрощённость).

СХЕМАТИЧЕСКИЙ (лат. schematicus, *-i, m*: від schema, *-atis, n*: від гр. σχημα schema – образ, вид, форма) обрисний, накресовий, спрощений, схематичний; (рос. упрощённый).

СХВАТКИ () перейми, *-мів*.

СХВАТКООБРАЗНЫЙ () переймистий, переймоподібний.

СХОДНЫЙ (лат. homologus, *-a, -um*) схожий, подібний.

СХОДСТВО () схожість, *-жості*.

СХОДЯЩЕЕСЯ КОСОГЛАЗИЕ (лат. strabismus convergens) збіжна косоокість, *-кості*, (зизоокість, *-кості*).

СХОДЯЩИЙСЯ (лат. convergens, *-entis*) 1./*прикм.*/ збіжний; 2./*дієприкм.*/ що збігається.

СХОЖДЕНИЕ (лат. convergentia, *-ae, f*) збіг, збігання.

СЦЕЖИВАТЬ () зціджувати.

СЦЕПЛЕНИЕ (лат. collisio, *-onis, f*) зчеплення, зчепність, *-ності*.

СЦЕПЛЕННЫЙ () зчеплений.

СЪЕДОБНЫЙ () їстівний.

СЪЁМНЫЙ () здіймний, здійманий, з'ємний.

СЪЕСТНЫЕ ПРИПАСЫ () харчі.

СЫВОРОТКА (лат. serum, *-i, n*) сироватка, сировиця, жентиця; (словац. srvátka).

СЫВОРОТКИ ИНЪЕКЦИЯ (лат. seruminjectio, *-onis, f*) сироватковпорск, сироватковпорска, сироватковпорскування, ін'єкція (впорскування, укол) сироватки.
СЫВОРОТОЧНАЯ БОЛЕЗНЬ (лат. morbus seri) сироваткохворість, *-рості*, сироваткова хвороба.
СЫВОРОТОЧНЫЙ () сироватковий; (словац. srvátkový).
СЫПНОЙ (лат. exanthematicus, *-a, -um*) висипний, плямистий, плямковий.
СЫПНОТИФОЗНЫЙ () висипнотифозний, плямистотифозний, плямковотифозний; (словац. škvrnivkový).
СЫПЬ (лат. eruptio, *-onis, f*) висип, висипка.
СЫПЬ ПО СЛИЗИСТЫМ ОБОЛОЧКАМ (лат. enanthema, *-atis, n /pl. -ata/*) висип (висипка) по слизових оболонках.
СЫПЬ, КОЖНАЯ (лат. efflorescentia, *-ae, f*; exanthema, *-atis, n /pl. -ata/*) шкірний висип (висипка).
СЫПЬ, ПРОСОВИДНАЯ (лат. miliaria, *-ae, f*) висип (висипка) просоподібний.
СЫПЬ, ПУЗЫРЧАТАЯ (лат. hydroa, *-ae, f*) висип (висипка) пухирчастий.
СЫПЬ, РОЗОВАЯ (лат. purpura, *-ae, f*) висип (висипка) рожевий.
СЫР () сир.
СЫРОВИДНЫЙ (лат. caseosus, *-a, -um*) сирчастий, сирнистий, сируватий, сироподібний.
СЫРОЙ 1. (лат. humidus, *-a, -um*) сирий, вогкий, відвологлий, відволожений; 2. (лат. crudus, *-a, -um*) сировий, незрілий, недостиглий; 3. необроблений; 4. недоварений.
СЫРОСТЬ (лат. humiditas, *-atis, f*) сирість, *-рості*, вогкість, *-кості*.
СЫЧУГ () гляг, риндзка.

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМНОПРС
Т т
УФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

ТАБАК () тютюн.
ТАБАКЕРКА */АНАТОМИЧЕСКАЯ/* () 1.*/анатомічна/* тютюнівка, тавлинка, табакерка, табакерчина; 2.*/робітниця/* тютюнниця.
ТАБАКОЗ (лат. tabacosis, *-is, f*) табакоз.
ТАБАКОКУРЕНИЕ () тютюнокуріння, тютюнопаління.
ТАБЕС (лат. tabes, *-is, f* – тяжка хвороба, розлад: від tabescere – сохнути, слабнути, виснажуватись) стрижосухоти, табес. Сухоти (сухотка) спинного мозку; (рос. сухотка).
ТАБЕТИК (лат. tabeticus, *-i, m*: від tabes, *-is, f* – тяжка хвороба, розлад: від tabescere – сохнути, слабнути, виснажуватись) стрижосухотик, табетик. Хворий на сухоти (сухотка) спинного мозку.
ТАБЛЕТКА (лат. tabuletta, *-ae, f*) таблетка.
ТАЗ (лат. pelvis, *-is, f*) таз, миса, миска; (словац. panva).
ТАЗОБЕДРЕННЫЙ (лат. coxofemoralis, *-e*) кульшовий, тазостегновий.
ТАЗОБЕДРЕННЫЙ СУСТАВ (лат. coxa, *-ae, f*) кульша, кульшовий суглоб.
ТАЗОВАЯ КОСТЬ (лат. coxa, *-ae, f*; os coxae; os pelvicum) кульша, кульшова [тазова, мисова] кістка.
ТАЗОВОЕ ДНО (лат. diaphragma pelvis) тазове (мисове) дно.
ТАЗОВЫЙ (лат. pelvicus, *-a, -um*; pelvineus, *-a, -um*) тазовий, мисовий, мисковий; (словац. panvový).
ТАЗОВЫЙ ПОЯС (лат. cingulum membri inferioris) тазовий (мисовий) пояс.
ТАКСИС (лат. taxis, *-icis, f*: від гр. ταξις taxis – будова, розташування, розміщення; taxia, *-ae, f*; tropismus, *-i, m*) зрушення, переміщення, таксис; (пол. taksja, przyciąganie).
-ТАКСИС (лат. -taxis, *-icis, f*: від гр. ταξις taxis – будова, розташування, розміщення; -taxia, *-ae, f*; -tropismus, *-i, m*) -рух, -зрушення, -переміст, -переміщення, -таксис.
ТАКТИЛЬНАЯ ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ (лат. tactus, *-us, m*) дотиковідчутність, *-ності*, дотикочутливість, *-вості*, тактильна (дотикова) чутливість, *-вості*. Чуття (відчуття) дотику.
ТАКТИЛЬНЫЙ (лат. tactilis, *-e*) дотиковий, дотиковний, дотиковідчутний, доторковідчутний, тактильний. Відчутний дотиком (доторком), на дотик (доторк); (рос. осязательный).
ТАЛАЛГИЯ (лат. talalgia, *-ae, f*) талал(ь)гія.
ТАЛАМИЧЕСКИЙ (лат. thalamicus, *-a, -um*) згірний, згір'євий, зорогірний, зорогір'євий, горб'євий, зорогорбовий, зоровогорбний, таламічний; (рос. зрительнобугорный).
ТАЛАМОКОРТИКАЛЬНЫЙ (лат. thalamocorticalis, *-e*) підложже-коровий, таламокортикальний.
ТАЛАМУС (лат. thalamus, *-i, m*; thalamus opticus: від гр. thalamos – кімната, спальня, спочивальня, покій, склад; thalame – логовище, лігвище, лігвисько, нора) згір'я, зорогір'я, горб'я, зорогорб, зоровий горб (горбок), зорове житло, палац, таламус; (рос. зрительный бугор; нім., Sehhügel; фр., couche optique).
ТАЛАМЭНЦЕФАЛОН (лат. thalamencephalon, *-i, n*: від гр. thalamos – кімната, спальня, спочивальня, покій, склад; thalame – логовище, лігвище, лігвисько, нора + enkephalos – головний мозок; diencephalon, *-i, n*) межимозок, проміжний мозок, згірномозок, згірний мозок, палацовий мозок, таламенцефалон; (рос. промежуточный [межуточный] мозг; пол. wzgórzomózgowie, międzymózgowie).
ТАЛАНТЛИВОСТЬ () обдарованість, *-ності*, талановитість, *-тості*; (рос. одарённость, даровитость).
ТАЛАНТЛИВЫЙ () обдарований, талановитий; (рос. одарённый, даровитый).
ТАЛАССЕМИЯ (лат. thalassaemia, *-ae, f*; thalassanaemia, *-ae, f*: від thalassa, *-ae, f* – море: від гр. θαλασσα thalassa – море) морекрів'я, моренедокрів'я, морськонедокрів'я, таласемія. Мішенюватоклітинна [мішенеподібноклітинна] анемія [недокрів'я] (Куля, Кулі); (рос. мишеневидноклеточная анемия (Куля, Кули); пол. niedokrwistość docelowokomórkowa, niedokrwistość Cooleya; анґ. target [Mexican hat] cell anemia; Cooley's anemia).
ТАЛАССОТЕРАПИЯ (лат. thalassotherapia, *-ae, f*: від thalassa, *-ae, f* – море: від гр. θαλασσα thalassa – море + θεραπεια therapeia – лікування) морелікування, таласотерапія.
ТАЛАССОФОБИЯ (лат. thalassophobia, *-ae, f*: від thalassa, *-ae, f* – море: від гр. θαλασσα thalassa – море) моребоязнь, моребоясть, моребоязність, *-ності*, моребоязкість, *-кості*, моребояння, морестрах, мореострах, morежах, мореляк, морелячність, *-ності*, таласофобія. Нав'язливий страх моря.
ТАЛИЯ (лат. thalia, *-ae, f*: від гр. Θαλεια Thaleia – Талія. У давньогрецькій міфологїї (мітологїї) – одна з дев'яти муз, покровителька комедії) стан, талія.
ТАЛЮС (лат. talus, *-i, m*) надступак, надп'яткова [таранна] кістка, талюс; (рос. таранная кость, надпяточная кость).
ТАМПОН (фр. tampon – затичка, корок) затичка, тампон.

ТАМПОНАДА (нім. Tamponade; лат. tamponatio, *-onis, f*: від фр. tampon – затичка, корок) затикання, заткнення, тампонада.

ТАМПОНАЖ (фр. tamponnage; лат. tamponatio, *-onis, f*: від фр. tampon – затичка, корок) затикання, заткнення, тампонаж.

ТАМПОНАЦИЯ (лат. tamponatio, *-onis, f*: від фр. tampon – затичка, корок) затикання, заткнення, тампонація.

ТАНАТОЛОГИЯ (лат. thanatologia, *-ae, f*: від гр. θανατος – смерть: від гр. Θανατος – Бог смерті у давньогрецькій міфології (мітології), син Нюкти, брат Гіпноса + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) смертівництво, смертезнавство, танатологія.

ТАНАТОФОБИЯ (лат. thanatophobia, *-ae, f*) смертестрах, смертеострах, смертежах, смертеляк, смертелячність, *-ності*, смертебояння, смертебоясть, смертебоязнь, смертебоязність, *-ності*, смертебоязкість, *-кості*, танатофобія. Нав'язливий страх смерті.

ТАРАКАН () тарган.

ТАРАННАЯ [НАДПЯТОЧНАЯ] КОСТЬ (лат. talus, *-i, m*) надступак, таранна [надп'яткова] кістка; (пол. kość skokowa).

ТАРАННЫЙ () надступаковий, таранний.

ТАРЗАЛГИЯ (лат. tarsalgia, *-ae, f*: від tarsus, *-i, m* – заплесно, передплесно) тарзал(ь)гія.

ТАРЗАЛЬНЫЙ (лат. tarsalis, *-e*: від tarsus, *-i, m* – заплесно, передплесно) заплесновий, передплесновий, тарзальний; (рос. предплюсневой, предплюсневый).

ТАРСИТ (лат. tarsitis, *-tidis, f*: від tarsus, *-i, m* – заплесно, передплесно) тарсит.

ТАРСЭКТОМИЯ (лат. tarsectomia, *-ae, f*: від tarsus, *-i, m* – заплесно, передплесно) тарсектомія.

ТАХИ- (лат. tachy-: від гр. ταχυς tachys, tacheos – швидкий, частий) часто-, тахі-.

ТАХИКАРДИЯ (лат. tachycardia, *-ae, f*: від гр. ταχυς tachys, tacheos – швидкий, частий + kardia – серце) серцеприскорення, серцеприскореність, *-ності*, серцестукотуха, серцева стукотуха, тахікардія. Прискорене серцебиття, прискорення серцевих скорочень.

ТАХИПНОЭ (лат. tachypnoea, *-ae, f*; tachypnoë, *-es, f*: від гр. ταχυς tachys, tacheos – швидкий, частий) дихоприскорення, диханнєприскорення, тахіпное.

ТАХИСИСТОЛИЯ (лат. tachysystolia, *-ae, f*: від гр. ταχυς tachys, tacheos – швидкий, частий) серцескоротоприскорення, тахісистолія.

ТАХИФИЛАКСИЯ (лат. tachyphylaxia, *-ae, f*: від гр. ταχυς tachys, tacheos – швидкий, частий) звикання, тахіфілаксія.

ТВЁРДОЕ НЁБО (лат. palatum durum) тверде піднебіння.

ТВЁРДЫЙ (лат. durus, *-a, -um*; solidus, *-a, -um*) твердий.

ТВЁРДЫЙ РАК (лат. skirrhus, *-i, m*: від гр. skirrhos – твердий; carcinoma scirrhosum; carcinoma fibrosum) твердий пістряк (рак).

ТВЁРДЫЙ ШАНКР (фр. chancre bipolaire: від chancre – виразка; лат. ulcus durum) твердець, *-дця*, твердий шанк(е)р.

ТВОРОГ () сир.

ТВОРОЖИСТЫЙ (лат. caseosus, *-a, -um*) сируватий, сирнистий, сирчастий, сирковий, сир(к)оподібний; (словац. syrovitý).

ТЕАТР, АНАТОМИЧЕСКИЙ [АНАТОМКА] (лат. prosectorium, *-ii, n*: від proseco – розтинаю) розтинальня, анатомічний театр [анатомка].

ТЕБАИЗМ (лат. thebaismus, *-i, m*) тебаїзм.

ТЕЗАУРИЗМОЗ (лат. thesaurismosis, *-is, f*) тезауризмоз.

ТЕКУЧИЙ () плинний, плинкий, течкий, текучий.

ТЕКУЩИЙ () 1./*прикм.*/ поточний, біжучий; 2./*дієприкм.*/ що тече.

ТЕЛА, ЗАЩИТНЫЕ; АНТИТЕЛА (лат. anticorpora /*pl.*/) протитіла, антитіла, захисні тіла.

ТЕЛЕ- (лат. tele-) дале-, дальне-, далеко-, теле-.

ТЕЛЕАНГИЭКТАЗИИ (лат. teleangiectasiae /*pl.*/; angioma) «судинні зірочки», «печінкові зірочки», далесудинорозшири, дальнєсудинорозшири, дальнєсудинорозширення, телеангіоектазії. Павутинкоподібні розширення артеріальних судин шкіри при захворюваннях печінки; (рос. «сосудистые звёздочки», «печёночные звёздочки»).

ТЕЛЕСНАЯ ЖИДКОСТЬ (лат. humor) тілорідина, тілеснорідина, тілесна рідина.

ТЕЛЕСНЫЕ СОКИ (лат. humor) тілосоки, тілесносоки, тілесні соки.

ТЕЛЕСНЫЙ (лат. somaticus, *-a, -um*) тілесний.

-ТЕЛИАЛЬНЫЙ (лат. -thelialis, *-e*: від гр. θηλη thele – сосок; *або* лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа /*тканини*/; навій; лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт) -болоннєвий, -стиленнєвий, -вистильний, -тканковий, -телійний, -теліальний.

-ТЕЛИЙ (лат. -thelium, *-ii, n*: від гр. θηλη thele – сосок, смочок; *або* від лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа /*тканини*/; навій: від лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт) -болонь, -стилень, -вистил, -покрив, -тканка, -телій.

ТЕЛИТ (лат. thelitis, *-tidis, f*) теліт.

ТЕЛО (лат. corpus, *-oris, n*: soma, *-atis, n* /*pl. -ata*/) тіло.

ТЕЛО, ИНОРОДНОЕ (лат. corpus alienum) стороннє (чужорідне) тіло.

ТЕЛО, КАВЕРНОЗНОЕ (лат. corpus cavernosum) кавернозне (печеристе) тіло.
ТЕЛО, МЁРТВОЕ (лат. cadaver, *-eris, m*; cadaver, *-eris, n*) мрець, /*Р. мерця*/, мертвяк, мертвець, мертве тіло.
ТЕЛО, ПЕЩЕРИСТОЕ (лат. corpus cavernosum) печеристе тіло.
ТЕЛО, ПОЛОСАТОЕ (лат. corpus striatum) смугасте тіло.
ТЕЛО, РЕСНИЧНОЕ (лат. corpus ciliare) війкове (війчасте) тіло.
ТЕЛО, СТЕКЛОВИДНОЕ (лат. corpus vitreum /*-oris, n*/) прозорівка, склівка, склисте (скловидне, склоподібне) тіло.
ТЕЛО, ЦИЛИАРНОЕ (лат. corpus ciliare) циліарне (війкове, війчасте) тіло.
ТЕЛОДВИЖЕНИЕ () тілорух.
ТЕЛОРРАГИЯ (лат. thelorrhagia, *-ae, f*) телорагія.
ТЕЛОСЛОЖЕНИЕ (лат. habitus, *-i, m*; constitutio, *-onis, f*) тілобудова, тілосклад, тілоскладення; (словац. l. teloskladba).
ТЕЛОСЛОЖЕНИЕ, АПОПЛЕКТИЧЕСКОЕ (лат. habitus apoplecticus) апоплектична (грецесильна) тілобудова.
ТЕЛОСЛОЖЕНИЕ, АСТЕНИЧЕСКОЕ (лат. habitus asthenicus; constitutio asthenica) астенічна (слабкосила, слабосильна) тілобудова.
ТЕЛЬЦЕ (лат. corpusculum, *-i, n*) тільце.
ТЕЛЬЦЕ, КРОВЯНОЕ БЕЛОЕ (лат. leucocytus, *-i, m*; leucocytum, *-i, n*) білокрівець, *-вця*, біле кров'яне тільце.
ТЕЛЬЦЕ, КРОВЯНОЕ КРАСНОЕ (лат. erythrocytus, *-i, m*; erythrocytum, *-i, n*) червонокрівець, *-вця*, червоне кров'яне тільце.
ТЕМЕННОЙ (лат. parietalis, *-e*; bregmaticus, *-a, -um*) тім'яний; (словац. temenný).
ТЕМНОТА () темрява.
ТЁМНЫЙ (лат. fulcus, *-a, -um*; nigricans; obscurus, *-a, -um*) темний.
ТЕМПЕРАТУРА (лат. temperatura, *-ae, f* – потрібна міра, правильне співвідношення) теплота, температура. Ступінь нагрітості; (пол. ciepłota; словац. teplota; яп. ondo).
ТЕМПЕРАТУРА, ВЫСОКАЯ () гарячка, висока температура; (рос. лихорадка; пол. gorączka).
ТЕМПЕРАТУРА ТЕЛА () температура (теплота) тіла; (яп. taion).
ТЕМПЕРАТУРНЫЙ (лат. temperaturi(c)us, *-a, -um*) тепловий, температурний; (словац. tepelný).
ТЕМПЕРАТУРОСТОЙКИЙ (лат. temperaturostabilis, *-e*; thermostabilis, *-e*) теплостійкий, теплотривкий, тепловитривалий, температуростійкий, температуротривкий, температуровитривалий; (рос. теплоустойчивый).
ТЕМПЕРАТУРОСТОЙКОСТЬ (лат. temperaturoresistentia, *-ae, f*; temperaturostabilitas, *-atis, f*) теплостійкість, *-кості*, теплотривкість, *-кості*, тепловитривалість, *-лості*, температуростійкість, *-кості*, температуротривкість, *-кості*, температуровитривалість, *-лості*; (рос. теплоустойчивость).
ТЕМПЕРАТУРОУСТОЙЧИВОСТЬ (лат. temperaturoresistentia, *-ae, f*; temperaturostabilitas, *-atis, f*) теплостійкість, *-кості*, теплотривкість, *-кості*, тепловитривалість, *-лості*, температуростійкість, *-кості*, температуротривкість, *-кості*, температуровитривалість, *-лості*; (рос. теплоустойчивость).
ТЕМПЕРАТУРОУСТОЙЧИВЫЙ (лат. temperaturostabilis, *-e*; thermostabilis, *-e*) теплостійкий, теплотривкий, тепловитривалий, температуростійкий, температуротривкий, температуровитривалий; (рос. теплоустойчивый).
ТЕМПЕРАТУРЫ ТЕЛА, ИЗМЕРЕНИЕ (лат. thermometria, *-ae, f*) тепловимір, тепловимірення, тепловимірювання, теплотовимір, теплотовимірення, теплотовимірювання, вимір (вимірення, вимірювання) температури (тепла, теплоти) тіла.
ТЕМПЕРАТУРЯЩИЙ () 1./*прикм.*/ гарячкувальний, гарячкуючий, температурівний, температуратурувальний; 2./*дієприкм.*/ що гарячкує, що температурить; (рос. лихорядящий; пол. gorączkujący).
ТЕМПОРАЛЬНЫЙ (лат. temporalis, *-e*) 1. часовий, тимчасовий; 2. скроневий, темпоральний; (рос. височный).
ТЕМЯ (лат. vertex, *-icis, m*; bregma) тім'я, маківка, гуменце; (словац. temeno).
ТЕНАР (лат. thenar, *-aris, n*: від гр. thenar – долоня: від theino – вдаряю) палюхом'якуш, палюхом'якушка, тенар. М'якушка палюха (першого або великого пальця); (нім., Daumenballen; анг., radial palm, ball of the thumb).
ТЕНДИНИТ (лат. tendinitis, *-tidis, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати; tenositis, *-tidis, f*; tenonitis, *-tidis, f*; tenontitis, *-tidis, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля) тужневиця, тужнезапал, тужнезапалення, сухожил(ьн)иця, сухожил(к)овиця, сухожил(к)озапал, сухожил(к)озапалення, тендиніт.
ТЕНДО- (лат. tendo-: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати; teno-: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля) тужне-, сухожило-, тендо-.
ТЕНДОВАГИНИТ (лат. tendovaginitis, *-tidis, f*; tendosynovitis, *-tidis, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати; tenovaginitis, *-tidis, f*;

tenontolemmitis, *-tidis, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля) тужнепіхвиця, тужнепіхвозапал, тужнепіхвозапалення, сухожилопіхвиця, сухожилопіхвозапал, сухожилопіхвозапалення, тендоваґініт.

ТЕНДОР(Р)АФИЯ (лат. tendorrhaphia, *-ae, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати; tenorrhaphia, *-ae, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля + rhaphis, *-is, f* – голка: від гр. ραφη rhaphe – шов, шво) 1. сухожилозшив, сухожилозшиття, сухожилозшивання; 2. сухожилошов, сухожилошво,, тендорафія. Зшивання чи шов сухожилля (сухожилка, тужня); (нім., Sehnennaht).

ТЕНЕВОЙ () тіньовий.

ТЕНЕЗМ (лат. tenesmus, *-i, m*) тенезм.

ТЕНЗИЯ (лат. tensio, *-onis, f*) напруга; тиск, тиснення, тензія; (рос. напряжение; давление).

ТЕНИАЗ (лат. taeniasis, *-is, f*; taeniosis, *-is, f*; taeniidosis, *-is, f*: від лат. Taenia – ціп'як, солітер: від гр. tainia – перев'язка, пов'язка, стрічка, смуга: від teino – натягувати, обтягувати + -osis) ціп'яків'я, ціп'яковість, *-вості*, теніаз; (нім. Bandwurmkrankheit).

ТЕНИИДОЗ (лат. taeniidosis, *-is, f*; taeniasis, *-is, f*; taeniosis, *-is, f*: від лат. Taenia – ціп'як, солітер: від гр. tainia – перев'язка, пов'язка, стрічка, смуга: від teino – натягувати, обтягувати + -osis) ціп'яків'я, ціп'яковість, *-вості*, теніїдоз; (нім. Bandwurmkrankheit).

ТЕНИОЗ (лат. taeniosis, *-is, f*; taeniasis, *-is, f*; taeniidosis, *-is, f*: від лат. Taenia – ціп'як, солітер: від гр. tainia – перев'язка, пов'язка, стрічка, смуга: від teino – натягувати, обтягувати + -osis) ціп'яків'я, ціп'яковість, *-вості*, теніоз; (нім. Bandwurmkrankheit).

ТЕНИОФОБИЯ (лат. taeniophobia, *-ae, f*) теніофобія.

ТЕНО- (лат. teno-: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля; лат. tendo-: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати) тужне-, сухожило-, тено-.

ТЕНОЗИТ (лат. tenositis, *-tidis, f*; tenonitis, *-tidis, f*; tenontitis, *-tidis, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля; tendinitis, *-tidis, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати) тужневиця, тужнезапал, тужнезапалення, сухожил(ьн)иця, сухожил(к)овиця, сухожил(к)озапал, сухожил(к)озапалення, тенозит.

ТЕНОНИТ (лат. tenonitis, *-tidis, f*; tenontitis, *-tidis, f*; tenositis, *-tidis, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля; tendinitis, *-tidis, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати) тужневиця, тужнезапал, тужнезапалення, сухожил(ьн)иця, сухожил(к)овиця, сухожил(к)озапал, сухожил(к)озапалення, тенонbackіт.

ТЕНОНТИТ (лат. tenontitis, *-tidis, f*; tenonitis, *-tidis, f*; tenositis, *-tidis, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля; tendinitis, *-tidis, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати) тужневиця, тужнезапал, тужнезапалення, сухожил(ьн)иця, сухожил(к)овиця, сухожил(к)озапал, сухожил(к)озапалення, тенонтит.

ТЕНОР(Р)АФИЯ (лат. tenorrhaphia, *-ae, f*: від лат. tenon, *-entis, m*: від гр. τενων, *-οντος* tenon, *-ontos* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля; tendorrhaphia, *-ae, f*: від tendo, *-inis, m* – тужень, *-жня*, тягло, сухожилок, *-лка*, сухожилля: від tendere – розтягувати, обтягувати + rhaphis, *-is, f* – голка: від гр. ραφη rhaphe – шов, шво) 1. сухожилозшив, сухожилозшиття, сухожилозшивання; 2. сухожилошов, сухожилошво,, тенорафія. Зшивання чи шов сухожилля (сухожилка, тужня); (нім., Sehnennaht).

ТЕНОТОМИЯ (лат. tenotomia, *-ae, f*) тенотомія.

ТЕНЬ (лат. umbra, *-ae, f*) тінь.

ТЕПЛОВАТЫЙ (лат. tepidus, *-a, -um*) теплуватий, теплавий, теплявий.

ТЕПЛОВОЙ (лат. thermicus, *-a, -um*) тепловий.

ТЕПЛОВОЙ УДАР (лат. thermoplegia, *-ae, f*) теплоудар, тепловий удар.

ТЕПЛООТДАЧА () тепловіддання, тепловіддача.

ТЕПЛОТА (лат. calor, *-oris, m*) теплота.

ТЕПЛОУСТОЙЧИВЫЙ (лат. thermostabilis, *-e*) теплотривкий, теплостійкий, тепловитривалий.

ТЕПЛОУСТОЙЧИВОСТЬ (лат. thermostabilitas, *-atis, f*; temperaturostabilitas, *-atis, f*; temperaturoresistentia, *-ae, f*) теплостійкість, *-кості*, теплотривкість, *-кості*, тепловитривалість, *-лості*.

ТЁПЛЫЙ (лат. calidus, *-a, -um*) теплий.

ТЕРАПЕВТ [ТЭРАПЭВТ] (лат. therapeuta, *-ae, fm*; therapeutista, *-ae, fm*; therapista, *-ae, fm*: від гр. therapeutes – що доглядає /*хворогоl*; лат. internistus, *-i, m*) лікувач, лічівник, загальнолікар, внутрішник, внутрішнівник, внутрішньохворобник, внутрішньохворобівник, внутрішньолікар, внутрішньолікувач, нутрощівник, нутрощехворобник, нутрощелікар, нутрощелікувач, терапевт. Лікар – спеціаліст (фахівець, знавець) із внутрішніх хвороб (хворіб).

-ТЕРАПЕВТ (лат. -therapeuta, *-ae, fm*; -therapeutista, *-ae, fm*; -therapista, *-ae, fm*: від гр. therapeutes – що доглядає /*хворого*/) -лікувач, -лікувальник, -лічівник, -лікар, -терапевт.

ТЕРАПЕВТИКА [ТЭРАПЭВТИКА] (лат. therapeutica, *-ae, f*; therapia, *-ae, f*) лікувацтво, лічівництво, терапевтика. Наука про лікування; (пол. lecznictwo).

ТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ [ТЭРАПЭВТИЧЕСКИЙ] (лат. therapeuticus, *-a, -um*) 1. лікувальний, терапевтичний; 2. внутрішничий, внутрішнівничий, внутрішньохворобничий, внутрішньохворобівничий, внутрішньолікарський, внутрішньолікувацький, нутрощівничий, нутрощехворобничий, нутрощелікарський, нутрощелікувацький, терапевтичний; (рос. 1. лечебный; пол. leczniczy; словац. 1. liečebný; нім., 2. internistisch).

-ТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. -therapeuticus, *-a, -um*) -лікувальний, -лікувальничий, -лікувальницький, -терапевтичний.

ТЕРАПИЯ [ТЭРАПИЯ] (лат. therapia, *-ae, f*: від гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; iateria) 1. лікування; 2. лікувацтво, лічівництво, терапія; 3./*розділ медицини*/ внутрішництво, внутрішнівництво, внутрішньохворобництво, внутрішньохворобівництво, внутрішньолікарство, внутрішньолікувацтво, нутрощівництво, нутрощехворобництво, нутрощелікарство, нутрощелікувацтво, внутрішні хвороби, терапія; (рос. 1. лечение; 3. внутренние болезни; пол. 1. leczenie; 2. lecznictwo; словац. liečenie).

-ТЕРАПИЯ (лат. -therapia, *-ae, f*: від гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) -лікування, -лікувальництво, -уздоровлення, -терапія; (рос. -лечение).

ТЕРАПИЯ, ВЫЖИДАТЕЛЬНАЯ (лат. therapia expectativa [exspectativa]; therapia symptomatica) вичікувальне лікування [терапія]; (рос. выжидательное лечение).

ТЕРАПИЯ, ЗАМЕСТИТЕЛЬНАЯ (лат. substitutio, *-onis, f*) замісне лікування (терапія).

ТЕРАПИЯ, КИСЛОРОДНАЯ (лат. oxygenotherapia, *-ae, f*) киснелікування, кисневе лікування (терапія).

ТЕРАПИЯ, ЛУЧЕВАЯ (лат. radiotherapia, *-ae, f*) променелікування, опромінелікування, променеве лікування (терапія).

ТЕРАПИЯ, ПИРОГЕННАЯ (лат. pyretotherapia, *-ae, f*) гарячколікування, піроґенна (гарячкова) терапія (лікування).

ТЕРАПИЯ, СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ (лат. therapia symptomatica; therapia expectativa [exspectativa]) вичікувальне лікування, симптоматична терапія; (рос. выжидательное лечение).

ТЕРАПИЯ, ЭКСПЕКТАТИВНАЯ (лат. therapia expectativa [exspectativa]; therapia symptomatica) вичікувальне лікування, експектативна терапія; (рос. выжидательное лечение).

ТЕРАТОИД (лат. teratoid, *-is, n*: від гр. τερας, *-ατος* – потвора, виродок) нібивиродняк, начевиродоопух, схожевиродопухлина, мов(би)виродотканинняк, мовбивиродотканиноопух, нібивиродотканинопухлина, начерізнотканинняк, схожерізнотканиноопух, мов(би)різнотканинопухлина, мовбичужотканинняк, нібичужотканиноопух, начечужотканинопухлина, тератоїд. Опух (пухлина), схожий на виродливий опух (пухлину); (пол. nowotwór potworniakowaty).

ТЕРАТОИДНЫЙ (лат. teratoideus, *-a, -um*: від гр. τερας, *-ατος* – потвора, виродок) виродняккуватий, виродоопухуватий, виродопухлинуватий, виродотканинняккуватий, виродотканиноопухуватий, виродотканинопухлинуватий, різнотканинняккуватий, різнотканиноопухуватий, різнотканинопухлинуватий, чужотканинняккуватий, чужотканиноопухуватий, чужотканинопухлинуватий, нібивироднячий, начевиродоопуховий, схожевиродопухлинний, мов(би)виродотканинняковий, мовбивиродотканиноопуховий, нібивиродотканинопухлиновий, начерізнотканиннячий, схожерізнотканиноопуховий, мовpізнотканинопухлинний, мовбичужотканинняковий, нібичужотканиноопуховий, начечужотканинопухлиновий, тератоїдний; (пол. potworniakowaty).

ТЕРАТОЛОГИЯ (лат. teratologia, *-ae, f*: від гр. τερας, *-ατος* – потвора, виродок +λογος logos – слово, вчення, наука, знання) виродівництво, виродознавство, тератологія. Розділ медицини, що вивчає виродливості; (пол. nauka o potworniactwie).

ТЕРАТОМА (лат. teratoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. τερας, *-ατος* – потвора, виродок) виродняк, виродоопух, виродопухлина, виродотканинняк, виродотканиноопух, виродотканинопухлина, різнотканинняк, різнотканиноопух, різнотканинопухлина, чужотканинняк, чужотканиноопух, чужотканинопухлина, тератома; (пол. potworniak).

ТЕРМ-, ТЕРМО- (лат. therm-; thermo-: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) тепло-, терм-, термо-.

ТЕРМАЛЬНЫЕ ИСТОЧНИКИ (лат. thermae: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) теплові (термальні) джерела.

ТЕРМАЛЬНЫЙ (лат. thermalis, *-e*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) тепловий, термальний.

ТЕРМАНЕСТЕЗИЯ (лат. thermanaesthesia, *-ae, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) терманестезія.

ТЕРМИН (лат. terminus, *-i, m* – межа, рубіж, границя, край, кінець; у давніх римлян Термінус (Terminus) – бог-(божество-)-охоронець меж, межових знаків, стовпів, які були священними) позначення,

позначник, означення, означник, назва, назвень, *-зивня*, називень, *-вня*, назвослово, тямка, термін. Позначення (виразник) наукового поняття; (рос. обозначение; пол. miano, nazwa).

ТЕРМИНАЛЬ () кінцевина, закінчення, термінал ь.

ТЕРМИНАЛЬНЫЙ (лат. terminalis, *-e*: від terminus, *-i, m* – межа, рубіж, границя, край, кінець) кінцевий, кінцьовий, кінчастий, прикінцевий, заключний, остаточний, термінальний; (рос. конечный, заключительный, окончательный; пол. końcowy, graniczny, krańczowy, ostateczny).

ТЕРМИНОЛОГ (лат. terminologus, *-i, m*: від лат. terminus, *-i, m* – */букв. межа, рубіж, границя, край, кінець; у давніх римлян Термінус (Terminus) – бог-(божество-)-охоронець меж, межових знаків, стовпів, які були священними/* – позначення, позначник, означення, означник, назва, назвень, *-зивня*, називень, *-вня*, тямка, термін + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) позначівник, означівник, називник, назвознавець, *-вця*, словознавець, *-вця*, термінознавець, *-вця*, термінолог; */жін./* позначівниця, означівниця, називниця, назвознавиця, термінологиня.

ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. terminologicus, *-a, -um*: від лат. terminus, *-i, m* – */букв. межа, рубіж, границя, край, кінець; у давніх римлян Термінус (Terminus) – бог-(божество-)-охоронець меж, межових знаків, стовпів, які були священними/* – позначення, позначник, означення, означник, назва, назвень, *-зивня*, називень, *-вня*, тямка, термін + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) позначівничий, називничий, назвознавчий, назвознавський, назвознавецький, словознавчий, термінологічний.

ТЕРМИНОЛОГИЯ (лат. terminologia, *-ae, f*: від лат. terminus, *-i, m* – */букв. межа, рубіж, границя, край, кінець; у давніх римлян Термінус (Terminus) – бог-(божество-)-охоронець меж, межових знаків, стовпів, які були священними/* – позначення, позначник, означення, означник, назва, назвень, *-зивня*, називень, *-вня*, тямка, термін + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання; nomenclatura, *-ae, f*) 1.*/сукупність термінів/* позначництво, позначівництво, називництво, словництво, термінологія; 2.*/наука про терміни, термінологію та номенклатуру/* позначівництво, позначезнавство, позначникознавство, назвознавство, словознавство, термінознавство, термінологія; (пол. 1. mianownictwo, nazewnictwo, słownictwo; чес. 1. názvosloví).

ТЕРМИНОЛОГИЯ МЕДИЦИНСКАЯ (лат. terminologia medica) лікарське позначництво (позначівництво, називництво, словництво), медична термінологія; (пол. mianownictwo (nazewnictwo, słownictwo) lekarskie).

ТЕРМИЧЕСКИЙ (лат. thermicus, *-a, -um*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) тепловий, теплинний, теплиновий, термічний.

-ТЕРМИЯ (лат. -thermia, *-ae, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) -теплість, *-вості*, -теплів'я, -тепловість, *-вості*, -термія.

-ТЕРМНЫЙ (лат. -thermicus, *-a, -um*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) -тепловий, -теплинний, -теплиновий, -теплісний, -тепловісний, -термний.

ТЕРМО-, ТЕРМ- (лат. thermo-; therm-: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) тепло-, термо-, терм-.

ТЕРМОКАУСТИКА (лат. thermocaustica, *-ae, f*; thermocauterisatio, *-onis, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) припікання, жароприпікання, термокаустика; (рос. прижигание).

ТЕРМОКАУТЕР (лат. thermocauter, *-eris, m*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + гр. kauter, *-eros, m*) припікач, припікальник, жароприпікач, жароприпікальник, термокаутер; (рос. прижигатель).

ТЕРМОЛАБИЛЬНЫЙ (лат. thermolabilis, *-e*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) теплонестійкий, термолабільний; (пол. ciepłochwiejny; нім., hitzeempfindlich, wärmeempfindlich).

ТЕРМОМЕТР (лат. thermometer, *-tri, m*; thermometrum, *-i, n*; thermometrium, *-ii, n*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепломір, тепломірник, тепловимірник, ґрадусник, поділковець, *-ківця*, термометр; (рос. тепломер, градусник; словац. teplomer; нім., Wärmemesser, Wärmegradmesser; яп. taionkei).

ТЕРМОМЕТРИСТ (лат. thermometrista, *-ae, fm(com.)*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепловимірювач, тепловимірювальник, термометрист; */жін./* тепловимірювачка, тепловимірювальниця, термометристка.

ТЕРМОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. thermometricus, *-a, -um*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепломірний, тепловимірний, тепловимірювальний, теплотомірний, теплотовимірний, теплотовимірювальний.

ТЕРМОМЕТРИЯ (лат. thermometria, *-ae, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепловимір, тепловимірення, тепловиміряння, тепловимірювання, теплотовимір, теплотовимірення, теплотовиміряння, теплотовимірювання, термометрія. Вимір (вимірення, вимірювання) температури (тепла, теплоти) тіла; (нім., Wärmemessung).

ТЕРМОПЕНЕТРАЦИЯ (лат. thermopenetratio, *-onis, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; electropenetratio, *-onis, f*; diathermia, *-ae, f*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; electrotransthermia, *-ae, f*; endothermia, *-ae, f*) прогрівання, струмопрогрівання, термопенетрація. Метод електролікування, заснований на місцевій чи загальній

дії перемінного електричного струму високої частоти та великої сили, що викликає підвищення температури тканин.

ТЕРМОПЛЕГИЯ (лат. thermoplegia, *-ae, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; febris thermica) теплоудар, тепловий удар, термоплеґія; (рос. тепловой удар; нім. Hitzschlag; анґ. heat-stroke; фр. coup de chaleur).

ТЕРМОРЕГУЛЯЦИЯ (лат. thermoregulatio, *-onis, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + лат. regulo – впорядковую) тепловрівноваження, тепловпорядкування, терморегуляція.

ТЕРМОС (лат. thermosum, *-i, n*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) теплотрим, термос.

ТЕРМОСТАБИЛЬНОСТЬ (лат. thermostabilitas, *-atis, f*; temperaturostabilitas, *-atis, f*; temperaturoresistentia, *-ae, f*) теплостійкість, *-кості*, теплотривкість, *-кості*, тепловитривалість, *-лості*, температуростійкість, *-кості*, температуротривкість, *-кості*, температуровитривалість, *-лості*; (рос. теплоустойчивость).

ТЕРМОСТАБИЛЬНЫЙ (лат. thermostabilis, *-e*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар) теплостійкий, теплотривкий, тепловитривалий, термостабільний; (рос. теплоустойчивый; пол. ciepłostały; нім., hitzebeständig, wärmebeständig).

ТЕРМОСТАТ (лат. thermostatum, *-i, n*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + statos – стоячий, поставлений) теплогрів, теплостій, теплопостійник, постійногрів, термостат; (пол., cieplarka).

ТЕРМОТЕРАПИЯ (лат. thermotherapia, *-ae, f*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) теплолікування, термотерапія; (рос. теплолечение).

ТЕРМОФОР (лат. thermophorum, *-i, n*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + φορος phoros – несучий, носій, від phero – носити) грілка, теплоносій, термофор. Пристрій для термотерапії (теплолікування); (рос. грелка; пол., grzejnik, grzałka).

ТЕРМОЭСТЕЗИОМЕТР (лат. thermoaesthesiometer, *-tri, m*; aesthesiometrum, *-i, n*; aesthesiometrium, *-ii, n*: від гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар + гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тепловідчуттємір, тепловідчуттємірник, тепловідчуттєвимірник, тепловідчутномір, тепловідчутномірник, тепловідчутновимірник, теплочутливомір, теплочутливомірник, теплочутливовимірник, термоестезіометр. Прилад для вимірювання температурної чутливості шкіри.

ТЕРПЕЛИВЫЙ () терплячий.

ТЕРПЕНИЕ () терпець, *-пцю*, терпіння.

ТЁРПКИЙ (лат. adstringens, *-entis*) терпкий.

ТЕРРИТОРИАЛЬНОСТЬ (від лат. territorium, *-ii, n*: від terra – земля) земельність, *-ності*, земельнісність, *-ності*, земляцькість, *-кості*, землящтво, тереновість, *-вості*, територіальність, *-ності*.

ТЕРРИТОРИАЛЬНЫЙ (від лат. territorium, *-ii, n*: від terra – земля) земельний, земельнісний, земляцький, тереновий, територіальний.

ТЕРРИТОРИЯ (лат. territorium, *-ii, n*: від terra – земля) терен, територія.

ТЕРЦИАРНЫЙ (лат. tertiarius, *-a, -um*: від tertius, *-a, -um* – третій) третинний, терціарний; (рос. третичный).

ТЕСНЫЙ (лат. angustus, *-a, -um*) тісний.

ТЕСТ (лат. testum, *-i, n*; experimentum, *-i, n*) проба, випроба, випробунок, випробування, тест.

ТЕСТИКУЛ (лат. testiculus, *-i, m*; *зменшувальне* від testis, *-is, m /pl. testes/*: від лат. testis, *-is, mf* – свідок; свідчиця, свідка; гр. orchis, *-is, m*) яєчко, шулятко, сім'яник, мудо, тестикул. Чоловіча статева залоза; (рос. яичко, семенник; пол. jądro).

ТЕСТИКУЛЯРНЫЙ (лат. testicularis, *-e*: від testiculus, *-i, m*; *зменшувальне* від testis, *-is, m /pl. testes/* – яєчко, шулятко, сім'яник, чоловіча статева залоза: від лат. testis, *-is, mf* – свідок; свідчиця, свідка) яєчковий, шулятковий, сім'яниковий, тестикулярний.

ТЕСТИС (лат. testis, *-is, f /pl. testes/*: від лат. testis, *-is, mf* – свідок; свідчиця, свідка; гр. orchis, *-is, m*) яйце, яєчко, шулятко, сім'яник, мудо, тестис. Чоловіча статева залоза; (рос. яичко, семенник; пол. jądro).

ТЕСТИТ (лат. testitis, *-idis, f*: від testis, *-is, m /pl. testes/* – яєчко, шулятко, сім'яник, чоловіча статева залоза; orchitis, *-idis, f*) яєчковиця, яєчкозапал, яєчкозапалення, тестит.

ТЕСТООБРАЗНЫЙ (лат. pastosus, *-a, -um*) тістуватий, тістоподібний.

ТЕСТОСТЕРОН (лат. testosteronum, *-i, n*) тестостерон.

ТЕСТУДО (лат. testudo, *-inis, f*) тестудо.

ТЕТАНИФОРМНЫЙ (лат. tetaniformis, *-e*: від гр. τετανος tetanos – заціпеніння, корчі) тетаніформний.

ТЕТАНИЧЕСКИЙ (лат. tetanicus, *-a, -um*: від гр. τετανος tetanos – заціпеніння, корчі) правцевий, прямцевий, тетанічний; (рос. столбнячный).

ТЕТАНИЯ (лат. tetania, *-ae, f*: від гр. τετανος tetanos – заціпеніння, корчі) судомість, *-мості*, тетанія.

ТЕТАНУС (лат. tetanus, *-i, m*: від гр. τετανος tetanos – заціпеніння, корчі) правець, *-вця*, прямець, *-мця*, тетанус; (рос. столбняк).

ТЕТРА- (лат. tetra-: від гр. τετρας tetras – чотири) чотири-, тетра-.

ТЕТРАКОКК (лат. tetracoccus, *-i, m*: від гр. τετρας tetras – чотири + κοκκος kokkos – зерно, ягода) чотирикулець, *-льця*, чотирикулівець, *-вця*, тетракок.

ТЕТРАПЛЕГИЯ (лат. tetraplegia, *-ae, f*: від гр. τετρας tetras – чотири) тетраплеґія.

ТЕХНИК (лат. technicus, *-i, m*: від гр. τεχνικος – вправний, майстерний, досвідчений) засібник, технік.
ТЕХНИКА (лат. technica, *-ae, f*: від гр. τεχνη techne – засіб, майстерність, ремесло, мистецтво) засібництво, техніка.
ТЕХНО- (лат. techno-: від гр. τεχνη techne – засіб, майстерність, ремесло, мистецтво) засобо-, засібно-, техно-.
ТЕХНОЛОГ (лат. technologus, *-i, m*: від гр. τεχνη techne – засіб, майстерність, ремесло, мистецтво + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) засобівник, засобознавець, *-вця*, технолоґ; */жін./* засобівниця, засобознавиця, технолоґиня.
ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. technologicus, *-a, -um*: від гр. τεχνη techne – засіб, майстерність, ремесло, мистецтво + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) засобівничий, засобознавчий, засобознавський, засобознавецький, технолоґічний.
ТЕХНОЛОГИЯ (лат. technologia, *-ae, f*: від гр. τεχνη techne – засіб, майстерність, ремесло, мистецтво + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) засобівництво, засобознавство, технолоґія.
-ТЕЧЕНИЕ (лат. -rrhagia, *-ae, f*) -теча.
ТЕЧЕНИЕ (лат. fluxus, *-i, m*; cursus, *-i, m*; decursus, *-i, m*) 1. течія, плин; 2. перебіг.
ТЕЧЕНИЕ ИЗ УРЕТРЫ (лат. urethrorrhoea, *-ae, f*) сечівникотеча, теча (течія) з уретри (сечівника).
ТЕЧКА (лат. oestrus, *-i, m*) тічка.
ТЕЧЬ */дієслово/* () текти, точитися.
ТЕЧЬ */імен./* (лат. rrhea, *-ae, f*) тіч, */Р.течі/*. Значна теча.
-ТЕЧЬ (лат. -rrhea, *-ae, f*) -тіч, *-течі*. Значна теча.
ТЕЧЬ ИЗ УХА (лат. otorrhoea, *-ae, f*) вухотіч, *-течі*, вухотеча, тіч (теча, течія) з вуха.
ТИАМИН (лат. thiaminum, *-i, n*; aneurinum, *-i, n*; vitaminum B1) тіамін.
ТИБИАЛЬНЫЙ (лат. tibialis, *-e*: від tibia, *-ae, f* – гомілка, великогомілкова [великоголінкова] кістка) гомілковий, великогомілковий, тибіальний; (рос. большеберцовый).
ТИГЕЛЬ (нім. Tiegel: від гр. τηγανον teganon – сковорода, пательня, каструля) бритваль, бритвал, чируник, тигель.
ТИК (фр. tic; лат. palmus, *-i, m*) сіп, сіпання, посіп, посіпування, смик, посмик, посмикування, лицесмик, тик, *-у*; (рос. подёргивание).
ТИМИЧЕСКИЙ (лат. thymicus, *-a, -um*) ґлезовий, підгруднинний, тимічний; (рос. вилочковый; пол. grasiczy).
ТИМПАН (лат. tympanum, *-i, n*; cavum tympani: від tympanum, *-i, n* – барабан, бубон, бубен: від гр. τυμπανον tympanon – барабан, бубон, бубен) барабан, бубон, *-бна*, бубен, тимпан. Барабанна [бубенна, бубоннева] порожнина; (їїё. 1. błona bębenkowa; 2. jama bębenkowa; 3. bębenek, tamburyn; словац. bubienok).
ТИМПАНИЗМ (лат. tympanismus, *-i, m*; tympania, *-ae, f*: від tympanum, *-i, n* – барабан, бубон, бубен: від гр. τυμπανον tympanon – барабан, бубон, бубен; meteorismus, *-i, m*) здуття, надим, надма, тимпанізм; (рос. вздутие; пол. wzdęcie, bębnica, odma brzuszna).
ТИМПАНИТ (лат. tympanitis, *-tidis, f*) барабанниця, барабанозапал, барабанозапалення, бубонниця, бубонкозапал, бубонкозапалення, тимпаніт.
ТИМПАНИЧЕСКИЙ (лат. tympanicus, *-a, -um*; tympaniticus, *-a, -um*; tympanus, *-a, -um*: від tympanum, *-i, n* – барабан, бубон, бубен) барабанний, бубенний, бубон(н)евий, бубонцевий, відзвучуючий, тимпанічний; (рос. барабанный; пол. bębenkowy).
ТИМПАНИЯ (лат. tympania, *-ae, f*; tympanismus, *-i, m*: від tympanum, *-i, n* – барабан, бубон, бубен; meteorismus, *-i, m*) здуття, надим, надма, тимпанія; (рос. вздутие; пол. wzdęcie, bębnica, odma brzuszna).
ТИМУС (лат. thymus, *-i, m*; thymum, *-i, n*: від гр. thymos – дух, душа, серце; життя; гнів, ярість, сердитість) 1.*/залоза/* ґлеза, загруднівка, загруднинна залоза, підгруднинна залоза, тимус; 2. дух, душа; 3.*/трава/* чебрець, *-рецю*, тиміян; (рос. 1. вилочковая (зобная, внутренняя грудная) железа; 2. дух, душа; 3. чебрец, чабрец, богородская трава, тимиан, тимьян; пол. 1. grasica; 3. macierzanka, tymianek, dzięcielina wonna; нім., 1. innere Brustdrüse).
ТИМЬЯН (лат. Thymus *L.*) чебрець, *-рецю*, тиміян.
ТИНДАЛЛИЗАЦИЯ (лат. tyndallisatio, *-onis, f*) тиндалізація.
ТИНЕА (лат. tinea, *-ae, f*) тинеа.
ТИНКТУРА (лат. tinctura, *-ae, f*: від tingo – забарвлюю, зволожую) настоянка, настойка, настійка, настій, тинктура. Настоянка лікарської речовини на спирті чи ефірі (етері), звичайно забарвлена; (рос. настойка).
ТИП (лат. typus, *-i, m*: від гр. τυπος – відбиток, форма, зразок) 1. вид, різновид, рід; 2. образ, зразок, взірець, взір, тип; (рос. 1. вид; 2. образ, образец).
ТИПИЧНЫЙ (лат. typicus, *-a, -um*; specificus, *-a, -um*) звичайний, пересічний; притаманний, прикметний; зразковий, взірцевий, типовий; (рос. отличительный; образцовый).
ТИРЕО- (лат. thyreo-; thyro-: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) щитуватко-, щитовидко-, щитоподібко-, щитоподібно-, тирео-; */див. тж **ТИРО-**/*.

ТИРЕОГЕННЫЙ (лат. thyreogenes, *G. -is*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреоґенний.

ТИРЕОЗ (лат. thyreosis, *-is, f*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреоз.

ТИРЕОИДИТ (лат. thyreoiditis, *-tidis, f*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреоїдит.

ТИРЕОИДНЫЙ (лат. thyreoideus, *-a, -um*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) щитуватий, щитоподібний, щитовидний, тиреоїдний; (рос. щитовидный; яп. kojosen).

ТИРЕОИДЭКТОМИЯ (лат. thyreoidectomia, *-ae, f*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреоїдектомія.

ТИРЕОПРИВНЫЙ (лат. thyreoprivus, *-a, -um*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреопривний.

ТИРЕОТОКСИКОЗ (лат. thyreotoxicosis, *-is, f*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреотоксикоз.

ТИРЕОТОКСИН (лат. thyreotoxinum, *-i, n*; thyreotoxicon, *-i, n*; thyrotoxinum, *-i, n*; thyrotoxicon, *-i, n*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреотоксин.

ТИРЕОТОКСИЧЕСКИЙ (лат. thyreotoxicus, *-a, -um*; thyrotoxicus, *-a, -um*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреотоксичний.

ТИРЕОТРОПИН (лат. thyreotropinum, *-i, n*; thyreotrophinum, *-i, n*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиреотропін.

ТИРЕОТРОПНЫЙ (лат. thyreotropicus, *-a, -um*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд + гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) щитуватконаправлений, щитуваткодієнаправлений, щитуватковпливовий, щитовидконаправлений, щитовидкодієнаправлений, щитовидковпливовий, щитоподібконаправлений, щитоподібкодієнаправлений, щитоподібковпливовий, щитоподібнонаправлений, щитоподібнодієнаправлений, щитоподібновпливовий, тиреотропний.

ТИРО- (лат. thyro-; thyreo-: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) щитуватко-, щитовидко-, щитоподібко-, щитоподібно-, тиро-; /*див. так* ***ТИРЕО-****/*.

ТИРОКСИН (лат. thyroxinum, *-i, n*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд + οξυς – їдкий, кислий) тироксин. Гормон щитоподібної залози.

ТИРОТОКСИН (лат. thyrotoxinum, *-i, n*; thyrotoxicon, *-i, n*; thyreotoxinum, *-i, n*; thyreotoxicon, *-i, n*: від гр. θυρεοειδης thyreoeides – щитоподібний: від θυρεος thyreos – щит + гр. -ειδης-eides – подібний: від гр. ειδος eidos – вид, вигляд) тиротоксин.

ТИСКИ () лещата.

ТИТРОВАНИЕ (лат. titratio, *-onis, f*) титрування.

ТИФ (лат. typhus, *-i, m* – тиф, глуханя: від гр. τυφος typhos – дим, чад, затуманеність, /*свідомості*/ затьмареність, запамороченість) глуханя, тиф; (пол. dur; яп. hasshinchifusu).

ТИФ, БРЮШНОЙ (лат. typhus abdominalis: від гр. τυφος typhos – дим, чад, затуманеність, /*свідомості*/ затьмареність, запамороченість) черевняк, черевний тиф [глуханя]; (рос. брюшняк; пол. dur brzuszny).

ТИФ, СЫПНОЙ (лат. typhus exanthematicus: від гр. τυφος typhos – дим, чад, затуманеність, /*свідомості*/ затьмареність, запамороченість) висипняк, висипний тиф (глуханя); (рос. сыпняк; пол. dur plamisty; dur osutkowy).

ТИФЛ- (лат. typhl-; typhlo-: від гр. τυφλον typhlon – сліпа кишка) однівко-, сліпокишко-, тифл-.

ТИФЛАТОНИЯ (лат. typhlatonia, *-ae, f*) тифлатонія.

ТИФЛИТ (лат. typhlitis, *-tidis, f*: від гр. τυφλον typhlon – сліпа кишка) однівковиця, однівкозапал, однівкозапалення, сліпокишковиця, сліпокишкозапал, сліпокишкозапалення, тифліт. Запалення однівки (сліпої кишки).

ТИФЛО- (лат. typhlo-; typhl-: від гр. τυφλον typhlon – сліпа кишка) однівко-, сліпокишко-, тифло-.

ТИФЛОТОМИЯ (лат. typhlotomia, *-ae, f*: від гр. τυφλον typhlon – сліпа кишка) однівкорозтин, однівкорозтинання, однівкорозітнення, сліпокишкорозтин, сліпокишкорозтинання, сліпокишкорозітнення, тифлотомія.

ТИФЛЭКТАЗИЯ (лат. typhlectasia, *-ae, f*: від гр. τυφλον typhlon – сліпа кишка) однівкорозшир, однівкорозширення, однівкорозширювання, контюхорозшир, сліпокишкорозшир, сліпокишкорозширення, сліпокишкорозширювання, тифлектазія. Розширення сліпої кишки (однівки, контюха).

ТИФОЗНЫЙ (лат. typhosus, *-a, -um*: від typhus, *-i, m* – тиф (глуханя): від гр. τυφος typhos – дим, чад, затуманеність, */свідомості/* затьмареність, запамороченість) тифозний; (пол. durowy).
ТИФОИД (лат. typhoidum, *-i, n*: від typhus, *-i, m* – тиф (глуханя): від гр. τυφος typhos – дим, чад, затуманеність, */свідомості/* затьмареність, запамороченість) тифоїд. Легка форма (вид) черевного тифу; (яп. chochifusu)
ТИФОИДНЫЙ (лат. typhoides, *G. -is*; typhoideus, *-a, -um*: від typhus, *-i, m* – тиф (глуханя): від гр. τυφος typhos – дим, чад, затуманеність, */свідомості/* затьмареність, запамороченість) тифоїдний.
ТКАНЕВОЙ () тканинний.
ТКАНЕВЫЙ () тканинний; (пол. tkankowy).
ТКАНЬ (лат. tela, *-ae, f*; panniculum, *-i, n*) тканина, тканка.
ТКАНЬ СОЕДИНИТЕЛЬНАЯ (лат. tela conjunctiva) сполучнотканина, злучнотканина, сполучна (злучна) тканина.
ТЛЕТЬ () тліти, жевріти.
ТОЖДЕСТВЕННЫЙ () тотожний.
ТОК () 1. течія; 2.*/електрич./* струм.
ТОКО- (лат. toco-: від гр. τοκος tokos – пологи) полого-, токо-.
ТОКОГРАММА (лат. tocogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; hysterotocogramma, *-atis, n /pl.-ata/*) пологозапис, пологозображення, токограма. Графічна реєстрація скорочувальної діяльності матки під час пологів.
ТОКОГРАФ (лат. tocographus, *-i, m*; tocographum, *-i, n*; tocographium, *-ii, n*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; tocodynamographus, *-i, m*; tocodynamographum, *-i, n*; tocodynamographium, *-ii, n*; hysterographus, *-i, m*; hysterographum, *-i, n*; hysterographium, *-ii, n*; hysterodynamographus, *-i, m*; hysterodynamographum, *-i, n*; hysterodynamographium, *-ii, n*) пологописець, *-сця*, пологописник, пологозаписник, пологозаписувач, пологозаписувальник, пологозобразник, пологозображувач, пологозображувальник, токограф. Прилад для графічної реєстрації скорочувальної діяльності матки під час пологів.
ТОКОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. tocographicus, *-a, -um*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. γραφω grapho – пишу, креслю. зображую; hystero) пологописний, пологописниковий, пологозаписний, пологозаписниковий, пологозаписувачевий, пологозаписувальний, пологозаписувальниковий, пологозобразний, пологозображувачевий, пологозображувальний, пологозображувальниковий, токографічний.
ТОКОГРАФИЯ (лат. tocographia, *-ae, f*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; hysterotocographia, *-ae, f*; metrotocographia, *-ae, f*) пологопис, пологоопис, пологозаписування, пологозображання, пологозображування, токографія. Графічна реєстрація скорочувальної діяльності матки під час пологів.
ТОКОДИНАМОГРАФ (лат. tocodynamographus, *-i, m*; tocodynamographum, *-i, n*; tocodynamographium, *-ii, n*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; tocographus, *-i, m*; tocographum, *-i, n*; tocographium, *-ii, n*; hysterographus, *-i, m*; hysterographum, *-i, n*; hysterographium, *-ii, n*; hysterodynamographus, *-i, m*; hysterodynamographum, *-i, n*; hysterodynamographium, *-ii, n*) полосилогописець, *-сця*, пологосилописник, пологосилозаписник, пологосилозаписувач, пологосилозаписувальник, пологосилозобразник, пологосилозображувач, пологосилозображувальник, токодинамограф. Прилад для графічної реєстрації скорочувальної діяльності матки під час пологів.
ТОКОДИНАМОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. tocodynamometricus, *-a, -um*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. δυναμις dynamis – сила + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) пологосиломірний, пологосиловимірювальний, токодинамометричний; (рос. родосилоизмерительный).
ТОКОДИНАМОМЕТРИЯ (лат. tocodynamometria, *-ae, f*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. δυναμις dynamis – сила + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) пологосиловимір, пологосиловимірювання, токодинамометрія. Вимірювання сили скорочень матки під час пологів.
ТОКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. tocologicus, *-a, -um*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) пологівничий, пологознавчий, пологознавський, пологознавецький, - токологічний.
ТОКОЛОГИЯ (лат. tocologia, *-ae, f*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) пологівництво, пологознавство, токологія. Вчення про пологи.
ТОКОФОБИЯ (лат. tocophobia, *-ae, f*: від гр. τοκος tokos – пологи + гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) пологострах, пологоострах, пологожах, пологоляк, пологолячність, *-ності*, пологолякливість, *-ності*, пологобояння, пологобоясть, пологобоязнь, пологобоязність, *-ності*, пологобоязкість, *-кості*, токофобія. Нав'язлива боязнь пологів.
ТОКСАНЕМИЯ (лат. toxanemia, *-ae, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) токсанемія.
ТОКСЕМИЯ (лат. toxaemia, *-ae, f*: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруєкрів'я, отруєкровність, *-ності*, отрутокрів'я, отрутокровність, *-ності*, кровозатруя, токсемія.

ТОКСИ- (лат. toxi-; toxico-: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отрує-, отруто-, -отруйність, *-ності*, токси-.

ТОКСИДЕРМИЯ (лат. toxidermia, *-ae, f*; toxicodermia, *-ae, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруєшкір'я, отруєшкір(н)ість, *-р(н)ості*, шкіроотруйність, *-ності*, токсидермія.

ТОКСИКО- (лат. toxico-; toxi-: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від τοξικον toxikon – отруя, отрута) отрує-, отруто-, -отруйність, *-ності*, токсико-.

ТОКСИКОГЕННЫЙ (лат. toxicogenes, *G. -is*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруєпричинний, отрутопохідний, токсикоґенний.

ТОКСИКОДЕРМИЯ (лат. toxicodermia, *-ae, f*; toxidermia, *-ae, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруєшкір'я, отруєшкір(н)ість, *-р(н)ості*, шкіроотруйність, *-ності*, токсикодермія.

ТОКСИКОЗ (лат. toxicosis, *-is, f*: від toxicum, *-i, n* – отрута, отруя, трутизна: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута; gestosis, *-is, f*: від лат. gestatio, *-onis, f* – вагітність, *-ності*, тяжа) затруя, затруїв'я, затруєвість, *-вості*, затруйнів'я, затруйновість, *-вості*, вагітнозатруя, отруйнів'я, отруйновість, *-вості*, отруйнівність, *-ності*, токсикоз; (пол. zatrucie, zatrucie ciążowe).

ТОКСИКОЗ, ТРАВМАТИЧЕСКИЙ (лат. toxicosis traumatica; syndromum myorenale) синдром (ознакосклад) (тривалого) роздавлювання (розчавлювання), синдром (ознакосклад) розміжчення (розмізчення), травматичний токсикоз; (рос. синдром (длительного) раздавливания, синдром размозжения, травматическое сжатие; анґ. crush-syndrome: від crush [краш] – стиснення, розчавлювання); */див. тж* ***КРАШ-СИНДРОМ****/*.

ТОКСИКОИНФЕКЦИЯ (лат. toxicoinfectio, *-onis, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута; toxiinfectio, *-onis, f*) отруєзараза, токсикоінфекція.

ТОКСИКОЛОГИЯ (лат. toxicologia, *-ae, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) отруївництво, отруєзнавство, отруйнівництво, отруйнознавство, отрутівництво, отрутознавство, токсикологія.

ТОКСИКОМАНИЯ (лат. toxicomania, *-ae, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруєнавіж, отруєнавіженство, отрутонавіж, отрутонавіженство, затруєнавіж, затруєнавіженство, затрутонавіж, затрутонавіженство, токсикоманія.

ТОКСИКОФОБИЯ (лат. toxicophobia, *-ae, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруєбоязнь, отруєбоязть, отруєбоязність, *-ності*, отруєбоязкість, *-кості*, отруєбояння, отруєстрах, отруєострах, отруєжах, отруєляк, отруєлячність, *-ності*, токсикофобія. Нав'язливий страх отруєння.

-ТОКСИН (лат. -toxinum, *-i, n*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) -отруя, -отрута, -токсин.

ТОКСИН (лат. toxinum, *-i, n*; toxicum, *-i, n*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon; toxon – отруя, отрута; venenum, *-i, n*) отруя, отрута, трута, трутка, трутина, трутизна, трійло, їд, токсин; (рос. отрава, яд; пол. jad, trucizna; словац. jed).

ТОКСИН, РАСТИТЕЛЬНЫЙ (лат. phytotoxinum, *-i, n*) рослиноотруя, рослиноотрута, рослинний токсин [отруя, отрута].

ТОКСИНЕМИЯ (лат. toxinaemia, *-ae, f*) отруєкрів'я, отруєкровність, *-ності*, отрутокрів'я, отрутокров(н)ість, *-в(н)ості*, токсинемія.

ТОКСИННЕЙТРАЛИЗИРУЮЩИЙ () отруєунедієвлювальний, отруєунедієвлюючий, отрутоунедієвлювальний, отрутоунедієвлюючий, токсиннейтралізуючий.

ТОКСИЧЕСКИЙ (лат. toxicus, *-a, -um*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруйний, отруйливий, отрутний, трутизний, трутизновий, трутинний, трутиновий, затруйний, токсичний; (рос. ядовитый; пол. trujący).

-ТОКСИЧЕСКИЙ (лат. -toxicus, *-a, -um*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) -отруйний, -отруйливий, -отрутний, -трутизновий, -трутинний, -трутиновий, -затруйний, -токсичний.

ТОКСИЧНОСТЬ (лат. toxicitas, *-atis, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) отруйність, *-ності*, отрутність, *-ності*, отруйливість, *-вості*, трутизність, *-ності*, трутинність, *-ності*, токсичність, *-ності*; (рос. ядовитость; пол. jadowitość).

ТОКСОПЛАЗМА (лат. Toxoplasma, *-atis, n*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута + πλασμα plasma – виліплене, створене, утвір: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) токсоплазма.

ТОКСОПЛАЗМОЗ (лат. toxoplasmosis, *-is, f*: від гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута + πλασμα plasma – виліплене, створене, утвір: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) токсоплазмоз.

ТОЛЕРАНТНОСТЬ (лат. tolerantia, *-ae, f*: від tolerans, *-antis* – терплячий) терпимість, *-мості*, виносність, *-ності*, толерантність, *-ності*; (рос. терпеливость, переносимость).

ТОЛКОВАНИЕ () тлумачення.

ТОЛСТАЯ КИШКА (лат. colon, *-i, n*; intestinum crassum) богутень, *-тня*, товста кишка.

ТОЛСТОКИШЕЧНЫЙ (лат. colicus, *-a, -um*) богутневий, товстокишковий.
ТОЛСТЫЙ (лат. crassus, *-a, -um*; corpulentus, *-a, -um*) товстий, дебелий, грубий.
ТОЛЧОК (лат. ictus, *-i, m*; impulsus, *-i, m*) поштовх.
ТОЛЩА () товща.
-ТОМИЯ (лат. -tomia, *-ae, f*: від гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати) -розтин, -розітнення, -розтинання, -томія.
ТОМО- (лат. tomo-: від гр. τομος tomos – шар, шматок, відрізок, нарізок: від гр. τομη tome – відрізування, відсікання) шаро-, пошаро-, пошарово-, томо-.
ТОМОГРАММА (лат. tomogramma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. τομος tomos – шар, шматок, відрізок, нарізок: від гр. τομη tome – відрізування, відсікання + γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) шарозображення, шарообраз, шарознімок, пошаро(во)зображення, пошаро(во)образ, пошаро(во)знімок, томограма.
ТОМОГРАФ (лат. tomographus, *-i, m*; tomographum, *-i, n*; tomographium, *-ii, n*: від гр. τομος tomos – шар, шматок, відрізок, нарізок: від гр. τομη tome – відрізування, відсікання + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шарозобразник, шарозображувач, шарозображувальник, шарозйомник, шарознімач, шарознімальник, пошаро(во)зобразник, пошаро(во)зображувач, пошаро(во)зображувальник, пошаро(во)зйомник, пошаро(во)знімач, пошаро(во)знімальник, томограф.
ТОМОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. tomographicus, *-a, -um*: від гр. τομος tomos – шар, шматок, відрізок, нарізок: від гр. τομη tome – відрізування, відсікання + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шарозобразний, шарозображувачевий, шарозображувальний, шарозображувальниковий, шарозйомний, шарознімальний, пошаро(во)зобразний, пошаро(во)зображувачевий, пошаро(во)зображувальний, пошаро(во)зображувальниковий, пошаро(во)зйомний, пошаро(во)знімальний, томографічний.
ТОМОГРАФИЯ (лат. tomographia, *-ae, f*: від гр. τομος tomos – шар, шматок, відрізок, нарізок: від гр. τομη tome – відрізування, відсікання + γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) шарозобраз, шарозображання, шарозображування, шарозйомка, шарознімання, пошаро(во)зобраз, пошаро(во)зображання, пошаро(во)зображування, пошаро(во)зйомка, пошаро(во)знімання, томографія.
ТОН (лат. tonus, *-i, m* – звук: від гр. τονος tonos – натяг, напруга, напруження; sonus, *-i, m*) звук, звучання, тон.
ТОНАЛЬНОСТЬ (від лат. tonus, *-i, m* – звук: від гр. τονος tonos – натяг, напруга, напруження) звуччя, звучність, *-ності*, звучальність, *-ності*, тональність, *-ності*.
ТОНЗИЛЛИТ (лат. tonsillitis, *-tidis, f*: від tonsilla, *-ae, f* – мигдалик) мигдаликовиця, мигдаликозапал, мигдаликозапалення, тонзиліт; (яп. hentosen).
ТОНЗИЛЛОТОМИЯ (лат. tonsillotomia, *-ae, f*: від tonsilla, *-ae, f* – мигдалик) мигдаликорозтин, мигдаликорозтинання, мигдаликорозітнення, тонзилотомія.
ТОНЗИЛЛЭКТОМИЯ (лат. tonsillectomia, *-ae, f*: від tonsilla, *-ae, f* – мигдалик) мигдаликовитин, мигдаликовитинання, мигдаликовитнення, мигдаликовидалення, тонзилектомія.
ТОНЗИЛЛЯРНЫЙ (лат. tonsillaris, *-e*: від tonsilla, *-ae, f* – мигдалик) мигдаликовий, тонзилярний.
ТОНИЗИРУЮЩИЙ (лат. tonicus, *-a, -um*: від tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг; roborans, *-antis*) 1.*/прикм./* збадьорювальний, збадьорюючий, пругуючий, тонізуючий; 2.*/дієприкм./* що (який) збадьорює, що (який) тонізує; (рос. бодрящий).
ТОНИЧЕСКИЙ (лат. tonicus, *-a, -um*: від гр. τονικος tonikos: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг) пружний, пругучий, напружний, тонічний.
-ТОНИЯ (лат. -tonia, *-ae, f*: від tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг) -тиск, -тисків'я, -тисковість, *-вості*, -пружжя, -пружність, *-ності*, -напружжя, -напружність, *-ності*, тиско-, -тонія; (пол. -ciśnienia).
ТОНКАЯ КИШКА (лат. intestinum tenue) тенеса, тонка кишка.
ТОНКИЙ (лат. tenuis, *-e*; gracilis, *-e*; subtilis, *-e*) тонкий.
ТОНО- (лат. tono-: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг) тиско-, тоно-.
ТОНОМЕТР (лат. tonometer, *-tri, m*; tonometrum, *-i, n*; tonometrium, *-ii, n*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тискомір, тискомірник, тисковимірник, тонометр.
ТОНОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. tonometricus, *-a, -um*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тискомірний, тисковимірний, тисковимірювальний, тонометричний.
ТОНОМЕТРИЯ (лат. tonometria, *-ae, f*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) тисковимір, тисковимірення, тисковиміряння, тисковимірювання, тонометрія. Вимір (вимірення, виміряння, вимірювання) тиску.
ТОНОФИБРИЛЛА- (лат. tonofibrilla, *-ae, f*: від гр. τονος tonos – натяг, напруга, напруження) натяговолоконце, опороволоконце, тонофібрила. Опорне волоконце.
ТОНУС (лат. tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг) пруга, напруга, напруження, напряг, тонус; (рос. напряжение).

ТОНУСНЫЙ (від лат. tonus, *-i, m*: від гр. τονος tonos – напруга, напруження, натяг) пруговий, пружний, напруговий, напружний, напруженнєвий, тонусний.

ТОПИЧЕСКИЙ (лат. topicus, *-a, -um*: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) місцевий, місцинний, місциновий, умісцевлений, місцезнахідний, місцезнахідливий, топічний.

ТОПО- (лат. topo-: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) місце-, місцево-, топо-.

ТОПОАЛГИЯ (лат. topoalgia, *-ae, f*: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) топоал(ь)ґія.

ТОПОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. topographicus, *-a, -um*: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) топографічний.

ТОПОГРАФИЯ (лат. topographia, *-ae, f*: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) топографія.

ТОПОГРАФОАНАТОМ (лат. topographoanatomus, *-i, m*: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) топографоанатом.

ТОПОФОБИЯ (лат. topophobia, *-ae, f*: від гр. τοπος topos – місце, місцина, місцевість) топофобія. Острах деяких місць.

ТОРАКАЛЬНЫЙ (лат. thoracalis, *-e*; thoracicus, *-a, -um*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудний, грудноклітковий, огрудний, огруддяний, торакальний; (рос. грудной).

ТОРАКО- (лат. thoraco-: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудо-, грудноклітко-, олегне-, торако-.

ТОРАКОДИНИЯ (лат. thoracodynia, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудобіль, *-болю*, грудоболість, *-лості*, грудоболісність, *-ності*, торакодинія.

ТОРАКОКАУСТИКА (лат. thoracocaustica, *-ae, f*; thoracocauterisatio, *-onis, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудозростоперепал, грудозрощеперепал, грудоспайкоперепал, торакокаустика.

ТОРАКОКАУТЕРИЗАЦИЯ (лат. thoracocauterisatio, *-onis, f*; thoracocaustica, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудозростоперепал, грудозрощеперепал, грудоспайкоперепал, торакокаутеризація.

ТОРАКОМЕТРИЯ (лат. thoracometria, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудовимір, грудовимірення, грудовимірювання, торакометрія.

ТОРАКОМИОДИНИЯ (лат. thoracomyodynia, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудом'язобіль, грудом'язоболість, *-лості*, грудом'язоболісність, *-ності*, торакоміодинія.

ТОРАКОПАГ (лат. thoracopagus, *-i, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) торакопаґ.

ТОРАКОПЛАСТИКА (лат. thoracoplastica, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка + πλαστικη plastike – ліплення, різьблення, ваяння, скульптура: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) грудоштукування, грудоштукарство, грудоліпка, грудоліплення, грудотворення, грудовідтворення, грудноклітоштукування, грудноклітоштукарство, грудноклітколіпка, грудноклітколіплення, грудноклітотворення, грудноклітковідтворення, торакопластика.

ТОРАКОСКОП (лат. thoracoscopium, *-ii, n*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) грудогляд, грудооглядник, грудорозглядник, олегнегляд, олегнеоглядник, олегнерозглядник, торакоскоп.

ТОРАКОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. thoracoscopicus, *-a, -um*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax. *-akos* – груди, грудна клітка + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) грудооглядний, грудооглядовий, грудооглядальний, грудорозглядальний, олегнеоглядний, олегнеоглядовий, олегнеоглядальний, олегнерозглядальний, торакоскопічний.

ТОРАКОСКОПИЯ (лат. thoracoscopia, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) грудоогляд, грудооглядання, грудооглядування, грудорозгляд, олегнеогляд, олегнеоглядання, олегнеоглядування, олегнерозгляд, торакоскопія.

ТОРАКОТОМИЯ (лат. thoracotomia, *-ae, f*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) грудорозтин, грудорозтинання, грудорозітнення, торакотомія.

-ТОРАКС (лат. -thorax, *-acis, m*: від гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди, грудна клітка) -груддя, -груд(н)ість, *-д(н)ості*, -торакс.

ТОРМОЖЕНИЕ (лат. suppressio, *-onis, f*) гальмування.

ТОРМОЗ () гальмо.

ТОРМОЗНОЙ () гальмівний.

ТОРПИДНЫЙ (лат. torpidus, *-a, -um* – заціпенілий, нерухомий, нечулий: від torgere – заціпеніти, бути заціпенілим: від torpeo – ціпенію) млявий, сповільнений, уповільнений, затяжний, бездіяльний, недіяльний, безчинний, запаморочений, нечулий, безчуттєвий, торпідний. Той, що не реаґує; (рос. вялый, затяжной, замедленный, бездеятельный, бесчувственный; нім., schlaff, träge, langsam, empfindungslos; анґ., sluggish, inactive).

ТОРПОР (лат. torgor, *-oris, m*) заціп, заціпеніння, закляк, заклякість, *-лості*, торпор. Глибоке пригнічення свідомості, проте не цілковита її втрата, як при коматозному стані (комі); (рос. оцепенение, безразличие, бесчувственность; нім., Erstarrung, Reaktionslosigkeit; анґ., numbness, insensibility; фр., engourdissement).

ТОРС (іт. torso: від гр. τυρσος – пагін) тулуб, торс; (рос. туловище).

ТОРСИОННЫЙ (лат. torsionis, *-e*: від torsio, *-onis, f* – оберт, обертання: від torquere, *pp. tortus* – вертіти, крутити, закручувати) обертний, обертовий, обертальний, скручений, скручуваний, скручувальний, крутійний, кручений, торсійний.

ТОРСИЯ (лат. torsio, *-onis, f*: від torquere, *pp. tortus* – вертіти, крутити, закручувати) оберт, обертання, скручення, скручування, закручування, перекручування, торсія; (рос. закручивание, скручивание, перекручивание; нім., Drehung, Verdrehung, Achsendrehung; анг., twisting).

ТОРЧАЩИЙ (лат. prominens, *-entis*) 1.*/прикм./* стирчний, стирчливий; 2.*/дієприкм./* що стирчить.

ТОСКА (лат. anxietas, *-atis, f*; angor, *-oris, m*) туга.

ТОТАЛЬНЫЙ (лат. totalis, *-e*: від totus – весь, цілий) всеохопний, всеосяжний, всезагальний, цілий, цілковитий, тотальний; (рос. всеохватывающий, всеобщий, полный).

ТОФУС (лат. tophus, *-i, m*) тофус.

ТОЧЕЧНЫЙ (лат. punctatus, *-a, -um*) крапчастий, точковий, цятковий.

ТОЧКА 1. (лат. macula, *-ae, f*) крапка; 2. (лат. punctum, *-i, n*; focus, *-i, m*) точка; 3. цятка.

ТОШНИТЬ () нудити; /довго/ пононудити; млоїти.

ТОШНОТА (лат. nausea, *-ae, f*) нудота, нуд, *-у*, нуда.

ТОШНОТВОРНЫЙ (лат. nauseosus, *-a, -um*) нудотний.

ТОЩАЯ КИШКА (лат. jejunum, *-i, n*) порожня кишка; (словац. lačník).

ТОЩЕКИШЕЧНЫЙ (лат. jejunalis, *-e*) порожньокишковий; (словац. lačníkový).

ТОЩИЙ () худий, худючий, худющий, охлялий; */НА ТОЩИЙ ЖЕЛУДОК () натще, натщесерце/.*

ТРАБЕКУЛА (лат. trabecula, *-ae, f*; *зменшувальне* від trabs – балка) перечка, поперечка, перекладка, трабекула; (рос. перекладина; пол. beleczka; словац. trámec; нім., Bälkchen; анг., little beam).

ТРАБЕКУЛЯРНЫЙ (лат. trabecularis, *-e*) перечковий, поперечковий, перекладковий, трабекулярний; (рос. перекладинный; словац. trámcový).

ТРАВА (лат. herba, *-ae, f*) трава.

ТРАВМА (лат. trauma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. τραυμα trauma – рана) ушкода, пошкода, ураження, травма; (рос. повреждение, поражение; пол. uraz, uszkodzenie; анг., injury, wound; яп. gaisho).

ТРАВМА, АКУСТИЧЕСКАЯ [ШУМОВАЯ] (лат. trauma acusticum; acutrauma, *-atis, n /pl. -ata/*) шумоушкода, шумова ушкода [пошкода, ураження], акустична [шумова] травма; (рос. шумовое повреждение; анг., noise injury); */див. тж АКУТРАВМА; АКУСТИЧЕСКАЯ [ШУМОВАЯ] ТРАВМА/.*

ТРАВМАТИЗАЦИОННЫЙ (лат. traumatisationis, *-e*) ушкодівний, ушкодженнєвий, ушкоджувальний, травмівний, травматизаційний.

ТРАВМАТИЗАЦИЯ (лат. traumatisatio, *-onis, f*) */докон./* ушкодження, пошкодження; */недок./* ушкоджування, пошкоджування, травмування, травматизація; (рос. повреждение).

ТРАВМАТИЗМ (лат. traumatismus, *-i, m*: від гр. τραυματιζω traumatizo – поранюю) ушкоддя, ушкодність, *-ності*, пошкодність, *-ності*, травматизм; (пол. urazowość; анг., traumatosis).

ТРАВМАТИЗМ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ (ПРОИЗВОДСТВЕННЫЙ) (лат. traumatismus professionalis) заняттєушкодність, *-ності*, заняттєва ушкодність, *-ності*, виробничоушкодність, *-ності*, професійний (виробничий) травматизм; (пол. urazowość zawodowa; анг. occupational traumatosis).

ТРАВМАТИЧЕСКИЙ (лат. traumaticus, *-a, -um*) ушкодний, ушкодовий, ушкоднісний, травматичний; (рос. повреждающий; пол. urazowy).

ТРАВМАТОЛОГ (лат. traumatologus, *-i, m*) ушкодівник, ушкодознавець, *-вця*, травматолог; */жін./* ушкодівниця, ушкодознавиця, травматологиня.

ТРАВМАТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. traumatologicus, *-a, -um*) ушкодівничий, ушкодівницький, ушкодознавчий, ушкодознавський, травматологічний; (пол. urazowy).

ТРАВМАТОЛОГИЯ (лат. traumatologia, *-ae, f*) ушкодівництво, ушкодознавство, травматологія.

ТРАВМАТОПНОЭ (лат. traumatopnoea, *-ae, f*) травматопное.

ТРАВМИРОВАНИЕ (лат. traumatisatio, *-onis, f*) */докон./* ушкодження; */недок./* ушкоджування, травмування; (рос. повреждение).

ТРАВМИРОВАННЫЙ () ушкоджений, травмований; (рос. повреждённый).

ТРАВМИРОВАТЬ () */докон./* ушкодити; */недок./* ушкоджувати, травмувати; (рос. повредить).

ТРАВМИРОВАТЬСЯ () */докон./* ушкодитись; */недок./* ушкоджуватись, травмуватись; (рос. повредиться).

ТРАВМИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* ушкоджувальний, ушкоджуючий, травмувальний, травмуючий; 2.*/дієприкм./* що ушкоджує, що травмує; (рос. повреждающий).

ТРАВНИК () травник.

ТРАЕКТОРИЯ (від лат. trajectorius – той, що стосується переміщення: від trajectus – переміщений: від trajicio – перекидаю, переміщую) перекид, рухориса, рухориска, траєкторія.

ТРАКТ (лат. tractus, *-i, m* – волочіння, низка, протяжність) шлях, тракт; (рос. путь).

ТРАКТАТ (лат. tractatus, *-i, m* – обговорення, розгляд) розгляд, розпис, трактат.

ТРАКЦИОННЫЙ (лат. tractionis, *-e*) витяжний, витяговий, витягувальний, тракційний; (рос. вытяжной).

ТРАКЦИЯ (лат. tractio, *-onis, f*) витяг, витягання, витягнення, витягування, тракція; (рос. вытяжение, вытяжка; пол. pociąganie).

ТРАНЗИТОРНЫЙ (лат. transitorius, *-a, -um*) перехідний, перебутний, минущий, скороминущий, недовгочасний, короткочасний, короткотривалий, транзиторний; (рос. переходный, переходящий, преходящий, быстропреходящий, кратковременный).

ТРАНКВИЛИЗАТОР (лат. tranquillizator, *-oris, m*; tranquillizatorium, *-ii, n*; tranquil(l)isantium, *-ii, n*: від tranquillare, tranquillo – заспокоювати: від tranquillum, *-i, n* – спокій, тиша; ataracticum, *-i, n*; ataraxicum, *-i, n*; anxiolyticum, *-i, n*: від anxietas – страх + гр. lytikos – розчинювальний, розчиняючий, ослаблювальний ослабляючий; sedaticum, *-i, n*) заспокійник, заспокоювальник, транквілізатор; (рос. успокаивающее; яп. chinseizai).

ТРАНКВИЛИЗИРУЮЩИЙ 1.*/прикм./* (лат. tranquillizativus, *-a, -um*: від tranquillare, tranquillo – заспокоювати: від tranquillum, *-i, n* – спокій, тиша; ataracticus, *-a, -um*; ataraxicus, *-a, -um*; antifobicus, *-a, -um*; anxiolyticus, *-a, -um*: від anxietas – страх + гр. lytikos – розчинювальний, розчиняючий, ослаблювальний ослабляючий; sedativus, *-a, -um*) заспокійний, заспокійливий, заспокоювальний, заспокоюючий, транквілізувальний, транквілізуючий; 2.*/дієприкм./* () що заспокоює, що транквілізує; 3.*/імен./* (лат. tranquillizator, *-oris, m*; tranquillizatorium, *-ii, n*; tranquil(l)isantium, *-ii, n*: від tranquillare, tranquillo – заспокоювати: від tranquillum, *-i, n* – спокій, тиша; ataracticum, *-i, n*; ataraxicum, *-i, n*; anxiolyticum, *-i, n*: від anxietas – страх + гр. lytikos – розчинювальний, розчиняючий, ослаблювальний ослабляючий; sedaticum, *-i, n*) заспокійник, заспокоювальник, транквілізатор; (рос. 1. успокоительный; 2. успокаивающий; 3. успокаивающее; яп. 3. chinseizai).

ТРАНС (фр. transe – страх; лат. transa, *-ae, f*) запаморочення, потьмарення, безпам'яття, непам'яття, непам'ять, транс; (рос. беспамятство).

ТРАНС- (лат. trans-) через-, крізь-, пере-, транс-; (рос. чрез-, через-, пере-).

ТРАНСВЕЗИКАЛЬНЫЙ (лат. transvesicalis, *-e*: від trans- – через-, крізь-, пере-) черезміхурний, черезміхуровий, трансвезикальний.

ТРАНСВЕРЗАЛЬНЫЙ (лат. transversalis, *-e*; transversarius, *-a, -um*; transversus, *-a, -um*: від transvertere, *pp. transversus* – повертати набік: від trans- – через-, крізь-, пере- + vertere, *pp. versus* – повертати) поперечний, трансверзальний; (рос. поперечный; пол. poprzeczny; нім., quer, querverlaufend, Quer-).

ТРАНСВЕРЗИТ (лат. transversitis, *-tidis, f*) трансверзит.

ТРАНСВЕРЗОПТОЗ (лат. transversoptosis, *-is, f*) трансверзоптоз.

ТРАНСВЕСТИТИЗМ (лат. transvestitismus, *-i, m*) трансвеститизм.

ТРАНСДУКЦИЯ (лат. transductio, *-onis, f* – перенесення, переміщення: від transduco – переводжу, переміщую) переніс, *-носу*, перенесення, трансдукція. Перенесення фрагментів спадкового матеріалу від одного мікроорганізму (бактерії чи актиноміцета) іншому за допомогою бактеріофага або актинофага.

ТРАНСКОРТИКАЛЬНЫЙ (лат. transcorticalis, *-e*) транскортикальний.

ТРАНСМИССИВНЫЙ (лат. transmissibilis, *-e*) передавальний, передатний, передаваний, трансмісивний. Той, що/який передається; (рос. передающийся).

ТРАНСМИССИЯ (лат. transmissio, *-onis, f* – перехід, передача) передача; передавання; переніс, *-носу*, перенесення, трансмісія; (рос. передача; перенос).

ТРАНСПЛАНТАТ (лат. transplantatum, *-i, n*: від transplantatus, *-a, -um* – пересаджений: від trans- – через-, крізь-, пере- + planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересадок, *-дка*, пересадень, *-дня*, пересадець, *-дця*, пересаджень, *-дження*, пересадженець, *-нця*, трансплантат; (пол. przeszczep).

ТРАНСПЛАНТАЦИЯ (лат. transplantatio, *-onis, f*: від transplanto – пересаджую: від trans- – через-, крізь-, пере- + planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересад, пересадка, пересадження, пересаджування, трансплантація; (рос. пересадка, пересаждение; пересаживание; пол. przeszczepianie, przesadzenie).

ТРАНСПЛАНТИРОВАННЫЙ (лат. transplantatus, *-a, -um* – пересаджений: від trans- – через-, крізь-, пере- + planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) пересаджений, трансплантований; (рос. пересаженный).

ТРАНСПЛАНТИРОВАТЬ (лат. transplantare: від trans- – через-, крізь-, пере- + planta, *-ae, f* – 1. підошва, ступня; 2. рослина) */докон./* пересадити; */недок./* пересаджувати, трансплантувати; (рос. пересадить; пересаживать).

ТРАНСПЛАЦЕНТАРНЫЙ (лат. transplacentaris, *-e*; transplacentalis, *-e*) черезпослідовий, черезложиськовий, трансплацентний, трансплацентовий, трансплацентарний; (рос. ч(е)резпоследовый).

ТРАНСПОЗИЦИЯ (лат. transpositio, *-onis, f*) переміщення, перестановка, транспозиція.

ТРАНСПОРТ (від лат. transporto – переношу, переміщую, переправляю) перевіз, *-возу*, транспорт.

ТРАНСПОРТАБЕЛЬНЫЙ (від фр. transportable) перевізний, перевозівний, транспортабельний; (пол. nadającysię do przewiezienia).

ТРАНСПОРТИРОВАНИЕ () перевезення, транспортування.

ТРАНСПОРТИРОВКА () перевезення, транспортування.

ТРАНССПИРАЦИЯ (лат. transspiratio, *-onis, f*: від trans – через, крізь + spiro – дихаю, видихаю; perspiratio, *-onis, f*) випаровування, транспірація; (пол., pocenie, wyparowywanie).

ТРАНССПИРАЦИЯ, ВНЕУСТЬИЧНАЯ () позапродихова транспірація [випаровування].

ТРАНССПИРАЦИЯ, УСТЬИЧНАЯ () продихова транспірація [випаровування].

ТРАНССУДАТ (лат. transsudatum, *-i, n*: від trans – через, крізь + sudare – сочитись, просочуватись; потіти, пропотівати: від sudo – потію) пропіт, *-поту*, просік, транссудат; (пол. przesięk).

ТРАНССУДАЦИЯ (лат. transsudatio, *-onis, f*: від trans – через, крізь + sudare – сочитись, просочуватись; потіти, пропотівати: від sudo – потію) пропітнення, пропотівання, просікання, просочування, транссудація; (рос. пропотевание; пол. przesączanie, przesiąkanie).

ТРАНСУРЕТРАЛЬНЫЙ (лат. transurethralis, *-e*) черезсечівниковий, трансуретральний.

ТРАНСФОРМАЦИЯ (лат. transformatio, *-onis, f*) перетворення, перевтілення, трансформація; (рос. превращение).

ТРАНСФОРМИРОВАНИЕ (лат. transformatio, *-onis, f*) перетворювання, перевтілювання, трансформування; (рос. превращение).

ТРАНСФУЗИОННЫЙ (лат. transfusionis, *-e*) переливний, переливальний, трансфузійний.

ТРАНСФУЗИЯ (лат. transfusio, *-onis, f*) перелиття, переливання, трансфузія; (рос. переливание; яп. yuketsu).

ТРАХЕАЛЬНЫЙ (лат. trachealis, *-e*) дишниковий, дихавковий, трахейний, трахеальний; (нім., Luftröhren-).

ТРАХЕИ, СУЖЕНИЕ [ТРАХЕОСТЕНОЗ] (лат. tracheostenosis, *-is, f*) дишникозвуз, дишникозвуження, дишникозвужування, дишнезвуз, дишнезвуження, дишнезвужування, дихавкозвуз, дихавкозвуження, дихавкозвужування, звуз [звуження, звужування] дишника [дишні, дихавки, дихального горла, трахеї].

ТРАХЕИТ (лат. tracheitis, *-tidis, f*) дишниковиця, дишникозапал, дишникозапалення, дишниця, дишнозапал, дишнозапалення, дихавковиця, дихавкозапал, дихавкозапалення, трахеїт. Запалення трахеї (дишника, дишні, дихавки).

ТРАХЕОБРОНХИТ (лат. tracheobronchitis, *-tidis, f*) дишникодишковиця, дишникодишкозапал, дишникодишкозапалення, трахеобронхіт. Запалення трахеї (дишника, дишні, дихавки) та бронхів (дишок, озявів).

ТРАХЕОБРОНХОСКОПИЯ (лат. tracheobronchoscopia, *-ae, f*) дишникодишкоогляд, дишникодишкооглядання, трахеобронхоскопія.

ТРАХЕОСКОПИЯ (лат. tracheoscopia, *-ae, f*) дишникоогляд, дишникооглядання, трахеоскопія.

ТРАХЕОСТЕНОЗ (лат. tracheostenosis, *-is, f*) дишникозвуз, дишникозвуження, дишникозвужування, дишнезвуз, дишнезвуження, дишнезвужування, дихавкозвуз, дихавкозвуження, дихавкозвужування, трахеостеноз. Звуз [звуження, звужування] дишника [дишні, дихавки, дихального горла, трахеї].

ТРАХЕОТОМИЯ (лат. tracheotomia, *-ae, f*) дишникорозтин, дишникорозтинання, дишникорозітнення, трахеотомія.

ТРАХЕЯ (лат. trachea, *-ae, f*: від гр. αρτηρια τραχεια arteria tracheia – шерехата (шершава, шорстка, нерівна, негладка) артерія (аертерія, повітропровід, повітроносна трубка) */на відміну від «гладких артерій» (arteria leia), по яких, як у давнину хибно вважали, також надходить повітря/*: від τραχυς trachys – шерехатий, шершавий, шорсткий, нерівний, негладкий, кам'янистий) дишня, дишник, дихавка, дихало, дихальне горло, трахея; (рос. дыхательное горло; дыхательная трубка; нім., Luftröhre; анг., windpipe; чеч. къамкъарг; інг. екъа къамарг).

ТРАХОМА (лат. trachoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. τραχυς trachys – шерехатий, шершавий, шорсткий, нерівний, негладкий, кам'янистий; conjunctivitis granulosa s. trachomatosa) трахома; (нім., Körnerkrankheit, ägyptische Augenkrankheit; анг., granular lids, granular conjunctivitis, granular ophthalmia, Egyptian ophthalmia; фр., conjonctivite granuleuse, ophthalmie d'Egypte; чеч. бIаьрган ун; інг. бIаргау).

ТРАХОМАТОЗНЫЙ (лат. trachomatosus, *-a, -um*) трахоматозний; */див. тж **ТРАХОМНЫЙ**/*.

ТРАХОМНЫЙ (лат. trachomatosus, *-a, -um*) трахомний; */див. тж **ТРАХОМАТОЗНЫЙ**/*.

ТРЕВОГА () неспокій; тривога.

ТРЕГЛАВЫЙ [ТРЁХГЛАВЫЙ] (лат. triceps, *-cipis*) триголовий.

ТРЕМАТОДОЗ (лат. trematodosis, *-is, f*: від гр. τρηματωδης trematodes – той, що має отвір) присиснів'я, присисновість, *-вості*, трематодоз. Глистяне захворювання викликане трематодами (присиснями) – паразитичними плоскими червами, що мають органи прикріплення – присоски */звідси й українська назва/*.

ТРЕМАТОДЫ (лат. trematodes */pl./*: від гр. τρηματωδης trematodes – той, що має отвір) присисні, трематоди. Клас паразитичних плоских червів, що мають оргaни прикріплення – присоски */звідси й українська назва/*.

ТРЕМОР (лат. tremor, *-oris, m* – тремтіння) трем, тремтіння, трус, трусіння, дрижання, дрижаки, дрожі, дрижачка, тремор; (рос. дрожание).

ТРЕНИЕ () тертя.

ТРЕНАЖ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправляння, тренаж.

ТРЕНАЖЁР (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправляльник, тренажер.

ТРЕНАЖЁРНЫЙ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправляльний, тренажерний.

ТРЕНАЖЁРНЫЙ ЗАЛ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправляльня, тренажерня, тренажерний (вправляльний) зал (зала, заля, світлиця).
ТРЕНЕР (анґ. trainer [трейне:]: від to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправлівник, тренер.
ТРЕНЕРСЬКИЙ (від анґ. trainer [трейне:]: від to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправлівниковий, тренерський.
ТРЕНИРОВАННЫЙ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправний, тренований.
ТРЕНИРОВАННОСТЬ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправність, *-ності*, тренованість, *-ності*.
ТРЕНИРОВАТЬ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправляти, тренувати.
ТРЕНИРОВАТЬСЯ (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправлятись, тренуватись; (рос. упражняться).
ТРЕНИРОВКА (від анґ. to train [ту трейн] – виховувати, навчати, вчити, привчати, готувати) вправляння, тренування.
ТРЕПАН (фр. trépan: від гр. τρυπανον trypanon – свердел) свердел, трепан.
ТРЕПАНАЦИЯ (лат. trepanatio, *-onis, f*: від фр. trépan: від гр. τρυπανον trypanon – свердел) свердління, черепосвердління, трепанація.
ТРЕПАНИРОВАТЬ (від фр. trépaner: від гр. τρυπαω trypao – свердлю, буравлю) свердлити, трепанувати.
ТРЕПЕТАНИЕ (лат. oscillatio, *-onis, f*; palpitatio, *-onis, f*; vibratio, *-onis, f*) тріпотіння, тріпотання, трепетання.
ТРЕПЕТАНИЕ МЫШЦЫ (лат. fibrillatio, *-onis, f*) тріпотіння (тріпотання) м'язу.
ТРЕПЕТАНИЕ ПРЕДСЕРДИЙ (лат. fibrillatio atriorum) тріпотіння (тріпотання) передсердь.
ТРЕПОНЕМА (лат. Treponema, *-atis, n*) трепонема; (пол. krętek).
ТРЕПОНЕМАТОЗ (лат. treponematosis, *-is, f*) трепонематоз; (пол. krętkowica).
ТРЕПОНЕМИЦИДНЫЙ (лат. treponemicidus, *-a, -um*) трепонеміцидний; (пол. krętkobójczy).
ТРЕПОНЕМНЫЙ (лат. treponemalis, *-e*) трепонемний.
ТРЕСК (лат. crepitatio, *-onis, f*) тріск, тріскотнява.
ТРЕТИЙ (лат. tertius, *-a, -um*) третій.
ТРЕТИЧНЫЙ (лат. tertiarius, *-a, -um*) третинний.
ТРЕТЬ () третина.
ТРЕУГОЛЬНИК (лат. triangulum, *-i, n*: від tri- – три- + angulus, *-i, m* – кут; trigonum, *-i, n*; trigonium, *-ii, n*; trigonus, *-i, m*: від гр. trigon, *-onis, m* – трикутник) трикутник.
ТРЕУГОЛЬНЫЙ (лат. triangularis, *-e*; triangulatis, *-e*; triangulus, *-a, -um*: від tri- – три- + angulus, *-i, m* – кут; trigonalis, *-e*; trigonus, *-a, -um*: від гр. trigon, *-onis, m* – трикутник; triquetrus, *-a, -um*) трикутний.
ТРЁХГЛАВАЯ МЫШЦА (лат. triceps, *-cipitis, m*; musculus triceps: від лат. triceps, *-cipis* - триголовий: від tres, *tria* - три + caput - голова) триголовець, *-вця*, триголовень, *-вня*, триголовок, *-вка*, триголівник, триголовий м'яз.
ТРЁХГЛАВЫЙ [ТРЕГЛАВЫЙ] (лат. triceps, *-cipis*) триголовий.
ТРЁХГРАННЫЙ (лат. triangularis, *-e*; trigonalis, *-e*; trigonus, *-a, -um*; triquetrus, *-a, -um*) тригранний, триграначстий.
ТРЁХМЕСЯЧНЫЙ (лат. trimestris, *-e*) тримісячний.
ТРЁХСТВОРЧАТЫЙ (лат. tricuspidalis, *-e*) тристулковий.
ТРЕЩАЩИЙ (лат. crepitans, *-antis*) 1.*/прикм./* тріскучий; 2.*/дієприкм./* що тріщить.
ТРЕЩЁТКА () тріскачка, дерчітка, деренчало, торохкало.
ТРЕЩИНА (лат. fissura, *-ae, f*) тріщина, розколина.
ТРИ- (лат. tri-: від tres, *tria* – три; гр. τρι- tri-: від τρεις, *-τρια* treis, *tria* – три) три-, троє-, потроє-, трі- */перед голосними/*, три- */перед приголосними/*; (рос. три-; пол. trój-).
ТРИАДА (лат. trias, *-adis, f*: від гр. τριας, *-αδος* trias, *-ados* – трійка, трійця) трійка, трійця, троїця, тріада; (рос. тройка, троица; пол. trójka, trójca, trójobjaw; нім., Dreiheit).
ТРИАНГУЛЯРНЫЙ (лат. triangularis, *-e*; triangulatis, *-e*; triangulus, *-a, -um*: від tri- – три- + angulus, *-i, m* – кут; trigonalis, *-e*; trigonus, *-a, -um*: від гр. trigon, *-onis, m* – трикутник; triquetrus, *-a, -um*) трикутний, трианґулярний; (рос. треугольный; пол. trójkątny; нім. dreieckig; анг., three-cornered).
ТРИГЕМИНИЯ (лат. trigeminia, *-ae, f*; pulsus trigeminus) триґемінія; (пол. trojaczność).
ТРИГОНАЛЬНЫЙ (лат. trigonalis, *-e*; trigonus, *-a, -um*: від гр. trigon, *-onis, m* – трикутник; triangularis, *-e*; triangulatis, *-e*; triangulus, *-a, -um*: від tri- – три- + angulus, *-i, m* – кут; triquetrus, *-a, -um*) трикутний, триґональний; (рос. треугольный; пол. trójkątny; нім. dreieckig).
ТРИГОНИТ (лат. trigonitis, *-tidis, f*) триґоніт.
ТРИГОНОЦЕФАЛИЯ (лат. trigonocephalia, *-ae, f*) триґоноцефалія.
ТРИЖДЫ () тричі.
ТРИЗМ (лат. trismus, *-i, m*) щелепозведення, щелепосудома, тризм. Зведення (судома) щелеп (щелепів).
ТРИКУСПИДАЛЬНЫЙ (лат. tricuspidalis, *-e*) тристулковий, трикуспідальний; (рос. трёхстворчатый).

ТРИМЕСТР (лат. trimestris – тримісячний: від tres – три + mensis – місяць) 1./*вагітності*/ тримісяччя, тримісячник, тримісячень, -*чня*; 2./*навчального року*/ чверть, чвертьріччя, тримісяччя, тримісячник, триместр.

ТРИПАНОЗ (лат. trypanosis, -*is*, *f*; trypanosomatosis, -*is*, *f*; trypanosomiasis, -*is*, *f*; trypanosomosis, -*is*, *f*: від Trypanosoma, -*atis*, *n* /*pl*. -*ata*/ – свердлівець, -*вця*, свердлотілець, -*льця*, трипаносома: від гр. τρυπανον trypanon – свердел + σωμα, -*ατος* soma, -*atos* – тіло) свердлівців'я, свердлівцевість, -*вості*, свердлотільців'я, свердлотільцевість, -*вості*, трипаноз. Ґрупа [скупина] захворювань спричинюваних одноклітинними паразитарними орґанізмами класу джгутиконосців – трипаносомами [свердлівцями, свердлотільцями]; (пол., świdrowica).

ТРИПАНОСОМА (лат. Trypanosoma, -*atis*, *n* /*pl*. -*ata*/: від гр. τρυπανον trypanon – свердел + σωμα, -*ατος* soma, -*atos* – тіло) свердлівець, -*вця*, свердлотілець, -*льця*, трипаносома. Рід одноклітинних паразитарних орґанізмів класу джгутиконосців; (пол., świdrowiec).

ТРИПАНОСОМАТОЗ (лат. trypanosomatosis, -*is*, *f*; trypanosomiasis, -*is*, *f*; trypanosomosis, -*is*, *f*; trypanosis, -*is*, *f*: від Trypanosoma, -*atis*, *n* /*pl*. -*ata*/ – свердлівець, -*вця*, свердлотілець, -*льця*, трипаносома: від гр. τρυπανον trypanon – свердел + σωμα, -*ατος* soma, -*atos* – тіло) свердлівців'я, свердлівцевість, -*вості*, свердлотільців'я, свердлотільцевість, -*вості*, трипаносоматоз. Ґрупа [скупина] захворювань спричинюваних одноклітинними паразитарними орґанізмами класу джгутиконосців – трипаносомами [свердлівцями, свердлотільцями]; (пол., świdrowica).

ТРИПАНОСОМИАЗ (лат. trypanosomiasis, -*is*, *f*; trypanosomatosis, -*is*, *f*; trypanosomosis, -*is*, *f*; trypanosis, -*is*, *f*: від Trypanosoma, -*atis*, *n* /*pl*. -*ata*/ – свердлівець, -*вця*, свердлотілець, -*льця*, трипаносома: від гр. τρυπανον trypanon – свердел + σωμα, -*ατος* soma, -*atos* – тіло) свердлівців'я, свердлівцевість, -*вості*, свердлотільців'я, свердлотільцевість, -*вості*, трипаносоміаз. Ґрупа [скупина] захворювань спричинюваних одноклітинними паразитарними орґанізмами класу джгутиконосців – трипаносомами [свердлівцями, свердлотільцями]; (пол., świdrowica).

ТРИПАНОСОМНЫЙ (лат. trypanosomalis, -*e*) свердлівцевий, свердлотільцевий, трипаносомний.

ТРИПАНОСОМОЗ (лат. trypanosomosis, -*is*, *f*; trypanosomatosis, -*is*, *f*; trypanosomiasis, -*is*, *f*; trypanosis, -*is*, *f*: від Trypanosoma, -*atis*, *n* /*pl*. -*ata*/ – свердлівець, -*вця*, свердлотілець, -*льця*, трипаносома: від гр. τρυπανον trypanon – свердел + σωμα, -*ατος* soma, -*atos* – тіло) свердлівців'я, свердлівцевість, -*вості*, свердлотільців'я, свердлотільцевість, -*вості*, трипаносомоз. Ґрупа [скупина] захворювань спричинюваних одноклітинними паразитарними орґанізмами класу джгутиконосців – трипаносомами [свердлівцями, свердлотільцями]; (пол., świdrowica).

ТРИПЛЕГИЯ (лат. triplegia, -*ae*, *f*) триплеґія.

ТРИПЛЕКС (лат. triplex, -*icis*, *m*; triplex, *G*. -*icis*: від tri- – три- + plicare – згинати) триразовий, трикратний, троєкратний, потрійний, триплекс; (рос. тройной, трёхкратный, троекратный; нім. dreifach; анг., threefold).

ТРИППЕР (нім. Tripper від tropfen – крапати; лат. gonorrhoea, -*ae*, *f*) збур, збуриця, капанка, капачка, капавка, трипер; (рос. перелой; яп. rinbyo).

ТРИППЕРНЫЙ (лат. gonorrhoicus, -*a*, -*um*) збуровий, збурицевий, капанковий, триперний, триперовий; (рос. перелойный).

ТРИПСИН (лат. trypsinum, -*i*, *n*: від гр. τριψις – розтирання) трипсин.

ТРИТАНОПИЯ (лат. tritanopia, -*ae*, *f*) тританопія.

ТРИХ- (лат. trich-; tricho-: від гр. θριξ, *τριχος* thrix, *trichos* – волос) волосо-, трих-; (рос. волосо-).

ТРИХАЛГИЯ (лат. trichalgia, -*ae*, *f*) трихал(ь)ґія.

ТРИХИАЗИС (лат. trichiasis, -*is*, *f*) трихіазис.

ТРИХИНА (лат. Trichina spiralis; Trichinella spiralis) волосник, трихіна.

ТРИХИНЕЛЛА (лат. Trichinella spiralis: Trichina spiralis) волосник, трихінела.

ТРИХИНЕЛЛЁЗ (лат. trichinellosis, -*is*, *f*; trichinosis, -*is*, *f*) трихінельоз.

ТРИХИНОЗ (лат. trichinosis, -*is*, *f*; trichinellosis, -*is*, *f*) трихіноз.

ТРИХО- (лат. tricho-; trich-: від гр. θριξ, *τριχος* thrix, *trichos* – волос) волосо-, трихо-; (рос. волосо-).

ТРИХОЗИС (лат. trichosis, -*is*, *f*) трихозис.

ТРИХОМАТОЗ (лат. trichomatosis, -*is*, *f*) трихоматоз; (пол. koltun).

ТРИХОМИКОЗ (лат. trichomycosis, -*is*, *f*) трихомікоз.

ТРИХОМОНАДА (лат. Trichomonas, -*adis*, *f*: від гр. θριξ, *τριχος* thrix, *trichos* – волос + μονας monas – одинокий, самотній, усамітнений) трихомонада; (рос. грушевидный биченосец, волосяная монада; пол. rzęsistek).

ТРИХОМОНАДНЫЙ (лат. trichomonalis, -*e*) трихомонадний.

ТРИХОМОНАДОЗ (лат. trichomonadosis, -*is*, *f*; trichomonosis, -*is*, *f*; trichomoniasis, -*is*, *f*) трихомонадоз; (пол. rzęsistkowica),

ТРИХОМОНИАЗ (лат. trichomoniasis, -*is*, *f*; trichomonosis, -*is*, *f*; trichomonadosis, -*is*, *f*) трихомоніаз; (пол. rzęsistkowica).

ТРИХОМОНОЗ (лат. trichomonosis, -*is*, *f*; trichomonadosis, -*is*, *f*; trichomoniasis, -*is*, *f*) трихомоноз; (пол. rzęsistkowica).

ТРИХОНОДОЗИС (лат. trichonodosis, -*is*, *f*) трихонодозис.

ТРИХОПТИЛОЗИС (лат. trichoptilosis, -*is*, *f*) трихоптил(ь)озис.

ТРИХОТИЛЛОМАНИЯ (лат. trichotillomania, *-ae, f*) трихотиломанія.
ТРИХОФИТИЯ (лат. trichophytia, *-ae, f*) трихофітія.
ТРИЦЕПС (лат. triceps, *-cipitis, m*; musculus triceps: від лат. triceps, *-cipis* – триголовий: від tres, *tria* – три + caput – голова) триголовець, *-вця*, триголовень, *-вня*, триголовок, *-вка*, триголівник, триголовий м'яз, трицепс; (рос. трёхглавая мышца; пол. trójgłowy, trzygłowy).
ТРОЕКРАТНЫЙ (лат. triplex, *G. -icis*) тиразовий, трикратний, троєкратний.
ТРОЙНИЧНЫЙ (лат. trigeminus, *-a, -um*) трійцевий, трійчастий.
ТРОЙНОЙ (лат. triplex, *G. -icis*) потрійний.
ТРОЙНЯ () трійня.
ТРОЙНЯТА () трійнята.
ТРОМБ (лат. thrombus, *-i, m*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) згусток, *-тка*, зсідок, *-дка*, кровозгусток, *-тка*, кровозсідок, *-дка*, кровозціпень, *-пня*, тромб. Згусток крові.
ТРОМБ- (лат. thromb-; thrombo-: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) згустко-, кровозгустко-, тромб-; */див. тж **ТРОМБО-**/*.
ТРОМБАНГИИТ (лат. thrombangiitis, *-tidis, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбангіїт.
ТРОМБАРТЕРИИТ (лат. thrombarteriitis, *-tidis, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбартеріїт.
ТРОМБАСТЕНИЯ (лат. thrombasthenia, *-ae, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбастенія.
ТРОМБИН (лат. thrombinum, *-i, n*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбін.
ТРОМБИНОГЕН (лат. thrombinogenum, *-i, n*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбіноґен.
ТРОМБО- (лат. thrombo-; thromb-: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) згустко-, кровозгустко-, тромбо-; */див. тж **ТРОМБ-**/*.
ТРОМБОГЕН (лат. thrombogenum, *-i, n*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбоген.
ТРОМБОЗ (лат. thrombosis, *-is, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) згуснення, кровозгуснення, згусткування, кровозгусткування, згусткоутворення, кровозгусткоутворення, кровозціплення, кровозціпленість, *-ності*, тромбоз; (рос. сгусткообразование).
-ТРОМБОЗ (лат. -thrombosis, *-is, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) -(крово)згуснення, -(крово)згусткування, -(крово)згусткоутворення, -кровозціплення, -кровозціпленість, *-ності*, -тромбоз.
ТРОМБОКИНАЗА (лат. thrombokinasa, *-ae, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбокіназа.
ТРОМБОПАТИЯ (лат. thrombopathia, *-ae, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбопатія.
ТРОМБОПЕНИЯ (лат. thrombopenia, *-ae, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові) тромбопенія.
ТРОМБОФЛЕБИТ (лат. thrombophlebitis, *-tidis, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. φλεψ, *φλεβος* – жила, синьожила, вена) згусткожилиця, згусткожилозапал, згусткожилозапалення, кровозгусткожилиця, кровозгусткожилозапал, кровозгусткожилозапалення, згусткосиньожилиця, згусткосиньожилозапал, згусткосиньожилозапалення, кровозгусткосиньожилиця, кровозгусткосиньожилозапал, кровозгусткосиньожилозапалення, тромбофлебіт.
ТРОМБОЦИТ (лат. thrombocytus, *-i, m*; thrombocytum, *-i, n*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кровопластинка, кров'яна пластинка, тромбоцит; (рос. кровяная пластинка; пол. płytka krwi).
ТРОМБОЦИТОЗ (лат. thrombocytosis, *-is, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кровопластинків'я, кровопластинковість, *-вості*, тромбоцитоз.
ТРОМБОЦИТЫ (лат. thrombocyti, *-orum, m /pl./*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кровопластинки, кров'яні пластинки, тромбоцити; (рос. кровяные пластинки; пол. płytki krwi).
ТРОМБОЭМБОЛ (лат. thromboembolus, *-i, m*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) згусткозасніток, *-тка*, кровозгусткозасніток, *-тка*, тромбоембол.
ТРОМБОЭМБОЛИЧЕСКИЙ (лат. thromboembolicus, *-a, -um*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) згусткозасніtковий, кровозгусткозасніtковий, тромбоемболічний.
ТРОМБОЭМБОЛИЯ (лат. thromboembolia, *-ae, f*: від гр. θρομβος thrombos – грудка, згусток, згусток крові + гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) згусткозаснічення, згусткозасніченість, *-ності*, кровозгусткозаснічення, кровозгусткозасніченість, *-ності*, тромбоемболія.

ТРОП- (лат. trop-; tropo-: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) направлено-, дієнаправлено-, троп-.

-ТРОП (лат. -tropum, *-i, n*: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) -направленець, *-нця*, -дієнаправленець, *-нця*, -троп.

-ТРОПИЗМ (лат. -tropismus, *-i, m*: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) -направленість, *-ності*, -дієнаправленість, *-ності*, -тропізм.

ТРОПИЗМ (лат. tropismus, *-i, m*: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) направленість, *-ності*, дієнаправленість, *-ності*, тропізм.

ТРОПИКИ (від лат. tropicus, *-a, -um*: від гр. τροπικος /*κυκλος*/ tropikos /*kyklos*/ – поворотне /*коло*/) теплокраї, спекотнокраї, спекотники, спекоти, зворотники, тропіки.

-ТРОПИН (лат. -tropinum, *-i, n*; -trophinum, *-i, n*) -тропін.

ТРОПИЧЕСКИЙ (лат. tropicus, *-a, -um*; tropicalis, *-e*: від гр. τροπικος /*κυκλος*/ tropikos /*kyklos*/ – поворотне /*коло*/) теплокраїй, спекотнокраїновий, спекотниковий, спекотний, жаркий, зворотниковий, тропічний: (рос. жаркий; пол., zwrotnikowy, podzwrotnikowy).

-ТРОПИЯ (лат. -tropia, *-ae, f*: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) -зміна, перетворення, -поворот, -тропія.

-ТРОПНЫЙ (лат. -tropus, *-a, -um*; -tropicus, *-a, -um*: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) -направлений, -дієнаправлений, -впливовий, -тропний.

ТРОПО- (лат. tropo-; trop-: від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) направлено-, дієнаправлено-, тропо-.

-ТРОФ (лат. -trophum, *-i, n*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) -живлець, *-леця*, -живленець, *-нця*, -троф.

-ТРОФИКА (лат. -trophica, *-ae, f*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) -живлення, -трофіка.

ТРОФИКА (лат. trophica, *-ae, f*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) живлення, трофіка.

ТРОФИЧЕСКАЯ ЯЗВА (лат. ulcus trophicum; ulcus neuroparalyticum) живловиразка, трофічна виразка.

ТРОФИЧЕСКИЙ (лат. trophicus, *-a, -um*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) живильний, живловий, живний, живлений, живлячий, поживний, трофічний; (рос. питающий, питательный).

-ТРОФИЯ (лат. -trophia, *-ae, f*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) -живлення, -трофія.

-ТРОФНЫЙ (лат. -trophus, *-a, -um*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) -живлецевий, -живленцевий, -трофний.

ТРОФО- (лат. tropho-: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) живле-, живленнє-, живленнєво-, трофо-.

ТРОФОБЛАСТ (лат. trophoblastus, *-i, m*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) трофобласт.

ТРОФОНЕВРОЗ (лат. trophoneurosis, *-is, f*: від гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) трофоневроз.

ТРОХАНТЕР (лат. trochanter, *-eris, m*: від гр. trochao - бігти, бігати, крутитися) оворот, овороть, *-mi*, оворотень, *-тня*, вертлюг, рожен, *-жна*, трохантер; (рос. вертел; нім., Rollhügel, Rollhöcker).

ТРОХАНТЕРНЫЙ (лат. trochantericus, *-a, -um*) оворотний, оворотевий, вертлюговий, вертлюжний, рожновий, роженний, трохантерний; (рос. вертлужный).

ТРОХЛЕАРНЫЙ (лат. trochlearis, *-e*: від trochlea, *-ae, f* – баранець, *-нця*, вертіло, кружіль; коліща; блок) баранцевий, коліщаний, блоковий, трохлеарний.

ТРУБА (лат. tuba, *-ae, f*; tubus, *-i, m*) рура, труба.

ТРУБКА ДЛЯ ВЫСЛУШИВАНИЯ (лат. phonendoscopium, *-ii, n*) слухавка, трубка для вислуховування.

ТРУБА, ЕВСТАХИЕВА (лат. tuba eustahii [auditiva]: від імені лікаря B.Eustahius (1520 – 1574)) євстахієва [слухова] труба; (рос. слуховая труба).

ТРУБА, МАТОЧНАЯ (лат. tuba uterina) маткова [уразова] труба.

ТРУБА, ФАЛЛОПИЕВАЯ (лат. tuba fallopii [uterina]: від імені лікаря G.Fallopius (1523 – 1562)) фаллопієва [маткова, уразова] труба; (рос. маточная труба).

ТРУБАЧ (лат. buccinator, *-oris, m*) сурмач, сурмар, трубач; (словац. trubač).

ТРУБКА (лат. tuba, *-ae, f*; tubus, *-i, m*) рурка, трубка.

ТРУБКА, ДЫХАТЕЛЬНАЯ (лат. trachea, *-ae, f*: від гр. αρτηρια τραχεια arteria tracheia – шерехата (шершава, шорстка, нерівна, негладка) артерія (аертерія, повітропровід, повітроносна трубка) /*на відміну від «гладких артерій» (arteria leia), по яких, як у давнину хибно вважали, також надходить повітря*/: від τραχυς trachys – шерехатий, шершавий, шорсткий, нерівний, негладкий, кам'янистий) дишня, дишник, дихавка, дихало, дихальне горло, трахея; (нім., Luftröhre; анг., windpipe); /*див. тж ДЫХАТЕЛЬНОЕ ГОРЛО*/.

ТРУБНО-ЯИЧНИКОВЫЙ (лат. tuboovarialis, *-e*) трубно-яєчниковий.

ТРУБНЫЙ (лат. tubarius, *-a, -um*) трубний.

ТРУБОВИДНЫЙ [ТРУБООБРАЗНЫЙ] (лат. tubularis, *-e*; tubulosus, *-a, -um*) трубоподібний.

ТРУБОЧКА (лат. tubulus, *-i, m*) трубочка.

ТРУБЧАТЫЙ (лат. tubularis, *-e*; tubulosus, *-a, -um*) трубчастий.

ТРУД () праця.

ТРУДНООТДЕЛЯЕМЫЙ () важковіддільний, важковіддлюваний.

ТРУДНЫЙ (лат. difficilis, *-e*) важкий, тяжкий.

ТРУДОСПОСОБНОСТЬ () працездатність, *-ності.*
ТРУДОСПОСОБНЫЙ () працездатний.
ТРУП (лат. cadaver, *-eris, m*; cadaver, *-eris, n*) мрець, /*Р. мерця*/, мертвяк, труп.
ТРУПНЫЙ (лат. cadaverosus, *-a, -um*; cadavericus, *-a, -um*) трупний.
ТРУСЛИВЫЙ боязкий, полохливий.
ТРУЩИЙСЯ () 1./*прикм.*/ тертьовий, тертєвий; 2./*дієприкм.*/ що треться.
ТРЯСТИ () тіпати, трусити.
ТУАЛЕТ (фр. toilette: від toile – полотно: лат. conclave, *-is, n*; con- + clavis – ключ; latrina, *-ae, f*) 1. уборна, нужник; 2. убиральня, одягальня; 3. вбрання, шати, одяг, одіж; 4. опорядження; опоряджування, туалет; (рос. уборная, нужник; словац. záchod; анг. lavatory, closet, water-closet, W.C.).
ТУБА (лат. tuba, *-ae, f* – труба; tubus, *-i, m*) труба, трубка, туба; (рос. труба, трубка).
ТУБАРНЫЙ (лат. tubarius, *-a, -um*) трубний, трубковий, тубарний; (рос. трубный; трубочный).
ТУБЕРКУЛ (лат. tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок) горбик, горбок, вузлик, туберкул; (рос. бугорок).
ТУБЕРКУЛЁЗ (лат. **tuberculosis**, *-is, f*: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок; **phthisis**, *-is, f*: від гр. φθισις phthisis - сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути) сухоти, сухотка, горбковиця, туберкульоз; (рос. чахотка, бугорчатка; пол. gruźlica; словац. suchoty; анг., consumption; уг., gümőkór; чеч., йовхарийн цамгар; інг. кхайкор; яп. kekkaku).
ТУБЕРКУЛЁЗНИК (лат. **tuberculosus**, *-i, m*: від tuberculosis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, туберкульоз: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок; **phthisicus**, *-i, m*: від phthisis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, фтиз, фтизис: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути) сухотник, сухотовець, сухотковець, горбковичник, горбковицевець, туберкульозник; (рос. чахоточник, бугорчаточник; чеч. йовхарийн цомгархо).
ТУБЕРКУЛЁЗНИЦА (лат. **tuberculosa**, *-ae, f*: від tuberculosis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, туберкульоз: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок; **phthisica**, *-ae, f*: від phthisis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, фтиз, фтизис: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути) сухотниця, сухотовиця, сухотковиця, горбковичниця, горбковицевиця, туберкульозниця; (рос. чахоточница, бугорчаточница; чеч. йовхарийн цомгархо).
ТУБЕРКУЛЁЗНЫЙ (лат. **tuberculosus**, *-a, -um*: від tuberculosis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, туберкульоз: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок; **phthisicus**, *-a, -um*: від phthisis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, фтиз, фтизис: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути) сухотний, сухотовий, сухотковий, горбковичний, горбковицевий, туберкульозний; (рос. чахоточный, бугорчаточный; пол. gruźliczy; анг., consumptive; чеч., йовхарийн цамгаран; інг. кхайкора).
ТУБЕРКУЛЁМА (лат. tuberculoma, *-atis, n /pl. -ata/*) туберкульома; /*див. тж.* ***ТУБЕРКУЛОМА***/.
ТУБЕРКУЛИД (лат. tuberculidum, *-i, n*) горбковид, туберкулід.
ТУБЕРКУЛИН (лат. tuberculinum, *-i, n*) горбківень, *-вня*, горбковень, *-вня*, горбковин, туберкулін. Екстракт (витяг, витяжка) з туберкульозних (горбковичних) бацил (паличок), який використовується для діагностичних (розпізнавальних) та лікувальних цілей.
ТУБЕРКУЛИН, ПТИЧИЙ (лат. tuberculinum avium) пташиний туберкулін.
ТУБЕРКУЛИНИЗАЦИЯ (лат. tuberculinisatio, *-onis, f*) туберкулінізація. Впорскування туберкуліну для розпізнавання початку туберкульозу.
ТУБЕРКУЛИНОВЫЙ (лат. tuberculinicus, *-a, -um*) туберкуліновий.
ТУБЕРКУЛИНОТЕРАПИЯ (лат. tuberculinotherapia, *-ae, f*) туберкулінолікування, туберкулінотерапія.
ТУБЕРКУЛОМА (лат. tuberculoma, *-atis, n /pl. -ata/*) туберкулома; /*див. тж.* ***ТУБЕРКУЛЁМА***/.
ТУБООВАРИАЛЬНЫЙ (лат. tuboovarialis, *-e*) трубнояєчниковий, тубооваріальний; (рос. трубнояичниковый).
ТУБООТИТ (лат. tubootitis, *-tidis, f*: від tuba auditiva [eustachii] – слухова [євстахієва] труба + гр. us, *otos* – вухо + лат. -itis, *-tidis, f* – запалення; eustachiitis, *-tidis, f*: від імені іт. лікаря та анатома B.Eustachio (бл.1520 – 1574); salpingootitis, *-tidis, f*) трубовушниця, трубовуховиця, трубовухозапал, трубовухозапалення, тубоотит.
ТУБУЛЁЗНЫЙ (лат. tubulosus, *-a, -um*; tubularis, *-e*: від tubulus, *-i, m* – трубочка; *зменшувальне* від tuba, *-ae, f* – труба, трубка) трубчастий; труб(к)оподібний, тубульозний; (рос. трубчатый; трубовидный, трубообразный).
ТУБУЛЯРНЫЙ (лат. tubularis, *-e*; tubulosus, *-a, -um*: від tubulus, *-i, m* – трубочка; *зменшувальне* від tuba, *-ae, f* – труба, трубка) трубчастий; труб(к)оподібний, тубулярний; (рос. трубчатый; трубовидный, трубообразный).
ТУБУС (лат. tubus, *-i, m* – труба; tuba, *-ae, f*) труба, трубка, тубус; (рос. труба, трубка).
ТУГОЙ () тугий.
ТУГОПЛАВКИЙ () важкотопкий, тяжкотопкий.
ТУГОПОДВИЖНОСТЬ (лат. rigiditas, *-atis, f*) важкорухомість, *-мості*, малорухомість, *-мості*.
ТУГОСТЬ (лат. turgor) тугість, *-гості*.
ТУГОСТЬ СЛУХА СТАРЧЕСКАЯ (лат. presbyacusis, *-is, f*) старечоприглухуватість, *-тості*, старечa приглухуватість, *-тості*.

ТУГОУХИЙ () приглуховатий, приглухий, глухуватий, туговухий, тугий на вухо.
ТУГОУХОСТЬ (лат. baryacusia, *-ae, f*; amblyacousia, *-ae, f*; amblyacousis, *-is, f*) приглухуватість, *-тості*, туговухість, *-хості*.
ТУЛОВИЩЕ (лат. truncus, *-i, m*) тулуб.
ТУЛЯРЕМИЯ (лат. tularemia, *-ae, f*: від назви місцевості Туларе у Каліфорнії) туляремія.
ТУМАННОСТЬ () туманність, *-ності*.
ТУМОР (лат. tumor, *-oris, m* – припухлість, набряклість) опух, пухлина, тумор; (рос. опухоль; пол. guz, nabrzmiałość; яп. haremono, shuyo).
ТУПОЙ 1. () тупий; 2. () тупий, глухий */звук/*.
ТУПОСТЬ (лат. obtusio, *-onis, f*) 1. тупість, *-пості*; 2. () тупість, *-пості*, глухість, *-хості /звук/*.
ТУПОУМИЕ (лат. hebetudo, *-inis, f*) тупоумство.
ТУР (фр. tour – оберт: від лат. tornus – токарний верстат) коло, круг, тур.
ТУРБУЛЕНТНЫЙ (лат. turbulentus, *-a, -um* – бурлячий, безладний, неспокійний) вихровий, турбулентний.
ТУРГЕСЦЕНЦИЯ (лат. turgescentia, *-ae, f*; turgor, *-oris, m*: від turgeo – набрякаю, наповнююсь) тугість, *-гості*, пружність, *-ності*, пружкість, *-кості*, напружність, *-ності*, тургесценція; (пол. nabrzmienie, pęcznienie, napięcie).
ТУРГОР (лат. turgor, *-oris, m*: від turgeo – набрякаю, наповнююсь; turgescentia, *-ae, f*) тугість, *-гості*, пружність, *-ності*, пружкість, *-кості*, напружність, *-ності*, тургор; (пол. napięcie, prężność, jędrność).
ТУРНИКЕТ (фр. tourniquet: від tourner – вертіти, обертати; лат. torcular) джгут, турнікет; (рос. жгут; яп. shiketsuki).
ТУРУНДА (лат. turunda – корпія, перев'язний (перев'язувальний) матеріал) заволічка, турунда.
ТУСКЛЫЙ () тьмяний.
ТУТОР (лат. tutor, *-oris, m* – захисник) суглобознерухомник, тутор.
ТУЧНЕТЬ () гладшати.
ТУЧНОСТЬ (лат. obesitas, *-atis, f*; adipositas, *-atis, f*) опасистість, *-тості*.
ТУЧНЫЙ (лат. adiposus, *-a, -um*; corpulentus, *-a, -um*; crassus, *-a, -um*) опасистий, гладкий.
ТЫЛ () позад; запілля; тил.
ТЫЛЬНЫЙ (лат. dorsalis, *-e*) позадній, тильний.
ТЮБАЖ (фр. tubage – введення трубки [зонда], інтубація) затрубнення, тюбаж.
ТЮБАЖ БЕЗЗОНДОВЫЙ [СЛЕПОЙ] */СЛЕПОЕ ДУОДЕНАЛЬНОЕ ЗОНДИРОВАНИЕ/* () беззондовий [сліпий] тюбаж */сліпе дуоденальне [дванадцяткове, дванадцятипале] зондування/*.
ТЮБАЖ ЗОНДОВЫЙ */ДУОДЕНАЛЬНОЕ ЗОНДИРОВАНИЕ/* () зондовий тюбаж */дуоденальне [дванадцяткове, дванадцятипале] зондування/*.
ТЮБИК (від фр. tube [тюб] – трубка) трубчик, тюбик.
ТЯГОСТНЫЙ () тяжкий; обтяжливий.
ТЯГОСТЬ (лат. molestia, *-ae, f*) тягар.
ТЯГОТЕТЬ () тяжіти.
ТЯЖ (лат. gubernaculum, *-i, n*) тяж.
ТЯЖИСТОСТЬ () тяжистість, *-тості*.
ТЯЖИСТЫЙ () тяжистий.
ТЯЖЕЛОБОЛЬНОЙ () тяжкохворий, важкохворий.
ТЯЖЕЛОВЕСНЫЙ () ваговитий.
ТЯЖЁЛЫЙ (лат. gravis, *-e*) тяжкий, важкий.
ТЯЖЕСТЬ () 1. тягар; 2. тяжкість, *-кості*.
ТЯНУТЬ () тягнути.
ТЯНУЩИЙ () 1.*/прикм./* тягнучий; 2.*/дієприкм./* що тягне.

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМНОПРСТ

У у

ФХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

УБИЙСТВО (лат. caudes) вбивство.
УБИКВИТАРНЫЙ (лат. ubiquitarius, *-a, -um*) убіквітарний.
УБИРАТЬ () прибирати; усувати.
УБРАТЬ () прибрати; усунути.
УБЫВАЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ спадний, спадаючий, убуваючий; 2./*дієприкм.*/ що йде на спад.
УБЫЛЬ убуток.
УВЕА (лат. uvea, *-ae, f*) барвнівка, судин(н)івка, увеа. Судинна оболонка ока.
УВЕИТ (лат. uveitis, *-tidis, f*) барвнівковиця, барвнівкозапал, барвнівкозапалення, увеїт.
УВЕЛИЧЕНИЕ (лат. incrementum, *-i, n*) збільшення.
УВЕЛИЧЕНИЕ ПЕЧЕНИ (лат. hepatomegalia, *-ae, f*) печінкозбільша, печінкозбільшення, збільшення печінки.
УВЕЛИЧЕНИЕ ПЕЧЕНИ И СЕЛЕЗЁНКИ (лат. hepatosplenomegalia, *-ae, f*) печінкоселезінкозбільша, печінкоселезінкозбільшення, збільшення печінки та селезінки.
УВЕЧАЩИЙ (лат. mutilans, *-antis*) 1./*прикм.*/ нівечний, калічачий; 2./*дієприкм.*/ що нівечить, що калічить.
УВЕЧИТЬ () нівечити, калічити.
УВЕЧНЫЙ () 1./*прикм.*/ нівечний, понівечений, калічний, покалічений; 2./*імен.*/ каліка.
УВЕЧЬЕ (лат. mutilatio, *-onis, f*) нівеч, каліцтво; (словац. úraz).
УВЛАЖНЕНИЕ () зволоження, відволоження.
УВЛАЖНИТЕЛЬ () зволожник, відволожник.
УВЛАЖНЯТЬ () зволожувати, відволожувати.
УВЛАЖНЯЮЩИЙ (лат. madidans, *-antis*) зволожувальний, зволожуючий, що/який зволожує.
УВУЛИТ (лат. uvulitis, *-tidis, f*: від uvula, *-ae, f* – язичок; staphylitis, *-tidis, f*; kionitis, *-tidis, f*; cionitis, *-tidis, f*) язичковиця, язичкозапал, язичкозапалення, увуліт; (нім., Entzündung des Gaumenzäpfchens).
УВУЛОТОМИЯ (лат. uvulotomia, *-ae, f*: від uvula, *-ae, f* – язичок) язичкорозтин, язичкорозтинання, язичкорозітнення, увулотомія.
УВЯДАНИЕ () в'янення.
УВЯДШИЙ () зів'ялий.
УГАР () чад.
УГАРНЫЙ () чадний.
УГАРНЫЙ ГАЗ (лат. monoxydum carbonei) чадний газ. Окис вуглецю (CO); (пол. tlenek węgla; словац. kysličník uhol'natý).
УГАСАНИЕ () згасання.
УГЛЕВОД (лат. carbohydratum, *-i, n*) вуглевод, *-ду*, вуглеводан; (пол. węglowodan; словац. uhl'ovodan; нім. Kohlenhydrate).
УГЛЕВОДНЫЙ () вуглеводний.
УГЛЕВОДОРОД (лат. hydrocarbonatum, *-i, n*) вуглеводень, *-дню*; (пол. węglowodór; словац. uhl'ovodík; нім. Kohlenwasserstoff).
УГЛЕВОДОРОДНЫЙ () вуглеводневий.
УГЛЕВОДОРОДЫ () вуглеводні.
УГЛЕВОДЫ () вуглеводи.
УГЛЕКИСЛАЯ СОЛЬ (лат. carbonatum, *-i, n*) вуглян, *-ну*, вуглекисла сіль; (словац. uhličitan).
УГЛЕКИСЛОТА (лат. acidum carbonicum) вуглекислота. Вугільна кислота; (словац. kyselina uhličitá).
УГЛЕКИСЛЫЙ () вуглекислий.
УГЛЕРОД (лат. carboneum, *-i, n*; C) вуглець, *-ю*; (пол. węgiel; словац. uhlík; нім. Kohlenstoff).
УГЛОВАТЫЙ (лат. angulatus, *-a, -um*) кутастий.
УГЛОВОЙ (лат. angularis, *-e*) 1. кутовий, кутній; 2. () наріжний; (словац. 1. uhlový).
УГЛУБЛЕНИЕ (лат. depressio, *-onis, f*; impressio, *-onis, f*; excavatio, *-onis, f*; cavitas, *-atis, f*; recessus, *-us, m*; scrobiculus, *-i, m*; scrobiculum, *-i, n*) заглибина, заглиблення, поглиблення, заглиблювання, поглиблювання.
УГЛУБЛЕНИЕ НЕБОЛЬШОЕ (лат. lacuna, *-ae, f*) невелика заглибина.
УГЛУБЛЕНИЕ НЕБОЛЬШОЕ УЗКОЕ (лат. lacuna, *-ae, f*) невелика вузька заглибина.
УГНЕТАТЕЛЬ (лат. depressor, *-oris, m*) пригнічувач, пригнічувальник; гнобитель, пригноблювач; (словац. stlačovač).

УГНЕТАЮЩИЙ (лат. depressivus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* пригнічувальний, пригнічуючий; 2.*/дієприкм./* що пригнічує.
УГНЕТЕНИЕ 1.*/душевна/* (лат. depressio, *-onis, f*) пригнічення, пригнічування; 2.(лат. oppressio, *-onis, f*) пригноблення, гноблення, пригноблювання.
УГНЕТЁННОСТЬ 1.*/душевна/* (лат. depressitas, *-atis, f*) пригніченість, *-ності*; 2.(лат. oppressitas, *-atis, f*) пригнобленість, *-ності*.
УГНЕТЁННЫЙ 1.(лат. depressivus, *-a, -um*) пригнічений; 2.(лат. oppressivus, *-a, -um*) пригноблений.
УГОЛ () 1. кут; 2.*/вулиці/* ріг, */Р. рогу/*; */НА УГЛУ () на розі/*.
УГОЛОК () 1. куток; 2. кутик.
УГОЛЬ (лат. carbo, *-onis, m*) вугілля.
УГОЛЬНАЯ КИСЛОТА (лат. acidum carbonicum) вуглекислота. Вугільна кислота; (словац. kyselina uhličitá).
УГОРЕЛЫЙ () вчаділий.
УГОРЕТЬ () учадіти.
УГОРЬ (лат. acne, *-es, f*) вугор.
УГОРЬ, БЕЛЫЙ (лат. milium, *-ii, n*) білий вугор.
УГРИ, КРАСНЫЕ (лат. rosacea) червоні вугрі.
УГРИ, ЧЁРНЫЕ (лат. comedo) чорні вугрі.
УГРОЖАЮЩИЙ (лат. imminens, *-entis*) 1.*/прикм./* загрозливий, загрожувальний, загрожуючий; 2.*/дієприкм./* що загрожує.
УДАВИТЬ () задушити, позадушувати.
УДАВИТЬСЯ () 1. задушитись; 2. вдавитись.
УДАВКА () зашморг, *-у*.
УДАВЛЕНИЕ () задушення, задавлення, удавлення.
УДАВЛЕННИК () задушеник, задушений, удавлений.
УДАВЛЕННИЦА () задушениця, задушена, удавлена.
УДАВЛЕННЫЙ () задушений, удавлений.
УДАВЛИВАТЬ () задушувати.
УДАВЛИВАТЬСЯ () 1. задушуватись; 2. вдавлюватись.
УДАЛЕНИЕ (лат. amotio, *-onis, f*; evacuatio, *-onis, f*; extirpatio, *-onis, f*; resectio, *-onis, f*) видалення, вилучення.
УДАЛЕНИЕ ВНУТРЕННОСТЕЙ (лат. exvisceratio, *-onis, f*) нутрощевидалення, зненутрення, видалення нутрощів.
УДАЛЕНИЕ ВОЛОС (лат. epilatio, *-onis, f*; depilatio, *-onis, f*) зневолосення, волосовидалення, видалення волосся.
УДАЛЕНИЕ МОЗГА (лат. excerebratio, *-onis, f*) мозковидалення, знеміжчення, видалення мозку.
УДАР (лат. ictus, *-i, m*) удар.
УДАР, АПОПЛЕКТИЧЕСКИЙ (лат. apoplexia, *-ae, f*) грець, шляг, апоплектичний удар.
УДАР, СЕРДЕЧНЫЙ (лат. cardioplegia, *-ae, f*) серцеудар, серцевий удар.
УДАР, СОЛНЕЧНЫЙ (лат. heliosis, *-is, f*) сонцеудар, сонячний удар.
УДАР, ТЕПЛОВОЙ (лат. thermoplegia, *-ae, f*) теплоудар, тепловий удар.
УДВОЕНИЕ () подвоєння.
УДВОЕННЫЙ (лат. bigeminus, *-a, -um*) подвоєний.
УДЕЛЬНЫЙ () питомий.
УДЕРЖИВАТЕЛЬ () утримувач, стримувач.
УДЕРЖИВАТЬ () утримувати, стримувати.
УДЛИНЕНИЕ (лат. elongatio, *-onis, f*) видовження.
УДЛИНЁННЫЙ (лат. oblongatus, *-a, -um*) подовжений.
УДОБНЫЙ () зручний.
УДОБОВАРИМОСТЬ () стравність, *-ності*, легкотравність, *-ності*.
УДОБОВАРИМЫЙ () стравний, легкотравний.
УДОБСТВО () зручність, *-ності*, вигода.
УДОВЛЕТВОРЕНИЕ () задоволення, вдоволення.
УДОВОЛЬСТВИЕ задоволення.
УДРУЧЁННЫЙ (лат. depressivus, *-a, -um*) зажурений, засмучений, пригнічений.
УДУШАТЬ () задушувати.
УДУШАТЬСЯ () задушуватись, душитись.
УДУШАЮЩЕ () задушливо, задушно.
УДУШАЮЩИЙ (лат. suffocans, *-antis*) 1.*/прикм./* задушливий, задушний; 2.*/дієприкм./* що душить, що задушує.
УДУШЕНИЕ (лат. asphyxia, *-ae, f*; strangulatio, *-onis, f*; suffocatio, *-onis, f*) задушення.
УДУШЕННЫЙ (лат. strangulatus, *-a, -um*) задушений.
УДУШИТЬ () задушити, позадушувати.
УДУШИТЬСЯ () задушитись.
УДУШЛИВО () задушливо, задушно, ядушно.

УДУШЛИВЫЙ (лат. asthmaticus, *-a, -um*; asphycticus, *-a, -um*; asphyxialis, *-e*; suffocans, *-antis*) ядушливий, ядушний; задушливий, задушний.
УДУШЬЕ (лат. asthma, *-atis, n /pl. -ata/*; asphyxia, *-ae, f*; oppressio, *-onis, f*; suffocatio, *-onis, f*) ядуха, задуха, задух.
УЕДИНЕНИЕ (лат. isolatio, *-onis, f*) усамітнення.
УЕДИНЁННЫЙ (лат. isolatus, *-a, -um*; solitarius, *-a, -um*) усамітнений.
УЖАЛЕНИЕ (лат. morsus, *-us, m*) вжалення.
УЖАЛЕННЫЙ (лат. morsus, *-a, -um*) ужалений.
УЖАС () жах.
УЗДА (лат. habenula, *-ae, f*) вузда.
УЗДЕЧКА (лат. frenulum, *-i, n*; habenula, *-ae, f*; retinaculum, *-i, n*; vinculum, *-i, n*) вуздечка, гнуздечка.
УЗЕЛ (лат. nodus, *-i, m*; tuberculum, *-i, n*) вузол, ґудз.
УЗЕЛКОВЫЙ (лат. papulosus, *-a, -um*) вузликовий.
УЗЕЛОК (лат. nodulus, *-i, m*; papula, *-ae, f*; tuberculum, *-i, n*) вузлик, ґудзок.
УЗИ */УЛЬТРАЗВУКОВОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ/* () **УЗД, НЗД, ПЗД** */ультразвукове (надзвукове, понадзвукове) дослідження/.*
УЗКИЙ (лат. angustus, *-a, -um*) вузький.
УЗЛОВАТОСТЬ (лат. nodositas, *-atis, f*) вузлуватість, *-тості*, вузлистість, *-тості*, ґудзуватість, *-тості*.
УЗЛОВАТЫЙ (лат. papulatus, *-a, -um*; nodosus, *-a, -um*; nodularis, *-e*; geniculatus, *-a, -um*) вузлуватий, вузлистий, ґудзуватий.
УЗЛОВОЙ (лат. nodalis, *-e*; nodularis, *-e*; ganglionaris, *-e*) вузловий, ґудзовий.
УЗЛЫ (лат. nodi) вузли.
УЗУРА (лат. usura, *-ae, f*) узура.
УКАЗАТЕЛЬ (лат. index) вказівник.
УКАЗАТЕЛЬНЫЙ () вказівний.
УКАЗАТЕЛЬНЫЙ ПАЛЕЦ (лат. index) вказівник, вказівець, *-вця*, вказівний палець, *-льця*.
УКАЗЫВАТЬ вказувати.
УКАЗЫВАЮЩИЙ (лат. indicans, *-antis*; praemonitorius, *-a, -um*) 1.*/прикм./* вказувальний, вказуючий; 2.*/дієприкм./* що/який вказує.
УКАЧИВАНИЕ (лат. nausea, *-ae, f*; naupathia, *-ae, f*) захитування, закачування; */див. тж **МОРСКАЯ БОЛЕЗНЬ**/.*
УКЛАДЫВАТЬ () укладати.
УКЛОН () ухил, похил.
УКОЛ (лат. punctura, *-ae, f*; nyxis, *-is, f*) 1. заштрик, вколення, укол; 2.*/введення ліків/* (лат. injectio, *-onis, f*) впорскування, укол.
УКОЛ ИГЛОЙ (лат. acupunctura, *-ae, f*) голковколення, укол голкою.
УКОРОЧЕНИЕ вкорот, вкорочення.
УКРЕПЛЕНИЕ укріплення; зміцнення, підсилення.
УКРЕПЛЯЮЩИЙ (лат. roborans, *-antis*; tonicus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* укріплювальний, укріплюючий; зміцнювальний, зміцнюючий; 2.*/дієприкм./* що/який укріплює, що зміцнює.
УКРОПНЫЙ кроповий.
УКСУС (лат. acetum, *-i, n*) оцет, *-цту*.
УКСУСНАЯ КИСЛОТА (лат. acidum aceticum) оцтова кислота; (словац. kyselina octová).
УКСУСНОКИСЛАЯ СОЛЬ (лат. acetatum, *-i, n*) оцтан, *-ну*, оцтовокисла сіль; (словац., octan).
УКУС (лат. morsus, *-us, m*) укус, *-у*.
УКУСИТЬ () у/вкусити.
УКУШЕННЫЙ (лат. morsus, *-a, -um*) у/вкушений.
УЛАВЛИВАТЬ () вловлювати; помічати, відчувати.
УЛЕТУЧИВАНИЕ () вивітрювання.
УЛИТКА 1.(лат. helix, *-icis, f*) закруток; 2.(лат. cochlea, *-ae, f*) завитка; равлик, слимак.
УЛОРРАГИЯ (лат. ulorrhagia, *-ae, f*) улораґія.
УЛУЧШЕНИЕ () поліпшення, покращення.
УЛЫБКА () усмішка, усміх.
УЛЬНАРНЫЙ (лат. ulnaris, *-e*; ulna, *-ae, f* – ліктівка, ліктекість, *-кості*, ліктекістка, ліктьова кістка) ліктьовий, ульнарний; (рос. локтевой).
УЛЬТРА- (лат. ultra- – за-, над-, понад-, по той бік, за межами) над-, понад-, крайньо-, замежо-, замежно-, ультра-.
УЛЬТРАВИРУС (лат. ultravirus, *-i, n*) ультравірус.
УЛЬТРАЗВУК (лат. ultrasonus, *-i, m*) надзвук, понадзвук, ультразвук.
УЛЬТРАЗВУКОВОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ */УЗИ/* () ультразвукове (надзвукове, понадзвукове) дослідження */УЗД, НЗД, ПЗД/.*
УЛЬТРАЗВУКОВОЙ (лат. ultrasonicus, *-a, -um*; ultrasonitus, *-a, -um*) надзвуковий, понадзвуковий, ультразвуковий; (рос. сверхзвуковой).

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

УЛЬТРАМИКРОБ (від лат. ultra- – за-, над-, понад-, по той бік, за межами + фр. microbe: від гр. mikros – малий, маленький + bios – життя; лат. ultramicroorganismus, *-i, m*) наддрібноживець, *-вця*, наддрібноживень, *-вня*, ультрамікроб.

УЛЬТРАМИКРОСКОП (лат. ultramicroscopium, *-ii, n*) наддрібногляд, наддрібнорозглядник, ультрамікроскоп.

УЛЬТРАМИКРОТОМ (лат. ultramicrotomus, *-i, m*) наддрібнозрізник, надтонкозрізник, ультрамікротом.

УЛЬТРАСОНОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. ultrasonographicus, *-a, -um*) (по)надзвукозображальний, (по)надзвукозображувальний, (по)надзвукозображеннєвий, ультрасоноґрафічний.

УЛЬТРАСОНОГРАФИЯ (лат. ultrasonographia, *-ae, f*) (по)надзвукозображення, (по)надзвукозображування, ультрасоноґрафія.

УЛЬТРАСТРУКТУРА (лат. ultrastructura, *-ae, f*: від ultra- – за-, над-, понад-, по той бік, за межами + structura, *-ae, f* – будова, побудова, розміщення: від struo – будую, зводжу) наддрібнобудова, ультраструктура.

УЛЬТРАФИЛЬТР (лат. ultrafiltrum, *-i, n*: від ultra- – за-, над-, понад-, по той бік, за межами + filtrum, *-i, n* – повсть, повстина) над(дрібно)цідило, над(дрібно)цідник, над(дрібно)цідилок, ультрафільтр.

УЛЬЦЕРАЦИЯ (лат. ulceratio, *-onis, f*: від ulcus, *-eris, n* – виразка; exulceratio, *-onis, f*; helcosis, *-is, f*: від helcoma, *-atis, n /pl. -ata/* – виразка: від гр. ἑλκος helkos – виразка) 1. виразкування, роз'ятрення, ульцерація. Укривання виразками; 2. виразковість, *-вості*, з'ятреність, *-ності*, роз'ятреність, *-ності*, ульцерація. Укритість виразками; (рос. 1. изъязвление; 2. изъязвлённость).

УЛЬЦЕРИРОВАННЫЙ (лат. ulceratus, *-a, -um*: від ulcus, *-eris, n* – виразка; exulceratus, *-a, -um*; helcomatosus, *-a, -um*: від helcoma, *-atis, n /pl. -ata/* – виразка: від гр. ἑλκος helkos – виразка) виразкований, повиразкований, з'ятрений, роз'ятрений, ульцерований. Укритий виразками; (рос. изъязвлённый).

УЛЬЦЕРОЗНЫЙ (лат. ulcerosus, *-a, -um*: від ulcus, *-eris, n* – виразка; exulcerosus, *-a, -um*; helcomatosus, *-a, -um*: від helcoma, *-atis, n /pl. -ata/* – виразка: від гр. ἑλκος helkos – виразка) виразковий, виразкуватий, уразковий, повиразкований, з'ятрений, роз'ятрений, ульцерозний. Укритий виразками; (рос. язвенный; изъязвлённый; словац., jazvovitý).

УЛЬЭРИТЕМА (лат. ulerythema, *-atis, n /pl. -ata/*) ульеритема.

УМ () розум.

УМАЛИШЁННЫЙ () божевільний.

УМБИЛИКАЛЬНЫЙ (лат. umbilicalis, *-e*: від umbilicus, *-i, m* – пупець, *-вця*, пупок, *-пка*) пупковий, пупцевий, умбілікальний; (рос. пупочный).

УМЕНИЕ () вміння.

УМЕНЬШЕНИЕ (лат. diminutio, *-onis, f*; mitigatio, *-onis, f*; decrementum, *-i, n*) зменшення.

УМЕНЬШЕННЫЙ [УМЕНЬШЁННЫЙ] (лат. diminutus, *-a, -um*; minutus, *-a, -um*; mitis, *-e*) зменшений, поменшений; применшений.

УМЕРЕННЫЙ () помірний.

УМЕРЕТЬ () померти, вмерти.

УМЕРТВИТЕЛЬ [УБИЙЦА] () вбивця */ч..ж./*. убивець, *-вця*, убійник, убійниця */ж./*.

УМЕРТВИТЬ () умертвити.

УМЕРТВЛЯТЬ [УМЕРЩВЛЯТЬ] () умертвляти.

УМЕРТВЛЯТЬСЯ [УМЕРЩВЛЯТЬСЯ] () умертвлятись.

УМЕРШИЙ (лат. mortuus, *-a, -um*) померлий.

УМЕРЩВЛЕНИЕ (лат. caedes; mortificatio, *-onis, f*) умертвіння.

УМЕРЩВЛЕНИЕ УТРОБНОГО ПЛОДА (лат. feticidium, *-ii, n*) плодоумертвіння, умертвіння утробного плоду.

УМЕРЩВЛЁННЫЙ () умертвлений.

УМЕРЩВЛЯТЬ [УМЕРТВЛЯТЬ] () умертвляти.

УМЕРЩВЛЯТЬСЯ [УМЕРТВЛЯТЬСЯ] () умертвлятись.

УМЕРЯЮЩИЙ () зменшувальний, зменшуючий, полегшувальний, полегшуючий.

УМЕТЬ () вміти.

УМИРАНИЕ () помирання, вмирання.

УМИРАТЬ () помирати, вмирати.

УМИРАЮЩАЯ () 1.*/прикм./* помираюча, умируща; 2.*/дієприкм./* яка (що) помирає; 3.*/імен./* помиральниця.

УМИРАЮЩИЙ () 1.*/прикм./* помираючий, умирущий; 2.*/дієприкм./* який (що) помирає; 3.*/імен./* помиральник.

УМИРАЮЩИЙ (лат. moribundus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* вмираючий, помираючий; 2.*/дієприкм./* що помирає.

УМОЗАКЛЮЧЕНИЕ () умовивід, *-воду*.

УМОЗРИТЕЛЬНЫЙ () умоглядний.

УМОПОМЕШАТЕЛЬСТВО (лат. insania, *-ae, f*) божевілля.

УМОПОМРАЧЕНИЕ () паморока, запаморочення, очманіння.

УМСТВЕННОЕ ОТУПЛЕНИЕ (лат. hebetudo, *-inis, f*) розумове отупіння.
УМСТВЕННЫЙ (лат. mentalis, *-e*) розумовий.
УМЫШЛЕННЫЙ () навмисний.
УНАСЛЕДОВАТЬ () успадкувати, дістати (одержати) у спадок.
УНГВЕНТ (лат. unguentum, *-i, n*) мазь, унґвент.
УНДУЛИРУЮЩИЙ (лат. undulans, *-antis*: від unda, *-ae, f* – хвиля) 1.*/прикм./* хвилястий, хвилюватий, хвилеподібний, ундулюючий; 2.*/дієприкм./* що (який) ундулює; (рос. волнообразный).
УНИ- (лат. uni-: від unus – один) одно-, єдино-, уні-; (рос. одно-, едино-).
УНИВАЛЕНТ (лат. univalentum, *-i, n /pl.-a, -orum, n/*; univalens, *-entis, m*: від unus – один + valens, *-ntis* – сильний: від valere – здоровий) унівалент. Некон'юґована (поодинока, неспарена) хромосома у першому поділі мейозу.
УНИВЕРСАЛЬНЫЙ (лат. universalis, *-e*) всезагальний, всеосяжний, всезастосовний, різнобічний, універсальний; (рос. всеобщий, всеприменимый; анґ. comprehensive, all-embracing; versatile, all-round).
УНИВЕРСИТЕТ (нім. Universität; лат. universitas, *-atis, f* – сукупність) виш, вуз, ВУЗ */вищий учбовий заклад/*, вищошкола */вища школа/*, вищонавчальня, високошкола */висока школа/*, високонавчальня, всенавчальня. університет; (рос. вуз, ВУЗ */высшее учебное заведение/*; ц-сл. **всеучилище**; гол. Hogeschool).
УНИКАЛЬНОСТЬ (від unicus – єдиний у своєму роді, неповторний, винятковий) рідкість, *-кості*, рідкісність, *-кості*, неповторність, *-ності*, винятковість, *-вості*, незрівнянність, *-ності*, унікальність, *-ності*; (рос. редкость, исключительность).
УНИКАЛЬНЫЙ (лат. unicalis, *-e*: від unicus – єдиний у своєму роді, неповторний, винятковий) єдиний, поодинокий, рідкісний, неповторний, винятковий, незрівнянний, унікальний; (рос. единственный, неповторный, неповторимый, исключительный, бесподобный).
УНИКУМ (лат. unicum, *-i, n*: від unicus – єдиний у своєму роді, неповторний, винятковий) рідкість, *-кості*, рідкісність, *-кості*, неповторність, *-ності*, винятковість, *-вості*, унікум; (рос. редкость, исключительность).
УНИЛАТЕРАЛЬНЫЙ (лат. unilateralis, *-e*) однобічний, однобоковий, односторонній, унілатеральний; (рос. односторонний).
УНИЛОКУЛЯРНЫЙ (лат. unilocularis, *-e*) одногніздовий, однопорожнинний, однокомірний, однокомірковий, однокамерний, унілокулярний; (рос. одногнёздный, однополостной, однокамерный).
УНИМАНИЕ () тамування, гамування.
УНИПОЛЯРНЫЙ (лат. unipolaris, *-e*) однополюсний, уніполярний; (рос. однополюсный).
УНИТАРНЫЙ (лат. unitaris, *-e*; unitarius, *-a, -um*: від unitas – єдність) єдиний, з'єдинений, цілісний, унітарний; (рос. единственный, целостный).
УНИФИКАЦИЯ (лат. unificatio, *-onis, f*: від unitas – єдність: від unus – один + facio – роблю) */докон./* усталення, устійнення, уодноманітнення; */недок./* усталювання, устійнювання, одноманітнення, уодноманітнювання, уніфікація.
УНИФИЦИРОВАНИЕ (від лат. unificatio, *-onis, f*: від unitas – єдність: від unus – один + facio – роблю) */недок./* усталювання, устійнювання, одноманітнення, уодноманітнювання, уніфікування.
УНИФИЦИРОВАННЫЙ (від лат. unificatio, *-onis, f*: від unitas – єдність: від unus – один + facio – роблю) усталений, устійнений, уодноманітнений, уніфікований.
УНИФИЦИРОВАТЬ (від лат. unificatio, *-onis, f*: від unitas – єдність: від unus – один + facio – роблю) */докон./* усталити, устійнити, уодноманітнити, уніфікувати; */недок./* усталювати, устійнювати, одноманітнити, одноманітнювати, уодноманітнювати, уніфіковувати.
УНИФИЦИРУЕМЫЙ (від лат. unificatio, *-onis, f*: від unitas – єдність: від unus – один + facio – роблю) усталюваний, устійнюваний, уодноманітнюваний, уніфіковуваний.
УНИФОРМА (лат. uniforma, *-ae, f*: від unus – один + forma, *-ae, f* – зовнішність, устрій) однострій, *-рою*, уніформа.
УНИЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. unicellularis, *-e*) одноклітинний, одноклітиновий, уніцелюлярний; (рос. одноклеточный).
УНИЧТОЖАТЬ () нищити, знищувати.
УНИЧТОЖЕНИЕ (лат. destructio, *-onis, f*) знищення.
УНИЧТОЖИТЬ () знищити.
УНЫНИЕ () туга, журба, жура, смуток, сум.
У-ОБРАЗНЫЙ (лат. ypsiloformis, *-e*) у-подібний.
УПАДОК () занепад, підупад.
УПИТАННЫЙ (лат. crassus, *-a, -um*) вгодований.
УПЛОТНЕНИЕ (лат. induratio, *-onis, f*) ущільнення.
УПЛОТНЁННЫЙ (лат. induratus, *-a, -um*; scleroticus, *-a, -um*) ущільнений.
УПЛОЩЕНИЕ зплощення, пласкатість, *-тості*.
УПОРНЫЙ */про хворобу/* (лат. persistens, *-entis*; refractarius, *-a, -um*) тривкий, стійкий.
УПОРСТВО (лат. persistentia, *-ae, f*) наполегливість, *-вості*, завзятість, *-тості*, завзяття.

УПОРЯДОЧЕНИЕ (лат. regulatio, *-onis, f*) впорядкування.
УПОРЯДОЧЕННЫЙ (лат. regularis, *-e*) впорядкований.
УПОРЯДОЧИВАНИЕ (лат. regulatio, *-onis, f*) впорядковування.
УПОТРЕБИТЬ () у/вжити.
УПОТРЕБЛЕНИЕ (лат. usus, *-i, m*) у/вжиток, у/вживання.
УПОТРЕБЛЁННЫЙ () у/вжитий.
УПОТРЕБЛЯЕМЫЙ () у/вживаний.
УПОТРЕБЛЯЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ у/вживальний, у/вживаючий; 2./*дієприкм.*/ що у/вживає.
УПОТРЕБЛЯТЬ () у/вживати.
УПРАВЛЕНИЕ () керування; управління.
УПРАВЛЯЕМЫЙ () керований.
УПРАЖНЕНИЕ () вправа.
УПРУГИЙ () пружний.
УРАВНОВЕШЕННОСТЬ () врівноваженість, *-ності*.
УРАВНОВЕШИВАНИЕ (лат. compensatio, *-onis, f*) врівноважування.
УРАНИЗМ (лат. uranismus, *-i, m*) уранізм.
УРАТЫ (лат. urata, *-orum, n /pl./*: від гр. ουρον uron – сеча) сечоквасні, сечоквасці, урати, *-ів*. Солі сечової кислоти.
УРАТУРИЯ (лат. uraturia, *-ae, f*: від urata, *-orum, n /pl./*: від гр. ουρον uron – сеча) сечоквасні, сечоквасці, солі сечової кислоти, урати: від гр. ουρον uron – сеча + -uria, *-ae, f* – -сеччя, -сечність: від гр. ουρον uron – сеча) сечоквасносеччя, сечоквасносечність, *-ності*, сечоквасцесеччя, сечоквасцесечність, *-ності*, уратурія.
УРАХУС (лат. urachus, *-i, m*: від гр. ουρον uron – сеча + χεω cheo – лити, виливати) сечопротока, сечохід, *-ходу*, урахус. Сечова протока [хід] у зародка, до народження облітерується [заростає], перетворюючись у серединну пупкову зв'язку; (рос. мочевой проток, мочевой ход).
УРГЕНТИРОВАТЬ (від лат. urgens, *-entis* – невідкладний, нагальний, поспішний, поспішливий, приспішливий, поквапний, поквапливий) чергувати, урґентувати, урґентникувати.
УРГЕНТНИЧАТЬ (від лат. urgens, *-entis* – невідкладний, нагальний, поспішний, поспішливий, приспішливий, поквапний, поквапливий) чергувати, урґентувати, урґентнити.
УРГЕНТНЫЙ (лат. urgens, *-entis*) невідкладний, нагальний, поспішний, поспішливий, приспішливий, поквапний, поквапливий, урґентний; (рос. неотложный, настоятельный).
УРГИДРОЗ (лат. urhidrosis, *-is, f*; uridrosis, *-is, f*: від гр. uri + hidros) ур(г)ідроз.
УРГИДРОЗИС (лат. urhidrosis, *-is, f*; uridrosis, *-is, f*: від гр. uri + hidros) ур(г)ідрозис.
УРЕМИЧЕСКИЙ (лат. uraemicus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча) сечокрівний, сечокрів'євий, сечокровнісний, уремічний.
УРЕМИЯ (лат. uraemia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) сечокрів'я, сечокровність, *-ності*, уремія; (рос. мочекровие).
УРЕМИЯ, ЛОЖНАЯ (лат. pseudouraemia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) лживосечокрів'я, хибносечокрів'я, нібисечокрів'я, начесечокрів'я, мов(би)сечокрів'я, лжива (хибна, ніби, наче, мов, мовби) уремія.
УРЕОГЕНЕЗ (лат. ureogenesis, *-is, f*: від urea, *-ae, f* – сечовина: від urina, *-ae, f* – сеча: від гр. ουρον uron – сеча) сечовиноутвір, сечовиноутворення, сечовиноутворювання, уреоґенез; (рос. мочевинообразование).
УРЕТЕР (лат. ureter, *-eris, m*: від urina, *-ae, f* – сеча: від гр. ουρον uron – сеча) сечовід, *-воду*, уретер; (рос. мочеточник; пол. moczowód; словац. močovod).
УРЕТЕРНЫЙ (лат. uretericus, *-a, -um*: від ureter, *-eris, m* – сечовід, уретер: від urina, *-ae, f* – сеча: від гр. ουρον uron – сеча)) сечовідний, сечоводовий, уретерний; (рос. мочеточниковый; пол. moczowodowy).
УРЕТЕРИТ (лат. ureteritis, *-tidis, f*: від ureter, *-eris, m* – сечовід, уретер) сечовідниця, сечоводозапал, сечоводозапалення, уретерит.
УРЕТЕРОЛИТИАЗ (лат. ureterolithiasis, *-is, f*: від ureter, *-eris, m* – сечовід, уретер) уретеролітіаз.
УРЕТЕРОЛИТОТОМИЯ (лат. ureterolithotomia, *-ae, f*: від ureter, *-eris, m* – сечовід, уретер) уретеролітотомія.
УРЕТЕРОТОМИЯ (лат. ureterotomia, *-ae, f*: від ureter, *-eris, m* – сечовід, уретер) уретеротомія.
УРЕТРА (лат. urethra, *-ae, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча; mictualis via) сечівник, сечовивідник, сечовипускник, сечовипускний канал (протока), уретра; (рос. мочеиспускательный канал, мочильник /*Н.Макс.-Амбодик*/; пол. cewka moczowa).
УРЕТРАЛЬНЫЙ (лат. urethralis, *-e*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча) сечівниковий, сечовивідниковий, сечовипускниковий, уретральний.
УРЕТРИТ (лат. urethritis, *-tidis, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча) сечівниця, сечівниковиця, сечівникозапал, сечівникозапалення, сечовивідниця, сечовивідниковиця, сечовивідникозапал, сечовивідникозапалення, уретрит.
УРЕТРО- (лат. urethro-: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча) сечівнико-, уретро-.

УРЕТРОРЕЯ [УРЕТРОРРЕЯ] (лат. urethrorrhoea, *-ae, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча) сечівникотіч, *-течі*, сечівникотеча, сечовивідникотіч, *-течі*, сечовивідникотеча, уретрорея. Тіч (теча, течія) з уретри (сечівника, сечовивідника).

УРЕТРОРРАГИЯ (лат. urethrorrhagia, *-ae, f*; urethrohaemorrhagia, *-ae, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча) уретрораґія.

УРЕТРОСКОП (лат. urethroscopium, *-ii, n*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечівникогляд, сечівникооглядник, сечівникорозглядник, уретроскоп.

УРЕТРОСКОПИСТ (лат. urethroscopistus, *-i, m*; urethroscopista, *-ae, m*; urethroscopicus, *-i, m*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечівникооглядач, сечівникооглядувач, сечівникооглядовець, *-вця*, сечівникооглядальник, сечівникооглядувальник, сечівникорозглядовець, *-вця*, уретроскопіст.

УРЕТРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. urethroscopicus, *-a, -um*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечівникооглядний, сечівникооглядовий, сечівникооглядальний, сечівникорозглядальний, уретроскопічний.

УРЕТРОСКОПИЯ (лат. urethroscopia, *-ae, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечівникоогляд, сечівникооглядання, сечівникооглядування, сечівникорозгляд, уретроскопія.

УРЕТРОТОМИЯ (лат. urethrotomia, *-ae, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча + τομη tome – відрізування, відсікання) сечівникорозтин, сечівникорозітнення, сечівникорозтинання, уретротомія.

УРЕТРОЦИСТИТ (лат. urethrocystitis, *-tidis, f*: від гр. ουρηθρα urethra – сечівник: від гр. ουρον uron – сеча) уретроцистит.

УРЕЯ (лат. urea, *-ae, f*: від urina, *-ae, f* – сеча: від гр. ουρον uron – сеча; carbamidum, *-i, n*) сечовина, урея; (рос. мочевина).

УРИДРОЗ (лат. uridrosis, *-is, f*; urhidrosis, *-is, f*: від гр. uri + hidros) уридроз.

УРИДРОЗИС (лат. uridrosis, *-is, f*; urhidrosis, *-is, f*: від гр. uri + hidros) уридрозис.

УРИКАЦИДЕМИЯ (лат. uricacidaemia, *-ae, f*; uricaemia, *-ae, f*; lithaemia, *-ae, f*) урикацидемія. Підвищений вміст сечової кислоти у крові.

УРИКЕМИЯ (лат. uricaemia, *-ae, f*; uricacidaemia, *-ae, f*; lithaemia, *-ae, f*) урикемія. Підвищений вміст сечової кислоти у крові.

УРИНА (лат. urina, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) сеча, сеч, урина; (рос. моча; пол. mocz; яп. nyo).

УРИНАЛИЗ (лат. urinalysis, *-is, f*; urinanalysis, *-is, f*) сечодослід, сечодослідження, уриналіз. Аналіз (дослідження) сечі; (рос. исследование мочи; пол. badanie moczu; яп. nyobunseki, kennyo).

УРИНАНАЛИЗ (лат. urinanalysis, *-is, f*; urinalysis, *-is, f*) сечодослід, сечодослідження, уринаналіз. Аналіз сечі; (пол. badanie moczu; яп. nyobunseki, kennyo).

УРИНОЗНЫЙ (лат. urinosus, *-a, -um*: від urina, *-ae, f* – сеча: від гр. ουρον uron – сеча) сечовий, уринозний; (рос. мочевой).

-УРИЯ (лат. -uria, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) -сеч, -сеччя, -сечність, *-ності*, -урія.

УРНА () плювальниця, урна ; (рос. плевательница; словац. pľuvák).

УРО- (лат. uro-: від гр. ουρον uron – сеча) 1. сечо-; 2. сечовино-, уро-; (рос. 1. моче-; 2. мочевино-).

УРОБИЛИН (лат. urobilinum, *-i, n*: від гр. ουρον uron – сеча + лат. bilis – жовч) уробілін.

УРОБИЛИНОГЕН (лат. urobilinogenum, *-i, n*: від гр. ουρον uron – сеча + лат. bilis – жовч) уробіліноґен.

УРОБИЛИНУРИЯ (лат. urobilinuria, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча + лат. bilis – жовч + гр. ουρον uron – сеча) уробілінурія.

УРОВЕНЬ () рівень, *-вня*.

УРОГЕНИТАЛЬНЫЙ (лат. urogenitalis, *-e*: від гр. ουρον uron – сеча) сечостатевий, уроґенітальний; (рос. мочеполовой; словац. močopohlavný).

УРОГЕННЫЙ (лат. urogenes, *G. -is*; urogenus, *-a, -um*; urogenicus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча + гр. -genes, *-is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – походження: від gignomai – народжуватись, походити) сечопричинний, сечопричиновий, сечопохідний, уроґенний; (рос. мочепроизводный).

УРОГИНЕКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. urogynaecologicus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча) сечожінківничий, сечожіночничий, сечожіночівничий, сечожіночохворобничий, сечожіночохворобівничий, сечожіночохворобознавчий, сечожіночолікарський, уроґінекологічний.

УРОГИНЕКОЛОГИЯ (лат. urogynaecologia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) сечожінківництво, сечожіночництво, сечожіночівництво, сечожіночохворобництво, сечожіночохворобівництво, сечожіночохворобознавство, сечожіночолікарство, уроґінекологія.

УРОГРАФИЯ (лат. urographia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) уроґрафія.

УРОД (лат. monstrum, *-i, n*) виродок, потвора, почвара.

УРОДИНАМИКА (лат. urodynamica, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) сечорух, сечоплин, уродинаміка.

УРОДИНИЯ (лат. urodynia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) уродинія.

УРОДКА () виродка, виродкиня, вирод(н)иця, потвора, почвара.

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

УРОДЛИВОСТЬ (лат. monstruositas, *-atis, f*) виродливість, *-вості*, потворність, *-ності*, почварність, *-ності*.
УРОДЛИВЫЙ (лат. monstruosus, *-a, -um*) виродливий, потворний, почварний, почварливий.
УРОДНИЧАТЬ () блазнювати, юродствувати.
УРОДОВАТЬ () нівечити, спотворювати, калічити.
УРОДСКИЙ (лат. monstruosus, *-a, -um*) виродковий, виродливий, потворний, почварний, почварливий.
УРОДСТВА (лат. terata) виродливості, потворності, почварності.
УРОДСТВО (лат. monstruositas, *-atis, f*; teratum, *-i, n*; malformatio, *-onis, f*) виродливість, *-вості*, потворність, *-ності*, почварність, *-ності*.
УРОЛИТ (лат. urolithus, *-i, m*: від гр. ουρον uron – сеча + гр. λιθος lithos – камінь) сечокамінь, уроліт.
УРОЛИТИАЗ (лат. urolithiasis, *-is, f*: від гр. ουρον uron – сеча + гр. λιθος lithos – камінь) сечокаменів'я, сечокаменевість, *-вості*, сечокаміння, сечокамінність, *-ності*, уролітіаз. Сечокам'яна хвороба; (рос. мочекаменная болезнь).
УРОЛОГ (лат. urologus, *-i, m*: від гр. ουρον uron – сеча) сечівничник, сечознавець, *-вця*, уролог; */жін./* сечівничниця, сечознавиця, урологиня.
УРОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. urologicus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча) сечівничничий, сечознавчий, урологічний.
УРОЛОГИЯ (лат. urologia, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча) сечівничництво, сечознавство, урологія.
УРОМЕТР (лат. urometer, *-tri, m*; urometrum, *-i, n*; urometrium, *-ii, n*: від гр. ουρον uron – сеча + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) сечомір, сечомірка, сечомірник, сечовимірник, урометр. Прилад для визначення питомої ваги сечі.
УРОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. urometricus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) сечомірний, сечовимірний, сечовимірювальний, урометричний. Той, що стосується визначення питомої ваги сечі.
УРОМЕТРИЯ (лат. urometria, *-ae, f*: від гр. ουρον uron – сеча + μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) сечовимір, сечовимірення; сечовиміряння, сечовимірювання, урометрія. Визначення питомої ваги сечі.
УРОНЕФРОЗ (лат. uronephrosis, *-is, f*: від гр. ουρον uron – сеча; hydronephrosis, *-is, f*) уронефроз.
УРОПОЭЗ (лат. uropoesis, *-is, f*; uropoësis, *-is, f*; uropoiesis, *-is, f*: від гр. ουρον uron – сеча) сечоутвір, сечоутворення, уропоез. Утворення сечі; (рос. мочеобразование).
УРОПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. uropoeticus, *-a, -um*; uropoëticus, *-a, -um*; uropoieticus, *-a, -um*: від гр. ουρον uron – сеча) сечотвірний, сечотворний, сечоутворювальний, уропоетичний; (рос. мочеобразовательный).
УРОСЕПСИС (лат. urosepsis, *-is, f*: від гр. ουρον uron – сеча) уросепсис.
УРОХРОМ (лат. urochromum, *-i, n*: від гр. ουρον uron – сеча) урохром.
УРТИКАРИЯ (лат. urticaria, *-ae, f*: від urtica, *-ae, f* – кропива; cnidosis, *-is, f*) кропив'янка, жалючка, жалівниця, жиговиця, уртикарія. Кропивна лихоманка, кропив'яна висипка; (рос. крапивница).
УРЧАНИЕ (лат. borborygmus, *-i, m*) бурчання, гурчання, буркотання, буркотіння.
УРЧАНИЕ В ЖИВОТЕ (лат. borborygmus, *-i, m*) бурчання (гурчання, буркотання, буркотіння) у животі.
УСВОЕНИЕ () засвоєння.
УСВОЯЕМОСТЬ () засвоюваність, *-ності*.
УСЕРДНЫЙ () ретельний, старанний.
УСЕЧЁННЫЙ () утятий.
УСИЛЕНИЕ () підсилення.
УСИЛИВАЮЩИЙСЯ () що підсилюється.
УСИЛИЕ () зусилля.
УСКОРЕНИЕ (лат. acceleratio, *-onis, f*; catalysis, *-is, f*) прискорення, пришвидшення.
УСКОРЕННЫЙ (лат. frequens, *-entis*) прискорений, пришвидшений.
УСКОРИТЕЛЕВЫЙ (лат. acceleratori(c)us, *-a, -um*; catalysatori(c)us, *-a, -um*) прискорювачевий, пришвидшувачевий.
УСКОРИТЕЛЬ (лат. accelerator, *-oris, m*; catalysator, *-oris, m*) прискорювач, пришвидшувач; (словац. zrýchl'ovač).
УСКОРИТЕЛЬНЫЙ (лат. accelerati(c)us, *-a, -um*; catalysati(c)us, *-a, -um*) прискорювальний, пришвидшувальний.
УСКОРЯЮЩИЙ 1.*/прикм./* (лат. accelerati(c)us, *-a, -um*; catalysati(c)us, *-a, -um*) прискорювальний, пришвидшувальний; 2.*/дієприкм./* (лат. accelerans, *-antis*) прискорюючий, пришвидшуючий; що прискорює, що пришвидшує; 3.*/імен./* (лат. accelerator, *-oris, m*; catalysator, *-oris, m*) прискорювач, пришвидшувач; (словац. 2. zrýchl'ujúci; 3. zrýchl'ovač).
УСЛОВИЕ () умова.
УСЛОВНЫЙ () умовний; (словац. podmienený).
УСЛОВНЫЙ РЕФЛЕКС (лат. reflexus conditionalis) умовний відрух (рефлекс).
УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ () вдосконалення, удосконалення.
УСПЕХ () успіх.

УСПЕШНЫЙ () успішний.
УСПОКАИВАЮЩИЙ (лат. sedativus, *-a, -um*; leniens, *-entis*) заспокоювальний, заспокоюючий, що/який заспокоює; (словац. upokojújúcý).
УСПОКОЕНИЕ (лат. sedatio, *-onis, f*) заспокоєння.
УСПОКОИТЕЛЬНЫЙ (лат. sedativus, *-a, -um*) заспокоювальний, заспокійливий, заспокійний.
УСТА (лат. stoma, *-atis, n /pl. -ata/*) вуста.
УСТАВАТЬ () втомлюватися, стомлюватися, зморюватися, виморюватися.
УСТАЛОСТЬ (лат. fatigatio, *-onis, f*) втома, втомленість, *-ності*, стомленість, *-ності*, змореність, *-ності*, виморепість, *-ності*.
УСТАНОВИВШИЙСЯ () усталений, сталий.
УСТАНОВКА () 1. настанова, ставлення, спрямованість, *-ності*; 2. устаткування, обладнання, установка.
УСТОЙЧИВОСТЬ (лат. resistentia, *-ae, f*; stabilitas, *-atis, f*) стійкість, *-кості*, тривкість, *-кості*.
УСТОЙЧИВЫЙ (лат. stabilis, *-e*) стійкий, тривкий, витривалий.
УСТРАНЕНИЕ (лат. amotio, *-onis, f*; eliminatio, *-onis, f*; ablatio, *-onis, f*) усунення.
УСТРОЙСТВО 1.(лат. structura, *-ae, f*) будова, устрій, влаштування, упорядкування, упорядження; 2.(лат. apparatus, *-us, m*) пристрій.
УСТЬЕ (лат. orificium, *-ii, n*; orifitium, *-ii, n*; ostium, *-ii, n*; stoma, *-atis, n /pl. -ata/*) гирло, устя, війстя; (словац. ústie).
УСЫПЛЕНИЕ () присипляння.
УТАИВАНИЕ () затаювання, втаювання.
УТЕРОТОНИК () утеротонік.
УТИЛИЗАЦИЯ (лат. utilisatio, *-onis, f*: від utilis, *-e* – корисний) використання, переробка; знешкодження, утилізація; (рос. использование, переработка; обезвреживание).
УТИНАЯ ПОХОДКА () качкування, качина хода.
УТИНЫЙ () качиний, качачий.
УТИХАТЬ () стихати.
УТКА 1./*МОЧЕПРИЁМНИК*/ (лат. urinalum, *-i, n*; urinale, *-is, n*) сечозбірник, сечоприймач; 2./*птах*/ () качка.
УТОЛЕНИЕ () гамування, тамування, втишення.
УТОЛЁННЫЙ () вгамований, втамований, втишений.
УТОЛИТЬ () вгамувати, втамувати, втишити.
УТОЛЩЕНИЕ (лат. intumescentia, *-ae, f*; bulbus, *-i, m*) потовщення, погрубшення, погрубшання.
УТОЛЯТЬ () вгамовувати, втамовувати, втишувати.
УТОМИТЕЛЬНОСТЬ () втомність, *-ності*, втомливість, *-вості*, стомливість, *-вості*.
УТОМИТЕЛЬНЫЙ () втомний, втомливий, стомливий.
УТОМЛЕНИЕ (лат. fatigatio, *-onis, f*) втома, втомлення, стома, стомлення.
УТОМЛЁННОСТЬ () втомленість, *-ності*, стомленість, *-ності*.
УТОМЛЯЕМОСТЬ () втомлюваність, *-ності*, стомлюваність, *-ності*.
УТОМЛЯЕМЫЙ () втомлюваний, стомлюваний.
УТОМЛЯТЬСЯ () втомлюватись, стомлюватись.
УТОМЛЯЮЩИЙ () 1./*прикм.*/ втомлюючий, стомлюючий; 2./*дієприкм.*/ що втомлює, що стомлює.
УТОНЧЕНИЕ () витончення.
УТОПЛЫЙ () потонулий.
УТОПЛЕНИЕ (лат. submersio, *-onis, f*) утоплення, потоплення.
УТОПЛЕННЫЙ () утоплений, потоплений.
УТОПЛЕННИК () утопленик, потопельник.
УТОПЛЕННИЦА () утопрениця, потопельниця.
УТОПНУТЬ () потонути.
УТРАЧИВАТЬ () втрачати.
УТРЕННИЙ (лат. matutinus, *-a, -um*) ранковий, ранішній.
УТРИКУЛУС (лат. utriculus, *-i, m*) утрикулус.
УТРИКУЛЯРНЫЙ (лат. utricularis, *-e*) утрикулярний.
УТРО () ранок.
УХА () юшка.
УХО (лат. auris, *-is, f*) вухо.
УХО, ВНУТРЕННЕЕ (лат. auris interna; labyrinthus, *-i, m*) нутровухо, внутрішньовухо, внутрішнє вухо.
УХО, НАРУЖНОЕ (лат. auris externa) зовнівухо, зовнішньовухо, зовнішнє вухо.
УХО, СРЕДНЕЕ (лат. auris media) середовухо, середньовухо, середнє вухо.
УХОГОРЛОНОС (лат. otorhinolaryngologus, *-i, m*; LOR) вухогорлоніс, вухоносогорлянківник, вухоносогорлянкознавець, *-вця*; /*див. тж* ***ГОРЛОВИК, ЛОР, ЛОР-ВРАЧ, ЛОРИК*** /*розм.*//.
УХОД 1.(лат. curatio, *-onis, f*) догляд, доглядання; 2.() вихід, *-ходу*, відхід, *-ходу*.
УХУДШАТЬ () погіршувати.
УХУДШАТЬСЯ () гіршати, погіршуватись.
УХУДШАЮЩИЙСЯ (лат. ingravescens, *-entis*) що погіршується.
УХУДШЕНИЕ (лат. aggravatio, *-onis, f*) погіршання, погіршення; погіршування, гіршення.

УХУДШЕННЫЙ (лат. aggravatus, *-a, -um*) погіршений.
УХУДШИВШИЙСЯ (лат. exacerbatus, *-a, -um*) що погіршився.
УХУДШИТЬ () погіршити.
УХУДШИТЬСЯ () погіршати, погіршитись.
УЧАСТВОВАТЬ () брати участь.
УЧАСТВУЮЩИЙ () 1.*/дієприкм./* що бере участь; 2.*/імен./* учасник.
УЧАСТИЕ () 1. участь; 2. співчуття.
УЧАСТИТЬ () прискорити, пришвидшити, зробити частішим.
УЧАСТИТЬСЯ () почастішати, прискоритись, пришвидшитись, зробитись частішим.
УЧАСТКОВЫЙ () дільничий, дільничний, ділянковий.
УЧАСТНИК () учасник.
УЧАСТОК (лат. regio, *-onis, f*) дільниця, ділянка.
УЧАСТОК, ОГРАНИЧЕННЫЙ (лат. zona, *-ae, f*) обмежена ділянка.
УЧАЩАТЬ () прискорювати, пришвидшувати, робити частішим.
УЧАЩАТЬСЯ () частішати, прискорюватись, пришвидшуватись, робитись частішим.
УЧАЩЕНИЕ (лат. acceleratio, *-onis, f*) частішання, почастішання, прискорення, пришвидшення; прискорювання, пришвидшування.
УЧАЩЕНИЕ СЕРДЕЧНЫХ СОКРАЩЕНИЙ (лат. tachycardia, *-ae, f*) серцеприскорення, серцеприскореність, *-ності*, серцева стукотуха, прискорення серцевих скорочень.
УЧАЩЁННО () прискорено, пришвидшено.
УЧАЩЁННОСТЬ () почастілість, *-лості*, почастішеність, *-ності*, прискореність, *-ності*, пришвидшеність, *-ності*.
УЧАЩЁННЫЙ (лат. frequens, *-entis*) почастілий, почастішаний, прискорений, пришвидшений.
УЧЕНИЕ () 1. навчання, наука, учіння; 2. вчення.
УЧЁТ () облік.
УШИБ (лат. contusio, *-onis, f*) забій, забиття.
УШИБЛЕННЫЙ (лат. contusus, *-a, -um*) забитий.
УШКО (лат. auricula, *-ae, f*) вушко.
УШНАЯ РАКОВИНА (лат. auricula, *-ae, f*) вушна кляпка, вушна раковина.
УШНАЯ СЕРА (лат. serumen) вухосірка, вушна сірка.
УШНИК (лат. otologus, *-i, m*; otiater, *-tri(s), m*; LOR) вушник, вухівник, вухознавець, *-вця*, вухохворознавець, *-вця*, вухохворобознавець, *-вця*, вухолікар; */див. тж **ЛОР, ЛОР-ВРАЧ, ЛОРИК** /розм./*/.
УШНОЕ ГНОЕТЕЧЕНИЕ (лат. otorrhoea, *-ae, f*) вухогнойотіч, *-течі*, вухогнойотік, вухогнойотеча, вушна гнойотеча [гнойотіч, *-течі*, гнойотік].
УШНОЙ (лат. auricularis, *-e*; oticus, *-a, -um*) вушний, вуховий.
УШНОЙ КАМЕНЬ (лат. otolithus, *-i, m*; statolithus, *-i, m*) вухокамінь, *-меня*, вушнокамінь, *-меня*. Вуховий (вушний) камінь, *-меня*.
УШНЫЕ ВОЛОСЫ (лат. tragi) вуховолосся, вушне волосся.
УЩЕМЛЕНИЕ (лат. incarceratio, *-onis, f*; strangulatio, *-onis, f*) защемлення.
УЯЗВИМОСТЬ (лат. vulnerabilitas, *-atis, f*) уразливість, *-вості*.
УЯЗВИМЫЙ (лат. vulnerabilis, *-e*) уразливий, вразливий.
УЯЗВЛЕНИЕ () ураження.

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМНОПРСТУ

Ф ф

ХЦЧШЩЪЫЬЭЮЯ

ФАБИЗМ (лат. fabismus, *-i, m*: від faba, *-ae, f* – біб) фабізм.

ФАВУС (лат. favus, *-i, m* – бджолиний стільник) пархи, парші, парша, шолуді, фавус; (рос. парша; словац. prašina).

ФАВУСНЫЙ (від лат. favus, *-i, m* – бджолиний стільник) паршивий, шолудивий, фавусний; (рос. паршивый).

ФАГ (лат. phagum, *-i, n*; phagus, *-i, m*: від гр. φαγος phagos – пожирач; bacteriophagum, *-i, n*; bacteriophagus, *-i, m*; virus bacteriale) паличкоїд, паличкожер, паличкопожирач, тоїжкожер, дріб'янкожер, пожирач, фаґ. Вірус бактерій [тоїжок, дріб'янок] */паличок, кульців [кулівців] та ін./*.

-ФАГ (лат. -phagum, *-i, n*; -phagus, *-i, m*: від гр. φαγος phagos – пожирач) -їд, -жер, -пожирач, -фаґ.

ФАГЕДЕНИЗМ (лат. phagedenismus, *-i, m*) фаґеденізм.

ФАГЕДЕНИЧНЫЙ (лат. phagedaenicus, *-a, -um*) роз'їдаючий, фаґеденічний.

-ФАГИЯ (лат. -phagia, *-ae, f*: від гр. φαγειν phagein – їсти, ковтати, пожирати) -їдство, -жерство, -пожирання, -фаґія.

ФАГО- (лат. phago-: від гр. φαγειν phagein – їсти, ковтати, пожирати; або від phagum, *-i, n*; phagus, *-i, m* – пожирач, фаґ [бактеріофаґ, паличкоїд, паличкожер, паличкопожирач, тоїжкожер, дріб'янкожер. Вірус бактерій [тоїжок, дріб'янок] */паличок, кульців [кулівців] та ін./*]: від гр. φαγος phagos – пожирач) 1. жеро-; 2. паличкоїдо-, паличкожеро-, фаґо-.

ФАГОТЕРАПИЯ (лат. phagotherapia, *-ae, f*: від phago-: від phagum, *-i, n*; phagus, *-i, m* – пожирач, фаґ [бактеріофаґ, паличкоїд, паличкожер, паличкопожирач, тоїжкожер, дріб'янкожер. Вірус бактерій [тоїжок, дріб'янок] */паличок, кульців [кулівців] та ін./*]: від гр. φαγος phagos – пожирач + θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) паличкоїдолікування, паличкожеролікування, фаґотерапія.

ФАГОЦИТ (лат. phagocytum, *-i, n*; phagocytus, *-i, m*: від гр. φαγειν phagein – їсти, ковтати, пожирати + κυτος kytos – клітина) жероклітинець, *-нця*, паличкоїдоклітинець, *-нця*, паличкожероклітинець, *-нця*, фаґоцит.

ФАГОЦИТАРНЫЙ (лат. phagocytaris, *-e*; phagocytalis, *-e*; phagocyticus, *-a, -um*: від гр. φαγειν phagein – їсти, ковтати, пожирати + κυτος kytos – клітина) жероклітинцевий, паличкоїдоклітинцевий, паличкожероклітинцевий, фаґоцитарний.

ФАГОЦИТОЗ (лат. phagocytosis, *-is, f*: від гр. φαγειν phagein – їсти, ковтати, пожирати + κυτος kytos – клітина) жероклітиння, жероклітинність, *-ності*, жероклітинство, паличкоїдоклітиння, паличкоїдоклітинність, *-ності*, паличкоїдоклітинство, паличкожероклітиння, паличкожероклітинність, *-ності*, паличкожероклітинство, фаґоцитоз.

ФАЗА (лат. phasis, *-is, f*: від гр. φασις phasis – поява) ступінь, поява, проява, з'ява, фаза; (рос. степень; пол. okres, przemiana).

ФАЗИС (лат. phasis, *-is, f*: від гр. φασις phasis – поява) ступінь, фазис; (рос. степень; пол. okres, przemiana).

ФАЗНЫЙ (лат. phasalis, *-e*) ступеневий, з'явовий, фазний.

ФАЗОВЫЙ (лат. phasalis, *-e*) ступеневий, з'явовий, фазовий.

ФАКИТ (лат. phakitis, *-tidis, f*; phacitis, *-tidis, f*; crystallitis, *-tidis, f*; lentitis, *-tidis, f*) сочковиця, сочкозапал, сочкозапалення, факіт. Запалення кришталика [сочки].

ФАКОЦЕЛЕ (лат. phacocele, *-es, f*) сочковипад, сочковипадіння, кришталиковипад, кришталиковипадіння, факоцеле. Випадіння кришталика [сочки].

ФАКТОР (лат. factor, *-oris, m* – той, що робить: від facio – роблю) чинник, фактор; (яп. inshi).

ФАКУЛЬТАТИВНЫЙ (лат. facultativus, *-a, -um*) випадковий, необов'язковий, факультативний; (рос. необязательный).

ФАЛАНГА (лат. phalanx, *-angis, f*: від гр φαλαγξ, *φαλαγγος* phalanx, *phalangos* – стовбур, шикування, бойовий порядок) маслачок, членок, *-нка*, членко, *-ка*, фаланґа. Кісточка пальця, пальцева [пальцьова] кістка; (словац. článok).

ФАЛАНГОВЫЙ (лат. phalangeus, *-a, -um*; phalangicus, *-a, -um*) маслачковий, фаланґовий; (словац. článkový).

ФАЛЛОКАРЦИНОМА (лат. phalocarcinoma, *-atis, n /pl. -ata/*) прутнепістряк, прутнерак, фалокарцинома.

ФАЛЛОПИЕВАЯ ТРУБА (лат. tuba uterina [fallopii]: від імені лікаря G.Fallopius (1523 – 1562)) фаллопієва [маткова, уразова] труба; (рос. маточная труба).

ФАЛЛОС (лат. phallus, *-i, m*: від гр. φαλλος phallos; лат. penis, *-is, m(Abl. -e/-i)*; membrum virile) прутень, *-тня*, фалос. Чоловічий статевий (дітородний) орґан (член); (рос. член; пол., prącie, członek; нім., Rute, männliches Glied; фр., verge; яп. inkei).

ФАЛЬСИФИКАЦИЯ (лат. falsificatio, *-onis, f* – підробка) підроблення, підроблювання, підробляння, підробка, фальшування, фальсифікування, фальсифікація.

ФАЛЬШИВЫЙ (лат. falsus, *-a, -um*) підробний, підроблений, несправжній, фальшивий; (рос. поддельный, подделанный).

ФАМИЛИЯ (від лат. familia, *-ae, f* - сім'я, родина) прізвище; (якут. араспаанньа).

ФАНГОТЕРАПИЯ (лат. fangotherapia, *-ae, f*; pelotherapia, *-ae, f* від гр. pelos – грязь, грязюка, багно, болото + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; balneum limi) грязелікування, грязеуздоровлення, фанготерапія; (рос. грязелечение; нім. Moorbehandlung, Moorbäder, Schlammbäder; анґ., mud bath; фр. bains de boue).

ФАНТАЗИРОВАНИЕ (лат. phantasia, *-ae, f*) уявлення, уявляння, фантазування; (рос. воображение, представление; пол. wyobrażenie).

ФАНТАЗИРОВАТЬ () уявляти, фантазувати; (рос. воображать, представлять).

ФАНТАЗИЯ (лат. phantasia, *-ae, f*) уява; уявлення, уявляння, фантазія; (рос. воображение; пол. wyobraźnia, wyobrażenie).

ФАНТАЗМА (лат. phantasma, *-atis, n /pl. -ata/*) привид, фантазма.

ФАНТОМ (лат. phantoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. φαντασμα phantasma – привид, примара) подіб, лялька, фантом; (рос. кукла).

ФАРИНГЕАЛЬНЫЙ (лат. pharyngealis, *-e*; pharyngeus, *-a, -um*; gutturalis, *-e*) ковтковий, пролиговий, глотковий, горловий, фарингеальний; (рос. глоточный).

ФАРИНГИТ (лат. pharyngitis, *-tidis, f*) пролиговиця, пролигозапал, пролигозапалення, глотковиця, глоткозапал, глоткозапалення, горловиця, горлозапал, горлозапалення, зівниця, зівозапал, зівозапалення, фаринґіт.

ФАРИНГО- (лат. pharyngo-: від pharynx, *-yngis, mf*: від гр φαρυγξ, *φαρυγγος* pharynx, *pharyngos* – глотка) ковтко-, пролико-, пролиго-, глотко-, горло-, зіво-, фаринго-.

ФАРИНГОСКОПИЯ (лат. pharyngoscopia, *-ae, f*: від pharynx, *-yngis, mf*: від гр φαρυγξ, *φαρυγγος* pharynx, *pharyngos* – глотка + σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) ковткоогляд, ковткооглядання, ковткооглядування, пролигоогляд, пролигооглядання, пролигооглядування, глоткоогляд, глоткооглядання, глоткооглядування, фарингоскопія.

ФАРИНКС (лат. pharynx, *-yngis, mf*: від гр φαρυγξ, *φαρυγγος* pharynx, *pharyngos* – глотка; gurgulio, *-onis, f*) ковтка, пролик, пролиг, глотка, фаринкс; (рос. глотка; яп. into, nodo).

ФАРМАКОГНОЗИЯ (лат. pharmacognosia, *-ae, f*; materia medica) лікосировинознавство, лікознавство, фармакоґнозія; (рос. лекарствоведение, врачебное веществословие; пол. lekoznawstwo).

ФАРМАКОЛОГ (лат. pharmacologus, *-i, m*: від гр. φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) лікодіївник, лікодієзнавець, *-вця*, лікознавець, *-вця*, фармаколоґ; */жін./* лікодіївниця, лікодієзнавиця, лікознавиця, фармакологиня; (рос. лекарствовед).

ФАРМАКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. pharmacologicus, *-a, -um*: від гр. φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) лікодіївничий, лікодієзнавчий, лікознавчий, фармаколоґічний; (рос. лекарствоведческий).

ФАРМАКОЛОГИЯ (лат. pharmacologia, *-ae, f*: від гр. φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) лікодіївництво, лікодієзнавство, лікознавство, фармаколоґія; (рос. лекарствоведение, врачебное веществословие).

ФАРМАКОПЕЙНЫЙ (лат. officinalis, *-e*) лікоописний, лікоописовий, фармакопейний.

ФАРМАКОПЕЯ (лат. pharmacopoea, *-ae, f*: від гр. φαρμακποια pharmakpoiia: від φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + ποιεω poieo – роблю, готую) лікопис, лікоопис, лікосписок, лікоперелік, фармакопея. Офіційний (затверджений) перелік ліків; (чес. lékopis; нім. Arzneibuch).

ФАРМАКОТЕРАПИЯ (лат. pharmacotherapia, *-ae, f*: від гр. φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля + θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) ліколікування, фармакотерапія. Медикаментозне (лікове) лікування.

ФАРМАЦЕВТ (лат. pharmaceuta, *-ae, f*: від гр. φαρμακευς pharmakeus: від φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля) ліківник, лікознавець, *-вця*, фармацевт; */жін./* ліківниця, лікознавиця, фармацевтка; (рос. лекарствовед).

ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИЙ (лат. pharmaceuticus, *-a, -um*) ліківневий, ліківничий, лікознавчий, фармацевтичний; (рос. лекарствоведческий).

ФАРМАЦЕВТИКА (лат. pharmaceutica, *-ae, f*: від гр. φαρμακευτικη pharmakeutike: від φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля; pharmacia, *-ae, f*) ліківництво, лікознавство, лікосправа, ліківнесправа, аптекарська справа (наука), фармацевтика; (рос. лекарствоведение, аптечное дело (наука); чес. lékárnictví; яп. kusuriya).

ФАРМАЦИЯ (лат. pharmacia, *-ae, f*: від гр. φαρμακεια pharmakeia: від φαρμακον pharmakon – лік, ліки, отрута, зілля; pharmaceutica, *-ae, f*) ліківництво, лікознавство, лікосправа, ліківнесправа, аптекарська справа (наука), фармація; (рос. лекарствоведение, аптечное дело (наука); чес. lékárnictví; яп. kusuriya).

ФАРТУК () запаска, опинка, запілка, передник, фартух; (рос. передник).

ФАСЦИЯ (лат. fascia, *-ae, f*: від fascis – зв'язка, пучок) фасція; (словац. pokrývka).

ФАТАЛЬНЫЙ (лат. ominosus, *-a, -um*) неминучий, фатальний; (рос. неизбежный).

ФАУЦИТ (лат. faucitis, *-itidis, f*: від fauces, *-ium, f /pl./ PNA, BNA, JNA*; faux, *-cis, f* – зіво, зів) зівозапал, зівозапалення, фауцит. Запалення зіва.

ФАЦИАЛЬНЫЙ (лат. facialis, *-e*: від facies, *-ei, f* – обличчя, лице) лицевий, лицьовий, обличний, обличчевий, фаціальний; (рос. лицевой).

ФГДС */ФИБРОГАСТРОДУОДЕНОСКОПИЯ/* (лат. fibrogastroduodenoscopia, *-ae, f*) ВШДО */волокношлункодванадцятькоогляд, волокношлункодванадцятипалостоогляданя/*, ФҐДС */фіброґастродуоденоскопія/*.

ФГС */ФИБРОГАСТРОСКОПИЯ/* (лат. fibrogastroscopia, *-ae, f*) ВШО */волокношлункоогляд, волокношлункооглядання/*, ФҐС */фіброґастроскопія/*.

ФЕБРИКУЛА (лат. febricula, *-ae, f*) фебрикула.

ФЕБРИЛЬНОЕ ЗАБОЛЕВАНИЕ (лат. febris, *-is, f*) гарячка, гарячкове (фебрильне) захворювання.

ФЕБРИЛЬНЫЙ (лат. febrilis, *-e*; pyreticus, *-a, -um*: від febris, *-is, f* – гарячка, лихоманка, палючка, трясця) гарячковий, фебрильний; (рос. лихорадочный).

ФЕВРАЛЬ (лат. Februarius, *-ii, m*: від mensis februarius – очисний (очищувальний) місяць – на честь давньоримського щорічного свята очищення */від гріхів/* – februa) лютий; (ст.-рос. снежень; білор. люты; пол. luty; чес. únor; лит. vasaris; тур. şubat).

ФЕКАЛИИ (лат. faeces, *-ium, f /pl./*; sedes, *-is, f*) виміт, вимет, вимети, випорожнення, кал, фекалії.

ФЕКАЛЬНЫЙ (лат. faecalis, *-e*) виметовий, каловий, фекальний.

ФЕЛЬДШЕР (нім. Feldscher: Feldscherer: від Feld – поле, поле бою, похід + ст.-нім. Scherer – перукар, цирульник (голяр); scheren – обрізати, стригти; Schere – ножиці. Первісно польовий (похідний) військовий цирульник (голяр) та хірурґ без відповідної медичної освіти */рос. брадобрей/*) підлікар, лікпом, лікпомічник, фельдшер. Лікарський помічник, помічник лікаря. Спеціаліст (фахівець, знавець) із середньою медичною освітою; (рос. подлекарь, врачпом, врачебный помощник, помощник врача).

ФЕЛЬДШЕРИЦА */жін. від «ФЕЛЬДШЕР»/* (нім. Feldscher; Feldscherer: від Feld – поле, поле бою, похід + ст.-нім. Scherer – перукар, цирульник (голяр); scheren – обрізати, стригти; Schere – ножиці. Первісно польовий (похідний) військовий цирульник (голяр) та хірурґ без відповідної медичної освіти */рос. брадобрей/*) підлікарка, лікпомічниця, фельдшериця. Лікарська помічниця, помічниця лікаря. Спеціалістка (фахівчиця, фахівчиня) із середньою медичною освітою.

ФЕЛЬДШЕРСКИЙ */від «ФЕЛЬДШЕР»/* (нім. Feldscher; Feldscherer: від Feld – поле, поле бою, похід + ст.-нім. Scherer – перукар, цирульник (голяр); scheren – обрізати, стригти; Schere – ножиці. Первісно польовий (похідний) військовий цирульник (голяр) та хірурґ без відповідної медичної освіти */рос. брадобрей/*) підлікарський, лікпомівський, лікарськопомічниковий, фельдшерський.

ФЕМИНИЗАЦИЯ (лат. feminisatio, *-onis, f*: від femina, *-ae, f* – жінка; effiminatio, *-onis, f*) ожіночення, фемінізація.

ФЕМИНИЗМ (лат. feminismus, *-i, m*: від femina, *-ae, f* – жінка) фемінізм.

ФЕМОРАЛЬНЫЙ (лат. femoralis, *-e*: від femur, *-oris, n* – стегно, сулига, стегнова [стегенна] кістка) стегновий, стегенний, сулиговий, феморальний; (рос. бедренный).

ФЕНЕСТРАЦИЯ (лат. fenestratio, *-onis, f*: від fenestra, *-ae, f* – вікно) фенестрація.

ФЕНОМЕН (лат. phaenomenum, *-i, n*; phenomenum, *-i, n*; phaenomenon, *-i, n*: від гр. φαινομενον phainomenon – те, що з'являється) явище, з'явисько, феномен; (рос. явление).

ФЕНОМЕНАЛЬНЫЙ (лат. phaenomenalis, *-e*; phenomenalis, *-e*: від phaenomenum, *-i, n* [phenomenum, *-i, n*; phaenomenon, *-i, n*] – явище, з'явисько, феномен: від гр. φαινομενον phainomenon – те, що з'являється) винятковий, рідкісний, небувалий, феноменальний; (рос. исключительный, редкостный, небывалый).

ФЕНОТИП (лат. phaenotypus, *-i, m*: від гр. φαινω phaino – з'являюсь + τυπος – відбиток, форма, зразок) з'явообраз, фенотип.

ФЕОХРОМОЦИТОМА (лат. phaeochromocytoma, *-atis, n /pl. -ata/*; paraganglioma, *-atis, n /pl. -ata/*) феохромоцитома; (пол. przyzwojak, nerwiak przyzwojowy).

ФЕРМЕНТ (лат. fermentum, *-i, n* – закваска: від fermentare – бродити: від fermento – спричинюю бродіння; enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі, закваска; biocatalysator, *-oris, m*; biokatalysator, *-oris, m*) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, фермент; (рос. бродило, закваска; пол. zaczyn; анґ., leaven).

ФЕРМЕНТАТИВНЫЙ (лат. fermentativus, *-a, -um*) шумильний, бродильний, квасильний, ферментативний; (рос. бродильный; пол. zaczynowy).

ФЕРМЕНТАЦИОННЫЙ (лат. fermentativus, *-a, -um*) шумильний, бродильний, квасильний, ферментаційний; (рос. бродильный).
ФЕРМЕНТАЦИЯ (лат. fermentatio, *-onis, f*: від fermentare – бродити: від fermento – спричинюю бродіння) шумування, бродіння, зброджування, квашення, ферментація; (рос. брожение).
ФЕРМЕНТИРУЮЩИЙ (лат. fermentativus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* ферментувальний, ферментуючий; 2.*/діприкм./* що ферментує.
ФЕРМЕНТНЫЙ (лат. fermenticus, *-a, -um*; enzymicus, *-a, -um*) шумиловий, бродиловий, квасиловий, заквасковий, ферментний, ферментовий; (пол. zaczynowy).
ФЕРМЕНТО- (лат. fermento-: від fermentum, *-i, n* – шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, фермент: від fermentare – бродити: від fermento – спричинюю бродіння; enzymo-) шумило-, бродило-, збродне-, квасило-, закваско-, ферменто-.
ФЕРМЕНТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. fermentologicus, *-a, -um*: від fermentum, *-i, n* – шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, фермент: від fermentare – бродити: від fermento – спричинюю бродіння + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання; enzymologicus, *-a, -um*) шумилівничий, шумилознавчий, бродилівничий, бродилознавчий, зброднівничий, збродпезнавчий, ферментологічний.
ФЕРМЕНТОЛОГИЯ (лат. fermentologia, *-ae, f*: від fermentum, *-i, n* – шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, фермент: від fermentare – бродити: від fermento – спричинюю бродіння + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання; enzymologia, *-ae, f*) шумилівництво, шумилознавство, бродилівництво, бродилознавство, зброднівництво, збродпезнавство, ферментологія.
ФЕРТИЛЬНОСТЬ (лат. fertilitas, *-atis, f*; fecunditas, *-atis, f*) плодючість, *-чості*, дітність, *-ності*, фертильність, *-ності*; (рос. плодовитость, детность).
ФЕТАЛЬНЫЙ (лат. fetalis, *-e*; foetalis, *-e*: від f(o)etus, *-us, m* – плід: від f(o)etus, *-a, -um* – запліднений) плодовий, фетальний; (рос. плодный; пол. płodowy).
ФЕТИШИЗМ (fetichismus, *-i, m*) фетишизм.
ФИБРА (лат. fibra, *-ae, f* – волокно) волокно, волокнина, фібра; (словац. vlákno).
ФИБРИЛЛА (лат. fibrilla, *-ae, f* – волоконце) волоконце, волокнинка; ниточка, фібрила.
ФИБРИЛЛЯРНЫЙ (лат. fibrillaris, *-e*: від fibrilla, *-ae, f* – волоконце, волокнинка, фібрила) волоконний, волокнинний, волокниновий, волокнистий, волокнястий, волокнуватий, фібрилярний; (рос. волоконный, волокнистый).
ФИБРИЛЛИРОВАТЬ (лат. fibrillare) мигтіти, миготіти, мерехтіти, тріпотіти, тріпотати, фібрилювати; (рос. мерцать, трепетать).
ФИБРИЛЛЯЦИЯ (лат. fibrillatio, *-onis, f*) миготіння, мерехтіння, тріпотіння, тріпотання, фібриляція; (рос. мерцание, трепетание).
ФИБРИН (лат. fibrinum, *-i, n*: від fibra, *-ae, f* – волокно) волокник, волоконець, *-нця*, фібрин.
ФИБРИНАЗА (лат. fibrinasa, *-ae, f*; fibrinolysinum, *-i, m*; plasminum, *-i, m*) волокникорозчинник, фібриназа.
ФИБРИНО- (лат. fibrino-: від fibrinum, *-i, n* – волокник, волоконець, *-нця*, фібрин: від fibra, *-ae, f* – волокно) волокнико-, фібрино-.
ФИБРИНОВЫЙ (лат. fibrinicus, *-a, -um*) волокниковий, волоконцевий, фібриновий.
ФИБРИНОГЕН (лат. fibrinogenum, *-i, n*) волокникотворець, *-рця*, волоконцетворець, *-рця*, фібриноґен.
ФИБРИНОЗНЫЙ (лат. fibrinosus, *-a, -um*; cruposus, *-a, -um*) волокнястий, волоконцевий, фібринозний.
ФИБРИНОЛИЗ (лат. fibrinolysis, *-is, f*) волокникорозчин, волокникорозчинення, фібриноліз.
ФИБРИНОЛИЗИН (лат. fibrinolysinum, *-i, m*; fibrinasa, *-ae, f*; plasminum, *-i, m*) волокникорозчинник, фібринолізин.
ФИБРО- (лат. fibro-: від fibra, *-ae, f* – волокно) волокно-, фібро-.
ФИБРОАДЕНИЯ (лат. fibroadenia, *-ae, f*) фіброаденія.
ФИБРОАДЕНОМА (лат. fibroadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*) фіброаденома.
ФИБРОБЛАСТ (лат. fibroblastus, *-i, m*) фібробласт.
ФИБРОГАСТРОДУОДЕНОСКОПИЯ */ФГДС/* (лат. fibrogastroduodenoscopia, *-ae, f*) волокношлункодванадцяткоогляд, волокношлункодванадцятиперстооглядання */ВШДО/*, фіброґастродуоденоскопія */ФҐДС/*.
ФИБРОГАСТРОСКОП (лат. fibrogastroscopus, *-i, m*) волокношлункооглядник, фіброґастроскоп.
ФИБРОГАСТРОСКОПИСТ (лат. fibrogastroscopistus, *-i, m*) волокношлункооглядач, фіброґастроскопіст.
ФИБРОГАСТРОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. fibrogastroscopicus, *-a, -um*) волокношлункооглядний, волокношлункооглядовий, фіброґастроскопічний.
ФИБРОГАСТРОСКОПИЯ */ФГС/* (лат. fibrogastroscopia, *-ae, f*) волокношлункоогляд, волокношлункооглядання, фіброґастроскопія */ФҐС/*.
ФИБРОЗ (лат. fibrosis, *-is, f*) волокнів'я, волокновість, *-вості*, волоконність, *-ності*, фіброз.
ФИБРОЗИТ (лат. fibrositis, *-tidis, f*) фіброзит.
ФИБРОЗНЫЙ (лат. fibrosus, *-a, -um*) волокнистий, волокнинний, волокнуватий, волокнястий; сполучнотканинний, фіброзний; (рос. соединительнотканный).

ФИБРОЛИПОМА (лат. fibrolipoma, *-atis, n /pl. -ata/*) волокножиряк, волокножироопух, волокножиропухлина, волокножировик, фіброліпома.

ФИБРОМА (лат. fibroma, *-atis, n /pl. -ata/*) волокняк, волокноопух, волокнопухлина, фіброма.

ФИБРОМАТОЗ (лат. fibromatosis, *-is, f*) волокняків'я, фіброматоз.

ФИБРОМИОМА (лат. fibromyoma, *-atis, n /pl. -ata/*) волокном'язак, волокном'язоопух, волокном'язопухлина, фіброміома.

ФИБРОСАРКОМА (лат. fibrosarcoma, *-atis, n /pl. -ata/*) волокном'ясак, волокном'ясоопух, волокном'ясопухлина, фібросаркома.

ФИБРОЦИТ (лат. fibrocytum, *-i, n*; fibrocytus, *-i, m*: від fibra, *-ae, f* – волокно + гр. κυτος kytos – клітина) волокноклітинець, *-нця*, фіброцит.

ФИБУЛЯРНЫЙ (лат. fibularis, *-e*: від fibula, *-ae, f* – голінка, голінкова [малогомілкова, мала гомілкова] кістка) голінковий, малогомілковий, фібулярний; (рос. малоберцовый).

ФИГУРА (лат. figura, *-ae, f* – образ, вид) 1. образ, зображення; 2. постать, фіґура; (рос. 1. образ, вид).

ФИГУРАЛЬНЫЙ (лат. figuralis, *-e*; allegoricus, *-a, -um*) образний, фіґуральний; (рос. образный, иносказательный).

ФИЗИ- (лат. physi-; physio-: від гр. φυσις physis – природа) 1. природо-; 2. відправо-, діяльн(існ)о-, фізі-.

ФИЗИАТР (лат. physiater, *-tri(s), m*: від гр. φυσις physis – природа + iatros – лікар; physiotherapeuta, *-ae, fm*; physiotherapeutista, *-ae, fm*; physiotherapista, *-ae, fm*: від гр. φυσις physis – природа + therapeutes – що доглядає */хворого/*) природолікар, фізіатр.

ФИЗИАТРИЧЕСКИЙ (лат. physiatricus, *-a, -um*; physiotherapeuticus, *-a, -um*) природолікарський, природолікувальний, фізіатричний.

ФИЗИАТРИЯ (лат. physiatria, *-ae, f*: від гр. φυσις physis – природа + iatreia – лікування; physiotherapia, *-ae, f*: від гр. φυσις physis – природа + θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) природолікарство, природолікарювання, фізіатрія.

ФИЗИО- (лат. physio-; physi-: від гр. φυσις physis – природа) 1. природо-; 2. відправо-, діяльн(існ)о-, фізіо-.

ФИЗИОЛОГ (лат. physiologus, *-i, m*: від гр. φυσις physis – природа + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) природівник, відправівник, відправознавець, *-вця*, діяльн(існ)івник, діяльн(існ)ознавець, *-вця*, фізіолоґ; */жін./* природівниця, відправівниця, відправознавиця, діяльн(існ)івниця, діяльн(існ)ознавиця, фізіологиня.

ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ ХИМИЯ [БИОХИМИЯ] (лат. biochemia, *-ae, f*) біохе/імія, біолоґічна [фізіолоґічна] хе/імія.

ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. physiologicus, *-a, -um*: від гр. φυσις physis – природа + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) 1. природний; 2. природівничий, відправівничий, відправознавчий, діяльн(існ)івничий, діяльн(існ)ознавчий, фізіолоґічний; (рос. 1. естественный).

ФИЗИОЛОГИЯ (лат. physiologia, *-ae, f*: від гр. φυσιολογια physiologia – природознавство: від гр. φυσις physis – природа + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) природівництво, відправівництво, відправознавство, діяльн(існ)івництво, діяльн(існ)ознавство, фізіолоґія. Наука про функції [відправи, діяльність] живого орґанізму.

ФИЗИОЛОГИЯ, ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ [ПАТФИЗИОЛОГИЯ, ПАТОФИЗИОЛОГИЯ] (лат. pathophysiologia, *-ae, f*) патолоґічна фізіолоґія [патфізіолоґія, патофізіолоґія].

ФИЗИОТЕРАПЕВТ (лат. physiotherapeuta, *-ae, fm*; physiotherapeutista, *-ae, fm*; physiotherapista, *-ae, fm*: від гр. φυσις physis – природа + therapeutes – що доглядає */хворого/*; physiater, *-tri(s), m*: від гр. φυσις physis – природа + iatros – лікар) природолікувач, природолікувальник, природолічівник, фізіотерапевт. Лікар – спеціаліст (фахівець, знавець) із фізичних (природних) методів (способів) лікування.

ФИЗИОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. physiotherapeuticus, *-a, -um*; physiatricus, *-a, -um*: від гр. φυσις physis – природа) природолікувальний, фізіотерапевтичний.

ФИЗИОТЕРАПИЯ (лат. physiotherapia, *-ae, f*: від гр. φυσις physis – природа + θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; physiatria, *-ae, f*: від гр. φυσις physis – природа + iatreia – лікування) природолікування, неліколікування, безліколікування, фізіотерапія. Лікування фізичними (природними) методами (способами).

ФИЗИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА [ФИЗКУЛЬТУРА] () тіловиховання, фізкультура, фізична культура; (словац. telesná výchova).

ФИЗИЧЕСКИЙ (лат. physicus, *-a, -um*: від гр. φυσις physis – природа) тілесний; фізичний; (рос. телесный; словац., telesný).

ФИЗКУЛЬТУРА [ФИЗИЧЕСКАЯ КУЛЬТУРА] () тіловиховання, фізкультура [фізична культура]; (словац. telesná výchova).

ФИЗОМЕТРА (лат. physometra; tympania uteri) маткоздуття, фізометра. Накопичення ґазів у матці.

-ФИКАЦИЯ (лат. -ficatio, *-onis, f*: від facio – роблю) */докон./* -здійснення, -втілення; */недок./* -здійснювання, -втілювання, -фікація.

ФИКСАТОР (лат. fixator, *-oris, m*) закріплювач, фіксатор; (рос. закрепитель).

ФИКСАЦИЯ (лат. fixatio, *-onis, f*) закріплення, закріплювання, прикріплення, прикріпляння, прикріплювання, знерухомлення, унерухомлення, збезрушення, унерушення, фіксація; (рос. закреплениe).

ФИКСИРОВАННЫЙ (лат. fixus, *-a, -um*) закріплений, фіксований; (рос. закреплённый).

ФИКСИРОВАТЬ (лат. fixare) закріплювати, закріпляти, фіксувати; (рос. закреплять).

-ФИЛ (лат. -philus, *-i, m*: від гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю) 1. -люб, -любець, *-биця*, -любник, -схильник, -схильнісник; 2. -барвець, -забарвнісник, -забарвленець, *-ниця*, -філ.

ФИЛАМЕНТ (лат. filamentum, *-i, n*) нитка, філамент.

ФИЛАМЕНТОЗНЫЙ (лат. filamentosus, *-a, -um*) ниткуватий, філаментозний.

ФИЛАРИАЗ (лат. filariasis, *-is, f*; filariatosis, *-is, f*; filariidosis, *-is, f*; filariosis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріаз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛЯРИАЗ, ФИЛЯРИАТОЗ, ФИЛЯРИИДОЗ, ФИЛЯРИОЗ***/.

ФИЛАРИАТОЗ (лат. filariatosis, *-is, f*; filariidosis, *-is, f*; filariosis, *-is, f*; filariasis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріїдоз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛЯРИАТОЗ, ФИЛЯРИИДОЗ, ФИЛЯРИОЗ, ФИЛЯРИАЗ***/.

ФИЛАРИИДОЗ (лат. filariidosis, *-is, f*; filariosis, *-is, f*; filariasis, *-is, f*; filariatosis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріїдоз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛЯРИИДОЗ, ФИЛЯРИОЗ, ФИЛЯРИАТОЗ, ФИЛЯРИАЗ***/.

ФИЛАРИОЗ (лат. filariosis, *-is, f*; filariasis, *-is, f*; filariatosis, *-is, f*; filariidosis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріоз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛЯРИОЗ, ФИЛЯРИИДОЗ, ФИЛЯРИАТОЗ, ФИЛЯРИАЗ***/.

ФИЛАРИЯ (лат. Filaria, *-ae, f*: від filum, *-i, n* – нитка) нитчатка, філарія. Ниткуватий (ниткоподібний, тонкий, як нитка) паразитний тропічний черв'як; (рос. нитчатка; нім., Fadenwurm); /*див. теж* ***ФИЛЯРИЯ***/.

ФИЛИФОРМНЫЙ (лат. filiformis, *-e*: від filum, *-i, n* – нитка + forma – вид, вигляд, форма) ниткуватий, ниткоподібний, філіформний; (рос. нитевидный; нім., fadenförmig; анг., hair-like, thread-like).

-ФИЛИЯ (лат. -philia, *-ae, f*: від гр. φιλια philia – любов, кохання, потяг, прихильність, схильність: від гр. φιλεω phileo – люблю) 1. -любство, -любність, *-ности*, -хіть, *-оті*, -похіть, *-оті*, -перелюб, -лозство, -нахил, -схильність, *-ности*; 2. -барвність, *-ности*, -забарвність, *-ности*, -забарвленість, *-ности*, -філія; (рос. 1. -склонность; пол. 2. -chłonność).

ФИЛОГЕНЕЗ (лат. phylogenesis, *-is, f*) філоґенез.

-ФИЛЬНЫЙ (лат. -philus, *-a, -um*: від гр. φιλεω phileo – люблю) 1. -любний, -любський, -схильний, -схильнісний; 2. -барвний, -забарвний, -забарвлений, -фільний; (рос. 1. -склонный).

ФИЛЬТР (лат. filtrum, *-i, n* – повсть, повстина) цідило, цідник, цідилок, фільтр.

ФИЛЬТРАТ (лат. filtratum, *-i, n*) процід, процідок, відцідок, фільтрат. Рідина, що пройшла через фільтр (цідило, цідник, цідилок).

ФИЛЬТРАТОР (лат. filtrator, *-oris, m*) цідильник, проціджувач, фільтратор.

ФИЛЬТРАЦИЯ (лат. filtratio, *-onis, f*; colatio, *-onis, f*) цідження, проціджения, фільтрація; (рос. процеживание).

ФИЛЬТРОВАЛЬНЫЙ (лат. filtrabilis, *-e*) цідильний, процідний, проціджувальний, фільтрувальний.

ФИЛЬТРОВАНИЕ (лат. filtratio, *-onis, f*; colatio, *-onis, f*) цідження, проціджування, фільтрування; (рос. процеживание).

ФИЛЬТРОВАТЬ () цідити, проціджувати, фільтрувати.

ФИЛЬТРОВКА (лат. filtratio, *-onis, f*; colatio, *-onis, f*) цідження, проціджування, фільтрування; (рос. процеживание).

ФИЛЬТРУЮЩИЙСЯ (лат. filtrabilis, *-e*) 1./*прикм.*/ цідний, процідний, проціджувальний, фільтрівний; 2./*дієприкм.*/ що проціджується, що фільтрується.

ФИЛЯРИАЗ (лат. filariasis, *-is, f*; filariatosis, *-is, f*; filariidosis, *-is, f*; filariosis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріаз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛАРИАЗ, ФИЛАРИАТОЗ, ФИЛАРИИДОЗ, ФИЛАРИОЗ***/.

ФИЛЯРИАТОЗ (лат. filariatosis, *-is, f*; filariidosis, *-is, f*; filariosis, *-is, f*; filariasis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріїдоз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛАРИАТОЗ, ФИЛАРИИДОЗ, ФИЛАРИОЗ, ФИЛАРИАЗ***/.

ФИЛЯРИИДОЗ (лат. filariidosis, *-is, f*; filariosis, *-is, f*; filariasis, *-is, f*; filariatosis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріїдоз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛАРИИДОЗ, ФИЛАРИОЗ, ФИЛАРИАТОЗ, ФИЛАРИАЗ***/.

ФИЛЯРИОЗ (лат. filariosis, *-is, f*; filariasis, *-is, f*; filariatosis, *-is, f*; filariidosis, *-is, f*: від Filaria, *-ae, f* – нитчатка, філарія: від filum, *-i, n* – нитка, волокно) філаріоз; (пол. nitkowica, nicienica, zakażenie nitkowcami [nicieniami]); /*див. теж* ***ФИЛАРИОЗ, ФИЛАРИАЗ, ФИЛАРИАТОЗ, ФИЛАРИИДОЗ***/.

ФИЛЯРИЯ (лат. Filaria, *-ae, f*: від filum, *-i, n* – нитка) нитчатка, філярія. Ниткуватий (ниткоподібний, тонкий, як нитка) паразитний тропічний черв'як; (рос. нитчатка; нім., Fadenwurm); /*див. теж* ***ФИЛАРИЯ***/.

ФИМА (лат. phyma, *-atis, n /pl. -ata/*) фіма.

ФИМБРИЯ (лат. fimbria, *-ae, f*) торочка, фімбрія.

ФИМОЗ (лат. phimosis, *-is, f*) припутнезвуз, припутнезвуження, незалупа, незалуп'я, незалупність, *-ності*, фімоз; (рос. незалупа).

ФИНАЛЬНЫЙ (лат. finalis, *-e*: від finis, *-is, m* – кінець, *-нця*) кінцевий, прикінцевий, заключний, фінальний; (рос. конечный, заключительный; пол. końcowy).

ФИНКА (лат. Finna, *-ae, f*; Cysticercus cellulosae) крупка, фінка; (анґ. measle, pork measle).

ФИННА (лат. Finna, *-ae, f*; Cysticercus cellulosae) крупка, фіна; (анґ. measle, pork measle).

ФИННОЗ (лат. finnosis, *-is, f*; cysticercosis, *-is, f*) крупків'я, крупковість, *-вості*, фіноз; (анґ. measles).

ФИННОЗНЫЙ (лат. finnosus, *-a, -um*) крупковий, фінозний; (анґ. measled, measly).

ФИННЫЙ (лат. finnosus, *-a, -um*) крупковий, фінний; (анґ. measled, measly).

ФИРМА (анґ. firm) установа, фірма.

ФИССУРА (лат. fissura, *-ae, f*) тріщина, щілина, розколина, борозна, фісура.

ФИСТУЛА (лат. fistula, *-ae, f* – труба, канал) вовчок, нориця */штучна/*, фістула; (рос. свищ */искусственный/*; словац. píšťal'a).

ФИСТУЛОГРАФИЯ (лат. fistulographia, *-ae, f*) фістулографія.

ФИТО- (лат. phyto-: від гр. φυτον phyton – рослина) рослин(н)о-, фіто-.

ФИТОПРЕПАРАТ (лат. phytopraeparatum, *-i, n*: від гр. φυτον phyton – рослина + praeparatus – виготовлений) рослин(н)овиготовень, *-вня*, рослин(н)оприготовень, *-вня*, рослин(н)оприготова, рослин(н)озасіб, *-собу*, рослин(н)олік, фітопрепарат.

ФИТОТЕРАПЕВТ (лат. phytotherapeuta, *-ae, fm*; phytotherapeutista, *-ae, fm*; phytotherapista, *-ae, fm*: від гр. φυτον phyton – рослина + гр. therapeutes – що доглядає */хворого/*) рослинолікувач, рослинолікувальник, рослинолічівник, траволікувач, траволікувальник, траволічівник, травознай, зілійник, зілівник, фітотерапевт. Лікар – спеціаліст [фахівець, знавець] із методів [способів] лікування за допомогою лікарських рослин; (болг. билколечител).

ФИТОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ (лат. phytotherapeuticus, *-a, -um*: від гр. φυτον phyton – рослина) рослинолікувальний, рослинолікувальничий, рослинолікувальницький, траволікувальний, траволікувальничий, траволікувальницький, зілійничий, зілівничий, фізіотерапевтичний.

ФИТОТЕРАПИЯ (лат. phytotherapia, *-ae, f*: від гр. φυτον phyton – рослина + θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) рослинолікування, рослинолікувальництво, траволікування, траволікувальництво, зілійництво, зілівництво, фітотерапія. Лікування за допомогою лікарських рослин (трав, зілля).

ФИТОТОКСИН (лат. phytotoxinum, *-i, n*; phytotoxicon, *-i, n*: від гр. φυτον phyton – рослина + τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) рослиноотруя, рослиноотрута, фітотоксин. Рослинний токсин (отруя, отрута).

-ФИЦИРОВАНИЕ (лат. -ficatio, *-onis, f*: від facio – роблю) */недок./* -здійснювання, -втілювання, -фікування.

ФЛАВИНОВЫЙ () жовтий, жовтавий, флавіновий.

ФЛАКОН (лат. phiala, *-ae, f*) пляшечка, флакон.

ФЛАТУЛЕНТНОСТЬ (лат. flatulentia, *-ae, f*) флатулентність, *-ності*.

ФЛЕБ- (лат. phleb-; phlebo-: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена; veno-) жило-, синьожило-, флеб-.

ФЛЕБИТ (лат. phlebitis, *-tidis, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена) жилиця, жилозапал, жилозапалення, синьожилиця, синьожилозапал, синьожилозапалення, флебіт. Запалення вени/вен (жили/жил, синьожили/синьожил).

-ФЛЕБИТ (лат. -phlebitis, *-tidis, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена) -жилиця, -жилозапал, -жилозапалення, -синьожилиця, -синьожилозапал, -синьожилозапалення, -флебіт.

ФЛЕБО- (лат. phlebo-; phleb-: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена; veno-) жило-, синьожило-, флебо-.

ФЛЕБОГРАММА (лат. phlebogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; venogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) 1. (синьо)жилозапис, флебограма. Крива запису коливань венозного пульсу; 2. (синьо)жилообраз, (синьо)жилозображення, (синьо)жилознімок, флебограма. Контрастна рентґенограма вени.

ФЛЕБОГРАФИЯ (лат. phlebographia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; venographia, *-ae, f*) 1. (синьо)жилопис, (синьо)жилозаписування, флебоґрафія. Записування коливань венозного пульсу; 2. (синьо)жилозображання, (синьо)жилозображування, (синьо)жилозйомка, (синьо)жилознімання, флебоґрафія. Рентґеноґрафія контрастованих вен.

ФЛЕБОЛИТ (лат. phlebolithus, *-i, m*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. λιθος lithos – камінь) (синьо)жилокамінь, *-меня*, венокамінь, *-меня*, флеболіт. Венний камінь, *-меня*.

ФЛЕБОЛОГИЯ (лат. phlebologia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) (синьо)жилівництво, (синьо)жилознавство, флебологія. Розділ медицини, що займається вивченням вен (жил, синьожил), їхніх хвороб (хворіб) та лікуванням.

ФЛЕБОРЕКСИС (лат. phleborrhexis, *-is, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена) (синьо)жилорозрив, венорозрив, флеборексис. Розрив жили (синьожили, вени).

ФЛЕБОСТАЗ (лат. phlebostasis, *-is, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. στασις stasis – стояння, нерухомість) (синьо)жилоспин, (синьо)жилозастій, флебостаз.

ФЛЕБОТОМИЯ (лат. phlebotomia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. τομη tome – відрізування, відсікання; venotomia, *-ae, f*; venaesectio, *-onis, f*) (синьо)жилорозтин, (синьо)жилорозтинання, (синьо)жилорозітнення, флеботомія.

ФЛЕБОТРОМБОЗ (лат. phlebothrombosis, *-is, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена; venothrombosis, *-is, f*) (синьо)жилозасніченння, (синьо)жилозасніченість, *-ності*, флеботромбоз.

ФЛЕБЭКТАЗИЯ (лат. phlebectasia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена; venectasia, *-ae, f*) жилорозшир, жилорозширення, синьожилорозшир, синьожилорозширення, флебектазія.

ФЛЕБЭКТОМИЯ (лат. phlebectomia, *-ae, f*: від гр. φλεψ, *φλεβος* phleps, *phlebos* – жила, синьожила, вена + гр. εκτος ektos – поза, зовні + τομη tome – відрізування, відсікання; venectomia. *-ae, f*) (синьо)жиловитин, (синьо)жиловитинання, (синьо)жиловитнення, (синьо)жиловідтин, (синьо)жиловідітнення, (синьо)жиловідтинання, (синьо)жиловидалення, флебектомія.

ФЛЕГМА (лат. phlegma, *-atis, n /pl.-ata/*: від гр. φλεγμα phlegma – слиз) 1. слиз; 2. незворушність, *-ності*, холоднокровність, *-ності*, флеґма; (рос. 1. слизь; 2. невозмутимость, хладнокровие; пол. 1. śluz; 2. ospałość, gnuśność, zimna krew, spokój).

ФЛЕГМАЗИЯ (лат. phlegmasia, *-ae, f*: від гр. φλεγμα phlegma – слиз) запал, запалення, запальниця, флеґмазія; (рос. воспаление; пол. zapalenie, gorączka).

ФЛЕГМАТИЗМ (лат. phlegmatismus, *-i, m*: від гр. φλεγμα phlegma – слиз) вайлуватість, *-тості*, байдужість, *-жості*, незворушність, *-ності*, холоднокровність, *-ності*, недвигість, *-гості*, недвижність, *-ності /серцем/*, флеґматизм; (рос. невозмутимость, хладнокровие; ospałość, gnuśność, zimna krew, spokój).

ФЛЕГМАТИК (лат. phlegmaticus, *-i, m*: від гр. φλεγμα phlegma – слиз) вайло, кваша, лемішка, байдужець, *-жця*, байдужник, незворушець, *-шця*, незворушник, недвига, недвига серцем, флеґматик.

ФЛЕГМАТИЧЕСКИЙ (лат. phlegmaticus, *-a, -um*: від гр. φλεγμα phlegma – слиз) вайлуватий, байдужий, незворушний, холоднокровний, флеґматичний.

ФЛЕГМОНА (лат. phlegmona, *-ae, f*; phlegmone, *-es, f*: від гр. φλεγμονη phlegmone – жар, запалення) бех, гнійниця, гнойовиця, флеґмона; (пол. ropowica; нім., eitrige Zellgewebsentzündung).

ФЛЕГМОНА, ГАЗОВАЯ (лат. phlegmona emphysematosa; infectio gazosa) ґазовиця, ґазова флеґмона; (пол. ropowica gazotwórcza, ropowica gazowa).

ФЛЕГМОНА, СТАФИЛОКОККОВАЯ (лат. phlegmona staphylococcica; phlegmona staphylogenes; staphylococcia phlegmonosa) ґроновиковий (ґронокульчий, ґронокульцевий) бех (гнійниця, гнойовиця), стафілококова флеґмона; (пол. ropowica gronkowcowa); */див. тж **ФЛЕГМОНОЗНАЯ СТАФИЛОКОКЦИЯ**/*.

ФЛЕГМОНА, СТРЕПТОКОККОВАЯ (лат. phlegmona streptococcica; phlegmona streptogenes; streptococcia phlegmonosa; streptococcosis phlegmonosa) ланцюжниковий (ланцюгокульчий, ланцюгокульцевий) бех (гнійниця, гнойовиця), стрептококова флеґмона; (пол. ropowica paciorkowcowa); */див. тж **ФЛЕГМОНОЗНАЯ СТРЕПТОКОКЦИЯ**/*.

ФЛЕГМОНОЗНАЯ СТАФИЛОКОКЦИЯ (лат. staphylococcia phlegmonosa; phlegmona staphylococcica; phlegmona staphylogenes) бехове (гнійницеве, гнойовицеве) ґроновиків'я (ґроновиковість, *-вості*, ґронокульчів'я, ґронокульцевість, *-вості*), флеґмонозна стафілококція; (пол. ropowica gronkowcowa); */див. тж **СТАФИЛОКОККОВАЯ ФЛЕГМОНА**/*.

ФЛЕГМОНОЗНАЯ СТРЕПТОКОКЦИЯ (лат. streptococcia phlegmonosa; streptococcosis phlegmonosa; phlegmona streptococcica; phlegmona streptogenes) бехове (гнійницеве, гнойовицеве) ланцюжників'я (ланцюжниковість, *-вості*, ланцюгокульчів'я, ланцюгокульцевість, *-вості*), флеґмонозна стрептококція; (пол. ropowica paciorkowcowa); */див. тж **СТРЕПТОКОККОВАЯ ФЛЕГМОНА**/*.

ФЛЕГМОНОЗНЫЙ (лат. phlegmonosus, *-a, -um*) беховий, гнійницевий, гнойовицевий, флеґмонозний; (пол. ropowiczy).

ФЛЕКСИЯ (лат. flexio, *-onis, f*: від flexo – згинаю, вигинаю) згин, згинання, перегин, перегинання, флексія; (рос. сгиб, сгибание, перегиб, перегибание; пол. zgięcie, zginanie).

-ФЛЕКСИЯ (лат. -flexio, *-onis, f*: від flexo – згинаю, вигинаю) -згин, -згинання, -перегин, -перегинання, -флексія.

ФЛЕКСОР (лат. flexor, *-oris, m*: від flexo – згинаю, вигинаю) згинач, флексор; (рос. сгибатель; пол. zginacz; словац. ohýbač).

ФЛЕКСУРА (лат. flexura, *-ae, f*: від flexo – згинаю, вигинаю) згин, вигин, кривина, закрут, закрутка, флексура; (пол. zgięcie, zagięcie; лит. linkis).

ФЛОГОГЕННЫЙ (лат. phlogogenes, *G. -is*) флоґоґенний.

ФЛОРА (лат. flora, *-ae, f*; microflora, *-ae, f*) рослинність, *-ності*, флора; (рос. растительность).

ФЛОРИДНЫЙ (лат. floridus, *-a, -um*) швидкоплинний, флоридний; (рос. быстротечный).

ФЛУКТИРУЮЩИЙ (лат. лат. fluctuans, *-antis* – плаваючий: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) 1.*/прикм./* хиткий, швидкоплинний, ковзний, мінливий, флуктувальний, флуктуючий; 2.*/дієприкм./* що флуктує. У психології ковзна увага, що швидко переходить з об'єкта [предмета] на об'єкт [предмет]; (рос. быстротечный); */див. тж **ФЛЮКТИРУЮЩИЙ**/.*

ФЛУКТУАЦИЯ (лат. fluctuatio, *-onis, f* – хвилювання, коливання: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) коливання, коливальність, *-ності*, хитляння, хитання, перекочування, брижіння, зиблення, флуктуація; (рос. колебание, колыхание, зыбление); */див. тж **ФЛЮКТУАЦИЯ**/.*

ФЛУКТУИРОВАНИЕ (лат. fluctuatio, *-onis, f* – хвилювання, коливання: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) коливання, коливальність, *-ності*, хитляння, хитання, перекочування, брижіння, зиблення, флуктування, флуктуювання; (рос. колебание, колыхание, зыбление); */див. тж **ФЛЮКТУИРОВАНИЕ**/.*

ФЛУКТУИРОВАТЬ (лат. fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь) коливатись, хитлятись, хитатись, перекочуватись, брижіти, зиблитись, флуктувати, флуктуювати; (рос. колебаться, колыхаться, зыблиться); */див. тж **ФЛЮКТУИРОВАТЬ**/.*

ФЛУКТУИРУЮЩИЙ (лат. fluctuans, *-antis* – плаваючий: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) 1.*/прикм./* коливальний, хитляльний, хитальний, брижінний, зибленний, флуктуювальний, флуктуюючий; 2.*/дієприкм./* що коливається, що хитляється, що хитається, що брижить, що зиблеться, що флу/юктуює; (рос. колеблющийся, колыхающийся, зыблющийся); */див. тж **ФЛЮКТУИРУЮЩИЙ**/.*

ФЛУОР (лат. fluor, *-oris, m* – потік) спливання, стікання, витікання, сходження, флуор; */див. тж **ФЛЮОР**/.*

ФЛУОРЕСЦЕНЦИЯ (лат. fluorescentia, *-ae, f*: від лат. fluor, *-oris, m* – потік, спливання, стікання, витікання, сходження, флуор + -escentia – суфікс [наросток], що означає слабку дію) свічення, слабкосвічення, короткосвічення, відсвічення, відсвічування, флуоресценція. Короткочасне свічення деяких речовин після припинення освітлювання їх, один із різновидів люмінесценції. Від назви мінералу флюорит – фтористий кальцій [плавиковий шпат], у якого вперше було виявлено цей феномен [явище]; (рос. свечение, слабосвечение, отсвечивание); */див. тж **ФЛЮОРЕСЦЕНЦИЯ**/.*

ФЛУОРЕСЦИРОВАТЬ (від лат. fluorescentia, *-ae, f*: від лат. fluor, *-oris, m* – спливання, стікання, витікання, сходження, флуор + -escentia – суфікс [наросток], що означає слабку дію) світитись, слабкосвітитись, короткосвітитись, флуоресціювати; */див. тж **ФЛЮОРЕСЦИРОВАТЬ**/.*

ФЛУОРЕСЦИРУЮЩИЙ (анг. fluorescent: від лат. fluor, *-oris, m* – спливання, стікання, витікання, сходження, флуор + -escentia – суфікс [наросток], що означає слабку дію) 1.*/прикм./* флуоресціювальний, флуоресціюючий; 2.*/дієприкм./* що флу/юоресціює; */див. тж **ФЛЮОРЕСЦИРУЮЩИЙ**/.*

ФЛЮКТИРУЮЩИЙ (лат. лат. fluctuans, *-antis* – плаваючий: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) 1.*/прикм./* хиткий, швидкоплинний, ковзний, мінливий, флюктувальний, флюктуючий; 2.*/дієприкм./* що флюктує. У психології ковзна увага, що швидко переходить з об'єкта [предмета] на об'єкт [предмет]; (рос. быстротечный); */див. тж **ФЛУКТИРУЮЩИЙ**/.*

ФЛЮКТУАЦИЯ (лат. fluctuatio, *-onis, f* – хвилювання, коливання: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) коливання, коливальність, *-ності*, хитляння, хитання, перекочування, брижіння, зиблення, флюктуація; (рос. колебание, колыхание, зыбление); */див. тж **ФЛУКТУАЦИЯ**/.*

ФЛЮКТУИРОВАНИЕ (лат. fluctuatio, *-onis, f* – хвилювання, коливання: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) коливання, коливальність, *-ності*, хитляння, хитання, перекочування, брижіння, зиблення, флюктування, флюктуювання; (рос. колебание, колыхание, зыбление); */див. тж **ФЛУКТУИРОВАНИЕ**/.*

ФЛЮКТУИРОВАТЬ (лат. fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь) коливатись, хитлятись, хитатись, перекочуватись, брижіти, зиблитись, флюктувати, флюктуювати; (рос. колебаться, колыхаться, зыблиться); */див. тж **ФЛУКТУИРОВАТЬ**/.*

ФЛЮКТУИРУЮЩИЙ (лат. fluctuans, *-antis* – плаваючий: від fluctuo – хвилююсь, коливаюсь: від fluctuare – хвилюватись, коливатись, текти хвилями, плавати) 1.*/прикм./* коливальний, хитляльний, хитальний, брижінний, зибленний, флюктуювальний, флюктуюючий; 2.*/дієприкм./* що коливається, що хитляється, що хитається, що брижить, що зиблеться, що флюктуює; (рос. колеблющийся, колыхающийся, зыблющийся); */див. тж **ФЛУКТУИРУЮЩИЙ**/.*

ФЛЮОР (лат. fluor, *-oris, m* – потік) спливання, стікання, витікання, сходження, флюор; */див. тж **ФЛУОР**/.*

ФЛЮОРЕСЦЕНЦИЯ (лат. fluorescentia, *-ae, f*: від лат. fluor, *-oris, m* – потік, спливання, стікання, витікання, сходження, флуор + -escentia – суфікс [наросток], що означає слабку дію) свічення, слабкосвічення, короткосвічення, відсвічення, відсвічування, флюоресценція. Короткочасне

свічення деяких речовин після припинення освітлювання їх, один із різновидів люмінесценції. Від назви мінералу флюорит – фтористий кальцій [плавиковий шпат], у якого вперше було виявлено цей феномен [явище]; (рос. свечение, слабосвечение, отсвечивание); /*див. тж* ***ФЛУОРЕСЦЕНЦИЯ***/.

ФЛЮОРЕСЦИРОВАТЬ (від лат. fluorescentia, *-ae, f*: від лат. fluor, *-oris, m* – спливання, стікання, витікання, сходження, флуор + -escentia – суфікс [наросток], що означає слабку дію) світитись, слабкосвітитись, короткосвітитись, флюоресціювати; /*див. тж* ***ФЛУОРЕСЦИРОВАТЬ***/.

ФЛЮОРЕСЦИРУЮЩИЙ (анг. fluorescent: від лат. fluor, *-oris, m* – спливання, стікання, витікання, сходження, флуор + -escentia – суфікс [наросток], що означає слабку дію) 1./*прикм.*/ флюоресціювальний, флюоресціюючий; 2./*дієприкм.*/ що флюоресціює; /*див. тж* ***ФЛУОРЕСЦИРУЮЩИЙ***/.

ФЛЮОРОГРАФИЯ (лат. fluorographia, *-ae, f*) флюорографія. Фотографування (зйомка, знімання) зображення з екранів, що флуоресціюють [флюоресціюють].

ФЛЮОРОСКОП (лат. fluoroscopium,*-ii,n*) свіченогляд, свіченооглядник, флюороскоп. Найпростіший прилад для спостереження флу/юоресценції [люмінесценції]. Застосовують для люмінісцентного аналізу.

ФЛЮС (нім. Fluß – потік; лат. parulis, *-is, f* від гр. para – при-, біля- + ulon – ясно) яснонарва, флюс. Абсцес (гнояк, гнійник, гноянка, гнойовиця, нарив, нарва) ясна.

-ФОБ (лат. -phobus, *-i, m*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) -ненависник, -фоб.

-ФОБИЧЕСКИЙ (лат. -phobicus, *-a, -um*; -phobus, *-a, -um*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) 1. -боясний, -бояльний, -боязнісний, -боязкий, -боязний, -ляковий, -лякливий, -лячний, -лячнісний, -фобічний; 2. -відразовий, -ненависний, -нетерпимий, -нелюбний, -фобічний; (рос. 1. -боязненный; пол. 3. -odporny).

ФОБИЯ (лат. phobia, *-ae, f*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) боязнь, боясть, боязність, *-ності*, боязкість, *-кості*, бояння, страх, острах, жах, ляк, лячність, *-ності*, хворобливострах, фобія. Патологічний [хворобливий] нав'язливий страх; (рос. 1. боязнь; 2. нетерпимость).

-ФОБИЯ (лат. -phobia, *-ae, f*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) 1. -страх, -острах, -жах, -ляк, -лячність, *-ності*, -лякливість, *-ності*, -бояння, -боясть, -боязнь, -боязність, *-ності*, -боязкість, *-кості*, -фобія; 2. -відраза, -ненависть, -нетерпимість, *-ності*, -нелюбність, *-ності*, -фобія.

-ФОБНОСТЬ (лат. -phobia, *-ae, f*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) 1. -бояcність, *-ності*, -бояльність, *-ності*, -боязнісність, *-ності*, -боязкість, *-кості*, -боязність, *-ності*, -лячність, *-ності*, -лякливість, *-вості*, -лячність, *-ності*, -лячнісність, *-ності*, -фобність, *-ності*; 2. -відразовість, *-вості*, -ненависність, *-ності*, -нетерпимісність, *-ності*, -нелюбність, *-ності*, -фобність, *-ності*; (рос. 1. -боязненность).

-ФОБНЫЙ (лат. -phobus, *-a, -um*; -phobicus, *-a, -um*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) 1. -боясний, -бояльний, -боязнісний, -боязкий, -боязний, -ляковий, -лякливий, -лячний, -лячнісний, -фобний; 2. -відразовий, -ненависний, -нетерпимий, -нелюбний, -фобний; (рос. 1. -боязненный; пол. 3. -odporny).

ФОБО- (лат. phobo-: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) страхо-, фобо-.

ФОБОФОБИЯ (лат. phobophobia, *-ae, f*: від гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання /*двічі*/) страхострах, страхоострах, страхожах, страхоляк, страхолячність, *-ності*, страхобояння, страхобоясть, страхобоязнь, страхобоязність, *-ності*, страхобоязкість, *-кості*, фобофобія. Острах страху; (рос. боязнь страха).

ФОКАЛЬНЫЙ (лат. focalis, *-e*) вогнищевий, фокальний; (рос. очаговый).

ФОКУС (лат. focus, *-i, m* – осередок, вогнище) осереддя, осередок, *-дку*, зосереда, зосередження, вогнище, фокус; (рос. средоточие, очаг).

ФОКУСИРОВАНИЕ (лат. focusatio, *-onis, f*) зосереджування, фокусування; (рос. сосредотачивание).

ФОКУСИРОВАТЬ (лат. focusare) зосереджувати, фокусувати; (рос. сосредотачивать).

ФОЛЛИКУЛ (лат. folliculus, *-i, m* – мішечок) мішечок, фолікул.

ФОЛЛИКУЛИН (лат. folliculinum, *-i, n*) мішечківень, *-вня*, мішечковень, *-вня*, мішечковин, фолікулін.

ФОЛЛИКУЛИТ (лат. folliculitis, *-tidis, f*) мішечковиця, мішечкозапал, мішечкозапалення, фолікуліт.

ФОЛЛИКУЛЯРНЫЙ (лат. follicularis, *-e*) мішечкуватий, фолікулярний.

ФОМЕНТАЦИЯ (лат. fomentatio, *-onis, f*) припарювання, фоментація.

ФОН (фр. fond: від лат. fundus, *-i, m* – основа, дно) тло, фон; /*НА ФОНЕ ( ) на тлі, на фоні*/.

-ФОН (лат. -phonum, *-i, n*: від гр. φωνη phone – звук, голос, мова) -мов, -мовець, *-вця*, -фон; (рос. -говоритель).

ФОНД (фр. fond: від лат. fundus, *-i, m* – основа; лат. copia, *-ae, f*) запас, фонд.

ФОНЕНДОСКОП (лат. phonendoscopium, *-ii, n*: від гр. φωνη phone – звук + гр. ενδον endon – всередині + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) слухавка, вислухівка, вислухівник, вислушник, фонендоскоп. Пристрій (слухавка, трубка) для вислуховування.

-ФОНИЯ (лат. -phonia, *-ae, f*: від гр. φωνη phone – звук, голос, мова) -звуччя, -звучання, -голосся, -фонія; (рос. -звучание, -голосье).

ФОНО- (лат. phono-: від гр. φωνη phone – звук, голос, мова) звуко-, фоно-; (рос. звуко-).

ФОНОКАРДИОГРАММА (лат. phonocardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) звукосерцезапис, фонокардіоґрама.
ФОНОКАРДИОГРАФИЯ (лат. phonocardiographia, *-ae, f*) звукосерцепис, звукосерцезаписування, фонокардіоґрафія.
ФОНТАНЕЛЬ (лат. fontanella, *-ae, f*) тім'ячко, фонтанель; (рос. родничок; словац. temienko, pramienok).
-ФОР (лат. -phorus, *-i, m*: від гр. φορος phoros – носій) -нос, -носій, -фор.
-ФОРЕЗ (лат. -phoresis, *-is, f*: від гр. φορησις phoresis – носіння) -ліковведення, -форез.
ФОРМА 1.(лат. forma, *-ae, f* – зовнішність, устрій; configuratio, *-onis, f*) вигляд, образ, обрис, окреслення, вираз, вид, утвір, форма; 2.(лат. forma, *-ae, f*; typus, *-i, m*) вид, різновид, видозміна, форма; 3.(лат. forma, *-ae, f*; uniforma, *-ae, f*: від unus – один + forma, *-ae, f* – зовнішність, устрій) стрій, *-рою*, однострій, *-рою*, форма; 4.*/для лиття/* опока, зразок, форма; (рос. 1. вид, образ, очертание; 2. вид, разновидность; 3. мундир; 4. льяк, льяло, изложница, образец; пол. 1. obraz; 2. odmiana, kształt; анг. 1. shape; 3. dress; 4. mould, cast).
ФОРМАЦИЯ (лат. formatio, *-onis, f*) утворення, формація; (рос. образование; нім. Bildung).
ФОРМЕННЫЕ ЭЛЕМЕНТЫ КРОВИ () крівці, форменні елементи [первні] крові; (словац. krvinky).
ФОРМИРОВАНИЕ (лат. formatio, *-onis, f*) утворювання, формування.
ФОРМИРОВАТЬ (лат. formare – утворювати, надавати форми) творити, утворювати, формувати; (рос. создавать, образовывать).
ФОРМУЛА (лат. formula, *-ae, f* – образ, вид; */зменшувальне/* від forma, *-ae, f*) розпис, формула.
ФОРМУЛИРОВАНИЕ () виражання, формулювання; (рос. выражание).
ФОРМУЛИРОВАТЬ () виражати, формулювати; (рос. выражать).
ФОРМУЛИРОВКА () вираз, формулювання; (рос. выражение).
ФОРМУЛЯР (нім. Formular; фр. formulaire: від лат. formula, *-ae, f* – образ, вид; */зменшувальне/* від forma, *-ae, f*) вписник, формуляр.
ФОРНИКС (лат. fornix, *-icis, f*) склепіння, форнікс; (рос. свод).
ФОРСИРОВАНИЕ () прискорення, підсилення, посилення, форсування.
ФОРСИРОВАННЫЙ () прискорений, підсилений, посилений, форсований.
ФОРТЕ (іт. forte – сильний) сильний, форте
ФОСФАТУРИЯ (лат. phosphaturia, *-ae, f*) фосфатурія.
ФОСФОР (лат. phosphorus, *-i, m*; P: від гр. φωσφορος phosphoros – світлоносний) світлонос, фосфор.
ФОТО (лат. photographia, *-ae, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) світлина, фото. Фотоґрафічний знімок.
ФОТО- (лат. photo-: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) світло-, фото-; (рос. свето-).
ФОТОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. photographicus, *-a, -um*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) світлочутливий, фотографічний; (рос. светочувствительный; пол. światłoczuły).
ФОТОГРАФИЯ (лат. photographia, *-ae, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) 1. світлопис, фотоґрафія. Спосіб одержання світлин [світлозображень]; 2. світлина, світлозображення, знімок, фото, фотоґрафія. Фотоґрафічний знімок; (рос. 1. светопись; 2. снимок).
ФОТООФТАЛЬМИЯ (лат. photoophthalmia, *-ae, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) світлооковиця, світлоокозапал, світлоокозапалення, фотоофтальмія.
ФОТОПСИЯ (лат. photopsia, *-ae, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) фотопсія.
ФОТОСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ (лат. photosensibilisatio, *-onis, f*; photosensitisatio, *-onis, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) 1.*/дія/* світлозчутливлення, світлоучутливлення, фотосенсибілізація; 2.*/наслідок/* світлочутливість, *-вості*, фотосенсибілізація.
ФОТОСЕНСИБИЛИЗИРОВАННОСТЬ (лат. photosensibilitas, *-atis, f*; photosthesis, *-is, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) світлочутливість, *-вості*, світлозчутливленість, *-ності*, світлоучутливленість, *-ності*, фотосенсибілізованість, *-ності*; (пол. światłoczułość).
ФОТОСЕНСИБИЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. photosensibilitus, *-a, -um*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) світлозчутливлений, світлоучутливлений, фотосенсибілізований; (пол. światłoczuły).
ФОТОСЕНСИБИЛИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* світлозчутливлювальний, світлоучутливлювальний, фотосенсибілізувальний; 2.*/дієприкм./* світлозчутливлюючий, світлоучутливлюючий, фотосенсибілізуючий, що світлозчутливлює, що світлоучутливлює, що фотосенсибілізує.
ФОТОСЕНСИТИВНЫЙ (лат. photosensitivus, *-a, -um*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло) світлочутливий, фотосенситивний; (пол. światłoczuły).
ФОТОТАКСИС (лат. phototaxis, *-icis, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло + гр. ταξις taxis – будова, розташування, розміщення; phototaxia, *-ae, f*; phototropismus, *-i, m*) світлорух, світлозрушення, світлопереміст, світлопереміщення, фототаксис.
ФОТОТЕРАПИЯ (лат. phototherapia, *-ae, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; lucotherapia, *-ae, f*; luxotherapia, *-ae, f*) світлолікування, фототерапія; (рос. светолечение).

ФОТОФОБИЯ (лат. photophobia, *-ae, f*: від гр. φως, *φωτος* phos, *photos* – світло + гр. φοβος phobos – жах, страх, побоювання) світлобоясть, світлобояння, світлобоязнь, світлобоязність, *-ності*, світлобоязкість, *-кості*, світлоляк, світлолячність, *-ності*, світлострах, світлоострах, світложах, фотофобія; (рос. светобоязнь).

ФРАГМЕНТ (лат. fragmentum, *-i, n* – уламок; шматок; кусень) 1. уламок, *-мку*, вломок, *-мку*, зламок, *-мку*, зломок, *-мку*, відламок, *-мку*, відломок, *-мку*; 2. уривок, фраґмент; (рос. 1. обломок; 2. отрывок; словац. úlomok).

ФРАГМЕНТАЦИЯ (лат. fragmentatio, *-onis, f* – розшматування, розривання) поділ, ділення, поділкування, подрібнення, подрібнювання, дроблення, дробіння, дрібнення, роздрібнення, роздрібнювання, роздроблення, роздробляння, роздроблювання, розламування, розломлювання, кришіння, фраґментація; (рос. деление, дробление).

ФРАКТУРА (лат. fractura, *-ae, f* – злом: від frango – розбиваю, трощу) перелам, перелом, злам, злом, фрактура; (рос. перелом; словац. zlomenina; яп. kossetsu).

ФРАКЦИОННЫЙ (лат. fractionis, *-e*) дробови́й, фракційний; (рос. дробный).

ФРАКЦИЯ (лат. fractio, *-onis, f* – розламування) відокрема, фракція.

ФРЕЙДИЗМ (лат. freudismus, *-i, m*: від імені австрійського лікаря-психіатра та психолоґа Зіґмунда Фройда (Фрейда); нім. Sigmund Freud (1856–1939)) фр(о/е)йдовчення, фройдизм, фрейдизм. 1. */у широкому розумінні/* Вчення Фройда (Фрейда); 2. */у вузькому розумінні/* психоаналіз.

ФРЕКВЕНТНЫЙ (лат. frequens, *-entis*) частий, почастілий, почастішаний, прискорений, пришвидшений, фреквентний; (рос. учащённый, ускоренный).

ФРЕМИТУС (лат. fremitus, *-i, m*) трем, тремтіння, трус, трусіння, дрижання, дрижаки, дрожі, фремітус.

ФРЕНИКОТОМИЯ (лат. phrenicotomia, *-ae, f*) френікотомія.

ФРЕНИКОЭКЗЕРЕЗ (лат. phrenicoexaeresis, *-is, f*) френікоекзерез.

ФРИГИДНОСТЬ (лат. frigiditas, *-atis, f*: від frigus, *-oris, n*; frigor, *-oris, m* – мороз, холод) холодність, *-ності*, статевохолодність, *-ності*, жіночостатевохолодність, *-ності*, фриґідність, *-ності*. Жіноча статева холодність.

ФРИГИДНЫЙ (лат. frigidus, *-a, -um*: від frigus, *-oris, n*; frigor, *-oris, m* – мороз, холод) холодний, статевохолодний, фриґідний.

ФРИКЦИОННЫЙ (лат. frictionis, *-e*) тертевий, фрикційний.

ФРИКЦИЯ (лат. frictio, *-onis, f* – тертя) тертя́, членотертя́, статевотертя́, фрикція; (рос. трение).

ФРОНТАЛЬНЫЙ (лат. frontalis, *-e*: від frons, *-ntis, fm* – чоло, лоб) чі́льний, чолови́й, ло́бний, лобови́й, передньозадньоподільний, фронтальний; (рос. лобный, лобовой; пол. 1. czołowy; 2. przedni; нім., Stirn-, stirnwärts).

ФРОНТИТ (лат. frontitis, *-tidis, f*: від frons, *-ntis, fm* – чоло, лоб; sinuitis frontalis; sinusitis frontalis) чоловиця, чолозапал, чолозапалення, лобовиця, лобозапал, лобозапалення, лобозатоковиця, лобозатокозапал, лобозатокозапалення, лобоскойковиця, лобоскойкозапал, лобоскойкозапалення, фронтит. Запалення лобного синуса (пазухи, затоки, скойки).

ФРУКТ (лат. fructus, *-us, m*) плід, фрукт; (рос. плод; пол. owoc).

ФРУКТОВЫЙ () плодовий, садовий, фруктовий; (рос. плодовый, садовый).

ФРУКТОЗА (лат. fructosa, *-ae, f*: від fructus, *-us, m* – плід; laevulosa, *-ae, f*) плід(н)инка, плодовинка, плодо(во)солод, плодо(во)солодень, *-дня*, плодо(во)цукор, *-кру*, фруктоза. Плодовий цукор [солод, солодень]; (рос. плодовый сахар).

ФРУКТЫ () плоди, садовина, фрукти.

ФРУСТРАННЫЙ (лат. frustranus, *-a, -um*) даремний, марний, безрезультатний, фрустранний.

ФРУСТРАЦИЯ (лат. frustratio, *-onis, f*) фрустрація.

ФТИЗ (лат. phthisis, *-is, f*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути; tuberculosis, *-is, f*: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок) сухоти, сухотка, горбковиця, фтиз; (рос. чахотка, бугорчатка; пол. gruźlica; словац. suchoty; чеч. йовхарийн цамгар; яп. kekkaku); */див. тж. **ФТИЗИС**/*.

ФТИЗИАТР (лат. phthisiater, *-tri (-tris), m*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути + iatros – лікар; phthisiologus, *-i, m*) сухотівник, сухотознавець, *-вця*, сухотолікар, сухотолікувач, сухотолікувальник, фтизіатр. Лікар – спеціаліст (фахівець, знавець) із лікування та запобігання туберкульозу (горбковиці, сухот).

ФТИЗИАТРИЧЕСКИЙ (лат. phthisiatricus, *-a, -um*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути + iatreia – лікування; phthisiologicus, *-a, -um*) сухотівничий, сухотознавчий, сухотолікарський, сухотолікувацький, сухотолікувальний, сухотолікувальничий, сухотолікувальницький, фтизіатричний.

ФТИЗИАТРИЯ (лат. phthisiatria, *-ae, f*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути + iatreia – лікування; phthisiologia, *-ae, f*) сухотівництво, сухотознавство, сухотолікарство, сухотолікарювання, сухотолікувацтво, сухотолікувальництво, фтизіатрія.

ФТИЗИОЛОГ (лат. phthisiologus, *-i, m*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання; phthisiater, *-tri (-tris), m*) сухотівник,

сухотознавець, *-вця*, сухотолікар, фтизіолог; */жін./* сухотівниця, сухотознавиця, сухотолікарка, фтизіологиня.

ФТИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. phthisiologicus, *-a, -um*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути + гр. λόγος logos – слово, вчення, наука, знання; phthisiatricus, *-a, -um*) сухотівничий, сухотознавчий, сухотознавський, сухотознавецький, сухотолікарський, фтизіологічний.

ФТИЗИОЛОГИЯ (лат. phthisiologia, *-ae, f*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання; phthisiatria, *-ae, f*) сухотівництво, сухотознавство, сухотолікарство, сухотолікарювання, фтизіологія.

ФТИЗИС (лат. phthisis, *-is, f*: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути; tuberculosis, *-is, f*: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок) сухоти, сухотка, горбковиця, фтизис; (рос. чахотка, бугорчатка; пол. gruźlica; словац. suchoty; чеч. йовхарийн цамгар; яп. kekkaku); */див. тж.* **ФТИЗ***/*.

ФТИЗИСНЫЙ (лат. phthisicus, *-a, -um*: від phthisis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, фтиз, фтизис: від гр. φθισις phthisis – сухоти, в'янення: від phthio – сохнути, в'янути; tuberculosus, *-a, -um*: від tuberculosis, *-is, f* – сухоти, сухотка, горбковиця, туберкульоз: від tuberculum, *-i, n* – гулька, горбик, горбок) сухотний, сухотковий, горбковичний, горбковицевий, чахотковий, фтизисний; (рос. чахоточный, бугорчаточный; пол. gruźliczy).

ФТИРИАЗ (лат. phthiriasis, *-is, f*) лобковошивість, *-вості*, лобиковошивість, *-вості*, лобкова (лобикова) вошивість, *-вості*, фтиріаз. Вошивість шкіри лобка (лобика); (рос. лобковая вшивость).

ФТОР (гр. φθορος phthoros – загибель, руйнування, знищення; лат. fluorum, *-i, n*; F: від fluor, *-oris, m* – спливання, стікання, витікання, сходження, флуор) флюор, флуор, фтор.

ФТОРИСТЫЙ (лат. fluoratum. *-a, -um*) флюористий, флуористий, фтористий.

ФУЗИФОРМНЫЙ (лат. fusiformis, *-e*) веретенуватий, веретенистий, веретеноподібний, кужілястий, кужелеподібний, фузиформний; (рос. веретенообразный; пол. wrzecionowaty).

ФУЛИГИНОЗНЫЙ (лат. fuliginosus, *-a, -um*) фуліґінозний.

ФУЛЬГУРАЦИЯ (лат. fulguratio, *-onis, f* – блискавиця) іскроприпікання, струмоіскроприпікання, електроіскроприпікання, фульгурація.

ФУЛЬМИНАНТНЫЙ (лат. fulminans, *-antis*) швидкоплинний, блискавичний, фульмінантний; (рос. скоротечный, молниеносный).

ФУМИГАЦИЯ (лат. fumigatio, *-onis, f*) окурювання, обкурювання, фуміґація; (рос. окуривание).

ФУНГИФОРМНЫЙ (лат. fungiformis, *-e*: від fungus, *-i, m* – гриб) грибуватий, грибовидий, грибоподібний, фунґіформний; (рос. грибообразный, грибовидный, грибоподобный).

ФУНГОЗНЫЙ (лат. fungosus, *-a, -um*: від fungus, *-i, m* – гриб) грибний, грибуватий, фунґозний.

ФУНДА (лат. funda, *-ae, f*) фунда.

ФУНДАМЕНТ (лат. basis, *-is, f*) підвалина, підмурок, підмурівок, основина, фундамент; (рос. основание).

ФУНИКУЛИТ (лат. funiculitis, *-tidis, f*: від funiculus, *-i, m* – тяжик, линвочка, мотузочок, кодолець, *-льця*, канатик: від funis, *-i, m* – тяж, линва, мотуз, гужва, швара, кодола, канат) фунікуліт.

ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ (лат. functionalis, *-e*) відправовий, діяльнісний, діяльнісневий, функційний, функціональний.

ФУНКЦИОНИРОВАНИЕ () відправування, відправовування, діяльнення, діяльніснення, діяльніснювання, функціонування.

ФУНКЦИОНИРОВАТЬ () відправувати, відправовувати, діяльнити, діяльніснити, діяльніснювати, функціонувати.

ФУНКЦИОНИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* відправувальний, відправуючий, відправовувальний, відправовуючий, діяльнівний, діяльнюючий, діяльнісний, діяльніснюючий, діяльніснювальний, функціонувальний, функціонуючий; 2.*/дієприкм./* що відправує, що відправовує, що діяльнить, що діяльніснить, що діяльніснює, що функціонує.

ФУНКЦИЯ (лат. functio, *-onis, f* – виконання, звершення) відправа, діяльність, *-ності*, функція.

ФУНКЦИЯ, НАРУШЕННАЯ (лат. dysfunctio, *-onis, f*) розвідправа, зневідправа, порушена функція (відправа).

ФУНКЦИЯ, ПОНИЖЕННАЯ (лат. hypofunctio, *-onis, f*) недовідправа, знижена функція (відправа).

ФУРИБУНДНЫЙ (лат. furibundus, *-a, -um*) шалений, несамовитий, буйний, бешкетний, фурибундний; (рос. неистовый, буйный, буйствующий).

ФУРУНКУЛ (лат. furunculus, *-i, m* – чиряк) чиряк, чирка, чирок, чирячка, чир, бибак, бокорван, фурункул; (рос. чирей, веред; пол. czyrak; словац. vred).

ФУРУНКУЛ, ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ (лат. carbunculus, *-i, m*) вуглик, вуглевик, вуглевець, *-вця*, вогневик, бокорван, злоякісний (злосливий, злісний, лихий) фурункул.

ФУРУНКУЛЁЗ (лат. furunculosis, *-is, f*) чиряків'я, чиряковість, *-вості*, чирякуватість, *-тості*, зачирявіння, фурункульоз; (рос. чирьеватость; пол. czyraczność).

ФУРУНКУЛЁЗНЫЙ (лат. furunculosus, *-a, -um*) чиряківний, чиряковий, чиряковісний, чирякуватий, чирякуватісний, зачирявений, фурункульозний; (рос. чирьеватый; пол. czyraczny).

ФУТЛЯР (нім. Futteral; лат. theca, *-ae, f*) коробка, шабатурка, покривець, *-вця*, сагайдак, футляр; (рос. коробка).

абвгдеёжзийклмнопрстуф

Х х

цчшщъыьэюя

ХАЛАЗИОН (лат. chalasion, *-i, n*; chalazion, *-i, n*) ячмінь, *-меня*, ячмінець, *-нця*, градина, халазіон. Запалення мейбомійової залози; (рос. ячмень, градина; пол. gradówka, jęczmyk stwardniały).

ХАЛАТНОСТЬ () нехлюйство, недбальство, недбалість, *-лості*.

ХАЛИКОЗ (лат. chalicosis, *-is, f*) халікоз.

ХАОС (лат. chaos: від гр. χαος chaos: від χαινω chaino – розверзаюсь) безлад, безладдя, хаос; (рос. беспорядок).

ХАОТИЧЕСКИЙ () безладний, хаотичний; (рос. беспорядочный).

ХАРАКТЕР (лат. character: від гр. χαρακτηρ charakter – ознака, риса, особливість) притама, вдача, норов, характер; (рос. нрав).

ХАРАКТЕРИСТИКА (лат. characteristica, *-ae, f*: від гр. χαρακτηριστικος charakteristikos – той, що служить відмітною ознакою) опис, оцінка, характеристика; (рос. описание).

ХАРАКТЕРНЫЙ (лат. typicus, *-a, -um*; specificus, *-a, -um*) притаманний, прикметний, характерний; (рос. примечальный, примечательный).

ХВОСТАТЫЙ (лат. caudatus, *-a, -um*) хвостатий.

ХВОСТОВОЙ (лат. caudalis, *-e*) хвостовий.

ХЕЙЛИТ (лат. cheilitis, *-tidis, f*) хейліт.

ХЕЙЛОЗ (лат. cheilosis, *-is, f*) хейлоз.

ХЕЛПЕР [ХЭЛПЭР] (анг. helper [гелпер] – помічник: від help – допомога) помічник, помагач, допомагач, допоміжник, гелпер, хелпер; (рос. помощник, вспомогатель).

ХЕМО- (лат. chemo-; chemio-: від chemia, *-ae, f*; chymia, *-ae, f* – речовинівництво, речовинозмінництво, речовиноперствірництво, речовинозмінівництво, речовиноперетворівництво, хемія, хімія: від гр. χημεια chemeia; χυμεια chymeia – вміння плавити метал; с-лат. (al-)chemia, *-ae, f*; (al-)chimia, *-ae, f* – алхімія: від араб. al-kimiya) 1. речовино-; 2. доречовино-, хемо-; */див. тж. **ХИМИО-**/*.

ХЕМОЗ (лат. chemosis, *-is, f*) хемоз.

ХЕМОРЕЦЕПТОР (лат. chemoreceptor, *-oris, m*; chemoceptor, *-oris, m*; chemioreceptor, *-oris, m*; chemioceptor, *-oris, m*) речовиносприймач, речовиновідчувач, хеморецептор; */див. тж **ХЕМОЦЕПТОР, ХИМИОРЕЦЕПТОР, ХИМИОЦЕПТОР**/*.

ХЕМОРЕЦЕПЦИЯ (лат. chemoreceptio, *-onis, f*; chemoceptio, *-onis, f*; chemioreceptio, *-onis, f*; chemioceptio, *-onis, f*) речовиносприймання, речовиновідчування, хеморецепція; */див. тж **ХЕМОЦЕПЦИЯ, ХИМИОРЕЦЕПЦИЯ, ХИМИОЦЕПЦИЯ**/*.

ХЕМОТАКСИС (лат. chemotaxis, *-icis, f*: від chemia, *-ae, f*; chymia, *-ae, f* – речовинівництво, речовинозмінництво, речовиноперетвірництво, речовинозмінівництво, речовиноперетворівництво, хемія, хімія: від гр. χημεια chemeia; χυμεια chymeia – вміння плавити метал; с-лат. (al-)chemia, *-ae, f*; (al-)chimia, *-ae, f* – алхімія: від араб. al-kimiya + гр. ταξις taxis – будова, розташування, розміщення) доречовинорух, доречовинозрушення, доречовинопереміст, доречовинопереміщення, хемотаксис.

ХЕМОТЕРАПИЯ (лат. chemotherapia, *-ae, f*; chemiotherapia, *-ae, f*: від chemia, *-ae, f*; chymia, *-ae, f* – речовинівництво, речовинозмінництво, речовиноперетвірництво, речовинозмінівництво, речовиноперетворівництво, хемія, хімія: від гр. χημεια chemeia; χυμεια chymeia – вміння плавити метал; с-лат. (al-)chemia, *-ae, f*; (al-)chimia, *-ae, f* – алхімія: від араб. al-kimiya + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) речовинолікування, речовинолікувальництво, хемотерапія; */див. тж. **ХИМИОТЕРАПИЯ**/*.

ХЕМОЦЕПТОР (лат. chemoceptor, *-oris, m*; chemoreceptor, *-oris, m*; chemioceptor, *-oris, m*; chemioreceptor, *-oris, m*) речовиносприймач, речовиновідчувач, хемоцептор; */див. тж **ХЕМОРЕЦЕПТОР, ХИМИОЦЕПТОР, ХИМИОРЕЦЕПТОР**/*.

ХЕМОЦЕПЦИЯ (лат. chemoceptio, *-onis, f*; chemoreceptio, *-onis, f*; chemioceptio, *-onis, f*; chemioreceptio, *-onis, f*) речовиносприймання, речовиновідчування, хемоцепція; */див. тж **ХЕМОРЕЦЕПЦИЯ, ХИМИОЦЕПЦИЯ, ХИМИОРЕЦЕПЦИЯ**/*.

ХИАЗМ(А) (лат. chiasma: від гр. χιασμος chiasmos – хрестоподібне розміщення */у вигляді грецької букви "Х"/*) перехрестя, хіазм(а).

ХИАТУС (лат. hiatus, *-i, m*) роззів, розтвір, щілина, гіатус, хіатус.

ХИЛ- (лат. chyl-; chylo-: від chylus, *-i, m* – молочина, хілус: від гр. χυλος chylos – сік) молочо-, молочино-, хіл-.

ХИЛЁЗНЫЙ (лат. chylosus, *-a, -um*: від chylus, *-i, m* – молочина, хілус: від гр. χυλος chylos – сік) молочинний, молочиновий, хільозовий, хільозний; (словац., mliečový).

ХИЛО- (лат. chylo-; chyl-: від chylus, *-i, m* – молочина, хілус: від гр. χυλος chylos – сік) молочо-, молочино-, хіло-.

ХИЛОСТЬ () кволість, *-лості*, хирність, *-ності*, хирлявість, *-вості*.

ХИЛОТОРАКС (лат. chylothorax, *-acis, m*: від chylus, *-i, m* – молочина, хілус: від гр. χυλος chylos – сік + гр. θωραξ, *-ακος* thorax, *-akos* – груди) молочогруддя, молочогруд(н)ість, *-д(н)ості*, молочиногруддя, молочиногруд(н)ість, *-д(н)ості*, хілоторакс.

ХИЛУРИЯ (лат. chyluria, *-ae, f*: від chylus, *-i, m* – молочина, хілус: від гр. χυλος chylos – сік + гр. ουρον uron – сеча) молочосеччя, молочосечність, *-ності*, молочиносеччя, молочиносечність, *-ності*, хілурія.

ХИЛУС (лат. chylus, *-i, m*: від гр. χυλος chylos – сік) молочина, хілус; (рос. млечный сок; пол. mlecz; словац., mliečʼ).

ХИЛЫЙ () кволий.

ХИМИК (лат. chemicus, *-i, m*) речовинівник, речовинозмінник, речовиноперетвірник, речовинозмінівник, речовиноперетворівник, речовиноперетворознавець, *-вця*, хе/імік; */жін./* речовинівниця, речовинозмінниця, речовиноперетвірниця, речовинозмінівниця, речовиноперетворівниця, речовиноперетворознавиця, хе/імікиня, хе/імічниця, хе/імиця.

ХИМИКАЛИЯ(/И), ХИМИКАТ(Ы) (нім. Chemikalien) речовинозмінень, речовинозміненець, речовиноперетворень, речовиноперетворенець, хе/імікалія(ї), хе/імікат(и). Хе/імічні продукти [вироби], препарати [виготовні].

ХИМИО- (лат. chemio-; chemo-: від chemia, *-ae, f*; chymia, *-ae, f* – речовинівництво, речовинозмінництво, речовиноперетвірництво, речовинозмінівництво, речовиноперетворівництво, хемія, хімія: від гр. χημεια chemeia; χυμεια chymeia – вміння плавити метал; с-лат. (al-)chemia, *-ae, f*; (al-)chimia, *-ae, f* – алхімія: від араб. al-kimiya) 1. речовино-; 2. доречовино-, хе/іміо-; */див. тж. **ХЕМО-**/.*

ХИМИОРЕЦЕПТОР (лат. chemioreceptor, *-oris, m*; chemioceptor, *-oris, m*; chemoreceptor, *-oris, m*; chemoceptor, *-oris, m*) речовиносприймач, речовиновідчувач, хе/іміорецептор; */див. тж **ХИМИОЦЕПТОР, ХЕМОРЕЦЕПТОР, ХЕМОЦЕПТОР**/.*

ХИМИОРЕЦЕПЦИЯ (лат. chemioreceptio, *-onis, f*; chemioceptio, *-onis, f*; chemoreceptio, *-onis, f*; chemoceptio, *-onis, f*) речовиносприймання, речовиновідчування, хі/еміорецепція; */див. тж **ХИМИОЦЕПЦИЯ, ХЕМОРЕЦЕПЦИЯ, ХЕМОЦЕПЦИЯ**/.*

ХИМИОТЕРАПИЯ (лат. chemiotherapia, *-ae, f*; chemotherapia, *-ae, f*: від chemia, *-ae, f*; chymia, *-ae, f* – речовинівництво, речовинозмінництво, речовиноперетвірництво, речовинозмінівництво, речовиноперетворівництво, хемія, хімія: від гр. χημεια chemeia; χυμεια chymeia – вміння плавити метал; с-лат. (al-)chemia, *-ae, f*; (al-)chimia, *-ae, f* – алхімія: від араб. al-kimiya + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) речовинолікування, речовинолікувальництво, хе/іміотерапія.

ХИМИОЦЕПТОР (лат. chemioceptor, *-oris, m*; chemioreceptor, *-oris, m*; chemoreceptor, *-oris, m*; chemoceptor, *-oris, m*) речовиносприймач, речовиновідчувач, хе/іміоцептор; */див. тж **ХИМИОЦЕПТОР, ХЕМОРЕЦЕПТОР, ХЕМОЦЕПТОР**/.*

ХИМИОЦЕПЦИЯ (лат. chemioceptio, *-onis, f*; chemioreceptio, *-onis, f*; chemoreceptio, *-onis, f*; chemoceptio, *-onis, f*) речовиносприймання, речовиновідчування, хі/еміоцепція; */див. тж **ХИМИОЦЕПЦИЯ, ХЕМОРЕЦЕПЦИЯ, ХЕМОЦЕПЦИЯ**/.*

ХИМИЧЕСКИЙ (лат. chemicus, *-a, -um*) речовинівничий, речовинозмінничий, речовиноперетвірничий, речовинозмінівничий, речовиноперетворівничий, речовиноперетворознавчий, хемічний, хімічний.

ХИМИЯ (лат. chemia, *-ae, f*; chymia, *-ae, f*: від гр. χημεια chemeia; χυμεια chymeia – вміння плавити метал; с-лат. (al-)chemia, *-ae, f*; (al-)chimia, *-ae, f* – алхімія: від араб. al-kimiya) речовинівництво, речовинозмінництво, речовиноперетвірництво, речовинозмінівництво, речовиноперетворівництво, речовиноперетворознавство, хемія, хімія. Наука про речовини, їх склад, будову та перетворення; (анґ. chemistry [кемістрі]).

ХИМИЯ, БИОЛОГИЧЕСКАЯ |БИОХИМИЯ| (лат. biochemia, *-ae, f*) біохе/імія, біологічна хе/імія.

ХИМИЯ, ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ |БИОХИМИЯ| (лат. biochemia, *-ae, f*) біохе/імія, біологічна [фізіологічна] хе/імія.

ХИМУС (лат. chymus, *-i, m*: від гр. χυμος chymos – сік) кишкокашка, кишкоїжа, кишкорідота, рідота, хімус; (рос. кишечная (пищевая) кашица, кишечная жижа; словац. trávenina).

ХИНА (від мови кечуа kina – кора) хіна. Алкалоїд кори хінного дерева.

ХИНИН (від мови кечуа kina – кора) хінін. Алкалоїд кори хінного дерева.

ХИРОПРАКТИКА (лат. chiropraxis, *-is, f*) хіропрактика.

ХИРУРГ (лат. chirurgus, *-i, m*: від гр. χειρουργος cheirurgos – рукодільник, той, що діє рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) різальник, гостровтручальник, хірурґ; */жін./* різальниця, гостровтручальниця, хірурґиня; (анґ. surgeon [седж(е)н]; яп. geka'i (shi)).

ХИРУРГ-СТОМАТОЛОГ (лат. chirurgus-stomatologus, *-i, m*) зубар-різальник, зубник-різальник, зубівник-різальник, зуболікар-різальник, ротівник-різальник, ротознавець-різальник, хірурґ-стоматолог; */жін./* зубарка-різальниця, зубниця-різальниця, зубівниця-різальниця, зуболікарка-

різальниця, ротівниця-різальниця, ротознавиця-різальниця, хірургиня-стоматологиня; (анг. surgeon-dentist [се:дж(е)н-дентіст]).

ХИРУРГИЧЕСКИЙ (лат. chirurgicus, *-a, -um*: від гр. χειρουργικος cheirurgikos – рукодільний, той, що діє рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) різальний, різальничий, різальницький, гостровтручальний, гостровтручальничий, гостровтручальницький, хірургічний; (анг. surgical [се:джік(е)л]).

ХИРУРГИЧЕСКОЕ ВМЕШАТЕЛЬСТВО (лат. interventio chirurgica) хірургічне втручання.

ХИРУРГИЯ (лат. chirurgia, *-ae, f*: від гр. χειρουργια cheirurgia – рукоділля, те, що діється [робиться] рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) різальництво, гостровтручальництво, хірургія; (анг. surgery [се:дж(е)рі]; яп. shujutsu (suru)).

ХЛОАЗМА (лат. chloasma, *-atis, n /pl. -ata/*) остуда, хлоазма.

ХЛОПОК (лат. gossypium, *-ii, n*) бавовна.

ХЛОПЬЕВИДНЫЙ () пластівчастий, пластівчатий.

ХЛОПЬЯ () пластівці, пластівні.

ХЛОРАНЕМИЯ (лат. chloranaemia, *-ae, f*) хлоранемія.

ХЛОР (лат. chlorum, *-i, n*; Cl: від гр. χλωρος chloros – зелений, жовто-зелений, жовтувато-зелений) зеленець, *-нця*, хлор.

ХЛОРОЗ (лат. chlorosis, *-is, f*: від гр. χλωρος chloros – зелений, жовто-зелений, жовтувато-зелений; chlorosis juvenilis; pallor virginis) блідачка, блідниця, блідонеміч, бліда неміч, хлороз; (рос. бледная немощ; пол. blednica; нім., Bleichsucht; анг., green sickness).

ХЛОРОМА (лат. chloroma, *-atis, n /pl. -ata/*) хлорома.

ХЛЫНУТЬ () ринути.

ХМЕЛЬНОЙ () хмільний, п'янкий.

ХОАНА (лат. choana, *-ae, f*: від гр. χοανη choane – воронка, лійка) носохід, *-ходу*, хоана.

ХОАНЫ (лат. choanae */pl./*: від гр. χοανη choane – воронка, лійка) носоходи, хоани.

Х-ОБРАЗНЫЕ НОГИ (лат. genu valgum) Х-подібні ноги.

Х-ОБРАЗНЫЙ () хрещатий, хрестатий, хрестоподібний, Х-подібний; (рос. крестообразный).

ХОД 1. (лат. cursus, *-i, m*; decursus, *-i, m*; ingressus, *-i, m*) хід; 2. (лат. meatus, *-i, m*; ductus, *-i, m*) хід.

ХОДИК (лат. ductulus, *-i, m*) ходик, хідок, *-дка*, хідець, *-дця*.

ХОДЬБА () хідня, ходьба.

ХОЖДЕНИЕ () ходіння.

ХОЗЯИН () живитель, господар, хазяїн. Орґанізм [тіло] на або в якому паразитує паразит [чужоїд, ґалапас].

ХОЛАНГИОГЕПАТИТ (лат. cholangiohepatitis, *-tidis, f*: від гр. χολη chole – жовч + гр. αγγειον angeion – судина + гр. hepar, *-atis, n* – печінка) жовчопротокопечінковиця, жовчопротокопечінкозапал, жовчопротокопечінкозапалення, жовчопроводопечінковиця, жовчопровідникопечінкозапал, жовчопровідникопечінкозапалення, холанґіогепатит.

ХОЛАНГИОЛА (лат. cholangiola, *-ae, f*: від гр. χολη chole – жовч + гр. αγγειον angeion – судина) жовчопроточок, *-чка*, жовчопроточка, *-чки*, жовчопроточечка, *-чки*, жовчопроводець, *-дця*, жовчопровідничок, холанґіола.

ХОЛАНГИОЛИТ (лат. cholangiolitis, *-tidis, f*: від гр. χολη chole – жовч + гр. αγγειον angeion – судина) жовчопроточковиця, жовчопроточкозапал, жовчопроточкозапалення, жовчопроводцевиця, жовчопроводцезапал, жовчопроводцезапалення, жовчопровідничковиця, жовчопровідничкозапал, жовчопровідничкозапалення, холанґіоліт.

ХОЛАНГИТ (лат. cholangitis, *-tidis, f*: від гр. χολη chole – жовч + гр. αγγειον angeion – судина; angiocholitis, *-tidis, f*) жовчопротоковиця, жовчопротокозапал, жовчопротокозапалення, жовчопровідниця, жовчопровідникозапал, жовчопровідникозапалення, холанґіт.

ХОЛЕЛИТИАЗ (лат. cholelithiasis, *-is, f*: від гр. χολη chole – жовч + гр. λιθος lithos – камінь) жовчокаміння, жовчокамінність, *-ності*, жовчокаменів'я, жовчокаменевість, *-вості*, жовчокаменехворість, *-рості*, жовчокамінноxворість, *-рості*, холелітіаз. Жовчокам'яна хвороба; (рос. жёлчекаменная болезнь).

ХОЛЕМИЯ (лат. cholemia, *-ae, f*: від гр. χολη chole – жовч + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. haima, *-atos* – кров) жовчокрів'я, жовчокровність, *-ності*, холемія.

ХОЛЕПОЭЗ (лат. cholepoesis, *-is, f*; cholepoësis, *-is, f*; cholepoiesis, *-is, f*: від гр. χολη chole – жовч) жовчоутвір, жовчоутворення, холепоез; (рос. жёлчеобразование).

ХОЛЕРА (лат. cholera, *-ae, f*: від євр. chaul rah – погана хвороба; за Гіпократом χολερα cholera від гр. χολη chole – жовч + ρεω rheo – текти; cholera asiatica, s. indica, s. epidemica) холера; (чеч. кІайн талу).

ХОЛЕРИК (лат. cholericus, *-i, m*: від гр. χολερικος cholerikos – хворий на жовчну хворобу: від гр. χολη chole – жовч) жовчнець, *-нця*, холерик. Людина з сильним, рухливим, але неврівноваженим типом вищої нервової діяльності.

ХОЛЕРИНА [ХОЛЕРА ЕВРОПЕЙСКАЯ] (лат. cholerina, *-ae, f*; cholera nostras) холерина, холера європейська [европейська]; (нім., einheimischer Brechdurchfall).

ХОЛЕРИЧЕСКИЙ (лат. cholericus, *-a, -um*: від гр. χολη chole – жовч) жовчний, злобний, холеричний; (рос. жёлчный, злобный).
ХОЛЕРНЫЙ (лат. choleraicus, *-a, -um*; choleraceus, *-a, -um*) холерний.
ХОЛЕРОПОДОБНЫЙ (лат. choleriformis, *-e*; choleroideus, *-a, -um*) холероподібний.
ХОЛЕСТАЗ (лат. cholestasis, *-is, f*: від гр. χολη chole – жовч) жовчозастій, жовчостій, жовчоспин, холестаз.
ХОЛЕСТЕАТОМА (лат. cholesteatoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. χολη chole – жовч) холестеатома.
ХОЛЕСТЕРИН (лат. cholesterinum, *-i, n*: від гр. χολη chole – жовч) холестерин.
ХОЛЕСТЕРИНЕМИЯ (лат. cholesterinaemia, *-ae, f*: від cholesterinum, *-i, n* – холестерин: від гр. χολη chole – жовч + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) холестеринокрів'я, холестеринокровність, *-ності*, холестеринемія.
ХОЛЕЦИСТИТ (лат. cholecystitis, *-tidis, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчниковиця, жовчникозапал, жовчникозапалення, жовчоміхурниця, жовчоміхурозапал, жовчоміхурозапалення, холецистит.
ХОЛЕЦИСТОАНГИОХОЛИТ (лат. cholecystoangiocholitis, *-tidis, f*; cholecystocholangitis, *-tidis, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчникопротоковиця, жовчникопротокозапал, жовчникопротокозапалення, жовчникопровідниця, жовчникопроводозапалення, холецистоангіохоліт.
ХОЛЕЦИСТОАТОНИЯ (лат. cholecystoatonia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчникоослаба, жовчникокволість, *-лості*, жовчникобезнапружність, *-ності*, жовчоміхуроослаба, жовчоміхурокволість, *-лості*, жовчоміхуробезнапружність, *-ності*, холецистоатонія.
ХОЛЕЦИСТОГРАММА (лат. cholecystogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчоміхурообраз, жовчоміхурозображення, холецистограма.
ХОЛЕЦИСТОГРАФИЯ (лат. cholecystographia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчоміхурозображання, жовчоміхурозображування, холецистографія.
ХОЛЕЦИСТОПАТИЯ (лат. cholecystopathia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчоміхурохворість, *-рості*, жовчоміхурохворобливість, *-вості*, холецистопатія.
ХОЛЕЦИСТОПЕКСИЯ (лат. cholecystopexia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчоміхурозакріп, жовчоміхурозакріплення, жовчоміхурозакріплювання, холецистопексія.
ХОЛЕЦИСТОСТОМИЯ (лат. cholecystostomia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчоміхурозвустя, жовчоміхурозвустнення, жовчоміхурозвустнювання, холецистостомія.
ХОЛЕЦИСТОТОМИЯ (лат. cholecystotomia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчоміхуророзтин, жовчоміхуророзтинання, жовчоміхуророзітнення, холецистотомія.
ХОЛЕЦИСТОХОЛАНГИТ (лат. cholecystocholangitis, *-tidis, f*; cholecystoangiocholitis, *-tidis, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчникопротоковиця, жовчникопротокозапал, жовчникопротокозапалення, жовчникопровідниця, жовчникопроводозапал, жовчникопроводозапалення, холецистохолангіт.
ХОЛЕЦИСТОХОЛАНГИОГЕПАТИТ (лат. cholecystocholangiohepatitis, *-tidis, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчникопротокопечінковиця, жовчникопротокопечінкозапал, жовчникопротокопечінкозапалення, жовчникопроводопечінковиця, жовчникопроводопечінкозапал, жовчникопроводопечінкозапалення, холецистохолангіогепатит.
ХОЛЕЦИСТЭКТОМИЯ (лат. cholecystectomia, *-ae, f*: від cholecystis, *-is, f* – жовчник, жовч(о/е)міхур, жовчний [жовчовий, жовчевий] міхур: від гр. χολη chole – жовч + гр. κυστις kystis – міхур) жовчниковитин, жовчниковитинання, жовчниковитнення, жовчоміхуровитин, жовчоміхуровитинання, жовчоміхуровитнення, холецистектомія.
ХОЛИНЕРГИЧЕСКИЙ (лат. cholinergicus, *-a, -um*: від (ацетил)холін + εργον ergon – дія) холінерґічний. Чутливий до ацетилхоліну, збуджуваний ацетилхоліном.
ХОЛМ (лат. mons) горб, пагорб, пагірок, узгір'я.
ХОЛМИК (лат. monticulus, *-i, m*) горбок, горбочок.
ХОЛОД (лат. frigus, *-oris, n*; frigor, *-oris, m*; algor, *-oris, m*) холод.
ХОЛОДЕТЬ холонути, холодіти.

ХОЛОДНЫЙ (лат. frigidus, *-a, -um*) холодний.
ХОЛОСТОЙ () нежонатий, неодружений: холостий.
ХОНДРИН (лат. chondrinum, *-i, n*) хондрин.
ХОНДРИОКОНТ (лат. chondriocontum, *-i, n*: від гр. χονδριον chondrion – зёрно, зеренце, зернятко, хрящ; chondriomitum, *-i, n*; chondriosoma, *-atis, n /pl. -ata/*; mitochondrium, *-ii, n*) ниткозернівець, *-вця*, хондріоконт. Органоїд клітини.
ХОНДРИОМ [ХОНДРИОМА] (лат. chondrioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. χονδριον chondrion – зерно, зеренце, зернятко, хрящ + mitos – нитка, тканина) хондріом, хондріома. Сукупність усіх мітохондрій [ниткозернівців], які містяться в одній клітині.
ХОНДРИОМИТ (лат. chondriomitum, *-i, n*: від гр. χονδριον chondrion – зерно, зеренце, зернятко, хрящ + mitos – нитка, тканина; chondriocontum, *-i, n*; chondriosoma, *-atis, n /pl. -ata/*; mitochondrium, *-ii, n*) ниткозернівець, *-вця*, хондріоміт. Органоїд клітини.
ХОНДРИОСОМА (лат. chondriosoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. χονδριον chondrion – зерно, зеренце, зернятко, хрящ + гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло; chondriocontum, *-i, n*; chondriomitum, *-i, n*; mitochondrium, *-ii, n*: від гр. mitos – нитка, тканина + χονδριον chondrion – зерно, зеренце, зернятко, хрящ) ниткозернівець, *-вця*, хондріосома. Органоїд клітини.
ХОНДРИТ (лат. chondritis, *-tidis, f*: від гр. χονδρος chondros – хрящ + -itis, *-tidis, f* – запалення) хрястковиця, хрясткозапал, хрясткозапалення, хрящниця, хрящозапал, хрящозапалення, хондрит. Запалення хрястки (хряща).
ХОНДРОДИСТРОФИЯ (лат. chondrodystrophia, *-ae, f*: від гр. χονδρος chondros – хрящ) хондродистрофія.
ХОНДРОЛОГИЯ (лат. chondrologia, *-ae, f*: від гр. χονδρος chondros – хрящ + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) хрящівництво, хрящознавство, хондрологія.
ХОНДРОМА (лат. chondroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. χονδρος chondros – хрящ) хрястчак, хрясткоопух, хрясткопухлина, хрящак, хрящоопух, хрящопухлина, хрящовик, хондрома. Хрящова пухлина, доброякісна пухлина з хрящової тканини: (рос. хрящевая опухоль).
ХОНДРОПРОТЕКТОР (лат. chondroprotector, *-oris, m*: від гр. χονδρος chondros – хрящ) хрясткозахисник, хрясткозахищувач, хрясткозахищувальник, хрящозахисник, хрящозахищувач, хрящозахищувальник, хондропротектор.
ХОРДА (лат. chorda, *-ae, f*: від гр. χορδη chorde – струна) струна, тяж, хорда; (рос. струна; словац. struna).
ХОРДИТ (лат. chorditis, *-tidis, f*: від гр. χορδη chorde – струна, тяж, хорда + -itis, *-tidis, f* – запалення) хордит.
ХОРЕЕПОДОБНЫЙ [ХОРЕОПОДОБНЫЙ] (лат. choreiformis, *-e*) хорейоподібний, хореоподібний.
ХОРЕЯ (лат. chorea, *-ae, f*: від гр. χορεια choreia – танець, танок, хоровод) хорея; (нім., Veitstanz).
ХОРИОИДЕА (лат. chorioidea, *-ae, f*) судинівка, хоріоїдеа.
ХОРИОИДИТ (лат. chorioiditis, *-tidis, f*) судинівковиця, судинівкозапал, судинівкозапалення, хоріоїдит.
ХОРИОН (лат. chorion, *-ii, n*: від гр. χοριον chorion – оболонка, перетинка, шкіра, ремінь; camisia fetus) торочкооболонка, торочкова оболонка, хоріон; (пол. kosmówka; словац., výhonková blana; нім., Zottenhaut).
ХОРИОНАЛЬНЫЙ (лат. chorionalis, *-e*) торочкооболонковий, хоріональний; (пол. kosmówkowy).
ХОРИОННЫЙ (лат. chorionicus, *-a, -um*) торочкооболонковий, хоріонний; (пол. kosmówkowy).
ХОРИОНЭПИТЕЛИОМА (лат. chorionepithelioma, *-atis, n /pl. -ata/*) хоріонепітеліома; (пол. kosmówczak, nabłoniak kosmówkowy).
ХОРОНИТЬ () ховати.
ХОРОШО (лат. bene) добре.
ХОХОЛОК () чубок.
ХОСПИС () богадільня. хоспіс; (рос. богадельня).
ХРАНИЛИЩЕ (лат. receptaculum, *-i, n*) сховище.
ХРАП () хропіння.
ХРАПЕТЬ () хропти, хропіти.
ХРАПЯЩИЙ (лат. stertorosus, *-a, -um*) хроплячий, що/який хропе.
ХРИП (лат. rhonchus) хрип, *-у*.
ХРИПЕНЬЕ (лат. stertor, *-oris, m*) хрипіння.
ХРИПОТА (лат. raucitas, *-atis, f*) хрипота, хрипливість, *-вості*.
ХРИПЫ (лат. rhonchi) хрипи.
ХРИПЯЩИЙ (лат. stertorosus, *-a, -um*) хриплячий, що/який хрипить.
ХРОМ (лат. chromium, *-ii, n*; Cr: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска) барвець. *-вця*, хром.
-ХРОМ (лат. -chromum, *-i, n*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска) - барвень, *-вня*, -барвлень, *-леня*, -хром.
ХРОМАНИЕ (лат. claudicatio, *-onis, f*; dysbasia, *-ae, f*) кульгання, шкутильгання, шкандибання, налягання на ногу.

ХРОМАТИН (лат. chromatinum, *-i, n*) барвень, *-вня*, забарвень, *-вня*, хроматин; (рос. окрашиваемое).
ХРОМАТИНОВЫЙ (лат. chromatinus, *-a, -um*) забарвний, хроматиновий; (рос. окрашивающийся).
ХРОМАТО- (лат. chromato-; chromo-: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска) барво-, барвно-, барвнико-, хромато-.
ХРОМАТОЛИЗ (лат. chromatolysis, *-is, f*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска + гр. λυσις lysis – розчинення; **tigrolysis**, *-is, f*) барв(ник)орозпад, барв(ник)орозчин, барв(ник)орозчинення, барв(ник)орозчиняння, барв(ник)орозчинювання, барв(ник)орозклад, барв(ник)орозкладання, барв(ник)орозкладення, барв(ник)орозкладнення, хроматоліз. Знебарвлення цитоплазми нейронів через зменшення або зникнення базофільної [тиґроїдної] речовини при патолоґічних процесах.
ХРОМАТЬ () кульгати, шкутильгати, шкандибати, налягати на ногу.
-ХРОМИЯ (лат. -chromia, *-ae, f*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска) -барв'я, -барвність, *-ності*, -забарвлення, -забарвленість, *-ності*, -хромія.
-ХРОМНЫЙ (лат. -chromicus, *-a, -um*; -chromaticus, *-a, -um*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска) -барвний, -барвлений, -хромний; (пол. -barwliwy, -barwiony).
ХРОМО- (лат. chromo-; chromato-: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска) барво-, барвно-, барвнико-, хромо-.
ХРОМОЙ () кривий, кульгавий, шкандиба.
ХРОМОСОМА (лат. chromosoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска + гр. σωμα, *-ατος* soma, *-atos* – тіло) барв(н)отільце, хромосома.
ХРОМОТА (лат. claudicatio, *-onis, f*) кульгавість, *-вості*, кульгання, накульгування, шкутильгання, шкандибання.
ХРОМОЦИСТОГРАФИЯ (лат. chromocystographia, *-ae, f*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска + cysto-: від гр. κυστις kystis – (сечовий) міхур, сечник + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) барв(н)(ик)осечникозображання, барв(н)(ик)осечникозображування, барв(н)(ик)осечникозйомка, барв(н)(ик)осечникознімання, барв(н)(ик)осечоміхурозображання, барв(н)(ик)осечоміхурозображування, барв(н)(ик)осечоміхурозйомка, барв(н)(ик)осечоміхурознімання, хромоцистоґрафія.
ХРОМОЦИСТОСКОПИЯ (лат. chromocystoscopia, *-ae, f*: від гр. χρωμα, *χρωματος* chroma, *chromatos* – барва, колір; фарба, краска + cysto-: від гр. κυστις kystis – (сечовий) міхур, сечник + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) барв(н)осечникоогляд, барв(н)(ик)осечникооглядання, барв(н)(ик)осечникооглядування, барв(н)(ик)осечникорозгляд, барв(н)(ик)осечоміхуроогляд, барв(н)(ик)осечоміхурооглядання, барв(н)(ик)осечоміхурооглядування, барв(н)(ик)осечоміхуророзгляд, хромоцистоскопія.
ХРОН (лат. chronicus, *-i, m*: від chronicus, *-a, -um* – затяжний, тривалий, довготривалий, довгочасний, здавнений, задавнений, застарілий, хронічний) затяжник, тривалець, *-льця*, довготривалець, *-льця*, довгочасник, здавненик, задавненик, застарілець, *-льця*, довгохворець, *-рця*, довгохворілець, *-льця*, довгохворник, довгохворобник, хрон. Людина, яка довго хворіє (хронічним захворюванням).
ХРОН- (лат. chron-; chrono-: від гр. χρονος chronos – час) часо-, хрон-; (рос. время-, времене-).
ХРОНИОСЕПСИС (лат. chroniosepsis, *-is, f*; sepsis lenta) хроніосепсис.
ХРОНИК (лат. chronicus, *-i, m*: від chronicus, *-a, -um* – затяжний, тривалий, довготривалий, довгочасний, здавнений, задавнений, застарілий, хронічний) затяжник, тривалець, *-льця*, довготривалець, *-льця*, довгочасник, здавненик, задавненик, застарілець, *-льця*, довгохворець, *-рця*, довгохворілець, *-льця*, довгохворник, довгохворобник, хронік. Людина, яка довго хворіє (хронічним захворюванням).
ХРОНИЧЕСКИЙ (лат. chronicus, *-a, -um*: від гр. χρονικος chronikos – зв'язаний із часом: від гр. χρονος chronos – час; inveteratus, *-a, -um*) затяжний, тривалий, довготривалий, довгочасний, здавнений, задавнений, застарілий, хронічний; (рос. затяжной, длительный, долговременный, застарелый; пол.. przewlekły, długotrwały; яп. mansei (da)).
ХРОНО- (лат. chrono-; chron-: від гр. χρονος chronos – час) часо-, хроно-; (рос. время-, времене-).
ХРОНОМЕТР (лат. chronometer, *-tri, m*; chronometrum, *-i, n*; chronometrium, *-ii, n*: від гр. χρονος chronos – час + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) часомір, часомірник, часовимірник, хронометр.
ХРОНОТРОПНЫЙ (лат. chronotropus, *-a, -um*) хронотропний.
ХРУПКИЙ () 1. крихкий; 2. тендітний.
ХРУПКОСТЬ (лат. fragilitas, *-atis, f*) 1. крихкість, *-кості*; 2. тендітність, *-ності*.
ХРУСТ (лат. crepitatio, *-onis, f*) хрускіт, хряскіт.
ХРУСТАЛИК (лат. lens crystallina; lens, *-entis, f* - 1*./бот./* сочевиця; 2*./фіз./* сочка, лінза; crystallina, *-ae, f*) сочка, кришталик; (словац. šošovka).
ХРУСТАЛИКА, ОТСУТСТВИЕ (лат. aphakia, *-ae, f*) безкришталля, безкришталість, *-лості*, безкришталиччя, безкришталичність, *-ності*, відсутність кришталика.
ХРУСТАЛИКА, ПОМУТНЕНИЕ (лат. cataracta, *-ae, f*) полуда, "сивий морок", помутніння кришталика.
ХРУСТЕНИЕ (лат. crepitatio, *-onis, f*) хрустіння.

ХРУСТЯЩИЙ (лат. crepitans. *-antis*) 1./*прикм.*/ хрусткий, хрускотливий, хрумкий, хрумкотливий, хрумтливий; 2./*дієприкм.*/ що хрускотить.

ХРЯЩ (лат. cartilago, *-inis, f*; chondrum, *-i, n*) хрястка, хрящ; (словац. chrupka).

ХРЯЩ, ВОЛОКНИСТЫЙ (лат. fibrocartilago, *-inis, f*) волокнохрящ, волокнистий хрящ.

ХРЯЩЕВАЯ ОПУХОЛЬ (лат. chondroma, *-atis, n /pl. -ata/*) хрястчак, хрясткоопух, хрясткопухлина, хрящак, хрящоопух, хрящопухлина, хрящовик, хрящова пухлина.

ХРЯЩЕВОЙ (лат. cartilagineus, *-a, -um*) хрястковий, хрящовий; (словац. chrupkový).

ХУДЕТЬ () худнути, худати.

ХУДОБА (лат. macies, *-ei, f*) худина, худорба, худота, худість, *-дості*, худорлявість, *-вості*.

ХУДОЙ 1.() худий, худокостий; 2.() поганий, кепський, плохий, лихий.

ХУДОСОЧИЕ (лат. cachexia, *-ae, f*) хирлявість, *-вості*, хирність, *-ності*, хиренність, *-ності*, хирість, *-рості*, хирявість, *-вості*, худосочність, *-ності*.

ХУДОСОЧНЫЙ (лат. cachecticus, *-a, -um*) хирлявий, хирний, хиренний, хирий, хирявий, худосочний.

ХУДОТЕЛЫЙ () худотілий.

ХУДОЩАВЫЙ () худорлявий.

ХУДОЩАВОСТЬ () худорлявість, *-вості*.

абвгдеёжзийклмнопрстуфх
Ц ц
чшщъыьэюя

ЦАРАПАНЬЕ () дряпання.
ЦАРАПАТЬ () дряпати.
ЦАРАПИНА (лат. excoriatio, *-onis, f*; vulnus scarificatum /*-i, n*/) подряпина, дряпка.
ЦАРСКАЯ ВОДКА (лат. aqua regia) царська вода; (словац. lúčavka kráľovská).
ЦВЕСТИ () 1. квітувати; квітнути; 2. цвісти.
ЦВЕТ 1.(лат. color, *-oris, m*) барва, колір: 2.() квіт, цвіт, цвітінь.
ЦВЕТЕНИЕ () квітування, квітіння; цвітіння.
ЦВЕТНАЯ КАПУСТА (лат. Brassica botrytis *L.*) цвітна [кучерява] капуста.
ЦВЕТНОЙ () барвистий, кольоровий.
ЦВЕТОВАЯ СЛЕПОТА (лат. daltonismus, *-i, m*) барвосліпота, колірносліпота, колірна [барвна, барвова] сліпота.
ЦВЕТОВАЯ СЛЕПОТА, ЧАСТИЧНАЯ (лат. protanopia, *-ae, f*; deuteranopia, *-ae, f*; tritanopia, *-ae, f*; dychromatopsia, *-ae, f*) часткова колірна [барвна, барвова] сліпота.
ЦВЕТКОВЫЙ () квітковий.
ЦВЕТОВОЙ () барвовий, колірний.
ЦВЕТОК () квітка.
ЦВЕТООЩУЩЕНИЕ () барвовідчуття, барвовідчування, кольоровідчуття, кольоровідчування.
ЦВЕТОЧНЫЙ () квітковий, квітчаний.
ЦВЕТУЩИЙ () квітучий; квітчастий, квітистий.
ЦЕКАЛЬНЫЙ (лат. caecalis, *-e*; coecalis, *-e*: від caecum, *-i, n*; intestinum caecum – однівка, контюх, сліпокишка, сліпа кишка: від caecus, *-a, -um* – сліпий, осліплий) цекальний; (пол. kątniczy).
-ЦЕЛЕ (лат. -cele, *-es, f*: від гр. κηλη kele – пухлина, опух, припухання, грижа, кила /*спільноарійське!*/) - випин, -пропуклина, -грижа, -кила, -ґила, -гила, -торбинчак, -целе /*c.*/.
ЦЕЛЕБНЫЙ (лат. curativus, *-a, -um*; medicinalis, *-e*) цілющий.
ЦЕЛЕСООБРАЗНОСТЬ доцільність, *-ності.*
ЦЕЛИАКИЯ (лат. coeliacia, *-ae, f*) целіакія.
ЦЕЛИТЕЛЬ () вигойнич, зцілювач, цілитель.
ЦЕЛИТЕЛЬНИЦА () вигойниця, зцілювачка, цілителька.
ЦЕЛИТЕЛЬНОСТЬ () цілющість, *-щості.*
ЦЕЛИТЕЛЬНЫЙ (лат. curativus, *-a, -um*; medicinalis, *-e*) вигойний, цілющий.
ЦЕЛИТЬ () вигоювати, зцілювати, цілити.
ЦЕЛИТЬСЯ () вигоюватись, зцілюватись, цілитись.
ЦЕЛЛЮЛАЗА (лат. cellulasa, *-ae, f*: від cellula, *-ae, f* – комірка, клітина) клітківка, целюлаза.
ЦЕЛЛЮЛИТ (лат. cellulitis, *-tidis, f*: від cellula, *-ae, f* – комірка, клітина) целюліт.
ЦЕЛЛЮЛОЗА (лат. cellulosa, *-ae, f*: від cellula, *-ae, f* – комірка, клітина) клітковина, целюлоза; (рос. клетчатка).
ЦЕЛЛЮЛОЗНЫЙ (лат. cellulosus, *-a, -um*: від cellula, *-ae, f* – комірка, клітина) клітковиновий, клітковинний, целюлозний.
ЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. cellularis, *-e*: від cellula, *-ae, f* – комірка, клітина) клітинний, целюлярний.
ЦЕЛОСТНЫЙ () цілісний.
ЦЕЛОТОМИЯ (лат. celotomia, *-ae, f*; kelotomia, *-ae, f*: від гр. κηλη kele – пухлина, грижа, кила + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати; herniotomia, *-ae, f*) грижорозтин, грижорозітнення, грижорозтинання, килорозтин, килорозітнення, килорозтинання, целотомія. Операція грижі; (рос. грыжесечение; нім., Bruchschnitt).
ЦЕЛЫЙ (лат. totalis, *-e*; intactus, *-a, -um*) цілий.
ЦЕЛЬ () мета, ціль.
ЦЕЛЬНЫЙ () 1. цільний; 2./*молоко*/ незбираний.
ЦЕМЕНТ (лат. cementum, *-i, n*) джумур, цемент.
ЦЕНТЕЗ () протин, протинання, центез.
ЦЕНТР (лат. centrum, *-i, n*; focus, *-i, m*) середина, осередина, осереддя, осердок, осередок, *-дку*, центр; (рос. средина, средоточие, сосредоточие, сердцевина; пол. ośrodek, środek; словац. ústredie, stred).

ЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ (лат. centralisatio, *-onis, f*) */докон./* зосередження; */недок./* зосереджування, централізація; (рос. сосредоточение; сосредотачивание).
ЦЕНТРАЛИЗИРОВАНИЕ (лат. centralisatio, *-onis, f*) */недок./* зосереджування, централізування; (рос. сосредотачивание).
ЦЕНТРАЛИЗИРОВАННЫЙ (лат. centralisatus, *-a, -um*) зосереджений, централізований; (рос. сосредоточенный).
ЦЕНТРАЛИЗИРОВАТЬ (лат. centralisare) */докон./* зосередити; */недок./* зосереджувати, централізовувати; (рос. сосредоточить; сосредотачивать).
ЦЕНТРАЛИЗИРОВАТЬСЯ (лат. centralisare) */докон./* зосередитись; */недок./* зосереджуватись, централізовуватись; (рос. сосредоточиться; сосредотачиваться).
ЦЕНТРАЛИЗОВАТЬ (лат. centralisare) */докон./* зосередити, централізувати; (рос. сосредоточить).
ЦЕНТРАЛИЗОВАТЬСЯ (лат. centralisare) */докон./* зосередитись, централізуватись; (рос. сосредоточиться).
ЦЕНТРАЛИЗОВЫВАТЬ (лат. centralisare) */недок./* зосереджувати, централізовувати; (рос. сосредотачивать).
ЦЕНТРАЛИЗОВЫВАТЬСЯ (лат. centralisare) */недок./* зосереджуватись, централізовуватись; (рос. сосредотачиваться).
ЦЕНТРАЛИЗИРУЕМЫЙ () зосереджуваний, централізовуваний; (рос. сосредотачиваемый).
ЦЕНТРАЛИЗИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* зосереджувальний, зосереджуючий, централізувальний, централізуючий; 2.*/дієприкм./* що зосереджує, що централізує: (рос. сосредотачивающий).
ЦЕНТРАЛЬНЫЙ (лат. centralis, *-e*; medianus, *-a, -um*) серединний, осерединний, осередній, центральний; (рос. срединный; словац. ústredný, stredový).
ЦЕНТРИПЕТАЛЬНЫЙ (лат. centripetalis, *-e*; afferens, *-entis*) довідний, доводний, доосередній, досерединний, доцентровий, центрипетальний; (рос. центростремительный).
ЦЕНТРИФУГА (нім. Zentrifuge: від лат. centrum, *-i, n* – середина, осереддя, осердя, осердок, осередок, *-дку*, центр + fuga – втеча) відосередківка, відосередничка, відцентрівка, відцентрівничка, центрифуга.
ЦЕНТРИФУГАЛЬНЫЙ (лат. centrifugalis, *-e*; efferens, *-entis*) відвідний, відводний, відосередній, відцентровий, центрифугальний; (рос. центробежный).
ЦЕНТРИФУГИРОВАНЫЙ () відосередований, відцентрований, центрифугований.
ЦЕНТРОБЕЖНЫЙ (лат centrifugalis, *-e*; efferens, *-entis*) відвідний, відводний, відоосередній, відцентровий.
ЦЕНТРОСТРЕМИТЕЛЬНЫЙ (лат. centripetalis, *-e*; afferens, *-entis*) довідний, доводний, доосередній, доцентровий.
ЦЕПЕНЕТЬ () ціпеніти.
ЦЕПЕНЬ (лат. Taenia, *-ae, f*) ціп'як.
ЦЕПЛЯЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* чіпкий; 2.*/дієприкм./* що чіпляється.
ЦЕПОЧКА () ланцюжок.
-ЦЕПТОР, -РЕЦЕПТОР (лат. -ceptor, *-oris, m*; -receptor, *-oris, m*) -сприймач, -чуй, -чуйник, -цептор, -рецептор.
-ЦЕПЦИЯ, -РЕЦЕПЦИЯ (лат. -ceptio, *-onis, f*; -receptio, *-onis, f*) -сприймання, -сприйняття, -відчуття, -цепція, -рецепція.
ЦЕПЬ () ланцюг.
ЦЕРВИКАЛЬНЫЙ (лат. cervicalis, *-e*: від cervix, *-icis, f* – шия, шийка) шийковий, цервікальний; (рос. шеечный).
ЦЕРВИКОМЕТРИТ () шийкоматковиця, шийкоматкозапал, шийкоматкозапалення, шийкоуразовиця, шийкоуразозапал, шийкоуразозапалення, шийкодитинниковиця, шийкодитинникозапал, шийкодитинникозапалення, цервікометрит.
ЦЕРВИЦИТ (лат. cervicitis, *-tidis, f*) шийковиця, шийкозапал, шийкозапалення, цервіцит.
ЦЕРЕБЕЛЛЯРНЫЙ (лат. cerebellaris, *-e*: від cerebellum, *-i, n* – мозочок, *-чка*, мізочок, *-чка*) мізочковий, мозочковий, церебелярний; (рос. мозжечковый; нім., Kleinhirn-).
ЦЕРЕБР- (лат. cerebr-; cerebro-: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, голововий] мозок, мозок голови) мозко-, великомозко-, черепномозко-, головномозко-, церебр-; */див. тж ЦЕРЕБРО-/*.
ЦЕРЕБРАЛ (лат. cerebralus, *-i, m*: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, голововий] мозок, мозок голови) церебрал. Хворий на ДЦП */дитячий церебральний параліч/*.
ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ (лат. cerebralis, *-e*: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, голововий] мозок, мозок голови) мізковий, мозковий, великомозковий, черепномозковий, головномозковий, церебральний; (рос. черепномозговой, головномозговой; нім., Gehirn-, Hirn-).
ЦЕРЕБРАСТЕНИЯ (лат. cerebrasthenia, *-ae, f*: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, голововий] мозок, мозок голови) церебрастенія.
ЦЕРЕБРО- (лат. cerebro-; cerebr-: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, голововий] мозок, мозок голови) мозко-, великомозко-, черепномозко-, головномозко-, церебро-; */див. тж ЦЕРЕБР-/*.

ЦЕРЕБРОСПИНАЛЬНЫЙ (лат. cerebrospinalis, *-e*: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, головови́й] мозок, мозок голови + medulla spinalis – спинний мозок: від spina – хребет) 1. великоспинномозковий, головноспинномозковий, головностриж(н)евий; 2. */ліквор, рідина/* спинномозковий, цереброспінальний; (рос. спинномозговой).

ЦЕРЕБРОТОКСИЧЕСКИЙ (лат. cerebrotoxicus, *-a, -um*: від cerebrum, *-i, n* – великомозок, головомозок, великий [головний, головови́й] мозок, мозок голови) мозкоотруйний, церебротоксичний.

ЦЕСТОДЫ (лат. Cestoda */pl./*: від cestus, *-i, m* – пояс: від гр. κεστος kestos – вишитий пояс, стрічка + ειδος eidos – вид, вигляд) стьожківці, стьожкові черви, цестоди; (рос. ленточные черви).

ЦЕФАЛ- (лат. cephal-; cephalo-; kephal-; kephalo-: від гр. κεφαλη kephale – голова) голово-, цефал-; */див. тж ЦЕФАЛО-, КЕФАЛ-, КЕФАЛО-/*.

-ЦЕФАЛ (лат. -cephalus, *-i, m*; -kephalus, *-i, m*: від гр. κεφαλη kephale – голова) -голівець, *-вця*, -головець, *-вця*, -головісник, -цефал; */див. тж -КЕФАЛ/*.

ЦЕФАЛГЕМАТОМА (лат. cephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. κεφαλη kephale – голова + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) головокров'як, головокрововилив, головокровоопух, головокровопухлина, цефалгематома. Кров'яна головна [голов'яна] пухлина [опух]; (рос. кровяная головная опухоль; пол. krwiak głowy); */див. тж ЦЕФАЛГЕМАТОМА, КЕФАЛГЕМАТОМА, КЕФАЛОГЕМАТОМА/*.

ЦЕФАЛГЕМАТОМЕТР (лат. cephalhaematometer, *-tri, m*; cephalhaematometr(i)um, *-i(i), n*; cephalohaematometer, *-tri, m*; cephalohaematometr(i)um, *-i(i), n*: від гр. κεφαλη kephale – голова + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) головокровотискомір, цефалгематометр. Пристрій для вимірювання внутрішньочерепного тиску крові; */див. тж ЦЕФАЛОГЕМАТОМЕТР/*.

-ЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. -cephalicus, *-a, -um*; -kephalicus, *-a, -um*: від гр. κεφαλη kephale – голова) -головий, -голівний, -головісний, -цефалічний; (рос. -головый; пол. -głowy); */див. тж -КЕФАЛИЧЕСКИЙ/*.

-ЦЕФАЛИЯ (лат. -cephalia, *-ae, f*; -kephalia, *-ae, f*: від гр. κεφαλη kephale – голова) -голів'я, -головість, *-вості*, -цефалія; (рос. -головость; пол. -głowie); */див. тж -КЕФАЛИЯ/*.

ЦЕФАЛО- (лат. cephalo-; cephal-; kephalo-; kephal-: від гр. κεφαλη kephale – голова) голово-, цефало-; */див. тж ЦЕФАЛ-, КЕФАЛ-, КЕФАЛО-/*.

ЦЕФАЛОГЕМАТОМА (лат. cephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephalohaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kephalhaematoma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. κεφαλη kephale – голова + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров) головокров'як, головокрововилив, головокровоопух, головокровопухлина, цефалогематома. Кров'яна головна [голов'яна] пухлина [опух]; (рос. кровяная головная опухоль; пол. krwiak głowy); */див. тж ЦЕФАЛГЕМАТОМА, КЕФАЛГЕМАТОМА, КЕФАЛОГЕМАТОМА/*.

ЦЕФАЛОГЕМАТОМЕТР (лат. cephalohaematometer, *-tri, m*; cephalohaematometr(i)um, *-i(i), n*; cephalhaematometer, *-tri, m*; cephalhaematometr(i)um, *-i(i), n*: від гр. κεφαλη kephale – голова + лат. haema, *-atis, n /pl. -ata/* – кров: від гр. αιμα, *-ατος* haima, *-atos* – кров + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) головокровотискомір, цефалогематометр. Пристрій для вимірювання внутрішньочерепного тиску крові; */див. тж ЦЕФАЛГЕМАТОМЕТР/*.

ЦЕФАЛОТРИПСИЯ (лат. cephalotripsia, *-ae, f*; kephalotripsia, *-ae, f*: від гр. κεφαλη kephale – голова) головокришіння, головоподрібнення, головодрібнення, головодробіння, цефалотрипсія; */див. тж КЕФАЛОТРИПСИЯ/*.

ЦЕФАЛОТРИПТОР (лат. cephalotriptor, *-oris, m*; kephalotriptor, *-oris, m*: від гр. κεφαλη kephale – голова) головокришильник, головоподрібник, головодрібник, головодробильник, цефалотриптор; */див. тж КЕФАЛОТРИПТОР/*.

ЦИАНОЗ (лат. cyanosis, *-is, f*: від гр. κυανος kyanos – синій) синява, синявість, *-вості*, синюха, синюшність, *-ності*, синюшшя, синюватість, *-тості*, ціаноз; (рос. синюха, синюшность; пол. sinica).

-ЦИАНОЗ (лат. -cyanosis, *-is, f*: від гр. κυανος kyanos – синій) -синява, -синявість, *-вості*, -синюха, -синюшність, *-ності*, -синюшшя, -ціаноз.

ЦИАНОТИЧНЫЙ (лат. cyanoticus, *-a, -um*) синявий, синюховий, синюшний, синюшнісний, ціанотичний; (рос. синюшный; пол. siniczy).

-ЦИДНЫЙ (лат. -cidus, *-a, -um*) -знищувальний, проти-, -цидний; (пол. -bójczy, przeciw-).

ЦИКАТРИАЛЬНЫЙ (лат. cicatrialis, *-e*; cicatricialis, *-e*: від cicatrix, *-icis, f* – пруг, близна, рубе́ць, *-бця́*, шрам) рубцевий, цикатріальний.

ЦИКАТРИЗАЦИЯ (лат. cicatrisatio, *-onis, f*: від cicatrix, *-icis, f* – пруг, близна, рубе́ць, *-бця́*, шрам) пругування, близнення, рубцювання, шрамоутворення, цикатризація. Заростання з рубцем; (рос. рубцевание, шрамообразование).

ЦИКЛ (лат. cyclus, *-i, m*: від гр. κυκλος kyklos – коло, круг, круговерть) коло, колобіг, колообіг, колооберт, оберт, круг, цикл; (рос. круг, кругооборот, оборот).

ЦИКЛ- (лат. cycl-; cyclo-: від гр. κυκλος kyklos – коло, круг, круговерть) 1. коло-, круго-, оберто-; 2. кільце, цикл-; (рос. 1. круго-, вращательно; 2. кольце).

ЦИКЛИТ (лат. cyclitis, *-tidis, f*) війковотілиця, війкотілозапал, війкотілозапалення, цикліт.

ЦИКЛИЧЕСКИЙ (лат. cyclicus, *-i, m*: від гр. κυκλος kyklos – коло, круг, круговерть) колобіжний, колообіжний, колообертовий, циклічний.

ЦИКЛО- (лат. cyclo-; cycl-: від гр. κυκλος kyklos – коло, круг, круговерть) 1. коло-, круго-, оберто-; 2. кільце, цикло-; (рос. 1. круго-, вращательно; 2. кольце).

ЦИКЛОПЛЕГИЯ (лат. cycloplegia, *-ae, f*) зоронеприміна, примінорозслаб, примінозаник, зоронепристосування, циклоплегія. Параліч акомодації.

ЦИКЛОТИМИЯ (лат. cyclothymia, *-ae, f*) циклотимія.

ЦИЛИАРНЫЙ (лат. ciliaris, *-e*: від cilium, *-ii, n* – вія, мигучка) 1./*відноситься до вії (війки)*/ війковий; 2./*має вії (війки)*/ війчастий, циліарний; (рос. ресничный; словац. riasnicový, obrvový).

ЦИЛИНДР (лат. cylindrus, *-i, m*: від гр. κυλινδρος kylindros: від κυλινδω kylindo – катаю, обертаю) вал, валок, *-лка*, валець, *-льця*, циліндр; (рос. валик; пол. wałec; словац. valec).

ЦИЛИНДРИК (лат. cylindrus, *-i, m*: від гр. κυλινδρος kylindros: від κυλινδω kylindo – катаю, обертаю) валичок, вальчик, циліндрик; (рос. валичек; пол. wałeczek).

ЦИЛИНДРИЧЕСКИЙ 1.(лат. cylindricus, *-a, -um*: від cylindrus, *-i, m* – вал, валок, *-лка*, валець, *-льця*, циліндр: від гр. κυλινδρος kylindros: від κυλινδω kylindo – катаю, обертаю) циліндричний; 2./*м'яз*/ (лат. teres) циліндричний.

ЦИЛИНДРОМА (лат. cylindroma, *-atis, n /pl. -ata/*: від cylindrus, *-i, m* – вал, валок, *-лка*, валець, *-льця*, циліндр: від гр. κυλινδρος kylindros: від κυλινδω kylindo – катаю, обертаю) циліндрома.

ЦИНГА (лат. scorbutus, *-i, m*) гнилець, *-льця*, цинга.

ЦИРКУЛЯРНЫЙ (лат. circularis, *-e*: від circulus, *-i, m* – коло, круг; orbicularis, *-e*) коловий, круговий, обертовий, циркулярний.

ЦИРКУЛЯТОРНЫЙ (лат. circulatorius, *-a, -um*: від circulus, *-i, m* – коло, круг) 1. круговий, обіговий; 2. кровоносний, кровопостачальний, кровообіговий, циркуляторний.

ЦИРКУЛЯЦИЯ (лат. circulatio, *-onis, f*: від circulus, *-i, m* – коло, круг) обіг, *-у*, оберт, *-у*, обертання, кругообіг, *-у*, кругооберт, *-у*, кругорух, *-у*, циркуляція; (рос. вращение, кругообращение, кругооборот, круговорот; пол. krążenia).

ЦИРКУЛЯЦИЯ КРОВИ (лат. circulatio sanguinis; haemocirculatio, *-onis, f*) кровобіг, *-у*, кровообіг, *-у*, циркуляція крові; (рос. кровообращение).

ЦИРКУМФЕРЕНЦИЯ (лат. circumferentia, *-ae, f*) обвід, циркумференція.

ЦИРКУМЦИЗИЯ (лат. circumcisio, *-onis, f*) 1. колорозтин, кругорозтин, круговий розтин; 2. обрізання, циркумцизія; (рос. 2. обрезание).

ЦИРРОЗ (лат. cirrhosis, *-is, f*: від κιρρος kirrhos – жовтий) мотлиця, зморщування, зморщуваність, *-ності*, цироз.

ЦИСТА (лат. cysta, *-ae, f*; cystis, *-is, f*; kysta, *-ae, f*; kystis, *-is, f*: від гр. κυστη kyste – скриня) циста.

ЦИСТАДЕНОМА (лат. cystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; adenocystoma, *-atis, n /pl. -ata/*) цистаденома. Залозиста пухлина, що містить кісти.

ЦИСТЕРНА (лат. cisterna, *-ae, f* – водойма, водосховище) вмістище, містилище, цистерна.

ЦИСТИТ (лат. cystitis, *-tidis, f*: від cystis, *-is, f* – сечник, сечоміхур, сечовий міхур: від гр. κυστις kystis – міхур) сечниковиця, сечникозапал, сечникозапалення, сечоміхур(ов)иця, сечоміхурозапал, сечоміхурозапалення, цистит. Запалення сечника [сечового міхура].

-ЦИСТИТ (лат. -cystitis, *-tidis, f*: від cystis, *-is, f* – міхур: від гр. κυστις kystis – міхур) -міхурниця, -міхурозапал, -міхурозапалення, -цистит.

ЦИСТИЦЕРК (лат. Cysticercus cellulosae; Finna, *-ae, f*) крупка, цистицерк; (анґ. measle, pork measle).

ЦИСТИЦЕРКОЗ (лат. cysticercosis, *-is, f*; finnosis, *-is, f*) крупків'я, крупковість, *-вості*, цистицеркоз; (анґ. measles).

ЦИСТО- (лат. cysto-: від cystis, *-is, f* – сечник, сечоміхур, сечовий міхур: від гр. κυστις kystis – міхур) сечнико-, сечоміхуро-, цисто-; (рос. мочепузырно-).

ЦИСТОАДЕНОМА (лат. cystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; cystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; kystoadenoma, *-atis, n /pl. -ata/*; adenocystoma, *-atis, n /pl. -ata/*) цистоаденома. Залозиста пухлина, що містить кісти.

ЦИСТОЛИТИАЗ (лат. cystolithiasis, *-is, f*) цистолітіаз.

ЦИСТОМА (лат. cystoma, *-ae, f*) цистома.

ЦИСТОПИЕЛИТ (лат. cystopyelitis, *-tidis, f*) цистопієліт.

ЦИСТОПЛЕГИЯ (лат. cystoplegia, *-ae, f*) цистоплеґія.

ЦИСТОСКОП (лат. cystoscopium, *-ii, n*: від cystis, *-is, f* – сечник, сечоміхур, сечовий міхур: від гр. κυστις kystis – міхур + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечникогляд, сечникооглядник, сечникорозглядник, сечоміхурогляд, сечоміхурооглядник, сечоміхуророзглядник, міхурогляд, міхурооглядник, міхуророзглядник, цистоскоп. Прилад для огляду сечника [сечового міхура] – цистоскопії, який уводиться через сечівник.

ЦИСТОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. cystoscopicus, *-a, -um*: від cystis, *-is, f* – сечник, сечоміхур, сечовий міхур: від гр. κυστις kystis – міхур + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечникооглядний, сечникооглядовий, сечникооглядальний, сечникорозглядальний, сечоміхурооглядний, сечоміхурооглядовий, сечоміхурооглядальний, сечоміхуророзглядальний, міхурооглядний, міхурооглядовий, міхурооглядальний, міхуророзглядальний, цистоскопічний.

ЦИСТОСКОПИЯ (лат. cystoscopia, *-ae, f*: від cystis, *-is, f* – сечник, сечоміхур, сечовий міхур: від гр. κυστις kystis – міхур + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) сечникоогляд, сечникооглядання, сечникооглядування, сечникорозгляд, сечоміхуроогляд, сечоміхурооглядання, сечоміхурооглядування, сечоміхуророзгляд, міхуроогляд, міхурооглядання, міхурооглядування, міхуророзгляд, цистоскопія. Огляд сечника [сечового міхура] за допомогою цистоскопу.

ЦИСТОСПАЗМ (лат. cystospasmus, *-i, m*) міхуростиск, міхуроскорч, цистоспазм.

ЦИСТОТОМИЯ (лат. cystotomia, *-ae, f*) міхуророзтин, міхуророзтинання, міхуророзітнення, цистотомія.

-ЦИТ (лат. -cytum, *-i, n*; -cytus, *-i, m*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) -клітинець, *-ниця*, -цит.

-ЦИТАРНЫЙ (лат. -cytaris, *-e*; -cytalis. *-e*; -cyticus, *-a, -um*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) -клітинцевий, -цитарний.

-ЦИТИЙ (лат. -cytium, *-ii, n*: від лат. cytum, *-i, n*; cytus, *-i, m* – клітина: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка. клітина) -кліття, -цитій; (рос. -клетие).

-ЦИТНЫЙ (лат. -cytaris, *-e*; -cytalis, *-e*: -cyticus, *-a, -um*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) -клітинцевий, -цитний.

ЦИТО- (лат. cyto-: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) клітин-, клітино-, цито-.

ЦИТОДИАГНОЗ (лат. cytodiagnosis, *-is, f*) цитодіагноз.

-ЦИТОЗ (лат. -cytosis, *-is, f*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) -клітинців'я, -клітинцевість, *-вості*, -клітиння, -клітинність, *-ності*, -клітинство, -цитоз.

ЦИТОЛИЗ (лат. cytolysis, *-is, f*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + lysis, *-is, f* – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис) клітинорозпад, клітинорозчин, клітинорозчинення, клітинорозчиняння, клітинорозчинювання, цитоліз.

ЦИТОЛИЗИН (лат. cytolysinum, *-i, n*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + lysis, *-is, f* – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис) клітинорозчинник, цитолізин.

ЦИТОЛИТИЧЕСКИЙ (лат. cytolyticus, *-a, -um*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + lysis, *-is, f* – розпад, розчин, розчинення, розчиняння, розчинювання, лізис) клітинорозчинний, цитолітичний.

ЦИТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. cytologicus, *-a, -um*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) клітинівничий, клітинознавчий, клітинознавський, клітинознавецький, цитологічний.

ЦИТОЛОГИЯ (лат. cytologia, *-ae, f*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) клітинівництво, клітинознавство, цитологія. Наука про клітину.

ЦИТОПЛАЗМА (лат. cytoplasma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. πλασμα plasma – виліплене, створене: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) клітиноутвір, *-вору*, цитоплазма.

ЦИТОПЛАЗМЕННЫЙ (лат. cytoplasmicus, *-a, -um*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. πλασμα plasma – виліплене, створене: від plasso – утворювати, оформлювати, оформляти) цитоплазмовий.

ЦИТОТОКСИЧЕСКИЙ (лат. cytotoxicus, *-a, -um*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина + гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) клітин(н)оотруйний, клітин(н)оотруйливий, клітин(н)оотрутний, клітин(н)отрутизновий, клітин(н)отрутинний, клітин(н)отрутиновий, клітин(н)озатруйний, цитотоксичний.

-ЦИТЫ (лат. -cyti */pl./*: від гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) -клітинці, -цити.

ЦУЦУГАМУШИ (яп. tsutsugamushi; akamushi) цуцугамуші. Японська гарячка. Кліщова гарячка суматри.

ЧАЙ (лат. species, *-ei, f*) чай.
ЧАС (лат. hora, *-ae, f*) година.
ЧАСТИЦА (лат. particula, *-ae, f*) частинка, частка.
ЧАСТИЧНЫЙ (лат. partialis, *-e*) частинний, частковий.
ЧАСТНЫЙ 1.() власний, приватний; 2.(лат. particularis, *-e*) випадковий, поодинокий; 3. (лат. specialis, *-e*) окремий, особливий, спеціальний.
ЧАСТОТА () частість, *-тості*, частота.
ЧАСТЫЙ (лат. frequens, *-entis*) частий.
ЧАСТЬ (лат. pars, *partis, f*; portio, *-onis, f*; segmentum, *-i, n*) частина.
ЧАХЛЫЙ () змарнілий, знеможений.
ЧАХОТКА (лат. tuberculosis pulmonum; гр. phthisis, *-is, f*) сухоти, горбковиця; (словац. suchoty).
ЧАХОТОЧНЫЙ (лат. phthisicus, *-a, -um*; tuberculosus, *-a, -um*) сухотний, сухотовий, горбковичний, горбковицевий, чахотковий.
ЧАШЕЧКА 1.*/столова/* () горнятко, чашечка; 2.*/терезів/* () шалька.
ЧАШЕЧКА, КОЛЕННАЯ [НАКОЛЕННАЯ, НАДКОЛЕННАЯ]; НАДКОЛЕННИК (лат. patella, *-ae, f*) панівка, наколінець, *-нця*, на(д)колінок, надколінник, колінна [на(д)колінна, на(д)колінова] чашечка; (словац. jablčko).
ЧАЩЕ ВСЕГО () найчастіше.
ЧАЩЕ () частіше.
ЧЕЛОВЕК (лат. homo, *-inis, m*) людина; (словац. človek).
ЧЕЛОВЕКОУБИЙСТВО (лат. homicidium, *-ii, n*) людиновбивство.
ЧЕЛОВЕЧЕСКИЙ (лат. humanus, *-a, -um*) людський.
ЧЕЛЮСТИ РАСЩЕПЛЕНИЕ (лат. gnathoschisis, *-is, f*) щелепорозщіп, щелепорозщеплення, розщеплення щелепи.
ЧЕЛЮСТНОЙ () щелеповий, щелепний.
ЧЕЛЮСТЬ () щелепа.
ЧЕЛЮСТЬ, ВЕРХНЯЯ (лат. maxilla, *-ae, f*) верхня щелепа.
ЧЕЛЮСТЬ, НИЖНЯЯ (лат. mandibula, *-ae, f*) нижня щелепа.
ЧЕРВЕОБРАЗНЫЙ (лат. lumbricalis, *-e*; vermiformis, *-e*) хробакуватий, червуватий, черв'якуватий.
ЧЕРВИ, ЛЕНТОЧНЫЕ [ПЛОСКИЕ] (лат. Plathelminthes; Platodes; Platdaria; Plathalmia) стьожкові [плоскі] черви [хробаки]. Тип червів, що об'єднує вісім класів (Turbellaris, Temnocephala, Udonellida, Mesozoa, Trematoda, Monogenea, Gyrocitylida, Cestoda).
ЧЕРВЬ (лат. vermis, *-is, m*) хробак, черв'як.
ЧЕРЕДОВАНИЕ (лат. periodus, *-i, f*) чергування.
ЧЕРЕДУЮЩИЙСЯ (лат. alternans, *-antis*) 1.*/прикм./* почерговий; 2.*/дієприкм./* що чергується.
ЧЕРЕЗ (лат. per) через.
ЧЕРЕП (лат. cranium, *-ii, n*) череп, лобина, мізківня.
ЧЕРЕПА, ИЗМЕРЕНИЕ (лат. craniometria, *-ae, f*) череповимір, череповимірення, череповимірювання, череповиміряння, вимір (вимірення, вимірювання, виміряння) черепа.
ЧЕРЕПНОЙ (лат. cranialis, *-e*) черепний.
ЧЕРЕПНО-ЛИЦЕВОЙ (лат. craniofacialis, *-e*) черепно-лицьовий, черепно-обличчевий.
ЧЕРЕПНОМОЗГОВОЙ (лат. cerebralis, *-e*) черепномозковий.
ЧЕРЕПНОПОЗВОНОЧНЫЙ (лат. craniovertebralis, *-e*) черепнохребтовий, черепнохребетний.
ЧЕРНЕЮЩИЙ (лат. nigricans, *-antis*; fulcus, *-a, -um*) чорніючий, що чорніє.
ЧЕРНОВАТЫЙ (лат. nigricans, *-antis*; fulcus, *-a, -um*) чорнуватий.
ЧЁРНЫЙ (лат. niger, *-gra, -grum*) чорний.
ЧЕРПАЛОВИДНЫЙ () черпакуватий, черпакоподібний.
ЧЕРТА (лат. linea, *-ae, f*) 1. риска, креса; 2.*/обличчя/* риса.
ЧЕСАТЬ () чухати.
ЧЕСАТЬСЯ () свербіти.
ЧЕСОТКА (лат. scabies, *-ei, f*) короста.
ЧЕСОТКОЙ, БОЛЕТЬ () коростявіти, хворіти на коросту.
ЧЕСОТКОЙ, БОЛЬНАЯ () короставка, хвора на коросту.
ЧЕСОТКОЙ, БОЛЬНОЙ () коростій, коростівець, *-вця*, хворий на коросту.

ЧЕСОТОЧНАЯ БОЛЬНАЯ () короставка, коростяна [коростява, короставa, коростова] хвора.
ЧЕСОТОЧНЫЙ (лат. scabiosus, *-a, -um*) коростяний, коростявий, короставий, коростовий.
ЧЕСОТОЧНЫЙ БОЛЬНОЙ () коростій, коростівець, *-вця*, коростяний [коростявий, короставий, коростовий] хворий.
ЧЕСОТОЧНЫЙ КЛЕЩ (лат. Sarcoptes scabiei) коростяник, коростяний [коростявий, короставий, коростовий] кліщ.
ЧЕТВЕРОХОЛМИЕ (лат. corpora quadrigemina) чотиригір'я, чотиригорб'я. Чотиригорбикове тіло.
ЧЕТВЁРТЫЙ () четвертий.
ЧЕТВЕРТЬ () чверть, четвертина.
ЧЁТКИ (лат. rosarius, *-i, m*) вервиця, чотки, *-ток*.
ЧЁТКИЙ () виразний, чіткий.
ЧЕТЫРЁХГЛАВЫЙ (лат. quadriceps) чотириголовий.
ЧЕТЫРЁХУГОЛЬНИК (лат. tetragonum, *-i, n*) чотирикутник.
ЧЕТЫРЁХУГОЛЬНЫЙ () чотирикутний.
ЧЕЧЕВИЦА (лат. lens, *-entis, f* - сочевиця; сочка, лінза) 1./*бот.*/ сочевиця; 2./*фіз.*/ сочка.
ЧЕЧЕВИЦЕОБРАЗНЫЙ (лат. lenticularis, *-e*; lentiformis, *-e*) сочкуватий, сочкоподібний.
ЧЕШЕТСЯ () свербить.
ЧЕШУЙКА (лат. squama, *-ae, f*; lamella, *-ae, f*; scrutulum, *-i, n*) лусочка, віпса.
ЧЕШУЙЧАТЫЙ (лат. squamosus, *-a, -um*) лускатий, віпсуватий.
ЧЕШУЯ (лат. squama, *-ae, f*) луска.
ЧИРЕЙ (лат. furunculus, *-i, m*) чиряк.
ЧИСТОПЛОТНОСТЬ () охайність, *-ності*.
ЧИСТЫЙ (лат. purus, *-a, -um*) чистий.
ЧИХ () пчих, чих.
ЧИХАНИЕ; ЧИХАНЬЕ (лат. sternutatio, *-onis, f*) чхання, чихання, пчихання.
ЧИХАТЕЛЬНЫЙ () чхальний, чихальний, пчихальний.
ЧИХАТЬ () чхати, чихати, пчихати.
ЧИХАТЬСЯ () чхатись, чихатись, пчихатись.
ЧИХНУТЬ () чхнути, чихнути, пчихнути.
ЧЛЕН (лат. membrum, *-i, n*) член.
ЧЛЕН, ПОЛОВОЙ [МУЖСКОЙ ДЕТОРОДНЫЙ] (лат. penis, *-is, m*; phallus, *-i, m*; гр. phallos) прутень, *-тня*, статевий [чоловічий дітородний] член.
ЧЛЕНЕНИЕ () членування, розчленовування.
ЧЛЕНИК () членик.
ЧЛЕНИСТОНОГИЕ () членистоногі.
ЧЛЕНИСТОСТЬ () членистість, *-тості*.
ЧЛЕНИСТЫЙ () членистий, почленований.
ЧЛЕНИТЬ () членувати, розчленовувати.
ЧЛЕНИТЬСЯ () членуватись, розчленовуватись.
ЧЛЕННЫЙ () членний.
ЧЛЕНОВРЕДИТЕЛЬ () калічник.
ЧЛЕНОВРЕДИТЕЛЬНИЦА () калічниця.
ЧЛЕНОВРЕДИТЕЛЬСКИЙ ()1./*від «ЧЛЕНОВРЕДИТЕЛЬ»*/ калічницький; 2./*від «ЧЛЕНОВРЕДИТЕЛЬСТВО»*/ калічний.
ЧЛЕНОВРЕДИТЕЛЬСТВО () калічення, покалічення, скалічення /*членів*/.
ЧЛЕНОРАЗДЕЛЬНЫЙ (лат. articulatus, *-a, -um*) 1. членороздільний, членоподільний; 2. членоподільний, членороздільний, виразний, розбірливий, розбірний, зрозумілий.
ЧЛЕНОРАЗДЕЛЬНО () 1. членоподільно, членороздільно; 2. членоподільно, членороздільно, виразно, розбірливо, розбірно, зрозуміло.
ЧЛЕНОРАЗДЕЛЬНОСТЬ (лат. articulatio, *-onis, f*) 1. членоподільність, *-ності*, членороздільність, *-ності*; 2. членоподільність, *-ності*, членороздільність, *-ності*, виразність, *-ності*, розбірливість, *-вості*, розбірність, *-ності*, зрозумілість, *-лості*.
ЧЛЕНОРАЗДЕЛЬНОСТЬ РЕЧИ (лат. articulatio, *-onis, f*) виразність, (розбірливість, *-вості*, розбірність, *-ності*, зрозумілість, *-лості*) мови (мовлення).
ЧРЕВНЫЙ (лат. coeliacus, *-a, -um*; splanchnicus, *-a, -um*) черевний.
ЧРЕВОСЕЧЕНИЕ (лат. laparotomia, *-ae, f*) череворозтин.
ЧРЕЗВЫЧАЙНЫЙ (лат. extraordinarius, *-a, -um*) надзвичайний.
ЧРЕЗМЕРНОСТЬ () надмірність, *-ності*.
ЧРЕЗМЕРНЫЙ () надмірний.
ЧРЕСКОЖНЫЙ () черезшкірний.
ЧУВСТВЕННОСТЬ () почуттєвість, *-вості*, чуттєвість, *-вості*.
ЧУВСТВЕННЫЙ (лат. sensorius, *-a, -um*) почуттєвий, чуттєвий.
ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ (лат. sensibilitas, *-atis, f*; sensus, *-i, m*) чутливість, *-вості*, чулість, *-лості*, вразливість, *-вості*, відчутність, *-ності*.

ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ, ТАКТИЛЬНАЯ (лат. tactus, *-us, m*) дотиковідчутність, *-ності*, дотикочутливість, *-вості*, дотикова (тактильна) чутливість, *-вості*.
ЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ (лат. sensibilis, *-e*; sensitivus, *-a, -um*; sensorius, *-a, -um*) чутливий, чулий, почутливий, чуттєвий; 2. вразливий, вражливий; 3. відчутний; 4. дошкульний, шкулкий, шкулький.
ЧУВСТВА (лат. sensi /*pl.*/) 1. почуття; 2. чуття /*мн., Р. чуттів*/.
ЧУВСТВО (лат. sensus, *-us, m*) 1. почуття; 2. чуття; */БЕЗ ЧУВСТВ () непритомний. ЛИШИТЬСЯ ЧУВСТВ () знепритомніти, зомліти, умліти. ПРИВЕСТИ В ЧУВСТВО () очутити, опритомнити, привести (вернути) до притомності. ПРИЙТИ В ЧУВСТВО () очуняти, очунятись, очутіти, очутитись, отямитись, прийти до тями, опритомніти, вернутися (повернутися) до притомності/*.
ЧУВСТВО, МЫШЕЧНОЕ (лат. kinaesthesia, *-ae, f*) м'язочуття, м'язовідчуття, м'язове чуття (відчуття).
ЧУВСТВО ОСЯЗАНИЯ (лат. tactus, *-us, m*) дотиковідчутність, *-ності*, дотикочутливість, *-вості*, чуття (відчуття) дотику.
ЧУВСТВОВАНИЕ () 1. почування; 2. відчування.
ЧУВСТВОВАТЬ () 1. почувати; 2. відчувати.
ЧУВСТВУЮЩИЙ () відчуваючий, що відчуває.
ЧУЖДЫЙ () чужий, сторонній.
ЧУЖЕРОДНЫЙ (лат. heterogenes, *G. -is*) чужорідний, сторонній.
ЧУЖОЙ (лат. alienus, *-a, -um*) чужий.
ЧУМА (лат. pestis, *-is, f*, від pestilentia - зараза, пошесть, чума) чума.
ЧУТКИЙ () 1. чуйний; 2. чуткий, сторожкий.
ЧУТКОСТЬ () 1. чуйність, *-ності*; 2. чуткість, *-кості*, сторожкість, *-кості*.
ЧУТЬЁ () чуття.

абвгдеёжзийклмнопрстуфхцч

Ш ш

щъыьэюя

ШАБЕР (нім. Schaber) напилок, шабер; (рос. напильник).
ШАГ () крок, ступа.
ШАГАТЬ () крокувати, ступати.
ШАНКР, МЯГКИЙ; ШАНКРОИД (фр. chancre – виразка; лат. chancrum, *-i, n*; cancrum, *-i, n*; ulcus */-eris, n/* molle; chancroidum, *-i, n*: від фр. chancre – виразка + гр. eidos – вид, вигляд) м'якець, *-кця*, м'який [простий] шанк(е)р, шанкроїд; (пол., wzród miękki; словац. mäkký vred).
ШАНКР, ТВЁРДЫЙ [БИПОЛЯРНЫЙ]; СИФИЛОМА, ПЕРВИЧНАЯ; ЯЗВА, СИФИЛИТИЧЕСКАЯ (фр. chancre bipolaire; лат. ulcus */-eris, n/* durum) твердець, *-дця*, твердий шанк(е)р, пранцьовий твердець, пранцьовий первак.
ШАНКРОИД; ШАНКР, МЯГКИЙ (лат. chancroidum, *-i, n*: від фр. chancre – виразка + гр. ειδος eidos – вид, вигляд; chancrum, *-i, n*: від фр. chancre – виразка; cancrum, *-i, n*; ulcus */-eris, n/* molle) м'якець, -*кця*, м'який [простий] шанк(е)р, шанкроїд; (пол., wzród miękki).
ШАПКА (лат. galea, *-ae, f*; mitra, *-ae, f*) шапка.
ШАР (лат. globus, *-i, m*; sphaera, *-ae, f*) куля; (словац. gul'a).
ШАРИК (лат. globulus, *-i, m*) кулька.
ШАРНИР (фр. charni`ère) шарнір.
ШАРНИРНЫЙ СУРТАВ (лат. ginglymus, *-i, m*) шарнірний суглоб; (словац. kladkový shyb).
ШАРОВИДНЫЙ; ШАРООБРАЗНЫЙ (лат. globosus, *-a, -um*; glomeriformis, *-e*; sphaeroideus, *-a, -um*; spheroideus, *-a, -um*; sphaeroidalis, *-e*; spheroidalis, *-e*; sphaericus, *-a, -um*; sphericus, *-a, -um*) кулястий, кулюватий, кулеподібний; (словац. gul'atý, gul'ový).
ШАТАНИЕ () хитання.
ШАТАЮЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* хисткий, хитливий; 2.*/дієприкм./* що хитається.
ШАТКИЙ () хисткий, хитливий.
ШЕВЕЛЕНИЕ () ворушіння.
ШЕВЕЛИТЬ () ворушити.
ШЕЕЧНЫЙ (лат. cervicalis, *-e*) шийковий.
ШЕЙКА (лат. cervix, *-icis, f*; collum, *-i, n*) шийка.
ШЕЙНЫЙ (лат. cervicalis, *-e*; jugularis, *-e*) шийний, карковий.
ШЕЙНЫЙ ПОЗВОНОК, ПЕРВЫЙ (лат. atlas, *-antis, m*; atlantus, *-i, m*; Атлант – титан (велет), який за давньогрецькими переказами тримав небосхил) двигач, двигар, кобилка, ошийок, перший шийний хребець (хреб).
ШЕЙНЫЙ ПОЗВОНОК, ВТОРОЙ (лат. epistropheus, *-i, m*) вертун, зворотник, другий шийний хребець.
ШЕЙНЫЙ ПОЗВОНОК, СЕДЬМОЙ [ВЫСТУПАЮЩИЙ] (лат. vertebra prominens) картавина, сьомий шийний хребець, виступаючий хребець.
ШЁЛК () шовк; (словац. hodváb).
ШЕЛУХА (лат. putamen) лузга, лушпина, лушпиння.
ШЕЛУШАЩИЙСЯ () 1.*/прикм./* лущавий; 2.*/дієприкм./* що лущиться.
ШЕЛУШЕНИЕ (лат. desquamatio, *-onis, f*) лущення, злущування.
ШЕПЕЛЕВАТЫЙ () шепелюватий, трохи шепелявий.
ШЕПЕЛЕВАТО () шепелювато, трохи шепеляво.
ШЕПЕЛЕВАТОСТЬ () шепелюватість, *-тості*, легка шепелявість, *-вості*.
ШЕПЕЛЯВЫЙ () шепелявий.
ШЕПЕЛЯВЕНИЕ; ШЕПЕЛЯВЕНЬЕ (лат. lallatio, *-onis, f*) шепелявлення.
ШЕПЕЛЯВИТЬ () шепелявити, шепеляти, шекерявити.
ШЕПЕЛЯВО () шепеляво.
ШЕПЕЛЯВОСТЬ () шепелявість, *-вості*.
ШЕПЕЛЯТЬ () шепелявити, шепеляти, шекерявити.
ШЕПНУТЬ () шепнути.
ШЁПОТ () шепіт, пошепт, шепотіння, шепотання.
ШЁПОТНЫЙ () шепітний.
ШЁПОТНО () пошепки, шепітно.
ШЁПОТОМ () пошепки, пошептом.
ШЕПТАНИЕ () шептання, шепотання, шепотіння.

ШЕПТАТЬ () шептати, шепотати, шепотіти.
ШЕПТАТЬСЯ () шептатись, шепотатись, шепотітись.
ШЕПЧУЩИЙ (лат. mussitans, *-antis*) 1.*/прикм./* шепчучий, шепочучий, шептильний; 2.*/дієприкм./* що шепче, що шепоче, що шепотить.
ШЕРОХОВАТОСТЬ () шерхатість, *-тості*, шерехатість, *-тості*, шорсткість, *-кості*.
ШЕРОХОВАТЫЙ (лат. asperus, *-a, -um*) шерхатий, шерехатий, шорсткий.
ШЕРСТЯНОЙ () вовняний.
ШЕРСТЬ () вовна.
ШЕРШАВОСТЬ () шерехатість, *-тості*.
ШЕЯ (лат. cervix, *-icis, f*; collum, *-i, n*) шия, карк; (словац. krk).
ШИЗОГОНИЯ (лат. schizogonia, *-ae, f*: від гр. σχιζω schizo – розсікаю, розділяю + γονη gone – породження) (схі/ши)зогонія.
ШИЗОФРЕНИЯ (лат. schizophrenia, *-ae, f*: від гр. σχιζω schizo – розсікаю, розділяю + φρην phren – серце, душа, розум) (схі/ши)зофренія; (яп. seishin bunretsubyo).
ШИЛОВИДНЫЙ (лат. styloideus, *-a, -um*) шилуватий, шилоподібний, шиловидний; (словац. násadkovitý).
ШИНА (нім. Schiene; лат. ferula, *-ae, f*) шина; (словац. dlaha, dlažka; анг. splint).
ШИНИРОВАНИЕ (від нім. Schiene) шинування; (анг. splinting).
ШИННО-ГИЛЬЗОВЫЙ (від нім. Schiene) шинно-гільзовий; (словац. dlahovo-objimkový).
ШИННЫЙ (від нім. Schiene) шинний; (словац. dlahový).
ШИП (лат. spina, *-ae, f*) шпичак, колючка, шип.
ШИПУЧИЙ (лат. effervescens, *-entis*) шипучий.
ШИПЯЩИЙ (лат. effervescens, *-entis*; stridulosus, *-a, -um*) 1.*/прикм./* шиплячий, сичавий; 2.*/дієприкм./* що шипить.
ШИРИНА () ширина, широчина, широчінь; */В ШИРИНУ () завширшки, вширшки/*.
ШИРМА (нім. Schirm) заслона, перегородка, прикриття, ширма; (рос. перегородка, прикрытие).
ШИРМЕННЫЙ () заслоновий, ширмовий.
ШИРМОЧКА () заслоночка, ширмочка.
ШИРОКОБЁДРЫЙ () широкостегенний.
ШИРОКОВАТЫЙ () зашироκий.
ШИРОКОГРУДЫЙ () широкогрудий.
ШИРОКОЗАДЫЙ () огузкуватий.
ШИРОКОКОСТНЫЙ; ШИРОКОКОСТЫЙ () ширококостий, окостуватий.
ШИРОКОЛИЦЫЙ () широколиций, широковидий.
ШИРОКОЛОБЫЙ () широколобий, широкочолий, лобатий.
ШИРОКОНОСЫЙ () широконосий.
ШИРОКОРОТЫЙ () широкоротий.
ШИРОКОСКУЛЫЙ () вилицюватий.
ШИРОПЛЕЧИЙ () широкоплечий, плечистий.
ШИРОТА () широта, широчінь.
ШИРОЧАЙШИЙ () найширший, широчезний, широченний.
ШИРОЧЕННЫЙ () широчезний, широченний.
ШИТЫЙ () шитий.
ШИТЬ () шити.
ШИШКА () 1. гуля; 2. шишка.
ШИШКОВАТЫЙ (лат. tuberosus, *-a, -um*) шишкуватий.
ШИШКОВИДНЫЙ (лат. pinealis, *-e*) шишкуватий, шишкоподібний.
ШКАЛА (лат. scala, *-ae, f* – драбина) поділкування, шкала.
ШЛАНГ (нім. Schlange – змія) трубка, рукав, шланґ.
ШЛЕМ (лат. galea, *-ae, f*) шолом.
ШЛИФ (нім. Schliff: від schleifen – точити, шліфувати) тонкоспил, шліф. Тонкий відшліфований спил для дослідження під мікроскопом.
ШЛИФОВАНИЕ (від schleifen – точити, шліфувати) вигладжування, витончування, викінчування, шліфування.
ШЛИФОВКА (від schleifen – точити, шліфувати) вигладжування, витончування, викінчування, шліфування.
ШОВ (лат. raphe; sutura, *-ae, f*) шво, шов.
ШОК (фр. choc – удар, поштовх; анг. shock) удар, штовх, зворух, взрух, вструс, потряс, потрясіння, шок; (рос. удар, потрясение).
ШОКОВЫЙ (від фр. choc – удар, поштовх; анг. shock) ударовий, штовховий, зворуховий, взруховий, вструсовий, потрясовий, потрясіннєвий, шоковий.
ШПАТЕЛЬ (нім. Spatel – лопатка; лат. spatula, *-ae, f* – лопаточка; гр. σπαθη spathe – широкий клинок) лопатка, шпатель.
ШПЕРРУНГ; БАРРАЖ; СИМПТОМ ОСТАНОВКИ МЫСЛЕЙ (нім. Sperrung – загорожа, зупинка) думкоспин, думкообрив, шперунґ.

ШПОРА (нім. Sporn; лат. calcar) острога, шпора.

ШПРИЦ (нім. Spritze: від spritzen – бризкати; лат. injector, *-oris, m*; enchyta, *-ae, f*) впорсник, впорскувач, порскавка, штрикалка, шприць, шприц; (анґ. syringe; словац. striekačka; яп. chushaki).

ШПРИЦ-ТЮБИК; СИРЕТТА (нім. Spritze-tube) штрикалочка, порскавочка, шприць-тюбік, шприц-тюбик, сиретта.

ШРАМ (лат. cicatrix, *-icis, f*) пруг, близна, шрам.

ШТАММ (нім. Stamm – рід, плем'я) штам.

ШТАНЦМАРКА (нім. stanzen – карбувати + Marke – мітка, тавро) дулослід, дуловідбиток, штанцмарка.

ШТАТИВ (нім. Stativ: від лат. stativus – стоячий, нерухомий) стояк, підставка, штатив; (рос. стойка, подставка; словац. stojan; анґ. support, foot, rest, clamp stand, tripod).

ШТИФТ () кілок, кілочок, штифт; (рос. кол, колышек; словац. kolík)

ШУМ (лат. murmur; rumor, *-oris, m*; sonitus, *-i, m*; susurrus, *-i, m*) шум.

ШУНТ (анґ. shunt – відвід, відгалуження, перемкнення, перемикання, переключення; лат. anastomosis, *-is, f*) скид, відвід, *-воду*, співустя, шунт; (рос. сброс, отвод, соустье).

ШУНТИРОВАНИЕ (від анґ. shunt – відводити) скидання, відведення, шунтування; (рос. сбрасывание, отведение).

ШУНТИРОВАТЬ (від анґ. shunt – відводити) */докон./* скинути, відвести; */недок./* скидати, відвести, шунтувати; (рос. сбросить, отвести; сбрасывать, отводить).

абвгдеёжзийклмнопрстуфхцчш

Щ щ

ъыьэюя

ЩАВЕЛЕВОКИСЛЫЙ () щавлевокислий.
ЩАВЕЛЕВОУКСУСНЫЙ () щавлевооцтовий.
ЩАВЕЛЕВЯНТАРНЫЙ () щавлевобурштиновий.
ЩАВЕЛЕВЫЙ () щавлевий.
ЩАВЕЛЬ () щавель, *-влю*, щавій, *-вію*, щава, квасок, *-ску*.
ЩАВЕЛЬНЫЙ () щавлевий, щавельний.
ЩАДЯЩИЙ () 1./*прикм.*/ щадний, щадливий; 2./*дієприкм.*/ що щадить.
ЩЕКА (лат. bucca, *-ae, f*) щока.
ЩЕКОТАТЬ () лоскотати.
ЩЕКОТКА () лоскіт.
ЩЕЛЕВИДНЫЙ () щілинуватий, щілиноподібний.
ЩЕЛЕВОЙ () щілинний.
ЩЁЛКАТЬ () клацати.
ЩЁЛОК () луг, луговина; (словац. lúh).
ЩЕЛОЧЕНИЕ () луження, зоління.
ЩЕЛОЧНОЙ (лат. alcalinus, *-a, -um*) лужний, луговий, луговинний, луговиновий.
ЩЁЛОЧНОСТЬ () лужність, *-ності*, луговинність, *-ності*.
ЩЁЛОЧНЫЙ (лат. alcalinus, *-a, -um*) лужний, луговий, луговинний, луговиновий.
ЩЁЛОЧЬ () луг, луговина; (словац. lúh).
ЩЕЛЬ (лат. fissura, *-ae, f*; rima, *-ae, f*; crena, *-ae, f*; hiatus, *-i, m*; interstitium, *-ii, n*) щілина.
ЩЕЛЬ, ГОЛОСОВАЯ (лат. glottis, *-idis, f*: від glotta = glossa - язик; rima (rhima) glottidis; rima (rhima) vocalis) голосниця, голосова щілина.
ЩЕМИТЬ () скніти, щемити.
ЩЕПОТКА () пучка, дрібка.
ЩЁТКА () щітка.
ЩЁЧНЫЙ (лат. buccalis, *-e*) щічний.
ЩИКОЛОТКА, ЛОДЫЖКА () кісточка, чиколоток, щиколоток, щиколотка, щиколодка.
ЩИПОК () щипка, щипок.
ЩИПЦЫ (лат. forceps, *-cipis, mf*) щемки, щипці, *-ців*.
ЩИТОВИДКА (лат. glandula thyreoidea) щитуватка, щитоподібка, щитовидка. Борлакова [щитувата, щитоподібна, щитовидна] залоза; /*див. тж* ***ЩИТОВИДНАЯ ЖЕЛЕЗА***/.
ЩИТОВИДНАЯ ЖЕЛЕЗА (лат. glandula thyreoidea) щитуватка, щитоподібка, щитовидка, борлакова [щитувата, щитоподібна, щитовидна] залоза; /*див. тж* ***ЩИТОВИДКА***/.
ЩИТОВИДНЫЙ (лат. thyreoideus, *-a, -um*) щитуватий, щитоподібний, щитовидний.
ЩИТОК (лат. scutulum, *-i, n*) щиток.
ЩУП () мац, мацальник.
ЩУПАНЬЕ (лат. palpatio, *-onis, f*) мацання, щупання.

ЭВ- (лат. eu-: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно) ев-; /див. *тж* ЭЙ-, ЭУ-/.
ЭВАКУАЦИЯ (лат. evacuatio, *-onis, f*: від evacuo – спорожняю) 1. видалення; 2. вивезення, евакуація
ЭВЕНТРАЦИЯ (лат. eventratio, *-onis, f*; evisceratio, *-onis, f*; exvisceratio, *-onis, f*) винутрення, зненутрення, нутрощевидалення, евентрація. Видалення нутрощів.
ЭВИДЕНТНЫЙ (лат. evidens, *-entis*) ясний, явний, наочний, евідентний; (рос. наглядный).
ЭВИСЦЕРАЦИЯ (лат. evisceratio, *-onis, f*; exvisceratio, *-onis, f*; eventratio, *-onis, f*) винутрення, зненутрення, нутрощевидалення, евісцерація. Видалення нутрощів; (пол. wypatroszenie).
ЭВОЛЮЦИОНИРОВАНИЕ () розвиття, розвивання, еволюціонування; (рос. развивание).
ЭВОЛЮЦИОНИРОВАТЬ () розвиватись, еволюціонувати; (рос. развиваться).
ЭВОЛЮЦИОНИРУЕМЫЙ () що розвивається, що еволюціонує; (рос. развивающийся).
ЭВОЛЮЦИОНИРУЮЩИЙ () що розвивається, що еволюціонує; (рос. развивающийся).
ЭВОЛЮЦИОННЫЙ () розвитковий, еволюційний.
ЭВОЛЮЦИЯ () розвій, *-вою*, розвиток, еволюція; (рос. развитие; словац., vývoj).
ЭВРИТМИЯ (лат. eurhythmia, *-ae, f*: від гр. ευ eu – добре) рівнобиття, рівнобій, рівнобійність, *-ності*, евритмія. Пульс (гоп'як, живець, живчик, бійник) нормальний (звичайний, звичневий), ритмічний (рівномірний, рівнобійний).
ЭВТАНАЗИЯ (лат. eutanasia, *-ae, f*: від гр. ευ eu – добре) евтаназія.
ЭГОФОНИЯ (лат. aegophonia, *-ae, f*) еґофонія.
ЭДЕМА (лат. oedema, *-atis, n /pl. -ata/*) наплив, набряк, набрезк, водопухленина, едема.
ЭДЕМАТОЗНЫЙ (лат. oedematosus, *-a, -um*) 1. набряклий, набрезклий, спухлий; 2. напливний, напливовий, набряковий, набрезковий, водопухлениновий, едематозний; (рос. опухший).
ЭДЕОМАНИЯ (лат. aedoeomania, *-ae, f*; aidoiomania, *-ae, f*: від гр. αιδοιον aidoia – статеві орґани (знарядки, члени) + - mania, *-ae, f* – -потяг, -навіж, -навіженство, -манія) едеоманія. Надмірний статевий потяг у чоловіків, хвороблива хтивість.
ЭЗОФАГЕАЛЬНЫЙ (лат. oesophageus, *-a, -um*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравохідний, стравоходовий, їжничий, їжниковий, езофаґеальний.
ЭЗОФАГИТ (лат. oesophagitis, *-tidis, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід + -itis, *-tidis, f* – запалення) стравоходиця, стравохідниця, стравоходовиця, стравоходозапал, стравоходозапалення, їжниковиця, їжникозапал, їжникозапалення, езофаґіт. Запалення стравоходу [їжника].
ЭЗОФАГО- (лат. oesophago-: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходо-, їжнико-, езофаго-.
ЭЗОФАГОДИНИЯ (лат. oesophagodynia, *-ae, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходобіль, *-болю*, стравоходоболість, *-лості*, стравоходоболісність, *-ності*, їжникобіль, *-болю*, їжникоболість, *-лості*, їжникоболісність, *-ності*, езофаґодинія.
ЭЗОФАГОПЛАСТИКА (лат. oesophagoplastica, *-ae, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходоштукування, стравоходоштукарство, їжникоштукування, їжникоштукарство, езофагопластика.
ЭЗОФАГОСКОП (лат. oesophagoscopium, *-ii, n*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) стравоходогляд, їжникогляд, стравоходооглядник, їжникооглядник, езофаґоскоп.
ЭЗОФАГОСКОПИСТ (лат. oesophagoscopistus, *-i, m*; oesophagoscopista, *-ae, m*; oesophagoscopicus, *-i, m*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) стравоходооглядач, стравоходооглядувач, стравоходооглядовець, *-вця*, стравоходооглядальник, стравоходооглядувальник, їжникооглядач, езофаґоскопіст.
ЭЗОФАГОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. oesophagoscopicus, *-a, -um*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) стравоходооглядний, стравоходооглядовий, стравоходооглядальний, стравоходорозглядальний, їжникооглядний, езофагоскопічний.
ЭЗОФАГОСКОПИЯ (лат. oesophagoscopia, *-ae, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) стравоходоогляд, стравоходооглядання, стравоходооглядування, їжникоогляд, їжникооглядання, їжникооглядування, езофаґоскопія.
ЭЗОФАГОСПАЗМ (лат. oesophagospasmus, *-i, m*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходостиск, стравоходостиснення, їжникоскорч, їжникоскорчення, езофаґоспазм.

ЭЗОФАГОСТЕНОЗ (лат. oesophagostenosis, *-is, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходозвуз, стравоходозвуження, їжникозвуз, їжникозвуження, езофаґостеноз. Звуження стравоходу.

ЭЗОФАГЭКТАЗИЯ (лат. oesophagectasia, *-ae, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходорозшир, стравоходорозширення, стравоходорозширювання, їжникорозшир, їжникорозширення, їжникорозширювання, езофаґектазія.

ЭЗОФАГЭКТОМИЯ (лат. oesophagectomia, *-ae, f*: від гр. οισοφαγος oisophagos – стравохід) стравоходовитин, стравоходовитинання, стравоходовитнення, їжниковитин, їжниковитинання, їжниковитнення, езофаґектомія.

ЭЙ- (лат. eu-: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно) ев/й-; */див. тж ЭВ-, ЭУ-/.*

ЭЙПНЕЯ (лат. eupnoea, *-ae, f*; eupnoë, *-es, f*: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно + гр. -pnoia: від гр. πνοη pnoe – дуття, подув, повів, повівання, подмух, подих: від гр. πνεω pneo – дути, дихати) правильнодих, правильнодихання, правильнодишшя, правильнодишність, *-ності*, правильнодиханність, *-ності*, правильнодихальність, *-ності*, дихоправильність, *-ності*, ей/впнея. Правильне дихання; */див. тж ЭЙПНОЭ/.*

ЭЙПНОЭ (лат. eupnoë, *-es, f*; eupnoea, *-ae, f*: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно + гр. -pnoia: від гр. πνοη pnoe – дуття, подув, повів, повівання, подмух, подих: від гр. πνεω pneo – дути, дихати) правильнодих, правильнодихання, правильнодишшя, правильнодишність, *-ності*, правильнодиханність, *-ності*, правильнодихальність, *-ності*, дихоправильність, *-ності*, ев/йпное */с./.* Нормальне (правильне) дихання; (рос. правильное дыхание, лёгкое дыхание, спокойное равномерное дыхание; пол. prawidłowe oddychanie); */див. тж ЭЙПНЕЯ/.*

ЭЙФОРИКОМАНИЯ (лат. euphoricomania, *-ae, f*; narcomania, *-ae, f*) ев/йфорикоманія.

ЭЙФОРИЯ (лат. euphoria, *-ae, f*: від гр. ευ eu – добре + φορεω phoreo – переношу) піднесення, піднесеність, *-ності*, раддя, радісність, *-ності*, радійність, *-ності*, радійство, радонастрій, безтурбоття, безтурботність, *-ності*, ев/йфорія.

ЭК- (лат. ec-: від гр. εκ- ek- – з, із) ви-, від-, з-, ек-; (рос. вы-, у-, из-, ис-, вне-).

ЭКВИВАЛЕНТ (від лат. aequivalens, *-entis* – рівноцінний) рівновартник, рівноцінник, рівнозначник, еквівалент.

ЭКВИВАЛЕНТНЫЙ (лат. aequivalens, *-entis* – рівноцінний) рівновартний, рівноцінний, рівнозначний, рівносильний, рівновеликий, еквівалентний.

ЭКГ */ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАММА/* (лат. ECG; electrocardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) ЕКҐ */електрокардіограма, зарядосерцезапис/.* Реєстр [запис] біопотенціалів [живозарядів] серця; (яп. shindenzu).

ЭКГ */ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФИЯ/* (лат. ECG; electrocardiographia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) ЕКҐ */електрокардіографія, зарядосерцепис, зарядосерцезаписування/.* Реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] серця.

ЭКЗ- (лат. ex-; exo-: від гр. εξω exo – зовні, поза; ecto-; ekto-: від гр. εκτος ektos – зовні, поза) зовні-, зовно-, зовнішньо-, поза-, екз-; (рос. вне-, внешне-).

ЭКЗАЛЬТАЦИЯ (лат. exaltatio, *-onis, f*: від exaltus, *-a, -um* – надвисокий, дуже високий) надзбудження, екзальтація.

ЭКЗАМЕН (лат. examen – зважування, досліджування, випробування) іспит, екзамен.

ЭКЗАМЕНАЦИОННЫЙ (лат. examenationis, *-e*) іспитовий, іспитувальний, екзаменаційний.

ЭКЗАМЕНАЦИЯ (лат. examenatio, *-onis, f*) */докон./* іспитування; */недок./* іспитовування, екзаменація.

ЭКЗАМЕНИРОВАНИЕ (лат. examenatio, *-onis, f*) */недок./* іспитовування, екзаменування.

ЭКЗАМЕНИРОВАТЬ (лат. examenare) */недок./* іспит(ов)увати, екзаменувати.

ЭКЗАМЕНИРУЕМЫЙ () іспитовуваний, екзаменовуваний. Той, що екзаменується [іспитується].

ЭКЗАМЕНИРУЮЩИЙ () 1.*/прикм./* іспит(ов)увальний, іспит(ов)уючий, екзамен(ов)увальний, екзамен(ов)уючий. Той, що екзамен(ов)ує [іспит(ов)ує].

ЭКЗАНТЕМА (лат. exanthema, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εξανθημα exanthema: від гр. εξανθεω exantheo – квітну; efflorescentia, *-ae, f*) висип, висипка, висипання, осипка, шкіровисип, шкіровисипка, плямистовисип, плямистовисипка, плямистовисипання, екзантема. Шкірний висип (висипка); (рос. высыпь, высыпание, высыпания).

ЭКЗАНТЕМНЫЙ (лат. exanthematicus, *-a, -um*) висипний, шкіровисипний, шкіровисипковий, плямистий, плямковий, плямистовисипний, екзантемний.

ЭКЗАРТИКУЛИРОВАНИЕ (лат. exarticulatio, *-onis, f*) */недок./* вилущування, вичленовування, висуглоблювання, суглобовитинання, суглобовитнення, екзартикулювання.

ЭКЗАРТИКУЛИРОВАТЬ (лат. exarticulare) вилущувати, вичленовувати, суглобовитинати; суглобовитнути, екзартикулювати.

ЭКЗАРТИКУЛЯЦИЯ (лат. exarticulatio, *-onis, f*) вилущення, вичленування, висуглоблення, відсуглобоутин, суглобовитин; */недок./* вилущування, вичленовування, висуглоблювання, суглобовитинання, суглобовитнення, екзартикуляція; (рос. вычленение).

ЭКЗАЦЕРБАЦИЯ (лат. exacerbatio, *-onis, f*) загострення, погіршення, екзацербація.

ЭКЗЕМА (лат. eczema, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εκζημα ekzema – висип) осипка, вогник, рофія, екзема; (чеч. хьаьтт).

ЭКЗЕМПЛЯР (лат. exemplar – зразок, приклад) примірник, екземпляр.

ЭКЗЕНТЕРАЦИЯ (лат. exenteratio, *-onis, f*) екзентерація.

ЭКЗИСТЕНЦИЯ (лат. existentia, *-ae, f*) існування, екзистенція; (рос. существование).

ЭКЗИТУС (лат. exitus, *-i, m*) кінець, *-нця*, закінчення; вихід, *-ходу*; екзитус.

ЭКЗО- (лат. exo-; ex-: від гр. εξω exo – зовні, поза; ecto-; ekto-: від гр. εκτος ektos – зовні, поза) зовні-, зовно-, зовнішньо-, поза-, екзо-; (рос. вне-, внешне-).

ЭКЗОГЕННЫЙ (лат. exogenes, *G. -is*; exogenus, *-a, -um*; exogenicus, *-a, -um*: від гр. εξω exo – зовні, поза + -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити) зовніпричинний, зовнопричинний, зовнішньопричинний, зовніпохідний, зовнопохідний, зовнішньопохідний, зовнішньотворчий, зовнішньотвірний, екзогенний.

ЭКЗОДЕРМА (лат. exoderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка; ectoderma, *-atis, n /pl. -ata/ LNE*; ektoderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εκτος ektos – зовні, поза) зовнолисток, зовнопаросток, зовнозародок, зовнозародень, *-дня*, екзодерма. Верхній [зовнішній] зародковий листок тришарового зародка.

ЭКЗОКРИННЫЙ (лат. exocrinicus, *-a, -um*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. κρινω krino– відділяю, виділяю: від гр. κρινειν krinein– відділити; eccrinicus, *-a, -um*; diacrinicus, *-a, -um*) зовнівидільний, зовновидільний, зовнішньовидільний, зовнішньосекреторний, протоковидільний, екзокринний; (рос. внешнесекреторный).

ЭКЗОРБИТИЗМ (лат. exorbitismus, *-i, m*: від гр. εξω exo – зовні, поза; exophthalmus, *-i, m*; exophthalmia, *-ae, f*) вирлоокість, *-кості*, виряченість, *-ності*, вирячкуватість, *-тості*, витрішкуватість, *-тості*, */розм./* банькатість. *-тості*, екзорбітизм; (рос. пучеглазие; пол. wytrzeszcz).

ЭКЗОСТОЗ (лат. exostosis, *-is, f*: від гр. εξω exo – зовні, поза) екзостоз.

ЭКЗОТОКСИН (лат. exotoxinum, *-i, n*; exotoxicon, *-i, n*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) зовні(шньо)отруя, зовні(шньо)отрута, позаотруя, позаотрута, виходоотруя, виходоотрута, екзотоксин.

ЭКЗОТРОФ (лат. exotrophum, *-i, n*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) зовні(шньо)живлець, *-леця*, зовні(шньо)живленець, *-нця*, екзотроф. Паразит [чужоїд, ґалапас], який живе зовні орґанізму [тіла] живителя [господаря, хазяїна].

ЭКЗОТРОФНЫЙ (лат. exotrophus, *-a, -um*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) зовні(шньо)живлецевий, зовні(шньо)живленцевий, екзотрофний. Такий, що стосується паразита [чужоїда, ґалапаса], який живе зовні орґанізму [тіла] живителя [господаря, хазяїна].

ЭКЗОФТАЛЬМ (лат. exophthalmus, *-i, m*; exophthalmia, *-ae, f*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. οφθαλμος ophthalmos – око; exorbitismus, *-i, m*) вирлоокість, *-кості*, виряченість, *-ності*, вирячкуватість, *-тості*, витрішкуватість, *-тості*, */розм./* банькатість, *-тості*, екзофтальм; (рос. пучеглазие; пол. wytrzeszcz).

ЭКЗОФТАЛЬМИЧЕСКИЙ (лат. exophthalmicus, *-a, -um*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. οφθαλμος ophthalmos – око) вирлоокий, вирячений, вирячкуватий, витрішкуватий, */розм./* банькатий, екзофтальмічний; (рос. пучеглазый).

ЭКЗОФТАЛЬМИЯ (лат. exophthalmia, *-ae, f*; exophthalmus, *-i, m*: від гр. εξω exo – зовні, поза + гр. οφθαλμος ophthalmos – око; exorbitismus, *-i, m*) вирлоокість, *-кості*, виряченість, *-ності*, вирячкуватість, *-тості*, витрішкуватість, *-тості*, */розм./* банькатість, *-тості*, екзофтальмія; (рос. пучеглазие; пол. wytrzeszcz).

ЭКЗУЛЬЦЕРАЦИЯ (лат. exulceratio, *-onis, f*: від гр. εξω exo – зовні, поза + лат. ulcus, *-eris, n* – виразка) роз'ятрення, роз'ятреність, *-ності*, виразкування, виразкоутворення, виразковість, *-вості*, виразкуватість, *-тості*, виразчастість, *-тості*, обораненість, *-ності*, екзульцерація; (рос. язвообразование; изъязвление).

ЭКЗУЛЬЦЕРИРОВАННЫЙ (лат. exulceratus, *-a, -um*: від гр. εξω exo – зовні, поза + лат. ulcus, *-eris, n* – виразка) з'ятрений, виразковий, виразкуватий, виразчастісний, повиразкований, оборанений, екзульцерований.

ЭКЛАМПСИЗМ (лат. eclampsismus, *-i, m*: від гр. εκλαμψις eklampsis – блиск: від гр. εκλαμπω eklampo – спалахую; praeeclampsia, *-ae, f*) передитинець, *-нця*, еклампсизм. Преекламсія, переддитинецький (преекламптичний) стан.

ЭКЛАМПСИЯ (лат. eclampsia, *-ae, f*: від гр. εκλαμψις eklampsis – блиск: від гр. εκλαμπω eklampo – спалахую) дитинець, *-нця*, родимець, *-мця*, родимчик, еклампсія; (рос. родимчик, родимец).

ЭКЛАМПТИЧЕСКИЕ СУДОРОГИ (лат. eclampia, *-ae, f*: від гр. εκλαμψις eklampsis – блиск: від гр. εκλαμπω eklampo – спалахую) дитинецькі (еклямптичні) судоми.

ЭКЛАМПТИЧЕСКИЙ (лат. eclampticus, *-a, -um*: від гр. εκλαμψις eklampsis – блиск: від гр. εκλαμπω eklampo – спалахую) дитинецький, еклямптичний.

ЭКЛАМПТИЧЕСКОЕ СОСТОЯНИЕ (лат. eclampsia, *-ae, f*: від гр. εκλαμψις eklampsis – блиск: від гр. εκλαμπω eklampo – спалахую) дитинецький (еклamптичний) стан.

ЭКОЛОГ (лат. ecologus, *-i, m*: від гр. гр. οικος oikos – оселя, середовище + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) довкілівник, довкілезнавець, *-вця*; природоохоронник, еколоґ; /*жін.*/ довкілівниця, довкілезнавиця, еколоґиня.

ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. ecologicus, *-a, -um*: від гр. гр. οικος oikos – оселя, середовище + λογος logos – слово, вчення, наука, знання) довкілівничий, довкілезнавчий, довкілезнавський, довкілезнавецький; природоохоронний, еколоґічний; (рос. природоохранный, природоохранительный).

ЭКОЛОГИЯ (лат. ecologia, *-ae, f*: від гр. οικος oikos – оселя, середовище + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) 1. довкілівництво, довкілезнавство, еколоґія. Розділ біології, що вивчає взаємовідношення живих істот між собою та з навколишнім середовищем; 2. довкілля, навколишнє середовище; 3. природоохоронництво, екологія; (рос. 2. окружающая среда).

ЭКРАН (фр. ecran – заслін, заслона, ширма) заслін, *-лону*, заслона, захист, екран; (рос. защита).

ЭКС- (лат. ex- – з, від) колишньо-, зне-, екс-. Частина складних слів, що означає "колишній".

ЭКС... (лат. ex- – з, від) ви-, зне-, обез-, екс... Префікс [прирісток], що означає вихід, виділення, витягнення назовні, відокремлення, рух догори, позбавлення, звільнення, завершення, зміну якості. завершення; (рос. обез-).

ЭКСВИСЦЕРАЦИЯ (лат. exvisceratio, *-onis, f*; evisceratio, *-onis, f*; eventratio, *-onis, f*) винутрення, зненутрення, нутрощевидалення, зненутрення, евсвісцерація. Видалення нутрощів.

ЭКСГИБИЦИОНИЗМ (лат. exhibitionismus, *-i, m*; denudatio, *-onis, f*) оголення, оголювання, тілооголювання, тілопоказування, ексгібіціонізм; (рос. обнажение).

ЭКСГУМАЦИЯ (лат. exhumatio, *-onis, f*: від лат. ex- – з + humus, *-i, m* – земля, грунт) труповикоп, труповикопування, ексгумація.

ЭКСИКОЗ (лат. exsiccosis, *-is, f*) висушення, висушування, зневоднення, обезводнення, зневоднювання, збезводнювання, обезводнювання, тілозневоднення, ексикоз. Зневоднення орґанізму (тіла); (рос. обезвоживание).

ЭКСКАВАТОР (лат. excavator, *-oris, m*: від excavo – видовбую) видовбувач, заглиблювач, поглиблювач, екскаватор.

ЭКСКАВАЦИЯ (лат. excavatio, *-onis, f* – видовбування) 1. заглибина, западина, у/впука, у/впуклина, у/впуклість, *-лості*, у/вгин, у/вгнутість, *-тості*, увігненість, *-ності*; 2. /*докон.*/ заглиблення, поглиблення; /*недок.*/ заглиблювання, поглиблювання, екскавація; (рос. углубление).

ЭКСКОРИАЦИЯ (лат. excoriatio, *-onis, f*: від excorio – здираю шкіру) садно, подряпина, дряпка, відшкурочення, екскоріація; (рос. ссадина, царапина).

ЭКСКОХЛЕАЦИЯ (лат. excochleatio, *-onis, f*) вишкрібання, вискромадження, вискромаджування, екскохлеація.

ЭКСКРЕМЕНТЫ (лат. excrementa, *-orum, n /pl./*: від excrementum – відхід, виділення; faeces, *-ium, f /pl./*; sedes, *-is, f*) вимети, випорожнення, выдпадки, кал, екскременти; (рос. испражнения).

ЭКСКРЕТ (лат. excretum, *-i, n*: від excretum – виділене: від excretus, *-a, -um* – виділений) виділень, *-льня*, виділок, *-лка*, виділення, екскрет; (рос. выделение, выделения, отделяемое).

ЭКСКРЕТОРНЫЙ (лат. excretorius, *-a, -um*) видільний, видільневий, виділковий, вивідний, протоковидільний, екскреторний.

ЭКСКРЕЦИЯ (лат. excretio, *-onis, f*: від excerno – виділяю) виділення, екскреція; (словац., vylučovanie).

ЭКСПАНСИВНЫЙ (лат. expansivus, *-a, -um*) невтримний, нестримний, експансивний; (рос. безудержный).

ЭКСПЕКТАТИВНАЯ ТЕРАПИЯ (лат. therapia expectativa [exspectativa]; therapia symptomatica) вичікувальне лікування, експектативна терапія; (рос. выжидательное лечение).

ЭКСПЕКТАТИВНЫЙ (лат. expectativus, *-a, -um*; exspectativus, *-a, -um*) вичікувальний, експектативний; (рос. выжидательный; латис., nogaidošs; пол. wyczekujący; нім., abwartend).

ЭКСПЕКТАЦИЯ (лат. expectatio, *-onis, f*; exspectatio, *-onis, f*: від ex-spectare – чекати, очікувати) вичікування, спостереження, спостерігання, стеження; нагляд, пильнування, експектація; (рос. выжидание, наблюдение; нім., Abwarten).

ЭКСПЕКТОРАЦИЯ (лат. expectoratio, *-onis, f*) викашлювання; відкашлювання, відхаркування, експекторація; (рос. откашливание, отхаркивание).

ЭКСПЕРИМЕНТ (лат. experimentum, *-i, n*: від experior – випробовую) дослід, експеримент; (рос. опыт).

ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНЫЙ (лат. experimentalis, *-e*) дослідний, експериментальний; (рос. опытный, исследовательный).

ЭКСПЕРИМЕНТАТОР (лат. experimentator, *-oris, m*) дослідник, експериментатор; (рос. исследователь).

ЭКСПЕРИМЕНТАТОРСКИЙ (лат. experimentatorius, *-a, -um*) дослідницький, експериментаторський; (рос. исследовательский).

ЭКСПЕРТ (лат. expertus, *-i, m*: від expertus, *-a, -um* – досвідчений) знавець, *-вця*, експерт. Спеціаліст (фахівець, знавець) у якій-небуть галузі; (рос. знаток; словац. znalec).

ЭКСПЕРТИЗА (фр. expertise: від лат. expertus, *-a, -um* – досвідчений) вислід, вислідження, експертиза.

ЭКСПИРАТОРНЫЙ (лат. expiratorius, *-a, -um*) видишний, видиховий, видихальний, експіраторний; (рос. выдыхательный).

ЭКСПИРАЦИЯ (лат. expiratio, *-onis, f* – видихання, випаровування: від expirare – видихати) видих, видихання, експірація; (рос. выдых, выдыхание).

ЭКСПЛАНТАТ (лат. explantatum, *-i, n*: від explanto – викорінюю) тканиновироста, експлантат. Культура [плека] клітин, тканин або органів вирощених поза організмом [тілом].

ЭКСПЛАНТАЦИЯ (лат. explantatio, *-onis, f* – викорінення: від explanto – викорінюю) тканиновирощування, експлантація. Культивування [плекання] клітин, тканин або органів вирощених поза організмом [тілом].

ЭКСПЛОРАЦИЯ (лат. exploratio, *-onis, f*) */докон./* розгляд, дослідження; */недок./* розглядання, досліджування, експлорація.

ЭКСПРЕСС-АНАЛИЗ (від лат. expressus – виразний, випуклий) експрес-аналіз.

ЭКСПРЕССИЯ (лат. expressio, *-onis, f*: від exprimo – чітко вимовляю, зображую) вираз, вираження, виражання, виразність, *-ності*, витиск, витискання, витискування, притиск, експресія; (рос. выражение, выразительность).

ЭКСПУЛЬСИЯ (лат. expulsio, *-onis, f*) виштовхування, вигнання, зганяння, експульсія.

ЭКССУДАТ (лат. exsudatum, *-i, n*: від exsudare – потіти, пітніти: від exsudo – потію) випіт, пропіт, просік, просок, ексудат; (рос. выпот).

ЭКССУДАТИВНЫЙ (лат. exsudativus, *-a, -um*) випітний, пропітний, просочний, просочливий, ексудативний; (рос. выпотной).

ЭКССУДАЦИЯ (лат. exsudatio, *-onis, f* – потіння: від exsudare – потіти, пітніти) випітнення, випотівання, пропітнення, пропотівання, просочення, просочування, випрівання, ексудація; (рос. пропотевание).

ЭКСТАЗ (лат. extasis, *-is, f*: від гр. εκστασις extasis – нестяма, несамовитість) надзахват, надзахоп, екстаз. Найвищий ступінь захоплення; (рос. восторг, восхищение, исступление).

ЭКСТЕНЗИЯ (лат. extensio, *-onis, f*) випрост, випростування, випрямлення, розгинання, екстензія; (рос. разгибание).

ЭКСТЕНЗОР (лат. extensor, *-oris, m*: від extendo – розтягую) випростач, випростувач, випрямляч, розгинач, екстензор; (рос. выпрямитель, разгибатель; пол. prostownik).

ЭКСТЕРИОРИЗАЦИЯ (лат. exteriorisatio, *-onis, f*) екстеріоризація.

ЭКСТЕРО- (лат. extero-: від exter – зовнішній) зовнішньо-, екстеро-; (рос. внешне-).

ЭКСТЕРОРЕЦЕПТОР (лат. exteroreceptor, *-oris, m*; exteroceptor, *-oris, m*: від exter – зовнішній) зовнішньосприймач, екстерорецептор.

ЭКСТЕРОРЕЦЕПЦИЯ (лат. exteroreceptio, *-onis, f*; exteroceptio, *-onis, f*: від exter – зовнішній + receptum, *-i, n* – прийняте, сприйняте) */докон./* зовнішньосприйняття; */недок./* зовнішньосприймання, екстерорецепція.

ЭКСТЕРОЦЕПТОР (лат. exteroceptor, *-oris, m*; exteroreceptor, *-oris, m*: від exter – зовнішній) зовнішньосприймач, екстероцептор.

ЭКСТЕРОЦЕПЦИЯ (лат. exteroceptio, *-onis, f*; exteroreceptio, *-onis, f*: від exter – зовнішній + receptum, *-i, n* – прийняте, сприйняте) */докон./* зовнішньосприйняття; */недок./* зовнішньосприймання, екстероцепція.

ЭКСТИРПАЦИЯ (лат. extirpatio, *-onis, f*; exstirpatio, *-onis, f* – викорінення, знищення: від ex-stirpare, *pp. exstirpatus* – викорінювати) видалення, вилучення, вилущення, вилущування, викорінення, екстирпація; (рос. удаление, искоренение; пол. usunięcie, wyłuszczenie, wyrwanie).

ЭКСТИРПАЦИЯ ПОЧКИ (лат. nephrectomia, *-ae, f*) нирковидалення, видалення (екстирпація) нирки.

ЭКСТРА- (лат. extra-: від extra – поза, зовні, крім, над) 1. поза-; 2. над-, зверх-, екстра-. Префікс [приросток], що означає розташування поза чимсь, найвищий ступінь якості, винятковість, надмірність; (рос. 1. вне-; 2. над-, сверх-).

ЭКСТРААБДОМИНАЛЬНЫЙ (лат. extraabdominalis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позачеревний, екстраабдомінальний; (рос. внебрюшной).

ЭКСТРАВАЗАТ (лат. extravasatum, *-i, n*: від extra – поза, зовні, крім, над + vas – судина) крововилив, екстравазат.

ЭКСТРАВАЗАЦИЯ (лат. extravasatio, *-onis, f*: від extra – поза, зовні, крім, над + vas – судина) крововиливання, екстравазація.

ЭКСТРАГЕНИТАЛЬНЫЙ (лат. extragenitalis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позастатевий, екстрагенітальний; (рос. внеполовой).

ЭКСТРАГИРОВАНИЕ (лат. extractio, *-onis, f*: від extraho – витягаю, вилучаю) */недок./* витягування, видобування, виймання, вилучання, виривання, екстрагування; (рос. извлечение).

ЭКСТРАДУРАЛЬНЫЙ (лат. extraduralis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) екстрадуральний.

ЭКСТРАКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. extracardialis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позасерцевий, екстракардіальний; (рос. внесердечный).

ЭКСТРАКТ (лат. extractum, *-i, n*: від extractum – вилучене) витяг, витяжка, екстракт; (словац., výlužok).

ЭКСТРАКТИВНЫЙ (лат. extractivus, *-a, -um*: від extractus – вилучення) витяговий, витяжний, витяжковий, екстрактивний.

ЭКСТРАКТОР (лат. extractor, *-oris, m* – витягаючий: від extraho – витягаю, вилучаю) витягач, витяжник, екстрактор.

ЭКСТРАКЦИЯ (лат. extractio, *-onis, f*: від extraho – витягаю, вилучаю) */докон./* витяг, витягання, витягнення; */недок./* витягування, видобування, виймання, вилучання, виривання, екстракція; (рос. извлечение; словац., vylúhovanie).

ЭКСТРАМЕДИАЛЬНЫЙ (лат. extramedialis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позасерединний, екстрамедіальний; (рос. внесрединный).

ЭКСТРАМУРАЛЬНЫЙ (лат. extramuralis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позастінковий, екстрамуральний; (рос. внестеночный).

ЭКСТРАОРДИНАРНЫЙ(лат. extraordinarius, *-a, -um*: від extra – поза, зовні, крім, над) незвичайний, надзвичайний, екстраординарний; (рос. необычный, необыкновенный, необычайный, чрезвычайный).

ЭКСТРАПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ (лат. extrapericardialis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) екстраперикардіальний.

ЭКСТРАПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ (лат. extraperitonealis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позаочеревинний, екстраперитонеальний; (рос. внебрюшинный).

ЭКСТРАПИРАМИДНЫЙ (лат. extrapyramidalis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позапірамідний, екстрапірамідний.

ЭКСТРАПЛЕВРАЛЬНЫЙ (лат. extrapleuralis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позаолегневий, позаолегочневий, позаплевральний, екстраплевральний; (рос. внеплевральный).

ЭКСТРАСЕНС (лат. extrasensus, *-i, m*: від extra – поза, зовні, крім, над + sensitivus, *-a, -um* – чутливий) надчутливець, *-вця*, екстрасенс.

ЭКСТРАСИСТОЛА (лат. extrasystole, *-es, f*: від extra – поза, зовні, крім, над) досерцескорот, досерцескорочення, доскорот, доскорочення, екстрасистола.

ЭКСТРАСИСТОЛИЯ (лат. extrasystolia, *-ae, f*: від extra – поза, зовні, крім, над) досерцескоротгя, досерцескоротність, *-ності*, доскороття, доскоротність, *-ності*, доскороччя, доскороченність, *-ності*, екстрасистолія.

ЭКСТРАУТЕРИННЫЙ (лат. extrauterinus, *-a, -um*: від extra – поза, зовні, крім, над) позауразовий, позаматковий, екстраутеринний; (рос. внематочный).

ЭКСТРАЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ (лат. extracellularis, *-e*: від extra – поза, зовні, крім, над) позаклітинний, екстрацелюлярний; (рос. внеклеточный).

ЭКСТРЕМАЛЬНЫЙ (лат. extremalis, *-e*; extremus, *-a, -um* – крайній) крайній, крайнісний, граничний, екстремальний.

ЭКСТРЕННЫЙ (від лат. extra – поза, зовні, крім, над, зверх) негайний, нагальний, невідкладний, надзвичайний, екстренний; (рос. срочный, неотложный, чрезвычайный).

ЭКСТРОФИЯ (лат. extrophia, *-ae, f*) екстрофія.

ЭКСТУБАЦИЯ (лат. extubatio, *-onis, f*) знетрубнення, екстубація.

ЭКСФОЛИАТИВНЫЙ (лат. exfoliativus, *-a, -um*) відшарівний, відшарувальний, ексфоліативний; (рос. отслаивающийся).

ЭКСФОЛИАЦИЯ (лат. exfoliatio, *-onis, f*) */докон./* відшарування, злущення; */недок./* відшаровування, злущування, ексфоліація.

ЭКСЦЕСС (лат. excessus, *-i, m*) ексцес.

ЭКСЦЕРЕБРАЦИЯ (лат. excerebratio, *-onis, f*) мозковидалення, знеміжчення, ексцеребрація. Видалення мозку.

ЭКСЦИЗИЯ (лат. excisio, *-onis, f*: від excido – вирубую, відрізую) виріз, вирізання, вирізування, висік, висікання, висічення, витин, витинання, витнення, ексцизія.

ЭКСЦИПИЕНТ (лат. excipiens, *-entis*) ексципієнт.

ЭКСЦИТАЦИЯ (лат. excitatio, *-onis, f*) збудження; збуджування, ексцитація.

-ЭКТАЗ (лат. -ectasum, *-i, n*; -ectasis, *-is, f*: від гр. εκτασις ektasis – розтягування, розтягнення, розширення) -розшир, -розтяг, -ектаз. Результат [наслідок] розширяння порожнинного органу; (рос. -расширение).

ЭКТАЗИРОВАНИЕ (лат. ectasia, *-ae, f*; ectasis, *-is, f*: від гр. εκτασις ektasis – розтягування, розтягнення) розширяння, розширювання, розтягування, ектазування; (рос. расширение, растягивание).

ЭКТАЗИЯ (лат. ectasia, *-ae, f*; ectasis, *-is, f*: від гр. εκτασις ektasis – розтягування, розтягнення, розширення) розширення, розтягнення, ектазія; (рос. расширение, растяжение).

-ЭКТАЗИЯ (лат. -ectasia, *-ae, f*; -ectasis, *-is, f*: від гр. εκτασις ektasis – розтягування, розтягнення, розширення) -розширення, -розтягнення, -ектазія. Процес розширяння порожнинного органу; (рос. -расширение).

ЭКТАТИЧЕСКИЙ (лат. ectaticus, *-a, -um*: від гр. εκτασις ektasis – розтягування, розтягнення, розширення) 1. розширний, розширівний, розширенневий; 2. розширений, ектатичний; (рос. 1. расширительный, растяжительный; 2. расширенный, растяжённый).

ЭКТИМА (лат. ecthyma, *-atis, n /pl. -ata/*) ектима.

ЭКТО- (лат. ecto-; ekto-: від гр. εκτος ektos – зовні, поза; exo-; ex-: від гр. εξω exo – зовні, поза) зовні-, зовно-, зовнішньо-, поза-, екто-; (рос. вне-, внешне-).

ЭКТОБЛАСТ (лат. ectoblastus, *-i, m*: від гр. εκτος ektos – зовні, поза + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; epiblastus, *-i, m*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; ectoderma primitivum; ectoderma blastodermicum; stratum Rauber-i) зовнозародень, *-дня*, ектобласт. Первинна ектодерма. Верхній [зовнішній] зародковий листок двошарового зародка.

ЭКТОДЕРМА (лат. ectoderma, *-atis, n /pl. -ata/ LNE*; ektoderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εκτος ektos – зовні, поза + гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, шкірка, оболонка, плівка; exoderma, *-atis, n /pl. -ata/*) зовнолисток, зовнопаросток, зовнозародок, зовнозародень, *-дня*, ектодерма. Верхній [зовнішній] зародковий листок тришарового зародка.

ЭКТОДЕРМА, ПЕРВИЧНАЯ (лат. ectoderma primitivum; ectoblastus, *-i, m*: від гр. εκτος ektos – зовні, поза + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; epiblastus, *-i, m*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; ectoderma blastodermicum; stratum Rauber-i) зовнозародень, *-дня*, первинна ектодерма. Верхній [зовнішній] зародковий листок двошарового зародка.

ЭКТОМИЯ (лат. ectomia, *-ae, f*: від гр. εκτομη ektome – виріз, вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати) витин, витинання, витнення, відтин, відітнення, відтинання, видалення, ектомія; (рос. удаление, извлечение, иссечение; пол. wycięcie).

-ЭКТОМИЯ (лат. -ectomia, *-ae, f*: від гр. εκτομη ektome – виріз, вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, розрізання, розтинання, розсікання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати) -витин, -витинання, -витнення, -відтин, -відітнення, -відтинання, -видалення, -ектомія.

ЭКТОПАРАЗИТ (лат. ectoparasitus, *-i, m*; ectoparasitum, *-i, n*: від гр. εκτος ektos – зовні, поза + гр. παρασιτος parasitos – нахлібник, дармоїд: від гр. παρα para – при, коло, навколо, біля + σιτος sitos – хліб) зовночужоїд, зовноґалапас, зовнішньочужоїд, зовнішньоґалапас, шкірночужоїд, шкірноґалапас, ектопаразит; (пол. pasożyt zewnętrzny [skórny]).

ЭКТОПИЧЕСКИЙ (лат. ectopicus, *-a, -um*: від гр. εκτοπος ektopos – зміщений) зміщений, ненамістний, ектопічний; (рос. смещённый).

ЭКТОПИЯ (лат. ectopia, *-ae, f*: від гр. εκτοπος ektopos – зміщений) зміщів'я, зміщення, зміщеність, *-ності*, ненамістність, *-ності*, ненамістя, ектопія; (рос. смещение).

ЭКТРОПИОН (лат. ectropion, *-i, n*; ectropium, *-ii, n*) виворіт, повіковиворіт, повіковивороченість, *-ності*, ектропіон. Виворіт (вивороченість) повік назовні.

ЭКХИМОЗ (лат. ecchymosis, *-is, f*) синець, *-нця*, кровнячок, *-чка*, крововнаплив, екхімоз; (рос. синяк).

ЭКХИМОМА (лат. ecchymoma, *-atis, n /pl. -ata/*) екхімома.

ЭЛАСТИЧЕСКИЙ (лат. elasticus, *-a, -um*: від гр. ελαστικος elastikos – пружний, гнучкий; flexibilis, *-e*) пружкий, пружний, гнучкий, гнучий, розтяжний, еластичний.

ЭЛАСТИЧНОСТЬ (лат. flexibilitas, *-atis, f*) пружкість, *-кості*, пружність, *-ності*, гнучкість, *-кості*, гнучість, *-чості*, розтяжність, *-ності*, еластичність, *-ності*; (рос. гибкость, растяжимость).

ЭЛЕВАТОР (лат. elevator, *-oris, m* – підіймаючий, той, що підіймає [піднімає]) підіймач, піднімач, підйомник, елеватор; (рос. подъёмник).

ЭЛЕКТИВНЫЙ (лат. electivus, *-a, -um*) елективний.

ЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ (лат. electricus, *-a, -um*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар) зарядний, зарядовий, струмовий, електричний.

ЭЛЕКТРИЧЕСТВО (лат. electrica, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар) заряддя, зарядність, *-ності*, струм, електрика.

ЭЛЕКТРО- (лат. electro-: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар) зарядо-, струмо-, електро-.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАММА [ЭКГ] (лат. electrocardiogramma, *-atis, n /pl. -ata/*; ECG: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) зарядосерцезапис, електрокардіограма [ЕКГ]. Реєстр [запис, крива] біопотенціалів [живозарядів] серця; (яп. shindenzu).

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФ (лат. electrocardiographus, *-i, m*; electrocardiographum, *-i, n*; electrocardiographium, *-ii, n*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядосерцеписець, *-сця*, зарядосерцеписник, зарядосерцезаписник, зарядосерцезаписувач, зарядосерцезаписувальник, електрокардіограф. Прилад для реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] серця.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. electrocardiographicus, *-a, -um*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядосерцеписний, зарядосерцеписниковий, зарядосерцезаписний, зарядосерцезаписниковий, зарядосерцезаписувачевий, зарядосерцезаписувальний, зарядосерцезаписувальниковий, електрокардіографічний.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФИЯ [ЭКГ] (лат. electrocardiographia, *-ae, f*; ECG: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. cardio-: від гр. καρδια kardia – серце + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядосерцепис, зарядосерцезаписування, електрокардіоґрафія [ЕКҐ]. Реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] серця.

ЭЛЕКТРОКОАГУЛИРОВАНИЕ (лат. electrocoagulatio, *-onis, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. coagulo – згортаю, роблю твердим) */недок./* зарядозгортання, зарядовурднення, зарядовурдження, струмозгортання, струмовурднення, струмовурдження, електрокоаґулювання.

ЭЛЕКТРОКОАГУЛЯТОР (лат. electrocoagulator, *-oris, m*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. coagulo – згортаю, роблю твердим) зарядозгортальник, зарядовурдильник, струмозгортальник, струмовурдильник, електрокоаґулятор.

ЭЛЕКТРОКОАГУЛЯЦИЯ (лат. electrocoagulatio, *-onis, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. coagulo – згортаю, роблю твердим) */докон./* зарядозгортнення, зарядозвурднення, зарядозвурдження, струмозгортнення, струмозвурднення, струмозвурдження; */недок./* зарядозгортання, зарядовурднення, зарядовурдження, зарядозвурднювання, зарядозвурджування, струмозгортання, струмовурднення, струмовурдження, струмозвурднювання, струмозвурджування, електрокоаґуляція.

ЭЛЕКТРОЛЕЧЕНИЕ (лат. electrotherapia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; galvanisatio, *-onis, f*) струмолікування, електролікування.

ЭЛЕКТРОЛИЗ (лат. electrolysis, *-is, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. λυσις lysis – розчинення) струморозчин, струморозчинення, струморозчиняння, струморозчинювання, струморозклад, струморозкладання, струморозкладення, струморозкладнення, елетроліз.

ЭЛЕКТРОМИОГРАММА (лат. electromyogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) зарядом'язозапис, зарядом'язоскоротозапис, елетроміоґрама. Реєстр [запис, крива] біопотенціалів [живозарядів] скелетних м'язів.

ЭЛЕКТРОМИОГРАФ (лат. electromyographus, *-i, m*; electromyographum, *-i, n*; electromyographium, *-ii, n*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядом'язописець, *-сця*, зарядом'язописник, зарядом'язозаписник, зарядом'язозаписувач, зарядом'язозаписувальник, елетроміоґраф. Прилад для реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] скелетних м'язів.

ЭЛЕКТРОМИОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. electromyographicus, *-a, -um*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядом'язописний, зарядом'язописниковий, зарядом'язозаписний, зарядом'язозаписниковий, зарядом'язозаписувачевий, зарядом'язозаписувальний, зарядом'язозаписувальниковий, елетроміоґрафічний.

ЭЛЕКТРОМИОГРАФИЯ (лат. electromyographia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. μυς, *μυος* mys, *myos* – м'яз + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядом'язопис, зарядом'язозаписування, зарядом'язоскоротозаписування, елетроміоґрафія.Реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] скелетних м'язів.

ЭЛЕКТРОН (лат. electronus, *-i, m*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар) електрон.

ЭЛЕКТРООФТАЛЬМИЯ (лат. electroophthalmia, *-ae, f*; electrophthalmia, *-ae, f*; ophthalmia electrica) спалахоoковиця, спалахоокозапал, спалахоокозапалення, блискоoковиця, блискоокозапал, блискоокозапалення, електроофтальмія. Фотоофтальмія [світлооковиця, світлоокозапал, світлоокозапалення], спричинювана надзвичайно яскравим штучним світлом електричних джерел, найчастіше від електрозварювання.

ЭЛЕКТРОПЕНЕТРАЦИЯ (лат. electropenetratio, *-onis, f*; thermopenetratio, *-onis, f*; diathermia, *-ae, f*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; electrotransthermia, *-ae, f*; endothermia, *-ae, f*) прогрівання, струмопрогрівання, електропенетрація. Метод електролікування, заснований на місцевій чи загальній дії перемінного електричного струму високої частоти та великої сили, що викликає підвищення температури тканин.

ЭЛЕКТРОПУНКТУРА (лат. electropunctura, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар лат. punctum, *-i, n* – крапка, точка+; galvanopunctura, *-ae, f*: від прізвища іт. фізіолоґа Л.Ґальвані [Galvani] (1737–1798)) струмокрапкування, струмовколювання, електропунктура.

ЭЛЕКТРОРЕНТГЕНОГРАФИЧЕСКИЙ АППАРАТ () електрорентґеноґрафічний апарат; (анґ. xeroradiograph).

ЭЛЕКТРОРЕТИНОГРАФИЯ (лат. electroretinographia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. retina, *-ae, f* – сітка + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядосітківкопис, зарядосітківкозаписування, елетроретиноґрафія.Реєстрування [записування] за допомогою осцилоґрафа біопотенціалів [живозарядів] сітківки ока під час дії на неї світла.

ЭЛЕКТРОСТИМУЛИРОВАНИЕ (лат. electrostimulatio, *-onis, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. stimulo – збуджую, заохочую) струмоспонукування, електростимулювання.

ЭЛЕКТРОСТИМУЛЯТОР (лат. electrostimulator, *-oris, m*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. stimulo – збуджую, заохочую) струмоспонукач, електростимулятор; (рос. побудитель).

ЭЛЕКТРОСТИМУЛЯЦИЯ (лат. electrostimulatio, *-onis, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + лат. stimulo – збуджую, заохочую) */докон./* струмоспонукання; */недок./* струмоспонукування, електростимуляція.

ЭЛЕКТРОТЕРАПИЯ (лат. electrotherapia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування; galvanotherapia, *-ae, f*; galvanisatio, *-onis, f*: від прізвища іт. фізіолоґа Л.Ґальвані [Galvani] (1737–1798)) струмолікування, слабкопостійнострумолікування, електролікування, електротерапія; (рос. электролечение).

ЭЛЕКТРОТОН (лат. electrotonus, *-i, m*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. τονος tonos – напруга) струмонапружжя, електротон.

ЭЛЕКТРОТРАВМА (лат. electrotrauma, *-atis, n /pl. -ata/*) зарядопошкода, зарядопошкодження, струмопошкода, струмопошкодження, електротравма.

ЭЛЕКТРОТРАНСТЕРМИЯ (лат. electrotransthermia, *-ae, f*; endothermia, *-ae, f*; diathermia, *-ae, f*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; thermopenetratio, *-onis, f*; electropenetratio, *-onis, f*) прогрівання, струмопрогрівання, електротранстермія. Метод електролікування, заснований на місцевій чи загальній дії перемінного електричного струму високої частоти та великої сили, що викликає підвищення температури тканин.

ЭНДОТЕРМИЯ (лат. endothermia, *-ae, f*; electrotransthermia, *-ae, f*; diathermia, *-ae, f*: від гр. δια dia – через-, пере-, про-, роз-, ви- + гр. θερμη therme – тепло, теплота, спека, жар; thermopenetratio, *-onis, f*; electropenetratio, *-onis, f*) прогрівання, струмопрогрівання, ендотермія. Метод електролікування, заснований на місцевій чи загальній дії перемінного електричного струму високої частоти та великої сили, що викликає підвищення температури тканин.

ЭЛЕКТРОФОРЕЗ (лат. electrophoresis, *-is, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. φορησις phoresis – носіння: від гр. φορεω phoreo – несу, переношу) струмоліковведення, електрофорез.

ЭЛЕКТРОФОРЕЗ, ЛЕКАРСТВЕННЫЙ; ИОНОФОРЕЗ (лат. ionophoresis, *-is, f*; iontophoresis, *-is, f*; ionotherapia, *-ae, f*; iontotherapia, *-ae, f*; ionogalvanisatio, *-onis, f*; galvanoionotherapia, *-ae, f*; galvanotherapia, *-ae, f*) зарядоліковведення, струмоліковведення, зарядорухівцеліковведення, зарядорухомцеліковведення, йонофорез, іонофорез, ліковий електрофорез.

ЭЛЕКТРОФТАЛЬМИЯ (лат. electrophthalmia, *-ae, f*; electroophthalmia, *-ae, f*; ophthalmia electrica) спалахоооковиця, спалахоокозапал, спалахоокозапалення, блискоооковиця, блискоокозапал, блискоокозапалення, електрофтальмія. Фотоофтальмія [світлоооковиця, світлоокозапал, світлоокозапалення], спричинювана надзвичайно яскравим штучним світлом електричних джерел, найчастіше від електрозварювання.

ЭЛЕКТРОШОК (від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + фр. choc – удар, поштовх; анґ. shock) зарядоудар, зарядоштовх, зарядозворух, зарядострус, струмоудар, струмоштовх, струмозворух, струмострус, електрошок.

ЭЛЕКТРОЭНЦЕФАЛОГРАММА (лат. electroencephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; EEG; encephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) зарядомозкозапис, електроенцефалоґрама. Реєстр [запис, крива] біопотенціалів [живозарядів] мозку.

ЭЛЕКТРОЭНЦЕФАЛОГРАФ (лат. electroencephalographus, *-i, m*; electroencephalographum, *-i, n*; electroencephalographium. *-ii, n*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядомозкописець, *-сця*, зарядомозкописник, зарядомозкозаписник, зарядомозкозаписувач, зарядомозкозаписувальник, електроенцефалоґраф.

ЭЛЕКТРОЭНЦЕФАЛОГРАФИЧЕСКИЙ (лат. electroencephalographicus, *-a, -um*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) зарядомозкописний, зарядомозкописниковий, зарядомозкозаписний, зарядомозкозаписниковий, зарядомозкозаписувачевий, зарядомозкозаписувальний, зарядомозкозаписувальниковий, електроенцефалоґрафічний.

ЭЛЕКТРОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ (лат. electroencephalographia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; EEG) зарядомозкопис, зарядомозкозаписування, електроенцефалоґрафія. Реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] мозку.

ЭЛЕМЕНТ (лат. elementum, *-i, n* – первісна речовина) первень, *-вня*, початок, *-тку*, першопочаток, *-тку*, просток, прост, найпросток, найпрост, елемент; (рос. начало, первоначало; словац. prvok).

РОССИЙСКО-УКРАИНСКИЙ МЕДИЦИНСКИЙ СЛОВАРЬ С ИНОЯЗЫЧНЫМИ НАЗВАНИЯМИ

ЭЛЕМЕНТАРНЫЙ (лат. elementarius, *-a, -um*) 1. первневий, початковий, першопочатковий, елементарний; 2. найпростіший, елементарний; (рос. 1. начальный, первоначальный; 2. простейший; пол. pierwotny).

ЭЛЕМЕНТЫ, ФОРМЕННЫЕ КРОВИ () крівці, форменні елементи [первні] крові; (словац. krvinky).

ЭЛЕФАНТИАЗ (лат. elephantiasis, *-is, f*: від гр. ελεφας, *ελεφαντος* elephas, *elephantos* – слін, слон) слоновість, *-вості*, слонуватість, *-тості*, слонова хвороба, елефантіаз; (рос. слоновость, слоновая болезнь).

ЭЛИКСИР (лат. elixirium, *-ii, n*) еліксир.

ЭЛИМИНАЦИЯ (лат. eliminatio, *-onis, f*) вивід, виведення, виключення, вилучення, усунення, елімінація; (рос. выведение).

ЭЛЛИПТОЦИТОЗ (лат. elliptocytosis, *-is, f*; anaemia haemolytica elliptocytaria [elliptocytica, elliptocytotica, ovalocytica]; ovalocytosis, *-is, f*; syndromum Dresbach-i) еліптоцитоз. Еліптоцитозна анемія. Еліптоцитарна [овалоклітинна] гемолітична анемія. Гемолітична еліптоцитарна [овалоклітинна] анемія.

ЭЛОНГАЦИЯ (лат. elongatio, *-onis, f*) подовження, продовження, видовження, витягання, витягнення, елонґація; (рос. удлинение).

ЭМ-, ЭН- (лат. em-, en-: від гр. εμ- em-; εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині) внутрішньо-, середо-, серед-, ем-, ен.

ЭМАЛЕВЫЙ (від фр. émail; лат. odonthyalicus, *-a, -um*; adamantinus, *-a, -um*) склицевий, поливовий, емалевий; (словац. sklovinový; анг. enamel).

ЭМАЛЬ /ЗУБНАЯ/ (фр. émail; лат. odonthyalus, *-i, m*; enamelum, *-i, n*) склиця, поливо, емаль; (словац. sklovina; анг. enamel).

ЭМАНАЦИЯ (лат. emanatio, *-onis, f*) випромінення; випромінювання, еманація; (рос. излучение).

ЭМБОЛ (лат. embolus, *-i, m*: від гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) засніток, *-тка*, embол.

-ЭМБОЛ (лат. -embolus, *-i, m*: від гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) -засніток, *-тка*, -ембол.

ЭМБОЛИЧЕСКИЙ (лат. embolicus, *-a, -um*: від гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) заснітковий, емболічний.

-ЭМБОЛИЧЕСКИЙ (лат. -embolicus, *-a, -um*: від гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) -заснітковий, -емболічний.

ЭМБОЛИЯ (лат. embolia, *-ae, f*; embolismus, *-i, m*: від гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) засніт, заснічення, засніченість, *-ності*, заткнення, затикання, затулення, емболія; (рос. закупорка).

-ЭМБОЛИЯ (лат. -embolia, *-ae, f*: від гр. εμβολος embolos – клин, затичка: від гр. εμβολη embole – вкидання, вторгнення) -засніт, -заснічення, -засніченість, *-ності*, -заткнення, -затикання, -затулення, -емболія; (рос. -закупорка).

ЭМБРИО- (лат. embryo-: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти) зародко-, ембріо-.

ЭМБРИОКАРДИЯ (лат. embryocardia, *-ae, f*: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти + гр. καρδια kardia – серце) зародкосерце, зародкосерців'я, зародкосерцевість, *-вості*, ембріокардія.

ЭМБРИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. embryologicus, *-a, -um*: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) зародківничий, зародкознавчий, ембріологічний.

ЭМБРИОЛОГИЯ (лат. embryologia, *-ae, f*: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) зародківництво, зародкознавство, ембріологія.

ЭМБРИОН (лат. embryo, *-onis, m*; embryon, *-i, n*: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти) 1. зародок, ембріон. У людини – до кінця восьмого тижня, після він називається плід */лат. f(o)etus/*; 2.*/переносно/* зачаток, ембріон; (рос. зародыш; пол., zarodek; нім., Keimling; яп. taiji).

ЭМБРИОНАЛЬНЫЙ (лат. embryonalis, *-e*; embryonicus, *-a, -um*: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти; germinativus, *-a, -um*) 1. зародковий, ембріонний, ембріоновий, ембріональний; 2.*/переносно/* зачатковий, ембріональний.

ЭМБРИОТОМИЯ (лат. embryotomia, *-ae, f*: від гр. εμβρυον embryon – те, що виростає в іншому, плід у матці, зародок: від гр. εμ- em-; εν- en- – в-, внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. βρυω bryo – рости, цвісти + гр. τομη tome – відрізування, відсікання) зародкорозтин, зародкорозтинання, зародкорозітнення, ембріотомія.

ЭМИНЕНЦИЯ (лат. eminentia, *-ae, f*; prominentia, *-ae, f*) згір'я, виступ, випин, випуклина, вивищення, підвищення, еміненція.

ЭМИССАРИЙ (лат. emissarium, *-ii, n* (BNA): від emissio, *-onis, f* – випуск, випускання: від e-mittere, *pp. emissus* – випускати, посилати; venae emissariae (PNA)) випускач, емісарій. 1. Сполучні вени [жили, синьожили], що проходять через кістки черепа між зовнішніми венами [жилами, синьожилами] та синусами [пазухами, затоками] твердої мозкової оболонки. 2. Отвори кісткових каналів [проток], через які проходять ці вени [жили, синьожили].

ЭММЕТРОП (лат. emmetropus, *-i, m*; emmetrops, *-is, m*: від гр. εμμετρος emmetros – розмірений, відміряний, співмірний: від гр. εμ- em-; εν- en- – внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. μετρον metron – міра + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір) правильнозорець, *-рця*, правильнозорий, еметроп.

ЭММЕТРОПИЧЕСКИЙ (лат. emmetropicus, *-i, m*; emmetropus, *-a, -um*: від гр. εμμετρος emmetros – розмірений, відміряний, співмірний: від гр. εμ- em-; εν- en- – внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. μετρον metron – міра + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір) правильнозорий, еметропічний.

ЭММЕТРОПИЯ (лат. emmetropia, *-ae, f*: від гр. εμμετρος emmetros – розмірений, відміряний, співмірний: від гр. εμ- em-; εν- en- – внутрішньо-, середо-, серед-, всередині + гр. μετρον metron – міра + гр. ωψ, *ωπος* ops, *opos* – око, зір; stigmatismus, *-i, m*) правильнозір, *-зору*, правильнозір'я, правильнозорість, *-рості*, правильнозоркість, *-кості*, правильнозіркість, *-кості*, вірнозоркість, *-кості*, еметропія. Нормальна [звичайна] рефракція [заломлювальність, заломлювальна здатність] ока.

ЭМОЛЛИЕНТЫ (лат. emollientia, *-orum, n /pl./*: від e-molliere – розм'якшувати) пом'якшувачі, зм'якшувачі, емолієнти; (рос. смягчители).

ЭМОТИВНЫЙ (лат. emotivus, *-a, -um*) емотивний.

ЭМОЦИОНАЛЬНЫЙ (лат. emotionalis, *-e*: від emotio, *-onis, f* – почуття, переживання: від emoveo – хвилюю, збуджую) почуттєвий, переживальний, переживаючий, збуджуваний, легкозбуджуваний, нестрманий, емоційний; (рос. чувственный, возбудимый, легковозбудимый, вспыльчивый).

ЭМОЦИЯ (лат. emotio, *-onis, f*: від emoveo – хвилюю, збуджую) почуття, переживання, почування, емоція; (рос. чувство).

ЭМПИЕМА (лат. empyema, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εμπυημα empyema – нарив, гнояк) гноєскупчення, гноєзаповнення, гноєдуплинність, *-ності*, емпієма; (яп. chikuno).

ЭМПИРИЧЕСКИЙ (лат. empiricus, *-a, -um*: від гр. εμπειρικος empeirikos – досвідчений: від гр. εμπειρια empeiria – досвід, емпірія) досвідний, емпіричний; (рос. опытный).

ЭМУЛЬГАТОР (лат. emulgator, *-oris, m*: від emulgeo – дою; emulsificator, *-oris, m*) бовтанкотворець, *-рця*, бовтанкоутворювач, бовтачкотворець, *-рця*, бовтачкоутворювач, емульґатор; (рос. болтушкообразователь).

ЭМУЛЬГАЦИЯ (лат. emulgatio, *-onis, f*: від emulgeo – дою; emulsificatio, *-onis, f*) */докон./* бовтанкоутворення, бовтачкоутворення; */недок./* бовтанкотворення, бовтанкоутворювання, бовтачкотворення, бовтачкоутворювання, емульґація; (рос. болтушкообразование; болтушкообразовывание).

ЭМУЛЬГИРОВАНИЕ (лат. emulgatio, *-onis, f*: від emulgeo – дою; emulsificatio, *-onis, f*) */недок./* бовтанкотворення, бовтанкоутворювання, бовтачкотворення, бовтачкоутворювання, емульґування; (рос. болтушкообразовывание).

ЭМУЛЬСИФИКАТОР (лат. emulsificator, *-oris, m*; emulgator, *-oris, m*: від emulgeo – дою) бовтанкотворець, *-рця*, бовтанкоутворювач, бовтачкотворець, *-рця*, бовтачкоутворювач, емульсифікатор; (рос. болтушкообразователь).

ЭМУЛЬСИЯ (лат. emulsio, *-onis, f*; emulsum, *-i, n*: від emulgeo – дою) бовтанка, бовтачка, емульсія; (рос. болтушка; пол. zawiesina).

ЭМФИЗЕМА (лат. emphysema, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εμφυσημα emphysema – здуття) роздут, роздуття, роздутливість, *-вості*, емфізема.

ЭМФИЗЕМА ОРГАНА/ТКАНИ (лат. pneumatosis, *-is, f*) тканинороздут, тканинороздуття, тканинороздутливість, *-вості*, емфізема органа (члена, орудка, оруддя), емфізема тканини.

ЭН-, ЭМ- (лат. en-, em-: від гр. εν- en-; εμ- em- – в, на, внутрішньо, середо-, серед-, всередині) внутрішньо-, середо-, серед-, ен-, ем.

ЭНАНТЕМА (лат. enanthema, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εναvθημα enanthema: від гр. εv en – в, на + ανθημα anthema – висип) слизовисип, слизовисипка, внутрішньовисип, внутрішньовисипка, енантема. Висип (висипка) по слизових оболонках.

ЭНАРТРОЗ (лат. enarthrosis, *-is, f*) енартроз.

ЭНД- (лат. end-; endo-: від гр. ενδον endon – всередині; лат. ent-; ento-: від гр. εντος entos – всередині) внутрішньо-, середньо-, серединно-, енд-; (рос. внутри-, внутренно-).

ЭНДАНГИИТ (лат. endangiitis, *-tidis, f*: від гр. ενδον endon – всередині) ендангіїт.

ЭНДАОРТИТ (лат. endaortitis, *-tidis, f*: від гр. ενδον endon – всередині) ендаортит.

ЭНДАРТЕРИИТ (лат. endarteriitis, *-tidis, f*: від гр. ενδον endon – всередині) середньоб'ючковиця, середньоб'ючкозапал, середньоб'ючкозапалення, ендартеріїт.

ЭНДЕМИЧЕСКИЙ (лат. endemicus, *-a, -um*: від гр. ενδημος endemos – місцевий: від гр. εν en – в + δημος demos – народ, країна, область) місцинний, місцевий, місциннопошесний, місцевопошесний, ендемічний.

ЭНДЕМИЯ (лат. endemia, *-ae, f*: від гр. ενδημος endemos – місцевий: від гр. εν en – в + δημος demos – народ, країна, область) місцева пошесть, ендемія.

ЭНДО- (лат. endo-; end-: від гр. ενδον endon – всередині; лат. ento-; ent-: від гр. εντος entos – всередині) внутрішньо-, середньо-, серединно-, ендо-; (рос. внутри-, внутренно-).

ЭНДОГЕННЫЙ (лат. endogenes, *G. -is*: endogenus, *-a, -um*; endogenicus, *-a, -um*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити) внутрішньопохідний, внутрішньотворчий, внутрішньотворний, внутрішньотвірний, внутрішньоутвірний, внутрішньоутворювальний, внутрішньовинниковий, внутрішньовиникальний, внутрішньопричиновий, внутрішньопричинний, внутрішньоспричинюваний, внутрішньоспричинювальний, серединнопохідний, ендогенний.

ЭНДОДЕРМА (лат. endoderma, *-atis, n /pl. -ata/*; endoblastus, *-i, m*; entoderma, *-atis, n /pl. -ata/*; entoblastus, *-i, m*) ендодерма. Нижній [внутрішній] зародковий листок.

ЭНДОКАРД (лат. endocardium, *-ii, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. καρδια kardia – серце) внутрішньосерд, ендокард; (пол. wsierdzie; словац., vnútrosrdie).

ЭНДОКАРДИТ (лат. endocarditis, *-tidis, f*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. καρδια kardia – серце) внутрішньосердиця, внутрішньосерцезапал, внутрішньосерцезапалення, ендокардит; (словац., zápal vnútrosrdia).

ЭНДОКРАНИЙ (лат. endocranium, *-ii, n*; pachymeninx, *-ngis, f*: від гр. παχυς pachys – товстий, щільний, твердий + гр. μηνιγξ, *-γγος* meninx, *-ngos* – оболонка; meninx fibrosa; mater dura; dura mater; dura, *-ae, f*: від durus, *-a, -um* – твердий) твердинівка, твердооболонка, твердомозкооболонка, ендокраній. Тверда оболонка мозку; (рос. твёрдая оболочка мозга; пол. opona twarda).

ЭНДОКРИННЫЙ (лат. endocrinicus, *-a, -um*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. κρινω krino– відділяю, виділяю: від гр. κρινειν krinein– відділити; incretorius, *-a, -um*) внутрішньовидільний, внутрішньосекреторний, безпротоковидільний, ендокринний; (рос. внутрисекреторный).

ЭНДОКРИНОЛОГ (лат. endocrinologus, *-i, m*: від гр. ενδον endo, endon – всередині + гр. κρινω krino– відділяю, виділяю: від гр. κρινειν krinein– відділити + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) внутрішньозалозівник, внутрішньозалозознавець, *-вця*, ендокринолог; */жін./* внутрішньозалозівниця, внутрішньозалозознавиця, ендокринологиня.

ЭНДОКРИНОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. endocrinologicus, *-a, -um*: від гр. ενδον endo, endon – всередині + гр. κρινω krino– відділяю, виділяю: від гр. κρινειν krinein– відділити + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) внутрішньозалозівничий, внутрішньозалозознавчий, внутрішньозалозознавський, внутрішньозалозознавецький, ендокринологічний.

ЭНДОКРИНОЛОГИЯ (лат. endocrinologia, *-ae, f*: від гр. ενδον endo, endon – всередині + гр. κρινω krino– відділяю, виділяю: від гр. κρινειν krinein– відділити + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) внутрішньозалозівництво, внутрішньозалозознавство, ендокринологія.

ЭНДОЛИМФА (лат. endolympha, *-ae, f*: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньопасока, середпасока, середопасока, середньопасока, серединнопасока, ендолімфа; (пол. śródchłonka).

ЭНДОМЕТРИЙ (лат. endometrium, *-ii, n*: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньоматка, внутрішньоураз, ендометрій. Внутрішня (слизова) оболонка матки [уразу].

ЭНДОМЕТРИОЗ (лат. endometriosis, *-is, f*: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньоматків'я, внутрішньоматковість, *-вості*, внутрішньоуразів'я, внутрішньоуразовість, *-вості*, ендометріоз.

ЭНДОМЕТРИТ (лат. endometritis, *-tidis, f*: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньоматковиця, внутрішньоматкозапал, внутрішньоматкозапалення, внутрішньоуразниця, внутрішньоуразозапал, внутрішньоуразозапалення, внутрішньодитинниковиця, внутрішньодитинникозапал, внутрішньодитинникозапалення, ендометрит.

ЭНДОМИОКАРДИТ (лат. endomyocarditis, *-tidis, f*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. καρδια kardia – серце) внутрішньом'язосердиця, внутрішньом'язосерцезапал, внутрішньом'язосерцезапалення, ендоміокардит.

ЭНДОНАЗАЛЬНЫЙ (лат. endonasalis, *-e*: від гр. ενδον endon – всередині + лат. nasus, *-i, m* – ніс, */Р. носа/*) внутрішньоносовий, ендоназальний; (рос. внутриносовой).

ЭНДОПАРАЗИТ (лат. endoparasitus, *-i, m*; endoparasitum, *-i, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. παρασιτος parasitos – нахлібник, дармоїд: від гр. παρα para – при, коло, навколо, біля + σιτος sitos –

хліб) внутрішньочужоїд, внутрішньоґалапас, серединночужоїд, серединноґалапас, ендопаразит: (пол. pasożyt wewnętrzny).

ЭНДОСКОП (лат. endoscopium, *-ii, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) внутрішньогляд, внутрішньооглядник, внутрішньорозглядник, серединногляд, серединнооглядник, серединнорозглядник, ендоскоп.

ЭНДОСКОПИСТ (лат. endoscopistus, *-i, m*; endoscopista, *-ae, m*; endoscopicus, *-i, m*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) внутрішньооглядач, внутрішньооглядувач, внутрішньооглядовець, *-вця*, внутрішньооглядальник, внутрішньооглядувальник, внутрішньорозглядовець, *-вця*, серединнооглядач, серединнооглядувач, серединнооглядовець, *-вця*, серединнооглядальник, серединнооглядувальник, серединнорозглядовець, *-вця*, ендоскопіст.

ЭНДОСКОПИЧЕСКИЙ (лат. endoscopicus, *-a, -um*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) внутрішньооглядний, внутрішньооглядовий, внутрішньооглядальний, внутрішньорозглядальний, серединнооглядний, серединнооглядовий, серединнооглядальний, серединнорозглядальний, ендоскопічний.

ЭНДОСКОПИЯ (лат. endoscopia, *-ae, f*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. σκοπεω skopeo – дивлюсь, розглядаю, спостерігаю) внутрішньоогляд, внутрішньооглядання, внутрішньооглядування, внутрішньорозгляд, серединноогляд, серединнооглядання, серединнооглядування, серединнорозгляд, ендоскопія.

ЭНДОСТ (лат. endosteum, *-i, n*: від гр. ενδον endon – всередині) ендост.

ЭНДОТЕЛИАЛЬНЫЙ (лат. endothelialis, *-e*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. θηλη thele – сосок; *або* лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа */тканини/*; навій; лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт) уболоннєвий, устиленнєвий, вистиленнєвий, внутровистильний, внутрішньовистильний, внутрішньотканковий, епітелійний, ендотеліальний.

ЭНДОТЕЛИЙ (лат. endothelium, *-ii, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. θηλη thele – сосок; *або* лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа */тканини/*; навій; лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт; endothelium viscerale) уболонь, устилень, вистилень, внутровистил, внутрішньовистил, внутрішньотканка, ендотелій.

ЭНДОТОКСИН (лат. endotoxinum, *-i, n*; endotoxicon, *-i, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. τοξικος toxikos – отруйний, отрутний: від гр. τοξικον toxikon – отруя, отрута) внутрішньоотруя, внутрішньоотрута, внутрішньотрутизна, невиходоотруя, ендотоксин.

ЭНДОТРОФ (лат. endotrophum, *-i, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) внутрішньоживлець, *-леця*, внутрішньоживленець, *-нця*, ендотроф. Паразит [чужоїд, ґалапас], який живе всередині орґанізму [тіла] живителя [господаря, хазяїна].

ЭНДОТРОФНЫЙ (лат. endotrophus, *-a, -um*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. τροφη trophe – їжа, пожива, живлення) внутрішньоживлецевий, внутрішньоживленцевий, ендотрофний. Такий, що стосується паразита [чужоїда, ґалапаса], який живе всередині орґанізму [тіла] живителя [господаря, хазяїна].

ЭНДОХИРУРГИЯ (лат. endochirurgia, *-ae, f*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. χειρουργια cheirurgia – рукоділля, те, що діється [робиться] рукою: від гр. χειρ cheir – рука + εργον ergon – дія, робота) безрозтинорізальництво, ендохірурґія.

ЭНЕРГЕТИЧЕСКИЙ (лат. energeticus, *-a, -um*: від гр. ενεργεια energeia – діяльність: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + εργον ergon – дія, робота; vigor, *-oris, m*) снаговий, наснаговий, силовий, енерґетичний; (рос. силовой).

ЭНЕРГИЧНЫЙ (лат. energicus, *-a, -um*: від гр. ενεργεια energeia – діяльність: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + εργον ergon – дія, робота; vigor, *-oris, m*) діяльний, жвавий, енерґійний; (рос. деятельный).

ЭНЕРГИЯ (лат. energia, *-ae, f*: від гр. ενεργεια energeia – діяльність: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + εργον ergon – дія, робота; vigor, *-oris, m*) снага, наснага, сила, міць, енерґія; (рос. сила, мощ).

ЭНЗИМ (лат. enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f*: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі, закваска; fermentum, *-i, n*: від fermentare – бродити; biocatalysator, *-oris, m*; biokatalysator, *-oris, m*) шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, ензим; (рос. закваска; пол. zaczyn).

ЭНЗИМАТИЧЕСКИЙ (лат. enzymaticus, *-a, -um*; fermenticus, , *-a, -um*) ензиматичний; (пол. zaczynowy).

ЭНЗИМНЫЙ (лат. enzymicus, *-a, -um*; fermenticus, *-a, -um*) ензимний, ензимовий; (пол. zaczynowy).

ЭНЗИМО- (лат. enzymo-: від enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f* – шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, ензим: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі, закваска; fermento-) шумило-, бродило-, збродне-, квасило-, закваско-, ензимо-.

ЭНЗИМОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. enzymologicus, *-a, -um*: від enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f* – шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, ензим: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі, закваска + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання;

fermentologicus, *-a, -um*) шумилівничий, шумилознавчий, бродилівничий, бродилознавчий, збродівничий, збродознавчий, ензимологічний.

ЭНЗИМОЛОГИЯ (лат. enzymologia, *-ae, f*: від enzymum, *-i, n*; enzyme, *-es, f*; enzyma, *-ae, f* – шумило, бродило, збродень, *-дня*, квасило, закваска, ензим: від гр. εν- en- – в, на, внутрішньо-, середо-, всередині + ζυμη zyme – дріжджі, закваска + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання; fermentologia, *-ae, f*) шумилівництво, шумилознавство, бродилівництво, бродилознавство, збродівництво, збродознавство, ензимологія.

ЭНОСТОЗ (лат. enostosis, *-is, f*-: від гр. εν- en-; εμ- em- – в, на, внутрішньо, середо-, серед-, всередині) еностоз.

ЭНОФТАЛЬМ (лат. enophthalmus, *-i, m*: від гр. εν- en-; εμ- em- – в, на, внутрішньо, середо-, серед-, всередині + гр. οφθαλμος ophthalmos – око; enophthalmia, *-ae, f*; enorbitismus, *-i, m*) окозапад, окозападання, окозападіння, окозападнення, енофтальм. Западання (западіння, западнення) ока (очного яблука) в орбіту (очню, очницю, очну ямку).

ЭНОФТАЛЬМИЯ (лат. enophthalmia, *-ae, f*: від гр. εν- en-; εμ- em- – в, на, внутрішньо, середо-, серед-, всередині + гр. οφθαλμος ophthalmos – око; enophthalmus, *-i, m*; enorbitismus, *-i, m*) окозапад, окозападання, окозападіння, окозападнення, енофтальмія. Западання (западіння, западнення) ока (очного яблука) в орбіту (очню, очницю, очну ямку).

ЭНТ- (лат. ent-; ento-: від гр. εντος entos – всередині; лат. endo-; end-: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньо-, середньо-, серединно-, ент-; (рос. внутри-, внутренно-).

ЭНТЕР- (лат. enter-; entero-: від гр. εντερον enteron – кишка) 1. тенесо-, тонкокишко-; 2. кишко-; 3. нутроще-, ентер-.

ЭНТЕРАЛГИЯ (лат. enteralgia, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. αλγος algos – біль) кишкобіль, *-болю*, кишкоболість, *-лості*, кишкоболючість, *-чості*, кишкоболісність, *-ності*, ентерал(ь)гія.

ЭНТЕРИТ (лат. enteritis, *-tidis, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) тенесовиця, тенесозапал, тенесозапалення, тонкокишковиця, тонкокишкозапал, тонкокишкозапалення, ентерит.

ЭНТЕРО- (лат. entero-; enter-: від гр. εντερον enteron – кишка) 1. тенесо-, тонкокишко-; 2. кишко-; 3. нутроще-, ентеро-.

ЭНТЕРОАНАСТОМОЗ (лат. enteroanastomosis, *-is, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) стенеснення, тенесосполучення, тенесозвустнення, кишкозвустнення, ентероанастомоз.

ЭНТЕРОБИОЗ (лат. enterobiosis, *-is, f*: від гр. εντερον enteron – кишка; oxyuriasis, *-is, f*; oxyurosis, *-is, f*) ентеробіоз. Гельмінтоз із групи [скупини] кишкових нематодозів, що спричинюється гостриком */рос. острица; лат. Enterobius vermicularis; Oxyuris vermicularis/*; (пол. zakażenie owsikami).

ЭНТЕРОКИНАЗА (лат. enterokinasa, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) ентерокіназа.

ЭНТЕРОКЛИЗМА (лат. enteroclysma, *-atis, n /pl. -ata/*; enteroclysis, *-is, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) ентероклізма; (пол. wlew dojelitowy).

ЭНТЕРОКОЛИТ (лат. enterocolitis, *-tidis, f*: від гр. εντερον enteron – кишка + -itis, *-tidis, f* – запалення) кишковиця, кишкозапал, кишкозапалення, всекишковиця, всекишкозапал, всекишкозапалення, тенесобогутовиця, тенесобогутозапал, тенесобогутозапалення, ентероколіт.

ЭНТЕРОЛИТ (лат. enterolithus, *-i, m*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. λιθος lithos – камінь) кишкокамінь, *-меня*, ентероліт. Кишковий камінь.

ЭНТЕРОПАТИЯ (лат. enteropathia, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. παθος pathos – страждання, хвороба) кишкохворість, *-рості*, тенесохворість, *-рості*, ентеропатія.

ЭНТЕРОПЕКСИЯ (лат. enteropexia, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) ентеропексія.

ЭНТЕРОПТОЗ (лат. enteroptosis, *-is, f*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. πτωσις ptosis – падіння; splanchnoptosis, *-is, f*; visceroptosis, *-is, f*; ptosis abdominalis) нутрощеопуст, нутрощеопущення, нутроопуст, нутроопущення, ентероптоз.

ЭНТЕРОРРАГИЯ (лат. enterorrhagia, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. ρηγνυμι rhegnymi – ламати, розривати) кишкокрововилив, кишкокровотеча, ентерорагія.

ЭНТЕРОРРАФИЯ (лат. enterorrhaphia, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) ентерорафія.

ЭНТЕРОСТОМИЯ (лат. enterostomia, *-ae, f*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. στομα, *-ατος* stoma, *-atos* – рот, вустя, отвір, прохід) кишкозвустнення, кишкозвустнювання, кишкоспівсполучення, кишкоспівсполучування, ентеростомія.

ЭНТЕРОЦИТ (лат. enterocytus, *-i, m*; enterocytum, *-i, n*: від гр. εντερον enteron – кишка + гр. κυτος kytos – вмістище, оболонка, клітина) кишкоклітинець, *-нця*, ентероцит.

ЭНТЕРОЭПИПЛОЦЕЛЕ (лат. enteroepiplocele, *-es, f*: від гр. εντερον enteron – кишка) ентероепіплоцеле.

ЭНТО- (лат. ento-; ent-: від гр. εντος entos – всередині; лат. endo-; end-: від гр. ενδον endon – всередині) внутрішньо-, середньо-, серединно-, енто-; (рос. внутри-, внутренно-).

ЭНТОБЛАСТ (лат. entoblastus, *-i, m*; entoblastum, *-i, n*: від гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; entoderma, *-atis, n /pl.-ata/*; endoblastus, *-i, m*; endoderma, *-atis, n /pl. -ata/*) внутрішньозародень, */Р. -дня/*, ентобласт. Нижній [внутрішній] зародковий листок.

ЭНТОДЕРМА (лат. entoderma, *-atis, n /pl. -ata/*; entoblastus, *-i, m*; endoderma, *-atis, n /pl. -ata/*; endoblastus, *-i, m*) ентодерма. Нижній [внутрішній] зародковий листок.

ЭНТРОПИОН (лат. entropium, *-ii, n*; entropion, *-ii, n*) ентропіон.

ЭНТУЗИАЗМ (лат. enthusiasmus, *-i, m*) запал, піднесення, завзяття, ентузіазм.

ЭНУКЛЕАЦИЯ (лат. enucleatio, *-onis, f*: від enucleo, *enucleatum* – вилущувати, вилучати ядро: від ex- – з, від + nucleus – ядро) вилущення, вилущування, виядрення, видалення, енуклеація; (рос. вылущение; вылущивание).

ЭНУРЕЗ (лат. enuresis, *-is, f*) сечонетрим, сечонетримання, сечонестрим, сечонестримання, сечонестриманість, *-ності*, енурез. Нетримання сечі; (рос. моченедержание, недержание мочи).

ЭНХОНДРОМА (лат. enchondroma, *-atis, n /pl. -ata/*) енхондрома.

-ЭНЦЕФАЛ (лат. -encephalus, *-i, m*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) -мізківець, *-вця*, -мозковець, *-вця*, -мозковісник, -енцефал.

ЭНЦЕФАЛИТ (лат. encephalitis, *-tidis, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + -itis, *-tidis, f* – запалення) мозковиця, мозкозапал, мозкозапалення, енцефаліт; (словац. zápal mozgu; яп. noen).

-ЭНЦЕФАЛИЧЕСКИЙ (лат. -encephalicus, *-a, -um*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) -мізковий, -мозковий, -мозківний, -мозковісний, -енцефалічний.

-ЭНЦЕФАЛИЯ (лат. -encephalia, *-ae, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) -мозків'я, -мозковість, -*вості*, -енцефалія.

ЭНЦЕФАЛО- (лат. encephalo-: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) мозко-, енцефало-.

ЭНЦЕФАЛОГРАММА (лат. encephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; electroencephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) (зарядо)мозкозапис, (електро)енцефалограма. Реєстр [запис, крива] біопотенціалів [живозарядів] мозку.

ЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ (лат. encephalographia, *-ae, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую; pneumoencephalographia, *-ae, f*) мозкозображання, мозкозображування, мозкозйомка, мозкознімання, енцефалографія. Рентґенолоґічне дослідження головного мозку при введенні повітря чи кисню у порожнину черепа.

ЭНЦЕФАЛОМАЛЯЦИЯ (лат. encephalomalacia, *-ae, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + μαλασσω malasso – пом'якшую) мозкорозм'як, мозкорозм'якнення, мозкорозм'якшення, мозкозм'якшення, енцефаломаляція. Розм'якнення (розм'якшення) мозку; (рос. размягчение мозга).

ЭНЦЕФАЛОМЕНИНГОЦЕЛЕ (лат. encephalomeningocele, *-es, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) енцефаломенінґоцеле.

ЭНЦЕФАЛОМИЕЛИТ (лат. encephalomyelitis, *-tidis, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) енцефаломієліт.

ЭНЦЕФАЛОН (лат. encephalon, *-i, n*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) головомозок, головний мозок, енцефалон.

ЭНЦЕФАЛОПАТИЯ (лат. encephalopathia, *-ae, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) мозкохворість, -*рості*, мозкохворобливість, *-вості*, енцефалопатія.

ЭНЦЕФАЛОЦЕЛЕ (лат. encephalocele, *-es, f*: від гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок) енцефалоцеле.

ЭОЗИН (лат. eosinum, *-i, n*: від гр. εως eos – ранкова зоря: від гр. Εως Eos – Еос, у давньогрецькій міфології богиня ранкової зорі, світанку, сестра Сонця і Місяця, мати всіх вітрів та безлічі зірок, у римлян Аврора) еозин. Червоний барвник.

ЭОЗИНОФИЛ (лат. eosinophilus, *-i, m*: від eosinum, *-i, n* – червоний барвник, еозин: від гр. εως eos – ранкова зоря: від гр. Εως Eos – Еос, у давньогрецькій міфолоґії богиня ранкової зорі, світанку, сестра Сонця і Місяця, мати всіх вітрів та безлічі зірок, у римлян Аврора + гр. φιλος philos – люблячий: від φιλεω phileo – люблю) червоно(барво)люб, червоно(барво)любець, *-бця*, червоно(барво)любник, червоно(барво)схильник, червоно(барво)схильнісник, кислолюб, кислолюбець, *-бця*, кислолюбник, кислосхильник, кислосхильнісник, кислозернокрівець, *-вця*, кислозернобілокрівець, *-вця*, кислобілокрівець, *-вця*, еозинофіл. Ацидофільний [кисло(то)любний, кисло(то)любський, кисло(то)схильний, кисло(то)схильнісний, кислозабарвний] ґранулоцит [ґранулоцитарний лев/йкоцит [білокрівець], зернокрівець] – лев/йкоцит [білокрівець] із зернятками в цитоплазмі, які легко забарвлюються кислими барвниками, зокрема еозином.

ЭОЗИНОФИЛЬНЫЙ (лат. eosinophilus, *-a, -um*: від eosinum, *-i, n* – червоний барвник, еозин: від гр. εως eos – ранкова зоря: від гр. Εως Eos – Еос, у давньогрецькій міфолоґії богиня ранкової зорі, світанку, сестра Сонця і Місяця, мати всіх вітрів та безлічі зірок, у римлян Аврора + гр. φιλεω phileo – люблю) червоно(барво)любний, червоно(барво)любський, червоно(барво)схильний, червоно(барво)схильнісний, кисло(барво)любний, кисло(барво)любський, кисло(барво)схильний, кисло(барво)схильнісний, еозинофільний.

ЭОЗИНОФИЛИЯ (лат. eosinophilia, *-ae, f*: від eosinum, *-i, n* – червоний барвник, еозин: від гр. εως eos – ранкова зоря: від гр. Εως Eos – Еос, у давньогрецькій міфолоґії богиня ранкової зорі, світанку, сестра Сонця і Місяця, мати всіх вітрів та безлічі зірок, у римлян Аврора + гр. φιλια philia – любов,

прихильність, схильність: від гр. φιλεω phileo – люблю) 1. червоно(барво)любство, червоно(барво)любність, *-ності*, червоно(барво)нахил, червоно(барво)схильність, *-ності*, кисло(барво)любство, кисло(барво)любність, *-ності*, кисло(барво)нахил, кисло(барво)схильність, *-ності*; 2. кислозернокрівцев'я, кислозернокрівцевість, *-вості*, кислозернокрівцекрів'я, кислозернокрівцекровність, *-ності*, кислозернобілокрівцев'я, кислозернобілокрівцевість, *-вості*, кислозернобілокрівцекрів'я, кислозернобілокрівцекровність, *-ності*, кислобілокрівцев'я, кислобілокрівцевість, *-вості*, кислобілокрівцекрів'я, кислобілокрівцекровність, *-ності*, еозинофілія. Еозинофільний [червоно(барво)любний, червоно(барво)любський, червоно(барво)схильний, червоно(барво)схильнісний, кисло(барво)любний, кисло(барво)любський, кисло(барво)схильний, кисло(барво)схильнісний] лейкоцитоз [білокрівцев'я, білокрівцевість, *-вості*, білокрівцекрів'я, білокрівцекровність, *-ності*]. Підвищена кількість еозинофілів [кислозернокрівців, кислозернобілокрівців, кислобілокрівців] у крові.

ЭП- (лат. ep-; epi-: від гр. επι epi – на, над, зверху) на-, над-, еп-; (рос. над-; пол. na-, nad).

ЭПЕНДИМА (лат. ependyma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. επενδυμα ependyma – верхній одяг: від гр. επι epi – на, над, зверху) облямівка, епендима. Тонка оболонка, що вистилає мозкові шлуночки та центральний [серединний] канал [протоку] спинного мозку.

ЭПЕНДИМАЛЬНЫЙ () епендимальний; (пол. wyściółkowy).

ЭПИ- (лат. epi-; ep-: від гр. επι epi – на, над, зверху) на-, над-, епі-; (рос. над-; пол. na-, nad).

ЭПИБЛАСТ (лат. epiblastus, *-i, m*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок: ectoblastus, *-i, m*: від гр. εκτος ektos – зовні, поза + гр. βλαστος blastos – паросток, зародок; ectoderma primitivum; ectoderma blastodermicum; stratum Rauber-i) зовнозародень, *-дня*, епібласт. Первинна ектодерма. Верхній [зовнішній] зародковий листок двошарового зародка.

ЭПИГАСТРАЛГИЯ (лат. epigastralgia, *-ae, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху+ гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево + гр. algos αλγος – біль) надчеревобіль, *-болю*, надчеревоболість, *-лості*, надчеревоболючість, *-чості*, надчеревоболісність, *-ності*, епігастрал(ь)гія.

ЭПИГАСТРАЛЬНЫЙ (лат. epigastralis, *-e*; epigastricus, *-a, -um*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево) надчеревний, епігастрійний, епігастральний; (рос. надчревный, подложечный; пол. nadbrzuszny).

ЭПИГАСТРИЙ (лат. epigastrium, *-ii, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. γαστηρ, *-τρος* gaster, *-tros* – шлунок, черево; regio epigastrica) надчерев'я, епігастрій; (рос. надчревие; пол. nadbrzusze).

ЭПИГЛОТТИС (лат. epiglottis, *-idis, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + лат. glottis, *-idis, f*: від glotta = glossa – язик; rima (rhima) glottidis – голосова щілина) надгорляник, надгорлянник, епіглотис; (рос. надгортанник; пол. nagłośnia).

ЭПИГЛОТТИТ (лат. epiglottitis, *-idis, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + лат. glottis, *-idis, f*: від glotta = glossa – язик; rima (rhima) glottidis – голосова щілина + -itis, *-idis, f* – запалення) надгорлян(н)иковиця, надгорлян(н)икозапал, надгорлян(н)икозапалення, епіглотит.

ЭПИДЕМИОЛОГ (лат. epidemiologus, *-i, m*: від epidemia, *-ae, f* – пошесть, повальна хвороба, епідемія: від гр. επι epi – на, над, зверху + δημος demos – народ, країна, область + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) пошес(т)ник, пошес(т)нівець, пошестівник, пошестезнавець, *-вця*, епідеміолог; */жін./* пошестівниця, пошестезнавиця, епідеміологиня.

ЭПИДЕМИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. epidemiologicus, *-a, -um*: від epidemia, *-ae, f* – пошесть, повальна хвороба, епідемія: від гр. επι epi – на, над, зверху + δημος demos – народ, країна, область + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) пошестівничий, пошестезнавчий, епідеміологічний.

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ (лат. epidemiologia, *-ae, f*: від epidemia, *-ae, f* – пошесть, повальна хвороба, епідемія: від гр. επι epi – на, над, зверху + δημος demos – народ, країна, область + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) пошес(т)ництво, пошес(т)нівство, пошестівництво, пошестезнавство, епідеміологія.

ЭПИДЕМИЧЕСКИЙ (лат. epidemicus, *-a, -um*: від гр. επιδημος epidemos – поширений у народі: від гр. επι epi – на, над, зверху + δημος demos – народ, країна, область) пошесний, повальний, влюднений, епідемічний; (рос. повальный; яп. ekibyo, ryukobyo).

ЭПИДЕМИЯ (лат. epidemia, *-ae, f*: від гр. επιδημος epidemos – поширений у народі: від гр. επι epi – на, над, зверху + δημος demos – народ, країна, область) пошесть, повальна хвороба, епідемія; (рос. повальная болезнь; якут. дьаллык).

ЭПИДЕРМА (лат. epiderma, *-atis, n /pl. -ata/*; epidermis, *-idis, f PNA, BNA, JNA*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, оболонка, плівка; ecderon, *-i, n*; epithelium tegumentarium) надшкір'я, надшкірень, *-рня*, нашкірень, *-рня*, нашкірок, *-рка*, нашкурень, *-рня*, епідерма. Зовнішній епітеліальний шар шкіри; (рос. накожица, надкожица, надкожница; пол. naskórek; словац., pokožka; лат. virsada).

ЭПИДЕРМИС (лат. epidermis, *-idis, f PNA, BNA, JNA*; epiderma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, оболонка, плівка; ecderon, *-i, n*; epithelium tegumentarium) надшкір'я, надшкірень, *-рня*, нашкірень, *-рня*, нашкірок, *-рка*, нашкурень, *-рня*,

епідерміс. Зовнішній епітеліальний шар шкіри; (рос. накожица, надкожица, надкожница; пол. naskórek; словац., pokožka; лат. virsada).

ЭПИДЕРМОФИТИЯ (лат. epidermophytia, *-ae, f*: від epidermis, *-is, f* – надшкір'я, нашкірень, *-рня*, надшкірень, *-рня*, нашкурень, *-рня*, епідерміс: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. δερμα, *-ατος* derma, *-atos* – шкіра, оболонка, плівка + гр. φυτον phyton – рослина) епідермофітія. Грибкове */грибок роду епідермофітоп/* захворювання переважно шкіри підошв та долонь, а також нігтів.

ЭПИДИДИМИС (лат. epididymis, *-idis, f*: від гр. επιδιδυμις epididymis: від гр. επι epi – на, над, зверху + διδυμιος didymos – близнюк; didymoi */pl./* – яєчки) над'яйце, над'яєчко, надшулятко, надмудо, надсім'яник, епідидиміс. Придаток яєчка [шулятка, муда, сім'яника]; (рос. придаток яичка; пол. najądrze; словац. nadsemenník; нім. Nebenhoden).

ЭПИДИДИМИТ (лат. epididymitis, *-idis, f*: від гр. επιδιδυμις epididymis – над'яйце, над'яєчко, придаток яєчка, епідидиміс: від гр. επι epi – на, над, зверху + didymos – близнюк; didymoi */pl./* – яєчки + -itis, -*idis, f* – запалення) над'яйцевиця, над'яйцезапал, над'яйцезапалення, над'яєчковиця, над'яєчкозапал, над'яєчкозапалення, надшулятковиця, надшуляткозапал, надшуляткозапалення, придаткояйцевиця, придаткояйцезапал, придаткояйцезапалення, епідидиміт; (нім. Nebenhodenentzündung).

ЭПИДСИТУАЦИЯ */ЭПИДЕМИЧЕСКАЯ СИТУАЦИЯ/* () пошестестановище, епідситуація */епідемічна (пошесна) ситуація (становище)/.*

ЭПИДУРАЛЬНЫЙ (лат. epiduralis, *-e*: від гр. επι epi – на, над, зверху + dura mater; mater dura; dura, *-ae, f* – твердинівка, твердооболонка, твердомозкооболонка, тверда оболонка мозку: від durus, *-a, -um* – твердий) надтвердинівковий, надтвердооболонковий, надтвердомозкооболонковий, епідуральний.

ЭПИДУРИТ (лат. epiduritis, *-tidis, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + durus, *-a, -um* – твердий + -itis, *-tidis, f* – запалення) надтвердинівковиця, надтвердинівкозапал, надтвердинівкозапалення, надтвердо(мозко)оболонниця, надтвердо(мозко)оболонковиця, надтвердо(мозко)оболонкозапал, надтвердо(мозко)оболонкозапалення, епідурит. Запальний процес на зовнішній поверхні твердої оболонки спинного мозку.

ЭПИЗИОТОМИЯ (лат. episiotomia, *-ae, f*) епізіотомія. Позасерединний розріз промежини.

ЭПИЗОД (лат. episodus, *-i, m*; episodium, *-i, n*: від гр. επεισοδιον epeisodion – вставка, додаток: від гр. επεισοδιος epeisodios – вставлений, вставний, додатковий) випадок, випадкова подія, епізод; (рос. случай, случайное событие, отдельное происшествие).

ЭПИЗОДИЧЕСКИЙ (лат. episodicus, *-a, -um*: від гр. επεισοδιον epeisodion – вставка, додаток: від гр. επεισοδιος epeisodios – вставлений, вставний, додатковий) випадковий, окремий, неперіодичний, епізодичний; (рос. случайный, отдельный).

ЭПИЗООНОЗ (лат. epizoonosis, *-is, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху) епізооноз.

ЭПИЗООТИЧЕСКИЙ (лат. epizooticus, *-a, -um*: від гр. επι epi – на, над, зверху) епізоотичний.

ЭПИЗООТИЯ (лат. epizootia, *-ae, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + ζωον zoon – тварина) епізоотія.

ЭПИКАНТУС (лат. epicanthus, *-i, m*: від гр. επι epi – на, над, зверху) монгольська складка, епікантус.

ЭПИКАРД (лат. epicardium, *-ii, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. καρδια kardia – серце) надсерд, надсердя, епікард; (словац. osrdie).

ЭПИКАРДИЙ (лат. epicardium, *-ii, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. καρδια kardia – серце) насерд, насердя, надсерд, надсердя, епікардій.

ЭПИКРИЗ (лат. epicrisis, *-is, f*: від гр. επικρισις epikrisis – визначення, висновок: від гр. επι epi – на, над, зверху, після) післяслово, заключення, висновок, епікриз; (рос. заключение).

ЭПИЛЕПСИЯ (лат. epilepsia, *-ae, f*: від гр. επιληψια epilepsia: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю) падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія; (рос. падучая болезнь; пол. padaczka).

ЭПИЛЕПТИФОРМНЫЙ (лат. **epileptiformis**, *-e*: від гр. επιληψια epilepsia – падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю; **epileptoides**, *-is*) падучоподібний, падучкоподібний, падавкоподібний, бирсоподібний, епілептиформний; (пол. padaczkopodobny).

ЭПИЛЕПТИЧЕСКИЙ (лат. epilepticus, *-a, -um*: від гр. επιληψια epilepsia – падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю) падучевий, падучковий, падавковий, бирсовий, епілептичний; (пол. padaczkowy).

ЭПИЛЕПТОИДНЫЙ (лат. **epileptoides**, *-is*: від гр. επιληψια epilepsia – падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю + гр. ειδος eidos – вид, вигляд; **epileptiformis**, *-e*) падучоподібний, падучкоподібний, падавкоподібний, бирсоподібний, епілептоїдний; (пол. padaczkopodobny).

ЭПИЛЕПТОЛОГ (лат. **epileptologus**, *-i, m*; **epileptologista**, *-ae, mf(com.)*: від гр. επιληψια epilepsia – падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) падучівник, падучознавець, *-вця*, падучолікар, епілептолог; */жін./* падучівниця, падучознавиця, падучолікарка, епілептологиня.

ЭПИЛЕПТОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. **epileptologicus**, *-a, -um*: від гр. επιληψια epilepsia – падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) падучівничий, падучознавчий, падучознавський, падучознавецький, падучолікарський, епілептологічний.

ЭПИЛЕПТОЛОГИЯ (лат. **epileptologia**, *-ae, f*: від гр. επιληψια epilepsia – падуча, падучка, падуча хвороба, падавка, бирса, "чорна неміч", епілепсія: від гр. επιλαμβανω epilambano – нападаю, схоплюю + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) падучівництво, падучознавство, падучолікарство, падучолікарювання, епілептологія.

ЭПИЛЯЦИЯ (лат. epilatio, *-onis, f*; depilatio, *-onis, f*: від ex- – з, від + pilus – волос) зневолос(н)ення, волосовидалення, епіляція. Видалення волосся.

ЭПИНЕВРОН; ЭПИНЕЙРОН; ЭПИНЕВРИЙ (лат. epineuron, *-i, n*; epineurium, *-ii, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху+ νευρον neuron – сухожилля, сухожилок, нерв) епіневрон, епінейрон, епіневрій. Зовнішня сполучнотканинна оболонка нерва; (пол. nanerwie, onerwie).

ЭПИНЕФРЭКТОМИЯ (лат. epinephrectomia, *-ae, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. νεφρος nephros – нирка + гр. εκτομη ektome – вирізання, видалення: від гр. εκ- ek- – з, із + гр. τομη tome – різання, відрізування, відсікання: від гр. τεμνω temno – різати; adrenalectomia, *-ae, f*) наднирниковитин, наднирниковитинання, наднирниковитнення, наднирниковідтин, наднирниковідітнення, наднирниковідтинання, наднирниковидалення, епінефректомія.

ЭПИПЛОИТ () чепцевиця, чепцезапал, чепцезапалення, епіплоїт.

ЭПИСКЛЕРИТ (лат. episcleritis, *-tidis, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху) надбільчаниця, надбільчанковиця, надбільчанкозапал, надбільчанкозапалення, епісклерит.

ЭПИСПАДИЯ (лат. epispadia, *-ae, f*; epispadiasis, *-is, f*; anaspadia, *-ae, f*; fissura urethrae superior: від гр. spaein – розривати) епіспадія; (пол. wierchniactwo).

ЭПИСТАКСИС (лат. epistaxis, *-is, f*: від гр. επιταζω epistazo – крапати, випускати по краплям) носокровотеча, епістаксис. Носова кровотеча; (нім. Nasenbluten; анг., nosebleed; фр. saignement de nez).

ЭПИСТРОФЕЙ; ЭПИСТРОФЕУС (лат. epistropheus, *-i, m*; axis, *-is, m* – вісь; vertebra dentata – зубний хребець) вертун, зворотник, епістрофей, епістрофеус. Другий шийний хребець; (рос. осевой позвонок, второй шейный позвонок).

ЭПИСТРОФЕЙНЫЙ; ЭПИСТРОФИЧЕСКИЙ (лат. epistrophicus, *-a, -um*) вертуновий, зворотниковий, епістрофейний, епістрофійний.

ЭПИТАЛАМУС (лат. epithalamus, *-i, m*: від гр. επι epi – на, над, зверху + thalamus, *-i, m*; thalamus opticus: від гр. thalamos – спальня, покій; thalame – логовище, нора) надзгір'я, епіталамус.

ЭПИТЕЛИАЛЬНЫЙ (лат. epithelialis, *-e*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. θηλη thele – сосок; *або* лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа */тканини/*; навій; лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт) покривний, оболоннєвий, настиленнєвий, зовновистильний, зовнішньовистильний, зовнішньотканковий, епітелійний, епітеліальний.

ЭПИТЕЛИЙ (лат. epithelium, *-ii, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху + гр. θηλη thele – сосок; *або* лат. tela, *-ae, f* – тканина, тканка; павутина; основа */тканини/*; навій; лат. tellus, *-uris, f* – земля, ґрунт) покрив, оболонь, настилень, зовновистил, зовнішньовистил, зовнішньотканка, епітелій.

ЭПИТЕЛИЙ, СОСУДИСТЫЙ (лат. epithelium viscerale; endothelium, *-ii, n*: від гр. ενδον endon – всередині + гр. θηλη thele – сосок) устилень, уболонь, судинний епітелій.

ЭПИТЕЛИОМА (лат. epithelioma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. επι epi – на, над, зверху) епітеліома.

ЭПИТИМПАНОН; ЭПИТИМПАНУМ (лат. epitympanon, *-i, n*; epitympanum, *-i, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху; recessus epitympanicus; atticus, *-i, m*: від гр. Attikos – той, що походить з Аттіки */область Стародавньої Греції/* – стінка над карнизом або поверх, що увінчує споруду, найчастіше тріумфальну арку) дашок, склепіння, надбарабання, надбарабанне заглиблення (кишеня, простір), епітимпанон, епітимпанум; (рос. надбарабанное углубление [карман, пространство]; пол. zachyłek */bębenkowy, nadbębenkowy/*).

ЭПИТУБЕРКУЛЁЗ (лат. epituberculosis, *-is, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху) епітуберкульоз.

ЭПИФИЗ 1. (лат. epiphysis, *-is(-eos), f*: від гр. επιφυσις epiphysis – наріст, гуля: від гр. επι epi – на, над, зверху + phyo – рости) приростень, *-ття*, кликоть, епіфіз. Суглобовий кінець довгих кісток; 2.*/ЭПИФИЗ МОЗГА/* (лат. epiphysis cerebri; corpus pineale; glandula pinealis: від лат. pinus – сосна) шишкотіло, шишкувате тіло, шишкоподібне тіло, епіфіз мозку; (рос. шишковидное тело, верхний придаток мозга: словац. 1. nákončie; 2., šušková žľaza; нім., Zirbel, Zirbeldrüse; анг. pineal body, pineal gland: фр., glande pineale).

ЭПИФОРА (лат. epiphora, *-ae, f*) сльозотеч(н)ість, *-ч(н)ості*, сльозоточивість, *-вості*, епіфора; (рос. слёзоточивость).

ЭПОНИМ (лат. eponymum, *-i, n*; eponymon, *-i, n*: від гр. eponymos – що дає (дав) своє ім'я: від гр. επι epi – на, над, зверху, по, після + onyma – ім'я. У стародавніх афінян – перший із дев'яти архонтів (вищопосадовців, урядовців), іменем якого позначався рік) іменоназва, прізвищеназва, епонім. Назва будь-чого в науці за іменем того, хто це відкрив чи описав.

ЭПОНИХИЙ (лат. eponychium, *-ii, n*: від гр. επι epi – на, над, зверху) епоніхій.
ЭПООФОРОН (лат. epoophoron: від гр. επι epi – на, над, зверху) епоофорон.
ЭПУЛИС (лат. epulis, *-idis, f*: від гр. επι epi – на, над, зверху + ουλον ulon – ясно) ясноопух, яснопухлина, епуліс. Доброякісна пухлина ясен; (нім., Zahnfleischgeschwulst).
ЭРАДИКАЦИЯ (лат. eradicatio, *-onis, f*) викорінення, ерадикація; (рос. искоренение).
ЭРГОТИЗМ (лат. ergotismus, *-i, m*: від фр. ergot – ріжки) ріжкоотруєння, ерґотизм.
ЭРЕЙТОФОБИЯ (лат. ereuthophobia, *-ae, f*) ерев/йтофобія.
ЭРЕГИРОВАН, ЭРЕГИРОВАННЫЙ (від лат. erectio, *-onis, f* – випрямлення, збільшення, набрякання: від erigo – ставлю прямо, підіймаю, напружую) випрямлений, розпуклий, розпуклений, набубнявілий, набубнявлений, набухлий, напряглий, напружений, ереґований; (рос. набычен); */див. тж* ***ЭРЕКТИРОВАН, ЭРЕКТИРОВАННЫЙ****/.*
ЭРЕКТИРОВАН, ЭРЕКТИРОВАННЫЙ (від лат. erectio, *-onis, f* – випрямлення, збільшення, набрякання: від erigo – ставлю прямо, підіймаю, напружую) випрямлений, розпуклий, розпуклений, набубнявілий, набубнявлений, набухлий, напряглий, напружений, еректований; (рос. набычен); */див. тж* ***ЭРЕГИРОВАН, ЭРЕГИРОВАННЫЙ****/.*
ЭРЕКТИРОВАТЬСЯ (від лат. erectio, *-onis, f* – випрямлення, збільшення, набрякання: від erigo – ставлю прямо, підіймаю, напружую) випрямитись, розпуклитись, набубнявітись, набубнявлитись, набухнути, напрягтись, напружитись, еректуватись; (рос. набычиться).
ЭРЕКТОР (erector, *-oris, m*: від erigo – ставлю прямо, підіймаю, напружую) випрямляч, випрямник, напружник, ректор; (словац. vzpriamovač).
ЭРЕКЦИЯ (лат. erectio, *-onis, f* – випрямлення, збільшення, набрякання: від erigo – ставлю прямо, підіймаю, напружую) випрямлення, розпукання, розпуклення, набубнявіння, набубнявлення, набухання, напряг, напруження, прутненапряг, прутненапруження, членонапряг, членонапруження, членостояння, ерекція; (словац. vzpriamenie).
ЭРЕТИЗМ (лат. erethismus, *-i, m*: від гр. ερεθιζω erethizo – дратую) роздратованість, *-ності*, надзбудливість, *-вості*, надподразливість, *-вості*, еретизм; (рос. раздражённость, сверхвозбудимость).
ЭРИЗИПЕЛОИД (лат. erysipeloidum, *-i, n*: від гр. ερυσιπελας erysipelas – бешиха + гр. ειδος eidos – вид, вигляд) свинобешиха, еризипелоїд. Бешиха свиней.
ЭРИТЕМА (лат. erythema, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. ερυθημα erythema – червоність) червонівка, почервоніння, зачервоніння, еритема; (рос. покраснение).
ЭРИТЕМАТОЗ (лат. erythematosis, *-is, f*) еритематоз.
ЭРИТРАЗМА (лат. erythrasma, *-atis, n /pl. -ata/*) еритразма.
ЭРИТРЕМИЯ (лат. erythraemia, *-ae, f*; polycythaemia vera) еритремія.
ЭРИТРОБЛАСТ (лат. erythroblastus, *-i, m*) еритробласт.
ЭРИТРОБЛАСТОЗ (лат. erythroblastosis, *-is, f*) еритробластоз.
ЭРИТРОДЕРМИЯ (лат. erythrodermia, *-ae, f*) еритродермія.
ЭРИТРОЛИЗ (лат. erythrolysis, *-is, f*; erythrocytolysis, *-is, f*) червонокрівцерозчин, червонокрівцерозчинення, червонокрівцерозчинювання, червонокрівцерозчиняння, еритроліз.
ЭРИТРОМЕЛАЛГИЯ (лат. erythromelalgia, *-ae, f*; acromelalgia, *-ae, f*) еритромелалґія.
ЭРИТРОПИЯ (лат. erythropia, *-ae, f*; erythropsia, *-ae, f*) червонобаччя, червонобачення, еритропія. Бачення в червоному кольорі (барві).
ЭРИТРОПОЭЗ (лат. erythropoiesis, *-is, f*; erythropoësis, *-is, f*) червонокрівцеутвір, червонокрівцеутворення, еритропоез. Утвір (утворення) червонокрівців (еритроцитів).
ЭРИТРОПОЭЗНЫЙ; ЭРИТРОПОЭТИЧЕСКИЙ (лат. erythropoiesus, *-a, -um*; erythropoësus, *-a, -um*; erythropoieticus, *-a, -um*; erythropoëticus, *-a, -um*) червонокрівцеутвірний, червонокрівцеутворний, червонокрівцеутворювальний, червонокрівцеутворюючий, еритропоезний, еритропоетичний.
ЭРИТРОПСИЯ (лат. erythropsia, *-ae, f*; erythropia, *-ae, f*) червонобаччя, червонобачення, еритропсія. Бачення в червоному кольорі (барві).
ЭРИТРОФОБИЯ (лат. erythrophobia, *-ae, f*) 1. червонострах, червоноострах, червоножах, червоноляк, червонолячність, *-ності*, червонобояння, червонобоясть, червонобоязнь, червонобоязність, *-ності*, червонобоязкість, *-кості*. Острах червоних предметів; 2. рум'янострах, рум'яноострах, рум'яножах, рум'яноляк, рум'янолячність, *-ності*, рум'янобояння, рум'янобоясть, рум'янобоязнь, рум'янобоязність, *-ності*, рум'янобоязкість, *-кості*, еритрофобія. Острах почервоніти; (рос. 2. боязнь покраснеть; (пол. 1. obawa predmiotów czerwonych; 2. obawa czerwonieniania sie, lęk przed zarumienieniem się).
ЭРИТРОЦИТ (лат. erythrocytus, *-i, m*; erythrocytum, *-i, n*) червонокрівець, *-вця*, червоноклітинець, *-нця*, еритроцит. Червоне кров'яне тільце; (анґ. red cell, red corpuscle).
ЭРИТРОЦИТОВ, ОБРАЗОВАНИЕ (лат. erythropoiesis, *-is, f*; erythropoësis, *-is, f*) червонокрівцеутвір, червонокрівцеутворення, утвір (утворення) червонокрівців (еритроцитів).
ЭРИТРОЦИТОЗ (лат. erythrocytosis, *-is, f*) еритроцитоз.
ЭРИТРОЦИТОЛИЗ (лат. erythrocytolysis, *-is, f*; erythrolysis, *-is, f*) червонокрівцерозчин, червонокрівцерозчинення, червонокрівцерозчинювання, червонокрівцерозчиняння, еритроцитоліз.

ЭРОЗИЯ (лат. erosio, *-onis, f* – роз'їдання: від erodo – роз'їдаю) роз'їдь, роз'їда, роз'їдення, розрийка, розрийність, *-ності*, шмуга, пошморга, ерозія.

ЭРОТИЗМ (лат. erotismus, *-i, m*: від гр. ερως, *-ωτος* eros, *-otos* – любов) хтивність, *-ності*, любовність, *-ності*, еротизм.

ЭРОТИКА (лат. erotica, *-ae, f*: від гр. ερωτικα erotika – любовні начала: від гр. ερως, *-ωτος* eros, *-otos* – любов) хтивість, *-вості*, чуттєвість, *-вості*, еротизм; (рос. чувственность).

ЭРОТИЧНОСТЬ () хтивість, *-вості*, еротичність, *-ності*: (рос. чувственность).

ЭРОТО- (лат. eroto-: від гр. ερωτικα erotika – любовні начала: від гр. ερως, *-ωτος* eros, *-otos* – любов) любовно-, любоще-, любощево-, статево-, хтиво-, чуттєво-, ерото-; (рос. любовно-, сладострастно-, чувственно-).

ЭРОТОМАН (лат. erotomaniacus, *-i, m*: від гр. ερωτικα erotika – любовні начала: від гр. ερως, *-ωτος* eros, *-otos* – любов) любовнонавіженець, *-нця*, любощенавіженець, *-нця*, статевонавіженець, *-нця*, хтивонавіженець, *-нця*, еротоман.

ЭРОТОМАНИЯ (лат. erotomania, *-ae, f*: від гр. ερωτικα erotika – любовні начала: від гр. ερως, *-ωτος* eros, *-otos* – любов) любовнонавіж, любовнонавіженство, любощенавіж, любощенавіженство, статевонавіж, статевонавіженство, хтивонавіж, хтивонавіженство, еротоманія.

ЭРОТОМАНКА (лат. erotomaniaca, *-ae, f*: від гр. ερωτικα erotika – любовні начала: від гр. ερως, *-ωτος* eros, *-otos* – любов) любовнонавіженка, любовнонавіжениця, любовнопристрасниця, любощенавіженка, любощенавіжениця, любощепристрасниця, статевонавіженка, статевонавіжениця, статевопристрасниця, хтивонавіженка, хтивонавіжениця, хтивопристрасниця, еротоманка.

ЭРУПТИВНЫЙ (лат. eruptivus, *-a, -um*) еруптивний.

ЭРУПЦИЯ (лат. eruptio, *-onis, f*) висип, висипка, ерупція.

ЭССЕНЦИАЛЬНЫЙ (лат. essentialis, *-e*; idiopathicus, *-a, -um*) істотний, суттєвий, властивий, есенціальний; (рос. существенный).

ЭСТЕЗИО- (лат. aesthesio-: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття) чутте-, відчутте-, відчутно-, чутливо-, естезіо-; (рос. чувство-).

ЭСТЕЗИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. aesthesiologicus, *-a, -um*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) чуттєвничий, чуттєзнавчий, чуттєзнавський, чуттєзнавецький, естезіолоґічний.

ЭСТЕЗИОЛОГИЯ (лат. aesthesiologia, *-ae, f*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) чуттєвництво, чуттєзнавство, естезіолоґія. Розділ анатомії та фізіолоґії, що вивчає будову і функції [відправи, діяльність] орґанів чуттів.

ЭСТЕЗИОМЕТР (лат. aesthesiometer, *-tri, m*; aesthesiometrum, *-i, n*; aesthesiometrium, *-ii, n*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) відчуттємір, відчуттємірник, відчуттєвимірник, відчутномір, відчутномірник, відчутновимірник, чутливомір, чутливомірник, чутливовимірник, естезіометр. Прилад для вимірювання чутливості шкіри до тиску або дотику. */Прилад для вимірювання больової чутливості – алґезіометр; Прилад для вимірювання температурної чутливості – термоестезіометр/.*

ЭСТЕЗИОМЕТРИЧЕСКИЙ (лат. aesthesiometricus, *-a, -um*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) відчуттємірний, відчуттєвимірний, відчуттєвимірювальний, відчутномірний, відчутновимірний, відчутновимірювальний, чутливомірний, чутливовимірний, чутливовимірювальний, естезіометричний.

ЭСТЕЗИОМЕТРИЯ (лат. aesthesiometria, *-ae, f*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття + гр. μετρον metron – міра: від μετρεω metreo – міряю, вимірюю) відчуттєвимір, відчуттєвимірення; відчуттєвиміряння, відчуттєвимірювання, відчутновимір, відчутновимірення; відчутновиміряння, відчутновимірювання, чутливовимір, чутливовимірення; чутливовиміряння, чутливовимірювання, естезіометрія.

-ЭСТЕЗИЯ (лат. -aesthesia, *-ae, f*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття) 1. -чул, -чулення, -чулювання; 2. -чутливість, *-вості*, чутливо-, -чутливлення, -чуття, -відчування, -естезія; (пол., -czulenie); */див. тж -ЕСТЕЗИЯ/.*

ЭСТЕЗИЯ (лат. aesthesia, *-ae, f*: від гр. αισθησις aisthesis – відчуття, орґан чуття) чуття, відчуття, естезія.

ЭСТЕТОТЕРАПИЯ (лат. aesthetotherapia, *-ae, f*: від гр. αισθητικος aisthetikos – чуттєво сприйманий: від гр. αισθητης aisthetes – який відчуває + гр. θεραπεια therapeia – турбота, догляд, лікування) красолікування, прекраснолікування, естетотерапія; (рос. красотолечение).

ЭСТРОГЕН (лат. oestrogenum, *-i, n*; oestrogenium, *-ii, n*: від oestrus, *-i, m*; oestrum, *-i, n*; oestruatio, *-onis, f* – тічка: від гр. οιστρος oistros – пристрасть, лютість + гр. genos – рід, народження, походження; -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний; genesis, *-is, f* – зародження, походження: від gignomai – народжуватись, походити) жіночотворець, *-рця*, жіночопричинник, жіночочинник, естроґен. Жіночий статевий гормон.

ЭСТРОГЕННЫЙ (лат. oestrogenes, *G. -is*; oestrogenus, *-a, -um*; oestrogenicus, *-a, -um*: від oestrus, *-i, m*; oestrum, *-i, n*; oestruatio, *-onis, f* – тічка: від гр. οιστρος oistros – пристрасть, лютість + гр. -genes, *G. -is* – -похідний, -вивідний: від genesis, *-is, f* – зародження, походження: від genos – народження: від gignomai – народжуватись, походити) жіночотворчий, жіночотворний, жіночотвірний, жіночочинний, жіночопричинний, жіночопричинниковий, жіночоспричинювальний, естрогенний.

ЕТАНОЛ (лат. aethanol, *-is, m*; aethanolum, *-i, n*; ethanol, *-is, m*; ethanolum, *-i, n*; alcohol [alkohol] aethylicus; spiritus aethylicus; spiritus vini; alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*) винець, *-нцю*, етанол. Етиловий [винний] алкоголь [спирт]; (рос. извинь; анґ., wine spirit, grain alcohol).

ЭТАП () перехід, етап.

ЭТАПНЫЙ () перехідний, етапний.

ЭТИЛОВЫЙ АЛКОГОЛЬ (лат. alcohol [alkohol] aethylicus; spiritus aethylicus; spiritus vini; alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*; aethanol, *-is, m*; aethanolum, *-i, n*; ethanol, *-is, m*; ethanolum, *-i, n*) винець, *-нцю*, винний [етиловий] алкоголь; (рос. извинь; анґ., wine spirit, grain alcohol).

ЭТИЛОВЫЙ СПИРТ (лат. spiritus aethylicus; spiritus vini; alcohol [alkohol] aethylicus; alcohol, *-is, m*; alkohol, *-is, m*; aethanol, *-is, m*; aethanolum, *-i, n*; ethanol, *-is, m*; ethanolum, *-i, n*) винець, *-нцю*, винний [етиловий] спирт; (рос. извинь; анґ., wine spirit, grain alcohol).

ЭТИОЛОГИЧЕСКИЙ (лат. aetiologicus, *-a, -um*: від гр. αιτια aitia – причина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) причинний, причиновий, причиннісний, хворобопричинний, хворобопричиновий, хворобопричиннісний, причинничий, причинівничий, причинознавчий, етіологічний; (рос. причинный, причинностный).

ЭТИОЛОГИЯ (лат. aetiologia, *-ae, f*: від гр. αιτια aitia – причина + гр. λογος logos – слово, вчення, наука, знання) причинність, *-ності*, спричинюваність, *-ності*, спричинення, спричинювання, хворобопричинність, *-ності*, причинництво, причинівництво, причинознавство, етіологія.

ЭТИОТРОПНЫЙ (лат. aetiotropus, *-a, -um*: від гр. αιτια aitia – причина + від гр. τροπη trope: від τροπος tropos – поворот, зворот, напрям, напрямок, зміна, спосіб чи образ дії) причинонаправний, причинонаправлений, етіотропний; (рос. причинонаправленный).

ЭТМОИДАЛЬНЫЙ (лат. ethmoidalis, *-e*; ethmoides, *G. -is*) решітчастий, решетяний, ґратчастий, етмоїдальний; (рос. решётчатый; словац. riečicovitý, riečicový).

ЭТМОИДИТ (лат. ethmoiditis, *-tidis, f*) етмоїдит.

ЭУ- (лат. eu-: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно) еу-; */див. тж **ЭВ-**, **ЭЙ-**/*.

ЭУБИОТИК (лат. eubioticum, *-i, n*: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно) доброживець, *-вця*, доброживок, *-вка*, доброживень, *-вня*, доброживник, еубіотик.

ЭУБИОТИКА (лат. eubiotica, *-ae, f*: від гр. ευ eu – добре, досконало, правильно) доброживство, доброживківництво, доброживнівництво, доброживни(ківни)цтво, доброживівництво, доброживознавство, доброжиттівництво, доброжиттєзнавство, еубіотика. Наука про добре, здорове життя.

ЭУКОЛЛОИДАЛЬНОСТЬ () еуколоїдальність, *-ності*.

ЭФЕЛИДА (лат. ephelis, *-idis, f*: від гр. epi - над + helios - сонце) веснянка, ластовинка, ряботинка, ефеліда; (рос. веснушка).

ЭФЕЛИДЫ (лат. ephelides, *-um, f /pl./*: від гр. epi – над + helios – сонце) веснянки, ластовинки, ластовиння, ряботиння, ефеліди; (рос. веснушки; пол. piegi; нім. Sommersprossen, Sommerflecken; анґ., freckles; фр., taches de rousseur).

ЭФЕМЕРНЫЙ (лат. ephemerus, *-a, -um*; ephemeralis, *-e*: від гр. ephemerios – одноденний: від epi – над + hemera – день) одноденний, короткочасний, недовгочасний, недовговічний, короткотривалий, нетривалий, швидкоминучий, ефемерний; (рос. однодневный, кратковременный; пол. jednodniowy, przelotny; нім., eintägig, vorübergehend).

ЭФИР (лат. aether, *-eris, m* – повітря: від гр. αιθηρ aither – у давніх греків, верхній сонцесяйний шар повітря, де перебувають Боги) 1.*/фіз./* повітря, простір, етер, ефір; 2.*/х(е/і)м./* летень, етер, ефір; (анґ. 1.*/фіз./* air – повітря).

ЭФИРНОЕ МАСЛО () ефірна [етерова, летка, пахуча] олія; (анґ. volitile oil, essential oil).

ЭФИРНЫЙ (лат. aethereus, *-a, -um* – повітряний, леткий) 1.*/фіз./* повітряний, повітровий, простірний, просторовий, етеровий, ефірний; 2.*/х(е/і)м./* леткий, пахучий, етеровий, ефірний; (анґ., light, airy, spiritlike).

ЭФФЕКТ (лат. effectus, *-i, m* – дія, виконання: від efficio – дію, виконую) дія, чин, вплив, ефект; (рос. действие, влияние).

ЭФФЕКТИВНОСТЬ () дієвість, *-вості*, впливовість, *-вості*, ефективність, *-ності*; (рос. действенность).

ЭФФЕКТИВНЫЙ (лат. effectivus, *-a, -um* – діяльний, творчий: від efficio – дію, виконую) дійовий, впливовий, ефективний; (рос. действенный).

ЭФФЕМИНАЦИЯ (лат. effeminatio, *-onis, f*) ефемінація.

ЭФФЕРЕНТНЫЙ (лат. efferens, *-entis* – той, що виносить; centrifugalis, *-e*) виносний, вивідний, відосередній, відцентровий, еферентний; (рос. выносной, выносящий, выводящий, центробежный).

ЭФФЛОРЕСЦЕНЦИЯ (лат. efflorescentia, *-ae, f*; exanthema, *-atis, n /pl. -ata/*) висип, висипка, осипка, ефлоресценція. Шкірний висип (висипка).

ЭФФУЗИЯ (лат. effusio, *-onis, f*) випіт, випотина, ропняк, ефузія.

ЭХИНОКОКК (лат. Echinococcus, *-i, m*) ехінокок.

ЭХИНОКОККОЗ (лат. echinococcosis, *-is, f*) ехінококоз.

ЭХО (лат. echo, *us, f* – луна, відлуння, відзвук: від гр. 'ηχω – шум, звук: від 'Ηχω – у давньогрецькій міфолоґії [мітолоґії] німфа, втілення лісової й гірської луни) луна, відлуння, відгомін, ехо; (рос. отголосок).

ЭХО- (лат. echo-: від echo, *us, f* – луна, відлуння, відзвук: від гр. 'ηχω – шум, звук: від 'Ηχω – у давньогрецькій міфолоґії [мітолоґії] німфа, втілення лісової й гірської луни) луно-, відлуннє-, ехо-.

ЭХОЛАЛИЯ (лат. echolalia, *-ae, f*: від echo, *us, f* – луна, відлуння, відзвук: від гр. 'ηχω – шум, звук: від 'Ηχω – у давньогрецькій міфолоґії [мітолоґії] німфа, втілення лісової й гірської луни + гр. λαλια lalia – бурмотіння, гомін, говір, вимова) співбесідникоповтор, співбесідникоповторення, співбесідникоповторювання, співрозмовникоповтор, співрозмовникоповторення, співрозмовникоповторювання, ехолалія.

ЭХОЭНЦЕФАЛОГРАММА (лат. echoencephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від echo, *us, f* – луна, відлуння, відзвук: від гр. 'ηχω – шум, звук: від 'Ηχω – у давньогрецькій міфолоґії [мітолоґії] німфа, втілення лісової й гірської луни + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання) луномозкозапис, ехоенцефалоґрама.

ЭХОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ (лат. echoencephalographia, *-ae, f*: від echo, *us, f* – луна, відлуння, відзвук: від гр. 'ηχω – шум, звук: від 'Ηχω – у давньогрецькій міфолоґії [мітолоґії] німфа, втілення лісової й гірської луни + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) луномозкопис, луномозкозаписування, ехоенцефалоґрафія.

ЭЭГ */ЭЛЕКТРОЭНЦЕФАЛОГРАММА/* (лат. EEG; electroencephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραμμα gramma – риска, креса, лінія, буква, письмовий знак, напис, написання; encephalogramma, *-atis, n /pl. -ata/*) ЕЕҐ */електроенцефалоґрама, зарядомозкозапис/*. Реєстр [запис, крива] біопотенціалів [живозарядів] мозку.

ЭЭГ */ЭЛЕКТРОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ/* (лат. EEG; electroencephalographia, *-ae, f*: від гр. ηλεκτρον elektron – бурштин, янтар + гр. εγκεφαλος enkephalos – мозок + гр. γραφια graphia – писання: від γραφω grapho – пишу, креслю, зображую) ЕЕҐ */електроенцефалоґрафія, зарядомозкопис, зарядомозкозаписування/*. Реєстрування [записування] біопотенціалів [живозарядів] мозку.

ЭЯКУЛЯТ (лат. ejaculatum, *-i, n*: від ejaculatio, *-onis, f* – викидання, виверження, випорскування, сім'явикид, сім'явикидання, сім'явиверження, сім'явипорск, сім'явипорскування, насіннєвипорск, насіннєвиверження, еякуляція: від ejaculo – вивергаю) викидень, *-дня*, викидок, *-дка*, вивержень, *-жня*, виверждок, *-жка*, випорсок, *-ска*, сім'явикидень, *-дня*, сім'явикидок, *-дка*, сім'явивержень, *-жня*, сім'явипорсок, *-ска*, насіннєвипорсок, *-ска*, насіннєвивержень, *-жня*, еякулят.

ЭЯКУЛЯТОРНЫЙ (лат. ejaculatorius, *-a, -um*) викидний, виверджний, випорсний, випорскувальний, випорскуючий, еякуляторний.

ЭЯКУЛЯЦИЯ (лат. ejaculatio, *-onis, f*: від ejaculo – вивергаю) викидання, виверження, випорскування, сім'явикид, сім'явикидання, сім'явиверження, сім'явипорск, сім'явипорскування, насіннєвипорск, насіннєвиверження, еякуляція; (рос. семяизвержение).

ЮБИЛЕЙ (від лат. jubilaeus /*annus*/: від д-євр.) роковини, річниця, кругloліття, високоліття, поважноліття, ювілей; (рос. годовщина; анґ. anniversary).
ЮБИЛЕЙНЫЙ (лат. jubilaeus, *-a*, *-um*: від д-євр.) роковинний, роковиновий, річницевий, ювілейний.
ЮВЕНАЛЬНЫЙ (лат. juvenalis, *-e* – юний, юнацький; juvenilis, *-e*) молодий, статевонезрілий, ювенальний.
ЮВЕНИЛИЗМ (лат. juvenilismus, *-i, m*) юнацькість, *-кості*, статевонезрілість, *-лості*, ювенілізм.
ЮВЕНИЛЬНЫЙ (лат. juvenilis, *-e* – юний, юнацький; juvenalis, *-e*) молодий, статевонезрілий, ювенільний.
ЮГУЛЯРНЫЙ (лат. jugularis, *-e*; iugularis, *-e*; iugalis, *-e*: від jugum, *-i, n* – ярмо) ярмовий, яремний, шийний, карковий, югулярний; (рос. яремный).
ЮНОСТЬ (лат. juventas, *-atis, f*; juvenitas, *-atis, f*; juvenilitas, *-atis, f*; juventus, *-utis, f*; adolescentia, *-ae, f*; adulescentia, *-ae, f*) юність, *-ності*, юнь.
ЮНОША (лат. juvenis, *-is, m*; ephebus, *-i, m*; adolescens, *-entis*) юнак.
ЮНОШЕСКИЙ (лат. juvenilis, *-e*; juvenalis, *-e*) юнацький.
ЮНЫЙ (лат. juvenis, *-e*; adolescens, *-entis*) юний.
ЮРИДИЧЕСКИЙ (лат. iuridicus, *-a, -um* - судовий; iuridicialis, *-e*) правовий, правничий, правознавчий, законницький, законознавчий, юридичний; (рос. правовой, правоведческий, законоведческий).
ЮРИСКОНСУЛЬТ (лат. iuris-consultus, *-i, m*) праворадник, праводорадник, законорадник, законодорадник, юрисконсульт.
ЮРИСТ (нім. Jurist: від лат. ius, *iuris, n* - право) правник, правознавець, *-вця*, законник, законознавець, *-вця*, юрист; (рос. правовед, законовед).

АБВГДЕЁЖЗИЙКЛМНОПРСТУФХЦЧШЩЪЫЬЭЮ

Я я

ЯБЛОКО () яблуко.
ЯБЛОКО, АДАМОВО (лат. pomum Adami; prominentia laryngea) борлак, чачка, бас, горлянковий випин, адамове яблуко; (рос. кадык).
ЯБЛОКО, ГЛАЗНОЕ (лат. bulbus oculi) очне яблуко.
ЯВЛЕНИЕ () явище.
ЯВЛЕНИЕ, ПОБОЧНОЕ (лат. effectus secundarius) побічне явище.
ЯВЛЯТЬСЯ () 1. з'являтися; 2. являтися.
ЯВНЫЙ (лат. evidens, *-entis*; manifestus, *-a, -um*) наочний, явний.
ЯГОДИЦА () сідниця, сидня.
ЯГОДИЦЫ (лат. nates, *-ium, f /pl./*) сідниці, сидні.
ЯГОДИЧНЫЙ (лат. glutealis, *-e*; glutaealis, *-e*; gluteus, *-a, -um*; glutaeus, *-a, -um*) сідничний, сидневий, сідальний.
ЯД (лат. toxinum, *-i, n*: від гр. toxon, toxikon; venenum, *-i, n*; virus, *-i, n*) отруя, отрута, трута, трутка, трутина, трутизна, трійло, їд; (словац. jed).
ЯД, ТРУПНЫЙ (лат. ptomainum, *-i, n*) трупна отрута (трута, трутина, трутизна, трійло, їд).
ЯДЕРНЫЙ (лат. nuclearis, *-e*) ядровий, ядерний.
ЯДОВИТОСТЬ 1. (лат. toxicitas, *-atis, f*) отруйність, *-ності*, трутизність, трутинність, *-ності*; 2. () уїдливість, *-вості*.
ЯДОВИТЫЙ 1. (лат. toxicus, *-a, -um*) отруйний, трутизний, трутинний; 2. () уїдливий; (словац. jedovatý).
ЯДРО (лат. nucleus, *-i, m*) ядро.
ЯДРОПОДОБНЫЙ (лат. nucleiformis, *-e*) ядроподібний.
ЯДРЫШКО (лат. nucleolus, *-i, m*) ядерце.
ЯЗВА (лат. ulcus, *-eris, n*; helcoma, *-atis, n /pl. -ata/*; гр. ελκος helkos) виразка, уразка, болячка; (словац. jazva).
ЯЗВЕННЫЙ (лат. ulcerosus, *-a, -um*: від ulcus, *-eris, n* – виразка; helcomatosus, *-a, -um*: від helcoma, *-atis, n /pl. -ata/* – виразка: від гр. ελκος helkos – виразка) виразковий, уразковий; (словац. jazvovitý).
ЯЗВООБРАЗОВАНИЕ (лат. exulceratio, *-onis, f*: від ulcus, *-eris, n* – виразка) виразкування, виразкоутворення.
ЯЗВОЧКА () виразочка. Маленька виразка.
ЯЗВЫ, ОБРАЗОВАНИЕ (лат. exulceratio, *-onis, f*: від ulcus, *-eris, n* – виразка) виразкування, виразкоутворення, утворення виразки.
ЯЗЫК (лат. lingua, *-ae, f*) 1. язик; 2. мова.
ЯЗЫКОВОЙ (лат. lingualis, *-e*) мовний.
ЯЗЫКОВЫЙ (лат. lingualis, *-e*) язиковий.
ЯЗЫКОГЛОТОЧНЫЙ (лат. glossopharyngeus, *-a, -um*) язикопролиговий, язикоглотковий.
ЯЗЫЧНЫЙ (лат. lingualis, *-e*; glossus, *-a, -um*) язиковий.
ЯЗЫЧОК (лат. uvula, *-ae, f*; lingula, *-ae, f*) язичок, *-чка*; (словац. čapík; jazýček).
ЯИЧКА, ПРИДАТОК (лат. epididymis, *-idis, f*: від гр. επιδιδυμις epididymis: від гр. επι epi – на, над, зверху + διδυμιος didymos – близнюк; didymoi */pl./* – ячки) над'ячко, надшулятко, надмудо, надсім'яник, придаток ячка [шулятка, муда, сім'яника]; (словац. nadsemenník).
ЯИЧКО (лат. testiculus, *-i, m*; testis, *-is, m /pl. testes/*: від лат. testis, *-is, mf* – свідок; свідчиця, свідка; гр. orchis, *-is, m*; didymis: від гр. διδυμιος didymos – близнюк) ячко, шулятко, мудо, сім'яник; (словац. vajce, semenník); */див. тж* ***СЕМЕННИК/***.
ЯИЧКОВЫЙ (лат. testicularis, *-e*) ячковий, шулятковий, мудовий, сім'яниковий; (словац. vajcový, semenníkový).
ЯИЧНИК (лат. ovarium, *-ii, n*: від ovum, *-i, n* /PNA/ – яйце; яйцеклітина; ovulum, *-i, n* /BNA, JNA/ – яйцеклітина, жіноча статева клітина; oophoron, *-i, n*: від гр. ωιον oon – яйце + гр. φορεω phoreo – носити) ячник. Жіноча статева залоза; (словац. vaječník).
ЯИЧНИКОВЫЙ (лат. ovarialis, *-e*; ovariceus, *-a, -um*; ovaricus, *-a, -um*) ячниковий; (словац. vaječníkový).
ЯИЧНЫЙ () ячний.
ЯИЧНЫЙ ЖЕЛТОК (лат. vitellus, *-i, m*; vitellum, *-i, n*; vitellus [vitellum] ovi) ячний жовток.
ЯЙЦЕВАЯ КЛЕТКА; [ЯЙЦЕКЛЕТКА] (лат. ovulum, *-i, n*; ovum, *-i, n*) яйцеклітина; (словац. vajíčko).
ЯЙЦЕВИДНЫЙ (лат. ovalis, *-e*) яйцюватий, яйцеподібний.

ЯЙЦЕВОД (лат. tuba uterina; oviductus, *-us, m*) яйцевід, яйцепровід; (словац. vajíčkovod).
ЯЙЦЕКЛЕТКА */ЯЙЦЕВАЯ КЛЕТКА/* (лат. ovulum, *-i, n* /BNA, JNA/; ovum, *-i, n* /PNA/) яйцеклітина. Жіноча статева клітина; (словац. vajíčko).
ЯЙЦЕОБРАЗНЫЙ (лат. ovalis, *-e*) яйцюватий, яйцеподібний.
ЯЙЦО (лат. ovum, *-i, n*; гр. oon) яйце.
ЯЛОВЫЙ (лат. infertilis, *-e*) яловий.
ЯМА (лат. fossa, *-ae, f*; fovea, *-ae, f*) яма; (словац. jama).
ЯМКА (лат. fossula, *-ae, f*: foveola, *-ae, f*; vallecula, *-ae, f*) ямка; (словац. jamka).
ЯМКОВЫЙ (лат. fossularis, *-e*; foveolaris, *-e*; vallecularis, *-e*) ямковий; (словац. jamkový).
ЯМКООБРАЗНЫЙ (лат. fossuliformis, *-e*; foveoliformis, *-e*; valleculiformis, *-e*) ямкоподібний; (словац. jamkovitý).
ЯМОЧКА (лат. foveola, *-ae, f*; vallecula, *-ae, f*) ямочка.
ЯНВАРЬ (лат. Ianuarius, *-ii, m*; Januarius, *-ii, m*; mensis Ianuarius [Januarius] – Янусів місяць – на честь давньоримського Бога світла та сонця, сонячного обертання, року та часу Януса /Ianus; Janus/, Бога будь-якого початку та кінця, починань та завершень) січень, *-чня*; (д-рус. просиньць; білор. студзень; пол. styczeń; чес. leden; лит. sausis; тур. ocak).
ЯНТАРЬ () бурштин, янтар.
ЯРЕМНЫЙ (лат. jugularis, *-e*: від jugum, *-i, n* – ярмо) ярмовий, яремний.
ЯРКИЙ () яскравий.
ЯРЛЫК () наличка, ярлик.
ЯРМО (лат. jugum, *-i, n*) ярмо.
ЯРОСТНЫЙ () ярий, лютий, шалений.
ЯСНОСТЬ () ясність, *-ності*.
ЯСНЫЙ (лат. evidens, *-entis*; lucidus, *-a, -um*; manifestus, *-a, -um*) ясний.
ЯТРОГЕНИЯ (лат. iatrogenia, *-ae, f*) лікарочин, лікарочинність, *-ності*, лікаропричина, лікаропричинність, *-ності*, лікароспричиненість, *-ності*, лікарозумовленість, *-ності*, ятроґенія; */див. тж **ИАТРОГЕНИЯ**/*.
ЯТРОГЕННЫЙ (лат. iatrogenicus, *-a, -um*) лікарочинний, лікаропричинний, лікаропричинений, лікарозумовлений, ятрогенний; */див. тж **ИАТРОГЕННЫЙ**/*.
ЯЧЕЕЧНЫЙ (лат. alveolaris, *-e*) комірковий, чарунковий, дучковий.
ЯЧЕИСТЫЙ (лат. alveolaris, *-e*) комірчастий, чарунчастий, дучкуватий.
ЯЧЕЙКА (лат. alveolus, *-i, m*; cellula, *-ae, f*) комірка, чарунка, дучка.
ЯЧМЕНЬ 1.*/хвороба/* (лат. chalasion, *-i, n*; chalazion, *-i, n*) ячмінь, *-меня*, ячмінець, *-нця*; 2.*/злак/* (лат. hordum, *-i, n*; hordeolum, *-i, n*) ячмінь, *-меню*, ячмінець, *-нцю*.
ЯЩУР (лат. stomatitis aphthosa epizootica) слинівка, кульґавка, ящур; (словац. slintavka).

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТЎРИ (ПИСЬМЕНСТВА, ПИСЕМСТВА, ПИСЕМНОСТІ)

RCU-L3Lit-[-eratu-]-ra5a1_5[stor](640-644)_6.5A5_110x175

I. РОСІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКІ МЕДИЧНІ (ЛІКАРСЬКІ) СЛОВНИКИ

1. Російсько - український словничок медичної терміноЛьогії. О.Курило. — Київ,1918.
2. Російсько - український медичний словник. (Ред.) М.Галин та О.Корчак-Чепурківський. — Київ,1920; 1994.
3. Медичний російсько - український словник. В.Ф.Кисільов. — Одеса, 1928; Заставна,1992.
4. Практичний словник медичної термінології. В.Крамаревський, О.П'ятак, В.Савицький, О.Туровець, А.Шуринок. — Харків, 1931.
5. Російсько-український словник анатомічно-фізіологічної термінології для середньої школи. — Харків, Держ. в-во "Рад. школа", 1934. – 33 с.
6. Словник медичної термінології. Бригада Інституту Мовознавства. — Київ,1936. — 220с.
7. Російсько - український словник міжнародної медичної номенклатури. В.І.Ветощук. Ґазета "Медик Прикарпаття". — Івано-Франківськ,1990.
8. Словник медичних морфологічних термінів (російсько - українсько - латинський). О.М.Очкуренко, В.С.Левчук, Д.А.Щегельський (машинопис).
9. Російсько-український медичний словник. О.Мусій, С.Нечаїв, О.Соколюк, С.Гаврилюк. — Київ(Астрахань), Українське Лікарське Товариство у Києві, 1991. – 100 с.
10. Російсько-український медичний словник. 2 видання, виправлене та доповнене. Олег Мусій, Станіслав Нечай (Нечаїв), Олекса Соколюк, Сергій Гаврилюк - Міністерство Освіти України, Навчально-Методичний Кабінет Вищої Освіти, Товариство Української Мови ім.Тараса Шевченка "Просвіта" (Печерське Об'єднання м.Києва), Українське Лікарське Товариство в Києві — Київ, 1992. – 119(120)с.
11. Російсько-український медичний словник. 3 видання, зі змінами. Олег Мусій, Станіслав Нечай (Нечаїв), Олекса Соколюк, Сергій Гаврилюк - Світова Федерація Українських Лікарських Товариств, Всеукраїнське Лікарське Товариство,Товариство Української Мови ім.Тараса Шевченка "Просвіта" (Печерське Об'єднання м.Києва), Українське Лікарське Товариство в Києві — Умань, 1992. – Х + 113 с.
12. Російсько-український медичний словник. 4 видання, тотожне. Олег Мусій, Станіслав Нечай (Нечаїв), Олекса Соколюк, Сергій Гаврилюк - Світова Федерація Українських Лікарських Товариств, Всеукраїнське Лікарське Товариство,Товариство Української Мови ім.Тараса Шевченка "Просвіта" (Печерське Об'єднання м.Києва), Українське Лікарське Товариство в Києві, Українсько-Американський Фонд "Відродження" — Умань, 1992. – Х + 113 с.
13. Російсько-український анестезіологічний елементарний словник. А.В.Жук, А.С.Лучко, Р.Д.Новосад, І.Т.Сущенко. — Львів,1991.
14. Посібник для формування хірургічних діагнозів (російсько-українсько-латинський). — Чернівці,1991.
15. Російсько-український, українсько-російський словник для нейрохірургів і невропатологів. В.І.Цимбалюк, О.Р.Вінницький. — Київ,1992.
16. Термінологічний посібник з пропедевтики внутрішніх хвороб (російською, українською та латинською мовами). В.З.Нетяженко, М.С.Присяжнюк, Ю.В.Шанін, А.М.Поскрипко. — Київ,1992.
17. Русско-украинско-латинский словарь медицинских терминов. (Ред.) проф.В.Г.Коляденко, проф.Ю.В.Шанин. — Киев,1992-1993.
18. Російсько - український військово-медичний словник. А.А.Бурячок, В.В.Пасько, Я.Ф.Радиш, Ю.В.Шанін. — Київ,1994. – 40 с.
19. Російсько-український довідник з хвороб вуха, носа і горла. Ю.В.Мітін, Д.І.Заболотний, Й.М.Попко, О.М.Власюк, В.С.Чорний, О.І.Андрійчук, П.О.Мельник. — Київ,1994. – 63 с.
20. Російсько — Український Медичний (або Москальсько-, Москвинсько-, Московсько-, Московітсько-, Московицько-, Московітянсько—Русинський, -Русицький, -Руснацький, -Руський Лікарський) Словник з Латинськими Назвами (знадібки). Станіслав Нечаїв, Олекса Соколюк. Київ, 1995(7503) / Российско—Украинский Медицинский (или Московитяно-, Москвитянско-, Москвитинско-, Московито-, Московитско—Русинский, -Русичский, -Руснацкий, -Руськский, - Руський, -Руский Врачебный) Словарь с Латинскими Названиями (материалы). Станислав Нэчайив (Нечаев), Олэкса (Алексей) Соколюк. — Кыйив (Киев), 1995(7503) / Dictionarium (Lexicon, s. Lexicum) Rossico–Ukrainicum (seu Moschoro-, Moschovitico-, Moscovico-, Moscovito-, Moscovitico–Roxolanum, -Ruthenicum, -Russicum, -Rusicum) Medicinale, s. Medicum cum Terminis Latinis (materiae). Stanislav (Stanislaus) Nechajiv (Nečajiv, s.Neczajiw, s.Netschajiw, s.Nechayiv, s.Netchaïff), Oleksa (Olexa, s.Alexius, s.Alexios) Sokoljuk (Socoluc). — Kyjiv (Kyovia), MCMXCV — X+120с.

II. РОСІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКІ ЗАГАЛЬНОМОВНІ СЛОВНИКИ

21. Словарь російсько - український. М.Уманець і А.Спілка (М.Комарь). — Львів,1893; Берлін,1924.
22. Московсько - український словник. В.Дубровський. — Київ,1918.
23. Практичний російсько - український словник. Григор Сабалдир. — Київ,1926.
24. Словник російсько - український. О.Ізюмов. — Київ,1927.
25. Російсько - український словник. Ст.Василевський і Єв.Рудницький за участю В.Бабака, І.Губаржевського, О.Ізюмова, Н.Кагановича, І.Кириченка, С.Пригожого, Л.Рак та інших (зредагували Ст.Василевський і П.Мустяца). — Київ,1937.
26. Русско-украинский словарь. (Ред.) М.Я.Калинович. — Москва,1948.
27. Русско-украинский словарь. Д.И.Ганич, И.С.Олейник. (Ред.)И.А.Варченко. — Киев,1962; 1975; 1976; 1978.
28. Русско-украинский словарь (в 3-х томах). (Пред. ред.кол.) И.К.Белодед. — Киев,1970; 1980; 1987-1988. — 845с.+924с.+823с.
29. Русско-украинский словарь. И.С.Олейник. — Санкт-Петербург,1994.
30. Скарбослов. Російсько-український словник маловідомих слів та виразів. Віталій Левун (В.О.Прилипко), Микола Ляшенко. — Київ, "Бібліотека українця", 2000— 323с.

III. РОСІЙСЬКО - УКРАЇНСЬКІ ІНШІ ФАХОВІ СЛОВНИКИ

31. Словник природничої термінології (проєкт). І.Полонський, "Державне видавництво України". Київ, 1928 - 262с.
32. Проєкт метеорологічної термінології. Російсько - український словник. І.Селецький, "Укрмет". Київ, 1929 - 62с.
33. Російсько - український хімічний словник. Є.Ф.Некряч, Ю.П.Назаренко, В.П.Чернецький, Видавництво Академії Наук Української РСР, Київ, 1959 - 204с.

IV. ІНШОМОВНО - УКРАЇНСЬКІ МЕДИЧНІ (ЛІКАРСЬКІ) СЛОВНИКИ

34. Nomina Anatomica Ucrainica. Анатомічний словник. (Ред.) Ф.Цешківський, О.Черняхівський та О.Курило. — Київ,1925; Детройт,1971.
35. Медичний латинсько - український словник. М.Галин. — Прага,1926; Детройт,1969.
36. Анатомичний словник (матеріяли). Д-р мед.Є.Лукасевич. — Львів,1926.
37. Номенклатура хороб (латинсько - українські назви хороб та російський покажчик до них). О.Корчак-Чепурківський. — Київ, 1927.
38. Словник медичної термінології латинсько-українсько-російський. М.Ф.Кніпович. — Київ,1948.
39. Короткий англо-український медичний словник. Д-р М.Данилюк, (ред.)В.Давиденко. — Джерзі Сити - Ню Йорк,1970.
40. Латинсько - український анатомічний словник. М.А.Нетлюх. — Київ,1972; Детройт,1985.
41. Морфологічний словник медичної термінології (латинсько - українсько - російський). О.В.Федотов, О.М.Очкуренко, К.М.Фенчин. — Київ,1985.
42. Латино - український медичний словник. С.Нечай. — Київ,2000 — 296с.
43. Латинсько - український медичний словник. С.Нечай. — Київ,2002 — 384с.

V. ІНШОМОВНО - УКРАЇНСЬКІ ЗАГАЛЬНОМОВНІ СЛОВНИКИ

44. Лехікон славено-рωсскїй, й ймєнъ тлъкованїє. Памво Берында. Кіевъ, Лѣта Быа Мїра #ZРЛЄ(7135), ѿ Ржва же Хва #АХКZ(1627) */Словник церковнослов'янсько-український, й імен тлумачення. Памво (Павло) Беринда. Київ, Літа Буття Світу 7135, від Різдва Христового 1627/*; Київ,1961.
45. ЛЄѮІКОNЪ ЛАТИNСКИ(Й) З КАЛЄПИНА ПРЄЛОЖЄН(Н)Ы(Й), НА СЛАВЄНСКИ(Й). ЛѢТА Ѡ(Т) СО(З)ДАНЇЯ МИРА #ZPH *(7150 = 1642) /Єпифанія Славинецького/ та* ЛЄѮІКОН словенолати(н)скїй. ...иноко(в) Арсенїѧ */Корецького-Сатановського/* и Епифанїѧ */Славинецького/...* #ZP? *(71??=16??). /Лексикон латинський Є. Славинецького. Лексикон словено-латинський Є.Славинецького та А.Корецького-Сатановського. — Київ, "Наукова думка", 1973 — 542с./.*
46. Латинсько-український словар. Ю.Кобилянський. — Відень,1912.
47. Deutsch-Ukrainisches Taschenwörterbuch/Німецько-український кишеньковий словник. Hanna Nakonetschna/. Otto Harrassowitz/Отто Гаррассовіц, Leipzig/Ляйпціґ, 1942 — 175с.

VI. ІНШОМОВНО - УКРАЇНСЬКІ ІНШІ ФАХОВІ СЛОВНИКИ

48. Анґло - український словничок (тлумачник) понять з управління охороною здоров'я. Барбара Войт, Мирослав Когут, Станіслав Нечаїв, Любов Тарануха. — Київ, 1994 — 27с.
49. Анґло - український словник понять з управління охороною здоров'я. Станіслав Нечаїв. (Маґістерська дисертація). — Київ, 1995 — 52с.

VII. ПРАВОПИСНІ (ОРФОГРАФІЧНІ, ОРТОҐРАФІЧНІ) УКРАЇНСЬКІ СЛОВНИКИ

50. Руска *(українська - С.Н.)* правопись зі словарцем. — у Львові,1904.
51. Український правописний словничок з короткими правилами правопису. Григорій Голоскевич. Видання друге. — Київ, 1918. — 186с.
52. Орфографічний словник. Д.Леві, Г.Левченко і Л.Рак. — Київ,1936.
53. Правописний словник. Друге доповнене видання за ред. Олександра Панейка. — Львів, Українське видавництво, 1941. — 784с.
54. Правописний словник. Зредагував А. Орел. — Авґсбурґ, 1946 (1947). — 264с.(+8с).
55. Правописний словник. Г.Голоскевич. — Лондон, 1961. — 451с.
56. Орфографічний словник. І.М.Кириченко. — Київ,1948; 1960; 1971; 1977.
57. Орфографічний словник. І.М.Кириченко. — Київ,1955.
58. Український ортографічний словник. Дм.Нитченко. — Мельборн-Австралія,1968; 1985.
59. Орфографічний словник української мови. С.І.Головащук, Т.В.Зайцева, І.С.Назарова, М.М.Пещак В.М.Русанівський (за редакцією С.І.Головащука і В.М.Русанівського). — Київ,1975.
60. Орфографічний словник. М.П.Стефанцев. — Київ,1979.
61. Орфографічний словник. С.І.Головащук. — Київ,1980.
62. Орфоґрафічний словник українських медичних термінів. Л.І.Петрух, І.М.Головко, О.Я.Томашевська. (Редактор-лексикоґраф: Л.М.Полюга). — Львів,1993.
63. Орфографічний словник української мови: близько 120 тис. слів / Уклад.: С.І.Головащук, М.М.Пещак, В.М.Русанівський, О.О.Тараненко. — Київ, Вид-во "Довіра", 1994. — 864с.
64. Правописний словник. Григорій Голоскевич. — Нью-Йорк-Париж-Сидней-Торонто-Львів,1994. — 451с.(460с.).
65. Орфографічний словник української мови. 2 вид.: близько 125 тис. слів. / Уклад.: С.І.Головащук, М.М.Пещак, В.М.Русанівський, О.О.Тараненко. — Київ, Вид-во "Довіра", 1999. — ... с.

VIII. ІНШІ УКРАЇНСЬКІ МЕДИЧНІ (ЛІКАРСЬКІ) СЛОВНИКИ

66. Медіцинський словничок. Матеріял для украінськоі медіцинськоі термінології. П.Адаменко. Видавництво "Рідна Стріха" в Могилеві на Поділлю, 1917. — 40с.
67. Словник термінів з ендокринології. О.М.Приступ'юк. — Київ,1991.
68. Словник гістологічних та ембріологічних термінів. В.Г.Янушевський, О.В.Євсєєва, О.В.Качалка та ін. — Ніжин,1991.
69. Українсько-російсько-латинський та російсько-українсько-латинський словник з анестезіології, реаніматології, інтенсивної терапії та гіпербаричної оксигенації. (Ред.)чл.-кор.А.Н.України Л.В.Усенко. — Київ,1992.

IX. ІНШІ УКРАЇНСЬКО-ІНШОМОВНІ ФАХОВІ СЛОВНИКИ

70. Українсько - Англійсько - Німецько - Російський словник фізичної лексики. Володимир Козирський і Василь Шендеровський. — Київ, Видавництво "Рада", 1996 — 932с.

X. ІНШІ УКРАЇНСЬКО-ІНШОМОВНІ ЗАГАЛЬНОМОВНІ СЛОВНИКИ

71. Словник української мови. П.Білецький-Носенко (Словарь малороссійскаго, или юго-восточнорусскаго языка; филологическій, этимологическій, съ показаніемъ частей рѣчи, окончательныхъ корней словъ, идіо*(ма)*тизмовъ *(ідіоматизмів - С.Н.)*, метаплазмовъ, со сводомъ синонимовъ, съ пословицами и поговорками, составленный по произношенію, какимъ говорятъ въ Малой и Южной Россіи, Павломъ Белецкимъ-Носенкомъ, членомъ двухъ Императорскихъ Россійскихъ учёныхъ обществъ */1843(1848) — С.Н./*). — Київ, «Наукова думка», 1966 — 421с.
72. Словарь української мови. Борис Грінченко. У Київі, 1909 — 1073с.
73. Ukrainisch-Deutsches Wörterbuch/Українсько-німецький словник. Zeno Kuzela, Jaroslau Rudnyćkyj, Karl H.Meyer/Зенон Кузеля, Ярослав Рудницький, Карл Г.Маєр, Otto Harrassowitz/Отто Гаррассовіц, Leipzig/Ляйпціґ, 1943 — XL+1494с.
74. Українсько-англійський словник/Ukrainian-English Dictionary. М.Л.Подвезько/M.L.Podvesko. Київ/Kiev, "Радянська школа/Radyanska Shkola", 1957 — 1018с.

XI. ІНШІ УКРАЇНСЬКІ СЛОВНИКИ

75. Словник іншомовних слів. (Ред.)І.В.Льохін, проф.Ф.М.Петров. /Перекл. з рос. 3-го випр. і доповн. вид./. — Київ, "Державне видавництво політичної літаратури УРСР", 1951 — 757с.
76. Словник іншомовних слів. (Ред.)О.С.Мельничук. — Київ,1977; 1985.
77. Словник чужослів (знадібки). П.Штепа. — Торонто,1977.
78. Словник русизмів у мові медиків. Ярослав Ганіткевич. — Львів,1995.

XII. ІНШІ МЕДИЧНІ (ЛІКАРСЬКІ) СЛОВНИКИ

79. Словарь клинической терминологии. М.Я.Брейтман. — Ленинград,1926.
80. Словарь анатомических терминов. П.И.Карузин. — Москва,1928.
81. Латинский язык для медиков и словарь-справочник для молодых врачей. В.Е.Клячкин. — Омск,1928
82. Латино-русский медицинский словарь. С.И.Вольфсон, ред.А.Г.Лушников. — Москва,1957.
83. Краткий учебный словарь клинических терминов с их переводным и толковым значением. Б.П.Александровский, В.Г.Соколовский. — Киев, 1957; 1963; 1969.
84. Malý rusko-slovenský lekársky slovník. MUDr.Ladislav Dubay. — Bratislava, Vydavateľstvo Slovenskej akadémie ved, 1953 - 124s.
85. Russian-English Medical Dictionary. S.Jablonski. — New York,1958.
86. Краткий словарь клинических терминов. Е.В.Зубкова, ред.А.В.Ланковиц. — Москва,1959.
87. Медицинская терминология на пяти языках (Latinum, Русский, English, Français, Deutsch). Д-р Георги Д. Арнаудов (перев. с болг.). — София,1964; 1966; 1979.
88. Słownik lekarski rosyjsko - polski. B.Neuman, E.Neuman. — Warszawa,1973; 1987.
89. Русско-английский медицинский словарь. Ю.Б.Елисеенков, В.И.Михайлов, В.Л.Ривкин, Ю.Н.Токарев. — Москва,1975.
90. Пособие по клинической терминологии. Л.И.Васильева, Л.М.Окатова. — Минск,1989.
91. Толковый словарь медицинских терминов. А.В.Кричанский, Л.А.Кричанская. — Сочи,1991.

XIII. ІНШІ СЛОВНИКИ

92. Латинско-россійскій лексиконъ. Иванъ Кронебергъ. — Москва,1824; 1834.
93. Slovník cizích slov. Kubišta Jan, dr.Rajman Ladislav. Praha, 1959 — 505s.
94. Русско-латинский словарь для ботаников/Lexicon Rossico-Latinum in Usum Botanicorum. М.Э.Кирпичников/M.Kirpicznicov, Н.Н.Забинкова/N.Zabinkova, Я.М.Боровский/J.Borovskij, "Наука/Nauka", Ленинград/Leninopoli, 1977/MCMLXXVII — 854с.
95. Якутско-русский словарь с иллюстрациями. А.В.Оконешникова. — Якутск, 1996 — 131с.

XIV. ІНШІ ТЕРМІНОЛОҐІЧНІ (НАЗИВНИЧІ) ДЖЕРЕЛА

96. Початки до уложення номенклятури и терминологиі природописноі, народнёі (I). Иванъ Верхратськйй. — Львівъ,1864.
97. Початки до уложення номенклятури и терминологиі природописноі, народнёі (II,III). Иванъ Верхратський. — У Львові,1869.
98. Початки до уложення номенклятури и терминологиі природописноі, народнёі (IV,V). Иванъ Верхратський. — У Львові,1872.
99. Ліки своенародні, з домашнёго обиходу і в картинах життя (II). — Кіевъ,1875.
100. Початки до уложення номенклятури и терминологиі природописноі, народнёі (VI). Иванъ Верхратський. — У Львові,1879.
101. Життьа j здоровја льудей на Украјіні. С.Подолинскиј; L'hygiene du peuple en Oukraïne par Serge Podolinsky. — *(Женева - Ст.Н.)*,1879.
102. Термінологічний матеріял. Д-р Я.Макарушка. (Лікарський вісник. Журнал Українського Лікарського Товариства в Америці). — Ню Йорк,1957-1960.
103. Методические указания по курсу болезней уха, горла, носа (латинская нозологическая терминология). А.Е.Кицера, Р.А.Барилян, Е.В.Друшкевич, С.Я.Шарыпкин. — Львов,1984.
104. Методичні вказівки до вивчення офтальмологічної термінології, Г.Д.Жабоєдов, В.Н.Старостенко, П.А.Федірко. — Київ,1990.
105. Про укладання термінологічних словників. Л.М.Полюга, Л.О.Симоненко. — Хмельницький,1991.
106. Тези доповідей 1-ої міжнародної наукової конференції "Актуальні проблеми медичної термінології". — Львів,1993.
107. Зауваження щодо опрацювання державних стандартів з науково-технічної термінології. В.С.Моргунюк. — Київ,1993.
108. Посібник з анатомічної і клінічної термінології. М.М.Закалюжний, М.А.Андрейчин. — Київ,1993.

XV. ІНШІ МЕДИЧНІ (ЛІКАРСЬКІ) ДЖЕРЕЛА

109. Анатомія людини. (Атлас). В.П.Воробйов, пер. під ред. О.І.Івакина. — Харків,1934.
110. Анатомія й фізіологія людини. П.Березанців. Вид. третє, виправл. й доповн. — ДВОУ-Медвидав, Харків-Київ,1933(1934) — 498с.
111. Вступ до клініки дитячих хороб. (Короткий українсько-російський медичний словничок найголовніших термінів). Проф.М.М.Фрішман. — ДВОУ-Медвидав, Харків,1932 — 67с.
112. A Dictionary of Japanise and English Idiomatic Equivalents. Charles Corwin, Ph.D. *(General Editor)*. List of Medical Terms (pp.260 - 263). — Kodansha International. Tokyo and New York. 1968, twelfth printing 1990 — 332p.

XVI. ІНШІ ПРАВОПИСНІ ДЖЕРЕЛА

113. Наша правопись. Іван Верхратський. — Львів, 1913 — 57с.
114. Граматика руської *(української - С.Н.)* мови. Степан Смаль-Стоцький і Федір Ґартнер. — Відень, 1914.
115. Граматика української мови. Др Василь Сімович. — Київ-Ляйпціґ-Коломия-Winnipeg Man., 1919.
116. Нариси з історії української мови: система українського правопису. проф.Іван Огієнко. — Варшава. 1927 — VIII+216с.
117. Граматика й правопис української мови. О. Ізюмов. Вид.10, змінене. — Харків-Київ, Державне видавництво України, 1930 — 51с.
118. Український правопис. Іван Зілинський. Третє доповн.вид. — Краків - Львів, Українське видавництво, 1943 — 76с.
119. Український правопис. — Київ, 1946; 1960; 1990; 1993.
120. Особливості нового українського правопису. І.М.Кириченко. Київ, Видавництво Академії наук Української РСР, 1947 — 29с.
121. Що змінилося в "Українському правописі?" А.А.Бурячок. — Київ, "Наукова думка", 1997 — С.51 — 51с.
122. Український правопис. Проєкт найновішої редакції. Інститут української мови Національної академії наук України. — Київ, "Наукова думка", 1999 — С.1-241 — 340с.
123. Проблеми українського правопису в XX ст. В.В.Німчук. Український правопис. Проєкт найновішої редакції. Інститут української мови Національної академії наук України. — Київ, "Наукова думка". 1999 — С.242-333 — 340с.
124. Український правопис — повернення до національних засад. О.Пономарів. — Київ: Видавничий центр "Просвіта", 2003. — 22с.

XVII. ІНШІ ДЖЕРЕЛА

125. Енциклопедія українознавства. т.7, С.2416-2417. Пулюй Іван.
126. Jedna keriozita. Jiří Hrivňak. Směr socializmu. Praha, 1968, 1.2.
127. Український вчений – попередник Рентгена. Юрій Гривняк. "Літературна Україна". Київ, ч.11, 1968.
128. Винахідник невидимих променів. Юрій Гривняк. "Веселка". Кошиці, лютий, 1968.
129. Muž, který rentgenoval před Rentgenem. Jiří Hrivňak. Magazín. Praha, 1970, XI.
130. Проф. д-р Іван Пулюй – винахідник проміння "х". Юрій Гривняк. Лондон, 1971.
131. Hofrat prof. Dr. Johann Puluj, einst Rektor der K.K. Deutschen Technischen Hochschule zu Prag. Alexandr Puluj. Prager Nachrichten. München, Oktober, 1977.
132. Справжній винахідник променів "Х". Юрій Гривняк. "Наша культура" літературний та популярно-науковий журнал, додаток до ґазети "Наше слово", Варшава, №5(293)-№6(294), червень, 1983.
133. Чеченцы: история и современность. М.Т.Индербиев. Народная медицинская терминология. — Москва, 1996. — 352с. — С.343.